Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Landarbejderbladet Sjælland
Udgiver: Landarbejderforbundet i Danmark
Udgivelsesår: 1928-1928

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 1. Fredag den 6. Januar 1928. 14. Aargang.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Paa given Foranledning bringer vi herved gennem Landarbejderbladet Svaret til en Tillidsmand paa et aktuelt Spørgsmaal. Brevet lyder saaledes:

Som Svar paa Dit Brev af $^{29}/_{12}$ 27 angaaende Kontrollen for Medlemmer, der ikke er arbejdsløse hele Ugen, men enten arbejder paa nedsat Arbejdstid eller er arbejdsløse enkelte Dage i Ugen, skal vi i denne Anledning henlede Opmærksomheden paa, at der efter den nye Arbejdsløshedslovs Vedtagelse er 2 forskellige Bestemmelser i Vedtægterne desangaaende.

De første findes i Vedtægternes § 7, Stk e, og omhandler Forholdet for Medlemmer, der arbejder paa nedsat Arbejdstid. Den anden Bestemmelse findes i Vedtægternes § 7, Stk. u, og omhandler Retten til Understøttelse for almindelige Lønarbejdere, der hos en eller flere Arbejdsgivere har haft 4 eller flere Dages Arbejde i Løbet af en Kontroluge, og kun har været arbejdsløs 2 eller 1 Dag i paagældende Kontroluge.

For at kunne udtale sig bestemt om det foreliggende Spørgsmaal, maa man altsaa vide, om det omhandler et Arbejde paa nedsat Arbejdstid eller det drejer sig om Arbejdsløshed for almindelige Lønarbejdere. Men fælles for begge Tilfælde er dette, at der ikke kan udbetales Understøttelse til et Medlem, der henholdsvis i en Uge eller en Kontroluge har haft 4 eller flere Dages Arbejde.

Med Hensyn til Karensdagene er der dog en Forskel, idet Medlemmer, der arbejder paa nedsat Tid og har Arbejde i 4 Dage eller flere pr. Uge, ikke er berettiget til at bruge de ledige Dage som Karensdage (se Vedtægternes § 9, Stk. d), hvorimod dette kan ske for en Lønarbejder, der tilfældig har enkelte Dages Ledighed, selv om han iøvrigt ikke var berettiget til at faa Understøttelse paa Grund af Bestemmelsen i Vedtægternes § 7, Stk. u.

Naar Du derefter forespørger, om et Medlem dog skal møde til Kontrol hver Dag, selv om han f. Eks. enten har opbrugt sine 70 Dage eller ikke endnu har opnaaet 12 Maaneders Medlemsret eller ogsaa afskæres fra Understøttelse, fordi han har haft 4 eller flere Dages Arbejde i en Uge, skal vi erkende, at det kan være vanskeligt at faa de Arbejdsløse til at forstaa det og faa det gennemført. Vi skal derfor foruden at henvise til Reglerne for Arbejdsanvisning og Kontrol gøre opmærksom paa, at det er umuligt for Kontrolbestyreren at gøre sin Pligt med Hensyn til Samarbejdet med den offentlige Arbejdsanvisning, naar de ikke møder til Kontrol, og desuden er det i de Arbejdsløses egen Interesse at møde til Kontrol hver Dag, de er ledige, selv om de ikke hverken skal tage Karensdage eller have Understøttelse for de paagældende Dage.

For det første kunde det jo tænkes, at en Arbejdsgiver havde henvendt sig til Kontrolbestyreren om Arbejdskraft, og den Arbejdsløse kunde saaledes miste een eller flere Dages Arbejde ved at udeblive fra Kontrollen, for det andet staar Statens Tilskud til Arbejdsløshedskassen paa en vis Maade i Forhold til Kontroldagenes Antal, for det tredie bliver det ikke tilstrækkelig stærkt fremhævet overfor Ministerium og andre Autoriteter, hvor frygtelig Arbejdsløshedssituationen er, naar ikke samtlige Arbejdsløse stadig møder til Kontrol, for det fjerde kan dette, at udeblive fra Kontrollen, let medføre, at en Arbejdsløs kommer til at tage Karensdage en Gang ekstra.

Her maa nemlig huskes, at Kontrolbestyreren har Pligt til at foretage Framelding ved Anvisningskontoret, naar et Medlem, der ellers har gaaet til Kontrol, udebliver, for derefter at anmelde ham paany, naar han atter melder sig til Kontrollen, og ved Kontrollisternes Udarbejdelse om Tirsdagen, maa Kontrolbestyrelsen kun tage Hensyn til, hvilket Antal Dage den Arbejdsløses Kontrolbog udviser, han har mødt til Kontrol, og der maa ikke tages Hensyn til, hvad der iøvrigt siges (Se dog Vedtægternes § 9 Stk. e om Sygdom og Militærtjeneste.

Et Medlem, der ikke er har mødt til Kontrol i mindst 3 paa hinanden følgende Uger skal derfor altid tage nye Karensdage, hvis ikke Sygdom eller Militærtjeneste er Aarsagen til Udeblivelsen. Men af Hensyn til Kontingentbetalingen, skal dette jo ogsaa anmeldes til Afdelingen for ikke at risikere Slettelse for Restance.

Din Anmodning om at faa Svaret optaget i Landarbejderbladet, skal vi tale med Redaktøren om.

Iøvrigt henstiller vi altid, at Kontrolbestyrerne flittig læser i Arbejdsløshedsloven, Arbejdsløshedskassens Vedtægter og de derefter følgende Regler for Anvisning og Kontrol, Strejke og Lock-out Reglerne, og Reglerne for Overflytning af Medlemmer mellem forskellige Organisationer.

Er Svaret ikke tilstrækkelig, eller der er andre Spørgsmaal der ønskes besvaret, maa Du gerne skrive igen.

Venlig Hilsen
Sofus Westergaard.

Landarbejdernes Sangbog

er den bedste Sangbog, der findes; den faas tillige til en meget billig Pris. Vi anbefaler samtlige Medlemmer at anskaffe sig Sangbogen; den faas ved Henvendelse til Afdelingskassereren.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr.

Privat Statistik og Rentabilitetsfilosofi.

Kalenderaaret er nu slut og dermed mit eget private „Driftsregnskab" for Aaret 1927. Traditionen tro lader jeg Blikket falde tilbage paa de mange forskellige Tal i Regnskabet, jeg ser og jeg ser, men det er ligesom der mangler noget. Det er Rentabiliteten.

Af dette Regnskab kan nemlig udfindes nogle Tal, som man paa Forhaand ikke vilde have været i Stand til at kunne kende uden Regnskab. Det fremkommer ad statistisk Vej to Satser, der viser, at Rentabiliteten mangler i „Bedriften". Omkostningerne ved at vedligeholde og holde i stadig Beredskab den Arbejdsevne, som ifølge vor Tids „Naturlære" er nødvendig for enhver Arbejder i Tilfælde af, at der skal blive Brug for en hurtig og kort Udladning af Arbejdsenergien — overstiger nemlig den Sum, som er den eventuelle „Vareafsætnings" Pris. Der er ikke Balance. Statistiken viser nemlig, at den ugentlige Arbejdsfortjeneste over Aarets 52 Uger kun andrager 34 Kr. 35 Øre, mens den tilsvarende Ugeudgift 35 Kr. 26 Øre. Hvordan kan det være?

Ja, efter moderne Tids Samfundsopfattelse maa Omkostningerne bringes ned det mest mulige, men det synes jeg egentlig de er allerede. Vel véd jeg, at Andelsmejeriet ikke i de sidste Par Aar har nedsat sine Priser overfor de smaa lokale Aftagere, og Bageren kan ogsaa godt lægge sig en Øre til paa Brødet, vel altsammen ud fra samme Betragtning, som en Forpagter anvendte overfor mig, idet han sagde: Jo mere jeg faar for mine Grise og mit Smør, des bedre for mig, for dig og for Samfundet. (Jeg føjede til: Ikke hvis jeg skulde købe det).

Men disse Udgifter, som stadig holdes konstant fra Andelsmejeriets Side trods „Deflationens Love", er det ikke muligt for den enkelte Køber at trykke ned. Og hvor lader det sig gøre i et lille Hjem. Indkomstsummen ved eventuelt Salg af Varen, Arbejdsenergien, kan ikke engang staa Maal med Omkostningerne, der er ved at holde dem vedlige. Og rent tosset bliver da denne Rentabilitets-Filosofi i det Øjeblik, at „Arbejdsdampen" skal holdes oppe paa det nødvendige Tryk ved Hjælp af Understøttelse. Denne andrager for den heldiges Vedkommende 18 Kr. paa en Uge — hvor mange er der ikke under og helt uden? — og, skønt jeg blev skattelettet med 12 Øre paa et helt Aar, 1/4 Øre i Ugen — saa er det igen Statistiken, der fortæller, at den gennemsnitlige Ugeudgift til Mad alene andrager 17 Kr. 18 Øre, dette fra 18 giver 82 Øre ugentlig til Klæder og Fodtøj, Skatter, Kontingenter, Brændsel, Husleje o. m. m. Hvordan skal den klares?

Nej, jeg føler mig for lille til at klare Rentabilitets-Filosofien. Og ærlig talt tror jeg, at mange andre med mig vil mene, at de Recepter, som Samfundslægen, Ekscellence Madsen, har nedgriflet, enten er det rene Humbug eller ogsaa, at Virkelighedens Apotek ikke fører den paalydende Medicin.

Nej jeg maa „stille om" — og tage den nøgne og uundgaaelige Virkelighed, som den er herude, og arbejde videre med Omkostninger og Afkastninger vedrørende den af Naturlovene paabudte Arbejdsenergi, og saa — tro paa mine egne Tal i min egen Statistik, som dog ikke kan lyve i dette Forhold, og som er ved at sige Kvaksalver om Snmfundslæge Madsen.

Majbøl,
Privatstatistiker.

Et gunstigt Tilbud til vore Medlemmer.

Udbredelse af social Literatur er et virksomt Middel i Arbejderbevægelsens Kamp og opbyggende Arbejde, men Tiderne er vanskelige, og det er ikke let at afse Penge til Bøger, hvor megen Nytte eller Oplysning, man end kan hente af disse. Det vil derfor sikkert blive hilst med Glæde, at Socialdemokratisk Forbund i Forbindelse med Partiets Forlag »Fremad« har planlagt at udsende en Række Bogpakker i Vinterens Løb og tilbyde vort Forbunds Medlemmer disse Pakker til en Fortrinspris, der kun vil være det halve af Bøgernes i Forvejen meget lavt ansatte Bogladepriser. Der lægges ud med en »Gustav Bang«-Bogpakke som Nr. 1, indeholdende: Georgeismen — Den materialistiske Historieopfattelse — Husmanden og Socialismen — Arbejderklassens Liv og dens Kamp I-II indb. og Den socialistiske Fremtidsstat, hvis samlede Bogladepris er Kr. 6,00, men som vore Medlemmer ved at indsende den her i Bladet aftrykte Bestillingsseddel vil kunne faa for halv Pris.

Blot naar vi nævner nogle Kapitler af »Arbejderklassens Liv«, vil man se en Række Livslidelser oprullede, som enhver kender af Erfaring, men om hvis inderste Aarsager, og om hvis sociale Sammenhæng man her oplyses: Arbejdernes Ægteskaber og Børnedødelighed, Selvmordet som socialt Fænomen, Enkerne, Prostitutionen, Sygdom, Fattigdom, Herregaardenes Moralstatistik, Bolignød, Dyrtid, Overklassens og Arbejderklassens Forbrug.

Men trods Skildringen af disse sociale Lidelser er denne Bog dog en lys Bog, fordi den overalt viser, at disse Lidelser ikke er noget en Gang givet, som Arbejderne maa bøje sig for, men netop er det foranderlige, det, der ændrer sig ved Arbejdernes klassebevidste Kamp. Derfor ender ogsaa første Bind med det Svar:, Arbejderne allerede under det kapitalistiske System har givet paa den sociale Undertrykkelse, med Kapitlet: Organisation. Og i det andet Bind, hvor Læseren føres gennem de sociale Kampe i Chikagos Kødfabrikker, i Wales' Kulgruber, i Italien, i Tunis og Ægypten, dér redegøres der ogsaa for alle de Strømninger i Tiden, som fører frem mod Socialismen, og Bogen ender med de løfterige Kapitler: Socialdemokratiet, Kulturens Bærer og Proletariatets Vækst, Socialismens Sejr.

Af de mange foreliggende Presseudtalelser skal vi kun anføre: »Arbejderne har her en Læse- og Lærebog, som de ikke kan ønske sig den bedre« (Soc.-Dem.). »Den bedste Bog paa min Boghylde! Den, der fortæller om, hvad Slægterne har kæmpet og hvad Slægterne skal naa« (A. C. Meyer). »Vi kan paa det varmeste anbefale dette fortræffelige Værk« (Landarbejderbladet). »... vil være et udmærket Rustkammer, hvor Arbejderen kan hente Vaaben i de kommende Tider« (Bogbinderiarbejderen). »... fortjener at finde Vej til ethvert dansk Arbejderhjem« (Snedkerforb. Fagblad).

Naturligvis er det kun et begrænset Antal Bogpakker, der udbydes paa denne Maade, og vi kan derfor kun anbefale vore Medlemmer snarest at indsende Bestillingssedlen for at sikre sig en Bogpakke paa disse fordelagtige Betingelser. Paa en nem og billig Maade, uden store Udgifter paa én Gang, vil man efterhaanden kunne skabe sig et helt lille Social-Bibliotek, alt eftersom Bogpakkerne udbydes.

Bestillingsseddel.

Socialdemokratiets Forlag „FREMAD", Frederiksborggade 33, Kbhvn. K.

Undertegnede ønsker som Medlem af „Landarbejderforbundet" 1 Bogpakke Nr. 1 (Bogladepris 6 Kr.) til Fortrinspris Kr. 3,00. Beløbet følger hermed - ønskes opkrævet.

.....
Navn.

.....
Adresse.

49 Voldgiftsdomme.

I Norge er der som bekendt mod Arbejderpartiets Protest gennemført en Lov om tvungen Voldgift i Spørgsmaal om Arbejdsløn og Arbejdsforhold. Den begyndte som Forsøgslovgivning, men er gentagne Gange forlænget for et Aar eller to ad Gangen;

en enkelt Gang skete Forlængelsen med Arbejderpartiets Tilslutning. Det var i den Periode, da Partiet var under ren kommunistisk Ledelse.

Ogsaa den norske Arbejdsgiverforening har været imod denne Lovgivning lige til nu sidste Aar, da Foreningens ledende Mænd medvirkede til Lovens Fornyelse. De Arbejdsgiverledere, der er direkte med i det politiske Liv i Norge, var endog med til at rejse Krav om Forlængelsen.

Nu lige før Jul læser vi i et norsk Arbejderblad om, hvorledes Voldgiftsdomstolen har virket i det sidst forløbne Aar. Det viser sig, at den har været stærkt benyttet. Og det viser sig yderligere, at den har kunnet lade sig bruge selv i Tilfælde, hvor der ingen egentlig Arbejdskonflikt har været, men hvor blot Arbejdsgiverne har villet æske Voldgiftsrettens Kendelse med Hensyn til deres Ønsker om en Revision af Arbejdernes Løn. Selvfølgelig har disse Ønsker i alle Tilfælde gaaet i Retning af Nedslag i Lønnen.

I hvert eneste af dette Aars Sager er Udfaldet af Rettens Kendelse gaaet i Arbejdsgivernes Favør. Der er truffet 49 Afgørelser, og i alle disse drejer det sig om Lønreduktioner. Enkelte Grupper af Arbejdere har været ude for Nedslag to Gange i 1927. Almindeligvis har Voldgiftsretten skønnet, at Lønnen skulde ned med 16—17 pCt. Kun ved enkelte Lejligheder har man nøjedes med 14—15 pCt.

Arbejdernes Organisationer har hver Gang, en Sag forelaa, nægtet at udpege Repræsentanter til Voldgiftsretten. Men saa er der udpeget en Mand fra Regeringens Side. Saa vidt vi har kunnet følge Begivenhederne, har denne Repræsentant ofte været en eller anden Tillidsmand indenfor Arbejderpartiets Rækker. Ingen af de saaledes udnævnte har gjort Forsøg paa at undslaa sig for Hvervet, ligesom ingen af Organisationerne bagefter har vægret sig ved at efterleve den af Retten trufne Afgørelse.

Nu ved den fornylig afholdte Kongres af de norske Fagorganisationer vedtog man en Resolution om Kamp mod hele denne Voldgiftslovgivning, uden at Offentligheden dog fik noget at vide om, hvorledes denne Kamp skal føres.

Her i Danmark, som sikkert ogsaa andet Steds, vil man med Interesse følge Forholdene i Norge paa dette Omraade. Efter vor Opfattelse har de norske Arbejdere svækket deres Stilling betydeligt i denne Sag ved én Gang at slutte sig til Voldgiftsloven. Derved har man været med til at underbygge denne Institution, som ganske vist i sin Tid nogle enkelte Gange gav dem Medhold, men som nu synes at være bleven et villigt Redskab i Modpartens Haand Den ene Gang Tilslutning fra Arbejdernes Side var netop denne ene Gang for meget. I dette som i adskillige andre Spørgsmaal gælder det, at det er Handlingen, der er det afgørende. Og man handlede forkert deroppe i Norge, takket være Kommunisterne.

Nu er Norges Arbejdere ved sidste Valg rykket frem til en betydelig stærkere Stilling indenfor Lovgivningsmagten, men der er vistnok fremdeles Flertal i Stortinget for Voldgiftsloven. Og saa bliver den vel næppe ophævet foreløbig, selv om Arbejderne nu i dette Spørgsmaal er gaaet tilbage til deres oprindelige Standpunkt.

Kommunismen og Syndikalismen har været kostbare Ledefyr for Norges Arbejdere i den nyere Tid. De 49 Voldgiftsdomme ang. Lønregulering i 1927 viser dette mere end maaske noget andet.

Dødsfald.

Torsdag den 29. December afgik, efter et kort men lidelsesfuldt Sygeleje, vor trofaste Kammerat Jens Henrik Mathiesen, Ullerup, ved Døden paa Amtssygehuset i Sønderborg, i en Alder af kun 36 Aar. Vor afdøde Kammerat efterlader sig Hustru og to ukonfirmerede Børn.

Henne, som vi til dagligt kaldte ham, er født i Stubeck ved Aabenraa, allerede da Henne var fem Aar ramte Ulykken ham, idet han da blev slaaet af en Hest og der mistede det højre Øje, ellers har Henne og hans Familie kunde glæde sig ved aldrig at have haft Sygdom inden for deres Døre.

Henne maatte som saa mange Landarbejderbørn tidlig ud at tjene Føden. I en Alder af godt 10 Aar fik Henne en Byldt under Armen og kom ud til en Gaardmand, hvor han maatte passe Kreaturerne, og har siden den Tid maatet sørge for sig selv ved sine Hænders Arbejde.

Et Par Aar efter sin Konfirmation fik han Lyst til at se sig lidt om i Verden. Han tog Vandringsstaven i Haanden og tog Syd paa og har arbejdet rundt omkring i Tyskland, i store Byer og paa Landet. Han saa her megen Elendighed i Storbyens Baggaarde, og i Herregaardsarbejdernes Hytte. Paa Turen hjemefter fik Henne Arbejde i Flensborg, hvor han giftede sig og blev til Genforeningen med Danmark, hvor han saa flyttede til sin Hjemegn, og han meldte sig straks som Medlem af Landarbejderforbund i Ensted Afdeling, og har siden da han købte Hus i Ullerup været Medlem af Felsted Afdeling, og da vi ifjor begyndte Arbejdet for at oprette en Afdeling her i Ullerup, hvilket Arbejde han tog livlig Del i, været Medlem og Kontrolbestyrer af Avnbøl Afdeling. Han var ligeledes Medlem og Kasserer i den Socialdemokratiske Forening og Medlem af Menighedsraadet; alle de Hverv han blev betroet røgtede han samvittighedsfuldt. Han var altid velset ved vore Møder, han forstod paa en egen Maade at gøre Møderne interessante. Han var altid i Besiddelse af et godt Humør, og kunde paa Møderne underholde Forsamlingen med de utroligste Historier.

Ja, han tog Del i Afdelingens Arbejde helt til det sidste Torsdag den 22. December var han med til hele Dagen at købe og fordele Varer til de Arbejdsløse, og første Juledag om Eftermiddagen, som han kommer paa Sygehuset om Aftenen, var han i Blans for at pynte Afdelingens Juletræ til Juletræsfesten, som skulde afholdes anden Juledag.

Vi har ved Hennes Bortgang mistet en af Afdelingens bedste Kræfter, et Medlem, der var respekteret og afholdt af alle han kom i Berøring med, han gjorde sig aldrig uenig med noget Menneske.

Om ham kan der med Sandhed siges: „Han havde tusinde Venner, ingen Fjender". Ham vil vi altid savne, men aldrig glemme, hans Minde vil vi altid holde højt i Ære.

Christian Petersen.

Et af Landarbejderforbundets Medlemmer, Husejer Hans Peter Ellentoft, er afgaaet ved Døden efter en stærk Lungebetændelse.

Ellentoft der var en meget politisk og faginteresseret Mand, var saaledes i en Aarrække Formand for Ølstykke Landarbejderforening, og var altid en ivrig Deltager i det politiske Arbejde. Han var meget jordinteresseret, og for 1½ Aar siden rejste han til Slangerup, hvor han overtog en lille Ejendom, hvad Døden nu desværre brat har gjort Ende paa. Ellentoft, der blev 60 Aar gammel, efterlader sig Hustru og to ukonfirmerede Børn.

Marius Nielsen.

Vor Organisation i 1927.

I.

For et hastigt Tilbageblik paa det Aar, som nu er afsluttet, kunde det synes at være smaat bevendt med de Resultater, det har bragt for vor Organisation. Store Situationer med opsigtvækkende Begivenheder har det jo ikke været præget af, og dog kan man uden Overdrivelse betegne 1927 som et udpræget Kampaar. Vi har aldrig haft mere forbitret Modstand at slaas med, og i mange andre Henseender har Forholdene jo ogsaa været vanskelige for Organisationsarbejdet. Arbejdsløsheden har hvilet som en mørk Skygge over hele Arbejderklassen, og Tusinder af vore Medlemmer har været direkte ramt af denne Ulykke. Det er dyrt at have en profithungrende Overklasse som Ledere af Landets Erhvervsliv, og det bliver endnu kostbarere, naar den samme Overklasse tillige faar den politiske Ledelse. Dette har Danmarks Arbejdere og Smaakaarsfolk med Bitterhed maattet sande i Aaret, der gik.

Lønbevægelsen.

Aaret begyndte med en ret tilspidset Overenskomstsituation. Allerede den 1. December 1926 havde Vestsjællands Roedyrkerforening opsagt den bestaaende Overenskomst med os, med den Begrundelse, at man ønskede Nedsættelse af Forskudsprisen, og i Slutningen af Maaneden blev Overenskomsten med de øvrige Roedyrkerforeninger opsagt fra vor Side. I Løbet af Januar Maaned fulgte Opsigelsen af Overenskomsten med de egentlige Arbejdsgiverforeninger.

Efter en Række resultatløse Forhandlingsmøder over næsten 3 Maaneder greb Forligsmanden ind. Det havde vist sig umuligt at opnaa saadanne Indrømmelser fra de respektive Arbejdsgiverforeninger, saa der kunde komme et Overenskomstgrundlag ud af det.

Fra vor Side krævede man foruden visse Forbedringer i en Del af de almindelige Bestemmelser, enten en Ændring af Paragraf 61, der sikrede os imod en Gentagelse af, hvad der skete ved Lønreguleringen i Efteraaret 1926 eller ogsaa denne Bestemmelse helt ud af Overenskomsten, samtidig krævede vi desuden det tilbage, som man havde taget fra os om Efteraaret. Men Arbejdsgiverne afviste kategorisk vore Krav.

Resultatet blev alligevel en Lønforhøjelse paa ca. **3 pCt.** over hele Linien og for Sukkerroernes Vedkommende endda ca. 13 pCt. I denne Forbindelse maa det dog ogsaa erindres, at Sukkerroearbejdet var det Omraade, hvor Opmandskendelsen af 10. November 1926 virkede allermest urimeligt, ogsaa for enkelte andre Arbejdere fik vi yderligere Forhøjelser ud over de 3 pCt., ligesom vi fik forskellige Forbedringer i de almindelige Bestemmelser. Alle Forhold taget i Betragtning betegnede denne Overenskomst en Sejr for vor Organisation, som ved denne Lejlighed viste, at den formaaede at holde de Mygdalske Tendenser indenfor visse Grænser. Der er i 1927 ialt afsluttet 43 større Overenskomster foruden en Del mindre.

Det kommunale Arbejde er det, hvor Afslutning af nogenlunde tilfredsstillende Overenskomster har været vanskeligt, og i alt for mange Tilfælde har det baade for Amternes og Kommunernes Vedkommende været umuligt.

Kongressen.

Af større Begivenheder, som i Aarets Løb har fundet Sted indenfor vort Forbund kan nævnes Kongressen, der afholdtes i Dagene 10., 11. og 12. Juli. Til de Beslutninger, her blev truffet af mere gennemgribende Karakter, hører den ny Kredsordning, som man netop i denne Tid er i Gang med at føre ud i Livet. Nogen større Forandringer i vor Organisations Arbejdsmaade skete der ikke paa Kongressen; den viste netop, at vort Forbund er kommet ind i fast Leje med Hensyn til Retningslinier og Organisationsformer.

Roearbejderspørgsmaalet.

Det er jo ikke blot Lønnen, vort Forbund igennem Aarene har beskæftiget sig med i Forbindelse med Pasningen af Roemarkerne og specielt Sukkerroemarkerne, det er ogsaa Spørgsmaalet om, af hvem dette Arbejde skal udføres. Det er i mere end en Henseende baade et Løn- og Beskæftigelsesspørgsmaal.

Fra vort Forbunds Side er der ogsaa i det forløbne Aar udfoldet store Anstrengelser for at sikre dette Arbejde for de danske Arbejdere, og vi var netop i Aar naaet saa vidt, at Indførsel af fremmed Arbejdskraft kunde være undgaaet, dersom der ikke indenfor Arbejdsgiverrepræsentanterne i det nedsatte Udvalg havde gjort sig andre Hensyn gældende end netop Hensynet til at faa den nødvendige Arbejdskraft. Men det har vist sig, at Arbejdsgiverne havde særlige Interesser at varetage; dette er vel ikke i og for sig egnet til at vække Forbavselse, det har utvivlsomt været Forholdet altid. Men det er nu konstateret paa en Maade, som ikke giver Rum for hverken Bortforklaring eller Tilsløring.

Som bekendt har Polakimportørerne sluttet Overenskomst med Indenrigsminister Krag, hvorefter det i Fremtiden bliver dem, der sammen med Arbejdsdirektør Vater skal afgøre, om vi skal have fremmede Arbejdere til at udføre Arbejdet paa de danske Roemarker.

Ugens Hændelser.

Det gærer stadig i Østeuropa, Forholdet mellem Polen og Lithauen synes ikke just at være præget af nogen brændende Kærlighed. Nedenstaaende lille Episode er et talende Vidnesbyrd herom:

En Medarbejder ved det polske Telegrambureau, der af den lithauiske Præsident Woldemaras havde faaet Indrejsevisum til Lithauen, blev, da han den 31. Decbr. om Morgenen indfandt sig ved den polsk-lithauiske Grænse i Nærheden af Zawiasy Jernbanestation, forment Adgang til Lithauen af Grænsevagten, der paaberaabte sig Instruktioner fra Kowno.

*

Der er udbrudt Lock-out indenfor den svenske Grube- og Papirindustri. Konflikten, der begyndte Mandag Morgen efter resultatløse Forhandlinger om Søndagen, omfatter 17,000 Mand.

*

De franske Socialdemokraters Kongres i Lyon har vedtaget hverken at gaa i Alliance med eller mod Kommunisterne ved det forestaaende Valg til Deputeretkammeret.

*

I Aar vil der finde Valg Sted til den svenske Rigsdag.

*

Uroen indenfor Sovjetruslands ledende Skare fortsættes, og Udrensningen synes ikke at skulle faa Ende. Følgende Telegram fortæller herom:

Centraleksekutivkomitéen har fritaget Vicekommissær for udenrigske Anliggender Rakowski, der er Formand for den russiske Delegation, som skal forhandle med Frankrig. Preobajenski, der er Medlem af denne Kommission, og Kacenev, som er Sovjetruslands diplomatiske Repræsentant i Rom, for deres Funktioner.

*

Den 23. Januar finder Lagtingsvalget paa Færøerne Sted. Valget vil faa Betydning

Hvad nu?

Den forløbne Uge har givet de Arbejdsløses i Forvejen endeløse Hær et nyt Plus; et nyt Kompagni, ikke færre end 11,166 nye Arbejdsløse har maattet lide den Tort at slutte Trop med den Hær, der allerede var oppe paa 74,452 — altsaa 85,618 Arbejdsløse i vort lille Land. Og saa er dette Tal endda kun taget blandt de organiserede Arbejdere, der oppebærer ordinær Understøttelse — den store Del af Arbejderklassen, der er haardest ramt. nemlig den, der forlængst har opbrugt sin ordinære Understøttelse, og som Følge af den ekstraordinære Understøttelses Ophævelse ikke modtager nogen Hjælp — samt de Tusinder af Arbejdere, der navnlig ude paa Landet staar udenfor deres Organisation, og er uden Beskæftigelse, er ikke medregnet. Det er derfor ingen Overdrivelse, naar vi gætter paa et Tal af Arbejdsløse, der ligger over 100,000.

Da en meget stor Part af disse Arbejdsløse er Familieforsørgere, vil enhver forstaa, at Tallet paa dem, der rammes direkte af Arbejdsløshedens Svøbe, udgør en meget stor Procent af Befolkningen, men det er jo en Kendsgerning, at udover dem, der i første Række føler Smerterne af Arbejdsløsheden, er der ogsaa adskillige Mennesker, der indirekte føler, hvad det vil sige, at vi har en saa mægtig Hær af Arbejdsløse — alle Forretningsdrivende saavel som store Dele af vor Industri er ramt. Handelen bliver mindre, mange Handlende maa hutle sig igennem. Industrivarer beregnet for Hjemmemarkedet oplagres, Virksomhederne standser i samme Grad, som Arbejdsløsheden breder sig. Nye Arbejdsløse, nye Lidelser for nye Tusinder af Mennesker, det er det trøstesløse Syn, som blev Ministeriet Madsen-Mygdals Nytaarsgave til Danmarks Befolkning.

Det er umuligt, at et lille Land, som Danmark, vedblivende kan bære en saadan Byrde. Spørgsmaalet er nemlig blevet af en saa vidtrækkende Karakter, at man ikke længere kan regne det for et lokalt Arbejderanliggende, thi hver 35 — femogtredivte — af Danmarks Befolkning er arbejdsløs, ca. hver syvende eller ottende er direkte ramt af Arbejdsløsheden, idet deres Forsørger er uden Beskæftigelse, at Følgen heraf bliver, at saa godt som hvert eneste Menneske i Landet mere eller mindre er udsat for at mærke Følgerne af Arbejdsløsheden, er ganske indlysende. Derfor er Arbejdsløshedsspørgsmaalet ogsaa løftet op i det Plan, hvor Spørgsmaalet er af vital Interesse for Landet, og som Følge deraf er det ikke ubeføjet at stille Spørgsmaalet til Danmarks ansvarlige Regering: „Hvad nu?" — „Hvad agter I at gøre?" I kan ikke vedblivende sidde med Hænderne i Skødet og lade Livet gaa sin skæve Gang. I kan ikke vedblivende vanrøgte Landet paa den Maade, mangler I Evne og Vilje, da vig Sædet og lad handledygtige Mænd komme til.

Spørgsmaalet indskrænker sig ikke længere til, hvad der forøvrigt er haardt nok, at Tusinder af Mennesker lider Nød — maa fryse, maa sulte, maa gaa daarligt klædt, at Forsørgere maa se deres Hustruer og Børn pines under Arbejdsløshedens Svøbe, maa lide Afsavn paa alle Omraader. — Spørgsmaalet er blevet saa vidtrækkende, at det drejer sig om hele Landets Eksistens, det er en kostbar Politik at føre, at sætte hele Landets Eksistens paa Spil, og hvad er da denne arbejdsfjenske — ja, lad os forstærke Udtrykket folkefjendske Regerings Hensigt med dette Spil. — Ja, saa vidt man kan se, saa langt Øjet kan skue, har den kun en eneste Hensigt, at tvinge Arbejderklassen ud i Uføret, at tvinge den til at gaa ind paa elendigere Lønvilkaar; man spørger uvilkaarlig med Forfærdelse, om det hele er det værd — og Svaret kan kun blive et, nemlig Nej. — Man maa være blindet af Arbejderhad for ikke at kunde indse dette.

Det er jo nemlig som en engelsk Nationaløkonom for kort Tid siden skrev — „en vellønnet Arbejderklasse er ensbetydende med Velstand for Landet" — ligegyldigt, hvorledes man end vil fortolke denne Sætning, et er ganske afgjordt, at den er rigtig, det Land, der har Raad til at have 1 Arbejdsløs, for hver 35 Indbyggere, der findes i Landet, det Land har ogsaa Raad til at yde sine Arbejdere en ordentlig Løn for deres Arbejde, og er iøvrigt ogsaa bedre tjent med at gøre dette, end lade Tusinder af Hjem ødelægges som Følge af Arbejdsløsheden.

Hvad nu? Er det Spørgsmaal som lyder til Danmarks Regering, og Folket venter paa Svaret.

Oliver Twist.

---

for næste Landstingsvalg, idet Lagtingsvalget ogsaa er Valgmandsvalg til Landstinget.

*

Arbejdsløshedstallet er i den forløbne Uge steget med 11,166 — nemlig fra 74,457 til 85,618 Arbejdsløse.

Der findes nu 3742 ledige Landarbejdere mod ca. 3000 forrige Uge.

*

De danske Andels- og Privatslagterier har fra 1. Januar opsagt den med Slagteriarbejderne sluttede Overenskomst. Overenskomsten omfattede 4000 Arbejdere

*

Det lollandske Arbejdsmandsforbund har ligeledes pr. 1. Januar modtaget Opsigelser af Overenskomsten, der omfatter de 5 à 900 Arbejdere, der er beskæftiget hos Arbejdsgivere i Nakskov Havn. Overenskomsten udløber 1. Marts 1928.

Hvad det nye Aar maa og vil bringe Landarbejderne.

Det gamle Aar er slut og det nye viser sig med det barskeste Vintervejr og en Arbejdsløshed, som Landarbejderne vistnok aldrig før har kendt Mage til. Og den er meget følelig og stadig stigende. Saaledes slutter det gamle Aar, og Spørgsmaalet er nu: Hvad vil det nye Aar bringe?. Efter alle Solemærker at dømme vil Landarbejderne inden 1928 er omme, staa med en betydelig stærkere Organisation, end i Øjeblikket. Strømpilen har længe vist, at Landarbejderne begynder at forstaa, at uden Organisation kan de ikke i det lange Løb klare sig, og Organisationen har da ogsaa i den senere Tid faaet mange nye Medlemmer og der er al Grund til at mene, at Medlemstallet vil vokse stærkt i den kommende Tid.

I dette Tilfælde kan vi kun glæde os over det nye Aar, thi er der noget, som Landarbejderne har trængt til, da er det at faa deres Organisation fast sammensvejset. Før det sker, bliver det ikke bedre for Landproletariatet her i Landet.

Vi har ofte i Aarenes Løb — især fra de faste Herregaardsarbejderes Side — hørt fortælle, at det var ganske unødvendigt at de stod tilknyttet Organisationen, da de fik deres Afregning paa Lønningsdagen efter samme Løntarif som de organiserede fik deres Løn, og de kunde da rart spare det maanedlige Kontingent. Man har ogsaa hørt Folk beklage sig over, at de skulde være med til at betale Understøttelse til de løse Arbejdere og at der ikke var nogen Grund til at være i Arbejdsløshedskasse, da de ikke selv blev arbejdsløse. Denne Beregning har imidlertid i det forløbne Aar i mange Tilfælde slaaet fejl, da Arbejdsgiverne ikke har undset sig ved at indskrænke baade her og der for at spare en Mand. De paagældende Arbejdere har maattet erfare, at det er meget vanskeligt at finde Arbejde og da de ifølge deres Stilling ikke kan faa Understøttelse i de første 12 Maaneder, maa de søge andre Udveje for at bjerge til Livets Ophold. Det ender i mange Tilfælde med, at Vedkommende bliver Løsarbejder og dermed nødsaget til at staa i Organisationen.

De faste Arbejdere ser maaske ikke den Fare, det vilde være for dem, om Løsarbej-

deren stod uden Forsikring imod Arbejdsløshed. I saa Fald vilde han faa Løsarbejderen til Konkurrent og hans Ugeløn vilde dale betydeligt, thi vi skal jo alle leve, og Arbejdsgiverne vilde hurtigt benytte sig deraf.

Fra Tjenestekarles Side har man hørt, at de mente at være i Stand til at skaffe sig meget højere Løn, end ved Organisationens Assistance, hvorfor det vilde være dumt af det at staa i Landarbejderforbundet. Det ligger jo nu baade Aar og Dag tilbage, at den Sang blev sunget. Thi overfor Tjenestekarlene har Arbejdsgiverne forlængst sat ind, og Følgen er for dem blevet, at Lønningerne er raslet langt under, hvad de vilde have faaet som tilsluttede Organisationen.

I det forløbne Aar er Øjnene blevet lukket op paa mange og det kan ikke fejle at i det nye Aar endnu flere vil faa Øjnene aabnet. Følgen heraf kan kun blive Gevinst, thi jo stærkere Organisationen er, jo bedre Lønninger bedre Arbejdsforhold kan Landarbejderne vente sig.

Spar ikke paa Agitationen omkring i Afdelingerne i denne Tid, der kan opnaas gode Resultater i Vinter, takket være det Ministerium, vi har for Tiden; thi det har givet Stødet til Agitationen ved at præparere de Folk, som skal være Arbejdsgivere for Landarbejderne, og de har været letsindige nok til at lytte efter de givne Raad. Arbejdsløsheden har taget til i stor Stil samtidig med, at Regeringen Dag for Dag arbejder paa at faa alle Sunde lukket.

Vi maa have Organisationen i Orden, saa vi kan staa kampberedt den Dag, Arbejdsgiverne vil slaa ned paa de i Forvejen altforf lave Lønninger. Det maa ikke lykkes. Vi skal tværtimod sætte os i Stand til at forhøje den nuværende Løn.

Det nye Aar maa og kan komme til at bringe store Resultater, dersom vi ellers selv vil.

Til Slut siger vi da Tak for det gamle Aar med Ønsket om, at 1928 maa blive et Sejrsaar for Landarbejderne.

Alfred Carlsen.

Meddelelser fra I. F. C.

Mindstelønninger og farvede Arbejdere.

Fastsættelsen af en Minimalløn af 40 Cents pr. Time for Skov- og Savværksarbejdere i Britisk-Columbia har haft til Følge, at Procentsatsen af hvide Arbejdere er gaaet op fra 55,2 til 67,5, mens Antallet af farvede Arbejdere er sunken fra 44,8 til 34,3 pCt.

Mod Chamorro.

Det amerikanske Statsdepartement har meddelt E. Chamorro, den tidligere Præsident og berygtede Arbejderfjende i Nicaragua, at han ikke vilde blive anerkendt af De forenede Stater, hvis han skulde blive valgt ved de kommende Præsidentvalg.

Faglig Uddannelse.

Bestyrelsen for den faglige Landsorganisation i Svejts har besluttet at indkalde Bestyrelserne for de lokale Fællesorganisationer og de tilsluttede Forbund til en Specialkonference, der udelukkende skal behandle og tage Stilling til Spørgsmaalet om den faglige Uddannelse.

Beskyttelsestold og Laanepolitik.

I den sidste Parlamentscession i Australien omtalte flere Arbejdermedlemmer den stigende Arbejdsløshed, for hvilken de, bortset fra den efter deres Mening for store Indvandring, væsentlig gav den store Import Skylden. I denne Sammenhæng udtalte et af Oppositionens Medlemmer: »Trod Indførelsen af Beskyttelsestold stiger Arbejdsløsheden. Thi Australien er paa Grund af sine oversøiske Laan tvungen til at tage Varer for Pengene fra vedkommende laanegivende Lande, hvad der betyder, at vi forskaffer Arbejderne i andre Lande Beskæftigelse, medens vore Arbejdere bliver arbejdsløse. Ligesom Europa er ogsaa Australien hovedsagelig forpligtet overfor Amerika. Det indførte i Aaret 1925—1926 fra Amerika Varer til en samlet Værdi af Lstr. 37,234,257, men udførte til Amerika selv kun Varer til en Værdi af Lstr. 12,953,877. I Tiden fra 30. Juni 1920 til 30. Juni 1927 steg Australiens samlede Gæld med Lstr. 142,130,788. Australien svarer aarligt ialt Lstr. 23,138,939 i Renter, som skal betales i London, og Lstr. 816,069, som skal betales i Amerika.

Organiseringen af fremmmede Arbejdere.

I Henhold til det Program, der blev vedtaget af den belgiske Landsorganisations Vandringskongres i Aaret 1926, har den belgiske Landsorganisations Bestyrelse nu afsluttet en Overenskomst med den italienske Landsorganisation (Sæde i Paris), i Følge hvilken der fra 1. Januar 1928 under Ledelse af den belgiske Organisations Vandringskommission skal ansættes en speciel Agitator for de i Belgien beskæftigede italienske Arbejdere.

Det tekniske Fremskridt i Amerika.

I De forenede Stater er i Følge en Beretning fra »National Industrial Conference Board« det tekniske Fremskridt nu steget saaledes, at trods Forkortelsen af Arbejdstiden 67 Arbejdere i 1925 producerede lige saa meget som 100 Arbejdere i 1899. Hvis Udviklingen fortsat gaar frem i samme Tempo i de følgende 20 Aar, vil fornævnte Tal synke til 45.

Lønninger i Portugal.

Ifølge en Beretning fra Portugal findes der i dette Land Arbejdere, som kun har Arbejde i ca. 6 Maaneder om Aaret og dog kun tjener 6 Escudos pr. Dag. (1 Escudo = 12½ hollandsk Cent.) Et Brød koster 2,5 Esc., 1 kg. Sukker 7 Esc., 1 Liter Mælk 1,8 Esc.

Stor Lønforskel i Amerika.

Ifølge Meddelelse fra Bureauet for Arbejderstatistik i De forenede Stater erholder de mandlige Arbejdere i Trikotageindustrien i Alabama og Louisiana (Syden) en Løn af 28,6 Cents i Timen, mod Dollars 1,27 i New Jersey (Norden). De tilsvarende Tal for Kvinder er 19,2 og 52,1 Cents (New York). I andre Grene af Tekstilindustrien svinger Lønnen mellem 22,9 Cents i Georgia og 55,6 Cents i Massachusetts.

Stigende Arbejdsøshed i Østrig.

Ved Udgangen af November fandtes der i hele Østrig 159,776 understøttede Arbejdsløse, d. v. s. 20,556 flere end i Midten af November. Desuden findes der ca. 26,000 tilmeldte Arbejdsløse, der ikke erholder nogen som helst Understøttelse. Ved Udgangen af November 1926 fandtes der 9000 flere understøttede Arbejdsløse end i Aar, men da i indeværende Aar ca. 15,000 Arbejdsløse er overført til Alderdomsforsørgelsen, kan der alligevel konstateres en effektiv Stigning.

Fagsekretariatsmøde.

Forretningsudvalget i Den internationale Føderation for Personalet i offentlige Virksomheder har været samlet til Møde i Amsterdam. (Sekretariatet tæller for Tiden ca. 500,000 Medlemmer.) I Sammenhæng med Behandlingen af Spørgsmaalet om Forebyggelse af Ulykkestilfælde under Arbejdet paa den næste internationale Arbejdskonference drøftede Mødet Ulykkesfaren indenfor Gas- og Elektricitetsindustrien og besluttede, gennem I. F. C. at virke for, at Det internationale Ardbejdsbureau indleder en international Undersøgelse af dette Problem resp. afholder en Specialkonference. Med Hensyn til Forholdet overfor Tjenestemands-Internationalen blev det understreget, at Føderationen altid har indtaget det Standpunkt, at der kun bør findes een Internationale for alle i offentlige Virksomheder beskæftigede Arbejdere og Tjenestemænd.

Australske Arbejdere mod Indvandring.

Fagforeningskartellet i Melbourne vedtog efter en udførlig Diskussion en Resolution, der skal forelægges alle australske Stater til Behandling og forudser en Skærpelse af de australske Arbejderes Holdning i Indvandringsspørgsmaalet. Den nuværende Politik, der gaar ud paa at fremme Indvandringen af understøttede britiske Arbejdere, betegnes som usund, og der fordres en øjeblikkelig Revision af vedkommende Pakt, der forudser Indvandring af 450,000 understøttede Indvandrere fra Storbritannien i Løbet af 10 Aar. De australske Myndigheders Bestræbelser med Hensyn til Hvervning af Indvandrere i London eller andre Steder skal øjeblikkelig ophøre og ingen australsk Myndighed skal bevilge finansielle Midler til saadanne Formaal, saalænge ikke Landets egne Arbejdsløse har fundet Beskæftigelse.

Egoisme og — et godt nyt Aar.

Julen, den store Højtid med alle dens mange Ønsker og Haab til Venner og Bekendte og til Næsten og med al den Julebarmhjertighed, som følger med, er nu forbi. Faa Dage efter kommer Nytaar. Og atter gaar det løs med Ønsker og Haab paa samme Maade. Det er meget godt med disse Ønsker: »Glædelig Jul« og »Godt Nytaar«, naar der bagved disse ligger en dyb og stærk Mening og Vilje til at bevidne Ønskernes Oprigtighed, ellers duer de kun saa lidt. Og allerhelst skulde en saadan Mening og Vilje kunne holde sig Aaret igennem trods alle andre Livets brogede Forhold. Kan de ikke det, faar det hele nærmest Skin af en kort og snæver Overfladiskhed med kun ringe Mening bag sig.

Naar man tænker paa de mange gode Ønsker, der ved hele Højtiden udtrykkes til Næsten, kan det jo egentlig kun se ud, som om at Egoismen for en Stund er slaaet ud af Altruismen, hvilket vil sige, at Hensynet til ens eget »Jeg« i ret høj Grad maa vige for Hensynet til Næstens Vel. Og dette Forhold er det netop, der betyder noget, om det indtræffer. Egoismen er — som et Blad i en Juleartikel bemærkede — alt for meget fremherskende, er i Højsædet. Og dette, at tage mest Hensyn til sit eget og til sine egne Forhold er netop, hvad Verden viser os saa meget af Aar efter Aar. Et godt og stort Hensyn til Næsten, til dem, der har den svageste Stilling i Samfundet, og et gennem Handlinger synligt Bevis for en ærlig og oprigtig Mening bag, og som kan holde mere end 8 Dage omkring en stor Højtidsfest, det er det, vi skal naa, først da kommer der nogen Forstaaelse ud af alle de Ønsker, vi sender hinanden. Dette er vist ogsaa ment fra første Færd af, da der forkyndtes Broderskab mellem Menneskene.

Egoismen skal ned, Altruismen op. Hensynet til Næsten i fuldeste Maal, Hensyn i stort og smaat, Hensyn i de højtstemte Festdage som Hensyn i Hverdagslivets triste Graa, og Hensyn i Politik og i økonomisk Produktion, det maa være det bærende i vor moralske Grundlov. Det ført frem, og vi vil se et godt Stykke Socialisme.

Naar Nyaaret nu gaar ind, og det gamle svinder i Tidernes Dyb, lad da Egoismen følge sit gamle Aar i Grav, og Altruisme og Socialisme hævet højest i de nye Tider, der kommer.

Da er der Mening i Ønsket om et godt nyt Aar.

Chr. Jørgensen.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.
Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

FRA AFDELINGERNE

Tømmerup Afdeling

afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Lørdag den 7. Januar Kl. 7. Mød nu alle, da der foreligger vigtige Ting, bl. a. Valg af Repræsentanter til Kredsmødet i Kalundborg. Redegørelse for Andragendet til Hjælpekassen o. m. a.

H. P. Hansen.

Helsinge Drøsselbjerg Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Mullerup Kro Lørdag den 7. Januar 1928. Dagsorden: 1) Valg af Repræsentanter til det nye Kredsmøde i Kalundborg den 8. Januar. 2) Bal for de Unge. 3) Eventuelt. Mød nu alle.

Julius Christensen.

Slangerup Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling paa Slangerup Gæstgivergaard Lørdag den 7. Januar Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der skal vælges ny Formand.

Vilh. Andersen.

Vestsjællands Kredsorg.

Det meddeles herved de interesserede Parter, at det i Slagelse til Søndag den 8. Januar bestemte Møde udsættes grundet paa, at der nævnte Dato afholdes stiftende Generalforsamling i de nye Kredorg.

Derefter vil omtalte Møde blive afholdt samme Sted Søndag den 15. Januar Fm. Kl. 11, hvortil de tidligere valgte Repræsentanter indbydes.

Chr. Larsen.

Tak!

Hjertelig Tak til alle mine Kammerater i Nygaardsvænge, Hesede Skov og Denderupvænge for den smukke Pengegave, som er indsamlet til mig under mit Ulykkestilfælde i Nygaardsvænge. Tak allesammen.

Valdemar Hansen og Hustru,
Toksværd.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stat. 534.
Formand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsloshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Gunslev Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Lørdag den 14. Januar Kl. 7½ i Forsamlingsbygningen for at drøfte Resultatet fra Nr. Alslev-Mødet og angaaende Agitationen i Vinter m. m.

Hans P. Hansen.

Fuglse Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Fredag den 13. Januar Aften Kl. 7½ i Fuglse Restauration. Dagsorden: 1) Drøftelse af Agitationen. 2) Valg af Repræsentanter til Kredsmødet i Maribo. 3) Eventuelt.

N. P. Jensen.

Tillitze Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes hos Johs. Lange, Spidsby, Onsdag den 11. Januar Kl. 8. Alle Medlemmer bedes møde, da der paa Dagsordenen er flere vigtige Punkter. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7 præcis.

Hans Olsen.

Flintinge Afdeling

afholder Generalforsamling d«. 8. Januar Kl. 1½ hos Anders Larsen, Flintinge. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsordenen bliver bekendtgjort ved Mødet. z

Bestyrelsen.

Kredsmøder.

I Anledning af den ny Kredsinddeling vil der i den nærmeste Fremtid blive afholdt en Række Møder med stiftende Generalforsamling i de nyinddelte Kredse.

Søndag den 8. Januar afholdes Møder følgende Steder:

I Roskilde **Kl. 2** paa »Fjordvilla«.

Samme Dag **Kl. 12**, ogsaa paa »Fjordvilla« i Roskilde, holder Roskilde Kredsen og Københavns Kredsorganisation forinden hver for sig Generalforsamling til endelig Ophævelse af de gamle Kredsorganisationer og Opgørelse af deres Forhold.

Kalundborg **Kl. 2** i Arbejdernes Fællesorganisations Lokale, Møllegade **2.**

Samme Dag **Kl. 12** afholder Kalundborgegnens Kredsorganisation og Nordvestsjællands Kredsorganisation hver for sig afsluttende Generalforsamling. Disse holdes ogsaa i Arbejdernes Fællesorganisation, men begynder altsaa Kl. 12.

Sorø **Kl. 1½** paa Hotel »Postgaarden.

Samme Dag **Kl. 10 Form.**, ogsaa paa Hotel »Postgaarden« i Sorø afholder Ringsted Kredsorganisation afsluttende Generalforsamling.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada

S/S „United States" fra København til Halifax (Kanada) og New York 11. Januar.

S/S „Hellig Olav" fra København til New York 18. Januar.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen, Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700.)

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

Husmandsbrandkassen for Danmark

(130,000 Medlemmer. 1100 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Løsøreafdelingen optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderåte Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Telf. 5150

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Enhver Herre

bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København B.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Nørrevold 15, København.

Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Dansk Koloniallotteri.

3. Klasse 43. Lotteri trækkes den 11. og 12. Januar.

Fornyelsen slutter paa Lørdag

hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkont., Amagertorv 11, Kbhvn. K.

Hønsene i Vintertiden.

Af Konsulent N. M. R. Stenbæk, Tommerup.

Efter Nytaar vil de fleste Høns under almindelige gode Forhold være i fuld Position til at kunne begynde Æglægningen. De gamle Høns har overstaaet Fældningen, og Kyllingerne er fuldt udvoksede. Det blankrøde i Kam og Kinder er kommet frem, hvilket siger os, at nu gaar Hønsene med en fyldt Æggestok; det gælder da om at denne kan komme i Virksomhed med at afsætte Æg.

Først maa her de gøres opmærksom paa, at der næppe er nogen Tid paa Aaret, hvor Hønsene har Brug for saa mange Skaller som ved denne Tid, idet den Æggeblomme, der er parat til at skulle løsne sig fra Æggestokken og glide ind i den lange Æggeleder, ikke vil kunne gøre det, uden der er nok af Kalkstof til Æggeskallen.

Jo flere Skaller, Hønsene kan æde, des bedre; det befordrer Æglægningen, og den gode, tykke Skal gør Æggene vægtige, saa Udgiften, der skal til, opvejes let ved den større Værdi, Æggene faar, og naar der saa tit klages over, at Hønsene æder deres Æg om Vinteren, da er det kun, fordi de mangler Skalmateriale. Tyndskallede Æg knækkes let i Reden. Hønsene faar da let Smag for at æde Æg, og har de først faaet dette, er det ikke let at faa dem vænnet fra igen.

Endelig kommer hertil, at de Værdier, der aarlig gaar tabt i vor Ægeksport i Form af Knækæg, er saa store, at de maa tælles i mange Tusinde Kroner, og de kan formindskes ved, at alle Hønseholdere gør, hvad de kan, for at vore Æg kan blive mere tykskallede.

Der er vel heller næppe nogen Tid paa Aaret, hvor Hønsene har saa stor Trang for Grøntfoder som om Vinteren; desværre har man saa lidt af det paa den Tid.

Grønkaal maa henregnes til det bedste, man kan give, og heraf vil heller ikke let kunne gives for meget.

Ligeledes grøn Rug; hvis Hønsene har Adgang til en Rugager, betaler det sig godt, om der ofres en Ende af denne til Hønsene. Til Foraaret kan der jo saaes andet i Stedet.

Hønsene skal nemlig i Stofferne til Ægget have Jern- og Svovlforbindelser, det som giver Æggeblommen sin stærke, gule Farve, og som de kun kan faa gennem Grøntfoder. At give Runkelroer til Hønsene er meget godt, men har man Knudekaal, vilde dette dog være bedre, idet man her har Svovlforbindelserne; men de findes ikke i Runkelroer.

Lidt kogte Kartofler er ogsaa godt; man maa dog passe ikke at overdrive, da en alt for stærk Fodring med Kartofler kan bevirke, at der lægger sig formeget Fedt om Æggelederen, som saa virker hæmmende paa Æglægningen.

Ryg kun Cecil

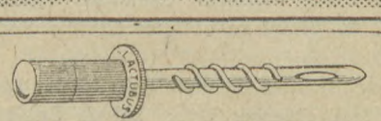

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS" (Verdenspatenteret) Den eneste, der duer.

Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horsens.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 2. Fredag den 13. Januar 1928. 14. Aargang.

Hr. Kragh og Polakimportørerne.

Storagrarernes Koncession paa Indførsel af fremmed Arbejdskraft er nu bevilget af Ministeriet.

Vi har tidligere omtalt Samarbejdet mellem Polakimportørerne og Indenrigsministeren, og de Forhandlinger, som i den Anledning er blevet ført. Efter alt, hvad der forelaa, var det givet paa Forhaand, at Polakimportørernes Organisation paany vilde faa overdraget Retten til at afgøre Spørgsmaalet, om der fremtidig skal indføres fremmed Arbejdskraft til Arbejdet paa de danske Sukkerroemarker, og i hvor stort Omfang det i saa Tilfælde skal finde Sted.

Vi kan i Dag meddele, at Sagen er definitivt afgjort. Indenrigsminister Kragh er som bekendt optaget af at gøre Forholdene for Arbejderne her i Landet saa slette som muligt ved, dels at opfordre Arbejdsgiverne til at sætte Lønningerne ned og navnlig at hjælpe dem hermed. Det er næsten overmenneskelige Præstationer, han har kunnet opvise, og det er i Virkeligheden ubegribeligt, at han ikke forlængst er segnet af Overanstrengelse. Men Hr. Kraghs Arbejdsevne synes paa dette Omraade at være praktisk talt ubegrænset; han har ogsaa den sidste Dag i det gamle Aar naaet at faa Bevillingen til Polakimportørerne ekspederet. I en Skrivelse, der er dateret 30. Decbr., har han meddelt de forskellige Organisationer, som er repræsenteret i »Udvalget til Tilvejebringelse af Arbejdskraft til Landbruget«, at dette Udvalg er ophævet.

I Forbindelse hermed fulgte en anden Skrivelse af samme Dato og af følgende Indhold:

I Forbindelse med Skrivelse herfra af Dags Dato vedrørende Ophævelse af det under Stiftamtmand W. Oxholms Forsæde nedsatte Udvalg til Behanding af Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Arbejdskraft til Sukkerroearealerne, skal man meddele, at Indenrigsministeriet efter Forhandling med Justitsministeriet og de paagældende interesserede Organer har fastsat følgende Ordning med Hensyn til den fremtidige Indførsel af udenlandske Arbejdere til Pasning af Sukkerroearealerne:

Ansøgninger om Tilladelse til Indførsel af udenlandske Arbejdere indsendes inden Udgangen af Januar Maaned til Landsudvalget for Anvendelse af udenlandsk Arbejdskraft. Landsudvalget gennemgaar de indsendte Ansøgninger og udarbejder inden Udgangen af Februar Maaned en Oversigt over, hvilket Antal fremmede Arbejdere, der skønnes at være Brug for, og hvorledes disse skal fordeles paa de enkelte Virksomheder, idet følgende Bestemmelser vil være at iagttage:

1) at der højst vil kunne indføres 1000 Arbejdere ialt og til den enkelte Roedyrker højst en fremmed Arbejder pr. 10 Tdr. Ld. Roeareal og

2) at der kun tildeles udenlandsk Arbejdskraft til Roedyrkere, der godtgør at have antaget til Arbejde i den kommende Roesæson den brugelige lokale Arbejdskraft og ikke at være i Stand til at give Kost og passende Logi til anden dansk Sæsonarbejdskraft.

Arbejdsdirektøren deltager som tilforordnet i Udarbejdelsen af den nævnte Oversigt, og han er berettiget til, eventuelt efter Forhandling med vedkommende Arbejderorganisationer og med Bistand af særlige Tillidsmænd — at lade foretage Undersøgelser af de enkelte Ansøgeres Forhold i Henseende til de ovenfor anførte Bestemmelser. — Landsudvalgets Fordelingsplan indsendes til Justitsministeriet ledsaget af en Erklæring fra Arbejdsdirektøren om, hvorvidt efter hans bedste Skøn de ovenfor angivne Bestemmelser er overholdt, og med en Erklæring paa Tro og Love fra Landsudvalget i samme Henseende.

Arbejdet med at befolke de danske Romarker med fremmede Arbejdere kan altsaa nu begynde paany. Polakimporten staar aabenbart overfor en Renæssance. Enhver, der kender det allermindste til »Landsudvalget for Anvendelse af udenlandsk Arbejdskraft«, dets Fortid, dets Ledelse og Medlemmer, kan ikke noget Øjeblik være i Tvivl om, at det kun er et Tidsspørgsmaal, naar de tusinde Polakker, der nu er sat som Maksimum for, hvad der kan indføres, vil blive krævet suppleret med et eller andet Antal Tusinder, og med den Stilling, Hr. Kragh indtager overfor Storagrarerne, kan det med temmelig stor Sikkerhed forudsiges, at deres Krav i saa Henseende vil blive opfyldt. Hr. Kragh har ikke hidtil villet eller turdet nægte Opfyldelsen af deres Ønsker.

Da Storagrarerne i sin Tid ønskede det nu opløste Udvalg nedsat, opfyldte han deres Ønske, og da de nu fornylig kom og forlangte det ophævet, var han ligesaa beredvillig til at være dem følgagtig.

Sagens rette Sammenhæng er jo nemlig den, at Hr. Kragh kun er en Slags finere Lakaj for Storagrarerne, det samme gælder den Mand, der som Tillidsmand skal være »Samfundet«s Repræsentant overfor Polakimportørerne, nemlig Direktør Vater, kun er han ikke helt saa »fin« som Hr. Kragh, han er en forbenet Kontorius af Stræbertypen, som kun skylder sin Ærgerrighed og sine gode Forbindelser, at han er kommet til at beklæde sin nuværende Stilling og at der overhovedet kan

blive Tale om ham som Tilforordnet i nogen Forbindelse. I det nu opløste Udvalg var Hr. Vater Storagrarernes haandgangne Mand, og der kan ikke være Tvivl om, at han i sin ny Værdighed vil blive det i endnu højere Grad, placeret mellem et Par fyldige Storagrarer af Hr. Tesdorfs Type bliver Hr. Vater ikke Samfundets men Overklassens Repræsentant. Den Ordning, Storagrarerne har opnaaet med Hr. Kragh, er helt igennem utilfredsstillende for Arbejderne, den betyder en Tilbagevenden til de Tilstande, hvor Arbejdernes Medbestemmelsesret er sat til Side.

Et Overrumplingsforsøg

Fra paalidelig Kilde meddeles det os at nogle Arbejdsgivere har forsøgt at overrumple deres Arbejdere til at gaa med til Nedsættelser af de overenskomstmæssige Lønninger, og noget kunde tyde paa, at det er i Forstaaelse med Landboforeningerne, som i de sidste 2 Aar ikke har kendt nogen større og helligere Opgave end at faa trykket Landarbejderne ned i den dybeste Fattigdom.

Formanden for en bestemt Landboforening har i denne Maaned forelagt sine Arbejdere en Kontrakt og krævet, at enten skulde de underskrive denne eller ogsaa maatte de søge sig en anden Plads fra 1. Maj.

Kontrakten gik ud paa, at Arbejderne gik med til at nedsætte deres Løn med 6 Kroner pr. Uge, Kreaturpasserne med 7 Kr. pr. Uge.

Han vilde altsaa med dette Tvangsmiddel forsøge at narre sine fattige Arbejdere 300 til 365 Kr. fra om Aaret. Det siger sig selv, at Arbejderne ikke lod sig lokke paa denne Limpind.

Man tør vist gaa ud fra, at dette er en Manøvre ikke alene fra Arbejdsgivernes Side, men at det ogsaa er efter nærmere Aftale fra Landboforeningen, at Formanden skulde forsøge, om Arbejdsgiverne ikke ved en saadan tvangsbestemt Overrumpling kunde faa Landarbejdernes Løn yderligere nedsat, og var dette Forsøg faldet heldigt ud for Arbejdsgiverne, var Metoden formentlig bleven sat i System.

At dette ikke falder rigtig i Traad med Landboforeningernes stadig paaberaabte neutrale Holdning i Arbejdsspørgsmaalene, skal vi ikke i Øjeblikket opholde os ved; vi ved jo alle, at Landboforeningerne ikke er neutrale i dette Forhold.

Derimod er der Grund til at raabe Vagt i Gevær overfor denne og lignende Fremgangsmaader fra Arbejdsgivernes Hold. Hvis vore Medlemmer møder saadanne Forslag og Krav, skal de kategorisk afvise dem. Det er et Forsøg paa at berøve Medlemmerne den Beskyttelse og Ret, som Forbundet og Sammenhold giver, og Resultatet af at underskrive saadanne Kontrakter kan kun blive, at de paagældende Arbejderes Lønninger bliver endnu lavere end de allerede er. Vore Medlemmer har vist fra gammel Tid faaet nok af Arbejdsgivernes private Kontrakter, de har spredt Fattigdom og Sult nok blandt Landarbejderne. Lad os derfor dreje Halsen om paa disse Forsøg allerede i Starten, ved at vise Arbejdsgiverne Vintervejen, hvor saadanne Forslag fremsættes. Da Fremsættelsen af saadanne Krav tilmed er ulovlige, beder vi Afdelingerne og Medlemmerne meddele os det, hvor saadanne Krav fremsættes, saa vi kan faa draget Arbejdsgiverne til Ansvar paa rette Sted.

Oscar Levinsen.

Minderne og Haabet.

Saa svandt det gamle Aar ,og vi har begyndt paa et nyt, og paa ingen Tid af Aaret tænkes der saa meget paa det gamle og haabes saa meget af det nye, end som ved Aarskiftet. Minderne fra svunden Tid drager forbi, og Haabet om det bedste i den Tid, som kommer, faar os næsten til at imødese Fremtiden med større Sindsro, end som ellers er Tilfældet.

Minderne faar os ligesom til at standse. De faa Lyspunkter, vi kan se tilbage paa fra vor hidtidige Tilværelse, stilles op overfor de Skuffelser og bristede Forhaabninger, som Livet har tilstillet os, tilsyneladende i alt for stort et Maal. Man staar ved Aarskiftet ligesom med sit Regnebrædt for at opgøre den svundne Tids Tildeling af godt og ondt, og man kommer uvilkaaligt til at spørge sig selv: »Staar du nu bedre udrustet til at tage Kampen op mod det, som kommer? Har den svundne Tids Erfaring bragt det dertil, at du er mere modstandsdygtig, end du var før?«

Vi ved det maaske ikke, kan maaske ikke svare derpaa, men vi klynger os til Haabet. Selv om vi ved, at det nye Aar vil føje nye Led til den Kæde af Skuffelser og bristede Forhaabninger, som vi nu ser tilbage paa, saa er der trods alt Plads for Haabet.

Det er Haabet, der giver os Kraft til, selv i Vinterens Mørke og under daglige Savn at se fortrøstningsfuldt paa den Tid, vi gaar i Møde. Vi lægger Fortidens Erfaringer og Fremtidens Haab til Grund for Nutiden.

Det svundne Aar har jo været præget af en vanskelig og usikker økonomisk Tilstand. Erhvervslivet har sukket under knugende økonomiske Byrder og gør det fremdeles.

Det svundne Aar har for mange Arbejdere været et Savnets Aar, idet Erhvervskrisen har medført en frygtelig Arbejdsløshed, uden at der fra Magthavernes Side er bleven gjort noget for at raade Bod derpaa, tværtimod, Arbejdsløsheden fortsættes ind i det nye Aar, samtidig med at Vinteren lukker for alle Muligheder.

Det svundne Aar har endvidere været præget af en Udsaaning af Had mod Arbejderklassen, som desværre har givet sig direkte Udtryk gennem en stor Forringelse af den Hjælp, der forhen stilledes til Raadighed for de vanskeligst stillede Hjem.

Men hvad har vi saa at vente af Fremtiden? Vi har det at vente, at Kapitalismens tunge Haand maa tages mere og mere bort fra al Foretagsomhed, og at de fremtidige Bestræbelser maa gaa ud paa at faa Produktionen i Gang, saa at Arbejdsløsheden kan afhjælpes.

Vi forventer endvidere, at selv om Tiderne er vanskelige, at man saa ikke af den Grund lægger Arbejderklassen for Had; thi med lidt god Vilje kan der nok blive noget til os allesammen.

Vi tænker og vi haaber.

Vi haaber, at det nye Aar maa bringe mere Lys over Arbejdernes Tilværelse, derved at Arbejdsløshedens Svøbe ikke maa føles saa knugende haard som for Øjeblikket. Vi haaber, at Midlerne til Brug i Kampen mod Arbejderne maa blive mere humane end de, man har set praktiseret i det svundne Aar, og maatte Fremtidens Stridighder blive en »alles Kamp« for at skabe lykkeligere og bedre Tilstande, saa vilde det vist gavne baade Land og Samfund.

Men det er ikke alene Haab og Ønsker, der skal til, det er ogsaa Beslutning, og den Beslutning, vi skal tage, er at vi alle, især Landarbejderne, slutter os ubrydeligt sammen. Byarbejderne har jo forlængst lært Sammenslutningens Værdi og Betydning.

Vi haaber saa til Slut, at Landarbejderne i det kommende Aar vil slutte sig sammen i endnu større Udstrækning end det hidtil har været Tilfældet, for igennem Sammenhold og fælles Kamp at arbejde hen til en Forbedring af vore Kaar, for der trænges i Sandhed haardt dertil.

Nu, da Tidens Hjul har rullet en Omgang, og da ingen ved, hvornaar vor egen Tid er forbi, saa gælder det om, at vi hver især benytter vor Tid, mens vi har den, i det godes Tjeneste — og benytter den af yderste Evne.

Henrik Mikkelsen.

Ny-Liberalismen.

»Politiken« har spurgt forskellige Politikere — deriblandt Madsen-Mygdal, Stauning og Zahle hvad de venter dem af det nye Aar.

I den Anledning skriver den kendte tidligere radikale Redaktør Johs. Madsen følgende i den soc.-dem. Dagspresse:

Madsen-Mygdal venter, at »Resultaterne af den Politik, der er gennemført i det nu afsluttede Aar, i Løbet af det Aar, som kommer, vil blive følt som væsentlige Lettelser for hele det samlede Erhvervsliv«, og at vi derved vil finde »tilbage til Virkelighedens faste Grund«.

Som man vil se, findes der i Statsministerens Udtalelser end ikke Antydning af Tanke paa de 85,000 arbejdsløse, og den bundløse Nød og Elendighed, som dette Tal rummer. Regeringen og dens Rigsdagsflertal har gjort deres, og nu behøver man blot at vente paa Resultaterne deraf — det hele vil gaa i Orden af sig selv!

Det er tænkt og talt som en Herremand, og det er Madsen-Mygdal jo ogsaa. Der er kun det dertil at sige, at den Dag, da han kommer »tilbage til Virkelighedens faste Grund«, da er han det ikke længer. Nul op og Nul i Mængde er den fantastiske Grund, hvorpaa hans Herremandsskab beror. Naar Virkeligheden en Gang skærer i Nuller, som den nu skærer i levende Menneskekød, er han i det højeste Stats-Pensionist. Men maaske er det ogsaa derfor, han har Raad til at vente.

Hr. Zahle venter »et i politisk Henseende bevæget Aar«. Han haaber paa, at det moderat-konservative Samarbejde er spændt saa stramt, at det vil briste, og da »vil det bero paa den Klogskab, Demokratiets Ledere raader over, hvorvidt det vil blive muligt at danne en tilstrækkelig bred, demokratisk Basis for en myndig og varig Regering, der kan styre Landet med Fordomsfrihed og Hensyntagen til alle berettigede Interesser«.

Hr. Ove Rode talte for nogen Tid siden om »Ny-Liberalismen«, og hvis den findes her i Landet, maatte man vel finde den i det radikale Venstre. Men i Hr. Zahles Udtalelser findes den ikke. Det er rigtigt, at skal der efter Madsen-Mygdals hjerteløse Regimente, der kun bestaar i at vente, til Sulten tvinger de arbejdsløse til at gaa i Slaveriet, saa maa der komme en Samling og et Samarbejde mellem alle demokratiske Kræfter. Men medens man i England forbereder dette Samarbejde ved at skabe en social-radikal Basis, hvorpaa alle Liberale og Arbejderpartiet kan samles, saa »skeler« Hr. Zahle bag ud —, efter dem, der skal komme fra Venstre, naar Hr. Madsen-Mygdal har skamkørt dem tilstrækkeligt for den konservative Samlings Vogn.

Denne Nøler-Politik, der intet har med radikal Politik at gøre, har været det radikale Venstres Ulykke og Aarsag til, at det demokratiske Samarbejde, der har været, blev sprængt. Hvad er der at vente efter? Hvad vil man udrette med disse politiske Krikker, som Madsen-Mygdal har sprængkørt, hvis virkelig nogle af dem gaar træt og ikke kan mere. Hvor findes der et eneste Tegn paa, at der inden for Venstre findes Mænd af en Tankegang og Støbning, hvorpaa der kan bygges en demokratisk Politik, der svarer til, hvad Tiden og Forholdene kræver.

Man kan mene om Lloyd-George, hvad man vil, og let er det ikke ude fra at blive klar over, hvor fast Bund, der er i ham. Men et maa man indrømme ham. Han forstaar, at Tiden kræver radikal Politik og radikalt Samarbejde, og han er parat til at tage Konsekvenserne. I Hr. Zahles Udtalelser derimod øjner man kun Moderation — en Politik, der er indrettet paa at opsamle Nølerne af et Parti, der er saa elendigt, at det ikke en Gang kan gaa i Stykker — »en tilstrækkelig bred, demokratisk Basis for en myndig og varig Regering, der kan styre Landet med Fordomsfrihed og Hensyntagen til alle berettigede Interesser« — ikke en førende Politik, der kan samle og opflamme alle demokratisk sindede Vælgere til en Kæmpeopgave, der ligger for og kræves af os.

Eet har Hr. Zahle Ret i: Vi gaar en bevæget Tid i Møde, men under hvilke Former og med hvilken Udløsning? Hr. Madsen-Mygdal og de, han har sørget for i det forløbne Aar, kan vente. Men de arbejdsløse, de Hundrede Tusinder af frysende og sultende, de kan ikke blive ved at vente. Hvis Demokratiet ikke tager Førerskabet i Udløsningen af den umaadelige Spænding, der samler og fortætter sig bestandig stærkere og — farligere, saa vil den selv besørge det og sprænge det Samfund, der ikke magtede eller forstod sin Opgave.

Løntrykkerne.

Der er vel ingen, som er i Tvivl om Formaalet med Regeringens Ophævelse af den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp: at tvinge Arbejdernes Lønninger længere ned, skriver »Bornholms Socialdemokrat«.

Det siges forøvrigt rent ud i det tidligere officielle Venstreorgan »København«, som ogsaa siden Venstre maatte opgive Plimsolleren har virket som Talerør for Regeringens Politik. Det er en Fejltagelse, skriver dette Blad, naar det fra »visse særligt socialistisk styrede Kommuners Side«, bliver paastaaet, at Regeringen ved Ophævelsen af Arbejdsløshedshjælpen har væltet Udgifterne over paa Kommunerne. Meningen med det hele er i Følge Bladet dette:

»Ved at præcisere, at det øvrige Samfund ikke er i Stand til at underholde en stor Skare af Arbejdsløse for derigennem at opretholde de af Fagforeningen fastsatte høje Lønninger, har Regeringen henvist Arbejdsløshedsspørgsmaalet til det Sted, hvor det først og fremmest hører hjemme, nemlig til Fagforeningerne selv. Det er dem, der gennem en Nedsættelse af de stramme overenskomstbundne Lønninger maa bidrage til at løse dette Spørgsmaal, og ikke Kommunerne, der gennem Hjælpekassen skal overtage de Byrder, Lovgivningsmagten har villet lette det Offentlige for.«

Denne Forklaring er jo ikke til at misforstaa, og at den falder sammen med Regeringens Opfattelse, fremgaar af en Udtalelse, Indenrigsminister Kragh har fremsat overfor »Fyns Venstreblad«. Denne udprægede Løntrykspolitiker — herved forstaas dog kun overfor Arbejderne — siger:

— Jeg ved nok, at det gøres gældende, at der er væltet en Række nye Byrder over paa Kommunerne, men det er ikke rigtigt Tilfældet. De nye Byrder faar Kommunerne kun, naar de uden videre bøjer sig for Fagforeningernes Krav. Hensigten med Regeringens Politik har bl. a. været at afvise Fagforeningerne, og saavel Kommunerne som Staten maa lade Fagforeningerne forstaa, at de maa indrette sig efter Tidens Forhold og ikke uden videre kan vente deres Krav imødekommet af det Offentlige. Naar mange Kommuner nu honorerer Fagforeningernes Krav, sker det ved en fuldkommen Tilsidesættelse af Hjælpekasselovens klare Bestemmelse om, at den kun tager Sigte paa at hjælpe Folk, der midlertidigt ikke er i Stand til at ernære sig, og om, at Hjælpen skal ydes efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde. Skulde der være Tale om Ændringer i Hjælpekasseloven, maatte disse gaa ud paa at hindre det Misbrug, der nu gøres af den.

Paa Forespørgsel, om saadanne Ændringer vil blive foreslaaet af Regeringen, svarer Ministeren, at Overvejelserne derom endnu ikke er afsluttet.

Men Forlydendet er altsaa rigtigt nok. Ministeriet overvejer virkelig et nyt Anslag mod Fattigfolk. Hr. Kraghs Udtalelser lader intet tilbage i Tydelighed, det aander et Had til Arbejdernes Organisationer ud over alle Grænser, thi hvis ikke de fandtes, saa var der frit Spillerum for Hr. Kragh til rigtig at sætte sin Støvlehæl paa Nakken af Arbejderklassen her i Landet.

Formaalet med Regeringens antisociale, reaktionære Politik er altsaa ved Sultens Hjælp at tvinge Arbejderklassen yderligere ned i Løn. Og vil Kommunerne ikke være ham følgagtig i denne menneskekærlige Stræben, nægter den stormægtige Excellence simpelthen Tilladelse til at optage Laan til Arbejders Igangsættelse!

Det er Venstrepolitik i vore Dage.

Reaktionens fortsatte Angreb paa Arbejderklassen.

Nu er det Hjælpekassernes Ødelæggelse, der forestaar. Sult eller Fattigvæsen.

Den katastrofale Stigning i Arbejdsløshedstallet, der indledede 1928 har destoværre fortsat i Aarets første Uge. Sidste Uge bragte nemlig en ny stor Stigning af de Arbejdsløses Antal, fra 85,618—92,389 — en Stigning paa 6,771; med de ikke indregistrerede Arbejdsløse ligger Tallet saaledes et godt Stykke paa den anden Side af 100,000. Grundet paa den Bekymring og Uro, som disse kolossale Tal har skabt, har man fra Kommunernes og Socialdemokratiets Side forsøgt at vække Ministeriets slumrende Samvittighed, for at faa den til at foretage sig noget. Det samme Spørgsmaal, som vi rejste i sidste Nummer af Landarbejderbladet, har lydt fra saavel Kommunalbestyrelser som fra den socialdemokratiske Presse og vore Politikkere.

Hvad nu? Hvad agter man fra Regeringens Side at foretage sig? Vil man lade Krisens Ødelæggelsesværk fortsætte med sine Dommedagsskridt, eller vil man endelig skride til Handling og foretage sig noget, der virkelig kunde føre ud af det Kaos, vi for Tiden befinder os i.

Vi har i saa Henseende aldrig næret nogen større Tillid til den siddende Regering, og vor Opfattelse af denne skulde ej heller ved denne Lejlighed lide Skibbrud — alt hvad den arbejderhadske Regering har kunnet stramme sig op til i Anledning af Krisens katastrofale Karakter har været et nyt Anslag mod Arbejderklassen, en ny infam Haan mod de Arbejdsløses Hundredtusinde Skare.

Det lykkedes jo Hr. Kragh, Agenten for Danmarks Fattigvæsen, at faa ødelagt Arbejdsløshedsloven — det lykkedes ham at faa frigjort Staten fra at deltage i Understøttelse af Arbejdsløse, der havde opbrugt deres ordinære Understøttelse; han havde jo saa forventet, at alt skulde være klappet og klart, at Tilstrømningen til Fattigvæsenet skulde tage rivende Fart. Hr. Fattigvæsensagent Kragh tog imidlertid Fejl. I Kommuner, hvor Socialdemokratiet sad ved Roret, agtede man at benytte andre Veje, nemlig at sætte Arbejde igang og at benytte Hjælpekasserne. Ogsaa i andre Kommuner greb man i mindre eller større Udstrækning til denne Udvej — ganske vist i enkelte Tilfælde ud fra den Betragtning, at Fattigvæsensagent Kraghs Universalmiddel — Fatigvæsenet — blev for kostbart. Dette har selvfølgelig ikke blot været Kragh men hele den siddende Regering af Sulteexellencer en Torn i Øjet, og længe har man fra det Hold grundet paa, hvorledes man bedst skulde komme udover dette vanskelige Spørgsmaal. Endelig er det imidlertid lykkedes at finde en Løsning paa Spørgsmaalet.

Der findes i dette Land en uhyggelig Mængde surmavede Væsener, der hellere end gerne er villig til at skade Landets Befolkning. Disse Væsener har beredvilligt stillet sig til Hr. Kraghs Disposition for at hjælpe ham ud af Vanskeligheden — denne Samling Væsener eller rettere Uvæsener, der pryder sig med Navnet Skatteborgere og har sammensluttet sig i en Organisation, de kalder »Skatteborgerforeningen«, i Virkeligheden en Samling af Væsner, der ønsker at snyde sig fra sine Forpligtelser overfor Samfundet; de har været med til at udsuge den arbejdende Klasse saa længe, der har været Mulighed til Stede herfor, har de taget Arbejdskraften og den Fortjeneste, som heraf flød, men mener ogsaa, at dermed er deres Opgave Slut. Naar de ikke længere har Brug for Arbejdskraft, kommer det ikke dem ved, hvorledes det gaar de Mennesker, som de har udsuget, saa kan de sejle deres egen Sø. Deres eneste Opgave har saaledes været at snyde og snylte sig gennem Tilværelsen; derfor burde deres rette Navn ogsaa være Skattesnydere, og deres Organisation burde hedde Skattesnyderforeningen.

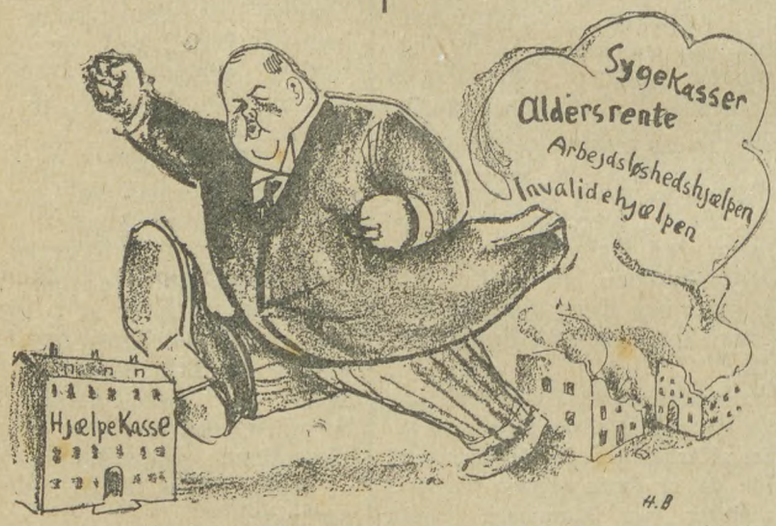

Hr. Kraghs Bersærkergang imod de fattige.

Altsaa Skattesnyderne kom Hr. Kragh til Hjælp ved gennem deres Blad, »Skattesnyderen«, at publicere noget gedigent Sludder om Misbrug af Hjælpekasserne; det samme gjorde forøvrigt den Guds Mand Pastor Bindslev, der i Modsætning til sit store Forbillede, de Fattiges Ven Jesus, søger at gøre Smaakaarsfolk al den Skade og Fortræd, han kan overkomme.

Naah, Hr. Kragh er jo ingen Sinke, naar det drejer sig om at ødelægge for Arbejderklassen alt, hvad ødelægges kan; han vil jo gerne overgaa Ministeriets Chef, Madsen-Mygdal, for om mulig at gøre ham Rangen stridig.

Han benyttede da ogsaa den første Lejlighed, der gaves. NogleKommuner, bl. a. Aalborg og Aarhus, ønskede at sætte Arbejde i Gang for at komme de Arbejdsløse til Hjælp. Aarhus Kommune vilde saaledes sætte Arbejde i Gang for 9,4 Mill. Kroner, heraf skulde til Istandsættelse af Randers Landevej alene anvendes 1,4 Mill. Kroner, for at magte denne Opgave ønskede Kommunen et Laan; men i Henhold til Lovene kan ingen Kommune her i Landet optage Laan uden først at have Indenrigsministeriets Godkendelse af Laanet. Her var der en Tjans for Hr. Kragh, han nægtede simpelthen at godkende Laanet, førend Aarhus Kommune vilde gaa med til for samtlige Arbejders Vedkommende at nedsætte Timelønnen med 15 Øre, og i det hele taget at regulere Lønningerne paa en for Hr. Kragh tilfredsstillende Maade, med andre Ord Nedskæring. Men Hr. Kragh standsede ikke her. Nu tog han Skridtet fuldt ud ved paa sin sædvanlige brøsige Maade at kundgøre, at han iøvrigt havde til Hensigt at fremsætte en ny Hjælpekasselov, der forhindrede Hjælpekasserne i at udbetale Hjælp til de Arbejdsløse. Vi skal se helt bort fra, at Hjælpekasserne er Venstres eget Værk, idet deres Grundlag, Hjælpekasseloven af 1913, blev gennemført af Venstre. Yderligere skal vi heller ikke beskæftige os med Skattesnyderforeningen og Gudsmanden Pastor Bindslev; vi skal kun her fremhæve den Kendsgerning, at et Attentat paa vor allerede mishandlede og øde-

lagte Sociallovgivning er under Opsejling.

Dette er saaledes Venstres eneste Svar paa rettænkende, velmenende, samfundsfølende Menneskers Pegen paa de katastrofale Forhold, der har udviklet sig paa en saa uhyggelig for Landet faretruende Maade.

Landet kan ikke regeres udelukkende paa Arbejderhad. Den siddende Regering kender imidlertid ingen Grænser, for hvilke Udslag dens Had mod Arbejderbefolkningen skal give sig; derfor er det heller intet Under, at det gaar saa skidt, som det gaar, her til Lands; men kom saa ikke en Gang til og sig, at det er Arbejdernes Skyld.

Oliver Tvist.

Ugens Hændelser.

30 Oppositionsførere i Sovjet-Rusland er blevet fængslet og sendt til Sibirien; blandt de fængslede nævnes: Trotzky, Rakowsky, Kamenew, Radek, Smilga og Sinojef.

*

Det engelske Arbejderparti har vundet en stor Sejr, idet det har erobret den konservative Valgkreds Northamson ved London.

*

Den socialdemokratiske Borgmester i Hamborg er afgaaet ved Døden, 75 Aar gammel. Det er et stort Tab for vore tyske Partifæller.

*

Stifteren af og Føreren for det argentinske socialdemokratiske Parti, Dr. Juan B. Juslo, er for kort Tid siden afgaaet ved Døden. Han havde været vort Broderparti en udmærket Fører og var Aarsag til, at Partiet ved hans Død stod som det førende i Sydamerika.

*

Fra Paris meddeles med Sikkerhed, at de franske Valg til Deputeretkamret vil finde Sted den 29. April i Aar.

*

Den socialdemokratiske Folketingsmand og Redaktør Hækkerup i Ringsted er valgt som Efterfølger for den konservative Borgmester Graversen, der for kort Tid siden afgik ved Døden.

Hækkerup er godt kendt blandt sjællandske Landarbejdere, hvem han altid har været en god Mand.

*

Arbejdsløsheden er atter i den forløbne Uge steget kolossalt. Stigningen er 6,771 Mand, nemlig 85,618 i forrige Uge til 92,389.

*

Den forenede Reaktion, Højre og Venstre, har forelagt den nye kommunale Valglov, hvis Formaal er at berøve saavel Syge som Arbejdsløse deres Valgret.

Økonomisk Forfølgelse.

Landretten frifandt Forpagteren, der tvang Gartneren til at afskedige Arbejdersken, fordi hun var Medlem af Landarbejderforbundet.

En Dom, der skarpt belyser Venstres Krav om yderligere Forfølgelse af Arbejdernes Organisationer.

Østre Landsret behandlede forleden en Sag, som var rejst med Forpagter Maarup, Jægerspris Hovedgaard.

Hr. Maarup vil være vore Medlemmer bekendt fra tidligere Lejlighed for hans Had til vor Organisation, og Forfølgelse af dens Medlemmer.

Sagens Forhistorie er kort denne: En Arbejderske Anna Larsen, som tidligere havde arbejdet for Hr. M., og senere var kommet i Arbejde hos Slotsgartner Hasseriis, Jægerspris, blev afskediget sidstnævnte Sted paa Foranledning af Hr. Maarup.

Der blev i den Anledning anlagt Sag mod Hr. Maarup for økonomisk Forfølgelse og ved Underretten i Frederikssund fik Landarbejderforbundet, der førte Sagen for Fru Larsen, Medhold, idet Forpagter Maarup dømtes til at betale hende de forlangte 200 Kr. med Fradrag af 69 Kr., som hun havde tjent i den Periode, for hvilken Erstatningen skulde gælde.

Østre Landsrets 2. Afdeling, hvor Dommersæderne beklædtes af Dommerne Rønnenkamp-Holst, Bohn-Rasmussen og Poulsen, omstødte denne Dom, frifandt Forpagter Maarup og dømte Fru Larsen til at godtgøre ham 100 Kr. i Sagsomkostninger.

Proceduren i Landsretten.

Den skæbnesvangre Telefonsamtale.

Overretssagfører Arffmann mødte som Sagfører for Forpagter Maarup og krævede Omstødelse af Underretsdommen, hvori der gives følgende Redegørelse for Sagen:

Anna Larsen og hendes Mand havde arbejdet hos Maarup i 4 Aar, Manden som fast Daglejer og Hustruen som Malkerske. 1. Maj 1927 fratraadte de efter Aftale, men blev dog boende i Arbejderboligen. Efter en Annonce fik Fru Larsen Plads hos Slotsgartner Hasseriis, Jægerspris, men fik efter faa Dages Forløb den Besked af sin Arbejdsgiver, at enten maatte Familien forlade Arbejderboligen ved Jægerspris Hovedgaard, eller ogsaa saa Hasseriis sig nødsaget til at afskedige hende, da han i modsat Fald ikke kunde faa leveret Gødning fra Forpagter Maarup. Paa dette Grundlag dømtes Maarup til at betale Fru Larsen 200 Kr., dog med Fradrag af 69 Kr.

Arffmann erklærede, at naar Maarup i det Hele taget havde henvendt sig til Hasseriis vedrørende Arbejdsforholdet, beroede det paa, at Kontrakten, der gælder for hele Frederik den Syvendes Stiftelse, hvorunder Jægerspris Hovedgaard hører, fastsætter, at Arbejdsgiverne under Stiftelsen ikke maa tage Arbejdere i deres Tjeneste, der har Arbejde andet Sted under Stiftelsen. Denne Kontrakt mente han, at Hasseriis havde overtraadt, tilmed uden at underrette Maarup, og denne havde ikke truet Hasseriis med Ubehageligheder, hvis han ikke afskedigede Fru Larsen. Tværtimod havde Maarup sagt, at for hans Skyld skulde Haseriis ikke gøre det.

Overretssagfører Jacob Jacobsen mødte for Fru Larsen og paastod Underretsdommen stadfæstet i Henhold til de i denne anførte Grunde. Var det ikke Meningen med Maarups Opringning af Hasseriis at true denne, kunde der overhovedet ikke gives nogen fornuftig Begrundelse af Henvendelsen, og Telefonsamtalen stod efter Hr. Arffmanns »Forklaring« stadig som en fuldkommen Rebus.

Det var fastslaaet, at der paa Grund af Landarbejderforbundets Agitation er opstaaet et spændt Forhold mellem Fru Larsen og Maarup, og det var ham en stor Ærgrelse, at de stod som Medlemmer af Forbundet. Paa den Konto blev de afskediget, og naturligvis nægtede de at flytte fra Huset, da de ikke var bleven opsagt i rette Tid. Det ærgrede derfor Maarup stærkt, at Slotsgartneren tog Fru Larsen i Arbejde, og naar han henvendte sig til denne, kunde det ikke skyldes andet end Ønsket om at øve økonomiske Repressalier. Han vilde tvinge Hasseriis til at afskedige Fru Larsen, hvilket ogsaa lykkedes, da Hasseriis paa forskellig Maade var i Lommen paa Maarup, modtog Gødning fra ham og skyldte ham meget betydelige Beløb.

Som Part afhørtes Forpagter Maarup, der indrømmede at have sagt til Hasseriis, at naar denne ikke tog Hensyn til ham, vilde han heller ikke tage særlige Hensyn til Hasseriis.

Fru Maarup afhørtes ligeledes, men kunde ikke give nye Oplysninger.

Landsrettens opsigtsvækkende Dom.

Landsrettens Dom afsagdes kort efter Domsforhandlingens Afslutning og gik ud paa en Omstødelse af Underretsdommen. Maarup blev frifundet og Fru Larsen dømt til at godtgøre sin Modpart 100 Kr. i Sagsomkostninger.

Det hedder i Dommen, at det ikke er bevist, at Maarup har krævet Fru Larsen afskediget, samt at Hasseriis ikke

har haft »Føje« til at afskedige hende paa Grundlag af den førte Telefonsamtale.

Dommens Konsekvenser.

Landarbejderforbundets Ledelse vil nu drøfte, om man skal søge om Tilladelse til at appellere Dommen.

Denne er unægtelig egnet til at vække Forundring, idet den skarpt strider mod de afsagte Domme i Kolindsund-Affæren. Det ser ud, som kun Arbejdere kan dømmes, naar de foretager Boykot, men at Arbejdsgiverne frifindes, naar de laver det samme.

Boykot fra Arbejdernes Side er ifølge Sagens Natur altid aabenlys, mens Arbejdsgivernes i Almindelighed formaar at skjule, hvad der virkelig foregaar, under Paaskud af en eller anden Art. Saa meget mere opsigtvækkende er det, at selv, naar der som her, foreligger fuld Tilstaaelse af Arbejdsgivernes Sammenspil, synes det umuligt at faa Domstolene til at dømme Arbejdsgiverne for den foretagne økonomiske Forfølgelse.

Naar Hr. Pinstrup og Konsorter ønsker Lovgivningen ændret for at stille Arbejderorganisationerne endnu ringere under deres Kamp, er d'Hrr. unægtelig længere ude end Hensynet til simpel Anstændighed tillader.

Fagforeningerne forfølges.

Vil disse Tilstande gøre en Ende paa Bestræbelserne for Fordragelighed og social Fred?

Der har været mørke Skyer paa den faglige Himmel i Europa i Løbet af Aaret 1927, idet de reaktionære Regeringer træder op paa fælles Front med Arbejdsgiverne.

I England.

Man saa det for første Gang i England, hvor Regeringen Baldwin allerede ved Aarets Begyndelse fremsatte det berygtede Forslag til Tugthusloven, en Lov, der gjorde et stærkt Indgreb i Fagoreningernes Strejkeret. Arbejderpartiet bekæmpede Forslaget med alle til Raadighed staaende Midler, saboterede Forhandlingerne, men uden dog at kunne forhindre Lovens Gennemførelse, Arbejderpartiet havde dog naaet at rejse en saadan Stemning i Folket, at Regeringen saa sig nødsaget til at afslibe Lovens haardeste Kanter.

Førerne fængsles og hænges.

I Argentina farer man haardt frem mod Fagforeningerne. I Maj Maaned blev Fagforeningsføreren Manasoo, som har nedlagt et stort og fortjenstfuldt Arbejde for Organiseringen af de kreolske Arbejdere, fængslet sammen med nogle af sine Venner i Anledning af et uopklaret Mord. Uden at der forelaa Beviser, krævede man ham idømt 25 Aars Fængsel.

Fra Kuba haves der Oplysninger om, at Fagforeningsfolk er blevet skudt eller hængt eller er meldt som forsvundne.

I Randstaterne.

Hvad angaar Foreningsretten i Randstaterne og Balkanlandene giver Tilstanden Anledning til den største Bekymring.

I Lithauen bliver Fagforeningerne ikke alene undertrykkede, men Førerne tillige fængslede. I Ungarn frister Fagforeningerne en kummerlig Tilværelse. I Bulgarien bearbejdede Politiet ved Majfesten i Aar de demonstrerende Arbejdere med Revolvere og Sabel. Endvidere trængte Politiet efter fascistisk Mønster 2 Gange ind i Fagforeningsbygningen i Sofia.

Tyrkiet og Holland.

I Tyrkiet, hvor Fagbevægelsen allerede havde vundet Fodfæste, har den »demokratiske« Regering gjort en Ende paa enhver Arbejderorganisation.

Fagbevægelsen i Holland lever under taalelige Vilkaar, men der gælder noget andet for de hollandske Kolonier. Regeringen har faret frem med haard Haand i Hollandsk-Indien, hvilket i Aarets Midte medførte en Opstand, der blev nedkæmpet med haarde Midler.

*

Denne Liste kan gøres endnu længere; men disse Uddrag er nok til at overbevise om, at det synes at staa daarligt til med Fagforeningsfriheden i en Række Lande. Vi tør paastaa, at de voldsomme Forfølgelser mod Fagforeningerne er ganske i Strid med de Løfter, som gaves Arbejderne i Fredstraktaten, Løfter, der førte til Oprettelsen af det internationale Arbejdsbureau i Geneve, og vi turde mene, at det maaske bliver nødvendigt at rejse denne Sag indenfor Arbejdsbureauet. Hvis der ikke sker en snarlig Ændring i Regeringernes Holdning overfor Arbejdernes faglige Organisationer i en Række Lande, maa man sikkert regne med, at Bestræbelserne om industriel Fred, som netop nu gør Fremskridt i mange Stater, vil briste. Thi den internationale Arbejderklasse ønsker ikke Fred for at lade sig træde ihjel, men Fred for at leve.

De brudte Løfter.

En Venstre Storbonde stod før Valget den 2. December 1926 op paa et Vælgermøde og pralede af alt det gode, som d'Hrr. Venstremænd vilde gøre for Arbejderne. Naar blot Venstre kom til Regeringsmagten i Danmark, saa skulde der ordentlig komme Gang i Hjulene og Arbejde til de mange ledige Hænder sagde denne saare veltalende Storbonde. Men disse Løfter har den gode Venstremand og hans Partifæller derinde paa Christiansborg brudt, ved Gang paa Gang at ødelægge og forringe de Goder, som Arbejderne igennem mange Aars haarde Kampe havde naaet at tilkæmpe sig, saaledes at man fra 1. Oktober fratog de Arbejdere, som havde lidt mest under Arbejdsløshedens Forbandelse, og dette vil jo føre til, at mange af vore arbejdsløse Kammerater ude omkring i de Kommuner, hvor Storagrarerne har Magten, ofte der vil komme til at halvfryse og halvsulte, hvis de da ikke ønsker at blive anbragt paa en eller anden Fattiggaard, for det er jo ofte et af den Slags Anstalter man bliver henvist til, naar vi Smaafolk kommer til d'Hrr. Storbønder og der anmoder om lidt Hjælp i Nødens Stund. Og hvem kan vi takke derfor; ingen anden end den lumpne og landsødelæggende Politik, som Venstre nu fører i sit Skjold, og alt det andet, som Venstre i de senere Aar har belastet Arbejderne med vil ogsaa til sene Tider komme til at staa som en blodig Skamplet i Liberalismens Historie, og naar Venstre tør vove at bryde deres egne Løfter ved at vende Arbejderne Ryggen og smide disse paa Gaden, mon det saa ikke snart var paa høje Tid at Arbejderne vendte d'Hrr. Venstremænd Ryggen for bestandig. Men dette gøres kun ved, at alle Arbejdere og Smaakaarsfolk slutter op om det Socialdemokratiske Partis Organisationer og Presse.

Gør det alle i unge og gamle Kvinder og Mænd fra de Hundrede Tusind Smaakaarshjem Danmark over, da vil den Dag snart oprinde, da d'Hrr. Højfinansens Lejesvende derinde i København kun vilde være en Saga blot.

Anton Andersen,
Medlem af Stenløse-Fangel Afdeling.

Løsningen paa Præmie-Rebus'en i Julenummeret.

Løsningen var:

At sige andre, hvordan de være skal
og bør,
den Kunst, den kender Madsen-Mygdal
nøje,
gør ligesom jeg siger, og ikke som jeg gør,
— er min Parole, burde han tilføje.

Præmierne blev fordelt paa følgende Maade:

1ste Præmie, 10 Kr., tilfaldt Jens Johannes Jensen, Sdr. Rubjerg pr. Gjølstrup.

De følgende 4 Præmier à 5 Kr. pr. Stk. tilfaldt:

Niels Kirk, Aarup pr. Snedsted.

Karen Jensen, Roneklint Kohave pr. Præstø.

Niels Marinus Boel, Møborg pr. Bækmarksbro.

Kristine Wammen, Vaarst.

Præmierne er afsendt.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Til Bestyrelsen af Gavnø Gods.

Underskrevne er saa fri at meddele den ærede Bestyrelse, at jeg i nogen Tid har arbejdet for Kommunen i Grusgraven ved Basnæs, men noget før Jul begyndte Godsets Skovvæsen at tage Vejfyld i Graven nær ved den Plads, hvor Kommunens Vejudvalg havde anvist mig Arbejde, og da det er et tungt Arbejde at rydde op til det brugelige Materiale, meddelte Skovvæsenet, at man — efter Ordre — skulde benytte den Plads, som jeg havde ryddet.

Man tilbød ingen Erstatning for mit Arbejde, og jeg har siden været arbejdsløs, men da baade den ærede Bestyrelse og jeg sikkert ønsker at virke under kultiverede — eller i hvert Fald rimelige Forhold, er jeg saa fri at anmode om en rimelig Erstatning.

Abbednæs, Nytaar 1928.

Med særdeles Agtelse

Niels Rasmussen, Arbejdsmand.

FRA AFDELINGERNE

Snesere Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 14. Januar Kl. 7½ prc. paa Tapernøje Kro med følgende Dagsorden: 1) Dilettantforestilling eller Maskerade. 2) Agitationen. 3) Kontingentforhøjelse. 4) Oprettelse af en Begravelseshjælp. 5) Eventuelt.

Mød Kammerater og lad os høre jeres Mening.

Bestyrelsesmøde Kl. 6½.

NB. Kontroltiden i Afdelingen er fra Kl. 11—12 Form. i Ugens 5 Dage. Lørdag fra Kl. 2½—3½ Eftm. **Hans Petersen.**

Slangerup Afdeling

afholdt en ekstra Generalforsamling paa Slangerup Gæstgivergaard den 7. Januar 1928, hvor Emil Petersen blev valgt som Formand. **Vilh. Andersen.**

Vestsjællands Kredsorg.

Det meddeles herved de interesserede Parter, at det i Slagelse til Søndag den 8. Januar bestemte Møde udsættes grundet paa, at der nævnte Dato afholdes stiftende Generalforsamling i de nye Kredorg.

Derefter vil omtalte Møde blive afholdt samme Sted Søndag den 15. Januar Fm. Kl. 11, hvortil de tidligere valgte Repræsentanter indbydes. **Chr. Larsen.**

Terslev Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Terslev Kro Mandag den 16. Januar Kl. 7½. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. Mød nu alle, da vi skal tage Bestemmlese angaaende Stiftelsesfesten.

Paul Larsen.

Stensved Afdeling

afholder Bestyrelsesmøde den 14. Januar Kl. 7 Aften paa Stensved Hotel.

Thorvald Nielsen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Bemærk!

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Ryde-Landet Afdeling.

Fredag den 13. ds. paabegyndes i Nøbbølle gl. Skole en Foredragsrække omfattende 6 Foredrag med Taler fra Oplysningsforbundet (Lærer Date, Nakskov). Adgangen er gratis og tilgængelig for alle Kommunens Beboere. Medlemmer af Afdelingen bedes virke for god Tilslutning.

N. P. Nielsen.

Sandby Afd., Lolland,

afholder stor Præme-Maskerade Lørdag d. 28. ds. Kl. 7½ prc. Der bliver to 1ste og to 2den Præmier paa henholdsvis 8 og 4 Kr. til de mest komiske Herrer og smukkeste Damer. Masken falder Kl. 9½

Bestyrelsen.

Nebbelunde-Sædinge Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 14. ds. Kl. 7½ hos Alfred Andersen, Nebbelunde. Dagsorden: Overenskomsten og Valg af Repræsentanter til Kredsmødet.

Alfred Andersen.

Midtlollands Kredsorganisation

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 15. Januar Kl. 1 Efterm., hvortil Afdelingerne anmodes om at lade sig repræsentere i Henhold til Loven ved Formanden samt en Repræsentant for hver paabegyndt 20 Medlemmer. Desuden har alle Afdelingernes Medlemmer Adgang som Tilhørere. NB. Formændene for Afdelingerne bedes dog at møde samme Dags Formiddag Kl. 10 til Repræsentantskabsmøde. Generalforsamlingens Dagsorden er: 1) Drøftelse af Agitationen. 2) Valg af Repræsentant til Delegeretmøde i København. 3) Eventuelt. **N. P. Jensen.**

Vestfyns Kredsorganisation

afholder Repræsentantskabsmøde paa Glamsbjerg Hotel Søndag den 15. Januar Kl. 3 Efterm. Formændene for alle Kredsens Afdelinger bør møde eller sende Stedfortræder, da Agitationen skal drøftes og planlægges. En Repræsentant fra Forbundet er indbudt. De Afdelinger, som skylder Kontingent for Oktober Kvartal, bedes sørge for, at dette bliver betalt snarest muligt.

Henning Karlsson.

Vaabensted Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling i Hunseby Forsamlingshus Lørdag den 14. Januar Aften Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Sager at tale om, bl. a. Overenskomsten. NB. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. **Aksel Olsen.**

Gunslev Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Lørdag den 14. Januar Kl. 7½ i Forsamlingsbygningen for at drøfte Resultatet fra Nr. Alslev-Mødet og angaaende Agitationen i Vinter m. m.

Hans P. Hansen.

Under dansk Flag

direkte

til **Canada**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger, der gratis sendes** overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

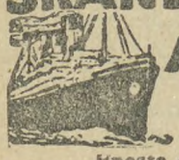

Bneste direkte Ruter
fra København til

Amerika og Kanada

S/S „Hellig Olav" fra København til New York 18. Januar.

S/S „Frederik VIII" fra København til Halifax (Kanada) og New York 2. Februar.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700.)
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ryg kun Cecil

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10—12 Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

+ Gratis og franco +
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

Om Canada og Forholdene dér har vi udgivet en Bog, den største og mest omfattende, der hidtil har foreligget paa Dansk. Gennem talrige Illustrationer, Kort etc. fortælles der heri om Livet i det Land, der er kaldet »Mulighedernes Land«, før og i vore Dage. Arbejdsforholdene, Klimaet, Jordens Beskaffenhed o. m. m. er skildret udførlig, saaledes at Læserne kan danne sig et Begreb om det nye Emigrantland, og hvorledes Nykommere her kan skaffes Arbejde eller selv faa Jord. Denne interessante Bog sendes gratis og franco til enhver, som udfylder nedenstaaende Coupon og sender den til os. Vi har intet med Billetsalg at gøre, men er kun et Oplysningskontor, hvortil enhver kan henvende sig.

Klip ud her!

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS.
De canadiske Statsbaner.
RAADHUSPLADSEN 35. KØBENHAVN V.

Anmoder Dem om gratis og uden Forpligtelse fra min Side at sende mig Deres Bog om Canada.

Navn .....

Adresse .....

La.

STJERNE CACAO

GALLE & JESSEN

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 3. Fredag den 20. Januar 1928. 14. Aargang.

Vor Organisation i 1927.

II.

Arbejdsløsheden.

Ogsaa for vor Organisation stod Aaret 1927 i Arbejdsløshedens Tegn, — mellem 5 og 6000 af vore Medlemmer var arbejdsløse i Aarets Løb.

I Februar Maaned var ca. 4000 paa een Gang ude i Arbejdsløshed, og ved Aarets Udgang var vi atter stærkt paa Vej her op imod, idet der var anmeldt 3200 Arbejdsløse sidst i December.

For en umiddelbar Betragtning tager denne forholdsvis store Arbejdsløshed blandt Landarbejderne sig lidt mærkeligt ud. Landbruget er jo ikke kriseramt i den Forstand som Industrien, at det arbejder med formindsket Produktion. Ifølge de officielle Beregninger er Landbrugets Produktion forøget i det forløbne Aar.

Fra agrarisk Side er dette blevet stærkt fremhævet som et smukt Bevis paa sejg Udholdenhed og staalsat Energi hos vore uforlignelige Storagrarer. Der er præsteret megen fed Selvglæde og vammel Oversavling i og af vor Hartkornspresse i denne Anledning. Bortset fra, hvor meget Anerkendelse, man mener, at skylde Landbrugets Arbejdsgivere i denne Forbindelse, saa kan der ikke være Tvivl om, at den store Arbejdsløshed blandt Landarbejderne praktisk talt kunde være undgaaet, dersom den Sparsommelighed, Landbrugets Arbejdsgivere berømmes saa højt for, ikke netop fortrinsvis praktiseres overfor Udgifterne til den nødvendige Arbejdskraft, meget nødvendigt Arbejde bliver af denne Grund forsømt, det Syn, Markerne forud for sidste Høst frembød, var i saa Henseende mere overbevisende end al Statistik; det var trist at se de bølgende danske Kornmarker forvandlet til en uigennemtrængelig Jungle af Kæmpetidsler, men det viste, som nævnt, klart, baade at meget nødvendigt Kultiveringsarbejde er ladet ugjort, og at dette er daarlig Sparsommelighed.

Den Tilstand, en stor Del af vore Landeveje befinder sig i, er ogsaa et Vidnesbyrd om, at den store Arbejdsløshed paa Landet egentlig var og er en unaturlig Ting, der er ogsaa her nok af stærkt paakrævet Arbejde, som ligger og venter paa at blive udført.

Men Arbejdsløsheden blandt Landarbejderne er ikke destomindre en Kendsgerning og var et af de Fænomener, der var medvirkende til at præge Situationen 1927 for vor Organisation.

Agitationen.

Der er udført et meget betydeligt Agitationsarbejde i Løbet af 1927, og det kan slaas fast, at det, trods de økonomisk svære Tider for Landarbejderne har givet gode Resultater. Vi har haft en Tilgang paa 3600 ny Medlemmer, selv om der samtidig er foregaaet en Afgang dels ved Overflytning til andre Forbund og dels ved at Medlemmer er gledet ud, saa har vi dog kunnet notere en betydelig reel Fremgang i det forløbne Aar. Agitationsarbejdet har ogsaa i 1927 hovedsagelig været drevet som Husagitation. Det har saaledes paany bekræftet sig, at dette er den mest virkningsfulde Agitationsform. Forholdet er dog naturligvis ikke det, at Agitationsmøder helt har været lagt paa Hylden; men man har i det væsentligste indskrænket dem til saadanne Tilfælde, hvor der forelaa en eller anden særlig Anledning, som kunde bidrage til at samle Folk til et Møde. Til Støtte for Agitationen har vi med visse Mellemrum udgivet specielle Agitationsnumre af Bladet og ladet disse trykke i betydelige Ekstraoplag, bl. a. ved Skiftedagene.

Om Agitationen gælder det i det Hele, at den har været drevet systematisk og som paapeget med et Udbytte, som lover godt for Arbejdets fremtidige Fortsættelse. Vi benytter Lejligheden til at rette en Tak til alle dem, der har deltaget i denne Agitation, for det gode, uegennyttige Arbejde, der er udført. Vi haaber, at de vil deltage med samme Iver og Interesse i Kampen for vor Klasses Frigørelse i det nye Aar.

„Betalt Agent".

»Kristeligt Dagblad« er blevet opskræmt helt ind til Hjerterødderne, — derinde hvor »Troen« har Sæde. Aarsagen er denne, at Redaktør Mikkelsen, Hjørring, var rejst en længere Tur til Kanada og fik det Resultat af sin Rejse, at han skrev en Bog, som »i høje Toner« priste Kanada som Fremtidens Land. Bogen og dens Forfatter blev haardt angrebet i det socialdemokratiske Blad i Vendsyssel, som bl. a. beskyldte Hrr. Mikkelsen for at være betalt Agent for den kanadiske Regering.

»Social-Demokraten« (i København) og »Klokken5« optog denne Artikel, og Hr. Mikkelsen anlagde Sag mod alle 3 Blade. Men medens Redaktøren i Hjørring blev idømt en Bøde paa 150 Kr., 65 Kr. i Sagsomkostninger og Udtrykkene mortifieredes, blev de to københavnske Redaktører frifundne af Byretsdommer Bentzen i København.

Om disse 2 modstaaende Domme er det, at det »kristelige« Organ vaander sig. (Saa vidt jeg erindrer, vaandede det »kristelige« Organ sig ikke over de to modstaaende Domme af Landets øverste Domstol i Kolindsundsagen.)

Iøvrigt: Hvad er en Betaling i dette

Spørgsmaal? Kan en saadan ikke lige saa godt henregnes som Vederlag for god Beværtning af Venner i det fremmede Land, som i rede Penge, naar disse Venner staar som øjeblikkelige Repræsentanter for Landet som Helhed, og af Hr. Mikkelsen bliver anerkendt som dette i hans Skriveri i sin Bog.

Men Sagens Kerne ligger i et andet Spørgsmaal:

Tror noget Menneske, at en Turist, der gennemfarer et Land af saa store Vidder som Kanada, i saa kort Tid, som Hr. M. har benyttet, kan sætte sig saa grundigt ind i et saadant Lands Arbejderforhold, at han overhovedet besidder Kendskab til dette Lands Arbejderforhold for en indvandret Emigrant, som er ukendt med Landets Sæder, Skikke og Sprog.

Den Trylleglans af Dygtighed i alle Livets Forhold, vi Danske hæsblæsende lægger i en Eksamen i Dit eller Dat, holder kun daarligt Stik uden netop i et paa Forhaand tillært Sprog, før Emigrationen finder Sted. Og har Hr. M. lært engelsk Sprog, før han kom til Kanada, gør dette ham endnu mere umulig til at fælde en retfærdig Dom over Spørgsmaalet for den Emigrant, der, lokket af de »høje Toner«, Hr. M. anslaar i sin Bog, vil forsøge sin Lykke i Kanada, uden først at have tilegnet sig Sproget, hvad kun et ubetydeligt Mindretal har. — Dernæst: Er det ikke en Presses nærmeste Opgave at retlede sine Læsere, saa godt den formaar? Derfor turde Hr. Byretsdommer Bentzens Bemærkninger om, at »Ytringsfriheden blandt Journalister maa betragtes som friere end mellem Borgere i Almindelighed«, naar Talen er om et saa afgørende Skridt for den enkelte som en ildfuld Tilskyndelse til Udvandring. At denne Tanke ikke kan rummes i det »kristelige Blad«, forstaar jeg meget godt, da Bladets »Tro« jo kræver en stor Plads, og hvad det »tror« paa, kommer ikke mig ved.

Spørgsmaalet om at emigrere til Kanada staar for mig som et i højeste Grad tvivlsomt og voveligt Eksperiment, der for Emigranten kan faa de farligste Følger, og hvorfor? Ganske simpelt fordi, at Fristaterne i mange Aar har begrænset Indvandringerne paa sit Landomraade af Hensyn til, at Arbejdslønnen i Fristaterne ikke skulde blive nedsat til et Lavmaal, da Regeringen i U. S. A. godt ved, at en lav Arbejdsløn er en Forarmelse af hele Landet til Fordel for Velhaverne (for Resten en politisk Indsigt, jeg ikke forudsætter, at Hr. Mikkelsen herhjemme og hans Venner i Kanada er i Besiddelse af), og derfor gjort Indvandringen afhængig af en vis Sum i rede Penge, og dernæst, at Emigranten ikke havde skriftlige eller mundtlige Arbejdskontrakter, før han kom tilrejsende. Derimod har Kanada slaaet sine Porte op paa vid Gab uden smaalige Hensyn til nogen Side. Og endelig, nu har U. S. A. yderligere begrænset Indvandringen, medens Kanada vedblivende vinker, og Hr. M. — i dette Tilfælde — anbefaler »i høje Toner« at emigrere dertil. Dette er mistænkeligt, thi den danske Arbejder er velskrevet overalt, men Udbytning af ham vinker ogsaa over alt baade herhjemme og i det fremmede.

Selvfølgelig forstaar jeg meget godt det »kristelige« Organ. Det har nok i sin »Tro« og Politik, men saa maa Bladet ikke undres over, at anderledes tænkende kan have sine egne Meninger, der ikke leger Blindebuk i en formentlig Himmel, men holder sig til Jorden, netop som denne er, og som de »kristelige« er med til at tildanne den. En Turist i høj Silkehat og med Briller paa Næsen — eller uden disse Herligheder —, der berejser et Land og bliver modtaget og feteret som Ven og Gæst af de velstaaende Hjem, han besøger, kan ikke danne sig nogen begrundet Mening om Arbejdsforholdene i Landet. Kun den, der maa underkaste sig det haarde Arbejdes Tryk, kan — naar han er Sproget mægtigt — danne sig en Art Mening. Men da Landet er saa stort, er det endda vanskeligt at danne sig en begrundet Mening om Arbejdsforholdene, der kan være vidt forkellige paa de forskellige Egne, og for dem, der søger Jord til egen Drift? Ja, selv dér kan en Mikkelsen næppe have Kendskab til at give offentlige Raad fra sig. Begrundet herpaa vil jeg raade det meget »kristelige« Dagblad: »Hold Taare op at rinde!«

Dumhed.

Agitationen er i fuld Gang omkring i de forskellige Afdelinger, og som et Led i denne Agitation sendes, som de fleste bekendt, en høflig Skrivelse med Anmodning om at indmelde sig, da man i modsat Fald fra Afdelingen vil aflægge vedkommende et Besøg og tale med ham om Sagen. Lige saa i Gloslunde-Græshave Afdeling, og en af de uorganiserede sendte os saa følgende karakteristiske Svar:

»Hvad angaar at melde sig i Landarbejderforeningen, skal jeg nok komme til Jer, hvorfor jeg sender Skrivelsen tilbage, som jeg modtog fra Jer, da den foreløbig ikke har Interesse for mig, saa vi har intet som helst at tale om i denne Sag.« (Navnet).

Herregud! vil en og anden nok udbryde, naar dette Svar bliver bekendt, Intet at tale sammen om? Jo Kammerat, der er uhyre meget at tale med dig om. Vi er overbevist om, at der er meget at tale med baade dig og alle andre uorganiserede Kammerater, og naar du og andre stiller sig afvisende over for os, da er det kun fordi, at I ikke bruger den vigtigste af Eders Sanser, det er Tanken, for vil I blot bruge den en Smule, da kan vi ikke tro andet, end at I vil indrømme os, at der er uhyre meget, som baade du og dine Lige vil se, og naar I faar Øjnene lukket op, og I faar rusket Tanken op fra Tilstanden omkring Konfirmationsalderen og til en voksen Mands, og da vil I være klar over, at I hidtil har været et villigt Redskab for Arbejdsgiverne til at trykke Lønnen, og du og dine er medansvarlig for, at mange, mange af dine Kammerater og deres Hustruer og Børn i denne Tid maa sulte, og mange af disse maa gaa den tunge Gang til Fattigvæsenet og faa dettes Stempel paa sig. Vi skal indrømme, at du, som gaar i Kostalden hver Dag og har din sikre Indtægt, du kan begrundet paa manglende Tænkeevne, maaske ræsonnere, at du har dit paa det tørre, og tænker ikke paa, at i det Øjeblik alle disse Organiserede forlod alt, hvad der hedder Solidaritet og Kammeratskab, da vilde din Løn falde mindst med Halvdelen, og da tror vi bestemt, at du vil ræsonnere, at du alligevel har din Interesse sammen med os andre, og din Tankegang og Stilling over for dem af dine Klassefæller, som har bragt Ofre paa at faa saa mange af dine Meningsfæller med som muligt, har været en eneste stor Dumhed til Skade for sig selv og os andre og kun til Gavn for din Arbejdsgiver.

Agitatorer.

Til Landarbejderforeningen i Vejlø Sogn.

Ret bør være Ret, og man kan ikke altid stole paa Rygter. Maa det tillades at meddele, at jeg blev forhindret i at fortsætte Arbejdet i Grusgraven ved Basnæs derved, at Gavnø Gods med 3 Vogne benyttede den Plads, hvor Kommunen havde anvist mig Arbejde. Jeg blev derved Arbejdsløs og udsat for løs Tale og Vrøvl. Det skal tillige meddeles, at Forholdet imellem Vejudvalget og mig var godt, og at man i denne Sag næppe har tilsigtet at skade eller fornærme mig, hverken fra Godset eller Kommunen, og naar man alligevel har gjort det, skyldes det mulig Tankeløshed eller den »ordinære« Sædvane, »at springe over det lave Gærde«.

Men, naar man her i Menigheden dog søger at hævde Retten — Jagtret m. m. — saa strengt, at man fra Gavnø skød paa en Fisker, og indførte Arbejdere fra Udlandet, som muligt ringeagtede vor Forening, medens Danske haanligt blev afvist, og 4 Familier har »Hjem« i Kommunens Fattighus — da vil forstandige Folk næppe kaldet det urimeligt, at en fattig forhutlet Arbejder — hvis Ret er traadt for nær, og som ikke ønsker at tigge — har anmodet det store Gods om en rimelig Erstatning for Tab af Arbejde og Løn. Nu er jeg syg, og henstiller hermed Sagen til Foreningen, hvori jeg har staaet i onde og gode Dage siden dens Begyndelse.

Abbednæs, den 17. Jan. 1928.

Med venlig Hilsen

Niels Rasmussen, Arbejdsmand.

Forbundet har i December 1927 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Decbr.	For Novbr. & Restanc	Afdelings-materiale
Aarby	229,00		3,25
Allerslev	68,75		17,55
Alsted		56,00	
Aversi-Thybjerg	127,00		
Baarse	36,00		2,24
Benløse	102,00	85,00	1,74
Bjergby-Mørkøv	74,50		
Bogø			
Borre (Møen)	104,00		
Borsholm			
Borup	138,50		
Boslunde	79,00		0,27
Brorup-Valby			
Dalby		12,00	
Dalmose	20,00		
Damsholte (Møen)	412,50		5,86
Egerslevmagle		40,00	
Everdrup			
Fanefjord (Møn)	272,00		7,75
Faxe	140,00	72,00	
Fensmark			
Ferslev-Vellerup	28,00		
Flakkebjerg	12,00		
Fodby	64,00	48,00	
Fredensborg	44,00		
Frøslev		65,00	
Fuglebjerg	187,75		
Fuglede	129,50		
Følleslev-Særløse		25,00	5,00
Ganløse	60,00	28,00	
Gevninge-Herslev	48,00	58,25	
Gimlinge		14,25	
Gissegaard-Nordrup			
Glumsø	137,00		6,00
Grevinge	28,50		
Gunderslev	101,00		
Gundsølille	54,00		
Gundsømagle		80,00	
Gyrstinge			
Haarlev	88,00		2,00
Hammer	72,00		
Haraldsted		108,50	
Haslev	39,00		
Hastrup-Særløse			
Hellested	32,00		
Helsinge-Drosselbjerg	57,00		
Helsinge-Valby	16,00	16,00	
Herfølge	129,00		6,00
Herlufmagle	82,00		0,66
Herløv-Lyngby	255,75		2,50
Herstederne	104,50	67,25	2,75
Hillerød	45,00	250,50	
Hjembæk	137,25		
Hjertebjerg (Møen)	141,50		7,00
Hyllinge			
Hørve-Faarevejle		40,00	
Jordløse			
Jungshoved	20,00		4,65
Jydstrup			
Jægerspris	47,25	27,25	1,00
Karlslunde	93,00		5,00
Kr. Hyllinge		42,00	
Kirkerup	28,00		
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	20,00		
Kjøng	89,00		1,50
Klippinge Magleby	68,00		10,00
Kongsted	204,50		
Konstrup-Tølløse	157,25		
Korsør	40,00	20,00	1,00
Kundby	119,50		
Kværkeby	20,00	36,00	

SJÆLLAND	For Decbr.	For. Novbr. & Restanc.	Afdelings-materiale.
Lejre	22,50		
Lellinge		29,50	
Lundby	24,00		
Løve	12,00		
Magleby (Møen)		215,00	
Mern	233 75		
Munke-Bjergby	24,00	24,00	
Mørdrup	80 00		
Nidløse	44,00		
Nordrup	30,50		0,61
Nyraad	24,00		
Næstelsø-Brandelev	158,50		
Ondløse	138,25		
Ottestrup-Sorterup	47,00		1,25
Præstø	130,00		
Raklev	112,00		3,00
Regstrup	117,50		
Ringsted	60,50	72,50	
Roholte		32,00	
Ruds-Vedby	137,00		
Rønnebæk	36,00	28,00	
Rørby	85,00		
Samsø	341,50		12,00
Sengeløse	152,50		
Skamstrup	133,00		
Skibby			
Skørpinge-Faardrup	10,50	10,50	
Slangerup			
Sludstrup			
Smørum			
Snesere		115,50	
Sneslev	53,50		2,00
Sorø		125,50	
Stege (Møen)	188,25		8,69
Stenmagle	52,00		
Stensved			
Stigsnæs	100,00		
Stillinge	57,50		
Storehedinge		126,25	
St. Merløse		236,00	
Strø			
Svallerup		20,00	
Sværdborg	128,00		6,00
Syv	56,00		1,44
Sæby-Buerup			
Sdr. Dalby	60,00		
Terslev		107,00	
Thestrup	53,50		
Thorslunde-Ishøj		56,00	
Thune	98,00		
Thureby			
Tjæreby	40,00		
Tornemark	12,00	12,00	
Tudsenæs			
Tømmerup	45,00	53,00	
Ubby	118,50		12,50
Uggerløse	49,00		
Ulsø	174,00		
Valløby-Taarnby	103,50	65,00	
Vejlø	171,00		5,50
V. Egede		154,00	
Vetterslev-Hømb		33,25	
Viemose	116,00		4,00
Viskinge		100,00	
Volderslev-Gørslev	30,50		0,57
Vordingborg	236,50		
Ølstykke	44,00		
Ørslev	150,00		
Ørsted	57,50		

hvorfor herved kvitteres $^{10}/_{1}$ 28.

Lorents Petersen.

Krigen paa Vestsjælland.

Sukkerfabriken »Vestsjælland« og Roedyrkerne i Konflikt.
Arbejdere og Funktionærer trues med Afsked.

Paa et Tirsdag i Bestyrelsen for Sukkerfabriken »Vestsjælland« afholdt Møde forelagdes de fra Roedyrkerforeningen »Vestsjælland« fremsatte, ubetingede Krav med Hensyn til Prisen for Sukkerroerne i den kommende Kampagne, ligesom der blev givet Meddelelse om, at Fabrikens Forslag til en Ordning for det kommende Aar var blevet pure afvist.

Bestyrelsen tog Beslutning om under disse Omstændigheder at lade Fabriken ligge stille for den kommende Kampagne og at indskrænke Virksomheden til Indkøb af udenlandsk Raasukker. Direktionen bemyndigedes til at afskedige Funktionærer og Arbejdere i fornødent Omfang.

— — —

Der bliver Stilhed, Maskinernes snurrende Lyd er ophørt, Arbejderne vandrer ledige omkring, der er ikke Brug for deres Arbejdskraft mere. Har man spurgt dem til Raads? — Nej, det skulde vel ikke være nødvendigt! Arbejdere er vel kun som Brikker i et Spil Skak, man flytter dem, de bruges i Spillet, og dermed er deres Opgave Slut.

Saaledes er det Billede, der tegner sig for Sukkerfabriken »Vestsjælland«s Vedkommende i det kommende Aar. — De Herrer Spillere — Sukkerbaronerne og Roedyrkerne er blevet uenige om Spillet, og saa nøjes man med at sige til hinanden: Vi vil ikke lege med mere, naar du ikke vil som jeg, saa springer jeg fra.

Havde det været Arbejderne, der havde ført dette Sprog, som i disse Dage føres paa Vestsjælland, da skulde vi i Sandhed have set et Syn, da vilde samtlige Reaktionens Pressekøtere være blevet sluppet løs paa dem; skaanselsløst vilde Arbejderne blive fremstillet som en Flok fædrelandsløse Vampyrer, hvis eneste Formaal var at udsuge den allerede saa haardt ramte Sukkerindustri. Hr. Pinstrup vilde pakke sin Randsel og for en Stund lade »Kolindsund« hvile for at begive sig paa en Færd til Vestsjælland. Vi vilde faa kønne Ting at høre, vi vilde vel ogsaa kunne vente Sagsanlæg, — og Hr. Kragh vilde atter rasle med Sablen og endnu en Gang forkynde, hvor nødvendigt det er at faa vedtaget Loven om Erhvervsfrihed.

Nu er det imidlertid ikke Arbejderne, der er Tale om her, tværtimod, dem, er der slet ingen, der bekymrer sig om. Bliver man enige, ja, saa er det godt, saa faar Arbejderne Beskæftigelse, bliver man derimod ikke enige, — ja, saa maa Roearbejderne og Fabrikkens Arbejdere og Funktionærer virkelig finde sig i det.

Saa underlig er Verden, — dersom Arbejderne i Kolindsund bliver skambudt, og fordi de ikke har andet at leve af end deres Arbejde og er tvungen til at sætte sig til Modværge, da trækkes deres Organisation for samtlige Retter, indtil man endelig kan faa dem dømt, og naar man saa har faaet dem dømt til at betale store Erstatninger og Sagsomkostninger, begynder man forfra igen for om muligt at faa presset Citronen yderligere; men naar Sukkerfabrikken »Vestsjælland« og Roedyrkerne bliver uenige om Betalingen for Sukkerroer, da proklamerer Fabrikkens Bestyrelse: Vi smider Arbejderne ud og importerer udenlandsk Roesukker, — og Roedyrkerne svarer: Vi er ligeglade, kan vi ikke faa, hvad vi forlanger, vil vi ikke dyrke Sukkerroer, da benytter vi Arealerne paa anden Maade.

Dermed er den Sag ude af Verden. Reaktionens Pressesjakaler finder, at det knap nok er Ulejligheden værd at fastslaa Kendsgerningerne endsige at rejse Spørgsmaalet til Diskussion.

Hr. Pinstrup vader fortsat rundt i Kolindsund for om muligt endnu at finde et nyt Halmstraa, hvorom der kan laves en ny stor Kolindsundsag, og Hr. Kragh vandrer vennesæl rundt i sin Fribolig paa Kristiansborg og lader for en Stund Loven om Erhvervsfriheden hvile. Herre Gud, vel gaar det ud over det i Forvejen kriseramte Land, det betyder ganske vist Arbejdsløshed at standse Roedyrkningen paa Vestsjælland, det betyder ogsaa Forringelse af den danske Handelsbalance at importere udenlandsk Roesukker, men til svvende og sidst, Spørgsmaalet har ikke Spor Interesse for de Herrer; thi det er jo ikke Arbejderne, der har erklæret Krigen paa Vestsjælland.

A. S.

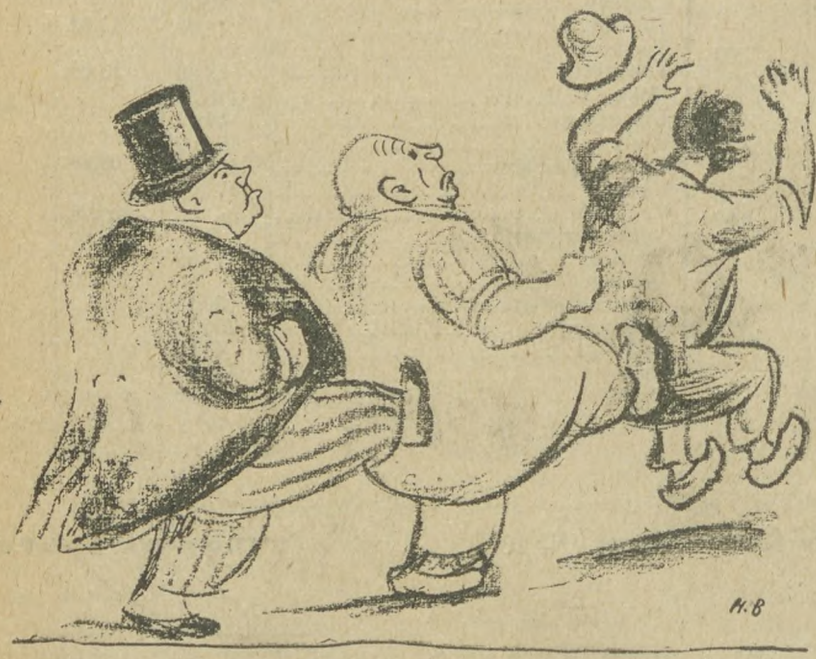

Naar Overklassen slaas indbyrdes.

Ugens Hændelser.

Det norske Arbejderparti har besluttet ikke at deltage i Regeringsdannelsen, før Partiet har et Flertal bag sig.

•

Ved Valg af Præsidium til det norske Storting, Odelsting og Lagting blev følgende Medemmer af Arbejderpartiet valgt som 1. Vicepræsidenter: Hornsrud, Bergersen, Nygaardsvold.

•

Den bebudede Lockout indenfor den svenske Savværksindustri er paa Henstilling af Mæglingskommissionen udsat til den 30. Janaur, idet man har ønsket at afvente Resultatet af Mæglingsforsøgene i Papirmasse-Konflikten.

•

Den socialdemokratiske Regering i Letland er blevet afløst af en antisocialistisk Samlingsregering, der dog delvis bestaar af Sagkyndige, og derfor maa betragtes som en Slags Forretningsministerium.

•

Den mexikanske General Almada, den eneste af Lederne af Oprøret i Mexiko fornylig der undslap, er ankommen til Kuba og har opslaaet sit Hovedkvarter her. Han paastaar, at der endnu er omtrent 7000 Mand, som staar i Vaaben mod Præsident Calles Regering i Staterne Oaxaca, Vera Cruz og Tabasco.

*

Indenrigsminister Kraghs mærkelige Optræden i Sagen angaaende Købstadskommunernes Laan, har bevirket, at Laanesummen har maattet nedsættes til 2 Mill. Dollars, skønt det oprindelige Minimum var 4 Mill. Dollars.

Følgen heraf bliver da, at Købstadskommunerne ikke i saa vid Udstrækning, som ønskeligt er, vil være i Stand til at afhjælpe Arbejdsløsheden.

*

I den forløbne Uge er Arbejdsløshedstallet dalet med 3726 — nemlig fra 92,389 til 88,663 Mand.

Det officielle Tal for Landarbejderne er 4504, det virkelige Tal ligger dog langt højere.

I Betragtning af den kolossale Stigning som de foregaaende Uger har bragt i Arbejdsløshedstallet, maa den sidste Uges Nedgang siges at være meget ringe.

Fra Grænseegnene.

For et Par Dage siden kom jeg tilfældig til at læse en Artikel i H. P. Hansens Blad Hejmdal under frit Ordskifte, hvor en Herre skrev paa de samlede uorganiseredes Vegne, bad om Fred og Ro til at arbejde naar de vilde, og ikke som hidtil, naar de kom paa en Arbejdsplads, saa straks at blive præsenteret for en Fagforeningstillidsmand, der vilde se ens Fagforeningsbog. (Ja, hvilken Uforskammethed saadan at generé en Mand). Nej, skriver han: »Lad enhver klare sig selv, det er det vi vil. Vi vil ikke ind i Fagforeningen; men vi vil nok være med i et enigt Samarbejde paa Betingelse af, at enhver skal klare sig selv«. Og vil vi andre syndige Fagforeningsfolk ikke være med til det, saa skal vi faa Allandsens Ulykker, og Resultaterne ved det kommende Valg vil vise dette. Underskriften lyder:

De samlede uorganiserede Arbejdere.

Denne Underskrift beviser, at det ikke er en almindelig Arbejder, der har begaaet denne Artikel.

Hans Peter Hansen udtalte engang ved et Møde, at Sammenslutninger, stærke Organisationer, var til Gavn for hele Samfundet, ogsaa Fagforeninger, og det er der vidst heller ingen Tvivl om, og er der noget vi sønderjydske Landarbejdere trænger til, saa er det en stærk Landarbejderorganisation. Den store Arbejdsløshed og den lille Dagløn taler tydelig herfor. Der er nogle der siger, ja min Arbejdsgiver kan ikke give mere i denne daarlige Tid vi har, men naar Tiderne bliver bedre, saa er han villig til at lægge paa Lønnen. Ja, Loven er ærlig, men Holden besværlig. Vi har jo de bedste Erfaringer paa dette Omraade.

Den Gang vi kom hjem fra Krigen og skulde se os om efter noget Arbejde, kunde en Landarbejder løbe fra Herodes til Pilatus og fik alle Vegne det samme Svar, jeg har en Krigsfange, ham faar jeg Penge til for at beholde, trods at enhver Gaardmand godt havde Raad til at holde og betale en Daglejer; men da var der kun ganske faa der viste Barmhjertighed overfor Landarbejderne. Men man lovede, at naar vi nu blev danske, saa skulde vi faa alt det gode vi kunde tænke os. Men Ak og Ve, da vi først var kommen hjem til Danmark, saa havde vore gode danske Bønder ogsaa glemt Landarbejderne. Naar man kom ud til Gaardmænd af den gode danske Stamme, saa sagde de: »Jeg har ingen Brug for dig«, eller: »Jeg har faat en tysk Tjenestekarl«, og saa kunde man gaa med den Besked. Mange maatte saa rejse ind til Byen og andre maatte gaa for det de kunde faa, og da var det dog den Gang gode Tider for Bønderne, hvad følgende Eksempel viser:

En Dag kort efter at Krigen var holdt op, stod en Gaardmand sammen med et Par andre Mænd paa Gaden og talte sammen, da Gaardmandens Karl kørte forbi med en nyfødt Kalv, som skulde til Slagteren, da udbrød denne Gaarmand og gned sig i Hænderne, det er gode Tider, den Kalv, som Karlen kørte med kan lige bestemt betale den Løn han skal have hele Aaret. Det er de Tider, som de ønsker tilbage, hvor de kan faa en Mand til at gøre deres Arbejde hele Aaret for en nyfødt Kalv. Nej, lad os ikke nøjes med Løfter til bedre Tider men slutte os sammen i vor Organisation, Landarbejderforbundet, for i Fælleskab at skaffe os bedre Løn og Levevilkaar og under Arbejdsløshed en Understøttelse, saa vi kan faa det nødvendigste til Føden. Vi kan her paa vor Egn allerede mærke hvilken Betydning vor Afdeling har haft for i det ene Aar den har eksisteret. For Eksempel har den sidste Vinter skaffet de Arbejdsløse deres Understøttelse, da Sogneraadet nægtede at udbetale den, fordi de ikke havde været Medlemmer i 12 Maander; ligeledes i denne Vinter har vi opnaaet gode Resultater ved Forhandlingen med Sogneraadet, ogsaa Daglønnen har vi holdt nogenlunde, trods gentagne Forsøg fra nogle Gaardejeres Side, der sagde, at de var bleven enige om kun at vilde betale 4 Kr. plus Kosten om Dagen for Tærskningen, og ved Afslutningen skulde de saa have 1 Krone til at vaske sig rene for; men Arbejderne forlangte det de havde faaet andre Steder, hvad d'Hrr. var blevet enige om kom ikke os ved; men det der er opnaaet de sidste Aar er kun Smaating, men det viser tydelig, at vi kan opnaa noget. Men for at skaffe større og bedre Resultater i det nye Aar bør alle være med. Vi har paa det sidste Møde besluttet at udføre en gennemgribende Husagitation og der er udtaget en hel Del Agitatorer, men det er ethvert Medlems Pligt altid at være vor Agitator og altid indprente vore uorganiserede Kammerater, hvilken Betydning det vilde være for os alle, dersom de ogsaa var Medlemmer. Derfor Kammerater, skal vi ikke være enige om nu i disse Dage at drage ud i Arbejdet for at hverver nye Tropper, da vil Resultaterne ikke udeblive.

Medlem Nr. 23, Avnbøl Afd.

Statens Tilforordnede.

Arbejdsdirektør Vater er af Indenrigsminister Kragh udnævnt som Tilforordnet i »Landsudvalget for Anvendelse af udenlandsk Arbejdskraft«.

Hr Vater, som han opfatter sig selv i sin Egenskab af Tilforordnet.

Som hans Stilling bliver i Virkeligheden.

Lave Lønninger er Tyveri overfor Befolkningen.

Der er vistnok aldrig fra offentlig Side, og tilmed fra en Minister i en god borgerlig og udpræget kapitalistisk Regering, blevet tilføjet Bestræbelserne for lave Lønninger et saadant Slag som gennem den af Arbejdsministeren i De forenede Stater, Davis, udsendte Aarsberetning, der simpelthen betegner daarlige Lønninger som »Tyveri overfor Publikum«. Af Davis Redegørelse gengiver vi følgende karakteristiske Bemærkninger:

»Lønnedsættelser betyder daarlig Forretnings- og Erhvervspolitik, uanset om det drejer sig om en almindelig Lønnedsættelse eller om en Lønnedsættelse i en bestemt Industri. Det siges ofte, at Lønningerne maa sættes ned for at vi kan sætte Salget op af vore Varer paa de fremmede Markeder. Svaret maa lyde, at vi ved en saadan Lønnedsættelse svækker vort gevinstbringende Indlandsmarked langt mere end vi kan forøge det langt mere usikre Udbytte gennem Salg paa fremmede Markeder. Talrige Erfaringer har overbevist selv den mest overfladiske Iagttager om Urigtigheden af Fortidens daarlige Erhvervspraksis. Bestræbelserne for lave Lønninger er brudt jammerligt sammen. Selv en Dumrian maa indse Galskaben i at dræbe vor største Kundes, Arbejderens Købevne paa Hjemmemarkedet, som ingenlunde udgør en ringe Del af vor nationale Velstand og vor nationale Velfærd. Ingen Del af Landet, hvor lave Lønninger er almindelige, er saa velhavende som de Dele, hvor der betales høje Lønninger. Den Arbejdsgiver, som nedsætter Lønnen, det være sig af egoistiske Grunde eller fordi han tror, at det er en god Forretningspraksis, er ingen god Forretningsmand og modarbejder sig selv. Det vil maaske i et vist Tidsrum lykkes ham at betale en lavere Løn end den, der er nødvendigt for Arbejderens nødvendige Behov, men han læsser hermed kun en Byrde over paa Samfundet som Helhed, der i Form af ubetalte Regninger for Levnedmidler og Klæder maa svare den Løn, som Arbejdsgiveren egentlig skulde betale. For at sige det rent ud, han begaar dermed et Tyveri overfor hele Befolkningen. Dette gælder saavel for Industrien som Helhed som for den enkelte Arbejdsgiver. De Tider er forbi, hvor en Arbejdsgiver, som forsøgte at trykke Lønnen, bliver betragtet som klog. En saadan Arbejdsgiver er ingen dygtig Forretningsmand, men en paa Samfundet tærende Parasit. Den offentlige Mening burde tvinge ham til at betale en anstændig Løn eller trække sig tilbage fra Forretningslivet.«

Husmandsbrandkassen for Danmark

(130,000 Medlemmer. 1100 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Løsøreafdelingen optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Telf. 5150

Østsjællands Kredsorganisation

afholder ekstraordinær Generalforsamling i Køge Søndag den 29. Januar paa Dannevirke Kl. 11½ Form. Forretningsudvalget bedes møde Kl. 10. Mødepligt som sædvanlig, og alle Medlemmer er jo velkomne, og det kunde jo være, at de Medlemmer, som ikke har Tale- og Stemmeret kunde give os et godt Raad med paa Vejen, da det jo er Overenskomsten og Lønnen, der skal behandles. Derfor tag Overenskomsten med. Skrivelse bliver tilsendt hver Afdelings Formand. Mød saa godt op og behandl Sagen hjemme før Mødet. **Jens P. Olsen.**

Borsholm Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 28. Januar Kl. 7½ hos Jens Knudsen, Petermandshuset. Alle Medlemmer bedes møde. Alle Restancer udover 2 Maaneder maa være betalt, da I ellers bliver slettet.

Bestyrelsen.

Ørslev Afdeling

paabegynder Mandag den 23. Januar Kl. 7½ sin Foredragsrække, hvortil alle Afdelingens Medlemmer med deres Koner indbydes. **F. Petersen.**

Fuglebjerg Afdeling

afholder Møde i Sneslev Forsamlingshus Lørdag den 21. Januar Kl. 7. Alle er velkomne.

NB. Kontroltiden er fastsat til Kl. 10—11 de 5 Dage og Lørdag Kl. 2—3.

Chr. Christensen.

Storehedinge Afdeling.

Medlemmerne erindres om, at Kontroltiden er fra 10—11 og at al Kontingent skal være indbetalt inden 1. April for at undgaa Slettelse. **Chr. Bentsen.**

Sengeløse Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 21. Januar Kl. 7½ i Forsamlingshuset.

Bestyrelsen.

Skamstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Mørkøv Hotel Lørdag den 28. Januar Kl. 7½.

Bestyrelsen.

Tandslet Afdeling

afholder offentligt Møde i Asseballe Skovkro Lørdag den 28. Januar Kl. 8. Alle Medlemmerne bedes møde. Iøvrigt indbydes alle uorganiserede Landarbejdere.

Kredsformand Hans Jensen, Kalkjær kommer som Taler. Mød talrigt og agiter for god Tilslutning.

Carl Kreutz Jensen.

Vrejlev Hæstrup Arbejderparti

afholder Præmiemaskebal i Høgsted Forsamlingshus Søndag den 29. Januar Kl. 7½. De omliggende Afdelinger indbydes.

Ejner Kristensen.

Klokkerholm og Ørum Afdeling

afholder Medlemsmøde den 22. Januar Eftermiddag Kl. 4 hos Formanden. Særlig opfordres de Medlemmer, der arbejder paa Røgelhede Teglværk, til at møde fuldtalligt, da vi skal drøfte Arbejdsforholdene i Sommersæsonen ved nævnte Teglværk.

Jens Chr. Madsen.

Klokkerholm-Ørum Afdeling

holder Medlemsmøde Søndag den 22. Januar Eftermiddag Kl. 4 hos Formanden. — Særlig opfordres Medlemmer, der arbejder paa Røgelhede Teglværk til at møde fuldtalligt, da vi skal drøfte Arbejdsforholdene i Sommersæsonen ved nævnte Teglværk.

Jens Chr. Madsen.

Klarup Romdrup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 22. Januar Kl. 2 hos Formanden. Der foretages Valg af Agitator til Husagitation i Vinter. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Chr. Jørgensen Christensen.**

Oksbøl Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 21. des Kl. 7 i Formandens Bolig. Medlemmerne bedes møde allesammen. Forsamlingen er beslutningsdygtig uanset de Mødtes Antal. **Jens Keldorff.**

Aarhusegnens Kredsorganisation

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 22. Januar Kl. 11 pr. paa Amaliegades Forsamlingsbygning. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Afdl. anmodes Udstrækning som muligt, og særlig anmodes de Afdelinger, der ved den nye Kredsinddeling er overført, om at komme til Stede. Tag Sangbogen med.

F. Frederiksen.

Den rigtige

bærer Navnet

Rich's

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 2. Februar.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 15. Februar.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

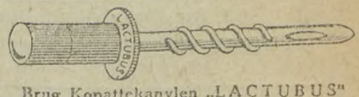

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS"
(Verdenspatenteret) Den eneste, der duer.
Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horsens.

Ryg kun Cecil

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. ▪ White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Aarets store Præmie-Gaade.

2 flotte Præmier til enhver af Læserne.

Aldeles gratis faar enhver den store Succes-Roman i 8 Bind:

Manden fra New Yorks Underverden.

Endvidere faar enhver Deltager en af de 10 Ekstra-Præmier gratis.

Ekstra-Præmierne.

Nr. 1. Et ægte Sølvlommeur, 10 Rubis.
- 2. Et ekstra godt Fotografiapparat.
- 3. Et Sæt elegant Silkeundertøj, Underkjole og Benklæder for Damer.
- 4. Et pragtfuldt Kavalerlommeur med 3 Kapsler, Springkapsel, 14 Kr. Guldpkl.
- 5. Et moderne Radioapparat u. Tilbehør.
- 6. 1/2 Dusin pragtfulde helsilke Bindeslips.
- 7. Et meget smukt Mahogni-Barometer.
- 8. Et moderne, flot Herrearmbaandsur med Ruskindsrem.
- 9. 6 Par Damesilkestrømper, ekstra fine.
- 10. Et yderst elegant Damearmbaandsur, 14 Kr. Guldplaque, med Moire Baand.

Præmie-Gaaden:

Mine to første Bogstaver findes i Rokke,
mine næste to staar skrevet i Skokke,
men for at De mit hele finde kan,
maa de søge mine fire sidste i Ildebrand.
Mit hele er Navnet paa en gammel dansk By,
som for sin smukke Domkirke har Ry.

Enhver af Bladets Læsere kan deltage, og enhver Deltager faar straks tilsendt en af de 10 Ekstra-Præmier. Endvidere faar De ligeledes aldeles gratis straks tilsendt det store Værk i 8 Bind: Manden fra New Yorks Underverden, „Den eenøjede Dværg", den mest fængslende Kriminal-, Detektiv- og Kærlighedsroman, som til Dato er fremkommet. Paa mindre end 3 Uger har vi solgt over 40.000 af disse Bøger, hvilket turde være den bedste Anbefaling for Romanen. De eneste Betingelser, vi maa stille, for at De kan deltage i denne store Præmieuddeling, er, at De løser nedenstaaende Præmiegaade rigtig, samt at De køber 100 Stk. af vore meget fine Prospektkort, som vi sælger for kun 4 Kr. 95 Øre plus Forsendelse pr. Efterkrav. Sammen med Kortene modtager De saa de to udlovede Præmier, uden nogen som helst andre Betingelser. Da kun et begrænset Oplag af Romanen er tilbage, beder vi Dem indsende Løsningen snarest.

DANSK FORLAG, Ryesgade 14, København N.

PRÆMIE-KUPON
til
Dansk Forlag, Ryesgade 14, København N.

Løsningen paa Gaaden er .....

Jeg har saaledes aldeles gratis vundet det store Værk i 8 Bind: Manden fra New Yorks Underverden, samt een af de udlovede Ekstrapræmier. Begge Præmierne skal aldeles gratis sendes mig straks sammen med de 100 Postkort, som jeg herved bestiller, til en Pris af Kr. 4,95 plus Forsendelse, som for det hele ikke maa overstige en Krone.

Navn: .....

Adresse: .....

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 4. Fredag den 27. Januar 1928. 14. Aargang.

Hvordan der arbejdes og hvor arbejdes der.

Karakteristisk for vor Organisations Stilling for Tiden er, at alle de Vanskeligheder og Besværligheder saavel Medlemmerne som Organisationen har at kæmpe imod, omsættes i stor Udstrækning i forøget Energi, forøget Arbejde for at samle Landarbejderne indenfor vore Rammer.

Fra Efteraaret af har vore store og gode Afdelinger og Kredse udvist en levende Aktivitet paa Agitationens Omraade, og med Forbundets Cirkulære Nr. 15, hvori der gives Regler for Agitationen og stilles Agitationen Materiale gratis til Raadighed for Afdelingerne, er der kommet yderligere Fart i Agitationen.

Der arbejdes paa mange Steder rent ud sagt fortrinligt, og Arbejdet giver gode Resultater, derom vidner de Indberetninger, vi faar fra Afdelingerne, Indsendelse af Fagbogsblade og Bestilling paa Fagbøger, som efter Nytaar har antaget Dimensioner, vi ikke har kendt siden 1919.

Kort sagt, der er Fart i Agitationen mange Steder, og kan dette Arbejdstempo fortsættes til henimod Sommer, vil mange Tusind nye Medlemmer være vundne for vor Sag.

Fra Afdelinger og Kredse er kommet

meget anerkendende Udtalelser

om det Agitationsmateriale, vi i Cirkulære Nr. 15 stillede til Agitatorernes Raadighed, og for de samtidig udarbejdede Regler for Agitationen, og Afdelingerne indberetter om mange fortrinlige Resultater ved Anvendelse af dette Materiale. Samtidig udtales der fra mange Afdelinger Ønsket om, at man ud over dette særlige Agitationsmateriale kan faa nogle Opraab og Flyveskrifter eller lignende til Omdeling, naar man er ude paa den planlagte Husagitation, og for at imødekomme dette Ønske udkommer Landarbejderbladet Nr. 5 som et særligt Agitationsnummer i 16-sidet Format.

Dette Agitationsnummer tilstilles

gratis Afdelingerne og Agitatorerne,

naar de hertil indsender Bestilling med Angivelse af hvilket Antal Eksemplarer, man ønsker tilsendt.

Bestillingseddel findes i dette Nr. af Bladet.

Vi henstiller, at dette Agitationsnummer i størst mulig Udstrækning anvendes i Agitationsarbejdet som Supplement til Materialet med Cirkulære Nr. 15, og at man derfor snarest muligt indsender Bestilling.

Opmærksomheden henledes samtidig paa,

at Cirkulære Nr. 15 gratis sendes

til Afdelingerne og Kredsene i det Antal Eksemplarer, der maatte ønskes til Fordeling mellem Agitatorerne.

Cirkulære Nr. 15 er en Vejleder i Agitationen; det indeholder Oplysninger af Værdi for Agitatorerne baade om rent positive Forhold og om Formen for og Fremgangsmaaden ved Agitationsarbejdet. Derfor bør enhver, som er ude paa Agitation for vor Sag være i Besiddelse af Cirkulære Nr. 15 og have sat sig ind i det. De Agitatorer, som har Forbundets Haandbog og Cirkulære Nr. 15 er godt rustet i Agitationen. Sørg derfor for, at Agitatoren faar dette Cirkulære.

Som sagt, der arbejdes godt og mange Steder er rivende Fremgang; men der er ogsaa Steder, hvor der slet ikke arbejdes med Agitationen, hvor Ligegyldigheden eller den ligefremme Uvillie til at arbejde for Organisationens Fremgang sidder i Højsædet.

Dette Særkende har vi kunnet iagttage hvert Aar, naar Agitationsarbejdet lagdes tilrette, og det er som Regel de samme Afdelinger, der Aar efter Aar er ganske uvirksomme i Agitationsarbejdet.

De store og jævnt store Afdelinger

er dem, som arbejder mest energisk paa Agitationen, og netop derfor er de store Afdelinger i stadig Fremgang. De smaa, og særlig de meget smaa, Afdelinger viser derimod ret ofte en forfærdende Ligegyldighed paa dette Omraade, og derfor bliver de ved med at være smaa. Det gælder naturligvis ikke alle, men oftest er det Tilfældet. Naar Forbundet udsender Agitationsmateriale, har man ofte Indtryk af, at

det irriterer saadanne Afdelinger,

og jo bedre Materialet er lagt tilrette, jo mere irriteret bliver man over disse idelige Fredsforstyrrelser. Karakteristisk er saaledes, at en Afdeling sendte Cirkulære Nr. 15 og Agitationsmaterialet tilbage til Forbundet med alle Tegn paa Væmmelse, og en Række ironiske Bemærkninger om, at saadant Materiale havde man ikke Brug for der paa Egnen, hvor man for længst havde lært at knappe sine Bukser selv.

Det var jo fortrinligt, dersom denne Selvstændighed og Selvdygtighed havde givet sig Udtryk i, at man havde en stor og stærk Afdeling, men det viste sig, at denne selvkloge Afdeling kun havde 6 Medlemmer, endskønt dens Omraade var paa flere Kvadratmil i en Egn med en ret god Befolkningstæthed.

En saadan Afdelings Berettigelse til at tale skolemestererende til Forbundsledelsen overlader vi roligt til Medlemmernes Bedømmelse.

Hovedsagen er naturligvis ikke,

om man anvender det af Forbundsledelsen udsendte Materiale, men derimod, at man udfører et virkeligt grundigt og systematisk Agitationsarbejde, under de Former, som giver de bedste Resultater. Har man saa andre og bedre Metoder end dem af Forbundsledelsen foreslaaede, er det kun godt, men har man ingen bedre, eller har man slet ingen, er det kun simpel Pligt at sætte Arbejdet i Gang som af Hovedledelsen foreslaaet i Cirkulære Nr. 15.

Man maa ikke overse, at de Forslag, Hovedledelsen stiller til Agitationen, ikke er et Udslag af en opfindsom Hjerne, de er slet og ret et Resultat af de Erfaringer, der i Afdelinger og Kreds er indvundet om, hvorledes Agitationen skal drives, og som meddeles videre til Forbundet.

Har nogen Erfaringer for andre og bedre Metoder, er vi taknemmelige for at faa meddelt disse, indtil Dato har vi ikke set dem.

Det er imidlertid ikke nok,

at ca. 200 Afdelinger arbejder energisk paa Agitationsarbejdet, medens 300 Afdelinger breder sig i deres egen Selvgladhed og Ligeyldighed.

Der maa Trit og Fodslag i Agitationsarbejdet, og de Afdelinger, der ikke deltager, er oftest dem, der særlig trængte til Agitation, for at faa Arbejderne samlet og Kaarene for Arbejderne forbedret. Selvopgivelse har ingen Berettigelse, den er kun et Udtryk for manglende Villie og manglende Forstaaelse af, hvad der skal til. Paastanden om, at det ikke kan nytte, er kun et Dække for en daarlig Samvittighed eller Magelighed.

Henvisningen til, at Forbundets Tillidsmænd selv kan agitere, er af ganske samme Skuffe. Vi har hver sine Opgaver i Organisationens Arbejde, og Forbundets Tillidsmænd gaar ikke af Veien for et Arbejde, som skal gøres, heller ikke Agitationen, men for det første har Tillidsmændene jo adskillige andre Sager at ordne, og for det andet kunde de, selv om de anvendte al deres Tid i Agitationen, kun naa at faa et meget ringe Antal af de uorganiserede i Tale, men endelig, hvad vilde Afdelingerne sige, dersom de ikke kunde faa deres Sager ekspederede, fordi Tillidsmændene bare laa paa Agitation.

Agitationsarbejdet falder saa naturligt for de lokale Afdelingers Tillidsmænd.

De lever iblandt de uorganiserede, arbejder sammen med dem, taler med dem og kender dem, og hvor der arbejdes, viser det sig ogsaa, at det er disse Folk, der faar Arbejderne organiserede, og at alt det andet er Udenomssnak.

Det er ikke for Hovedledelsens Skyld,

der skal agiteres, og de irriterede gør ikke Hovedledelsen som saadan Fortræd ved at være uvirksomme.

Det er for Arbejdernes Skyld, der skal arbejdes, og Uvirksomheden rammer baade først og sidst Organisationens Medlemmer, og som saadan ogsaa de ligegyldige.

Ved at lade være at drive Agitation som af Hovedledelsen foreslaaet, kan man opnaa at ærgre og irritere denne og at forringe Resultaterne for de Kammerater, som med Liv og Sjæl gaar i Arbejdet, men det er Landarbejderne selv, som maa betale Ligegyldigheden, og det er Arbejdsgiverne, som tjener paa det ved at faa Arbejdskraften saa meget billigere, end man vilde kunde faa den, om Organisationen var stor og stærk paa Pladsen.

Det skulde de Afdelingsledere, der foretrækker at surmule og kritisere fremfor at agitere, betænke

Tiderne er saa vanskelige

for Landarbejderne, at vi alle paa hver sin Plads maa bidrage vort til at lette det tunge Tryk, og det naar vi i alt Fald kun ved at faa Landarbejderne organiserede.

Derfor maa vi tage fat alle sammen. Vi maa have Trit og Fodslag i Agitationsarbejdet, men det naas kun ved, at hver enkelt Afdeling tager fat paa den af Hovedledelsen i Cirkulære Nr. 15 foreslaaede Maade, hvis man ikke har bedre Metoder.

For bedre at kunde se hvor der arbejdes og hvor der ikke arbejdes med Agitationen, agter Hovedledelsen fremtidig at udarbejde en Fortegnelse over, hvor mange nye Medlemmer hver Afdeling i Aarets Løb har skaffet, hvilken reel Fremgang hver enkelt Afdeling har haft, samt hvorledes dette forholder sig med hver enkelt Kredsorganisation og gøre Afdelingerne, eventuelt Medlemmerne, bekendt med disse Resultater.

For at give et Overblik over hvilke Afdelinger, der har sat Agitationen i Gang i Henhold til Cirkulære Nr. 15, optrykker vi i dette Nr. en Fortegnelse over de Afdelinger, der har bestilt Materiale i Henhold til Cirkulære Nr. 15. Denne Fortegnelse vil senere blive yderlig suppleret.

Afdelinger, som ikke findes paa denne Fortegnelse, har ikke endnu bestilt Agitationsmateriale, men vi venter, at de snarest vil tage fat, som deres andre Kammerater. *Oscar Levinsen.*

Verdenskrig, Verdenskrise og menneskelig Dumhed.

I dette Aar vil der i de store Lande omkring os, i Tyskland, Frankrig og sikkert ogsaa England blive afholdt Valg til de forskellige Kamre og Parlamenter. I Amerika vil ogsaa blive afholdt Valg, og herhjemme i vort eget lille Land kommer Landstingsvalg med Kommunevalg i 1929. Den nær forestaaende Tid vil altsaa blive en Vælgernes Tid rundt om i Verden. Om de Spørgsmaal, Vælgerhærene særlig kommer til at tage Stilling til, vil sikkert Militærspørgsmaalet blive noget af det vigtigste.

Verdenskrigen med al dens Gru og Elendighed vil atter blive malet frem og naturligt — denne Civilisationens største Dumhed, hvor man i 4 lange Aar gennem organiseret Massemyrderi nedslagtede Millioner af unge, førlige Mennesker lemlæstede andre Millioner for at lade dem leve videre som Krøblinge til deres sidste Dag, denne Kæmpefadæce har trods alt forbenet Militarisme alligevel sat sig dybe Spor i Sindene, i den yngre Menneskehed. Hvad den Krig kostede er ganske forfærdeligt, men saa ved man det endda kun for den direkte Udgifts Vedkommende. Hvad den indirekte koster ved ingen, da denne Kontos Udgifter ikke endnu er færdig med at marchere op.

Dens Efterdønninger, Krisetiden for næsten alle Landes Erhvervsliv fører os stadig ret haardt og slutter ikke hermed den første Tid. Krisens Art og Omfang, som væsentlig maa tilskrives Krigsgalskaben i de berygtede Aar 1914—18, rider stadigvæk Landene som en Mare, og først fra Aar 1928—29 er Tyskland oppe paa saakaldt »Normalydelse« i Krigsskadeserstatning. Hvad dette vil sige, faar vi tidsnok Erfaring for. Tyskland har kastet mange billige Varer ud paa Markedet og dermed stedt os andre i Vanskeligheder; men Tyskland har hidtil kun betalt en mindre Del i Erstatning, end det vil komme til nu og tilmed med Laan fra andre Lande. I samme Periode har Tyskland i flere Aar fvret kraftigt under Produktivitetens Højtrykskedel med det Formaal at søge at erobre Verdensmarkedet. Og fra nu af kommer den til at gaa løs paa Konkurrencemarkederne, og er mon nogen i Tvivl om, hvem der vil kunne sejre.

Tyskland tvinges til dette Skridt af Krigssejrherrerne og samtidig tviges det til at ødelægge de Allieredes Erhvervsliv (England har vist allerede følt noget her).

Ogsaa Danmark og andre Lande, som holdt sig udenfor Krigen, maa daglig betale dens »Krigsskadeserstat-

ning« i Form af store Erhvervsvanskeligheder. Og det siger sig selv. Naar Tyskland tvinges til at ødelægge andres, herunder Englands, Erhvervsliv, kan disse andre Landes mange Mennesker ikke aftage vore Varer til de Priser, vi skulde have for dem.

Bondens Smør, Flæsk og Æg, som hovedsagelig gaar til England, kan den engelske Industribefolkning ikke vedblivende aftage, tilmed naar den danske Bonde videst muligt ønsker at indkøbe de billige, tyske Industrivarer. Og gerne ønskede han at købe billig udenlansk Arbejdskraft, dersom det var gørligt. Herom vidner de nye Skridt i Retning af polsk Arbejdskraft til Roemarkerne.

Maaske en skønne Dag at England af Tysklands mægtige Produktionsindsats tvinges til at sige Nej til det meste af vore Landbrugsprodukter paa Grund af manglende Købeevne. Hvad saa? Skal Arbejdslønnen saa yderligere nedsættes, for at vi kan »konkurrere« med Tyskland. Spørgsmaalet bliver da: Hvem kan da præstere det meste i Krigsskadeserstatning? Vi har den allerede stor nok i Form af Arbejdsløshed og Overprioritering m. m.

Militarismen er en af Verdens største Kræftskader, og derfor gælder det om at finde sin egen Stilling heroverfor i de kommende Aartier, da Vælgerhærene skal høres. Indtil nu er det mærkværdigt, saa dumme og forvirrede Opfattelserne af Militærspørgsmaalet har været herhjemme. Bondens Stilling kender vi gennem deres Repræsentanter, men lige saa mærkelig er den Holdning, de smaa Handlende og Haandværkere paa Landet indtager.

De følger blindt og uden at nyse i Kapitalismens Krigs-Krudtrøg og tror derved at have gjort godt mod Fædreland og Medborgere; de tror at være rene Godgørere i Samfundet. Men Sandheden er og bliver noget andet, og den kan udtrykkes med disse faa Linier:

De tror, at de har gjort alt,
hvad gøres kan af godt,
men slaar sig selv i Masken,
saa det sprøjter ud med Snot.

Og i dette sidste i Form af Erhvervsvanskelighed vader vi alle lige fra Storindustriens fine Mænd nedover Bonden, Husmanden, Smaahandlende og Haandværkere, ned og tager Arbejderne med i Uføret.

— — Det skal indrømmes, at det økonomiske Livs Sammenspil ikke er nemt at forstaa, men af stor Betydning for alle Nationer og alles Vel er det, om det spiller godt sammen.

Et Spørgsmaal: Hvorfor har man ikke i Tide søgt at indstille Menneskene paa Forstaaelse af dette Livsproblem, rejser sig. Herpaa er det, at den menneskelige Dumhed fejrer Triumfer. I Stedet for at lære Børn og unge Mennesker til Forstaaelse af Livets nødvendigste, lærte man dem til det daarligste af alt daarligt: organiseret Massemyrderi paa Slægtens Ungdom og Sundhed. *Chr. Jørgensen.*

Bonderevolter og Strejker.

Vi paaviste i sidste Nummer af Landarbejderbladet, hvorledes Krigen paa Vestsjælland havde udartet sig, at Arbejdernes ellers bandlyste Metoder blev taget i Brug af Kapitalen og Bønderne, at de blev taget i Brug paa den mest raffinerede Maade uden Hensyn til Erhvervskrise, Handelsbalance og Arbejdsløshedsspørgsmaalet, at de Herrer, som ellers paaberaaber sig Retten til at være de eneste, der lider af den eneste virkelige, oprigtige, sande og ægte Fædrelandskærlighed, atter havde dokumenteret, at den Kærlighed for dem kun eksisterer, saa længe deres økonomiske Interesser foreskriver dem denne, men at de, saa snart deres økonomiske Interesser ligger paa andet Felt, giver Pokker i Fædrelandskærlighed og aabent afslører, at hele Spørgsmaalet for dem er en ret og slet Finansoperation.

Vi skal i dette Nummer give et Par Eksempler paa, hvorledes den selv samme Tankegang gør sig gældende Syd for vore Grænser:

Fare for en Bonde-Revolution i Slesvig-Holsten?

»Apenrader Tageblatt« meddeler, at en af de førende Landmænd i Slesvig-Holsten for nogle Dage siden paa en Forespørgsel af nogle Skatteembedsmænd, om det da virkelig var muligt, at der kunde komme en Bonde-Revolution i Slesvig-Holsten, erklærede, at Organisationsførerne havde forsøgt alt muligt og havde advaret i rette Tid. Nu maatte Rigs- og Statsregeringen bære Ansvaret. Om det vilde komme til eksplosive Ytringer af Provinsens Landmænd, vidste han ikke. Det laa dog absolut indenfor det muliges Grænse, at Bønderne i deres betrængte Tilstand vilde gribe til det yderste Middel, og han betvivlede, at Førerne endnu var i Stand til at holde Medlemmerne tilbage.

»Flensborger Nachrichten« føjer yderligere til, at Ophidselsen paa Landet netop i den sidste Tid er vokset uhyre som Følge af den rent skattetekniske Behandling af et Spørgsmaal vedrørende Indkomstskatten. Skattemyndighederne er kommet ind paa den Fremgangsmaade at give Indtægterne paa de Gaarde, hvor man er gaaet over til en mere ekstensiv Drift og derfor har afskediget Arbejdere, Tillæg.

Forpagterne i For-Pommern erklærer Strejke.

Fra Stettin meldes til »Vossische Zeitung«, at de For-Pommerske Godsforpagtere nu har grebet til det for Landmænd ganske usædvanlige Middel ligefrem at erklære Strejke og standse Bedrifterne. Beslutningen er blevet taget paa to stærkt besøgte Møder paa Rügen, hvor det vedtoges fra den 15. Januar at afskedige alle løse Folk og standse Bedrifterne, derunder ogsaa Leveringen af Mælk til Byerne. Forpagterne begrunder Strejken med, at det er dem umuligt at præstere de forfaldne Lønninger, Renter, Forsikringsbidrag og at indløse de forfaldne Veksler for Gødningsmidler m. m. Ialt har 200 Forpagtere sluttet sig til Strejken.

— — —

Man ser af ovennævnte 2 Eksempler, hvorledes at de saakaldte samfundsbevarende Elementer giver en god Dag i Fædrelandskærlighed og Opretholdelse af bestaaende Tilstande, naar de føler deres økonomiske Interesser bliver gaaet for nær.

Vi maa herefter i Fremtiden frabede os den forløjede Indignation, der altid møder Arbejderklassen, naar denne tvungen af bitter Nød maa tage en Kamp for at værne sine økonomiske Interesser. **A. S.**

Alle Restancer skal snarest indbetales.

Som det jo sikkert er alle Medlemmerne bekendt, tillader Lovene ikke, at Medlemmer staar til Restance med Kontingent den 31. Marts.

Alle Medlemmer, der den Dag staar til Restance, mister deres Rettigheder i Organisationen.

Det gælder derfor om at have rent Bord til denne Dag, men dette er jo kun muligt, dersom man i god Tid sørger for at afvikle de Restancer, man eventuelt har i Øjeblikket, saaledes at man ikke, naar man naar Dagen, staar og skylder for flere Maaneder, thi er dette Tilfældet, er adskillige jo desværre saadan stillet, at de ikke er i Stand til at klare Forholdet.

Begynd derfor straks at afbetale eventuelle Restancer, — vore Rettigheder og vort Værn mod Arbejdsgiverne har vi ikke Raad til at miste.

C. F. Madsen om den internationale Fagforeningskonference i Berlin.

Der var repræsenteret ca. 14 Millioner organiserede Arbejdere.
Fagforeningerne er atter begyndt deres Marsch fremad.
De smaa Divergenser, der opstod i Paris, er fuldstændig udglattede.
Samarbejdet mellem Fagforeningernes Internationale og Arbejdsbureauet i Geneve.
Lønnen stiger i Udlandet.

Det saakaldte Amsterdam-Internationale, der omfatter Fagforeninger fra næsten hele Verden, har, som telegrafisk meddelt, i det meste af sidste Uge holdt Delegeretmøde i Berlin. Blandt Mødedeltagerne var ogsaa Formanden for De samvirkende Fagforbund, Carl F. Madsen, der ved Kongressen i Paris, som Repræsenttant for Skandinavien, blev valgt ind i Eksekutivkomitéen, samt Sekretær Hans Jacobsen, der er Medlem af det internationale Repræsentantskab.

Vi spørger C. F. Madsen om Resultatet af Forhandlingerne.

— Resultatet, siger vor Partifælle, — ja, det er lidt svært at sige dette i faa Ord, fordi der baade i Plenarmøderne og i Udvalgene er blevet behandlet saa mangeartede og for de internationalt organiserede Arbejdere vigtige Spørgsmaal, at det er vanskeligt at pege paa enkelte, der kan give Møderne en bestemt Karakter. Det, der for mig staar som noget af det vigtigste, er, at de smaa Uoverensstemmelser, der opstod paa Pariserkongressen, synes fuldstændigt udglattede.

Dernæst fremgik det af de Udtalelser, der faldt paa Møderne, at Fagforeningerne næsten overalt har overstaaet Krisetiden og atter befinder sig paa raask Marsch fremad. Særlig Fremgangen i Tyskland, saavel hvad Medlemsantal som Organisationernes indre Fastned angaar, er et helt Æventyr, naar man tænker tilbage paa, hvorledes Forholdene var for nogle faa Aar siden under Deflationen.

— De kommunistiske Splittelsesforsøg? spørger vi.

— Ogsaa disse synes lykkeligvis at være et overstaaet Stadium i Tyskland.

— Italien og de øvrige Diktaturlande? Hørtes der noget nyt fra disse?

— Ja, og det var desværre ikke noget godt nyt. Der var Repræsentanter for de italienske Fagorganisationer paa Konferencen. Organisationerne har, fordrevet af Mussolini, maattet forlægge deres Sæde til Paris, hvorfra man stadig forsøger at holde Forbindelsen med Hjemlandet, for, naar Diktaturet en Dag falder over sine egne Ben, hvad de italienske Deltagere bestemt mente det gjorde, endda indenfor en overskuelig Tid, at have Rammerne i Orden, saa det ikke vil tage lang Tid, inden de gamle Organisationer, der talte over to Millioner Medlemmer, atter er i Virksomhed.

Et meget vigtigt Spørgsmaal — fortsatte Carl F. Madsen —, var ogsaa Organisationernes Stilling til det internationale Arbejdsbureau i Geneve. Der blev paa vort Møde fastslaaet bestemte Retningslinier for vore Repræsentanters Arbejde, særlig angaaende Begrebet Minimalløn, hvilket skal til Behandling paa Sommerens Møde.

— De nævner Ordet Løn, siger vi. Er der nogen Sandhed i Arbejdsgivernes Jammer over de høje danske Arbejdslønninger?

— Naturligvis er der Lande, særlig dem, der er midt i eller har gennemgaaet en Inflationsperiode, hvor Lønningerne ligger under, hvad der betales i Danmark. Men hertil maa først og fremmest bemærkes, at Lønningerne i det øvrige Europa og specielt i Tyskland er opadgaaende, samt at der ikke kan drages nogen almindelig Sammenligning, fordi de store tyske Koncerner yder deres Arbejdere forskellige sociale Fordele, der, naar man vil sammenligne, maa regnes med. Dertil kommer det vigtige, at de danske Arbejderes Præstationsevne staar mere end Maal med, hvad der præsteres i Udlandet.

Militaristerne og Arbejdsløshedsspørgsmaalet.

Nogle Militærfanatikere morer sig for Tiden med at slaa Plat paa Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Til gensidig Fornøjelse fylder de den reaktionære Presse med det mest haarrejsende Vrøvl om Militær og Arbejdsløshed, der beviser, at de Herrer er blottet for normal Tænkeevne. Under Overskriften »To Hære« benytter man Lejligheden til at sætte Had mod de Arbejdsløse, samtidig med at man søger at indbilde Folk, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet kan løses af Militæret.

Herre Gud, — de Taaber tror virkelig, at deres Vaas har noget paa sig, nogle almindelige Betragtninger, som enhver vil kunne fatte og forstaa, vil være i Stand til at vælte de Herrers Luftkasteller.

Naar man paastaar, at det vil være billigere at udvide Hæren med de Arbejdsløses Tusinder, end at nøjes med det Militærvæsen, vi har, og saa lade de Arbejdsløse oppebære deres Understøttelse, saa gør man sig enten Skyld i bevidst Usandhed, eller afslører sin Uforstand, og burde alene af den Grund afholde sig fra at beskæftige sig med Spørgsmaalet.

Dommeren: Er De gift?
Den Tiltalte: Nej. Hvis De har en Datter, skal jeg gerne se paa hende.
Buen Humor, Madrid.

Enhver vil ved at slaa op i »Statistisk Aarbog« 1927 kunne overbevise sig om, hvor mange flere Millioner, der udkastes til, som de Herrer Militarister selv siger, den lille Krigshær og Flaade, Danmark har, medens de Arbejdsløses store Hær til Gengæld ikke er blevet overbebyrdet med Millioner.

Men det er jo kun een Side af Sagen; der findes i de Arbejdsløses Hær baade Kvinder, gamle Mænd og Mænd, der ikke egner sig til Militærtjeneste; disse vil det jo være umuligt at finde Anvendelse for, selv om de Herrer er nok saa opfindsomme. Samtidig maatte Staten forøvrigt anvende de samme Beløb, der udbetales i Arbejdsløshedshjælp, til Understøttelse af de indkaldtes Familier. Udgifterne til Militærvæsenet vilde med andre Ord forøges, og Arbejdsløsheds-udgifterne bibeholdes.

Det vilde jo da endelig ogsaa være et stort Stykke, at lorde Mennesker bliver straffet med Arbejdsløshedens Ulykker, skulde de yderligere straffes med at stoppes i Militarismens Spændetrøje.

Spørgsmaalet burde derfor ogsaa vendes om, det vilde nemlig sikkert være muligt ved Hjælp af de Millioner, der væltes i det uproduktive Militærvæsens Gab, at afskaffe Arbejdsløsheden — forudsat at man i Stedet anvendte dem til nyttige Formaal, de 70—80 Millioner, som vort Militærvæsen direkte koster aarlig, kunde benyttes paa forskellige Maader, bl.a. til at hjælpe Industrien i Gang, støtte Landbruget og sætte kommunale og Statsarbejder i Gang. Dersom de Herrer Militærfanatikere efter Samarbejde med fornuftige Nationaløkonomer kunde naa dertil, kunde vi ogsaa naa ud af Uføret og faa afskaffet de »to uproduktive Hære«, nemlig den militære og de Arbejdsløses, som vi for Tiden med store Ofre maa opretholde, og vore økonomiske Forhold vilde opnaa at bedres paa en for vort Land og Folk og samtlige Erhverv gunstig Maade.

De Herrer Militærfanatikere bør sikkert holde inde med Skydningen og foretage sig noget nyttigt.

Oliver Twist.

Ugens Hændelser.

I de midttyske Maskinfabrikker, som særlig har Tilknytning til Magdeburg, er der i disse Dage indtraadt en Arbejdstandsning, omfattende 50,000 Metalarbejdere.

Ved en Voldgiftskendelse for nogen Tid siden tilkendtes der Arbejderne en Lønforhøjelse paa 60 Pfennig. Dette fandt nogle Arbejdergrupper for utilstrækkeligt og forlod Arbejdet. Som Modtræk mod denne Arbejdsnedlæggelse har Arbejdsgiverne nu lockoutet ca. 50,000 Mand.

*

Mæglingsforslaget i Papirmassekonflikten er formentlig blevet forkastet af det svenske Papirindustriarbejderforbunds Afdeling. Paa et Møde med Repræsentanter for Afdelingerne i Strømsbruk. Iggesund, Lottefors, Bergvik, Vallvik og Sandarne besluttedes det, efter en længere Diskussion, ikke at anbefale Forslaget til Vedtagelse i Afdelingerne.

*

Overenskomster vedr. 400,000 Arbejdere i Essen er opsagt.

Forhandlinger om Situationen ventes snarest optaget. Hvis der ikke opnaas Forlig, træder Konflikten i Kraft 1. Maj.

*

Socialdemokratiet paa Færøerne har vundet en smuk Sejr, idet det paa Suderø har faaet 366 Stemmer ved det nys afholdte Lagtingsvalg, hvor Socialdemokratiet for første Gang opstillede Kandidater, det endelige Resultat fra Lagtingsvalget foreligger først senere.

*

Det ser alligevel ud til, at det norske Arbejderparti er indgaaet paa at danne Regering — den første Ministerchef, som Arbejderpartiet stiller med, bliver den gamle Veteran indenfor det norske Arbejderparti, Stortingsrepræsentant Harnsrud.

*

I et til Sveriges Første-Kammer indleveret Lovforslag foreslaar Socialdemokraten Lindhagen at paalægge Regeringen, at denne i Samraad med de øvrige skandinaviske Lande skal overveje Gennemførelsen af en fuldstændig Afrustning af disse Lande og eventuelt skal tage Stilling til Afrustning af Sverige alene i Tilslutning til de allerede afrustede Lande, særligt Tyskland.

*

Mussolini har igen gjort sig bemærket ved at vise Verden hvilken Karl han ellers er. Han har drevet det til at modtage en Duel og saa stille med Panser til Forargelse for sine Modstandere og de øvrige.

*

Et Telegram fra Madrid meddeler, at Kong Alfonso har anmodet Paven om Tilladelse til at lade sig skille. Han motiverede sin Anmodning med, at det er nødvendigt for Dynastiet at faa en normal Kronprins. Den nuværende Dronning har født to Sønner, men den ene er døvstum og den anden sindssyg.

Den tilkommende Dronning er en Datter af Hertugen af Guise.

Man bør vel egentlig haabe — tilføjer de galante franske Aviser —, at den ny Dronning maa blive sat i Stand til at bevise, at det ikke er den detroniserede Dronning, men Alfonso selv, der er noget galt med.

*

Sovjetunionens Telegrambureau meddeler: I Udlandet er der udsendt Meddelelse om, at Vatikanet skulde have modtaget en bl. a. af Stalin underskrevet Dødsdom over Paven. Denne Meddelelse savner ethvert Grundlag og kan kun betegnes som en ondsindet Spøg.

*

Barberkonflikten fortsættes uforandret i Kraft af Mestrenes ufordragelige Optræden.

*

Arbejdsløsheden synker med faa Procent, — i sidste Uge var der 88,663 Mand, i denne Uge 86,071. Landarbejderne havde 4431 arbejdsløse.

Hvilke Afdelinger har bestilt Agitationsmateriale?

I det følgende hidsættes en Fortegnelse over de Afdelinger, som indtil nu har bestilt Agitationsmateriale i Henhold til Cirkulære Nr. 15.

Vi kan vist hurtigt blive enige om, at det er alt for faa, men antagelig vil der ogsaa i den nærmeste Fremtid indkomme nye Bestillinger, og Listen skal da blive yderligere supleret. Nogle faa Afdelinger udover disse har faaet Materiale, dels gennem Kredsene, som har bestilt, og dels fik nogle falsterske Afdelinger Materiale i Midten af December, over disse har vi ikke i Øjeblikket her Fortegnelse, men det er kun et Par Stykker.

Nogle Afdelinger med særlige Forhold agiterer uden dette Materiale,

— Jeg planlægger nu et stort Falskneri. Hvis jeg har Held med mig, bliver jeg rig, og bliver jeg nappet, kan jeg tjene mange Penge ved at skrive mine Memoirer.

Der Brummer, Berlin.

men ellers giver Fortegnelsen i nogen Grad et Overblik over, hvor der arbejdes under Højtryk med Agitation, og Fortegnelsen viser endvidere, at det særlig er de store og største Afdelinger, som straks har sat Agitationen i Gang, som af Hovedledelsen foreslaaet.

Af de større Landsdele staar Lolland-Falster her som en smuk Nr. 1, idet ¼ af Afdelingerne har bestilt Materiale. Paa Sjælland har en Syvendedel af Afdl. bestilt Materiale, i Jylland en Tiendedel og paa Fyn en Femtedel.

Det henstilles til de Afdelinger,som endnu ikke har sat Agitationen i Gang paa denne Maade, at de hurtigst muligt faar Agitationen planlagt og Arbejdet paabegyndt.

Jylland:

Avnbøl.
Bindslev
Brøndum-Hvidbjerg.
Børglum.
Dover.
Gjesing-Nørager.
Klarup-Romdrup.
Klokkerholm-Ørum.
Kongerslev.
Mejlby.
Sct. Hans-Sct. Olaj.
Storring-Harlev.
Søby-Halling.
Sdr. Stenderup.
Tandslet.
Thirstrup.
Trelde.
Tustrup.
Uldum.
Værum-Ørum.
Ørum-Viborg.
Østrup.

Fyn:

Balslev-Ejby.
Egense-Ollerup.
Kærum.
Orte.

Langeland:

Humble.

Bornholm:

Aaker.
Klemensker.
Østerlars.

Lolland-Falster:

Gloslunde-Græshave
Halsted-Aunede
Idestrup.
Kappel.
Kippinge-Brarup.
Kraghave.
Købelev.
Majbølle.
Taars.
Vaabensted.
Vindeby.
Ønslev.
Ø. Ulslev.

Sjælland:

Fuglebjerg.
Gundersløv.
Herfølge
Herløv-Lyngby
Hillerød.
Holtug-Gjorslev.
Kirke Hyllinge
Kjøng
Kværkeby.
Ondløse.
Regstrup.
Stenmagle.
Stensved.
St. Merløse.
Sæby-Buerup.
Sdr. Dalby.
Tune.
Ølstykke.

Afdelingskasserer.

Da Bladet for sidste Uge er fejlekspederet af Postvæsenet, saaledes at Bladets Jyllandsudgave er gaaet til Falster og eventuelt omvendt, bedes Kassererne snarest meddele Forbundet, hvorvidt de har modtaget fejlagtige Eksemplarer.

Børnenes Rebus.

Følgende Præmier blev fordelt mellem de rigtige Løsninger, der var:

Oslo — Paris — Madrid.

Karen Jørgensen, Træskforretningen, Horslunde: »1001 Nat«.

Kjeld Jensen, Hillerødsholm, Hillerød: »Toms Eventyr«.

Dagmar Pedersen, Nr. Søby: »Grimms Eventyr«.

Sofie Jensen, Skelbækhuset, Vinskov, Mørkøy: »Carl Ewalds udvalgte Eventyr«.

Arne Madsen, Sørring, Havndal: Sven Hedin: »Gennem det mørke Asien«.

Et skrækkeligt Liv at være Skarpretter.

En Medarbejder ved det franske Blad »Brumaire« har besøgt den franske Stats Bøddel Deubler i hans lille Hus ved Marnes Bred. Væggene i Stuen var dækkede med Billeder af kendte franske Undersøgelsesdommere.

En af dem har forsynet sit Billede med følgende til Deubler rettede Ord:

»Man kan godt være Bøddel og alligevel være et godt og ærligt Menneske.«

Deubler selv var meget faamælt; han havde intet at fortælle, sagde han. Saa meget mere veltalende var han Hustru. Da Journalisten spurgte Deubler, hvad han vilde tage sig for, hvis man afskaffede Dødsstraffen i Frankrig, svarede Fruen: »Ak, hvor gærne vilde ikke Anatole tage sin Afsked,« og hun føjede til: »Min Mand er kun blevet Bødel, fordi han skulde være sin Faders Efterfølger. Det skete mod hans Vilje.«

I Samtalens Løb fortalte hun: »Vi tjener meget mindre, end Folk i Almindelighed tror. Min Mand tjener kun 11,200 Francs aarligt (mindre end 2000 Kr.) Og, min Herre,

det er et skrækkeligt Liv, vi fører.

Vi maa gemme os for Folk skjule vore Navne og vor Færden for Menneskene og lever i stadig Uvished. Vi véd aldrig, hvad den næste Dag vil bringe.«

Mens Hustruen fortalte, sad Deubler og nikkede bekræftende med Hovedet.

For Resten er den franske Stat med Hensyn til Spørgsmaalet om Bøddel for Tiden i en lidt vanskelig Situation. Deubler er for gammel til at kunne blive ved ret længe mere. Han har ingen Børn, saa en naturlig Efterfølger i Stillingen findes ikke. Stillingen er bleven tilbudt hans Nevø, men han har udbedt sig Betænkningstid. Foreløbig skal han bistaa sin Onkel ved Henrettelserne for at se, om han egner sig for det uhyggelige Hverv.

I Anledning af, at man fra enkelte Afdelinger glemmer at meddele, naar Afdelingen skifter Tillidsmænd, hvilken Forglemmelse foraarsager, at Materiale, som sendes fra Forbundet, kommer i forkerte Hænder, bedes Tillidsmændene i Fremtiden benytte nedenstaaende Meddelelsesblanket, da vi derved undgaar, at Meddelelsen ellers bliver blandet ind i en Skrivelse, som vedrører andre Ting, og som saadan kan passere, uden at der maaske lægges Mærke til den, hvoraf følger, at den gamle Tillidsmand bliver staaende i vore Kartoteker.

Adresseforandring.

..... Afdelings Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Landarbejderforbundet.

Den rigtige

bærer Navnet

Rich's

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 2. Februar.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 15. Februar.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Avertér i Landarbejderbladet.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale

..... Afdeling ønsker tilsendt

..... Stk. store Agitationsskrifter.

..... Stk. smaa Agitationsskrifter.

..... Eksemplarer af Landarbejderbladet Nr. 5.

..... Navn

..... Adresse.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. = White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) **Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10—12 Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

FRA AFDELINGERNE

Borsholm Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 28. Januar Kl. 7½ hos Jens Knudsen, Petermandshuset. Alle Medlemmerne bedes møde. Alle Restancer udover 2 Maaneder maa være betalt, da I ellers bliver slettede.
Bestyrelsen.

Holtug-Gjorslev Afd.
afholder offentlig Møde Lørdag Aften den 11. Februar Kl. 7½ med Taler fra Landarbejderforbundet. Alle organiserede og uorganiserede indbydes. Efter Mødet en selskabelig Sammenkomst, — eventuelt Dans. Mødet gratis. Til Dansen en mindre Entré.
Edv. Frederiksen.

Brørup-Valby Afdeling
afholder Medlemsmøde hos Formanden Lørdag den 28. Januar Kl. 7 Aften.
Albin Schultz.

Valløby-Taarnby Afdeling
afholder Møde i Valløby Forsamlingshus Fredag den 27. Januar Kl. 7 prc. Emne: Overenskomsten. Indbetaling af Kontingent. Mød nu for en Gangs Skyld alle.
Peder Christensen.

Haarlev Afdeling
afholder Medlemsmøde paa »Dania« Lørdag den 28. Januar Kl. 7½.
NB. Husk, at alle Restancer skal være betalt inden 1. April, da I ellers vil blive slettede.
Valdemar Clemmensen.

Sønder-Dalby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 28. Januar Kl. 7½ i Dalby Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Sager er paa Dagsordenen. Medlemmerne bedes tillige møde talrigt til Kredsgeneralforsamlingen i Køge Søndag d. 29. Januar Kl. 11½ i Hotel Dannevirke.
William Christiansen.

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling
afholder Møde paa Mullerup Kro Lørdag den 28. Januar Kl. 7½. Dagsorden: 1) Maskerade. 2) Eventuelt.
Julius Christensen.

Hjembæk Afdeling.
afholder Medlemsmøde Lørdag d. 28. ds. Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Da vigtige Sager foreligger, bedes I alle møde.
Vilhelm Nielsen.

Stigsnæs Afdeling
afholder offentlig Præmiemaskerade Søndag den 29. ds. Kl. 6 i Magleby Forsamlingshus.
Lars P. Hansen.

Kundby Afdeling
afholder 10-aarig Stiftelsesfest i Forsamlingshuset Søndag den 29. Januar. Kl. 4½ Foredrag, derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Kl. 7 humoristisk Oplæsning og til Slut Bal. Omegnens Afdelinger indbydes.
Sofus Nielsen.

Landarbejderkredsen Nordsjælland.
Alle Afdelingerne under Kredsen bedes venligst om at indbetale Kontingentet senest den 25. Marts til Kredsformand Vilh. Petersen, Grønnegade 13, Hillerød. Ingen Afdelinger maa staa til Restance efter nævnte Dato, da den nye Ordning træder i Kraft fra 1. April.
Vilh. Petersen.

Hillerød Afdeling.
Alle Medlemmer bedes venligst sørge for at faa indbetalt Kontingentet snarest muligt, da ingen maa staa til Restance. De Medlemmer, som ikke har betalt Kontingent til den 25. Marts, vil blive slettet af Arbejdsløshedskassen.
Vilh. Petersen.

Illustrerede Haandbøger med fuld Beskrivelse af Forholdene i Canada samt Oplysninger om, hvorledes Nyankomne kan anvises Arbejde ved Ankomsten, faas frit fra Jernbanens Repræsentant
P. E. la Cour.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS'
(De kanadiske Statsbaner)
Oplysningsbureau Afd. 8
RAADHUSPLADSEN 33,
København V.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Østsjællands Kredsorganisation
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Køge Søndag den 29. Januar paa Dannevirke Kl. 11½ Form. Forretningsudvalget bedes møde Kl. 10. Mødepligt som sædvanlig, og alle Medlemmer er jo velkomne, og det kunde jo være, at de Medlemmer, som ikke har Tale- og Stemmeret kunde give os et godt Raad med paa Vejen, da det jo er Overenskomsten og Lønnen, der skal behandles. Derfor tag Overenskomsten med. Skrivelse bliver tilsendt hver Afdelings Formand. Mød saa godt op og behandl Sagen hjemme før Mødet.
Jens P. Olsen.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 5. Fredag den 3. Februar 1928. 14. Aargang.

Hvorfor?

En Organisations Styrke beror væsentlig paa i hvilken Grad den har organiseret Erhvervets Arbejdere.

Arbejdskraften eller Arbejdsevnen er Arbejdernes bedste Middel i Kampen for at højne Vilkaarene og forbedre Arbejdsforholdene. Det gælder blot om, at Ejerne af denne Arbejdskraft — Arbejderne — kan bringes i Samarbejde og kan skabe Sammenhold og Enighed om, paa hvilke Betingelser de vil sælge deres Arbejdskraft.

Dette naas kun gennem Organisation, hvor man dels aftaler Vilkaarene for Samarbejdet, dels aftaler de Fordringer, man til enhver Tid vil stille og mener gennemførlige, og dels fastsætter den gensidige Støtte og de solidariske Forpligtelser, der skal sætte den enkelte og os alle i Stand til at staa fast paa det af Sammenslutningen en Gang tagne Standpunkt.

Hvor alle Arbejdere staar i Organisationen og giver dens Beslutninger og Krav deres moralske og solidariske Støtte, naas de bedste Resultater ikke alene fordi alle er med, men ogsaa fordi Bevidstheden om at alle er med, og at man derfor ikke kan vente Bagholdsoverfald, Skruebrækkere etc., gør Solidariteten stærkere og Troen paa egen Styrke større.

Hvor der kun er en Del af Arbejderne der er med i Samarbejdet, medens de mange staar udenfor, bliver Vilkaarene for Samarbejdet besværligere, og Resultaterne daarligere, thi dels maa de organiserde da tage de Byrder og Besværligheder, de uorganiserede lusker sig fra, og dels maa man regne med, at de kan falde deres kæmpende Kammerater i Ryggen.

Et er imidlertid fælles for os alle, og det er de Vilkaar, vi bydes at arbejde under. Er Organisationen svag, er Vilkaarene daarlige, er den stærk, er Vilkaarene bedre; dette gælder ogsaa for den uorganiserede Landarbejder. Hans Udbytte af at staa udenfor Organisationen er og bliver kun, at hans Løn bliver mindre, hans Arbejdstid længere og hans Arbejdsforhold iøvrigt ringere, end de behøvede at være, om alle var med, og det er da ham en fattig Trøst, at det ogsaa er lykkedes ham at forringe Vilkaarene for sine organiserede Kammerater.

Den uorganiserede Landarbejder anvender ofte den Betragtning: »hvorfor skal jeg gaa med i Forbundet, jeg faar jo Løn efter Forbundets Overenskomster.« Rent bortset fra, at han ikke effektivt har Overenskomstens Rettigheder og Beskyttelse, saa længe han ikke er Medlem af Forbundet, er den Betragtning et voksent Menneske uværdigt. Thi dersom alle Landarbejdere havde baaret sig ad som han, nemlig stod udenfor Forbundet, ja saa vilde der jo ingen Overenskomst være at faa Løn og Rettigheder efter, og modsætningsvis vilde Overenskomsten være bedre og Lønnen højere, om de uorganiserede i Stedet for »at hænge paa« havde været med at give Overenskomsten Kød og Blod, ved solidarisk Optræden med deres organiserede Kammerater.

Derfor er Arbejdet for at samle Landbrugets Arbejdere i en enig Organisation Tidens mest brændende Opgave for Landarbejderne, fordi dette er bestemmende for Landarbejdernes daglige Vilkaar.

Forholdet er for Tiden talende nok: Hvor der er mange uorganiserede Landarbejdere, er der foregaaet en betydelig Sænkning i Lønningerne, baade for de organiserede og uorganiserede Arbejdere, medens vi i det store og hele har været i Stand til at opretholde de overenskomstmæssige Lønninger, hvor Arbejderne er godt organiserede. De kommunale Arbejdslønninger i Vinter viser samme Billede: De kommunale Lønninger paa Sjælland og Lolland-Falster ligger væsentligt højere, hvad der er Tilfældet paa mindre godt organiserede Egne i Jylland, og indenfor Jylland kan man saa atter pille godt organiserede Egne ud med den dobbelte kommunale Løn af, hvad de daarligere organiserede Egne har.

Dernæst viser saavel Arbejdsløshedstallene som Indberetningerne, at Arbejdsløsheden er meget mindre paa godt organiserede Egne end paa de daarligst organiserede Egne, fordi den stærke Organisations Tilstedeværelse ikke alene skaffer Arbejdet bedre betalt, men ogsaa fordi vi ad andre Veje øver en mægtig Indflydelse paa de offentlige Myndigheder til at faa sat Arbejde i Gang.

De offentlige Tal over Arbejdslønningerne i Landbruget i sidste Aar viser, at Daglønnen for gifte Landarbejdere ligger højere paa Øerne, hvor Organisationen er bedst, end i Jylland, hvor Organisationen som Helhed er mindre udbredt.

Saaledes viser enhver Undersøgelse og enhver Betragtning, hvad Organisation, Sammenholdet betyder, ikke mindst i disse Tider, og hvor betydningsfuldt det er at faa alle Landarbejderne med. Selv paa de bedst stillede Egne vilde Arbejderne have langt bedre Kaar, om Størsteparten af Landarbejderne var organiserede, for slet ikke at tale om hvilke Fremskridt der vilde gøres paa de daarligere organiserede Egne, om alle var med der.

Agitationsarbejdet er saaledes af fundamental Betydning, det betyder siet og ret det daglige Brød for Landarbejderne.

Om det alle Steder kunde gaa op for vore Folk, hvad det betød, ikke alene for Fremtiden, men ogsaa for Nuet, saa vår vi Maalet betydelig nærmere.

Paa et andet Omraade har Agitationen ogsaa væsentlig Betydning. Medlemmerne saa gerne Kontingenterne no-

get nedsat eller Fritagelse for Ekstrakontingenterne, ogsaa her kunde en mægtig Fremgang for Organisationen hjælpe Hovedledelsen til at imødekomme fremsatte Ønsker. Selv om Organisationens Medlemstal var mere end det dobbelte, bliver Udgifterne for Organisationens Administration ikke væsentlig større end de nu er. For Arbejdsløshedskassen vilde en Fordobling af Medlemsantallet afgjort medføre en mindre Arbejdsløshedsprocent, hvilket atter vilde sige, at Forholdet mellem Kassens Indtægter og Udgifter blev gunstigere, end det nu er.

En Fordobling af Medlemsantallet kan saaledes baade skaffe Medlemmerne bedre Vilkaar at arbejde under og medføre en Lempelse i Byrderne og en større Opsparing i Organisationen.

O. L.

Har Du tænkt paa Ansvaret overfor Dig selv, Din Familie og Din Stand?

Dette Spørgsmaal maa stilles til vore uorganiserede Kammerater!

Den organiserede Arbejderklasse har til Dato maattet føre sin Kamp til to Sider, nemlig først og fremmest mod Arbejdskøberne, og dernæst desværre ogsaa mod den Del af godtroende Arbejdere, som fremdeles mener, at »de klarer den nok selv« uden Organisation. — Denne sidste Art Kamp er for den organiserede Arbejder den bitreste.

Vi klarer den nok uden Organisationen, — saaledes tænker desværre endnu Masser af vore Kammerater, og i sløv Tankeløshed og Ligegyldighed handler de derefter. —

De maa vækkes!

De skader nemlig ikke alene sig selv, men er ogsaa en Hemsko for deres organiserede Kammeraters Fremmarch.

Naar der i Opgangstiderne er rigelig Efterspørgsel efter Arbejdskraft, kan de vel opretholde taalelige Kaar og leve nogenlunde i Kraft af de Ofre, deres organiserede Kammerater bringer; men de tænker ikke over, at Kaarene kunde blive endnu meget bedre, dersom de alle tilsluttede sig deres Organisation, saa dennes Kampkraft kunde øges, og at

Organisationen derfor har Brug for alle,

for at der kan naaes frem til et Samfund, hvor alle kan leve saa nogenlunde sorgfrit; thi dertil naar man kun ved gennemført Solidaritet.

Man skulde nu tro, at den for Tiden herskende store Arbejdsløshed maatte kunne aabne Øjnene paa disse uorganiserede Kammerater, saa de straks af sig selv meldte sig til deres Organisation, thi

Bøndernes Sultepolitik,

som den føres overfor Landarbejderne, er jo velkendt, og de fleste Arbejdere har vistnok selv erfaret, at Bønderne ingen Skaansel viser, men tværtimod benytter Lejligheden til at trykke Lønnen ned til det rent forfærdende, og man skulde derfor ikke tro, der var nogen Anledning til at stille disse Kammerater noget Spørgsmaal som dette:

Hvorlænge skal vi vente paa Jer?

Det er der jo nu imidlertid, og det kan ikke siges ofte og højt nok til dem: »Hvorfor nøler I?« Det maa forklares dem, at vort Forbund til det yderste vil yde Medlemmerne Støtte i deres Krav til Arbejdsgiverne, og at jo stærkere Tilslutning der er, jo kraftigere Støtte kan der ydes.

Et andet Led i Organisationen er den til Forbundet knyttede Arbejdsløshedskasse.

De organiserede Landarbejdere har i Lighed med andre Fag indset Nødvendigheden af at støtte og hjælpe hverandre under Arbejdsløshed, og de har til dette Øjemed oprettet

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Ogsaa dette Forhold maa forklares vore uorganiserede Kammerater.

De maa gøres begribeligt, at naar Tilbud og Efterspørgsel af Arbejdskraft a l e n e skulde bestemme Lønnen, vilde denne under de store Arbejdsløshedsperioder blive meget minimal, dersom Arbejderne ikke i Tide har sikret sig mod de værste Følger af Arbejdsløsheden, idet den store, hjælpeløse Hær af Arbejdsløse da, tvungne af den bitre Sult og Nød, vilde underbyde hverandre for overhovedet at kunne opretholde Livet, og derved skabe ganske utaalelige og uholdbare Tilstande for baade de arbejdende og de arbejdsløse.

Der maa gives dem Oplysning om, at de, naar de har opnaaet Understøttelsesret i vor Arbejdsløshedskasse har sikret sig mod den allerværste Nød. Der maa gives Dem Oplysning om

hvad der kan ydes af Kassen,

at et Medlem, der saaledes har betalt Kontingent i 12 Maaneder, har Ret til Understøttelse i 70 Dage a 2 Kr. pr. Dag i Tilfælde af Arbejdsløshed i de følgende 12 Maaneder. Altsaa ialt 140 Kr. At Dagpengene stiger fra 2 Kr. til 3 Kr. pr. Dag med 3 Aars Medlemsret, og at et Medlem, der har været saa heldig at have været Medlem og betalt sit Kontingent 3 Aar i Træk uden at være arbejdsløs, kan faa indtil 100 Dages Understøttelse a 3 Kr. pr. Dag i Tilfælde af Arbejdsløshed i de derefter følgende 12 Maaneder.

Ingen kan vide sig sikre mod Armbejdsløshedens Svøbe!

Enhver, der derfor har sit eget og sine nærmestes Velfærd for Øje, maa derfor ikke undlade at sikre sig baade Forbundets og Arbejdsløshedskassens Hjælp, mod at betale det maanedlige Kontingent, som for Tiden andrager 4 Kr. 50 Øre til Forbund og Kasse + Afdelingsbidraget, og det kan ikke raabes stærkt nok til alle vore Standsfæller:

Meld Jer ind i de organiserede Arbejderes Rækker!

Carl Broløs.

Agitation og Organisation.

Agitationens store Betydning til Gavn for vor Organisation er gaaet op for Organisationens Medlemmer, — med uhyre Kraft og Energi føres Agitationen i hver Krog af vort Land og aldrig i den Tid vor Organisation har bestaaet, har det enkelte Medlem i en saadan Grad haft Forstaaelsen af sin fornemste Medlemspligt, som nu.

Paa Arbejdspladser, i Hjemmene, blandt Venner og Bekendte, paa Møder o. s. v. — kort sagt ved enhver Lejlighed, der gives, føres for Tiden

Agitationen blandt de Arbejdere, der hidindtil ikke har tilhørt, men burde have tilhørt vor Organisation. Det er et stort, godt og nyttigt, omend ofte vanskeligt Arbejde, der gøres. De enkelte Agitatorer fortjener da ogsaa Paaskønnelse fra deres Kammeraters Side, selv om det er rigtigt, at Arbejdet bærer Lønnen i sig selv.

Der er da ogsaa store Muligheder for, at Agitationen, ført med den Kraft og Energi, som er lagt for Dagen gennem de sidste Aar, skal føre til det Resultat, at Arbejdsgivernes faste Støtte, de uorganiserede Arbejderes store Armé, indenfor en overskuelig Fremtid skal svinde ind til en betydningsløs lille Skare, der i Tilfælde af Stridsspørgsmaal mellem Arbejdere og Arbejdsgivere ingen væsentlig Betydning kan faa.

Dette glædelige Fremskridt betyder derfor ganske afgjort, at Landarbejderne i kommende Lønkampe med langt større Vægt kan fremføre og gennemtvinge deres Krav overfor Arbejdsgiverne, og endelig er det en uomstødelig Kendsgerning, der er fastslaaet, at vor Organisation aldrig nogensinde, trods Snigløb og ondsindede Angreb, kan ødelægges. Denne forøgede Styrke, som Agitatorernes store Skare har givet vor Organisation, gælder det nu i allerhøjeste Grad at bevare og styrke, derfor maa vi heller ikke overse, at selv om Organisationen har sin store Betydning, er det Arbejde, der bagefter føres for at bevare og udnytte de gode Resultater paa bedste Vis af aller vigtigste Betydning.

Det gælder nu om at skole de nye Medlemmer, saaledes at deres Opfattelse og Forstaaelse af Organisationen bliver den rette, at vise de nye Medlemmer, at Formaalet med vor Organisation ikke blot indskrænker sig til at være Medlem af denne, men at det ganske afgjort gælder om, at de enkelte Medlemmer skoler og dygtiggø sig selv, og derigennem ogsaa hverandre, at det enkelte Medlem har Pligt til at staa ubrydelig sammen med sine øvrige Kammerater, naar Kampen drejer sig om Arbejdernes Interesser, det gælder om at indgyde de enkelte Medlemmer Respekten for Organisationen og de Pligter, der paahviler dem.

Derfor maa vi heller ikke lade haant om det indre Organisationsarbejde, saasom Bestyrelsesarbejdet, hvad enten det drejer sig om Formands-, Kasserer-, Sekretær-, Revisor- eller iøvrigt Bestyrelsesarbejde. Ligeledes gælder det ogsaa om, at Kontingent-Opkrævningen foregaar punktlig og planmæssig, — det gælder kort sagt om at sætte Arbejdet indenfor Afdelingerne i System.

Da vil vi ogsaa i Fremtiden kunne konstatere, at det Arbejde, de mange Agitatorer har udført, ikke er gjort forgæves.

Agitatorens Opgave er at samle, — Organisationens at udnytte Samlingen paa bedste Vis til Gavn for Medlemmerne.

Oliver Twist.

Arbejdernes faglige Organisationer kræver Arbejde iværksat.

Et Udvalg fra Arbejdernes faglige Organisationer var forleden oppe paa Kristiansborg, hvor det forhandlede med de Udvalg, der er nedsat angaaende Iværksættelse af Arbejde. Udvalget overrakte følgende Henvendelse:

Som det vil være det ærede Folketings-Udvalg bekendt, har Arbejdsløsheden atter i denne Vinter antaget et særdeles uhyggeligt Omfang, og da dette er en Fortsættelse af Tilstanden igennem flere Aar, er Trangen til Hjælpeforanstaltninger derimod særdeles paatrængende.

Som det stadig er betonet, er det Arbejdernes Ønske at erholde Beskæftigelse for de Arbejdsløse, og dette Ønske deles formodentlig af de Rigsdagsmænd og andre, der jævnlig har taget til Orde for Understøttesesvæsenets Ophør.

Det synes imidlertid klart, at vort Land er kommet ind i alvorlige Beskæftigelses-Vanskeligheder, som ikke kan ventes overvundne ved det saakaldte private Initiativ. Den Vækst i Beskæftigelsen indenfor de forskellige Erhverv, som er Betingelsen for at kunne beskæftige den voksende Befolkning, er standset; ja, nogle Erhverv har endog betydelig Tilbagegang. Denne Udvikling ses baade i Landbruget og i en Række Byerhverv, medens det kun er ganske enkelte, der har forøget Beskæftigelsen.

Under disse Omstændigheder har man i Arbejderkredse den Opfattelse, at det er Statens Pligt at bidrage til Fremskaffelse af Beskæftigelse for de Tusinder, der nu ser deres Hjem gaa til Grunde. Dette kan gøres ved Fremme af de Foranstaltninger, der peges paa ved et fremsat Lovforslag om Støtte til Iværksættelse af offentlige Arbejder, samt ved det Lovforslag, der særlig fremhæver Forholdene i Sønderjylland, og det kan ske ved Fremme af de Lovforslag, der tilsigter en almindelig Støtte-Aktion for Erhvervslivet , særlig ved det Lovforslag, som tilsikrer Haandværk, Industri og Fiskeri Støtte til Modernisering og Forbedring af danske Erhvervs Konkurrence-Evne.

Det af samtlige danske Fagorganisationer i September Maaned f. A. afholdte Landsmøde nedsatte et Udvalg, der fik den Opgave at følge Udviklingen og at optræde paa Organisationernes Vegne, naar det fandtes paakrævet. Udvalget, som har beskæftiget sig med forskellige Sager, har med Opmærksomhed fulgt Ministeriets og Rigsdagens Behandling af de nævnte og af andre Lovforslag, der havde Tilknytning til Arbejdsløshedssituationen, og da disse Lovforslag synes standsede efter at være henviste til Udvalg, har man fundet det rimeligt at rette nærværende Henvendelse til de paagældende Udvalg

I Arbejderorganisationerne maa man anse det for at være af største Vigtighed, at der snarest tages Standpunkt til disse Sager, og det forventes, at Rigsdagen vil tage Standpunkt under Følelse af det Ansvar, den har overfor en saa stor Befolkningsdel som Arbejderne, af hvilken, Aaret igennem, imellem en Sjettedel og en Trediedel er ramte af Arbejdsløshed.

Denne Tilstand kan ikke vedvare, og Regering og Rigsdag maa ved Handling vise, at Ansvarsfølelsen er til Stede.'

Efter at denne Henvendelse var drøftet med de nævnte forskellige Rigsdagsudvalg, havde Arbejdernes Repræsentanter ogsaa en Sammenkomst med Indenrigsminister Kragh, hvor samme Spørgsmaal forhandledes.

Resultatet af Forhandlingerne maa betegnes som negative. Venstres Rigsdagsmænd og Minister afviste brutalt enhver Tanke om fra Statens Side at foretage noget til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skaffe dine Børn en bedre Fremtid.

Hvormange gifte Landarbejdere er der i Landet?

Efter de nøjagtigste Oplysninger findes der 39,000 gifte Landarbejdere i Danmark foruden 15,000 Fodermestre og Forvaltere, hvoraf antagelig 6000 er Fodermestre, som hører os til, ialt skulde der saaledes være 45,000 gifte Landarbejdere. Vi har af disse organiseret godt 13,000 eller 30 pCt.

Til Belysning af, hvorvidt det skulde være muligt at organisere Størsteparten af disse Arbejdere, skal imidlertid oplyses, at vi i et Amt har organiseret 80 pCt. af de gifte Landarbejdere, i et Amt 60 pCt., i 2 Amter 50 pCt. og i flere Amter 40 pCt.

Men til Gengæld findes der ogsaa Amter, hvor der kun er organiseret 12, 13 og 14 pCt. af Arbejderne, endskønt Betingelserne for Organisering der ikke er daarligere, end hvor vi har 60 og 80 pCt. Det viser dernæst, at Arbejdsløshedsprocenten i de daarligt organiserede Amter er 2—3 Gange saa stor som i de godt organiserede Amter.

Som tidligere meddelt findes der her i Landet ca. 19,000 faste Daglejere, og disse fordeler sig paa følgende Maade:

Jylland	7100
Sjælland	6300
Fyen	2300
Lolland-Falster	2900
Bornholm	300

De ca 39,000 gifte Landarbejdere fordeler sig omtrent saaledes:

Jylland	ca. 15,200
Sjælland	» 12,300
Fyen	» 5,000
Lolland-Falster	» 5,800
Bornholm	» 600

Som det heraf fremgaar, findes der over hele Landet et meget stort Antal faste Daglejere, men undersøger man atter, i hvilken Grad de faste Daglejere er organiseret i de forskellige Landsdele, men det viser sig, at langt Hovedparten af de faste Daglejere, der er Medlemmer af Forbundet, er fra Sjælland og Lolland-Falster og Fyn.

Og alligevel har vi paa Øerne ogsaa alt for faa af de faste Daglejere i Organisationen.

Men Tallene viser altsaa den mægtige Arbejdsmark, vi i enhver Henseende har for os, blot med at faa de gifte Arbejdere organiseret, og hvilket Fordel, der venter os, naar vi har faaet organiseret dem alle eller de fleste af dem, saavel de faste som de løse Arbejdere.

Kan disse gifte Landarbejdere organiseres.

Dette Spørgsmaal er forsaavidt besvaret som Beviset er leveret gennem vor Organisation, der i en Aarrække har øvet en væsentlig Indflydelse paa Landarbejdernes Arbejdsvilkaar, en Indflydelse, der havde været større og til langt større Gavn for Arbejderne om alle de uorganiserede havde været med i Arbejdet.

Men Spørgsmaalet er: kan alle Landarbejderne organiseres. For 15 Aar siden tvivlede de fleste, ogsaa de fleste Landarbejdere paa, at det vilde være muligt at organisere saa mange, at deres Organisation kunde øve Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene, og paa samme Maade vil overmaade mange tvivle om, at det vil lykkes at organisere de mange Tusinde Landarbejdere, der endnu staar udenfor Organisationen.

Menneskene og særlig Landarbejderne er ofte meget skeptiske og tvivlende, men heldigvis arbejder Tid og Forhold uden Hensyn til Sortsere og Tvivlere.

Hvorfor skulde alle Landarbejdere ikke kunne organiseres. De er jo ikke daarligere end andre Mennesker. De kan jo ogsaa lære, at Sammenhold og Enighed er en piskende Nødvendighed, om det skal lykkes at aftvinge Tilværelsen mere Sol og Glæde end Landmændene byder Arbejderne.

Men iøvrigt er Beviset jo leveret. Vi har i et Amt organiseret 80 pCt. af de gifte Landarbejdere, hvorfor skulde det ikke kunne lade sig gøre i alle andre Amter. Det er ikke, som de fleste vil tro, i et Amt med udpræget flade og fede Marker og med særlig gunstige Forhold.

Hvad Landarbejderne selv angaar, ja, saa er de som altid vanskelige at organisere, men der er som Helhed dog en velvillig Stemning overfor Organisationen. De strenge Tider med Arbejdsløshed og Lønnedsættelser, som Landmændene nu praktiserer, har aabnet Øjnene paa de fleste, men som sædvanlig er der en Del, som er noget bange for at gaa med af Hensyn til deres Arbejdsgivere, og den overhængende Fattigdom for de uorganiseerde kan ogsaa gøre det vanskeligt at udrede Kontingentet.

Her overfor maa vi imidlertid erindre de uorganiserede om, at deres Fattigdom er en Følge af, at de ikke er organiserede, og at der først kommer mere Velstand til Huse, naar de gennem Organisationen hæver Lønnen.

De bliver derfor kun endnu fattigere ved at spare Kontingentet til Organisationen. Dette er faktisk Landarbejderens Driftskapital, og omsætter han Kontingentet til andre Livsfornødenheder, bærer han sig præcis ad paa samme Maade som den Bonde, der for at skaffe Penge, fortsat bortsælger Dele af sin Jord, en skønne Dag staar han selv uden Jord og uden Penge og er færdig til Fattiggaarden. Det er en forrykt Politik, det er alle enige om, ogsaa de uorganiserede Landarbejdere, men saa maa ogsaa disse uorganiserede Landarbejdere forstaa, at deres egen Politik er lige saa forrykt; thi jo flere Penge, de har sparet ved at staa udenfor Organisationen, jo nærmere er de efterhaanden kommet den bundløse Fattigdom.

Hvad Frygten for Arbejdsgiverne angaar, er det jo kun en Fiktion, man kan ogsaa sige, at det er et Forsøg paa at indynde sig hos Arbejdsgiverne ved ikke at vække disses Mishag ved at indmelde sig i Organisationen, men denne Gunst er altsaa betalt med Landarbejdernes egne Penge — og reelt er det en Fiktion; thi den Dag, vi alle er med i Organisationen, kan Arbejdsgiverne jo ikke længere gøre Forskel paa organiserede og uorganiserede Arbejdere, og hvad Fornøjelse skulde han saa have af at afskedige organiserede Arbejdere i Stedet.

Frygten for at gaa ind i Organisationen er derfor udelukkende et Resultat af, at man ikke er med, og ikke omvendt. **O. L.**

Kontingentrestancer.

Kontingentrestancerne er Organisationens Kræftskade. Det spiller ingen Trille for Organisationen, om den skal vente nogle Maaneder paa et Medlems Kontingent, men det spiller en afgørende Rolle for Medlemmet selv; thi er det vanskeligt at betale Kontingentet for 1 Maaned, er det da mere end dobbelt saa vanskeligt at betale 2 Maaneders Restance, og det gælder da særligt i disse Tider, hvor det er smaat med Penge. Det maa Opkræverne huske, og det maa Medlemmerne huske.

Betal derfor Kontingentet Maaned for Maaned.

Restancen for den fattige Arbejder betyder faktisk, at han sætter det ene Ben udenfor Organisationen, at han begynder at glide, og han er da ikke altid selv Herre over, hvornaar han trods sine egne og sine Kammeraters Anstrengelser rutscher udenfor.

Det danske Koloniallotteri.

50,000 Numre, 21,175 Gevinster samt 8 Præmier.

Gevinsterne udbetales i rede Penge uden noget Fradrag.

1/8 Lod koster 3 Kr. for hver Trækning, eller 15 Kr. for hele Serien. — Lodsedler faas hos de autoriserede Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkontoret, — — — Amagertorv 11, København K. — — —

I enkelte Byer Landet over, hvor der endnu ikke findes Kollektioner, kan saadanne overdrages til solide Folk.

Ansøgning (Referencer) stiles til:

Indenlandsk Afdeling,
Farvergade 10,
København K.

Ved at skrive nu kan De sikre Dem et Lod til den kommende 44. Serie's 1. Klasse, der begynder 12. Maj 1928.

Bønder før og Bønder nu.

En Beretning fra de Dage, da Bønderne blev forfulgt af Myndighederne og Magthaverne.

Det er ingen Overdrivelse at sige, at vort Lands Underklasse og dens Organisationers skarpeste Modstandere er de danske Bønder. Dette fik vi med al ønskelig Tyleighed baade at se, at høre og at føle for et Par Aar siden, da de slæbte de kæmpende, fattige Landarbejdere i Kolindsund for Landets Højesteret for om mulig ad den Vej at ødelægge deres eneste Vaaben og Værge: Deres Organisation! Men da det ikke lykkedes det noble Trekløver: Niels Andersen, Kolind, Pinstrup og Knud Kristensen, har man siden af al Magt arbejdet for Gennemførelse af en Lov »til Værn af Erhvervsfriheden« — ogsaa kaldet »Tugthus- og Skruebrækkerloven«.

Dette kan kun betegnes med et Ord: Klassehad i Renkultur!

Nu synger Bønderne ikke længere Grundtvigs Sang om »Frihed for Loke saavel som for Thor«. Nej, nu gaar deres Sang paa Melodien: Frihed for os og Trældom for Smaafolk!

Det er ellers ejendommeligt, at Bønderne er bleven Klassekampens og Organisationernes kraftigste Modstandere, thi i Virkeligheden er der ingen, der har ført en saa udpræget Klassekamp som de danske Bønder, ingen har mere end disse benyttet sig af Organisation i Kampen for Tilværelsen, og ingen er bleven mere forfulgt af Myndighederne og Magthaverne end Fortidens Bondeklasse.

Her skal ikke mindes om hine Tider, da Bønderne maatte gaa som Trælle paa Herremandens Hovmarker, hvor de maatte døje Mishandling og Nedværdigelse af enhver Art. Da var der ikke Tale om nogen Bondebevægelse, thi da var Bondestanden en døv og sløv Flok, der maatte hjælpes frem Skridt for Skridt af Oplysningstidens Humanister. Nej, det er fra en lang efterfølgende Tid, hvorom her skal berettes, nemlig fra »vor Friheds Morgenrøde« — Tiden omkring 1845 og til 1885. Netop i disse 40 lange Aar førte Bønderne Klassekamp saa det forslog — og i disse Tider forstod Bønderne, hvad det vil sige at løfte i Flok, hvis de skulde frem til bedre Kaar og til Frihed. De lærte os, hvad en Organisation er værd, og hvad Fællesoptræden mod Myndigheder og Overklasse betyder for saavel deres Klasse som de enkelte Bønder.

I 1845 var store Dele af den danske Bondestand vaagnet op til Klasseforstaaelse og ønskede nu ikke længere at være en underkuet og ringeagtet Stand. Tværtimod. De vilde frem i Lyset og tilkæmpe sig »en Plads i Solen«. De havde allerede gode Talsmænd og Repræsentanter i Stænderforsamlingerne, og hver af disse Repræsentanter var ikke alene Frihedens Talsmand, men ogsaa Smaafolks sande Venner. Og nu dannede de sig Organisationer til Værn om deres Interesser — først lokale Organisationer af forskellig Art — og siden den landsomfattende og stærke Organisation: »Bondevennens Selskab«, hvorigennem de fremsatte Krav om vidtgaaende Reformer.

Og saa hvorledes forløb denne Kamp? Hvilken Velkomst eller Bekomst fik saa denne første danske Klassekamp? Her til kan svares: Nøjagtig paa samme Maade som da danske Landarbejdere begyndte deres Klassekamp, deres Kamp for at skaffe sig bedre Kaar og en friere Stilling! Vi blev mødt af Modstand af mange Slags — lige fra lukkede Forsamlingshuse og Overfald paa vore Talsmænd — og sluttelig i Form af en Kolindsunddom ved Højesteret, hvis Formaal skulde være at kunse vor Organisation og drive Landarbejderne tilbage som ufrie Trælle til Sulte- og Slavevilkaar hos Bønder og Herremænd.

Nøjagtig saaledes som vor Bevægelse blev modtaget af den Tids Overklasse og Magthavere: Herremændene og den enevældige Regering.

Det gamle Ord har Ret: der er intet Nyt under Solen!

Men at det netop skulde blive Bondeklassen, som har lært os at drive Klassekamp, der skulde blive vor Organisations stærkeste Modstander og mest hadefulde Fjende, er dog en Ting, som ingen havde drømt om, da den Klasse maatte staa for Skud.

Ligesom vi i vor Bevægelses Historie har *Kolindsund-Dommen,* saaledes har Bondeklassens første Organisationshistorie sit *Bondecirkulære,* hvis Ordlyd og Indhold i mangt og meget minder om Højesteretsdommen af 10. Juni 1926. Det blev udstedt af den enevældige Regering den 8. November 1845, og har følgende Ordlyd:

»Da Regeringen har bragt i Erfaring, at nogle Personer allerede i længere Tid har været virksomme for ad mange forskellige Veje at bibringe Bondestanden saadanne aabenbart vrange Forestillinger om deres Retsforhold, som kan føre til Utilfredshed og fremkalde Ønsker og Fordringer, der ikke kan tilfredsstilles uden Krænkelse af uomtvistelige Ejendomsrettigheder og lovgyldige Kontrakter, altsaa ikke uden at ryste Grundvolden for enhver Borgers Velfærd og Sikkerhed ... Der haves saaledes Eksempel paa, at Bønderne paa nogle Godser har — efter foregaaende Aftale, der endog lagde Baand paa den enkeltes Frihed — indfundet sig hos vedkommende Godsejer i Masse for derved at give deres Begæring om Forandring i deres Retsforhold større Eftertryk, ligesom paa enkelte Godser samtlige Husmænd af slette Raadgivere har ladet sig forføre til at udeblive fra det dem paaliggende Arbejde.«

— Som Følge af disse Forhold blev det nu paabudt Politiet at anholde og tiltale Bøndernes omrejsende Talsmænd, samt forbyde Møder, hvor Bønderne ønskede at agitere for deres Krav.

Men ligesom Kolindsund-Dommen bidrog til at vække Nutidens Landarbejdere og styrke vor Organisation, saaledes naaede Bondecirkulæret det modsatte af den tilsigtede Virkning. Nu blev der først rigtigt Liv og Røre paa Landet, thi »Tryk avler Modtryk«, som der stod paa Hovedet af Bøndernes Organ »Almuevennen«. Som Eksempel herpaa kan bl. a. anføres, at faa Uger efter — den 24. Nov. 1845 — mødte en

Fortid.

Nutid.

stor Deputation med den stoute jydske Bondefører *Mads Jørgensen Lund*, Vester Ørum ved Vejle, som Ordfører frem hos den enevældige Konge, Kristian den 8. De medbragte en Adresse, der var underskrevet af 9324 Bønder, og hvori mange store Reformkrav blev fremsat, men Kongen nægtede at modtage Deputationen — en Haan og Ringeagt, der naturligvis ogsaa bidrog til at tvinge Bønderne til at tage deres egen Sag i deres egen Haand.

Hvor vaagne og klassebevidste Bønderne efterhaanden var bleven, fik man et godt Bevis for faa Aar efter, nem-

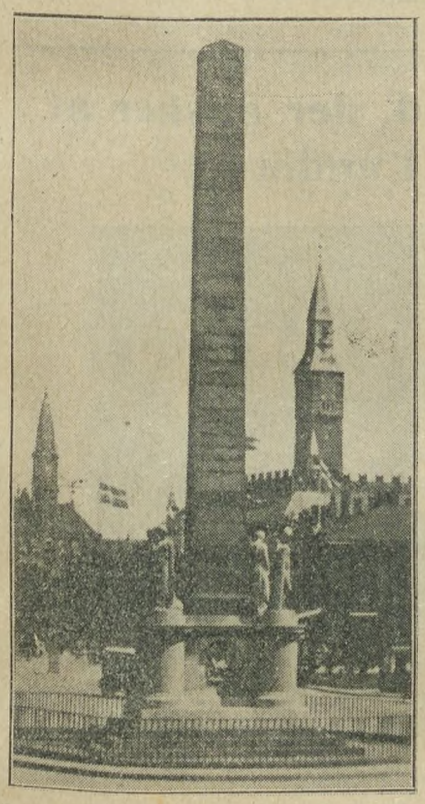

Frihedsstøtten i København,
en Gang Bøndernes største Fryd og Glæde, men er nu for dem den mest ligegyldige Ting, de ønsker hen, hvor Peberen gror!

lig da der den 5. Oktober 1848 skulde vælges Repræsentanter til den grundlovgivende Rigsforsamling. Bøndernes Organisation havde tilrettelagt Valget saa godt, at de sejrede i 40 af de 100 Kredse; i de rene Landkredse fik Bøndernes Førere næsten alle Stemmerne — i Svindingekredsen sejrede de sjællandske Bønders Fører *Jens Gregersen*, Kundby, med 7—800 St. mod 30, der blev afgivet paa den kendte og fremtrædende Politiker, Fabrikant *J. C. Drevsen*, København, og i Stubbekøbing sejrede Lolland-Falsters Bondefører *Hans Rasmussen*, Egense, med 800 St. mod 199, der faldt paa en dygtig københavnsk Jurist, C. Nyholm.

Under megen Modstand fra alle Sider, under Haan og Spot fra de høje og lærde, arbejdede Bondeklassen sig frem til Indflydelse i det Samfund, hvor de hidtil havde været en underkuet og ringeagtet Underklasse, men de organiserede Bønder maatte dengang — ligesom de organiserede Landarbejdere nu — døje Forfølgelse fra Overklassens Side — og mange blev drevet fra Hus og Hjem, thi ligesom Herremændene og Bønderne nu ejer de mange Landarbejderboliger, saaledes ejede Herremændene dengang Fæstegaardene og kunde bestemme, hvem der skulde have disse Fæstegaarde. Hvorledes de organiserede, vaagne Bønder netop ad den Vej blev økonomisk forfulgt, faar man et godt Billede af ved at læse en Tale af Ruds-Vedby-Kredsens Rigsdagsmand, Smed *Søren Jensen*, Rude, der var Bondeven. Den 20. Oktober 1858 udtalte han i Folketinget:

»Følgerne af, at vi Bondevenner saa længe har arbejdet for at faa en Fæstelov, er disse, at der er en saadan Forbitrelse mod Bondevennerne hos Godsejerne, at saasnart Een er Medlem af Bondevennernes Forening, bliver han ganske udelukket fra at faa Fæste, ja det gaar saa vidt, at naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt den eller den kan faa det eller det Sted, saa sendes der Sedler omkring, hvori der forespørges, om det er en af disse Bondevenner, om han arbejder for denne Fæstelov o. s. v.«

— Saaledes var Bondekaar i hine Dage. De maatte døje Forfølgelse af enhver Art, ligesom Landarbejderne nu. Saa sent som i 1885 maatte Bøndernes Fører *Chr. Berg*, ifølge en Højesteretsdom vandre 6 Maaneder i Fængsel for en politisk Tale, hvorunder hans Venner havde et Sammenstød med en Politimester.

Men Bønderne sejrede, fordi de havde lært at drive Klassekamp og gaa samlet frem.

Kun Skade, at denne Klasse nu saa fuldkommen har glemt sin Fortid — ja, mere end dette: den har paa en ublufærdig Maade vendt sig mod vor Tids Underklasse, som den bekæmper med værre Midler og Vaaben, end den selv er bleven bekæmpet med fra Fortidens Overklasses Side.

Men ligesom Bønderne besejrede al Modstand og gjorde sig til Herre i Kommune, Amt og Stat, saaledes vil den kæmpende Underklasse i Aarene, der kommer, skaffe sig Indflydelse og Flertal i de danske Folkeraad — og her maa Landarbejderne og andre Smaakaarsfolk paa Landet være med. Der maa dannes Organisationer overalt, og disse maa gøres store og stærke, men for at dette kan naas, maa der Agitation til; de danske Landsogne maa paany gennemploejes af vor Sags flinke Agitatorer; hvert Arbejderhjem maa besøges og hver Arbejder maa ind i Rækkerne, thi store Sejre skal vindes — ikke alene skal der skaffes lysere Kaar for Hytternes Folk, men en ny Samfundsordning skal gennemføres.

Fremtiden tilhører Arbejderne!

Carl Westergaard.

Arbejde.

Arbejdsforholdene synes ikke at være i rigtig Orden, og det er strengt for mange af de ca. 100,000 Smaafolk, men naar man tilbyder Arbejde, bør man dog ikke haane den fattige ved at byde Spotpris, og det er næppe værdigt, at man fra en stor Gaard for ca. 14 Dage siden sendte Bud, at Folk kunde faa Arbejde — muligt læsse Møg —, naar de vilde gaa under Prisen.

Det kan meddeles, at Vedk. var i Arbejdsgiverforeningen.

Ja, der kunde skrives mere herom, men det er saa usmageligt, — og de fleste af os kender jo desuden noget til Livet.

En kendt Mand i Næstved fortalte mig for nogen Tid siden, at han paa en anden stor Gaard havde set en Flok Piger fra Polen grave Dræningsgrøfter, medens mange Danske var uden Arbejde. — Man bøjer skamfuldt sit fattige Hoved og tænker paa de Værdier flere 100 Millioner Kroner —, som uduelige eller uredelige Personer har tumlet med paa en Maade, som truer med at knuge Staten i Knæ. Disse Værdier kunde under forstandigt Styre have bidraget til sund Virksomhed i hele vort Samfund. Det er et Arbejde at regne, og vi bør ikke alene lære at regne, men lære at regne rigtigt.

Men naar Statens ledende Mænd i Tide og Utide forlanger Nedskæring af Smaafolk og ikke selv viser godt Eksempel, men tager fra fattige og giver til de rige, da vil man forstaa, at mange er forknytte og ser Fremtiden i Møde næsten uden Haab. Dog bør vi efter Evne bevare Haabet om at der i det danske Folk er sund Kærne, som vil spire og bære Frugt i en bedre Fremtid.

Abbednæs, 30. Januar 1928.

Niels Rasmussen,
Arbejdsmand.

Formænd og Kasserere.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet alene indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet sendes en Fortegnelse med Oplysninger om vedkommende Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.

Landarbejdernes Sangbog

er den bedste Sangbog, der findes: den faas tillige til en meget billig Pris. Vi anbefaler samtlige Medlemmer at anskaffe sig Sangbogen; den faas ved Henvendelse til Afdelingskassereren.

Cennem 10 Aar.

1927 og 28 har staaet i 10 Aars Stiftelsesfesternes Tegn. Den Beskyldning, der blev rettet mod vore Organisationer ved deres Start, at de var et Krigsprodukt, er afsløret som den Usandhed den var. Det er en fastslaaet Kendsgerning, at vore Organisationer ved Starten saavel som i Dag er en Nødvendighed for Arbejderne paa Landet. Uden Organisationer vilde Tilstandene blive frygtelige — Nød og Elendighed, Sult og Savn vilde blive den Lod, der vilde blive Landets Arbejdere til Del. Det, der skabte Organisationerne udover det ganske Land, var ikke en tilfældig opagiteret Stemning, men den Nødstilstand, som en overmodig, pengegridsk, besiddende Klasse havde skabt for Arbejderklassen, det var den bitre Nød, der aabnede Arbejdernes Øjne for, at den eneste Vej ud af Uføret gik gennem Organisationerne. Det var da ogsaa ganske øjensynligt, at vore Modstandere udmærket forstod dette, deraf fulgte ogsaa ganske naturligt deres forbistrede Kamp mod vore Organisationer og deres Mænd. En hensynsløs Forfølgelse blev ofte og er endnu paa sine Steder den Lod, som bliver de Mænd til Del, der staar forrest i Kampen for Organisationernes og Arbejdernes Ret.

Metoderne har været forskellige. Intet Middel er skyet af vore Modstandere, naar det drejede sig om at komme Organisationerne til Livs.

Mødelokaler er bleven nægtet, Spektakelscener arrangeret, falske Beskyldninger udslynget, voldelige Overfald og økonomisk Forfølgelse er den Række af Midler, der er taget i Brug i Kampen mod Landarbejdernes Organisation.

Mangen Arbejder er bleven boykottet for Arbejde i Miles Omkreds fra den Egn, hvor de har været bosiddende, og mange er blevet forfulgt helt hen paa andre Arbejdspladser

Alene dette viser tydeligt, hvad Meningen har været. Organisationerne skulde ødelægges for enhver Pris. Men trods Forfølgelser staar Organisationerne endnu og mange af dem kan paa deres 10 Aars Dag opvise ikke blot at have bestaaet Prøven, men ogsaa at have haft stor Fremgang til Gavn og Glæde for deres Medlemmer.

Ti Aars Kamp og ti Aars Erfaring fortæller kanske nok om Nederlag, men fortæller ogsaa om Sejre, og det skal siges ved denne Lejlighed, at Sejrene saa rigeligt opvejer Nederlagene, at vi kun har Grund til at være tilfredse og stolte og at vi har al god Grund til at vente os meget af Fremtiden.

Gennem 10 Aar er Organisationernes Folk skolet op til en rankrygget Hær, der Spottegloser af Modstandere og uforstandige Arbejdere. Gennem 10 Aar har Modstandere af enhver Art lært at respektere Organisationernes Mænd, og i Dag staar vi der, at ny Tusinder af Arbejdere faar Øjnene op for deres Interesse i at være med i Organisationerne.

Landarbejderstanden, der politisk blev regnet for intet, er naaet dertil at have sine Repræsentanter indenfor Sogneraad og Hjælpekasser og mange andre Administrationsgrene. Der lyttes i Dag, naar Landarbejdernes Røst lyder, naar Landarbejderne samles til Kongresser eller sidder ved Forhandlingsbordet med Arbejdsgiverne.

Den forhaanede, slavebundne Landarbejder er i Dag bleven en fribaaren Mand, en Mand, der har erobret sin Borgerret i Samfundet.

Vel har det kostet Kampe, vel kræves nye Ofre, men de gode og smukke Resultater er ikke udeblevet, og vi kan se Fremtiden i Møde med Fortrøstning.

Endnu findes der ganske vist uorganiserede Landarbejdere over Landet, men deres Hær mindskes Dag for Dag, der bliver Huller i Geledderne, Rækkerne tynder ud: dette bør anspore os til i de kommende Tider at tage fat med dobbelt Kraft paa Agitationsarbejdet, saaledes at de kommende 10 Aar afskaffer Begrebet uorganiserede Landarbejdere.

A. S.

Canadiske Landmænd, der ønsker at studere dansk Landbrug.

Delegationen fotograferet i London.

Hvert eneste Aar har det danske Landbrug Besøg af Landmænd fra Udlandet, der ønsker at gøre Studier her med det Formaal for Øje at udvikle deres eget Landbrug efter dansk Mønster, hvilket vil sige, at de vil dygtiggøre sig til en Konkurrence med deres Værter. Men uden Smaalighed faar de Lov til at gøre sig bekendt med alt, hvad de ønsker, og bliver mødt med den største Elskværdighed. I Øjeblikket er et Hold canadiske Landmænd, hvoraf vi ovenstaaende bringer et Billede, paa Vej mod Danmark.

Kvinderne.

»Der staar Kvinder bagom alt«, som der synges i en af Døgnets Viser. Ogsaa »bagom« Fagforeningerne og deres Start staar Kvinder. Det er Mændene, der har skabt og videreført Fagforeningerne, men de har gjort det for deres Kvinders Skyld, ofte direkte tilskyndet af Hustruerne, men sommetider ogsaa paa Trods af disse.

Hvad enten det nu var med eller mod Kvindernes Ønske, at Mændene oprettede en Fagforening, saa var det allige-vel altid i sidste Instans for Kvindernes Skyld det skete, maaske nærmere præciseret for Hjemmenes, Familiens, Hustruens og Børnenes Skyld. Mændene oprettede ikke Fagforeninger for at have et Sted, hvor de kunde komme sammen og ryge Tobak, spille Kort eller hengive sig til andre mandlige Idrætter. Drivkraften var altid, uden Undtagelse *altid*, Ønsket om at skaffe mere menneskelige Kaar i Arbejderhjemmene. Fagforeningerne er først og fremmest Resultatet af omsorgsfulde Familieforsørgeres Ønske om at gøre det saa godt som muligt for Hustru og Børn. Intet piner en normal Familiefader mere end

DE NYE GELEDDER

Der rettes en Storm mod vor brede Front,
og Storbonden raaber vort Fald,
han drømmer om Dage, der kommer, hvor vi
skal neje for Trælpiskens Knald;
han drømmer den straalende Storbondedans
om Træhest og Bøjler og Jern,
han drømmer om Slaver, der bøjede gaar
og drejer hans knagende Kværn.

Men var vi en Hær kun af maabende Mænd,
og var vi en Slægt uden Maal,
vi hørte en Dag dog èn kaldende Røst,
og vegeste Viljer blev Staal.
Den Røst talte ranke og rungende Ord,
der fængede dybt i vort Sind,
de lærte os Længsel, og de gav os Kraft
og varslede Vaardagen ind.

Den Røst meldte Frihed og meldte om Ret
for Smaamand fra Hytte og Vraa,
det var som vor Himmel, der før var saa tung,
blev blank og saa smilende blaa.
Nu stormer der mod os et Storbondeslæng,
vi skal være Slaver igen —
men se, vi staar sammen, en broderlig Hær
af modne og kampsikre Mænd.

Og hør — dette Drøn, dette taktfaste Tramp,
de kommer Geled ved Geled
de nye, der slutter sig op i vor Hær,
saa Fronten bli'r end mere bred.
Velkommen da, Brødre, vi kæmper en Kamp
for lysere Menneskekaar;
den Tid er forbi, kommer aldrig igen,
hvor Storbonde-Svøben slaar.

Oscar Hansen.

at se Hustruens opslidende Kamp Dag for Dag, Uge efter Uge for at faa en altfor sparsom Fortjeneste til at slaa til, blot til det allernødvendigste. Mange smaa sulte Munde var der jo gerne at mætte, mange smaa Kroppe at skaffe Klæder til i Arbejderhjemmene. De allerfleste Mænd ser godt nok, at er det end et trælsomt Slid at hente Føden hjem med to bare Næver, saa er det ikke mindre trælsomt og enerverende for Hustruen at faa det lidet til at syne af og slaa til for meget. Og Mændene saa, at hvad den enkelte ikke magtede, det blev muligt, naar alle stod sammen i Enighed om at værne Hjem og Arne.

»Fælles Kamp for Hytternes Børn« staar der paa en — maaske mange — af vore røde Landarbejderfaner. Og smukkere eller sandere Motto for Landarbejdernes Organisation gives ikke. Vore Fagforeninger er netop skabte til fælles Værn for Børnene fra Udmarkshytterne, Værn og Støtte for vore Hustruer og til Omsorg for vore gamle og udslidte Forældre. Maaske har ingen Fagforeninger i højere Grad end netop Landarbejdernes fra allerførste Færd givet Udtryk for dette. Forholdene ved Landbruget medfører jo, at her er i stor Udstrækning Arbejds- og Boligforholdet knyttet sammen. Saa snart Landarbejderforbundet var blevet saa stort og stærkt, at der i det hele kunde sluttes en Overenskomst med Arbejdsgiverne, ses det da ogsaa, at man fra Organisationens Side ikke alene har Øje for Kravet om højere Løn — mere Brød i Spisekammeret — men Side om Side hermed gaar Kravet om bedre og mere menneskeværdige Boliger baade for de gifte Arbejdere og for de tjenende Unge, og Kravet om Begrænsning af Børnearbejdet for Fremmede.

At give Landarbejderens Hustru Betingelser for at skabe et virkeligt Hjem for Mand og Børn, at give hende Midler i Hænde til at opføde og ernære Familien menneskeværdigt, at beskytte og værne hendes Børn, baade de ukonfirmerede og de voksne Unge, det var det Maal Mændene, Landarbejderne, satte sig, da de dannede Landarbejderforbundet. Det kan tilføjes, at det naturligvis ogsaa var med Hjemmenes Tarv for Øje, at Mændene skabte deres Arbejdsløshedskasse.

Men naar det er saaledes, at Landarbejdernes Hustru og Børn ikke har bedre Ven og Værge end netop Fagforeningen, saa bør det ogsaa være saaledes, at Kvinderne først og fremmest staar parat til at forsvare og værne Foreningen, til at paasé, at Mandens Kontingent prompte og rettidig bliver betalt, og at de Unge, efterhaanden som de naar Skjeldsaar og Alder, bliver indmeldte og deres Medlemsbog vedligeholdt.

Kære Læserinde! Hører du til de Kvinder, der siger: Lige for lige, hjælper Fagforeningen mig, vil jeg efter Evne hjælpe den. Eller hører du til de kortsynede Hustruer, der med Surhed og Uforstand gør hvad de kan for at holde Manden fra at blive Medlem eller faa ham til at udmelde sig, fordi du mener, at de Penge, der gives ud til Medlemskontingent kan anvendes til noget bedre? Gjorde alle Koner lige som du, og fik de Held dertil, vilde du hurtigere, end du tænker det, faa at mærke, at Fagforeningskontingentet ikke var spare, men tværtimod sat i *Splittekassen.*

R.

Har de faste Arbejdere og Malkekonerne nogen Fordel af Organisationen?

Under Agitationsarbejdet træffer man ret ofte Folk, som paastaar: Organisationen har ingen Betydning for mig, jeg er jo fast Arbejder og min Hustru er fast Malkekone og vi faar jo den samme Løn alligevel, saa det er saamænd ikke Nytte til for os at betale det store Kontingent, de Penge kan vi spare; det er jo noget andet med Løsarbejderne, som har Udsigt til at blive arbejdsløse, de maa jo sikre dem.

Ja, Kammerater, saadan er der virkelig Landarbejdere, der kan udtale sig; men saadanne Udtalelser er tankeløse, de kan kun fremkomme, fordi man ikke tænker sig om.

Lad os nu se lidt nærmere paa Forholdet, og den faste Arbejder, som endnu staar udenfor vor Organisation, vil sikkert bagefter give mig Ret i, at de faste Arbejdere og Malkekonerne paa de danske Herregaarde er dem, som daarligst kan undvære Organisationen.

Lad os gaa tilbage til Tiden f. Eks. fra 1905 og indtil Verdenskrigens Begyndelse. Den Gang havde vi ingen Organisation, men alligevel kunde man jo med lige saa stor Ret sige den Gang: jeg faar jo lige saa meget som de andre, men hvad Pokker kunde det hjælpe, vi fik jo meget for lidt allesammen. Det var der ikke noget at gøre ved; vi havde ingen Organisation som kunde være Talerør for os, og derfor skete der heller ingen Forbedringer i vore Forhold i Løbet af denne halve Snes Aar. Daglønnen var om Vinteren ca. 1 Kr. 50 Øre, om Sommeren 1 Kr. 65 Øre og i Høsten højst 2 Kroner, alt paa egen Kost. Malkelønnen var i samme Tidsrum 40—50 Øre pr. Dag, altsaa for 2 Ganges Malkning af indtil 20 Køer. Ja, saadan var Forholdene den Gang og vi glemmer ikke dette Tidsafsnit saa let, saa vi allerede nu skulde være naaet dertil at kunne paastaa, at Organisationen ingen Betydning har for de faste Arbejdere.

Da Verdenskrigens Følger begyndte at mærkes hos os, hvad skete der saa? Ja, alle Landbrugsprodukter steg til svimlende Priser eller med andre Ord: vore Arbejdsgivere tjente Penge i Massevis, og vi faste Arbejdere og Malkekoner, vi tjente bestandig lige meget, eller rettere sagt lige lidt. Naar Priserne steg med 50 pCt., saa kunde vi, hvis vi var heldige at have en skikkelig Arbejdsgiver, vente, at han forhøjede Lønnen for os med 10 pCt. Vore Levevilkaar havde hidtil været yderst slette, men blev nu fuldstændig umulige. Det Offentlige maatte jo da ogsaa yde ret klækkelige Bidrag, dels i Form af Dyrtidstillæg og dels i Form af almindelig Hjælpekassehjælp; ja, flere Steder ved endda ganske simpelt Fattighjælp, for at Familien kunde faa Føden og Brændselet, om Klæder og Fornyelse af Møbler, Sengetøj og Linned kunde der ikke være Tale i de Aar. Det er da ganske naturligt, at Hjemmene hurtigt blev raserede og Nøden var større end nogensinde.

Kammerater! Den Gang lærte vi faste Arbejdere, hvad det betød for os, at vi ingen Organisation havde; den Gang lærte vi, at hvis der skulde ske en Forbedring i de i Forvejen fortvivlede Forhold, saa var det ikke nok, at vi passede vort Arbejde nok saa samvittighedsfuldt. Det var ikke nok, at Herremanden var tilfreds med vort Arbejde, det kunde vi nemlig ikke købe noget for hos Købmand eller Bager. Nej, skulde der ske en Forbedring, saa maatte vi tage Sagen i vor egen Haand; vi maatte til at følge gamle Drachmanns Ord:

Rot jer sammen, rot jer sammen,
tætte Rækker, faste Mænd.
Ikke bare rød i Kammen,
rødt er godt, men rot jer sammen,
at I ej skal plaffes ned.

Sammenrotningen kom. Ikke en Sammenrotning, som havde Revolution paa sit Program, men en Organisation, hvis Opgave det var at skabe bedre økonomiske Tilstande i vore fattige Hjem samt virke for en bedre Oplysning og skabe Retssikkerhed for Landarbejderne.

Du uorganiserede Landarbejder. Hvad var det, der skete, da Landarbejderne blev organiserede? Der skete det, at Lønnen for de faste Arbejdere, som i 1918 var ca. 3 Kr. 50 Øre pr. Dag, i 1920 naaede op til 8 Kr. 25 Øre pr. Dag. Tænk dig om, Kammerat, og du vil se, at Organisationen har haft en ganske overordentlig Betydning for de faste Arbejdere. Jeg véd paa Forhaand, at du vil sige. Ja, men — Lønnen er da gaaet nedad igen, selv om vi har en Organisation. Deri har du Ret; men hvor langt tror du, Lønnen vilde have været nede, hvis vi ingen Organisation havde? Arbejdsgiverne har jo gentagne Gange vist os deres Lyst til at knalde Lønnen ned, og havde Organisationen ikke været der til at bekæmpe disse Lyster, saa vilde vi sikkert være ilde faren.

Altsaa, de Forbedringer, der er skét paa Lønomraadet for de faste Arbejdere og Malkekonerne, har vi vor Organisation at takke for, de er ikke kommet af sær Naade fra Herremanden, ligesaalidt som den uorganiserede Landarbejder har virket til Gavn for disse Forbedringer. Forbedringerne er for smaa vil du maaske sige, og jeg skal være den første til at indrømme, at der er langt igen før Forholdene bliver ideelle, men den Dag da alle I uorganiserede Landarbejdere slutter Jer til vor Organisation, da skal I se, hvilken Magtfaktor vi bliver, og da skal Resultaterne nok blive bedre, det nytter ikke at I vil paastaa I ikke har Raad til at være med, den Paastand duer ikke, I har simpelthen ikke Raad til at lade være:

Vi venter paa dig, du uorganiserede!

F. H.

En Afvisning og en Anvisning.

Regeringen og dens Støtter har paany, for Gud ved hvilken Gang, afvist en Henvendelse fra Arbejdernes Organisationer om at gribe ind overfor den Arbejdsløshed, der i Øjeblikket hærger vort Samfund værre end nogensinde. Afvisningen var ogsaa denne Gang ledsaget af den sædvanlige Anvisning paa at sætte Lønningerne ned. Afskaffelse af Løntarifferne og Ophævelse af Fagforeningerne er overhovedet det eneste Middel, denne Regering har at anvise overfor den nuværende økonomiske Krise.

Hvad vilde der nu ske, dersom Arbejderne fulgte den givne Anvisning?

Ja, derom kan intet tænkende Menneske være i Tvivl, det vilde ikke alene betyde Lønnedsættelse, men det vilde simpelt hen være ensbetydende med, at Arbejderne blev sat ud af Spillet ved Afgørelsen af, hvorledes Løn- og Arbejdsvilkaare-

ne skal være i Fremtiden, med andre Ord en Tilbagevenden til Tilstandene for 50 Aar siden, kun at disse vilde blive meget værre. Arbejdernes Antal er jo nu langt større end den Gang, og den udstrakte Anvendelse af Maskiner, der som Følge af Teknikens Udvikling nu finder Sted, vilde, dersom Arbejderne var uorganiserede, medføre, at deres Stilling blev endnu daarligere end de var den Gang.

Det var hverken af Sportstrang eller Lyst til Sjov, at Arbejderne i sin Tid dannede deres Organisationer. Det var den nøgne, bitre Virkelighed, der tvang dem til det. — Det er en historisk Kendsgerning, at Arbejderklassen overalt i Verden var en retsløs, forarmet og undertrykt Pariakaste, før de faglige Organisationer fremstod. Det samme gælder den Dag i Dag i Lande, hvor Organisationer endnu ikke har slaaet fast Rod. Alt dette véd ethvert oplyst Menneske, — Madsen-Mygdal og hans Fæller véd det sikkert ogsaa. Men som Storagrarernes Talsmænd vilde de naturligvis med stor Tilfredshed se paa, at Arbejderne opgav det Værn, de har i Fagforeningerne, saa kunde Arbejdsgiverne paany egenmægtig bestemme Arbejdsbetingelserne.

Den Anvisning, Regeringen har givet den ene Gang efter den anden, naar det har drejet sig om Arbejdsløshedens Bekæmpelse, er imidlertid i Virkeligheden indirekte den varmeste Anbefaling for Fagforeningerne og en kraftig Opfordring til Arbejderne om af al Magt at styrke deres faglige Organisationer. Ingen er saa naiv, at han lader sig bilde ind, det er Kærlighed til Arbejderne, som ligger bag ved den Kamp mod Fagforeningerne, som der i denne Tid føres fra Overklassens Side. Dertil stikker Klasseegoismens Hestesko for tydeligt igennem.

Haabet om forøget Profit, om paany at blive enebestemmende og i Stand til at diktere Arbejdsvilkaarene efter Behag, er det »ophøjede« Motiv, som stikker under. — Derfor vil den omtalte Anvisning overfor Arbejdernes Repræsentanter ogsaa blive opfattet som det, den rigtig forstaaet er: En Anvisning paa, at de, saafremt Arbejderne vil deres eget Vel, da fylker de sig om deres faglige Organisationer.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Ugens Hændelser.

Den norske Arbejderregering har ved sin Tiltrædelse afgivet nedenstaaende Programerklæring:

Det norske Arbejderpartis Maal er at gennemføre en socialistisk Samfundsordning i Norge. Regeringen er imidlertid klar over, at Øjeblikkets Forhold staar hindrende i Vejen for en yderliggaaende social Omdannelse. Men Regeringen har til Hensigt i alle sine Handlinger at tage alle Hensyn til Arbejderklassen og hele det arbejdende Folks Interesser.

Erklæringen fremhæver, at den saakaldte Tugthuslov naturligvis vil blive søgt ophævet, og det samme gælder Korn-Tolden. En ny Jordlov vil blive fremmet. Ligeledes stilles der i Udsigt Forandringer i Skoleloven, nye Skattelovsforslag, og endelig vil Aarets Vaabenøvelser blive sløjfet.

Forsvarsminister Monsen udtalte, at han antager, at Besparelserne paa Militærbudgettet vil komme til at andrage 4½ Mill. Kroner.

*

Det svejtsiske Socialdemokrati har besluttet at lade socialdemokratiske Repræsentanter indtræde i Regeringen, der bliver Tale om vore Partifæller Robert Grimm og Grospierre.

*

Socialdemokratiet i Czekoslovakiet, der tidligere har staaet spaltet efter nationale Linier, har paa en for nylig afholdt Kongres besluttet at sammenslutte de forskellige nationale socialdemokratiske Grupper til et Parti og i Fællesskab føre Valgkampen til Foraaret.

*

Ved Valgene i Mecklenburg-Strelitz i Tyskland har Socialdemokratiet haft en mægtig Fremgang, nemlig fra 11,000 til 19,000, de øvrige Partier havde Tilbagegang.

*

Præsident Calles i Meksiko har stadfæstet en Ændring i Forfatningen, hvorved Varigheden af Præsidentens Mandat forlænges fra fire til seks Aar.

*

Den forløbne Uge udviste desværre heller ingen større Nedgang i de Arbejdsløses Antal; der var 85,827 mod 86,071 Arbejdsløse i forrige Uge, altsaa 204 færre.

Der var 4460 arbejdsløse Landarbejdere.

*

De danske Cikoriefabrikker kan ikke siges at være kriseramt, — det forløbne Aar har til Aktionærerne alene givet 18 pCt. i Overskud. Desforuden er foretaget store Udvidelser og Nyanskaffelser.

1033.

Det Resultat den siden 1. November 1927 og til 31. Januar 1928 førte Agitation har givet er meget smukt, gennem disse 3 Maaneder har vort Forbund nemlig haft en Tilvækst af 1033 nye Medlemmer.

Det smukke Resultat viser os to Ting, dels at det kan nytte at agitere, dels at alle de Anslag vore Modstandere retter mod vor Organisation preller af mod den Kendsgerning, at Organisationen har bragt Arbejderklassen uvurderlige Goder.

Resultatet ansporer til med forstærket Kraft at drive Agitationen blandt de uorganiserede Arbejdere og gøre disse bekendt med, hvad der er Organisationens Formaal, og bevise dem, at alle de nedrige Angreb, der rettes mod vor Organisation, er løgnagtige og falske, og kun har et eneste Formaal, nemlig at holde de uorganiserede Arbejdere borte fra Organisationen til Skade for dem selv, deres Familie og Klassefæller.

Sfinksen.

Overenskomstsituationen.

Efter Indbydelse fra Arbejdsgiverforeningen afholdtes der Forhandlingsmøde i Dansk Arbejdsgiverforening Tirsdag den 24. Januar ang. Overenskomsterne i det kommende Aar. Repræsenteret var Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark, Maribo Amt og Langeland, De samv. danske Sukkerroedyrkerforeninger, Vestsj. Roedyrkerforen. og Landarbejderforbundet.

Forhandlingerne varede ca. 4 Timer, hvorefter man enedes om at forsøge en ny Forhandling Tirsdag 14. Februar og at udsætte Fristen for Overenskomsternes Opsigelse til 22. Febr. Der blev ikke fra nogen af Siderne fremsat konkrete Forslag vedr. Overenskomstforholdene efter 1. Maj, hvorimod der ikke lagdes Skjul paa, at man saavel fra Arbejdsgiver- som fra Arbejderside havde Ønsker og Krav om en Række Ændringer, — hvorvidt disse harmonerer sammen, vil vise sig, naar begge Parter har fremsat deres Forslag.

Ved Skrivelse til Kredsorganisationerne har Forbundet indkaldt til Delegeretmøde til Drøftelse af Situationen.

Oscar Levinsen.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Fra Sønderjylland.

Naar man nu midt i Vinterens Hjerte, hvor Arbejdsløshed og dermed Sult og Kulde hærger de Tusinde Hjem, og ikke mindst Landarbejderhjemmene, hører om de evindelige Krav, der stilles om Nedsættelse af Daglønnen, kommer man uvilkaarlig til at spørge: Er det virkelig nødvendigt, at Arbejderne ofrer sig selv og deres Hjem for at bringe de økonomiske Forhold i Orden.

Den sønderjyske Landarbejder har ligesom Landets øvrige Arbejdere altid maattet bære sin store Del af Byrderne.

Mens Landbruget under og efter Krigen skovlede store Penge hjem, blev der ikke tænkt paa Arbejderne. Usle var de Lønninger, som Bonden bød sine Folk, mens han selv svælgede i Overflod.

Men ak! Bonden fra den Gang ligner sig selv endnu den Dag i Dag.

Utallige er de Eksempler paa, hvorledes man i Dag ikke undser sig ved at byde en Arbejder ca. 2 Kr. om Dagen, hvorledes man byder Tjenestekarlene 75—100 Kr. for Vinteren. Og mange er de Tilfælde, hvor den samme Bonde saa endda forsøger at snyde Folkene for deres surt fortjente Smaapenge.

Man blæser til national Samling, man forsøger at drage den sønderjyske Landarbejder ind i denne nationale Rummel, noget, som saa sandelig ikke giver Brød.

Dog, I sønderjyske Klassefæller: Lad os vise disse Herrer Vintervejen, naar de kommer til os med slige Ting. Lad Bonden være ene om at slaa paa den nationale Stortromme. Vi ser daglig, hvordan danske eller tysksindede Arbejdsgivere saa udmærket kan finde hinanden, naar Lønnen skal trykkes ned, og naar man paa en eller anden Maade skal hjælpe vore sultende Standsfæller.

Det er vore økonomiske Interesser, det gælder. Og naar man ser disse daglige Overgreb mod Arbejderne, maa man kunne forstaa, at man maa tage Skeen i en anden Haand.

Den sønderjyske Bonde spekulerer ogsaa i Arbejdernes Nød og Elendighed.

Hvad siger I selv?

Maa jeg spørge: Vil I ind under Forhold som i Slaveriets Dage? Vil I være med til at opdrage eders Børn til det samme Slaveri? Nej, det vil I ikke! Men I kan kun forhindre det ved, at I støtter hinanden. Og det gør I, naar I melder jer ind i saavel eders faglige som politiske Organisation.

Derfor, sønderjyske Landarbejdere, slut op i Rækkerne! Meld Jer ind i Landarbejdernes Organisation! Naar vi er der allesammen, kan vi gennemføre vore Krav om bedre Vilkaar for os og vore Børn.

H. J.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Norges første Arbejderregering.

Som bekendt havde det norske Arbejderparti ved sidste Stortingsvalg en mægtig Fremgang og kom ind som langt det største Parti. Som Følge heraf har den konservative Regering maattet takke af. Der er blevet gjort Forsøg paa at danne en

Chefen for Norges første Arbejderregering, Gaardbruger Hornsrud.

Samlingsregering med Støtte af de forskellige kapitalistiske Partier, men det er mislykkedes og Resultatet er blevet, at Kongen har maattet anmode »Det norske Arbejderparti« om at danne Regering.

Ovenfor bringer vi et Billede af den Mand, der bliver Chef for Norges første Arbejderregering. Hornsrud er en af Veteranerne i den norske socialdemokratiske Arbejderbevægelse. Han var oprindelig Gaardbruger og stammede fra Buskerud, hvor han i en Aarrække har spillet en yderst fremtrædende Rolle i Arbejderbevægelsen. Han var en Overgang Partiets Formand og har endvidere været Redaktør, først af vort Partiblad i Drammen og senere af »Social-Demokraten« i Oslo.

Han er en eminent Arbejdskraft og hans Fortjenester for Udbredelsen af Arbejderpartiets Standpunkter i Jordspørgsmaalet er meget store.

Han er 62 Aar gammel.

Der er Forskel.

Den overfaldne Gaardmand og den mishandelde Tjenestedreng.

Forleden meddelte hele den danske Presse, at en Tjenestekart paa Silkeborgegnen havde overfaldet og skamslaaet sin Husbond. Naturligvis blev Karlen øjeblikkeligt af Politiet transporteret til Arresten, og i Forhøret gav han til sin Undskyldning den Forklaring, at Husbonden vilde jage ham af Tjenesten. Karlen havde saa forlangt at faa sin tilgodehavende Løn, men Husbonden nægtede at betale en Øre. Saa var Karlen blevet gal. Efter Forhøret blev Karlen fængslet for foreløbig 14 Dage.

Naturligvis havde Karlen baaret sig rent galt ad Og det kommer han nu til at bøde for. Men vi kan nu alligevel ikke frigøre os for den Tanke, at Myndighederne næppe vilde have været saa hurtige til at blande sig i Sagen, hvis det havde været Gaardmanden, der havde overfaldet Karlen.

Samme Dag, som Overfaldet fandt Sted, blev vi anmodet om Bistand i en anden Voldssag; men her var det en Tjenestedreng, det var gaaet ud over. Drengen, der er fra Hjørring, havde faaet Plads paa Koldingegnen. Han var i Pladsen paa andet Aar, men 1. November var der kommen en ny Forvalter, der optraadte saa udæskende og brutalt, at allerede 5 Karle var gaaet deres Vej af den Grund. Og nu turde Drengen heller ikke mere være paa Gaarden. Forvalteren havde overfaldet og slaaet Drengen saaledes,at han maatte søge Lægehjælp, og Lægen havde sagt, at Ørets Trommehinde var beskadiget; han burde søge en Specialist i Øresygdom. Til sin Plads turde Drengen ikke mere gaa, men han gik til Statspolitiet for at anmelde Overfaldet.

Saa blev Forvalteren vel hentet af Politiet og kom for Retten og blev fængslet?

Nej, nej, saadan er ikke dansk Retspraksis. Der er skam Forskel paa, om det er en Gaardmand, eller det kun er en Tjenestedreng, der er overfaldet. Statspolitiet lod Drengen vide, at kun hvis han fik varigt Men af Overfaldet, tog man sig af Sagen.

Der er Forskel.

J. Ragne.

Afdelingskasserer.

I Anledning af, at man fra enkelte Afdelinger glemmer at meddele, naar Afdelingen skifter Tillidsmænd, hvilken Forglemmelse foraarsager, at Materiale, som sendes fra Forbundet, kommer i forkerte Hænder, bedes Tillidsmændene i Fremtiden benytte nedenstaaende Meddelelsesblanket, da vi derved undgaar, at Meddelelsen ellers bliver blandet ind i en Skrivelse, som vedrører andre Ting, og som saadan kan passere, uden at der maaske lægges Mærke til den, hvoraf følger, at den gamle Tillidsmand bliver staaende i vore Kartoteker.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Landarbejderforbundet.

Den rigtige

bærer Navnet

Rich's

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

Enhver Herre

bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Avertér i

Landarbejderbladet.

Alm. dansk Vare- og Industrilotteri

beder os gøre opmærksom paa, at Fornyelsen og Lodsalget til 5. Trækning, der finder Sted den 8., 9. og 10. Februar, er begyndt. Det er nu sidste Trækning, i hvilken nye Spillere kan deltage kun mod Betaling af Fornyelsespris, 4 Kr. 60 Øre. I Seriens to store Sluttrækninger, 5. og 6., udloddes der ialt 70,800 Gevinster plus én stor Præmie, og ikke blot faar det Nummer, der udtrækkes i Klasselotteriet, Gevinst, men ogsaa paa Numret før og efter falder der Gevinst.

Dansk Koloniallotteri.

4. Klasse 43. Lotteri trækkes den 8. Februar.

Fornyelsen slutter paa Lørdag

hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkont., Amagertorv 11, Kbhvn. K.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

Har en Landarbejder Raad til at staa udenfor Organisationen?

Mange Landarbejdere mener, at de ikke har Raad til at betale deres Kontingent til vor Organisation.

Denne Tanke er komplet meningsløs.

Der findes en Del Mennesker, som fagligt og politisk er imod Arbejdernes Organisation, og disse er utrættelige i at forklare Landarbejderne, at deres Kontingent til Organisationen er spildte Penge, — men at der findes Landarbejdere, der lytter efter disse Røster, er ufatteligt.

Ja, hvis noget Menneske i dette Land kunde pege paa Forhold, hvor Arbejdsgiverne af egen Humanitetsfølelse havde hævet Daglønnen, kunde der være lidt Mening i disse Menneskers Paastande, men alle Tegn fra Fortid og Nutid gaar i lige stik modsat Retning.

Da vore Fædre i Midten af forrige Aarhundrede arbejdede en 12—14 Timers langs Arbejdsdag for 12 Skilling (25 Øre) daglig, kom ikke en eneste Arbejdsgiver og tilbød højere Løn. Og da Daglønnen omsider rejste sig til 2 Mark (66 Øre), var mangen Agrar en Daanelse nær over den høje Dagløn. Nej, saa ideelt er Samfundet ikke anlagt, at man fra den Side uden Kamp hæver Daglønnen.

Først da Byernes Arbejdere med sammenbidte Tænder trodsede Politiknipler og Bourgeoisiet og samlede sig til et Stormløb mod Aarhundreders Forurettelse og Tvang, først da kom Arbejderklassen til taalelige Livsvilkaar i Byerne, medens Landet med sin uorganiserede Arbejdskraft vedblivende stod i usle Trællekaar paa alle Livets Omraader.

Da begyndte en Indvandring til Byerne, særlig til København, som man ikke forhen havde set Mage til. Udlandet — navnlig Fristaterne — modtog Tusinder, og ved Hjælp af denne Aflastning fra Landdistrikterne blev der lidt mere Efterspørgsel efter Arbejdskraft herude, og Daglønnen hævede sig aarligt med ca. 10 Øre pr. Dag, til den naaede Kronen, ja, gik endog nogle faa Øre over denne.

Som man heraf maa kunne forstaa, er det Byernes Organisationer, der — endog for Landets Vedkommende — har forbedret Landarbejdernes Levevilkaar. Gaaende ud herfra vil jeg blot spørge: Hvorledes tror Landarbejderen, at hans Levestandard havde været, om ikke Byernes Arbejdere havde reguleret Arbejdsvilkaarene for deres Vedkommende?

Jeg kan sige det i faa Ord: Landdistrikterne havde været beboet af et saa stort Antal Arbejdere, at de havde kæmpet om en Dags Arbejde til en ussel Betaling som en Flok Hunde om et Ben, og havde været behandlet som Dyr, haanet og foragtet, med en evig Kamp mellem Kommunerne for ikke at faa et for stort Antal til Fattigforsørgelse.

Man maa dog vide, at et kapitalistisk Samfund er bygget paa Rov ligesom Naturriget, hvor den stærkere martrer den mindre stærke til sidsteBlodsdraabe. Her findes ingen Barmhjertighed, her findes kun den nøgne, frygtelige Virkelighed med Hjerteløsheden sat i Højsædet.

Hæv derfor trøstigt din Organisations Fane og følg den. Det lille Offer, du skal bringe, faar du tifold tilbage! Det beviser Fortiden, og det kræver Nutiden, og det gælder dine Børns Skæbne i Fremtiden!

P. K.

En Røst fra Fangel.

Til Fangel Brugsforening kom der for nogen Tid siden en Mand ved Navn M. Østergaard. Denne Mand havde faaet den Opgave at uddele Varer til ovennævnte Forenings Medlemmer, men dette Arbejde har aabenbart ikke kunnet tilfredsstille ham, idet han ogsaa i den senere Tid har begyndt at optræde paa en for en Forretningsmand ganske forkastelig Maade, idet han overfor et af den herværende Landarbejderforenings Medlemmer ikke har undset sig ved at fremkomme med nogle usandfærdige Udtalelser om L. F.s Organ Landarbejderbladet, ligesom det har lydt fra hans Læber, at vedkommende Medlem var en Idiot og et stort Fjols, naar han vilde holde et saadant Blad, samt at Landarbejderne maatte være dumme, naar de vilde staa i en Landarbejderforening o. s. v. Vi undertegnede synes, at dette er noget taabeligt Sludder af en Forretningsmand som Hr. Østergaard at fremkomme med overfor en af sine Kunder, idet saadanne Udtalelser næppe vil styrke det gode Forhold, som altid har bestaaet mellem Landarbejderne og Fangel Brugsforening. Derfor vil vi Undertegnede henstille til Hr. Østergaard om at tale lidt mere sagte om, hvad Landarbejderne maa og ikke maa; for dette synes vi, at saavel Hr. Østergaard som Brugsforeningens Medlemmer vilde være bedst tjent med.

Fangel, den 18. Januar 1928.

S. A. Andersen,
A. A. Andersen, A. Jensen,
Landarbejdere.

Kvæstet til Døde.

En af Arbejderbevægelsens gode Mænd i det sydlige Sjælland, Arbejdsmand Valdemar Nielsen, Alkestrup, er Torsdag den 12. Januar død paa Fakse Sygehus efter et Ulykkestilfælde, som overgik ham Dagen forinden, medens han et Øjeblik opholdt sig i Byskov ved Tureby, hvor han sammen med et Par Naboer, Parcellist Søren Nielsen og Pensionist Sivertsen, var gaaet ind for at se paa Træfældningen. Han stod henved 30 Meter fra Skovningspladsen, da et Træ i Faldet rev en Gren af et andet Træ, og denne Gren faldt saa uheldigt, at han blev slaaet omkuld. Efter et kort Ophold i Hjemmet med Lægebehandling, hvorved konstateredes svære Brud paa Underlivsorganerne og en brækket Arm, kørtes han til Sygehuset, hvor han efter et Døgns Forløb døde af sine Kvæstelser.

Den Afdøde, som var født i Bjerrede og blev godt 40 Aar gl., havde i nogle Aar, mens han boede i Særslev, Sæde i Sogneraadet, indvalgt af Socialdemokratiet. Han var Enkemand og efterlader sig en Datter og en Søn, 14 og 16 Aar gl.

Jordfæstelsen foregik i Særslev Torsdag den 19. Januar under meget stor Deltagelse.

Kr. Jensen.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale

..... Afdeling ønsker tilsendt

..... Stk. store Agitationsskrifter.

..... Stk. smaa Agitationsskrifter.

..... Eksemplarer af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....
Navn

.....
Adresse.

Stege Afdeling.

Generalforsamling afholdes Søndag den 5. Februar Kl. 2 hos Olsen i Stege. Der skal vælges en Næstformand og en Opkræver. Mød nu alle, da Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Sludstrup Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 5. Februar Kl. 2 hos Formanden for at vælge ny Kasserer og Kontrolbestyrer. Medlemmerne bedes møde talrigt.

Christian Petersen.

Brorup-Valby Afdeling

afholder Præmiemaskerade og Bal i Folkets Hus i Slagelse Lørdag den 11. Febr. Kl. 7½ Aften. Der uddeles 4 Præmier: 2 paa 10 Kr. og 2 paa 5 Kr. Maskefald Kl. 9½. De omliggende Afdelinger indbydes venligst. Med det samme undlader jeg ikke at gøre opmærksom paa, at alt skyldigt Kontingent skal indbetales snarest og senest den 25. Marts, da ingen maa staa til Restance.

Albin Schultz.

Sorø Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes Lørdag den 11. Februar Kl. 7½ i Slagelille Forsamlingshus. Bestyrelsen bedes møde Kl. 6¾, da meget vigtige Ting er paa Dagsordenen. Alle Medlemmer bedes om at møde og give deres Mening til Kende. Husk det, saa er Ledelsen fri for megen Kritik bagefter. NB. Husk at betale alt skyldigt Kontingent. 31. Marts nærmer sig, og alt Ekstrakontingent skal være betalt inden 1. Marts. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Fuglebjerg Afdeling

afholder offentligt Møde i Sneslev Forsamlingshus Lørdag den 11. Februar Kl. 7. Forretningsfører Oscar Levinsen kommer antagelig til Stede som Foredragsholder. Alle Medlemmer bedes medvirke til, at Salen fyldes til sidste Plads, og særlig opfordres de udenfor Organisationen staaende Arbejdere samt alle Kvinder til at give Møde. Efter Mødet afholdes Bal for Medlemmerne af Fællesorganisationen; Medlemskort maa forevises. God Musik.

Bestyrelsen.

Thestrup Sogns Afdeling

holder Stiftelses- og Pakkefest i Skuderløse Samlingshus Søndag den 12. Februar Kl. 7, hvortil Omegnens Afdelinger indbydes. Forretningsfører Oscar Levinsen kommer og taler. Adgang til Foredraget er gratis. Mød godt op, Kammerater. Alle er velkomne.

Bestyrelsen.

STJERNE CACAO
GALLE & JESSEN

Husmandsbrandkassen for Danmark

(130,000 Medlemmer. 1100 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Løsøreafdelingen optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Telf. 5150

Lidemark Afdeling

har ved sin Generalforsamling valgt Fr. Hansen, Lidemark, til Formand, til Kasserer Jens P. Olsen, Druestrup, og som Kontrolbestyrer Jens E. Nielsen, Lidemark. NB. Kontroltiden er fra Kl. 10½ til 12.

Kassereren.

Vetterslev-Hømb Afdeling

afholder Lørdag den 11. Februar i »Enigheden« i Vetterslev 10 Aars Stiftelsesfest og Formands-Jubilæum. Foreningens Medlemmer med Hustruer og Børn indbydes til selskabelig Sammenkomst med fælles Kaffebord. Ligeledes indbydes de nærmeste Afdelingers Medlemmer. Kun Medlemmer af Landarbejderforbundet kan deltage. Adgang 25 Øre for en Sang, der vil blive sunget ved Festen. Som Taler kommer Folketingsmand Hækkerup med Frue, som vil oplæse nogle humoristiske Fortællinger. Der kommer desuden en Taler fra Forbundet. Eventuelt en Svingom til Slut.

Bestyrelsen.

Sønderby-Dalby Afdeling

afholder offentligt Møde i Dalby Forsamlingshus Lørdag den 4. Februar Kl. 7½. Som Taler kommer til Stede Carl Harpsø, Haarlev. Alle organiserede og uorganiserede indbydes. Efter Mødet bliver der humoristisk Oplæsning. NB. Husk, at alle Restancer skal betales inden den 25. Marts, da I ellers vil blive slettede.

William Christiansen.

Samsø Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest Lørdag den 11. Februar Kl. 7½ paa Flinchs Hotel. Som Taler møder Forbundets Formand, Hr. Oscar Levinsen og Medlem Johannes Jensen. Derefter fælles Kaffebord for Foreningens Medlemmer. Mød nu alle, saavel Mænd som Kvinder.

Ove Jørgensen.

Tømmerup Afdeling

afholder Stiftelsesfest Lørdag den 4. ds. Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Foredrag af Borgmester Fr. Andersen, Kalundborg. Fælleslæsning, fælles Kaffebord og til Slut en Svingom. Viskinde Afdeling og Tømmerup socialdemokratiske Forening er indbudt. Mød nu alle og tag eders Hustruer med, saa vi kan faa en god Aften.

H. P. Hansen.

Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn

har paa et Forretningsudvalgsmøde valgt Karl Pedersen, Hesbjerghuset pr. Hyllinge, som Formand og Peter Christiansen, Lerbæk pr. Hyllinge, som Næstformand og Sekretær.

Karl Pedersen.

Stensved Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 11. Februar Kl. 7½ Aften paa Stensved Hotel. En speciel Indbydelse til Lars Peter Larsen, Stensby Linie, om at give Møde og udtale sig i lige saa kraftige Toner, som han udtalte sig til mig paa Stensbygaard, om at jeg er Løntrykker.

Thorvald Nielsen.

Terslev og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Terslev Kro Lørdag den 4. Febr. 1928 angaaende Afholdelse af en Stiftelsesfest, som afholdes i Marts Maaned.

H. F. Nielsen.

Slangerup Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at næste Møde i Foredragsrækken, om det danske Samfund, holdes paa Gæstgivergaarden Onsdag den 8. Februar Kl. 7. Gratis Adgang for alle, tag Venner og Bekendte med.

Emil Petersen.

Canada

Hvordan er Forholdene i Canada? Bør jeg rejse til Canada? Er der Chancer for, at jeg vil føle mig tilfreds der? I hvilken Del af Landet er der størst Muligheder? Hvor meget kan jeg tjene? Er Priserne paa Livsfornødenheder høje i Canada? Hvorledes bliver man mødt der? Hvis jeg sparer af min Løn, kan jeg da med Tiden faa egen Farm? Disse og mange andre Spørgsmaal stilles af mange Mennesker, som tænker paa at rejse til Canada. Men samtidig spørger man: Hvor skal jeg henvende mig for at faa et tilfredsstillende Svar paa disse Spørgsmaal?

Svaret bliver:

Skriv til De canadiske Statsbaners Oplysningsbureau (Canadian National Railways), **Raadhuspladsen 35, København V.**

Hvorfor hertil?

Fordi Oplysningsbureauet er oprettet af Canadas Statsbaner for at varetage Banernes og Indvandrernes **fælles** Interesser.

Fordi Oplysningsbureauet **intet** har med Billetsalg at gøre, ingen Interesse har af, at Overfarten til Canada sker med bestemte Dampskibslinier, og **heller ikke** er interesseret i, at Emigranter til Canada skal købe Jord af bestemte Sælgere eller bestemte Steder, men uafhængig kan give Vejledning, og endelig

fordi Oplysningsbureauet uden mindste Udgift for Spørgeren giver enhver Oplysning om Forholdene i Canada, og Raad og Vink kan altid faas her til dem, som paatænker at rejse ud.

Hvor skal jeg faa anvist min første Plads i Canada? Gennem **Canadian National Railways Arbejdsanvisningskontor i Canada.**

De canadiske Statsbaner har en glimrende Organisation paa dette Omraade, og igennem flere Aar har man udført saa stort et Arbejde, at man har vundet Landbrugets og andre Arbejdsgiveres fulde Fortrolighed, saaledes at det er det største Arbejdsanvisningskontor i Canada for Indvandrere, som er villige til at arbejde ved Landbruget.

Arbejdsanvisningskontoret i Canada giver altid gerne Oplysninger om Forholdene i de forskellige Egne af Landet, netop saadan som Tilstanden er paa den Aarstid, som Emigranten gaar i Land, og man stiller sin Erfaring til Raadighed for enhver, som ønsker at diskutere sine Planer med Kontoret.

Enhver, som har Interesse for Canada, faar gratis tilsendt vor ny Bog om Canada, hvori der paa 80 Sider ved Tekst og talrige Illustrationer fortælles om Forholdene i Almindelighed og danske Nybyggeres Færd i Særdeleshed. **Udfyld denne Kupon og send den straks til os.**

Klip ud her!

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

De kanadiske Statsbaner.

RAADHUSPLADSEN 35. KØBENHAVN V.

Anmoder Dem om gratis og uden Forpligtelser fra min Side at sende mig Deres Bog om Canada.

Navn: .....

Adresse: .....

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 6. Fredag den 10. Februar 1928. 14. Aargang.

Agitationsarbejdet.

Energisk Agitation Landet over. — Vort Forbund i rivende Vækst.

Tryk avler Modtryk, det er Naturens Lov. At denne ogsaa gælder indenfor Samfundslivet, viser det intensive Arbejde, som i denne Tid udføres af vore Kredsorganisationer og Afdelinger Landet over. Den danske Arbejderklasse har næppe nogensinde været udsat for stærkere Tryk end Tilfældet har været i det sidste Aarstid.

Danmark har overhovedet aldrig, siden Bondeplageriets mørkeste Dage kunnet opvise en saa sort Reaktionsperiode, som den, der knytter sig til Navne som Madsen-Mygdal, Kragh, Pinstrup os., saa ond og hadefuld overfor Arbejderne og de smaa i Samfundet.

Overklassen har mobiliseret alle de Magtmidler, økonomiske og politiske, som de nuværende Forhold giver dem i Hænde, altsammen med det ene Formaal at trykke Arbejderne saa dybt ned i Armod, at de opgiver ethvert Fremtidshaab og ethvert Forsøg paa at hævde sig baade menneskeligt og socialt.

Med dette »ophøjede« Formaal for Øje koncentreres Bestræbelserne om at faa Fagforeningerne slaaet ned.

At man netop retter Skytset mod Fagforeningerne, hænger naturligvis sammen med, at det er Storagrarerne, som i Øjeblikket har Førerskabet indenfor Reaktionen. Med deres sikre Instinkt for Realiteter har de altid hadet Arbejdernes faglige Organisationer. Man forstaar meget vel fra den Side, at Fagforeningerne danner det egentlige Basis for den Magtstilling, Arbejderklassen her i Landet efterhaanden har tilkæmpet sig baade socialt og politisk, og man er derfor ogsaa klar over, at dersom man kunde komme disse Organisationer til Livs, da havde man opnaaet at knække Ryggraden i hele Arbejderbevægelsen.

Hertil kommer en anden Omstændighed. Storagrarerne troede og haabede i sin Tid, at Fagforeningerne var noget, der kun hørte Byerne til, men som var utænkeligt ude paa Landet. Landarbejderforbundets Opstaaen og Udvikling har belært dem om, at de i saa Henseende tog grundig fejl. Ogsaa Haabet om, at vor Organisation skulde vise sig at være et Krigstidsfænomen, som vilde forsvinde sammen med de øvrige Krigstidsfænomener, er glippet. Det er ikke mindst heri, man maa søge Forklaringen paa den Hidsighed og Fanatisme, hvormed man i denne Tid bekæmper Fagforeningerne.

Storagrarerne frygter, at Landbrugets Arbejdere skal blive organiserede ligesaa godt som Industriens og Haandværkets Arbejdere har været i mange Aar.

Deres Ordførere baade i og udenfor Rigsdagen har Gang paa Gang givet Udtryk for denne Frygt.

Storagrarernes desperate Kamp og Forfølgelse mod vor Organisation har imidlertid langt fra svækket denne, tværtimod har den animeret til forøget Aktivitet for yderligere at styrke og rodfæste den. Det har ogsaa i dette Tilfælde bekræftet sig, at Modgang hærder, den af vort Forbund tilrettelagte Agitation drives i disse Dage med en Iver og Energi som viser, at Landarbejderne ikke lader sig kue.

Som omtalt i forrige Nummer har der været stærk Efterspørgsel efter det udarbejdede Agitationsmateriale.

Det glæder os at kunne meddele, at det samme er Tilfældet med det Agitationsnummer af vort Blad, som vi udsendte i sidste Uge. Nedenfor anføres de Afdelinger, der har bestilt Agitationsnumre, idet vi gør opmærksom paa, at der i de fleste Tilfælde ogsaa er bestilt andet Agitationsmateriale samtidigt:

Afdelinger, der har bestilt Agitationsmateriale siden sidste Opgørelse.

Jylland.

Assels, Avnbøl, Boller, Bramminge, Børkop, Dover, Gandrup, Hjortkær, Hjortshøj, Hjørring Kreds, Hylke, Hyllested, Karlby, Ketting, Klinkby, Lyngby Tristrup, Maarslet, Marstrup, Mygind, Lime, Nr. Hald: Asferg, Borup, Glimming, Lem, Gjerlev, Hald, Harritslev, Mellerup, Overfussing, Raaby, Raasted, Skrødstrup, Spentrup, Storring, Ø. Tørslev, Randlev, Ravnholt, Sejs Linaa, Serritslev, Skive, Skærbæk, Sommersted, Sønderjysk Kreds, Sdr. Stenderup, Tandslet, Trelde, True, Ullits, Ulsted, Vaarst, Vodskov, Vraa Emb, Værum Ørum, Ørsted, Ørum Viborg, Østbirk.

Sjælland.

Alsted Fjenneslev, Grevinge, Halsnæs, Hellested, Herlufmagle, Hyllinge, Hørve Faarevejle Kongsted, Lejre, Lidemark, Lundby, Nordrup, Ringsted, Roskilde Kreds, Skamstrup, Skørpinge Faardrup, Smørum, Sneslev, Snesere, Sorø, Stenmagle, Stillinge, Storehedinge, Sværdborg, Sydsjællands Kreds, Syv, Sæby Buerup, Sdr. Dalby, Testrup, Ørsted.

Fyn.

Balslev Ejby, Gamtofte Turup, Gjelsted, Jordløse, Køng, Naarup, Nr. Aaby, Stenløse Fangel, Søllested Vedtofte, Sønder Broby, Sønderby, Sdr. Næraa, Vissenbjerg.

Lolland-Falster.

Falkerslev, Flintinge, Gloslunde Græshave, Hillested, Købelev, Løitofte, Majbølle, Midtlollands Kreds, Stokkemarke, Søllested (Loll.), Uttersley, Vaabensted, Vestlollands Kreds.

Bornholms Kreds.

Klemensker, Rø, Østermarie, Tullebølle (Langel.).

(Fortsættes Side 6).

Fortegnelse over nye Medlemmer

i Tiden fra 12. Decbr. 1927 til 31. Jan. 1928.

Aabybro	1
Aaker	3
Alsted-Fjenneslev	1
Asaa	2
Assentoft	1
Aunslev-Bovense	2
Avnbøl	5
Balling-Volling	4
Balslev-Ejby	9
Barløse	1
Benløse-Bringstrup	2
Bindslev	1
Boller	1
Borup	2
Branderslev	2
Bredsten	1
Brorup-Valby	2
Brøndum-Hvidbjerg	1
Bækmarksbro	1
Bøstrup	1
Damsholte	2
Dannemare	3
Davinde	3
Denstrup	2
Egerslevmagle	1
Errindlev	2
Faare	3
Falkerslev	5
Faxe	1
Fejø	1
Feldsted	7
Femø	2
Flemløse	1
Flensted-Laasby	1
Fredensborg	1
Frejlev	2
Fuglede	1
Gamby-Veflinge	1
Gamtofte-Turup	1
Gedser	4
Gimlinge	1
Gissegaard	3
Gistrup-Nøvling	2
Gjesten	4
Gloslunde-Græshave	11
Glumsø	3
Grevinge	5
Gudme-Brudager	2
Gudumholm	1
Gundsølille	3
Gundsømagle	1
Haarlev	1
Haasum-Ramsing	2
Halsted-Aunede	3
Hastrup-Særløse	1
Helsinge-Drøsselbjerg	2
Herlufmagle	2
Herløv-Lyngby	1
Herslev-Gevninge	5
Hillested	3
Hjembæk	1
Hjertebjerg	1
Hjordkær	4
Hjortshøj	4
Holtung-Gjorslev	10
Horbelev	3
Horne	1
Hornstrup	1
Hornsyld	2
Horreby	5
Horslunde-Nordlunde	4
Humble	1
Hvilsager	4
Hyllinge	1
Højby-Holluf	1
Hørning	1
Hørup	1
Hørve-Faarevejle	1
Idestrup	7
Jaungyde	1
Jebjerg	8
Jordløse, F.	1
Jungshoved	1
Jydstrup	2
Kappel	2
Karlby	2
Karlslunde	1
Ketting	1
Kippinge-Brarup	5
Kolindsund	2
Kongerslev	2
Kongsted	2
Korinth	1
Korsør	1
Kraghave	1
Kundby	1
Kværkeby	2
Købelev	1
Landet-Taasinge	1
Langaa	1
Langeskov	1
Lejre	2
Lindelse	1
Longelse	1
Lundby	1
Lystrup	1
Løjtkirkeby	4
Løjtofte	1
Løsning	3
Majbølle	1
Marstrup	1
Mern	1
Mørke	3
Nebbelunde-Sædinge	2
Nidløse	2
Nim	1
Nimtofte	1
Næstelsø	2
Nr. Esterbølle	3
Nr. Hald H.	
Gjerlev	1
Hald	1
Harridslev-Albæk	4
Nr. Borup	2
Spentrup-Gassum	1
Ø. Tørslev	2
Nr. Lyndelse	3
Nr. Vedby	4
Nørup	2
Oddense-Otting	2
Oksbøl	2
Ondløse	2
Orte	1
Ousted-Taaning	1
Pjedsted	1
Præstø	4
Rakiev	1
Randlev	2
Raunholt	2
Redsted-Hvidbjerg	2
Refsvindinge	2
Regstrup	2
Ruds-Vedby	1
Ryde-Landet	6
Rynkeby	1
Rø	1
Rødby	2
Rødkærsbro	3
Rønde	3
Saltum	1
Sandager-Holevad	2
Sandby	1
Sct. Hans Sct. Olai	2
Sejs Linaa	2
Sengeløse	1
Skamstrup	13
Skelby	1
Skelde	4
Skibby	3
Skive	3
Skærbæk	1
Skærsø-Draaby	1
Skørpinge-Fordrup	1
Slangerup	2
Slemminge	1
Smørum	14
Snesere	2
Sommersted	6
Sorø	4
Stege	3
Stenløse-Fangel	1
Stensved	3
Storring	1
Storvorde-Sejlflod	1
Strands	2
Strø	2
Syv	1
Søllested, L.	8
Sdr. Broby	3
Sønderby	2
Sdr. Dalby	3
Sønderholm-Frejlev	3
Sdr. Kirkeby	1
Taagerup	1
Taars, L.	4
Taars, J.	1
Tandslet	16
Thestrup	1
Thirstrup	1
Tillitze	3
Tirsted	4
Trelde	7
Trige	1
True	1
Tustrup	6
Tæbring-Outrup	3
Tømmerup	2
Ulsø	1
Vaabensted	6
Vaarst	2
Valløby-Taarnby	1
Veddum	1
Veggerslev	1
Vejlby	1
Vejlø	2
V. Brønderslev	1
V. Egede	2

V. Hjermitslev	1
V. Marie	2
Vilslev	1
Vindeby	1
Vindinge	1
Vinding, Vejle	1
Visby	2
Vivild	1
Vodskov	2
Vonsild-Dalby	2
Vordingborg	5
Vrejlev	2
Værum-Ørum	7
Ølstykke	2
Ørsted, J.	1
Ørsted, Sjll.	1
Ørum (Viborg)	4
Østbirk	1
Østerlars	1
Ø. Ulslev	2
Ialt Antal Medl.	536

Henvendelsen til Regering og Rigsdag.

Vi bringer her Hovedindholdet af den Henvendelse, som Deputationen har overrakt Regering og Rigsdag:

De statsanerkendte Arbejdsløshedskasser retter herved en indtrængende Henstilling til Regering og Rigsdag om, at de til Afhjælpning af Arbejdsløshedens Følger og til Støtte for Arbejdsløshedskassernes Eksistens forelagte Lovforslag maa blive fremmet mest muligt. Arbejdsløsheden, som fremdeles ved Rigsdagssamlingens Begyndelse var af et unaturligt og urovækkende Omfang, er siden da steget til en Højde, som kun har haft sit Sidestykke i Begyndelsen af Aaret 1922, og den tidligere lovfæstede ekstraordinære Understøttelses Bortfald har i en uhyggelig Grad øget Nøden og Elendigheden blandt Arbejdsløshedens Ofre. De Bestræbelser, som Landets Kommuner i betydeligt Omfang har udfoldet for at bøde herpaa, dels gennem Iværksættelse af forskellige Arbejder og dels gennem Bidrag til de kommunale Hjælpekasser, har ikke kunnet hjælpe tilstrækkeligt, og med den voldsomme Stigning i Arbejdsløsheden undergraves Kommunernes Evne til at kunne hjælpe.

Den 6. Januar 1928 udviste Anvisningskontorernes Opgørelse 92,389 Arbejdsløse, hvortil maa lægges adskillige Tusinder, der ikke kontrolleres, naar de ingen Understøttelse faar.

Det Antal, som heraf var uden lovpligtig Understøttelse, kan uden særlig Opgørelse anslaas til mindst 50,000, hvoraf 59 pCt. i Henhold til Statistisk Departements Opgørelse af 23. September f. A. maa anslaas som Familieforsørgere.

Kun ganske enkelte Kasser har turdet paatage sig Opgaven med at udnytte Lovens Bestemmelser om Oprettelse af Krisefonds, men for disses Vedkommende har de arbejdsløse Medlemmer i Tiden efter Lovens Ikrafttræden forlængst oppebaaret denne Hjælp.

Skal Kasserne derfor have Mulighed for at opretholde deres Virksomhed, maa der skaffes særlige Midler til Veje som Tilskud eller dog i hvert Fald rentefri Laan til Kasserne, og der maa i sidste Fald gives disse en meget lempelig Afdragsfrist.

Af den Betænkning, som Folketingets Udvalg om Forslag til Lov om midlertidig Krisehjælp til Arbejdsløse har afgivet, fremgaar det, at der endnu langt fra er opnaaet Klarhed endsige Enighed om hvilke Foranstaltninger, der bør iværksættes til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden og dens Følger, og paa de Arbejdsløses Vegne maa vi derfor saa kraftigt, som vi er i Stand til, understrege, at en Krisetilstand som den nuværende ikke egner sig for lange Overvejelser, men kræver hurtig Behandling, om ikke for meget skal slaas i Stykker.

For de Arbejdsløses Vedkommende er det uforstaaeligt, at Løsningen af et Spørgsmaal, der gennem mere end 10 Aar har været behandlet og paa forskellig Maade udformet i Lovforslag, kan kræve saa lang Tid, og den Opfattelse faar stærkere Rod, at det i større Grad er Viljen end Udveje, der mangler.

Henvisende til, at hurtig Hjælp i denne Situation ikke alene er dobbelt Hjælp, men ubetinget nødvendig, anmodes Regering og Rigsdag om ufortøvet at træffe Afgørelse om de Arbejdsløses Skæbne og paa en Maade, der uploser Nødstilstanden for dem.

Den meningsløse Regering.

Venstreregeringen har nu i over et Aar siddet og den sidder der endnu, men det er da ogsaa det eneste den gør.

Den nuværende Venstreregering overgaar, dersom det er muligt, alle tidligere Venstreregeringer i intet at kunne eller ville.

De stærke Mænd, der mødte frem med Overkraftkarlen Madsen-Mygdal i Spidsen, har paa intet Punkt vist deres Kraft, alt hvad de har kunnet præstere, har været at lade det hele sejle sin egen Sø, der er som sagt hverken Evne eller Vilje hos dem til at foretage noget, ikke engang at flytte sig, saa andre kan komme til.

Spørger man om Regeringens Mening med dette Standpunkt, er der da ogsaa kun et at svare paa, den har ingen, den er nemlig en eneste stor Meningsløshed og Misforstaaelse.

Naar vi blandt andet ser paa dens Stilling til Erhvervskrisen, da er det et uhyggeligt Billede, der tegner sig, medens Arbejdsløsheden raser med uformindsket Styrke, Erhvervslivet sygner hen, Befolkningen udmarves og forarmes, saa foretager Regeringen sig intet andet end at lade staa til, det retter sig vel nok siger den, lad blot det hele rasle sammen, der sker vel nok et eller andet Mirakkel, men ak, Miraklernes Tid er forbi og medens de Mirakkeltilbedere, d'Herr. Venstreministre, sidder med Haanden i Skødet, da sker i Erhvervskrisen en uhyggelig Forværring.

Selv Ministeriets Nedskæringer er tilsyneladende gaaet i staa, af den ganske simple Grund, at der ikke er mere at skære ned af.

For Arbejderklassens Skyld maa disse uhggelige Tilstande snart bringes til Ophør, Arbejderklassen kan ikke være tjent med at Hjemmene ødelægges og dens Tilværelse forgiftes.

Med al ønskelig Kraft og Tydelighed skal det lyde fra Arbejderklassen: »*Bring disse Tilstande til Ophør*«, sæt Hjulene i Gang, giv os Arbejde, saa vi er fri for at leve af en karrig og misundt Understøttelse. Dersom Forholdene er de, at den nuværende Regering ikke kan finde Udvej, at de nuværende Erhvervsledere saavel i By som paa Land ikke magter deres Opgave, da maa de forsvinde og nye maa til, kan Industriens Folk ikke faa Industrien i Gang, kan Landbrugets Mænd ikke forstaa at forestaa Ledelsen af Landbruget, da væk med dem og lad Arbejderne under den ene eller den anden Form komme til. Arbejde er det Krav vi stiller, et Krav, som Hr. Mygdal og Fæller samt d'Hrr. Industriledere og Landbrugere ikke i det lange Løb kan sidde overhørige.

Altsaa vis os Vej ud af Uføret eller ogsaa gaa og lad Folk med Mening og Vilje komme til. *Stinksen.*

Illustrerede Haandbøger med fuld Beskrivelse af Forholdene i Canada samt Oplysninger om, hvorledes Nyankomne kan anvises Arbejde ved Ankomsten, faas frit fra Jernbanens Repræsentant

P. E. la Cour.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS'

(De kanadiske Statsbaner)

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Oplysningsbureau Afd. 8
RAADHUSPLADSEN 35.
København V.

Et farligt Ord: Samfundet!

I »Soc. Dem.« skriver Forfatteren Harald Bergsted følgende fortræffelige aktuelle Artikel, som vi tillader os at gengive:

En kommende Slægt vil tvivlende ta' sig til Panden ved sidste Uges Begivenhed: Hundred Tusinde danske Arbejdere kræver Arbejde — og bliver afvist! Kræver Arbejdsløshedshjælp — og bliver afvist! ....

Afvist af den danske Bonde — med hvem de broderligt Haand i Haand erobrede Folkestyret.

Afvist .... kommer ikke Samfundet ved ... kan gaa hjem igen og sulte videre.

— — —

Man vender sig om og ser tilbage mod Slottet deroppe, den kronede Kasse: Der er nemlig et Ord, som i Længden begynder at sidde én lidt kvalmende fast i Halsen. Det er Ordet: Samfundet. Ustandselig rasler man med dette Ord som med en Bjælde deroppe paa Kristiansborg. Det er et Ord, der er kommen paa Mode. Allesammen kan de dette Ord: Samfundshensyn, Samfundets Velfærd, Samfundsulykke, med Gud véd, hvad Forestillinger i Grunden de Herrer forbinder med dette Ord: Samfundet? Gud véd, om ikke de Herrer vilde komme i en forfærdelig Knibe, om man en Dag var saa fri at bede dem nærmere forklare, hvad de mente med dette Ord?

Det var virkelig en Opgave for den højtoplyste danske Presse, der laver Enqueter og Spørgeserier om saa mange Ting lige fra Middagsmad til Jomfrufødsel, at faa fastslaaet, hvad Folk i Grunden mener med det meget yndede Ord: Samfundet.

Det maa vel for Pokker være noget med »sammen«, med at staa »sammen«, høre »sammen«, hænge »sammen«, staa Last og Brast »sammen«. Det maatte vel i hvert Fald kunne opklares, hvad man mente med dette Ord.

Endvidere maatte det vel kunne opklares, om den Arbejdsløse hører med til Samfundet! — logisk, moralsk eller juridisk? eller om »Samfundet« blot er en sluttet Kreds.

Men det maa han vel. For den Dag, de skal udskrive Soldater, da ta'r de ham med, hvad enten han vil eller ej. Det er hans Pligt — hans »Samfunds«-Pligt — hans »Værne«pligt. Marsch! afsted!

Han har ikke det Gud har skabt, han kan »værne«. Hans Hjem er gaa't i Hundene, hans Børn gaar i Laser eller ryger i Spjældet, hans Møbler er pantsat — ja i mange Tilfælde lever han i Etværelseshummere saa sammenstuvet som Kvæg i en Damper. Intet har han at miste, intet at værge, men saa skal han ud og »værge« for de andre — for dem, der har noget: Himmelstrups Køer, for Bindslevs 12,000 om Aaret, for Mygdals Prioriteter og Hofdamernes Guidskørter ....

Men saa maa han da vel for Pokker høre med til Samfundet. Og naar mine Børn skal være med til at værne om Himmelstrups Køer, saa maa Himmelstrup selvsagt være med til at garantere en Plads i Samfundet for mine Børn. Lige for Lige.

Den danske Bonde forstaar sig paa mange gode Ting, baade »Sjavs og Mis«, og Mejerier og Svineavl. Men Ordet »Samfund« har han aldrig rigtig faaet fat paa, uden naar han skulde have sine egne Børn maset frem inde i Byerne, eller have Arbejdernes Hjælp til at stemme Højremændene ned. Hans Højskoler har strømmet over af godtkøbs Aandelighed, men en reel Oplysning i Samfundskundskab har de forsømt, og Ordet »social« er i Bondekredse et uartigt Ord den Dag i Dag!

Hver Trevl, hver Ting, han bruger fra Morgen til Aften er lavet af flittige, dygtige, nøjsomme Arbejdere, lige fra Rugbrødet paa hans Bord til Gaardmøllen paa hans Tag. Han aner det ikke. For ham er Arbejderne noget fjernt og uvedkommende »Rak«, der lever af Affaldet fra Landbrugets Bord!

Han har ikke Begreb om, at Verden har forvandlet sig til et kæmpemæssigt Arbejdersamfund, der kun kan holdes i Gang ved, at det er »et Samfund«, hvor alle staar Last og Brast med hinanden.

Tænk, at det virkelig var Bonden fra Provisorieaarene, der stod Haand i Haand med Højre forleden paa Kristiansborg og sagde Nej til 100,000 Arbejdsløse!

De Arbejdsløse skal sulte.

I sidste Nummer omtalte vi den Henvendelse, som de organiserede Arbejdere nylig har rettet til Regering og Rigsdag angaaende Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Der er siden sket endnu en Henvendelse til de samme Magthavere.

Den første Februar havde en Deputation, bestaaende af Repræsentanter for samtlige Arbejdsløshedskasser Foretræde for saavel de forskellige Folketingsudvalg som Indenrigsministeren. Deputationen bestod af Hovedkasserer A. Johansen, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, Johs. Nielsen, Formand for Dansk Arbejdsmandsforbunds Arbejdsløshedskasse, Julius Hansen, Hovedkasserer for Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, og Sofus Westergaard, Formand for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Nedenfor bringer vi efter Dagbladene et Referat af Forhandlingerne:

Ordførerens Tale.

Hovedkasserer A. Johansen skildrede over for Udvalget sagligt den forfærdelige Tilstand for Landets Hundredtusinde Arbejdsløse og Virkningerne heraf for hele den øvrige Arbejderbefolkning. Ved de tidligere Revisioner af Arbejdsløshedslovgivningen i 1921 og 1924 ventede man fra Arbejdernes Side, at der skulde opstaa lysere Tilstande paa Arbejdsmarkedet. Da Regeringen sidste Aar skred til Gennemførelsen af den nye Arbejdsløshedslov, var alt graat i graat. Der var kun Udsigt til en stor knugende Arbejdsløshed. Vinteren har da ogsaa medført ganske uudholdelige Tilstande.

Hvor er den Hjælp, som Indenrigsministeren afgav Løfte om, da han bl. a. over for Arbejdsløshedskassernes Repræsentanter udtalte, at en stor Arbejdsløshed i denne Vinter

maatte føre til Hjælpeforanstaltninger

for de Arbejdsløse. Dette Løfte er endnu ikke blevet opfyldt, men det maa ske. Den Krisekasse, som det er lykkedes Metalarbejderne at oprette, vil allerede det første Aar koste Metalarbejderne 1,5 Mill. Kr. En saadan Byrde kan Metalarbejderne kun bære inden for et stærkt begrænset Tidsrum.

A. Johansen forelagde derpaa den skriftlige Henvendelse til Regering og Rigsdag, som omtales andet Steds i Bladet, og som af Deputationen fremsattes paa det af alle danske Fagorganisationer nedsatte Fællesudvalgs Vegne. Denne Henvendelse taler sit klare Sprog om Arbejdsløshedskassernes uhyre Byrder og om de 100,000 Arbejdsløse.

Udvalgsformanden holder Mund.

Flere andre af Deputationens Medlemmer fremkom med Udtalelser. Saaledes Johannes Nielsen, der kort skildrede Situationen for Arbejdsmændene. De har ud af deres smaa Midler bragt mægtige Ofre. De hører til de Befolkningslag, som under Hensyn til deres smaa Lønninger er mindst modstandsdygtige. For Arbejdsmændene er Stillingen uhyre vanskelig ikke mindst i Sønderjylland. Der skuer Arbejderne mod Syd, hvor Lønningerne er stigende og Arbejdsmulighederne større.

Julius Hansen pegede paa de skandaløse Lønninger, der bydes mange Handels- og Kontormedhjælpere, og oplyste, at omkring 25 pCt. af samtlige Handels- og Kontormedhjælpere her i Landet gaar ledige.

Til de faldne Udtalelser havde Udvalgs-Formanden, Venstremanden Knud Kristensen ikke et Ord at sige. Han fandt det blot Ulejligheden værd at henvise til Udvalgets Arbejde og den foreliggende Betænkning.

En lang Konference med Kragh.

Ministerens Hukommelse svækket, — men han kommer dog i Tanker om det passerede.

Klokken godt 10,30 modtog Indenrigsminister Kragh Deputationen i Ministerialbygningen og først henimod Kl. 1 forlod Deputationen Ministerværelset.

Idet Hovedkasserer A. Johansen overbragte Ministeren den skriftligt formulerede Henvendelse, skildrede han Arbejdsløshedskassernes Stilling og understregede dermed paa det kraftigste Nødvendigheden af, at Kasserne faar Hjælp fra Statsmagtens Side samt Nødvendigheden af, at der gennemføres en Revision af Arbejdsløshedsloven i Overensstemmelse med det Forslag, som Socialdemokratiet har stillet paa Rigsdagen. Johansen gjorde Ministeren opmærksom paa det af ham givne Tilsagn om Hjælpeforanstaltninger over for de arbejdsløse, der har opbrugt al Understøttelse.

Ministeren holdes fast.

Heroverfor stillede Ministeren sig tilsyneladende uforstaaende. Han sagde, at han erindrede ikke at have givet noget som helst Løfte eller Tilsagn i den antydede Retning.

Johansen: Jeg maa protestere. Ministeren har ikke alene i Rigsdagen udtalt sig for saadanne Hjælpeforanstaltninger, men han har ogsaa under de Konferencer, som Arbejdsløshedskassernes Repræsentanter havde med Ministeren i Efteraaret, stillet i Udsigt Gennemførelsen af Hjælpeforanstaltninger til Fordel for de Arbejdsløse, der fratoges den ekstraordinære Understøttelse.

Flere af Deputationens Medlemmer bekræftede Johansens Udtalelser.

Ministeren tog sig under Hovedet, sad og grundede et Øjeblik og tyede derefter til sin velkendte Form. Gennem en sand Ordflom søgte han at bortforklare sine Udtalelser den Gang, men det lykkedes ham ikke. Deputationens Medlemmer fastholdt Paastanden om at Hr. Kragh den Gang afgav et Løfte, og Kravet maatte nu være, at han indfriede dette.

Polakimporten.

Sofus Westergaard gjorde opmærksom paa, at dansk Arbejdskraft ved Landbruget i stærk Grad blev fortrængt som Følge af den store Polakimport. Ved en Velvilje fra Ministeriets Side kunde der her skaffes Arbejde til ikke faa Landarbejdere, som nu maa gaa ledige ved et utidigt Snæversyn og en indenfor visse Landbrugskredse fordømmelig fjendtlig Holdning overfor danske Arbejdere.

Endnu en Gang søgte A. Johansen at gøre Ministeren forstaaeligt, at Arbejdsløshedskasserne maatte have Penge ved Tilskud eller Laan, og at der maatte gennemføres en Krisehjælp for de Arbejdsløse, ellers var der Fare for, at Arbejdsløshedskatastrofen inden længe vil faa et endnu frygteligere Omfang end hidtil.

Dermed forlod Deputationen Indenrigsminister Kragh.

Kravet om Arbejdsløshedslovens Revision.

Der maa paa et foreløbigt Grundlag kunne udbetales Kasserne Statstilskud.

Endelig henvendte Deputationen sig til Folketingsudvalget angaaende Socialdemokratiets Forslag om Arbejdsløshedslovens Revision.

Overfor Udvalget beklagede A. Johansen meget stærkt Nedskæringen af Statstilskudet. For Arbejdsløshedskasserne er Fremtidsudsigterne uhyre mørke. Der burde skabes Lovhjemmel for Laan til Arbejdsløshedskasserne, idet de senere Aars Krise har hindret Kasserne i at opspare Reservefond. Som Stillingen er nu, hviler Forrentningsbyrden alt for haardt paa Kasserne. Flere af disse sejler paa Pumperne, og det bliver meget svært for dem at komme igennem Vinteren. Det var et Misgreb at anvise Oprettelsen af Krisefonds uden at pege paa Muligheden for Fremskaffelse af Midler til Start af disse Fonds. Skal der være Mening med Bestemmelserne om Oprettelse af Krisefonds, maa man anvise betydelige Pengemidler dertil, eventuelt ved Laan. Taleren belyste Vanskelighederne ved at fremdrage nogle Eksempler.

Johannes Nielsen bemærkede, at til Trods for at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse har flere Penge tilgode hos det Offentlige end de Penge, Kassen skylder bort, maa man dog betale over

100,000 Kr. i aarlig Rente.

Udvalgets Formand, Venstremanden Knud Kristensen fandt, at et saadant administrativt Spørgsmaal maatte ordnes med Ministeren.

Johansen fandt, at der paa et foreløbigt Grundlag kunde udbetales Kasserne Statstilskud.

Udvalgsformanden lovede at henlede Ministerens Opmærksomhed herpaa.

— Med denne sidste Ordveksling var Konferencen til Ende. Knud Kristensen lovede intet med Hensyn til selve Revisionsforslaget, som Deputationen indtrængende havde opfordret ogsaa dette Udvalg til at søge gennemført.

Den danske fagorganiserede Arbejderklasses anden Deputation havde dermed over for Regering og Rigsdag klarlagt Situationen og frembaaret Kravene om, at Lovgivningsmagten omgaaende træffer Foranstaltninger til Hjælp for de Arbejdsløse, saaledes at deres Nød virkelig lindres. Men som over for Deputationen forleden saaledes udviste ogsaa Regeringen og Rigsdagsflertallets Repræsentanter over for Deputationen i Gaar den ganske afvisende Holdning. Man paahørte Deputationens Skildringer af Nøden og Elendigheden inden for store Dele af Arbejderklassen, ofrede disse triste Skildringer nogle Skuldertræk, men intet som helst positivt. Gennemførelsen af Lovforanstaltninger, saaledes som Socialdemokratiet paa Rigsdagen har stillet Forslag om, vil Regeringen og dens Støttepartier ikke være med til. De Herrer ved fuld Besked, uforstaaeligt, at de intet vil foretage sig.

Deputationens Medlemmer: A. Johansen, Julius Hansen, Sofus Westergaard, Martin Petersen og Johs. Nielsen.

(Fortsat fra Side 1)

Resultaterne af den udførte Agitation har allerede begyndt at vise sig, Vi skal i saa Henseende henvise til den andet Steds i Bladet optrykte Fortegnelse over nyindmeldte Medlemmer.

I Øjeblikket kan det uden Overdrivelse siges, at vor Organisation er i stærk Fremgang.

Det er Landarbejdernes værdige Svar paa Storbondereaktionens rasende Stormløb paa vor Organisation.

Sølvbryllup.

Husmand Martinus Nielsen og Hustru kan Mandag den 13. Februar fejre deres 25-aarige Bryllupsdag. Livet har ikke altid været en Dans paa Roser for Martinus og Stine. Ejendommen, som de købte straks efter deres Bryllup, er meget daarlig Jord paa Druestrup Hede, og Martinus har derfor altid været henvist til at tjene til Livets Ophold ved at arbejde hos andre, hvad den, som har prøvet det, nok ved, hvad giver. Men han har altid paa Grund af sit venlige Væsen og sin Interesse for Arbejdet haft noget at bestille; men Helbredet har de sidste Aar svigtet, saa han ikke har kunnet arbejde for Fremmede. Ægteparret har opdraget en meget stor Børneflok, og alle er bleven dygtige og stræbsomme Mennesker til Forældrenes store Glæde. Hjemmet har altid været gæstfrit og hyggeligt, hvilket Stine sikkert bærer sin Del af Æren for. Ogsaa blandt sine Arbejdskammerater har Martinus nydt Tillid og Agtelse; han har saaledes haft flere Tillidsposter indenfor den stedlige Landarbejderforening, er i Bestyrelsen for Landarbejdernes Kredsorganisation for Hjørring Amt og Formand for Halvrimmen-Kredsens socialdemokratiske Kredsorganisation, Hverv, som Martinus alle har vist Evne og Vilje til at røgte med Dygtighed.

Vi ønsker Martinus og Stine en rigtig glædelig Sølvbryllupsdag og et langt og lykkeligt Liv i kommende Dage, saa Sygdom og Sorger maa vige for Humør og Sundhed, til Livets Sol gaar ned.

C. L.

Hillerød Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 18. Februar paa Hotellet »København« Kl. 7½. Alle Medlemmer, saavel de faste som Løsarbejdere, bedes venligst om at møde fuldtalligt op, da man skal drøfte den nye Overenskomst. **Vilh. Petersen.**

Sorø Amts Kredsorganisation.

Alle Afdelinger, som staar til Restance, anmodes om at betale skyldigt Kontingent. Kontingentet er 50 Øre pr. Medlem pr. Kvartal. Afdelinger, som ønsker Assistance ved Agitationen indenfor Kredsens Omraade, faar denne uden Udgift for Afdelingen selv. Vi har Agitatorer parat. Skriv blot til undertegnede.

Emil Jensen,
Ordrup pr. Merløse.

St. Merløse Afdeling.

Søndag den 19. ds. Foredrag og Oplæsning paa Merløse Kro Kl. 7 Aften af Hr. Forfatter Harald Bergstedt, København. — Efter Foredraget fælles Kaffebord. Derefter Dans. **Bestyrelsen.**

Stensved Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 11. Februar Kl. 7½ Aften paa Stensved Hotel. En speciel Indbydelse til Lars Peter Larsen, Stensby Linie, om at give Møde og udtale sig i lige saa kraftige Toner, som han udtalte sig til mig paa Stensbygaard, om at jeg er Løntrykker.

Thorvald Nielsen.

Vetterslev-Hømb Afdeling

afholder Lørdag den 11. Februar i »Enigheden« i Vetterslev 10 Aars Stiftelsesfest og Formands-Jubilæum. Foreningens Medlemmer med Hustruer og Børn indbydes til selskabelig Sammenkomst med fælles Kaffebord. Ligeledes indbydes de nærmeste Afdelingers Medlemmer. Kun Medlemmer af Landarbejderforbundet kan deltage. Adgang 25 Øre for en Sang, der vil blive sunget ved Festen. Som Taler kommer Folketingsmand Hækkerup med Frue, som vil oplæse nogle humoristiske Fortællinger. Der kommer desuden en Taler fra Forbundet. Eventuelt en Svingom til Slut.

Bestyrelsen.

Sorø Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes Lørdag den 11. Februar Kl. 7½ i Slaglille Forsamlingshus. Bestyrelsen bedes møde Kl. 6¾, da meget vigtige Ting er paa Dagsordenen. Alle Medlemmer bedes om at møde og give deres Mening til Kende. Husk det, saa er Ledelsen fri for megen Kritik bagefter. NB. Husk at betale alt skyldigt Kontingent. 31. Marts nærmer sig, og alt Ekstrakontingent skal være betalt inden 1. Marts. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Samsø Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest Lørdag den 11. Februar Kl. 7½ paa Flinchs Hotel. Som Taler møder Forbundets Formand, Hr. Oscar Levinsen og Medlem Johannes Jensen. Derefter fælles Kaffebord for Foreningens Medlemmer. Mød nu alle, saavel Mænd som Kvinder. **Ove Jørgensen.**

Brorup-Valby Afdeling

afholder Præmiemaskerade og Bal i Folkets Hus i Slagelse Lørdag den 11. Febr. Kl. 7½ Aften. Der uddeles 4 Præmier: 2 paa 10 Kr. og 2 paa 5 Kr. Maskefald Kl. 9½. De omliggende Afdelinger indbydes venligst. Med det samme undlader jeg ikke at gøre opmærksom paa, at alt skyldigt Kontingent skal indbetales snarest og senest den 25. Marts, da ingen maa staa til Restance. **Albin Schultz.**

Thestrup Sogns Afdeling

holder Stiftelses- og Pakkefest i Skuderløse Samlingshus Søndag den 12. Februar Kl. 7, hvortil Omegnens Afdelinger indbydes. Forretningsfører Oscar Levinsen kommer og taler. Adgang til Foredraget er gratis. Mød godt op, Kammerater. Alle er velkomne. **Bestyrelsen.**

Fuglebjerg Afdeling

afholder offentligt Møde i Sneslev Forsamlingshus Lørdag den 11. Februar Kl. 7. Forretningsfører Oscar Levinsen kommer antagelig til Stede som Foredragsholder. Alle Medlemmer bedes medvirke til, at Salen fyldes til sidste Plads, og særlig opfordres de udenfor Organisationen staaende Arbejdere samt alle Kvinder til at give Møde. Efter Mødet afholdes Bal for Medlemmerne af Fællesorganisationen; Medlemskort maa forevises. God Musik.

Bestyrelsen.

Hjertelig Tak.

Jeg bringer herved Medlemmerne af Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn min hjerteligste Tak for den Pengegave, som er overrakt mig i Anledning af min Hustrus og mit Barns Død og Begravelse.

Husmand **Thorvald Frederiksen, Træløse,**
Medlem af Gundersløv Afdeling.

Formand i 10 Aar.

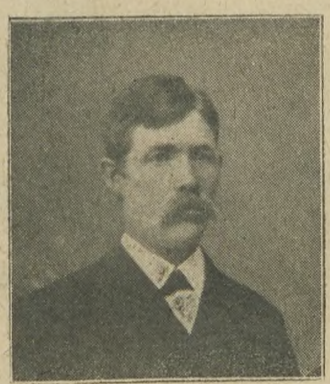

Jeppe Nielsen, Hømb.

Som bekendtgjort i Sjællandsudgavens Afdelingsmeddelelser holder Vetterslev-Hømb Afdeling 10 Aars Stiftelsesfest Lørdag den 11. ds.

Ovenfor binger vi et Fotografi af Foreningens Formand, der har beklædt denne Stilling siden Foreningens Stiftelse.

Den rigtige

bærer Navnet

Rich's

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 15. Februar.

S/S **„Hellig Olav"** fra København til New York 22. Februar.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Gratis og franco

sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS"
(Verdenspatenteret) Den eneste, der duer.
Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horse

Avertér i
Landarbejderbladet.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Avertér i Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) **Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker paa Arbejdspladsen.**
2) **Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10—12 Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Sparsomt i Norden.

Ja, saadan kommer man ufrivillig til at tænke nu i denne sløje Tid. Ingen Arbejde, kun Understøttelse, og endda sparsomt 18 Kr. om Ugen er ikke meget, hvor Familien er paa 5 a 6 Medlemmer. Der skal sandelig spares over hele Linien, der er ikke noget at flotte sig med, og naar man er saa heldig, at der kommer en Opkrævning, f. Eks. fra Arbejdsløshedskassen paa 5 eller 6 Kr., saa er der kun 12 Kr., og der maa yderligere spares. Det er ingen let Sag for en Husmoder at være Finansminister. Hvis Konsortium Madsen-Mygdal og Kragh selv har prøvet at skulle klare sig med saa vældig en Sum pr. Uge, som de formodentlig aldrig har. Jeg synes, det kunde have gavnet dem ikke saa lidt, for saa tror jeg ikke, at de havde begyndt Nedskæringen fra den lave Ende i Samfundet. Men Hr. Madsen-Mygdal og Konsortium ved nok, at det er bedst at komme over, hvor Gærdet er lavest. Men jeg haaber og tror, at nævnte Konsortium og dets Tilhængere skal faa Kærligheden at føle, naar der bliver Valg igen, maaske ikke den Tid er saa fjærn. For jeg kan da ikke tænke, at nogen Mand eller Kvinde af Arbejderklassen, der har en Smule Fornuft, vil finde sig i, at der stadig trampes paa dem, for at faa dem saa langt ud i Elendigheden — for maaske tilsidst at ende paa Fattiggaarden.

Nej, lad os sætte Skulder mod Skulder og gaa frem i sluttet Trop, saa at vi kan vise d'Hrr., at vi er vaagnet op af den Døs, som de saa sødt har lullet os i ved sledske Taler og Løfter, som de nu aldrig har indfriet. De gør alt, hvad der staar i deres Magt for at trykke Arbejdernes Løn saa langt ned som muligt — til Skattelettelse for dem selv, og saa hyler de endda op om den store Arbejdsløn, som de skal betale til dem, og at det er Arbejderne, der er Skyld i, at det er saa daarlige Tider; men de glemmer, at det er dem, der har høstet Frugten af Arbejdernes Slid og Slæb. Jeg husker nok at have læst i et Blad, at nu kunde Arbejdsmanden sagtens faa Tid til at more sig. Nu sagde de God Nat Kl. 4 om Eftermiddagen, og nu vilde de næsten intet bestille. Men heldigvis er den Tid forbi, da en Arbejdsdag var paa 14 Timer og derover. Jeg husker da tydelig, at min Moder har talt om, at hun kom op Kl. 3 om Natten og ud i Marken for at binde Neg, og saa holdt de ikke op igen før Solen gik ned. Det kan vi da kalde en lang Dag, men lad os haabe, at den Tid ikke kommer mere.

Af Erfaring bliver man klog, men sjælden rig. Lad os haabe, at vi har faaet saa megen Erfaring af al den Elendighed og Nød, som er iblandt os, at vi ogsaa viser, at vi har en Villie, som ingen kan rokke, og at vi er Smaafolk, ja vel, men vi ved, hvad vi vil: »Lige Ret for alle!« Derfor maa vi ogsaa selv tage Haand i Hanke og vise, at ogsaa vi vil frem til bedre Kaar og bedre Forhold. Alle I Arbejderhustruer maa ogsaa lægge Eders Lod i Vægtskaalen og staa Manden bi. I maa hjælpe til, at saa mange som muligt kan komme med i vore Rækker, hvor I har Jeres Plads, og ikke gaa og snylte paa andres Bekostning. Til de Hjem, hvor Aalborg Amtstidende og andre arbejderfjendtlige Blade er en daglig Gæst, vil jeg sige: Gnid Søvnen af Eders Øjne og smid den Slags Blade paa Døren, som aldrig kan udsende et Nummer uden at rakke ned paa os Arbejdere, og bestil Social-Demokraten, som er det eneste Blad, der taler for vort eget Vel. Den, som skriver disse Linier, har selv erfaret, hvad det vil sige, at faa en saa svimlende Sum, som 18 Kr. eller mindre om Ugen, til at strække til i den daglige Husholdning. Det er ikke meget, der bliver til hvert Medlem, og rent galt bliver det, naar Understøttelsen er opbrugt, og intet Arbejde er at opdrive; men vi haaber og tror paa bedre Tider, hvilket vi nok selv skal gøre vort til, for vi vil da ikke, som der staar i Lignelsen om den kananæiske Kvinde, at vi som Hundene æder af de Smuler, som falder fra Herrens Bord. Saa langt er vi da ikke sunket endnu. Men det gaar maaske saadan før eller senere; hvem ved, hvad d'Hrr. kan være bekendt at byde os. Derfor er det nu paa Tide, at I gnider Søvnen af Eders Øjne, alle I, som hidtil har staaet uden for vore Rækker og støttet Modstanderne. Vaagn op og vær med at slaa det Overklassetyranni ned, som for Tiden hærger vort Land. Vær med i Arbejdet for at naa frem til bedre Forhold og bedre Kaar i de Tusinde smaa Hjem i vort Land.

En Arbejderhustru
fra Bondelandet.

Som det jo sikkert er alle Medlemmerne bekendt, tillader Lovene ikke, at Medlemmer staar til Restance med Kontingent den 31. Marts.

Alle Medlemmer, der den Dag staar til Restance, mister deres Rettigheder i Organisationen.

Det gælder derfor om at have rent Bord til denne Dag, men dette er jo kun muligt, dersom man i god Tid sørger for at afvikle de Restancer, man eventuelt har i Øjeblikket, saaledes at man ikke, naar man naar Dagen, staar og skylder for flere Maaneder, thi er dette Tilfældet, er adskillige jo desværre saadan stillet, at de ikke er i Stand til at klare Forholdet.

Begynd derfor straks at afbetale eventuelle Restancer, — vore Rettigheder og vort Værn mod Arbejdsgiverne har vi ikke Raad til at miste.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 7. Fredag den 17. Februar 1928. 14. Aargang.

Dansk og engelsk Opfattelse af Fattighjælp.

I Anledning af en Korrespondance med det engelske Broderforbund, hvori man ogsaa berørte Spørgsmaalet om Understøttelse for arbejdsløse Landarbejdere, oplyste det engelske Forbund, at det opfordrede de Landarbejdere, som hverken havde Arbejde eller andet at leve af, til at kræve Hjælp fra Fattigvæsenet.

Vi har derefter søgt Oplysning om, hvordan man kunde det, idet det her i Landet ikke alene blev betragtet som en Skam at faa Fattighjælp, men at Modtagelsen af en saadan ogsaa berøvede Vedkommende sine borgerlige Rettigheder.

Herpaa har Generalsekretær i det engelske Landarbejderforbund R. B. Walker givet os følgende interessante Svar, der viser, at engelske Landarbejderforhold paa mange Maader adskiller sig fra danske.

Walkers Svar er som følger:

»I Besvarelse af Dit Brev skal jeg meddele, at det blandt de velstillede Klasser i England er blevet Mode at docere, at det er en Skam for Arbejderne at modtage offentlig Hjælp, saasom Fattighjælp, men efter at Arbejderne er blevne klar over det nuværende Samfunds Udbytnings- og Produktionssystem og Arbejdernes borgerlige og menneskelige Rettigheder, har Lederne af Arbejderbevægelsen i de senere Aar fremhævet et herfra afvigende Standpunkt.

De har fremhævet, — hvad der jo ogsaa er rigtigt — at da Arbejderne kun har deres Arbejdskraft at leve af, saa er Arbejderne, naar de er Arbejdsløse eller af andre Aarsager er berøvet deres Ret til at leve af deres Hænders Arbejde, berettiget til at kræve Samfundets Støtte, saa at de kan leve til Beskæftigelse atter faas af tilfredsstillende eller lønnende Art.

Naar en Mand er villig til at arbejde og Samfundet ikke vil eller kan skaffe ham Arbejde, kan det ikke være nogen Skam, at han kræver Samfundets Støtte, til Beskæftigelse kan faas igen.

Det er bl. a. saaledes her i Landet, at dersom til Eks. Ejeren af en Hest ikke har noget Arbejde til Hesten og ingen Penge til at føde den for, da er Ejeren af Hesten nødsaget til at søge Fattighjælp til at fodre Hesten for, saaledes at han kan holde Hesten i god Stand, saalænge den er i hans Besiddelse. Forsømmer han dette vil han blive anklaget af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse. Vi er derfor af den Mening, at der maa tages endnu større Hensyn til Menneskene og at de derfor lige saa lidt som Hesten eller andre Handels- eller Husdyr maa lide Nød, selv om de er uden Beskæftigelse.

I mange Aar var Personer, som havde modtaget Fattighjælp, berøvet Valgretten til saavel Kommune- som Parlamentvalg, men i de senere Aar er dette Tab af Stemmeretten afskaffet, saaledes at Modtagelsen af Fattighjælp ikke længere er nogen Hindring for Valgretten eller Valgbarheden, hvor det drejer sig om Valg til Parlament, Byraads- eller Provinsialraadsvalg (Amtsraadsvalg?).

M. H. t. Valg til Sogneraadene eller Valg til Fattigkommissionerne fortabes Valgretten heller ikke her, fordi Folk har faaet Fattighjælp; derimod kan en Mand, som i de sidste 12 Maaneder før Valget har faaet Fattighjælp, ikke vælges som Medlem af Sogneraadet eller Fattigkommissionen, det samme gælder ogsaa saadanne, som af Fattigkommissionen som Understøttelse har faaet et Laan, som ikke er betalt tilbage før Valget.«

De sognekommunale Regnskaber.

Af Folketingsmand N. Fisker.

I.

Sognekommunernes Regnskabsførelse er ikke uden Grund sat under offentlig Debat. De mange »Affærer«, hvorom Dagspressen bringer Bud, viser tilstrækkelig tydeligt, at alt ikke er, som det bør være, og ikke mindst i Kommunalraadenes Kreds vokser Kravet om andre og mere betryggende Foranstaltninger, skarpere Kontrol og en ændret Form for Regnskabsaflæggelsen.

Desværre synes det, som om de stadige Skriverier, der ofte har andre Motiver end rent saglige, og hvorunder det mest mulige Støv hvirvles op, er ved at bibringe store Dele af Befolkningen det Indtryk, at Svindel og Korruption jævnlig har til Huse i den kommunale Forvaltning. Intet kan være mere urigtigt. Selv om det hænder, at en kommunal Affære skyldes Bedrageri, hører dette til de faa Undtagelser. I langt de fleste Tilfælde er det Uorden og Sløseri med Regnskabsføringen, der bærer Skylden, ofte er der kun Tale om et regnskabsmæssigt og ikke et reelt Underskud.

Men kan man end saaledes i Almindelighed, hvor en Affære dukker op, se bort fra det personlige Berigelsesmoment, maa det erkendes, at den regnskabsmæssige og kassemæssige Uorden jævnlig er af et saadant Omfang, at Offentligheden med Føje reagerer. Blot bør man i saa Fald være klar over, paa hvilke Punkter Systemet bærer sin store Del af Ansvaret for Kalamiteten.

*

Det kommunale Selvstyre er, hvad Administrationen af de sognekommunale Anliggender angaar, stærkt begrænset. Landkommunalloven af 1867 forudsætter, at det dermed forbundne Arbejde udføres vederlagsfrit af Sogneraadets Medlemmer, og først i 1904 tillades det Sogneraadet uden

Forbundet har i Januar 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Januar	For Decbr & Restanc	Afdelings-materiale
Aarby	203,50		
Allerslev	139,50		
Alsted		82,50	
Aversi-Thybjerg	127,00		1,00
Baarse	26,00		
Benløse			
Bjergby-Mørkøv		66,50	
Bogø	27,00	37,50	
Borre (Møen)	85,00		0,45
Borsholm			
Borup	109,00		
Boslunde	96,00		
Brorup-Valby	76,00	118,25	
Dalby		12,00	
Dalmose	20,00		
Damsholte (Møen)	406,00		1,62
Egerslevmagle	28,00	72,00	
Everdrup		134,75	
Fanefjord (Møn)	273,00		
Faxe	96,00		
Fensmark	56,50	86,00	0,31
Ferslev-Vellerup	44,00		
Flakkebjerg	20,00		
Fodby	80,00		
Fredensborg	68,00		10,00
Frøslev	59,00		0,87
Fuglebjerg	187,75		4,75
Fuglede	141,50		
Følleslev-Særløse		33,00	
Ganløse	72,00		1,49
Gevninge-Herslev	101,00	79,75	5,00
Gimlinge		26,25	
Gissegaard-Nordrup	139,00		
Glumsø	128,00		
Grevinge	27,00		
Gunderslev	93,00		
Gundsølille	33,00		
Gundsømagle	82,00	48,00	1,00
Gyrstinge	44,50	36,50	
Haarlev	60,00		
Hammer	100,00		
Haraldsted		187,00	8,10
Haslev	38,50		
Hastrup-Særløse	82,00	61,00	
Hellested	24,00		
Helsinge-Drøsselbjerg	81,00		
Helsinge-Valby	24,00		
Herfølge	111,50		
Herlufmagle	97,00		
Herløv-Lyngby	261,25		
Herstederne			
Hillerød	243,50		5,00
Hjembæk	109,00		
Hjertebjerg (Møen)	165,00		4,00
Holtug-Gjørslev	44,75	82,25	10,00
Hyllinge		88,50	
Hørve-Faarevejle	40,00	60,00	
Jordløse			
Jungshoved	46,00		1,00
Jydstrup	94,00	161,00	10,25
Jægerspris	27,25		
Karlslunde	120,00		
Kr. Hyllinge		102,00	
Kirkerup	105,00		
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	36,00		
Kjøng	90,50		
Klippinge-Magleby	59,00		
Kongsted	153,50		
Konstrup-Tølløse	160,75		0,27
Korsør		30,50	
Kundby	317,50		

SJÆLLAND	For Januar	For Decbr. &Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby	42,50		13,12
Lejre	29,00	89,50	
Lellinge		85,00	
Lidemark	35,00		8,00
Lundby			
Løve	12,00		
Magleby (Møen)		170,00	15,00
Mern	205,25		
Munke-Bjergby	64 00		2,00
Mørdrup	48,00		
Nidløse	25,50		
Nordrup	41,00		
Nyraad		49,25	
Næstelsø-Brandelev	134,25		
Ondløse	126,25		
Ottestrup-Sorterup	26,00		
Præstø	174,00		
Raklev	90,50		0,62
Regstrup	90,25		
Ringsted			
Roholte		28,00	
Ruds-Vedby	82,00		
Rønnebæk	28,00		
Rørby	100,00		1,05
Samsø	379,25		
Sengeløse	104,50		
Skamstrup	128 00		34,07
Skibby	205 50	220,00	
Skørpinge-Faardrup	14,50		0,75
Slangerup			
Sludstrup	36,00	44,00	4,77
Smørum	291,00		
Snesere		169,25	10,45
Sneslev	55,50		
Sorø	83,50	168,00	
Stege (Møen)	169,00		
Stenmagle	148,00		7,50
Stensved		162,00	
Stigsnæs	116,00		
Stillinge	46,50		
Storehedinge	94,00		
St. Merløse	237,00	262,00	
Strø			
Svallerup	82,50		5,00
Sværdborg	99,00		
Syv	84,00		
Sæby-Buerup	124,50	105,00	
Sdr. Dalby		12,00	
Terslev		199,25	0,50
Thestrup	124,50		6,07
Thorslunde-Ishøj	72,00		
Thune	94,00		1,00
Thureby	68,00	67,50	
Tjæreby	24,00		
Tornemark	24,00		
Tudsenæs	74,00		0,97
Tømmerup	70,00		12,32
Ubby	90,50		
Uggerløse	32,00		
Ulsø	162,00		
Valløby-Taarnby	63,50		10,98
Vejlø	179,00		
V. Egede		167,00	
Vetterslev-Hømb	31,25	22,00	
Viemose	117,25		
Viskinge		247,50	
Volderslev-Gørslev	48,00		0,27
Vordingborg	295,00		
Ølstykke	60,00		
Ørslev	105,00		3,00
Ørsted	63,00		

hvorfor herved kvitteres $^{11}/_{2}$ 28.

Lorents Petersen.

Amtsraadets Samtykke at anvende indtil 30 Øre pr. Indbygger til Medhjælp for Sogneraadsformanden. Dette Beløb er senere forhøjet og udgør i Øjeblikket 60 Øre, i en almindelig Landkommune 7—8000 Kr. aarlig.

Naar de større, købstadslignende Kommuner fraregnes, holder man sig de fleste Steder til dette Beløb. I en Række Amter har det sine Vanskeligheder at opnaa Tilladelse til at overskride det væsentligt. Den gældende Opfattelse saavel i Amtsraadene som udenfor disse er fremdeles, at Sogneraadsformandshvervet er en Tillidspost, der ikke bør lønnes i Forhold til det Arbejde og økonomiske Ansvar, der er forbundet med denne Stilling. Følgen heraf er bleven, naturligt nok, at de ydre Rammer, Administrationsformen, ikke har kunnet holde Trit med den stærke Udvikling af det kommunale Liv, der i Krigsaarene og derefter har antaget et Omfang, hvorom Landkommunallovens Fædre aldrig har drømt. Her findes efter min Mening en af Hovedaarsagerne til de kommunale Affærer. Der er ingen Tvivl om, at mange Sogneraadsformænd paa Grund af det uanstændigt ringe Vederlag, der bydes dem for Arbejdet, ikke har Raad til at ofre dette den Omhu og Nøjagtighed, der mere end noget andet forebygger regnskabsmæssig og kassemæssig Uorden, ligesom der naturligvis ikke kan være Tale om nogen egentlig kontormæssig Medhjælp.

Desværre spores der heller ikke i Centraladministrationen nogen Forstaaelse af, at en Ændring her er paakrævet. Det af Indenrigsmin. under 28. September f. A. udsendte Cirkulære vedrørende Sognekommunernes Regnskabsforhold indskærper ikke Nødvendigheden af en moderne og tidssvarende ydre Form for den kommunale Administration, og Hr. Kragh fandt sig foranlediget til, efter at jeg afvigte Efteraar ved Finanslovens 1. Behandling havde omtalt dette Spørgsmaal, som sin Opfattelse at fastslaa, at det vilde være uheldigt, om et kommunalt Tillidshverv lønnedes saaledes, »at der knyttede sik økonomisk Interesse til Mandatet«.

Man staar altsaa endnu i Ministeriet og i de fleste Amtsraad paa Standpunktet fra 1867, og dette skønt man er fuldt klar over, at der overhovedet ingen Sammenligning kan anstilles mellem Administrationen dengang og nu.

Det kan ikke nægtes, at de nævnte Autoriteter ved deres Holdning har Magt til at forhale den Nyordning, der paa dette ogsaa økonomisk vigtige Omraade er nødvendig, men de paadrager sig samtidig et Medansvar for Følgerne heraf, et Ansvar, der ikke bliver mindre, fordi de efter den gældende Lovgivning har Tilsynspligt overfor Kommunerne og derfor ogsaa Pligt til at søge fornyet, hvad der er forældet.

*

Bortset fra ganske smaa Landkommuner er Arbejdet med en Sognekommunes Administration nu blevet saa stort og vidtspændende, at Tidspunktet til Oprettelse af egentlige Kommunekontorer er inde. Jeg ved vel, at dette ikke klinger godt i alles Øren; men jeg er tilbøjelig til at tro, at den, der stærkest tager til Orde herimod, er den, der har mindst Kendskab til de Tab, den nuværende Ordning, hvor den bryder sammen, kan forvolde den enkelte og Kommunen. Hvor man har oplevet et saadant Sammenbrud, er Forstaaelsen af et Kommunekontors Betydning for Kommunens Økonomi utvivlsomt til Stede.

Jeg underkender ikke det værdifulde Arbejde, der er udført og stadig udføres af en Række dygtige Sogneraadsformænd Landet over, der trods slette Arbejdsforhold formaar at holde Orden i deres Regnskaber og passe deres Korrespondance. Men jeg er ogsaa bekendt med, at Formandsskifte hyppigt finder Sted, og at mange, maaske de mest samvittighedsfulde, takker af saa snart som muligt, netop fordi Arbejdet efterhaanden bliver dem uoverkommeligt. Den Usikkerhed i Administrationen, hyppigt Formandsskifte medfører, er ikke alene ubehagelig, men kan let blive direkte tabgivende for Kommunens Beboere, idet den nye Formand i Reglen først ved sin Tiltræden skal til at erhverve sig den fornødne kommunale Indsigt og praktiske Erfaring, noget, der ikke altid løber af uden Tab for Kommunen.

Ved Oprettelse af et Kommunekontor med den nødvendige Medhjælp — en enkelt Mand vil i rene Landkommuner kunne udføre Arbejdet —, vil det i de fleste Tilfælde være muligt at beholde en dygtig Formand i en Aarrække.

Men i ikke helt faa Kommuner er Sogneraadsformanden kørt fast eller ved at køre fast. Forholdene vokser ham af forskellige Grunde over Hovedet. Skrivelserne hober sig op, Indberetningerne lægges til Side, Kassebogen føres ikke à jour. Det mest presserende skaffes en Gang imellem fra Haanden, Resten bliver liggende til bedre Tider og gaar ofte i Glemmebogen. Jeg har set Eksempler paa, at Aarsregnskabet, naar det langt om længe bliver aflagt, er konstrueret paa Grundlag af de forhaandenværende Bilag alene, fordi Kassebogen paa Grund af manglende à jour Føring har været værdiløs.

Enhver vil kunne forstaa, at hvor Tilstanden er en saadan, er Betingelsen for en Affære til Stede. Den Mangel paa Klarhed, Orden og Præcision, der raader i Administrationen af en saadan Beskaffenhed, vil uvægerligt før eller siden føre til et Sammenbrud. Derom er der ingen Tvivl.

Men det vil være fejlagtigt at lægge Skylden paa Formanden alene. Sandsynligvis har han i de fleste Tilfælde gjort, hvad han for formaaet, for at det hele skulde gaa i den rette Gænge. men Savnet af Medhjælp, manglende kontormæssig Behandling af Korrespondancer og Regnskaber har været det afgørende.

Selv om man med Rette vil hævde, at saa slette Forhold kun undtagelsesvis er til Stede, vil ingen benægte, at de kan paavises. Og hvilken Kommune er garderet imod en skøn Dag at staa i en lignende Situation? Formændene skifter, og jo hyppigere dette finder Sted, des større Sandsynlighed er der for, at der engang i Spidsen for Kommunestyret anbringes en Mand, der med de vanskelige Arbejdsvilkaar, der bydes ham, ikke er Opgaven voksen.

Sognekommunerne bør derfor bemyndiges til uden Tilladelse andetsteds fra at oprette Kommunekontorer, hvor man finder det ønskeligt, og det bør paalægges Kommuner med over 1500 Indbyggere at oprette et saadant Kontor. Der skabes derved et fast Led i Administrationen, der, naar den fornødne Kontrol iværksættes af de skiftende Sogneraad, tilvejebringer Plan og Orden i det daglige Arbejde, en ufravigelig Betingelse for et korrekt Aarsregnskab.

(Efter »Socialisten«).

Agitationen.

Hvorfor kan der i Aar bedre agiteres blandt Landarbejderne end i de foregaaende Aar, vel at mærke med bedre Resultater; thi i Aar giver det jo Medlemmer til Organisationen, medens det i de foregaaende Aar kun gav Bryderi og kun faa nye Medlemmer.

Hvad kan Grunden da være til, at Landarbejderne bedre er til at faa i Tale, thi det kan jo dog ikke være rigtigt, at de i Aar bedre har Raad til at betale det maanedlige Kontingent til Organisationen end i de foregaaende Aar, men hvad kan da ligge til Grund for, at det gaar bedre.

Et gammelt Ord siger, at Sult lærer nøgen Kone at spinde, og jeg tror, at vi kommer til at tage det gamle Ord til Indtægt.

Vi kan vel ogsaa godt ga ud fra, at det ikke alene er af Kærlighed til Organisationen, at dem, der hidtil har holdt sig udenfor, at de i Øjeblikket faar Interesse for at blive Medlem af Organisationen, men at det er nødtvungent, ikke den gamle Skrøne, at man ikke har Raad til at staa som organiseret Arbejder, den er forlængst slaaet til Jorden, thi efter som Tiderne svinger har de vist, at det er i de rigtige daarlige Tider, at vi Smaafolk skal finde hinanden.

Naar Tilgangen til vort Forbund er stærkere, end det har været i en Del Aar, har vi naturligvis kun den betrængte Overklasse at takke derfor, vel at mærke med Hr. Madsen-Mygdal i Spidsen, thi alt, hvad de har rørt ved, siden d'Hrr. overtog Regeringsmagten, har de kun kunnet bidrage til at aabne Øjnene paa Underklassen, thi det hele har jo kun gaaet ud paa at forringe Levestandarden for alle andre end dem selv, og saa dem, der sidder inde med endnu større Kapitaler.

(Fortsættes S. 6).

EN REVOLUTION ER SKET

A. C. Meyer fortæller om Socialdemokratisk Forbund, der fornylig har fejret 50-Aars Jubilæum

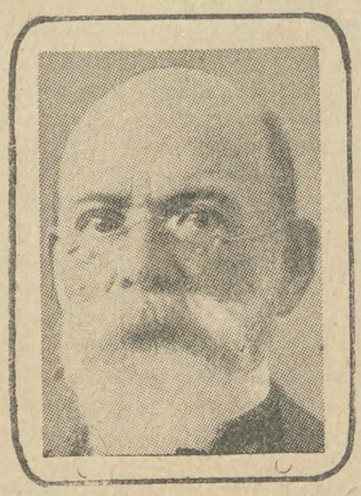

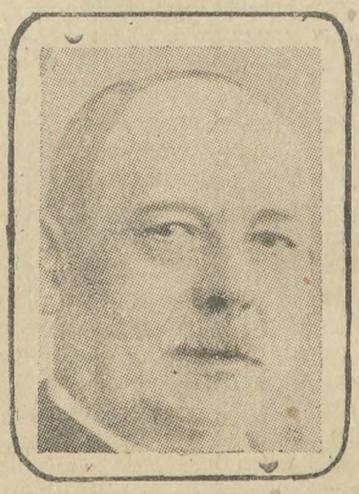

Da Venstre kælede for Arbejderbevægelsen og bragte socialdemokratiske Forslag frem i Rigsdagen

De gamle Veteraner WIINBLAD og C. C. ANDERSEN

I SØNDAGS, d. 12. Februar, var det 50 Aar siden, Socialdemokratisk Forbund dannedes. Socialdemokratisk Forbund: En lillebitte Forening der startedes i København, ringeagtet, forhaanet forfulgt. Men den blev Frøet, der voksede og voksede. Nu er den det største Træ, der spreder sine Grene Danmark over.

Stolt har Væksten været. Stolt har Aarene været, der er gaaet. Blandt de, der var med dengang for de mange Aar siden, er der ikke mange tilbage nu. Døden har hugget brede Skaar. Men blandt dem, der endnu virker og lever i den danske Arbejderbevægelse, finder vi C. C. Andersen, Wiinblad og A. C. Meyer. A. C. Meyer var den første Formand for Socialdemokratisk Forbund, og »Landarbejderbladet bedder ham fortælle lidt om Tiden, der er gaaet — om de mange Aar.

A. C. MEYER,
der fortæller Landarbejderbladet om Aarene, der svandt.

Den historiske Dansesalon.

— Hvor gammel var De dengang?

— Bare 19 Aar — det var det hele.

— Hvor mange Medlemmer havde Socialdemokratisk Forbund?

— Hvor faa maa De hellere sige. Vi var nemlig kun smaa 200. Der havde dog været en socialdemokratisk Forening før Forbundet. Den stod sammen med Fagforeningerne, »De fri Fagforeninger«, som de hed. Den politiske og faglige Bevægelse havde fælles Ledelse: Centralstyrelsen. Men saa kom Nyordningen. Den faglige og den politiske Bevægelse deltes — men bevarede selvfølgelig en Form for Samarbejde med en vis gensidig Repræsentation i Hovedledelserne. Starten af Socialdemokratisk Forbund fandt forresten Sted i Dansesalonen »Aftenstjernen« i Lille Regnegade. Jeg kan huske, at lige overfor boede »Social-Demokraten«s udenrigspolitiske Medarbejder. Han hed S. Larsen og var Barber. Han holdt et Par tyske Aviser — og skrev saa, naar Barberkniven hvilede, om Udenrigspolitik. Det var jo smaa Forhold, bittesmaa og beskedne Forhold dengang. Nu har den socialdemokratiske Presse Aviser Landet over og Korrespondenter i alle Verdens Storbyer.

Ak — Venstre i de gode, gamle Dage.

— Hvad var Forbundets første Arbejde?

— At slaas for Socialismen og søge at skaffe Reformer gennemførte til Gavn for Arbejderne. Der var megen Arbejdsløshed den Gang, og Socialdemokratisk Forbund stillede i Rigsdagen Forslag om Hjælp til de Arbejdsløse og om Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen.

— Men Socialdemokratiet havde jo dengang ingen Repræsentanter paa Tinge.

— Nej, men Venstre indbragte vore Forslag. Ja, saamænd om Venstre ikke gjorde det. Naar man tænker tilbage paa Venstre i de Dage — og nu. Ja, saa siger man af Hjerte: Ak — Venstre i de »gode, gamle Dage«. Venstre kælede for Arbejderne dengang. Jens Busk indbragte Forslag fra os, og Hørup sagde endda, at et Forslag, for at skulle være ordentligt, skulde være socialistisk. Han sagde socialistisk og nøjedes ikke med at sige socialt. Det blev engang sagt til Hørup: Venstre har jo intet Program. Hørup svarede: Vi kan jo laane af Socialdemokraterne.

Til tusinde Møder Landet over.

— Selv kom jeg jo allerede i de unge Aar ud paa Landet som Agitator. Jeg har været paa nogle Turnéer i de Aar, og har holdt nogle Tusinde Møder paa Landet. Og det har været interessant. Der kom jeg, Byarbejderen, og lærte Landarbejderen og Husmanden og Bonden at kende. For So-

TH. STAUNING,
Socialdemokratisk Forbunds Formand.

cialdemokratisk Forbund vandrede jeg fra Brostenene ud til Mulden. Ogsaa hos Smaakaarsfolk paa Landet vandt vi socialistiske Talere Ørenlyd. Og vi blev modtaget vel — af vore egne og Venstremændene. Havde man holdt en skrap Tale mod Provisorierne — hvor k u n d e Venstrebønderne klappe. Højremændene stod bare rundt i Krogene og lurede paa, om man ikke skulde sige et eller andet, der kunde give dem Anledning til at kalde paa Politi.

Den røde Fane nu — og dengang.

— Var Socialdemokratiet radikalere dengang end nu?

— Man hører det sige engang imellem Men det er ikke saadan — nej. Det er f. Eks. saadan, da Socialdemokratisk Forbund omorganiserede sig og i Stedet for at være én Organisation, dannede Organisationer rundt i de forskellige Bydele af København, — ja, saa var der flere af disse Foreninger, der ikke gerne vilde kalde sig socialdemokratiske Vælgerforeninger. De kaldte sig »frisindede«. Det var mere stilfærdigt. De var bange for at skræmme Folk væk ved at kalde sig socialdemokratiske. Og ser man paa Socialdemokratiets Krav dengang — f. Eks. Pios Krav paa Fælledmødet i 1872 — — det var jo moderate Krav i Sammenligning med de Krav, der nu rejses. Nu kæmper vi b e v i d s t om M a g t e n i Samfundet. Nu stiller vi de store Krav.

En Revolution — uden Barrikader og Blod.

— Naar De nu, de mange Aar efter, skal se tilbage — og saa sammenligner Tiden dengang og nu ....

— Ja, saa maa jeg sige: Der er foregaaet en Revolution. En Revolution, men uden Barrikader og uden Blod. Arbejderne — hvordan var de — — dengang. Sløve, duknakkede. En Hær uden Maal og Med, trykkede ned i Nød og Sult — og holdt i Uvidenhed. Nu: En frigjort Arbejderklasse med Lys i Øjnene — naaet langt, naaet langt materielt og aandeligt — — og paa sikker March fremad — med nye Horisonter, mod nyt Land. Jo — en Revolution er foregaaet. Den er vokset, vokset lidt efter lidt. Som Koraldyrene ligger taalmodigt Dag efter Dag, Aar efter Aar, bygger Øen op, der en Dag bliver frugtbart Land, saaledes er Arbejderbevægelsen bygget, sejgt, solidt, standhaftigt. Sejre er vundne, Fremskridt er gjort, Fordele er vundne for Arbejderne, Reformer er gennemførte. Jo — en Revolution er sket. Ungdommen skal ikke standse for i og for sig at beundre og falde i Staver over, hvad der er sket, — men Ungdommen skal nu alligevel kaste et Blik tilbage — engang imellem. Den skal lære at forstaa hvordan Forholdene v a r.

Og A. C. Meyer fortæller videre om Aarene, der er svundne. Han lader et Par Tal komme frem: I 1878 én socialdemokratisk Organisation med smaa 200 Medlemmer, og 1928 1005 socialdemokratiske Vælgerforeninger med 150,000 Medlemmer. Han fortæller om det første Valg, Socialdemokratiet deltog i. Det var i 1879, Aaret efter Starten af Socialdemokratisk Forbund. Partiet mønstrede 767 St. Ved Valget i 1926 mønstrede Partiet 498,125 Stemmer — omtrent en halv Million.

— Jo — en Revolution er sket — slutter den gamle Kæmpe.

„Det tredie Ting" i Virksomhed.

Da den norske Arbejder-Regering blev styrtet.
Kampen mellem Bankvælde og Folkestyre.

Mage til den Sejr, den norske Arbejderklasse vandt ved Stortingsvalget i Efteraaret, skal man lede længe efter.

Med et Slag blev Arbejderklassens Repræsentanter paa Tinge forøget fra godt 30 til godt 60. Det var en Valgsejr, der gav Genlyd ud over Verden. Ca. 40 pCt. af de norske Vælgere gav deres Tilslutning til Arbejderpartiet og dets Program.

Partiet, der før har været splittet og delt, men nu staar enigt sammen, var med andre Ord godt paa Vej til at have Flertal paa Tinge — med andre Ord: have nær lige saa mange Mandater som de andre 3 Partier tilsammen, nemlig Højre, Venstre og Bondepartiet.

Man ansaa det da ogsaa i alle Partier Verden over for, at det nu maatte være en naturlig Ting, at Arbejderpartiet kom til at danne Regering — særlig efter at den siddende Højre-Regering og det gamle, tidligere førende, Venstreparti var gaaet tilbage ved Valget i samme Forhold, som Arbejderpartiet var gaaet frem. Folket havde jo dermed afsagt sin Dom — en Dom, som ethvert frihedselskende Folk var villig til at bøje sig for — det norske Folk ogsaa.

Efter at den norske Konge havde talt med de forskellige Partiformænd, var man hurtig enig om, at da ingen af Partierne havde absolut Flertal, maatte det sejrende Arbejderparti danne Regering, hvad Partiets ledende Mænd ogsaa indvilgede i, selv om det vilde blive en vanskelig Opgave at bringe Orden i det Kaos, Højre og Venstre dér — lig her — havde bragt Landets økonomiske Liv ind i.

Den gamle, stoute og dygtige, erfarne og sympatiske Partifører Hornsrud fik da af Kongen overdraget Hvervet som Statsminister, og faa Timer efter kunde han offentliggøre sin Ministerliste, og enhver maatte indrømme, at det udelukkende var saglig dygtige Mænd, der var overdraget de enkelte Poster i Regeringen, — og den Program-Erklæring, den nye Arbejder-Regering derefter afgav, var baade politisk klog og saglig rigtig, idet man heri understregede, at det vilde være Regerin-

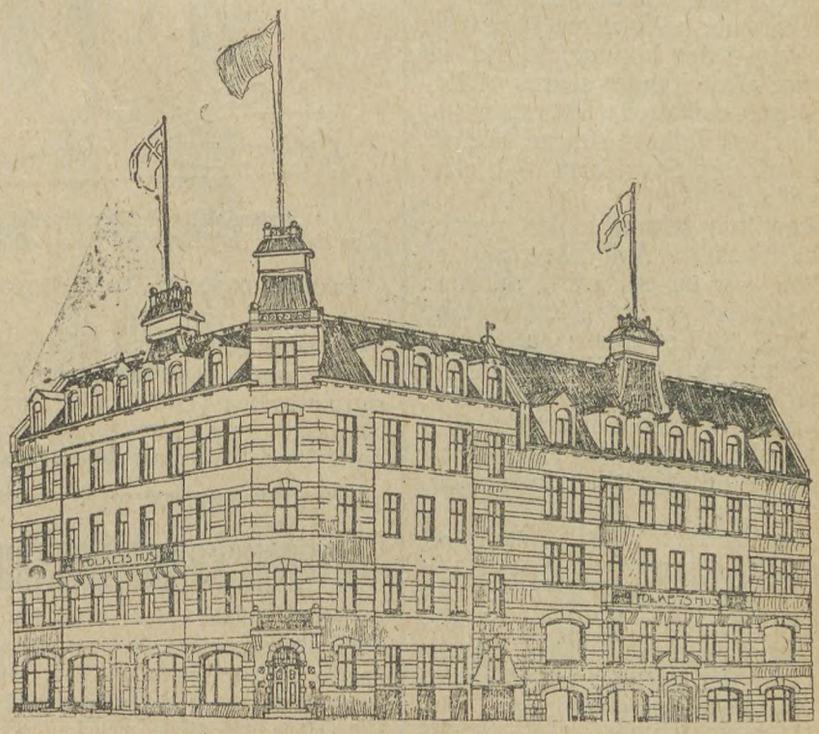

Folkets Hus i Oslo, de norske Arbejderes smukke Samlingssted.

gens Hensigt at føre en Politik til Gavn for Arbejderklassen og hele det arbejdende Folk — i Modsætning til den Overklassepolitik, der var bleven ført af den af Vælgerfolket styrtede Højre-Regering.

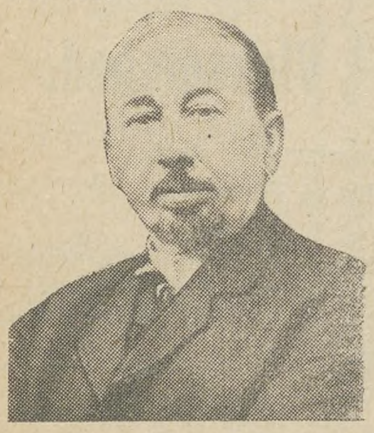

Statsminister HORNSRUD,
Chef for den første norske Arbejderregering.

Hvad var nu Aarsagen til, at denne Regering kun fik Lov at leve i 14 Dage — trods Folkets Afgørelse og Dom paa Valgdagen? Svaret herpaa lyder: Fordi »Det tredje Ting« — Bankernes og Storkapitalens Repræsentanter — ikke ønskede den Regering, fordi den ikke vilde lyde deres Bud, men kun være det jævne, arbejdende Folks Talsmænd.

I Spidsen for Kampen mod den nye Regering stod selve Storkapitalens Ypperstepræst: Direktøren for »Norges Bank« — en Mand, der ikke er Politiker eller Folkerepræsentant, men som udstedte Parolen: Nu træder »Det tredje Ting«, PengenesTing, til og overtager Landets Styre!

Det, Kampen vil komme til at staa om i Norge i den kommende Tid, vil da være: Skal Landet styres af Kapitalens selvbestaltede Repræsentanter eller af Folkets kaarne Mænd? Parlamentarisk Styreform — eller Bankvælde?

Vi kan kun lykønske den norske Arbejderklasse i Anledning af den Situation, der nu er skabt, thi den vil vække enhver arbejdende Mand og Kvinde til Forstaaelse af, hvor deres Plads er i den Kamp, der nu kommer — og skaffe Arbejderpartiet de 10 pCt., den sidst manglede i at have absolut Flertal paa Tinge — og først da er det virkelige Folkestyre indført i Norge!

De tre Partier: Venstre, Højre og Bondepartiet, har grundigt afsløret sig som Partier, der lod sig true og bruge af det rene Kapitalvælde, »Det tredje Ting«, og det norske Arbejderparti staar da tilbage som det eneste virkelige Folkeparti i dette Land — alle arbejdende Folks Parti —, og dette Parti vil hurtigt sejre; thi det frihedselskende, norske arbejdende Folk lader sig ikke styre eller undertrykke af »Det tredje Ting«.

— Naar vi hører om disse norske Forhold, er det, som om vi ser ind ad vore egne Vinduer. Ogsaa vi har kendt og kender Højfinansens, »Det tredje Ting«s, dels skjulte og dels aabenlyse Indflydelse ved mangfoldige Lejligheder, — og hvad er vor nuværende Statsminister Madsen-Mygdal andet end Storkapitalens Agent paa Tinge? Han er af Bankvældets Mænd udset som den fælles Venstre-Højre-Fører — og afhængig af Storkapitalen, som han ogsaa personlig er, bliver hans Politik ikke til Folkets, Arbejdernes og Erhvervenes Gavn, men er kun Udtryk for den Parole, der gives fra Højfinansens Side. Skandale-Forslaget om Slagtning af Landmandsbanken er i saa Henseende typisk som Bevis for, at det er Overklassens Spekulanter,der i Øjeblikket er bestemmende i dansk Politik.

Ogsaa vi her i Landet kender til Bankvælde, men vi skal ogsaa vide at frigøre os herfor og ved allerførste Lejlighed genindføre Folkestyret,

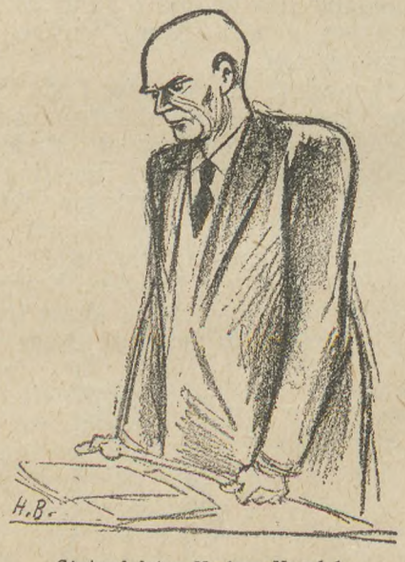

Statsminister Madsen-Mygdal,
den danske Højfinans' lydige og afhængige Agent.
Formue: 400,000 Kr., Gæld: 950,000 Kr.

— nemlig den Dag, da Madsen-Mygdal og hans Bagmænd som Repræsentanter for »Det tredje Ting« ikke længere faar Lov til at misregere dette Land. **Carl Westergaard.**

Overenskomstsituationen.

Ved de tidligere her i Bladet omtalte Forhandlinger, blev, som det vil erindres, Fristen for Opsigelsen af Overenskomsten udsat til den 22. Februar, og der blev samtidig aftalt nyt Møde mellem Organisationerne til den 15. Februar. Denne Forhandling har nu fundet Sted, men endte ligesom det forrige Forhandlingsmøde uden Resultat. Arbejdsgiverne fremlagde et Forslag, som paa en Række Punkter vilde betyde væsentlige Forringelser af den bestaaende Overenskomst; kort resumeret gik det ud paa baade Forlængelse af Arbejdstiden og Nedsættelse af Lønningerne. — Da man fra vor Side naturligvis bestemt afviste disse Krav og da Arbejdsgiverne paa deres Side ligesaa bestemt fastholdt dem, skiltes Parterne efter en lang Forhandling, uden at nyt Møde blev aftalt. Det maa herefter anses for givet, at Arbejderne nu fremsender Opsigelse af Overenskomsten.

Fredag den 17. Februar er der som bekendt sammenkaldt til Delegeretmøde i København, hvor de af Kredsene valgte Repræsentanter vil drøfte Situationen og de Forholdsregler, der fra vor Side vil være at træffe. Vi skal i næste Nummer vende tilbage til Sagen.

(Fortsat fra Side 3.)

Det skal selvfølgelig i det lange Løb aabne Øjnene paa dem, som kun har, hvad de skal tjene ved deres Hænders Arbejde i den Time eller Dag, som Arbejdet kan strække til, thi i vore Dage er der jo ikke mange hele Uger, hvor der kan tjenes en Ugeløn.

Naar Agitationen gaar bedre end hidtil, er det fordi, at Bønderne er blevet overmodige af den Politik, som er ført i de sidste Aar, hvor der raabes op om Nedslag i de forskellige Lønninger, som deres Arbejdere oppebærer. Heroverfor maa Landarbejderne selvfølgelig reagere, thi de har ikke noget at slaa af paa; det har altid været paa Sultegrænsen, og de maa da søge at sætte haardt mod haardt — det er det, der sker i denne Vinter. Landarbejderne har nu indset, at de kan ikke vedblivende klare sig uden Sammenhold eller Organisation, og slutter i disse Dage tættere sammen om deres Organisation end det tidligere har været Tilfældet, men det skal siges her, at det kun er den Nød, som Bonderegeringen har drevet vore Kammerater ud i, at der driver dem ind i den Sammenslutning, hvor de skulde have staaet for Aar tilbage.

Men har vi kun haft Knuder og Kvaler med den Madsen-Mygdalske Regering, som har plukket os fra alle Sider, fra vore gamle Forældre til en Broder eller Søster, der har været nødtvunget til at lade Samfundet tage sig af deres Sag, saa har vi dog den Glæde, at de sammensvejtser, hvad der hidtil har været en Umulighed at sammenføje.

Gaa derfor paa Agitation med frisk Mod. Tiden er inde; men lad os ikke glemme Tjenestekarlene, de trænger mere end nogen anden til at blive organiseret; de hører jo til dem, der er blevet mest skambudt for deres Arbejde. *Alfred Olsen.*

Den rigtige

bærer

Navnet

Rich's

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Hellig Olav"** fra København til New York 22. Februar.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 29. Februar.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

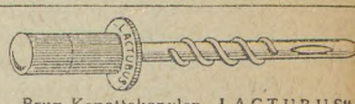

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS" (Verdenspatenteret) Den eneste, der duer. Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horse

Avertér i Landarbejderbladet.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Husmandsbrandkassen for Danmark
(130,000 Medlemmer. 1100 Mill. Kr. Forsikringssum).
I **Bygningsafdelingen** optages: med **blødt Tag** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderåte Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Telf. 5150

Avertér i Landarbejderbladet.

„Under rødt Flag".

En glimrende D. s. U.-Agitationspjece.

De unge Socialdemokrater har paany udsendt en Agitationspjece, denne Gang forfattet af Forstanderen for Esbjerg Arbejderhøjskole, Julius Bomholt. Et rødt Omslag, prydet med en prægtig Anthon Hansen-Tegning, gør den fordringsløse lille Pjece yderligere tiltrækkende. I et djærvt og klart Sprog fortæller Pjecen om D. s. U.s Formaal og Arbejde.

Den indledes med følgende Ord:

Paa et Vælgermøde stod en Mand frem og hævdede, at Landbruget var det bærende Erhverv i Danmark.

Næppe havde han talt, før en ung Socialdemokrat, Medlem af D. s. U., sprang op paa Talerstolen og udtalte:

»Den ærede Landmand fremsatte den Paastand, at Landbruget er det bærende Erhverv, og at der derfor i særlig høj Grad bør tages Hensyn til Landmændenes Ønsker. Maa jeg i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa at denne Landmands Klædning er fremstillet i en Tekstilfabrik med 300 Arbejdere, at hans Støvler er fabrikeret i en Skotøjsfabrik med 150 Arbejdere, at det Papir, hvorpaa han har skrevet sine Venstretanker, er udført paa en Papirfabrik med 800 Arbejdere. Ikke nok med det! De Mursten, hvoraf hans Gaard er bygget er strøget af socialistiske Teglværksarbejdere. Spærrene i Taget, Glasset i Vinduerne, den Kunstgødning, han har spredt paa sine Marker, alt — lige til den Skjorte, han bærer paa Kroppen — er Arbejdsprodukter, som socialistiske Næver har været med til at fremstille. Hvis man fra denne Mand fjernede alt, hvad Arbejderhænder har været med til at producere, vilde han finde sig nøgen paa den bare Jord! Lad os ikke af Standshovmod glemme, at det er det værdiskabende Arbejde, enten det udføres i Landbrug eller Industri, som er selve Fundamentet for alt Samfundsliv.«

Den unge Arbejder havde Ret. Det er Arbejdet, der er Kilden til al Værdi. Derom er alle Arbejdere i By og paa Land enige. Ved Arbejdernes Hjælp blev de rejst de vældige Slotte, Katedraler, Byer, Jernbaner og Skibe. Hele den vide Verdens uoverskuelige Varemasser blev produceret ved Hjælp af Arbejderne.

Pjecen koster kun 10 Øre. Den vil i de kommende Dage blive præsenteret vore Læsere af D. s. U.s Agitatorer, og vi anbefaler trygt enhver at købe den.

Ølstykke Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al ulovlig Restance skal indbetales til Afdelingen, og senest 31. Marts, skal alt skyldigt Kontingent (ogsaa for Marts Maaned) være indbetalt. Der gøres endvidere opmærksom paa, at Medlemmer, der melder sig arbejdsløs og gaar til Kontrol, skal, for at modtage Understøttelse, have betalt deres skyldige Kontingent, ogsaa for den Maaned hvori de modtager Understøttelse.

Marius Nielsen.

Ubby Afdeling.

afholder Medlemsmøde Mandag den 20. Februar Kl. 7½ hos Kasserer Frederik Andersen, Ubby. Husk at alt Kontingent skal være indbetalt aller senest den 25. Marts. For at bevare sin Medlemsret maa ingen staa til Restance udover nævnte Tid.

Peter Mortensen.

Hillerød Afdeling

afholder Lørdag den 25. Februar paa Hotel København selskabelig Sammenkomst med humoristisk Aftenunderholdning og fælles Kaffebord samt Dans for Foreningens Medlemmer. Prisen er 50 Øre pr. Deltager. Medlemmerne bedes tegne sig hos Bestyrelsesmedlemmerne. Festen begynder Klokken 7½.

Vilh. Petersen.

Skibby Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 26. Februar Kl. 3 Eftm. paa Skuldelev Kro.

Bestyrelsen.

Halsnæs Afdeling

afholder Bestyrelsesmøde Fredag den 24. Februar Kl. 7½ Aften hos Formand N. Larsen, Adserbo. Kredsformand Vilh. Petersen, Hillerød, har lovet at komme til Stede.

Gode Kammerater! Jeg undlader ikke at meddele Jer, at alt Kontingent for Januar, Februar og Marts Maaneder maa være indbetalt til undertegnede senest 25. Marts, ingen maa staa til Restance efter nævnte Dato, da det medfører Slettelse.

Niels Larsen.

Sæby-Buerup Afdeling.

Medlemmer, der staar til Restance, bedes nu, for at undgaa Slettelse, at indbetale denne inden Udgangen af Marts Maaned.

Chr. Larsen.

Hillerød Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 18. Februar paa Hotellet »København« Kl. 7½. Alle Medlemmer, saavel de faste som Løsarbejdere, bedes venligst om at møde fuldtalligt op, da man skal drøfte den nye Overenskomst.

Vilh. Petersen.

St. Merløse Afdeling.

Søndag den 19. ds. Foredrag og Oplæsning paa Merløse Kro Kl. 7 Aften af Hr. Forfatter Harald Bergstedt, København. — Efter Foredraget fælles Kaffebord. Derefter Dans.

Bestyrelsen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 8. Fredag den 24. Februar 1928. 14. Aargang.

Overenskomstforhandlingerne, der sprængtes.

Madsen-Mygdals lærenemme Elever kræver Landarbejderne skaaret ned.

Som vi korteligt meddelte i sidste Nummer, har de forskellige Organisationer af Landbrugets Arbejdsgivere anset det for formaalstjenligt, at sprænge Overenskomstforhandlingerne ved at stille saadanne Krav overfor vor Organisation, at de ikke alene er uantagelige, men ogsaa maa betegnes som et Slag i Ansigtet paa al Rimelighed og Retfærdighed. — Helt overraskende kom dette Resultat forsaavidt ikke.

Da vi i Januar første Gang var samlet med Arbejdsgiverne til Forhandling om den bestaaende Overenskomst, søgte d'Hrr. Arbejdsgiverrepræsentanter paa en, efter deres Opfattelse vistnok skaansom Maade, at forberede os paa, hvad der vilde komme. De mødte frem med dystre, alvorstunge Miner og forsikrede med alle Tegn paa Beklagelse, at de desværre saa sig nødsaget til at kræve endog meget betydelig Reduktion af de bestaaende Lønninger i Forbindelse med andre for Arbejderne betydelige Forringelser af Overenskomsten, alt under Hensyn til Landbrugets øjeblikkelige fortvivlede Stilling o. s. v.

Det var derfor med alt andet end glad Forventning, at vi forleden mødtes med dem paany.

Vi skal her forsøge at give en sammentrængt Fremstilling af, hvad der skete ved disse sidste Forhandlinger.

Den fungerende Formand for Arbejsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark Hr. Forpagter O. Lawaetz indledede Plenarmødet med, efter en prisværdig kort Gentagelse af Jeriminaderne fra tidligere, at oplæse et Forslag til ny Overenskomst vedrørende de almindelige Løn- og Arbejdsvilkaar. Formanden for Arbejdsgiverforeningen for Maribo Amt, Grev Reventlow supplerede med at oplæse et tilsvarende Forslag angaaende Akkordsatserne.

Om det forelagte Forslag gælder, at det ikke alene, som man kunde vente, var en baade stor og stram Mundfuld, det var tillige et højst ejendommeligt Aktstykke; det indeholdt Ændringer til følgende af Overenskomstens Paragraffer:

9, 15, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 29, 32, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 56 og 59.

Det vil sige, at samtlige Lønsatser krævede man reduceret. Vi maa yde Arbejdsgiverne den Anerkendelse, at de havde husket at faa alt med i denne Forbindelse. Ingen var glemt. Faste Arbejdere af enhver Art, Løsarbejdere og Tjenestekarle, mandlige saavel som kvindelige Arbejdere, alt var taget med. Nedskæring over hele Linien var det, der som en rød Traad gik igennem det forelagte Forslag. Det er dog ikke denne Omstændighed, der foranlediger os til at betegne det paagældende Forslag som et ejendommeligt Aktstykke. Nej, det paafaldende ved Forslaget bestaar deri, at Størrelsen af de krævede Reduktioner ikke var nærmere præciseret. En Undtagelse herfra danner dog Høst- og Tærsketillægget, dette forlanger man simpelt hen helt afskaffet, men ellers har man sat Plads af til det Tal, som man ønsker at Lønningerne skal nedbringes til. Eksempelvis kan anføres Ændringen til Paragraf 20. Denne er saaledes ud:

Daglønnen for faste Arbejdere er i December og Januar ....., i November og Februar ....., i Marts —Oktober inkl. .....

Det vilde være skønt, dersom man kunde opfatte denne Omstændighed som et Udslag af bedre Følelser hos Forslagsstillerne, det vil sige som Bevis paa, at de indvendigt skammede sig over i det hele taget at forlange Lønreduktion, men det lader sig desværre ikke gøre, det har vi Arbejdsgiverrepræsentanternes egne Ord for. De skyndte sig nemlig at forklare, at saaledes maatte det absolut ikke opfattes, tværtimod agtede de at kræve endog meget betydelige Reduktioner. Med andre Ord: Naar der ikke er anført Tal i de paagældende Tilfælde, er dette ikke Udslag af Beskedenhed, men af Begærlighed.

For Arbejdstidens Vedkommende er Arbejdsgiverne Krav derimod ganske bestemt formuleret. Det gaar i Korthed ud paa at forlænge Arbejdstiden 1 Time i Februar og ½ Time i Marts og November.

Om Forhandlingerne, som dette Forslag gav Anledning til, er der ikke stort at meddele. Om Arbejdsgivernes Motivering er der kun at sige, at de fortsatte, hvor de slap ved Mødet i Januar: Landbrugets Nødstilstand nødvendiggjorde Nedsættelse af alle Udgifter, — Gudbevares, man erkendte, at en Nedsættelse af Lønningerne kunde ikke klare Stillingen; selv om Landarbejderne arbejdede gratis, vilde det ikke være tilstrækkeligt til at bringe Balance i Landbrugets Regnskaber, men alt maatte tages i Betragtning, og hvor ondt det saa gjorde dem, maatte de derfor ogsaa kræve Lønningerne sat ned o. s. v. Kort sagt: Hele Lektien, som vi kender saa godt fra tid-

(Fortsættes S. 6).

Tiggeri eller Rettigheder.

Der er næppe Tvivl om, at en Reform i Retning af Forenkling om Sammenfatning af Forsørgelsesvæsenet er meget ønskelig og vil blive det endnu mere, efterhaanden som Nedskæringen virker til Bunds. For at tilvejebringe et Grundlag for en saadan Reform, studerede fhv. Justitsminister Steincke i sin Tid paa Indenrigsministeriets Foranstaltning Forsørgelsesvæsenet i alle dets Forgreninger og udarbejdede i Tilknytning hertil Forslag til en Nyordning. Steinckes Studier og Forslag indeholdes i det store Værk »Fremtidens Forsørgelsesvæsen«, der ikke blot beskæftiger sig med Lovparagrafer og disses Fortolkning, men tillige indeholder en skarpsindig Analyse af Nutidens sociale Tilstande og Rørelser. Derved er Værket blevet et sociologisk Arbejde af høj Rang; det burde læses og studeres af alle socialt interesserede Mennesker i dette Land, ikke mindst af Folk i Arbejderklassen, for hvem de berørte Spørgsmaal er et vigtigt Led i det daglige Liv. Her er noget at rive i for Studiekredsene.

Forfatterens Udgangspunkt er dette, at Forsørgelse fra det Offentliges Side i og for sig er en bagvendt Foranstaltning, men nødvendiggjort af den kapitalistiske Produktions- og Fordelingsmaade, fordi der under dette System skabes et Proletariat, hvis Stilling er usikker og pauver. Det Offentlige maa bøde paa de uheldige Virkninger heraf: Arbejdsløshed, usikker Økonomi, Ophobning af Mennesker i Storbyer, hvor Arbejderen er berøvet Adgangen til den produktive Jord.

Det rimeligste vilde være at ændre selve disse uheldige Tilstande. Nu maa vi indtil videre nøjes med at bøde paa dem gennem offentlig Forsorg, og det gælder da om at gøre denne Forsorg saa enkel, ligetil og billig som mulig og samtidig lægge den saaledes til Rette, at den ikke virker ydmygende og demoraliserende paa Modtageren. Er det saadan, at Folk skal knække deres Stolthed og Selvfølelse, bide Hovedet af al Skam, naar de geraader i Nød, opdrager man dem blot til Tiggere og Hyklere der er parat til alt for en Almisse — og til den anden Side opblæser man derved de Personer til Vigtigpraase og Bureaukrater, som skal staa for Almissernes Uddeling.

Naar en Mand af en eller anden Grund kommer i Nød, maa han have den Følelse, at han har Ret til at faa Hjælp. Og paa dette Retsprincip hviler alt nu en stor Del af vor sociale Lovgivning; der er ikke mere noget ydmygende for et Sygekassemedlem i at søge Læge og Hospital eller for en Olding i at søge Aldersrente. Naar adskillige — og da ikke mindst blandt de gamle — endnu søger deres retmæssige Hjælp med bankende Hjerte, er det blot fordi den gammeldags Autoritetstro endnu sidder dem i Blodet; efterhaanden forsvinder den Slags Fornemmelser, og dermed forsvinder ogsaa det Vigtigmageri og den bureaukratiske Storsnudethed, som før i Tiden trivedes saa godt paa Fattigfolks forsagte Sindelag.

Dérimod gælder Almisseprincippet stadig paa Fattigvæsenets og Hjælpekassevæsenets Omraader — det ene ganske vist beregnet paa saakaldt værdig trængende, det andet paa Bundfaldet. Men begge Dele er dog Almisser, uddelt efter Skøn og vilkaarlig Vurdering og derfor velegnet til at opdrage Folk til Hykleri, Kryberi, Taareperseri og lignende Egenskaber, karakteristisk for Betlere.

Men medens vi før i Tiden stadig bevægede os bort fra dette Uvæsen, fik baseret snart dette, snart hint Omraade af Forsørgelsen paa Retsprincipet (nu sidst Invalideforsørgelsen), saa er vi nu begyndt at gaa den modsatte Vej. Reaktionen er netop nu i Færd med at tvinge i tusindvis af selvfølende Arbejdere ud i en ydmygende Situation; medens de før kunde gøre en Ret gældende ogsaa i Tilfælde af ekstraordinær Arbejdsløshed, maa de nu, da Virksomhederne ikke ser sig i Stand til at anvende deres Arbejdskraft, ansøge om Hjælp; er de saa heldige at bo i socialdemokratiske styrede Kommuner, kan de dog undgaa at blive egentlig vanæret; er de ikke det, maa de tømme Bægeret til Bunds og melde sig paa Fattigvæsenet.

De værdifulde Karakteregenskaber, som Arbejderne gennem Kamp og Selvtugt har udviklet i de sidste Menneskealdre, og som er af uvurderlig Betydning for hele Nationen, gør Regeringen saaledes Forsøg paa at ødelægge. Paa saadanne Ting kender man, at det ikke er Statsmænd, der sidder ved Roret i Danmark, men Folk, hvis Syn ikke rækker over et Markskel eller en Butiksdisk.

Dog gennem Reaktionens Værk naas der vel ogsaa det, at Vejen banes for en gennemgribende Reorganisation af hele Forsørgelsesvæsenet. En saadan Reorganisation er tilmed ikke vanskelig at praktisere, takket være Steinckes Forarbejde.

De bitre Erfaringer siger os, at de Principper, der lægges til Grund for »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« er de rigtige. Først og fremmest dette, at saa stor en Del af den offentlige Forsørgelse som overhovedet mulig skal hvile paa Retsprincipet; naar en Mand bliver arbejdsløs, syg, Invalid eller gammel, skal han vide, at han har Ret til Hjælp efter visse faste Regler. Lovparagraferne maa gøres saa rummelige, at vi undgaar det, der nu sker, nemlig at i tusindvis af Oldinge, Invalider, Arbejdsløse etc. henføres til Fattigvæsenet, altsaa til ydmygende Almisse-Tildeling. Saa snart en Mand kan paavise manglende Erhvervsevne eller Mangel paa Beskæftigelsesmuligheder, maa hans Ret dermed være tilstrækkelig begrundet, og han maa være fri for alle de Juristerier, der nu ofte gør hans Ret illusorisk, og som samtidig gør det egentlige Fattigvæsen saa omfattende.

Steincke skriver herom: »Naar Lovgivningen var ændret saaledes, at de omtalte Foranstaltninger: Forbedring af Sygekasseloven, Invaliderente, Alderspension, de forskellige Lovbestemmelser om Bidrag til Børn .... de nærmere anbefalede Forandringer i Lovgivningen til Fordel for de kronisk syge, fortsat Arbejdsløshedshjælp m. v. var gennemført og gennemført saa vidt mulig paa Grundlag af Retsprincipet, vilde Forholdene se helt anderledes ud end nu. Det faste Klientel, saavel for Fattigvæsenets som for Hjælpekassens Vedkommende, det store Flertal af de fast understøttede og af de saakaldte værdig trængende vilde da være blevet hjulpet og efter faste Regler, som vilde være tiltalende for den Trængende og forsvarlige fra Samfundets Synspunkt, ikke mindst fordi man derved havde sat Bom for den demoraliserende Almisselovgivning og det dobbelte Forsørgelsesvæsen: Fattigvæsen og Hjælpekasse.«

»Men selv efter denne gennemgribende Ændring i Børne-, Alderdoms-, Invaliditets- og Sygelovgivningen .... vilde der dog under Nutidens komplicerede og anarkiske Forhold paa Arbejdsmarkedet og under de raadende Besiddelses- og Fordelingsprincipper fra Tid til anden opstaa en Række Trangstilfælde, for hvis Afhjælpning der ikke vilde være givet Regler .... Som slige Trangstilfælde maatte foruden rent forbigaaende Trang nævnes fejlagtige Dispositioner, særligt Uheld, ringe Arbejdsevne, sløj Legemsbygning, mindre Grad af Aandssvækkelse, ekstraordinær langvarig Sygdom særlig hos Husmoderen, vanskelige Boligforhold, Vanskeligheder ved Plejeanbringelse og ved Udredelse af Alimentationsforpligtelser, samt Arbejdslede, Drikfældighed, Hang til Vagabondering, høj Grad af Usædelighed, for store Forsørgelsesbyrder o. s. v.«

Kun for Drankere, Vagabonder og forsømmelige Forsørgere foreslaar Steincke en Særlovgivning, der til den ene Side tilsigter en legemlig og moralsk Ophjælpning af de paagældende og til den anden Side gaar ud paa, hvor dette er nødvendigt af Hensyn til andre Mennesker, at berøve dem Friheden foruden Indflydelse paa Stats og Kommunes Styrelse.

I alle andre Tilfælde finder han det ganske urimeligt — hvad det jo ganske givet ogsaa er — at lade Hjælpen have nogen Virkning paa den Understøttedes borgerlige Rettigheder. Men naar det saaledes skulde være uden Forskel i saa Henseende, om Hjælpen ydedes af den ene eller den anden Grund, vil der naturligvis ikke være nogen fornuftig Mening i at opretholde baade et Fattigvæsen og et Hjælpekassevæsen (dette sidste er jo udelukkende oprettet for at skaane visse Grupper af Trængende for Vanære); det vilde under saadanne Forhold være ganske hensigtsløst og dertil kostbart at opretholde to ganske paralelle Systemer med hver sit Apparat.

Kunde man da ikke simpelthen ophæve Fattigvæsenet og lade Hjælpekasserne overtage Forretningerne? Steincke finder, at

dette er upraktisk; Hjælpekasserne er jo et temmelig vidtløftigt Apparat, med særlige Valg etc. Han foreslaar derimod at skride til en gennemført Centralisering af den sociale Forsorg — ikke alene gennem en Samling af samtlige sociale Love, men ogsaa en praktisk Sammenfatning af det Apparat, hvorigennem disse Love administreres. Forslaget gaar ud paa, at Kommunalbestyrelsen i hver Kommune skal nedsætte et særligt socialt Udvalg, der skal administrere baade Aldersrenten, Invaliderenten, Forholdet til de Syge og de Arbejdsløse, Hjælpen i de spredte Trangstilfælde, de særlige Forhold vedrørende Vagabonder etc. — kort sagt hele den sociale Forsorg.

Det skulde synes indlysende, at man gennem slige Foranstaltninger vilde opnaa ikke alene at gøre Hjælpen lettere tilgængelig og mere tiltalende — og derfor mindre demoraliserende — for de Fattige end det nu er Tilfældet, men ogsaa at gøre Administationen saa billig som overhovedet gørlig. Baade af denne Grund og fordi den gammeldags »Fattighjælp« for Tiden opnaar en lidet hyggelig Renaissance, tror jeg Tiden er ved at modnes for en Reorganisation som den omtalte.

Derfor har det utvivlsomt ogsaa sin Betydning, at saa mange som muligt søger at orientere sig i disse yderst vigtige Problemer. Det er derfor, jeg ved denne Lejlighed har henledt Opmærksomheden paa det foreliggende Værk om Fremtidens Forsørgelsesvæsen. Knud Korst.

Voldgiftsvæsenet i Tyskland.

Af **Clemens Nörpel,**
Allgem. Deutscher Gewerkschaftsbund, Berlin.

For at kunne forstaa det tyske Voldgiftsret- og Mæglingsvæsen er det nødvendigt at give en kort Fremstilling af Fagforeningernes Stilling i den tyske Lovgivning. De tyske Arbejderes og Funktionærers Grundrettigheder er garanterede i Rigets Forfatning. Paragraf 157 siger:

»Arbejdskraften staar under Rigets særlige Beskyttelse. Riget indfører en ensartet Arbejdsret.«

Paragraf 159 lyder som følger:

»Foreningsfriheden til Bevarelse og Fremme af Arbejds- og Erhvervsbetingelserne er garanteret for enhver og for alle Fag. Alle Aftaler og Forholdsregler, som søger at indskrænke eller hindre denne Frihed, er retsstridige.«

Sluttelig indeholder Paragraf 165, Afsnit 1, endnu følgende Bestemmelse:

»De modstaaende Organisationer og deres Overenskomster anerkendes.«

Dette betyder:

1) At Arbejdsretten ikke er de enkelte Landes, men Rigets Sag.

2) At Foreningsfriheden hverken kan underkastes en strafretslig eller civilretslig Indskrænkning.

3) At Fagforeningerne og de af disse afsluttede Overenskomster er forfatningsmæssig anerkendte.

For Tysklands Vedkommende medfører dette, at Fagforeningerne er Arbejderklassens Repræsentation. Vi har den kollektive Arbejdsret. Den individuelle Arbejdsret træder heroverfor langt tilbage.

Disse Rettigheder er meget vidtgaaende. Selv under en Belejringstilstand er de ikke underkastet nogen Indskrænkning. Paa legal Maade kan disse Rettigheder kun indskrænkes derigennem, at Rigets Forfatning ændres paa tilsvarende Maade. Hertil kræves dog to Trediedeles Flertal paa Rigsdagen, men alene paa Grund af de to Arbejderpartiers Styrke vil dette aldrig være til Stede. Paa disse Grundrettigheder er saa Fagforeningernes særlige Rettigheder opbyggede, som i Tyskland har faaet tildelt vigtige Funktioner i alle arbejdsretlige Love.

Tarifretten er ordnet gennem Forordningen af 23. December 1918, som har Lovkraft. Ifølge denne Forordnings § 1 har paa Arbejdernes Side kun økonomiske Foreninger Ret til at afslutte Overenskomster. De saaledes afsluttede Overenskomster har umiddelbar og uforanderlig Virkning. Dette betyder, at de Bestemmelser i en Overenskomst, som vedrører det personlige Arbejdsforhold med Afsluttelse af en Overenskomst uden videre, altsaa ogsaa uden Særaftale mellem Arbejdsgiveren og Arbejderen, indgaar i eventuelt bestaaende personlige Arbejdskontrakter og er bestemmende for det personlige Arbejdsforhold. Alle Aftaler vedrørende det personlige Arbejdsforhold, som forudser en Forringelse af de tariflige Bestemmelser, er retsuvirksomme. I deres Sted træder uforanderlig de tilsvarende Bestemmelser i Overenskomsterne. Forordningens § 2 tillader Overførelse af de i en Overenskomst fastsatte Arbejdsbetingelser paa de Arbejdsgivere og Arbejdere, som ikke tilhører en af de overenskomstsluttende Forbund. Dette kalder man Almengyldighedserklæring (Allgemeinverbindlicherklärung). Denne skal udtales, naar vedkommende Overenskomster har faaet afgørende Betydning for Udformningen af Fagets Arbejdsbetingelser i Tarifomraadet.

I Tyskland gives der nu forskellige Veje, ad hvilke man kan komme til en Overenskomst. Den i første Linie givne Vej er den frivillige Afslutning af en Overenskomst mellem Fagforeninger og Arbejdsgiverforeninger. Det lykkes selvfølgelig ikke altid at naa til en Forstaaelse herom. Den strander paa Modstanden fra den ene Parts Side, i Reglen paa Arbejdsgiverforeningernes Modstand. Saadan Modstand kan overvindes gennem Arbejdskonflikter (Strejke eller Lockout).

Det er naturligvis ikke altid muligt at udkæmpe saadanne Konflikter, fordi en Fagorganisations Kampevne kan være svækket grundet paa ugunstige økonomiske Forhold. Paa den anden Side maa Staten varetage Offentlighedens Interesser og maa saavidt muligt forsøge at forhindre Konflikter.

Dette Formaal tjener i Tyskland Voldgiftsvæsenet. Dette er lovligt ordnet gennem Forordning af 30. Oktober 1923. Ifølge § 3 skal Forligsinstanserne yde deres Medvirkning til Afslutning af Overenskomster mellem de økonomiskeForeninger. Ifølge § 6 kan paa Forslag af en Part, som har vedtaget den af Voldgiftsretten afsagte Kendelse, mens den anden Part har forkastet Kendelsen, Forligsinstitutionsmyndighederne erklære Voldgiftskendelsen for bindende (Verbindlicherklärung), naar den i Voldgiftskendelsen trufne Ordning maa anses for ret og billig, tager tilbørligt Hensyn til begge Parters Interesser og dens Gennemførelse maa anses for paakrævet af økonomiske og sociale Grunde. Naar begge Parter har forkastet Voldgiftskendelsen resp. naar ingen Part stiller Forslag om at erklære Kendelsen for bindende, kan Myndighederne erklære Kendelsen for bindende, naar de offentlige Interesser fordrer dette. Gennem en saadan Erklæring bliver den afsagte Voldgiftskendelse til en Overenskomst, der har samme Retsvirkning som en frivilligt afsluttet Overenskomst. En Voldgiftskendelse, der paa denne Maade er blevet til en Overenskomst, kalder man i Tyskland en Tvangsoverenskomst.

Man maa nu meget strengt holde fra hinanden, at en Almengyldighedserklæring og en bindende Vildgiftskendelse er to ganske forskellige Ting. Almengyldighedserklæringen er en Del af Tarifretten. En allerede bestaaende Overenskomst kan gennem at erklæres for almindelig bindende udvides til de uorganiserede Arbejdsgivere og uorganiserede Arbejdere indenfor samme Fag. Denne Institution er tilvejebragt for at underbinde den saakaldte Smudskonkurrence. Almengyldighedserklæringen er i Tyskland ikke mere Genstand for Meningsforskelligheder mellem Fagforeningerne og Arbejdsgiverforeningerne. Tværtimod har denne Praksis — der er i saavel Arbejdsgiverforeningernes som i Fagforeningernes Interesse, fundet ubestridt Anerkendelse.

Derimod er »Verbindlicherklärung« en Del af Voldgiftsretsvæsenet. En Voldgiftskendelse, der i og for sig endnu ikke har nogen som helst Virkning, bliver, naar den erklæres for bindende, til en Overenskomst, til en saakaldt Tvangsoverenskomst.

(Sluttes).

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Landmandsbank-Tragedien.

Regeringen i Højfinansens Sold.

Bankkapitalen har tilranet sig Regeringsmagten i Danmark.

En ny Akt af den saa sørgeligt berømte og kostbare Landmandsbank-Tragedie udspilles for Tiden. Man er fra Regeringens Side ude efter at faa væltet nye Byrder over paa den arbejdende Klasses i Forvejen haardt belastede Skuldre.

Tragedien, der begyndte med Glückstadts, Ringbergs og deres »Tafelrunde«s uhyggelige Svindlerier, fortsatte med Neergaards berygtede vildledende Erklæring af 9. Juli, er nu gledet ind under Hr. Slebsagers svigtende Førerskab.

Slebsager har i Sandhed afsløret sig at være en lige saa stor Umulighed som Handelsminister og Trafikminister. I Valget af Raadgiver maa man ogsaa sige, han har været yderst heldig, idet han har valgt Nationalbankdirektør Green, der allerede gentagne Gange har foretaget fejlagtige Opgørelser af Landmandsbankens Regnskab, og Hassing-Jørgensen, der var Direktør for den kuldsejlede Diskonto- og Revisionsbank. Naar man yderligere tager i Betragtning, at den af Bankkapitalen afhængige Madsen-Mygdal og Oldingen Neergaard er medvirkende ved Løsningen af Landmandsbanksagen, kan man udmærket forstaa, at Resultatet er blevet saa skidt.

Som Handelsminister har Slebsager fremsat et Forslag i Folketinget til en Nvordning af Landmandsbanken, et Forslag, der praktisk talt intet Forslag er, idet det aabner Adgang for alle Muligheder og absolut ikke skitserer en virkelig Ordning af det for Laandet saa vigtige Spørgsmaal.

Ministerens Forelæggelsestale var da ogsaa nærmest et Defensorat for Kapitalisterne og Bankens Konkurrenter og en bestemt Tagen-Afstand fra en Løsning af Spørgsmaalet,der førte til Resultatet: Landmandsbanken som Statsbank.

Som det fremgaar heraf, har Ministeren aabenlyst gaaet Højfinansens Ærinde og blæst Statens Interesser, som han er sat til at varetage, en lang March.

Forslagets Kærne.
Bankens Fortsættelse eller Likvidation.

Det hedder i den Paragraf, som Hrr. Slebsager i sin Tale betegnede som Forslagets Kærne, at Ministeren bemyndiges til i Tiden indtil Statsgarantiens Udløb efter indhentet Tilslutning fra Rigsdagens Landmandsbank-Udvalg at yde Medvirken til Tilvejebringelse af en Ordning, hvorefter Bankens Virksomhed, i det Omfang, dette findes muligt, kan videreføres uden Statsgaranti gennem Indskydelse fra privat Side af ny Aktiekapital i Banken, gennem Virksomhedens Overførelse til en anden Bank eller paa anden Maade.

Den i Bankens tidligere Vedtægter omhandlede Fortrinsret til Tegning af Aktier i Banken vil være at anse som bortfalden.

Landmandsbankens Hovedsæde i København.

Den Del af Banken, for hvis Fortsættelse eller Videreførelse som privat Aktiebank, der ikke skabes Grundlag ved en Nyordning som angivet, ophører efter derom af Ministeren med Tilslutning fra Rigsdagens Landmandsbank-Udvalg truffen Bestemmelse og senest indenUdgangen af Marts 1931 at modtage Indskud fra nye Indskydere og at indgaa nye Laaneengagementer, hvorefter Banken — ligeledes efter Ministerens Bestemmelse og senest inden Udgangen af Marts 1932 træder i Likvidation.

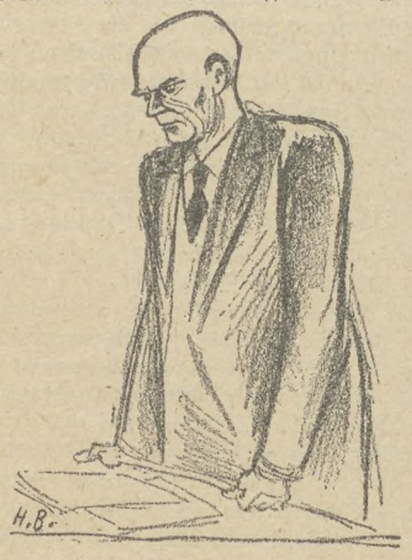

Statsminister Madsen-Mygdal.

Bankens Tab og Dækningen for disse.

Bankens Tab er opgjort til 170 Mill. Kr., hvorfor der ved Løsningen af Sagen skal skaffes Dækning, Som det fremgaar af ovenstaaende, vil man se, at Regeringen ønsker Banken delt i to Dele, en Del, der skal afhændes til Privatkapitalismen, nemlig den Del, der er noget værd, og en Del, skal overgaa til en Likvidationsafdeling, den Del, der er værdiløs.

Ordningen kræver imidlertid, at Staten forinden tilvejebringer Dækning for de nævnte 170 Mill. Kr. — Staten maa ligeledes give Afkald paa sine allerede indskudte 40 Mill. Kroner.

De 170 Mill. Kr. skal dækkes ved Optagelse af et Statslaan paa nævnte Størrelse, hvorledes dette skal dækkes, ønsker Regeringen ikke paa nærværende Tidspunkt at udtale sig om, man ønsker med andre Ord at afvente et gunstigt Øjeblik til at inddrive Beløbet gennem yderlig Nedskæring af de sociale Love samt indirekte Forbrugsskatter, der kan komme til at vende den tunge Ende nedad.

Et skarpt Angreb paa Regeringen for dens Stilling i Landmandsbanksagen.

Under Folketingets Behandling af Sagen fremkom Stauning da ogsaa med et yderst skarpt Angreb paa

Th. Stauning.

Regeringen for dens Forkludren af Sagen.

Stauning hentydede da ogsaa i sin Tale til Regeringens Afhængighedsforhold til Højfinansen og sluttede med følgende kraftige Salut.

»Egentlig burde Forslaget vises tilbage til Ministeren for at det kunde forberedes og udarbejdes paa en fuldt forsvarlig Maade. Derved kunde der muligvis sikres det en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen. Nu er der Udsigt til langvarige Forhandlinger og nye Undersøgelser. Et saa slet Forslag forhaler Afgørelsen, medens der trænges til en fast

Højres Formand, Hr. Pürschel.

og hurtig Afgørelse. Vi viger ikke tilbage for at prøve Forhandlingens Vej, fordi det efter Regeringens umulige Forslag er nødvendigt, at Rigsdagen konstituerer sig som Regering!«

Højres vaklende Holdning.

I Modsætning til Socialdemokratiets klare Stilling, viste det sig, at Højre atter var ude for at redde Regeringen uden Hensyn til Landets dyrebare Interesser.

Højres Ordfører angreb Regeringen kraftigt, det samme gjorde andre Højremænd, der havde Ordet, men da Spørgsmaalet endelig skulde til Afstemning paa Baggrund af følgende af Grev Bent Holstein stillede Dagsorden:

> Da Tinget i det foreliggende Lovforslag savner behørigt Grundlag for en Forhandling med Ministeriet om Landmandsbanksagens Løsning, henviser Tinget Forslaget til fornyet Bearbejdelse af Ministeriet,
> og gaar dermed over til Dagsordenen,

faldt Højre til Patten. Trods store Ord stemte det mod sin Overbevisning og Landets Interesser for at redde Venstreregeringen.

En trist Kendsgerning.

Landmandsbanksagen, der af Regeringen til Skade for Land og Folk er blevet saa grundig forkludret, er nu havnet i et Udvalg, der har konstitueret sig som Overregering i Danmark. Dette Udvalg skal nu forsøge at redde Porcellænet for Regeringen, men hvad end Resultatet maa blive, er det desværre en trist Kendsgerning, at det bliver Smaafolk i Danmark, der skal betale Omkostningerne ved Tragedien »Landmandsbanksvindelen«.

Oliver Twist.

Ugens Hændelser.

Den tyske Regering har vedtaget tvungen Voldgift i den store Metalarbejderkonflikt.

Konflikten omfatter 800,000 Mand.

*

Omvalget i Hamborg gav trods den borgerlige Sammenrotning ikke store Forskydninger. Socialdemokratiet bevarede den førende Stilling med 60 Mandater og en Fremgang i Stemmetal.

*

En Fagkonference i København mellem Nordmænd, Finnner og Russere har givet til Resultat, at der mellem de 3 Lande er etableret et nærmere Samarbejde.

*

Forhandlingerne angaaende Skovarbejderoverenskomsten er bristet paa Grund af Arbejdsgivernes stejle Holdning. Arbejdsgiverne krævede Reduktion af de i Forvejen smaa Lønninger.

Mussolini har gennemført en ny Valglov, hvorefter han selv kan vælge hele Parlamentet: det er Fascisternes Nationalraad, der skal udpege de Deputerede.

*

Arbejdsløshedstallet er i den forløbne Uge dalet med 2805, nemlig fra 80,900 til 78,095 Mand.

Inden for vort Fag findes 3808 Arbejdsløse.

*

Forfølgelsen af Socialdemokratiet i Polen har antaget yderst skarpe Former. Føreren for det uafhængige Socialdemokrati Dr. Drobner er blevet arresteret. En hel Række fremragende Ledere indenfor Socialdemokratiet er ligeledes blevet arresteret.

*

Efter nogle orienterende Møder har Slagterierne og Slagteriarbejderne paabegyndt Forhandlinger angaaende Fornyelse af Overenskomsten.

*

Forhandlingerne indenfor Murerfaget er foreløbig endt resultatløse.

Arbejdsløshedskassen.

Fra Arbejdsdirektoratet har vi modtaget nedenstaaende Cirkulære:

Statens Direktorat
for
Arbejdsanvisningen
og
Arbejdsløshedsforsikringen.

København, den 20. Februar 1928.

Til samtlige Arbejdsløshedskasser.

Som den ærede Hovedledelse bekendt bestemmer Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. i § 17, at der under en indenfor en Kasses faglige Omraade iværksat Strejke eller Lock-out ikke maa ydes Understøttelse, før det af Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen er afgjort, i hvilket Omfang den foreliggende Arbejdsstrid er af Betydning for Beskæftigelsesmulighederne indenfor Faget.

I de ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 22. Oktober 1927 fastsatte nærmere Regler om Genaabning af Kasserne under Strejke og Lock-out præciserer det derhos klart, at Kasserne straks skal standse enhver Udbetaling af Understøttelse, indtil den anførte Afgørelse foreligger, hvorhos det til Gennemførelse af Direktoratets Kontrol med Reglernes Efterlevelse fastsættes, at en Afdeling af en Arbejdsløshedskasse er pligtig uopholdelig at give Kassens Hovedledelse Meddelelse om enhver indenfor Afdelingens Omraade foreliggende Konflikt, hvilken Meddelelse Kassens Hovedledelse uopholdelig skal videresende til Direktoratet.

Paa dertil given Foranledning skal man henlede Hovedledelsernes Opmærksomhed paa, at disse Bestemmelser nøje maa over-

holdes, idet man samtidig ikke undlader at bringe i Erindring i Bekendtgørelsen om, at Undladelse af at afgive saadanne Meddelelser efter Direktørens Afgørelse medfører hel eller delvis Udelukkelse af Genoptagelse af Kassens Udbetaling af Understøttelse til Medlemmerne i de konfliktberørte Afdelinger selv om Vilkaarene for Genaabning maatte foreligge.

sign. Vather.
sign. Einer Christensen.

I Henhold hertil forventer vi, at Afdl. straks indberetter til Arbejdsløshedskassens Hovedkontor, saa snart der foreligger Konflikt af en eller anden Art i Afdelingen og dette uden Hensyn til, hvilket Omfang Strejken har, eller overfor hvem den er etableret. Skulde der være sket en Forsømmelse, maa der straks skrives derom.

Sofus Westergaard.

Agitationen.

Vi bringer atter en Fortegnelse over de Afdelinger, der har bestilt Agitationsmateriale.

Nedennævnte Afdelinger har siden sidst offentliggjorte Fortegnelse indsendt Bestilling. Vi skal samtidig paany opfordre Afdelinger, der ikke allerede har bestilt Agitationsmateriale og Afdelinger, der har opbrugt tilsendt Materiale, til snarest at indsende Bestilling paa Materiale, saaledes at de er i Stand til med fuld Kraft at drive Agitationen for vort Forbund.

Vi henviser iøvrigt til Bestillingssedlen andet Sted i Bladet.

Jylland: Avnbøl, Flensted Laasby, Gylling, Klarup Romdrup, Møgeltønder, Rubjerg Maarup, Skive, Sdr.-Bjært, Tamdrup, Trige, True, Vodskov, Sommersted, Asaa, Marstrup, Rodskov, Sct. Hans-Sct. Olaj, Sommersted, Urlev-Stenderup og Vivild.

Sjælland: Gandløse, Hjertebjerg, Magleby (Møen), Mern, Nyraad, Ruds Vedby, Slangerup, Skørping-Faardrup, Valløby-Taarnby, Viskinge, Langeland, Bøstrup, Lindelse, Longelse, Østermarie (Bornholm).

Fyn: Asperup, Balslev-Eiby, Brændekilde, Frørup, Langaa, Odense, Skamby-Uggerslev, Sønderby, Falkerslev, Halsted-Aunede, Sandby, Slemminge, Taars, Vestlolland Kreds, Væggerløse, Aastrup, Branderslev, Nr. Lyndelse, Otterup.

Vil Danmarks Militarister

bruge den sønderjyske Befolkning til at fremskaffe en større Militærstyrke og dermed en forøget Udgift for hele den danske Befolkning? Tilmed i en Tid, hvor der skæres ned paa alt, hvad der kommer Smaakaarsfolk tilgode. Men for at dække over alt dette, henvender man sig til nogle store Mænd ude i de sønderjyske Kommuner, for at disse kan sende deres Venner og Bekendte en fortrolig Meddelelse om at skaffe saa mange Underskrifter paa vedlagte Liste som muligt. Men desværre kom en saadan fortrolig Meddelelse i Hænderne paa en af disse slemme Socialister og saa i »Social-Demokraten«, og der fulgte mange Artikler efter, som alle ramte haardt paa disse lumske, fejge Militarister.

Men hvorfor saa forarget? Maatte hele Befolkningen ikke faa klar Besked om, hvad der blev skrevet under paa? Og hvorfor betale Børn 2 Øre for hver Underskrift eller give dem en Slikpind eller lign.? Er det hele da af en saadan Beskaffenhed, at d'Hrr. ikke selv kan være bekendt at komme ud til Befolkningen og forklare, hvad det er, de vil, med disse Underskrifter? Det er der mange, der spørger om.

At det ikke er Folk, der har ligget ude i Skyttegravene, der satte denne Militærrummel i Gang, er alle vist klar over. Men vi har ved Genforeningen faaet nogle højt staaende Embedsmænd hertil, rigtige Militarister, og saa har vi ogsaa en stor Del Mennesker, der havde faaet Hjertefejl, d.v.s. naar de tilligemed Hjertefejlen havde rigeligt med Æg, Flæsk og Smør og lidt Penge til, de kunde saa faa Lov til at blive hjemme, passe deres Bedrift og sælge deres Produkter til ganske fantastiske Priser, — og det var for disse ikke saa daarlig en Forretning, om den kunde laves en Gang til om et Stykke Tid.

Derfor maa vi, der ikke har Hjertefejl, fordi vi ingen Æg, Flæsk eller Smør havde, vise disse Herrer Vintervejen og lade dem i Fremtiden selv om at lege Soldat for egen Regning. Vi ønsker i alle Tilfælde ikke at være med en Gang til, det har vi faaet rigeligt af, — og det er de Herrer ogsaa klar over, derfor har man for en Gangs Skyld taget de Unge med helt ned til det 18de Aar. Men her gælder det ogsaa Danmarks Forsvar, derimod til Valg til det overflødige Landsting, der skal de være 35 Aar gamle, forinden det kan forsvares at lade dem faa Stemmeret. Kun naar det gælder Militærgalskaben, saa kan de bruges som Kanonføde.

Da det særlig er Grænsen mod Syd, der skal bruges Militær til at forsvare, og vor Landsdel som Følge deraf kan blive Krigsskueplads, vil jeg her nævne noget om, hvad der kan hænde dem, der skulde komme til at forsvare Grænsen:

Det var den 24. Oktober 1917, vi (Tyskere og Østrigere) kom i Stilling ved Isonzo-Floden i Nærheden af den østrigsk-italienske Grænse. Kl. 1 om Natten begyndte vort Artilleri et frygteligt Bombardement paa den italienske Stilling, hvis Tropper var paa Tilbagetog. Det var et frygteligt Syn, vi mødte om Morgenen paa Fremmarchen, da vi kom til den første By, som endnu tilhørte Østrig. Der var mange døde og saarede østrigske Kvinder, Børn og gamle Mænd,, som var bleven skudt eller saaret af det tysk-østrigske Artilleri.

Et lignende Tilfælde var jeg Vidne til ved Piave-Floden i Byen Feltre, hvor vi laa i Kvarter. Byen var fuldt besat af italienske Kvinder og Børn. Den 9. Novbr. 1917 om Natten begyndte Italienerne pludselig at beskyde Byen. Det er ubeskriveligt, det Virvar, der blev. Jamren fra de Saarede, Børn, Kvinder, gamle Mænd og Soldater, et Syn, man vil kunne blive ved at se, saa længe man lever. Hvem er vel sikker paa, at en italiensk Soldat ikke, tvungen dertil, har skudt eller saaret sin Hustru, sit Barn eller sin Fader eller Moder.

Det samme kan vi blive udsat for, saa længe vi ofrer til Krigsguden og opretholder Militærvæsenet.

Nej, lad os værne vor Landsdel mod at blive oppløjet af Granater, lad os ikke selv udsætte os for at komme til at skyde vor egen Fader, Moder, Hustru eller Barn, men slutte op om vore Organisationer, og lad os vise alt, hvad der tilhører Militæret, saa grundigt tilbage, at d'Hrr. med Hjertefejlene m. m. ikke kommer en Gang til.

Ned med Militarismen!
Aldrig mere Krig!

Chr. Petersen.

(Fortsat fra S. 1).

ligere Forhandlinger, og som iøvrigt er staaende Sats i samtlige Storbondeblade i denne Tid.

D'Herrer vidste ogsaa at fortælle, at Landbrugets Arbejdere meget vel forstaar dette. Det var ligefrem rørende at høre dem fortælle om de Samtaler, de hver især havde haft med deres Arbejdere, og endnu mere rørende var den Forstaaelse, disse, efter Sigende, havde lagt for Dagen; de paagældende Arbejdere var saa inderligt indforstaaet med, at de naturligvis, som Forholdene stillede sig, maatte renoncere, og de havde beredvilligt tilsagt Arbejdsgiverne deres Støtte i saa Henseende.

Solstraalehistorierne blev fortalt med en Følelse, som godt, overfor ubefæstede og mere uerfarne Sjæle kunde virke gribende, men som alligevel uvilkaarligt mindede om den bekendte Sætning »græder ikke, kære Børn, det turde være Løgn altsammen«.

Madsen-Mygdal og hans Medregenter kan glæde sig. Deres Anvisning til Arbejdsgiverne om at skære ned har ikke været et Raab i Ørkenen, og de har heller ikke savnet lærenemme Elever med Hensyn til hykleriske Talemaader og fromme Fabelader.

Det vil imidlertid let forstaas, at vi fra vor Side ikke kunde gaa i nogen Realitetsforhandling paa Grundlag af Arbejdsgivernes Forslag, og vi kan tilføje, at vi heller ikke agter at gøre det i Fremtiden.

Resultatet maatte efter Arbejdsgi-

vernes Stilling nødvendigvis blive Forhandlingernes Sprængning.

Dette Standpunkt har vort Delegeretmøde, som afholdtes den 17. ds., enstemmigt godkendt. Som vi bebudede i vor forrige korte Omtale af Situationen, har Arbejdsgiverne nu opsagt Overenskomsterne.

At vi fra vor Side har Krav at stille til Arbejdsgiverne under de Forhandlinger, der vil følge efter det, som allerede er passeret, siger sig selv, ogsaa i saa Henseende har vort Delegeretmøde truffet Beslut-ning.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Avertér i Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker paa Arbejdspladsen.
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen.

Dagpenge udbetales hver 10—12 Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S „**Oscar II**" fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 29. Februar.

S/S „**Frederik VIII**" fra København til Halifax (Kanada) og New York 8. Marts.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

240,000 Kr.

kan vindes i Klasselotteriets 6te Trækning. **15 Trækningsdage.** 1/1 92 Kr., 1/2 46 Kr., 1/4 26 Kr., 1/8 15 Kr. **Heldige Numre** kan fremskaffes. **Indsend straks Deres Ordre.** Kom ikke forsent til Lykken. **F. E. Christensen, Lotterikontor,** Fælledvej 25, København N.

Illustrerede Haandbøger med fuld Beskrivelse af Forholdene i Canada samt Oplysninger om, hvorledes Nyankomne kan anvises Arbejde ved Ankomsten, faas frit fra Jernbanens Repræsentant

P. E. la Cour.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS'

(De kanadiske Statsbaner)

Oplysningsbureau Afd. 8
RAADHUSPLADSEN
København V.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale

..... Afdeling ønsker tilsendt

..... Stk. store Agitationsskrifter.

..... Stk. smaa Agitationsskrifter.

..... Eksemplarer af Landarbejderbladet Nr. 5.

Navn .....

Adresse .....

Holtug-Gjorslev Afdeling.

Husk at betale Eders skyldige Kontingent for Januar-Februar-Marts Maaneder til Opkræverne eller til Kasserer Ejner Jonassen, Gjorslev. Alt skyldigt skal være indbetalt til ovennævnte senest 25. Marts. Ingen maa staa til Restance efter nævnte Dato, da det medfører Slettelse. I kan betale ugevis. **Edvard Frederiksen.**

Korsør og Omegns Afdeling

afholder Generalforsamling paa Landmandshotellet i Korsør Lørdag den 25. ds. Kl. 6½ Aften, hvortil alle Medlemmer bedes møde, og de, som har deres Bog, maa møde med den for at faa den afkontrolleret. Lorents Petersen kommer til Stede for at klarlægge Afdelingens Regnskab. Valg af Bestyrelse bliver foretaget paa Mødet.

Bestyrelsen.

Skamstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Mørkøv Hotel Kl. 8, og Bestyrelsesmøde afholdes Kl. 7½. Mød nu godt op, Kammerater, da der er vigtige Ting at tage Stilling til.

P. Krogager.

Østsjællands Kredsorganisation.

Der afholdes stort Møde i Køge paa Hotel Dannevirke Søndag den 11. Marts Kl. 11 Formiddag efter Planlæggelse fra Hovedbestyrelsen, hvortil alle Medlemmer indbydes til at deltage. Det bemærkes, at den store Sal bliver opvarmet, og at Opgangen er i Gaarden. Vi forventer stor Tilslutning, da der bliver vigtige Oplysninger. Fra Hovedkontoret kommer en Repræsentant til Stede. Der er sendt hver enkelt Afdeling skriftlig Meddelelse om Mødet. Mød saa denne Gang alle sammen, og tag eders Sangbog med.

NB. Gyldig Fagbog giver Adgang.

Jens P. Olsen.

Hillerød Afdeling

afholder Lørdag den 25. Februar selskabelig Sammenkomst paa Hotel København med humoristisk Aftenunderholdning og fælles Kaffebord samt Dans for Foreningens Medlemmer. Prisen er 50 Øre pr. Deltager. Medlemmerne bedes tegne sig hos Bestyrelsesmedlemmerne. Festen begynder Kl. 7½.

Vilh. Petersen.

Syv Afdeling

afholder Medlemsmøde Tirsdag Aften den 28. Februar Kl. 7½ paa Viby Hotel. Mød nu op, alle Mand, da der paa Dagsordenen er Drøftelse af en Fest i Anledning af 10-Aarsdagen.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt skyldigt Kontingent skal være betalt til den 25. Marts; i modsat Fald følger Slettelse, da alt skal være gjort op med Forbundet til den 31. Marts.

Harald Jensen.

Hillerød Afdeling

afholder Lørdag den 25. Februar paa Hotel København selskabelig Sammenkomst med humoristisk Aftenunderholdning og fælles Kaffebord samt Dans for Foreningens Medlemmer. Prisen er 50 Øre pr. Deltager. Medlemmerne bedes tegne sig hos Bestyrelsesmedlemmerne. Festen begynder Klokken 7½.

Vilh. Petersen.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 9. Fredag den 2. Marts 1928. 14. Aargang.

En Godsejerteori.

Landarbejdernes Vilkaar skal i alle Tilfælde forringes, — kan man ikke sætte Lønnen ned, forlænger man Arbejdstiden.

Ejeren af Aunsøgaard, Godsejer Thomas Junker, har i »Politiken« anstillet en Række Betragtninger over de Krav, der efter hans Mening bør stilles af Arbejdsgiverne under Foraarets Lønforhandlinger. Den Traad, der gaar igennem hele Godsejer Junkers Artikel, er denne: Ganske vist faar Arbejderne ikke for Tiden saa stor en Løn, at der er noget at tage af, thi i saa Fald kan Arbejderne simpelthen ikke leve af deres Arbejde; men kan man ikke reducere Lønnen, saa kunde man til Gengæld forlænge Arbejdstiden, saaledes at Arbejdsgiverne igennem forøget Arbejdsudbytte fik større Vederlag for den udbetalte Arbejdsløn.

Junker mener, at en forlænget Arbejdstid vil bidrage til at Landbrugets Rentabilitet bedrede sig, og til at — formindske Arbejdsløsheden blandt de gifte Arbejdere paa Landet.

Hvor fristende det end kunde være nærmere at uddybe den Tankegang, der slutter med det Ræsonnement, at da de gifte Arbejdere ikke af rene Forsørgerhensyn kan konkurrere i Prisbillighed med de ugifte Daglejerkarle og Tjenestefolk, saa bør de forsøge at konkurrere disse ud, ved at udstrække Arbejdsdagen til en Del af Natten med, hvor fristende det end kunde være, saa skal vi i denne Omgang lade den Side af Sagen ligge og holde os til Spørgsmaalet om hvorvidt en forlænget Arbejdstid i nogen væsentlig, blot mærkbar Grad skulde kunne bidrage til en Forbedring af Landbrugets Rentabilitet, eller med andre Ord, om det er troligt, at man ved en Forlængelse af Arbejdsdagen gør det muligt for den samme Femkrone at pine endnu flere Arbejdsværdier ud af en krumslidt Daglejerryg end det alt sker.

Thomas Junker er Landbrugskandidat og cand. polit. Det maa vel derfor ogsaa forudsættes, at han i sin Studeretid har stiftet i alt Fald noget Bekendtskab med det statistiske Materiale, der foreligger fra Bedrifter hele Verden over om Arbejdsintensitetens Forhold til Arbejdstiden. Det forekommer utroligt for ikke at sige beskæmmende, at det skal være nødvendigt endnu i 1928 at gøre en studeret Mand opmærksom paa det Faktum, at det gennem Masser af baade teoretiske og praktiske Forsøg og Erfaringer er en fastslaaet Kendsgerning, at det menneskelige Legeme kun evner at præstere et vist Maksimum af Arbejdsydelse, og at dette Maksimum ydes lige saa let eller lettere paa en 8-Timersdag, som paa en 10 eller 12-Timers Arbejdsdag. Ved Thomas Junker da virkelig ikke, at i vore Dage præsteres der overalt i Haandværk og Industri paa 8 Timer mindst lige saa meget Arbejde pr. Dag og pr. Arbejder, som der tidligere blev præsteret paa 10 Timer. Og ved Junker mon i hvert Fald af egen Erfaring ikke noget om, hvor lidt Fordel en Arbejdsgiver i Virkeligheden har af i Vintertiden at have Folk gaaende og rode i Halv- eller Helmørke sidst paa Dagen.

Landbruget er det Erhverv, der allerede har den længste Arbejdstid. Den Merværdi der kunde presses ud af Arbejderne ved eventuelt at forlænge Arbejdstiden med en halv eller hel Time, skal hverken Junker eller nogen anden Godsejer tro vilde skæppe ret meget til at betale Renter og Afgifter med.

I det hele skal ingen tro, at det danske Landbrug kommer ud af den nuværende Krise, selv om man som Indehaver af ogsaa den politiske Magt var i Stand til at trykke Arbejderne endnu længere ned i Fattigdom og Fortrykthed. Sandheden er den, at hos Arbejderne er intet at hente. De befinder sig, hvad Lønnen angaar, paa Eksistensgrænsen, og de lægger hver Dag deres yderste Flid og alle deres Kræfter paa Arbejdspladsen, uanset om Arbejdstiden er 11 eller 10 Timer. *R.*

Produktionsforøgelse og Arbejdsløshed.

Rundt om i Verden sidder der for Øjeblikket Mennesker og eksperimenterer med Opfindelser af Maskiner der vil være i Stand til at forøge Produktionen i mægtig Grad. Og grænseløst er det hvad menneskelig Snille og Opfindsomhed formaar at frembringe.

Men — er det hele nu ikke ganske vanvittigt, er det ikke Ruin for de store Dele af Befolkningen, er det ikke Kaos for hele den arbejdende Klasse?

Lad os se lidt nærmere paa Spørgsmaalet, og vi vil erkende, at da Maskinerne fremkom medførte de mange Goder og lettede i høj Grad Arbejdet for dem, der udførte det.

I vore Dage, derimod, kan man ofte høre pessimistiske Røster om disse Maskiner, og Røsterne henviser altid til Arbejdsløsheden. Pegende ud over Masserne høres Raabet: »Se, her gaar de i Tusindvis, og det er Maskinernes Skyld.

Vi er nu netop ved Spørgsmaalets

Husk at efterse Valglisterne.

Kærne, og maa nu uddybe det, for set overfladisk har Røsterne tilsyneladende Ret.

Det er en Kendsgerning, at Samfundet formaar at tilfredsstille det menneskelige Behov med de Maskiner, der allerede er indført, og alle Samfundets Mennesker behøver ikke engang at være medvirkende Det er ogsaa en Kendsgerning, at Samfundet har kunnet tilfredsstille Behovet, dengang der slet ingen Maskiner var.

Vi ved ogsaa, at en Produktionsforøgelse under Nutidens Forhold skaber større Arbejdsløshed, og, at det slet ikke er nødvendigt at forøge Produktionen, da man ligger med mægtige Varelagre, der kun er ringe Chance for at faa afsat paa Markedet.

Men — har vi derfor Lov til at sige, det er Maskinernes Skyld, maa man ikke hellere sige, det er Systemets, det System, hvorefter der produceres.

Thi af alle de Maskiner, der findes, er der ingen, der er saa taabelige og vanvittige som den nuværende Samfunds maskine. Den er langt bagefter sin T og trænger i høj Grad til Omforandr

Paa dette Punkt er det imidlertid kun Arbejderne, der ønsker at øve en Indsats. Fejlen, de ser i Maskinen, er den, at den producerer for Profittens Skyld i Stedet for Forbrugets og Behovets. Og hvorfor gør den det? Fordi Produktionsmidlerne er i Hænde paa privatkapitalistiske Mænd, og ikke tilhører Samfundet.

Derved er en Produktionsforøgelse baade vanvittig og taabelig. Den er Ruin for de store Dele af Befolkningen, og den er Kaos for den arbejdende Klasse.

Thi naar Varelagrene Dag for Dag vokser, sker der en skønne Dag en Standsning i Produktionen. Arbejderne kastes ud i Arbejdsløshed, deres Købeevne formindskes, dette rammer den handlende Del af Befolkningen, den har ingen Brug for Varerne, nye Arbejdere afskediges, og Maskinen arbejder udefter i Kaos. Ingen kan købe, trods det, at der er Varer i Massevis.

Det Billede, der vilde oprulles, hvis Produktionen kom ind i et andet System, vilde blive ganske anderledes. Da vilde Maskinen blive Arbejderne en Velsignelse, og da vilde Arbejdstiden indrettes efter Forbruget, og ingen Arbejdsløshed eksistere.

Lad os ikke slaa Maskinerne i Stykker, som de engelske Vævere gjorde ved Vævemaskinen, da den fremkom, men lad os udnytte disse vidunderlige Ting, lad dem blive til Gavn for Samfundet ved at omorganisere hele det nuværende System.

Carl Winther Sørensen.

Ny Forligsmand.

Efter Indstilling fra »Den faste Voldgiftsret« har Indenrigsministeriet som Efterfølger for Generaldirektør M. Kofoed udnævnt Direktør K. Riis Hansen som Forligsmand for Tiden indtil 1. Januar 1931.

Direktør Riis Hansen, der er godt kendt

fra sin tidligere Virksomhed indenfor Forligsinstitutionen, indtraadte for 1 Aar siden paany i Institutionen som Stedfortræder og er, som sagt, paany udnævnt til Forligsmand.

Foruden findes der to Forligsmænd, nemlig Departementscheferne Johs. Dalhoff og Johan Bülow, sidstnævnte er Formand for Institutionen.

Voldgiftsvæsenet i Tyskland.

Af **Clemens Nörpel,**
Allgem. Deutscher Gewerkschaftsbund,
Berlin.

(Sluttet.)

I Modsætning til de Overenskomster, der erklæres for almindeligt bindende, og som er ubestridte, er Tvangsoverenskomsterne stærkt omstridte. I første Linie af Arbejdsgiverne, som i alle de Tilfælde, hvor Fagforeningerne ikke kan tvinge dem hertil gennem Kamp, overhovedet forsøger at forhindre Afslutningen af en Overenskomst, men derefter af selve Fagforeningerne, som gennem en saadan bindende Voldgiftskendelse under Omstændigheder bliver forhindrede i at gennemføre en Kamp.

Herved maa dog beagtes følgende: Da Staten i Øjeblikket ikke har noget som helst strafferetsligt Middel til at skride ind mod Arbejdskonflikter, har den kun den Udvej, med Hjælp af Voldgiftsretsvæsenet at optræde som T v a n g s m æ g l e r mellem de modstaaende Parter. Enhver afsluttet Overenskomst binder de kontraherende Parter. De maa under Overenskomstens Gyldighedstid ikke gennemføre nogen Art Kamphandlinger mod denne, i modsat Fald begaar de Overenskomstbrud og gør sig civilretslig skadeserstatningspligtige. Paa denne Maade bliver Fagforeningerne gennem Tvangskendelserne under Omstændigheder hæmmet i deres Strejkefrihed. I Tilfælde af Strejker mod en Tvangstarif kan Arbejdsgiverforeningen ved Retten søge Fagforeningen til Betaling af Skadeserstatning.

Derimod er det i Tyskland en ubestridt Retsopfattelse, at den enkelte Arbejdsgiver og den enkelte Arbejder aldrig kan begaa Tarifbrud. Trods en bestaaende Overenskomst kan altsaa Arbejdsgiver og Arbejder gennemføre en Arbejdskonflikt. Bestaar derimod en Overenskomst, er det ikke muligt for de paagældende Arbejdsgiverforeninger og Fagforeninger at gennemføre saadanne Arbejdskampe, fordi de ellers vilde gøre sig skyldige i Brud paa Overenskomsten og dermed vilde være skadeserstatningspligtige.

Det skal gerne indrømmes, at denne Retsstilling er overordentlig vanskelig, og at der kan bestaa Uklarhed herover, navnlig i Udlandet. Det er dog umuligt i en kort Afhandling ganske eentydigt at klarlægge denne Retsstilling. Vi maa derfor nøjes med disse enkelte Antydninger. For imidlertid at udelukke enhver Misforstaaelse maa endnu henvises til, at den Paastand, at Myndighederne med Hjælp af Voldgiftsretterne eensidig tager Stilling mod Arbejderinteresserne, ikke vilde være til at bevise. Vanskeligheden ligger tværtimod i selve Materien.

I Voldgiftsretsvæsenet har de statlige Instanser mod hinanden at afveje de offentlige Interesser, Erhvervslivets Interesser og Arbejdskraftens Interesser. Dette er ikke let, men tilmed i Reglen højst vanskeligt. I og for sig har Fagforeningerne, naar Organisationerne har den tilstrækkelige Styrke, og naar den økonomiske Situation er gunstig, ogsaa i Tyskland Mulighed for at gennemføre deres videregaaende Fordringer gennem Strejke. Det Problem, hvorom i Øjeblikket Striden navnlig staar i Tyskland, ligger kun deri, hvorvidt Forligsinstansernes Initiativ skal gaa, om de skal gribe mere eller mindre kraftigt ind eller om de mer eller mindre skal holde sig tilbage saalænge, indtil Parterne s e l v paakalder Forligsinstansernes Medvirkning.

I højere Grad end vidtløftige Fremstillinger kan maaske Tal bedst bevise Voldgiftsretsvæsenets Betydning. Efter den officielle Statistik er i 1924 Voldgiftsretterne traadt i Virksomhed i 18,500 Tilfælde. Resultatet var 11,800 frivillige Overenskomster og 829 Tvangsoverenskomster. I 1925 har Retterne været virksomme i 13,500 Tilfælde. Resultatet var 8400 frivillige Overenskomster og 707 Tvangsoverenskomster.

Af de Overenskomster, som kom i Stand gennem Voldgiftsretterne, udgør Tvangsoverenskomsterne saaledes kun 5 pCt. Herved maa der ganske vist tages Hensyn til, at Tusinder af frivillige Overenskomster sikkert ikke vilde være blevet afsluttede, saafremt Voldgiftsretten ikke havde Mulighed for gennem sine bindende Kendelser at

skabe Tvangsoverenskomster. Denne Kendsgerning har for de modstaaende Parter været Anledning til at søge at naa en Forstaaelse eller frivilligt at tiltræde en af Voldgiftsretten afsagt Kendelse.

Repræsentantskabet i den faglige Landsorganisation i Tyskland har i sit Møde den 24. og 25. November 1927 paany taget principiel Stilling til Tvangsoverenskomsterne. Den følgende Udtalelse er gengivet efter den officielle Beretning i den tyske Landsorganisations Pressemeddelelser Nr. 45 af 26. November 1927:

»I Diskussionen blev Spørgsmaalet om Tvangstarifer indgaaende drøftet. Herved kom ogsaa alle Betænkeligheder til deres Ret, som taler imod den af Arbejdsgiverne meget hyppigt fordrede Afskaffelse af Retten til at afsige Tvangskendelser, d. v. s. Statens Ret til i hele Erhvervslivets Interesse at gribe ind ved Arbejdskonflikter. Arbejdsgivernes stærke Propaganda mod bindende Overenskomster, mod Tvangstarifsystemet er i og for sig et tydeligt Bevis for, at de tilstræber disses Afskaffelse for i det hele taget at blive fri for Overenskomster og for at gaa over til at afslutte Bedriftsoverenskomst med »deres« Arbejdere. En Afskaffelse af Tvangsoverenskomsterne kommer derfor ikke i Betragtning, men de maa ikke blive til en Regel, de maa være en Undtagelse, deres misbrugelige Anvendelse maa begrænses. Især betegnede Talerne Tvangstarifernes lange Varighed som et Misbrug af den Voldgiftsretten forlenede Ret.

Imidlertid bør man ikke overse,atTvangsoverenskomsten under Omstændigheder kan virke som en Slags Tvangsopdragelse af Arbejdsgiverne til Kollektivisme. Arbejdsgivernes »Overenskomst-Beredvillighed« bestaar formodentlig for mange Industriers og mange Kategoriers Vedkommende kun saa længe, indtil deres Kamp mod Tvangsoverenskomsterne har ført til det ønskede Resultat. Det vilde derfor ikke være til at forsvare uden videre at understøtte Arbejdsgiverne i denne Kamp, hvis Maal er at frakende Staten enhver Ret til at gribe ind ved økonomiske Konflikter, altsaa tildele den en Art Natvægterrolle. Det ligger paa Linie med Fagforeningernes almindelige erhvervsorganisatoriske Maal at styrke men ikke at svække Statens Stilling overfor Erhvervene. Men selvfølgelig har Fagforeningerne en ikke mindre stærk Interesse i, at Organisationernes Handlefrihed ikke unødigt indskrænkes. Fagforeningerne kan og vil ikke give Afkald paa, af egen Kraft og under eget Ansvar at forsøge at afslutte Overenskomster med Arbejdsgiverne og søge at forskaffe Kollektivismen Hævd gennem deres Organisations Magt. Fagforeningernes Magt, Udbygning af deres Organisationer er Kollektivismens sunde Grundlag. Den er Forudsætningen for, at Statens Indgriben gennem Tvangskendelser ikke bliver undergivet en Udvigling, som begrænser Organisationernes Frihed. — Tvangstariferne kan praktisk fuldkommen afskaffes, naar Arbejdsgiverne ligesom Fagforeningerne er villige til at afslutte Overenskomster paa Frivillighedens Grundlag De tyske Fagforeninger er for deres Vedkommende rede til at forrette det fornødne Oplysningsarbejde i saa Henseende. En Ændring af den lovlige Ordning af Voldgiftsretsvæsenet vil saa ikke mere være paakrævet«.

Folketingsvalglisterne ligger til Eftersyn i Dagene fra 1. til 8. Marts, begge Dage iberegnet.

Et fint Besøg.

Arbejderne ude i Fangel Kommunes Grusgrav fik forleden et meget fint Besøg, idet selveste Hr. Proprietær R. Rasmussen. Muldtoftegaard ved Fangel, beærede disse med sit Besøg,, og under dette benyttede Hr. Rasmussen Lejligheden til at optræde paa en efter vor Mening mindre fin Maade, idet han beskyldte os Arbejdere her i Grusgraven for at være nogle dovne og uduelige Individer, som intet gad bestille o. s. v.

Vi vil i denne Anledning gøre Hr. Rasmussen opmærksom paa, at vi Arbejdere her i Fangel Kommunegrusgrav alle er Folk, som altid har været flittige og nøjsomme Mænd, der alle ligger inde med fine Anbefalinger for lang og tro Tjeneste, Anbefalinger, som muligvis ikke er saa lidt bedre end dem, Hr. Rasmussen for Øjeblikket ligger inde med, idet den Maade, hvorpaa Hr. Rasmussen har optraadt overfor Sognets syge og fattige Landarbejdere, næppe kan betegnes som nogen Sukces for Herren til Muldtoftegaard.

Og naar Hr. Rasmussen har anskaffet sig en stor, flot Luksusbil, og nu senere en stor, moderne Traktor, saa er dette vist næppe af Kærlighed til Arbejderne, men muligvis af den simple Grund, at Arbejdet var begyndt at vokse ham over Ørene. Thi selv om Hr. Rasmussen virkelig er en stærk Mand, saa er det alligevel noget, som tager baade paa ens Tid og ens Kræfter, naar man skal give den baade som Turist, Landbruger samt Revser og Kritiker af saa at sige alt mellem Himmel og Jord.

Og som Landarbejderbladets Læsere sikkert endnu vil have i frisk Erindring, var det Hr. Rasmussen, der for en Del Aar tilbage optraadte som stærk Mand overfor en sagesløs Landarbejder, idet han paa offentlig Vej forøvede Overfald paa denne, for hvilken Kraftpræstation han fik en Bøde for Gadeuorden.

Vi synes, at en Mand, som Hr. R. hellere burde blive hjemme og passe sine egne Sager end rende og snuse omkring paa Kommunens Arbejdspladser og skælde flittige og nøjsomme Arbejdere ud for dovne og uduelige Individer.

Men, Landarbejdere, lad os haabe, at den Politik, Hr. Rasmussen i de senere Aar har ført mod Arbejderne her i Stenløse-Fangel Kommune, maa aabne Øjnene paa alle de sløve og ligegyldige Smaakaarsfolk, — — saaledes at disse kommer til at forstaa, at hvis Arbejderne vil fremad, saa gælder det ene og alene om at staa samlet, thi den Dag, da Arbejderne kan løfte i Flok, da vil vi være en Magt, en Magt, som vil være i Stand til at tilbagevise Overgreb fra Hr. Rasmussens og ligesindedes Side.

Fangel Kommunegrusgrav, den 17. Februar 1028.

Hans Larsen, Alfred Jensen, Holm,
organiserede Landarbejdere.

Anmeldelse af Bladet.

Afdelingskassererne gøres herved opmærksom paa, at der ikke i Marts Maaned vil ske Anmeldelse af Bladet til nye Medlemmer, fordi Forbundet skal betale 3 Maaneders Gebyr for Omdeling af Bladet til de Medlemmer, der i Løbet af Marts Maaned faar anmeldt Bladet.

Fra 1. April begynder en ny 3 Maaneders Anmeldelsestermin, og de Medlemmer, som vi i Løbet af Marts Maaned modtager Adresser for, vil derfor ikke faa Bladet før fra 1. April. Men send alligevel Adresserne ind til os, efterhaanden som Afdelingen faar nye Medlemmer. Hvis en Afdeling faar optaget en halv Snes Medlemmer, kan vi, om det ønskes, tilsende Bladene samlede i et Korsbaand til Afdelingskassereren.

Ekspeditionen.

KARSWOOD giver Masser af Æg — — selv i de koldeste Vintermaaneder. Læs hvad en begejstret Indsender skriver:

„Nærv. fremkommer for at meddele, at jeg har benyttet „Karswood" til mine Høns i længere Tid; jeg har anstillet Forsøg med „Lundsgaardblandingen", tilsat „Karswood". Forsøget omfattede 10 Hold; i Løbet af ganske kort Tid gik Æglægningen stærkt frem for Karswood-Fodringen, endog saa stærkt, at min bedste Lyse Sussey Høne har lagt 47 Æg paa 49 Dage og endnu er i Æglægning; i samme Tidsrum lagde min bedste Hv. Wyandottes 40 Æg. Jeg mener udelukkende, at dette skyldes „Karswood's gode Egenskaber.

Ærbødigst W. Lund,
Fuglsegaard. Holeby, den 19. Marts 1924".

Høns giver Dem hver Dag større Indtægt, naar De giver dem Karswood.

Faas hos Købmænd, Melhandlere og i Brugsforeningen.

En gros. Karl Schultz & Co., Kbh. K.

Nandrup-Affæren.

Den borgerlige Presses Hykleri.

Der er blevet stille om Nandrup-Affæren, den borgerlige Presse er ikke interesseret i, at der tales for meget om den Sag — helst havde den set, at Offentligheden aldrig havde faaet noget at vide om den Sag, og at Nandrup var naaet til Paris for at overtage sin fine Stilling der.

Skæbnens Ugust har villet det anderledes — den fine Direktør, der beboede en flot Villa i København og havde Sommervilla ved Tidsville, har i nogen Grad maattet dele Skæbne med ligestillede Forbrydere.

Som Direktør for et større Forsikringsselskab oppebar han en »Sulteløn« af 60,000 Kr. om Aaret, den stakkels Mand, der formodentlig i sin økonomiske Uformuenhed har lidt alleTantaluskvaler, fandt ingen anden Udvej end at franare og bedrage sine Medmennesker for 1 Million Kroner, og da det kneb med at faa flere Penge paa den Maade, maatte han gribe til at tage af de ham betroede Kasser, og noget saa gement som at stjæle fra en Meddirektør, Verden er ond, kun den bitre Nød har selvfølgelig været i Stand til at tvinge denne fine Mand, med sin noble Karakter, og sin Plads paa Rangstigens øverste Trin, til at gribe til slige Udveje, derfor er det ogsaa naturligt, naar Sagen bliver draget frem, at den borgerlige Presse reagerer, stakkels Mand, hans Handlinger har været ham Straf nok,

Johs. Ørgaard,
Formanden for »Norsk Skov- og Landarbejderforbund«, der, som omtalt andetsteds i Bladet, er blevet overfaldet af nationalistiske Voldsmænd.

hvorfor saa yderligere forbitre ham Tilværelsen ved at drage Spørgsmaalet frem til offentlig Beskuelse og Bedømmelse — saa mange har Ordene været.

Da forhenværende Justitsminister Steincke offentlig med Navns Underskrift fremdrog Nandrups Bedragerier i Bladene, styrtede hele den borgerlige Presses Slæng af Pressesjakaler sig over ham, æreskændte ham for en slig Gemenhed, der kun kunde være Udslag af Misundelse, Nævenyttighed og Nederdrægtighed. Da Pontoppidan indgav Politianmeldelse paa Nandrup for hans Tyverier, udøste den samme Presse de groveste Skældsord over hans Person. — Egentlig fik man nærmest Indtrykket af, at saavel Steincke som Pontoppidan var Forbryderne, medens Nandrup, der havde begaaet Forbrydelserne, var en forfulgt Uskyldighed.

Selvfølgelig føjede man til, dersom Nandrup har gjort noget forkert, maa han bøde derfor, men ondsindede Mennesker burde ikke angive ham, sligt burde man overlade til Politiet selv at finde ud af, Spørgsmaalet er blot, hvorledes Politiet efter denne Presses Opfattelse skulde faa Fingre i Forbryderen; thi hvor ingen Anmeldelse foreligger, hvor Politiet er uvidende om en Sag, kan det da ikke gribe ind — ydermere er Nandrups Fejghed en Borgen for, at han ikke selv vilde indgive Anmeldelse.

Hele Sagens Behandling fra den borgerlige Presses Side har været det mest storslaaede Hykleri. Nandrup skulde have været reddet. Offentligheden maatte ikke komme til Kundskab om den fine Forbryders Tyverier og Svindlerier, selvsagt kun fordi der her var Tale om en fin Mand. Respekten for Overklassen, for de øverste Samfundslag, falder jo nemlig sammen med Afsløringerne om snart det ene og snart det andet af »det høiere Selskab« Medlemmers Forbrydelser.

Forholdet ændres straks betydelig, dersom der bliver Tale om en fattig Mand, der af bitter Nød tilvender sig eet Brød for at skaffe Mad til sin sultende Familie, da er der ikke noget at sige Angiverne paa, da mener den borgerlige Presse, at det er fuldtud forsvarligt at skride ind; thi en saa farlig Forbryder, hvem Sult og Nød tvinger til enten at tiltigge eller ogsaa selv tage et Brød for at mætte de sultende Munde derhjemme, han maa sættes bag Laas og Slaa, han er en Trusel mod Samfundet. — Manden med de 60,000 Kr. om Aaret, Herre Gud, ham maa man se gennem Fingrene med, lad ham bedrage og stjæle den ene Million efter den anden, og lad ham saa uhindret drage bort til andre Egne, naar hans Muligheder hører op her, han kan kanske opnaa, hvor han kommer frem, at faa et nyt godt Arbejdsmarked, hvor han kan stjæle og bedrage for flere Millioner, men den Mand, der af Nød tilvender sig Brød, overfor ham maa Samfundet raabe »Vagt i Gevær« og mobilisere alt, hvad der findes af Politi for at uskadeliggøre ham.

Større Humbug og Hykleri skal der vel ledes længe efter. *Oliver Tvist.*

Ugens Hændelser.

I disse Dage er der indenfor det engelske Udenrigsministerium oprullet en Affære, der har ført til Afsløring af Aarsagerne til den engelske Arbejderregerings Fald.

En Understatssekretær Gregori er nemlig bleven afsløret som Ophavsmanden til det falske »Sinovjef-Brev«, der blev benyttet til Angreb paa Arbejderregeringen og foraarsagede dens Fald.

Gregory har benyttet Brevet for at gennemføre sine private Valutaspekulationer.

*

Mussolini stiller sig meget truende an overfor Østrig, fordi der i det østrigske Parlament er fremkommet Udtalelser om Italienernes Mishandling af den tysktalende Del af Befolkningen i Syd-Tyrol. — Han overvejer dog endnu, hvad han skal foretage overfor Østrig.

*

Formanden for »Norsk Skov- og Landarbejderforbund« Joh. Ødegaard, der deltog i vor sidste Kongres, har fornylig været Genstand for et Overfald af 6—7 Medlemmer af en fascistisk Organisation. Overfaldet foregik ved Nattetide. Ødegaard er blevet ilde tilredt. 2 Mand er arresteret. Aarsagen til Overfaldet skyldes sikkert de temmelig bitre Arbejdskonflikter, der har fundet Sted i Skovdistriktet omkring Kongsvinger.

*

Norge vil reducere sine Militærudgifter med 836,500 Kr., deraf 634,500 Kr. for Hærens og 252,000 Kr. for Marinens Vedkommende.

*

Paa et Møde i Sorø rettede den socialdemokratiske Folketingsmand Vilh. Rasmussen følgende Spørgsmaal til Højremanden Christmas Møller:

»Hvem skal betale de mange Millioner, som Landmandsbankens Underskud andrager?«

Synlig irriteret svarede C. M.:

»Det skal alle Skatteyderne.«

— Saa véd vi, hvad vi kan vente.

*

MOD VAAR

Vinteren viger for Vaarens Sang,
og Dage fyldes med Lys,
vandrede vi med saa tung en Gang
i Vinterens Mørke — Gys,
se, nu tindrer en nyfødt Sol,
ranke i Rejsning vi gaar
ind i de lysende Dage,
hvor Vinter vendes til Vaar.

Mulden, der laa i sin Mørkedragt,
tungt omkring Bondens Gaard,
se, den aander af Liv og Pragt,
naar Dage vandrer mod Vaar;
Frosten slipper sit barske Tag —
da myldrer Livet i Muld,
alle de jordbundne Kræfter
higer mod Solens Guld.

Vinteren viger og Vaar er nær,
og matte Øjne faar Glød,
Vinteren var som en Byrde svær,
der naget med Sorg og Nød,
lagde os Lænker om Haand og Fod
og tyngede Sind og Sjæl,
barske Dage, der centnertungt
trampede os under Hæl.

Magtens Herrer sad højt til Hest,
og red i Graadage frem,
svinged Svøber som Storm og Blæst
mod Smaamandens Hus og Hjem,
Sultesvøberne sved og svang,
Jernhæle tramped ned,
men gennem mørke Dage
vi frem imod Storme stred.

Se, nu stiger den store Vaar,
vokser af Mørket ud,
frem mod Dage i Lys vi gaar
og følgende Lysets Bud:
Mørkemændene slaas paa Flugt,
paa Lysets Skanse vi staar,
Kræfter svulmer og Sejr skal naas,
mens Dagene gaar mod Vaar.

Oscar Hansen.

Der er Udsigt til Lockout indenfor den svenske Papirindustri, — den nedsatte Kommission, der gennem Mægling har søgt at afværge Konflikten, har givet op.

Lockouten er erklæret fra 5. Marts og omfatter 57,000 Mand.

*

I De forenede Stater hersker der en kolossal Arbejdsløshed; de Arbejdsløses Antal anslaas til ca. 4 Millioner.

— Hvad hjælper saa Guldet?

*

Den tyske Metalarbejderkonflikt er afværget, idet Arbejderne har akcepteret Voldgiftskendelsen. Lockouten skulde træde træde i Kraft 2. Marts og omfatte ca. 800,000 Mand. Arbejderne opnaaede nogen Lønforhøjelse.

*

Regeringens og Højres Valgretsrov er fuldbyrdet. — Det nedsatte Udvalg er klar til at afgive Betænkning. Lovens Vedtagelse betyder, at Tusinder af Smaakaarsfolk vil miste deres Stemmeret.

*

Arbejdsløshedstallet er sidste Uge dalet med 2134 Mand og udgør nu 75,961.

Landarbejderne har haft en Tilgang af ca. 100 Arbejdsløse og er herefter oppe paa et Arbejdsløshedstal af 3989.

Mukken i Geledderne.

Høvdinge-Regeringens negative Politik bliver mere og mere iøjnefaldende, flere og flere Vælgere, selv indenfor Venstres Rækker, bliver klar over Regeringens gentagne Fejlgreb og Magtesløshed.

Høvding Madsen-Mygdals eneste Tale har ikke vist at være i Besiddelse af

P. Mac Donald,
Formanden for det engelske Arbejderparti.

den magiske Kraft, som Venstrevælgerne havde ventet; man er blevet klar over, at hverken Hypnose, Haandspaalæggelse, Trylleformularer eller andre Fiksfakserier kan hjælpe paa den økonomiske Krise, der for Tiden hærger vort Land. Vi skal nedenfor gengive et Brudstykke af en Artikel, som en Venstremand har forfattet, og som Venstrebladet »Aarhus Amtstidende« har maattet give Plads for. Artiklen bærer Titlen »Bondetanker« og er fra en gammel Abonnent, der aabenbart har en saadan Betydning i sin Egn, at det ikke gik an at lade Artiklen gaa i Papirkurven.

»Ingen Regering — skriver han — er vel af Landbefolkningen bleven modtaget med større Tillid, Haab og Forventning« — end Madsen-Mygdals. Nu har den virket i snart to Rigsdagssamlinger. Og hvad er Resultatet? *Den dybeste Skuffelse!* Formueskattelettelsen — hvad betyder den. I Artikelforfatterens By er der 8 Gaarde, hvoraf 7 er overprioriterede, medens den ottendes Besidder er meget velhavende. Men *han* er den eneste, der har faaet Skattelettelse, de andre har ikke blot faaet Lamperøg, men ny Byrder, f. Eks. ved *Aagerrenter* fra deres Skatters Forfaldsdag til Betalingen! Til Slut faar Venstre og Ministeriet *Madsen-Mygdal* følgende kraftige Salut:

»Jeg tror derfor, at det er paa Tide, at vi menige Venstrevælgere minder vore Rigsdagsmænd kraftigt om, *naar vi en enkelt Gang kan faa dem i Tale i vore Vælgerforeninger,* at nu er det snart paa Tide, at Løfterne indfries, *ellers har vi ingen Brug for dem og vælger os andre,* der vil virke for vore berettigede Krav og ikke nøjes med at give os gode Raad og store Løfter.«

Som det fremgaar af ovenstaaende, kan man just ikke paastaa, at Glæden over Regeringens Politik indenfor Venstre er ublandet.

Aarsagen er lige til. Regeringens Nedskæringspolitik og dens vælten nye økonomiske Byrder fra Staten og over paa Kommunerne, dens Given til Formuebesiddere og Tagen fra de besiddelsesløse, dens Tendens til gennem forøgede Militærbyrder og nye Skatter til Landmandsbankgældens Betaling, at øge Skattebyrderne for de underste Lag af Befolkningen, har komplet ødelagt Landets Økonomi.

Den Svækkelse af Købeevnen, der gennem Nedskæringen af de sociale Love og Lønningerne har fundet Sted, saavel som de økonomiske Byrder, der er væltet over paa Kommunerne, har ikke undladt at sætte sit Spor udover det ganske Land.

Det vil derfor ikke være ubegrundet at høre Vælgerbefolkningens Mening om denne Politik. Sandsynligheden taler for, at adskillige Venstrevælgere har faaet »Høvdingepolitik« nok og kunde ønske en fornuftigere og sundere Regeringspolitik sat i Højsædet.

Sfinksen.

Pas paa Valgretten.

Vi gør opmærksom paa, at Valglisterne til Folketinget i denne Tid er fremlagt til Eftersyn.

Situationen er i Øjeblikket saaledes, at vi kan faa Valg til Folketinget naar som helst. Det gælder derfor om, at enhver Arbejder overbeviser sig om, at han er opført paa Valglisten.

Fortegnelse over nye Medlemmer

i Tiden fra 1. til 28. Februar 1928.

Aastrup, F.	1
Allerslev	1
Allesø-Broby	1
Allingaabro	2
Arninge	14
Aversi-Tybjerg	1
Bindslev	3
Birket	2
Boller	6
Branderslev	3
Brorup-Valby	1
Brøndum-Hvidbjerg	1
Børkop	1
Davinde	2
Døllefjelde-Musse	3
Ellested-Herrested	1
Ensted	2
Falkerslev	6
Faxe	1
Feldsted	2
Femø	2
Fensmark	1
Flintinge	3
Frejlev	5
Fuglebjerg	2
Fuglse	11
Gamtofte-Turup	2
Gandrup-Østbirk	1
Gandrup-Ø. Hassing	2
Gistrup-Nøvling	1
Gloslunde-Græshave	2
Grevinge	1
Gudme-Brudager	1
Gunderslev	3
Gunslev	1
Halsnæs	13
Halsted-Aunede	3
Hammer	1
Haslev	1
Hastrup-Særløse	2
Hellum	1
Helsinge-Drøsselbjerg	1
Herløv-Lyngby	2
Herslev-Gevninge	8
Hillerød	4
Hillested	2
Hindsholm	2
Hjembæk	1
Hjordkær	6
Hjortshøj	1
Hovnstrup	1
Horreby	3
Horslunde-Nordlunde	1
Hurup, Østj.	1
Hyllested	1
Idestrup	3
Jerslev	2
Jydstrup	1
Karlslunde	3
Ketting	2
Kippinge-Brarup	2
Kirke-Hyllinge	6
Klemensker	2
Klinkby	1
Klippinge	1
Klokkerholm-Ørum	6
Kongsted	2
Korinth	2
Købelev	2
Køng, Fyn	6
Lejre	3
Lidemark	2
Lindelse	1
Lomborg-Rom	2
Longelse	1
Lødderup	1
Løgten	1
Løjtofte	4
Mejlby	1
Munkebjergby	3
Nebbelunde-Sæddinge	6
Nidløse	1
Nim	1
Nr. Alslev	4
Nr. Vedby	3
Orte	3
Otterup	1
Oure-Vejstrup	1
Pedersker	11
Pjedsted	1
Præstø	1
Radsted	1
Raunholt	3
Ringsted	1
Ryde-Landet	4
Rø	1
Rødby	1
Rønde	1
Saltum	1
Samsø	4
Sandby	1
Sct. Hans Sct. Olai	2
Sengeløse	2
Skamby-Uggerslev	1
Skamstrup	12
Skive	1
Skrøbelev	1
Skærbæk	4
Slangerup	1
Slemminge	5
Smørum	3
Snedsted	2
Snesere	2
Sommersted	3
Sorø	1
Stenløse-Fangel	2

Stenmagle	2
Stignæs	2
Stokkemarke	15
Storehedinge	3
St. Merløse	1
St. Sjørup-Ingerslev	5
Storring	2
Sundby	2
Sværdborg	1
Søby-Halling	2
Søllested, Fyn	2
Søllested, Loll.	2
Sdr. Bjært	1
Sdr. Broby	5
Sønderby	10
Sdr. Dalby	1
Sønderholm-Frejlev	1
Taagerup	1
Taars, L.	2
Tamdrup	1
Tandslet	5
Thureby	1
Tolstrup	2
Trelde	4
Trige	1
Tullebølle	5
Tune	1
Tæbring-Outrup	3
Tømmerup	6
Ubby	12
Uldum	1
Utterslev	4
Vaabensted	2
Vaalse	1
Vaarst	2
Vejlø	1
Vestenskov	5
V. Brønderslev	1
Vissenbjerg	4
Vodskov	4
Vrejlev	5
Væggerløse	2
Værum-Ørum	1
Ølstykke	2
Ørting-Falling	2
Ørum-Viborg	1
Østerlars	4
Østrup	3
Ialt Antal Medl.	446

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Roskilde Kredsorganisation

afholder Generalforsamling paa Fjordvilla i Roskilde Søndag den 4. Marts Kl. 1. Alle Afdelinger anmodes om at lade sig repræsentere i fuld Udstrækning i Henhold til Lovene. Overenskomstsituationen og Agitationen kommer til Drøftelse.

Jens Sørensen.

Nordsjællands Kredsorganisation

afholder stort Kredsmøde Søndag den 4. Marts Kl. 11 paa »København« i Hillerød, efter Planlæggelse fra Hovedbestyrelsen angaaende Overenskomsten. Alle Medlemmer indenfor Kredsen har Adgang, og Afdelingernes Bestyrelser bedes særlig om at komme til Stede. Forbundet vil møde med en Repræsentant. Mød op, baade fra de gamle og nye Afdelinger, og giv jeres Mening tilkende. **Vilh. Petersen.**

Haraldsted Afdeling.

Medlemmerne anmodes om at have indbetalt al Restance og forfaldent Kontingent til Kassereren inden 25. Marts, da de ellers vil blive slettede. Eventuelle Arbejdsløse maa gaa til Kontrol hos Th. Vind, Ske Old, og hos Frits Englund i Haraldsted, alt eftersom de bor de to Kontrolsteder nærmest. Kontroltiden er fra 10 til 11 de fem Dage, og fra 3 til 4 om Lørdagen.

Thomas Vind.

Fensmark-Olstrup Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest Søndag d. 11. Marts Kl. 7 i Olstrup Samlingshus. Alle omkringliggende Foreninger indbydes med Faner. Som Taler kommer Marius Olsen til Stede. **Bestyrelsen.**

Sengeløse Afdeling.

Efter Indbydelse fra Socialdemokratisk Forening anmodes Medlemmerne om at give Møde til deres 15 Aars Stiftelsesfest i Sengeløse Forsamlingshus Lørdag den 3. Marts Kl. 7. Fanebæreren anmodes om at give Møde med Fanen. Der er fælles Kaffebord. NB. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al gammel Gæld og Restance maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Marts for at undgaa Slettelse, da alt Regnskab skal være opgjort og indsendt til Forbundet den 31. Marts.

L. P. Nielsen.

Everdrup Afdelings

Medlemmer erindres ved nærværende om, at al Skyld til Afdelingen — Kontingent for Marts Maaned, Kontingentrestancer og Ekstrakontingent — skal være indbetalt til undertegnede Kasserer inden Søndag den 25. Marts d. A., i Fald man vil bevare sin Medlemsret i Forbundet og Arbejdsløshedskas-

Hørve-Faareveile Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling hos Jens Rasmussen, Hørve Mark, Søndag den 4. Marts Kl. 2 Eftermiddag. Mød nu alle op, da der denne Gang foreligger meget vigtige Ting, som skal behandles. Husk: Al Restance skal være betalt inden 31. Marts for at undgaa Slettelse. **Axel Hansen.**

Strø og Omegns Afdeling.

Medlemmerne opfordres indtrængende til at paabegynde Indbetaling af Restancerne, saaledes at det hele er i Orden med Kontingent inden 25. Marts. **Ole Olsen.**

Slangerup Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alle Restancer skal være indbetalt til Afdelingen senest den 25. Marts, ogsaa for Marts Maaned, da det ellers har Slettelse til Følge. Tænk paa, hvor slemt det kan blive, hvis du til Vinteren 1929 bliver arbejdsløs og er slettet af dit Forbund paa Grund af Restance; saa kan det blive vanskeligt at skaffe noget til dig og dine. Husk derfor at faa betalt, inden det er for sent.

Emil Petersen.

Sæby-Buerup Afdeling.

Medlemmer indenfor Afdelingen, som staar til Restance, anmodes om i egen Interesse at indbetale denne inden den 31. Marts. Afdelingen afholder paa denne Dato sin ordinære Generalforsamling, og Aarsregnskabet afsluttes pr. 31. Marts. Opkræveren tager mod Kontingent 2 Gange i Marts Maaned. Medlemmer, som ikke har klaret deres Restancer til den Tid, kan ikke garanteres mod at blive slettet. Betal derfor, naar Opkræveren kommer.

Chr. Larsen.

Stillinge Afdeling.

Medlemsmøde afholdes hos undertegnede Lørdag den 3. Marts, Aften Kl. 7.

Erik Hansen.

Hyllinge Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. Marts Kl. 7½ paa Hyllinge Hotel. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Mødet. Alle Restancer bedes betalt inden 25. Marts. Husk, ingen maa staa til Restance pr. 31. Marts, da det vil medføre Slettelse.

Bestyrelsen.

Østsjællands Kredsorganisation.

Der afholdes stort Møde i Køge paa Hotel Dannevirke Søndag den 11. Marts Kl. 11 Formiddag efter Planlæggelse fra Hovedbestyrelsen, hvortil alle Medlemmer indbydes til at deltage. Det bemærkes, at den store Sal bliver opvarmet, og at Opgangen er i Gaarden. Vi forventer stor Tilslutning, da der bliver vigtige Oplysninger. Fra Hovedkontoret kommer en Repræsentant til Stede. Der er sendt hver enkelt Afdeling skriftlig Meddelelse om Mødet. Mød saa denne Gang alle sammen, og tag eders Sangbog med.

NB. Gyldig Fagbog giver Adgang.

Jens P. Olsen.

Dansk Koloniallotteri.
5. Kl.s 43. Lotteri trækkes fra 7. Marts til 2. April. Fornyelsen slutter paa Lørdag.
Lodder til den store Trækning
faaes hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkont., Amagertorv 11, Kbhvn. K.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Kanada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 8. Marts.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 21. Marts.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. = White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Husmandsbrandkassen for Danmark
(130,000 Medlemmer. 1100 Mill. Kr. Forsikringssum).
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet
I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5. Kbhvn. B Telf. 5150

Gratis og franco
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

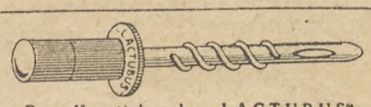

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS"
(Verdenspatenteret) Den eneste, der duer.
Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horsens.

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

Avertér i Landarbejderbladet.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Tanker.

Tiden er mærkelig, og flere synes at begynde at tænke, men Begyndelse er svær.

Ved et offentligt Møde i Abbednæs for nogle Dage siden omtaltes det uklare og meningsløse i, at saakaldte kristne Kulturfolk søgte at skade eller udrydde hinanden ved Gift og andet usømmeligt Værktøj, — da der er haardt Brug for gode Evner til god og redelig Gerning, bl. a. for at faa Krigsgælden og anden Gæld betalt.

Ja, Gælden er stor, — men Dumheden var ogsaa stor.

Man udtalte tillige Forundring over, at Folk med ca. 10 Tdr. Land god Jord betalte Skat af ca. 2000 Kr., medens andre med ca. 50 Tdr. Land betalte af ca. 600 Kr., og Folk med flere Hundrede Tdr. Land kun havde en Brøkdel eller slet ingen Indtægt.

Et Sogneraadsmedlem, der var til Stede, mente, at der kunde være Uredelighed i Selvangivelsen, og at Konsulenter muligt medvirkede til at sætte Tal paa Skruer.

En Fisker udtalte, at naar flere Hundrede Tdr. Land ingen Indtægt gav, da var der ingen fornuftig Mening i at udtørre vore fiskerige Fjorde, der dog havde Værdi, som de var.

Tiden er vanskelig, og vi bør efter Evne virke for en bedre Tid.

Abbednæs, 27. Februar 1928.

Niels Rasmussen,
Arbejdsmand.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 10. Fredag den 9. Marts 1928. 14. Aargang.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Ombytning af Fagbøger.

Man henleder Opkrævernes og Afdelingskassererne Opmærksomhed paa, at der blandt Medlemmernes Fagbøger findes en Del, hvori der ikke er Plads til Mærker længere end til og med December Maaned 1927.

Saadanne Medlemmer skal jo have nye Fagbøger fra 1. Januar 1928. Men da disse Medlemmer, der af nævnte Aarsag skal have nye Bøger, altid skal have nye Bøger med det gamle Nr., og da der ikke maa rettes i eller laves om ved Numrene i de fra Forbundskontoret udsendte nye Fagbøger, skal Udstedelsen af saadanne nye Bøger altid foretages paa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor.

Paa Foranledning heraf skal vi anmode om snarest mulig og i hvert Fald saa snart Medlemmet har sin Bog forsynet med Mærke for December Maaned, at faa Bøgerne indsendt til Ombytning.

Det er jo nu paa høje Tid, dersom Ombytningen ikke allerede er foretaget.

De nye Bøger koster som bekendt 1 Kr., der indbetales til Forbundet under Betegnelsen: Afdelingsmateriale. Medlemmerne bedes selv paasé, at de faar Bøgerne ombyttet, naar Tid er.

Nye Fagbøger til Medlemmer, der overflytter fra halvtbetalende til heltbetalende eller omvendt, og nye Bøger til Medlemmer, der er tilflyttet fra andre Forbund, skal dog fremdeles udstedes af Afdelingerne, for de sidstnævntes Vedkommende dog først efter at de har betalt Kontingent og været i Arbejde i 3 Maaneder efter Tilflytningen.

Husk Adresser og Opholdskommuner pr. 31. Marts.

Endskønt vi ikke endnu har naaet den 31. Marts, til hvilken Tid samtlige Afdelinger skal udarbejde og indsende Medlemsfortegnelser pr. 31. Marts og Oplysninger om hvert enkelt Medlems Opholdskommune samme Dato til Arbejdsløshedskassens Hovedkontor, henleder man dog allerede nu saavel Tillidsmændenes som Medlemmernes Opmærksomhed paa denne Sag. For Afdelings-Kassererne Vedkommende henstiller vi, at de allerede nu begynder at undersøge, om de har fuldstændig nøjagtig Adresse for hver enkelt af Afdelingens Medlemmer og saaledes er i Stand til at kunne udfylde Medlemsfortegnelsen med næsten pinlig Nøjagtighed, og for Medlemmernes Vedkommende henstiller til hver enkelt selv at være sin Afdelings Kasserer behjælpelig med at sætte ham i Stand til at kende Adressen og at kunne udfylde Medlemsfortegnelsen ikke alene med rigtig Adresse, men ogsaa med rigtigt Navn for Opholdskommunens Vedkommende. Og for de Medlemmer, der nu i Foraarstiden som Følge af Overtagelse af Arbejde eller af anden Aarsag foretager Flytninger, enten indenfor Afdelingens Omraade eller fra een Afdeling til en anden, henstiller vi særligt, at disse om fornødent gennem Brev omkring 31. Marts giver Kassereren for den Afdeling, de da staar som Medlem af og har betalt Kontingent til, nøjagtig Meddelelse om Adresse og Opholdskommune den bestemte Dato, den 31. Marts.

Vi har i tidligere Aar ofte modtaget Klager fra Sogneraadene over, at de opgivne Adresser og Opholdskommuner ikke er rigtige, idet et eller andet Medlem enten først er flyttet til paagældende Kommune efter den 31. Marts, f. Eks. den 1. April, eller var fraflyttet paagældende Kommune allerede inden 31. Marts, f.Eks. den 25. Marts. I begge Tilfælde kan Kommunen nægte at betale Tilskudet, og saavidt vi har bemærket, gør Sogneraadet dette i den Udstrækning, det er dem muligt. Det er derfor en Betingelse for at faa det fulde Tilskud fra det Offentlige, at Medlemsfortegnelsrene er udfyldt nøjagtige.

Men for at naa det bedst mulige Resultat, er det nødvendigt, at alle de her nævnte Faktorer: Hovedkontoret, Afdelingernes Tillidsmænd særlig Kassererne og Opkræverne og de enkelte Medlemmer lægger alle Kræfter i og faar fremskaffet det nødvendige Samarbejde i denne Sag.

Med kammeratlig Hilsen

Sofus Westergaard.

Paa Skillevejen.

Trods Fortidens Ydmygelser i Kampen mod Godsejervælden har Venstre nu sluttet et aabent Vaabenbroderskab med det forhen saa forhadte Højre. Vel kives og strides man lidt endnu indenfor disse to Partier, og der har endog været Tale om Skilsmisse, men dette Mundhuggeri har intet reelt at betyde. Venstre spiller nu de Nationalliberales Rolle i ny Indstudering. Da de Nationalliberale i sin Tid saa, at Bonden vilde sidestilles i politisk Ret med dem, blev Partiet fornærmet og erklærede med Indignation i flammende Ord, at der var intet Parti paa Guds grønne Jord, der var mere uretfærdigt end netop Bønderne med samt deres Talsmænd paa Tinge. Herregud, hvor var dog Bønderne et sølle Parti, og der taltes om »Transtøvler« og meget andet, af Mangel

paa bedre Bevismateriale. Man husker Visen:

»Jeg har været til Middagsmad
oppe hos Kongen paa Slottet.
Dér sad Grever og Bønder paa Rad,
mens vi med Maden os godted.
Der sad store og der sad smaa,
der sad Sponneck med Sporer paa.
Ja, jeg har været til Middagsmad hos
Kongen i Dag.«

Jeg husker engang i 80'erne at have hørt denne Vise synges i vild Jubel fra en rig Købmands Saloner ud over Hundrede Vælgeres Hoveder. Nu er Bonden sandt for Dyden kommen i Selskab med »Grever paa Rad og Folk med Sporer«.

Er det da saa underligt, at han harmdirrende vender sig mod Arbejderne?

Hvad er da den dybeste Grund til Bondens Had mod Arbejderne?

Ganske simpelt den: at vort nuværende Samfund er som en sand Spillebule. Der spilles højt Spil paa Børsen og i Spekulationer af alle Arter, saa højt spilles der, at en Albertis Meriter kun var som Vand mod en Glückstadt og alle de andre Storsvindlere, de senere Aar har været saa rige paa. Og her forlanger man, at Arbejderne skal betale alle disse vilde Orgier. Under de mægtige Højkonjunkturer prioriterede Bondestanden Masser af dansk Jord ud til Højfinansen og belagde denne Jord med Prioriteter, som disse Jordbrug ikke kan udrede.

Saa kom Faldet! Man ser at have overvurderet Situationen og derved handlet som Spillere, der haaber paa Gevinst, men ender med Tab. Landbruget véd, at Højfinansen har barrikaderet sig med en Fæstning af »Lov og Ret« i Form af Obligationer. Muligt er det derfor, man slutter Kreds om Pengevældens Mænd og i stupid Samdrægtighed kræver Arbejdslønnen nedsat til en bevislig Forarmelse for hele Landet. Handel, Haandværk og Industri slutter Kreds om deres Interesser for ikke at blive maset ned i Elendighed i Kampens Hede mellem de to gigantiske Kæmper: Kapital og Arbejde. Nu raaber Agraren: Arbejdslønnen skal nedsættes, Arbejdsdagen forlænges, og dette kræver man uagtet næppe nogen Stand i Danmark har udvidet sin Levefod i større Omfang end netop Bonden. Fra sin straatækkede Gaard har han nu i Almindelighed faaet en høj, lys, haardttækket Villa. Fra den tarveligste Kost er han naaet frem til en Middelstands bedre Levefod. Fra den faste, rumlende Vogn med Bueagestol har han skiftet, først til Fjedervogn, dernæst Fjedervogn med Gummiringe for nu at suse frem i Automobil og med Jernbanefart, og dog støjer han op om, at han har store Vanskeligheder. Aa ja, naar man giver Partiet som »Greve«, kan det jo være vanskeligt nok; men jeg har hørt en lille Fugl synge om at »spænde Livremmen ind«, men disse Ord gjaldt nok ikke Agraren, thi at have fyrige smukke, unge Heste staaende i Stalden og »herskabelige« Vogne i Vognporten, og dog købe Luksusbil, er vel nok et Flottenhejmeri, der kan forslaa til at belyse Agrarernes Trængsler og Livremsspænding. Herimod er der blot at sige til Arbejderne: Se paa alt dette Humbug, gaa i jer Organisation, dem, der muligt ikke er der, gør din Pligt, men kræv din Ret! —

Lad mig til Slut have Lov til at minde om de Præster, der er fremkomne med et Forsvar for Samfundets Støtte til de Arbejdsløse, medens en Kaldsfælle til disse Præster raaber: »Ikke tage Parti! Præsten bør kun henvende sig til »Menneskehjærtet«.« — Jo, Tak, »Menneskehjærtet«! Den Væddeløbstraver kender vi. Den er trangbrystet, har Spat og Dødkuller, naar den skal bruges for en Arbejdsvogn. Den gaar kun villigt — saa godt den kan humpe af Sted — for en Greves fine Ekvipage! Og nu har Bilerne sandt for Dyden gjort den helt overflødig. Lad mig da spørge rent ud: Hvor findes Kristendommen i det Kulturrige, der kaldes et kristeligt Samfund? Jeg øjner den ikke. I Aarhundreder har den menige Mand trællet under Storkapitalens brutale Svøbeslag. Vi har set hvert Aarhundredes blodige Krige og rædselsfulde Begivenheder, hvor de saakaldte kristne Nationer har raset som Djævle mod hinanden. For Aartier siden har nogle lærde Teologer skrevet nogle Dogmer, der er afstemt efter Kulturens Krav, som Strengene i en Violin. Dogmerne hedder: »Tro og Naade«. »Troen« er saa mægtig, at den kan hæve Naaden til Himlen og faa tilgivet baade Mord, Brand og Udbytning af Næsten. Det maa indrømmes at være en billigere Himmelfart end Pavens Afladsbreve, der dog kostede Penge.

Imidlertid satte Paulus Troen meget lavt, uagtet han nævner en »Tro, der kan flytte Bjerge«. Jeg tror saamænd ikke, at nogen Præst i det ganske Land har saa stærk en Tro, at han alene ved Hjælp af den kan flytte et Halmstraa, da langt mindre et Bjerg! Man erindrer, at Muhamed, da Bjerget ikke — efter hans Befaling — vilde komme til ham, gik han til Bjerget, og det vilde gaa vore Præster paa lignende Maade.

Under hele det Væv af Tanker om »Tro og Naade« har den saakaldte »kristne« Verden gaaet sin skæve Gang, mere i Lighed med Hedenskab end med Kristendom. Men i hele dette Virvar af Kristendom og Kultur, har jeg — som Kristen — den største Agtelse for de stoute Arbejderskikkelser, der udfører en virkelig Samaritanergerning — ganske vist udenfor Kristendommens Ramme — ved, af deres beskaarne Lønninger, at udrede Millionbeløb til deres arbejdsløse Kammerater. Thi det maa staa klart for os alle, at Kristendom eksisterer ikke som Samfundsliv, og en kristen Menighed endnu mindre. Vort Samfundsliv er sammentømret af en Kultur, der i det væsentlige er bearbejdet i den verdslige Lovs utallige Paragraffer, og af disse vil det fremgaa: »at den, der har meget ,skal gives mere, men fra den, som intet har, skal der tages«. Det er Kong Mammon — Kristendommens værste og største Fjende —, der her regerer.

Uglerup, Jyderup.

P. Kristensen.

Om Styrkelse af Organisationen.

Det hænder jævnlig, man kan næsten sige daglig, at vi modtager Forespørgsler fra Afdelingerne eller enkelte forhenværende Medlemmer om, hvorvidt Vedkommende kan bevare sin Medlemsret i Organisationen ubeskaaret, naar han betaler sin Restance.

Saadanne Forespørgsler maa imidlertid altid i Overensstemmelse med Lovene besvares med Nej, og dette medfører i alle Tilfælde at den paagældende risikerer paa et eller andet Tidspunkt at komme i en meget kedelig Situation, idet han herved unddrages Organisationens Beskyttelse paa et Tidspunkt, hvor han maaske havde den i særlig Grad behov, og navnlig kan dette jo være følelig i en vanskelig Erhvervssituation.

Jeg vil tro, at man fra Afdelingernes Ledelses Side udfører et stort Arbejde for at forhindre, at Medlemmerne kommer ud for saadanne Situationer, men selv det mest udmærkede Arbejde fra denne Side, er jo omsonst, dersom Medlemmerne ikke selv er sig Faren bevidst, og søger, mens Tid er, at gardere sig mod at miste sine Rettigheder ved at blive slettet for Restance.

Det kan desværre ikke nægtes, at der hos en Del Medlemmer findes en yderst uheldig Tendens til, naar først den 31. Marts, den Dato, hvor Restance absolut medfører Slettelse, er overstaaet, da at lade fem være lige, og roligt vente med at betale, indtil man igen har de to Maaneders Restance.

Det siger sig selv, at den i Lovene hjemlede Restancefrist aldrig er tænkt anvendt paa den Maade, thi saaledes anvendt, er den jo uden Værdi for det paagældende Medlem, idet vedkommende straks, dersom et Uheld indtræffer, netop den Mulighed, som Lovene tager Sigte paa, er saaledes stillet, at han glider ud af Organisationen, dersom han blot en Maaned ikke kan betale.

Bestemmelsen regner med, at der kan ske Uheld, og stiller derfor to Maaneder til Raadighed til at overvinde Følgerne af disse, men er de to Maaneder brugt paa Forhaand, har Bestemmeslen jo ingen Værdi.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Det uholdbare i, at benytte sig af Lovenes Restancebestemmelser paa ovennævnte Maade, træder jo ogsaa særdeles tydeligt frem i de sidste Maaneder før 31. Marts, og naturligvis navnlig i Marts Maaned, idet som allerede nævnt, Restancer ikke er tilladt efter 31. Marts og medfører Slettelse, hvis de ikke ordnes senest denne Dato.

Det siger sig selv, at en Restance paa et Par Maaneder, foruden Marts Md. er meget vanskelige at klare, navnlig i disse Tider, men helt umuligt bliver det, dersom man ikke begynder at afbetale i Tide, saaledes at man fordeler Trykket over en længere Tid.

De Medlemmer, der staar til Restance, maa derfor allerede nu begynde at søge Udveje til at faa klaret Forholdet; der er jo dog ingen, der har Raad til at staa uden for sin Organisation eller opgive sin Forsikring mod Arbejdsløsheden, men skal man bevare sine Rettigheder maa alt Kontingent, ogsaa for Marts Maaned, være betalt senest den 31. Marts.

Vi har fornylig udsendt et Cirkulære til Afdelingernes Formænd og Kasserere, hvori vi indskærper dem, at sørge for en energisk Opkrævning, — men som sagt, Medlemmerne maa selv yde deres Medvirken, uden denne kan selv den bedste Bestyrelse intet udrette.

Vor Organisation er i stadig Fremgang og Vækst, vi faar mange nye Medlemmer, og nye Afdelinger oprettes stadig, men skal vi engang naa til at høste de fulde og hele Frugter af dette Arbejde, maa hvert eneste Medlem yde sin Indsats, ikke alene som Agitator for nye Medlemmer, men navnlig ved, at man selv holder sin Bog i Orden, og ved at man, om nødvendigt, paavirker andre til at gøre ligesaa.

Paa den Maade skaber man en Organisation, der er i Stand til at varetage Landarbejdernes faglige og økonomiske Interesser.

Lorents Petersen.

Gaardbestyreren brød Aftalen.

Ved Retten i Middelfart er Gaardbestyrer Hans Hansen, Hønnerupgaard pr. Gelsted, blevet dømt til at betale Arbejder Einer Roth 44 Kr. med Renter og Sagsomkostninger som Erstatning for brudt Aftale angaaende Optagning af Foderroer.

Einer Roth havde akkorderet med Gaardbestyreren om Lugning og Optagning af Foderroer og havde i Forsommeren 1927 luget 9780 lb. Favne. Henimod Optagningstiden spurgte han Gaardbestyreren, hvornaar Optagningen skulde paabegyndes, og fik Besked paa at møde omkring 10. Oktober, men allerede den 8. Oktober havde H. Hansen sat andre Folk til Arbejdet og nægtede at lade Roth faa dette.

Det var ikke muligt for Forbundskontoret at faa den stormægtige Gaardbestyrer til blot at besvare høflige Henvendelser angaaende Forholdet, og man maatte derfor gaa til Sagsanlæg, der fik det ovenfor nævnte Resultat. Hr. Hansen kunde have sparet baade Penge, Tid og Ærgrelser, hvis han havde udvist en mindre egenraadig og selvklog Optræden.

Masser af Æg

selv ide koldeste Vintermaaneder.

Danmarks og Englands ledende Fjerkræavler-Eksperter

Konsulenten for Danmarks Fjerkræavlerforening Hr. **C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard,** Fru **Agnes Seemann,** Haraldslund, Lyngby, Mr. **Powel Owen,** F. B. S. A., Bestyrelsesmedlem af Counsil and Excutive of Nafional utiliy poultry Society, England, **anbefaler alle Karswood Hønsefodertilsætning, som er Verdens bedste og mest benyttede ægdrivende Fodertilsætning.** k

Fru Hofjægermesterinde Dagmar Castenskjold „Kongstedlund" skriver følgende enestaaende Anbefaling.

»Deres udmærkede Hønsefoder „Karswood« har jeg brugt de sidste ca. 2 Maaneder med et meget tilfredsstillende Resultat. Min blandede Hønsebestand paa ca. 50 Stk. har daglig lagt ca. 30-40 Æg selv i de koldeste Vintermaaneder. Faas hos Købmænd, Melhandlere og Brugsforeninger i Pakker fra 20 Øre. En gros. Karl Schultz & Co., Kbh. K.

Kredsmøder.

Søndag den 11. Marts og Søndag den 18. Marts afholdes Kredsmøder følgende Steder, hvortil de under Kredsen hørende Afdelinger indbydes til at lade sig repræsentere med Formanden og 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer.

Da Overenskomstsituationen i Landbruget skal drøftes paa Møderne, forventes stor Tilslutning fra Afdelingerne.

Møderne afholdes:

Den 11. Marts.

I **Odense Kredsen** i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Asylgade, Odense, Kl. 1.

I **Østsjællands Kredsorganisation** paa »Danevirke« i Køge Kl. 11.

I **Silkeborg Kredsen** paa Kafé Reinstrup, Silkeborg, Kl. 1.

I **Bornholms Kredsen** paa Hotel »Nutiden«, Rønne, Kl. 10.

Den 18. Marts.

I **Vestlollands Kredsorganisation** paa Arbejdernes Forsamlingsbygning i Nakskov Kl. 10.

I **Vestfyns Kredsen** paa Industriforeningen i Aarup Kl. 10.

I **Kolding-Bramminge Kredsorganisation.** Sted og Klokkeslet meddeles i næste Nr.

Den 17. Marts

afholder **Samsø Kredsen** Møde paa Flinchs Hotel i Tranebjerg Kl. 7½.

Den 25. Marts

afholdes Kredsmøder følgende Steder:

Midtlollands Kredsen, Sorø Amts Kredsen, Møens Kredsen, Randers Kredsen og Aalborg Kredsen.

Den 1. April

afholdes Møder i Sydfyns Kredsen, Aarhus Kredsen, Skive-Mors Kredsen.

Mødested og Klokkeslet for disse Møder meddeles senere.

En Skrøne.

Lede ved Parlamentarismen.

En Kreds af Mennesker, der aldrig har kunnet faa Fodfæste indenfor den politiske Verden og derfor af Surhed og Særhed har fundet sig foranlediget til at eksperimentere med Mussolinis Vranglære paa dansk Grund, benytter stadig Lejligheden til at raabe op om, at der i Befolkningen hersker Lede ved Parlamentarismen.

Aarsagen er den, at der er adskillige af d'Hrr. danske Mussolinier, der er led ved, at Befolkningen ikke mener dem egnet til at varetage Samfundsinteresser, hvilket jo sikkert ikke skyldes en Fejl ved Befolkningens sunde Omdømme, men i nok saa høj Grad er en Følge af de Herrers Uduelighed. De Herrer kunde som Følge heraf godt unde Befolkningen en Gang Fascisme a la Italien, men vi kan forsikre dem, at Befolkningen ikke nærer Ønsker i den Retning, saa lidt som at komme under de Herrers Regimente paa anden Vis.

Det er rigtigt, at Befolkningen er led ved det nuværende moderate-konservative Regimentes Misregeren, men dette er absolut ikke ensbetydende med, at Befolkningen ønsker at give Afkald paa sine politiske Rettigheder — tværtimod, der er intet højere Ønske blandt Befolkningens brede Lag end at faa Lov til i Kraft af sine politiske Rettigheder at foretage en Udrensning, for derved at skabe et sundt og godt parlamentarisk Styre, i Modsætning til det Mindretalsdiktatur, der for Tiden er herskende.

Det er med andre Ord slet ikke Lede ved det parlamentariske Liv, der hersker blandt Befolkningen, men Harmen over, at et udueligt og kraftløst Regimente vedblivende kan blive hængende ved Magten.

Og at der er Grund til at harmes herover, derom hersker der Enighed i vide Kredse. Vi føler daglig Smerterne ved at skulle være underkastet et saadant Styre, vi ser dagligt, hvorledes den økonomiske Krise breder sig og kræver nye Ofre, uden at Regeringen skrider ind.

Arbejdsløshedens Ofre kan tale med herom og paa sit eget klare og letfattelige Sprog fortælle om alle de Lidelser og Kvaler, som denne Nødsituation har bebyrdet dem med. — De, der er henvist til at leve af den karrigt tilmaalte Understøttelse, som en forringet og delvis ødelagt social Lovgivning byder dem, vil ogsaa være i Stand til at nævne Eksempler paa, hvad en elendig og svag Regering betyder for dem af unødvendige Lidelser og Savn.

Ja, selv de, som har Arbejde og dagligt slider saa godt de formaar for at skaffe Føde og Klæder og andre Livsfornødenheder til Familien og sig selv, har ogsaa faaet Kærligheden at føle.

Overalt indenfor det økonomiske Liv hviler en knugende, trykkende, kold og klam Haand. Handelsstanden føler det: den er ikke gaaet Ram forbi. Den økonomiske Misere, der hersker i alle Samfundslag, har ogsaa overfor de Handlende givet sig følelig Udslag.

Det er disse skæbnesvangre Forhold, der piner og plager Befolkningen, som der hersker Lede ved, og de Herrer Fascisthøvdinge kan spare sig al Ulejlighed med at give det Udseende af, at det er Lede ved Parlamentarismen, der gør sig gældende; thi den nuværende Regering er saamænd Diktaturet saa nær som den kan taale at komme, for ikke at være en fuldkommen tro Kopi af det store italienske Forbillede.

Befolkningen kræver Udrensning for at faa et parlamentarisk Styre, der er Udtryk for Befolkningens Ønsker og som virker til Gavn for Befolkningens Sag.

Paa førstkommende Valgdag skal de Herrer Fascisthøvdinge samt den siddende Regering faa dette at føle.

Oliver Twist.

Bestyrelsen for Terslev Afdeling.

Staaende fra venstre til højre: Fodermester J. P. Jensen, Arbmd. Chr. Olsen, Arbmd. N. Jonassen. Siddende fra venstre til højre: Arbmd. Vilh. Larsen, Arbmd. Paul Larsen (Formand), H. F. Nielsen (Kasserer), Ungk. A. Christiansen.

Ny resultatløs Overenskomstforhandling.

Efter at Arbejdsgiverne i Februar sprængte Forhandlingerne, er der som bekendt sket det, at de har fremsendt Opsigelse af Overenskomsten. Men samtidig har de sat sig i Bevægelse for at faa optaget ny Forhandling under Hovedorganisationens Medvirkning.

Disse Forhandlinger fandt Sted i Onsdags. Fra Arbejdernes Side deltog foruden vort Forbunds Forretningsudvalg, Sekretær Hans Jakobsen fra »De samv. Fagforbund«.

Fra Arbejdsgivernes Side var mødt Direktør Aggerholm, Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, samt Bestyrelsen for de respektive Landbrugsarbejdsgiverforeninger.

Umiddelbart før vort Blad gik i Trykken, forelaa Resultatet af det afholdte Møde.

Arbejdsgiverne fastholdt stædigt deres umulige Forslag og foranledigede derved, at Forhandlingerne atter sprængtes.

Ugens Hændelser.

De polske Valg blev en stor Sejr for Socialdemokratiet, der gik frem fra 41 til 63 Mandater. For Pilsudski maa Valget siges at være en mægtig Skuffelse, idet han er kommet i absolut Mindretal.

For Nationaldemokraterne har Valget nærmest været katastrofalt, idet deres Mandatantal er dalet fra ca. 300 til 80.

*

Trods Sammenhobningen af Guld og andre Værdier i »De forenede Stater«, breder Arbejdsløsheden sig mere og mere. Senatet har nu paa Foranledning af Senator Wagner sat Spørgsmaalet om Arbejdsløshedssituationen paa Dagsordenen.

*

Bladet »La Prensa« offentliggør hidtil ubekræftede Meddelelser fra Caracas i Venezuela om, at mange Mennesker er blevet dræbt eller saaret, og 200 Studenter og Politikere blevet fængslet i Puerto Cabello. Anledningen er nogle Studenteroptøjer, der begyndte som Karnevalsløjer.

I Caracas og La Guayra er alle Banker lukket, og alt Forretningsliv lammet.

De stedlige civile og militære Myndigheder er skredet kraftigt ind mod Studenterne, der beskyldes for at have villet fremkalde en Revolution. Myndighederne har dog ikke været istand til at opdage noget revolutionært Komplot.

*

Venstreregeringens Uheld i den forløbne Uge har været store. Først blev Byskovs Musæumsplan væltet, fordi der fandtes nogle fornuftige Højremænd, der ikke vilde være med; dernæst blev Socialdemokraten Hans Nielsen valgt til Ordfører for Udvalget, der beskæftiger sig med Tugthusloven.

Ak ja, Livet kan være fortrædeligt, selv for en Venstreregering.

Uenigheden breder sig blandt Højremændene; det er ikke blot, naar det drejer sig om Nationalmusæet, men ogsaa naar det drejer sig om et for Højre saa betydningsfuldt Spørgsmaal som Tolden. Christmas-Møller siger, at Tolden er taget af Dagsordenen, men Gratwohl siger: »Nej«.

*

De hjemløses Tog drager fra Jylland mod København. Det er de hjemløses Agt overfor Regeringen at kræve enten Arbejde eller Understøttelse. Overalt, hvor Toget drager frem, mødes det med Sympati, og Flyveren Clausen-Kaas har meldt sig som Togets Fører. Lederne for de hjemløses Skarer har taget mod hans Tilbud.

*

Arbejdsløsheden daler kun ganske langsomt. Den forløbne Uge bragte en Nedgang fra 75,961 til 74,412, en Nedgang paa 1549 Arbejdsløse. Landarbejderne har ca. 3900 Arbejdsløse.

*

Efter Forlydende er der i Meksiko opdaget et nyt »katolsk« Komplot mod General Obregon og Præsident Calles. Opdagelsen skete ved Arrestationen af en Præst, i hvis Hus man fandt en Mængde Oprørspropaganda og nærmere Enketheder vedrørende en Sammensværgelse, der gik ud paa at rydde de to Statsmænd af Vejen.

Politiet paastaar, at der blandt de fundne Dokumenter er Beviser for, at Oprørsbevægelsen nu har sine Venner i De forenede Stater, og det er derfra, de Revolutionære faar deres Støtte.

Bevar Medlemsretten!

25. Marts skal alle Restancer være indbetalt til Afdelingskassererne. Ethvert Medlem, der staar til Restance, bør derfor snarest henvende sig til Kassereren i sin Afdeling for at faa bragt Forholdet i Orden, saaledes at han kan bevare sin Medlemsret til Forbundet og Arbejdsløshedskassen.

20 Aars Stiftelsesfest.

Terslev Afdeling hører til de faa Landarbejderorganisationer, der har bestaaet fra Tyendeforbundets Tid. Den blev oprettet den 7. Marts 1908 ved et Møde, hvor nuværende Red. Carl Westergaard, Odense, var Taler. Westergaard var dengang et ganske ungt Menneske, der bogstaveligt talt kom lige direkte fra Karlekammeret. Det samme kan siges om de fleste af Deltagerne i Mødet.

Disse unge, begejstrede Landarbejdere præsterede altsaa det at skabe en lokal Organisation, der har bestaaet siden og nu, 20 Aar efter, er en stabil Afdeling af vort Forbund.

Foreningens første Formand var en ung Tjenestekarl N. Chr. Nielsen, der nu er Togfører paa Præstøbanen og bosat i Præstø.

Omstaaende bringer vi et Billede af Foreningens nuværende Bestyrelse. Søndag den 25. ds. fejrer Afdelingen sin 20aarige Bestaaen ved en Fest, der sikkert vil samle stor Tilslutning fra Egnens Landarbejdere og Tjenestefolk.

En Kolindsundbonde afklapset.

Ved Retten i Grenaa er Gdr. Søren Sørensen, Trondhjemgaarden, blevet dømt til at betale vort Medlem, Fodermester Jens Rasmussen 1250 Kr. samt 100 Kr. i Sagsomkostninger for uden gyldig Grund at have bortvist Fodermester Rasmussen efter kun 2 Ugers Tjenestetid.

Om de nærmere Omstændigheder ved den skete Bortvisning har Rasmussen forklaret i Retten: Han tiltraadte Pladsen den 1. Novbr. 1927. Om Morgenen den 15. November, da han var i Færd med sit Arbejde, kom Bonden ind i Stalden og kritiserede, at han ikke havde renset under Kalvene forinden han strøede. Til dette svarede R., at han syntes egentlig ikke at det kan tilkomme ham, da der ikke havde været renset under Kalvene i lang Tid før han tiltraadte Pladsen; han skulde imidlertid nok gøre det, men kunde ikke den Dag, da han netop lige forinden havde slaaet sit Bryst ved at falde, da han skulde køre en Børfuld Møg op paa Møddingen. Han blev saa ved sit Arbejde i Stalden, men kunde daarligt komme over det og gik saa hen til Bonden og sagde, at han maatte gaa hjem, hvad denne ikke indvendte noget imod, men blot sagde, at R. godt kunde gaa hjem og lægge sig. Videre forklarer R., at han saa uden

at have nogen Anelse om, at Bonden vilde betragte Arbejdsforholdet som afbrudt, gik hjem og i Seng. Om Eftermiddagen, da hans Kone og Børn vilde hjælpe til paa Gaarden, fik de imidlertid den Besked, at der var ingen Brug for dem.

Næste Dag mødte R. igen paa Arbejde og meddelte Bonden, at han nu mente sig rask nok til at fortsætte, men fik nu til Svar, at da han havde nedlagt Arbejdet, var der ikke mere Brug for ham paa Gaarden. Bonden tilføjede truende: »Ud af Huset med det samme, elers skal jeg sørge for det.«

Gaardejer Sørensen har forsøgt at bestride Rigtigheden af denne Forklaring og har fremstillet det ovenfor nævnte Optrin saaledes, at R. ganske nægtede at rense ud under Kalvene, og tilføjede, at det kunde Karlene besørge; han (R.) maatte hellere stoppe med det samme.

Der har ikke været Vidner til Samtalen, men Dommeren har aabenbart ikke næret altfor stærkt Tro til Bondens Forklaring, idet han kommer til det Resultat, at det maa anses for godtgjort, at han har bortvist Sagsøgeren. Da Arbejdsforholdet var aftalt for et helt Aar, findes Sagen at maatte henføres under Medhjælperlovens § 31, og der tillægges som nævnt Fodermester Rasmussen 1250 Kr. i Erstatning.

Det meddeles os, at Sagens Udfald er mødt med Tilfredshed paa Egnen, og at det ogsaa i Kredse langt udover den egentlige Arbejderbefolkning. Gdr. Sørensen er berygtet som en inhuman Arbejdsgiver, der jævnlig har Spektakler med sine Folk, og tidligeer i udstrakt Grad har praktiseret den Trafik at jage Arbejderne næk, naar de har været der et Stykke Tid, hvorefter han har beholdt den fortjente Løn under Paaskud af, at Folkene selv er gaaet. Han skal være en jævnlig Gæst i den stedlige Forligskommission. For nogle Aar siden blev der paa Egnen afholdt et stort Protestmøde mod ham i Anledning af, at han havde pryglet en polsk Pige.

Det maa jo nu haabes, at den Afklapsning Gdr. Sørensen ved denne Lejlighed har faaet, kan være ham en alvorlig Lærestreg.

Fra Afdelingerne!

Den 31. Marts skal alle Restancer være Forbundet i Hænde.

Det er derfor ethvert Medlems Pligt senest den 25. Marts at indbetale alle Restancer til Afdelingskassererne, saaledes at disse rettidigt kan faa afregnet med Forbundet.

Kalslunde Afdeling.

Medlemmerne erindres om, at det nu er paa Tiden at faa betalt Restancer og Kontingent for Marts Maaned. Hvis dette ikke er betalt inden 31. Marts, har det uvægerligt Slettelse til Følge. Husk derfor at betale og at betale snarest, da det letter Bestyrelsen i Arbejdet, og vi undgaar ved at betale rettidigt, at vore arbejdsløse Kammerater berøves Understøttelsen.

P. Kristensen.

Hyllinge Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. ds. Kl. 7½ paa Hyllinge Hotel. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Mødet. Alle Restancer bedes betalt inden 25. Marts. Husk, ingen maa staa til Restance pr. 31. Marts, da det vil medføre Slettelse.

Bestyrelsen.

Kongstrup-Tølløse Afdeling.

Medlemmerne anmodes om at have indbetalt al Restance og forfaldent Kontingent til Undertegnede inden d. 1. April, da de ellers vil blive slettede. De skyldige Ekstrabidrag skal ogsaa betales.

Johannes Jørgensen.

Samsø Landarbejderforening

afholder Kredsmøde Lørdag den 17. Marts Kl. 7½ paa Flinchs Hotel for at drøfte den foreliggende Overenskomst-Situation. Som Taler kommer til Stede fra Hovedkontoret Frederik Hansen. Samtidig behandles et Par Sager fra den lokale Afdeling, bl. a. Kontingentforhøjelse. Mød nu alle fuldtalligt. Fagbøger til nye Medlemmer udstedes samme Aften. NB. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt skyldigt Kontingent og Ekstra-Kontingent maa være indbetalt til Kassereren senset den 25. Marts, da det ellers vil medføre Slettelse.

Ove Jørgensen.

Sorø Amts Kredsorganisation

afholder Generalforsamling Søndag den 25. Marts Kl. 10 Fmd. paa Hotel »Klubben« i Sorø. Alle Afdelinger indenfor Kredsen, ogsaa de, som hidtil ikke har været tilsluttet Kredsen, bedes lade sig repræsentere fuldtalligt. Dagsordenen er meget vigtig, bl. a. Overenskomstsituationen og Valg af Ledelse. Forretningsfører Oskar Levinsen kommer til Stede. Alle Afdelinger, som staar til Restance, bedes indbetale alt skyldigt Kontingent, ogsaa for Januar Kvartal, senest den 20. Marts til Undertegnede. Forretningsudvalget bedes møde Kl. 9 præcis.

NB. Sangbogen benyttes. **Emil Jensen.**

Skamstrup Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest paa Mørkøv Hotel Lørdag den 24. Marts og som Taler fra Forbundet kommer Formanden, Oskar Levinsen til Stede. Alle omliggende Landarbejderforeninger indbydes til at deltage i Festen.

Medlemmerne gøres samtidig opmærksomme paa, at vi nu er i Marts Maaned, og i denne Maaned skal alle Restancer indbetales til Forbundet, derfor bliver der kræ-vet op to Gange i denne Maaned.

P. Krogager.

Mørdrup Afdeling

afholder Generalforsmling i Humlebæk gamle Kro Lørdag den 10. Marts Kl. 8 Aften. Vi forventer stor Tilslutning, da der bliver vigtige Oplysninger fra Kredsmødet ang. Overenskomsten. Kredsformanden kommer til Stede for at klarlægge Situationen. Mød allesammen og tag Stilling til Sagerne. Bestyrelsesmøde afholdes Kl. 7½.

Hinrik Godtfredsen.

Sæby-Buerup Afdeling.

Medlemmer indenfor Afdelingen, som staar til Restance, anmodes om i egen Interesse at indbetale denne inden den 31. Marts. Afdelingen afholder denne Dato sin ordinære Generalforsamling, og Aarsregnskabet afsluttes pr. 31. Marts. Opkræveren tager mod Kontingent 2 Gange i Marts Maaned. Medlemmer, som ikke har klaret deres Restancer til den Tid, kan ikke garanteres mod at blive slettet. Betal derfor, naar Opkræveren kommer. **Chr. Larsen.**

Fensmark-Olstrup Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest Søndag d. 11. Marts Kl. 7 i Olstrup Samlinghsus. Alle omkringliggende Foreninger indbydes med Faner. Som Taler kommer Marius Olsen til Stede. **Bestyrelsen.**

Strø og Omegns Afdeling.

Medlemmerne opfordres indtrængende til at paabegynde Indbetaling af Restancerne, saaledes at det hele er i Orden med Kontingentet inden 25. Marts. **Ole Olsen.**

Korsør Afdeling

har afholdt Generalforsamling. Til Formand valgtes Smed Eriksen, Taarnholm, og til Kasserer Thorvald Petersen, Hulby. Det vedtoges at forhøje Kontingentet til 5½ Kr. pr. Md. fra 1. April. Alt Kontingent og alle Restancer maa være betalt inden 25. Marts.

Thorvald Petersen.

Alsted-Fjenneslev Afdeling.

Alt Kontingent og alle Restancer, maa være betalt til Kassereren senest den 27. Marts, da de Medlemmer, der efter den Dag staar til Restance, vil blive slettet.

Peter Rasmussen.

Stenmagle Afdeling.

Medlemmerne anmodes om at have indbetalt al Restance og Kontingent ogsaa for Marts Maaned, senest den 31. ds. for at undgaa Slettelse **Kr. Jensen.**

Efterlysning.

Følgende Medlemmer af Storehedinge Afdeling, der er bortrejst uden at ordne deres Mellemværende, bedes snarest indhente det forsømte for at undgaa Slettelse. 1. April er sidste Frist:

Nr. 12274 Valdemar Jensen, 52191 Marinus Jespersen, 10798 Hans Chr. Olsen, 12730 Emil Jensen, 5588 Otto Fr. Jensen, 4310 Chr. Hansen, 14963 Lauritz Andersen 14964 Chr. Pedersen, 15716 Osvald Chr. Petersen, 100330 Svend Søndergaard Petersen, 100674 Emil Florin, 100,675 Anker Sørensen.

Chr. Bentsen,
Holtug pr. Storehedinge.

Den rigtige

bærer

Navnet

Rich's

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10—12 Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Illustrerede Haandbøger med fuld Beskrivelse af Forholdene i Canada samt Oplysninger om, hvorledes Nyankomne kan anvise Arbejde ved Ankomsten faas frit fra Jernbanen Repræsentant

P. E. la Cour.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS'

(De kanadiske Statsbaner)

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Oplysningsbureau Afd. 8
RAADHUSPLADSEN 3
København V.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 21. Marts.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 28. Marts.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

+ Gratis og franco +
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. ▪ White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Til Tjenestekarlene.

Tiden er nu inde, hvor Bønderne igen begynder at appellere til jer Arbejdskraft — Solen gaar højere og højere, Dagene bliver længere og Jorden trænger til at tilberedes, før Vaarsæden, som til Høst skal fylde Bondens Lade, kan lægges deri.

Jer Arbejdskraft har de sidste 4—5 Maaneder været overflødig, ved Vinterens Indtræden blev I tvunget til at melde jeg i de Arbejdsløses Række eller i bedste Tilfælde at arbejde for en ussel Løn i de 6 Vintermaaneder.

Fast i vor Erindring staar endnu Novemberskiftedagen, hvor Bønderne ikke undsaa sig ved at misbyde Tjenestekarlene for deres Arbejde. Nu er Tiden, hvor I maa tage Revanche; thi nu skal der igen bruges Arbejdskraft, nu kan Bønderne ikke vente længere, i Fald de ønsker at faa noget ud af den Jord, de sidder inde med. Forresten kunde der i Vinterens Løb udmærket have været udført en Del Arbejde, der ikke alene vilde have været til den enkelte Landarbejders, men ogsaa til Landbrugets, ja hele Samfundets Gavn — det nødstedte Samfund, som d'Hrr. Landborepræsentanter ellers skraaler saa højt op om.

Men naar man hidtil har valgt at lade Arbejdet ligge og Arbejderne gaa ledige, da maa det nu, naar Efterspørgselen efter Arbejdskraft begynder, være enhver Tjenestekarls Pligt at forlange saa meget for sit Arbejde, at han kan blive holdt nogenlunde skadesløs for den Tid, han har været i tvungen Arbejdsløshed og ingen har interesseret sig for ham, naar man lige undtager hans gamle Forældre eller nærmeste Paarørende.

Det har jo desværre hidtil været saaledes, at der blandt Tjenestekarlene er mange, der ikke har tænkt over Nødvendigheden af at være organiseret samt staa i Arbejdsløshedskasse. I denne Vinter har de dog sikkert faaet Øjnene op for, hvor nødvendigt det er at tilslutte sig de organiserede Kammerater og i Fællesskab drive Lønnen op for den Tid af Aaret, hvor der er Arbejde at faa og samtidig sikre sig Understøttelse i de Perioder, hvor der ikke er Brug for Arbejdskraften, saa der i det mindste kan blive til Føden, saa man ikke har nødig at gaa sine gamle Forældre for nær.

Vinteren har jo ogsaa vist, at ikke engang de gamle udslidte Mennesker kan skaanes, hvad er da mere naturligt, end at den Ungdom, som skal gøre Slidet paa Bondens Ager, sikrer sig en Arbejdsløn, som den kan eksistere for i alle Aarets 365 Dage.

Tjenstekarlene har i Aar lettere ved at komme i Forbindelse med deres Organisation end tidligere, og især i disse Dage, da der fra Organisationens Side er sat en Landsagitation i Gang, netop for at faa alle de Kammerater med, som hidtil har staaet udenfor. Det staar nemlig klart for de allerede organiserede, at dersom Organisationen skal kunne give fuldt Udbytte, maa vi alle staa samlet, men i saa Fald vil vi da ogsaa blive i Stand til at forbedre Livsvilkaarene endog betydeligt.

Om 7 Uger har vi Skiftedag paany. Da skulde Billedet fra 1. November nødig gentage sig, hvor Tjenestekarlene blev skambudt for deres Arbejdskraft i en Grad som næppe nogensinde tidligere, især naar man tager Tiderne i Betragtning, thi Tilbudet kunde næppe udrede Omkostningerne til Slidet af Arbejdstøj i den Tid Fæstemaalet gælder.

Indmeld Jer i Organisationen! Tal sammen om Lønvilkaarene i god Tid! Konkurrer ikke hinandens Arbejdsløn ned, men optræd i Fællesskab og lad dem betale, som vendte jer Ryggen, da Vinteren stod for Døren.

Solen smiler os imøde.

Alfred Carlsen.

Urinsyre i Blodet.
Daarlig Fordøjelse.
Daarligt Stofskifte

— er Menneskets værste Fjende. Bekæmp dem daglig ved hver Morgen paa fastende Hjerte at tage en lil'e Dosis Kruchen Salt opløst i et Glas kogt, varmt Vand. Det befordrer Fordøjelsen, frisker og styrker Systemet og Cellevævene, regulerer Stofskiftet samt udrenser Lever og Nyrer. De kemisk rene Mineralsaltkrystaller, hvoraf Kruscn Salt bestaar, udskiller den skadelige Urinsyre af Kroppen paa naturlig Maade samt fortynder, forfrisker og styrker Blodet Faas overalt i Glas til 100 Dages Forbrug.

Det er vanskelige Tider,

derfor bør Medlemmerne ogsaa sikre sig al den Beskyttelse, de kan opnaa. Det sker ved at have sit Medlemsforhold til sin Organisation i Orden. Sørg derfor inden den 25. Marts for at have indbetalt alle Restancer til Afdelingskassereren. Dermed sikrer du dig Ret til Understøttelse under Arbejdsløshed, de bedst mulige Løn- og Arbejdsvilkaar under Arbejde, og endelig opfylder du en af dine Pligter mod din Klasse, din Familie og dig selv.

Bemærk!

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Lider De af Ligtorne? Haard Hud? Ømme Fødder? eller Fodtranspiration?

Radox Fodbadesalt er det eneste virksomme og lindrende Middel mod ovennævnte Onder. Radox er ganske uundværligt i ethvert Hjem. Et Radox Fodbad giver Dem »nye Fødder«. Hvorfor lide Fodkvaler længere? Køb en Pakke i Dag i Sæbeuds., Apoteker samt hos Købm.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 11. Fredag den 16. Marts 1928. 14. Aargang.

Overenskomstforhandlingerne.

Som kortelig meddelt i sidste Nummer er de Overenskomstforhandlinger, som har fundet Sted med Hovedorganisationernes Bistand, ogsaa bristet.

Arbejdsgiverne sprængte dem ved paany at fremsætte og fastholde deres tidligere Forslag. Dette Forslag er af en saadan Karakter, at det aldrig under nogen Omstændigheder kan forventes at blive akcepteret blot som Forhandlingsgrundlag. Det er et af de mest grelle Udslag af de storagrariske Nedskæringstendenser, som endnu har set Dagens Lys, et værdigt Sidestykke til Sulte-Kraghs Overfald paa de Arbejdsløse.

Vi bekender, at Arbejdsgivernes Forsikringer om, at det er de »fortvivlede« Rentabilitetsforhold i Landbruget, der har dikteret deres Krav, ikke gør noget Indtryk paa os. Vi mindes ikke noget Tilfælde, hvor Arbejdsgiverne ikke har set sig »nødsaget« til enten at kræve Forringelser af Overenskomsten eller i det mindste modsatte sig Forbedringer, og Motiveringen har stedse været, at Produktionen enten ikke betalte sig, eller ogsaa ligefrem gav Underskud. Landbrugets Arbejdsgivere har alle Dage været Eksperter i at fremstille deres økonomiske Forhold saa ynkværdigt som muligt, — Skatteangivelserne taler jo i saa Henseende et tydeligt Sprog.

Men hertil kommer en anden Omstændighed, som man fra Arbejdernes Side ogsaa har Ret til at tage med i Betragtning. Det er ikke Arbejdslønnen, der er Skyld i, dersom Landbruget i Øjeblikket giver Underskud. Landbruget har aldrig overanstrengt sig, naar det gjaldt Arbejdslønnen. Den Gældskrise, Landbruget befinder sig i, er ikke en Følge af høj Arbejdsløn, denne kan end ikke betragtes som en medvirkende Aarsag. Arbejdsgivernes personlige Forbrug, den almindelige Leven over Evne spiller en langt større Rolle i denne Forbindelse, men endnu langt mere betyder naturligvis Børsspekulationerne og Jobberiet i Ejendomspriserne. Storagrarerne deltog jo saa godt som nogen i Dansen om Guldkalven under Højkonjunkturerne.

Landbruget har haft sin gyldne Tid, hvor Pengene flød støt og rigeligt ind. Havde de, som dengang sad med Raadighed over Danmarks Jord og Dispositionsretten over dens Udnyttelse, passet deres Ting uden Svinkeærinder til nogen Side, havde de kunnet holde Fingrene fra Børsspil og Aktiesvindel, saa havde Størstedelen af dem nu siddet økonomisk lunt og trygt inden Døre.

At der var saa mange, der ikke modstod Fristelsen til at vove sig ud i Spekulationens Malstrøm, kan man anstændigvis ikke forlange, at Lønarbejderne skal undgælde for, men det er ikke desto mindre netop dette Krav, der stilles i Arbejdsgivernes Forslag gennem Arbejdstidsforlængelse og Lønreduktion skal Landbrugets Arbejdere betale, hvad Storagrarerne har sat til ved fejlslagne Spekulationer og kortsynede Dispositioner. »Jeg drikker, og du betaler!« synes at være det Princip, Storagrarerne følger i Forholdet overfor deres Arbejdere.

At Parolen er givet af selve Landets Regering, er vi fuldstændig indforstaaet med, men man maa holde os undskyldt, at vi alligevel ikke kan være følgagtige.

Landarbejderne kunde med frelst Samvittighed afvise Arbejdsgivernes Besværelser over de daarlige Tider, som et dem uvedkommende Spørgsmaal, bl. a. med Henvisning til, at da Tiderne var gode, tilbød man ikke dem nogen Andel heri. Storagrarerne stak gladelig Højkonjunkturernes Merfortjeneste i deres egen Lomme, og enhver Indrømmelse til deres Medhjælpere maatte aftvinges dem, i Reglen under højrøstede Protester og forbitret Modstand.

Under de Forhandlinger, som er ført i dette Foraar, har Arbejdsgivernes Repræsentanter gentagne Gange med Patos fremhævet, at man fra Arbejdernes Side burde betænke, at Landbrugets Arbejdsgivere og Arbejdere er i samme Baad.

Det lyder jo overordentligt kønt, det er blot beklageligt, at Arbejdsgiverne ikke har gjort sig denne paastaaede Stilling klar, naar Konjunkturerne var opadgaaende, men det har som nævnt aldrig været Tilfældet.

Vi siger derfor: Bliv os fra Livet med jeres Tirader, den Stilling, Landbrugets Arbejdsgivere hidtil har tildelt deres Arbejdere ombord i det omtalte Fartøj, har jo stedse kun været at ligne ved Skibshundens, og deres Forslag til ny Overenskomst viser med al mulig Tydelighed, at det stadig er den, de agter at byde dem. Men den Rolle frister fornuftigvis ikke Landarbejderne.

Endelig er der endnu en Omstændighed, der gør Arbejdsgivernes Forslag uantageligt.

Den Krisetilstand, som man paaberaaber sig, at Landbruget befinder sig i, er allerede taget i Betragtning i den bestaaende Overenskomst og har præget de nuværende Løn- og Arbejdsvilkaar, en Forringelse heraf taales derfor ikke.

Radio i Reaktionens Tjeneste.

Af Peder Nørgaard.

Klassekampen har holdt sit Indtog i dansk Radiofoni. Saaledes lyder bekymrede Røster for Tiden fra borgerlig Side, hvor man føler sig opskræmt over den Planmæssighed, Arbejderlytternes Sammenslutning har lagt for Dagen i dens hidtidige Virksomhed. Den mægtige Udbredelse, som dioen har taget i de sidste tre, fire Aar, har sikkert endogsaa overbevist vantro om, at der her er skabt et Instrument, der har overvældende Muligheder for at bringe Impulser og Paavirkning ud til meget store Dele af Befolkningen. Kulminationen er langt fra naaet endnu, thi Adgangen til at anskaffe sig det nødvendige Modtager-Apparat vil foreløbig blive yderligere lettet. Man tør saaledes forvente, at Apparaternes Produktions- og Salgspris vil blive endnu lavere. Stationernes Sendeenergi bliver stadig forøget, saaledes at man sættes i Stand til Aflytning med ganske enkle og derfor billige Modtagere, nemlig med Krystalapparater, der ogsaa i Drift er meget billige, fordi de ikke kræver elektrisk Strøm. Der arbejdes ogsaa ihærdigt paa at faa opført endnu flere Sender-Stationer (Relais-Stationer), der kan videreføre Hovedstationens Udsendelser. Disse Bestræbelser understøttes meget kraftigt af Arbejderlytternes Organisation ud fra den Opfattelse, at denne saakaldte Krystaldækning vil blive til størst Gavn for den ubemidlede Del af Befolkningen, som maa holde sig borte fra Radioen, saa længe Modtagning kun er mulig med de væsentlig dyrere Lampeapparater.

Der er nu i Danmark over 200,000 Lyttere, og Tallet stiger rask hver Maaned. Hvor stor en Del af disse, der hører hjemme i Arbejderklassen, kan ikke siges bestemt, men der er ingen Tvivl om, at det drejer sig om langt over Halvdelen. Med den Fart, der er i Udviklingen, er den Dag ikke fjern, da Radioen kommer ind i lige saa mange Arbejderhjem som den socialdemokratiske Presse.

Ingen kan derfor være ligegyldig for, hvad Radioen udsender. Ej blot til Lyst, gælder ogsaa her. Foruden det underholdningsmæssige maa Radioen ogsaa røgte en Opgave som Spreder af Oplysning og Kundskaber, som Kulturfaktor. Her er det, at Arbejderklassens særlige Interesser skal plejes, thi ellers vil det ikke kunne undgaas, at Radiofonien bliver et Vaaben i Overklassens Haand.

I De Forenede Stater er Sendestationer en Privatsag. Derfor var det udelukkende kapitalistiske Radiofirmaer og Bladforetagender, der oprørte Radiostationer, og som derfor selv bestemte, hvad der skulde udsendes. Det blev derfor Programmer, der ikke indeholdt noget af særlig Interesse for Arbejderne; tværtimod var deres Tendens antisocialistisk og arbejderfjendtlig. Dette kom navnlig til Udtryk under faglige Kampe, hvor Arbejdernes Meddelelser og Opfattelser blev fuldstændig undertrykt. Det var altsaa Klassekamp i Renkultur. De amerikanske Arbejdere har nu søgt at komme dette Radioens Overklasseherredømme til Livs. I Chicago og i New York har de, efter at have overvundet de mange Vanskeligheder, Kapitalisterne og Regeringerne lagde dem i Vejen, oprørt egne Sendestationer. Mægtige økonomiske Ofre maatte Arbejderne yde for at naa saa vidt. Typografernes og Beklædningsarbejdernes Fagforeninger i Chicago lagde Grunden ved hver at bevilge 10,000 Dollars til den nye Station. Derefter vedtog Fagforeninger med ialt over 45,000 Medlemmer at opkræve 2 Dollars hos hvert Medlem til Støtte for Arbejdernes egen Sendestation, og det er ogsaa Fagforeningerne, der ved aarlige Tilskud opretholder Stationens Drift. Paa denne Maade har de amerikanske Arbejdere sikret Frihed i Æteren, idet de foruden deres egne Udsendelser ogsaa giver Plads for andre Interesser, som de kapitalistiske Radiostationer søger at spærre ude fra Æteren.

I europæiske Lande er Radiostationerne som Regel oprørt af Staterne eller af særlige Selskaber, som Staterne har Indflydelse paa eller i ethvert Fald Kontrol med. Men hvis man tror, at dette betyder, at europæisk Radiofoni savner Klassepræg, saa tager man grundigt fejl. I Almindelighed foregives Programmerne at være neutrale. Hvis Neutralitet betød ligelig Hensyntagen til de forskellige Sider, var der vel intet at sige hertil. Men »Neutraliteten« praktiseres næsten overalt som et skærmende Dække for de bestaaende Forhold og Indretninger, altsaa konserverende. De nye Tanker og oppositionelle Bevægelser holdes ude, fordi de er »uneutrale«. Den borgerlige Aand bliver saaledes eneraadende, og ved dens daglige Udstraaling vil den ikke forfejle sin Virkning overfor ubefæstede Sjæle. I Tilfælde af Arbejdskampe stilles hele Maskineriet til Raadighed for de borgerlige Regeringer. Under den store, engelske Generalstrejke saa vi det. I det britiske Radioselskabs Aarsberetning anførtes: »27 særlige Nyhedsbulletiner (udover de sædvanlige Pressemeddelelser) blev udsendt mellem den 4. og den 18. Maj 1926 under Generalstrejken. Dette Tal inkluderer ikke Bulletinerne vedrørende særlige Jernbane-Arrangementer«. Regeringen benyttede sit Herredømme over Radioen til at udsende falske Meddelelser, der skulde tjene til at nedslaa Modet hos Arbejderne. Kun ved, at det hollandske Arbejdernes Radio-Forbund, der raader over en Sendestation nogle Timer om Ugen, stillede disse Sendetimer til Strejkeledelsens Disposition, kunde der, ganske vist kun i ringe Maalestok raades Bod paa Virkningerne af Borgerskabets Propaganda.

Alle disse Forhold har sammensvejset de bestaaende Landsorganisationer af Arbejderlyttere i et internationalt Forbund, der ved Stiftelsen i Berlin erkendte, at den hidtidige Udvikling af Radiofonien havde vist dennes store kulturelle og politiske Betydning i Klassekampen — ganske vist vendt mod Arbejderne. Det gælder derfor om, at Arbejderne i alle Lande skaffer sig den Indflydelse paa Radio-Udsendelserne, som deres store Antal berettiger dem til.

Flere Steder er der allerede gode Resultater at opvise. I Østrig og i Czekoslovakiet er der reserveret Arbejderne visse ugentlige Timer, hvor de uden nogen som helst Censur kan udsende, hvad der lyster dem. I Tyskland er der ved visse Stationer Tilløb til en lignende Ordning, og her hjemme finder der da ogsaa med ikke alt for store Mellemrum Udsendelser Sted,som har særligt Bud til Arbejderklassen i By og paa Land.

Æren herfor maa tilskrives den aldrig hvilende Iver, som Arbejderlytternes Organisation, Arbejdernes Radio Forbund, udviser. Forbundet bekæmper af alle Kræfter Statsradiofoniens »Neutralitets«-Princip, der som ovenfor paavist betyder Favorisering af de bestaaende Forhold, saavel i økonomisk, politisk som aandelig Henseende, — Arbejderlytterne kræver Alsidighed paa alle Omraader, saaledes at alle Opfattelser kan faa Lov til at svinge ud gennem Æteren til det danske Folk. Statsradiofonien skal ikke være en Barnepige, der betragter Lytterne som Pattebørn og bestemmer, hvad de maa høre, men den skal være som et Spejl, der opfanger Stemninger og Tanker fra alle Sider og giver dem videre, saaledes at hver især kan danne sig sin egen Mening af alle de modstridende Standpunkter, der i saa Fald vil tone ud fra Højttaleren eller Høretelefonen. For Hundrede Aar siden skulde Staten sætte sit Stempel »Maa trykkes« paa en Bog, før den kunde udgives. Frisindet har forlængst fejet denne Censur væk, men i Øjeblikket tolereres, at Statens Stempel: »Maa udsendes« skal være paa et Radioforedrag, før det kan udsendes. En Kvalitetskontrol med Udsendelserne kan ingen have noget at indvende imod, men en Censur, der knebler eller blot søger at tæmme de frembrydende nye Tanker og Bevægelser, maa fejes bort snarest muligt til den Bunke, hvor Fortidslevninger ophobes.

Ledelsen af det danske Radiovæsen er

(Fortsættes S. 6).

Lider De af Ligtorne? Haard Hud? Ømme Fødder? eller Fodtranspiration?

Radox Fodbadesalt er det eneste virksomme og lindrende Middel mod ovennævnte Onder. Radox er ganske uundværligt i ethvert Hjem. Et Radox Fodbad giver Dem »nye Fødder«. Hvorfor lide Fodkvaler længere? Køb en Pakke i Dag i Sæbeuds., Apoteker samt hos Købm.

Forbundet har i Februar 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Febr.	For Januar & Restanc.	Afdelings-materiale
Aarby			
Allerslev	90,50		
Alsted		96 00	5,63
Aversi-Thybjerg	119,00		4,50
Baarse	67,00		
Benløse	168,50	114,00	9,87
Bjergby-Mørkøv		98,50	
Bogø	34 50		
Borre (Møen)	94,00		
Borsholm		64,00	
Borup	80,50	108,00	
Boslunde	72,00	20,00	
Brorup-Valby	49,50		
Dalby	20,00	12,00	
Dalmose	20,00		
Damsholte (Møen)	432,50		
Egerslevmagle			
Everdrup		159,50	
Fanefjo d (Møn)	285 00		4,73
Faxe	60,50		
Fensmark	109,00		0,32
Ferslev-Vell rup	40,00		
Flakkebjerg	20,00		
Fodby	56,00	52,00	
Fredensborg	80,00		
Frøslev			
Fuglebjerg	189,50		10,75
Fuglede			
Følleslev-Særløse	21,00	51,00	0,24
Ganløse	64,00		
Gevninge-Herslev	81,00	68,00	
Gimlinge		22,25	
Gissegaard-Nordrup	72,50		
Glumsø	90,00	108,00	
Grevinge	43,00		
Gunderslev	97,00		
Gundsølille	12,00	12,00	6,50
Gundsømagle	60,50		
Gyrstinge	28,00		
Haarlev	122,50		
Halsnæs		24,00	22,90
Hammer	100,00		2 00
Haraldsted	208,00	89,00	3,20
Haslev	16,00	51,00	5,54
Hastrup-Særløse	74,00		
Hellested	44 00		
Helsinge-Drøsselbjerg	100,00		
Helsinge-Valby			
Herfølge	148,00		
Herlufmagle	94,00		2,00
Herløv-Lyngby	392,75		1,70
Herstederne		84,50	
Hillerød	213,50		
Hjembæk			
Hjertebjerg (Møen)	124,00		0,27
Holtug-Gjørslev	65,75		
Hyllinge	208,50	120,00	
Hørve-Faarevejle	60,00		
Jordløse		60,00	
Jungshoved	36.00	32,00	
Jydstrup	164,00		
Jægerspris			
Karlslunde	113,00		
Kr. Hyllinge		74,00	20,00
Kirkerup	77,00		
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	16.00		
Kjøng	94,00		
Klippinge Magleby			
Kongsted	161,00		
Konstrup-Tølløse	141,50		
Korsør	60,00	44,00	
Kundby	151,50		19,34

SJÆLLAND	For Febr.	For Januar & Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby	28,00		
Lejre	98,00	72,00	
Lellinge	24,00	26,50	1,00
Lidemark	35,00		11,00
Lundby	16,00	28,00	
Løve	20,00		
Magleby (Møen)		169,00	
Mern	163,25		
Munke-Bjergby	28 00	44,00	9,47
Mørdrup	44,00		
Nidløse	68,00		3,00
Nordrup	41.00		
Nyraad	28,75		0,25
Næstelsø-Brandelev	125,25		
Ondløse	88,00	68,00	
Ottestrup-Sorterup	54,00		
Præstø	167,00		
Raklev	100,00		
Regstrup	152,00	74,50	
Ringsted	56,50	80,50	7,60
Roholte		24,00	
Ruds-Vedby	156,50		7,00
Rønnebæk	32,00		
Rørby			
Samsø	449,75		5,00
Sengeløse			
Skamstrup	211 00		
Skibby	246 50		
Skørpinge-Faardrup	22.50		
Slangerup	40,00	302,50	10,00
Sludstrup	32,00	24,00	
Smørum	144,00		
Snesere		103,00	
Sneslev	45,00		
Sorø	103.50	80,50	
Stege (Møen)	183,00		
Stenmagle	84,00		0,27
Stensved	100,00		
Stigsnæs	108,00		
Stillinge			
Storehedinge	88,00		
St. Merløse			
Strø	13,00		
Svallerup	46,25		
Sværdborg	95,00		4,00
Syv	82,50		
Sæby-Buerup	97,50		
Sdr. Dalby	56,00	56,00	
Terslev	73,00	150,00	
Thestrup	112,00	72,00	
Thorslunde-Ishøj		80,00	
Thune	111,50		
Thureby	32,00	68,00	
Tjæreby	28.00		
Tornemark	12,00		
Tudsenæs	33.50		
Tømmerup	61,00		18,73
Ubby	142,00		11,22
Uggerløse	48,50		
Ulsø	162,00		
Valløby-Taarnby	73,00		3,57
Vejlø	168,00		0,38
V. Egede		182,00	
Vetterslev-Hømb	16 00	31,25	
Viemose	83.00		
Viskinge	100,00	100,00	
Volderslev-Gørslev	20.00	24,00	
Vordingborg	260.00		
Ølstykke	50,25		
Ørslev	127,50		5,00
Ørsted	71,00		

hvorfor herved kvitteres $^{10}/_{3}$ 28.

Lorents Petersen.

Kredsmøder.

Søndagene den 18. og 25. Marts samt 1. April afholdes Kredsmøder følgende Steder, hvortil de under Kredsen hørende Afdelinger indbydes til at lade sig repræsentere med Formanden og 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer.

Da Overenskomstsituationen i Landbruget skal drøftes paa Møderne, forventes stor Tilslutning fra Afdelingerne.

Møderne afholdes:

Den 17. Marts

afholder **Samsø Kredsen** Møde paa Flinchs Hotel i Tranebjerg Kl. 7½.

Den 18. Marts.

I **Vestlollands Kredsorganisation** paa Arbejdernes Forsamlingsbygning i Nakskov Kl. 10.

I **Vestfyns Kredsen** paa Industriforeningen i Aarup Kl. 10.

I **Kolding-Bramminge Kredsorganisation.** Hotel »Fremad«, Losbygade, Kolding, Kl. 2.

Den 25. Marts.

Midtlollands-Kredsen paa Folkets Hus i Maribo Kl. 10.

Sorø Amts Kredsen paa Hotel Klubben, Sorø, Kl. 10.

Møens Kredsen paa Hotel Harmonien, Stege, Kl. 1½.

Randers Kredsen paa »Jylland« i Randers Kl. 11 Formiddag.

Aalborg Kredsen. Søndergade 20 i Aalborg Kl. 11½ Formiddag.

Den 1. April

afholdes Møder i Sydfyns Kredsen, Aarhus Kredsen, Skive-Mors Kredsen.

Mødested og Klokkeslet for disse Møder meddeles senere.

Fra Agitationsmarken.

I denne Tid, hvor Agitationen drives med fuld Kraft indenfor Landarbejderforbundets Virkefelt, hvor hver Kreds udsender sine Agitatorer til de forskellige Afdelinger eller til de forskellige Steder, hvor der ingen Afdelinger findes, for der at oprette nye Afdelinger, kunde jeg have Lyst til at skrive et Par Ord om dette Emne. Som Agitator skal man jo ud i de forskellige Afdelinger, og jeg har i denne Tid været i enkelte af dem og set, hvordan Forholdene er blandt de uorganiserede Kammerater.

I en Afdeling traf jeg en Mand, som arbejdede hos en Proprietær og boede paa Gaarden. Han havde Hustru og 3—4 Børn og fik en Dagløn af 2 Kr., og saa tænker man jo, at han havde fri Bolig — men nej — saadan saa det ikke ud. Han skal betale 20—25 Kr. om Maaneden i Husleje til Proprietæren, saa man kan nok regne ud, hvor stor hans Fortjeneste var. Men nu maa man heller ikke tro, at denne Proprietær var helt hjerteløs. Nej, han havde ogsaa sine lyse Øjeblikke, og i saadanne, f. Eks. ved Læsning af Gødning, kunde han komme og sige til sin Arbejder: »Tag nu lidt kraftigt fat, saa vil jeg give dig 5 Kr. om Dagen, saa længe vi kører Gødning«. Naar man saa naaede Lørdag Aften, var der jo Glæde over den dejlige Ugeløn. Men desværre — Arbejderen saa ikke mere end de sædvanlige 12 Kr.; for Bonden havde ikke glemt, at det jo snart var Tid at betale Husleje, og saa strøg han selv Overskuddet.

En anden Mand jeg traf, var arbejdsløs, og fik af Hjælpekassen 12 Kr. om Ugen. Jeg opfordrede ham selvfølgelig til at indmelde sig i Forbundet, og det vilde han ogsaa gerne, men han kunde ikke af de tolv Kroner, han fik, skaffe til Kontingent. Formanden for Afdelingen var med, og vi spurgte saa Manden, om han vilde indmeldes, hvis vi kunde overtale Hjælpekassens Formand til at betale hans Kontingent fra 1. Januar, og saa give ham 2—3 Kr. mere om Ugen i Understøttelse, Det vilde han, og vi stævnede saa til Hjælpekassens Formand, som vi ogsaa traf hjemme, og forelagde ham Sagen for begge de nævnte Tilfælde, idet vi jo mente, at det var bedre Økonomi for Hjælpekassen at hjælpe disse to Mennesker ind i Organisationen og derigennem ind til bedre Forhold for dem og deres Familier, end det var at hjælpe Proprietæren med at betale Arbejdsløn. Jeg vilde ønske, at vi rundt om i vore Hjælpekasser havde flere af den Slags Formænd; han var en forstaaende og fornuftig Mand, og var villig til at hjælpe de to Mænd paa den af os nævnte Maade, saa vidt det stod i hans Magt, og derfor faar han Tak.

Men Kammerater, det gælder for os alle sammen, at vi tænker over det, forinden vi er naaet saa langt ud i Elendigheden, at vi ikke mere kan betale Kontingent. Meld Jer ind i Jeres Organisation jo før desbedre, I, der endnu staar udenfor, og vis, at ogsaa I er Mænd, der vil være med til at løfte i Flok. Vis, at I vil være med til at føre Kampen for Tilværelsen, Kampen for Hustru og Børn og Hjem, og dette kan kun ske, naar I indmelder Jer i den Organisation, som er Jert Værn imod den Graadighed, der vises fra Arbejdsgivernes Side. Men ogsaa til Afdelingslederne vil jeg gerne sige: »Vær aarvaagne, pas paa, at vi beholder de Medlemmer, vi har, se efter, at det gaar i Jer Afdeling, som det skal, ellers staar vi maaske en Dag med en Afdeling uden Medlemmer. Da det jo ifølge vore Love er ethvert Medlems Pligt at være Agitator inden for sin Afdeling, vil jeg sige til Jer: Glem aldrig Jer Pligt, og I skal faa at se, at det nok skal bære Frugt. Og netop nu trænger vi mere end nogen Sinde til, at vor Organisation er stærk. Derfor maa vort Motto være: Ingen Landarbejder udenfor Landarbejderforbundet i Danmark.

Chr. Christiansen.

Ugens Hændelser.

Sovjet-Rusland har sendt en Delegation paa 10 Personer, under Ledelse af Litvinov og Lunatscharski, til Genève i Anledning af den forestaaende Afrustningskonference.

*

Efter at Voldgiftskendelsen i Metalarbejderkonflikten i Berlin er erklæret for bindende, har Parterne holdt Møder, og baade Arbejdere og Arbejdsgivere har vedtaget at bøje sig for Kendelsen.

Arbejdet er genoptaget over hele Linien.

Den farlige Konflikt, som kunde have udviklet sig til en Millionkamp, er dermed afblæst.

*

I Potsdam, den tidligere tyske Kejserby, er afholdt Kommunevalg, Socialdemokratiet gik frem fra 5 Mandater til 14.

Denne storslaaede socialdemokratiske Sejr, betragtes almindeligvis som en Strømpil for de kommende Rigsdagsvalg.

*

England agter at indføre en ny Valglov, hvorefter Kvinderne ligestilles med Mændene, saaledes at Valgretsalderen nedsættes til 21 Aar, ogsaa for Kvinder.

Det menes, at denne Reform vil give til Resultat, at Vælgerhæren forøges med 5,240,000 kvindelige Vælgere.

*

Nogle tyske Ingeniører er i Rusland arresteret sigtet for Meddelagtighed i en Sammensværgelse, der har haft til Formaal at skabe en Modrevolution.

Den tyske Regering truer med at gribe ind til Fordel for Tyskerne.

*

Det engelske Arbejderparti har haft stor Fremgang ved Valgene til Londons Over-Byraad. Socialdemokratiet har haft en Fremgang fra 34 til 42 Mandater.

Kommunisternes Forsøg paa at faa valgt Kandidater, skadede Arbejderpartiet, der ellers kunde have haft en Fremgang paa 11 i Stedet for 8 Mandater.

*

»De forenede Staters« Arbejdsminister Davis ser noget anderledes paa Løntrykkeri end vore hjemlige Eksperter paa dette Omraade — Madsen-Mygdal og Konsorter.

Han stempler simpelt hen daarlige Lønninger som en Art Tyveri, og Arbejdsgivere, der sænker Lønningerne, som Tyve og Parasitter.

*

Socialdemokratiet har ved Senatvalgene i Polen haft en foreløbig Fremgang paa 3 Mandater — det endelige Resultat foreligger endnu ikke; men Valgene maa ses under den Synsvinkel, at Pilsudski forfulgte og arresterede Socialdemokratiets Ledere, Kandidater og Agitatorer.

*

Indenrigsminister **Kragh** har fremsat Forslag om Udlaan af Arbejdsløshedsfonden til visse Arbejdsløshedskasser.

Forslaget har til Formaal at fremme Oprettelsen af Krisefond indenfor de forskellige

Kasser og bestemmer, at der som en Grundkapital kan udlaanes af Fonden et Beløb, der svarer til 15 Kr. pr. Medlem i den laansøgende Arbejdsløshedskasse.

Betingelsen for Laan er, at Kassen 30 Uger efter Fondens Oprettelse selv har skaffet et lignende Beløb, at Fagets faglige Organisation kautionerer for Laanet, og at Understøttelse ikke ydes, forinden Krisefonden raader over 30 Kr. pr. nydende Medlem i Kassen.

Laanene skal afdrages i Løbet af 5—10 Aar.

*

Vor Partifælle, Overpræsident J. Jensen, København, er for Tiden syg og sengeliggende.

Overpræsident J. Jensen kunde som bekendt for kort Tid siden fejre 25 Aars Jubilæum for sit Valg som Borgmester i København.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge gaaet ned med 2800 Mand, nemlig fra 74,412 til 71,612.

Der findes endnu 3,745 ledige Landarbejdere.

Til Efterfølgelse.

Under Diskussionen om Agitationsarbejdet paa Kredsmødet i Odense den 11. Marts d. A. blev det oplyst, at der indenfor denne Kreds fandtes Afdelinger, hvis Ledere og Medlemmer ved Besøg og Uddeling af Agitationsblade blandt vore uorganiseredeKammerater havde naaet at forøge deres Medlemsantal med ca. 30 nye Medlemmer pr. Afdeling i Løbet af ganske kort Tid. Disse Resultater og Tal viser jo bedre end mange store og fede Ord, hvilken Betydning et godt og veltilrettelagt Agitationsarbejde har saavel for Landarbejdernes Fremtid som for deres Organisations Fremdrift. Derfor vil jeg til Slut rette en Henstilling til alle de Afdelingers Ledere, som endnu ikke har kunnet overkomme eller beslutte sig til at bestille noget Agitationsmateriale, om saa snart som muligt at sørge for at faa dette Forhold bragt i Orden, saaledes at der kan komme Gang i Agitationsarbejdet i hver eneste Landarbejderforening indenfor Danmark.

Fangel, i Marts 1928.

Anton Andersen.
Landarbejder.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

De Hjemløse.

Forleden fandt der et ejendommeligt Optrin Sted i den jyske Stationsby Kjellerup, et Optrin, som paa en saare levende og anskuelig Maade illustrerer, hvor forrykt den nuværende kapitalistiske Samfundsorden er.

Der var samlet flere Hundrede Mennesker, væsentlig unge, mange lige udlært i et Fag, som de havde haabet skulde sætte dem i Stand til at ernære sig paa en hæderlig og menneskelig Maade, andre, som ikke var uddannet i noget bestemt Fag, men som var vant til at tage, hvad der faldt for. Fælles for dem alle var det, at de var raske, kraftige og arbejdsdygtige Folk, men tillige at de ikke blot, som titusinder andre Arbejdere i dette Land var arbejdsløse, men tillige hjemløse, uden noget Tilholdssted, hvor de kunde tilbringe de kolde Vindernætter.

Det var ikke Vagabonder i Ordets almindelige Betydning, Folk, der er blevet Landevejsriddere af Tilbøjelighed eller Ulyst til Arbejde og en regelmæssig Tilværelse. Nej, det var Folk, som et ubarmhjertigt Samfund havde kastet paa Landevejen, med Betleri eller Tyveri som den eneste Mulighed for at opretholde Livet, de var nu samlet her for at drøfte, hvad de skulde foretage sig i deres fortvivlede Stilling, og de besluttede at vandre ad Landevejen gennem Jylland, Fyn og Sjælland til Landets Hovedstad for at faa Regeringen i Tale og søge at formaa denne til at foretage noget, der kunde give dem Mulighed for at

Da de Hjemløse endnu var paa Farten.

En Afskedsmelodi, da de Hjemløse blev sendt hjem fra Vejle.

de kunne skaffe sig Livsopholdet paa en lovlig og hæderlig Maade.

Før de begyndte paa deres lange Vandring, vedtog de en Henvendelse til Regeringen, og der valgtes et Udvalg til at overbringe den:

»Vi hjemløse, farende Arbejdere, som paa Grund af de fortvivlede Samfundsforhold er tvungne til at føre en ussel Tilværelse ved at rejse fra By til By uden nogen Chance for at faa Arbejde, vi kræver, at Regeringen i saa stor Udstrækning som muligt sætter Nødhjælpsarbejder i Gang til tarifmæssig Betaling. Vi kræver, at de Arbejdere, der ikke kan blive beskæftiget ved Nødhjælpsarbejder, faar en Understøttelse, der svarer til mindst to Trediedele af Arbejdsindtægten, og at denne ydes af Staten og betales under hele Arbejdsløshedsperioden.

Vi tilstræber ikke Understøttelse, da dette i det lange Løb nedbryder det menneskelige Legeme, og den lange Lediggang gør Mennesket uegnet til Arbejde. I Tilfælde af, at Regeringen ikke kan garantere os Arbejde, kræver vi, at Staten køber Jord i Kanada eller Argentina til Kolonisering, og at Staten udreder alle Udgifter, indtil denne Kolonisering er sikret.

Dersom Regeringen ikke opfylder vore Krav, vil vi ad andre Veje og med andre Midler søge at føre vore Krav igennem.«

Med Hensyn til det sidste Afsnit af Resolutionen oplyste Udvalgets Sekretær, at de andre Midler, man har tænkt sig at anvende, er en Henvendelse til Fagforeningerne og de politiske Partier. Der ligger absolut ingen Trusel i Udtalelsen.

Hvad der videre skete, vil være udførligt kendt fra Dagspressen, men er iøvrigt i Korthed dette:

Da de den tredie Dag om Aftenen var naaet til Vejle, blev Toget ved Justitsministerens Indgriben opløst. Deltagerne fik Besked om, at de skulde rejse »hver til sit«, en Befaling, der vilde virke komisk, dersom hele Sagen ikke var saa sørgelig. I de Byer, som de hjemløses Tog gjorde Ophold i paa deres Tur, blev de forøvrigt, som bekendt, modtaget paa en smuk og forstaaende Maade, dels ved de paagældende Kommunalbestyrelsers Hjælp og dels ved privat Initiativ blev der sørget baade for Mad og Logi til dem.

Toget naaede altsaa ikke Bestemmelsesstedet, men det nedsatte Udvalg havde i Tirsdags Foretræde for Justitsminister Rytter og Indenrigsminister Kragh, hvem det overgav den vedtagne Resolution.

Det ser imidlertid ud til, at der trods Justitsministeren alligevel vil blive gjort Forsøg paa at samle de hjemløse til en Demonstration i København. Tiden vil vise, om Justitsministeren paany vil jage de hjemløse »hver til sit«.

Foreløbig kan de hjemløse notere, at deres Tog gennem Jylland har vakt en højst tiltrængt Opmærksomhed om deres ulykkelige Stilling.

Urinsyre i Blodet. Daarlig Fordøjelse. Daarligt Stofskifte

— er Menneskets værste Fjende. Bekæmp dem daglig ved hver Morgen paa fastende Hjerte at tage en lille Dosis Kruchen Salt opløst i et Glas kogt, varmt Vand. Det befordrer Fordøjelsen, frisker og styrker Systemet og Cellevævene, regulerer Stofskiftet samt udrenser Lever og Nyrer. De kemisk rene Mineralsaltkrystaller, hvoraf Kruscn Salt bestaar, udskiller den skadelige Urinsyre af Kroppen paa naturlig Maade samt fortynder, forfrisker og styrker Blodet Faas overalt i Glas til 100 Dages Forbrug.

Kammerater!

I Landarbejderbladet Nr. 10 af 14. Marts vil I se, at Sorø Amts Kredsorganisation kalder til Generalforsamling i Hotel Klubben, Sorø, Søndag den 25. Marts Kl. 10 Formidag.

Naar disse Ord skrives, er det kun for at rette en indtrængende Anmodning til alle Afdelinger, som ifølge den nye Kredsinddeling er kommen ind under Sorø Amt Kreds, om at lade sig repræsentere ifølge Loven med Formanden for Afdelingen og 1 Mand for hver paabegyndt 10 Medlemmer.

Ved Kredsens stiftende Generalforsamling i Januar var kun mødt 14 Afdelinger af Kredsens tilsluttede 26, men lad os denne Gang vise, at vi alle baade vil og kan møde, vise, at vi alle har Interesse for vor fælles Sag, Organisationen, og at vi møder op og deltager i det store fælles Arbejde, som den Dag skal tilrettelægges i Kredsen, til Gavn for alle tilsluttede Afdelinger. Lad os vise, at vi kan møde, saaledes at vi kan gøre vor Indflydelse gældende ved Behandling af Kredsens nye Love, dens Paragraffer, som indeholder Valg af Ledelse af Agitationsvalg og Kredsens Arbejde i sin Helhed.

Lad os møde og gøre vor Indflydelse gældende, saaledes at de forskellige Valg bliver retfærdig fordelt i Kredsen, og at vi faar valgt Folk, som vi paa Forhaand ved, der baade vil og kan udføre et godt Stykke Arbejde for vor Organisation.

Og naar saa Formanden for hele vor Organisation, Oskar Levinsen, kommer til Stede, skulde der ikke gerne kaldes forgæves; men at alle 26 Afdelinger møder med den tilladelige Repræsentation, saa kan vi møde omkring 100 Repræsentanter. Husk Sangbogen.

Medlem 18097.

Den 31. Marts skal alle Restancer være Forbundet i Hænde.

Det er derfor ethvert Medlems Pligt senest den 25. Marts at indbetale alle Restancer til Afdelingskassererne, saaledes at disse rettidigt kan faa afregnet med Forbundet.

Fortsat fra Side 2.

lagt i Hænderne paa et Raad paa 9 Medlemmer, hvoraf kun de tre er direkte Repræsentanter for Lytterne, der dog maa betale hele Gildet. Radiofoniens unge Alder undskylder vel den bestaaende Radiolovs Mangler, men naar Revisionens Dag er inde, bør der — navnlig med Hensyn til Raadets Sammensætning — ske gennemgribende Ændringer.

Radioloven forudsætter Organisering af Lytterne, idet det er disse Organisationer, der skal indstille Raadets Lytterrepræsentanter. Da det første Raad udnævntes, havde Arbejderlytternes Organisation kun været i Live i nogle Uger, hvorfor Arbejderlytterne ikke kunde faa nogen Repræsentant i Radioledelsen. Til ekstraordinært Medlem af Raadets Programudvalg blev der dog udnævnt en Arbejderrepræsentant. Dette Programudvalg har imidlertid en meget begrænset Myndighed, idet store og principielle Spørgsmaal skal afgøres af selve Radioraadet.

Nu staar Nyvalg til Raadet for Døren. I Mellemtiden har Arbejderlytterne organisationsmæssigt indhentet det forsømte, saaledes at Udnævnelsen af den første Arbejderrepræsentant til Radioraadet snart maa være en Kendsgerning.

I alle Lande omfatter Arbejderpartierne Radiofonien — og Arbejderlytternes Organisationer — med stigende Interesse. Det er ogsaa Tilfældet hos os, hvor Samarbejdet har givet sig Udtryk i, at Arbejdernes Oplysningsforbund har udpeget en Repræsentant til at tage Sæde i Arbejdernes Radio Forbunds Hovedledelse. Interessen har som vist sin naturlige Begrundelse: Radiofonien maa ikke tjene som Reaktionens Haandlanger, men skal være Budbringeren om det menneskelige Samfunds forskellige Opfattelser, — derved banes Vejen for de nye Tanker, for vor Sag: Klassesamfundets Forsvinden.

(Efter »Socialisten«.)

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Fra Afdelingerne.

Kværkeby Afdeling.

Medlemmerne anmodes om at indbetale alt skyldigt Kontingent til Kassereren inden den 25. Marts for at ungaa Slettelse for Restance. **A. Mortensen.**

Aversi-Tybjerg Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance til Afdelingen skal være betalt til Kassereren inden den 31. Marts for at undgaa Slettelse. **Bestyrelsen.**

Thestrup Afdeling.

Medlemmerne anmodes om at have indbetalt al Restance og forfaldent Kontingent til Kassereren inden 20. Marts for at undgaa Slettelse. **Johannes Pedersen.**

Aarby Afdeling.

For at undgaa Slettelse, maa Medlemmerne have alle Restancer betalt senest 31. Marts. **Niels P. Larsen.**

Herstedernes Afdeling.

For at undgaa Slettelse af Forbundet maa al Restance være indbetalt til Kassereren eller Formanden inden den 27. Marts. **Jens P. Pejtersen.**

Møens Kredsorganisation

afholder Generalforsamling Søndag d. 25. Marts paa Hotel Harmonien i Stege Kl. 1½.

Dagsordenen vil blive oplæst paa Generalforsamlingen. Afdelingerne bedes indbetale mulige Restancer. Alle Afdelingerne bedes møde fuldtallig. Efter Generalforsamlingen vil der blive redegjort for Overenskomstsituationen m. m.

Bestyrelsen.

Ondløse Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest paa Ondløse Kro Søndag den 18. Marts. Som Taler kommer Sekretær Vilh. Rasmussen, Forbundet. Der begyndes Kl. 5 med Foredrag. Derefter er der Spisning af medbragte Madkurve. Kl. 7 Oplæsning og derpaa Bal.

Alle Medlemmer med Hustruer bedes give Møde. Omegnens Afdelinger og soc.-dem. Forening er indbudt. **Bestyrelsen.**

Hillerød Afdeling.

Alle Medlemmer bedes indbetale Kontingent senest 25. Marts. I modsat Fald vil Slettelse blive Følgen. Formandens Adr. er for Fremtiden: Grønnegade 15, Stuen.

Sorø Amts Kredsorganisation

afholder Generalforsamling Søndag den 25. Marts Kl. 10 Fmd. paa Hotel »Klubben« i Sorø. Alle Afdelinger indenfor Kredsen, ogsaa de, som hidtil ikke har været tilsluttet Kredsen, bedes lade sig repræsentere fuldtalligt. Dagsordenen er meget vigtig, bl. a. Overenskomstsituationen og Valg af Ledelse. Forretningsfører Oskar Levinsen kommer til Stede. Alle Afdelinger, som staar til Restance, bedes indbetale alt skyldigt Kontingent, ogsaa for Januar Kvartal, senest den 20. Marts til Undertegnede. Forretningsudvalget bedes møde Kl. 9 præcis.

NB. Sangbogen benyttes. **Emil Jensen.**

Herslev-Gevninge Afdeling

afholder Stiftelsesfest Søndag den 25. Marts Kl. 7 i Gevninge Forsamlinghus. Som Talere kommer til Stede Sofus Westergaard, der er Formand for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse samt Formanden for Kredsorganisationen, Jens Sørensen, Smørum. Efter Talerne bliver der fælles Kaffebord, derefter Bal. Foredragene er offentlige og gratis. Bal og Kaffebord er kun for Foreningens Medlemmer med Damer og betales med 1 Kr. pr. Deltager. Fagbogen skal fremvises ved Indgangen. Naboafdelingerne indbydes til at deltage i Festen.

Chr. Christiansen.

Fredensborg Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance skal være betalt senest 25. Marts. **Rasmus Jensen.**

Sydsjællands Kredsorganisation.

Afdelingernes Kasserere anmodes om at indsende alt skyldigt Kontingent senset 31. Marts. Ingen Afdelinger bør staa til Restance med Kontingent efter 1. April, naar de nye Afdelinger indtræder i Kredsen. Kontingentet er 30 Øre pr. Medlem om Maaneden. Kredsen afholder sit aarlige Stævne med Generalforsamling Søndag d. 20. Maj. Tid og Dagsorden vil senere blive bekendtgjort. **Rasm. Nielsen.**

Samsø Landarbejderforening

afholder Kredsmøde Lørdag den 17. Marts Kl. 7½ paa Flinchs Hotel for at drøfte den foreliggende Overenskomst-Situation. Som Taler kommer til Stede fra Hovedkontoret Frederik Hansen. Samtidig behandles et Par Sager fra den lokale Afdeling, bl. a. Kontingentforhøjelse. Mød nu alle fuldtalligt. Fagbøger til nye Medlemmer udstedes samme Aften. NB. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alt skyldigt Kontingent og Ekstra-Kontingent maa være indbetalt til Kassereren senset den 25. Marts, da det ellers vil medføre Slettelse.

Ove Jørgensen.

Nordsjællands Kredsorganisation.

Alle Afdelinger under Kredsen gøres opmærksom paa, at Formandens Adresse for Fremtiden er: Grønnegade 15, Stuen.

Vilh. Petersen.

Raklev Afdeling.

Medlemmer indenfor Afdelingen, som staar til Restance, bedes i egen Interesse at indbetale alt skyldigt Kontingent og Ekstrakontingent til Afdelingen senest d. 31. Marts, da Slettelse ellers vil blive Følgen og dermed Tab af alle Rettigheder.

Isidor Nielsen.

Hyllinge Afdeling

afholdt Medlemsmøde den 10. Marts, hvor Peter Jakobsen blev valgt til midlertidig Kontrolbestyrer, og Kontroltiden er uforandret fra Kl. 10—11 Fm.

Samtidig vil jeg paa Afdelingens Vegne takke vor gamle Kontrolbestyrer Kristian Godtfredsen, Jenstrup, for den Tid han har været Kontrolbestyrer og Opkræver.

L. P. Jensen.

Brorup-Valby Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 17. ds. Kl. 7 Aften hos Kassereren M. P. Hansen, Valbygaard. Mød nu alle! Medlemmerne erindres atter om snarest at indbetale skyldigt Kontingent. **Albin Schultz.**

Skrumstrup Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest paa Mørkøv Hotel Lørdag den 24. Marts Kl. 7½, og som Taler fra Forbundet kommer Formanden, Oscar Levinsen, til Stede. Alle omliggende Landarbejderforeninger indbydes til Festen. Medlemmerne gøres samtidig opmærksom paa, at vi nu er i Marts Maaned, og i denne Maaned skal alle Restancer indbetales til Forbundet, derfor bliver der kræ-vet op to Gange i denne Maaned.

P. Krogager.

Syv Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest Lørdag den 24. Marts Kl. 7½ paa Viby Hotel. Alle omkringliggende Foreninger indbydes til at komme tilstede og medtage Faner. Som Talere kommer S. Westergaard og Kredsformand J. Sørensen, Smørum.

Wiggo Jensen.

Sengeløse Afdeling

afholder Medlemsmøde i Sengeløse Forsamlingshus Lørdag den 17. Marts Kl. 7½, hvor Formanden vil aflægge Beretning fra Kredsmødet i Roskilde den 4. Marts.

Husk at alt Kontingent skal være betalt til Kassereren til den 25. Marts for at undgaa Slettelse. **L. P. Nielsen.**

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 17. Marts Kl. 7½ paa Mullerup Kro. Mød talrigt. Alle Restancer skal være indbetalt til Kassereren eller Opkræveren inden 1. April.

Julius Christensen.

Slangerup Afdeling.

Medlemsmøde paa Slangerup Gæstgivergaard Lørdag den 17. Marts Kl. 7½. Dagsorden: Restancerne den 31. Marts. Husk, at alt Kontingent skal være betalt, inden den 25. Marts, ogsaa for Marts Maaned, for at undgaa at blive slettet af Forbundet.

Emil Petersen.

Tømmerup Afdeling

afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Fredag den 16. ds. Kl. 7½ Aften.

Mød nu alle Mand for en Gangs Skyld. For at undgaa at tabe sine Rettigheder og sin Understøttelse bedes al skyldig Kontingent og Kontingentet for Marts indbetalt til Opkræverne og Kassereren senest den 25. ds., da alt Kontingent skal være indbetalt til Forbundet senest den 31. Marts.

H. P. Hansen.

Terslev Afdeling

afholder 20aarig Stiftelsesfest Søndag d. 25. Marts Kl. 6 i Terslev Forsamlingshus. Kl. 6 fælles Kaffebord a 75 Øre pro persona, hvortil man bedes tegne sig hos Bestyrelsen, i Terslev Kro eller hos undertegnede Formand. Efter Kaffebordet taler Dyrlæge Jensen, Terslev, og Oscar Levinsen, Landarbejderforbundet. Derefter er der offentlig Bal. Medlemmer af Terslev socialdem. Forening, de omliggende Landarbejder- og socialdem. Foreninger indbydes til at deltage.

Poul Larsen.

Benløse-Bringstrup Afdeling.

Medlemmerne bedes indbetale al skyldig Restance og Kontingent inden 25. Marts til undertegnede. **Vald. Andersen.**

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Husmandsbrandkassen for Danmark

(130,000 Medlemmer. 1100 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Løsøreafdelingen optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderåte Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5. Kbhvn. B. Telf. 5150

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Avertér i Landarbejderbladet.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 21. Marts.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 28. Marts.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS"
(Verdenspatenteret) Den eneste, der duer.
Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horsens.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

Over 25,000 Apparater leveret til Dato.

Over 25,000 Apparater leveret til Dato.

Danmark

skal forsynes med

gratis Radiomodtagere!

1000 Kroner

kontant, dersom de ikke faar Radioapparatet.

Præmie-Radioapparatet.

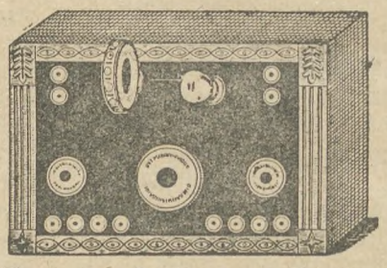

Et moderne Radioapparat, Fabrikat »The Royal Radioapparat Industri«, System Multidyn, indb. Spoler, uden Tilbeh. Vi har i hundredevis af anerkendende Udtalelser om dette fortrinlige Apparat, som er saa let at betjene, at selv et Barn kan gøre det. Apparaterne demonstreres hver Dag og kan afhentes paa Lageret.

Som Reklame har vi besluttet i Samarbejde med »The Royal Radioapparat Industri« at forsyne hele Danmarks Befolkning med gratis Radiomodtagere, idet vi gratis udloverer et af ovenstaaende fortrinlige Radioapparater til enhver som deltager i denne Præmiekonkurrence. For at faa Radioapparatet gratis udleveret, forlanges der kun, at De løser nedenstaaende Omflytnings-Opgave, samt at De køber 100 Stk. af vore moderne, elegante og kunstnerisk udførte **Silhouette Prospektkort.** Disse Postkort, som er udført i moderne Fotolitografi i to Farver, er noget ganske specielt og maa ikke forveksles med almindelige Postkort. Vor Pris for disse Kort er ellers 5 Øre pr. Stk., men som Reklame sælger vi 100 Stk. saadanne Kort for kun Kr. 2,85 plus Forsendelse pr. Efterkrav. Og saa snart De har modtaget Kortene, faar De aldeles gratis uden nogen som helst andre Betingelser Radioapparatet udleveret.

Vi udbetaler Dem 1000 Kr. kontant, dersom De ikke gratis faar Apparatet.

Skriv derfor straks i Dag, da Apparaterne uddeles i den Orden, hvori vi modtager Bestillingerne.

Handelshuset »Metropol«, Ryesgade 14, Kbhvn. N.

Præmieopgaven:

L. O. P. M. E. T. R. O.

Disse 8 Bogstaver omstilles saa de danner Navnet paa en Forsendelsesforretning.

Præmie-Kupon til „Metropol", Ryesgade 14, Kbh. N.

Navnet paa Forretningen er.....

Jeg har saaledes vundet Radioapparatet, som aldeles gratis skal udleveres mig, naar jeg har modtaget de 100 Silhuet-Postkort, som jeg hermed beder Dem tilsende mig til en Pris af Kr. 2,85 plus Fors. pr. Efk.

Navn.....

Adresse.....

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 12. Fredag den 23. Marts 1928. 14. Aargang.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Medlemsfortegnelserne pr. 31. Marts.

Vi erindrer igen Afdelingernes Tillidsmænd om, at der nu pr. 31. Marts skal udarbejdes nøjagtig Fortegnelse over samtlige Medlemmers Adresser og Opholdskommuner for den bestemte Dato den 31. Marts 1928, og som tidligere anført i Landarbejderbladet henstiller man, at Kassererne allerede nu begynder at indsamle det fornødne Materiale til Udarbejdelse af Medlemsfortegnelserne.

Paa Foranledning af Breve, der er indgaaet hertil, skal vi for det første meddele, at Materiale til Medlemsfortegnelser og Skema til Kontingentoversigten for det forløbne Regnskabsaar endnu ikke er udsendt til Afdelingernes Kasserere, og for det andet anføre, at vi ikke er i Stand til at udsende disse førend i Dagene omkring 31. Marts, idet man her paa Kontoret ved Udbetaling af Understøttelse ofte skal bruge Kontingentoversigterne for at kunne konstatere den eventuelle Medlemsret. Afdelingernes Kasserere har hermed Forklaring paa, at Materialet først kan ankomme netop til disse Dage, hvor de skal bruges.

Indsendelse af Fagbogsbladet.

Paa Foranledning af, at vi ofte modtager Fagbogsblade for Medlemmer, der er indmeldt for en eller flere Maaneder siden, skal vi henstille til Afdelingernes Kasserere altid at indsende Fagbogsbladene her til Kontoret, saa snart et Medlem er indmeldt og de fornødne Oplysninger om Medlemmets Fødselsaar, Indmeldelsesdato o. s. v. er indført i Afdelingens Regnskabsbog eller Medlemsfortegnelse.

Hvis Afdelingen derved kan spare Porto til et Brev, maa Fagbogsbladene gerne indsendes gennem Afdelingens Kontrolbestyrer sammen med de ugentlige Kontrollister.

Da vi i Dagene omkring 1. April atter skal udarbejde Fortegnelse over ny indmeldte Medlemmer i de forskellige Afdelinger til Optrykning i Landarbejderbladet, skal vi an mode om særlig i disse Dage at faa samtlige Fagbogsblade, der eventuelt er beroende i Afdelingerne indsendt hertil.

Da der i Henhold til Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven og Kassens Vedtægter skal hengaa 12 Maaneder fra Indmeldelsesdatoen til Understøttelsesretten indtræder, er det en Selvfølge, at der ikke maa foretages Indmeldelse i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse med tilbagevirkende Medlemsret. Dog maa Medlemsretten regnes fra den første i den Maaned, hvori Indmeldelsen foretages, for saa vidt som det nye Medlem betaler Kontingent og straks faar Mærker i Bogen for den paagældende Maaned.

Sofus Westergaard.

Det er vanskelige Tider,

derfor bør Medlemmerne ogsaa sikre sig al den Beskyttelse, de kan opnaa. Det sker ved at have sit Medlemsforhold til sin Organisation i Orden. Sørg altsaa inden den 25. Marts for at have indbetalt alle Restancer til Afdelingskassereren. Dermed sikrer du dig Ret til Understøttelse under Arbejdsløshed, de bedst mulige Løn- og Arbejdsvilkaar under Arbejde, og endelig opfylder du en af dine Pligter mod din Klasse, din Familie og dig selv.

Overpræsident J. Jensen død.

Natten til Fredag den 16. Marts afgik Overpræsident Jensen, København, ved Døden, 68 Aar gammel; han var født i Rørup paa Fyn i 1859 som Søn af en fattig Lejehusmand Jens Jensen.

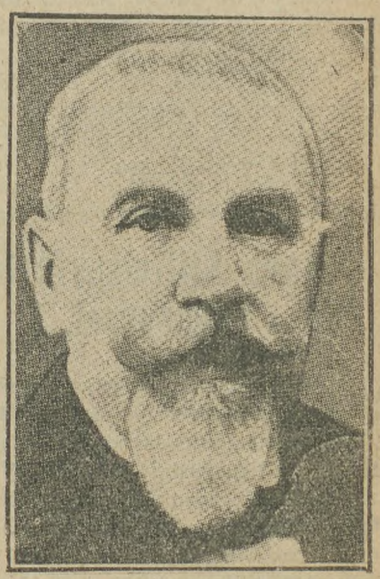

Hermed er en af Arbejderbevægelsens evnerigeste Mænd gaaet bort, og med Sorg er Meddelelsen modtaget ikke blot i København, men i mange Arbejderhjem ud over Landet.

Jens Jensen var mere end et Navn; han var saa at sige Indbegrebet af dansk Arbejderbevægelse saavel faglig som politisk.

Kun 23 Aar gammel valgtes han i 1883 som Formand for Malernes Fagforening i København. Hans faglige Indsigt bevirkede, at han 26 Aar gammel ved »den skandinaviske Arbejderkongres« i 1886 valgtes til Ordfører for den danske Delegation. Efter Kongressen var han Sjælen i Oprettelsen af »De samvirkende Fagforeninger« i København — senere omdøbt til Arbejdernes Fællesorganisation. Han blev valgt til

Formand og indtog denne Plads fra 1886—1903. Da »De samvirkende Fagforbund« i Danmark oprettedes i 1898 var J. Jensen selvskreven som Formand og forlod først denne Stilling i 1903, da han valgtes til Finansborgmester i København. Alt imedens han indtog sine faglige Tillidshverv, havde han dog Tid til baade at udføre et stort journalistisk Arbejde og et politisk Arbejde. Han var Medarbejder ved »Social-Demokraten« fra 1887—1903, Borgerrepræsentant 1893—1903, Folketingsmand for Københavns 10. Kreds 1895—1903.

I 1903 valgtes han som Finansborgmester for København, og som saadan er han nu bedst kendt over Landet. Han nedlagde alle sine øvrige faglige og politiske Hverv for at hellige sig udelukkende det kommunale Arbejde. I 1924 var han Socialminister i Friis' Ministerium, og sluttelig valgtes han i 1924 til Overpræsident i København.

Dette er Eventyret om Malersvenden, der i Kraft af Dygtighed og Energi naaede frem til en af de fornemste Poster i Samfundet, men trods dette glemte han aldrig sin Herkomst, svigtede aldrig den Klasse, hvis Kaar han havde delt, og hvis Repræsentant han var — altid havde han Arbejderklassens Tarv for Øje, naar han udførte sine kommunale Embedshandlinger, aldrig glemte han de Forpligtelser, han havde overfor sin Klasse.

10 Aars Stiftelsesfester i Vendsyssel.

For Tiden fejres i Vendsyssel adskillige 10 Aars Stiftelsesfester — den 16., 17. og 18. Marts afholdtes saaledes Fester i henholdsvis V. Hjermitslev, Høgsted (Vrejlev Afd.) og Klokkerholm Afdeling med Bogholder Axel Sørensen som Taler.

Overalt var der god Tilslutning, i Hjermitslev 100, i Høgsted 150, i Klokkerholm 100 Deltagere.

Festerne var præget af Begejstring for vor Sag og overalt sporedes Iver og Interesse for at styrke vor Organisation.

Vi bringer et Par Billeder fra Vrejlev Afdelings Stiftelsesfest i Høgsted.

Afdelingerne i Vendsyssel har i den senere Tid udfoldet et stort Agitationsarbejde, som der er god Grund til at antage vil fortsættes op gennem den næste 10-Aars Periode.

Tjenestekarlene!

Et Punkt, som det stadig er nødvendigt at vende tilbage til, er saa hurtig som muligt at faa Tjenestekarlene ind i Organisationen, dersom ikke en stor Part skal komme til at slutte sig til de Hjemløse — ikke saadan at forstaa, at de Hjemløse er en Slags Mennesker af en ringere Kvalitet end vi andre, saa Tjenestekarlene af den Grund skulde skamme sig ved Selskabet, men af den Grund, at kommer de unge Landarbejdere først saa langt ud, at de hverken har Arbejde eller Understøttelse eller Hjem at holde sig til, vil det blive svært for dem nogensinde at finde Beskæftigelse, og som de Hjemløse meget rigtigt erklærer, staar de da med det ene Ben i Fattigvæsenet, og det andet indenfor en Straffeanstalt; thi de skal jo dog have Føden, og hvor skal den komme fra, efterhaanden som alle Sunde lukkes? De unge Landarbejdere maa ind i Organisationen, det gælder dem selv, men det gælder i mange Tilfælde ogsaa deres Forældre, thi mange Tjenestekarle maa jo alligevel i den Tid, de intet Arbejde har, ty til deres Forældre og sammen dele de Krummer, som iforvejen var for smaa.

Kan en ung kraftig Landarbejder da overfor sine Forældre være bekendt, at han ikke sikrer sig imod Arbejdsløshed, saa han, naar den indtræffer, kan yde sit Bidrag til Underholdningen. Husk paa, at mange Forældre har jo kun, hvad de skal hente hos Sogneradsformanden i Form af Aldersrente, og der har Hr. Kragh forlængst været og taget sin Portion, saa der er saavist smaat iforvejen, og kan de blot klare sig selv, skal vi være glade derfor.

Kan Tjenestekarlene overfor sig selv eller overfor deres Kammerater være bekendt, at de ikke selv bidrager til at højne Arbejdslønnen, at bidrage til at forbedre Arbejdsforholdene, thi i Øjeblikket er Arbejdsforholdene ikke allevegne den bare Idyl. Tilfældet er og har altid været, at jo daarligere Arbejdslønninger jo daarligere Arbejdsforhold følger der ogsaa med, thi da regnes Arbejdskraften kun for lidt eller intet, og Forholdene retter sig desværre derefter. Som allerede nævnt i mine forudgaaende Artikler angaaende Tjenestekarlene — det skulde jo ellers ikke være Gentagelser, da Gentagelser virker trættende, men jeg tror endnu, at det her er paa sin Plads at benytte sig deraf — da har Tjenestekarlene kun eet at gøre, og det er at indmelde sig i deres Arbejdsløshedskasse, og saa samles med deres Kammerater og drøfte fælles Interesser, da har de dog alligevel den største Mulighed for at faa Arbejdslønnen bragt i Vejret, saa de kan eksistere derpaa, thi for mange er det jo ikke Tilfældet i Øjeblikket, og kan nogen af de Tjenstekarle, som i Øjeblikket staar udenfor Organisationen skimte blot et Lyspunkt, jeg tror det ikke.

Jeg maa da endnu bruge en Gentagelse, agiter kraftigt iblandt Tjenestekarlene, de skal med, og hvorfor vente, til de er bleven gifte og har Kone og Børn, saa de først skal vente et Aar, før de kan faa den Understøttelse, som de maaske trænger til længe før.

Alfred Carlsen.

Arbejdsløsheden i forskellige Lande.

Arbejdsløshedsprocent.

	1926	1927			
	Novbr.	Januar	Juni	Septbr.	Novbr.
Danmark	22.4	31.6	17.9	16.1	21.6
Sverige	13.0	16.3	9.4	8.4	12.5
Norge	25.2	27.2	20.6	21.1	21.6
Tyskland	14.2	16.5	6.3	4.6	7.4
England	13.5	12.0	8.8	9.3	10.0
Holland	7.4	15.6	6.0	6.7	7.2
Belgien	3.6	7.7	4.7	4.9	4.9
Czekoslovakiet	2.5	2.8	1.3	—	—
Kanada	2.6	6.4	3.2	3.1	3.9

Antal ledigmeldte eller understøttede.

	1926	1927			
	Novbr.	Januar	Juni	Septbr.	Novbr.
Finland	2.330	3.633	954	1.205	2.447
Østrig	169.000	235.000	145.000	130.000	160.000
Frankrig	500	45.000	24.000	130.000	10.000
Italien	149.000	225.000	215.000	306.000	376.000

Beskæftigelsesindex.

	1926	1927			
	Novbr.	Januar	Juni	Septbr.	Novbr.
Tyskland[1])	101.2	95.2	110.2	111.8	112.9
Kanada[2])	101.1	95.4	108.4	109.0	106.8
U. S. A.[3])	92.5	89.4	89.1	88.0	87.6

[1]) 1921 = 100. [2]) 1920 = 100. [3]) 1923 = 100.

Tallene, der er tilvejebragt paa forskellig Maade og omfatter forskellige Dele af Arbejderklassen, kan kun i begrænset Omfang sammenlignes fra Land til Land. Bevægelserne indenfor de enkelte Lande viser i alt Fald i vore 4 Nabolande et lille Fremskridt fra November 1926 til November 1927. De amerikanske Tal viser en Nedgang i Beskæftigelse fra Oktober 1926 til Oktober 1927. (Efter »Soc. Tidsskr.«).

Kørt fast.

»Borholms Social-Demokrat« skriver:

Efter Verdenskrigens Ophør har vi staaet overfor den største Arbejdsløshed, som Verden nogen Sinde har haft at kæmpe med. At denne Arbejdsløshed i nogen Maade er hidført ved den enorme Forstyrrelse af saa at sige alle Staters Økonomi samt af deres normale Produktioner og Omsætning, er uomtvisteligt; men det tør paa den anden Side ikke bestrides, at netop denne Forstyrrelse i Forbindelse med en Forøgelse af Produktionskraften og en Formindskelse af Forbrugsevnen hos Masserne har skabt den Haabløshed overfor Beskæftigelsesproblemet, som vi møder overalt i de mere udviklede Samfund. Maskinens Hjælp for Mennesket er ved at blive til Maskinens Sejr over Mennesket.

Den menneskelige Arbejdskraft overflødiggøres i stedse stigende Grad, fordi Teknikken i Produktionen forbedres og udvikles, ja næsten fuldkommengøres. Der, hvor der for faa Aar siden var 100 Arbejdere om at præstere en vis Mængde Varer eller et bestemt Stykke Arbejde, kan man nu, takket være Teknikens Udvikling, klare sig med det halve Antal Arbejdere eller endnu mindre. Det er indlysende klart, at dersom Evnen til at forbruge Varerne ikke øges rent automatisk i samme Forhold som Produktionen øges, vil Arbejdsløsheden tiltage. Og her hjælper det ikke at gaa over til Nymalthussianismen med sin Formindskelse af Menneskematerialet, thi bliver der færre Mennesker, bliver der ogsaa færre til at aftage Produktionen, og Uligevægten mellem Produktion og Forbrug er fremdeles til Stede. Overfor Overproduktionen af Varer hjælper ingen anden Foranstaltning end en Formindskelse af Produktionen eller en Forøgelse af Forbrugsevnen. Og da en Formindskelse af Produktionen næppe er tænkeligt som Foranstaltning mod Arbejdsløsheden, har vi ikke andre Midler at ty til overfor Beskæftigelsesvanskelighederne end at øge Forbrugsevnen.

Det evindelige Raab om billigere og atter billigere Produktion, det vil sige billigere Varer, havde i en vis Periode til en vis Grad sin Berettigelse. De billigere Varer aabnede Adgang for den civiliserede Verdens Masseproduktion til oversøiske Pladser og til Dele af Hjemlandets Befolkningslag, som før var henvist til enten helt at undvære Varerne eller til kun at bruge dem i ringe Grad. Men efterhaanden, som alle Lande industrialiseres og faar en Mængde industrielle Lønarbejdere, indsnævres Markederne. Hvert Land bliver Aar for Aar mere og mere i Stand til at forsyne sig med alle Slags industrielle Produkter og spejder tilmed efter Markeder i fremmede Lande. Under denne ny Tingenes Tilstand hjælper det ikke med de billige Varer, og det er let forstaaeligt. Den enorme Forøgelse af Produktivkraften overflødiggør Arbejdskraften, og de Arbejdsløse faar kun en ringe Købeevne. Og hertil kommer, at de billige Produktionsbestræbelser altid løber parallelt med Bstræbelserne for at tvinge Arbejdslønnen ned, hvilket igen vil sige, at man formindsker Købeevnen. Saa længe det var muligt at finde nye Markeder for den industrielle Produktion, kunde Tingene saa nogenlunde holdes i Ligevægt. Men efter Krigen og den uhyre Omvæltning har Forholdene som nævnt ændret sig i en saadan Grad, at den forstyrrede Ligevægt ingen Sinde mere kan ventes tilvejebragt. Man kan tværtimod vente en Forværring af Forholdene, fordi man stadig stirrer sig blind paa den gamle kapitalistiske, nationaløkonomiske Formel, at billigere Varer altid betyder mere Afsætning. Formlen har vel haft sin produktionsmæssige Betydning, som allerede nævnt, men den hjælper os ikke over Arbejdsløsheden. Vi staar da faktisk overfor de kapitalistiske Samfunds Falliterklæring. De magter Produktionen, men ikke Fordelingen. De bringer Menneskeheden ind i Elendighed, med en Overproduktion, som skulde være en Fordel for Menneskeheden. Maskinerne og hele den moderne Teknik, der hviler paa Menneskeaandens Evne til at gøre sig Naturens Kræfter underdanige, bliver i Frikonkurrencesamfundet til Ulykke og Fortræd i Stedet for at blive til Hjælp og Lykke.

Det er vel ikke utænkeligt, at der kan komme forbigaaende Bedring i Tilstandene, som vi i Øjeblikket har dem; men om nogen varig Bedring bliver der ikke Tale, fordi selve Frikonkurrencesystemets fundamentale Fejl ikke lader sig rette. Man vil derfor blive nødsaget til at forlade Systemet og gaa ind i den økonomiske Udvikling, som vi Socialdemokrater har gjort os til Talsmænd for.

Arbejderklassens Liv.

Paa Grund af Samfundsforholdene er Arbejderklassens Liv en stadig Kamp for Tilværelsen, en stadig Kamp for at tilfredsstille de allernødvendigste Fornødenheder, en alvorlig Kamp for igennem vort Arbejde at skaffe os Midler dertil.

Se ud over den Hær af opslidte Arbejdere, som findes ogsaa i vort Land, og se paa de Forhold, hvorunder de lever. Se paa dig selv og dine Kammerater, se hvordan man næsten ringeagtes, fordi at man kun er Arbejder; se paa den Løn, der faas for det opslidende Arbejde, og man ser straks, at Rigdom og Rigdommens Magt ikke staar i Forbindelse med tilsvarende Arbejde.

Man skulde jo synes, at da man som Menneske umuligt kan stille mere til Raadighed for Samfundet end sin Arbejdskraft, saa burde man jo ogsaa igennem Arbejde være i Stand til at skabe sig en Stilling, saa at man selv i Alderdommen kan blive forskaanet for Næringssorger; men saadan er det jo desværre ikke — tværtimod.

Var der saa endda Arbejde nok til os allesammen; men for Tiden bringer Arbejdsløsheden samt Nedskæringen og Forringelsen af Understøttelsen jo Nød og Savn i Tusinder af smaa Hjem.

Ethvert fornuftigt Menneske maa jo da kunne indse, at Samfundet ikke vedblivende kan bestaa uden Arbejde.

Som Følge deraf maa det, under de for Tiden vanskelige Forhold, være en paakrævet Opgave, at der fra Lovgivningsmagtens Side tilrettelægges en økonomisk Ordning, saa at Hjulene kan komme i Gang og derved blive Arbejde og Fortjeneste til os alle.

Mange, ogsaa udenfor Arbejdernes Kreds, kan jo godt forstaa, og vil ogsaa indrømme, at det ikke vedblivende kan gaa at lade fem og syv være lige med Hensyn til Erhvervsspørgsmaalet. Men Hindringen ligger jo deri, at en Hjælp til Erhvervslivet ikke kan gennemføres uden gennem Ofre fra Kapitalmagten.

Men et Indgreb paa Kapital og Formuer, de store Rentegevinster, Tantiemer og lignende er noget, som den nuværende Regering og dennes Tilhængere ikke indlader sig paa.

Ethvert Forslag, som har til Hensigt at forbedre Stillingen for dem, som lider under Tidens Ugunst, og som i nogen Maade kan være til Skade for de herskende Klassers materielle Interesser, bliver jo betegnet som samfundsnedbrydende og bliver paa det kraftigste bekæmpet.

At det er saadan, skyldes alene det økonomiske Grundlag, hvorpaa det nuværende Samfundssystem hviler. Det er det System, der klassedeler Befolkningen; det er det System, enhver ærekær Arbejder skal gøre alt for at bekæmpe, ved efter bedste Evne at støtte vore faglige og politiske Organisationer.

At disse Organisationer udsættes for Had i den dertil indrettede Presse, er et fuldgyldigt Bevis paa, at det er den rette Vej at gaa for enhver, der føler sig hjemme iblandt Arbejdere, iblandt Smaafolk.

At Overklassens Blade taler Overklassens Sag er jo en Selvfølge, og at det er til Overklassens Fordel, naar disse Blade forsøger at vejlede Arbejderne, maa enhver Arbejder, da kunne forstaa.

Nej — desværre; der findes endnu en Del ubefæstede Sjæle blandt den nederste Del af Befolkningen, som med Begærlighed griber efter alt, hvad der serveres i Overklassepressen, i Stedet for at holde Arbejdernes eget Blad »Social-Demokraten« og i Stedet for at melde sig ind i Arbejdernes Organisationer.

Lad det nu være Slut. Lad os alle sammen gøre os klart, at Livet er Alvor og Livet er Kamp.

Lad os gøre os det klart, at vi skal hjælpe os selv frem ad den rette Vej og ikke lade os vejlede af Overklassen.

Vejen frem, saavel for den enkelte som for hele Arbejderklassen er Organisation. Organisationens Styrke er Enighed og Pligtfølelse. Organisationens Maal er en bedre Livsbetingelse for os alle sammen.

Henrik Mikkelsen.

Henrik Ibsens Hundredaarsdag.

Henrik Ibsen.

Den 20. Marts var det Hundredaarsdagen for Henrik Ibsens Fødsel. Han fødtes i Skien 20. Marts 1820 og døde i Kristiania 23. Maj 1906.

Hans Hundredaarsdag er fejret Verden over. Da han levede, flygtede han ringeagtet fra sit Fædreland og blev borte en lille Menneskealder. Først da han var verdensberømt, opdagede Norge ham.

Ibsen var en af de, der satte Problemer under Debat. Han var en Brand i sin Tid, der funklede og lyste op. De sociale Ting, Underklassekamp, Kvindens Kamp for at være andet og mere end Mandens Elskerinde eller Mandens Madmoder og Børneføder tog han frem i sine Skuespil. De vakte Opsigt, Beundring og Forargelse. En Mand som Hamsun f. Eks. fandt dem kunstnerisk slette. Han kaldte dem »dramatiseret Træmasse«. Men Hamsun var nu ogsaa saare ung, da han sagde det.

Henrik Ibsen beskæftigede sig med de store Problemer. Hans Skikkelser talte ofte stærke og sande Ord. Svært er det bare at finde Ibsen selv. Han var altid tavs privat. En mærkelig formummet Skikkelse. En Modsætning til sin Samtidige Bjørnson. Der er Tusinder af Episoder om Ibsens Ulyst til at tale om sine Værker, til at fortælle, hvor han selv talte. Da en Skuespiller, der skulde spille Per Gynt, ikke kunde »faa fat« i Skikkelsen, og i sin Nød spurgte Ibsen, hvad h a n mente med Per Gynt, var Svaret: »Det ved jeg virkelig ikke.« I »En Folkefjende« siger Dr. Stockman: »Den er stærkest, der staar alene.« Da denne Sætning i et Selskab blev udlagt som Ibsens egen Mening, svarede han: »Det er ikke mig, der siger det, det er Dr. Stockman!« Og da han i Anledning af Skikkelsen Nora i »Et Dukkehjem« blev kaldt for en af Kvindesagens Forkæmpere, erklærede han ikke at kende til nogen Kvindesag. Han gemte sig. Lukkede sig inde bag en Mur af mørk Tavshed.

Men hans Skuespil stod som oftest levende, trods at han selv var tavs.

Ugens Hændelser.

Udenrigsminister *Kellogg* holdt i Udenrigsraadet i New York et Foredrag om Freds- og Voldgiftstraktater.

Udenrigsministeren udtalte bl. a., at han ikke var saa blind, at han troede, at Tusindaarsriget allerede var indtraadt; men han troede, at Verden med store Skridt nærmede sig den fredelige Afgørelse af internationale Stridigheder, og at de brede Lag i Folkene var enige om at ønske Krigenes Afskaffelse. Han vilde altid selv og i sin Egenskab af Minister støtte Traktater for Voldgift og Forlig og for Afskaffelse af Krig.

*

Et Forlydende vil vide, at der er udbrudt Mytteri i den engelske Malta-Eskadre. Idet Officererne har nægtet at sejle under Kontreadmiral Callards Kommando.

*

Spanien, der var udtraadt af Folkeforbundet, vil sandsynligvis nu bøje sig for det i Geneve udtalte Ønske om dets Genindtrædelse i Folkeforbundet.

*

Den økonomiske Kommission ved den internationale Union for Folkeforbundet har enstemmigt paa et Møde i Bryssel — den britiske Delegations Medlemmer indbefattet — vedtaget en

VAAR-MUSIKANTER

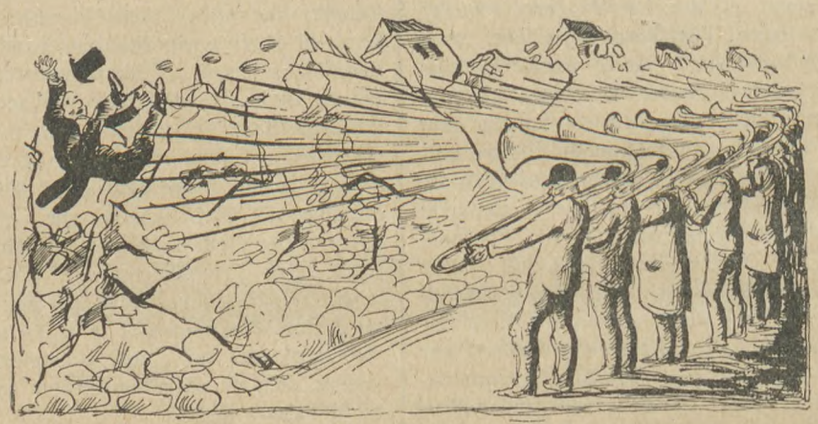

Saa blæser vi op en Vaarmelodi
mod Vinter og truende Skyer,
en lystig Vise
med Brusen i,
med Tordenskrald
og med Susen i,
der gungrer om Land og Byer.

Der er en saa lumrende Luft om Land,
saa trykket en Stemning til Huse,
de store Herrer
med hovne Nik,
med fede Maver
og dovne Blik
ser ned paa hver Arbejdsbluse.

De sidder, de Store, ved Magtens Bord
og skuler mod Smaafolkets Skarer,
de stjæler Brødet
fra Hytte lav,
de raner Oldingens
Støttestav
og bævrer: Vi sparer, sparer!

Men hør nu — vi blæser en Vaarmelodi,
den stormer og stiger og svimler,
en munter Vise
med Trampklang i,
en Kærnevise
med Kampsang i,
saa Landets Herskere himler.

Blæs til, Musikanter, blæs Luften ren,
blæs en Kraftsang om Vaar, der ventes,
en Solskinsvise
med Skæmten i,
en voldsom Vise
med Klemten i,
der runger om Sejr, der hentes.

Oskar Hansen.

Dagsorden, der anmoder det internationale Arbejdsbureau om at forkaste det britiske Krav om en Revision af Washington-Overenskomsten om Ottetimers-Arbejdsdagen.

*

Mussolini har begaaet et nyt Matteotti-Mord. — Den italienske Diktator har atter henledt Verdens Opmærksomhed paa sig. Det vides med Sikkerhed, at General Ciardi Perugia efter Ordrer fra Mussolini, først har mishandlet og pint en italiensk Arbejder Sozzi for bagefter, Natten mellem den 6. og 7. Februar, slet og ret at lade ham myrde i sin Celle.

*

Da de nye Valglister i Henhold til den nye engelske Stemmeretslov vil træde i Kraft den 1. Maj næste Aar, mener man i politiske Kredse, at de almindelige Valg i England vil blive afholdt i Maj 1929 umiddelbart efter Vedtagelsen af Budgettet.

*

Den fascistiske Italiener *Savorelli* er bleven fundet dræbt ved Revolverskud paa sin Ven *Serrechiolis* Bopæl. Gerningsmanden er flygtet. Man mener, det drejer sig om en politisk Hævnakt.

*

Det socialdemokratiske Parti har i Aaret 1927 haft en Fremgang paa 3,792 Medlemmer og har nu ialt 1,006 Foreninger med 148,472 Medlemmer.

*

Arbejdsløshedstallet er i den forløbne Uge steget fra 71,612 til 72,390, en Stigning paa 778.

Landarbejderne har 3,846 Arbejdsløse.

Disse Tal er et Vidnesbyrd om, at den økonomiske Krise, som hersker i vort Land, raser med uformindsket Styrke, og stiller Regeringens Politik i den rette Belysning, idet de viser, at Regeringens passive Holdning er til uhyre Skade for Landet.

Kredsmøder.

Søndagene d. 25. Marts og 1. April samt Skærtorsdag og Langfredag, d. 5. og 6. April, afholdes Kredsmøder følgende Steder, hvortil de under Kredsen hørende Afdelinger indbydes til at lade sig repræsentere med Formanden og 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer.

Da Overenskomstsituationen i Landbruget skal drøftes paa Møderne, forventes stor Tilslutning fra Afdelingerne.

Møderne afholdes:

Den 25. Marts.

Midtlollands-Kredsen paa Folkets Hus i Maribo Kl. 10.

Sorø Amts Kredsen paa Hotel Klubben, Sorø, Kl. 10.

Møens Kredsen paa Hotel Harmonien, Stege, Kl. 1½.

Randers Kredsen paa »Jylland« i Randers Kl. 11 Formiddag.

Aalborg Kredsen. Søndergade 20 i Aalborg Kl. 11½ Formiddag.

Den 1. April.

Aarhus Kredsorganisation i Forsamlingsbygningen i Amaliegade i Aarhus Kl. 11½.

Skive-Mors Kredsorganisation i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Nykøbing Mors Kl. 10.

Sydfyens Kredsorganisation paa Ørbæk Kro i Ørbæk Kl. 10.

Skærtorsdag den 5. April.

Horsens-Vejle Kredsorganisation i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Vejle Kl. 11.

Langfredag den 6. April.

Holbæk Amts Kredsorganisation paa Jyderup Afholdshotel Kl. 10½.

Festdeltagere i Vrejlev Afdelings Stiftelsesfest. Midt i anden Række mellem Damerne ses Bogholder Axel Sørensen, Forbundets Agitator, der i 1918 oprettede Afdelingen.

Vrejlev Afdelings nuværende Bestyrelse. Første Række fra venstre: Kredsformand Th. Andersen, Næstformand Chr. Jørgensen, Chr. Andersen. Bageste Række, ligeledes fra venstre: A. E. Jensen, Kasserer M. Jensen, Formand E. Christensen. (Det syvende Bestyrelsesmedlem, E. Christensen var fraværende).

Et sjældent Jubilæum.

Søndag den 25. Marts afholder Terslev Landarbejderforening sin 20-aarige Stiftelsesfest. Det er et sjældent Jubilæum indenfor vor Bevægelse, — foruden Terslev Afdl. er der kun een Afdl. mere, som har bestaaet uafbrudt i 20 Aar, nemlig Østermarie Afdeling paa Bornholm, som har holdt Stiftelsesfest i Sommer. Disse 2 Afdelinger er Forbundets ældste Afdelinger, de hører tilmed til nogle af de første Landarbejderforeninger, der blev stiftet her i Landet og det taler til deres og deres Medlemmers Ros, at de har kunnet holde sammen gennem en Aarrække, hvor indre Brydninger og andre Besværligheder gjorde Tilværelsen saa trang, at de andre Foreninger bukkede under i Kampen.

Naar Terslev Afdeling paa Søndag afholder sit 20 Aars Jubilæum, fortjener dette at blive erindret og paaskønnet af Syd- og Midtsjællands andre Landarbejderforeninger og deres Medlemmer, ikke mindst derved, at de deltager i Afdelingens Stiftelsesfest og med Faner.

Festen holdes i Terslev Forsamlingshus og begynder Kl. 6 med fælles Kaffebord, hvortil man kan indtegnes ved Henvendelse til Afdelingens Formand, Poul Larsen, Terslev pr. Haslev.

Efter Kaffebordet taler bl. a. Folketingsmand, Dyrlæge Jensen og Forretningsfører Oscar Levinsen.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Den 31. Marts skal alle Restancer være Forbundet i Hænde.

Det er derfor ethvert Medlems Pligt senest den 25. Marts at indbetale alle Restancer til Afdelingskassererne, saaledes at disse rettidigt kan faa afregnet med Forbundet.

Terslev Afdeling

afholder 20aarig Stiftelsesfest Søndag d. 25. Marts Kl. 6 i Terslev Forsamlingshus. Kl. 6 fælles Kaffebord a 75 Øre pro persona, hvortil man bedes tegne sig hos Bestyrelsen, i Terslev Kro eller hos undertegnede Formand. Efter Kaffebordet taler Dyrlæge Jensen, Terslev, og Oscar Levinsen, Landarbejderforbundet. Derefter er der offentlig Bal. Medlemmer af Terslev socialdem. Forening, de omliggende Landarbejder- og socialdem. Foreninger indbydes til at deltage.

Poul Larsen.

Skamstrup Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest paa Mørkøv Hotel Lørdag den 24. Marts Kl. 7½, og som Taler fra Forbundet kommer Formanden, Oscar Levinsen, til Stede. Alle omliggende Landarbejderforeninger indbydes til Festen. Medlemmerne gøres samtidig opmærksom paa, at vi nu er i Marts Maaned, og i denne Maaned skal alle Restancer indbetales til Forbundet, derfor bliver der krævet op to Gange i denne Maaned.

P. Krogager.

Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn

afholder Pakkefest og Bal for Foreningens Medlemmer Lørdag den 24. Marts Kl. 8 Aften paa Hyllinge Hotel. Pakker til Festen modtages med Tak af Forretningsudvalget og samme Aften ved Indgangen. Frokost medbringes. **Karl Pedersen.**

Halsnæs Afdeling

afholder Bestyrelsesmøde Søndag den 25. Marts Kl. 2 Eftm. hos Niels J. Nielsen, Adserbo. De Medlemmer, som staar til Restance med Kontingent, anmodes venligst om at indbetale det senest den 25. Marts til undertegnede. **N. Larsen.**

Hyllinge-Lyndby socialdemokratiske Forening og Landarbejderforening

afholder fælles Sammenkomst i Karleby Forsamlingshus Fredag den 30. Marts Kl. 7½. Foredrag af Grosserer Bøgild, Jægerslund. Kaffebord, Diskussion og en lille Dans.

Bestyrelsen.

Ørslev Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 1. April Kl. 4 i Samlingshuset med Fremlæggelse af Regnskabet samt de ordinære Valg til Bestyrelsen. Forslag fra Bestyrelsen om en mindre Festlighed i Anledning af Afdelingens 10 Aars Fødselsdag den 20. April. **F. Petersen.**

Vester Egede Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 24. Marts Kl. 7½ Aften hos Arbm. Otto Nielsen, Hæsede Skov, hvortil alle Medlemmer bedes møde, da der skal tages Stilling til forskellige Arbejdsforhold. Rasmus Nielsen, Sageby, kommer til Stede.

NB. Samtidig anmodes Medlemmerne om at indbetale alt skyldigt Kontingent inden 31. Marts. **Lars Jensen.**

Kongsted Afdeling.

Den af Landarbejderforeningen, Socialdemokratisk Forening og Husmandsforeningen vedtagne Jubilæumsfest med Foredrag og fælles Kaffebord, afholdes i Kongsted Forsamlingshus Lørdag den 31. Marts Kl. 7 Aften. Som Talere har lovet at komme Forretningsfører Oscar Levinsen, København, og Lærer Date, Nakskov, samt en Taler fra Husmandsforeningen. Alle Medlemmer med Hustruer indbydes venligst.

NB. Alle Restancer bedes indbetalt til Kassereren inden 25. Marts.

Chr. V. Holgersen.

Everdrup Afdelingens

Medlemmer erindres ved nærværende om, at alt Kontingent og Ekstrakontingent skal være indbetalt til Afdelingens Kasserer senest den 25. Marts. **Kristijan Jensen.**

Midlertidig Adresse: »Skovbo« pr. Bøgesø. Telf. Everdrup 96.

Viskinde Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al skyldig Kontingent maa være indbetalt til Kassereren inden den 31. Marts for at undgaa at blive slettet. **Fr. Hansen.**

Sæby-Buerup Afdeling

afholder den halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 31. Marts Kl. 7½ Aften i Buerup Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Husk at indbetale eventuel Restance inden den 31. ds.

Chr. Larsen.

Stege og Omegns Afdeling

afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 7. April Kl. 7½ Aften hos Fr. Olsen, Stege, med følgende Dagsorden: 1) Beretning. 2) Regnskabet. 3) Valg af Formand. 4) Stiftelsesfesten. 5) Eventuelt. NB. Al Restance maa, for at undgaa Slettelse, være betalt senest den 31. ds. Alle Medlemmer bedes møde.

Jens Anton Jensen.

Hillerød Afdeling.

Alle Medlemmer bedes indbetale Kontingent senest 25. Marts. I modsat Fald vil Slettelse blive Følgen. Formandens Adr. er for Fremtiden: Grønnegade 15, Stuen.

Holbæk Amts Kredsorganisation

afholder Generalforsamling Langfredag den 6. April Kl. 10½ Formiddag paa Afholdshotellet i Jyderup. Alle Afdelinger indenfor Kredsen bedes lade sig repræsentere i Henhold til Lovene, 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer samt Formanden. Dagsordenen er meget omfattende. Valg af Ledelse. Vedtagelse af nye Love for Kredsen.

Endvidere vil Overenskomstsituationen blive drøftet. Hertil har Forbundets Forretningsudvalg lovet at lade sig repræsentere.

Alfred Kristiansen.

Præstø Afdeling

afholder Generalforsamling hos Formanden, Chr. Jensen, Skippinge, Søndag den 22. April Kl. 2 Eftm. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. — Samtidig meddeles, at Medlem Hans Rasmussen, Skippinge, ikke har noget Mellemværende med Organisationen, som ikke er bragt i Orden. **Chr. Jensen.**

Ølstykke Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Kontingent skal være indbetalt til Kassereren inden 31. Marts. Alle Medlemsbøger skal være indleverede til Kassereren inden 31. Marts. **Marius Nielsen.**

Thestrup Afdeling

afholder Generalforsamling Tirsdag den 27. Marts Kl. 7½ i Skuderløse Samlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Bestyrelsen.**

Hjertelig Tak

til Arbejdskammeraterne for Hjælpen under min Sygdom.

Skovarbejder **Vilhelm Hansen,**
Gødstrup.

Afdelingskasserer.

I Anledning af, at man fra enkelte Afdelinger glemmer at meddele, naar Afdelingen skifter Tillidsmænd, hvilken Forglemmelse foraarsager, at Materiale, som sendes fra Forbundet, kommer i forkerte Hænder, bedes Tillidsmændene i Fremtiden benytte nedenstaaende Meddelelsesblanket, da vi derved undgaar, at Meddelelsen ellers bliver blandet ind i en Skrivelse, som vedrører andre Ting, og som saadan kan passere, uden at der maaske lægges Mærke til den, hvoraf følger, at den gamle Tillidsmand bliver staaende i vore Kartoteker.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Landarbeiderforbundet.

Den danske Landbrugsudførsel.

Naar Danmark har vundet saa stærkt Indpas paa Udlandets Markeder, er det sket i aaben Kappestrid.

Om Stillingen paa de udenlandske Markeder i sidste Uge skrives i »Landbrugsraadets Meddelelser«:

Udførselen af Smør var i Beretningsugen lidt mindre end i Ugen før; 70 pCt. af Smørret gik til England og 29 pCt. til Tyskland. Markedet ligger stadig ret fast, men med de stigende Priser har Butikshandelen været daarligere, og det forventes nu, at Toppen foreløbig er naaet, hvorfor en yderligere Noteringsopgang, som egentlig var antaget at ville komme, ikke kan ventes.

Udførslen af Flæsk var igen i Beretningsugen noget større og holder sig vedblivende uden væsentlige Svingninger paa et ugentligt Kontingent af 5½ Mill. kg. Markedet i England viste en lidt bedre Undertone. Den danske Notering blev efter at have været uforandret den sidste Maaned forhøjet med 2 Øre pr. kg. Med en forventet Nedgang i de kommende Ugers Slagtninger sættes Haabet til en haardt tiltrængt Bedring af Markedet.

For Æg har den sæsonprægede Stigning i Produktionen i de vigtigste ægproducerende Lande i de sidste Uger fremkaldt en fortsat Nedgang i Priserne. Forbruget er med de nugældende moderate Priser stærkt stigende. Erfaringsmæssigt fæstner Markedet sig i Tiden op mod Paaske.

Danmarks Produktion og store Eksport af Fødevarer til de af vore Nabolande, der er de betydeligste Aftagere paa Verdensmarkedet, vækker Tid efter anden Opmærksomhed i disse Landes Dagspresse. Der kunde maaske være Anledning til at pege paa, at naar danske Levnedsmidler har vundet Indpas paa Markederne ude i Verden og sommetider har gjort det paa Bekostning af andre Landes Afsætningsmuligheder, saa er dette sket i aaben Kappestrid, og hvert eventuelt Fremskridt for danske Varer er vundet, fordi Forbrugerne derude fandt dem fordelagtigst i Kvalitet, Pris og Leveringsmaade. Danske Eksportprodukter er dog ikke altid blevet mødt med samme gode Vilje paa de forskellige Markeder. De af vore Kunder, der har vist størst Imødekommenhed, vil altid være sikret den bedste Baggrund for Udvikling af et Afsætningsmarked her for Produktionsmidler til Landbruget, naar Kvalitet, Pris og Leveringsmaade er fordelagtig.

Den næste Bogpakke.

Socialdemokratisk Forbunds Tanke om i disse sløje Tider at lette Adgangen til at anskaffe sig et lille socialt Bibliotek til en meget billig Penge er faldet i god Jord.

Af Bogpakke Nr. 1, der indeholdt en Serie af Gustav Bangs Skrifter, er nu kun ganske faa Eksemplarer tilbage, saa hvis man vil være med fra første Færd, maa man skynde sig at indsende den her i Bladet tidligere trykte Bestillingsseddel.

Bogpakke Nr. 2, som tilbydes vore Medlemmer til Fortrinspris, omfatter følgende Skrifter: Engels: Socialismens Udvikling. — Grundlovssagens Historie. — Hurop: Rente og Ruin. — Karl Marx. Et Festskrift med Portræt. — Marx og Engels: Det kommunistiske Manifest. — Parvus:

Bland den med

Richs

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med Richs"

Richs er fremstillet af rene vegetabilske Stoffer og indeholder hverken Coffeïn eller andre skadelige Bestanddele.

Pas paa at faa den ægte Richs. — og tilbagevis daarlige Efterligninger.

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. = White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 28. Marts.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 3. April.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Illustrerede Haandbøger med fuld Beskrivelse af Forholdene i Canada samt Oplysninger om, hvorledes Nyankomne kan anvises Arbejde ved Ankomsten, faas frit fra Jernbanens Repræsentant
P. E. la Cour.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS'
(De kanadiske Statsbaner)
Oplysningsbureau Afd. **8**
RAADHUSPLADSEN 35.
København V.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) **Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10—12 Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Avertér i Landarbejderbladet.

Danske, brugte Militærstøvler.
Vi kan atter i Aar tilbyde vore prima højskaftede Militærstøvler med stærke, nye Kærnelædersaaler til den billige Pris af 7—8 Kr., hvilket omtrent er det samme som en alm. Forsaaling, saa Støvlerne er næsten gratis. **Militærstøvler,** højskaftede med ny Træbund, koster **5½—6½ Kr.** og med svært, nyt Fedtlædersoverlæder og ny Bund **7½ Kr.** Det er nedsat Pris, og Støvlerne er fuldstændig fri for Lapper og Rifter. Et Parti godt istandsatte **Militærstøvler** med Lædersaaler sælges for 4 Kr. Alt leveres pr. Efterkrav, 2 Par portofrit. Indsend Nr. og Omrids af Foden. Hvad ikke passer ombyttes gerne omgaaende.
Petersen & Borg, Nordre Frihavnsgade 61, København Ø.

Verdensrevolutionen. — Skjoldbo: Socialismens Grundsætninger og Krav. — Socialdemokratiets Sangbog. — Stepnjak: Det underjordiske Rusland. Bogladeprisen er 6 Kr., men leveres vore Medlemmer til halv Pris.

Som man vi se, indeholder Samlingen to af de grundlæggende Skrifter for Socialdemokratiet, nemlig »Det kommunistiske Manifest« og »Socialismens Udvikling«, der burde være hver Mands Eje. Endvidere det interessante Festskrift i Anledning af 100 Aars-Dagen for Karl Marx' Fødsel. hvori Mag. art. Nina Bang fortæller om Marx' Liv og Virke, hans Landflygtighed og fattige Kaar i London og om Vennen Engels højsindede Hjælp, medens Lærer Zoffmann og Lektor Bramsnæs kortfattet og klart redegør for Indholdet af Marx' Hovedværk: »Kapitalen«. Det er den eneste paa Dansk foreliggende samlede Skildring af vor store Læremesters Levnedsløb, og med Rette skrev Pressen ved Udgivelsen: »Enhver Arbejder bør eje denne Bog og kende Manden, der ofrede Arbejderklassen hele sit Liv«.

Ogsaa de øvrige Skrifter har almen Interesse, saaledes giver Grundlovssagens Historie en god og klar Oversigt over Grundloven fra 1849 og til 1915, som det burde være enhver politisk Interesserets Pligt at kende. Skjoldbos lille præmierede Skrift trækker de klare Linier op for, hvad Socialdemokratiet er og vil, ligesom Hurops »Rente og Ruin« belyser hele det usunde Forhold, der er en Frugt af det kapitalistiske System: Børssvindelen, Kuponklipperiet, Prioritet og Jordrente, Kreditsystemet o. s. v. Hvor aktuelt Skriftet er den Dag i Dag ses bedst af dette Citat: »Det er en komplet Misforstaaelse, at lav Arbejdsløn er en national Gevinst, thi i saa Fald maatte De forenede Stater være et Elendighedens Land og det polske Galizien et Paradis. Med lav Løn følger Elendighed. med høj Løn Velvære. Med lav Løn Kredit, med høj Løn kontant Betaling. Det kan selv de mest konservative Ordkløvere ikke bestride«.

Vi kan kun paa det varmeste anbefale vore Medlemmer at benytte sig af denne gunstige Lejlighed til at anskaffe sig et godt og billigt socialt Bibliotek, men da der sikkert vil blive mindst lige saa stor Efterspørgsel efter denne Bogpakke som efter den første, tilraades det snarest at indsende nedenstaaende Bestillingsseddel, der giver Ret til at faa Bogpakken for 3 Kr.

Bestillingsseddel.

Socialdemokratiets Forlag »Fremad«,
Frederiksborggade 33,
København K.

Undertegnede ønsker som Medlem af Landarbejderforbundet en Bogpakke Nr. 2 (Bogladepris 6 Kr.) **til Fortrinspris 3 Kr.**
Beløbet følger hermed — ønskes opkrævet.

Navn: .....

Adresse: .....

.....

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri. Gasværksvej 8. København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 13. Fredag den 30. Marts 1928. 14. Aargang.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til Afdelingskassererne!

Ved nærværende henleder vi Afdelingskassererne Opmærksomhed paa, at Cirkulære og Materiale til Medlemsfortegnelser pr. 31. Marts samt Skema til Afkrydsning af det af Medlemmerne betalte Kontingent i Regnskabsaaret 1927—28, bliver afsendt fra Hovedkontoret, saaledes at det i alle Tilfælde kan være Afdelingskassererne i Hænde Mandag den 2. April.

Materialet udsendes efter den Adressefortegnelse, vi her paa Hovedkontoret har over Afdelingernes Kasserere.

Dersom Afdelingskassererne ikke senest den 2. April har modtaget Materialet her fra Hovedkontoret, kan dette enten skyldes, at vi ikke har faaet Meddelelse om det sidst foretagne Kasserervalg i Afdelingen, eller at Forsendelsen af en eller anden Grund er gaaet tabt under Postvæsenets Besørgelse. — Hvis det derfor udebliver, maa Afdelingskassererne endelig straks skrive til Hovedkontoret herom, saa Sagen kan blive nærmere undersøgt.

Da Paasken falder saa heldigt i Aar, at alle de mange Paaskehelligdage kan benyttes til Udarbejdelse af dette for Arbejdsløshedskassen saa vigtige Materiale, haaber vi, det i Aar kan indsendes fra samtlige Afdelinger til den i Cirkulæret fastsatte Tidsfrist.

For at være sikker paa at faa Medlemsfortegnelserne pr. 31. Marts udfyldt absolut rigtigt og paaført de rigtige Opholdskommuners Navne, forventer vi, at Afdelingskassererne i alle Tilfælde vil faa samtlige Bestyrelsesmedlemmer og Opkrævere i Afdelingen til i Fælleskab med Kassereren at gennemgaa den udarbejdede Medlemsfortegnelse for eventuelt at kunne paapege, hvis der foreligger Fejl.

Til Kontrolbestyrerne!

Paa Foranledning af den forestaaende Paaske henleder man Kontrolbestyrernes Opmærksomhed paa Bestemmelserne i Vedtægternes § 7, Stk. q og r i de nye Vedtægter og § 7, Stk. 9 i de gamle Vedtægter.

Disse Bestemmelser maa altsaa forstaas saaledes, at Medlemmer, der har været arbejdsløse og mødt til Kontrol Tirsdag den 3. og Onsdag den 4. April, er berettiget til Understøttelse for Skærtorsdag og Langfredag uden at skulle møde til Kontrol, og Medlemmer, der har været arbejdsløse og mødt til Kontrol Onsdag den 4. og Lørdag den 7. April, er berettiget til Understøttelse for Mandag den 9. April (2. Paaskedag) uden at skulle møde til Kontrol.

Desuden henleder man Opmærksomheden paa, at man jo altid i Paaskeugen, som Følge af Postgirokontorets Lukning alle Søn- og Helligdage, maa være forberedt paa nogen Forsinkelse i Pengeforsendelserne. Det gælder derfor om at faa Kontrollisterne for Ugen fra Onsdag den 28. Marts til Tirsdag den 3. April afsendt saa hurtigt, det overhovedet kan gøres efter Reglerne.

Med kammeratlig Hilsen

Sofus Westergaard.

Gør din Pligt.

Det er nu yderste Frist for Indbetaling af Kontingent til vor Organisation, vi skal derfor endnu en Gang minde Medlemmer, der staar til Restance, om, at de snarest maa afvikle disse. — Husk at i disse vanskelige Tider gælder det i højeste Grad, at sikre sig Ret til Understøttelse i Tilfælde af Arbejdsløshed og Hjælp og Vejledning i Tilfælde af faglige Stridigheder.

Derfor sørg snarest for at faa Kontingentforholdene bragt i Orden.

Nye Overenskomstforhandlinger.

Som tidligere meddelt har Arbejdsgiverne gentagne Gange sprængt Overenskomstforhandlingerne.

Efter at de femte Gang havde haft Held til at sprænge Forhandlingerne, lykkedes det dem at faa hele den reaktionære Presse til at raabe op om den Fare, som dette var for Landbruget, idet man vilde være ude af Stand til at dyrke Sukkerroer og i Stedet maatte tilsaa Arealerne med Byg.

Af hele deres Kampagne fremgaar det, at det man ønskede var Forligsmandens Indgriben hurtigst muligt, skønt Overenskomsten først udløber til 1. Maj i Aar.

Man faar uvilkaarlig det Indtryk, at de i den Anledning ikke har sparet Forligsmandens Trapper.

En Kendsgerning er det imidlertid, at Forligsmanden har henstillet til Parterne at forsøge endnu en Forhandling.

Denne er fastsat til Torsdag den 29. Marts og finder Sted i Arbejdsgiverforeningens Lokaler i København.

I Forhandlingerne deltager Hovedorganisationerne — »De samvirkende Fagforbund« og »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening«, medens Forligsmanden ikke deltager.

Arbejdsgivernes pludselige Forhandlingsiver forekommer os i højeste Grad besynderlige, og man kan efter det, der er foregaaet, med et populært Udtryk sige, at de er nogle løjerlige Graaspurve. — Deres hidtidige Standpunkt har nemlig ikke tydet paa, at de nærede Ønsker om at opnaa et Resultat. Om det nu aftalte Forhandlingsmøde vil give noget Resultat er udelukkende afhængig af, om Arbejdsgiverne er fraveget deres urimelige og uholdbare Standpunkter.

Tugthusloven.

Venstres berygtede Lovforslag til Bekæmpelse af Fagforeningerne, der bærer det klingende Navn: »Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed«, er nu bragt frem til 2den Behandling i Folketinget, der fandt Sted Onsdag den 28. Marts.

I den Anledning har de socialdemokratiske Medlemmer af det nedsatte Udvalg afgivet følgende Betænkning:

Socialdemokratisk Udtalelse. Skarp Protest mod det urimelige Forslag.

Soialdemokratiets Repræsentanter udtaler i deres Betænkning:

Et Mindretal *(Hans Nielsen, P. Andersen, J. P. Larsen, Schrøder, Harald Jensen* og *Sneum)* maa paa det stærkeste fraraade Vedtagelsen af det foreliggende Forslag, saavel som de af et Flertal foreslaaede Ændringer.

Mindretallet er af den Opfattelse, at Straffebestemelser af den Art, som her foreslaas, kun er egnet til at skade det gode og sunde Organisationsliv her i Landet.

Siden den store Arbejdskonflikt i 1899 er der paa Grundlag af Septemberforliget og Loven om Den faste Voldgiftsret skabt et nyt Retsgrundlag for Arbejdsgivere og Arbejdere.

De mange smaa og planløse Arbejdsstandsningers Tid er forbi, og paa Grundlag af en Lov og Ret, der i Almindelighed respekteres fra begge Sider, er Landets Erhvervsliv nu i mindre Grad forstyrret af Arbejdsstandsninger. Det er Mindretallets Opfattelse, at denne Udvikling vil fortsætte og store ødelæggende Kampe undgaas, naar uvedkommende ikke vælter det Retssystem over Ende, som Arbejdsgivere og Arbejdere først efter Overvindelse af store Vanskeligheder har skabt til lige Betryggelse for begge Parter.

Arbejderne føler Loven som en brutal Udfordring.

Det foreliggende Forslag er imidlertid saavel moralsk som juridisk af en saadan Art, at det sikkert vil faa højst skadelige Følger. Hele Arbejderklassen vil føle denne Lov som en brutal Udfordring; en Klasselov, hvis Formaal det er at sætte Foden paa Nakken af Arbejderne og svække Fagforeningernes Modstandskraft over for Arbejdsgiverne. Ved denne Lov tager Staten ved Hjælp af Politi og Domstol Parti imod Arbejderne, og Praktiseringen af en saadan Klasselov kan derfor kun avle Had og fremkalde skæbnesvangre Forstyrrelser og Anarki i Arbejdslivet her i Landet.

Dette vil være saa meget mere beklageligt, som de ulykkelige Erhvervsforhold netop nu kalder paa Samvirken i vort Folk.

— Efter at man i Betænkningen har udtalt at Forslaget svækker Dommernes Upartiskhed, udtaler man:

Fængsel eller 100,000 Kr. i Bøde.

Vor Modstand mod Forslaget grunder sig imidlertid særlig imod Paragraf 3, der fastsætter Straf og Bødebestemmelser i et Omfang og paa et Grundlag, som intet andet civiliseret Land har Magen til.

Efter Ændringsforslaget straffes enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse — derunder Boykotting — som tilsigter at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller til at være Medlem af eller staa udenfor en Organisation —, Straffen er enten Fængsel eller under formildende Omstændigheder Bøder indtil 100,000 Kr.

Det har ikke været muligt for Mindretallet hos Flertallet eller Ministeren at faa blot en skitsemæssig Fremstilling af, hvor det strafbare begynder for Handlinger af den omtalte Art, og Loven saa lidt som Motiverne giver nogen Vejledning.

Man indfører svære Straffebestemmelser med Fængsel og Bøder og overleverer disse Straffebestemmelser til Domstolenes Skøn.

Om den begaaede Handling er strafværdig, afgøres ikke af Loven, men af den tilfældige Dommer, der endda frit kan vælge Fængselsstraffens Varighed og Bøder paa 100,000 Kr.

Naar man fra det daglige Liv og fra en hel Række Domme ved, hvor vanskeligt det er paa disse Omraader at dømme ret og rimeligt, saa forekommer det Mindretallet at være en Forbrydelse mod den almindelige Retsbevidsthed at paatvinge Politi og Domstole et saadant Ansvar som det, der her bliver paalagt.

Dette er saa meget mere uklogt, som det altid vil være lettere at konstatere Arbejdernes mulige Overtrædelser af Loven end Arbejdsgivernes og Forretningsfolks Overtrædelser.

Klassepræget vil derfor allerede fra Begyndelsen være over alle Retsafgørelser og i høj Grad bidrage til at nedbryde Respekt for Lov og Dom i Landet.

Baade Arbejderes, Arbejdsgiveres og Handlendes Organisationer udtaler sig imod Forslaget.

Vore Repræsentanter i Udvalget citerer herefter en Række Udtalelser fra Arbejder-, Handels- og Arbejdsgiverorganisationer, som alle gaar imod Forslaget. Endvidere minder man om Dommerforeningens og Den faste Voldgiftsrets Erklæringer, der er en absolut Fordømmelse af Forslaget.

Maxim Gorki 60 Aar.

I Tirsdag var det 60 Aar siden, Maxim Gorki, Ruslands største Forfatter, fødtes.

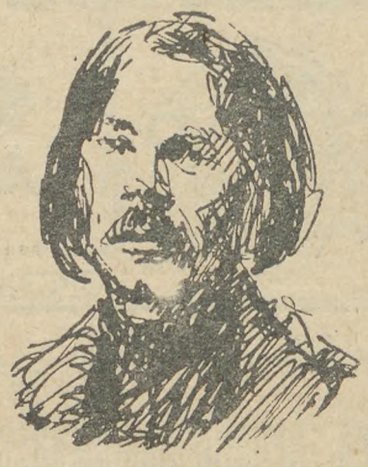

Maxim Gorki er hans Forfatternavn. Han hedder Aleksei Maksimovits Pyeshkoff. Maxim Gorki betyder: »Den bitre«. Under dette Pseudonym skrev han sine første Noveller i 1892 i et lille Tidsskrift i Kaukasus. Først 1900 kom hans første Bog ud, en Novellesamling. Han blev straks en af Ruslands mest omtalte Forfattere.

Siden da er han blevet et Verdensnavn.

Gorki skildrede den russiske Underklasse, væsentlig Landstrygerne, Vagabonderne. Ingen havde skildret dette Befolkningslag før. Gorki skildrede dem, som de var.

Gorki fejrer nu 60 Aars Fødselsdag i Italien. Han er der for sit Helbreds Skyld. Hans Forhold til Bolsjevikerne er heller ikke det allerbedste. Han var imod deres Revolution. Ogsaa i Rusland fejredes han dog i Anledning af 60 Aars Dagen.

Sølvbryllup.

Skærtorsdag, 5. April, kan Medlem af Raunholt Afdeling, Husmand Anthon Jensen og Hustru Kristine Jensen, Raunholt Skov, fejre deres Sølvbryllup. Ved Siden af sit Landbrug passer A. Jensen sit Arbejde som Brænder paa Thustrup Teglværk. Jensen har altid været blandt dem indenfor vor Afdeling, der var i forreste Række, naar det gjaldt vor Organisations Vel, og har haft forskellige Tillidsposter, blandt andet Afdelingskasserer i 3 Aar. Jensen er i Besiddelse af en vis agitatorisk Evne, og det skal herved siges som Anerkendelse, at han i de 10 Aar, han har været Medlem af Raunholt Afdeling, har udført et godt Organisationsarbejde.

Sølvbrudeparret er agtet og vellidt og vil sikkert paa denne deres Højtidsdag blive Genstand for megen Opmærksomhed. *K. N.*

Arbejdsløshed og Demoralisation.

Der er et gammelt Ord, der siger, at Lediggang er Roden til alt ondt, og det gamle Ord er i fuld Overensstemmelse med Sandheden,

Ofte hører man Folk bruge Ordet, men sjældent mener de mere med det, end at Lediggang skaber Forbrydere og vækker de raa Instinkter i Menneskene. Saa godt som aldrig hører man Ordet i Forbindelse med f. Eks. et Hjems Opløsning eller naar Døden har revet en Mor fra hendes Børn, skønt begge Tilfælde netop ofte skyldes Lediggang.

Vil man se ind i et Hjem, som er ramt af Arbejdsløshed, er det tit skrækkelige Ting, der her aabenbares.

Lad os tænke os en god, brav Arbejder, der aldrig har kendt noget til Arbejdsløshed og som en skønne Dag faar den Besked, at nu er der ikke mere til ham at bestille.

Han kommer om Aftenen hjem til sin Kone og fortæller hende den triste Nyhed, men trøster hende med, at han snart skal finde noget igen. Inderst inde er han overbevist om, at det vil lykkes ham, og Tankerne derom holder hans gode Humør oppe.

Saa gaar Tiden. Hver Uge hæver han sin Understøttelse gennem Fagforeningen. Imidlertid gaar det ikke saa let med at finde Arbejde, som han troede, og en Dag har han opbrugt den Understøttelse, han sammen med Kameraterne havde forsikret sig for at faa.

Den Aften gaar han hjem i snavs Humør, men beslutter sig til at staa en Time før op den næste Morgen. Derved vil han være i Stand til at høre paa flere Arbejdspladser den Dag.

Saaledes gaar der Dage og Uger, men stadig ingen Tegn til Arbejde. Alle de smaa sammensparede Midler er opbrugt, og han maa gaa den trælsomme Gang til Laanekontoret med de mest luksuriøse Ting.

Træt og utilpas kommer han hjem hver Aften. Den store Flok, han tilhører, opmuntrer ham langtfra, alene Tallet er selvopgivende. Han ved, at allesammen tilbringer Dagene paa samme Maade som han, og han forstaar det er umuligt at finde Arbejde for dem alle.

— — —

Inde i Storbyens Auktionslokaler gaar der en Dag en Mand omkring. Han ser de mægtige Stabler af Møbler, og ud fra hver lille Genstand raaber Fattigdommens hule Røst.

Tusinder af Menneskers Lykke er her dynget op, til Fals for den højest bydende. Det er Hjem, hvor Lykken engang har smilet. Hjem, der blev bygget i Stræbsomhed og Flid, som har kostet Sved og Taarer, og som Samfundet nu behandler paa denne Maade.

Og Manden gaar ned gennem en af de uendelige Gange og standser saa ved en lille Dynge. Nogle fattige Møbler. Han ser paa dem med sløve Øjne og stryger kærtegnende hen over en støvet Bordplade. Saa dukker Minderne frem om en svunden Tid. Det Bord havde han netop købt til sin Hustrus Fødselsdag, og hun havde været saa glad for det.

Ja — Hustruen! — Tankerne gaar mod det usle Rum i Baggaarden — det Rum, der nu kaldes deres Hjem. Der ligger hun angrebet af Sygdom, og uden Haab om at komme sig.

Saa gaar han videre — ud i Byen — ned til Havnen — hvorhen ved han ikke. Arbejde søger han ikke mere, hvad skal han arbejde for? Han er kun et Skelet, indhyllet i en pjaltet Frakke. Selvopholdelsesdriften er borte, han er forlængst paa Fattigvæsenet.

Hele Verden ligger under for hans Had — han hader — hader —.

Og højt, højt oppe i Solens Skin sidder Landets store Mænd og laver Love. De formaar slet ikke at se ham dernede, og de sidder endda og laver Love for trængende Mennesker.

Og for ikke disse Mennesker skal demoraliseres, laves der Fattiglove, og hvert Menneske, der faar Hjælp efter denne Lov, faar et Fattigmandsstempel paa sig. Men de store Mænd ser ikke, at allesammen er demoraliserede, at det er unødigt med heie Loven.

»Lediggang er Roden til alt ondt,« siger den største af dem.

Og den tykkeste af dem slaar ham paa Skulderen og brøler »Hør«. Og saa snakker han op om Tyranni og Arbejde.

Men den mest kultiverede af dem alle, slaar Asken af sin Cigar og læner sig tilbage i Stolen, for Rakket interesserer ikke ham.

Carl Winther Sørensen.

Ugens Hændelser.

En fremtrædende engelsk Socialdemokrat Samuel Cloves er afgaaet ved Døden, han var Generalsekretær for Pottemagernes Landsforbund og Medlem af Parlamentet.

*

Frankrigs samvirkende Fagforbund holder i disse Dage Kongres i Paris. — Kongressen har en omfattende Dagsorden til Behandling.

*

Sovjet har sine Besværligheder at kæmpe med — et Forlydende vil vide, at der i Byen Briansk er arresteret 11 Ingeniører og Tjenestemænd ved den store Marti Fabrik, de er alle sigtede for at have gjort sig skyldige i Sabotage og mod revolutionær Virksomhed.

*

Den tyske Rigsdag har vedtaget at afslutte sine Møder den 31 Marts og har fastsat Valgdagen til den 20. Maj.

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge gaaet 1915 Mand ned, nemlig fra 72,390 til 70,475.

Der fandtes 3603 ledige Landarbejdere.

*

Forhandlingerne angaaende Overenskomst i Sadelmager- og Tapetserfaget er blevet resultatløse.

*

I Landstingsudvalget vedrørende Regeringens Forslag angaaende Indskrænkning af Skatteeftergivelsesbestemmelserne har Socialdemokrater og Radikale stillet et Ændringsforslag til det reaktionære Flertalsforslag. Det gaar ud paa, at den Skat, for hvilken der er givet Udsættelse eller Henstand, ikke betragtes som Restance.

*

En Kreds af Præster fra Aarhus nærmeste Omegn var den 20. ds. forsamlede til et Møde i Aarhus for at drøfte Arbejdsløsheden og dens Indflydelse i Kirke og Folk Man vedtog enstemmigt følgende Udtalelse til Regering og Rigsdag:

I Erkendelse af, at den herskende ekstraordinære Arbejdsløshed skyldes sociale Aarsager, som den enkelte ikke magter, og at man først ved Gennemførelse af virkeligt dybtgaaende Samfundsreformer vil være i Stand til at sikre den almindelige Ret til Arbejde, opfordrer Præster i Aarhus og Omegn Regering og Rigsdag til snarest muligt at sikre de Arbejdsløse Hjælp, der ikke har Fattighjælps Virkning.

Dødsfald.

Mandag den 26. Marts jordedes paa Holevad Kirkegaard en af Landarbejderforbundets tidligere Formænd, Drænmester Marius Jakobsen, Smejrup. Han var paa Egnen og rundt omkring, hvor han færdedes, en agtet og afholdt Mand baade mellem store og smaa, han sad som 1. Repræsentant fra Socialdemokratiet i Sandager-Holevad Sogneraad og i Skolekommissionen, hvor han udrettede et godt Stykke Arbejde begge Steder. Han var en Mand paa sin Egn, som var elsket og vil blive savnet, hvilket Bevis vi saa ved hans Jordefærd.

Ære være hans Minde.

Carl Nielsen,
Holevad, Assens.

Landarbejdernes Sangbog

er den bedste Sangbog, der findes; den faas tillige til en meget billig Pris. Vi anbefaler samtlige Medlemmer at anskaffe sig Sangbogen; den faas ved Henvendelse til Afdelingskassereren.

Vampyren Kraghs sidste Overfald paa Arbejderklassen

Vil hans Attentat paa Hjælpekasserne lykkes?

Ødelæggelse af de sociale Love, der har været og fremdeles er første Punkt paa Regeringens Program, maa i Sandhed siges at skride programmæssigt frem; det er næsten lykkedes den arbejderfjendske Regering over al Forventning.

De Aldersrentenydende har mærket Nedskæringsknivens skarpe Eg indtil Marv og Ben. Invalider, Blinde og øvrige af Samfundets Stedbørn har maattet ofre paa Nedskæringsaltret en stor Del af deres allerede knapt tilmaalte Hjælp. De Syge, ogsaa de har maattet aflevere af deres fattige Krummer til den umættelige Molok — Kragh.

Ingen er gaaet Ram forbi. Sunde og Syge, Arbejdende og Arbejdsløse — alle har de mærket Nedskæringens flænsende Kniv i deres Kød.

Den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er brutalt skaaret væk, Arbejdsløshedskassernes Virksomhed er bleven besværliggjort.

Kommunerne griber ind.

Da Kommunerne saa, at de Arbejdsløse var forraadt af Staten, idet Regeringen brutalt afviste at komme dem til Hjælp med Igangsættelse af Arbejde eller Udbetaling af Hjælp — kom den alt overvejende Del af disse i nogen Maade de Arbejdsløse til Hjælp ved at igangsætte Arbejde og forøvrigt lade Hjælpekasserne træde til. Dette betød ikke saa lidt. Vi skal saaledes nævne, at Københavns Kommune foruden at sætte Arbejde i Gang, gennem Hjælpekasserne har udbetalt ca. 8¼ Mill. Kr. Kallundborg Kommunes Hjælpekasse har udbetalt til de Arbejdsløse 75,000 Kr. Og saaledes er det gaaet over det ganske Land.

Regeringen lurer paa Hævn.

Regeringen, der længe har været klar over, at Kommunerne tog de Opgaver op, som egentlig var Statens, men som Staten havde skubbet fra sig, geraadede mere og mere i Raseri og pønsede kun paa en Udvej til at komme dette efter dens Opfattelse infame Uvæsen til Livs. Man mente jo, at alt var saa snedigt lagt til rette, at Smaafolk skulde henvises til Fattigvæsenet eller til at eksistere paa en Sulteløn, og for at faa gennemført disse efter deres Mening ideelle Forhold, fandt Kragh i sin Snedighed og Kynisme paa at skride til Angreb mod Hjælpekasserne. Længe tøvede han og raslede med Nedskæringsknivene — han troede han kunde true Hjælpekasserne til at gaa hans Ærinde, det lod sig ikke gøre; han maatte bekende Kulør, og det sørgelige Resultat foreligger nu i et mishandlet og beskaaret Lovforslag til en ny Hjælpekasselov.

Vi skal hidsætte et lille Uddrag af dette Makværk, som Hr. Kragh præsenterer for Rigsdagen:

Kommunernes Bidrag.

I Lovforslagets § 2 fastsættes det højeste Bidrag, Kommunerne maa yde. Dette er: København, Frederiksberg og store Købstæder 3½ Kr. pr. Indb., Købstæder med 10—20,000 Indb. 3 Kr. pr. Indb., Købstæder med 5—10,000 Indb. 2½ Kr. pr. Indb., Købstæder med 2—5000 Indb. 2 Kr. pr. Indb., Købstæder med under 2000 Indbb. 1½ Kr. pr. Indb., Landkommuner 1 Kr. pr. Indb.

Udover denne Sum kan Kommunerne, naar særlige Omstændigheder taler derfor, med Amtmandens eller Indenrigsministerens Tilladelse forhøje Bevillingerne til Hjælpekassen med indtil 20 pCt.

Som vi nedenfor viser betyder disse Beløb en Nedskæring af en saa kolossal Størrelse, at den trodser alt det, der hidtil er set. I alle større Kommuner vil det praktisk talt betyde en Nedsættelse af Bevillingerne til en Fjerdedel af de nuværende Beløb.

Hjælpen til de Fattige begrænses til 2—400 Kr.

I Lovforslagets § 4 fastsættes de Beløb, der kan ydes de trængende. Det hedder herom:

Indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder kan der ikke af de kommunale Hjælpekasser i Understøttelse ydes Familieforsørgere mere end: I København, paa Frederiksberg og i Gentofte Kommune 400 Kr., i Købstæderne og i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse 350 Kr., og iøvrigt i Landkommunerne 250 Kr.; enlige Personer kan der højst ydes det halve af de nævnte Beløb.

Naar der efter denne Lovs Ikrafttræden i Understøttelse er ydet en Familieforsørger henholdsvis 400 Kr., 350 Kr. eller 250 Kr., eller naar der er ydet en enlig Person det halve af de nævnte Beløb, kan der ikke paany ydes den paagældende Understøttelse af en kommunal Hjælpekasse, før der er gaaet 6 Maaneder, efter at Understøttelsen havde naaet nævnte Beløb. Hvis disse Beløb er udbetalt den paagældtnde indenfor et Tidsrum, som omfatter højst 24 paa hinanden følgende Maaneder, kan der ikke paany ydes den paagældende Understøttelse af en kommunal Hjælpekasse, før der er hengaaet 12 Maaneder, efter at Understøttelsen havde naaet nævnte Beløb.

Kommunalbestyrelsen repræsenteres i Hjælpekassen.

For at Kommunerne kan føre Kontrol med HjælpekassensVirksomhed, bestemmes det, at Kommunalbestyrelsen vælger 2 Medlemmer til at indtræde i Hjælpekassens Bestyrelse. De vælges efter Forholdstal.

Angaaende Statstilskudet bestemmes, at der kan ydes indtil en Trediedel, dog ikke udover 750,000 Kr.

København faar Lov til at bruge 2 Mill. Kr., men har i dette Aar brugt 8¼ Mill. Kr.

Hr. Kragh oplyser i Bilagene til Lovforslaget, at København efter Forslaget kan anvende ialt 2 Mill. Kr., men man forstaar Nedskæringens Omfang, naar vi erindrer, at København i indeværende Finansaar anvender 8¼ Mill. Kr.

Paa lignende Vis er det med de større Købstæder, medens Landkommunernes Udgifter til Hjælpekassen kun er smaa, og Nedskæringen derfor relativt ringere.

Hr. Kragh udtaler i Bemærkningerne, at naar man har fremsat Forslag om Revision af Loven, er det ud fra den Overbevisning, at denne Lov, naar de Understøttelser, der udbetales af Hjælpekasserne, efterhaanden er blevet saa store, som de er mange Steder, ikke kan antages at blive anvendt i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder den i 1913 blev givet, en Overbevisning, der særlig bestyrkes ved, at der i Perioden fra 1. Oktober til 30. November 1927 efter den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald blev udbetalt i Understøttelse af Hjælpekasserne hele Landet over ialt ca. 2,220,000 Kr. mod ca. 1,168,000 Kr. i den tilsvarende Periode i 1926.

Ekstra Tilskud til Kommunerne.

Endvidere fremsætter Hr. Kragh Forslag om, at Arbejdsløshedsfonden bemyndiges til at yde et ekstra Tilskud i indeværende Aar til Kommuner, der har haft særlige Udgifter i

Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Ophør.

Fonden kan refundere Kommunen en Fjerdedel af Forskellen mellem Hjælpekasseudgifterne i Fjor og i Aar. Beløbet maa dog ikke overstige 750,000 Kr. Dette er dog kun en Draabe i Havet!

Kraghs skamløse Fremfærd.

Ovenstaaende lille Uddrag viser tilfulde, hvad Kraghs Hensigt er; thi enhver vil forstaa, at Vanskelighederne for de Arbejdsløse vil blive uhyre store, — ja, uovervindelige, og at Resultatet heraf nødvendigvis maa blive Tilflugt til Fattigvæsenet, herom hersker ingen Tvivl, men saa er Regeringens Hensigt vel ogsaa opnaaet.

Vil Attentatet mislykkes?

Meningen fra Kraghs og de øvrige Venstremænds Side er saaledes god nok, — den lader ingen Tvivl tilbage. Spørgsmaalet er blot, hvorledes Højre vil stille sig.

Ved Folketingets 1ste Behandling af Forslaget udtrykte Højre just ikke Begejstring for det — ikke en Gang da Kragh med en af sine sædvanlige spydige Sidebemærkninger udtrykte sin Forbavselse over, at Højre ikke var begejstret for Forslaget, — ejheller efter at Kragh havde holdt en af sine sædvanlige Ild- og Svovlprædikener (som han formodentlig har lært hos Degnen fra He) mod Arbejderklassen, syntes man at spore nogen som helst Velvilje blandt Højremændene for Regeringens Miskmaskforslag.

Vil Højre alligevel krybe til Korset?

Dog, vi har før set Højre gaa mod Regeringens Forslag og saa i sidste Øjeblik komme luskende og bøje sig under Regeringens Svøbe, — vi bør derfor ikke gøre os for store Forhaabninger om Højres Medvirken ved dette skandaløse Forslags Nedsabling.

Dog skal vi ikke lade os kyse, thi eet er sikkert, og det er, hvad enten Attentatet lykkes eller mislykkes, da vil det blive Regeringens dyreste Misgreb. Landet opnaar ikke at spare Penge paa en slig Ordning, den vil tværtimod blive dyrere end den nugældende, og samtidig vil Regeringen opnaa at skade sig selv og sit Parti i en uoverskuelig Grad.

Oliver Twist.

J. P. Sundbo død.

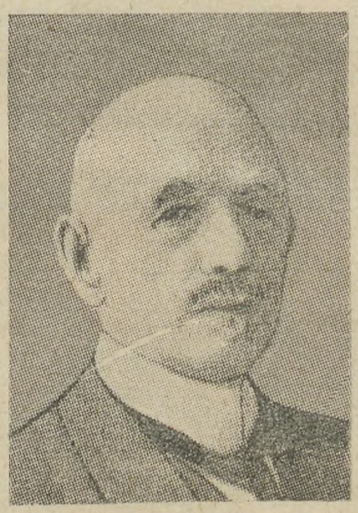

Døden har en rig Høst blandt Socialdemokratiets gode Mænd. Mandag den 19. Marts afgik J. P. Sundbo ved Døden 68 Aar gammel.

Hermed er et Liv i Kamp og Strid afsluttet.

I sine yngre Aar var han Højskolelærer, han gled dog hurtigt over i Socialdemokratiets Rækker.

Han var Medarbejder ved »Demokraten« i Aarhus, blev derefter Redaktionssekretær ved »Fyns Socialdemokrat«, og sluttelig blev han Redaktør af »Vestjyllands Socialdemokrat«, hvor hans Hovedgerning lagdes. I Begyndelsen af Halvfemserne rejste Sundbo sammen med Fernando Linderberg en Agitation mellem Landarbejderne i Midtsjælland.

Han har ogsaa forfattet forskellige Smaaskrifter blandt andet om Landarbejderkaar og Husmandskaar.

Sundbo har udført et stort Arbejde indenfor Esbjerg Kommune og har tillige været Folketingsmand i en Aarrække.

Han har altid været en Kampens Mand, som Agitator var han anerkendt over det ganske Land.

Hans Interesse for Smaakaarsfolks Sag var ubestridelig, og aldrig veg han tilbage for at tage Kampen for denne.

Nina Bang død.

Atter har Døden krævet et Offer indenfor det socialdemokratiske Parti, atter har Døden paa sin uforstaaelige og uudgrundelige Maade grebet ind og standset et varmt, stort og kærligt bankende Menneskehjerte.

Nina Bang er død, vi tilstaar, at det berører os dybt og smerteligt — denne ædle og opofrende Kvinde, der var som en Moder for dem, hvis Sag hun havde gjort til sin, er ikke mere.

En tapper og modig Kvinde har hermed afsluttet sin Livsbane; altid var hun forrest i Kampen, aldrig veg hun tilbage for nogen Opgave, selv om den syntes svær og vanskelig. Kunde det nytte, kunde det gavne, da stillede hun altid sin Person, sine Evner, sin Kraft til Raadighed.

En altfor brat Afslutning, synes vi, paa et virksomt og righoldigt Liv. Søndag den 25. Kl. 3½ Morgen indtraadte Døden, og vort Lands største og ædleste Kvinde lukkede sine Øjne for sidste Gang.

Nina Bang havde et omfattende og alsidigt Arbejdsfelt.

Gennem 30 Aar var hun Medarbejder ved »Social-Demokraten«. Hun havde deltaget i saavel Københavns Borgerrepræsentation som i Landstingets Arbejde og naaede i 1924 til den højeste Post her i Landet, nemlig som Minister; hun blev Danmarks, ja Verdens første kvindelige Minister.

Hendes Ministergerning var rig paa mangeartede Arbejder; hun skaanede ikke sig selv, skønt hendes Helbred allerede da var vaklende — hun blev Genstand for den mest perfide og infame Nedrakningsjournalistik fra Modstandernes Side — alligevel arbejdede hun fortrøstningsfuldt videre — og havde kun et Skuldertræk tilovers for Angriberne.

Nina Bang var Historiker og har udarbejdet flere historiske Værker.

Hun var gift med Dr. phil. Gustav Bang, der allerede døde i 1915. Selv blev hun 62 Aar gammel.

A. S.

Næste Nummer af Landarbejderbladet

udkommer som Følge af Paasken en Dag tidligere, hvorfor Meddelelser til Bladet maa være Redaktionen i Hænde senest Mandag den 2. April.

Sæby-Buerup Afdeling

afholder den halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 31. Marts Kl. 7½ Aften i Buerup Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Husk at indbetale eventuel Restance inden den 31. ds.

Chr. Larsen.

Samsø Afdeling.

Det meddeles herved Medlemmerne i Besser Kontroldistrikt, at Kontroltiden for Fremtiden er fra 9—10. De, som ikke møder til den fastsatte Tid, vil ikke blive afkontrolleret.

Jens Poulsen, Langemark.

Regstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde Onsdag den 4. April Kl. 7½ paa Hotel Regstrup, hvor der skal vælges Repræsentanter til Mødet i Jyderup den 6. April. **Oskar Møller.**

Tune Afdeling.

For at bevare Medlemsretten i Forbundet og Arbejdsløshedskassen, husker I nok, Kammerater, at alt Kontingent skal være betalt nu til 31. Marts. Vi skulde jo nødig have nogen, som vi maa slette. Husk, hvad det betyder at miste sin Medlemsret, for saa har du ingen Hjælp noget Sted fra.

Oluf Christiansen.

Skamstrup Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 7. April Kl. 7½ paa Mørkøv Hotel. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu godt op, Kammerater, for der er vigtige Ting paa Dagsordenen, som bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Endnu en Gang, Kammerater, husk at faa Restancerne betalt, inden det er for sent.

P. Krogager.

Klippinge-Magleby Afdeling

afholder Generalforsamling i Magleby Forsamlingshus Lørdag den 14. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu talrigt.

N. C. Jensen.

Ondløse Afdeling

afholder Generalforsamling paa Ondløse Kro Søndag den 1. April Kl. 4 med de sædvanlige Valg m. m. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at ingen maa staa til Restance den 1. April. Alle Medlemmer bedes møde, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Kristian Larsen.**

Slangerup Afdeling.

Ordinær Generalforsamling afholdes paa Slangerup Gæstgivergaard Torsdag den 12. April Kl. 7½. Forslag til Generalforsamlingen bedes indsendt til Formanden 2 Dage før Generalforsamlingen. Medlemmerne bedes møde godt op, da der er en Del vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Valg af Bestyrelse, Valg af Delegerede til Kredsorganisationen og Fællesorganisationen m. m.

Emil Petersen.

Stillinge Afdeling

afholder den halvaarlige Generalforsamling hos Alfred Johansen, Øster Stillinge, Lørdag den 7. April Aften Kl. 8. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Erik Hansen.**

Stensved Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Stensved Hotel Lørdag den 7. April Kl. 7½ Aften. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. NB. Medlemmerne bedes erindre, at alt skyldigt Kontingent skal være indbetalt til Kassereren inden 31. Marts for at undgaa at blive slettet. **Thorvald Nielsen.**

Giesegaard Afdeling.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at mulige Restancer maa indbetales til Kassereren hurtigst muligt, hvis Slettelse skal undgaas. **K. Nielsen.**

Mern Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Mern Afholdshotel Lørdag den 14. April Kl. 8 Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen.

Vald. Henningsen.

Mern Afdeling

afholder 10 Aars Stiftelsesfest i Mern Samlingshus Søndag den 29. April Kl. 4 Em. Som Taler kommer Folketingsmand Andreasen og en Taler fra Forbundet. Mødet er offentligt. Efter Mødet afholdes Bal for alle Medlemmer af Forbundet. Baltegn 1 Kr. Alle omliggende Afdelinger indbydes til Festen. Madkurve kan medbringes. Afholdsbeværtning paa Stedet. Sangbøger bedes medbragt. Landarbejdernes Sangbog kan købes hos Afdelingen ved Festen.

Vald. Henningsen.

Ørslev Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 1. April Kl. 4 i Samlingshuset med Fremlæggelse af Regnskabet samt de ordinære Valg til Bestyrelsen. Forslag fra Bestyrelsen om en mindre Festlighed i Anledning af Afdelingens 10 Aars Fødselsdag den 20. April. **F. Petersen.**

Stege og Omegns Afdeling

afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 7. April Kl. 7½ Aften hos Fr. Olsen, Stege, med følgende Dagsorden: 1) Beretning. 2) Regnskabet. 3) Valg af Formand. 4) Stiftelsesfesten. 5) Eventuelt. NB. Al Restance maa, for at undgaa Slettelse, være betalt senest den 31. ds. Alle Medlemmer bedes møde.

Jens Anton Jensen.

Kongsted Afdeling.

Den af Landarbejderforeningen, Socialdemokratisk Forening og Husmandsforeningen vedtagne Jubilæumsfest med Foredrag og fælles Kaffebord, afholdes i Kongsted Forsamlingshus Lørdag den 31. Marts Kl. 7 Aften. Som Talere har lovet at komme Forretningsfører Oscar Levinsen, København, og Lærer Date, Nakskov, samt en Taler fra Husmandsforeningen. Alle Medlemmer med Hustruer indbydes venligst.

NB. Alle Restancer bedes indbetalt til Kassereren inden 25. Marts.

Chr. V. Holgersen.

Holbæk Amts Kredsorganisation

afholder Generalforsamling Langfredag den 6. April Kl. 10½ Formiddag paa Afholdshotellet i Jyderup. Alle Afdelinger indenfor Kredsen bedes lade sig repræsentere i Henhold til Lovene, 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer samt Formanden. Dagsordenen er meget omfattende. Valg af Ledelse. Vedtagelse af nye Love for Kredsen.

Endvidere vil Overenskomstsituationen blive drøftet. Hertil har Forbundets Forretningsudvalg lovet at lade sig repræsentere.

Alfred Kristiansen.

Præstø Afdeling

afholder Generalforsamling hos Formanden, Chr. Jensen, Skippinge, Søndag den 22. April Kl. 2 Eftm. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. — Samtidig meddeles, at Medlem Hans Rasmussen, Skippinge, ikke har noget Mellemværende med Organisationen, som ikke er bragt i Orden. **Chr. Jensen.**

Kontingentrestancer.

Kontingentrestancerne er Organisationens Kræftskade. Det spiller ingen Trille for Organisationen, om den skal vente nogle Maaneder paa et Medlems Kontingent, men det spiller en afgørende Rolle for Medlemmet selv; thi er det vanskeligt at betale Kontingentet for 1 Maaned, er det da mere end dobbelt saa vanskeligt at betale 2 Maaneders Restance, og det gælder da særligt i disse Tider, hvor det er smaat med Penge. Det maa Opkræverne huske, og det maa Medlemmerne huske.

Betal derfor Kontingentet Maaned for Maaned.

Restancen for den fattige Arbejder betyder faktisk, at han sætter det ene Ben udenfor Organisationen, at han begynder at glide, og han er da ikke altid selv Herre over, hvornaar han trods sine egne og sine Kammeraters Anstrengelser rutscher udenfor.

Ord, som bør mindes.

I »Bornholms Soc.-Dem.« finder vi følgende:

Sidst i Firserne og i Begyndelsen af Halvfemserne i forrige Aarhundrede, da Landet var inde i en stærk Landbrugskrise, og da en stor Mængde Landmænd — særlig de større Landejendomsbesiddere — maatte gaa fra Ejendommene, blev der fra det større Landbrug rejst Krav, de samme Krav, som Madsen-Mygdal er Talsmand for nu, nemlig at Produktionen skulde billiggøres (Lønreduktion).

Vilhelm Lassen, som den Gang var Redaktør af »Aalborg Amtstid.« og senere blev Finansminister i J. C. Christensens Ministerium, bekæmpede med Skarphed disse Nedskæringssynspunkter. Han skrev først i Halvfemserne i enArtikel, som er gengivet Side 14 i A. Christensens Bog om Vilhelm Lassen, følgende, som fortjener at kendes i vide Kredse:

»Naar Billigheden i Produktionen skal købes ved at lønne den menneskelige Arbejdskraft slettere, saa er det intet Fremskridt. Det har aldrig i Historien været regnet for noget Fremskridt. Tværtimod. Det har altid været i Tilbageskridtets og Forraadnelsens Tider, at man har prøvet sligt. Heller ingen Sinde har det baaret nogen god Frugt eller ført noget Land eller Folk frem. Det har ført fremad i Had og Fjendskab, men nedad i Kultur og menneskelig Lykke. Billig Produktion er kun god, naar Billigheden ikke købes paa andre Menneskers Bekostning.«

Det var en af Venstres mest fremragende Mænd, der i de Tider saa saaledes paa Forholdene og paa Datidens Nedskæringspolitik. Hvor helt anderledes er ikke Venstre nu. Vilhelm Lassens sande og djærve Ord tegner sig som et »Mene tekel« til Storkapitalens og Overklassens Vaabendrager, Madsen-Mygdal.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Bland den med

Rich's

„De skaaner Hjerte og Portemonik's ved altid at blande Kaffen med Rich's

Rich's er fremstillet af rene vegetabilske Stoffer og indeholder hverken Coffein eller andre skadelige Bestanddele.

Pas paa at faa den ægte Rich's — og tilbagevis daarlige Efterligninger.

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. - White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Avertér i Landarbejderbladet.

Husmandsbrandkassen for Danmark
(130,000 Medlemmer. 1100 Mill. Kr. Forsikringssum).
I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderåte Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 3, Kbhvn. B. Telf. 5130

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.
S/S „**Oscar II**" fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 3. April.
S/S „**Frederik VIII**" fra København til Halifax (Kanada) og New York 12. April.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Stiftelsesfester i Skamstrup og Terslev Afdelinger.

Den 24. og 25. Marts afholdtes 2 ualmindelig vellykkede og velarrangerede Stiftelsesfester.

Den 24. Marts afholdtes 10 Aars Stiftelsesfest i Skamstrup Afdeling. Der var mødt 250 Mennesker. Festen indlededes med fælles Kaffebord, og det var et stolt Syn, da de 250 Deltagere samledes i den store og festligt smykkede Sal paa Mørkøv Hotel. Formanden Peter Krogager bød Velkommen og takkede for den store Deltagelse. Han oplyste, at Foreningen nu har 90 Medlemmer og at der i det sidste Aar var udført en energisk Agitation, hvorved Afdelingen havde faaet 50 nye Medlemmer — et usædvanlig smukt Resultat, som Marius Hansen fortjente sin Andel af Æren for.

De omliggende Afdelinger var godt repræsenterede og Salen var smykket med mange af Afdelingernes smukke Faner.

Efter Kaffebordet talte Oscar Levinsen. Derefter fremvistes der Film og sluttelig dansedes der til Kl. 2 Nat. I Pauserne var der Bortlodning af forskellige Genstande.

Denne smukke, vellykkede og meget alsidige Fest kostede kun 125 Øre pro Persona for hele Herligheden.

— — —

Den 25. Marts afholdt Terslev Landarbejderforening sin 20-aarige Stiftelsesfest, hvori deltog smaat 200 Mennesker. Festen indlededes med et fælles Kaffebord i den festlig smykkede Sal. Formanden Poul Larsen aabnede Festen og bød Velkommen og opridsede i store Træk Foreningens 20-aarige Arbejde. Afdelingen var bleven stiftet af Carl Westergaard 7. Marts 1908 og havde bestaaet siden, det var saaledes Forbundets ældste Afdeling.

Til Festen var Foreningens første Formænd indbudt, og medens man sad samlede om Kaffebordet, blev Ordet givet til disse, Bevægelsens første Pionerer.

Foreningens første Formand, Tjenestekarl N. Chr. Nielsen skildrede smukt og livligt Foreningens Dannelse, da han som tyveaarig var med at stifte Foreningen, som dengang udelukkende bestod af Tjenestekarle og Piger fra Omegnens Gaarde, og hvilken Aand, der da var blandt Arbejderungdommen paa Landet. Derefter talte Axel Larsen som var Foreningens næste Formand, og Mortensen, som gemytligt skildrede Bøndernes Syn paa Foreningen og dens banebrydende Kamp mod de daarlige Tyendekamre. Foreningens ældste Formand, Peter Nielsen, dvælede ved Foreningens Arbejde i den nye Tid og de alvorlige Tilstande for Arbejderne paa Landet og gav en munter Karakteristik af Afdelingens ledende Personligheder.

Hans Andersen (forhen Brøderup) rettede en varm Tak til Afdelingens første Pionerer: han havde som Barn set Foreningen blive startet og hørt Bøndernes Omtale af den.

En hel Række andre Talere havde Ordet under Kaffebordet, der formede sig som en stemningsfuld Fest.

Som officielle Talere var indbudt Folketingsmand, Dyrlæge Jensen og Oscar Levinsen, som begge lykønskede Foreningen til det 20 Aars Jubilæum og udbragte et Leve for Forennigen og dens første Ledere.

Enhver Herre
bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Afdelingskasserer.

I Anledning af, at man fra enkelte Afdelinger glemmer at meddele, naar Afdelingen skifter Tillidsmænd, hvilken Forglemmelse foraarsager, at Materiale, som sendes fra Forbundet, kommer i forkerte Hænder, bedes Tillidsmændene i Fremtiden benytte nedenstaaende Meddelelsesblanket, da vi derved undgaar, at Meddelelsen ellers bliver blandet ind i en Skrivelse, som vedrører andre Ting, og som saadan kan passere, uden at der maaske lægges Mærke til den, hvoraf følger, at den gamle Tillidsmand bliver staaende i vore Kartoteker.

Adresseforandring.

..... Afdelings Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Landarbeiderforbundet.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 14. Fredag den 6. April 1928. 14. Aargang.

Overenskomstforhandlingerne.

Som før meddelt har der paany været ført Forhandlinger med Arbejdsgiverne.

Efter Henstilling fra Forligsmanden blev der i Torsdags afholdt et nyt Forhandlingsmøde. De respektive Hovedorganisationer, henholdsvis »De samv. Fagforbund« og »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening« var repræsenteret. »De samvirkende Fagforbund« ved Sekretær Jakobsen og Arbejdsgiverforeningen ved Direktør Aggerholm. Fra Landarbejderforbundet var kun mødt Forretningsudvalget. Arbejdsgiverne var derimod mødt mandsstærkt frem med Repræsentanter for de diverse Arbejdsgiver- og Roedyrkerforeninger.

Som man maatte forudse viste det sig hurtigt, at enhver Mulighed for Opnaaelse af Resultat var udelukket.

Af nyt skete der kun det, at Arbejdsgiverne endelig bekvemmede sig til at præcisere deres Nedskæringskrav, og det skal indrømmes, at da de aabnede for Posen, viste det sig, at de er værdige Elever af Madsen-Mygdal og gør deres Læremester Ære.

Den Omstændighed, at de tidligere havde indskrænket sig til i Almindelighed at kræve Lønnedsættelser, uden at angive hvor store disse skulde være, kunde jo, naar man anlagde en velvillig Bedømmelse af Storagrarernes Retfærdighedsfølelse, udlægges paa den Maade, at de skammede sig ved virkelig at kræve nogen Reduktion.

De Mennesker, der eventuelt har haft denne gode Tro om Landbrugets Arbejdsgivere, er imidlertid blevet sørgeligt skuffet.

Det Forslag, de præsenterede os for ved det paagældende Møde, viser tilfulde, at de overhovedet ikke skammer sig for noget som helst, naar det gælder deres Arbejdere.

Arbejdsgiverne krævede under Forhandlingen Lønreduktioner paa 20—30 Procent, ja, i enkelte Tilfælde 60 Procent. De foreslog saaledes en Dagløn paa 3 Kr. 50 Øre i 2 Maaneder og 3 Kr. 80 Øre i 2 Maaneder med forlænget Arbejdstid samt 4 Kr. i 8 Maaneder for gifte, faste Arbejdere paa egen Kost. De foreslog Løsarbejderne aflønnet med 50 Øre mere pr. Dag. Disse Krav betyder Nedsættelse af de faste Arbejderes Aarsløn paa ca. 500 Kr. for Lønninger, som i Forvejen ligger paa 1500—1800 Kr. om Aaret.

Arbejdsgiverne forslog Kvinderne aflønnet med 2 Kr. om Dagen om Vinteren og 2 Kr. 50 Øre om Dagen om Sommeren, og de bød Daglejerkarlene en Aflønning paa 1 Kr. pr. Dag om Vinteren og 2 Kr. pr. Dag om Sommeren.

Samtidig med disse uhyre Lønreduktioner kræves Arbejdstiden klækkeligt forlænget.

Med Hensyn til Roeakkorderne tilbød Arbejdsgiverne Lønninger, som man skal tilbage til det forrige Aarhundrede for at finde Sidestykke til. De foreslaar saaledes en Betaling paa 65 Kr. pr. Td. Land. De øvrige Akkordsatser kræves nedsat med 30—40 pCt. og for nogle Satsers Vedkommende endog med 60 Procent. Arbejdsgiverne foreslaar bl. a., at Optagning af 1 Tønde Land Roer, Foderroer, Turnips eller Kaalrabi i Rader skal betales med 13 Kr., i nogle Tilfælde endog med 10 Kr. Dette er en Pris saa lav, at der ikke kan fremvises noget tilsvarende i indeværende Aarhundrede.

Paa det Tidspunkt, da disse Linier skrives, finder der Forhandlinger Sted hos Forligsmanden, men endnu Tirsdag Eftermiddag foreligger intet Resultat.

Hvad der vil ske, kan vi derfor intet vide om. Men vi anbefaler vore Medlemmer at »holde Krudtet tørt«.

2 Mill. Kr. til Arbejdsløshedskasserne.

Og 1 Million til Hjælpekasserne.

I Rigsdagssamlingens sidste Timer synes der at skulle opnaas endnu et Par Resultater af Betydning.

Som bekendt havde Indenrigsministeren foreslaaet bevilget 750,000 Kr. af Arbejdsløshedsfondens Midler til Kommuner, hvis Hjælpekasseudgifter har været meget store som Følge af den omfattende Arbejdsløshed. Fra socialdemokratisk Side blev det i Folketingsudvalget gjort gældende, at dette Beløb langt fra slog til. Under Udvalgets Forhandlinger er det derefter lykkedes at formaa Ministeriet til at forhøje Beløbet med 250,000 Kr. til 1 Mill. I Udvalgets Betænkning meddeles, at hvis denne Million Kr. ikke er tilstrækkelig, har Ministeren stillet i Udsigt at ville medvirke til, at der af Statens Midler ydes ¼ Mill. Kr. Man kan paa Forhaand gaa ud fra, at den nævnte Million ikke slaar til.

Samtidig med dette Resultat foreligger der ogsaa Resultat af Udvalgsarbejdet vedrørende Forslaget om Udlaan af Arbejdsløshedsfondens Midler til Oprettelse af Krisekasser. Man er indenfor Udvalget naaet til Enighed om, at der af Arbejdsløshedsfonden til Fag, som opretter Krisekasser, skal ydes et Tilskud paa 10 Kr. pr. Medlem indenfor Faget, dog ikke udover ialt 2 Mill Kr. Tillige skal ydes i Laan 5 Kr. pr. Medlem, dog ikke udover 1 Mill. Dette Laan er rente- og afdragsfrit i 5 Aar, derefter skal det forrentes med 4 pCt. og afdrages i Løbet af 5—10 Aar.

Fortegnelse over nye Medlemmer

i Tiden fra 28. Februar til 31. Marts 1928.

Aabybro	1
Aaker	1
Aarby	1
Aastrup F.	2
Agedrup	1
Allesø-Broby	1
Allingaabro	1
Alsted-Fjenneslev	5
Asaa	3
Assels	6
Assentoft	1
Aversi-Tybjerg	1
Avnbøl	1
Balling-Volling	1
Balslev-Ejby	1
Barløse	1
Benløse-Bringstrup	5
Bindslev	6
Boller	1
Borup	2
Damsholte	1
Dybe-Ramme	1
Elling	4
Ensted	2
Errindlev	5
Falkerslev	4
Fanefjord	1
Faxe	5
Felsted	3
Flemløse	2
Flintinge	2
Fodby	1
Fuglebjerg	1
Fuglse	6
Gamtofte-Turup	1
Gandrup-Østbirk	2
Gandrup-Ø. Hassing	1
Gimlinge	1
Gjelsted	1
Gloslunde-Græshave	5
Glumsø	1
Gravlev	4
Grevinge	5
Gunslev	2
Halsnæs	2
Harte-Bramdrup	2
Hastrup-Særløse	1
Heils	2
Herfølge	2
Herlufmagle	6
Herløv-Lyngby	1
Herslev-Gevninge	2
Herstederne	1
Hillerød	4
Hillested	3
Hjertebjerg	3
Hjordkær	1
Holtug-Gjorslev	2
Horslunde-Nordlunde	2
Humlum	1
Hyllested	2
Hørup	2
Idestrup	3
Jerslev	2
Jægerspris	1
Karlslunde	1
Ketting	3
Kippinge-Brarup	2
Kirke-Hyllinge	4
Kirkerup	5
Klarup-Romdrup	1
Klippinge-Magleby	3
Klokkerholm-Ørum	2
Kongsted	2
Korsør	3
Krejbjerg	4
Kundby	1
Kværkeby	3
Kærum	1
Lomborg-Rom	2
Lødderup	1
Løgten	1
Løjtkirkeby	1
Løjtofte	4
Løsning	1
Maarslet	1
Magleby L.	1
Magleby Møen	1
Majbølle	5
Marstrup	2
Mejlby	2
Mern	2
Munkebjergby	3
Møgeltønder	1
Mørdrup	1
Mørke	4
Naarup	1
Nebbelunde-Sædinge	2
Nordrup	2
Nr. Hald H.:	
Borup	1
Gerlev	1
Gimming-Lem	1
Mellerup	1
Spentrup-Gassum	1
Ø. Tørslev	3
Nr. Lyndelse	1
Nr. Vedby	1
Otterup	5
Pjedsted	2
Præstø	3
Raarup	1
Raklev	2
Rask Mølle	3
Redsted-Hvidbjerg	1
Regstrup	5
Ringe	1
Ruds-Vedby	8
Rødkærsbro	1
Salling	2
Samsø	3
Sandby	13
Sct. Hans-Sct. Olai	3
Sengeløse	4
Sjørup	10
Skallerup	2
Skamstrup	21
Skelby	1
Skelde	2
Skibby	3
Skive	2
Skærbæk	3
Skørping-Fordrup	1
Slemminge	2
Snesere	2
Sommersted	5
Sorø Omegns	2
Stenmagle	3
Stensved	2
Stigsnæs	1
Storring	1
Storvorde-Sejlflod	1
Strands	2
Sundby	1
Svallerup	1
Syv	1
Særslev-Jullerup	1
Søby-Halling	1
Sønder Bjært	2
Sønder Broby	1
Sønderby	10
Sønder Dalby	3
Sønderholm-Frejlev	4
Søndre Kirkeby	4
Taars L.	14
Taastrup	1
Tandslet	3
Terslev	1
Thestrup	2
Thirstrup	2
Thureby	1
Tillitze	1
Tirsted	3
Torkildstrup-Lillebrænde	10
Tornemark	1
Tranehuse	1
True	5
Tune	3
Tustrup	1
Tømmerup	4
Ubby	1
Ullerslev	2
Urlev-Stenderup	1
Utterslev	2
Vaabensted	13
Valløby-Taarnby	2
Vestenskov	1
V. Brønderslev	1
V. Hassing	1
Viemose	2
Vilslev	2
Vindeby	1
Virklund	1
Viskinge	2
Vissenbjerg	1
Vodskov	1
Voldum-Rud	2
Vollerslev-Gørslev	1
Vraa-Emb	2
Vrejlev	4
Vrinners	1
Væggerslev	2
Værum-Ørum	2
Ønslev	2
Ørslev	3
Ørsted S.	2
Ørting-Falling	1
Ørum-Viborg	3
Østbirk	1
Østerlars	1
Østermarie	8
Ø. Ulslev	6
Østofte	2

Ialt Antal Medl. 513

Agrarpolitik.

Hver Tidsalder har sin særlige Opgave at løse i Fremskridt og Udvikling. Bonden har sukket og trællet under Stavnsbaand og Hoveri indtil en ny Tid brød frem. Men aldrig saa snart var disse Trællekaar brudte, før Bonden førte Kampen videre til den demokratiske Ligerets Magtsystem. Tusinder af Arbejdere stillede sig i Bondens Rækker, og Sejren blev vunden. Men nu, efter denne Sejr, hvor Bonden høstede den direkte Fordel af Kampen, har Bladet vendt sig. Bonden —der altid har været nok i sig selv — er nu tilfredsstillet i politisk Retning og mener, at han ved Hjælp af Godsejerne kan faa Arbejderne udleveret til Udbytning i samme Grad, som han selv i Fortiden blev udbyttet. Nu er han blevet Arbejdernes mest uforsonlige Fjende. »Frænde er Frænde værst« siges der og at Ræven sagde om de røde Hunde, og vist og sandt er det, at Bonden er blevet Arbejdernes mest afgjorte Modstander. Smaaligt har hans Repræsentanter paa Tinge forringet hele det arbejdende Folks Levefod. Han er jo vant til at kunne udbytte Landarbejderne og har altid staaet nøjeregnende og smaalig over for Arbejdernes Livsbetingelser. Den gamle Bonde var jo kendt som gniende og begærlig, og vor Tids bilkørende Bonde slægter saamænd troligt Fædrene paa i Lysten til at udbytte Landarbejderne. — —

Jeg begyndte nærværende Artikel med at bemærke, at hver Tidsalder har sin særlige Opgave at løse, og saaledes vil Arbejderne komme til at fortsætte og forsvare den demokratiske Grundlinie, Bonden er løbet fra, da han kom til at sidde ved Siden af Godsejerne paa Flæsket. Højst mærkeligt er det at se paa disse to Partier, »Venstre« og Højre, der nu er gaaet op i en større Enhed. Højre begyndte med Københavns Befæstning, og under den Kamp, der opstod under dette Spørgsmaal, anlagde Partiet sig en Masse »Kristendom«. »Venstre« derimod har Forskud paa Kristendommen, men i ny Indstudering har dette Parti nu Militarismen, og Resultatet af det hele er blevet en systematisk Sultekrig mod Tusinder af uskyldige Børn og disses Forældre gennem Arbejdsløsheden og Nedskæringen af de sociale Love. En mørk raa Udbytningskrig er opstaaet saa langt Kirkeklokkerne kalder til »Gudstjeneste«.

Men uden for alt dette vajer den røde Fane med Inskriptionen »Frihed, Lighed og Broderskab«. Under denne Fane kæmpes ikke om Dogmer, men om det daglige Brød for ærligt udført Arbejde Og her findes det samme Maal, som Mesteren selv anviste, da han sagde: »Mæt den hungrige, klæd den nøgne, o. s. v., o. s. v.« En Sammenrotning af »kristne«, der tager Brødet af Munden paa Barnet og de arbejdende Forældre og fylder i Ædetruget for dem, der har nok, er en lige saa falsk Kristendom, som den Politik er falsk, der kalder sig demokratisk, men er stok konservativ.

Alt inden for Agrarernes Verden synes at udflyde i hinanden, Krig og Kristendom, Konservatisme og Demokrati! — Der er snart ikke noget saa idiotisk ondt, uden det kan forvaltes som et Udslag af Kristendom. Her imod staar Socialdemokratiet i aaben Kamp baade mod Udbytterne og Militarismen og har bevist. gennem sin internationale Karakter, at kunne bekæmpe Militarismen over hele Verden, medens Kristendommen i Aartusinder ikke har bragt Fredsriget saa meget som et Hanefjed frem. Jeg ved godt, der grinende er henvist til de tyske Socialisters Forhold under Verdenskrigen, men jeg ved ogsaa, at det er umuligt at slukke en Brand, naar den først staar i et Luehav uden at Værdier gaar tabte, og Ophavet til Verdenskrigens Udbrud ikke i nogen Maade kan tilskyldes Arbejderorganisationerne, men kun de kronede Hoveder, der erklærede denne idiotiske Krig; dette Ødelæggelsesværk, der vil skade Evropa i Aartier efter dens Ophør, og hvor nu Overklassen af yderste Evne arbejder for at lægge alle de økonomiske Byrder Krigen har afkastet, over paa Arbejderne, og selv — saa vidt muligt — gaa fri. Det er Aarhundreders gamle Tricks, der gentager sig. Først Menneskelegemer til Kanonføde; dernæst trælbundne, nødlidende Arbejdere for at faa oparbejdet Landenes Økonomi. Kristendommen har spillet Fallit i Kulturens Dogmevælde. Socialismen er det Salt, der skal forfriske det forraadnende Samfudslegeme. *P. K.*

Kommen til Sandheds Erkendelse.

Fyens Tidende bringer nedenstaaende lille Opsats:

Landstingsmand *G. Fog-Petersen,* der er radikal Kandidat i Kalundborgkredsen, har tabt Troen paa det liberale Program. Paa et Møde i Holbæk fremkom han med nogle Bemærkninger om, at den Opfattelse, at enhver skulde have Frihed til ved Energi og Dygtighed at arbejde sig frem, var forældet. Dette Program havde ikke mere Rod i Virkeligheden. Nu var det Organisationerne, der havde Magten og Ansvaret for den enkelte. Det gjaldt derfor om at faa Organisationerne til at samarbejde saa godt som muligt.

Det er Venstrebladet i Holbæk, der dvæler ved disse Bemærkninger, og tilføjer, at saadanne Betragtninger er den radikale Landstingsmand ikke ene om. Blandt andet kan han regne med Tilslutning fra Socialdemokratiet.

Af ovenstaaende ses, at selv Tilhængere af det kapitalistiske System har faaet Øjnene op for, at den Tid, »da hver var sin egen Lykkesmed«, ikke mere eksisterer, at »De frie Kræfters Spil« er og bliver en Frase, fordi det kapitalistiske System ikke anerkender Individualitet.

Evner, Flid og Nøjsomhed er ikke mere de Faktorer, der skaber Velstand — hvorimod Penge og Fødsel er det absolut afgørende for det enkelte Individs Plads blandt Besiddende eller Besiddelsesløse.

De der er født til Velstand, de der er benaadet med Guld i Overflod kan opnaa at leve Livet paa Solsiden uden Hensyn til Dygtighed, Stræbsomhed og Paapasselighed, hvorimod de, der er født af fattige Forældre, ikke har nogen Chance for at kæmpe sig frem ad eller op ad til taalelige Vilkaar i Kraft af deres Energi og Begavelse — kun en eneste Vej staar aaben for Underklassen i et kapitalistisk Samfund, til at tilkæmpe sig bedre Vilkaar, og det er Organisationen — Benyttelse af Organisationens Magt er den eneste Mulighed Underklassen har for at fravriste Kapitalen dens Magt —. Paastanden om, at Organisationstvang, Organisationstyrani og Foranstaltninger fra Statens Side, der gaar ud paa at begrænse Kapitalismens hensynsløse Misbrug og Udplyndring af Befolkningens store Flertal, skulde virke hæmmende paa det enkelte Menneskes Virkelyst og Arbejdsvilje, kan herefter kun betragtes som Kapitalismen og dens Lakajers Forsøg paa fortsat at holde Underklassen nede i økonomisk Elendighed for at aabne Muligheder for Kapitalisterne til fortsat at leve et Liv i Vellevned og Overflod.

Stinksen.

Sølvbryllup.

Medstifter af Søllested Afd. paa Fyn Medlem Nr. 1918 Fr. Th. Andersen og Hustru kan den 4. April fejre deres Sølvbryllup.

Fr. Th. Andersen har altid været et meget virksomt og trofast Medlem af vor Organisation, en Overgang var han ogsaa Kasserer i Søllested Afdl.

Mange Hilsner vil sikkert i Dagens Anledning tilgaa Sølvbrudeparret, vi føjer herved vor Lykønskning til de øvrige.

Neergaards Landmandsbanks Eventyr.

Landmandsbankens Millionsvindel, der efter alle ydre Tegn at dømme vil komme til at staa den danske Befolkning i den nette Sum af *ca 500 Millioner Kroner eller ½ Milliard,* er efter mange Vanskeligheder nu naaet frem til den endelige Afvikling.

Det er et Eventyr om taarnhøje Gulddynger, der spredtes ud over den vide Verden, og aldrig senere vendte tilbage. Fine Direktører, ansvarssprutende Bestyrelsesmedlemmer, selvbestaltede Samfundsstøtter vandrede rundt, indbildende Verden, at de og kun de alene, kunde bestyre Gulddyngerne, kun de følte Ansvarets Tyngde, kun de havde Evner og Vilje i den Udstrækning, som det krævedes for at kunne lede saadan en Guldstrøm — men det var ogsaa kun et Eventyr, Strømmen tog dem — Vognen væltede og havnede i Muddergrøften.

Tilbage staar imidlertid Ansvaret, ja, d'Hrr. skyndte sig at løbe fra det, de ansvarsløse Smaafolk her i Landet blev pludselig gode nok til at faa Ansvarets Aag kastet over sine Skuldre, medens der var Guld, da duede de ikke, men da Guldet skulde erstattes, da var Vejen saa uhyre let at finde til Smaakaarsfolk, da tav de fine Herrer med deres Raab om, at de var de eneste, der kendte og forstod Ansvaret, — nej ansvarsløst kastede de Ansvaret over paa Smaafolk.

Det blev en brat Afslutning paa Guldeventyret; Regeringen maatte gribe ind; det var Venstreregeringen af 1920—24, det lykkedes Finansgeniet Niels Thomasius Neergaard at forkludre Sagen yderligere, uden Kendskab til de virkelige Forhold udsendte han sin vildledende Erklæring, der paastod, at det hele slet ikke var saa forfærdelig, indtil det forfærdelige en Dag meldte sig paa en ret haardhændet Maade, og det viste sig, at Geniet havde taget grundig Fejl. Staten maatte træde hjælpende til og har stadig maattet spæde til, og nu foreligger som sagt det endelige Resultat af Omkostningerne ved Landmandsbanksvindelen og Geniet Finansminister Nergaards Fejltagelser. Foruden de 300 Millioner Kroner Eventyret allerede har kostet, skal der yderligere betales 200 Millioner Kroner — altsaa ialt 500 Millioner Kroner.

Man skulde jo mene, naar Landets Befolkning, da særdeles de brede Lag, har maattet og fremdeles har maattet punge ud med dette Utal af Millioner, saa maatte Staten ogsaa have Ret til at overtage Ledelsen af Banken og gennem denne søge at indtjene nogle af disse mange Penge — herom har imidlertid Striden staaet i de seneste Tider, saa frækt har Herrerne fra Landmandsbankens tidligere Ledelse og de førende Privatbankers nuværende Ledelse optraadt, at da den kompromiterede Ledelse først havde faaet væltet Ansvaret og Omkostningerne for sin Svindel og Uduelighed over paa Skatteydernes Skuldre, stillede de og krævede, at Staten ikke maatte drive Landmandsbanken, Staten (Borgerne) maatte betale Omkostningerne; men søge at faa nogle af disse dækket ved at drive Banken videre, derom kunde der ikke være Tale. En Del af Højre og de Radikale, en Overgang ogsaa Venstres Repræsentanter i Folketinget, stillede sig beredvilligt til de Herrer Bankkapitalisters Tjeneste, ene af alle Partier traadte Socialdemokratiet op mod Bankvældet.

Venstres Folketingsrepræsentanter maatte hale i Land. Ude fra den menige Vælgerbefolkning blev der lagt Pres paa dem, de blev tvunget til at stille sig paa Socialdemokartiets Standpunkt, at skulde Befolkningen betale, maatte den ogsaa være medbestemmende om Banken.

Resultatet er saaledes blevet at Venstre og en Del af Højre har maattet tilslutte sig Tanken om Landmandsbanken, delvis som Statsbank.

Raseriet i Bankkredse og disses haandgangne Presse er da ogsaa uden Ende — nu havde man fra det Hold allerede forberedt sig paa at æde Landmandsbanken og lade Befolkningen betale Ædegildet, og saa blev hele Gildet slaaet over Ende.

I Bankvældets Presse males da ogsaa Fanden paa Væggen. — Først noteres Socialdemokratiet, som det eneste Parti, der har sejret i Spørgsmaalet om Landmandsbankordningen, idet dette Parti har faaet alle sine Ønsker opfyldte — desværre paapeges, at Mulighederne for Landmandsbanken som Statsbank er steget betydelig, og endelig for det tredie raabes der op om, at dersom Socialdemokratiet atter faar Regeringsmagten, er det den letteste Sag af Verden for Partiet, at faa gjort Landmandsbanken til en Statsbank, fuldt og helt, og med Taarer i Øjnene udbryder man, hvad saa med Forlængelsen af Nationalbankens Oktroj i 1938.

Vi kan glæde Bankvældet og dets Lakajer med, at det hele Tiden fra Socialdemokratiets Side har været Meningen, dersom Mulighederne er til Stede derfor, at gennemføre, at Landmandsbanken bliver Statsbank, og dersom Forholdene i 1938 arter sig saaledes, at Landets Pengevæsen kan komme paa Statens Hænder, at da vil Socialdemokratiet ikke vige tilbage herfor — og nægte Nationalbanken Forlængelse af dennes Oktroj.

Hvorfor maa Staten ikke have med Pengevæsenet at skaffe, hvorfor skal Kapitalismen ene skalte og valte med alt, hvad der hedder Pengevæsen i dette Land.

Her er vi netop ved det ømme Punkt, alt kan man tillade, lade Staten drive Jernbaner, ordnet Retspleje m. m., men Pengevæsen — nej, det er Kapitalismens ømme Punkt, her berører man Kapitalismens Hjerterødder, thi her aabner Mulighederne for en Omlægning af det nuværende økonomiske System eller i hvert Fald en for dette i høj Grad lammende og generende Kontrol.

Oliver Twist.

Bønderne og Landarbejderbevægelsen

Vor Kammerat Chr. Petersen, Aunbøl Afdeling, skriver følgende om Forholdene i Sønderjylland:

Hver Dag i denne Tid læser man i Aviserne om Bondeoptøjer i Tyskland; paa store Protestmøder kræves der Skattelettelser, Nedsættelse af Arbejdernes Lønninger, de unge Arbejdsløse ud paa Bøndergaarde paa Tvangsarbejde. Er det ikke netop det samme, der i denne Tid foregaar hos os, de samme Raab ned med Lønninger og Skatter. I Stedet for at slaa Ruder ind vil en Del sønderjyske Bønder, om det skal være, gaa over Lig, for at faa deres Krav gennemført, som en Mand sagde i Tinglev.

Ja, store Ord og fedt Flæsk gaar let igennem Halsen. Et Gode er der ved disse Møder og Partier, enten det saa er Selvstyre, Nustrupbevægelsen eller Venstre, saa vil de alle bidrage til at aabne Øjnene paa alle Smaakaarsfolk og vise dem, hvor de hører hjemme, nemlig i Arbejdernes faglige og politiske Organisationer. For et er de alle enige om, at overfalde Arbejderne og deres Organisationer, og det gælder ikke mindst Arbejderne paa Landet. Det fik vi straks at føle, da den nuværende Bonderegering kom til Styret ved at ophæve Loven om den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, uden at skaffe Arbejde i Stedet for. Da det ikke virkede efter Hensigten, fordi den største Part af Kommunerne udbetalte Understøttelse gennem Hjælpekassen, gøres der nu Forsøg paa at sætte en Bom herfor, om det saa ikke kunde hjælpe til at standse den formægtige landsskadelige Landarbejderorganisations stadig stigende Fremgang. Skulde det ikke hjælpe, er Tugthusloven da tilbage, som Rigsdagen for Tiden beskæftiger sig med, naar en

Fagforening eller dens Formand kan komme i Tugthuset eller faa en Bøde paa indtil 100,000 Kr., naar han fornærmer en Gaardmand eller en daarlig Kammerat.

Men en Gaardmand eller Arbejdsgiver skal frit have Lov til at forfølge en Arbejder, naar denne er Medlem af en Fagforening; sidstnævnte har iøvrigt fundet Sted her i vor Landsdel i stor Udstrækning, i alt Fald ude paa Landet og over for Landarbejderforbundets Medlemmer, og særlig over for Tillidsmænd. Jeg skal bl. a. nævne et Par ganske enkelte Tilfælde: For et Par Aar siden stiftede vi en Landarbejderforening paa Als, til Formand blev valgt en ældre Mand, der havde arbejdet for en og samme Arbejdsgiver i 24 Aar; men ikke saa snart havde Arbejdsgiveren faaet at vide, at han var valgt som Arbejdernes Tillidsmand, før han fik sin Afsked paa graat Papir efter at have slidt og slæbt for denne Arbejdsgiver i 24 Aar. Et andet Eksempel, som foregaar i denne Tid, er i en Kommune her paa Sundeved, hvor Sogneraadet har sendt de Arbejdsløse paa Vejarbejde til en Dagløn af 3 Kr. + et Fradrag af 10 pCt. for resterende Skat. Arbejderne ved dette Vejarbejde er alle Medlem af en Fagforening; men i samme Kommune har Sogneraadsformanden antaget nogle uorganiserede Arbejdere, som ikke engang var arbejdsløse, til Ophakning af nogle Vejstykker til en Dagløn af 6 Kr. pr. Dag, altsaa godt og vel det dobbelte. Men det er maaske ikke Forfølgelse?

Der kunde nævnes mange af den Slags Eksempler; men heller ikke det vil kunne standse vor Fremmarch imod bedre og lysere Levevilkaar for den arbejdende Befolkning. Arbejderne paa Landet vil i Fremtiden i endnu stærkere Grad end hidtil slutte op om deres faglige og politiske Organisationer.

Kontingentindbetalingerne til Hovedkontoret.

I Anledning af Paasken og de deraf følgende Vanskeligheder for Afdelingernes Afregning med Forbundet — skal vi meddele, at Forretningsudvalget har fastsat Tirsdag den 10. April som absolut sidste Frist for Indbetaling af Kontingent for Regnskabsaaret 1. April 1927—31. Marts 1928. Medlemmer, der staar til Restance, maa derfor inden nævnte Dato bringe sine Kontingentforhold til Afdelingerne i Orden, dersom de vil sikre sig fortsat Medlemsskab i Organisationen.

Altsaa Tirsdag den 10. April skal Afdelingskassererene tilsende Forbundet alt for det afsluttede Regnskabsaar indgaaede Kontingent, hvorfor der ikke allerede er afregnet.

Slebsagers sidste Uheld.

Den ydmygede og uheldige Slebsager.

Slebsager har atter været ude for et af sine bekendte smaa Uheld.

Denne Gang drejede det sig ikke om kinesiske Kul — men en anden Maade, hvorpaa han havde paaført Skatteborgerne forøgede Udgifter.

Han havde nemlig fundet paa, for at give et Par Venner nogen Ekstrafortjeneste, ved at nedsætte et saakaldt Industriudvalg.

Formanden, Hr. Federspiel, blev aflønnet med 1000 Kr. pr. Maaned og Folketingsmand Himmelstrup fik 300 Kr. pr. Maaned — alt i alt havde Udvalget kostet 41,000 Kr., disse Penge vilde Slebsager nu have indført paa Tillægsbevillingsloven.

Paa sin sædvanlige brovtende Maade optraadte Slebsager og forlangte at Højre skulde stemme for denne Bevilling, som han uden om Rigsdag og Finansudvalg havde paaført Staten.

Slebsagers udfordrende Maade at optræde paa bevirkede, at Højre meldte sig fra og Bevillingen nægtedes.

Imidlertid blev der hurtigt etableret nogle Kulisseforhandlinger mellem Højre og Venstre — da Højre saa hvad de havde gjort, krøb de hurtigt til Korset for at undgaa Valg — men den stakkels Hr. Slebsager maatte saa til Gengæld i Rigsdagen erklære, at han ikke mente et Pluk af, hvad han havde sagt, og at nu var Industriudvalget ophævet.

Herefter blev der atter genoprettet Ro og Fordragelighed i Højres og Ventres Familiekreds, saa deres saa pludselig afbrudte Samliv kan fortsættes.

Ugens Hændelser.

Forberedelserne til Valgene til det franske Kammer er nu i fuld Gang.

Allerede nu er der opstillet 4000 Kandidater til det almindelige Valg, der som bekendt er fastsat til den 22. April. Valget foregaar paa den Maade, at alle de Kandidater, der den første Valgdag opnaar absolut Majoritet, erklæres for valgt. I Kredse, hvor der er tre eller flere Kandidater, og hvor ingen af dem opnaar absolut Majoritet, vil der blive foretaget et Omvalg den paafølgende Søndag, den 29. April, og ved dette Omvalg vil den Kandidat, der faar flest Stemmer, blive valgt.

Fordeler man Kandidaterne efter deres Profession, staar Sagførerne øverst paa Listen. Alene i Paris er der opstillet 455 Sagførere som Kandidater til Parlamentet.

Naar man undtager Kommunisterne og Socialisterne, tilkendegiver næsten alle Kandidaterne deres Vilje til at støtte *Poincaré*. Det Spørgsmaal, Valget kommer til at afgøre, bliver derfor, om Poincarés Majoritet skal bestaa af Radikale fra Venstregrupperne eller af Moderate fra Centrumpartierne. Om at Poincaré faar Flertal kan der saaledes, som Situationen i Øjeblikket tegner sig, næppe herske nogen Tvivl.

*

Paa Grund af Bladstrejke i Dresden er Bladene ophørt at udkomme.

Forhandlingerne med Trykkeriarbejderne fortsættes dog.

*

Den preusiske Landdag har enstemmigt vedtaget et Forslag om Landdagens Opløsning. Præsidenten bemyndiges til at sammenkalde Landdagen endnu en Gang, hvis det skulde blive nødvendigt.

*

Ifølge Telegram fra Moskwa har *Tchitcherin* overfor sine nærmeste Medarbejdere i Folkekommissariatet udtalt, at han agtede at indgive Begæring om Afsked som Folkekommissær for udenrigske Anliggender.

*

Arbejdsløsheden i de Forenede Stater er alvorlig, men dog ikke saa omfattende som i Almindelighed angives. Arbejdsminister Dawis meddelte i Senatet at der er 1,874,000 Personer, som er arbejdsløse. Her over for stod 23,849,000 Personer, som er beskæftigede. Sammenlignet med 1925 er Antallet af de Personer, som har Arbejde, faldet med 7,40 pCt.

*

I den thüringske Landdag kom det ved Behandlingen af Lønningsloven til store Skandalescener. Efter Forelæggelsen af Regeringsforslaget hævede der sig en infernalsk Larm fra Venstre. Ministrene og Medlemmer af Regeringspartierne blev fornærmede paa det groveste gennem Udtryk som Pak, Banditter, Smuglere osv.

Mødet blev tilsidst afbrudt af en øredøvende Larm, og Ældsteraadet traadte sammen. Dette vedtog at gennemføre Afstemningen om Regeringsforslaget. Denne Hensigt blev dog forpurret ved

Protest fra Venstres Side, og Forslaget blev henvist til Finansudvalget. Larmscenerne gentog sig, og henimod Kl. 1 Morgen maatte Mødet sluttes.

*

Den polske Diktator *Pilsudski* har foretaget Aabningen af den polske Sejm. Da han viste sig i Salen rejste der sig et Protestraab fra Oppositionspartierne: Ned med den polske Fascisme, hvorpaa Pilsudski gav Ordre til, at Politiet anholdt Oppositionens Førere.

Da de Deputerede var taget i Ed forlangte Bondepartiets Ordfører Ordet, men det blev ham nægtet. Da Oppositionen protesterede, suspenderedes Mødet.

*

Under Repræsentantvalget i Argentina er det flere Steder kommen til alvorlige Uroligheder. I Provinsen Entre Rios og Mendoza har der fundet Sammenstød Sted mellem de politiske Partier, hvorunder fire Personer er blevne dræbt og flere saarede.

*

Den tyske Rigsdag har afholdt sit sidste Møde, hvor Rigskansler Marx oplæste Opløsningsdekretet.

Valgene er fastsat til den 20. Maj.

*

Onsdag den 4. April, før den ventede Hjemsendelse af Rigsdagen finder Sted, skal der foretages Valg af de landstingsvalgte Medlemmer for de kommende 8 Aar.

Det konservative Folkeparti genvælger sine 3 nuværende landstingsvalgte Repræsentanter d'Hrr. *Døcker, Godskesen* og *Tvede.*

Venstre maa ved dette Valg afgive en Plads til Socialdemokraterne.

Det radikale Venstre vil indvælge Hr. *Zahle,* der allerede for længe siden har bebudet, at han ikke mere stiller sig i Ringsted, og han træder saa ind i Landstinget i Stedet for Fru *Johanne Rambusch,* der kun i en kort Tid har siddet i Rigsdagen.

*

Selvstyreorganet »Folkets Selvstyre« udkom ikke i Fredags, Torsdag den 29. Marts udsendte Bladet en Slags Løbeseddel, og idag faar Abonnenterne heller ikke noget Eksemplar af Bladet.

Om Aarsagen hertil meddeler Redaktionen, at det har »knebet« med at betale Trykkerpengene« og at præstere de nødvendige »Afdrag«, da Bladet hidtil har haft Underskud. En Konflikt mellem Bogtrykkeren i Haderslev og Corn. Petersen førte endelig til, at Selvstyreorganet maatte søge Forbindelse med en anden Trykker, der dog ikke var i Stand til at fremstille noget nyt Blad de første Dage.

»Folkets Selvstyre« betegner selv det skete som en »køn Historie«.

*

Med 387 St. mod 10 har det engelske Underhus vedtaget ved 2. Behandling Valglovforslaget, der giver Kvinder Stemmeret, naar de er 22 Aar.

*

Arbejdsløsheden har i den forløbne Uge viste en glædelig Nedgang, nemlig fra 70,475 til 64,044 eller 6431 Arbejdsløse.

Der fandtes 3642 ledige Landarbejdere, hvilket er en Nedgang paa ca. 250.

Vi skal dog stadig fremhæve, at Arbejdsløshedstallene slet ikke er Udtryk for de faktiske Forhold, idet alle de, der har opbrugt deres Understøttelser ikke er medregnet.

*

I Prag har der hersket temmelig alvorlige Arbejderuroligheder. De socialdemokratiske Fagforeninger havde paa Hovedgaden planlagt en stor Demonstration som Protest mod Regeringens efter deres Opfattelse reaktionære Foranstaltninger og navnlig imod de Forholdsregler, der er truffet med Hensyn til Socialforsikringen.

Denne Demonstration blev imidlertid forbudt af Myndighederne, og de socialdemokratiske Aftenblade, som agiterede for Tilslutning til den, beslaglagdes. Som Følge heraf er Arbejdet i Prags Fabriker nedlagt, og Arbejderne stormede ind mod Byen for at samles til Demonstration. Alle Gader, der førte ind til Byens Centrum, var besat af Politi og Gendarmer, men ikke desto mindre lykkedes det mange af Fagforeningsfolkene at naa frem.

Da Demonstranterne var samlet, blev der holdt mange Taler, som Politiet søgte at afbryde ved ustandselige Angreb. Efter Mødets Slutning kom det atter og atter til Konflikt mellem Politiet og Arbejderne, og til Slut gjorde Politibetjentene Brug af Skydevaabnene. Der blev skudt adskillige Gange, og fire Arbejdere blev haardt saaret.

Kredsmøder i April.

Følgende Kredsorganisationer afholder bl. a. Kredsmøder i April Maaned:

Holbæk Amts Kredsorganisation: Fredag den 6. April Kl. 10½ paa Afholdshotellet i Jyderup.

Horsens-Vejle Kredsorganisation: Mandag den 9. April Kl. 11 paa Arbejdernes Forsamlingsbygning i Vejle.

Falster-Østlollands Kredsorganisation: Søndag den 15. April Kl. 10 paa Hotel Valdemar, Nykøbing F.

Hjørring Kredsorganisation: Søndag den 22. April Kl. 1 hos Johan Jensen, Østergade, Hjørring.

Sønderjysk Kredsorganisation: Søndag den 22. April Kl. 11 paa Avnbøl Stationskro.

En „stærk" Regering.

En Venstretaler i Stevns har forleden Aften fortalt, at Madsen-Mygdal staar i Spidsen for en stærk Regering, og som Bevis har den glade Stevnsborger anført Nationalmuseet og Landmandsbanken. Der skal unægtelig et saare godt Humør til at levere en saadan Tale. Disse to Sagers Behandling og deres Afgørelse er netop et uomstødeligt Bevis for Regeringens Svaghed og viser desuden den komplette Opløsning i Regerings-Koalitionen. Havde Byskov faaet Lov at raade uforstyrret, var der ingen Museumsordning gennemført. Først da Socialdemokratiet tilbød Assistance og krævede visse Betingelser opfyldt, fik man en taalelig Plan frem, og kun paa denne Maade tilvejebragtes Flertallet.

Og uden Socialdemokratiet var ingen Landmandsbanklov gennemført. Slebsagers umulige Forslag kunde ikke samle Flertal i Venstre og ikke i Højre, i disse to Partier var der maaske tilsammen 25 Stemmer, som Slebsager kunde stole paa. Det er muligt, at han kunde have paa. Det er muligt, at han kunde have faaet 16 Radikale, men dog højst usikkert. Men selv dette vilde ikke tyde paa Styrke.

Først da Slebsager bøjede sig for Overmagten og gik over til Socialdemokratiets Standpunkt, kunde der blive Flertal, men dette Flertal var obsolut ikke noget Udtryk for Regeringens Styrke, men et uafviseligt Tegn paa dens Svaghed.

Overfor et af Krags Lovforslag — om Boligbyggeri og Skattelempelser for dette — var det Støttepartiets Ordfører, den konservative Hr. Gratwohl, der leverede Oppositionen og krævede Sagen begravet i Udvalg. Socialdemokraterne frelste Hr. Krag fra denne Skæbne.

I de sidste Dage forlyder det, at Regeringen maa slaas med en Del af sine Folk om selve Pinstrups Programsag, den saa stærkt angrebne Tugthuslov, som ikke alle Partiets Folk vil stemme for. Man fik forleden Dag paabegyndt 2. Behandling, men naaede ikke til Ende, og nu hedder det sig, at en Fløj af Venstre arbejder for at faa Fortsættelsen skudt ud til — efter Paaske. Det vil altsaa sige, til det er for sent i Aar.

Men dette tyder ikke paa Styrke i Ministeriet eller i Regeringskoalitionen. Det viser, at der er Forvirring, Opløsning og Broderstrid. En Tilstand, som før eller senere vil bringe Ministeriet til Fald.

Nu redder man sig ved at give Rigsdagen Ferie, men ret længe kan det ikke klare Stillingen.

Klippinge Magleby Afdeling.

Paa Grund af politisk Møde i Huset d. 14. April udsættes den i sidste Nummer af Bladet bekendtgjorte Generalforsamling til Tirsdag den 17. April. Generalforsamlingen afholdes altsaa nu Tirsdag den 17. April Kl. 7½ Aften i M agleby Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu talrigt.

N. C. Jensen.

Næstelsø Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 15. April paa Mogenstrup Kro Kl. 3 med følgende Dagsorden: Regnskabet til forventet Godkendelse. Valg af Bestyrelsesmedlemmer, 1 Revisor og 1 Fanebærer. Evenauelt. Det bemærkes, at Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal.

A. K. Jensen.

Bjergby-Mørkøv Afdeling

afholder Generalforsamling paa Mørkøv Hotel Lørdag den 14. April Kl. 7½. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **K. J. Kristensen.**

Samsø Afdeling

afholder den halvaarlige Generalforsamling Søndag den 22. April Kl. 2½ prc. paa Flinchs Hotel med følgende Dagsorden: 1) Beretning og Regnskab. 2) Valg af Kasserer. 3) Valg af Tillidsmænd. 4) Forslag om en lokal Lov. 5) Forslag om en frivillig Begravelseskasse. 6) Eventuelt.

Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde 4 Dage før dens Afholdelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Ove Jørgensen.**

Skamstrup Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 7. April Kl. 7½ paa Mørkøv Hotel. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu godt op, Kammerater, for der er vigtige Ting paa Dagsordenen, som bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Endnu en Gang, Kammerater, husk at faa Restancerne betalt, inden det er for sent.

P. Krogager.

Tune Afdeling

afholder Generalforsamling i Tune Gymnastikhus Torsdag den 19. April Kl. 8 Aften. Mød for en Gangs Skyld alle. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.

Oluf Christiansen.

Aarby Afdeling

afholder Generalforsamling i Aarby Forsamlingshus Lørdag den 14. April Kl. 7½ med Dagsorden: 1) Regnskabet. 2) Beretning (den nye Kredsordning). 3) Valg af Bestyrelse, Formand, Næstformand og Kasserer. 4) Eventuelt. Fra 1. April er Kontroltiden alle 6 Dage fra 9 til 10.

Niels P. Larsen.

Hillerød Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 14. April Kl. 7½ paa »København«. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indsendt til Formanden 4 Dage før dens Afholdelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal vælges Kasserer og Bestyrelsesmedlem. **Vilh. Petersen.**

Tømmerup Afdeling

afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 7. Kl. 7 Aften. Mød nu alle, da der er vigtige Sager til Behandling samt Valg af Formand og Kontrolbestyrer, 3 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Opkræver. Desuden vil der blive redegjort for Forhandlingerne paa Kredsgeneralforsamlingen i Jyderup. Mød op alle Mand. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer.

H. P. Hansen.

Kongstrup-Tølløse Afdeling

afholder Generalforsamling Søndag den 15. April Kl. 10 Fm. i Kongstrup Forsamlingshus. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Johannes Jørgensen.

Mern Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 14 April Kl. 8 Aften i Mern Forsamlingsbygning. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Bemærk Rettelsen fra forrige Nr. af Bladet.

Rasmus Nielsen.

Ruds-Vedby Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 14. April Kl. 8 paa Ruds-Vedby Afholdshotel. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu frem, at vi kan faa noget godt ud af Mødet.

Ludvig Dahl.

Jungshoved Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 14. ds. Kl. 7½ hos undertegnede med følgende Dagsorden: Regnskabet, Lønnen, Valg af Formand, Valg af Næstformand, Valg af Kontrolbestyrer.

Peter Hansen.

Haraldsted Afdeling

afholder halvaarlig Generalforsamling i Forsamlingshuset »Frem« Lørdag d. 21. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Samme Aften til et senere Klokkeslet afholder Socialdemokratisk Forening halvaarlig Generalforsamling. Mød nu talrigt.

Jens P. Hansen.

Landarbejderkredsen Nordsjælland

afholder Generalforsamling Søndag den 22. April paa Hotel »København« i Hillerød Kl. 1. Alle Afdelinger bedes give Møde. Forslag til Generalforsamlingen bedes sendt til Formanden 4 Dage før dens Afholdelse. Husk, at Kontingent til Kredsen og Restancer maa være indbetalt snarest muligt, da den nye Ordning træder i Kraft fra 1. April. **Vilh. Petersen.**

Gundersiev Afdeling

afholder halvaarlig Generalforsamling i Skelby Forsamlingshus Lørdag d. 14. April Kl. 8 Aften, hvor Forhandlingsprotokollen og Regnskabet vil blive oplæst og fremlagt til forventet Godkendelse og de forskellige Valg foretaget. Medlemmerne bedes møde talrigt og erindre, at Generalforsamlingen er det rette Sted for al Kritik. At kritisere andre Steder hjælper intet.

Karl Larsen.

Slangerup Afdeling.

Generalforsamling paa Slangerup Gæstgivergaard Torsdagen den 12. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig, uanset de møtes Antal. Mød godt op, Kammerater. **Emil Petersen.**

Fensmark-Olstrup Afdeling

afholder Generalofrsamling Lørdag Aften den 21. April i Olstrup Samlingshus. Alle Medlemmer bedes møde. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Fredensborg Afdeling

afholder Generalforsamling paa Tikøb Krø Søndag den 15. April Kl. 2½. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal. **Rasmus Jensen.**

Fuglebjerg Afdeling

afholder Generalforsamling i Sneslev Forsamlingshus Lørdag den 14. April Kl. 7½. Til Behandling er den sædvanlige Dagsorden samt Forhandling om en offentlig Folkefest. Det er af stor Betydning, at alle Medlemmer møder. **Bestyrelsen.**

Magleby (Møen) Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Mandag den 16. April i Høje Møens Forsamlingshus. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Ting foreligger. Kredsformand Jens Hansen kommer tilstede. **Bestyrelsen.**

Jydstrup Afdeling

afholder sin ordinære Generalforsamling i Jydstrup Forsamlingshus Fredag den 13. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen og den er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu allesammen.

Aksel Larsen.

Ulsø Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Ulsø Forsamlingshus Lørdag den 14. April. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal.

Georg Nielsen.

Sorø Afdeling

afholder Stiftelsesfest og Faneindvielse, Pakkefest m. m. Lørdag den 14. April Kl. 7 Aften i Slaglille Forsamlingshus. En Taler fra Forbundet kommer til Stede samt Emil Jensen, St. Merløse. Medlemmer af omliggende Afdelinger indbydes. Pakker til Festen modtages af Bestyrelsen indtil samme Aften. Entré til Ballet 50 Øre for Damer, 75 Øre for Herrer. Sangbogen benyttes. **Niels P. Mortensen.**

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 34,000 Gevinster til
Værdi 1 Million 615,785 Kroner.
Salget slutter allerede Onsdag den 18. April.
1/1 Lod Kr. 1,30. 1/2 Lod 80 Øre.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10—12 Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

SYGE- OG BEGRAVELSESKASSEN FREM TIDEN

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

Varelotteriet.
136,000 Lodder. — 102,000 Gevinster.
Til 83. Series 1. Trækning den 19. og 20. April sælges Lodsedler hos de aut. Kollektører
à 1 Kr. 30 Øre pr. 1/1 Lod.

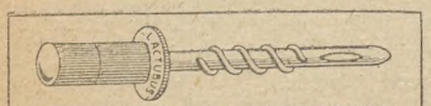

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS"
(Verdenspatenteret) Den eneste, der duer.
Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horsens.

+ Gratis og franco +
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

Avertér i Landarbejderbladet.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 12. April.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 25. April.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 15. Fredag den 13. April 1928. 14. Aargang.

Overenskomstsituationen.

Gennem Dagspressen vil vore Medlemmer allerede forlængst være bekendt med Udfaldet af de Forhandlinger om vor Overenskomst, som fandt Sted hos Forligsmanden i forrige Uge.

Da vi mødtes hos Forligsmanden, var der ikke mindre end 46 Punkter, som der var Uenighed om, og det var jo ikke Smaating, der var Parterne imellem. Det lykkedes ganske vist under Forhandlingerne at faa disse 46 Punkter indskrænket til 20, idet der var 26 Punkter, der dels opnaaedes Enighed om og dels blev frafaldet; det var alle Punkter, der ikke havde lønmæssig Karakter. Men tilbage stod det, som er det vigtigste, nemlig Spørgsmaalet om Lønninger. Her var det jo, at først og fremmest det brændte paa.

Efter langvarige Forhandlinger, hvor Forligsmanden søgte Føling med begge Parter, gav han op. Afstanden mellem Arbejdsgivernes og vort Standpunkt var saa stor, at han ikke mente at kunne stille noget Forslag. Parterne skiltes derefter paany uden noget positivt Resultat.

Vort Forbund havde, som bekendt, indkaldt til Delegeretmøde Onsdag den 4. Denne Foranstaltning var selvfølgelig truffet ud fra den Forudsætning, at der efter Forhandlingerne hos Forligsmanden vilde foreligge noget nyt, et eller andet konkret Forslag, som der skulde tages Stilling til.

Skæbnen eller Forligsmanden, eller begge i Forening vilde altsaa, at dette ikke blev Tilfældet. Situationen var faktisk ikke forandret siden Delegeretmødet sidst var samlet. Mødet kunde under disse Omstændigheder kun drøfte Stillingen i Almindelighed.

Nogle Modstanderblade har publiceret en Historie om, at Delegeretmødet skulde være gaaet imod Hovedledelsen. Meddelelsen, som aabenbart er inspireret af Arbejdsgiverne, er ganske utvivlsomt den, at give Offentligheden det Indtryk, at det er vort Forbunds Hovedbestyrelse, der ved en stejl og afvisende Holdning har fremkaldt den nuværende Situation, og at Medlemmerne skulde være mere lydhøre overfor Arbejdsgivernes Krav. Vi maa bedrøve de fantasifulde Storbondeorganer med, at den antydede Modsætning mellem Hovedbestyrelse og Delegeretmødets Repræsentanter kun eksisterer i deres egen Indbildning. Ligesom forrige Gang gav ogsaa dette Delegeretmøde enstemmigt sin Tilslutning til det Standpunkt, Hovedledelsen fra første Færd har indtaget, at afvise Arbejdsgivernes Krav om Lønreduktion og Forlængelse af Arbejdstiden.

Arbejdsgiverne og deres Presseorganer kan være fuldkommen overbevist om, at alle vort Forbunds Medlemmer staar enige overfor Arbejdsgivernes frække Nedskæringskrav. Vi tager heller næppe meget fejl, naar vi paastaar, at ogsaa langt udenfor Landarbejdernes egen Kreds forstaar og billiger man det af vort Forbund indtagne Standpunkt. Arbejdsgiverne skal sikkert faa svært ved at finde Sympati for deres Krav hos andre end Storagrarerne selv; forstandige og rettænkende Mennesker kan ikke indse Berettigelsen af, at Landarbejderne af deres fattige Lønninger skal dække Storlandbrugets Underskud, eller blot være medvirkende hertil. Den Maade, som Landets Storbondeblade har bebehandlet den optrækkende Konfliktsituation paa, er forøvrigt saare bemærkelsesværdig. Den har gennemgaaende forholdt sig tilsyneladende refererende og indskrænket sine Kommentarer til bekymrede Betragtninger over de Samfundsværdier, der staar paa Spil, og her er det da særlig den truede Sukkerroedyrkning, der køres frem med; det fremhæves med Styrke, hvilke ulykkelige Følger det vil faa, saafremt Roedyrkerne virkelig skulde beslutte sig til at besaa deres Roearealer med Byg. Det falder naturligvis ikke nogen ind at benægte, at det vilde være beklageligt, saafremt dette skulde ske; vi er fra vor Side aldeles ikke blinde for, at det ogsaa vilde være uheldigt for Landarbejderne, idet det vil give mindre Beskæftigelse, men man kan dog ikke med Rette kræve af Landarbejderne, at de skal gaa ind paa Lønninger, der ligger paa Sultegrænsen, for at sikre Sukkerroedyrkningen. Landarbejderne maa være berettiget ogsaa at tage Hensyn til, om den Løn, der bydes for Arbejdet paa Sukkerroemarkerne, kan give dem et nogenlunde anstændigt Livsophold.

Vi er i det hele taget fuldkommen klar over, at en Konflikt vil medføre store, uerstattelige Tab af Samfundsværdier. Vi peger i denne Forbindelse paa, hvad det vil komme til at betyde for Landets Svineproduktion, baade i Øjeblikket og i Fremtiden, om Fodermestre og Kreaturpassere bliver kastet ud i Konflikt.

Men vi henstiller til de paagældende Presseorganer, at naar de saa stærkt fremhæver de Samfundshensyn, som der meget rigtigt er at tage i dette Spørgsmaal, da ogsaa giver deres Formaninger den rigtige Adresse, og denne er Arbejdsgiverforeningerne.

De uorganiserede Arbejdsgivere snakker ogsaa med.

Forskellige Hovedstadsblade bragte i deres Onsdagsudgaver en Meddelelse om et Møde, som Dagen i Forvejen skal have fundet Sted i København. Mødet bestod ifølge Meddelelsen af større Landbrugere, som staar udenfor Arbejdsgiverforeningen. Det hedder i det paagældende Referat:

Der var Enighed i Forsamlingen om, at man helst undgik den kedelige Arbejdskonflikt, men paa den anden Side anerkendte man fuldt ud Arbejdsgiverforeningens Standpunkt under de hidtil førte Forhandlinger, man gav den Ret i, at Situationen for Landbruget er saa fortvivlet, og saa mange Tvangsauktioner og Fallitter undervejs, at en Lønnedgang for Landbrugets Arbejdskraft maa kræves. Det Standpunkt meddelte man Arbejdsgiverforeningen i en Resolution og vedtog iøvrigt, at man i Tilfælde af en Konflikt vilde staa ganske solidarisk. Nogen egentlig Organisation dannedes ikke.

Hos de store Landbrugere — som hos de mindre — er det mest Arbejderne, man beklager i Tilfælde af en virkelig Konflikt. Særlig de gifte Landarbejdere vil blive udsat for Opsigelser, fordi den ugifte Arbejdskraft er billigere. Og Landarbejdernes Lønkamp betegnes ogsaa i de Kredse som ganske haabløs. Som en af de store Landbrugere udtalte overfor os efter Mødet: Det drejer sig ikke om de nye Lønninger, som Arbejdsgiverne kræver, er mere eller mindre svære for en Familie at leve af. Det gælder, hvilke Lønninger Landbruget i denne Krisesituation overhovedet er i Stand til at fremskaffe. Og selv de reducerede Lønninger, som Arbejdsgiverne tilbyder, ligger over, hvad en Husmand eller Statshusmand kan vente at tjene paa sit Brug!

Dette Møde tager sig unægteligt noget ejendommeligt ud paa Baggrund af, at det siges at være uorganiserede Arbejdsgivere her er Tale om. Det kunde tyde paa, at selv de af Landbrugets Arbejdsgivere, som staar udenfor Arbejdsgiverforeningen, ikke er saa uorganiserede endda.

Forklaringen er formentlig den, at det omtalte Møde er arrangeret af de lokale Samenslutninger af Storagrarere, der findes rundt om i Landet, og som i Virkeligheden er maskerede Arbejdsgiverforeninger, som blot ikke træder offentligt frem, fordi man vil undgaa at komme til at slutte Overenskomst med Arbejdernes Organisation. Vi skal ikke komme nærmere ind paa de i Referatet fremsatte Udtalelser; enhver Landarbejder er i Stand til selv at kontrollere dem.

Men vi understreger, at dette Møde er et nyt Bevis paa, at selv om Storagrarerne tilsyneladende er uorganiserede, saa arbejder de alligevel udmærket sammen, naar det drejer sig om at trykke deres Arbejdere ned, og det er derfor et yderligere Bevis paa Nødvendigheden af at Landarbejderne slutter sig tættere sammen om vor Organisation for at kunne møde Arbejdsgiverne paa nogenlunde lige Fod.

Hvem trænger haardest?

Det indrømmer vi alle, de strenge Tider mærker vi uanset hvilket socialt Lag, vi tilhører, Baronen, Bonden, den Handlende og Arbejderen. Men taget i Helhed er der næppe, bør der i alt Fald næppe være, Tvivl om, at Arbejderne mærker Trykket mest. Og dog, jeg hørte saaledes en Udtalelse forleden, der var fuldstændig modsat. Det var i et Forsamlingshus. Der udbetaltes Aldersrente, og en Del Gamle var mødt op (for de skal nemlig her paa Landet selv hente deres Penge). I samme Lokale udbetaltes Mejerioverskud, og Mejeriformanden henvendte sig til en Aldersrentenyder med disse Ord: »Du trænger da ikke haardest, der er dem, der trænger haardere, f. Eks. de, der skal hæve disse Penge (Overskudet).«

Denne paa Mygdals Politik byggede Opfattelse trænger til nærmere at undersøges, for om den muligt skulde indeholde noget og for at faa den at se fra anden Side.

— — —

Den gamle Aldersrentenyder, der ikke »trænger haardest«, maatte gaa tre-fire Kilometer paa de gamle Ben med kroget Ryg og støttet ved Kæp og kun som højeste Luksus kan tillade sig med rystende Hænder og afmagrede Hænder at pille en lille Skraa frem af Vestelommen; men to Timer efter saas de komme, de, der »trænger haardere«. De krogede Rygge var ikke at se, ingen almindelig Vandringsmarch af Bedstefar og Stok, nej, paa Forsamlingshusgrunden var opparkeret en halv Snes mekaniske Befordringsmidler, »Ford« og »Chevrolet«, og man behøver ikke at være meget fantasirig for at forestille sig ogsaa en Cigar i Overskudets Anledning og maaske en eller anden Art Drikke, hvilket sidste Søgningen ved Udhusgavlene vidner om. Men noget skal de jo have, de, der trænger haardest. Det har vi jo set saa tit og hørt saa meget om før, denne Mejeriformands Udtalelser. Dog — en Landsby kan ogsaa rumme Menneskefornuft, og denne forstaar da ogsaa at lytte til Livets Tale og Virkelighedens Røst uden Hensyntagen til enkelte lumre Pust fra kvalmfulde moralske Luftlag. c.

Kredsmøder i April.

Følgende Kredsorganisationer afholder bl. a. Kredsmøder i April Maaned:

Falster-Østlollands Kredsorganisation: Søndag den 15. April Kl. 10 paa Hotel Valdemar, Nykøbing F.

Hjørring Kredsorganisation: Søndag den 22. April Kl. 1 hos Johan Jensen, Østergade, Hjørring.

Sønderjysk Kredsorganisation: Søndag den 22. April Kl. 11 paa Avnbøl Stationskro.

Har Du lært af Tiden?

Se udover det ganske lille Spand af Tid, som blot Perioden fra Verdenskrigens Begyndelse og til vore Dage spænder over, og stil dig selv nævnte Spørgsmaal.

Er du ikke interesseret i de store og omsiggribende Tildragelser, som f. Eks. den store Krig og den efterfølgende store økonomiske Krise og maaske grundet paa manglende storlinet Oversigt — saa er du — og bliver det alle dine Dage — interesseret i de meget mindre og samfundsmæssig set næsten betydningsløse Tildragelser og Hændelser, som vedrører dig selv og dine nærmeste. Politik har du maaske ingen Interesse af eller Forstaaelse paa endskønt Erhvervspolitiken i vor Tid er af en Beskaffenhed, der nok kan aabne Folks Øjne. Men er du skaaret ned i din Aldersrente, er du afkortet paa din Invaliderente eller har du mistet din ekstraordinære Understøttelse, faaet formindsket dine Rettigheder i Sygekasse, Arbejdsløshedskasse og maaske desangaaende faaet Paalæg paa dit Kontingent — alt dette, det forstaar du kommer dig ved og saa vaagner Interessen, og den skal værnes.

Den af Reaktionen gennem 2 Aar førte Politik har med de store, verdenspolitiske Tildragelser at gøre, og den har med de mere individuelle Hændelser at gøre og er med sine tyksorte Linier om Nedskæring, om økonomisk Aftrapning og Samfundets ubemidlede Medlemmer en Politik, hvorom man har Lov til at spaa vil slagte sig selv, inden den fireaarige Valgperiode er omme. Man regner med, at en saadan Politik virker saa individuelt forstaaende, at de man-

ge upolitiske Enere, vi endnu har, vil aabnes Sans for politiske Realiteter. Saadanne staar vi nemlig overfor i disse Aar og Dage, og først og fremmest gælder det om igen og saa kraftigt som gørligt at svare i samme Sprog, med Realiteter, derved at intet arbejdende Menneske, ingen Handlende eller nogen af Middelstandens Samfundsborgere unddrager sig sine Samfundsforpligtelser. Alle maa de indse, at kun det hjælper noget, kun det kan sætte Bom for Reaktionens Fodslag, at alle som en stiller sig paa retmæssige Plads og siger: Stop, og denne Placering er at staa fast og sikkert i sin faglige Organisation, sin politiske og om sin egen, Arbejdernes, Presse. Støt med dit lille, beskedne Bidrag og vis derigennem, at det er med mere end Ord og Kryds paa Stemmesedlen at du hjælper os, men ogsaa i Handlinger, thi det er Realiteter, det kommer an paa. Dette er, hvad Tiden kræver af os og disse Krav maa vi efterkomme. Og gør vi det tro og pligtopfyldende, skal det ved næste politiske Dommedag nok vise sig, at den sorte Reaktions Lære er trængt igennem det brede Bælte af faglig, politisk og bladlig Interesseløshed.

Chr. Jørgensen.

Til Afdelingskassererne.

Afdelingskassererne gøres herved opmærksom paa, at Forbundet i Øjeblikket kun udsender den store Medlems- og Regnskabsbog, da vi ikke har nogen af de mindre. Prisen for den store er nedsat til 7 Kr. 50 Øre, og da den rummer Plads til mere end det dobbelte Antal Medlemmer. vil den være i Stand til at holde en Række Aar for de mindre Afdelinger.

Samtidig gøres opmærksom paa, at vi har et Tillæg, som bestaar af Kassebog til en Pris af 2 Kroner, som kan bruges til Supplement til Regnskabsbogen senere.

Ekspeditionen.

Tjenestekarlene.

Foraaret har meldt sig, og Foraarsarbejdet har taget sin Begyndelse, men det tiltrods gaar der mange Arbejdere, som tilhører Landbruget uden at kunne finde Beskæftigelse, og mange af de ledige er Tjenestekarle. Var det mon ikke paa Tide, at disse sluttede sig sammen og drøftede fælles Interesser. Inden lang Tid staar Skiftedagen for Døren, og da ser det daarligt ud for Tjenestekarlene, dersom det skal gaa som det har gaaet de sidste Skiftedagge, hvor den ene Tjenestekarl nødsages til at konkurrere Arbejdslønnen ned for den anden til Skade for begge Parter.

Kan Tjenestekarlene ikke indse, at dersom de ikke staar samlet i Kravet om bedre Løn- og Arbejdsforhold, vil de kun opnaa det modsatte, thi Parolen lyder paa mindre Løn fra Arbejdsgivernes Side og dermed følger som de fleste vel er klar over, ogsaa de daarlige Arbejdsforhold.

Mange Tjenestekarle har forlængst indset, at der maa Sammenhold til og har derfor indmeldt sig i Landarbejderforbundet; men det er ikke nok, at nogle melder sig ind, alle maa med, saa de kan tale sammen om de Lønbetingelser og de Arbejdsforhold, de ønsker at arbejde under i Fremtiden. Gør de det ikke, vil de træffe paa endnu større Vanskeligheder end tidligere, thi Arbejdsgiverne har endnu ikke naaet det Maal, de stræber efter, og Tjenestekarlene staar svagt overfor dem, naar de ikke staar i en Organisation, som kan give dem Rygstød.

Tjenestekarlene kan jo ingen Fornøjelse have af at arbejde for en Løn, der knapt nok slaar til til Klæderne, de rakker af i deres Arbejde, og det kan jo heller ikke nytte, selv om de om Sommeren kan tjene lidt derudover, thi for mange Tjenstekarles Vedkommende gælder jo nu den Regel, at naar vi naar 1. November, kan der ikke opdrives Arbejde, før Solen igen staar højt paa Himmelen.

Desværre er Landbrugsarbejde de senere Aar gaaet over til at blive Sæsonarbejde, og det maa Landbrugets Arbejdere indrette sig efter, og den gamle Skrøne, som Bønderne for nogle Aar tilbage leverede, at indenfor Landbruget fandtes ingen Arbejdsløshed, naar man ellers selv vilde arbejde, er forlængst slaaet til Jorden, thi Landbruget anvender kun et ringe Antal Arbejdere i Forhold til, hvad de gjorde for en Snes Aar siden, og om Vinteren endda saa ringe et Antal, at man daarlig tør nævne det. Læg blot Mærke til, at en Gaard paa 60-80 Tdr. Land kan kun beskæftige en konfirmeret Dreng, udover den Arbejdsydelse Ejeren selv præsterer.

Det er Forhold, som Tjenestekarlene maa indrette sig efter, og de har da kun den Udvej at melde sig ind i det Forbund og den Arbejdsløshedskasse, som de tilhører, og det kan ikke for deres eget Vedkommende ske for hurtigt.

Alfred Carlsen.

Forligsmanden indkalder til ny Forhandling.

Netop som vort Blad er ved at gaa i Trykken, har Forligsmanden telefonisk sat sig i Forbindelse med vort Forbundskontor og indkaldt til et nyt Møde. Dette vil finde Sted Fredag den 13. Kl. 2.

Den kloge Kone

tjener 2 Kr., hver Gang hun brygger 20 Flasker Øl af 1 Pakke

Gambrin

For 5 Øre brygges 1 Fl. velsmagende og kraftigt Øl. Lad Dem derfor ikke skuffe af Efterligninger, naar De kan faa Gambrin. — **Gambrin** faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt

Gambrinfabriken, Haslev.

Afdelingskasserer.

I Anledning af, at man fra enkelte Afdelinger glemmer at meddele, naar Afdelingen skifter Tillidsmænd, hvilken Forglemmelse foraarsager, at Materiale, som sendes fra Forbundet, kommer i forkerte Hænder, bedes Tillidsmændene i Fremtiden benytte nedenstaaende Meddelelsesblanket, da vi derved undgaar, at Meddelelsen ellers bliver blandet ind i en Skrivelse, som vedrører andre Ting, og som saadan kan passere, uden at der maaske lægges Mærke til den, hvoraf følger, at den gamle Tillidsmand bliver staaende i vore Kartoteker.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Landarbejderforbundet.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

DANSK KOLONIALLOTTERI

1. Klasse 44. Lotteri **Fornyelsen slutter** paa Onsdag d. 18. April

hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkontoret, Amagertorv 11, København K.

Landstingsflertallet er Indsatsen.

I sin Tale paa D. s. U.s Kongres i Slagelse 1. Paaskedag udtalte Folketingsmand Stauning bl. a.:

Tiden og de politiske Forhold har i usædvanlig Grad Bud til Arbejderne og ikke mindst til Arbejdernes Ungdom. Danmark har i Øjeblikket den reaktionæreste Regering af dem, vi har haft siden Estrups Afgang i 1894. Den har, under Madsen-Mygdals Ledelse, givet Arbejderne en Anskuelses-Undervisning, der maa bevirke, at de, der endnu i 1926 mente, det var ligegyldigt hvilken Regering, der havde Magten, maa føle sig voldsomt revet ud af denne Vildfarelse.

Venstre og Konservative fik Magten ved Hjælp af 400,000 Vælgere, der ikke stemte. Disse Ligegyldige har faaet deres Straf, og mange vil fremtidig varetage egne Interesser bedre.

Den reaktionære Storbonde har faaet Magten og fører en uforsonlig Klassekamp vendt mod Arbejderne. Madsen-Mygdal optræder som Godsejernes og Højfinansens Redskab. Han kender disse Befolkningslag og synes ganske at have glemt sin Oprindelse. Hans Tale er hensynsløse Angreb paa Arbejderne og deres Organisationer, hans Maal er at tvinge Arbejderne ned i Løn og dermed ogsaa i Kultur.

Under Madsen-Mygdals Førerskab er den Sociallovgivning, som hans Fader var med til at bygge op, for første Gang skruet tilbage. Og det, der er taget fra de Fattigste, deles ud til de Rigeste.

Overfor den alvorlige Krise og Arbejdsløshed har Ministeriet og Venstre nægtet enhver Hjælp, og de Konservative, der sejrede ved Løfter om Erhvervspolitik, har i denne Sag underkastet sig Venstres Vilje og svigtet Erhvervslivet. De to Parter enedes om én Handling overfor de Arbejdsløse, nemlig om den Uret, som det var at ophæve den ekstraordinære Krise-Understøttelse, hvorved 20—30,000 Arbejdsløse pludselig berøvedes Adgang til Livets Opretholdelse. Maalet maa have været at drive de Arbejdsløse til Fattigvæsenet og at fremkalde Opløsning i Fagforeningerne. Men takket være Arbejdernes kommunale Indflydelse og deres Forstaaelse af Sammenholdets Betydning mislykkedes Forsøget. Det nye, storstilede Angreb paa Arbejderne ved Hjælpekasseloven blev foreløbig afværget, ligesom det lykkedes at undgaa det planlagte Attentat paa Fagforeningerne ved den saakaldte Tugthuslov.

Det lykkedes i den sidste Rigsdagssamling at faa en for Samfundet god Ordning af Landmandsbanksagen ved Socialdemokratiets Indsats; men tilbage er Spørgsmaalet: Hvem skal betale Milliontabene?

Besvarelsen af det Spørgsmaal er overladt til Vælgerne.

Vel har Ministeriet, endskønt det ikke har Skygge af Flertal i Folketinget, nægtet at skride til Folketingsvalg. Men der forestaar et Landstingsvalg i Halvdelen af Landet, og det kan ogsaa anvendes til Vejledning for Ministeriet. Om 5 Maaneder skal Valget finde Sted, og her er Landstingsflertallet Indsatsen.

Hvis Folkets brede Lag har følt og forstaaet Venstres og Højres Adfærd, saa kan der ikke være Tvivl om Følgerne. Venstres og Konservatives Flertal i Landstinget kan og bør falde ved dette Valg.

Naar dette sker, kan Ministeriet ikke holde Stillingen. Folketingsvalg vil formodentlig følge efter, og naar det er udskrevet, er Madsen-Mygdals og hans-Ministeriums Stormagtsdage til Ende.

Hele Arbejderklassen vil rykke frem i den kommende Valgkamp, men baade hos Landets mindre Jordbrugere og hos Tusinder af Næringsdrivende i Byerne vil man ogsaa søge at frigøre sig for den Reaktion, der har misregeret siden 1926.

I den store Skare af Agitatorer, der vil gaa ud over Landet, har Arbejder-Ungdommen sin Plads, thi Arbejdet for Valgsejren er Forberedelsen til Fremtidens store Gerning, og Fremtiden er Socialismen.

Ugens Hændelser.

De tyske Industriherrer har dannet et Forbund; de har udsendt Opfordring til samtlige større Industriherrer i Tyskland om at indsende 20 Øre pr. Arbejder i deres Virksomhed.

Pengene skal benyttes til Agitation ved det forestaaende Valg, idet Forbundet agter at yde alle Partier, der vil opstille lydige Industriherrelakajer paa sikre Pladser, vil faa Agitationstilskud fra Forbundet.

Denne Svindel har ved sin Afsløring vakt mægtig Opsigt overalt i Tyskland.

*

Et Forlydende fra Tokio meddeler, at der over hele Japan er foretaget Arrestation af ca. 1000 yderliggaaende Politikere. Flere Professorer, der har vist Sympati for de Yderliggaaende, er blevet afskedigede, og de sociale Studiekredse, som Studenterne har dannet, er blevet opløst.

*

Den tyrkiske Nationalforsamling har vedtaget et Ændringsforslag til Tyrkiets Forfatning, hvorved Bestemmelsen om, at Muhamedanismen er Statsreligion, ophæves.

Vedtagelsen var enstemmig. Kirke og Stat er saaledes adskilt i Tyrkiet.

*

I Anledning af et Bombeattentat i Karlskrona, rettede man Beskyldninger mod de strejkende Værftsarbejdere; dette har foranlediget disse til paa et Møde at vedtage en Udtalelse, hvori der protesteres mod visse Blades Forsøg paa at sætte Bombeattentatet i Karlskrona og den herskende Strejke i Forbindelse med hinanden. I Resolutionen hedder det bl. a., at de Strejkende i Overensstemmelse med Fagforenings-Bevægelsens Grundsætninger udelukkende har ført og vil føre Striden med Arbejdsnedlæggelsens Vaaben. For at give denne Udtalelse yderligere Eftertryk har de Strejkende besluttet at ville udbetale 100 Kr. til den, der kan give Oplysninger, som fører til Gerningsmandens Paagribelse.

*

Arbejdsløshedstallet er i den forløbne Uge gaaet ned fra 64,044 til 61,338 Arbejdsløse, hvilket er en Nedgang paa 2706.

Disse Tal er dog ganske misvisende. Handels- og Kontormedhjælperne har 1500 Arbejdsløse, hvoraf kun 600 faar Understøttelse. Landarbejderne har 1500 Arbejdsløse, der heller ikke faar Understøttelse og derfor ikke bliver afkontrolleret — og saaledes fremdeles. Det virkelige Arbejdsløshedstal ligger langt over det, der opgives, og der hersker slet ingen Tvivl om, at Arbejdsløshedstallet i Aar er højere end nogensinde tidligere.

*

Der er varslet Metalarbejderstrejke i Sachsen fra Torslag d. 12. April. Strejken omfatter ca. 360,000 Arbejdere. Metalarbejderne i Hamborg har forkastet det stillede Mæglingsforslag — der er saaledes ogsaa Udsigt til Konflikt i Hamborg.

Hjemløs Ungdom i et forkvaklet Samfund.

I sidste Nummer af »Rød Ungdom«, der er Organ for den socialdemokratiske Ungdomsbevægelse, skriver Chr. Christiansen følgende læseværdige Artikel om det saa sørgeligt aktuelle Hjemløshedsspørgsmaal:

I den sidste Maaned har alle Bladene været overfyldte med Skriverier om de hjemløse. Lige fra Togets Planlæggelse til Opmarchen paa Christiansborg Ridebane i København har der været nok at skrive om. — Navnlig de borgerlige Blade har forlystet sig; de har snadret i »hjemløs«, saa det nærmest har grænset til det uhyggelige. Det er mere oprørende end opløftende at læse om »deres store Sympati« og »deres Beklagelser af de Kaar, de hjemløse maa friste«. Og høre om Venstre-Sogneraad, som giver Kaffe med Boller og en Madpakke sikkert i Troen paa, at nu har de gjort det, man kunde forlange af dem i Spørgsmaalet om de hjemløse. Nu kan de godt spare paa Kirkegangen de første Søndage.

Det er netop de samme Mennesker og Blade, som med Sten paa Sten stopper for enhver Reform, for enhver Ordning i de bestaaende Forhold, som vilde være i Stand til at skabe nogen Bedring i hjemløses — og de arbejdsløses Forhold.

Spørgsmaalet om de hjemløse er først og fremmest et Arbejdsløshedsspørgsmaal — et Produktionsspørgsmaal, og det har sine Rødder dybt i det nuværende Samfunds forkvaklende Grundprincipper og dertil kommer en reaktionær Regering, endda af første Skuffe, som jo nok skal skaffe os længere og længere ind i et haabløst Virvar og Anarki. Hvor er det skandaløst at høre om, at Indenrigsminister Kragh taler om at ville »hjælpe« de hjemløse, naar hele hans Virksomhed har været at skaffe Landet de flest mulige hjemløse. Hvad har hans Ændringer i Arbejdsløshedsloven betydet andet, end at de hjemløses Skarer er bleven stærkt forøget. Og det han tog sig for i Tiden mellem de hjemløses Togs Opløsning i Vejle til Samlingen paa Frederiksberg Bakke den 20. Marts var reelt at fremsætte et Forslag til Ødelæggelse af de kommunale Hjælpekassers Virksomhed paa en saadan Maade, at det absolut kun kan forøge de hjemløses i Forvejen alt for store Skarer.

Det er næppe muligt at finde haarde Ord nok til Angreb paa en saa raa og skandaløs Politik, som desuden synes at være ganske afvandet for selv den mindste menneskelige Forstaaelse af Tingenes Tilstand. Man kan forbavses over, at der i vor Tid kan komme saa megen Raahed til Udbrud paa en Gang og endda sagt med milde og smilende Munde, men det værste af alt i hele denne Sag er dog, at de hjemløse, hverken er gamle Mænd, Vagabonder eller Fusentaster, det er unge erhvervsløse Mænd i den bedste Alder. Mange af dem endda med Lærebrev i Lommen, som beviser, at de for ikke længe siden er bleven færdig med 4—5 Aars »fast« Arbejde under »gunstige« Vilkaar som Lærlinge ventende paa den lyse Fremtid. Disse unge Mænd staar netop i den Alder, hvor de burde være midt i Arbejdet for at grundfæste deres og vort Samfunds Fremtid.

Verden og Menneskene er mærkelige. Da de hjemløses Tog kom til Christiansborg Slot, og Komitéen gik for at faa Indenrigsminister Kraghs Svar — havde han »skam ikke Tid« til at modtage de hjemløse, fordi han skulde nødvendigvis have sit reaktionære Lærlingelovforslag behandlet og vedtaget i Landstinget og der maatte han selvfølgelig være først og fremmest.

Bliver dette Forslag til gældende Lærlingelov, er der ingen Tvivl om at det vil skade de unges Arbejdsforhold stærkt og vil sammen med saa meget andet forøge — i Stedet for at hæmme de arbejdsløses Skarer.

Der hvor et negativt Arbejde skal foregaa — eller maaske rettere, der hvor et nedbrydende Arbejde skal foregaa, der har de reaktionære Magthaveres Bistand aldrig manglet, men ellers — —?

Alt hvad der er sket siden Valget til Folketinget den 2. December 1926 har tilfulde vist Arbejderne, at de kun har sig selv — ene og alene — at stole paa. Kun den Magt, som de besidder i Folket, bliver respekteret, og kun med den i Hænde er det muligt at gennemføre et Arbejde, der kan bøde paa nogle af de værste Skavanker, som Samfundet for Tiden er ude for.

Og en Ting mere ved vi: det nuværende Samfundssystem evner ikke, — hvordan det end siden bliver vendt og drejet at skabe Vilkaar og Forhold, hvor Orden, System og Planmæssighed er gældende. Ingen af de borgerlige Partier vil erkende Svagheden i Samfundssystemet. Det er Grundfejlen. Hvor maa det være et haabløst Billede, som tegner sig for de nuværende Magthavere; det at store Dele af Danmarks bedste Ungdom er hjemløs — og arbejdsløs og det netop i en Tid, hvor det gælder om at bygge op, hvad Verdenskrigen har ødelagt. Hvor længe vil Ungdommen kunne holde til det; thi der skal nu en sund og stærk Ungdom til for at kunne overleve saadanne Vilkaar uden Brist paa Sjæl og Legeme. En alvorlig Sag drejer det sig her om.

At være udestængt fra det øvrige Samfund allerede i 20-Aars Alderen; det er intet mindre end opløsende Tilstande for Land og Folk; men her staar Socialdemokratiet alene i sit Krav om et nyt Samfund.

— — —

Det tør jo nok siges, at Arbejds- og Produktionsforholdene har næppe nogensinde her i vort Land været saa vanskelige og saa forkvaklede, som de er det for Øjeblikket.

Og dog sker der alligevel ingenting fra Regeringens Side. Den synes at leve i en hel anden Verden og med den Mening, at det ikke kommer den ved. Hvorlænge vil det kunne gaa? Hvorlænge vil man være i Stand til at lade Socialdemokratiets Røst — Ungdommens Røst, ja, hele den brede Befolknings Røst være upaaagtet. Alt ser roligt og stille ud endnu; men det kan næppe vare længe, inden Skæbnetimen kommer — og forhaabentlig med en saadan Kraft, at et reaktionært Styre som det nuværende — maa være set her til Lands for sidste Gang.

Først da kan det begynde at lysne, og først da kan en egentlig Oplysning tage sin Begyndelse.

Da vil ogsaa Situationen for de hjemløse stille sig mere lys og klar end den gør det i Dag.

Det, det frem for alt stadig gælder om, er at staa Last og Brast om vore Organisationer, de faglige som politiske.

Hvis her viser sig Svaghedstegn, da vil Reaktionens Magt blive endnu vanskeligere at bryde.

Vore Organisationer og vor personlige Dygtighed er vore Midler og Socialismen er vort Maal.

Sølvbryllup.

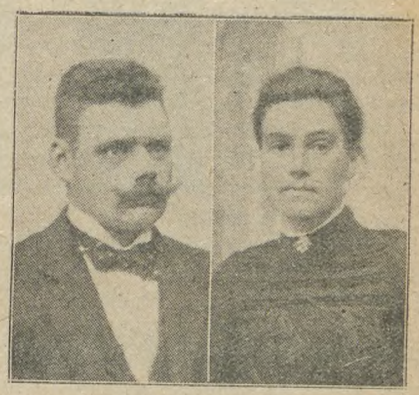

Den 3. Maj kan Medlem af Hjertebjerg Afdeling, Husmand Thorvald Rasmussen og Hustru Kirsten Rasmussen, Raabylille, fejre deres Sølvbryllup. Rasmussen har altid været blandt dem indenfor vor Afdeling, der var i forreste Række, naar det gjaldt vor Organisations Vel. Rasmussen har været med til at stifte Stege og Omegns Afdeling 1918. Da Rasmussen blev gift, blev han Kusk paa Koster Færgegaard; denne Plads havde han i 21 Aar, hvilket er et godt Bevis paa Rasmussens Paalidelighed. Ægteparret købte for 4 Aar siden et Husmandssted i Raabylille, hvor de nu bor.

Hjertebjerg Afdeling ønsker hjertelig til Lykke paa Sølvbryllupsdagen.

V. B.

*

Fredag den 20. ds. kan Rasmus Peder Rasmussen og Hustru af Barløse fejre deres Sølvbryllup. Rasmussen har været med til at oprette Barløse Afdeling. Det er et meget agtet Ægtepar, der har opdraget en stor Børneflok. Vi vil ønske dem hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

Carl Nielsen,
Sandager pr. Holevad.

Hjembæk Afdeling
afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 14. ds. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. **Vilh. Nielsen.**

Ondløse Afdeling
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Kontroltiden for Eftertiden er fra 9—10 Fm. hos nyvalgt Kontrolbestyrer Harald Hansen. **Ejner Larsen.**

Sengeløse Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Sengeløse Forsamlingshus Lørdag den 14. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Fra Kredsen kommer en Repræsentant tilstede for at overvære Generalforsamlingen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
L. P. Nielsen.

Holtug-Gjorslev Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 21. April Kl. 7 Aften i Holtug Forsamlingshus. Regnskabet fremlægges. Den øvrige Dagsorden bekendtgøres paa Mødet. Tag Sangbogen med. Det bemærkes, at Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde 4 Dage før dens Afholdelse.
Samtidig bringer vi en Tak til alle Medlemmer indenfor Afdelingen og ligeledes Opkræverne for Indbetalingen af alt skyldigt Kontingent til den 31. Marts.
Edv. Frederiksen.

Hellested Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 21. April Kl. 7½ hos Vilhelm Simonsen, Hellested. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes Møde.
des Møde. **Niels J. Christiansen.**

St. Mersløse Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 21. ds. Kl. 7½ Aften paa Merløse Kro. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Aversi-Tybjerg Afdeling
afholder Generalforsamling i Tybjerg Samlingshus Mandag den 16. April Kl. 8.
Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Jægerspris Afdeling
har valgt Ejner Hansen, Neder Draaby, til Formand og Kasserer.
Bestyrelsen.

Stigsnæs Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Onsdag den 18. ds. Kl. 7 Aften i Magleby Forsamlingshus. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes tilstillet Formanden senest Mandag den 16. ds. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Lars P. Hansen.**

Hjertebjerg Afdeling
afholder 10 Aars Stiftelsesfest med Bal og Kurvefest for Medlemmer og Indbudte Søndag den 22. April Kl. 7 i Hjertebjerg Forsamlingshus. Medlemmer og Indbudte har gratis Adgang.
Der kommer en Taler fra Forbundet.
Generalforsamling afholdes samme Dag Kl. 5 præcis. **Villiam Buel.**

Terslev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 14. April i Terslev Kro Kl. 7½ Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Poul Larsen.**

Storehedinge Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Stevns Lørdag den 21. ds. Kl. 8. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. Dagsorden i Følge Lovene. **Chr. Bentsen.**

Hørve-Faarevejle Afdeling
afholder den ordinære Generalforsamling paa Hørve Hotel Søndag den 22. April Kl. 10½ Formiddag. Mød nu alle, da meget vigtige Ting foreligger, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Axel Hansen.**

Ringsted Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Onsdag den 18. April Kl. 7½ Aften hos Gæstgiver Petersen, »Tokio«, St. Hansgade, Ringsted. Alle bør møde, da der er vigtige Sager paa Dagsordenen.
Bestyrelsen.

Ølstykke Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag Aften den 14. ds. Kl. 8 paa Ølstykke Kro. Vigtige Sager paa Dagsordenen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Syv Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 14 April Kl. 7½ Eftermiddag paa Viby Hotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Mød nu op, Kammerater, da der er vigtige Ting at forhandle om. Mødet er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Wiggo Jensen.

Sneslev-Nordrup-Faringeløse Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Søndag den 15. April Kl. 3 hos Ernst Mortensen, Nordrup Mose.
Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.
Paa Bestyrelsens Vegne
Lars Petersen.

Skibby Afdeling
afholder Generalforsamling paa Skibby Kro Søndag den 22. April Kl. 3 Eftermiddag. **Bestyrelsen.**

Hyllinge Afdeling
afholder Generalforsamling paa Hyllinge Hotel Lørdag den 21. April. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Hvis nogle af Medlemmerne har nogle Forslag og vil have ført frem paa Dagsordenen, bedes de indgive dem til Bestyrelsen senest 3 Dage før.
Bestyrelsen.

Viskinde Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Viskinde Forsamlingshus Lørdag den 21. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Frederik Hansen.

Kundby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Tirsdag den 17. April Kl. 7½. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.
Sofus Nielsen.

Karlslunde Afdeling
afholder sin aarlige Generalforsamling i »Frihedslyst« i Karlslunde den 21. April Kl. 7½ Aften. Medlemmerne bedes møde, da det vil blive blandt de udeblevne Medlemmer, at Valget vil blive gjort. Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at det er deres Pligt at møde, da der er Ting at forhandle, som Bestyrelsen ikke selv kan afgøre. Mød derfor alle.
P. J. Christensen.

Brorup Valby Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling Lørdagen den 28. April hos Formanden. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Medlemmerne anmodes indtrængende om at møde allesammen, da der er vigtige Sager at drøfte. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Albin Schultz.**

Glumsø Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Glumsø Hotel Søndag den 22. April Kl. 3, hvor Regnskabet vil blive oplæst og fremlagt, og de forskellige Valg foretaget. Da der er vigtige Sager til Behandling samt Valg af Formand, 2 Bestyrelsesmedlemmer og en Fanebærer, bør alle møde op. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer.
Laurits Olsen.

Sorø Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Slaglille Forsamlingshus Lørdag den 21. April Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Valg af Formand, Kontrolbestyrer, Bestyrelsesmedlemmer m. m. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. Mød nu, Kammerater, og vælg de rigtige Mænd. **Bestyrelsen.**

Bland den med

Richs

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med Richs"

Richs er fremstillet af rene vegetabilske Stoffer og indeholder hverken Coffeïn eller andre skadelige Bestanddele.

Pas paa at faa den ægte Richs — og tilbagevis daarlige Efterligninger.

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

Ubby Afdeling

afholder Generalforsamling paa Jerslev Hotel Lørdag den 14. April Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Mødet. Mød nu op alle, da vi er beslutningsdygtige uanset de mødtes Antal.

Peter Mortensen.

Landarbejderkredsen Nordsjælland

afholder Generalforsamling Søndag den 22. April paa Hotel »København« i Hillerød Kl. 1. Alle Afdelinger bedes give Møde. Forslag til Generalforsamlingen bedes sendt til Formanden 4 Dage før dens Afholdelse. Husk, at Kontingent til Kredsen og Restancer maa være indbetalt snarest muligt, da den nye Ordning træder i Kraft fra 1. April. **Vilh. Petersen.**

Haraldsted Afdeling

afholder halvaarlig Generalforsamling i Forsamlingshuset »Frem« Lørdag d. 21. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Samme Aften til et senere Klokkeslet afholder Socialdemokratisk Forening halvaarlig Generalforsamling. Mød nu talrigt.

Jens P. Hansen.

Ruds-Vedby Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 14. April Kl. 8 paa Ruds-Vedby Afholdshotel. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu frem, at vi kan faa noget godt ud af Mødet.

Ludvig Dahl.

Kongstrup-Tølløse Afdeling

afholder Generalforsamling Søndag den 15. April Kl. 10 Fm. i Kongstrup Forsamlingshus. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Johannes Jørgensen.

Ulsø Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Ulsø Forsamlingshus Lørdag den 14. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal. **Georg Nielsen.**

Hillerød Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 14. April Kl. 7½ paa »København«. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indsendt til Formanden 4 Dage før dens Afholdelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal vælges Kasserer og Bestyrelsesmedlem. **Vilh. Petersen.**

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S „United States" fra København til Halifax (Kanada) og New York 25. April.

S/S „Hellig Olav" fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 2. Maj.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Avertér i Landarbejderbladet.

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Danske, brugte Militærstøvler.

Vi kan atter i Aar tilbyde vore prima højskaftede Militærstøvler med stærke, nye Kærnelædersaaler til den billige Pris af 7—8 Kr., hvilket omtrent er det samme som en alm. Forsaaling, saa Støvlerne er næsten gratis. **Militærstøvler,** højskaftede med ny Træbund, koster $5^1/_2$—$6^1/_2$ **Kr.** og med svært, nyt Fedtlædersoverlæder og ny Bund $7^1/_2$ **Kr.** Det er nedsat Pris, og Støvlerne er fuldstændig fri for Lapper og Rifter. Et Parti godt istandsatte **Militærstøvler** med Lædersaaler sælges for 4 Kr. Alt leveres pr. Efterkrav, 2 Par portofrit. Indsend Nr. og Omrids af Foden. Hvad ikke passer ombyttes gerne omgaaende.
Petersen & Borg, Nordre Frihavnsgade 61, København Ø.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Rigsdagen er hjemsendt.

Bladene opsummerer Resultaterne af Samlingens Arbejde.

Hvilke Oplysninger har du, Arbejder, købt for dine Bladpenge.

Det stærkeste Værn Regeringen har haft for sig og sin Politik, bestaar i Pressen. Denne er igen saa stærk, som den er, fordi de mange Tusinde Arbejdere og andre Smaakaarsfolk har betalt i dyre Domme for denne Presses mange og store forvrængede Oplysninger. Rigsdagen er nu hjemsendt, og man begynder at opsummere de Resultater, der er opnaaet i Samlingen, og endda medtager enkelte Blade Opsummeringen af det foregaaende Aars Resultater vel for at faa Vægt nok paa deres politiske Kræmmerbismer. Dette gælder t.Eks. »Lolland-Falsters Folketidende«. Under Overskrften: »Til Afslutning« bringer den op til alle Paaskedagene sine Overvejelser, og det er gevaldigt, som der forsøges med Blaartotter til disse Læsere. Bladet skriver efter Omtale af det store og gode Arbejde, Madsen-Mygdal har formaaet: »Paastanden om, at det væsentlig er Smaafolk, der maa »betale« Nedgangen i Statsudgifterne gennem Nedsættelse af de sociale Udgifter er, hvor tit den benyttes, ikke rigtig, hvis den foretages paa fuldt redelig Vis, d. v. s. hvis man sammenholder Udgifterne til samme Formaal, før Forskydningen i Pengenes Værdi foregik.«

Skulde man tænke sig, at disse Bladudtalelser, lad os sige Blaartotter, kan paa nær veje op i Smaafolks Bevidsthed mod de mange Realiteter, der under Madsen-Mygdal er hængt ud over Smaafolks Hoveder: Borttagelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, Nedsættelse af Alders- og Invalideerenterne og ved Ansporing til Lønreduktioner i saa høj Grad. Jeg tror det ikke. Fremtiden skal bekræfte eller afkræfte Rigtigheden af min Tro i saa Henseende.

Videre kommer Bladet til en blaaragtig Paastand om den Nedskæring, der har fundet Sted, »den har intet at gøre med Forringelse af de paagældendes Kaar«.

Ikke sandt — man behøver ikke at se nøje efter, hvad Bladet, man læser i, hedder. Ganske vist mener Bladet hermed, at »de paagældende« har lige saa meget paa Haanden som før Krigen, naar Pariteten tages i Betragtning, men at de Nedskaarnes Kaar ikke forringes af Nedskæringen, er saa forpisket usandfærdigt, at kun samme Blad kan fremføre sligt, mens vel nok alle andre vilde holde sig for gode til saadanne frække Paastande, hvorom Tusinder og atter Tusinder Smaafolk kan vidne. Sandheden og Virkeligheden er dog den, at Arbejdere og Smaakaarsfolket i det hele taget lever i 1928 og ikke i deres Indkøb af noget er stillet overfor Priser som Førkrigstidens. Og man skal, bevares, ikke søge Guldkronepriser paa de Varer, man direkte aftager hos Landmændene, gennem deres Andelsmejerier f. Eks. Jo, saa sandelig og sikkert forringer Nedskæringen »de paagældendes Kaar« og det i følelig Grad. Og saa sandt som der en Gang kommer en politisk Dommedag, tror vel næppe nogen af de af Nedskæringen berørte, at den Kræmmerbismer, enkelte Blade vejer de politiske Fremtidsudsigter med, nær slaar til i Paalidelighed, naar de mener, at Madsen-Mygdalerne kan se Fremtiden i Møde med Fortrøstning. De bliver ikke helt faa, de af den arbejdende Klasse, der endnu betaler for saadanne Oplysninger ved Køb af disse Blade, og som i nærmeste Fremtid vil kunne bruge »Folketidende«s Overskrift: »Til Afslutning« paa et ækelt Makkerskab i Henseende til Bladholdsspørgsmaalet.

Chr. Jørgensen.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 16. Fredag den 20. April 1928. 14. Aargang.

De afsluttede Overenskomster.

Som allerede meddelt gennem Dagspressen er Konflikten mellem Arbejdsgiverforeningerne, Roedyrkerforeningerne og Landarbejderforbundet afsluttet ved at alle Parter har vedtaget det af Forligsmanden under 14. April stillede Mæglingsforslag.

Idet der henvises til dette Mæglingsforslag og den nærmere Omtale af de afsluttede Forhandlinger og Delegeretmødet den 15. April skal der i det følgende gives en Oversigt over, hvilke Ændringer, Overenskomsterne undergaar efter Vedtagelsen af Forligsmandens Forslag.

Som tidligere meddelt havde Arbejdsgiverne stillet en Række meget vidtgaaende Krav dels om Omkalfatring af Overenskomsterne og dels om Lønnedsættelser paa 25—35 pCt. og i enkelte Tilælde indtil 60 pCt.

Arbejdsgiverne krævede bl. a.

Arbejdstiden forlænget ganske betydeligt i Vinter- og Foraarsmaanederne og derudover Tjenestekarlenes Arbejdstid forlænget ½ Time pr. Dag hele Aaret, Høsttillæggene og Tærsketillæggene afskaffet for baade løse og faste Arbejdere, Kvinder som Mænd, og Løsarbejdertillæggene nedsat til 50 Øre pr. Dag for Mænd og 40 Øre for Kvinder, Kreaturpasserne aflønnet med Vinterdagløn i 4 Vintermaaneder uden Forkortelse af Arbejdstiden.

Overarbejdsbetalingen nedsat til 50 og 60 Øre i Timen pr. Mand og 35 og 45 Øre i Timen for Kvinder.

Man havde krævet Arbejderne pligtige til at sammenkaste mindst 16 Rækker ved Roeoptagning og Indførelse af en særlig og meget haardhændet Erstatningspligt for Arbejdere, der ikke fuldførte paataget Roearbejde.

Endvidere havde man krævet, at Arbejdsgiverne fuldkommen blev fritagne for at betale Efterbetaling for Sukkerroerne, dersom Gennemsnitsudbyttet blev under 250 Centner pr. Td. Land, at de 10 pCt. i Tillæg for Optagning af Foderroer, Turnips og Kaalrabi i Maribo Amt skulde afskaffes, at Roelugningsakkorderne skulde kunde nedsættes naar at Roerne blev radrenset paa tvers osv. osv.

Det maa straks siges,

at Arbejdsgiverne ikke har faaet gennemført en eneste Tøddel af et eneste af disse Krav. De har purre maattet frafalde hvert eneste et og har endog paa visse Steder maattet give os nogle Indrømmelser i Stedet for. Iøvrigt har Arbejdsgiverne ikke faaet ændret Overenskomstens almindelige Bestemmelser paa et eneste Punkt til Skade for Arbejderne. Paa dette Omraade har de maattet foretage et fuldkomment Tilbagetog.

Derimod har Arbejdsgiverne faaet nogle Indrømmelser paa nogle af Lønningerne, der kort kan udtrykkes med, at de gifte Arbejderes Løn nedsættes med 30 Øre pr. Dag, Kvindernes og Daglejerkarlenes Løn med 20—25 Øre pr. Dag og Sukkerroerne med 6 Kr. pr. Td. Land og de øvrige Roeakkorder med 6 pCt.

Ændringerne i Overenskomsten

bliver i store Træk som følger:

1) Langeland indbefattes i den samlede Landbrugsoverenskomst for Land og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt, dog med de hidtil gældende Særbestemmelser for Langeland, som ikke stiller Langeland ringere end det øvrige Land.

2) § 6 tilføjes:

4) Hvis faste Landarbejdere, der ikke er antagne som faste Land- og Skovbrugsarbejdere, sættes til Arbejde i Skoven, kan Arbejderne vælge, om Arbejdet skal udføres paa Landbrugs-Dagløn eller efter den gældende Skovbrugsakkord.

3) i § 9 indsættes:

7) Under forskudt Arbejdstid i Høsten slutter Arbejdstiden, dersom Høstarbejdet forhindres f. Eks. af Regn, senest Kl. 7 Aften.

Disse 3 Ændringer indførtes efter Krav fra Landarbejderforbundet.

4) Betalingen for Kosten i § 15 sættes pr. Dag til 105 Øre for Mænd og 95 Øre for Kvinder. Kost og Logi pr. Uge bliver for Mænd 9 Kr. 50 Øre, for Kvinder 7 Kr. 60 Øre.

5) § 20. Dagløn for faste Arbejdere:

Daglønnen sættes i de 9 Maaneder til 470 Øre, i de 3 Vintermaaneder til 420 Øre. Resten af Paragraffen, derunder ogsaa Høsttillæg, Malketillæg, Helligdagstillæg m. v. forbliver uforandret.

6) § 21 om Overarbejdsbetaling forbliver uforandret, der er altsaa ingen Nedsættelse.

7) § 22. Daglønnen for faste Kvinder:

Daglønnen i 9 Maaneder bliver 325 Øre, i 3 Vintermaaneder 280 Øre. Høst- og Tærsketillæg bliver uforandret 80 Øre pr. Dag.

8) § 23 om Overarbejdsbetaling for Kvinder, § 24 om Malkearbejdet, § 25 om Striglearbejdet forbliver alle uforandret og uden nogen Nedsættelse af Lønningerne.

9) § 29 og 32 om Fodermestrenes Arbejde og Betaling forbliver ogsaa uforandrede, heller ikke her er nogen Nedsættelser.

10) § 36. Løsarbejdernes Dagløn er ligesom d e faste Arbejderes nedsat med 30 Øre pr. Dag og bliver derefter for 9 Maaneder 570 Øre pr. Dag, i 3 Vintermaaneder 520 Øre

pr. Dag. For Høstarbejde 670 Øre pr. Dag, Tærskearbejde 695 Øre pr. Dag. Resten af Paragraffen uforandret. § 37 er ligeledes uforandret.

11) § 38. Daglejerkarlenes Minimal-Dagløn bliver om Sommeren 250 Øre ved Høstarbejde og ved Tærskning 320 Øre og i 3 Vintermaaneder 210 Øre foruden Kost og Logi gratis. Resten af § uforandret.

12) §§ 39 og 40 forbliver uforandret.

13) § 56. Tjenestekarlenes Minimalløn forbliver uforandret, altsaa ikke nedsat.
I § 59 ændres 155 til 145 Øre.

I samtlige Overenskomsternes øvrige Bestemmelser og Paragraffer sker der ingen Ændringer eller Lønforandringer med Undtagelse af i § 41 om Roearbejdet for hvilken herved nærmere redegøres.

Roearbejdet.

14) Den første Ændring i Roearbejderbestemmelserne gaar for Sukkerroerne ud paa, at Værdien af 60 Centner fastsættes som Afregningsgrundlag for hele Landet; det vil sige, at de 22 og 20 pCt. af Udbyttet bortfalder paa Fyen, i Jylland og paa Vestsjælland og de 60 Centner genindføres i Stedet for.
For Jylland og Vesssjælland er det en ubetinget Fordel, for Fyen betyder det hverken fra eller til, stort set.
For Organisationen som Helhed er dette fælles Afregningsgrundlag langt at foretrække for det hidtidige.

15) Forskudsprisen for Lugning og Optagning af 1 Td. Land Sukkerroer bliver 77 Kroner.
Fordelt paa de forskellige Lugninger vil Betalingen antagelig blive:
1 Lugning .... 22 Kr. 50 Øre
2 Lugninger .. 13 Kr. 00 Øre
3 Lugninger .. 6 Kr. 50 Øre
Optagning .... 35 Kr. 00 Øre
Tillæg for Opgravning af 1 Td. Land Sukkerroer 16 Kr.

16) Bestemmelsen om Samling af Roeblade faar følgende Affattelse:
Ønsker en Arbejdsgiver Roebladene samlet eller Roerne tildækket med Blade eller begge Dele i Forening, er Arbejderne pligtige til at udføre dette Arbejde for en Betaling af 3 Kr. pr. Tønde Land. Arbejdet udføres da samtidig med Roernes Afskæring, og Bladene lægges i 2—4 Bunker pr. Roebunke i Roebunkernes Række eller mellem Roerækkerne, i alle Tilfælde saaledes at man kan køre mellem Roerækkerne og Bladrækkerne, uden at der forvoldes Skade hverken paa Roer eller Blade. Disse 3 Kr. kan ikke fradrages i Efterbetalingen.

17) Saafremt et Roeareal maa omsaas, er begge Parter frit stillet med Hensyn til tredie Gangs Lugning.
Stk. 3, 12, 22, 32, 34 og 36: 3. Gang Udtyndning med Lugehakning ændres til 3. Gang Lugehakning.

18) Bestemmelserne angaaende Plantebestanden ændres saaledes:
For Sukkerroerne. Plantebestanden sættes til 38,000 Planter pr. Tønde Land lig 6,200 løbende Favne. For hver fulde Tusinde Planter, der er mere eller mindre pr. Tønde Land, gives eller fradrages henholdsvis 1/38 pr. Tusind Planter af Optagningsprisen for Optagningsarbejdet.
Det vil sige, at der vil blive givet et Tillæg til Optagningsprisen paa 92 Øre pr. fulde 1000 Planter, der er mere end 38.000 pr. Td. Land. Det samme Fradrag vil blive foretaget pr. fulde 1000 Planter, der er mindre end 38,000.

19) De 5 pCt. Tillæg for Sammenkastning af Roer til Spor i Stk. 30 a, gives ogsaa paa Plantebestanden.

20) *Sukkerfoderroer.* Prisen for Lugning og Optagning pr. Td. Land bliver 86 Kr. 80 Øre og vil antagelig fordele sig saaledes:
1. Lugning .... 24 Kr.
2. Lugning .... 15 Kr.
3. Lugning .... 6 Kr. 50 Øre
Optagning .... 34 Kr. 50 Øre
Tillæg for Opgravning 6 Kr. 80 Øre.

21) *Foderroer* pr. Td. Land 72 Kroner. Fordelingen bliver antagelig saaledes:
1. Lugning ..... 24 Kr.
2. Lugning ..... 15 Kr.
3. Lugning ..... 6 Kr. 50 Øre
Optagning i Bunker 26 Kr. 50 Øre
Optagning i Rækker 23 Kr. 50 Øre

22) *Turnips og Kaalrabi* for 2 Gange Lugning med Optagning 58,75 pr. Td. Land:
1. Lugning .... 24 Kr.
2. Lugning .... 14 Kr.
Optagning .... 20 Kr. 75 Øre
Tillæg for fynske Bortfeldter 9 Kr. 40 Øre.

23) *Cikorierødder* for 2 Gange Lugning med Optagning pr. Td. Land 114 70 Kr. Fordelingen af Satserne er endnu ret usikker.

24) Roeakkordsatserne for Langeland og Bornholm nedsættes ligeledes med 6 pCt.

25) M. H. t. 3 Ganges Lugning af Turnips, Kaalrabi og Cikorierødder staar begge Parter frit, og desaarsag er der ikke sat nogen Pris for 3. Lugning her.

— — —

Det er samtlige de Ændringer, der bliver i Overenskomsterne.

Oscar Levinsen.

Det vedtagne Forligsmandsforslag.

Til Bilæggelse af Uoverensstemmelserne mellem Landarbejderforbundet i Danmark paa den ene Side og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Maribo Amt og paa Langeland samt Roedyrkerforeningerne paa den anden Side stiller Forligsmanden følgende

Mæglingsforslag:

De mellem Landarbejderforbundet i Danmark paa den ene Side og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt og paa Langeland samt Roedyrkerforeningerne paa den anden Side bestaaende Overenskomster forlænges paa et Aar fra deres Udløbstid at regne med de Ændringer, hvorom der er opnaaet Enighed mellem Parterne, samt iøvrigt med følgende Ændringer:

ad § 15:
Kostbetalingen sættes til højst:
for mandlige Arbejdere ..... Kr. 1.05
for kvindelige Arbejdere .... - 0.95
Betalingen for Kost og Logi sættes til højst:
for mandlige Arbejdere ..... Kr. 9.50
for kvindelige Arbejdere ..... - 7,60

ad § 20:
Daglønnen for faste mandlige Arbejdere fastsættes til:
i Tiden fra 1. Marts til 30. November ..... Kr. 4,70
fra 1. December til 28. Februar - 4,20

ad § 22:
Daglønnen for Kvinder fastsættes til:
i Tiden fra 1. Marts til 30. Nov. Kr. 3,25
fra 1. December til 28. Februar - 2,80

ad § 36:
Tillægget for mandlige Arbejdere udover de faste Arbejderes Dagløn forbliver uforandret 1 Kr. pr. Dag. For Tærskearbejde i Tærsketiden indtil 15. November betales pr. Dag et Tillæg paa 1 Kr. 25 Øre.

ad § 38:
Minimallønnen for Daglejerkarle fastsættes til:
i December, Januar og Februar pr. Dag ..... Kr. 2,10
i Resten af Aaret pr. Dag .... - 2,50

i Høsten og ved Tærskning før 15. November pr. Dag .. - 3,20

Ad Afsnit 4. Akkordarbejde:

For Arbejde ved Sukkerroer fastsættes Forskuds- og Mindsteprisen til 77 Kr. pr. Td. Land. Denne Nedsættelse fordeles forholdsmæssig paa de i Punkterne 3, 12 og 22 indeholdte Satser.

De i Punkterne 31, 32, 34, 36, 38 og 39 fastsatte Priser reduceres med 6 pCt.

ad § 41, Pkt. 34 og 36:

Betalingssatserne for 3. Gangs Udtynding med Lugehakning udgaar.

ad § 59:

»Kr. 1,55« ændres til »Kr. 1,45«.

Der optages Forhandling i et Udvalg mellem Parterne om de i Overenskomstens § 32 indeholdte Bestemmelser angaaende Fodermestre.

København, den 14. April 1928.
sign.: *Topsøe.*

Svar paa nærværende Forslag afgives Søndag den 15. April 1928 Kl. 4 Eftermiddag.

Ugens Hændelser.

Det socialistiske Parti i U. S. A. har paa sin nys afholdte Kongres vedtaget at opstille Norman Thomas som Kandidat ved det kommende Præsidentvalg.

*

I Milano i Italien har under en Udstilling fundet et Attentat Sted, der kostede mange Mennesker Livet og adskillige deres Førlighed.

Mussolini har straks benyttet Lejligheden til at beskylde Antifascisterne for at have forøvet Attentatet, de hidtidige Resultater af foretagne Undersøgelser har dog ikke bekræftet denne Paastand.

*

Man formoder, at Arrestationerne af Kommunister i Japan endnu ikke er afsluttede. Bladene er af den Mening, at Affæren for en stor Del skyldes de sociale Forholds Ufuldkommenhed, og det fremhæves, at den herskende Uro i høj Grad skyldes Massernes Utilfredshed med de lave Lønninger og de høje Leveomkostninger.

Pressen tager derfor til Orde for Reformer, og Bladet »Dschidschi« kræver Afskaffelse af Adelens Privilegier. Af virkelige Kommunister findes der efter Bladets Mening utvivlsomt kun faa i Japan.

*

Den sachsiske Kæmpe-Metallockout er endnu ikke bilagt — og den almindelige Opfattelse er, at den skal benyttes til politiske Formaal. Hensigten er sikkert at skade Socialdemokratiet til Fordel for de andre politiske Partier.

*

Den amerikanske Automobilkonge, Henry Ford, har under et Ophold i London udtalt som sin Opfattelse af de daarlige økonomiske Tilstande, at disse udelukkende skyldes de lave Arbejderlønninger, thi daarlige Tider har altid deres Aarsag i, at man betaler for lav Løn.

*

Storbedrageren Nandrup har for sine Tyverier og Bedragerier faaet 4 Aars Forbedringshus — han har erklæret sig tilfreds med Dommen.

*

Det officielle (altsaa ikke det reelle) Arbejdsløshedstal er i den forløbne Uge dalet fra 61,328 Arbejdsledige til 56,498, hvilket er en Nedgang paa 4830 Mand.

Landarbejderne havde haft en Nedgang i Arbejdsløshedstallet paa ca. 500 og har nu 2947 Arbejdsledige.

*

Amtsraadsvalgene finder Sted over hele Landet den 24. April — Valgmændene til disse vælges af de enkelte Sogneraad — noget Udtryk for den politiske Situation her i Landet kan de saaledes ikke blive idet de hviler paa de i 1925 foretagne Sogneraadsvalg. Trods denne indirekte Valgmaade, er der dog Udsigt til nogen Fremgang for Socialdemokratiet. Der hersker dog ingen Tvivl om, at dersom Amtsraadsvalgene skulde foregaa ved lige og almindelig Valgret, vilde deres Sammensætning blive af en nogen anden Art end den, de nu vil faa.

Ned!

Det er Tiden — ned, ned. Landarbejderne fik igen et »Ned« her forleden, og selv om det kan siges ikke at være saa stort som fra bestemt Side ønsket, saa er det dog rigeligt. Det er nemlig ikke nok at forlange »Ned« i Forhold til Ønsket hos de, der ønsker Nedsættelsen, men der maa ogsaa tages Hensyn til berettigede Krav fra de Nedskaarnes Side. Her er Tiden nemlig ved at gaa over Gevind. Og det er tidligere sket, at en Nedskæring er gjort større, end Retmæssigheden kunde sige god for. (Ved Opmandskendelse). Landarbejderne har nemlig meget svært ved at bære en Nedskæring netop paa dette Tidspunkt, da al Fortjeneste ikke paa nær slaar til overfor de jævne og nødvendige Udgifter. Og ingen maa tro, selv efter sidste Nedskæring, at der hos disse Samfundsborgere, Landarbejderne, er noget at hente, som kan betyde Forbedring af Samfundskrisen. Det svækker kun yderligere Evnen hos de mange Tusinde Familier til at aftage Varer af nogen Art ud over det strængest nødvendige.

Naar der nu igen er gjort et Skridt nedad for Arbejderne i det »bærende« Erhverv, saa maa vi alle og med stor Ret og Styrke overfor de Nedskæringslystne, i dette Tilfælde Landbrugerne, hævde, at vi til Gengæld vil have Deflationens Love respekteret af Landbrugerne selv, naar det gælder deres Salg af Landbrugsprodukter til Landarbejderne, til de Gamle og de Syge samt de Arbejdsløse. Jeg tænker her paa Mejeriernes Udsalg af Mælk og Fløde. Disse saa vigtige Næringsmidler kan næppe undværes af nogen Familie, og netop disse Varer — dette ved jeg gælder paa flere Egne — er i samme Pris, bestemt og fastholdt af Andelsmejerierne, som de var for et Par Aar tilbage i Tiden. Her har man ladet haandt om alt, hvad der hed »Deflation« eller »Paritet«. Her er et Felt, hvor man igennem sin Mejeriorganisation var i Stand til at holde Prisen oppe paa de Varer, vore egne nedskaarne Arbejdere skulde købe og nødvendigvis skulde bruge. Det er indlysende, at en Familie med Børn, som skal have Flaske og desaarsag kommer op paa et Mælke- og Flødeforbrug af ca. 4 Kr. pr. Uge eller over 200 Kr. om Aaret, har Krav paa en Nedsættelse i disse Varers Priser i Følge de Love, Tiden er saa fuld af.

Og tænker man sig, at disse Mejeripriser har bestaaet i en Periode, mens Arbejderne paa Landet er skaaret ned 2 Gange eller 3, saa vil det forstaas, at en procentvis tilsvarende Nedgang i Mejeriprodukter til Arbejderne snart kan komme op paa henimod et halvt Hundrede Kroner aarligt. Det er en lille halv Husleje eller ogsaa en Klædning eller en ny Overfrakke, man gennem de kunstigt opretholdte Priser fra Mejerierne Side maa bøde med. Det er en Slags indirekte Skat, der er værd at lægge Mærke til. Og ligeledes et interessant Fænomen at iagttage indenfor en saa bondsk, frihandelsvenlig og nedskæringslysten Stand som den danske Bondestand.

Det skulde vel ikke blive nødvendigt at danne Indkøbsforeninger af Mejeriprodukter?

Chr. Jørgensen.

Kredsmøder i April.

Søndag den 22. April

afholdes følgende Kredsmøder:

Vestlollands-Kredsen Kl. 10 i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Nakskov.

Nordsjællands-Kredsen Kl. 1 i Hotel »København«, Hillerød.

Hjørring-Kredsen Kl. 1 hos Johan Jensen, Østergade, Hjørring.

Sønderjyllands-Kredsen Kl. 11 paa Avnbøl Stationskro.

Silkeborg-Kredsen Kl. 2 paa Remstrup i Silkeborg.

Lemvig-Kredsen Kl. 4 paa Industrihotellet i Lemvig.

Søndag den 29. April:

Falster-Østlollands-Kredsen Kl. 10 paa Hotel »Valdemar«, Nykøbing F.

Roskilde-Kredsen Kl. 1 paa »Fjordvilla« i Roskilde.

Sorø-Kredsen Repræsentantskabsmøde Kl. 1 paa Klubben i Sorø.

Landarbejderforbundets Delegeretmøde den 15. April 1928.

Overenskomstforhandlingernes Afslutning

Forligsforhandlinger hos Forligsmanden, og Delegeretmøde. Forligsmandens Mæglingsforslag tiltraadt af begge Parter.

Vi naaede i sidste Nummer at faa Meddelelsen med om, at Forligsmanden havde indkaldt til ny Overenskomstforhandling til Fredag den 13. April. I sidste Øjeblik blev Tiden forandret fra **Kl. 2** til **Kl. 9** Aften. Paa dette Tidspunkt mødtes vor samlede Hovedbestyrelse i Forligsinstitutionens Lokaler paa Kongens Nytorv. Fra Arbejdsgivernes Side var mødt den sædvanlige Repræsentation, bestaaende af Bestyrelserne for de 3 Arbejdsgiverorganisationer og de forskellige Roedyrkerforeninger. Hovedorganisationerne var ligesom ved de tidligere Forhandlinger repræsenteret ved Sekretær Jakobsen for »De samv. Fagforbund« og Direktør Agerholm for »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening«. Som Forligsmand fungerede Kontorchef Topsøe.

Forhandlingerne blev meget langvarige. Først Kl. 7½ Lørdag Morgen forelaa Forligsmandens Forslag, som findes optrykt paa anden Plads i Bladet. Svaret paa Forslaget skulde være afgivet **Kl. 4** Søndag Eftermiddag.

Efter at Hovedbestyrelsen havde gennemgaaet og drøftet Forslaget, vedtoges det at indkalde Delegeretmødet paany. Der var fra Kontorets Side forud afgaaet skriftlig Meddelelse til alle Kredsorganisationernes Repræsentanter om at holde sig klar til eventuelt at møde med meget kort Varsel. Den endelige Indkaldelse kunde derfor ske telegrafisk. De Delegerede var da ogsaa, ligesom ved de tidligere Møder mødt saa godt som fuldtalligt, kun et Par enkelte havde meldt Forfald.

Oscar Levinsen redegjorde for, hvad der var sket siden sidste Delegeretmøde og oplæste Forligsmandsforslaget, idet han udførligt belyste, hvilke Virkninger dette vilde faa paa den bestaaende Overenskomst. (Med Hensyn til denne Side af Sagen henviser vi til vor Forsideartikel.) Der førtes en 5 Timer lang Debat, som sluttede med, at Delegeretmødet vedtog at tiltræde Forligsmandens Mæglingsforslag.

Da Mødet efter en Pause aabnedes paany, forelaa der Meddelelse fra Forligsmanden om, at samtlige Arbejdsgiverorganisationer, Roedyrkerforeningerne indbefattet, ogsaa havde vedtaget Forslaget. De langvarige og saa overordentlig besværlige Forhandlinger, som dette Foraar har frembudt, var altsaa hermed bragt til Afslutning. Det er udenTvivl den vanskeligste Overenskomstsituation, vort Forbund nogensinde har været ude for. Med al muligt Forbehold overfor Berettigelsen af Arbejdsgivernes Klager, kan man næppe benægte, at de var under et vist økonomisk Pres. Landbrugets økonomiske Stilling er utvivlsomt saaledes, at den har været stærkt medvirkende til Fremsættelsen af Arbejdsgivernes urimelige Nedskæringskrav, og til, at de saa stædigt og saa længe fastholdt dem under Forhandlingerne.

De her paapegede Forhold kunde vort Forbunds Hovedbestyrelse og vort Delegeretmøde selvsagt ikke helt lade ude af Betragtning ved Afgørelsen af, om vi skulde forkaste eller vedtage Forligsmandens Forslag; forkastede vi den, maatte vi være forberedt paa en langvarig Konflikt, yderligere Indrømmelser fra Arbejdsgiverne end de, der er givet i Forligsmandens Forslag, vilde være ensbetydende med fuldstændig Kapitulation fra deres Side, og en saadan kunde man næppe forvente under en haard Kamp, og om en saadan Kamp vilde vise sig Ofrene værd, kunde, under de givne Forhold være tvivlsomt. Man kunde jo i denne Forbindelse heller ikke se bort fra det store Udbud af uorganiserede Arbejdere, som i Vinter har vist sig

Vær med i Skiftedagsagitationen!!

Agitér paa Fæstekontorerne!

Bestil Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

mere end villige til at gaa under de overenskomstmæssige Lønninger.

Det kan uden Overdrivelse siges, at det er de uorganiserede Arbejdere, som gav Arbejdsgiverne den lille Fjer i Hatten, som blev Resultatet af deres drabelige Offensiv.

Situations-Betragtninger.

Det vil være Synd at sige, at der blandt Landarbejderne eller Forbundets Ledelse er nogen Tilfredshed med de nye Overenskomster, som er vedtagne med Parternes Godkendelse af Forligsmandens Forslag af 14. April.

Forbundsledelsens Standpunkt var, at Arbejdsgiverne ingen Indrømmelser skulde have, hverken paa Lønningerne eller nogen andre Omraader. Dette Standpunkt kan vi sige, at vi ¾ har gennemført, idet Arbejdsgiverne ingen Indrømmelser har faaet paa Overenskomstens almindelige Omraader og kun delvis har faaet Indrømmelser paa Kravene om Nedgang i Lønningerne, men Forbundsledelsens Mening er fortsat den, at hver Øre Arbejdsgiverne har faaet i Lønnedsættelse, er hver eneste Øre for meget, naar Sagen skal ses under Synspunktet Ret og Rimelighed. Men desværre er Ret og Rimelighed jo ikke det der er afgørende for Overenskomstforhandlingerne og disses Udfald.

Bedømmes Resultaterne derimod ud fra den overmaade vanskelige Situation Organisationen og dens Medlemmer befandt sig i, maa det ligesaa ærligt indrømmes, at Organisationen, Sammenholdet, glimrende har bestaaet sin Prøve.

At Landarbejdernes Lønninger vilde have været nede paa 3—4 Kroner pr. Dag, om Organisationen ikke eksisterede, og ogsaa i denne Omgang havde vist Arbejdsgiverne sin Evne til at bremse selv de mest haardkogte Krav under de vanskeligst tænkelige Forhold, er der ingen Tvivl om.

Arbejdsgivernes Krav om Lønnedsættelser paa 25—35 pCt. og Forlængelse af Arbejdstiden m. m. var for saa vidt ingen Spøg eller blot et Ønske. Nej, det var over al Tvivl ramme Alvor, og de var i disse Krav i inderligste Forstaaelse med de Krav og Ønsker, der næres i de største Dele af Landbruget, hvad de store Landmænds Møde i København lige efter Paaske gav et levende Vidnesbyrd om. Men der er lang Vej fra at stille Krav og til at faa dem gennemførte. Arbejdsgiverne var naive nok til at fremsætte saadanne Krav uden nærmere at overveje om de ejede nogen Mulighed for at gennemføre dem i nogenlunde hæderlig Udstrækning. De glemte ved Kravenes Opstilling at regne med, at Landarbejderforbundet ogsaa repræsenterer noget i Samfundet, og at de aabenbart ikke var særlig villig til at hoppe paa den Historie .

Bedømmes Resultaterne ud fra alle de Krav Arbejdsgiverne havde opstillet, og al den Blæst, de havde lavet af Sagen, maa det endelig siges, at Arbejdsgivernes Resultat er saare kummerligt.

Er vi ikke tilfredse, er Arbejdsgiverne det saa sandt heller ikke.

Det er sin egen Sag naar Bjerget laver til Barsel og saa føder en Mus. Arbejdsgiverne vilde sikkert have haft det fredeligere i de kommende Maaneder om de i Januar og Februar havde lyttet til de forstandige Raad og alvorlige Advarsler, der da blev givet dem og søgt at gennemføre en stilfærdig Forlængelse af Overenskomsterne paa Status quo. De Indrømmelser Arbejdsgiverne har faaet, kan saa sandt ikke hjælpe Landbruget endsige frelse det fra nogen Fare. De kan gøre Tilværelsen endnu haardere for deres i Forvejen fattige og daarligst lønnede Arbejdere. De kan gøre Fortræd nedad uden at hjælpe opad.

Men naturligvis, Landmændene har Tilfredsstillelsen af at have faaet Lønnen yderligere nedsat, og det er jo et vigtigt Led i Landbrugets alm. Katekismus.

Men de har samtidig givet os et fortrinligt Basis for at komme med Lønkrav overfor Arbejdsgiverne, lige saa snart en Forskydning i Konjunkturerne blot paa enkelte Omraader giver os et fagligt Grundlag derfor. Og de kan føle sig overbevist om, at det skal ske.

Vil Arbejdsgiverne benytte en for Landarbejderne ugunstig Situation til at faa de nugældende yderst beskedne Lønninger yderligere forringet, som sket er i dette Foraar, ja, saa har de til det yderste sat Magten i Stedet for Ret og Rimelighed, og saa maa de ikke beklage sig, at vi betaler med samme Mønt.

Oscar Levinsen.

I næste Uge udkommer Landarbejderbladets Skiftedagsnumer. — Indsend Bestilling straks.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

Det er jo gammel Kotume, at vor Organisation paa Skiftedagene iværksætter Agitation blandt de pladssøgende paa Fæstekontorerne i de forskellige Byer Landet over, og i den Anledning plejer vi at udstyre Landarbejderbladet med dette særlige Formaal for Øje og lade det trykke i et betydeligt Ekstraoplag. Dette vil ogsaa ske nu til den forestaaende Skiftedag.

Landarbejderbladet for næste Uge vil udkomme som et saadant særligt Skiftedagsnummer. Vi anmoder saavel vore Kredsorganisationer som Afdelingerne om at være behjælpelige med, at der paa alle Fæstekontorer her i Landet, som kan forventes at ville blive besøgt af pladssøgende Tjenestekarle, bliver foranstaltet Agitation for vort Forbund, med Uddeling af vort Blad, i saa stor Udstrækning som paa nogen Maade muligt. Og vi henstiller til de respektive Formænd for Kredsorganisationerne, at de hurtigst gørligt indsender Bestilling paa det Antal Blade, de mener at faa Brug for til Skiftedagen. Afdelingsformænd eller andre interesserede Organisationsmedlemmer, som vil være behjælpelig med at gøre et Stykke Arbejde for vor Organisation og samtidig være med at hindre Løntrykkeri paa de forestaaende Skiftedage, kan erholde Agitationsblade ved at udfylde omstaende Bestillingseddel.

Dette Foraars Forhandlinger har vist, hvor stærkt og levende Storagrarernes Ønske om at trykke Løn- og Arbejdsvilkaarene for deres Arbejdert, deres Tilbøjeligheder i saa Henssende vil utvivlsomt vise sig om muligt i forstærket Form nu til de tilstundende Skiftedage, enhver organiseret Landarbejder er interesseret i, at Storagrarerne ikke faar Held med sig i deres Bestyrelser.

Enhver, der har Tid og Lejlighed, bør være med til at forhindre, at denne Skiftedag kommer til at arte sig paa samme Maade som Tilfældet var med den foregaaende.

Vær derfor med i Skiftedagsagitationen. **Indsend hurtigst muligt, helst med det samme, Bestilling paa Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.**

Se Bestillingssedlen paa Side 7!!

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

Fra Afdelingerne.

Valløby-Taarnby Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling i Valløby Forsamlingshus Søndag den 22. April Kl. 3. Kredsformanden kommer muligvis til Stede. Dagsordenen er: Regnskab og Valg. **Peder Christensen.**

Sønder Dalby Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 28. April Kl. 7½ i Dalby Forsamlingshus. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generaforsamlingen. Medlemmerne bedes møde allesammen, da der er vigtige Sager at drøfte. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **William Christensen.**

Nordrup Afdeling.
Det vedtoges paa Generalforsamlingen at møde til Kontrol to Gange daglig, 10—11 og 3—4 Eftm. **Alfr. Christensen.**

Fakse Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Lokalet i Vestergade Søndag den 22. ds. Kl. 5. Mød nu alle.
Jens Larsen.

Regstrup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 21. April paa Hotel Regstrup Kl. 7½. Da der forestaar vigtige Valg, bedes I møde alle. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Oskar Møller.

Følleslev Særslev Afdeling
afholder aarlig Generalforsamling Lørdag den 21. April 1928 hos Formanden, Viggo Jensen, Følleslev. **Viggo Jensen.**

Sorterup-Ottestrup Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag Aften den 21. April Kl. 7 hos Formanden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de Mødtes Antal. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Valg af Kasserer og Bestyrelsesmedlem. **Anders Sørensen.**

Herfølge Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 21. ds. Kl. 7½ i Herfølge Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset det mødte Antal Medlemmer. Bestyrelsesmøde afholdes samme Aften og samme Sted Kl. 7.
Anth. Petersen.

Kongsted Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Kongsted Forsamlingshus Lørdag den 28. April Kl. 7½ Aften. Beretning og Regnskab samt de forskellige Valg. Alle Medlemmer bedes møde.
Chr. V. Holgersen.

Snesere Sogns Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 22. April paa Tappernøje Kro Kl. 2½ præcis. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal. Mød talrigt frem, da der er en omfangsrig Dagsorden, som vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlede, indgives til Formanden Lørdag Aften. Bestyrelsesmøde Kl. 2.
Hans Petersen.

Stenmagle Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 28. April Kl. 7½ paa Nyrup Afholdshotel. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer.
Chr. Jensen.

Allerslev Afdeling
afholder Generalforsamling paa Allerslev Kro Søndag den 22. April Kl. 2. Mød saa alle, da der er mange Ting paa Dagsordenen. **Ejner Christensen.**

Fodby Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 21. April Kl. 7½ hos Thorvald Nielsen, Fodby. **Hans Christensen.**

Brorup Valby Afdeling.
Paa Grund af flere Medlemmers Opfordring afholder Afdelingen Generalforsamling i Folkets Hus i Slagelse Lørdag den 28. April Kl. 7½ Aften og ikke som før averteret hos Formanden. **A. Schultz.**

Thureby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Thureby Hotel Lørdag den 21. April Kl. 8 Aften. Alle Medlemmerne bedes møde. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at der er vigtige Ting at forhandle, bl. a. Valg af Formand. Udeblivelse fritager ikke for Valg.
Frederik Nielsen.

Sludstrup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 22. April Kl. 2 hos Formanden. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Christian Petersen.**

Fuglede Afdeling
afholder Generalforsamling paa Fuglede Hotel Søndag den 22. ds. Kl. 3 Efterm. Mød nu alle, der er vigtige Ting paa Dagsordenen. **Alfred Petersen.**

Kirkerup Afdeling
afholder den aarlige Generalforsamling Lørdag den 21. April i Kirkerup Forsamlingshus Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres ved Mødet. Samme Tid og Sted afholder Socialdemokratisk Forening Generalforsamling. Begge Generalforsamlinger er beslutningsdygtige, uanset de Mødtes Antal. **G. Johansen.**

Nidløse Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag Aften Kl. 7½ hos Arbmd. Hans Petersen, Verup. Medlemmerne bedes møde.
Jens Jensen.

Ørsted og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 28. ds. Kl. 7½ hos Ole Petersen, Brordrup. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Ole Petersen.**

Giesegaard Afdeling
afholder Generalforsamling hos Emil Nielsen, Savværket Torsdag den 3. Maj Kl. 19½ præcis. **Bestyrelsen.**

Syv Afdeling
har afholdt den halvaarlige Generalforsamling, hvor Regnskabet oplæstes og godkendtes. Til Formand valgtes Valther Johansen, gl. Viby, til Kasserer valgtes Tobias Olsen, gl. Viby. Hans Petersen blev valgt til Fanebærer.
Medlemmerne oplyses om, at Kassereren træffes hjemme efter 7 Aften.
Valther Johansen.

Roskilde Kredsorganisation
afholder Generalforsamling Søndag den 29. April Kl. 1 Eftm. paa »Fjordvilla«, Roskilde. Alle Afdelinger bedes lade sig repræsentere. **Jens Sørensen.**

Raklev Afdeling.
Den halvaarlige Generalforsamling afholdes Lørdag den 21. ds. Kl. 8 hos Formanden. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig, uanset det mødte Antal Medlemmer.
Isidor Nielsen.

Bland den med

Rich's

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med Rich's

Rich's er fremstillet af rene vegetabilske Stoffer og indeholder hverken Coffeïn eller andre skadelige Bestanddele.

Pas paa at faa den ægte Rich's — og tilbagevis daarlige Efterligninger.

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

Herløv-Lyngby Afdeling

afholder Generalforsamling paa Husum Møllekro, Tirsdag d. 24. April Kl. 7½. Af Dagsordenen fremhæves et Forslag om Forhøjelse af Kontingentet i Sommermaanederne.

Alle, der ikke møder og afgiver deres Stemme, regnes for Ja-Stemmer.

Bestyrelsen.

Aarby Afdeling

Ved Generalforsamlingen den 14. April 1928 valgtes til Formand og Kasserer Jens Albert Petersen, Melby pr. Kallundborg.

Bestyrelsen.

Sorø Amts Kredsorganisation

afholder Repræsentantskabsmøde paa Hotel »Klubben« i Sorø Søndag den 29 ds. Kl. 1 Eftm. Forretningsudvalgsmøde Kl. 11 Form. Repræsentantskabet bestaar af Formændene for alle Afdelinger indenfor Kredsen. **Forretningsudvalget.**

St. Mersløse Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 21. ds. Kl. 7½ Aften paa Merløse Kro. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Hyllinge Afdeling

afholder Generalforsamling paa Hyllinge Hotel Lørdag d. 21.April Kl. 8. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Hvis nogle af Medlemmerne har nogle Forslag og vil have ført frem paa Dagsordenen, bedes de indgive dem til Bestyrelsen senest 3 Dage før.

Bestyrelsen.

Sorø Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling i Slaglille Forsamlingshus Lørdag den 21. April Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Valg af Formand, Kontrolbestyrer, Bestyrelsesmedlemmer m. m. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. Mød nu, Kammerater, og vælg de rigtige Mænd. **Bestyrelsen.**

Skibby Afdeling

afholder Generalforsamling paa Skibby Kro Søndag den 22. April Kl. 3 Eftermiddag. **Bestyrelsen.**

Storehedinge Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel Stevns Lørdag den 21. ds. Kl. 8. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. Dagsorden i Følge Lovene. **Chr. Bentsen.**

Afdelinger eller Medlemmer,

der ønsker

Skiftedags-Nummeret.

..... Afdl. ønsker tilsendt

..... Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 17.

.....

Navn.

.....

Adresse.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S „United States" fra København til Halifax (Kanada) og New York 25. April.

S/S „Hellig Olav" fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 2. Maj.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. - White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Avertér i Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

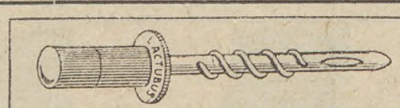

Brug Kopattekanylen „LACTUBUS"
(Verdenspatenteret) Den eneste, der duer.
Pris Kr. 3,50 M. Bondesen, Horsens.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Den kloge Kone
tjener 2 Kr., hver Gang hun brygger 20 Flasker Øl af 1 Pakke

Gambrin

For 5 Øre brygges 1 Fl. velsmagende og kraftigt Øl. Lad Dem derfor ikke skuffe af Efterligninger, naar De kan faa Gambrin. — **Gambrin** faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt

Gambrinfabriken, Haslev.

Lovhøsten.

I Rigsdagssamlingen 1927—28 vedtoges 83 Love, men de fleste var rene Ekspeditionssager.

63 Lovforslag strandede, deriblandt flere af Regeringens »Programsager«

Fra Rigsdagens Bureau foreligger nu den aarlige Opgørelse over, hvilke Lovforslag, der er bleven fremsat og behandlet i Rigsdagssamlingens Løb, og hvilken Skæbne de har faaet.

I Samlingens Løb blev der forelagt 146 Lovforslag, hvoraf 108 fremsattes af Ministrene og 38 ved privat Initiativ. Af de forelagte Lovforslag er 83 endeligt vedtaget, medens 63 strandede.

83 er jo et ikke helt lille Antal Love at faa vedtaget, men det svækker Betydningen stærkt, at de allerfleste var rene Ekspeditionssager uden stor Interesse. Af Betydning er de tre Love, der vedtoges ved Samlingens Slutning med Støtte af Socialdemokratiet, nemlig om Landmandsbanken, om Teater- og Radiofoniordningen og om Nationalmuseet. Derimod er det ikke særlig store Ting, Regeringen har kunnet gennemføre alene med Støtte af de borgerlige Partier i denne Samling, efter at den sociale Nedskæring for Størstedelen var fuldbyrdet i den foregaaende Samling.

Det viser sig da ogsaa, at der mellem de 63 strandede Lovforslag er en Række af Regeringens saakaldte Programsager, først og fremmest Hjælpekassernes Nedskæring, de amtskommunale Skatter og den saakaldte Tugthuslov. I disse Spørgsmaal saavel som vedrørende Lovforslaget om »Rigets Forsvar« havde Regeringen ment at kunne regne med Højre, men er altsaa foreløbig bleven skuffet.

Af andre strandede Lovforslag er der Grund til at nævne Smørloven og Margarineloven, Forslaget om Landbohøjskolen, Bankloven, det store Retsplejelovforslag og Forslaget om et Landsarkiv for Sønderjylland.

Ved sin Tiltræden 1926 saavel som ved den afsluttede Samlings Begyndelse erklærede Regeringen det som sin Hovedopgave at modvirke Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden, men karakteristisk nok er alle Lovforslag vedrørende denne Sag med faa ubetydelige Undtagelser strandede, ogsaa de to Regeringsforslag om Læder og om Herrekonfektion. Først og fremmest har Regeringsforslaget vist sin manglende Ansvarsfølelse ved at standse de talrige og betydningsfulde Lovforslag, som Socialdemokraterne har fremsat vedrørende Krisen, saaledes Forslagene om midlertidig Krisehjælp til Arbejdsløse, midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Landbruget, Modvirkning af Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af offentlige Arbejder og gennem Hjælp til Boligbyggeri, midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Industri og Haandværk, Foranstaltninger til Bedring af Erhvervsforholdene i Sønderjylland, om Skattelempelse for visse Beboelsesejendomme og om Ændring af Arbejdsløshedsloven.

Der, hvor enhver Regerings Hovedopgave maatte være i en Situation som indeværende, og der, hvor Madsen-Mygdal selv nødtvungent erkendte, at den laa, har den nuværende Regering svigtet baade med Hensyn til Evne og Vilje, og dermed maa Dommen over den i Virkeligheden være afsagt.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 17. Fredag den 27. April 1928. 14. Aargang.

Tjenestefolkene — Skiftedagen og Fæstekontorerne.

Den 1. Maj og den 1. November har fra gammel Tid været de reglementerede Skiftetider for Tjenestefolk her i Landet, det var de store, offentlige Fardage, hvor Tjenestefolk og Husbonde mødtes eller skiltes. At forlade en Plads til anden Tid var at skifte i Utide og blev nærmest anset for en Skam, det var desuden, dersom der ikke forelaa særlige Omstændigheder forbundet med en stor Risiko for den paagældende.

Forholdet var saa stærkt fastlagt i Tyendelovgivningen, at den Tjenestekarl eller Tjenestepige, som gjorde sig skyldig i den omtalte Forseelse, ikke blot havde sin Løn forbrudt, men ogsaa kunde forfølges med Bøder og eventuelt Fængsel.

Til den anden Side blev f. Eks. de Gaarde, hvor der hyppigt fandt Afvigelser Sted fra den gældende Regel, hurtigt berygtede som »Reder«, ordentlige Folk helst holdt sig fra.

Saaledes blev da Maj og November Opbruds- og Omskiftningstiderne for Danmarks tjenende Stand.

De, der ikke forud havde skaffet sig en Plads, drog paa Skiftedagene i Skarevis til Byernes Fæstekontorer eller Folkemarkeder for at sælge deres Arbejdskraft for det næste halve eller hele Aar.

Selv om der er sket Forandring i det oprindelige Forhold paa dette Omraade, saa er det jo dog langtfra ophørt, men har i Virkeligheden i stor Udstrækning holdt sig.

1. Maj og 1. November er stadig de almindeligste Skiftetider for Landbrugets Arbejdere, ikke blot i Henhold til Medhjælperloven, men i selve det praktiske Liv. Det er meget betegnende, at Rigsdagen hvert Aar holder Novemberferie, for at Højres og Venstres Storagrarer kan komme hjem og skifte Folk.

Vi er ogsaa fremdeles Vidne til, at Arbejderne i stort Tal møder frem paa Fæstekontorerne for at sælge sig for det højeste Bud, det er muligt at opnaa.

Der er noget utiltalende, ja, man kan godt sige umoralsk i, at det ene Menneske ved Forholdenes Magt saaledes tvinges til at overdrage et andet Menneske Dispositionsretten over sin Person, selv om det kun er for en Tid. Men hvad der sker paa Fæstekontorerne i saa Henseende, er i Realiteten kun, hvad der finder Sted hver Gang en Lønarbejder antages til et Arbejde, enten dette sker af Arbejdskøberen personligt eller ved Mellemmænd, og det er i god Overensstemmelse med den kapitalistiske Samfundsopfattelse af Lønarbejdernes Stilling.

I det kapitalistiske Samfund er Arbejderen ikke en Værdi i sig selv, i Kraft af sit Menneskeværd, men slet og ret en Vare, der spekuleres i og handles med, som der handles med Kreaturer og spekuleres i Kul og Petroleum.

Derimod kan det, uden at gaa nogen for nær, siges, at den Form for Arbejdsanvisning, der etableres gennem Fæstekontorerne, forlængst har vist sig at være den daarligst mulige for Arbejderne.

Det er en Kendsgerning, at man aldrig er Vidne til saa stærke og vilkaarlige Svingninger i Arbejdslønninger, som paa Fæstekontorerne i Skiftedagene, og Forklaringen er ligetil. Paa Fæstekontorerne retter Lønningerne sig blindt efter det øjeblikkelige Forhold mellem Tilbud og Efterspørgsel. Hvad det betyder og navnlig hvad det betyder i Tider med stor Arbejdsløshed, er de pladssøgende Tjenestefolk Gang paa Gang blievet grundigt belært om, vi behøver i saa Henseende kun at erindre om de nærmestforegaaende Skiftedage.

Staaende overfor disse Kendsgerninger har Tjenestefolk Valget imellem enten viljeløst at finde sig i det Løntrykkeri, som Storagrarerne i Forbindelse med tilfældige Omstændigheder hidtil saa ofte har praktiseret overfor dem, eller ogsaa maa de skabe sig et Værn herimod.

Man kan selvsagt ikke vente, hverken af Arbejdsgiverne eller Fæstemændene, at de skal gøre det, ingen af dem er interesseret i det, og de er heller ikke forpligtet til, her maa Tjenestefolkene selv tage Affære, og i Forbindelse med Landbrugets øvrige Arbejdere tilvejebringe en Regulator, der kan hindre, at der bydes Slavevilkaar og Sultelønninger. Landarbejderforbundet kan blive en saadan Regulator, naar Tjenestefolkene slutter sig hertil i tilstrækkeligt Omfang.

Ulykken for de pladssøgende Tjenestekarle, som i Skiftedagene søger til Fæstekontorerne, er først og fremmest den, at de i saa stort Tal staar udenfor den Organisation, hvor de retteligt hører hjemme.

Ved en organiseret Fællesoptræden fra de pladssøgendes Side kun-

(Fortsættes Side 13)

Se Priskuranten paa Side 7.

Til Tjenestekarlene!

Organisationens Betydning og Nødvendighed viser sig ved Skiftedagen.

I store Mængder søger Tjenestekarlene og de unge Landarbejdere Fæstekontorerne i Maj og November Maaneder, uden at de først har haft Lejlighed til med deres egne Kammerater at drøfte og aftale, hvilke Krav de skal stille til Arbejdsgiverne m. H. t. Løn, Arbejdstid og Arbejdsforhold, og Følgen heraf bliver sædvanligvis, at det bliver Fæstemændene og Arbejdsgiverne, som har den største Indflydelse paa Forholdene. I gode Tider kan Tjenestekarlene vel i nogen Grad præge Lønnen, men Arbejdstiden, Arbejdsvilkaarene og Tyendeværelsets Indretning stifter Tjenestekarlene i Reglen først Bekendtskab med, naar de er fæstet og ankommen til Arbejdspladsen, og saa er det Arbejdsgiveren, som har fat i den stærke Ende, og saa er det i Reglen for sent at protestere imod de Vilkaar, man præsenteres for.

Dersom de fleste Tjenestekarle derimod var organiserede i Landarbejderforbundet, da kunde Tjenestekarlene igennem Forbundet paa Kresmøder og lignende inden Skiftedagen have vedtaget, hvilke Krav de vilde stille som Pris for deres Arbejde, og de kunde ved saadan enig og kammeratlig Optræden ikke alene skaffe sig betydelig bedre Lønninger, men kunde ogsaa gennemføre Forkortelse og Fastlæggelse af Arbejdstiden, Bestemmelser om Fridagene og Karlekamrernes Indretning, kort sagt de kunde gennemføre Kontrakter for deres Arbejdsforhold, som var til Gavn for Tjenestekarlene i Stedet for Husbonden.

Som Eksempel paa, hvad Karlene kunde gennemføre, har Forbundet udarbejdet en Priskurant for Tjenestekarle og Daglejerkarle hos Landmænd, med hvem der ikke allerede eksisterer Aftaler om Løn- og Arbejdsvilkaar.

Dersom samtlige pladssøgende Tjenestekarle nu var enige om at kræve denne Priskurant underskrevet af de Landmænd, de fæster sig til, forinden de indgik paa Fæstemaalet, vilde denne Priskurant under de nuværende Forhold kunne gennemføres i hvert eneste Tilfælde.

Vi skal imidlertid henstille til Tjenestekarlene, som nu i Maj søger Plads gennem Fæstekontorerne eller ad andre Veje, at de kræver denne Priskurant underskrevet af Husbonden, samtidig med at Fæstemaalet indgaas, eller at det i Fæstesedlen udtrykkelig skrives, at Arbejdsforholdet er indgaaet med *Antagelse af Landarbejderforbundets Priskurant for Tjenestekarle og Daglejerkarle af 1. Maj 1928.*

De Tjenestekarle, som gennemfører dette, er ikke Tyendeloven underkastet.

Idet vi henstiller til Tjenestekarlene saaledes nu at gøre Brug af Landarbejderforbundets Vejledning, opfordrer vi Dig til at indmelde Dig i Landarbejderforbundet, naar Du nu kommer i din nye Plads.

Dersom du og dine Kammerater nu i de første Maaneder vil indmelde Jer i Forbundet, kan vi senere samle Tjenestekarlene til Møder nogen Tid forud for hver Skiftedag, og foraarsage, at de drøfter og vedtager, hvilke Krav de skal stille og gennemføre overfor Landmændene. At en saadan Fremgangsmaade i Løbet af ganske faa Aar vil give Tjenestekarlene ganske anderledes gode og sikre Kaar at arbejde under, er ganske indlysende. Men Samarbejde og Sammenhold skal der til, og Samarbejde er det ikke muligt at tilvejebringe uden Organisation, og Sammenhold tilvejebringes kun paa Basis af fælles Aftale m. H. t. hvilke Krav, man vil stille.

Vi ved vel, at Tjenestekarlene i mange Tilfælde siger: Hvorfor skal vi indmelde os i Landarbejdeforbundet, vi kan jo faa mere i Løn end Forbundets Overenskomst byder. Men for det første er dette ikke rigtigt, og for det andet vil Du og dine Kammerater sikkert forstaa, at dersom Tjenestekarlene var organiserede i Landarbejderforbundet, i samme Udstrækning som de gifte Arbejdere, var det ogsaa muligt for Forbundet at gennemføre ganske anderledes Lønninger for Tjenestekarlene.

Vi maa imidlertid henlede Tjenestekarlenes Opmærksomhed paa, at der ikke i Forbundets Overenskomst staar et eneste Ord om, hvor meget en Tjenestekarl skal have i Løn.

Der findes kun anført de Mindstelønninger, Arbejdsgiveren maa byde Tjenestekarlene, og denne Løn maa ingen organiseret Arbejdsgiver gaa under; men det er en Minimalløn, som kun har Betydning for de daarlige Karle i de daarligste Tider. Det er enhver organiseret Tjenestekarls Ret overfor de organiserede Arbejdsgivere at kræve ganske anderledes Lønninger, intet forhinder ham heri, medens Overenskomsten tværtimod giver ham Ret dertil. Læs vore Overenskomster med Eftertanke, og du vil se, at det er rigtigt.

Meningen med Overenskomstens Minimallønninger for Tjenestekarlene er den, at Karlene skal have Ret til at gennemføre de Lønninger, som Efterspørgslen efter Arbejdskraften og Travlheden i Landbruget giver dem Adgang til, medens Landmændene ikke skal have Lov til at skambyde Tjenestekarlene, dersom der et Aar er Overflod paa Tjenestekarle.

Dette skal Tjenestekarlene forstaa, og de skal heraf forstaa, at naar en Arbejdsgiver siger, at han betaler Tjenestekarlene efter Landarbejderforbundets Lønninger for Tjenstekarle, saa er det noget Vrøvl, thi til disse Priser skal der ydes et Tillæg, som er ganske afhængig af den enkeltes Kvalifikationer og af, hvad Tjenestekarlene i Øjeblikket er i Stand til at gennemføre.

Forsøg nu i denne Omgang at gennemføre den Priskurant, vi har udarbejdet, og naar Du saa kommer i din nye Plads indmeld Dig saa i en af Forbundets nærmeste Afdelinger, dersom Du ikke forinden er blevet Medlem.

Kender Du ikke Navn og Adresse paa vor Afdelings Tillidsmand paa din nye Arbejdsplads, udfyld saa nedenstaaende Blanket og indsend den til Forbundet, og vi skal da sørge for, at Du bliver indmeldt i den nærmeste Afdeling.

Undertegnede ønsker at blive optaget i den nærmeste Afdeling af Landarbejderforbundet.

Navn: .....

Adresse: .....

Postadresse: .....

Skriv tydeligt Navn og Adresse.

Indsendes til *Landarbejderforbundet, Azaleavej 22, København-Valby.*

I vanskelige økonomiske Tider

er det kun yderst sjældent, at man alene ved sit Arbejde er i Stand til at samle sig den Formue, som vi alle stræber efter. Man har derfor indrettet Lotterier, der giver den Chance, man i Reglen ikke kan opnaa paa anden Maade. Det gælder derfor om at finde det rette Lotteri.

Det danske Kolonial (Klasse) Lotteri

byder paa følgende særlige Fordele: **Den danske Stat garanterer for Gevinstkapitalen. — Trækningen foregaar under Statens Kontrol.**

Omtrent hvert andet Nummer udkommer med Gevinst.

Lotteriet har kun 50 000 Numre,

men 21175 Gevinster, 8 Præmier

til et sammenlagt Beløb af

3 Millioner 726 Tusinde Kroner.

Det ringe Antal Lodder bevirker, at Udsigten til at vinde er betydelig større end i andre Lotterier.

Alle Gevinster udbetales i kontante Penge uden nogen Afkortning.

Det 44. Lotteri begynder 12. Maj 1928.

Lodsedler faas hos:

Kollektør, Hr. **Jens Olsen,** Houmeden 8, Randers.

Kollektrice, Fru **C. Hjarbæk,** Odense.

Kollektør, Hr. **E. Sperling,** Meilgade 97, Aarhus.

Hirths Kollektion, Aalborg.

Kollektør, Hr. **M. M. Andersen,** Esbjerg.

Kollektrice, Fru **H. Hansen,** Rønne.

Kollektør, Hr. **R. Madsen,** Slagelse.

Kollektør Hr. **St. Jensen,** Thonbogade 17, Horsens.

Kollektrice, Fru **K. Lauritsen,** Nørregade 10, Skanderborg.

Kollektør, Hr. **A. C. Jensen,** Havnegade 15, Vejle.

Kollektør, Hr. **Bauditz,** Svendborg.

Kollektrice, Fru **I. Lemming Mortensen,** Villa »Takken», Viborg.

samt i Kollektionen ved Hovedkontoret: Amagertorv 11, København.

Klip ud!

De bedes sende omgaaende mod Efterkrav til forestaaende Trækning

Klip ud!

1/8 Original-lod pr. S. **3 Kr.**	**Nr.**	og	**Nr.**	og	**Nr.**
1/4 Original-lod pr. S. **6 Kr.**	**Nr.**	og	**Nr.**	og	**Nr.**

Bedes skrevet tydeligt.

Navn .....

Stilling .....

Adresse .....

Landbruget og Tjenestekarlene.

At Tjenestekarlene i saa ringe Udstrækning er organiserede har i de forløbne Aar været til stor Skade for dem selv og til Skade for hele Landarbejderklassen.

At Tjenestekarlene ved at tilslutte sig Organisationen kunde have opretholdt betydelig bedre Lønninger end Tilfældet har været, er jo hævet over enhver Tvivl, men at de ogsaa samtidig kunde faaet haandhævet de overenskomstmæsige Rettigheder, og endog faaet disse udvidet, er ligesaa sikkert. Og de Rettigheder, Overenskomsten sikrer Tjenestekarlene, er ikke saa ganske faa, men desværre kender Tjenestekarlene kun disse halvt, fordi de ikke er i Forbundet og derfor ikke har Adgang til at gøre sig fortrolige med dem.

Jeg nævner i Flæng den i Overenskomsten fastsatte Arbejdstid, som vel er ret lang i Sammenligning med Arbejdstiden i Byerne, men dog er der mange Tjenestekarle, der maa arbejde betydeligt længere end i Overenskomsten fastsat uden nogen Ekstrabetaling.

Dette at have Arbejdstiden fastsat og fastlagt er et Gode, som kun de organiserede Tjenestekarle, der har sikret sig overenskomstmæssige Vilkaar, har. For andre Tjenestekarle er Arbejdstiden afhængig af Arbejdsgivernes Bestemmelse og Gaardens Skik og Brug. Det giver ikke Ret, men Pligt for Tjenestekarlene og betyder, at Arbejdstiden forlænges, naar Arbejdsgiveren ser sin Interesse derved.

Den i Overenskomsten fastsatte Betaling for Overarbejde paa 80 Øre i Timen for de første 2 Timer og 1 Kr. pr. Time for Søn- og Helligdagsarbejde er ligeledes et stort Gode for Tjenestekarlene, fordi det betyder, at han faar sin Arbejdstid og Helligdagsfrihed respekteret, og det medfører ogsaa et Supplement til den aftalte Løn.

Overenskomstens Bestemmelser om Regler for Behandling af faglig Strid er ligeledes af Værdi for Karlene. De betyder nemlig, at Arbejdsgivernes Enevælde paa Arbejdspladsen er brudt. Begaar Arbejdsgiveren Overgreb overfor Karlene, kan han efter Overenskomsten kræves til Ansvar, og Sagen kan behandles og afgøres uden at Karlen skal spilde Tid og Penge ved at løbe til Domstolene og punge ud til Sagføreren for at faa ført sin Sag, i mange Tilfælde rigtig skidt. Organisationen fører selv saadanne Sager fuldkommen gratis for Tjenestekarlene og skaffer oftest langt bedre Resultater end Karlene faar ved Domstolene.

Overenskomsterne er saaledes de Grundpiller, paa hvilke Karlene skal skabe sig ordentlige Arbejdsvilkaar, Rettigheder paa Arbejdspladsen og en ordentlig Løn, men de gavner ikke Karlene, før disse er Medlemmer af Organisationen og er med til at faa dem respekteret paa deres Arbejdsplads.

Under de nuværende Forhold

konkurrerer Karlene med sig selv

om at faa sat Lønnen ned.

Da de ikke er arbejdsløshedsforsikret, er de ved Skiftedagen uden Modstandskraft og maa tage Pladserne til de Vilkaar, som Bonden giver. Da de tilmed intet Fællesskab har og ingen Aftaler har om hvilken Løn og hvilke Arbejdsvilkaar de skal kræve og staa fast paa, har Arbejdsgiverne fuldkommen frit Spil og de benytter sig deraf. Igennem de forløbne Aar har Landarbejderforbundet forsøgt at bøde paa dette Forhold ved Priskuranterne, vi har udarbeidet ved Skiftedagene. Men der mangler alligevel den indre Styrke, som disse Priskuranter vilde have, naar de var udarbejdet af Tjenestekarlene selv før Skiftedagen og de igennem Organisationen havde givet hverandre Ord paa at staa fast paa de opstillede Krav. Naar Tjenestekarlene dertil var arbejdsløsheds- og strejkeforsikrede, saa de ogsaa besad økonomisk Magt til at sige nej til Bøndernes og Fæstemændenes Tilbud, vilde det være dem, der stærkest prægede Lønningerne ved Landbruget.

Blandt Landbrugets Arbejdere

er Tjenestekarlene faktisk dem, der kraftigst kunde føre Lønpolitik og drive Lønningerne op og sikre sig ordentlige Forhold. De har alle Mulighederne, de er frie Folk, der ikke som de gifte Arbejdere er bundet af det øjeblikkelige Hensyn til Hustru og Børn og Bolig. Gennem Organisationen kunde de sikre sig en Modstandskraft, der gjorde dem til Landbrugets stærkeste Magt.

For det er nemlig ikke rigtigt, at Organisationens Magt ikke kan række ud til Bøndergaardene. Dens Magt kan række ud til hver Plads, hvor der beskæftiges Landarbejdere, naar først Tjenestekarlene er med i Organisationen.

Men Tjenestekarlene bruger desværre deres Uafhængighed til at gaa ned med Lønnen og forringe Arbejdsvilkaarene ved Landbruget.

I de senere Aar har Landbruget i ikke ringe Udstrækning antaget Tjenestekarle, hvor der før var gifte Folk, fordi Tjenestekarlene var billigere. Og naar Forbundet i Aar maatte tage en Lønnedsættelse paa 30 Øre om Dagen for de gifte Arbejdere, var det netop fordi Karlene i de sidste 2 Aar er gaaet saa stærkt ned i Løn, at de gifte Arbejdere er blevne afskedigede, hvilket atter skabte det Tryk paa de gifte Arbejdere, som Arbejdsløshed og Mangel paa Bolig er og det var atter dette. Arbejdsgiverne benyttede sig af.

De erklærede ligefrem, at de kunde faa Karle nok til Erstatning for de gifte Folk og til langt mindre Løn.

Saaledes konkurrerer Landbrugets Arbejdere med sig selv.

Karlene konkurrerer indbyrdes Lønnen ned for hverandre, og de konkurrerer samtidig Lønnen ned for de gifte Arbejdere. Men det er Arbejdsgiverne, som tager Fortjenesten hjem.

Saadan kan det ikke blive ved at gaa. Der maa en Gang siges Stop. Og Tiden er inde, det er Karlene, der maa sige Stop.

Vel er Tjenestekarlenes Gerning et Overgangsstadie, vel bliver de fleste Karle kun nogle faa Aar i Landbruget som Karle, derfra vandrer de til Industri, Handel og Søfart og til Landbruget.

Betragtninger, som undertiden kan paatvinge sig en Tjenestekarl, naar han tiltræder sin nye Plads.

Men for det første bør man dog ikke ligefrem sætte Penge til ved at arbejde i vort Lands Hovederhverv, for det andet var det dog ogsaa værd at have ordentlige Vilkaar, medens man er Karl og at bane Vejen for ens Brødre og Børn, som følger efter. For det tredie kommer de fleste Tjenestekarle jo fra Landarbejder- og Husmandshjem, hvor det i Forvejen er smaat nok, og man bør ikke være med at gøre Tilværelsen endnu vanskeligere for ens Forældre, for det fjerde gaar adskillige Tjenestekarle over til at blive gifte Landarbejdere, og her kunde da være god Plan i at forbedre Forholdene ved Landbruget til den Dag, man selv skal skaffe Føden der til Hustru og Børn, og endelig kunde der jo ogsaa være Mening i igennem Organisationen at gøre et Arbejde for at skaffe Plads til Tjenestekarleungdommen paa Landet, naar de satte Bo og stiftede Familie.

Der er ikke meget, som tyder paa, at Byerhvervene foreløbig vil være i Stand til at give Arbejde til den Strøm af voksne Karle, som aarlig drager fra Landet til Byen.

Vi kommer vist til at indrette os paa en Livseksistens ved Landbruget, og det er der saa sandt ingen Ulykke i, hvorfor skal det være forbeholdt Bonden og Godsejeren at bo paa Landet i en sund og frodig Natur, medens Landbrugets arbejdende Ungdom skal drives til Byerne, naar de vil sætte Bo? Der er Plads til mange flere Tusinder gifte Arbejdere paa Landet og det kan ogsaa give dem Brødet og et hæderligt Udkomme, naar Landbrugets Arbejdere og ikke mindst Tjenestekarlene vil være med at skabe fornuftige Tilstande der, at leve og arbejde under.

Det er Alvorsord

til Tjenestekarlene, og glemmer de i disse Aar at lytte derefter, kommer de senere til at fortryde deres Letsindighed. Naar I først bliver gifte Landarbejdere, kan I sagtens se, hvor letsindigt det er af Karlene, baade for dem selv og deres Forældre at de staar udenfor Organisationen og saa vil I ogsaa være med til at sige, at Karlene bør organisere sig. Men saa er det for sent, saa har vi en ny Slægt af Karle, som heller ikke er organiserede og som nedbryder Vilkaarene for sig selv og jer, fordi I selv glemte jeg Pligt, da I var Tjenestekarle, fordi I selv glemte at vise de kommende Tjenestekarle Eksemplet, at enhver Tjenestekarl med Agtelse for sig selv er Medlem af Landarbejderforbundet.

Tiltrods for Karlenes manglende Interesse for Organisationen, vil jeg pege paa, at

Tjenestekarlenes Minimalløn

ikke er bleven nedsat ved den afsluttede Overenskomst. Arbejdsgiverne havde ogsaa krævet den klækkelig nedsat, men de gifte Arbejdere gennemførte, at dette blev Løgn. Havde Karlene været med i Forbundet, havde vi sikkert haft Styrke til at undgaa enhver Lønnedsættelse og til at sætte Tjenestekarlenes Minimalløn op.

En anden Lønsats, som ogsaa har Interesse for Tjenestekarlene, nemlig Fodermestrenes Betaling paa mindre Gaarde, blev heller ikke nedsat med en eneste Øre.

I Fodermestergerningen ligger der uden Tvivl en Fremtid for de dygtige Karle, som har Lyst til at skabe sig en anstændig Eksistens ved Landbruget ogsaa som gifte Arbejdere. Efter Overenskomsten er det Landbrugets bedst lønnede Arbejdere, hvad de ogsaa bør være, fordi det er en ansvarsfuld og betydningsfuld Gerning.

Forskellige andre Forhold tyder paa, at Landbrugets Produktion fremtidig vil give Beskæftigelse for mange Hænder og samtidig give Organisationen nye Muligheder for at højne Vilkaarene for Landbrugets Arbejdere. Men Basis for det hele er Organisationen.

Den skal ikke alene sørge for, at Landarbeiderne faar deres Part af Landbrugets Udbytte, men den skal ogsaa bidrage til, at der ved Landbruget gives Plads til de Arbejdere, der indretter deres Eksistens paa at leve ved Jorden og af Jordens Afgrøde. Oscar Levinsen.

Landbrugsoverenskomsten

er som meddelt andet Steds færdigtrykt og kan af Afdelingerne bestilles paa Forbundskontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Overenskomsten, som omfatter samtlige 3 Arbejdsgiverforeninger for Land- og Skovbrug i Danmark, Maribo Amt og paa Langeland, vil blive tilstillet hver Afdelingsformand i 2 Ekspl. en af de nærmeste Dage. Yderligere Antal maa altsaa bestilles.

Sukkerroeoverenskomsten

med de forskellige Sukkerroedyrkerforeninger vil først foreligge færdigtrykt senere og Meddelelse derom skal da blive givet i Bladet. Men de i Landbrugsoverenskomsten indeholdte Bestemmelser om Sukkerroerne gælder forøvrigt for hele Landet og for alle Foreningerne, altsaa 77 Kr. pr. Td. Land for Lugning og Optagning + 3 Kr. for Samling af Blade eller Tildækning med Blade, og endelig 16 Kr. pr. Td. Land for Opgravning af Roerne.

Efterbetalingen udregnes for alle Egnes og Fabrikkers Vedkommende efter Værdien af 60 Centner Roer pr. Td. Land og Fabrikkens Pris til sine Dyrkere.

Man bedes imidlertid erindre sig, at dersom man træffer Særaftaler med Roedyrkerforeningernes Medlemmer om Betaling eller Efterbetaling, har disse Særaftaler Gyldighed. Man bør derfor ikke træffe Særaftaler men henholde sig til Roeoverenskomsterne.

Dræningsoverenskomsten for Maribo Amt

er ligeledes forlænget uforandret ved Godkendelse af Forligsmandens Forslag. Den gælder altsaa fortsat med en Nedsættelse paa 23 pCt. af de i 1925 fastsatte Akkordpriser og med Timeløn paa 98 Øre. Denne Overenskomsts Satser havde Arbejdsgiverne ellers krævet nedsat med yderligere 25 pCt., altsaa ialt 48 pCt. af Priserne i 1925, men det blev der altsaa intet af, de maatte forlænge denne Overenskomst uforandret.

Oscar Levinsen.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Landarbejdernes Sangbog

er den bedste Sangbog, der findes: den faas tillige til en meget billig Pris. Vi anbefaler samtlige Medlemmer at anskaffe sig Sangbogen: den faas ved Henvendelse til Afdelingskassereren.

Organisationen forhindrede Arbejdsgivernes planlagte Udsultning af Landarbejderne.

Hvad Tjenestekarlene og de uorganiserede Arbejdere kan lære af de afsluttede Ovrenskomstforhandlinger

De nu afsluttede Overenskomstforhandlinger er paa sin Vis særprægede, aldrig nogen Gang tidligere har Arbejdsgiverne med en saadan Stædighed og Glubskhed fastholdt deres Nedskæringskrav, aldrig har Kravene været saa yderliggaaende og heller aldrig er de blevet saa pure afvist.

Tjenestekarlene og uorganiserede Arbejdere vil ved at gennemgaa de førte Overenskomstforhandlingers forskellige Udviklingstrin tydeligere end nogensinde blive belært om, at de organiserede Arbejderes store Ofre og heltemodige, udholdende Kamp har bragt dem uvurderlige og ogsaa ufortjente Fordele.

Arbejdsgivernes Krav om kolossale Lønnedslag helt op til 60 pCt. paa visse Lønsatser var sandelig baade ærlige og velmente, og til det yderste har de koncentreret deres Kræfter om at gennemtvinge Nedskæringen, intet Middel er ladet uforsøgt for at opnaa det for dem mest omfattende Resultat.

Den kunstigt oppustede og opskruede Krisejournalistik, der blev taget i Brug for at opfostre en Stemning blandt Befolkningen til Fordel for Arbejdsgivernes Krav og deres Kamp,har været ført hensigtsmæssig, man har ad denne Vej ment at kunne opskræmme Befolkningen og dermed faa Landarbejderne isolerede i deres Kamp for deres Livsinteresser, og sluttelig har man fra Arbejdsgivernes Side drømt om, at det saa nok skulde lykkes at faa slaaet Landarbejderne ned. De velvillige Redskaber, som den reaktionære Presses Journalister her har vist sig at være, har forøvrigt paa en ganske uforsvarlig og ansvarsløs Maade misbrugt deres Stilling til at give et fuldkomment falsk Billede af Situationen til Skade baade for Forhandlingerne som for vort Lands økonomiske Stilling under en vanskelig Krisesituation som den, der for nærværende hersker i vort Land, tør man vel hævde, at det vilde tjene alle Parter bedst at se saa nøgternt paa Forholdene som muligt i Stedet for at arrangere indiansk Krigsdans og spekulere i kunstigt oparbejdede falske Stemninger.

Men ogsaa andre Veje har Arbejdsgiverne søgt ud, at de paa en rent ud sagt besynderlig Maade har slidt Forligsmandstrapper, synes at være en uomstødelig Kendsgerning.

Ogsaa Sammenrotningen og hemmelige Organisationer, hvis Eksistens man ellers fra det Hold med en Frejdighed og Frimodighed har benægtet, er blandt de Midler, der er taget i Brug, — alt hvad der findes af Arbejdsgivere indenfor Landbruget, har tilkendegivet deres gode Vilje til at føre en uforsonlig og hensynsløs Kamp mod Landarbejdernes Organisation, med det smukke Formaal at faa slaaet Landarbejderne ned, saa deres Tilværelse fra nu af og i al Fremtid skulde blive Slaveri og Trældom.

Kun en stærk og stadig voksende Organiation har været i Stand til at tage en Kamp og forhindre Overfaldet, og dette maa i Sandhed trods alt siges, at Landarbejderforbundet har formaaet at hindre Overfaldet paa Landarbejderne. Havde ikke Organisationen eksisteret, er der ingen Tvivl om, at Arbejdsgiverne forlængst havde dikteret Arbejderne de Vilkaar, hvorunder de skulde arbejde, og der er ingen Grund til at antage, at de skulde være blidere end de, som Arbejdsgiverne i denne Omgang præsenterede Landarbejderforbundet for ved Forhandlingsbordet, tværtimod kender vi Landbrugets Arbejdsgivere saa godt, at vi véd, at Vilkaarene var blevet uslere endnu.

Tjenestekarlene saavel som uorganiserede Arbejdere bør erindre sig dette, at naar de fremdeles opnaar saa gode Arbejdsvilkaar, som de gør, da skyldes det deres organiserede Kammeraters Ofre, og da skylder de ogsaa disse at slutte med op i Rækkerne for at tage Del i Kampen og være med at bære Byrderne, — derved sker der ikke blot det, at de uorganiserede Arbejdere gør deres Pligt overfor deres Klasse og deres Familie og sig selv, men samtidig opnaas ogsaa at faa gennemtvunget Forbedringer til Gavn for den samlede Landarbejderklasse.

De Lønreduktioner, som blev Arbejderne paatvunget, men ganske vist blev reducerede til at være et Vrangbillede af Arbejdsgivernes Krav, reduceret til at være praktisk talt en Afvisning af deres ublu Krav, skyldes de uorganiserede Arbejdere, de og de alene bærer Ansvaret herfor. Havde de været med i Arbejdet, med i Organisationerne, havde vi kunnet undgaa at faa disse Lønreduktioner. Hidindtil har det været vanskeligt at gøre de uorganiserede Arbejdere dette forstaaeligt, men nu forekommer det i alle Tilfælde sundt og normalt tænkende Mennesker, at der maa være en Mulighed til Stede for at aabne Øjnene paa de hidtil forblindede og ufornuftige Arbejdere.

Det er en Skændsel for de uorganiserede Arbejdere, at de stadigvæk i Kraft af deres Passivitet gaar med Arbejdsgiverne mod Arbejderne for at drive diisse ud i Elendigheden.

Enhver ærekær Arbejder forstaar dette og vil ogsaa snarest tilslutte sig Landarbejderforbundet for at være med til at styrke dette og dermed forhindre, at Arbejdernes Vilkaar i Fremtiden skal forringes, og ikke blot dette, men være med til at gøre et Arbejde for en Forbedring af Vilkaarene.

Oliver Twist.

Brev til Landarbejderne.

Kammerater! Naar vi nu er kommet ud af den Tilstand, hvori vi befandt os med Hensyn til vore Lønninger og vore Arbejdsgiveres Krav om Ændring af vor Overenskomst saaledes, at det, disse Matadorer bød os, vilde blive et saa stort Tab for den enkelte Landarbejder, at han for at eksistere blev nødsaget til at søge Hjælp hos Kommunen for at skaffe det nødvendige til sig og sine Kære, om ikke Sult og Nød skulde beherske Hjemmet, finder jeg Anledning til at fremsætte:

Var det nu alene Lønningerne, d'Hrr. ønskede at nedsætte? Nej, de ønskede ogsaa en »beskeden« Tilgift til Arbejdstiden.

Hvad fik de ud af deres Stormløb? Egentlig intet i Forhold til de Krav, de stillede. De krævede Lønnen ned med ca. 150 Øre pr. Dag, og saa vilde de endda lægge paa Arbejdstiden. Og hvad tabte Arbejderne? Intet, naar Forholdene tages rigtig i Betragtning. Nogle af vor Organisation holder for, at vi skulde have holdt fast ved vore Krav og taget en Kamp derpaa. En saadan kunde have varet i Maaneder, og maaske kunde vi saa have bevaret vor nuværende Overenskomst, men vi vilde have betalt de 6—8 pCt. dyrt, da en Kamp koster mange Penge, foruden de tabte Arbejdsdage. Vor Strejkekasse vilde have faaet et Saar, som det vilde have taget Tid at faa lægt.

Kammerater! Vor Organisation sejrede. Arbejdsgivernes Stormløb blev afvist ved

vort fælles Værn Mangen Arbejdsgiver staar som en slagen »Helt«, medens andre skælder og smelder over Arbejdsgiverforeningen. For hvad er 6—8 pCt. mod de krævede 25—30 og for nogles Vedkommende endog helt op til 60.

Kammerater! Vi maa tage fat paany. Vi maa ud i Udmarkshytterne. Vi maa gøre de uorganiserede Arbejdere bekendt med vor Organisation, at vort Sammenhold er Styrke, og at hans Plads er i vore Rækker. Enhver, der tænker paa at sikre sit Hjem, maa ind i Rækkerne.

Lad mig til Slut se lidt tilbage paa den svundne Vinter. Hvad har den ikke lært os af Arbejdsløshed, Nød og Elendighed. Hvad er der fra Regeringens Side gjort til Lindring af Arbejdsløsheden? Hr. Kraghs Medicin var: Bort med den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp! Og hans Pegefinger viste mod Fattiggaarden. Det var den af Venstre anviste Vej for Arbejdsløse, Syge og Invalider. Lad os erindre dette, naar vi til Efteraaret kaldes til Landstingsvalg. Vi maa blandt vore Kammerater i By og paa Land agitere for vore faglige og politiske Interesser og virke for Socialdemokratiets Fremgang ved det forestaaende Valg. Ingen Kvinde eller Mand med socialdemokratiske Interesser maa blive hjemme, men møde og lægge sin Stemme i Vægtskaalen. Enhver maa virke for den socialdemokratiske Presses Udbredelse og gøre Venstrepressen og den konservative Presse overflødig.

C. C. H.,
Medlem af Storehedinge Afdeling.

Vis Løntrykkerne tilbage.

Vær med at gennemføre Priskuranten.

Idet vi henviser til den hosstaaende Priskurant, opfordrer vi alle pladssøgende til at være med til, i saa stor Udstrækning som paa nogen Maade muligt, at søge den gennemført.

De heri opsatte Lønninger er, som det vil ses, paa ingen Maade store; høje Arbejdslønninger er jo et ukendt Begreb indenfor Landbruget, dér er Sultelønningerne desværre et langt bedre kendt Fænomen. Men de i denne Priskurant anførte Satser er sat op under Hensyntagen til, hvad der, naar de foreliggende Forhold tages i Betragtning, maa anses for i Almindelighed at være opnaaelige. Det er altsaa ikke Fantasilønninger, her er nævnt, de er fastsat udfra en nøgtern Vurdering af Forholdene, som de er i Øjeblikket, og vi gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at det naturligvis ikke skal opfattes som Højestemen tværtimod som Mindstelønninger. Formaalet er at modvirke de Forsøg, der eventuelt vil blive gjort paa at udnytte et stort Udbud af Arbejdskraft paa Fæstekontorerne i disse Dage, paa at skambyde de pladssøgende.

Forslag til Priskurant
for
Tjenestekarle og Daglejerkarle
Maj 1928.

For Karle over 20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 80 Kr., Aug., Sept. 90 Kr. Okt. 80 Kr. ..... **ialt 500 Kr.**

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 60 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 50 Kr., April 60 Kr. ..... **ialt 275 Kr.**

Til Forkarle, Staldkarle, Maskinkuske og Karle med særlig Uddannelse og særligt Ansvar **ydes Tillæg** efter Aftale.

For Karle fra 18—20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 65 Kr., Aug., Sept. 80 Kr., Okt. 70 Kr. ..... **ialt 430 Kr.**

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 40 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 40 Kr., April 50 Kr. ..... **ialt 235 Kr.**

Daglejerkarle,

der faar Kost og Logi i Ugens 7 Dage, ydes følgende Dagløn:

Decbr., Jan. og Febr.	Kr. 2,50
Resten af Aaret	- 4,00
Høstarbejde samt Tærskning før 15. Novbr.	- 5,00

Arbejdstid:

1. April—1. Nov.: 10 Timer, 1. Nov.—15. Nov. 9 Timer, 15. Nov.—1. Dec.: 8½ Time, 1. Dec.—1. Marts: 8 Timer, 1. Marts—15. Marts: 9 Timer, 15. Marts—1. April: 9½ Time.

Overarbejdet

betales med 80 Øre pr. Time, Helligdagene med 1 Kr. Til Overarbejde hører dog ikke almindeligt Morgenarbejde i Stalden, ligesom faste Karle maa have Hjemmetur paa Omgang paa Helligdagene.

Karlekamrene

maa være efter Medhjælperlovens og Landsoverenskomstens Forskrifter. **Kosten** maa efter Medhjælperloven være sund, nærende, tilstrækkelig og afvekslende.

Roearbejdet

betales efter Landsoverenskomsten med Fradrag af den aftalte faste Løn. Betaling for Kost og Logi maa højst fastsættes til Kr. 1,55 pr. Dag.

Forkarle og ugifte Kreaturpasseres Løn

forhøjes efter Aftale i Forhold til Ansvar, Alder, Uddannelse, Koantal og Malkearbejde.

Iøvrigt gælder den mellem Landarbejderforbundet i Danmark og Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt eksisterende Overenskomst for nævnte Arbejdsforhold.

Elever.

Medens Uddannelse af Haandværkere og Handelsmænd forlængst er gjort til Genstand for Kontrol fra Samfundets Side, bl. a. med det Formaal at sikre de unge Mennesker, der gaar i Lære, en forsvarlig Uddannelse, og at forhindre, at samvittighedsløse Læremestre antager et ubegrænset Antal unge Mennesker, kun med det Formaal at skaffe sig billig Arbejdskraft, er der ikke hidtil fra Lovgivningsmagtens Side gjort noget for at beskytte de unge Mennesker, der vil lære Landbrug, og sikre dem, at de virkelig faar noget ud af den Tid og den Flid, de ofrer den Arbejdsgiver, hos hvem de har taget Plads som Landvæsenselever. Det gaar paa dette som paa saa mange andre Omraader: Bønderne forstaar at nytte sig. Medens enhver Lappeskomager og Fedthøker i vore Dage har Pligt til at føre autoriserede Bøger, har selv de største Landbrugsbedrifter ingen Pligt i saa Henseende. Bønderne undskylder sig med, at de kan ikke regne. Hvad de vil finde paa for til sin Tid at forhindre en Lærlingelovgivning paa Landvæsenets Omraade, skal det blive interessant at se. De kan i hvert Fald ikke undskylde sig med, at de ikke forstaar at regne den ud. Thi der er i de senere Aar gaaet Spekulation i Landvæsenselever, saa det kan klodse.

I tidligere Tid blev Landvæsenselever væsentlig rekruteret fra »bedre« Familier, hvis Sønner, der havde vist sig umuligt til alt andet eller af andre Grunde ikke var egnede til Bylivet, blev sat paa Græs paa en eller anden Herregaard, indtil Familien efter en passende Karantænetid kunde købe sit Smertensbarn en Gaard, paa hvilken man samtidig ansatte en dygtig Forvalter, der kunde forhindre »Proprietæren« i at gøre altfor mange Daarskaber. Tilgangen af Elever var derfor nogenlunde begrænset. Men saadan ser det jo ikke ud mere. Nu er det ikke Storgaardene alene, der holder Elever. Eller Proprietærgaardene. Der findes snart ikke en blot lidt større Bondegaard uden Elever.

Baade Proprietærer og Bønder har lært at spekulere i den »honnette Ambition«, som ogsaa findes i Ungdommen paa Landet. Det skal være betydeligt »finere« at være Elev end Tjenestekarl, og for at opnaa denne fine Titel, gaar mangen gæv Ungersvend ind til Arbejdsvilkaar og Lønbetingelser, som han ikke for alt vilde have ladet sig byde som Tjenestekarl. En noget lavere Løn, en længere Arbejdstid, en mere hundset Behandling, en retsløs Stilling er i mangfoldige Tilfælde alt det, der opnaas for den »Ære« at faa Lov til at kalde sig Elev, og — hvor det kommer højt — spise ved »Mellembordet«.

Arbejdsgiveren, der lever højt paa den billige Arbejdskraft, han skaffer sig gennem Elevholdet, har ingen som helst Forpligtelse til at sørge for at den unge Mand faar nogen som helst Uddannelse udover hvad enhver Tjenestekarl kan tilegne sig, og han gør det i Reglen heller ikke. Derimod regner han bestemt med, at Eleverne i givet Fald gør fælles Sag med ham i en Lønkamp. Pladsen ved Mellembordet skal, efter Arbejdsgiverens Opfattelse forpligte den unge Mand til at være parat til Skruebrækkeri, uanset at Arbejdsgiveren efter endt Udnyttelse af ham, kun kan sende ham ud i Lønarbejdernes Rækker.

Thi den overhaandtagende Anvendelse af Elever i Landbruget umuliggør at blot et rimeligt Antal af disse kan faa Lederstillinger indenfor Landbruget. Efter et ædrueligt Skøn findes der i Øjeblikket mindst 5—6 Elever for hver Forvalterplads, der er her i Landet. De Elever, der ikke stammer fra saa velhavende Hjem, at Familien kan hjælpe dem til en selvstændig Bedrift, har derfor kun umaadelig smaa Chancer for at blive andet og mere end Lønarbejdere ved Landbruget, selv om de iøvrigt maatte være saa heldige at have faaet nogen virkelig Uddannelse i deres Elevpladser. Hvis de da ikke havner i det Proletariat, der gennemtrawler Landet som »Handelsmænd« i alle mulige Brancher lige fra Høstbindegarn og Olie til Brevpapir og Snørelidser. For desværre gaar det jo en Mængde af de unge Mænd saaledes. Gennem Elevaarene har de vænnet sig til at være for fine til at være almindelige Arbejdere og kan daarlig tænke sig den Udvej, naar de en skønne Dag staar uden Plads. De slaar sig saa paa Agentur og hvad der ellers tilbyder sig af Tjans, hvor man gaar med Flip og føler sig hævet over Rakket. Desværre for dem selv opdager de hurtigt, at Agenturet er en tvivlsom Levevej. Hurtigt, men alligevel for sent til at komme tilbage til det mere regelbundne Arbejde.

Først da gaar det op for dem, at i Stedet for at spilde deres Ungdom paa at »lære Landvæsen« skulde de hellere have fortsat som Tjenestekarle med en ordentlig Løn og gaaet i Spænd med de øvrige gifte og ugifte Lønarbejdere ved Landbruget med det Formaal at fremskaffe taalelige Vilkaar for alle Landarbejdere.

R.

Hvilken Vej vælger du?

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Hvad tøver I for?

Ofte forbavses man over Tjenestekarlenes manglende Interesse for og Forstaaelse af Organisationen, og ikke uden Grund — thi hvad Interesse kan Tjenestekarlene egentlig have af at staa som passive Tilskuere i Kampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere — absolut ingen, Forholdet er jo nemlig det, at Tjenestekarlenes Arbejds- og Lønvilkaar er nøje afhængig af de øvrige Landarbejderes, saavel som den Styrke, Landarbejdernes Organisation besidder, i højeste Grad er afgørende for Løn- og øvrige Vilkaar for samtlige Landbruget beskæftigede Arbejdere.

Staar Landarbejdernes Organisation stærk, da bliver Vilkaarene for Landarbejderne gode, staar den svag, da bliver Landarbejdernes Vilkaar forringede, derfor skulde man jo ogsaa synes, at netop i Nedskæringstider, maatte Tjenestekarlene forstaa, at deres Styrke ligger i, at de staar sammen med Landbrugets øvrige Arbejdere, for at bremse op for Arbejdsgivernes Nedskæringslyster — naar de imidlertid ikke gør det, kan det jo kun være paa Grund af Uforstand, derfor er det ogsaa vort Formaal, selv om vi maa gentage, hvad vi har sagt Snese af Gange, at forsøge paa at faa indprentet Tjenestekarlene, at de hører hjemme i Arbejdernes Rækker og skal være med i disses Organisation; thi saa længe de staar udenfor Organisationen, da varetager de Arbejdsgivernes Interesser til Skade for dem selv og øvrige Landarbejdere.

Tjenestekarlenes Fremtidsdrøm om at blive sin egen Herre eksisterer da ikke mere, i hvert Fald maa det da staa enhver klart, at den aldrig vil gaa i Opfyldelse, derfor bliver Tjenestekarlenes fremtidige Plads i Samfundet i Lønarbejdernes Rækker og deres Vilkaar bliver Lønarbejdernes. Naar dette er Tilfældet, hvilket enhver kan overbevise sig om ved at lægge Mærke til Livet, som det former sig, saa er der kun en eneste Vej tilbage for Tjenestekarlene til at sikre sig, at Fremtiden former sig paa den bedst mulige Maade for dem, og det er ved at indmelde sig i Landarbejderforbundet. Derved opnaar Tjenestekarlene først og fremmest at sikre deres Retsstilling saa længe deres Lod er Tjenestekarlenes, samtidig hermed bliver de medbestemmende og de Arbejds- og Lønvilkaar, hvorunder de skal leve Livet, de er med at bygge op det Bolværk, som skal værne dem mod Overgreb fra Arbejdsgivernes Side, og de er med at sikre deres Fremtid saavel naar de har Arbejde, som hvis Arbejdsløshedens Uhygge og Elendighed skal melde sig hos dem.

Derfor Tjenestekarle, opgiv Eders meningsløse passive Holdning, kom ind i Rækkerne, vær med i Arbejdet. Arbejderklassen har ikke Raad til at undvære Eder i dens Organisation, og selv ligger Eders Interesse hos Arbejderne. For Størsteparten af Eder gælder det dog — I er kommen fra Arbejderhjem, Eders Liv er Arbejderens og Eders Fremtid ligger i det Arbejderhjem I selv skal bygge op.

Derfor tøv ikke længere, men kom og vær med i Arbejdet for at sprede Lys og Lykke i disse Arbejderhjem.

Axel Sørensen.

Der gives Indrejsetilladelse til 600 polske Roearbejdere.

Dagbladene meddeler, at der er givet Indrejsetilladelse til 600 polske Sukkerroearbejdere, til den forestaaende Roesæson. — Dette er ikke begrundet i, at der ikke kan skaffes danske Arbejdere til dette Arbejde, fuldt kvalificerede Folk. Nej, det skyldes udelukkende, at vore Storagrarer foretrækker Polakker fremfor danske Arbejdere. De gik som bekendt i Vinter til Indenrigsminister Kragh og anmodede om at faa det Udvalg ophævet, som i de senere Aar har haft med dette Spørgsmaal at gøre, og hvori ogsaa Arbejderne var repræsenteret. Og i Stedet for selv faa Ret til, gennem Foreningen af Polakimportører at bestemme, om der skal indføres fremmed Arbejdskraft her til Landet. Hr. Kragh kunde naturligvis ikke nægte sine gode Venner og Vælgere denne Villighed. Nu foreligger altsaa det første Resultat i Form af den omtalte Indrejsetilladelse. Det betyder 600 flere arbejdsløse danske Landarbejdere.

Ugens Hændelser.

Som først i Rækken af de europæiske Stormagter, der i Aar afholder Valg, har Frankrig afholdt sit første Valg, idet det efterfølges af et Omvalg, hvor den endelige Afgørelse finder Sted.

*

Ved de tyske Valg den 20. Maj er opstillet ikke færre end 9000 Kandidater, — samtidig med Rigsdagsvalgene afholdes der Landdagsvalg i Preussen, Bayern, Württemberg, Anhalt og Oldenburg.

*

Fra Milano telegraferes, at de fascistiske Ledere er meget nervøse over, at det endnu ikke er lykkedes at finde den, der forøvede Attentatet imod Kong Victor Emanuel. Der er blevet arresteret ca. 100 Personer, deriblandt flere forhenværende Fascister, og der sidder nu ialt over 300 Personer arresteret i Milano, mistænkte for Delagtighed i Attentatet.

*

Københavns nye Overpræsident er udnævnt; det blev Departementschef Bülow.

Indenrigsminister Kragh kunde saaledes ikke nægte sig den Fornøjelse at undlade at tage Hensyn til de politiske Forhold i København, hvor Socialdemokraterne er Flertal.

*

Lensbesiddere fra hele Landet har paa et Møde i Odense vedtaget at oprette en Fagforening.

*

I den forløbne Uge er Arbejdsløsheden dalet fra 56,498 Arbejdsløse til 53,020, altsaa en Nedgang paa 3,473. Landarbejderne havde 2741 Arbejdsløse.

Et gammelkendt Folkelivsbillede i det danske Foraar.
Polakimportørerne vurderer Resultatet af deres Henvendelse til Indenrigsminister Kragh.

Tjenestekarlene og Organisationen.

Da Landarbejderbevægelsen begyndte i 1906 og lige op til 1916, var det Tjenestekarlene, som fylkede sig om Bevægelsen, og det var Tjenestekarlene som ikke alene tog Ledelsen af Afdelingerne og hele Bevægelsen iøvrigt, men det var ogsaa disse, som startede Afdelingen og udførte det brydsomme Agitationsarbejde. De var kort sagt Sjælen i Bevægelsen.

I 1916 og 17 fik Bevægelsen Tag i de gifte Arbejdere, hvad der gav Afdelingerne en mere konstant Tilværelse, og Organisationen i sin nuværende Form og Omfang er siden bygget op af de gifte Arbejdere.

Men hvorfor viste Tjenestekarlene i Bevægelsens første 10 Aar den levende Interesse for Organisationen for saa at tabe Interessen for den, da den i 1917 og 18 fik sit Gennembrud og begyndte at føre sine Krav og Ideer ud i Livet. Det er ikke fordi, Bevægelsen har svigtet Krav og Idéer fra sin Barndom, thi ser man paa de Krav, Bevægelsen den Gang opstillede for Tjenestekarlenes Vedkommende, da er disse i overmaade stor Udstrækning gennemført, og i stor Udstrækning er der gennemført Reformer, som slet ikke stod paa Programmet i 1906—16.

Kravene fra 1910.

Jeg skal anføre Bevægelsens faglige Krav fra 1910, hvori der kræves:

1) Frie Kontrakter mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, hvorved Tvendelovens Bestemmelser sattes ud af Kraft.
2) Tidssvarende Tyendekamre og Herregaardshuse. Tvendekamrene maa højst være indrettede til 2 Mand og forsynede med Enkeltmandssenge.
3) Højere Løn, der for Tvendes Vedkommende maa udbetales hver Maanedsdag.
   Arbejdsmændenes Dagløn maa ikke være under 2 Kr. pr. Dag om Vinteren og ikke under 3 Kr. om Sommeren.
4) Bestemt Arbejdstid, der ikke om Vinteren maa overstige 8 Timer og om Sommeren ikke over 10 Timer pr. Dag. Staldtieneste og lignende regnes med til Arbejdstiden.
5) Søndags- og Overarbeide betales med mindst 35 Øre i Timen.
6) Opsigelsesfrist paa 14 Dage fra begge Sider.
7) 8 Dages Sommerferie for alle, der arbejder ved Landbruget, uden Indskrænkning i Lønnen.

Dette var de faglige Krav, man satte sig som Maal i Bevægelsens Ungdom.

Er disse Krav gennemført?

Vil man nu undersøge, i hvilken Grad disse Krav er gennemført, har i alt Fald Tjenestekarlene ingen Grund til Utilfredshed.

For det første Kravs Vedkommende (frie Kontrakter) er det meget mere end gennemført, idet Arbejdsvilkaarene: Ret og Pligt, Løn, Arbejdstid m. m. er fastlagt i kollektive Overenskomster af Form og Indhold, som man end ikke drømte om i 1910. Da forekom selve Tanken om Overenskomster i Landbruget som en saa fantastisk Idé, at man nøjedes med at tale om frie Kontrakter i Stedet for at nævne det umulige om kollektive Overenskomster.

Hvad Punkt 2 angaar, er dette ogsaa gennemført. Daglejerboligernes Reformering blev gennemført i 1919 og Tyendeværelsernes Forbedring i 1920. I Overenskomsten af 1920 blev Dobbeltsengene erklæret for ulovlige og m. m., idet der indsattes følgende Paragraf i Overenskomsten:

Det Værelse, som overlades Medhjælperne, skal være lyst, forsvarligt indrettet og vel vedligeholdt. Værelset maa højst være indrettet til 3 Personer og skal være forsynet med Bræddegulv eller andet lign. Gulv, et godt Bord, mindst 1 Stol til hver Mand, Vaskestel og et godt Sengested til hver af Medhjælperne. Naar det er mørkt om Aftenen, skal Værelset endvidere være til at oplyse. Rene Lagener skal gives Medhjælperne mindst 1 Gang hver Maaned, og rene Haandklæder en Gang hver Uge. Findes Værelset i en Staldbygning, skal der paa Medhjælperens derom fremsatte Ønske, saavidt muligt, indrettes en af Stalden uafhængig og bekvem Indgang. Medhjælperværelser, der indrettes efter denne Overenskomsts Vedtagelse, maa ikke indrettes i Forbindelse med selve Stalden og de skal, hvor der ikke er Adgang til en bekvem og opvarmet Samlingsstue, være forsynet med Kakkelovn eller anden Varmeindretning. Værelsets Rengøring og Vedligeholdelse samt Udgifterne til Belysning og Opvarmning paahviler Arbejdsgiveren. Den Kost, som Medhjælperne erholder som en Del af Lønnen, skal i enhver Henseende være god og tilstrækkelig.

Punkt 3 og 4 er ligeledes gennemført. Punkt 5 om Betaling for Søn- og Helligdagsarbejde og Overarbejde er ligeledes gennemført. Efter de nugældende Overenskomster skal Overarbejde for alle, baade gifte Mænd og Tjenestekarle, betales med 80 Øre i Timen for de første 2 Timer og derudover samt for Søn og Helligdagsarbejde med 1 Krone i Timen.

Men her er gennemført langt mere end Programmet fordrer, idet Søn- og Helligdagsfrihed er gennemført for gifte og ugifte Arbejdere, saaledes at det Arbejde, der skal udføres paa Helligdagne, kun er ganske nødvendig Staldtieneste.

Det gamle Svineri med, at Bonden om Søndagen skulde have fejet Gaard, skaaret Hakkelse, knust Korn, renset under Svinene o. m. a. skal efter Overenskomsten betales med 1 Krone i Timen, hvilket betyder, at det bliver udført i Arbejdsdagene.

Punkt 6 er gennemført i den Udstrækning, Landarbejderne ønskede. Opsigelsesfristen afkortet i 1919, nemlig til 3 Maaneder.

De faste Arbejdere og Tjenestekarlene ønsker næppe 14 Dages Opsigelsesfrist som en almindelig Regel.

Tilbage staar Punkt 7, som ikke er gennemført endnu, idet den nye Tyendelov sikrer Tjenestekarlene 3—6 Dages Ferie.

Naar Organisationen i denne Udstrækning

har gennemført de Krav,

Tjenestekarlene i 1910 opstillede som det foreløbige Maal for Bevægelsens faglige Arbejde, kunde man ogsaa forvente, at Tjenestekarlene vilde fylkes om Organisationen, dels for at skaffe sig Organisationens Resultater omsat i deres daglige Arbejde, dels for at være med at opstille nye Krav og erobre sig nye Fremskridt.

Men det er ikke sket.

De af Forbundet gennemførte sociale og kulturelle Forbedringer i Tjenestekarlenes Arbejdsforhold er kun i en ringe Udstrækning kommet Tjenestekarlene til gode, fordi de har holdt sig udenfor Organisationen.

Det er nemlig ikke nok,

at Forbundet skaffer Tjenestekarlene Forbedringer og Rettigheder i Overenskomsterne, Tjenestekarlene skal ogsaa være med i Organisationen for at føre Forbedringerne ud i Livet og faa dem respekteret paa deres Arbejdspladser. Det kan Organisationen nemlig ikke uden at Tjenestekarlene er med og selv vil være med at faa Overenskomsten respekteret.

Dette havde Tjenestekarlene en klar Forstaaelse af i 1906 til 1916. Hvorfor forstaar Tjenestekarlene da ikke det nu?

Hvorfor er den samme Stand, som i 1906—1916 var Bevægelsens Bannerførere, nu saa uforstaaende overfor Organisationen.

Er det Ligegyldighed eller er det Mangel paa Forstaaelse?

Var Tjenestekarlene før Krigen af et bedre Stof end Tjenestekarlene nu om Dage?

Noget tyder paa det. Der var mere

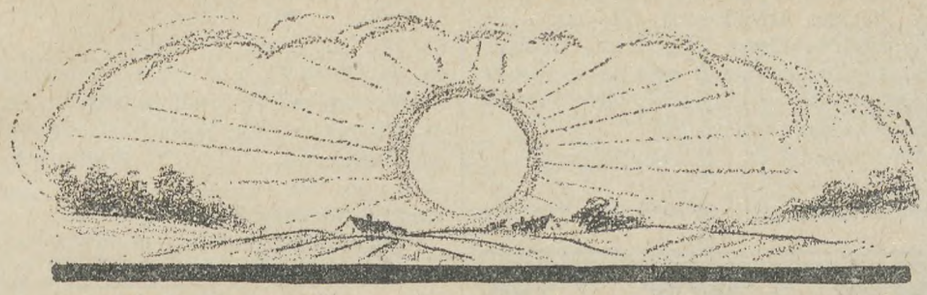

TYENDEVISE.

Mel.: Dannevang ved grønne Bred.

Bønder! i jer Trælles Lod
varsles nu Forandring;
hører I det tunge Traad
af et Folk paa Vandring;
Gamlingen med Øret spændt
staar ved Væg og lytter:
Tidens nye Tanker tændt
trindt i Udmarkshytter.

Bondens Kvæg paa Bondens Jord
har vi røgtet trolig;
har vi ikke delt dets Fo'er
har vi delt dets Bolig;
paa hans Ager, i hans Lo
har vor Kraft vi ødet,
hvad der paa hans Marker gro,
har med Sved vi gødet.

Tusind Aar i Trællekaar
har vor Slægt nu været;
som en Job med Potteskaar
krøb vi krum langs Gærdet.
Betlerbrød af Bondens Haand
slængt til ussel Føde,
men i Hunger har vor Aand
krympet sig til døde.

Han, som med Bekymring ser
Plagens slappe Koder
og sig helt fortvivlet tér,
naar hans Skorsten soder,
han la'r os bag Møddingsvæg
ved hans Stald forsumpe
kun som Nabo til hans Kvæg
og hans Ajlepumpe.

Nu er Mulmets Tid forbi
og vor Dagning inde;
som en Ungdom stærk og fri
skal os Verden finde;
ud af usle Trællekaar
vi vort Arbejd flytter,
som en enig Flok vi staar,
Folk fra Udmarkshytter!

Anders Dolleris.

Alvor og Eftertanke blandt Tjenestekarlene den Gang end nu, og dog er Karlene nu om Stunder i Besiddelse af fuldkommen saa god Oplysning, men de er vist mindre selvstændige i Tankegang og har færre Interesser for sociale Spørgsmaal og til Gengæld flere Interesser for Morskab og Fornøjelse. En næste Aarsag er vel ogsaa, at Tjenestekarlene i endnu større Udstrækning end før er Folk under 18—20 Aars Alderen. Bønderne bryder sig jo ikke meget om ældre Karle, de kræver Løn for Arbejdet og ordentlig Behandling, og det er ikke efter Bøndernes Katekismus.

Men endelig har Konjunkturer og Forholdene for Tjenestekarlene vel ogsaa nogen Betydning.

I Aarene før Krigen

havde Karlene saa meget at være utilfredse med. Lønnen var ringe, men navnlig var Kost, Værelse og Behandling egnet til at sætte Oprørstanker blandt Karlene.

Bortset fra Vinteren 1917—18 kom der for Tjenestekarlene en Række gode Aar fra 1915 til 1920—21 og igen nogle gode Aar fra 1923—25, hvor Lønnen steg stærkt og til sine Tider gik højt op, og i Kraft af Forbundets Arbejde blev Forholdene stærkt forbedret for Karlene, og dette har vel bidraget stærkt til Karlenes Sorgløshed.

Men siden Foraaret 1926 er det uafbrudt gaaet tilbage for Tjenestekarlene, Lønnen er gaaet stærkt ned og nærmer sig for mange Lønningerne før Krigen, Arbejdsløsheden er stærkt voksende, og Bonden og Fæstemændene har igen begyndt at anvende de gamle Metoder overfor Karlene.

Daarlig Behandling, daarlig Kost, ringe Løn og ellers Arbejdsløshed er nu, hvad Karlene bydes paa, og desværre er der ikke Udsigt til nogen snarlig Bedring i disse Forhold, om ikke Tjenestekarlene forstaar ved Tilslutning til Organisationen, ligesom de gifte Arbejdere, at skabe sig et Værn for Deres Interesser og et Middel til at højne deres Kaar.

Oscar Levinsen.

Roedyrkerne og Sukkerfabrikerne er enige.

Som bekendt havde Sukkerfabrikerne gjort en Overenskomst med Dyrkerne afhængig af, at der forelaa Overenskomst med Landarbejderforbundet for Roearbejdet for den kommende Sæson.

Forhandlingerne mellem Fabrikken og Dyrkerne har derfor i den sidste Tid ligget stille.

Efter at Forligsmandsforslaget var blevet vedtaget, blev de omtalte Forhandlinger straks optaget, og er ifølge Dagspressen resulteret i, at der er opnaaet Enighed.

Betingelserne for Sukkerroedyrkningen i den kommende Sæson er de samme som i det forløbne Aar. Dyrkernes Betaling beregnes efter den indenlandske Melispris og de faar den samme Andel i Fabrikernes Udbytte som sidste Aar.

Derefter vil Tegningen af Sukkerroearealer kunde tage sin Begyndelse og vil kunne afsluttes i indeværende Uge.

Man regner med, at kun en ganske enkelt Landbruger, der har indstillet sig paa Sukkerroedyrkning, har saaet Byg. Saa godt som alle Dyrkerne stillede sig afventende i Haabet om, at der nok skulde opnaas et Resultat mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne.

Sølvbryllup.

Den 1. Maj kan Medlem af Magleby (Møen) Afdeling Husejer Hans P. Hansen og Hustru, Budsemark, fejre deres Sølvbryllup. Hansen har været med til at oprette Magleby Afdeling i 1918 og har været Afdelingens Kasserer siden 1919, og han har udført dette Arbejde samvittighedsfuldt. Magleby Afdeling ønsker: Hjertelig til Lykke paa Sølvbryllupsdagen!

F. N.

— — —

Den 3. Maj fejrer Husmand Peter Larsen og Hustru, Kilderishus ved Ulsegaard, deres Sølvbryllup. Peter Larsen har været med at stifte Landarbejderforeningen, har været en ivrig Agitator og har beklædt en

Række Tillidshverv i Foreningen. Hjemmet har været et Samlingssted for mange, og der har altid været godt Humør til Stede.

Vi siger Sølvbrudeparret Tak for den Tid, der svandt, og ønsker dem rigtig hjertelig til Lykke. S. J.

— — —

Tirsdag den 8. Maj kan Jens Larsen og Hustru, Ejedevej, Faxe, fejre deres Sølvbryllup.

Jens Larsen har altid været en ivrig Fagforeningsmand og har gjort et stort Arbejde for vor Organisation, trolig bistaaet af

sin Hustru. Jens Larsen har beklædt flere Tillidsposter, bl. a. har han været Kredsformand, han er nu Næstformand i den ny Østsjællands Kredsorganisation.

Vi, der har arbejdet sammen med ham i Organisationsarbejdet, har lært at vurdere ham som en dygtig Parti- og Fagfælle og en god Kammerat.

I Dagens Anledning bringer vi Sølvbrudeparret vore bedste Ønsker. J. P. O.

Torsdag den 3. Maj kan Medlem af Haarlev Afdeling Arbejdsmand Ole Larsen og Hustru, Lille Linde, fejre deres Sølvbryllup. Larsen har været med til at oprette Haarlev Afdeling. Vi ønsker dem hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

V. Clemmensen.

FRA AFDELINGERNE

Sorø Amts Kredsorganisation
afholder Repræsentantskabsmøde paa Hotel »Klubben« i Sorø Søndag den 29 ds. Kl. 1 Eftm. Forretningsudvalgsmøde Kl. 11 Form. Repræsentantskabet bestaar af Formændene for alle Afdelinger indenfor Kredsen. **Forretningsudvalget.**

Roskilde Kredsorganisation
afholder Generalforsamling Søndag den 29. April Kl. 1 Eftm. paa »Fjordvilla«, Roskilde. Alle Afdelinger bedes lade sig repræsentere. **Jens Sørensen.**

Stenmagle Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 28. April Kl. 7½ paa Nyrup Afholdshotel. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. **Chr. Jensen.**

Sønder Dalby Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 28. April Kl. 7½ i Dalby Forsamlingshus. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generaforsamlingen. Medlemmerne bedes møde allesammen, da der er vigtige Sager at drøfte. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **William Christensen.**

Haarlev Afdeling.
Generalfoorsamling afholdes paa »Dania« Lørdag den 28. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. **Vald. Clemmensen.**

Hammer Afdeling
afholder Generalforsamling i Hammer Forsamlingshus Søndag den 29. April Eftermiddag Kl. 4. Valg af Formand og Hovedkontrolbestyrer samt Valg af en Bestyrelsessuppleant. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. ½ Time senere ekstra Generalforsamling. Medlemmerne bedes møde talrigt. **Bestyrelsen.**

Sorø Afdeling
har til Formand valgt Arbejdsmand Jens Rasmussen, Nielsted pr. Nyrup. Til Kontrolbestyrer Arbejdsm. Karl Olsen, Fuldby, Underkontrolbestyrer for Slaglille Jens Jørgensen, Slaglille, for Kr. Flinterup Peter Olsen, Flinterup. Kontroltiden er fra 9½—11½ Form. Medlemmerne bedes selv melde Bopælsforandring hos Posten. **Niels P. Mortensen.**

Benløse-Bringstrup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Tokio, St. Hansgade, Ringsted, Lørdag den 28. ds., Aften Kl. 8 pr. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. **Bestyrelsen.**

Herfølge Afdeling.
Paa Generalforsamlingen den 21. ds. genvalgtes til Kasserer Martin Petersen, Herfølge, og til Kontrolbestyrer valgtes Oluf Sommer, Vodskylle. **Anth. Petersen.**

Vester Egede Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 28. April Kl. 7½ Aften hos Arbmd. Otto Nielsen, Hæsede Skov. Alle Medlemmer bedes give Møde, da Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Lars Jensen.**

Kirke Hyllinge Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Karleby Forsamlingshus Lørdag den 28. April Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde. **Frederik Jensen.**

Haarlev Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 28. ds. Kl. 7½ paa »Dania«. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. **V. Clemmensen.**

Sengeløse Afdeling
afholdt forleden sin ordinære Generalforsamling og valgte Arbejdsmand Peter Rasmussen, Sengeløse Enge, som Kasserer. **L. P. Nielsen.**

Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Hyllinge Hotel Søndag den 13. Maj Kl. 2 Efterm. Kammerater, mød nu for en Gangs Skyld alle og giv eders Mening til Kende, dér er netop det rette Sted at kritisere og ikke paa de enkelte Forretningsudvalgsmedlemmer. **Karl Pedersen.**

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Mullerup Kro Lørdag den 28. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød alle. **Julius Christensen.**

Haslev Afdeling
afholder Generalforsamling hos Jens Hansen, Frerslev, Søndag den 6. Maj Kl. 3 Eftermiddag. Alle Medlemmer bedes møde. **Ejner Hansen.**

Smørum Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Smørum Kro Lørdag den 5. Maj Kl. 8. Bestyrelsen bedes give Møde Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes give Møde. **Bestyrelsen.**

Danske, brugte Militærstøvler.

Vi kan atter i Aar tilbyde vore prima højskaftede Militærstøvler med stærke, nye Kærnelædersaaler til den billige Pris af 7—8 Kr., hvilket omtrent er det samme som en alm. Forsaaling, saa Støvlerne er næsten gratis. **Militærstøvler,** højskaftede med ny Træbund, koster **5½—6½ Kr.** og med svært, nyt Fedtlædersoverlæder og ny Bund **7½ Kr.** Det er nedsat Pris, og Støvlerne er fuldstændig fri for Lapper og Rifter. Et Parti godt istandsatte **Militærstøvler** med Lædersaaler sælges for 4 Kr. Alt leveres pr. Efterkrav, 2 Par portofrit. Indsend Nr. og Omrids af Foden. Hvad ikke passer ombyttes gerne omgaaende.
Petersen & Borg, Nordre Frihavnsgade 61, København Ø.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30.000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 29. April Kl. 3 Efterm. hos Kassereren.
Peter Petersen.

Holtug-Gjorslev Afdeling
afholdt Generalforsamling den 21. April. Beretning og Regnskab godkendtes. Edv. Frederiksen gik af som Formand p. G. a. Bortrejse. Nyvagt blev Ungkarl Albert Madsen, Sigerslev, og nyvalgt Kontrolbestyrer Husmand Andersen, Gjorslev Huse. Til Forhandlingsudvalg med Sogneraadet nyvalgtes 4 Mand. Generalforsamlingen sluttede med en Tak og et Hurra for den afgaaede Formand. **A. Madsen.**

Raklev Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 21. ds. vedtoges det at forhøje Kontingentet med 25 Øre pr. Maaned. Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa at til Kontrolbestyrer nyvalgtes Ole Hansen, Illerup fra 1. Maj at regne. Kontroltiden er uforandret.
Isidor Nielsen.

Hylling Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 21. April blev Peter Kristiansen, Lerbæk, genvalgt til Kasserer og Peter Jakobsen, Taastrup, til Kontrolbestyrer. Det vedtoges, at der ikke skal være Underkontrol mere, saa Medlemmerne skal gaa til Kontrolbestyreren hver Dag, og Kontroltiden er fra 10—11, undtagen Lørdag, hvor det er fra 1—2.
Bestyrelsen.

Nyraad Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 28. April Kl. 8 paa Nyraad Kro. Alle bedes møde. **Gilling Jensen.**

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

(Fortsat fra Side 1)

de det Løntrykkeruvæsen hindres, som nu finder Sted omkring paa Fæstekontorerne i Skiftedagene, og som er til stor Fortræd for ikke alene de pladssøgende selv, men ogsaa for de øvrige Arbejdere ud over Landet.

Vi har i de senere Aar fra Landarbejderforbundets Side forsøgt i nogen Grad at raade Bod paa de ulykkelige og ødelæggende Følger af den manglende Organisation ved i vort Blad at optrykke og uddele en Priskurant og opfordre til at samle Bestræbelserne om at gennemføre de heri opsatte Lønninger paa Fæstekontorerne.

Men det er givet, at dette aldrig kan faa den Betydning, som en virkelig samlet Optræden gennem en Organisation. Vi gentager imidlertid alligevel Forsøget i Aar, og vi opfordrer de Kammerater, som end nu ikke har fundet deres Plads i vor Organisations Rækker, til at støtte os ved at være med til at gennemføre de her anførte Lønninger.

Men benyt samtidig Lejligheden til at rette den Fejl, I begaar ved at staa udenfor vor Organisation.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S „**Hellig Olav**" fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 2. Maj.

S/S „**Oscar II**" fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 9. Maj.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Enhver Herre
bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Tjenestekarlene.

Saa har vi Dagene, hvor Tjenestefolk paany kan faa deres Kræfter vurderet; de henvender sig blot paa et af Fæstekontorerne og faar inden lang Tid at vide, at den Handelsvare, de er, i Virkeligheden ikke staar saa farligt højt i Pris. Det er jo sørgeligt, og det er ogsaa en Skuffelse for mange raske Karle, naar de hører, at deres Arbejdskraft næsten ingen Værdi har.

Jeg vil dog henstille til alle de Pladssøgende, at de ikke taber Modet, og at de ikke konkurrerer hinandens Løn ned, thi det kan jo kun blive til Skade for dem selv, og den Teori, at der skulde blive mere Arbejde, naar det bliver gjort omtrent gratis, den tror jeg heller ikke paa, det vil vist blot bevirke, at Arbejdsgiverne bliver mere hensynsløse overfor Tjenestefolk og regner dem for saa meget mindre.

Det bedste for de Pladssøgende vilde jo være, om de i god Tid havde talt sammen om, hvilken Løn de vilde arbejde for i den kommende Tid, og saa stod fast ved Kravet. Det kan ikke lade sig gøre, medmindre de har en Sammenslutning, men den har de og har haft i mange Aar. Dens Opgave er jo at varetage Arbejdernes Interesser, det véd Tjenestekarlene jo ogsaa meget godt, de véd vel ogsaa meget godt, at som Enkeltmand kan de ingenting udrette. Hvorfor tilslutter da Tjenestefolkene ikke alle som een sig den Organisation, som de hører til. Det vilde bevirke, at de kunde opnaa højere Løn og bedre Arbejdsforhold og vilde være fritaget for at blive misbudt paa Fæstekontorerne Gang paa Gang. Man vil maaske svare, at de organiserede Landarbejdere for kort Tid siden ogsaa har faaet Arbejdslønnen reduceret, men husk da paa, at det ikke vilde ske, dersom vi alle stod i Organisationen. Det vilde ikke lykkes for Arbejdsgiverne at rokke ved det Krav, som Arbejderne havde stillet, og de vilde have mere Respekt overfor Arbejderne i Almindelighed.

Man kan da godt uden at gaa de uorganiserede Landarbejdere for nær, give dem Skylden for den Reduktion, som de organiserede har faaet, — at den ikke blev større, end den blev, kan vi takke Organisationen for og det gode Sammenhold indenfor de organiserede Landarbejdere.

Men dersom vi da ellers kender Bønderne, kan vi være klar over, at dem, der nu møder ved Fæstekontorerne og skal have sig en Karl, nok skal forsøge at bringe Lønnen ned til det mindst mulige, og da har Tjenestekarlen ingen til at tale sin Sag. Som Slutresultat faar han da en meget mindre Betaling for sin Arbejdskraft, end dersom han havde staaet sammen med sine organiserede Kolleger.

Læg nu Mærke til, hvad Skiftedagen bringer, tænk saa over, naar du nu er kommen i den nye Plads, paa hvilken Maade du nu vilde have gavnet dig selv bedst, og tænk ogsaa paa, at har du skadet dig selv ved din Fejltagelse, har du ogsaa skadet dine Kammerater udover Landet, kun til Glæde for den, der køber din Arbejdskraft for Spotpris.

Tjenestekarlene maa med i Organisationen, det kan ikke gaa, at de staar udenfor, og vi maa have Fæstekontorerne overflødiggjort, thi de har aldrig vist sig at være i Arbejdernes Interesse.

Alfred Carlsen.

Er det ligegyldigt om vi har et Landarbejderforbund?

Dette Spørgsmaal er der mange af de Uorganiserede, der ikke forstaar at veje. Et slaaende Eksempel paa Elendigheden i saa Henseende mødte jeg en Dag, jeg var paa Agitation, hvor en Mand med godt et halvt Dusin Børn paastod, at Forholdene vilde være ens, enten vi havde Forbundet eller ikke. Jeg studsede — og med saa stor Familie, tænkte jeg. Mit Svar til Manden var: Det maa du ikke sige, du har ingen Ret til at have den Mening, for vi kan bevise det modsatte. Og jeg skal fortælle dig hvorledes. Du har haft, siger du, 9 Tdr. Land Roer sidste Aar. Paa dem har vor Sammenslutning givet dig 160 Kr. Du vil maaske ikke tro mig, men Sandheden er den, at Arbejdsgiverne havde tænkt paa at forlange os ned til 65 Kr. pr. Td. L., staaende overfor en Modorganisation. Men vi holdt de 83. Paa 9 Tdr. L. har du tjent 162 Kr. ved vor Sammenslutning, og saa mener du ikke at have Raad til at betale Kontingentet. Paastaa ikke, at Organisationen ingen Betydning har.

Og til alle I andre Uorganiserede, som tumler med samme Spørgsmaal, skal det siges: Vor Betydning og Indflydelse er meget stor, men bliver fordoblet ved en Fordobling af Medlemstallet.

Mange er ogsaa de, der kan og vil indse, det er rigtigt, men gaar udenom alligevel. Disse er mindst lige saa daarlige Medborgere, for de tror at kunne klare sig fri med en saadan Eftergivenhed. De er mest interesserede i at nyde med af vore Frugter uden selv at yde Pligter. Skam for den Arbejder, der ønsker at nyde Fordel af andre Arbejdere uden at støtte disse, og »fy« for den, der saaledes ønsker at leve paa sin Kammerats Bekostning.

Se ogsaa paa den nys afsluttede Situations Resultat. Forstaa det ikke som noget fint Udbytte, at vi maatte ned, men som noget stolt for Organisationen, at den holdt igen fra at falde i det Uhyggelighedens Gab, Arbejdsgiverne aabnede for os ved deres fantastiske Kravs Fremsættelse.

Og til sidst kan man da spørge: Hvem er klogest paa Organisationsforhold, de Udenforstaaende eller Indenforstaaende?

En gammel Skrædder (Familieforsørger) talte med en Præst (barneløs). De talte om Børns Opdragelse og Mads siger, for det hed han, til Præsten: »Ved De, Hr. Pastor, hvem der er klogest i Børneopdragelse?« Pastoren lyttede lidt, saa kom Mads igen: »Det er de, der ingen Børn har.«

De Udenforstaaende skal selvfølgelig have Lov til at have deres Mening om Organisationen og dens Betydning, saafremt den ikke er skør, som forannævnte, men de skal ogsaa notere sig de Sandheder, Organisationen igennem Tillidsmænd og Agitatorer fremkommer med og paa Baggrund deraf se nøgternt paa Spørgsmaalene og ikke lade det person-egoistiske Syn være afgørende i disse Spørgsmaal.

Og kom saa med. Det er det nødvendigste af det hele. For

»Der skal hamres — der skal pløjes, —
der skal lægges Sten paa Sten, —
der skal Haan og Modgang døjes, —
men vor Sag er lige ren.«

Chr. Jørgensen.

Kredsmøder i April-Maj

Søndag den 29. April:

Falster-Østlollands-Kredsen Kl. 10 paa Hotel »Valdemar«, Nykøbing F.

Roskilde-Kredsen Kl. 1 paa »Fjordvilla« i Roskilde.

Sorø-Kredsen Repræsentantskabsmøde Kl. 1 paa Klubben i Sorø.

Søndag den 6. Maj.

Langelands-Kredsen Kl. 2 paa Landmandshotellet i Rudkøbing.

Bornholms-Kredsen Kl. 1 paa Hotel »Nutiden« i Rønne.

Søndag den 13. Maj.

Djurslands-Kredsen

Vestfyns-Kredsen Kl. 11 paa »Industrien« i Aarup.

Midtlollands-Kredsen Kl. 10 paa Hotel »Dana«, Maribo.

Til Tillidsmændene!

Det meddeles herved, at Landsoverenskomsten nu er færdig fra Trykkeriet og kan bestilles af Afdelingerne. Prisen er som i Fjor 25 Øre. Der findes i Aar ingen speciel for Langeland, idet Langeland er indbefattet i den samlede Overenskomst.

Bestillingsseddel.

..... Afdeling ønsker sig tilsendt ..... Stk. af den nye Landsoverenskomst.

Navn .....

Adresse .....

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. = White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Stor Præmieuddeling

Enhver faar en af disse 4 Præmier gratis sammen med Cassanovas galante Eventyr i 4 Bind for kun Kr. 3,85 plus Forsendelse.

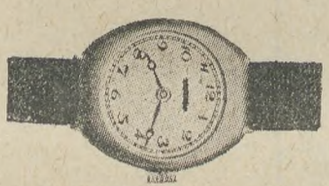

Præmie Nr. 2.
Et ægte 14 Karats Guldplaque Damearmbaandsur m. Moiré-Rem, 36 Timers Værk, ikke til at skelne fra et Ur til 100 Kr.

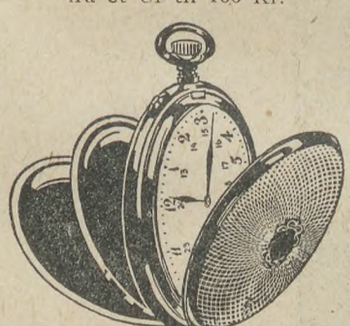

Præmie Nr. 3.
Et ægte 14 Karats Guldplaque Kavalerur med Springkapsel. 36 Timers Værk, ikke til at skelne fra et Ur til 100 Kr.

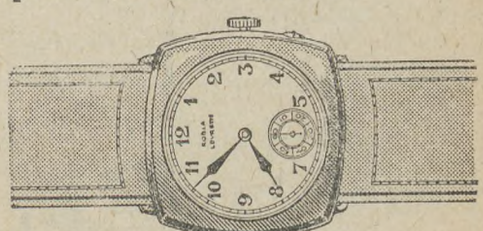

Præmie Nr. 1.
Et ægte 14 Karats Guldplaque Herrearmbaandsur. 36 Timers Værk, ikke til at skelne fra et Ur til 50 Kr.

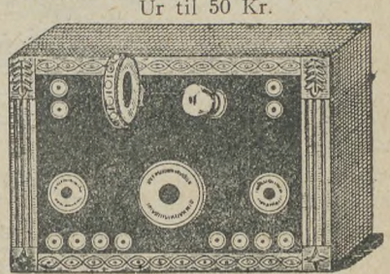

Præmie Nr. 4.
Et moderne Radioapparat, Fabrikat »The Royal Radioapparat Industri«, System Multidyn, indb. Spoler, uden Tilbeh. Vi har i hundredevis af anerkendende Udtalelser om dette fortrinlige Apparat, som er saa let at betjene, at selv et Barn kan gøre det. Apparaterne demonstreres hver Dag.

For at kunne deltage i denne store Præmieuddeling, og faa en af de 4 Præmier gratis, forlanges der kun, at De skal kunne løse nedenstaaende Præmieopgave, og at De samtidig køber det verdensberømte Værk: **Cassanovas galante Eventyr. - Hvem var Cassanova?** Giovanni Cassanova er kendt over den hele Verden for sine enestaaende Bedrifter, og ikke mindst ved sine utallige pikante Kærlighedseventyr. Han gav sig ogsaa af med de paa sin Tid herskende alkymistiske Svindlerier, for hvilket han i Venedig af Timandsraadet blev arresteret og dømt til 5 Aars Fængsel i de berygtede Blykamre. Her sad han i 15 Maaneder, hvorpaa han udførte den enestaaende Bedrift at bryde ud derfra. Hans Undvigelse herfra er et Vidunder af Energi og Udholdenhed, og hans Skildring heraf er da ogsaa blevet et Mønster for alle senere Romanforfattere. Saa drog han atter ud paa Eventyr. Som en Aal snor han sig mellem sin Samtids Mennesker, mellem Fyrster, Diplomater, Spillere, Gøglere, Vagabonder og først og sidst Kvinder, altid hensynsløs og dog i hvert enkelt Forhold den ømmeste, mest hengivne Elsker, den mest moralske af alle Don Juan'er har en fransk Forfatter kaldt ham. **Cassanovas galante Eventyr** er det mest pikante og spændende Værk, som nogensinde er skrevet. Sammen med de 4 Bøger modtager De saa aldeles gratis en af de 4 Præmier. Skriv derfor straks, da kun et begrænset Parti haves, idet Værket nu er solgt i over 30,000 Eksemplarer.

PRÆMIEGAADEN! — Disse 9 Bogstaver skal omstilles saa de danner Navnet paa en Eventyrer.

N. O. A. V. C. S. A. S. A.

DE FORENEDE FORLAG
RYESGADE 14
- KØBENHAVN N. -

PRÆMIEKUPON
til
De forenede Forlag, Ryesgade 14, Kbhvn.

Navnet paa Eventyreren er: .....

Jeg har saaledes gratis vundet en af de 4 Præmier. Denne skal sendes mig sammen med Værket: Casanovas galante Eventyr, som jeg hermed bestiller til en Pris af Kr. 3,85 plus Forsendelse pr Efterkrav.

Navn: .....

Adresse: .....

En sikker Vinder -

Adamas - Nutidens
fineste og mest milde
orientalske Cigaret
20 Stk. 50 Øre

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 18. Fredag den 4. Maj 1928. 14. Aargang.

Skiftedagen.

Skiftedagen i Aar begyndte med ret kraftig Tilstrømning til Fæstekontorerne den 1. Maj. Imidlertid bevirkede de karrige Tilbud, at Tjenestefolkene allerede 2den Maj holdt sig beskedent tilbage. Iøvrigt er vort Indtryk af Skiftedagen, at Organisationens Virksomhed gennem Aarene har ført til, at Tjenestekarlenes Forstaaelse af Organisationen og deres Forpligtelser overfor Organisationen er bleven dem i højere Grad bevidst. — Som Eksempel herpaa kan nævnes, at de uddelte Blade med Priskuranter har haft langt større Interesse end i tidligere Tider, og fra Fæstekontorernes Ventelokaler for Tjenestesøgende lød Strofer-ne af Anders Dolleris' karakteristiske Tyendesang — »Bønder i jer Trælles Lod varsles nu Forandring«, som er optrykt i Bladet. Dette lille Intermezzo, der udspandt sig paa Jørgen Jensens Enkes Fæstekontor i Larsbjørnstræde i København, er et Vidnesbyrd om de Pladssøgendes stadig stigende Klasseforstaaelse.

Nedenstaaende hidsætter vi nogle Interviews, der til en vis Grad gengiver det rigtige Billede af Dagen — men iøvrigt er det paa nærværende Tidspunkt vanskeligt at give et helt paalideligt Billede af Skiftedagssituationen, som den i Virkeligheden vil komme til at forme sig — men vi skal i næste Nummer komme tilbage til Spørgsmaalet.

Vi gengiver Resultatet af vore Besøg paa de forskellige Fæstekontorer:

Tilbud og Efterspørgsel opvejer hinanden.

— Er der travlt? spørger vi paa Jørgen Jensens Enkes Fæstekontor i Larsbjørnstræde.

— Ja, — lyder Svaret, — der er meget stærk Tilstrømning.

— Fra begge Sider?

— Ja, der er mange, der kommer her for at faa Arbejde, og der er mange, der kommer for at faa Arbejdskraft. Vi tænker, at Tilbud og Efterspørgsel nok skal veje hinanden op.

— Hvorledes er Forholdene i Sammenligning med sidste Sommer?

— Aa — nogetledes de samme.

— Og Lønningerne?

— De ligger mellem 300 og 500 Kroner.

Lønningerne ned.

Vi gaar over Gaden til Holmers Fæstekontor.

— Hvorledes gaar det her?

— Her er meget travlt.

— Er der Brug for Arbejdskraft?

— Ja — det er der.

— Mere end sidste Aar?

— Ja, det ser næsten ud til, at Efterspørgselen efter Arbejdere er større end forrige Aar. Vi har næsten aldrig haft saa travlt og har ikke paa mange Aar haft saa mange Bestillinger. Karlene kommer ud med det samme.

— Hvorledes er Lønningerne?

— Aa, saa nogetledes de samme.

— Ingen Nedgang?

— Jo, lidt maaske. Man kan vel regne med en Nedgang paa 5—6 pCt.

Pres paa.

— Og hvorledes er det hos Dem? spørger vi tilsidst paa Andersens Fæstekontor paa Aaboulevarden.

— Her er mægtigt Pres paa.

— Er der megen Efterspørgsel efter Arbejde?

— Ja, det er der. Men ogsaa mange Tilbud.

— Og Lønnen?

— Der er lidt Nedgang — men ikke meget.

Overenskomsten for Fodermestre forbliver uforandret.

Som meddelt indeholdt det af Forligsmanden godkendte Mæglingsforslag en Bestemmelse om, at der skulde optages Forhandlinger i et Udvalg mellem Parterne om de i Overenskomstens § 32 indeholdte Bestemmelser angaaende Fodermestre. Samtidig med, at man redigerede den ny Overenskomst i Henhold til de foretagne Ændringer, fandt ogsaa de foreskrevne Forhandlinger Sted. Resultatet af disse Forhandlinger blev, at Overenskomstens § 32 forlængedes uforandret. Der vil saaledes ikke finde nogen Forandring Sted med Hensyn til Fodermestrenes Forhold i den kommende Overenskomstperiode.

Landsoverenskomsten udsendt.

Landsoverenskomsten er i denne Uge udsendt til samtlige Afdelinger og Kredsorganisationer i 2 Ekspl. til hver.

Hvor man ønsker flere end disse 2 Ekspl. i en Afdeling, kan flere Overenskomster faas efter Bestilling fra Adl. til 25 Øre pr. Stk.

Det er paa Frugten, Du skal kende Træet,

staar der i et af de Flyveskrifter, Landarbejderforbundet har sendt ud til Hundreder af Landarbejdere. Og jeg synes, at dette lille, røde Flyveblad i Virkeligheden er saa stort. Naar man læser det igennem, fortæller det os i kort opfattet Form, uden Pral og uden Overdrivelse, hvad Landarbejderne igennem Sammenslutningen har faaet udrettet, hvilke gode Frugter dette Organisationstræ har givet Landarbejderne. Ogsaa vi sønderjydske Landarbejdere, der først efter Krigen og først efter at vi er kommet ind under Danmark har lært Organisationstræet mere og mere at kende, det Træ, der efterhaanden ogsaa er plantet rundt omkring i vor Landsdel, og har givet gode, ja bedre Frugter, end mange maaske tænker over. Der kunde nævnes mange Eksempler paa, hvad der er opnaaet. Saaledes har Landbrugets Medhjælpere faaet anstændige Opholdsrum. i Modsætning til for en 5-6 Aar siden, hvor alle sov i Ko- Heste-, ja nogle endog i Svinestalden under de mest snavsede og sundhedsfarlige Forhold, der nu — takket være Organisationen — kun bydes ganske faa Steder. For Fodermestre og Daglejere er Boligforholdene forbedrede ganske betydeligt og ikke mindst er Lønningerne forbedret ganske betydeligt. Her skal blot nævnes et Eksempel. Paa den største Gaard hernede, Gammelgaard, var Dagløn-nen 2½—3½ Kr. Da Arbejderne organiserede sig, steg Lønnen med ca. 4 Kr. pr. Dag. Da i sin Tid den tyske Mark var saa at sige værdiløs, tog en stor Del tyske Landarbejdere og Tjenestekarle Arbejde i vor Landsdel til Lønninger, som det var umuligt for os at arbejde for. Ved Organisationens Initiativ blev der imidlertid sat en Stopper for dette Løntrykkeri. I denne Vinter er der ved Forhandlinger med Sognеraadene i vor Landsdel igennem Organisationen i mange Tilfælde skaffet Arbejde eller Understøttelse. Ja, der kunde paavises endnu mange gode Frugter fra dette Organisationstræ. Men selv om dette Træ er i god Vækst og har givet gode Frugter, bør vi i endnu større Grad værne og pleje det, saa det kan vokse sg endnu større og kraftigere og for stedse saa fast mod al Modgang og alle Storme. Og sandelig stormer det for Tiden i Sønderjylland. Bønderne, der har været vant til at være enebestemmende, kan ikke rigtig forstaa, at Arbejderne skal have Medbestemmelsesret om egne Leve- og Arbejdsvilkaar og deslige. De kan ikke fatte, at Arbejderne ikke saadan uden videre vil være med til at betale Bøndernes Markspekulationer, deres store Gilder og flotte Selvejerbiler. Derfor rejser Bønderne sig paa Bagbenene i den sønderjyske Klu-Klux-Klan-Bevægelse, ved hvis Møder der maa gives strengt Tavshedsløfte om hvad der foregaar. Med disse Taushedsløfter er det nu saa som saa. At Bønderne ønsker at fravriste Arbejderne alle de Frugter, de har høstet og tilkæmpet sig, er jo godt kendt, men at der findes Arbejdere, der slaar Følgeskab med dem i Kravet om Forringelse af deres egne Kaar, skulde man da holde for utroligt; desværre er det kun rigtigt nok. Saaledes har Kommunisterne sluttet sig til Selvstyre-Hoptrup-Nustrup-Bevægelsen, eller hvad de nu kalder sig allesammen, som hører ind under den sønderjyske Klu-Klux-Klan og deres Organ, »Arbejderbladet«, skriver: »Vi kan sympatisere med de udpinte sønderjyske Bønders berettigede Krav«. Disse Krav er bl. a. Nedsættelse af Arbejder-Lønninger, Nedsættelse af Skatter (som de i Forvejen har overladt deres Arbejdere at betale), Afskaffelse af alt, hvad der hedder Understøttelse til Arbejdsinvalider og Gamle. Ja, det er med disse udpinte Bønder, der i disse Tider hver Dag farer Landsdelen rundt i deres flotte Selvejerbiler, medens deres Arbejdere passer Bedrifterne for en Sulteløn — med dem er det at Kommunisterne nu i Fællesskab raaber: »Vi vil eventuelt gaa over Lig for at faa vore Krav gennemført, Kravene om de gode gamle Tider hvor Arbejdsgiverne selv bestemte over deres Arbejdere, skal vende tilbage.

Lad os derfor kaste et Blik tilbage paa Fortiden, lad os se paa de Frugter vi har høstet og tænke alvorlig over, hvad der foregaar hernede i denne Tid. Vi vil da faa et Varsko om ikke at overlade til andre at varetage vore Interesser, men kun stole paa os selv og hver Dag gøde og værne om det Organsationstræ, som for Tiden er udsat for Storme fra alle Kanter, da vil dette Træ trods alt vokse endnu større og stærkere og give endnu større og bedre Frugter.

A. Petersen.

Meld jer ind i Organisationen!

Ja, der skal rigtignok tigges baade paa den ene og den anden Maade. Taler man med de Unge om, at det er ufornuftigt af dem at de ikke lader sig indmelde i Organisationen, siger de bare, hvad Gavn har vi af den. Nej, det haster saamænd ikke saalænge vi har vor faste Plads og vor faste Løn, saa har vi ingen Nytte af den. Hvor er det sørgeligt, at saa mange staar uden for vore Rækker endnu — at Familieforsørgere ikke kan indse, at det er en Nødvendighed at være organiseret. Jeg forstaar det ikke. Hvor er det skammeligt, at de ikke kan se, at de kun gavner Overklassen, staar sig selv i Lyset, ja endog skader deres eget Samfund og fremfor alt deres fremtidige Hjem. Hvor længe skal vi dog vente efter jer? Mon I da aldrig kan indse, at I bærer jer forkert ad ved stadig at staa imod? Kan I da ikke forstaa, at det er jert eget Vel, Organisationen stræber efter.

Det kan ikke siges for tidt eller for højt. Hvorlænge vil I taale den Haan, som Modstanderne slynger Eder i Ansigtet, og hvorlænge vil I have Modstanderpressen i jert Hjem? Nej, giv dem den samme Behandling, som I har faaet af dem. Enhver er sig selv nærmest og maa hytte sit eget Skind. Hr. Kragh er en tjenstvillig Herre og flink, hvor han kan se sin egen Fordel Jeg tror bestemt, at han staar med det ene Ben i sit eget Parti og det andet i Modstandernes Parti. Der, hvor han ser sin største Chance, sætter han begge Ben.

Det er uforskammet, at saa mange Tusinde skal gaa uden Arbejde og uden en eneste Mulighed for at skaffe det fornødne til Livets Ophold. Hr. Kragh gør alt, hvad der staar i hans Magt for at saa mange som muligt kan komme paa Fattigvæsenet, ja, maaske paa Fattiggaarden. For naar der ingen Understøttelse kan faas og Hjælpekassernes Budget skal sættes yderligere ned i næsten alle Kommuner, saa faar Hjælpekassen jo mindre Penge at administrere med, og som Følge deraf bliver der flere, der maa søge Fattighjælp, og at det bliver med Fattighjælps Virkning, skal Hr. Kragh nok sørge for, da Stemmeretten derved fortabes; men vi haaber nok, at de Titusinder af Arbejdere og Smaakaarsfolk, naar Valgdagen igen kommer, da mødes og sætter Kryds paa Stemmesedlen ved vort Partis Kandidater, saa at vi kan sige til vore Modstandere: Nu er det os, der svinger Pisken, nu vil vi have Erstatning for alt det onde, I har serveret for os. Nu vil vi ogsaa være med til at styre Landets Love. Nu kan det være nok med alt det forlorne Glimmer og Hykleri.

Men det er ikke vor Agt. Vi vil bruge vort Flertal til at gennemtvinge en retfærdig Fordring af Livets Goder. Rot jer sammen, stærke Mænd, bare vældig rød i Kammen, naar I nok til Maalet frem, at plante vor røde Fane som en Bom for det Overklassetyranni, som nu praktiseres af Venstres Mænd.

Slut jer til Organisationerne, de faglige som de politiske, alle I, der nu for Alvor gennem Nedskæring og trykket Arbejdsløn har maattet være med til at betale Gildet for Kapitalen og Spekulationen. I maa vel nu have følt Pisken saa godt, at I ikke længere vil agere Forspand for vore Tyranners Spekulationer.

e—n.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Forbundet har i Marts 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Marts	For Febr. & Restanc.	Afdelings-materiale.
Aarby	337,00	256,50	7,70
Allerslev	133,00		
Alsted	92,00	284 00	6,72
Aversi-Thybjerg	179,00		
Baarse	46,50	36,00	
Benløse	126,00	80,00	
Bjergby-Mørkøv	160,50	96,00	0,59
Bogø	50,25		
Borre (Møen)	93,00	59,50	
Borsholm	60,00	72,00	
Borup	176,00	212,50	
Boslunde	84,00		
Brorup-Valby	116,75	128,00	
Dalby	88,00		
Dalmose	36,00		
Damsholte (Møen)	487,50		7,50
Egerslevmagle	36 00	32,00	
Everdrup	127,75		5,00
Fanefjord (Møn)	323,00		
Faxe	186,25	302,25	
Fensmark	110,50		
Ferslev-Vellerup	28,00	12,00	3,78
Flakkebjerg	20,00	16,00	32,00
Fodby	64,00	124,00	
Fredensborg	68,00	76,00	
Frøslev	18,00	10,00	2,00
Fuglebjerg	361,00		6,97
Fuglede	290,50	102,50	12,00
Følleslev-Særløse	124,00	146,50	
Ganløse	72,00	40,00	
Gevninge-Herslev	132,50	225,50	
Gimlinge	26,25	42,25	
Gissegaard-Nordrup	89,00		
Glumsø	250,50		3,00
Grevinge	58,50	24,50	13,30
Gunderslev			
Gundsølille	54,00		1,80
Gundsømagle	104,00	24,50	
Gyrstinge	45,00		
Haarlev	109,00		10,00
Halsnæs	43,75	35,25	4,00
Hammer	100,00	156,00	
Haraldsted	173,50		5,30
Haslev	69,50	47,00	
Hastrup-Særløse	85,00		9,00
Hellested	60 00		
Helsinge-Drøsselbjerg	146,00	72,00	
Helsinge-Valby	16,00	16,00	4,70
Herfølge	299,00		2,51
Herlufmagle	105,50	24,00	7,10
Herløv-Lyngby	352.50	259,00	
Herstederne	141,00	88,50	
Hillerød	348,00	336,00	0,32
Hjembæk	197,00	138,00	
Hjertebjerg (Møen)	204,00		
Holtug-Gjørslev	91,25	59,50	
Hyllinge	320,50	120,00	
Hørve-Faarevejle	84,00	40,00	2,00
Jordløse		56,00	
Jungshoved	71.00	36,00	
Jydstrup	186,00	72,00	2,83
Jægerspris	39,25	43,25	
Karlslunde	169,00		5,00
Kr. Hyllinge	92,00	153,00	
Kirkerup	118,50		6,74
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	34,00	34,00	
Kjøng	149,00		
Klippinge Magleby	83,00	97.00	
Kongsted	298,00	39,25	30,00
Konstrup-Tølløse	223,25	144,00	0,97
Korsør	64,00	68,00	5,10
Kundby	293,50		

SJÆLLAND	For Marts	For Febr. & Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby	60,00		
Lejre	187,00		
Lellinge	40,00		
Lidemark	31,00		11,00
Lundby	22,50		
Løve	28,00		0,56
Magleby (Møen)	240,50	199,50	
Mern	302,50		
Munke-Bjergby	56 00	64,00	
Mørdrup	65,00	60,00	20,00
Nidløse	68,50		
Nordrup	65,50		
Nyraad	68,00	33,25	
Næstelsø-Brandelev	155,75	89,50	
Ondløse	207,00	152,00	11,11
Ottestrup-Sorterup	135,00		
Præstø	203,25		
Raklev	128,00	48,00	3,82
Regstrup	141,00	122,25	
Ringsted	112,50		
Roholte	16,00	28,00	
Ruds-Vedby	290,00		
Rønnebæk	90,50		1,00
Rørby	86,25		5,00
Samsø	407,25	258,50	
Sengeløse	203,00	293,50	
Skamstrup	276 50	120,00	45,25
Skibby	324,75		
Skørpinge-Faardrup	26,50		0,82
Slangerup	111,25	60,00	
Sludstrup	38,50	34,50	
Smørum	296,00		
Snesere	182,75	195,50	
Sneslev	61,00	66,00	
Sorø	142,00	55,00	
Stege (Møen)	217,50		6,00
Stenmagle	116,00	101,00	
Stensved	160,50	161,00	
Stigsnæs	165,00	156,00	
Stillinge	76,00	170,25	
Storehedinge	179,00	108,00	10,00
St. Merløse	259,50	172,00	1,50
Strø	44,75	50,00	
Svallerup	88,50		
Sværdborg	146,00		10,00
Syv	123,00		12,34
Sæby-Buerup	132,50	173,75	
Sdr. Dalby	69,75	68,00	
Terslev	244,50	307,25	
Thestrup	129,75	170,75	
Thorslunde-Ishøj		60,00	
Thune	123,00		
Thureby	108,00	108,00	
Tjæreby	36,00		
Tornemark	28,00		
Tudsenæs	40,50	64,00	1,10
Tømmerup	81,00	56,00	1,00
Ubby	131,50	92,00	
Uggerløse	41,00		
Ulsø	302,00		
Valløby-Taarnby	101,00		
Vejlø	252,00		0,27
V. Egede	159,50	136,00	
Vetterslev-Hømb	73,50		
Viemose	129,00		10,00
Viskinge	302,50		
Volderslev-Gørslev	48,00	48,00	
Vordingborg	411,75		10,50
Ølstykke	76,50	100,00	
Ørslev	186,00	80,00	
Ørsted	133,50		1,00

hvorfor herved kvitteres $^{15}/_{4}$ 28.

Lorents Petersen.

MAJDAGEN

I Lighed med foregaaende Aar fejrede Københavns Arbejdere saavel som Landets øvrige Arbejdere Arbejdernes internationale Festdag

1ste Maj.

Overalt var der Tilslutning til Møder og Demonstrationer, overalt mødte Arbejderne frem for at tilkendegive deres Tilslutning til de Krav, som den samlede Arbejderbevægelse stiller baade politisk og faglig.

Overalt fra Talerstolene lød Kravet om Arbejdernes Ret til at ligestilles med den øvrige Befolkning, den mest harmdirrende Protest mod Ekscellenceregeringen og Arbejdsgivervældet gav Genlyd blandt Forsamlingerne og udformedes i den Resolution, som blev enstemmigt vedtaget ved samtlige Møder, og som vi optrykker nedenfor:

Danske Arbejdere, forsamlede til Demonstration for Gennemførelsen af den internationale Arbejderbevægelses Krav om 8 Timersdagens Gennemførelse ved Lov, udtaler sin enige Vilje til ubrydeligt Sammenhold for dette Kravs snarlige Gennemførelse.

Tidspunktet for Ratificeringen af den Overenskomst om 8 Timersdagen, der vedtoges paa den første internationale Arbejdskonference i Washington 1919, ogsaa med de danske Regerings- og Arbejdsgiverrepræsentanters Stemmer, kan nu ikke udskydes længere.

Forsamlingen opfordrer derfor Regeringen til snarest muligt at søge denne Sag gennemført i Rigsdagen. Den Løsning af Sagen, der er tilvejebragt af vore faglige Organisationer, betragter vi kun som en midlertidig Tilstand, der i udvidet og forbedret Form maa stadfæstes ved Lov.

Forsamlingen protesterer mod den Uvilje og Evneløshed, den siddende reaktionære Regering har lagt for Dagen i det store Spørgsmaal om Afhjælpning af den med den økonomiske Krise forbundne ekstraordinære Arbejdsløshed. Arbejdløsheden formindskes ikke ved Nedsættelse af Arbejdslønnen eller Forringelse af den sociale Lovgivning, men ved en virkelig Støtte til de særlig haardt ramte Erhvervsgrene og ved Igangsættelse af offentlige Arbejder i størst mulig Udstrækning.

Saa længe Krisen og dermed Arbejdsløsheden varer, kræver vi, at de ufrivillig Arbejdsløse ydes en saadan Understøttelse og Hjælp, at deres Hjem og Levevilkaar kan opretholdes. Ved en kraftig Nedsættelse af Militærudgifterne og andre uproduktive Udgifter kan de hertil nødvendige Midler fremskaffes.

Den siddende reaktionære Regering har nægtet at følge disse Veje, hvorfor vi udtaler vor Vilje til med alle lovlige Midler at arbejde for Reaktionens snarlige Fald.

Igennem Bevarelsen og Udvidelsen af vore faglige, politiske og kooperative Organsationer og et enigt Samarbejde vil Regeringens og Reaktionens Fald kunne ske i Løbet af kort Tid, og hermed er Vejen banet for et videre Arbejde for hele Arbejderklassens økonomiske og kulturelle Rejsning og for vore endelige Maals Gennemførelse, den internationale varige Fred og det socialistiske Samfund.

Den forjættende skønne, solbestraalede og smilende 1. Maj blev mere end nogen Gang tidligere Symbolet for den fremadstræbende Arbejderklasses Ønsker og Krav.

De mægtige Menneskemasser Samling omkring Talerstolene blev et Vidnesbyrd om Folkets Vilje og Evne til at tage deres egen Sag i deres egen Haand — —

Trods Reaktionens Surhed og Moderationens Modstand oplevede vi en 1ste Maj, der paa det kraftigste understregede Arbejdernes Vilje og Evne til at føre sin Kamp for Forbedringer af sine Kaar og Arbejdernes enstemmige og harmdirrende Protest mod den forenede Reaktions og Moderations Rædselsregimente overfor Smaakaarsfolk her i vort Land.

O. T.

Ugens Hændelser.

Overalt i Europa fejredes Arbejdernes internationale Festdag den 1. Maj med Demonstrationer og Taler for Arbejderklassens faglige og politiske Krav, kun i Frankrig var det forbudt at holde Møder eller Demonstrationer, — dog havde Arbejderne indenfor de enkelte Fag nedlagt Arbejdet — I Berlin samledes 300,000 Arbejdere til Demonstration, og om Aftenen holdtes 48 Kæmpemøder.

*

Den kinesiske Borgerkrig fortsætter med skiftende Held for de forskellige Generaler, — for Tiden har Generalen for Sydtropperne Vind i Sejlene, hans Hær har fordrevet Nordtropperne fra Hovedstaden Tsinanfu i Shantung-Provinsen.

*

Den ungarske Kommunist Bela Kun, der forøvrigt skal være Rumæner, er anholdt i Wien, hvor et Forlydende vilde vide, at han forberedte en ny Revolution i Ungarn for at styrte det reaktionære Regimente.

*

Ogsaa i Tokio i Japan fejredes 1. Maj. Tusinder af Arbejdere deltog i Demonstrationerne. 3000 Politibetjente var posteret langs Togets Rute.

*

De franske Valg gav Poincaré et tvivisomt Flertal. Socialdemokratiet fik — takket være Kommunisterne Optræden — kun 104 Mandater, i Stedet for 124.

*

I den tyske By Chemnitz (Sachsen) har Kommunister og Socialdemokrater vedtaget, at det røde Flag den 1. Maj skal vaje fra Raadhuset og øvrige kommunale Bygninger.

*

I Japan trækker det op til Ministerkrise, i Underhuset er det kommet til voldsomme Optrin, hvorunder Oppositionen beskyldte Premierminister Tanaka for at have vildledt Kejseren med falske Valgtal.

*

I Oslo afholdes efter Indbydelse af svensk »Jernvägsmanna-Selskabet« et stort nordisk Jernbanemøde i August, hvor alle Grader af Tjenestemænd fra de fire nordiske Lande mødes. Det er 16 Aar siden det sidste Møde er holdt.

*

Den indiske Bomuldsspinder-Strejke er nu effektiv: den omfatter 150,000 Bomuldsspindere.

*

Opgørelsen af den indenfor Sadelmager- og Tapetsererfaget foretagne Afstemning om ny Overenskomst har givet til Resultat, at Overenskomsten er vedtaget, og den bebudede Strejke er bortfaldet.

*

Arbejdsløshedstallet er i den forløbne Uge dalet fra 53,020 til 50,311 eller med 2709.

Der findes 2598 arbejdsløse Landarbejdere, der er afkontrolleret. Dette er en Nedgang paa ca. 150.

*

Borgerkrigen i Kina fortsættes med uformindsket Kraft. Herom meddeler et Telegram fra Shanghai:

Japanerne har landsat 550 Marinesoldater i Tsingtau, hvor der er erklæret Belejringstilstand. Der er udstedt Forbud mod at Skibe ankommer eller afgaar til Byen om Natten. Af alle Efterretninger fremgaar, at Sun-Chuan-Fangs Hær er bleven udslettet. Ogsaa Chang-Tsung-Changs Hær har lidt et alvorligt Nederlag.

Bemærk!

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

En Majtale —.

Ved Majfesten paa Fælledparken i København holdt Folketingsmand Borgbjerg følgende Tale:

Naturen har i Dag smykket sig til Majfest. De første udsprungne Bøge hilser os her i Fælledparken, Folkets Park, hvor for 60 Aar siden Husarerne huggede ind paa Folkemængden. Snart staar her en herlig Bøgeskov i Kraft af Folkets Vilje. Højre i Borgerrepræsentationen mødte for 30 Aar siden med en Plan om lige Gader ind over Fælledparken, nye Saxogader. Men vi kuldkastede disse Planer, og denne herlige Park vokser op som et Symbol paa det, vi vil have til at vokse i vort Samfund.

Vi ser tilbage og føler os stolte over den Tradition, det danske Socialdemokrati har skabt, og vinder Mod og Kraft til at gaa fremad, stadig fremad til Endemaalet er naaet.

For 4 Aar siden havde Taleren staaet paa denne Talerstol, 8 Dage efter, at det socialdemokratiske Ministerium var dannet. Han havde da peget paa de Vanskeligheder, der vilde møde det, men det vilde ikke undslaa sig for den parlamentariske Pligt og blive, saa længe det kunde gennemføre noget, men den Dag, det intet vilde kunne gennemføre, vilde det gaa ud til Valget, ud til Folket.

Det havde dog udrettet en Del. Som Socialminister havde Taleren dog faaet en Del Arbejde sat i Gang og hjulpet de arbejdsløse. Mere end Forgængeren og langt mere end Efterfølgeren (Haandklap). Vi havde Fremgang ved Valgene, men Venstre kunde dog ved de Konservatives Hjælp danne Regering.

Hvor haard end Tiden har været siden, kunde ikke 10,000 socialdemokratiske Møder have agiteret mere for vor kommende Sejr, end dette Regimente har gjort (Stærke Hør).

Taleren omtalte Bevægelsen ude paa Bondelandet og kunde tænke sig, at den kunde føre en Del over i Demokratiet. Danmarks Jord ejes nu ikke længere af Bønderne, der kun er Prioritetsbestyrere. Jorden er blevet kapitalistisk Fælleseje, og det aabner Mulighed for Forstaaelsen af, at det vilde være bedre, om den blev Samfundets Fælleseje (Hør!), saaledes at alle de, der kan gøre ærligt Arbejde paa Danmarks Jord, kan faa Adgang dertil og et hæderligt Udbytte (Hør!).

Taleren mindedes Forholdene i 1890, da Sammenrotningen begyndte, og da der skulde være Landstingsvalg. Da valgtes de første to Socialdemokrater, og nu er der 25. Ved næste Valg staar Kampen om, hvorvidt Venstre og Højre skal bevare deres Flertal. Vi staar paa Tærskelen til at erobre et demokratisk Flertal i det høje Landsting.

Socialdemokratiet gaar frem i *Kraft af* Udviklingen i Modsætning til Komministerne, der vil Socialisme *paa Trods af* Udviklingen og uden om Demokratiet. Vi gaar frem i Pagt med den demokratiske Udvikling, og netop derfor vil Virkeliggørelsen af Socialismens Idé komme just som Forholdene er modne dertil.

Taleren sluttede med en flammende Opfordring til at holde sammen og holde ud. Saa vil de næste Valgdage give straalende Sejre. Leve Arbejderklassens Sejr! Leve den internationale Socialisme! (Hurra! Haandklap.)

Kontingentrestancer.

Kontingentrestancerne er Organisationens Kræftskade. Det spiller ingen Trille for Organisationen, om den skal vente nogle Maaneder paa et Medlems Kontingent, men det spiller en afgørende Rolle for Medlemmet selv; thi er det vanskeligt at betale Kontingentet for 1 Maaned, er det da mere end dobbelt saa vanskeligt at betale 2 Maaneders Restance, og det gælder da særligt i disse Tider, hvor det er smaat med Penge. Det maa Opkræverne huske, og det maa Medlemmerne huske.

Betal derfor Kontingentet Maaned for Maaned.

Restancen for den fattige Arbejder betyder faktisk, at han sætter det ene Ben udenfor Organisationen, at han begynder at glide, og han er da ikke altid selv Herre over, hvornaar han trods sine egne og sine Kammeraters Anstrengelser rutscher udenfor.

Skiftedagen og Tjenestekarlene.

Dagene omkring 1ste Maj blev, som enhver forud kunde se, en stor Skuffelse for Tjenestekarlene. Lønningerne raslede selvfølgelig ned efter Noder. Arbejdsgiverne benyttede Lejligheden til at falde over de Pladssøgende, fordi de iforvejen var klare over, at det var det eneste Sted, hvor de kunde sætte ind med en Fordel for dem selv; det beklageligste var naturligvis, at de Pladssøgende ikke havde Spor af Føling med hinanden, og at Følgen blev, at den ene konkurrerede den andens Arbejdsfortjeneste ned. Lønnen for Sommermaanederne varierede saa galt fra 200 Kr. og op til 4 a 5 Hundrede for de 6 Sommermaaneder, naturligvis var det for Fodermestre, at der kunde opnaas den svimlende Pris af de 500 Kroner, en almindelig Tjenestekarl maatte holde sig omkring de 300 eller 350 Kr.

Det interessante ved Skiftedagen var, at Tjenestekarlene nu godt kan indse, at det er et Samarbejde, der maa igang, for at forhindre Gentagelser af den Art, men det nytter naturligvis ikke, at man kun taler om det den Dag, man har sin Handelsvare stillet til Auktion, man maa, som jeg mange Gange tidligere har gjort mig til Talsmand for her i Bladet, have det Samarbejde igang i Maaneder før man stiller op ved Fæstekontorerne, ellers gaar det, som det har vist sig i disse Dage, at den ene konkurrerer den andens Arbejdsløn ned til Skade for sig selv, og til Skade for sine Klassefæller og kun til Arbejdsgivernes Fordel. Dersom Tjenestekarlene forlængst havde villet indset, at den Plads de først og fremmest burde have udfyldt, var at staa indenfor Organisationens Rammer, var det ikke nødvendig at Lønningerne havde kommet til at ligge paa et saa daarligt Niveau; thi det kan jo ikke være Landbrugets Betalingsevne det er saa galt med, eftersom nogle af Landbrugets Arbejdsgivere kan betale opimod det dobbelte, imod hvad han kan eller vil betale. Jeg for mit vedkommende har det Indtryk, at det kun er Mangel fra Tjenestekarlenes egen Side, at de glemmer at tage Hensyn til sig selv og til deres Kammerater, som er ude for det, at skulde søge Fæstekontoret.

Vi maa naa dertil, at alle Tjenestekarle staar indenfor Organisationens Rammer, og naar det blot er en Kendsgerning, da vil Bønderne ikke igennem Fæstekontorerne være i Stand til at presse Arbejdslønnen ned til et Stade, som Landarbejderne ikke kan være tjent med eller være bekendt.

Alfred Carlsen.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Fortegnelse over nye Medlemmer

i Tiden fra 1. April til 30. April 1928.

Aaker	4
Arninge	1
Asaa	1
Asferg	3
Avnbøl	3
Baarse	1
Birket	1
Bjerby-Mørkøv	2
Boller	2
Borup S.	1
Brøndum-Hvidbjerg	1
Bøstrup	1
Dalby	1
Davinde	1
Døllefjelde-Musse	1
Elling	1
Ensted	1
Errindlev	5
Everdrup	2
Falkerslev	2
Fanefjord	1
Faxe	3
Femø	1
Fensmark	1
Frejlev	1
Fuglede	2
Fuglse	4
Føllesiev-Særslev	1
Gamby-Veflinge	1
Gandrup-Ø. Hassing	1
Gedser	2
Gerlev	1
Gjesing-Nørager	1
Gjesten	2
Glud	2
Glumsø	1
Grinderslev-Grønning	1
Gudbjerg	1
Gudumholm	1
Gunderslev	1
Gundsølille	1
Halsted-Aunede	4
Hammer	1
Haraldsted	4
Harridslev-Albæk	1
Haslev	1
Helsinge-Drøsselbjerg	1
Herfølge	1
Herlufmagle	2
Herritslev-Stubberup	1
Herslev-Gevninge	2
Hillerød	3
Hillested	3
Hjembæk	1
Hjortshøj	1
Holbøll	6
Horne	1
Horreby	1
Horslunde-Nordlunde	1
Humble	4
Hunseby	1
Hyllinge	3
Hørup	1
Hørve-Faarevejle	1
Idestrup	1
Jebjerg	3
Jungshoved	1
Jydstrup	1
Karlslunde	1
Klemensker	1
Klippinge	2
Kolindsund	2
Korsør	2
Kraghave	1
Kundby	3
Købelev	4
Køng F.	1
Lejre	1
Lumby-Stige	3
Løjtofte	3
Løsning	1
Maarslet	1
Majbølle	1
Munkebjergby	1
Møgeltønder	1
Mørke	1
Nebbelunde-Sædinge	1
Nyraad	1
Nr. Alslev	4
Nr. Borup	1
Nr. Lyndelse	1
Oddense-Otting	1
Odense	10
Ondløse	1
Otterup	1
Ottestrup-Sorterup	1
Ousted-Taaning	1
Pjedsted	1
Raaby	3
Rakkeby	1
Raklev	1
Rask Mølle	1
Raunholt	1
Regstrup	4
Rodskov	1
Rubjerg-Maarup	1
Ruds-Vedby	6
Ryde-Landet	3
Sandby	5
Sct. Hans-Sct. Olai	1
Sejs Linaa	4
Skamstrup	5
Skelby	3
Skelde	1
Skibby	1
Skærbæk	2
Slemminge	4
Snedsted	1
Snesere	1
Sommersted	1
Stenløse-Fangel	1
Stillinge	2
Stokkemarke	4
Storehedinge	4
St. Merløse	2
Svallerup	1
Systofte	6
Syv	2
Sæby-Buerup	1
Særslev-Jullerup	1
Søllested L.	2
Sdr. Bjært	1
Sønderby	1
Sdr. Dalby	1
Sdr. Næraa-Aarslev	1
Taagerup	3
Taars L.	14
Tandslet	1
Terslev	3
Thestrup	1
Tjæreborg	1
Tolstrup	1
Trelde	1
Trige	1
Tryggelev	1
Tune	1
Tømmerup	2
Ubby	6
Uggerløse	1
Uldum	1
Ullerslev	1
Vaabensted	1
Vaarst	1
Valløby-Taarnby	3
Veggerslev	1
Vejlø	1
Vejrum	1
Vesterborg	2
V. Brønderslev	1
V. Hjermitslev	1
V. Marie	2
Vilslev	1
Vindblæs	1
Vindinge (Fyn)	2
Viskinge	3
Vissenbjerg	4
Vittrup	5
Vraa-Emb	1
Vrejlev	2
Ørslev v. Vordingborg	3
Ørsted, S.	1
Østbirk	1
Ø. Ulslev	1
Østofte	3

Ialt Antal Medl. 332

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Alle Oplysninger om For 'dene; Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger**, der **gratis** sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Sølvbryllup.

Den 9. Maj kan et af vore Medlemmer i Kappel Afdeling Viktor Sørensen og Hustru, Sjunkeby, fejre deres Sølvbryllup. I Kappel Sogn og Omegn er Sølvbrudeparret kendte og agtede Folk. Svendsen har

altid været blandt dem indenfor vor Afdeling, der var i forreste Række, naar det gjaldt Afdelingens Interesser. Svendsen har været Kontrolbestyrer i 7 Aar og er i Bestyrelsen for Socialdemokratisk Forening samt i Hjælpekassebestyrelsen. I mange Aar arbejdede Svendsen og hans Hustru med Dygtighed og Flid, til de selv erhvervede sig et Hjem i Sjunkeby, hvor de nu bor. Her har de erhvervet sig mange Venner, hvilket de sikkert paa Højtidsdagen vil modtage mange Vidnesbyrd om. Kappel Afdeling ønsker: Hjertelig til Lykke paa Sølvbryllupsdagen. V. P.

Kredsmøder i Maj.

Søndag den 6. Maj.

Langelands-Kredsen Kl. 2 paa Landmandshotellet i Rudkøbing.

Bornholms-Kredsen Kl. 1 paa Hotel »Nutiden« i Rønne.

Søndag den 13. Maj.

Djurslands-Kredsen Kl. 2 paa Hotellet i Ryomgaard.

Vestfyns-Kredsen Kl. 11 paa »Industrien« i Aarup.

Midtlollands-Kredsen Kl. 10 paa Hotel »Dana«, Maribo.

Kolding Bramminge Kredsorganisation Kl. 3 paa Hotel »Aagaard« Kolding.

Søndag den 20. Maj.

Sydsjællands Kredsorganisation Kl. 12 hos Adelgaard, Vinhusgade Næstved.

FRA AFDELINGERNE

Stenmagle Afdeling

afholder Medlemsmøde 3. Lørdag i hver Maaned Kl. 7½ paa Nyrup Hotel.

Chr. Jensen.

Gundersiev Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling i Skelby Forsamlingshus Lørdag den 5. Maj Kl. 8 Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Stigsnæs Afdeling

har afholdt sin halvaarlige Generalforsamling, hvor det vedtoges at opkræve 25 Øre ekstra pr. Medlem i de seks Sommermaaneder. Til Kontrolbestyrer genvalgtes Hans M. Nielsen, Nyvang.

Afdelingen afholder Pakkefest og Bal Lørdag den 5. Maj Kl. 7½ i Magleby Forsamlingshus. Entré 2 Kr. pr. Par. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen.

Lars Peter Hansen.

Sydsjællands Kredsorganisation

afholder Stævne med Generalforsamling Søndag den 20. Maj Kl. 1 Eftm. i Adelgaards Lokaler i Vinhusgade, Næstved. Dagsorden: 1) Protokol og Beretning. 2) Regnskabet. 3) Vedtagelse af de nye Love. 4) Fastsættelse af Løn og Diæter. 5) Valg af Formand, Forretningsudvalg og Revisorer 6) Fremtidig Virksomhed. 7) Agitationen. 8) Eventuelt. Afdelingerne anmodes herved om at lade sig repræsentere ved dette Møde, ligesom Afdelinger, der har Fane, bedes medbringe denne til at pynte Salen med. Landarbejdernes Sangbog bedes medbragt. Gyldig Fagbog fremvises ved Indgangen. Afdelinger, der staar til Restance med Kontingent, bedes snarest indsende dette.

Rasmus Nielsen.

Viskinde Afdeling

har afholdt ordinær Generalforsamling i Viskinde Forsamlingshus Lørdag den 21. April, hvor Kr. Kristiansen, Viskinde, blev valgt til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er fra Kl. 10—11. **Bestyrelsen.**

Sorø Kredsorganisation.

Alle Sager angaaende Kredsen sendes til undertegnede, hvortil man henvender sig. I Tilfælde af, at der ønskes Assistance fra Kredsen, bør Henvendelse ogsaa ske samme Sted. Afdelinger, der staar til Restance, bør hurtigst indbetale Kontingent til Formanden.,

Niels Peter Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Gundsølille Afdeling

afholder Generalforsamling i Gundsølille Forsamlingshus Søndag den 6. Maj Kl. 3, hvor Medlemmerne anmodes om at give Møde. **Carl Petersen.**

Sæby-Buerup Afdeling.

I Anledning af at Foreningen har bestaaet i 10 Aar, agtes afholdt en Sammenkomst i Buerup Forsamlingshus Søndag den 6. Maj.

Som Taler kommer tilstede Sekretær Fred. Hansen fra Forbundet. Lister cirkulerere til Paategning blandt Medlemmerne.

Chr. Larsen.

Ringsted Afd.

Ved Generalforsamlingen den 18. April valgtes følgende Tillidsmænd: Formand Julius Nielsen, Kasserer Kristian Henningsen, Kontrolbestyrer Johannes Hansen. Alle af Torpet pr. Ringsted. **Bestyrelsen.**

Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn

afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Hyllinge Hotel Søndag den 13. Maj Kl. 2 Efterm. Kammerater, mød nu for en Gangs Skyld alle og giv eders Mening til Kende, dér er netop det rette Sted at kritisere og ikke paa de enkelte Forretningsudvalgsmedlemmer.

Karl Pedersen.

Smørum Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Smørum Kro Lørdag den 5. Maj Kl. 8. Bestyrelsen bedes give Møde Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes give Møde.

Bestyrelsen.

Nyraad Afdeling

afholdt Generalforsamling paa Nyraad Kro d. 28. April. Da Generalforsamlingen ikke var beslutningsdygtig, vedtog man at indkalde til ny Generalforsamling Lørdag len 5. Maj Kl. 8 hos Hans Mathisen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Gilberg Jensen.**

Haslev Afdeling

afholder Generalforsamling hos Jens Hansen, Frerslev, Søndag den 6. Maj Kl. 3 Eftermiddag. Alle Medlemmer bedes møde.

Ejner Hansen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. - White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 9. Maj.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 17. Maj.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

Gratis og franco

sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

Avertér i Landarbejderbladet.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"

Statsanerkendt.

Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**

Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Den kloge Kone

tjener 2 Kr., hver Gang hun brygger 20 Flasker Øl af 1 Pakke

Gambrin

For 5 Øre brygges 1 Fl. velsmagende og kraftigt Øl. Lad Dem derfor ikke skuffe af Efterligninger, naar De kan faa Gambrin. — **Gambrin** faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt

Gambrinfabriken, Haslev.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 19. Fredag den 11. Maj 1928. 14. Aargang.

Agitationen i det sidste Aar.

Som det fremgaar af Fortegnelsen andet Steds i Bladet har Forbundet i det sidste Regnskabsaar faaet ialt 4203 nye Medlemmer.

Indenfor de forskellige Kredse fordeler Fremgangen sig paa følgende Maade:

Aalborg	128
Aarhus	117
Djursland	131
Hjørring	102
Horsens-Vejle	155
Kolding-Bramminge	99
Lemvig	34
Randers	142
Silkeborg	56
Skive-Mors	117
Sønderjylland	208
Odense	149
Sydfyn	62
Vestfyn	111
Langeland	57
Falster-Østlolland	262
Midtlolland	323
Vestlolland	318
Bornholm	86
Holbæk Amt	288
Møen	95
Nordsjælland	110
Roskilde	214
Samsø	45
Sorø Amt	251
Sydsjælland	321
Østsjælland	195
Hele Landet ialt....	4203

Det fremgaar heraf, at der er indmeldt 1546 nye Medlemmer paa Sjælland, 1289 i Jylland, 903 i Maribo Amt, 379 paa Fyen og 86 paa Bornholm.

Sjælland har altsaa haft den største Tilgang, men forholdsvis har Lolland-Falster dog langt den største Fremgang, nemlig over 900 nye Medlemmer i et enkelt Amt eller over $^2/_3$ af hele Fremgangen i Jylland. Fremgangen i Maribo Amt er simpelthen forbløffende, og en tilsvarende Fremgang over hele Landet havde medført en Fremgang paa over 20,000 Medlemmer.

Af Forbundets 488 Afdelinger har de 450 deltaget i Agitationen, idet der er 38 Afdelinger, som slet ikke har skaffet et eneste nyt Medlem. 41 Afdelinger har skaffet hver et nyt Medlem, saaledes at de 409 Afdelinger har skaffet de 4161 nye Medlemmer eller over 10 nye Medlemmer for hver af disse Afdelinger.

274 Afdelinger har haft en Tilgang paa 2—10 Medlemmer, 92 Afdelinger har haft en Fremgang paa 11—20 Medlemmer, hvad der er et ganske pænt Resultat. 30 Afdelinger har faaet hver 21—30 nye Medlemmer, 6 Afdelinger har faaet fra 31—40 nye Medlemmer, 4 Afdl. fra 41—50 nye Medlemmer, 2 Afdelinger fra 51—60 nye Medlemmer og 1 Afdeling over 60 nye Medlemmer.

Fine Resultater i Afdelingerne.

Afdelingerne med de bedste Resultater af Agitationen er følgende:

Tandslet Afdeling i Sønderjylland, som har faaet 62 nye Medlemmer eller ligesaa meget som hele Sydfyns Kreds. Nr. 2 er Branderslev Afdeling paa Vestlolland med 53 nye Medlemmer og Nr. 3 er Skamstrup Afdeling under Holbæk Kredsorganisation med 52 nye Medlemmer.

Det Resultat, disse 3 Afdelinger har haft af Agitationen, er umaadeligt smukt, og det tjener disse Afdelingers Ledelse og Formand til Ære. Men ogsaa Vaabensted Afdeling med 48 og Taars med 42 nye Medlemmer under Midtlollands Kredsorganisation, Samsø Afdeling med 45 og St. Hedinge Afdeling med 43 under Østsjællands Kredsorganisation og Magleby Afdeling med 40 nye Medlemmer under Møens Kredsorganisation fortjener at fremhæves som et overordentlig fortjenstfuldt Resultat af Agitationen.

Kredsenes Fremgang.

For Kredsenes Vedkommende har Midtlollands Kredsorganisation haft den størst Tilgang med 323 Medlemmer, men Sydsjællands og Vestlollands Kredse ligger klods op ad dem med 321 og 318 nye Medlemmer.

Forholdsvis har Vestlolland dog haft den største Fremgang, da den er den mindste af de 3 Kredse. Dens Tilvækst naar omtrent til 50 pCt. af Medlemsantallet i Fjor.

Lolland-Falster har ialt haft en Fremgang paa 15 Medlemmer pr. Afdeling.

Afdelingerne med de bedste Resultater her er Branderslev med 53, Vaabensted med 48, Taars 42, Falkerslev 37, Græshave-Gloslunde 35 nye Medlemmer.

Sjælland har haft en Tilgang paa godt 12 Medlemmer pr. Afdeling. Her staar Sydsjællands Kredsorganisation først med 321 nye Medlemmer. Dernæst Holbæk med 288 og Sorø med 251. Forholdsvis har Østsjælland og Møen dog haft den største Fremgang her med over 12 Medlemmer pr. Afdeling. Men iøvrigt har Fremgangen paa Sjælland været saa nogenlunde ensartet i de fleste Kredse.

Den største Fremgang paa Sjælland har vi haft i Afdelingerne Skamstrup med 52, Samsø 45, St. Hedinge 43, Magleby 40, St. Merløse 36, Sorø Slaglille 35, Gevninge-Herslev 28, Sengeløse 28, Hillerød 25, Glumsø 25, Sdr. Dalby 25.

Fremgangen paa Bornholm er ogsaa værd at notere, den beløber sig til 10 Medlemmer pr. Afdeling.

Fremgangen i Jylland beløber sig til godt 6 Medlemmer pr. Afdeling. Her er Sønderjyllands Kredsorganisation den som tager Teten baade rent talmæssig

(Fortsættes Side 7.)

Fortegnelse over nyoptagne Medlemmer
i Tiden fra 1. April 1927 til 1. April 1928.

Fra 1. April 1927 til 1. April 1928 har vore Afdelinger og Kredsorganisationer ialt optaget 4203 nye Medlemmer, der fordeler sig paa følgende Maade:

Aalborg Amts Kredsorganisation.

Aabybro	8
Als-Østjyll.	6
Asaa	6
Brovst	1
Dronninglund	3
Frøstrup	0
Gandrup-Ø. Hassing	8
Gistrup-Nøvling	7
Gravlev	8
Gudumholm	4
Hellum-Skørping	2
Hurup-Østjyll.	1
Klarup-Romdrup	3
Klim-Thorup	0
Kongerslev	3
Salling	3
Skørping	2
Storvorde-Sejlflod	4
Sønderholm-Frejlev	21
Ullits-Foulum	0
Ulsted	2
Vaarst	21
Veddum	1
Vester-Hassing	2
Vindblæs	10
Vodskov	8
Vægger	1
Østrup	3
Ialt	**128**

Aarhus Kredsorganisation.

Astrup-Tulstrup	4
Hadbjerg-Ødum	0
Hjortshøj	12
Hou	10
Lystrup	3
Løgten	2
Maarslet	8
Mejlby	4
Mørke	11
Randlev	13
Raunholt	11
Rodskov	1
Saxild-Nølev	3
Storring	7
Trige	7
True	21
Ialt	**117**

Djurslands Kredsorganisation.

Aalsø	0
Gerrild	9
Gesing-Nørager	5
Hvilsager	3
Hyllested	11
Kolindsund	14
Lyngby	6
Nimtofte	4
Rønde	11
Skærsø-Draaby	2
Strands	13
Taastrup	1
Tirstrup-Trustrup	18
Tranehuse	1
Tustrup	20
Veggerslev	7
Vivild	2
Vrinners	4
Ørum-Ramten	0
Ialt	**131**

Hjørring Kredsorganisation.

Bindslev	11
Børglum	1
Jerslev-Hellum	4
Klokkerholm-Ørum	19
Rakkeby Omegns	2
Rubjerg-Maarup	5
Saltum	3
Sct. Hans-Sct. Olaj	9
Serridslev	1
Skallerup	2
Taars	5
Tolstrup	2
Vester Brønderslev	8
Vester Hjermitslev	2
Vittrup	0
Vraa-Emb	8
Vrejlev	22
Vrensted	0
Øster Brønderslev	3
Elling	4
Ialt	**102**

Horsens-Vejle Kredsorganisation.

Aale	0
As	0
Boller	25
Bredsten	2
Børkop	10
Gandrup Østbirk	5
Glud	1
Gylling	1
Hornstrup	6
Hornsyld	3
Hundslund	2
Hylke	4
Klovborg	1
Løsning	6
Nim	5
Nørup	4
Ousted-Taaning	1
Pjedsted	15
Raarup	1
Rask Mølle	6
Skibet	2
Søvind-Haldrup	4
Tamdrup	12
Trelde	17
Tønning	0
Uldum	1
Urlev-Stenderup	2
Vinding	4
Ørting-Falling	4
Østbirk	11
Ialt	**155**

Kolding-Bramminge Kredsorganisation.

Aastrup	0
Andst	0
Gesten	12
Harte-Bramdrup	3
Hejls	4
Jordrup	5
Lunderskov	0
Malt	9
Marstrup	3
Over Jerstal	2
Sommersted	29
Starup-Nebel	1
Sdr. Bjært	19
Sdr. Stenderup	2
Taps	12
Tjæreborg	2
Vilslev	5
Vonsild-Dalby	4
Ødis-Bramdrup	5
Ialt	**99**

Lemvig Kredsorganisation.

Bækmarksbro	3
Dybe-Ramme	7
Faare	5
Gudum	1
Humlum	4
Hvidbjerg	0
Klinkby	6
Lomborg-Rom	5
Vejrum	3
Ialt	**34**

Randers Kredsorganisation.

Allingaabro	7
Asferg	3
Assentoft	4
Borup	6
Gerlev	5
Gemming-Lem	2
Hald	2
Harridslev	10
Hevring	1
Karlby	3
Mellerup	8
Myging-Lime	8
Overfussing	2
Raaby	5
Raasted	2
Skrødstrup	4
Spentrup	4
Store Sjørup	10
Støvring	0
Søby-Halling	5
Udby	4
Voldum-Rud	16
Værum-Ørum	11
Ørsted	3
Ørum-Viborg	10
Øster Alling	0
Øster Tørslev	7
Ialt	**142**

Silkeborg Kredsorganisation.

Ans	0
Demstrup	4
Dover	2
Flensted Laasby	5
Gl. Ry	9
Hørning	6
Jaungyde	3
Lemming	3
Rødkærsbro	4
Sejs Linaa	9
Skanderborg	4
Venge	0
Viborg	9
Virklund	7
Ialt	**56**

Skive-Mors Kredsorganisation.

Assels	8
Balling-Volling	12
Brøndum-Hvidbjerg	10
Grinderslev-Grønning	1
Haasum-Ramsing	3
Højslev-Kirkeby	3
Jebjerg	11
Krejbjerg	4
Ljørslev	2
Lødderup	7
Mollerup-Frøslev	2
Oddense-Otting	3
Redsted-Hvidbjerg	5
Skive	25
Sjørup-Daubjerg	10
Snedsted	4
Tæbrind-Outrup	7
Ialt	**117**

Sønderjyllands Kredsorganisation.

Avnbøl	28
Ensted	7
Felsted	26
Hjordkær	7

Holbøl	0
Holm	0
Hørup	6
Ketting	10
Løjtkirkeby	25
Møgeltønder	13
Oksbøl	2
Skelde	10
Skærbæk	10
Tandslet	62
Visby	2
Ialt	**208**

Holbæk Amts Kredsorganisation.

Aarby	5
Bjergby-Mørkøv	8
Fuglede	12
Føllesley-Særslev	6
Grevinge	19
Helsinge-Drøsselbjerg	14
Hjembæk	7
Hørve-Faarevejle	7
Jordløse	1
Kongstrup-Tølløse	15
Kundby	5
Nidløse	5
Ondløse	6
Raklev	10
Regstrup	16
Ruds-Vedby	20
Rørby	2
Skamstrup	52
Svallerup	7
Sæby-Buerup	12
Tudsenæs	6
Tømmerup	20
Ubby	16
Uggerløse	4
Viskinge	13
Ialt	**288**

Møns Kredsorganisation.

Bogø	1
Borre	4
Damsholte	10
Fanefjord	7
Hjertebjerg	11
Magleby	40
Stege	22
Ialt	**95**

Roskilde Kredsorganisation.

Borup	16
Dalby	5
Ferslev-Vellerup	2
Gevninge-Herslev	28
Gundsølille	3
Gundsømagle	12
Hastrup-Særløse	13
Herløv-Lyngby	18
Herstederne	7
Jægerspris	1
Karlslunde	9
Kr. Hyllinge	12
Lejre	14
Rye-Sonnerup-Kr. Saaby	0
Sengeløse	24
Skibby	20
Smørum	24
Syv	12
Thorslunde-Ishøj	3
Tune	9
Ørsted	9
Ialt	**241**

Samsø Kredsorganisation.

Samsø	45
Ialt	**45**

Sorø Amts Kredsorganisation.

Alsted-Fjenneslev	15
Benløse-Bringstrup	25
Brorup-Valby	11
Flakkebjerg	2
Giesegaard	6
Gimlinge	3
Gyrstinge	12
Haraldsted	4
Jydstrup	13
Kirkerup	13
Korsør	10
Kværkeby	11
Løve	0
Munkebjergby	10
Nordrup	6
Ottestrup-Sorterup	1
Ringsted	5
Skørpinge-Faardrup	2
Sludstrup	0
Sneslev	5
Sorø-Slaglille	35
Stenmagle	19
Stillinge	2
St. Merløse	36
Vetterslev-Hømb	1
Vollerslev-Gørslev	4
Ialt	**251**

Sydsjællands Kredsorganisation.

Allerslev	6
Aversi-Tybjerg	6
Baarse	1
Boeslunde	3
Dalmose	0
Egerslevmagle	4
Everdrup	3
Fensmark-Olstrup	6
Fodby	9
Fuglebjerg	11
Glumsø	25
Gunderslev	7
Hammer	3
Herlufmagle	14
Hyllinge	15
Jungshoved	3
Kjøng	5
Kongsted	14
Lundby	2
Mern	9
Nyraad	7
Næstelsø	13
Præstø	17
Roholte	0
Rønnebæk	2
Snesere	19
Stensved	22
Stigsnæs	9
Sværdborg	12
Thestrup	8
Tjæreby	7
Ulsø	4
Tornemark	2
Vejlø	7
Vester Egede	18
Viemose	6
Vordingborg	13
Ørslev	9
Ialt	**321**

Østsjællands Kredsorganisation.

Fakse	20
Frøslev	3
Haarlev	8
Haslev	3
Hellested	4
Herfølge	21
Holtug Gjorslev	12
Klippinge	11
Lellinge	1
Lidemark	2
St. Hedinge	43
Sdr. Dalby	25
Terslev	15
Tureby	17
Valløby-Taarnby	10
Ialt	**195**

Nordsjællands Kredsorganisation.

Borsholm	15
Fredensborg	18
Ganløse	4
Halsnæs	15
Helsinge-Valby	0
Hillerød	25
Mørdrup	6
Slangerup	11
Strø	6
Ølstykke	10
Ialt	**110**

Vestlollands Kredsorganisation.

Arninge	22
Branderslev	53
Dannemarre	6
Gloslunde-Græshave	35
Halsted-Aunede	13
Horslunde-Nordlunde	17
Kappel	13
Kjøbelev	7
Løjtofte	15
Ryde-Landet	22
Sandby	25
Søllested	24
Tillitse	15
Tirsted	21
Vestenskov	11
Vindeby	5
Utterslev	14
Ialt	**318**

Midtlollands Kredsorganisation.

Birket	7
Døllefjelde-Musse	5
Errindlev	18
Fejø	1
Femø	4
Fuglse	31
Herritslev-Stubberup	2
Hillested	31
Hunseby	0
Nebbelunde-Sædinge	23
Rødby	7
Slemminge	18
Stokkemarke	29
Taagerup	14
Taars	42
Vaabensted	48
Vesterborg	11
Vester Ulslev	3
Øster Ulslev	18
Østofte	11
Ialt	**323**

Falster-Østlollands Kredsorganisation.

Aastrup	9
Falkerslev	37
Flintinge	9
Frejlev	17
Gedser	9
Gunslev	8
Horbelev	8
Torreby	11
Idestrup	29
Kippinge-Brarup	21
Kraghave	10
Majbølle	16
Nørre Alslev	9
Nørre Vedby	11
Radsted	8
Skelby	8
Sundby	9
Systofte	0
Sønder Kirkeby	10
Torkildstrup-Lillebrande	10
Vaalse	1
Væggerløse	5
Ønslev	7
Ialt	**262**

Bornholms Kredsorganisation.

Aakirkeby	10
Klemensker	6
Nyker	0
Pedersker	11
Rø	19
Vestermarie	9
Østerlars	21
Østermarie	10
Ialt	**86**

Odense Amts Kredsorganisation.

Agedrup	1
Allested-Vejle	1
Allesø-Broby	5

(Fortsættes Side 7)

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling.

600 Repræsentanter fra alle Landets Egne deltog.
Hjertelige Hilsener fra fremragende udenlandske Partifæller.
Formanden, Carl F. Madsen, gør i et betydningsfuldt og vægtigt Foredrag Rede for den faglige Situations Udvikling i de forløbne tre Aar.

I Tirsdags Kl. 10 aabnedes De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling i Folkets Hus paa Enghavevej i København. Fra alle Landets Egne var Deltagerne kommet, og i den store Sal var hver eneste lille Plads optaget. Omkring 600 Deltagere talte denne Forsamling, hvis Ord og Beslutninger skal faa afgørende Betydning for Arbejdet i det kommende Treaar herhjemme. Hvert Fag havde sendt sine bedste Mænd. De fleste kendte hverandre fra tidligere Aar, og der udvekledes ustandselig Hilsener fra Bord til Bord, men adskillige deltog dog for første Gang i denne Fagforeningernes Rigsdagssamling, og saavel de nye Mænd som Veteranerne fra Aaringers faglige Kampe bar Præget af den Alvor og Ansvarsbevidsthed, som dannede Grundlaget for Forhandlingerne.

Formanden, Carl F. Madsen, aabnede Generalforsamlingen med en Mindetale over de siden sidste Generalforsamling afdøde Medlemmer af Forretningsudvalget. De afdøde var Skræderforbundets Formand, William P. Arup, Kommunalrevisor Martin Olsen, der var Formand for De samv. Fagforbund fra 1903 til 1909, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbunds Formand J. A. Hansen og Overpræsident J. Jensen.

Formandens varmtfølte Mindeord over disse fremragende Personligheder indenfor dansk Fagbevægelse paahørtes af Generalforsamlingen, der i Stilhed havde rejst sig fra Pladserne.

Formandens Velkomsttale.

Dernæst holdt Formanden følgende Velkomsttale:

Ærede Forsamling!

Da vi sidst var samlede til Generalforsamling, befandt vi os i en meget bitter Kamp mod Arbejdsgiverforeningen. Med en enestaaende Hensynsløshed og Brutalitet havde Arbejdsgiverne kastet Arbejderne paa Gaden og det uden mindste Hensyn til, om der var Strid eller ikke i Fagene. Hensigten dermed var dels at forhindre os i at gennemføre vort Krav om Dækning for Prisstigningen og dels at gennemtvinge en meget væsentlig Lønreduktion i de førende Fag. For at naa dette Maal sattes alle Sejl til, og saa godt som alle Arbejdere, der var beskæftiget hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, blev kastet paa Gaden. Kampen fik derved et Omfang som ingen Sinde tidligere, idet over 100,000 Arbejdere eller en Trediedel af de organiserede var sat paa Gaden.

Heltemodigt stred Arbejderne denne Kamp i 12 Uger, men da kom ogsaa Lønnen derfor, idet vore Krav om Dækning for Prisstigningen var gennemført og Arbejdsgivernes Krav om Lønreduktioner tilbagevist.

Takket være Forbundenes gode Krigskasser, de arbejdende Medlemmers værdifulde økonomiske Bidrag, og den storslaaede Hjælp fra vore udenlandske Brødre og Kammerater, blev vi i Stand til at føre Kampen til Sejr for vore Organisationer.

Tak til de mange Tusinder Arbejdere, som trofast holdt ud i den lange Kamp, og Tak

til alle, som ved deres Bidrag hjalp med til at føre Kampen sejrrigt til Ende.

I den Tid, der er svunden siden Storkampens Afslutning, er der draget mange og tunge Uvejrsskyer over vort Land, som i høj Grad har haft Bud til Arbejderne og vore Organisationer. Det, der i særlig Grad har præget Forholdene siden 1925, er den herskende Erhvervskrise. Storkonflikten, som Arbejdsgiverforeningen letsindigt iværksatte, har utvivlsomt sin store Andel i Erhvervskrisen; thi man kan ikke ustraffet lukke Bedrifterne i et kvart Aar, uden at det giver følelige Bagslag. Men ogsaa andre Faktorer har spillet ind. Kronens hastige Stigning og Overklassens Spekulationer og Svindlerier med betroede Midler har ganske naturligt bragt mægtige Forstyrrelser ind i Erhvervslivet.

For disse Synder, som de besiddende Klasser saaledes har begaaet, har Arbejderne maattet lide — og lide haardt.

Arbejdsløsheden har ramt Tusinder og atter Tusinder, og Sult, Nød og Elendighed har holdt sit Indtog i disse Hjem, og hvis ikke Arbejderne selv, gennem deres mægtige Bidrag til Arbejdsløshedskasserne, var traadt hjælpende til, vilde mange Hjem været gaaet fuldstændigt til Grunde.

Den socialdemokratiske Regering søgte, da den var ved Magten, efter Evne at bøde paa de vanskelige økonomiske Forhold. Men efter at Venstre har dannet Regering, er Klassehadet kommet til fuld Udvikling. Nederlaget under Storkampen skulde hævnes, og bedervilligt har Regeringen gennemført de af Arbejdsgiverforeningen og Industriraadet rejste Krav om Nedskæring af de sociale Love, og der findes nu næppe en eneste Lov, som ikke er berørt af Nedskæringen.

Uden Skrupler har man forringet de i Forvejen alt for smaa Understøttelser til vore Gamle og Svage og vist Vilje til at tage den sidste Bid Brød fra de allerfattigste blandt de Fattige, idet man fratog disse den ekstraordinære Understøttelse.

Hensigten med disse ondartede Angreb er let at gennemskue. Byrden ved Forringelsen af de sociale Love og Bortfald af den ekstraordinære Understøttelse til Arbejdsløse, skulde tvinge vore faglige Organisationer til Eftergivenhed, for at Arbejdsgiverne kunde naa det attraaede Maal, at faa Lønningerne yderligere trykket ned. Disse Anslag er dog prellet af mod vore Organisationers sejge Modstand, og Stillingen er, trods alle Vanskeligheder blevet opretholdt

Samarbejdet mellem de tilsluttede Forbund har været upaaklageligt, og vi har haft den Glæde at faa Tilslutning fra 3 Forbund, nemlig Skraatobaksarbejderforbundet, Specialarbejderforbundet og Danske Privatbaners Lokomotivmandsforbund, og jeg byder disse Forbund velkommen til Arbejdet. Forhaabentlig er Tidspunktet ikke fjernt, da Dansk Arbejdsmandsforbund og andre Fagforbund, som har deres naturlige Plads i De samvirkende Fagforbund, ogsaa kan bydes velkommen til Samarbejdet.

Pligten byder det.

Der er visse Tegn, der tyder paa, at de tunge Skyer, som i saa lang Tid har hvilet over vort Erhvervsliv, er ved at spredes. Solen er ved at bryde frem, og det synes, som om vi er ved at arbejde os ind i en lysere Periode.

I den Tid, der er gaaet, har vor Opgave

De samvirkende Fagforbunds Formand C. F. Madsen.

i væsentlig Grad været koncentreret om at værne om de opnaaede Goder, men der ligger mange vigtige Opgaver, som venter paa Løsning, og det gælder derfor om, at vore Organisationer stadig styrker og ruster sig til de Kampe, som utvivlsomt vil komme, saaledes at de paa værdig Maade kan løse de Opgaver, som vil melde sig.

Hermed Velkommen til Arbejdet!

De fremmede Gæster.

Fra Landsorganisationerne i Czekoslovakiet, Letland og England var der kommet Lykønskningstelegrammer med Beklagelse over, at disse Landsorganisationer ikke havde set sig i Stand til at efterkomme Indbydelsen og sende Repræsentanter.

Gæsterne taler.

C. Mertens bragte paa den internationale faglige Centrals Vegne dennes Hilsen og udtalte bl. a.:

I den internationale faglige Centrals Navn og paa dens 14 Millioner Medlemmers Vegne bringer jeg Dem en Lykønskning til Arbejdet for vor fælles store Sag. Paa den belgiske Landsorganisations Vegne bringer jeg Dem ligeledes en Hilsen og Lykønskning i Dag. Over hele Verden kæmper Arbejderne mod Arbejdsgivernes og de reaktionære Kræfters Forsøg paa at knuse Arbejdernes Organisationer. Kampen føres mod Lønnen og 8 Timersdagen, og det eneste Vaaben, Arbejderne i denne Kamp har at stole paa, er deres Organisationer. Kampen drejer sig ikke alene om at tilkæmpe sig ny Fordele, men tillige at bevare de allerede opnaaede.

Taleren pegede derefter paa den engelske Regerings Anmodning til det internationale Arbejdsbureau i Geneve om at tage Konventionen om 8 Timersdagen op til Revision, en Revision, der gaar ud paa at forringe dette Gode for Arbejderne. Hvis Arbejdernes Organisationer og deres Sammenhold ikke er stærke nok, vil dette Anslag lykkes . Vor Kamp mod dette Felttog føres gennem den internationale faglige Central, og Taleren takkede den danske Arbejderbevægelse for dens Indsats og dens Formand for hans Arbejde i Ledelsen af Arbejdernes faglige Internationale.

Næstformanden for den tyske Landsorganisation, P. Grossmann, fik derefter Ordet:

Bestyrelsen for den tyske Landsorganisation har med Glæde modtaget Indbydelsen og overdraget mig det ærefulde Hverv at overvære Deres Kongres. Danske og tyske Arbejdere har altid været i Stand til at yde hinanden værdifuld Hjælp. De tyske Arbejdere, der led uhyre meget under den tyske Inflantionskrise, har nu atter faaet fast Grund under Fødderne, og det gaar atter rask fremad, saavel med Organisationernes Medlemstal som med Arbejdet i disse. Den tyske Landsorganisation har i sidste Aar haft en Tilvækst paa ½ Millon Medlemmer, dens Arbejde førtes paa alle Felter og satte ind i alle Spørgsmaal af social Art. Arbejderbevægelsens Kamp rækker ud over alle Landegrænser og omspænder hele Jordkloden.

Sekretær Hans Jacobsen oversatte Mertens og Grossmanns Taler, medens Dirk Nak, Tobaksarbejderforbundet, oversatte den hollandske Gæst van der Lendes Tale.

Hilsen fra Holland.

v. d. Lende bragte de bedste Hilsener fra de hollandske Arbejdere, som altid med levende Interesse fulgte de danske Arbejderes Forhold, fordi Fjenderne var fælles. Han udtalte, at Kapitalismen havde bevist sin Uduelighed til at administrere Samfundene ved den enorme Arbejdsløshed, som hærger hele Verden og i Holland for Tiden omfatter 100,000 Mennesker. Arbejdsgiverne har bedre end Arbejderne forstaaet at holde fast paa deres Fordele fra Krigstiden og fraroevet Arbejderne en Del af deres tilkæmpede Goder. I Holland samledes nu Arbejderne tættere om deres Organisationer, og v. d. Lende haabede, at ogsaa de danske Arbejdere vilde slutte sig stærkt og enigt sammen om deres Landsorganisation, hvor alle danske Arbejdere havde deres naturlige Plads. (Stærkt Bifald).

Jens Teigen, Norge, omtalte de norske Forhold, der i de senere Aar havde været overordentlig svære for de norske Arbejdere, der hjemsøgtes af Arbejdsløshed og Angreb fra Arbejdsgiverne. Da Norges Krone dreves opad mod Pari, kom Vanskelighederne først rigtig frem, og det kom til store og bitre Kampe, som i Fjor sluttede med en Voldgiftsdom, der betød 15 pCt. Lønnedgang og i Aar 12 pCt. Bygningsarbejderne i Norge forsøgte nu at komme udenom ved at nægte

at arbejde efter Dommens Satser. Hvorledes det gik i denne Sag, kunde Teigen ikke sige, da Stillingen endnu ikke var afklaret.

Derefter omtalte Teigen Valgene i Norge og den Sammenrotning mod den norske Arbejderregering, som blev Følgen og bragte denne til Fald. Han sluttede med at udtale Haabet om, at Vanskelighederne yderligere vilde hærde Samfølelsen blandt Arbejderne og at Generalforsamlingen i de kommende Dage vilde være medvirkende til, at alle danske Arbejdere fandt sammen i én Organisation til Kamp mod Arbejdsgiverne.

Erkki Härmä, Finland, overbragte sit Lands Arbejderes Hilsen og takkede for Indbydelsen til Generalforsamlingen. Han gav en Skildring af de finske Arbejderes overordentlig svære Kamp for deres Organisationsret og -frihed.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Kolindsundbønderne igen.

Som bekendt har Kolindsundbønderne ikke følt sig tilfreds med den Dom Højesteret i sin Tid til almindelig Overraskelse fældede i den Konflikt, de selv havde paatvunget vort Forbund. — Da de opdagede, at Landets højeste Domstol viste sig villig til at være Hr. Pinstrup og det nuværende reaktionære storagrariske Regimente følgagtig, fik Sundbønderne Blod paa Tanden og rejste nyt Erstatningskrav overfor de implicerede Arbejderorganisationer.

Østre Landsret, som tidligere havde frifundet os, gav dem Medhold. Vi appellerede Sagen til Højesteret. I Mandags, Tirsdags og Onsdags blev Sagen procederet ved Højesteret, hvor Sundbøndernes Krav om en ny Erstatning paa 240,000 Kr. skulde endelig afgøres. — I det Øjeblik, da disse Linier skrives, er Afgørelsen endnu ikke faldet. Vi ser os derfor ikke i Stand til at meddele noget positivt, men skal i næste Nummer vende tilbage til Sagen.

Kredsmøder i Maj.

Søndag den 13. Maj.

Djurslands-Kredsen Kl. 2 paa Hotellet i Ryomgaard.

Vestfyns-Kredsen Kl. 11 paa »Industrien« i Aarup.

Midtlollands-Kredsen Kl. 10 paa Hotel »Dana«, Maribo.

Kolding Bramminge Kredsorganisation Kl. 3 paa Hotel »Aagaard« Kolding.

Søndag den 20. Maj.

Sydsjællands Kredsorganisation Kl. 12 hos Adelgaard, Vinhusgade Næstved.

Paa Grund af Pladsmangel har vi i dette Nummer maattet udskyde en Del Stof til næste Nummer.

(Fortsat fra Side 3)

Brendekilde-Sanderum	5
Brænderup-Harndrup	2
Davinde-Birkum	13
Flødstrup-Revninge	4
Gamby-Haarslev	2
Hindsholm	10
Højby-Holluf	2
Klinte-Grindløse	2
Langeskov	1
Lumby-Stige	2
Naarup	4
Nørre Esterbølle	5
Nørre Lyndelse	6
Odense	14
Otterup	21
Rynkeby	1
Skamby-Uggerslev	2
Stenløse-Fangel	7
Særslev-Jullerup	1
Søllinge	0
Sønder Broby	25
Sønder Næraa-Aarslev	1
Tommerup	1
Ullerslev	4
Vissenbjerg	7
Ialt	**149**

Sydfyns Kredsorganisation.

Aunslev-Bovense	9
Bregninge	0
Diernisse	1
Egense-Ollerup	1
Ellested-Herrested	1
Frørup	1
Gudbjerg	3
Gudme-Brudager	6
Horne	3
Højrup	3
Jordløse	2
Korinth	5
Landet-Taasinge	5
Langaa	2
Oure-Vejstrup	3
Refsvindinge	7
Ringe	3
Skellerup-Ellinge	3
Svanninge	3
Vindinge	1
Ialt	**62**

Vestfyns Kredsorganisation.

Asperup	1
Balslev Ejby	10
Barløse	4
Dreslette	0
Flemløse	6
Gamtofte-Turup	11
Gelsted	6
Haarby	5
Husby	2
Kjerte	2
Kjøng	8
Kærum	4
Middelfart	2
Nørre Aaby	5
Orte	5
Sandager-Holevad	5
Søllested-Vedtofte	6
Sønderby	25
Vejlby	4
Ialt	**111**

Langelands Kredsorganisation.

Bøstrup	2
Humble	17
Lindelse	8
Longelse	12
Magleby	2
Skrøbelev	3
Snøde-Stoense	0
Tryggelev-Fodslette	2
Tullebølle	11
Ialt	**57**

(Fortsat fra Side 1)

og forholdsvis med 208 Medlemmer. Den har en Fremgang paa 14 Medlemmer pr. Afdeling og staar iøvrigt med et overmaade smukt Resultat. Afdelingerne med størst Fremgang her er Tandslet 62, Avnbøl 28, Felsted 26 og Løjt-Kirkeby 25. Af andre Afdelinger i Jylland med stor Fremgang bør nævnes Sommersted med 29, Boller 25, Skive 25, Vrejlev 22, Vaarst 21, Sønderholm-Frejlev 21, True 21 og Trustrup 20.

Fremgangen paa Fyen har været den mindste i enhver Henseende, der er Fremgangen 5 Medlemmer pr. Afdeling. Odense Kredsorganisation har den største Tilgang med 147 Medlemmer, men Vestfyns Kredsorganisation er meget nær inde paa Odense Kredsorganisation.

Den største Tilgang har vi haft i Sdr. Broby Afdeling med 25, Sønderby 25 og Otterup Afdeling med 21.

Sydfyns og Langelands Kredsene bør skamme sig som Indehavere af de daarligste Resultater paa Øerne, men forhaabentlig tager de Revanche i indeværende Aar.

En Gennemgang af Resultaterne af Agitationen viser iøvrigt et interessant og lærerigt Billede. Det viser for det første hvor overmaade gode Resultater der kan faas af Agitationen, naar denne tages op med Lyst og Interesse og efter Forbundets Henstilling, og det viser sig, at det alene er Arbejdet, det kommer an paa.

I Egne, hvor man mente nogenlunde at have skrabet Bunden, har vi haft den største Tilgang af Medlemmer, der henvises saaledes til Samsø, Skamstrup, Vaabensted, Branderslev, Maagleby og Taars Afdelinger, alle Steder med gode, gamle og store Afdelinger paa 100 Medlemmer og derover, der alligevel i sidste Aar ydermere har sat Medlemsantallet stærkt op. St. Hedinge med sine 43 nye Medlemmer er i Aarets Løb bleven delt i 2 Afd. og den nye Afd. har optaget godt en halv Snes nye Medlemmer udover de 43.

Til den anden Side viser Tandslet Afd., Avnbøl, Felsted, Sommersted, Løjt-Kirkeby, Boller, Skive, Vaarst, True, Vrejlev m. m. ogsaa hvilke Muligheder der er paa Egne, hvor Bevægelsen er mere eller mindre udbredt.

Endelig er der Afd. der slet ingen Tilgang har haft eller kun en meget ringe, hvor alle naturlige Muligheder for en Fremgang, som i Maribo Amt, var til Stede, der nævnes i saa Henseende Sydfyn og Langeland, men det samme gælder de fleste jydske Kredse.

At Sønderjylland er den førende i Jylland er i saa Henseende saare karakteristisk. Der er vel ingen Steder, hvor Organisationen har strammere Kaar at arbejde under; men desuagtet har vore sønderjydske ledende Mænd i de sidste 2 Aar arbejdet Bevægelsen umaadeligt godt frem i Sønderjylland, saaledes at Sønderjyllands Kredsorganisation snart staar som Jyllands største.

Afdelingerne med de 5 bedste Resultater i Jylland er allesammen sønderjydske Afdelinger, nemlig Tandslet, Sommersted, Avnbøl, Feldsted og Løjt-Kirkeby.

De andre Afdelinger i Jylland og paa Fyn og adskillige andre Steder paa Sjælland skulde drage Lære af, hvorledes de sønderjydske Landarbejdere under Vanskeligheder, som kun faa aner, sikkert og sejgt skaber sig en virkelig god Organisation.

Sønderjylland fortjener en speciel Tak fordi de viser, at jydske Landarbejdere kan organiseres og Maribo Amt specielt fortjener Tak, fordi de ved Fremgangen i det sidste Aar har vist, at Landarbejderne kan organiseres tilbunds. 900 nye Medlemmer i et Amt i et Aar, hvem kan stikke den.

Præstø Amt synes jeg kan vise et pænt Resultat med godt 500 nye Medlemmer (der er omtrent 3 Kredse i Amtet) men overfor Maribo Amts 900 maa de melde Pas.

Nu lægges der ud paa Agitationen for indeværende Aar. Skal vi saa se, hvem der kan slaa Rekorden fra Maribo Amt, og hvem der kan møde med de bedste Resultater. *Oscar Levinsen.*

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

til **Canada**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger**, der **gratis** sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. - White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Avertér

i

„Landarbejder-bladet".

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 17. Maj.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 30. Maj.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Dansk Kolonial-Lotteri

I den nu begyndende 44. Serie falder der **21,175 Gevinster og 8 Præmier** paa kun 50,000 Numre.

Det samlede Gevinstbeløb er **5 Millioner 175,000,00 Frcs.** (100 Frcs. = 72 Kroner.)

De største Præmier og Gevinster er: **450,000** Frcs., **250,000** Frcs., **150,000** Frcs., **100,000** Frcs. **80,000** „ **70,000** „ **60,000** „ 3 à **50,000** „ o.s.v.

Til 1. Klasse, som trækkes 12. og 14. Maj faas

Lodder: 1/8 **3** Kr., 1/4 **6** Kr., 1/2 **12** Kr., 1/1 **24** Kr. hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkontoret, Amagertorv 11, København K.

FRA AFDELINGERNE

Benløse-Bringstrup Afdeling

afholder Lørdag den 19. ds. Kl. 8 Aften Stiftelsesfest i »Friheden« i Bringstrup. Socialdemokratisk Forening er indbudt. Festen begynder med et fagligt Foredrag med Taler fra Hovedforbundet samt politisk Foredrag af Taler fra Sociademokratisk Forening, hvortil alle indbydes. Efter Foredragene fælles Kaffebord for Foreningens Medlemmer og til Slut en Dans.

NB. Alle af Landarbejderbevægelsen er hjertelig velkommen. **Bestyrelsen.**

Herslev-Gevninge Afdeling

afholder Generaforsamling Lørdag den 12. Maj Kl. 7½ i Gevninge Forsamlingshus.

Chr. Christiansen.

Terslev Afdeling

afholder Medlemsmøde i Terslev Kro Lørdag den 12. Maj Kl. 7½.

Poul Larsen.

Østsjællands Kredsorganisation

afholder Generalforsamling i Køge paa »Dannevirke« Søndag den 20. Maj Kl. 10 Fmd., hvortil alle Afdelinger bedes lade sig repræsentere, efter Loven med en Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer samt Formanden, som har Tale- og Stemmeret. Dog er alle Medlemmer, som har Lyst til at overvære Mødet, velkomne. Der kommer sikkert en Repræsentant fra Hovedkontoret. Gyldg Fagbog maa fremvises, da der foregaar Afkrydsningskontrol ved Indgangen. De Afdelinger, som staar til Restance til Kredsen, maa indsende Kontingent og Medlemsfortegnelse til undertegnede omgaaende for Regnskabets Skyld. Der er tilskrevet hver Afdelingsformand. Dagsordenen oplæses samme Dag. Mød nu op alle Repræsentanter og tag Sang- og Fagbogen med.

Jens P. Olsen,
Druestrup, Bjeverskov St.

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling

afholder Møde paa Mullerup Kro Lørdag d. 12. Maj Kl. 7½. Ved den ordinære Generalforsamling blev Carl Sørensen, Drøsselbjerg valgt til Kasserer.

Julius Christensen.

Næstelsø Afdeling

afholder sin aarlige Sommerfest 2. Pinsedag paa Mogenstrup Kro, hvortil alle Kredsorgansations Afdelinger indbydes til at møde med deres Faner. Som Talere vil komme en faglig og en politisk. Der marcheres fra Kroen i Procession Kl. 4 til Festpladsen i Skoven. Ved Kroen er en stor, pæn, gammel Have, hvor Madkurv kan medbringes. **A. K. Jensen.**

Stillinge Afdeling

afholder offentlig Salonpræmieskydning i Kjeldstrup Søndag den 13. Maj. Efter Skydningen Bal for Foreningens Medlemmer.

Omliggende Afdelinger indbydes.

Erik Hansen.

Tak

til Magleby Landarbejderforenings Medlemmer, som har bidraget til Gaven til vort Sølvbryllup og Tak til dem, der har forestaaet Indsamlingen og Købet af Gaven.

Tak alle!

Budsemark i Maj 1928.

H. P. Hansen og Hustru.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 20. Fredag den 18 Maj 1928. 14. Aargang.

Kolindsundsagen og Højesteret.

Med Højesterets Dom af 10. Maj har Kolindsundsagen i denne Omgang passeret sin sidste Fase. Med den har de »ulykkelige« og »uskyldige« Bønder og Købmand Kjær faaet endnu 155,000 Kroner i Erstatning, men hermed er det ogsaa Slut. Nu kan de ikke komme igen og hale Pengene op af fattige Arbejderes Lommer.

For Venstrepressen vil det formentlig være en stor Sorg og et dybt Savn, at der ikke fortsat er en aktuel Lejlighed til at opvarte Læserne med deres diverse utrolige og lige saa usandfærdige Redegørelser for Kolindsundsagen, — men de finder vel sagtens paa andre lige saa opsigtvækkende Ting at servere for de rettroende i den kommende Agurketid, dersom de ikke for Tiden skulde have »Fornøjelse« nok af den jyske Landmandsbevægelse og den sønderjyske dito.

For Arbejdernes Vedkommende bliver der nu at udrede de nu idømte Erstatninger. Det vil ske under samme Former som i 1926, og endelig Besked desangaaende vil saa snart ske kan blive givet Afdelingerne. Men vi vil dog allerede nu slaa fast, at der ikke for Medlemmerne er nogen Grund til Nervøsitet over denne sidste Dom. Lige saa lidt som Dommen i 1926 vil den være i Stand til at hæmme vor Organisations fortsatte Fremgang eller at hindre os i at trænge vore Overenskomster ind i Landbruget og føre vore Opgaver ud i Livet.

Livets Krav og Udviklingens Love er nu en Gang stærkere end Højesterets Afgørelser, hvad ogsaa de 2 Aar, der er forløbet, siden den første af Højesterets Klassedomme i Kolindsundsagen, har bevist.

Venstrepressens hykleriske Medlidenhed med Arbejderne, der skal betale disse Erstatninger, kan den spare sig, den maa hellere ofre sin Medlidenhed paa disse, som hele Tiden har haft deres Hjerte og Bevaagenhed, og for hvem de har gjort meget beskidt Arbejde, nemlig de »ulykkelige« Bønder i Kolindsund, som hverken vilde betale deres Arbejdere en anstændig Løn eller indrømme dem og deres Organisationer Borgerret her i Landet.

De har vist Venstrepressen Bevaagenhed behov og kan vist trænge til kvartaarlig moralsk Renvaskning i den kommende Tid.

Deres Aktier er ikke det fineste Papir længer. Selv for de jyske Bønder og særlig for Omegnens Bønder begynder det at ribbe stærkt i Troen paa Retfærdigheden i Højesterets Afgørelser. Hvilke andre Landmænd har i de senere Aar tjent saadanne Summer, som Kolindsund-Bønderne har faaet blot i Erstatning. Det Regnskab kan enhver Landmand gøre op — og mangen Landmand har gjort det op — med det Resultat, at han har vendt sig med Afsky og Foragt fra det Plyndringstog mod fattige Arbejderes Penge, som selv saadanne Landmænd forstaar, at Kolindsundbøndernes sidste Erstatningskrav var.

Kun Venstrepressens evindelige Overfald og Nedrakning af enhver, som satte sig op mod de hovmodige Kolindsundbønder, har afholdt saadanne Landmænd fra at sige Sandheden om Kolindsundbøndernes sidste Erstatningskrav.

Med Hensyn til de økonomiske Følger af Dommen er der blot at sige, at Forbundet siden Landsrettens Dom sidste Aar har forberedt sig paa at skulle udrede nogen Erstatning og indrettet sig derefter.

Vi skal ikke komme ind paa en fornyet Redegørelse for Konflikten. Vi har givet fyldig og korrekt Besked herom, og Højesteretsdommen af 10. Juni 1926 har vi ligeledes sagt vor Mening om. Dommen er en Fortsættelse af den uretfærdige Dom af 1926. Efter denne Dom skulde vi jo dømmes denne Gang igen, da Konflikten en Gang var kendt ulovlig.

Men gaaende ud fra dette Grundlag maa det rigtignok ogsaa siges, at Bønderne ved den sidste Dom har faaet Attest for at have fremsat ganske utilbørlige Erstatningskrav.

De mødte oprindelig med Erstatningskrav paa 260,000 Kr., og de har nu faaet Attest paa at have forlangt 105,000 Kr. mere, end de kunde tilkomme. Deres Erstatningskravs Størrelse har altsaa været Højesteret et Nummer for stramt igen.

Naar Erstatningskravene er bleven nedsatte med dette Beløb, skyldes det foruden Kravenes Urimelighed i sig selv ogsaa den overmaade dygtige Procedure, som Højesteretssagfører Henriques førte for Retten, hvor han bogstavelig talt trævlede Bøndernes Erstatningskrav op Punkt for Punkt og fremviste Uhyrlighederne i de fremsatte Beregninger. Det var ingen let Opgave, saa sammenfiltrede og dog sammensplejsede som Erstatningskravene var opbyggede med Bunker af Erklæringer fra alle mulige og umulige Sider af Folk, der kun havde Interesse i at stive Kolindsundbønderne af.

Men Traadene blev med stor Dygtighed udredede og Uhyrlighederne klarlagt for Retten af Højesteretssagfører Henriques.

Om Højesteret havde fulgt ham helt i Betragtningerne om, at Bønderne og Købmand Kjær ingen Erstatning skulde have, fordi de allerede havde faaet fuld Dækning for alle Tab, og fordi de selv var Skyld i Kampen og dens Fortsættelse, var den kommet Retfærdigheden betydeligt nærmere.

Oscar Levinsen.

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling

Den danske Fagbevægelse protesterer skarpt mod Regeringens Nedskæringer samt de uretfærdige Kolindsunddomme.

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling i København, der som bekendt afholdtes d. 8., 9. og 10. Maj, behandlede mange for Arbejderklassen vigtige Spørgsmaal.

Generalforsamlingen vendte sig enstemmig i Harme mod Regeringens Nedskæring af Arbejderklassens Levevilkaar og dens Ødelæggelse af den sociale Lovgivning samt de af Højesteret i Kolindsundsagen afsagte Klassedomme.

Socialdemokratiets Formand, Th. Stauning, der var til Stede paa Kongressen, holdt en udmærket Tale om den sociale Lovgivning, som vi hosstaaende gengiver:

Arbejderlovgivningen.

Th. Stauning redegjorde for den sociale Lovgivnings Tilblivelse og den Indsats Arbejderbevægelsen her har ydet. Denne Indsats' Resultater har den nuværende Regering særlig gjort sig til Opgave at ødelægge. Gennem Arbejdernes egen Indflydelse ad politisk og kommunalpolitisk Vej er Arbejdernes Stilling i Samfundet i Løbet af 50 Aar bleven en ganske anden end før. Disse Fremskridt har haft en uvurderlig Betydning for Arbejderne, og tillige for Samfundet. I Samklang med Arbejdernes politiske og faglige Organisationer er dette Arbejde udført. I Aaret 1926 er den samlede Værdi af disse sociale Fremskridt og Lovforanstaltninger godt 200 Millioner Kr. Hedaf udredede Stat og Kommuner 128½ Mill. Kr., medens Arbejdernes Kontingenter udgjorde 44,6 Mill. Kr. Statens og Kommunernes Tilskud tilvejebringes gennem Skatteudskrivning.

Det er dette Faktum, der gør, at Nedskæringspolitiken iværksættes af den nuværende Regering for at ramme de Smaa i Samfundet, og det endelige Maal er at naa det Standpunkt, som var gældende for 50 Aar siden. Lader man Madsen-Mygdal og hans Fæller fortsætte, vil de skære al Statsstøtte bort og indføre Forsikringsprincipet, hvorved Byrden væltes fra Overklassen over paa Underklassen. Der er saaledes nok for Arbejderne at rejse sig til Værn for. Desuden er der Fare for, at foruden de ca. 150 Milioner Kroner Staten endnu yder, tillige al den øvrige Arbejderbeskyttelseslovgivning skal ødelægges, og der er Fare for, at Lovgivningen vil blive tilføjet Supplementer, der betyder Arbejdernes Organisationsfriheds Stækning.. Forslaget om Lov for Arbejds- og Erhvervsfrihed er Eksemplet paa, hvad der stiles imod.

Det er lykkedes Arbejdernes politiske Virksomhed at forhale denne Lovs Tilblivelse, men den vil blive rejst igen. til Efteraaret, og kun Arbejdernes politiske Sejre er i Stand til at forhindre saadanne Loves Gennemførelse. Ændringerne i Reglerne for Skatteeftergivelse uden Fattighjælps Virkning har til Formaal at fratage Arbejderne deres politiske Rettigheder og dermed bringe Socialdemokratiets Flertal ud af Verden. Lærlingelovens Fornyelse i en Tid, hvor den hensynsløseste Udnyttelse af Lærlinge gaar i Svang.

Endvidere kender vi: Hjælpekasselovens Ødelæggelse ved at indskrænke Kassernes Ret til at yde Hjælp og Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp i en Tid, hvor Arbejdsløsheden hærger paa den frygteligste Maade, — alt dette viser, hvad Arbejderne kan vente sig, dersom de forsømmer deres Organisationer saavel fagligt som politisk.

Alle Kræfter mobiliseres til Kamp mod Arbejderne, mod deres Fagforeninger og deres politiske Stilling. Der er derfor intet andet for os at gøre end at rejse hele Arbejderklassen til Kamp mod dette Ødelæggelsesværk. Det vil være muligt at gøre det ved at sætte alle Kræfter ind ved det Landstingsvalg, der til Efteraaret skal finde Sted. Regeringens Basis kan rokkes ved disse Valg. Det kommende Foraars kommunale Valg bør ligeledes udnyttes, saa Arbejderne faar Magten, hvor de ikke allerede har den. Det er Fagforeningerne, der er Skydeskive for Regeringen, det er Tugthuslovgivning mod Fagforeningerne, der bliver det kommende Resultat, dersom Regeringen faar Lov at fortsætte. Det er Arbejdsløshedens Fortsættelse og Arbejdslønnens Reduktion, Fagforeningerne har i Vente. Det er derfor naturligt, at Fagforeningerne tager Stilling til disse Ting.

»Skatteborgeren« har netop nu aabnet en ny Side af sin Virksomhed ved at udgive sociale Flyveblade, hvori man søger at paavirke Arbejderne og faa dem med ind i Overgrebene mod deres egne Organisationers Lønpolitik. Det er det mest ondsindede Forsøg paa at komme Arbejderne til Livs ved at vildlede Arbejderne.

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling maa, som saa ofte før, være toneangivende og rejse Fanen imod disse arbejderfjendske Bestræbelser.

Til dette Formaal udtaler Generalforsamlingen følgende:

Protest mod Regeringens arbejderfjendske Holdning.

Generalforsamlingen i De samvirkende Fagforbund udtaler sin Fordømmelse af den reaktionære Politik, der i de sidste Aar har aabenbaret sig overfor Arbejderlovgivningen.

Den foretagne Forringelse af sociale Love var et brutalt Overfald paa de fattigste i vort Land, og dette ses i den mest utiltalende Belysning, naar det erindres, at man anvendte de indvundne Midler til en meningsløs Lettelse af Skatten paa Millionærernes og de rige Aktieselskabers Formuer.

Forsamlingen protesterer imod den saakaldte Nedskæringspolitik, samt imod de Angreb paa Arbejdernes Rettigheder, som er forsøgt iværksatte. Hvad der er præsteret af Angreb paa Organisationsretten ved den saakaldte Tugthuslov, paa Kommunernes Selvstyre ved Forslaget til ny Hjælpekasselov og ved Gennemførelsen af Ændringer i den kommunale Valglov, der berøver Vælgerne Valgretten paa Grund af Fattigdom, er ensidig Klasselovgivning, rettet imod Underklassen, og herimod protesterer Forsamlingen.

Det ses klart, at den nuværende Regerings Maal er at trykke Arbejderklassen ned baade økonomisk, politisk og kulturelt. Nedsættelse af sociale Ydelser, Nedsættelse af Arbejdernes Løn og Angreb paa Arbejdernes Organisationer er, hvad den nuværende Regering byder.

Der kan under disse Forhold ikke være Tvivl om Arbejdernes Stilling til denne Regering. Den maa bekæmpes og bringes til Fald ved Arbejderklassens enige Opmarch.

Vi ønsker at fortsætte Bestræbelserne for at værne det arbejdende Folks Interesser, at fortsætte Kampen mod Reaktionen og at forstærke Arbejdet for Erobringen af den politiske Magt.

Efter at have behandlet forskellige andre vigtige Spørgsmaal var Generalforsamlingen bleven gjort bekendt med de nye Klassedomme i Kolindsund-Sagen. I den Anledning stilledes en Resolution, som findes andet Steds i Bladet.

Valg af ny Bestyrelse.

Da den tidligere Formand C. F. Madsen havde bebudet sin Afgang, foretoges Nyvalg af Formand. Til denne Post valgtes Fagforbundenes tidligere Næstformand Vilh. Nygaard, — til Næstformand valgtes Sekretær Hans Jacobsen, der blandt andet er godt kendt fra sit udmærkede Arbejde under Landarbejderforbundets Overenskomstforhandlinger.

Yderligere skal vi blot nævne, at vort Forbunds Forretningsfører O. Levinsen blev genvalgt som Medlem af Fagforbundenes Forretningsudvalg.

Afslutningen.

Derefter tog Gæsterne Afsked med Generalforsamlingen.

Mertens, Belgien, udtalte sin store Glæde over at have været til Stede, og paa de udenlandske GæstersVegne udtalte han, at disse rejste her-

fra med det Indtryk, at Generalforsamlingens Arbejde havde været lykkebringende for Alverdens Arbejdere.

V. Nygaard takkede Gæsterne og bad dem tage Hilsener med hjem om den Taknemlighed, de danskeArbejdere følte overfor deres udenlandske Fæller.

Til allersidst bragte Vilh. Nygaard Carl F. Madsen en dybtfølt Tak for de mange Aar, han havde ledet De samvirkende Fagforbund. Hans Arbejde havde altid været præget af den største Trofasthed mod den Arbejderklasse, hvis Tillidsmand han havde været. Carl F. Madsen længe leve! (Stormende Bifald.)

Forsamlingen sang derpaa »Internationale«, hvorpaa Forsamlingen skiltes efter Leveraab for en enig Arbejderklasse og Leveraab for Vilh. Nygaard.

Et Tugthus som Belønning.

Vinterhalvaaret 1927—28 vil blive mindet blandt den danske Arbejderbefolkning som et smerteligt Mareridt. Dette Halvaar har trukket Grænseskellet mellem Arbejder og Bonde endnu mere dybt end Fortiden har at fremvise. Herregaardene kendte vi jo tilstrækkeligt forud. Disse har jo holdt sig paa et højfornemt Stade gennem Tiderne, hvorved vi Arbejdere bedre kunde holde Trit med disse gennem Aarene. Men Bonden har jo — trods alt — holdt sig i mere jævn Færden hen over Jorden. Nu er Linien imidlertid traadt mere skarpt frem og vi ser nu Bonden suse af Sted i Bil, skønt han jamrer sig ynkeligt over Tidens Ugunst.

Ved en Alliance med sin gamle Arvefjende, Højre, er Bonden naaet frem til Hovedindflydelsen paa Landets Lovgivning, og nu gør han sin Person gældende paa den grimmeste Maade ved Nedskæringer paa alle de sociale Love og ved sit Angreb paa Arbejdernes Organisationer ved den saakaldte »Tugthuslov«.

Hvem, der har levet i 70-erne, erindrer hvorledes Bonden da startede sine Organisationer: Mejerier, Slagterier og Ægsalgskredse. Disse Organisationer, der betød en Fordyrelse af Arbejdernes Levefod, var der ingen, der hverken fraraadede eller modarbejdede. Tværtimod fandt man, at det var rigtigt, naar Bonden ved Sammenslutning søgte at forbedre sit økonomiske Udbytte, uagtet mange Mejerier — Bondenaturen tro — nægtede at sælge Mælk til andre end Andelshavere, naar disse tilfældig ikke havde Mælk en kort Tid.

I de Forhold, her er Tale om, har Godsejerne staaet højt hævet over Bonden i folkelig Intelligens.

Saa kom »Krigstiden«, og alle, som har Erfaring om dansk Jordbrugs Ydeevne fra hine Aar, ved hvilke Guldstrømme der havnede paa det danske Agrarland. Priserne paa alle Livsfornødenheder hævede sig til ukendte Højder, og de af Bønderne, der ikke slog sig paa Handel med deres Gaarde, samlede Penge og puttede disse i Banker og Sparekasser. Ganske vist gik en Del af disse Pengeinstituter konkurs, og Indskyderne tabte en Del af deres let erhvervede Penge; men de Banker, der bestod, gav gode Renter, og Bonden følte en Velstand som aldrig før.

Men hvor der er Lys er der Skygge.

Skatterne steg, og Pengene, der stod i Banken, skulde der betales Skat af. Nu er der to Ting, der virker paa Bonden som en rød Klud paa en Tyr, og disse to Ting er Skatter og Arbejdsløn. Og nu raser Bonden i hele sin Vælde mod disse to Poler. Skal jeg tro mange Udtalelser, faldne fra Bønderne, er Aarsagen til de mange Fordbiler hos Bønderne denne, at man ved Hjælp af Bilerne vil køre fra disse Penges Skattepaalæg og more sig for Pengene samtidig med, at Bonden med sammenbidte Tænder raser mod den »høje« Arbejdsløn, han i sin Karrighed synes han maa betale. Hvad bryder han sig om, at hans Arbejdere lider Sult og Savn under Trældom i Bondens Arbejde, naar blot Arbejdslønnen kan trykkes ned til det yderste Lavmaal og deraf følgende elendige Levevilkaar for Arbejderne.

At Udviklingen i dette Land har medført, at alle Stænders Levefod er forbedret og at Bonden selv maa anskaffe sig Fordbil for at blive de forhadte Skatter kvit, generer ikke vor emsige Bonde; nej han kræver brutalt: Arbejdslønnen skal skæres ned. Arbejderne skal arbejde under de Trællekaar, som Bonden vil behage at byde; og hvis dette skulde ske, vil Landarbejderen komme til at misunde Svinene den Føde de faar. Alle andre Stænders Levefod er forbedret, kun Arbejderen skal forblive i yderste Fattigdom, Nød og Savn. Til alt dette er kun at sige: Lad Bonden løbe Linien ud, da vi ikke kan forhindre det, selv om han skulde naa det attraaede Maal at slukke Lysene i de Tusinder Hjem en stakket Tid. Længe kan dette Tyranni dog ikke vare, thi naar Bagstræbet først har bragt Lidelsen og Elendigheden ned over hver Arbejders Hjem som Agitator i Kampen, vil Lysene atter blive tændt, inden ret lang Tid er gaaet.

Jeg vil sammendrage Forholdene i følgende Bemærkninger: Fra 70erne til Aarhundredets Slutning foregik Bondens Rejsning ad to Veje: 1) i faglig Retning ved Organisation (Mejerier, Slagterier og Ægpakkerier), 2) i politisk Retning ved et Stormløb mod det da bestaaende Godsejervælde. Arbejderne, der levede under Begrebet: »Vi arbejder for hvad Herren vil give«, stod i denne Kamp Skulder ved Skulder med Bonden. Nu vender Bonden sig iltert mod Arbejderen og giver ham Hundens Løn, et Fodspark trods Troskab og Hjælp. Det er dyrisk Taknemmelighed, der her udvises. Med en Pinstrup som Talerør for Bonden og en Madsen-Mygdal som det højeste fuldkomne Væsen i dansk Smørrebrødspolitik, belønnes nu Landarbejdernes Kamp for Bondens Frigørelse med Bondens inderligste Ønske og Haab om, at det berygtede Forslag til en »Tugthuslov« forlenes med Lovs Kraft.

P. K.

Vilhelm Nygaard.

De samvirkende Fagforbunds nye Formand Vilhelm Nygaard er ingen ny Mand indenfor den danske Fagbevægelse. Allerede i 1893 valgtes han til Medlem af Bestyrelsen i sin Fagforening — Cigarmagerne —, og i 1889, 27 Aar gammel, valgtes han som Formand for Tobaksarbejderforbundet. I 1913 valgtes han som faglig Medarbejder ved »Social-Demokraten«, hvilken Post han beklædte indtil 1919, da han valgtes til Sekretær i »De samvirkende Fagforbund«, i 1924 blev han Næstformand, og nu som sagt er han valgt til den øverste Tillidspost indenfor dansk Fagbevægelse.

Til Trods for hans store Arbejde indenfor den faglige Bevægelse har han dog haft Tid tilovers til Deltagelse baade i den politiske og kooperative Bevægelse.

Formænd og Kasserere.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet **alene** indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet **sendes en Fortegnelse** med Oplysninger om vedkommende Medlemmers **Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.**

Storbøndernes Fædrelandssang.

Dejlige Danmark, hør hvor det klinger,
Danmark er dansk og Jorden er vor,
Danmark, vi Hyldest og Hæder dig bringer,
faar vi blot alt, hvad i Mulden der gror.

Dejlige Danmark, vi er de Sønner,
der bringer Glans om dit straalende Navn,
Folket i Hytter og Folket i Rønner
er dog kun Smuds, der besmitter din Favn.

Dejlige Danmark, Bølger og Bakker,
her, hvor vi lever, og her, hvor vi dør,
moderlig mildt tar du mod de Polakker,
vi faar bragt hjem her til Sletter og Øer.

Dejlige Danmark, huldeste Moder,
bævende bær vi vor Hyldest og Tak,
fyldt af Beundring er Hjerter og Ho'der,
hvergang vi skimter en lille Polak.

Dejlige Danmark, stærkbaarne Strider,
lad du kun sulte det fattige Rak,
hvad, om de Danske i Hytterne lider,
blot vi beholder vor kære Polak.

O, Moder Danmark, skumlende Røster
summer omkring dig med Snikken og Snak,
siger, den Mælk, du bær i dine Bryster,
skal mætte Danske før nogen Polak.

Dejlige Danmark, himmelske Stemme,
syng over Roer og Kornmark og Stak,
syng, saa vor Bankbog blir fed og fornemme,
at den har Gavn af den kære Polak.

Dejlige Danmark, Vaarsolen flakker
ud over Mulden, livgivende god,
o, lad os skue en Hær af Polakker
og vi skal knæle i Tak for din Fod.

Oskar Hansen.

De samv. Fagforbunds Generalforsamling protesterer mod Klassedommen.

Paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling, som omtales paa anden Plads, vedtog i Anledning af Højesterets Klassedom i Kolindsundsagen følgende

Protestresolution.

som enstemmigt vedtoges.

Resolutionen har følgende Ordlyd:

»Gjort bekendt med Højesterets sidste Dom i Kolindsund-Sagerne, udtaler De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling en Beklagelse over den organisationsfjendtlige Tendens, som hermed lægges for Dagen af Landets øverste Domstol.

I en lang Række af Aar har Arbejderne været udsat for Boycotning og økonomisk Forfølgelse, uden at nogen Myndighed har rejst sig derimod, men saa snart velstillede Gaardmænd og Købmænd hævder at have lidt Skade, og hvor stærkt end denne Paastands Rigtighed bestrides, medfører det Domme som Kolindsund-Dommene, der paalægger ubemidlede Arbejdere at udrede kæmpemæssige Erstatninger til Folk, der har krænket Arbejdernes Organisationsret og tilsidesat Hensynene til fattige Landarbejderes økonomiske Interesser.

Generalforsamlingen kan kun opfatte Dommen som en Klassedom, en fjendtlig Handling mod en usselt lønnet og i mange Aar undertrykt Gruppe af Arbejderklassen. Denne Dom styrker ikke Retsfølelsen, men befæster Forvisningen om Underklassens ringe Retsbeskyttelse.

I 1925 blev vore Organisationer frikendt ved Østre Landsret, medens Højesteret i 1926 omstødte denne Dom og tillagde Løntrykkerne, Organisationsfjenderne i Kolindsund, store Erstatninger. Højesteret har nu gentaget denne Domfældelse i den nye Sag, og Harmen vil vokse som Følge af denne Handling.

Naar man kender Arbejdsgivernes i mange Aar anvendte Boycotningssystem, naar man erindrer Anvendelsen af sorte Lister og andre Midler imod Fagforeningernes Medlemmer, og naar man som Baggrund for Dommen har Kolindsund-Bøndernes Bestræbelse for at undgaa Forbindelse med Organisationen og dermed Adgang til at holde Lønnen nede, saa vil det være umuligt at bibringe Arbejderbefolkningen Forstaaelse af den højeste Domstols Tale.

Dommen lærer imidlertid Arbejderne, at de skal undlade at underbyde hinanden, den maa lære de uorganiserede, at de handler i Strid med Arbejderklassens Interesser, og den vil som alle Fortidsklassedomme rejse nye Tusinder til Kamp imod det kapitalistiske Klassesamfund, til Værn om vore Organisationer og til Arbejde for Enighed og Sammenhold i Arbejderklassen.«

Nye Tusinder ind i Landarbejderforbundet

I Anledning af Kolindsunddommen udtaler Socialdemokratiets Formand, Th. Stauning, følgende:

— Dommen er naturligvis lige saa opsigtvækkende som den, der faldt i

1926. Jeg er enig med De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling i den vedtagne Udtalelse. Jeg synes ikke, Arbejderne kan faa anden Opfattelse, end at her tilstræber man at ramme Arbejderne for at ramme deres Organisation.

Jeg mener nu ligesom før, at en saadan Dom burde ledsages af Oplysninger fra Højesteret om Motiverne, og Dommen maa derfor forstærke Interessen for den offentlige Votering.

Om Virkningen blandt Arbejderne kan der ikke være Tvivl. Den vil skabe Harme mod Klassesamfundet og den vil føre nye Tusinder ind i Landarbejdernes Organisation.

Ugens Hændelser.

Ogsaa udenfor Europas Grænser gaar Socialdemokratiet sin Sejrsgang. I fransk Tunis i Afrika fik Socialdemokratiet saaledes ved Generalraadsvalgene ligesaa mange Stemmer, som de øvrige Partier tilsammen, hvorefter Partiet fik tildelt 3 af de 5 Mandater, der var paa Valg. Det er saa meget mere bemærkelsesværdigt som Socialdemokratiet havde været Genstand for en voldsom Forfølgelse, og at Reaktionen havde sammenrottet sig til dette Valg.

*

Den spanske Regering har ratificeret Konventionerne om Ligebehandling af udenlandske og indenlandske Arbejdere i Tilfælde af Ulykker under Arbejdet og om 8-Timers-Arbejdsdagen med det Forbehold, at England, Frankrig, Tyskland og Italien ligeledes akcepterer Konventionerne.

*

Japanerne har benyttet en kærkommen Lejlighed til at blande sig i Kinas indre Forhold, idet der nu er sendt japanske Tropper til Shangtung. »De forenede Stater« stiller sig foreløbig afventende, men usandsynligt er det ikke, at en større Krig kan bryde løs i Østen.

*

Den i sin Tid berygtede Selvstyremand Cornelius Petersen, der nu fejrer en ubemærket Tilværelse, mener nu Lejligheden er gunstig for ham til at stryge Gevinsten af sin Falskmøntnervirksomhed. Han udstedte som bekendt en hel Del værdiløse Pengesedler, som han satte i Omløb, men lovede at indløse dem med rigtige Penge, naar Folk ønskede det — han har nu ansøgt Justitsministeren om Tilladelse til inden Udløbet af en nærmere bestemt Frist at inddrage Sedlerne. Folk, der efter denne Frists Udløb er i Besiddelse af de falske Sedler, vil saa ikke kunne faa indfriet disse, hvorefter C. P. kan stryge Gevinsten.

*

I den forløbne Uge er Arbejdsløshedstallet gaaet ned fra 47,719 til 45,283 eller med 2,436 Arbejdsløse. Landarbejderne har 2,284 Arbejdsløse, hvilket er det 3. største Arbejdsløshedstal.

Kredsmøder i Maj.

Den 17. og 20. Maj afholdes følgende Kredsmøder:

Fredag den 17. Maj.

Odense Kredsorganisation Kl. 1 paa Arbejdernes nye Forsamlingsbygning i Odense.

Søndag den 20. Maj.

Sydsjællands Kredsorganisation Kl. 1 i Adelgaards Lokale, Vinhusgade, Næstved.

Østsjællands Kredsorganisation Kl. 10 paa Hotel Danevirke, Køge.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Lyngsie om Kolindsunddommen.

Efter Højesteretsdommen i Kolindsundsagen forleden bragte »Soc.-Dem.« en Række Udtalelser af forskellige af Arbejderklassens faglige og politiske Ledere. Andet Steds i Bladet bringer vi

Staunings Kommentarer til Dommen. Blandt de, som Bladet henvendte sig til, var ogsaa Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbund, Landstingsmand Lyngsie.

Hr. Lyngsies Udtalelser lød saaledes:

Jeg overværede de 3 Dages Retsforhandlinger i Højesteret, og jeg maa sige, at disse paa mig har gjort et Indtryk, som jeg aldrig vil glemme. Jeg sad i de tre Dage deroppe i Højesterets store, skønne Sal paa selve Kristiansborg med Bevidstheden om, at det var Danmarks højeste og mægtigste Domstol, hvis Funktion og Retspleje er afgørende for Retsbegrebet Borger og Borger imellem og Borger og Samfund imellem. Jeg var mødt med Alvor i mit Sind og med Andagt over det alvorlige, der passerede, men jeg maa desværre bekende, at jeg baade som Fagforeningsmand og som Statsborger i dette Land gik skuffet derfra.

Jeg paahørte de 2 Højesteretssagførere, d'Hrr. Henriques' og Martensen-Larsens Procedure, og da begge disse Mænd er dygtige og ansete, og Mænd, der gennem mange Aars Erfaring véd, hvad der betaler sig — i Klienternes Interesse — at byde Højesteretsdommerne i Henseende til tendentiøs Fremstilling af det faktisk foreliggende, fik jeg for første Gang Lejlighed til at bedømme, hvorledes man i de erfarne Højesteretssagføreres Kreds vurderer Højesteretsdommernes sunde Sans og juridiske Skarpsindighed.

Vor Sagfører, Hr. Henriques, koncentrerede sin Procedure derhen, at han med Grundighed og Dygtighed paaviste, at Kolindsund-Bøndernes Erstatningskrav var i

høj Grad opskruede og i langt det væsentlige udokumenterede, ikke alene i den foreliggende Appel-Sag, men ogsaa i Hovedsagen, og hans velbegrundede Konklusion var formelt, at Kolindsund-Bønderne allerede i den første Sag havde faaet en saa rigelig Erstatning, at der egentlig intet som helst kunde tilkomme dem i Appel-Sagen, medens det dog tydeligt skimtedes igennem hans Advokatur, at han — vel sagtens ifølge hans mangeaarige Erfaring og Kendskab til Højesteretsdommerne — paa Forhaand ikke ventede nogen Indrømmelse fra Højseterets Side af, at der efter Appel-Sagens Dokumentering af, at Kolindsund-Bøndernes Erstatningskrav helt igennem havde været opskruede og upaalidelige, var tilstrækkelig Retsbasis for at erkende, at Kolindsund-Bønderne sidst havde faaet saa meget i Erstatning, at selv ethvert Tab i den sidste Retsomgang kunde og burde kvitteres, og at han her vurderede Muligheden for Selverkendelse fra Højesterets egen Side rigtigt, viser Dommen, hvor Højesteret kun gik til at nedsætte den mægtige Erstatning fra 220,000 til 155,000.

Det Skaar i min Retsbevidsthed, som Hr. Højesteretssagfører Henriques' Procedure bibragte mig, ved at Dommen gav ham Ret i, at man ikke maatte vente Erkendelse af nogen som helst Fejltagelse i den første Dom, er dog for lidt at regne imod, hvad Kolindsund-Bøndernes Sagfører, Hr. Martensen-Larsen mente det hensigtsmæssigt at præstere i Højesterets Skranke.

Hr. Højesteretssagfører Martensen-Larsen har i 10 Aar procederet i Højesteret, og han er Søn af den gamle, kendte Højesteretsassessor Florian Larsen og har saaledes et sjældent indgaaende Kendskab til Højesteret og denne høje Domstols Individualitet, men desuagtet tillod han sig i sin iøvrigt dygtige udførte Procedure en Række Uhyrligheder, hvis Fremsættelse for mig kastede et ejendommeligt Lys over Vurderingen af Højesterets Evne til at bedømme de foreliggende Kendsgerninger.

Ved de to Kolindsund-Sagers Behandling for Højesteret, er det oplyst, at Striden mellem Bønderne og Landarbejderne skyldes:

a t medens de i Kolindsund-Arealet trællende Arbejderes Arbejdsvilkaar tidligere var ordnede ved overenskomstmæssig Medbestemmelsesret gennem Organisationen — Arbejderne paa den ene Side og A/S. Kolindsund paa den anden — saa medførte Aktieselskabets Ophævelse og Overenskomsternes Bortfald, at de selvejende Kolindsund-Bønder, der nu havde overtaget deres Part af Kolindsund-Arealet, benyttede Overenskomsternes Bortfald til selv at diktere Arbejderne deres Løn- og Arbejdsvilkaar, og at Bøndernes Udnyttelse af deres Diktatur førte til en Række Lønnedsættelser, saaledes at Arbejdernes Tilværelse truedes,

a t Arbejderne, tvunget af den fuldkommen værgeløse Stilling, de og deres Hjem var kommet i — ved høflige og korrekte Henvendelser til Kolindsund-Bønderne — søgte et nyt Overenskomstforhold oprettet,

a t Kolindsund-Bønderne stædigt afslog at have noget med Organisationen at gøre og dermed afslog Arbejdernes berettigede og nødvendige Krav om Medbestemmelsesret om deres Livsvilkaar,

a t Arbejderne ikke havde andet Middel til at værne deres Løninteresser og dermed deres Hjem, end at erklære Strejke, og at Arbejderne ikke iværksatte Strejken uden til det sidste Minut at opfordre Bønderne til fredelig Forhandling, og

a t Bønderne selv valgte at tage Kampen op med Arbejderne, og at de var sig dens Følger og Risiko fuldt bevidst. Blokaden, som var en Følge af Strejkens manglende Effektivitet og De samv. Fagforbunds Indgriben var saaledes ikke noget Overfald paa Bønderne, men et Udviklingstrin i den af Bønderne selv med velberaad Hu optagne Kamp.

Trods disse Kendsgerninger hævdede Hr. Martensen-Larsen i Højesterets Skranke, at han »kategorisk« maatte benægte, at Bønderne havde nogen Andel i Kampens Fremkomst, og at Kampen var bleven Kolindsund-Bønderne paatvungen.

Med Hensyn til Strejkens og Blokadens Gang igennem de 3 Aar var det ved begge de to Retsomgange for Højesteret oplyst, at Landarbejderne Gang paa Gang søgte at faa Striden bragt til Afslutning, Gang paa Gang rettede Henvendelser til Bønderne, direkte og ved Mellemmænd, og Gang paa Gang erklærede sig villige til at ændre i deres Forslag til Overenskomst, medens Bønderne Gang paa Gang afslog alt.

Det var endvidere oplyst for Retten, at Dansk Arbejdsmands-Forbund iværksatte Blokaden paa den mest hensynsfulde Maade, som det var muligt, naar Blokaden overhovedet skulde funktionere, og at Organisationerne i intet Tilfælde udstrakte Blokaden overfor de Handlende til andet end de omstridte Kolindsund-Varer.

Trods disse Kendsgerninger fortalte Hr. Martensen-Larsen i Højesterets Skranke, at der fra Fagforbundenes Side ikke havde ytret sig det mindste Forsøg paa at mildne Blokadevilkaarene, men at Arbejderorganisationerne tværtimod havde strammet Grebet »i de ulykkelige Kolindsund-Bønders Strube«.

At Hr. Højesteretssagfører Martensen-Larsen fandt det i sin Sags Interesse at behandle Kolindsund-Affærens sociale Sandheder paa den nævnte Maade var for min Retsbevidsthed saare nedslaaende, og at Dommen forleden synes at vise, at Højesteretsdommerne akcepterede hans Anbringender, har ikke øget min Retsbevidsthed.

Da Hr. Martensen-Larsen med stor Pathos sluttede sin Procedure med at fortælle Højesteretsdommerne, at Kampen for de ulykkelige Kolindsund-Bønder havde gjaldt »Ære, Liv og Gods«, tænkte jeg: Hvilken dristig Overdrivelse! Mon Højesteretsdommerne kan antage den uden at tænke paa, at det netop var Kolindsund-Bøndernes Arbejdere, hvis Ære, Liv og Gods er blevet truet derigennem, at ikke en af dem har kunnet faa én Dags Arbejde paa Egnen, hvor de fleste af dem er født og opvokset, men alligevel boykottes fra alt Arbejde endnu den Dag i Dag!

Ogsaa i disse Tanker skuffede Dommen mig!

Op til Landsthingsvalg.

Paa Socialdemokratiets Hovedbestyrelsesmøde forleden vedtoges nedenstaaende Udtalelse i Anledning af de kommende Landstingsvalg:

I September Maaned skal der afholdes Valg til Landstinget i Langstingskredsene: Sjælland, Lolland-Falster, Bornholm og Sydjylland.

Det socialdemokratiske Parti vil deltage i disse Valg, og Maalet maa være at berøve Venstre og Konservative det Flertal, som disse Partier nu har i Landstinget.

For Socialdemokratiets Vælgere, for Arbejdere, Tjenestemænd, Husmænd, Gaardmænd og Næringsdrivende kan der ikke være Tvivl om Betydningen af et for vort Parti sejrrigt Udfald af Valgene.

Den reaktionære Regering, der fik Magten efter Folketingsvalget i 1926, vil ikke længe kunne fortsætte Tilværelsen efter et Nederlag, der berøver den Landstingsflertallet. Den naturlige Følge af en Strømkæntring ved Landstingsvalget maa blive en paafølgende Appel til Folketingsvælgerne, og dette Skridt imødeses med Længsel af Befolkningens store Flertal.

Ministeriets haardhændede Nedskæringspolitik, der efterfulgtes af Skattelettelser til 13 Mill. Kr. aarlig udelukkende for de rigeste Formueejere i Landet, og dets hensynsløse Ligegyldighed overfor Erhvervslivet og de Arbejdsløse har afsløret dette Ministerium som en ensidig Repræsentation for storagrariske og storkapitalistiske Interesser.

Ministeriet har haft et Flertal med sig baade i Folketing og Landsting, men dette Flertal, der dannes af Konservative ogVenstre, k a n fældes ved Landstingsvalget, og det b ø r fældes, i Arbejdernes, i Erhvervslivets og i vort Lands Interesse.

En vældig Forøgelse af Statsgælden har fundet Sted under det nuværende Ministerium. Tabene ved privatkapitalistisk Spekulation og hensynsløs Svindel er lagt over paa Staten, saaledes at Laan paa 200 Mill. Kr. har maattet optages, og Venstres Regering forbereder sig paa at dække Afviklingen af dette sidste Laan ved nye indirekte Skatter, ved Afgifter paa Befolkningens Forbrug til 12 Mill. Kr. aarlig i 33 Aar!

Dette kan afværges. Landstingsvælgerne kan hindre dette nye Overgreb imod den arbejdende og næringsdrivende Befolkning ved at skaffe Socialdemokratiet Sejren, ved at tage Flertallet fra Regeringen.

Der forhandles imellem Venstre og Kon-

Bland den med

Rich's

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med Rich's

Rich's er fremstillet af rene vegetabilske Stoffer og indeholder hverken Coffeïn eller andre skadelige Bestanddele.

Pas paa at faa den ægte Rich's — og tilbagevis daarlige Efterligninger.

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

servative om nye Forsvarslove. Ikke om Love, der formindsker de meningsløse og unødvendige Militærudgifter, men om Forhøjelser. Det konservative Parti kræver store Udvidelser af Militærvæsenet og dermed Forøgelse af Udgifterne med 10 Mill. Kr. aarlig, endskønt det dog ikke byder Forsvar eller Sikkerhed. Venstre vil strække sig vidt, ligesom før, hvis de to Partier bevarer Flertallet, men Folket vil undgaa den ny Byrde, hvis Flertallet tages bort fra disse Partier, og vor Sejr giver Udsigt til en kraftig Nedskæring af Militærudgifterne.

Nye Angreb paa de sociale Love er forberedt ved Forslaget til en Hjælpekasselov, der berøver Kommunerne Selvstyreret og driver de Arbejdsløse til Fattigvæsenet. Angreb paa Arbejdernes Organisationsfrihed er planlagt ved den saakaldte Tugthuslov og Nedskæring af Udgifterne til Skolevæsenet er bebudet af Ministeriet.

Denne reaktionære Politik kan og maa standses. Der maa skabes Muligheder for en Genoprettelse af den nedbrudte Sociallovgivning. Der maa tilvejebringes Arbejdsmuligheder for den store Hær af Arbejdsløse og Produktions- og Afsætningsmuligheder for de kriseramte Erhvervsdrivende. Den sønderjyske Befolkning, de Tusinder af nødlidende Arbejdere og de Landbrugsbesiddere, der uden egen Skyld er i store Vanskeligheder, maa have den tiltrængte Hjælp fra Samfundet i hele Nationens Interesse.

Dette kan ikke opnaas under det nuværende Ministerium, det kan ikke opnaas ved det Flertal, der har svigtet Løfterne til Erhvervslivet og kun haft Millionærernes Interesser for Øje.

Ved Landstingsvalget kan baade Ministerium og Flertalsmagt brydes, og de Titusinder, som har maattet bøde for Reaktionens Sejr i 1926, maa gaa ud i Arbejdet for at hidføre dette Resultat.

Socialdemokratiets Sejr ved Landstingsvalget i September er Maalet i de kommende Maaneder. Denne Sejr vil berede Vejen for Erobringen af et demokratisk Folketingsflertal og dermed for et Ministerium, der ikke vil tillade Millionærernes, Højfinansens og Storagrarernes lille Klike at sætte Foden paa Nakken af den arbejdende og erhvervsdrivende, den værdiskabende Del af den danske Befolkning.

Hovedbestyrelsen for det socialdemokratiske Parti opfordrer Organisationerne til at planlægge Arbejdet, og Vælgerne til at være klar til Valgkamp for Socialdemokratiest Fremgang og afgørende Sejr.

Under dansk Flag direkte

til Canada

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger**, der **gratis** sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. - White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8, København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.
S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 30. Maj.
S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 6. Juni.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Avertér
i
„Landarbejderbladet".

Fra Afdelingerne.

Næstelsø Afdeling
afholder sin aarlige Sommerfest 2. Pinsedag paa Mogenstrup Kro, hvortil alle Kredsorgansations Afdelinger indbydes til at møde med deres Faner. Som Talere vil komme en faglig og en politisk. Der marcheres fra Kroen i Procession Kl. 4 til Festpladsen i Skoven. Ved Kroen er en stor, pæn, gammel Have, hvor Madkurv kan medbringes. **A. K. Jensen.**

St. Tostrup Sogns socialdem. Forening
afholder Generalforsamling Lørdag den 19. Kl. 8 paa Merløse Kro. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting, som skal behandles. **Bestyrelsen.**

Kværkeby Afdeling
afholdt Generalforsamling den 5. Maj. Formanden aflagde Beretning og Kassereren oplæste Regnskabet, som godkendtes. Formandens og Kassererens Adresse er uforandret. Til Kontrolbestyrer valgtes Arbejdsmand Kristian Mikkelsen, Kværkeby.
Hans Peter Hansen.

Sorø og Omegns Afd.
afholder Medlemsmøde i Slaglille Bjernede Forsamlingshus Lørdag den 19. ds. Kl. 8 Aften. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7.
Jens Rasmussen.

Sorø Afdeling.
Medlemmer, som gaar til Kontrol, gøres opmærksom paa, Kontrollering de fire første Dage i Ugen foregaar hos Afdelingens Underkontrolbestyrere: for Slaglille Jens Jørgensen, for Kr. Flinterup Peter Olsen. Kontroltiden er fra 9½ til 11½ Fm. Hvem, der ikke møder Tirsdag og underskriver Lister, faar ingen Understøttelse for den Uge, og Bogen maa medbringes til Afskrivning, ellers bliver ingen Understøttelse udbetalt. **Karl Olsen.**

Alsted-Fjenneslev Afdeling.
Det bringes herved til Medlemmernes Kundskab, at Kontroltiden for Fremtiden er fra Kl. 10—11 Form. de 5 Dage og efter Kl. 4 om Lørdagen. Afkrydsning uden for den her angivne Tid finder ikke Sted.
P. Rasmussen.

Holtug-Gjorslev Afdeling
har afholdt ekstra Generalforsamling hvor det blev vedtaget at forhøje Kontingentet med 50 Øre pr. Maaned i de første 6 Maaneder. Til Næstformand valgtes Poul Jensen, Raaby, og til Kontrolbestyrer valgtes Kristian Fauerskov, Gjorslev Husene.
Alb. Madsen.

Kirkerup Afdeling
afholder 10 Aars Stiftelsesfest Søndag d. 20. Maj Kl. 3½ Eftm. i P. Larsens Enkes Skov. Som Taler kommer Redaktør Marius Olsen, København, og Borgmester Melgaard, Slagelse. Om Aftenen Bal fra Kl 7—1 i Sørbymagle Forsamlingshus. I Tilfælde af ugunstigt Vejr bliver Festen i Forsamlingshuset. Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Tag Faner med. Alle er velkomne. Nye Medlemmer optages i begge Foreninger senest Lørdag Aften. Fagbog eller Medlemskort til socialdemokratisk Forening skal forevises. Tillidsmand for sidstnævnte Forening er: Kr. Nielsen, Hvilebjergvænge.
Bestyrelsen.

Tak.
Vor bedste Tak til alle dem, som paa saa smuk en Maade viste os Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup. Tak til Fakse Afdeling og Østsjællands Kredsorganisation for den smukke Maade, hvorpaa man gjorde Dagen højtidelig for os og Tak for de smukke Gaver, som blev overrakt os.
Mariane og **Jens Larsen,**
Fakse Egedevej.

Tak.
Medlemmer af Haarlev Afd. bedes modtage vor hjerteligste Tak for Opmærksomheden ved vort Sølvbryllup.
Amalie og Ole Larsen,
Lille Linde.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 21. Fredag den 25. Maj 1928. 14. Aargang.

Indenrigsministeren som stærk Mand.

Overfor Arbejderklassen mener den nuværende reaktionære Regering aabenbart at kunne tillade sig alt.

Efter Nedskæringen af de arbejdsløse, de gamle, de syge og Invaliderne er i sidste Rigsdagssamling fulgt en Række andre Anslag mod Arbejderklassen.

Det brutaleste og farligste af de Anslag, som blev gennemført i sidste Rigsdagssamling er

Det kommunale Valgretsrov.

Venstre og Konservative enedes om at forringe den kommunale Valglov i betydelig Grad. Den eneste Motivering er disse Partiers partipolitiske *Frygt for Socialdemokratiet.* De har aabenbart opgivet Haabet om at standse Arbejderklassens Parti i aaben og ærlig Kamp. Hvad gør man saa? Jo, man vedtager simpelthen at *tage Valgretten fra de fattigste, blot fordi de er fattige.* Hr. Krag er velikke stærk Mand for ingen Ting.

Skattebestemmelserne er skærpet.

Den nye Valglov gaar ud paa, at man for at have Valgret til de kommunale Valg *i Marts 1929,* skal have *betalt sin Skat fra* April Kvartal 1927 til Oktober Kvartal *1928* — begge Kvartaler medregnet. Hvor Skatten betales *kvartalsvis* betyder dette, at der skal betales *7 Kvartalers Skat* mod tidligere 4 Kvartaler.

I de Kommuner, hvor Skatten betales *halvaarsvis,* skal man have betalt fra Halvaaret April—September *1927* til Halvaaret April—September *1928* medregnet. Det vil sige et halvt Aar mere end tidligere.

Desuden er Komunernes Ret til at *eftergive Skat* i Tilfælde af Arbejdsløshed, Sygdom o. lign. indskrænket. Medens der tidligere kunde eftergives to Trediedele af Skattebeløbet i særlige Tilfælde, kan der nu *kun eftergives en Trediedel.*

Ved denne Vedtagelse har de to Partier hidtil naaet

Brutalitetens Højdepunkt.

Thi da Kommunerne i hele Aaret 1927—28 har administreret efter den gamle Lov i god Tro, vil det sige, at adskillige, som har eftergivet Halvdelen eller maaske to Trediedele, nu *pludselig er kommet i den alvorligste Fare for at miste deres kommunale Valgret* — ikke fordi de har forset sig eller handlet imod Landets Love, nej tværtimod fordi de humane Kommuner har benyttet den hidtil gældende Lov paa lovlig og forstaaende Maade. Mage til Brutalitet skal man lede efter.

Arbejderne maa krydse Ekscellencernes Plan.

Overfor dette Forsøg paa at snigløbe de socialdemokratiske Flertal i Kommunerne, og sikre sig Magten i de andre Kommuner, hvor der var Fare paa Færde, maa *Arbejderne rejse sig til sidste Mand.*

Det er for tidligt for Hr. Kragh at triumfere, blot Arbejderne forstaar Situationen. Og der bør ikke være en eneste fagorganiseret Arbejder, som ikke forstaar Betydningen af de kommunale Valg, efter at vi i disse Nedskæringsaar har set de socialdemokratiske Kommuner som *det beskyttende Bolværk mellem Regeringens Nedskæringsraseri og Arbejderhjemmene.*

Hvad kan der gøres?

Der er endnu 9 Maaneder til Valget i Marts 1929. Der er altsaa god Tid til at krydse Reaktionens smukke egoistiske Planer. Foran os ligger Sommermaanederne, og skønt Arbejdsløsheden stadig er forfærdende stor — ca. 25,000 større end den officielle Statistik viser — betyder Sommeren jo altid mere Arbejde.

Løsenet for alle Arbejdere maa derfor være dette: *Søg at indhente Skatterestancerne* i Løbet af de kommende 9 Maaneder, og benyt særlig Sommeren dertil, hvis I er saa heldige at faa Beskæftigelse.

Vi ved, at nogle Maaneders Arbejde ikke betyder Velstand. Vi ved, at der er Huller nok at fylde Fortjenesten i. Vi ved, at dette at indhente sine Skatterestancer vil betyde et Offer, der kan være tungt nok. *Mender er ingen anden Udvej,* hvis vi ikke vil se Reaktionens haardhændede Politik erobre ogsaa Kommunerne.

Lad os derfor bide Tænderne sammen som saa ofte før i Arbejderbevægelsens Historie.

Lad os vise Reaktionen, at Arbejderklassen ikke lader sig slaa ned.

Efterse Skatteblanketterne.

Kontroller, om der findes Restancer, og se at faa dem betalt.

Og de, der har faaet Skat *eftergivet* i flere Kvartaler, maa ved Henvendelse til Skattekontoret skaffe sig Klarhed over, *om Eftergivelsen er saa stor, at Valgretten er tabt.* Er dette Tilfældet,

Kan Valgretten paany erhverves.

ved at man indbetaler det Beløb, som er eftergivet ud over den tilladte Trediedel. Og saa maa Bestræbelserne selvfølgelig gaa ud herpaa.

Agiter for Skattens Betaling.

Agiter for Valgrettens Bevarelse.

Forbundet har i April 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For April	For Marts & Restanc.	Afdelings-materiale.
Aarby	193,35		
Allerslev			
Alsted			
Aversi-Thybjerg	109,55		1,50
Baarse	36,30		3,40
Benløse	32,25		
Bjergby-Mørkøv	29,75		
Bogø			
Borre (Møen)	69,40		
Borsholm	17,00		
Borup	108,75		
Boslunde	42,50		7,75
Brorup-Valby			
Dalby			
Dalmose	21,25		
Damsholte (Møen)	428,20		13,00
Egerslevmagle	34,00	44,00	44,77
Everdrup			
Fanefjord (Møn)	240,90		9,45
Faxe	51,00		
Fensmark	52,10		4,99
Ferslev-Vellerup	21,25		
Flakkebjerg	12,75		
Fodby	55,25		0,75
Fredensborg	42,50		5,00
Frøslev			
Fuglebjerg	171,60		1,25
Fuglede	117,75		
Følleslev-Særløse			
Ganløse	38,25		
Gevninge-Herslev			
Gimlinge	23,60	8,00	3,70
Gissegaard-Nordrup			
Glumsø	43,05		
Grevinge			
Gunderslev	52,10	146,00	50,00
Gundsølille	29,75	16,00	1,04
Gundsømagle	72,25		
Gyrstinge			
Haarlev	45,00		
Halsnæs			
Hammer	63,75		1,00
Haraldsted	84,05		
Haslev			
Hastrup-Særløse	68,00		
Hellested			
Helsinge-Drøsselbjerg	73,35		
Helsinge-Valby			
Herfølge	42,50		
Herlufmagle	95,70	8,00	3,00
Herløv-Lyngby	191,50		
Herstederne			
Hillerød			
Hjembæk	89,25		
Hjertebjerg (Møen)	138,95		5,00
Holtug-Gjørslev	55,25		
Hyllinge	89,85	24,00	
Hørve-Faarevejle	42,50		
Jordløse		55.50	
Jungshoved	29,75		3,00
Jydstrup			
Jægerspris	22.35		0,87
Karlslunde	93,50		
Kr. Hyllinge			
Kirkerup	45,00		
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	25,50		1,00
Kjøng	43,60		
Klippinge-Magleby	57,45		
Kongsted	164,15		
Konstrup-Tølløse	128,10		4,50
Korsør	85,00		
Kundby	126,55		4,77

SJÆLLAND	For April	For Marts & Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby			
Lejre	73,35		
Lellinge		26,50	
Lidemark	31,95		
Lundby	28,00		
Løve	12,75		
Magleby (Møen)	140,35		
Mern			
Munke-Bjergby	42.50		5,00
Mørdrup	29,75		
Nidløse	23,60		
Nordrup	30,20		
Nyraad	18,10		
Næstelsø-Brandelev	119,75		7,75
Ondløse	114,75		10,30
Ottestrup-Sorterup	22,65		
Præstø	129,70		
Raklev	68.00		
Regstrup	83,85		
Ringsted	43,05		
Roholte			
Ruds-Vedby	115,20		
Rønnebæk	42,50		
Rørby	25,50		
Samsø	317,90		
Sengeløse	113 55		11,50
Skamstrup	192,00		
Skibby	55,25		
Skørpinge-Faardrup	21,25		
Slangerup	63,75	64,00	
Sludstrup	25,50		0,97
Smørum	117,55		
Snesere	85,00	28,00	
Sneslev	29,75		
Sorø	119,75		
Stege (Møen)	144,50		
Stenmagle	59.50		
Stensved			
Stigsnæs	89,25		
Stillinge			
Storehedinge	100.25		
St. Merløse		4,00	
Strø			
Svallerup			
Sværdborg	99,95		
Syv	38,25		
Sæby-Buerup			
Sdr. Dalby			
Terslev		32,00	
Thestrup	43,05		
Thorslunde-Ishøj	64,00		1,30
Thune	64,85		5,73
Thureby	38,25		
Tjæreby	17,00		
Tornemark			
Tudsenæs			
Tømmerup	56,35		
Ubby	114.75		
Uggerløse	38,55		
Ulsø	125,45		
Valløby-Taarnby	73,80		
Vejlø	144.00		
V. Egede	212,20		9,20
Vetterslev-Hømb	34,00		4,25
Viemose	120,20		4,00
Viskinge			
Volderslev-Gørslev	25.50		
Vordingborg	203 95		
Ølstykke	8,50		
Ørslev	139,75		
Ørsted	44,25		

hvorfor herved kvitteres $^{10}/_{5}$ 28.

Lorents Petersen.

Er vi fattige?

Der er mange fattige Mennesker i Danmark. Alt for mange. Ogsaa mange flere, end godt er. Men er Folket som Helhed fattigt? Ja, der er vel nok dem, der mener det, og hvis de mange Raab om økonomiske Trængsler, der lyder i stigende Grad fra de »besiddende« Mennesker, skal staa til Troende, saa maa vi jo her i Landet befinde os i den dybeste Elendighed alle til Hobe, og Folket gaa sin økonomiske Undergang i Møde.

Heldigvis ser de faktiske Forhold slet ikke saadan ud. Ganske vist er det rigtigt, at Fattigdommen breder sig i visse Dele af Folket, i den Del, der tilhører Arbejderklassen og blandt Smaafolk i det hele taget. Men det er jo blot, fordi Midlerne her i Landet deles paa en stadig mere og mere uretfærdig Maade. Der er flere fattige, men der er saa til Gengæld flere, som er bleven velhavende. Vi behøver blot at se paa Beretningerne om, hvor meget Folk ejer, for at faa Klarhed over dette Spørgsmaal. Og de statistiske Beretninger om dette Forhold siger os bl. a., at medens 598 Mennesker i 1910 hver ejede fra en halv Million Kr. og opefter, saa var dette Antal begunstigede Medborgere i 1926 steget til 1411.

Vi er for Tiden ikke inde paa den Vej, der fører til, »at faa har for meget og færre for lidt«. Nej, vi arbejder os frem efter Maalet: »Mange for meget, men langt flere — langt flere for lidt.«

Det er den kapitalistiske Produktionsordning, der fører til saadanne Resultater, og Roret bliver ikke lagt om, før det arbejdende Folk selv tager Samfundsstyret i sin Haand.

Fattige? Det ser det i hvert Fald ikke ud til, naar man ser paa vore Pengeinstituters Status. Det er en Kendsgerning, at der i vore Banker og Sparekasser i 1914 indestod 1845 Mill. Kr., men at dette Tal i 1926 var steget til ikke mindre end 4226 Mill. Kr. Der maa jo dog altsaa være nogle, der har Penge. Og dette Resultat tyder heller ikke meget paa, at Sparelysten er dræbt i vort Folk. Tværtimod.

Nej, Pengene er her, de er bare daarligt fordelt, saa sandt som ingen kommer udenom den Kendsgerning, at stadig flere og flere Tusinder kæmper en fortvivlet Kamp for det daglige Brød, medens Velstanden vokser i andre Dele af Folket. Det er de oven for anførte Tal et uomstødeligt Vidnesbyrd om.

Og dog arbejder man ihærdigt i vor Overklasse gennem de konservative politiske Partier — Venstre og Højre — for at trykke de Fattige endnu dybere ned i Fattigdom. I første Omgang har man jo ogsaa haft Held dertil. Men forhaabentlig vil denne Politik snart have udspillet sin Rolle Det kan næppe vare ret længe, før Smaafolk i By og paa Land bliver kloge nok til ved samlede K ræfter at lægge Roret om.

Vi kan det, hvis vi for Alvor vil.

Højesteretsdommenes Skygger.

Under denne Overskrift bringer den socialdemokratiske Provinspresse følgende læseværdige Artikel:

Højesteret har for anden Gang fældet Dom i Kolindsundsagen, og ind i hele den politiske og sociale Kamp vil disse to Domme kaste lange og dybe Skygger. Blandt Arbejderne vil de føles og virke som Klasse- og Straffedomme, og som saadan er de allerede bleven fejret af Overklassen og dem med Overklassefølelse — som en Sejr for deres Opfattelse af Magt- og Retsstilling — anerkendt og stadfæstet af Højesteret. Hvis det gik an, vilde man samle ind til en Anerkendelses- og Erindringsgave til Højesteret med Paaskrift: »I Taknemlighed«, saaledes som der vist staar paa den til Hr. Pinstrup. Hr. Pinstrup fik den, men i Virkeligheden føltes og virkede den som en Anerkendelse til Højesteret. Thi vilde Hr. Pinstrup mon have faaet nogen Pokal, hvis Dommen var gaaet Kolindsund-Gaardmændene imod? — Som Hørup sagde i 1891 om den Gang, man havde raabt: »Leve Hørup og Retsreformen!« mens han sad i Fængsel. Dette Raabs Mening kunde vistnok have været udtrykt saaledes: »Leve Hørup og ned med Dommerne!« Pinstrup-Pokalens Mening kan vist udtrykkes saaledes: »Leve Højesteretsdommen og ned med Fagforeningerne!«

Disse Domme slaar fast, at der er to Slags Mennesker i Landet — det gamle og dybe Skel mellem Besiddende og Besiddelsesløse, de Fastboende og Løsarbejderne, Daglejeren og Indsidderen, hvis Hjem er, hvor Arbejdet findes, og derfor alle Dage har været regnet til en ringere Stand og behandlet som saadan kommunalt og Mand og Mand imellem — aldrig anerkendt som Ligemand.

Forskellen og Skellet mellem disse to fandt sit klassiske Udtryk i Aktieselskabets Formands Svar paa Arbejdernes sidste Henvendelse om fredelig Forhandling, før Konflikten brød ud: »Er De ikke tilfreds, kan De jo gaa.« Arbejderne opfattede dette som en Lock-out, medens Højesteret i sin første Dom kom til det Resultat, at det ikke var en Bortvisning. Men faktisk var det det. At blive i Arbejdet efter dette Svar, vilde være Underkastelse paa Naade og Unaade og fuldkommen Opgivelse af sin Ret. Og at gaa uden Kamp, vilde være det samme og ende i Underkastelse. Thi dér ender tilsidst Landevejens Frihed, som er den, der er Arbejderne beskaaret, naar de staar uden Fagforening.

»Er I ikke tilfreds, kan I jo gaa!« er den Frihed, Pinstrup og Kolindsund-Gaardmændene byder Landarbejderne, og det er desværre endnu den Frihed, de fleste af dem har og nu er fastslaaet af Højesteret. Men man skulde blot prøve at byde Hr. Pinstrup selv og hans Standsfæller i Kolindsund og andre Steder det samme Svar. Man skulde prøve at sige til dem og til Hr. Madsen-Mygdal: »Kan I ikke klare jer og betale en ordentlig Arbejdsløn, saa kan I jo gaa!« Saa skulde vi høre et Ramaskrig fra den ene Ende af Landet til den anden. Vi husker endnu det Skrig, der stod, da Stauning paa Mødet i Bov paa Afbrydelsen om de ruinerede Gaardmænd svarede med et minde om, at vi jo ogsaa havde 50,000 Arbejdere gaaende arbejdsløse.

Tænk en saadan Haan mod Bondestanden at sammenligne og ligestille den med de arbejdsløse Arbejdere! Og dog gælder den samme Sandhed dem begge — blot med en højst forskellig Virkning.

Man svarer Arbejderen: »Er du ikke tilfreds, kan du jo gaa! Gaa du kun, der er nok, der vil arbejde.« Og det er der maaske. Men Virkningen bliver, at Arbejderen trykkes endnu dybere ned, bliver fuldkommen Træl.

Det samme gælder Jorden. Der er ogsaa nok, der vil — og kan. Landbruget ødelægges og standses ikke, fordi en Mand gaar fra Gaarden. Der bliver en Mand, en Familie knækket, maaske knust, og det er slemt. Men Jorden vil blive dyrket alligevel, en ny Mand vil rykke ind, og — det er Forskellen: Han gaar ind paa billigere Vilkaar, altsaa paa bedre Arbejdsbetingelser, end den, der gik ud.

Under Krigs- og Papirpriserne gik hver ny Mand ind paa ringere Vilkaar end den, der gik ud, og det maa nu mange betale med deres Ruin. Men nu, da Ejendommene ikke længer har den Værdi og ikke kan bære den Pris og den Gæld, de er købt for og behæftet med, nu betyder hvert nyt Ejerskifte, at vi kommer nærmere det solide Ejendomsforhold og bedre Arbejdsvilkaar — for Ejer som for Arbejder. Det er Forskellen paa, om Ejendomspriserne eller Arbejdslønnen trykkes ned.

Efter Højesteretsdommene og efterGrundsætningen fra Kolindsund er Landarbejderen en Paria — en jaget Hund, og økonomisk er han det allerede i dette Øjeblik. Uden Organisation og Forhandlingsret gennem den, er han et værgeløst Bytte for den økonomiske Undertrykkelse.

Højesteret har dømt ham. Hr. Pinstrup har faaet sin Pokal for sin Medvirken til, at der ikke blev Forhandling og Fred. Kolindsund-Gaardmændene har faaet deres Erstatning og mere til, fordi de nægtede Arbejderne Forhandlingsret. Man taler om den Undertrykkelse, de var Genstand for, og man taler om de Stakler, der i denne Tid maa gaa fra Jord og Hjem, — men Arbej-

(Fortsættes Side 6)

BRODERKRIG —

Hr. Langkjær og Venstrepressen i Konflikt.

Hr. Langkjær — Formanden for Arbejdsgiverforeningen — har atter holdt en Tale, en af sine bekendte lange, efter Venstrepressens Opfattelse dog ikke tilnærmelsesvis saa god som lang, dette sidste turde være en Borgen for, at der dog har været noget baade godt og fornuftigt i Talen.

Efter at Langkjær i sin Indledning

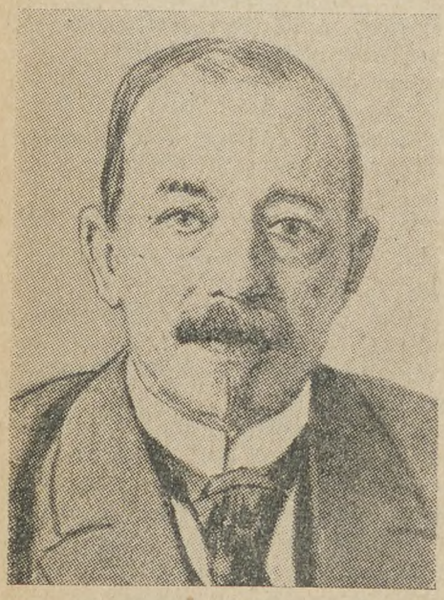

havde beklaget sig over, at Nedskæringen af de sociale Love ikke tilnærmelsesvis havde været tilstrækkelig, gik han over til regulært Angreb paa Madsen-Mygdal. — Vi hidsætter her et lille Uddrag af hans Tale:

Langkjær beskæftigede sig udførligt med Lønforhandlingerne i det forløbne Aar og derunder Spørgsmaalet om Lønnedsættelser. Med Hensyn til Prisen for en Lønnedsættelse var der ingen Tvivl, sagde Hr. Langkjær. Den var blevet fastslaaet Gang paa Gang af ledende Mænd indenfor Fagbevægelsen og Socialdemokratiet, og den Parole, som herfra lød, var: Der gives i Aar ingen Lønnedsættelse ved Forhandling; hvis en Lønnedgang skal gennemtvinges, maa vore Organisationer først slaas ned!

Hovedbestyrelsen var klar over, at de Udtalelser, der saaledes var kommet frem, maatte tages alvorligt. Der var ingen Tvivl om, at Fagorganisationerne vilde være i Stand til at rejse en Arbejdskamp, som vilde foraarsage alvorlige Tab saavel for os som for hele Samfundet. Der rejste sig nogen Forundring, ja rettere Skuffelse, da vi ikke satte alt ind paa at tvinge Arbejdslønnen ned. Vi maatte taale adskillige Angreb. Blandt dem, der talte mindre beundrende om os, var Statsminister Madsen-Mygdal. Statsministeren undervurderer det sunde Ords Betydning! Han udtalte, at Arbejderne i denne Situation var stærkere end Arbejdsgiverne og derfor besejrede os i denne Omgang. Udtalelser af denne Art er saa farlige, at de bør undgaas, thi de kan vække onde Kræfter til Live; men — føjede Langkjær spagfærdigt til — jeg siger dette, selv om jeg naturligvis er paa det rene med, at Statsministeren ikke har tilsigtet noget saadant.

En udmærket disciplineret Foreningsblok og et stærkt politisk Parti.

Langkjær fortsatte: Vi stod overfor en disciplineret Fagforeningsblok, identisk med et politisk Parti, som havde stor Magt paa Rigsdagen, som for ret nylig har haft Regeringsmagten i sin Haand, og som hensynsløst arbejder paa snarest muligt at vinde den tilbage. Dette Partis Fører, den tidligere Statsminister, erklærede under enstemmig Tilslutning fra sit Parti og Fagforeningerne, at gik Arbejdsgiverne ind paa den tvangsmæssige Lønnedskrivning, saa blev der Tale om en Kamp, der ikke vilde ophøre, før hvert eneste Arbejderhjem var ribbet til sidste Brødkrumme. Arbejdsgiverforeningen maatte paa samme Maade som en Forretningsmand regne ud: Kan der ved at vinde en saadan Kamp tjenes mere for Samfundsøkonomien end Kampens Omkostninger vil andrage? Beregningernes Svar blev et Nej!

Tilsløret i saadanne Vendinger erkendte Hr. Langkjær, at Arbejdsgiverforeningen ikke i Vinter turde tage Kampen alene af Frygt for Arbejderorganisationernes Styrke.

Denne saglige Kritik og nøgtern Overvejelse af de faktiske Forhold er faldet Venstrepressen for Brystet og har bevirket, at den er geraadet i et sandt Raseri.

Aalborg Amtstidende, Pinstrups Organ, hvor Pinstrups Aand farer i Blækhuset, er ude med en længere kold Straale til Hr. Langkjær, hvori der gøres endnu et Forsøg paa at gøre Langkjær begribeligt, at den eneste Vej ud af Krisesituationen og Arbejdsløshedsspørgsmaalet er gennem Lønreduktioner, da man fra Bladets Side formodentlig nærer en svag Anelse om, at Tanken er absurd og uigennemførlig, nøjes man med at smæde Langkjær og kalde hans Tale for en Grædekonetale.

»Sorø Amtstidende« er ikke blidere i sin Bedømmelse af Langkjær. Bladet drager en Sammenligning mellem den tidligere Formand og Langkjær og siger herunder: »Langkjærs Taler er maaske betydeligt længere end f. Eks. gamle Niels Andersens i sin Tid. Til Gengæld havde maaske Niels Andersen mere Forstand i sine. Man kan jo ikke have baade i Pose og i Sæk.«

Hr. Langkjærs Sæk er den letløbende Mund, skriver Bladet, og videre, at dette Resultat af Forhandlingerne og Spisningen ved runde og firkantede Borde er saa slet som vel tænkeligt. Til Afslutning paapeger Bladet Langkjærs og Arbejdsgivernes Frygt for Stauning og gør Forsøg paa at paavise den Overensstemmelse, der er til Stede mellem de to Parter. Resultatet af al denne Lirum-Larum er dog dette, at man tydeligt kan se, hvor mistroisk den forenede Reaktion er overfor sine egne, man vaager hver fra sit Hold skinsygt over hinanden, for at faa det bedste og smukkeste reaktionære Resultat ud af sine Bestræbelser i Kampen mod Arbejderklassen.

Langkjær, der har været et villigt Redskab, kan i Sandhed sige, at Utak er Verdens Løn.

Poul Geleff.

Den kendte gamle Arbejderfører Poul Geleff er afgaaet ved Døden 86 Aar gammel.

Det var Poul Geleff, der sammen med Harald Brix og Pio rejste den danske Ar-

bejderbevægelse, han maatte da ogsaa sammen med disse døje onde Dage — Frygten for den begyndende Organisering blandt Arbejderne gjorde Modstanderne desperate og kostede Førerne Fængsel — derefter kom Landsforvisningens Tid. En lang Aarrække maatte han opholde sig i Amerika, og først ved Socialdemokratiets 50 Aars Jubilæum vendte den gamle hæderkronede Forkæmper tilbage til Danmark.

Nu er hans Kamp til Ende, men i Ærbødighed mindes vi hans Indsats i Arbejderbevægelsen.

Grenaa Folketidende og Kolindsunddommene.

Den lokale Venstreavis i Grenaakredsen »Grenaa Folkeblad« er fra første Færd optraadt som Sundbøndernes særlige Organ i Kolindsundkonflikten. Bladets Redaktør, en Hr. Andersen, er i Medfør af sin Stilling som Storbondevenstres politiske Forkarl paa Pladsen, selvsagt forpligtet til at deltage, og saa vidt hans Kræfter slaar til, gaa paa i alt forefaldende Arbejde, hvor beskidt dette end er, og det skal anerkendes, at han i dette Tilfælde har vist en sjælden Tjenstiver. Han har pligtskyldigt bragt alle de Forvanskninger og Sandhedsfordrejelser til Torvs, som Lodsejerne, specielt Lodsejerlaugets forhenværende Formand, Proprietær N. Andersen, har serveret angaaende Konfliktens Udbrud og Aarsag, ligesom han har forbedret dem ved Hjælp af egen Hittepaasomhed, naar det fandtes formaalstjenligt, hvad det jævnlig gjorde.

I Begyndelsen beskæftigede vi os her i Bladet gentagne Gange med hans Skriverier og tilbageviste de værste Uhyrligheder. Imidlertid gled Hr. A. i Baggrunden. Da Hr. Pinstrup selv tog Affære og fik mobiliseret den Del af Venstrepressen, som betyder noget, var der ikke længere nogen, der lagde Mærke til »Grenaa Folketidende« og Hr. Andersen. I det Orkester, som nu spillede op, kunde Hr. Andersens lille Trompet jo ikke høres. Men selvfølgelig truttede han alligevel med af alle Livsens Kræfter. Da Højesteret fældede sin første Klassedom, fældede Hr. A. samtidig i sin Avis Dødsdommen over vor Organisationen, han forkyndte overfor Vennekliken omkring Kolindsund, at nu var Landarbejderforbundet færdigt, og dets Tillidsmænd, navnlig Marius Olsen, hvem han har udpeget som den rette skyldige i, at Sundbønderne har nægtet deres Arbejdere Organisationsret, vilde blive stødt ud i det yderste Mørke.

Naa, vor Organisation har jo bestaaet og udviklet sig videre, trods Hr. A.s Spaadom, og hvad undertegnede angaar, tillader jeg mig ogsaa at eksistere endnu.

Jeg er imidlertid gjort opmærksom paa, at Hr. A. efter den sidste Højesteretsdom paany har forkyndt, at nu skal det være Slut. Han slutter nogle Kommentarer til Dommen med følgende Udgydelse:

»Tilbage staar nu kun det Opgør, som de menige Arbejdere, der har maattet betale Gildet, vel sagtens vil holde med de socialistiske Spidser, der skabte Striden, skærpede den og — tabte den. Men dette Opgør vedrører ikke den store Offentlighed, og vil heller næppe foregaa for aabent Tæppe.«

Tiden vil vise, at Hr. Andersen igen har taget fejl. — Det Opgør, han, efter de bedste profetiske Mønstre, forkynder skal komme, bliver ikke et Opgør mellem de menige Arbejdere og de »socialistiske Spidser«, men et Opgør mellem Arbejderklassen i dette Land og den reaktionære Samfunds- og Retsopfattelse, som Sundbønderne og de øvrige Storagrarer har sat til Højbords i Danmark. Opgøret vil komme uden Hensyn til, hvad Højesteret mener eller dømmer. — Det kunde maaske hænde, at Grenaaegnens Arbejdere og Smaakaarsfolk i samme Forbindelse ogsaa vil foretage et for Hr. A. mindre behageligt Opgør med »Grenaa Folketidende«.

Marius Olsen.

20 Aars Stiftelsesfest.

Bestyrelsen for Østermaries Afdeling.

Den 31. Juli 1908 blev der oprettet en Tyende- og Landarbejderforening i Østermarie paa Bornholm. Foreningen blev oprettet som en Afdeling af Tyendeforbundet; dens Stifter var en bornholmsk Tjenestekarl, Milmand Hansen, der en Tid var Medlem af Tyendeforbundets Hovedbestyrelse, nu er han Gaardejer paa sin Fødeø og har forlængst glemt og brudt med sine tidligere Standsfæller, og de Idealer, han den Gang bekendte sig til. — Naa, Tabet er ikke stort, hverken for Landarbejderbevægelsen som Helhed eller den paagældende Forening, denne har eksisteret og er trivedes udmærket uden A. H.s Hjælp, og Foreningen staar nu som en god og solid Afdeling af vort Forbund.

Søndag den 3. Juni holder den 20-aarig Stiftelsesfest. Festen vil sikkert vinde stor Tilslutning fra alle Egnens Landarbejdere og fra de omliggende Afdelinger. Vort Forbunds Sekretær, Fr. Hansen, der er en gammel Kending af de bornholmske Landarbejdere, kommer tilstede som Taler. Vi ønsker Afdelingen til Lykke med Festdagen og Held med Arbejdet i Fremtiden. **O.**

Ugens Hændelser.

Det tyske Rigsdagsvalg gav Socialdemokratiet en storslaaet Sejr, idet Partiet erobrede 22 nye Mandater og gik ca. 1,200,000 Stemmer frem.

Partiet har nu 153 Repræsentanter i Rigsdagen.

*

En alvorlig Konflikt er under Opsejling indenfor Byggefagene i Norge. Aarsagen er en afsagt Voldgiftskendelse, der foreskriver en Lønreduktion paa 12 pCt., dette er langt mere end Pristallet tilsiger og betydelig større Reduktion end de Fag, der ved

fredelig Forhandling har opnaaet Overenskomst.

Byggefagene truer med at paabegynde Strejke den Dag Reduktionen træder i Kraft.

*

I Anledning af det fremsatte Forslag om Indførelse af en Tugthuslov i Sverrig, har der over hele Landet rejst sig en voldsom Protest mod Forslaget. — Et Udvalg, der havde Foretræde for Statsminister Ekmann, blev af denne pure afvist.

*

I Grækenland er der udbrudt Regeringskrise som Følge af Strid mellem Cafandaris og Venizelos.

Striden er opstaaet inden for det liberale Parti og Følgen er som sagt den, at de liberale Ministre tager deres gode Tøj og gaar.

*

Socialdemokraten, Lærer Date i Nakskov, er ved den for nylig i Skatteraadsforeningen afholdte Generalforsamling valgt som Foreningens Formand.

*

Det britiske Svar paa de Forenede Staters Note angaaende den foreslaaede Fredspagt konstaterer, at Forslaget om Afslutning af en Traktat, der gaar ud paa at opgive Krig som et Middel til Fremme af Nationalpolitik, har vakt almindelig Interesse i Storbritannien, og at den britiske Regering vil støtte denne Bestræbelse efter yderste Evne.

*

Dansk Tømrerforbund har til Efterfølger for deres afdøde Formand From-Petersen valgt J. C. Sørensen, Kolding.

*

Den bulgarske Regering har forleden henvendt sig til den franske Regering og forlangt den i Paris levende tidligere Fører for det bulgarske Bondeparti, Kostoff, udleveret. Kostoff var en nær Ven med den myrdede Stambuliski og maatte, da Vennen blev myrdet, flygte til Frankrig. Den bulgarske Regering motiverede Udleveringskravet med, at man ønskede at »gøre Kostoff uskadelig«.

De franske Myndigheder har nu afvist Kravet med den Motivering, at den politiske Baggrund for dette Forlangende var for let gennemskuelig.

*

Karetmagerforbundets mangeaarige Formand, Emanuel Olsen, er afgaaet ved Døden.

Hans Begravelse, der fandt Sted paa Solbjerg Kirkegaard paa Frederigsberg, havde samlet et mægtigt Følge.

Ved Graven bragte saavel Forbundets Viceformand Carlsen, som Folketingsmand Ejner Jensen den Afdøde en Tak for det udmærkede Arbejde, han i en lang Aarrække havde udført.

*

Skarpretteren Robert Elliots Hus, der ligger paa et afsides Sted paa Long Island, var forleden Nat Genstand for et Bombeattentat. Ved Eksplosionen blev Elliot, hans Hustru og to Børn slynget ud af deres Senge uden dog at komme til Skade. Det var Elliot, som henrettede Sacco og Vanzetti.

*

Det radikale Venstres Landsmøde har vedtaget nedenstaaende Udtalelse i Anledning af det forestaaende Landstingsvalg:

»Landsmødet opfordrer Vælgerne til ved Efteraarets Landstingsvalg af al Magt at arbejde for at styrke det radikale Venstre. Det gælder nu at bryde det moderat konservative Flertal, der saa længe har knyttet de to Partier sammen i Modstand mod den Lovgivning, der tjener de brede Lags Interesser. Dette Flertal kan nu brydes. Sker det, da vil dermed være foregaaet en Gennembrud af vidtrækkende Betydning for den politiske og sociale Udvikling. Da vil det radikale Venstre — frit stillet som det er overfor alle andre Partier — med stærkt øget Indflydelse kunne føre sin Politik til Fremme af den folkelige og demokratiske Udvikling for hvilken Landstingets Flertal hidtil har dannet en afgørende Hindring.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge dalet fra 45,283 til 44,129 eller med 1154 Mand.

Vi skal dog hertil bemærke, at det drejer sig om det officielle Arbejdsløshedstal.

Landarbejderne havde 2266 Arbejdsløse, hvilket er en Nedgang paa 18, siger og skriver atten Mand i den forløbne Uge.

Saa gode Venner var de vist . . . .

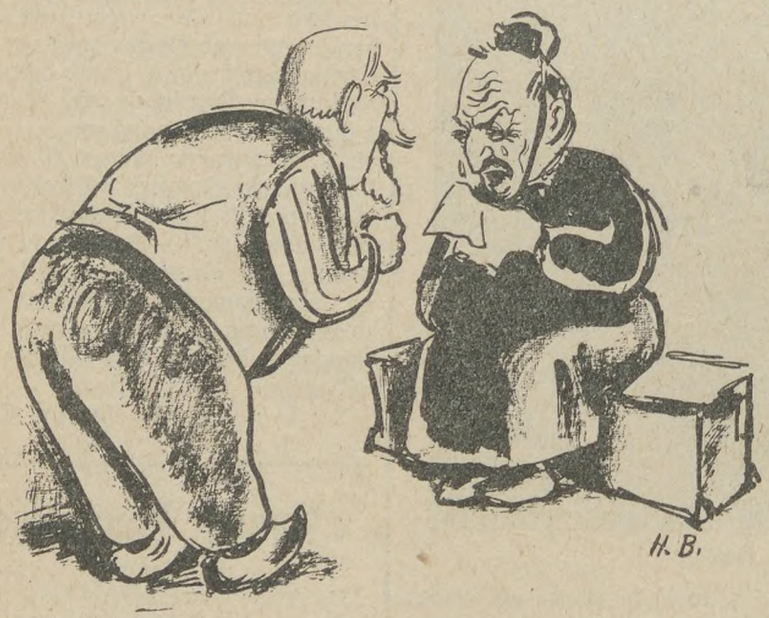

I »Social-Demokraten« digter »Juckenack« følgende i Anledning af den Kontrovers, der er opstaaet mellem Arbejdsgiverforeningens Formand og Storbondepressen:

Nu er Hr. Pinstrup vred, fordi
Hr. Langkjær og hans Industri
vil ikke føre Arbejdskamp,
hvor den er vis paa at faa Tamp,
da Fattigfolk blev skaaret ned
var alting idel Enighed,
nu drager Pinstrup Sværd af Balg,
fordi vi skal ha' Landstingsvalg.

Spar alt det meget Blod og Blæk,
hvis Reaktionen faar et Knæk,
ved Valget, saa i Mindretal
den efter Valget være skal,
saa kan den enes eller slaas,
og Pinstrup byde Langkjær Trods,
det er kun spildte Kræfters Spil,
saa gaar vi den Vej, Folket vil.

Juckenack.

(Fortsat fra Side 3)

derne? Hvad er bleven deres Skæbne? Hvem spørger efter dem? De er som Hjemløse i dette Land. Landevejen er deres Frihed, de har ingen Bostedsret. Dem spørger ingen om. De tæller ikke med.

Dommen er faldet, og Fagforeningerne har vedtaget en flammende Protest imod den, — »en hysterisk Protest«, siger Junkerorganet »Jyllandsposten«. Men Dom er Dom. Højesterets Kendelse i Kolindsundsagen er uigenkaldelig. Den kan ingen Protest ændre eller omstøde.

Men én Ting kan ingen Højesteret fælde Dom over eller afgøre ved Dom: Retsfølelsen og Retsbevidstheden.

I 1873 dømte Højesteret Pio, Geleff og Brix til Forbedringshus i 5 og 3 Aar, men Retsfølelsen protesterede og har forlængst fældet den Kendelse, at det var en Klassedom. Rigsretten frikendte sidst i 70-erne Estrup, men Provisoriet blev ikke Ret for det, og siden sagde Venstre: Rigsretten skal ikke afgøre, hvad der er Ret og Forfatning i Landet. Morten Pontoppidan, Hørup, Chr. Berg, Noes og Nielsen og Pigen

Bland den med

Rich's

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med Rich's

Rich's er fremstillet af rene vegetabilske Stoffer og indeholder hverken Coffeïn eller andre skadelige Bestanddele.

Pas paa at faa den ægte Rich's — og tilbagevis daarlige Efterligninger.

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

fra Løvel blev alle dømt af Højesteret. Pigen fra Løvel fik ved sin Løsladelse et Gulduhr af Befolkningen, og da Øvrigheden lagde Beslag paa det, betalte den ogsaa Bøden.

Noes og Nielsen blev hyldet ved en stor Fest i Studentersamfundet, Chr. Berg blev hyldet ved mægtige Fester — først i Marienlyst ved Helsingør med den berømte Dampskibseskadre op gennem Øresund, da man ikke maatte køre med Statsbanerne, og i Kolding, hvor 20—30,000 Mennesker var til Stede. Højesteret dømte, og for Dommen maatte man bøje sig, men Ret blev det aldrig. Folket havde en anden Mening, og i Dag er den Ret. De Domme gentages aldrig mere.

Saaledes staar Retsfølelse og Retsbevidsthed uafhængig af alle Domme og Domstole. Højesteret har dømt Arbejderne til at betale, og Dommen maa adlydes, men den Dag vil komme, da de fleste — om ikke alle — vil sige, at det var Arbejderne, der blev gjort Uret imod, og at de kun kæmpede for deres Ret. Og et vil blive staaende og kan ikke rokkes eller udviskes ved nogen Højesteretsdom: Kampen i Kolindsund kom alene, fordi man nægtede at forhandle med Arbejderne og at anerkende deres Forhandlingsret gennem deres Organisation.

Vær vis paa, at den Dag kommer, da man ikke længer kan eller vil prøve paa at nægte det.

J. M.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Under dansk Flag direkte

til Canada

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger**, der **gratis** sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. - White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 30. Maj.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 6. Juni.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG

fin

fyldig

i

Smag.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

-|- Enhver Herre -|-

bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Haslev Afdeling

har afholdt Generalforsamling, hvor det vedtoges at forhøje Kontingentet til 5 Kr. om Maaneden for Sommerhalvaaret. Det vedtoges ligeledes, at Bestyrelsesmedlemmerne skulde bøde 1 Kr., naar de udeblev fra Møderne. **Ejner Hansen.**

Viemose Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling i Viemose Forsamlingshus Søndag den 3. Juni Kl. 4. Beretning og Regnskab samt Valg af Opkrævere. Alle Medlemmer bedes møde.

Jens P. C. Jensen.

Syv Afdeling

Det gøres Medlemmerne bekendt, at fra den 20. Juni har Formanden, Walther Johansen, overtaget Pladsen som Kontrolbestyrer, hvor Kontroltiden er fra 10 til 11.

Walther Johansen.

Viskinde Afdeling.

Den nye Overenskomst faas nu hos Formanden, Fr. Hansen, Viskinde, den koster 25 Øre pr. Stk. **Bestyrelsen.**

Næstelsø Afdeling

afholder sin aarlige Sommerfest 2. Pinsedag paa Mogenstrup Kro, hvortil alle Kredsorganisations Afdelinger indbydes til at møde med deres Faner. Som Talere vil komme en faglig og en politisk. Der marcheres fra Kroen i Procession Kl. 4 til Festpladsen i Skoven. Ved Kroen er en stor, pæn, gammel Have, hvor Madkurv kan medbringes. **A. K. Jensen.**

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

Afdelingsmeddelelser.

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet skal være ankommet til Bladets Kontor senest Tirsdag i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor er Mandag.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 22. Fredag den 1. Juni 1923. 14. Aargang.

Er Landbruget overorganiseret?

Hvem det er, der har opfundet Paastanden om, at den Erhvervskrise, vort Land for Tiden er inde i, skulde være en Følge af, at Arbejderne er overorganiserede, er vist ikke helt opklaret. Om det er Madsen-Mygdal, Pinstrup eller muligvis Cornelius Petersen, staar hen i det uvisse. Det kan for den Sags Skyld ogsaa være en hvilken som helst anden af Storbondepolitikens Koryfæer, hvis nationaløkonomiske Indsigt, paa samme Maade som Madsen-Mygdals, minder om Guds Retfærdighed, at den overgaar al Forstand. Een Ting vides imidlertid positivt, at den storagrariske Presse i Aar og Dag har publiceret denne Paastand, ikke som det Postulat, den er, men som en fastslaaet Kendsgerning, der er anerkendt som højeste Visdom paa det vedkommende Omraade, og samme Presse fortsætter som bekendt daglig med spaltelange Betragtninger over dette Tema. Naar Venstres Storbondeblade redegør for Aarsagerne til den nuværende økonomiske Misère, svinder Overklassens Børsspil, Banksvindel og hele svindelagtige Ledelse af Landets Produktionsliv under og efter Krigen ind til intet i Sammenligning med den »høje« Arbejdsløn, der følger af, at Arbejderne er overorganiserede.

Disse Betragtninger sammenfattes sluttelig altid i, at Arbejderne bør ophæve Overenskomsterne og helst ogsaa opløse deres Organisationer, saa vil alt blive godt, det økonomiske Liv vil da glide i Lave af sig selv, Hjulene vil atter komme i Sving, frugtbringende Arbejde vil skabe Lykke og Velstand. Vi skal blot ud af Organisationernes kvælende Favntag og tilbage til de Tilstande, hvor den enkelte uhindret af al Organisationstvang handler under eget An- og Tilsvar, saa vil alt blive godt.

Det kan i Forbindelse med denne megen Tale om Overorganisering have sin Interesse at se lidt nærmere paa, hvorledes det stiller sig med det storbesiddende Landbrug. Er Storagrarerne de fri, selvstændige Mænd, for hvem al Organisation er en Vederstyggelighed? Ethvert Barn her i Landet véd, at det er det ikke. Er der nogen Samfundsklasse i dette Land, som er gennemorganiseret, saa er det jo netop Landejendomsbesidderne, og da ikke mindst de store, de er organiserede bogstaveligt talt baade paa langs og paa tværs. Til Belysning heraf anfører vi nedenfor, efter Landkønomisk Aarbog, et lille Udpluk af de Hundreder af Organisationer, Landbruget er omspændt af, det er bl. a. følgende:

De samvirkende danske Andels-Svineslagterier.
De samvirkende danske Andelsselskaber (Andelsudvalget).
Avlcentre for Heste.
Avlscentre for Svin.
De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger
Cikoriedyrkerforeningernes Samvirksomhed
De samvirkende danske Frøavlerforeninger.
Foreningen af jydske Landboforeninger.
Fælleslandboforeningen for Nordslesvig.
De samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift.
De samvirkende Landboforeninger i Fyns Stift.
De samvirkende lolland-falsterske Landboforeninger.
De samvirkende jydske Mejeriforeninger.
De samvirkende sjællandske, lolland-falsterske, bornholmske og møenske Mejeriforeninger.
De samvirkende jydske Hesteavlsforeninger.
Samvirkende sjællandske Hesteavlsforeninger for Avl af jydske Heste.
De samvirkende sjællandske Frederiksborg-Hesteavlsforeninger.
De samvirkende sjællandske Hestealvsforeninger for svært Halvblod.
De samvirkende fynske Hesteavlsforeninger for jydsk Avl.
De samvirkende lolland-falsterske Hesteavlsforeninger.
Fællesledelserne af Kvægavls- og Kontrolforeninger i Jylland.
Forbundet af sjællandske m. fl. Kvægavlsforeninger.
Fællesledelsen af Kvægavlsforeninger og Kontrolforeninger i Fyns Stift.
Forbundet for Lolland-Falsters Kvægavlsforeninger.
De sammensluttede sjællandske Kontrolforeninger.
De sammensluttede bornholmske Kontrolforeninger.
De samvirkende lolland-falsterske Kontrolforeninger.
De samvirkende Svineavlscentre i Jylland.
Fællesledelsen til Svineavlens Fremme i Fyns Stift.
De samvirkende Svineavlscentre paa Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm.

Landboforeninger.
Mejeriforeninger.
Mælkebedømmelsesforeninger.
Tuberkulinforeninger.
Hesteavlsforeninger.
Kvægavlsforeninger.
Svineavlsforeninger.
Kontrolforeninger.
Regnskabsforeninger.
Andelsmejerier.
Andelsslagterier.
Foreninger for Plantekultur.
Landøkonomiske Foredragsforeninger m. v.

Foreningen til den ædle Hesteavls Fremme
Indkøbs- og Salgsforeninger.
Foreninger med faglig-personlige Formaal.
Understøttelsesforeninger.
Tyende-Præmieforeninger.
Større Heste- og Kreaturforsikringsforeninger.

Hagelskadeforsikringsforeninger.
Stormskadeforsikringsforeninger.
Ulykkesforsikringsforeninger, særlig for Landbruget.
Landøkonomiske Forskudsforeninger.
Andelskasser.

Som man alene heraf vil se, er Agrarerne ikke den Del af Befolkningen, der er mest berettiget til at raabe op om, at nogen er overorganiseret.

Saafremt der skulde være Tale om at gaa over til Desorganisation, var der saa ikke Grund til, at Storagrarerne begyndte med sig selv.

Der rendes Storm.

Blandt Gæsterne paa De samv. Fagforbunds Generalforsamling var C. Mertens fra den internationale faglige Central. Overfor »Klokken 5« udtalte Mertens.

Der rendes Storm mod Arbejderne og mod deres Organisationer. Det er en Storm, der foregaar over en bred Front; den spænder over hele Verden. Arbejdsgiverne og de andre reaktionære Kræfter sætter ind for fuld Kraft.

Arbejdernes Organisationer har vokset sig stærke. Den Uro, der skabtes i Aarene efter Krigen, er borte nu. Der er Fasthed igen i Rækkerne. Arbejderne slutter sig sammen internationalt. Den internationale faglige Central spænder nu Jorden over med et Medlemstal, der er oppe paa 14 Millioner.

Det er disse stærke Organisationer, de reaktionære Verden over vil have knuste og ødelagte. Det vil give frit Spillerum til ny Udbytning af Arbejderne. Der vilde da kun være én Part, der bestemte: Arbejdsgiverne. Arbejderne vilde intet faa at sige.

Kampen føres mod Organisationerne — og mod Lønningerne og mod den 8-Timers Arbejdsdag, Arbejderne efter saa mange Aars Kamp har tilkæmpet sig. Et Bevis paa Kampen mod 8-Timers-Dagen er den engelske Regerings Anmodning til det internationale Arbejdsbureau i Genève om at tage Konventionen om 8-Timers Dagen op til Revision. Man vil bort fra 8-Timers-Dagen — man vil »revidere«; det vil sige, at man vil tage dette uvurderlige Gode fra Arbejderne.

Der rendes Storm — og Arbejderne har kun deres Organisationer at stole paa, Organisationer, stærke og sammentømrede, er de Vaaben, der skal slaa Reaktionen tilbage. Og Kampen, der nu foregaar, er ikke blot en Kamp for at opnaa ny Fordele, erobre nyt Land; men det er ogsaa en Kamp for at bevare, hvad der er naaet.

Den danske Arbejderbevægelse har gjort sin store Indsats i Kampen for Arbejderklassen og mod Reaktionen. Den skal have en varm Tak for det.

Vanrøgtede Forsamlingshuse.

Oplysningsarbejdets Lokalevanskeligheder. — Hvad man forstaar ved Lys, Varme og Renlighed i Templerne for »det levende Ord«.

Den tidligere mangeaarige Formand og Leder af Socialdemokratiets Ungdomsbevægelse har i sidst udkomne Nummer af »Socialisten« skrevet nedenstaaende Artikel, hvori han peger paa et Forhold, som ogsaa har Betydning for vor Organisation, og som vi vilde være i høj Grad interesseret i at faa rettet:

I denne Vinter har jeg haft Lejlighed til at stifte nærmere Bekendtskab med 16 Forsamlingshuse i Aarhus Opland. Det er et meget forstemmende Indtryk, man faar næsten overalt, og man forbavses over, at det overhovedet er muligt at samle saa store Forsamlinger til Oplysningsmøderne, som Tilfældet i Virkeligheden er. Forklaringen herpaa maa udelukkende søges deri, at der i Arbejderkredse — ogsaa i Landkommunerne — er en ukuelig Interesse, der paa ingen Maade lader sig knægte. Forsamlingshusene paa Landet var for nogle Menneskealdre siden nogle Hædersbygninger, hvor den frie Bonde under de oprivende Provisorieaar samledes. Her lagdes Planer, her dygtiggjorde man sig, her morede man sig i festligt Lag — ja, her blev det meste af det til, som gennem Aarene kom til at præge den danske Bondestands Udvikling. Forsamlingshusene er historiske Bygninger; de røgtede en god Opgave i Bondens Kamptid, — men nu er Udviklingen ganske løbet fra dem. De passer meget daarligt ind i vore Tiders Forhold, og de er slet egnet til det, de egentlig skulde være, det, vi nu trænger til — Sognets kulturelle Samlingssted.

Er det nu egentlig saa galt, vil mange sige! — Ja, det er yderst slette Forhold saa godt som overalt!

Jeg skal skildre nogle Træk fra de Forsamlingslokaler, som jeg i denne Vinter har haft Lejlighed til at komme i Berøring med.

Naar Befolkningen i Landkommunerne skal til et Foredragsmøde, er der en ikke ringe Del, som har meget langt at gaa. Selv om vort Land er lille, er der alligevel mange Landkommuner med stor Udstrækning og med en spredt Bebyggelse. Der er i hvert Fald flere af mine Tilhørere fra denne Vinter, der har haft op til en Mils Vej at gaa for at komme til Foredrag.

Og naar saa dertil kommer det daarlige Føre, som Vinteren fremkalder paa Bivejene, saa vil det forstaas, at en god Stol i et godt Lokale med Varme og Hygge vil være særdeles kærkomment.

Med faa Undtagelser findes disse Forhold i k k e i vore Forsamlingshuse.

En Træbænk er ganske vist et Sæde; men naar vi betænker, at det er Folk — enten det gælder Kvinder eller Mænd — som har en lang og slidsom Arbejdsdag bag sig, saa er Bænken nu hverken indbydende eller i Længden behagelig at sidde paa. Varmegraderne i vore Forsamlingshuse er meget svingende; de bevæger sig baade under og over Nulpunktet, og Lokalets Kakkelovne er langtfra af den nyeste Konstruktion. For et Par Maaneder siden paabegyndte jeg, en Mils Vej fra Aarhus, en Foredragsrække. Det var en herlig, frostklar Aften med Maane, Stjerner og det hele. Efter en lille halv Times Spadseretur naaede jeg Forsamlingshuset. Jeg prøvede paa at aabne Døren. Det var ikke saa helt let; thi baade Laasetøj og Hængsler var i Uorden. Da jeg endelig fik den op, havde jeg egentlig Lyst til at smække den i igen. Jeg troede, der var Ildebrand i Huset. Dog beroligedes man af sagte, livlige Stemmer fra Lokalet, som kunde høres — men se noget for Røg, det var ganske umuligt. Det var ægte Kakkelovnsos — af den rigtige gamle Slags — tyk og træ. Det var yderst forbavsende, at Folk overhovedet kunde aande i et saadant Lokale. Og det var ikke bare den Aften, men saadan ryger den Kakkelovn hver Gang, der skal tændes op i den. Først hen imod Mødets Slutning bliver Lokalet røgfrit og sigtbart. Vi staar her ikke overfor noget enestaaende Eksempel; der er flere af den Slags rundt om.

Saadanne Lokaler betales der Penge for at leje.

Hvordan er det med Hygge i vore Forsamlingslokaler? Den er forfærdelig. Med nogle faa Undtagelser har de Lokaler, jeg i denne Vinter har besøgt, kun i meget ringe Grad været præget af Renlighed.

Gulve med Maaneders Snavs, Gardiner i ekempelløs Forfatning, Spindelvæv i hver en Krog, røgsværtede Vægge og Lofter. — Ingen Billeder paa Væggene. — Ja, saadan ser der ud saa godt som alle Vegne. Og Belysningen er næsten altid slet. Et Sted mangler Pærer, et andet Sted kniber det for Lyset at trænge gen-

nem Snavset paa Pærerne. Om de fleste Steder gælder det, at de benyttede Pærer er altfor svage til Lokalet. — Ja, der trænger til en rigtig Udluftning i a l l e vore Forsamlingslokaler.

De fleste Steder sidder Tilhørerne med Overtøjet paa — enten fordi Kulden i Lokalet opfordrer dertil, eller ogsaa, fordi der ikke findes et ordentligt Sted, hvor Tøjet kan hænges.

Af de 16 Forsamlingslokaler, jeg i Vinter har besøgt, var der

1) daarlige Lysforhold	9	Steder
2) uordentlig og snavset	8	—
3) daarlig Varme	10	—
4) ingen Hygge, ingen Udsmykning	13	—

Efter min Mening er der ingen Overdrivelse her!

Chr. Christiansen.

Invalidens Kærlighed

En Novelle af Oscar Hedberg om Krigens Forbandelse for to Unge.

Verdenskrigen brød ud og Millioner af Mænd stillede sig mere eller mindre frivilligt under Fanerne for at deltage i Kampen for deres Lands Ret og Ære. Sydtyskeren Karl var nitten Aar, og han meldte sig ligeledes frivilligt.

Aftenen før han skulde rejse, var han og hans Elskede, Emma, gaaet en lang Tur oppe i Vinbjergene. Der var jo en Del, de skulde tale ud med hinanden om. Men der blev ikke sagt saa meget, de kunde ikke. Angsten havde grebet Emma, og en Anelse om Ondt og Godt havde grebet Karl allerede i det Øjeblik, han besluttede sig for at gaa ud i Krigen. De naaede op paa Toppen af Bjerget og der satte de sig paa en Eng ved et Vejkryds, sad længe tavse og stirrede ud over Dalen, medens de tænkte og græd, den stumme Graad.

— Hvis jeg nu ikke kommer tilbage, Emma? sagde han.

— Hvorfor skulde du ikke komme tilbage? spurgte hun tomt og meningsløst.

De sad længe tavse. Solen var lige ved at gaa ned bag den lange, mægtige Alpekæde, Karl satte Blikket fast i en dunkel Plet i Alpetindernes evige Sne, Emma lagde den ene Albue over hans Knæ og støttede Hovedet i Haanden, stirrede, men saa intet.

— Det er meget for din Skyld, jeg gaar, Emma, sagde han sluttelig. Jeg kan vente et Aar endnu, men du synes jo, at jeg ikke kan være bekendt at blive hjemme.

— Karl, hviskede hun, vort Land behøver alle Mænds Kræfter, det siges der i hvert Tilfælde.

— Ja, jeg ved vel mere end nogen anden, hvad der siges, for jeg har faaet det at vide med tydelige Ord. Det bryder jeg mig ikke om. Men din Agtelse vil jeg ikke miste. Men jeg synes, jeg har Lov at forlange af dig, at du ikke binder dig til nogen anden, hvad enten jeg bliver derude eller kommer hjem igen og hvordan jeg end er, hvis jeg kommer. Vil du love mig det?

*

Og Krigen fortsattes.

For Karl tog det en Ende ved at en Granat faldt ned i Skyttegraven hvor han stod, eksploderede og sled ham i Stykker. Da han vendte tilbage til Livet, var hans venstre Side ofret paa Fædrelandets Alter, han havde kun en Arm og et Ben, begge paa den højre Side. Opdagelsen gjorde ham ikke forfærdet, det hele gik langsomt op for ham. Hjernen havde nemlig ogsaa faaet en lille Hilsen fra Fædrelandet, den maatte saa at sige begynde forfra for at tilegne sig Kendsgerningerne, og den tog imod de legemlige Mangler og faldt i Lave uden overflødigt Vrøvl med stædige Ønsker.

For Emma var der ikke saa lidt gaaet i Stykker. Hun fik gennem andre, der havde faaet Brev fra Nordfronten, at vide, at Karl endnu levede, og da hun gentagne Gange skrev til ham uden at faa Svar, gjorde hun Grundene til hans Tavshed saa forstaaelige som muligt for sig selv og tvang sig til at tro paa en Forklaring, som hun inderst inde følte sig overbevist om var falsk. Ofte vandrede hun til Kirke og tyede der til St. Pirminus i det lille Sidekapel. Hun saa paa Helgenen med sit Bliks inderligste Kraft, saa den blev levende for hende og talte til hende med en slæbende, blød Stemme, sagde, at hun ikke maatte tvivle paa den skjulte Hensigt med hendes Skæbne. Men saa naaede Budskabet om, at Karl var bleven lemlæstet og bragt til de Haabløses Afdeling paa Krigshospitalet, hvor han efter et Par Dage var afgaaet ved den frygteligste Død. Da brast det for hende.

*

Karl blev lappet godt sammen. Han fik Træben og Træarm, et Glasøje i Stedet for det, der røg sammen med alt det andet, hele venstre Side var jo gaaet al Verdens Vej, ogsaa i Hjernen. Der var adskilligt, han maatte lære paany, og der var ogsaa en Del, som han ikke kunde lære og derfor blev puttet til Side som Umuligheder.

Imedens var Emma ved at vende tilbage til Livet. Hendes sunde Kraft sejrede, hun tog Glemselen til Hjælp og satte atter Kurs mod Fremtiden. Hun var ikke længe om at blive klar over, at Krigen havde tappet Landet for saa meget mandlig Kraft, at de første ti Aars Ægteskab ikke kunde blive Spørgsmaal om Følelser. Hun fik dog tre Tilbud at vælge mellem, og hun valgte selvfølgelig det bedste, tre Maaneder efter Krigens Ophør skulde hun en Søndag vies til en Købmandssøn.

To Dage før Brylluppet skulde finde Sted, blev Karl afleveret paa Landsbyens Raadhus, og en halv Time efter blev han hentet af sine Forældre. Han kendte dem ikke igen, men de græd baade af Glæde og Sorg. Han stirrede undrende paa dem, hans Evne til Graad var gaaet i Skuddermudder paa Nordfronten.

Emma skreg vildt af Smerte, da hun stilledes overfor ham. Køn var han jo ikke, det pynter selvfølgelig ikke med baade Træben og Træarm. Den venstre Side af Ansigtet var blevet lappet med Hud fra det amputerede Laar, men man havde ikke kunnet sætte et andet Øre i Stedet for det, der var blevet revet væk, og et Hak i Kæben saa ligefrem kedeligt ud.

Ved hendes Skrig var det som vaagnede det inde i ham, hans kolde, stive Træk blev bevægelige, hans Blik fangede med Et hendes Ansigt. Noget brast i ham, det gjorde ondt, meget ondt. Men bagefter løsnede det saa herligt i hans Sind, og han græd — for første Gang i disse lange, frygtelige Aar.

Emma lukkede sig inde paa sit Værelse, og der blev hun i to Døgn. Hun lukkede ikke op for nogen, og da hun omsider kom ud, gik hun hjem til Karl og bad ham gaa med til Præsten, der ordnede det hele for dem. Hun vidste, hvad hun gjorde og var indforstaaet med, at hun ved at gifte sig med Karl lagde et maaske langt Livs Byrder paa sig. Hun gav sig Livet i Vold og skænkede ikke Helgenen St. Pirminus saa meget som en Tanke.

De samvirkende Fagforbunds Beretning

for sidste Aar kan nu faas fra Forbundskontoret. Den udsendes til hver Kredsorganisation uden forudgaaende Bestilling, endvidere udsendes den i 1 Ekspl. til hver Afdeling, der indsender Bestilling paa nedenstaaende Bestillingsseddel; men den sendes kun til de Afdl., som udfylder og indsender Bestillingssedlen og kun i 1 Ekspl. til hver. Det bemærkes, at Beretningen er gratis i den Udstrækning, der udsendes.

Bestillingsseddel
paa
De samvirkende Fagforbunds Beretning 1928.

Undertegnede Afdeling udbeder sig et Ekspl. af ovenstaaende Beretning.

For ..... Afdeling:

Navn .....

Bopæl .....

Postadr. .....

Mod Arbejderklassen.

Overalt øiner man Reaktionens Forsøg paa at slaa Arbejderklassen ned, dens Frygt for den opadstræbende Arbejderklasse har bevirket, at alle dens Bestræbelser koncentreres om dette ene Punkt. Ser vi herhjemme er det jo ikke svært at paavise, hvorledes den forenede Reaktion — Venstre og Høire — paa en særdeles klar og tydelig Maade har bestræbt sig for at slaa Arbejderklassen ned. Ødelæggelsen af de sociale Love og Kampen mod Arbejdernes Organisationer er Bevis nok herfor. Man vil gennem Ødelæggelsen af Sociallovgivningen bringe Arbejderne ud af deres Organisationer, for derefter at sætte Foden paa deres Nakke og træde dem ned i en Elendighedstilstand, saa de ikke foreløbig formaaede at rejse sig. Man havde haabet og troet, at det skulde lykkes ved at tage Understøttelsen fra de Arbejdsløse og true Hjælpekasserne til at lukke for Udbetaling af Understøttelse til de Arbejdsløse, at det skulde fuldbyrdes.

Med en Energi og Hidsighed har man fra Reaktionens Side sat ind her; men man har været alsidige, ogsaa Tjenestemændene skulde holde for, og Arbejdsgiverne i Byerne, der ikke har været i Stand til at rokke ved Arbejdernes Organisationer, maatte høre ilde herfor.

Da alt imidlertid synes at være forgæves, har man grebet til andre Midler. I Lighed med, hvad der er sket i England, har man besluttet, at ogsaa her hjemme skal Arbejdernes Organisationer ødelægges ad Lovgivningens Vei — man er derfor fremkommet med Forslag til den saakaldte Tugthuslov eller som den saa smukt hedder: »Loven til Værn for Arbejds- og Erhvervsfrihed«. Meningen med denne Lov er, at den skal blive et Vaaben, der skal knuse Arbejderorganisationerne. Reaktionen raser over sin Magtesløshed og sætter nu sit Haab og sin Lid til denne Foranstaltning.

Det er ikke blot her hjemme. I England har man som allerede nævnt gennemført en Lov med dette Formaal — i Sverige har man for faa Dage siden vedtaget en »Tugthuslov« og i Norge kæmper Arbejderne en heltemodig Kamp mod den tvungne Voldgiftslov, medens Regeringen truer dem med alle mulige Straffebestemmelser, som denne den norske Tugthuslov indeholder.

I Sandhed, Reaktionen nægter sig intet, hvor den øiner en Mulighed for at træde ned paa Arbejderne. Straks griber den Lejligheden.

Overfor disse Kendsgerninger har vi Arbejdere kun eet at gøre, nemlig at styrke vore Organisationer og gennem disse tage Kampens Vilkaar. Vi vil da være i Stand til indenfor et meget begrænset Tidsomraade at slaa Reaktionens Spil over Ende og befri os for alle de snærende Baand, hvormed vi er bundet.

»Mod Arbejderklassen« er blevet Reaktionens Slagord og Samlingsmærke: lad os da med samme Energi tage Kampen under Løsnet: »Mod Undertrykkerne«.

Oliver Twist.

Ugens Hændelser.

Lithauen har atter været udsat for et Fascist-Kup. Ministerpræsident Woldemaras har gennem et Dekret meddelt, at Parlamentets Repræsentation skæres ned, saaledes at det i Fremtiden kun bestaar af halvt saa mange Repræsentanter som nu — Parlamentet skal kun være raadgivende, Reringsmagten overdrages Præsidenten og hans Ministre. Præsidenten vælger selv sine Ministre. Den polske By Wilna skal betragtes som Lithauens Hovedstad.

Kuppet er i den Grad kommet overraskende, at selv Woldemaras' Partifæller har været ganske uvidende om det skete.

*

Paa Trods af Arbejdernes voldsomme Protester har den svenske Rigsdag efter en voldsom daglang Debat gennemtvunget »Tugthusloven«.

Afstemningen var først tilendebragt Kl. 2½ Nat.

*

Det meddeles fra Tokio: Den japanske Regerings Svar paa Udenrigsminister Kelloggs Forslag til en Antikrigspagt vil blive overrakt den amerikanske Ambassadør. Svaret indeholder intet væsentligt Forbehold. Under Forbehold af, at Forslaget ikke vil faa Indflydelse paa noget militært Skridt som Japan anser for nødvendigt til sit Selvforsvar, slutter den japanske Regering sig beredvilligt til Forslaget. Den japanske Regering er ligesom de Forenede Staters Regering rede til at indkalde til en Konference saa snart som muligt. Den er ikke af den Anskuelse, at Forslaget staar i Modstrid med Folkeforbundspagten og Locarnotraktaterne.

*

En opsigtvækkende Statistik fra det franske Senatsvalg giver et noget andet Billede af Forholdene end det, man ved første Øiekast fik, samtidig med, at den beviser den himmelraabende Uretfærdighed, som den franske Valglov er overfor de franske Vælgere. Vi hidsætter nogle Tal:

Kommunisterne fik 1,060,334 Stemmer og 16 Mandater — skulde have haft 77 efter Stemmetal. Socialdemokratiet fik 1,717,212 Stemmer og 105 Mandater, skulde have haft 131. Til Gengæld fik Poincarés Parti — Højrepartiet — 1,008,244 Stemmer og 140 Mandater, de skulde have haft 77. Uafhængige Radikale fik 551,000 Stemmer og 64 Mandater, og skulde kun have haft 42.

Med en saa reaktionær og uretfærdig Valglov skal man vist være varsom med at tale om Højres Sejr ved Valget, — selv om de Reaktionære har ranet Mandaterne, viser det sig dog, at de mangler Vælgerne.

*

Resultatet af det tyske Socialdemokratis Valgsejr er blevet, at den nuværende Regering Marx maa træde tilbage, hvilket sandsynligvis sker den 12. Juni. Det mest sandsynlige er, at den bliver efterfulgt af en socialdemokratisk Regering.

*

Den tidligere italienske Premierminister Nitti har udsendt en Erklæring, hvori han retter en skarp Kritik mod de fascistiske Metoder, der berøver det italienske Folk alle dets Rettigheder og forfatningsmæssige Garantier.

*

I den forløbne Uge er Arbejdsløshedstallet dalet fra 44,139 til 42,144, hvilket er en Nedgang paa 1985 Arbejdsløse.

Landarbejderne har 2038 Arbejdsløse.

Anmeldelse af Bladet.

I disse Dage har vi tilsendt samtlige Afdelingskasserere den Medlemsfortegnelse, som Afdelingerne i December Maaned indsendte til Brug for vor Anmeldelse af Landarbejderbladet pr. 1. Januar 1928. I Cirkulæret, der nu følger med Medlemsfortegnelsen, giver vi Oplysning om, hvad Afdelingskasserere skal foretage sig med Medlemsfortegnelsen, for at vi pr. 1. Juli kan give Postvæsenet de for Tiden værende rigtige Adresser paa samtlige Medlemmer, og vi beder os den rettede Medlemsfortegnelse tilbagesendt **senest den 10. Juni**, hvilken Frist vi meget indtrængende henstiller til Kassererne at overholde, da vi i modsat Fald ikke kan være sikre paa at faa fremsendt Bladet til alle Medlemmer efter 1. Juli. Samtidig skal vi gøre Afdelingskasserere opmærksomme paa, at vi **ikke** i Juni Maaned foretager den sædvanlige Anmeldelse af Bladet til nye Medlemmer, men at saadanne maa vente med at faa Bladet til 1. Juli.

Husk nu, at Medlemsfortegnelsen skal være tilbage paa Bladets Kontor senest den 10. Juni 1928.

Den 11. internationale Arbejds-Konference aabnes i Geneve.

Man vil særlig beskæftige sig med Minimallønsspørgsmaalet og Spørgsmaalet om Arbejdsulykker. — Der møder Delegerede fra 55 Stater. — Det internationale Arbejdsbureaus store Indsats i den internationale Arbejderlovgivning. — England og 8 Timersdagen.

I Tirsdags aabnedes Det internationale Arbejdsbureaus 11. Konference i Genève. Der er til denne Konference mødt Repræsentanter for 55 Stater. Det er en verdensomspændende Organisation, der under vor Partifælle Albert Thomas' dygtige Ledelse er skabt i Det internationale Arbejdsbureau. Denne Institution arbejder ganske vist mere stilfærdigt end Folkeforbundet — staar i Skyggen af dette —; men man vil forstaa, at Det internationale Arbejdsbureaus Opgave: At skabe saavidt muligt internationale Regler for samme Slags Arbejde, altsaa ogsaa samme økonomiske Regler, er et vigtigt og ømt Punkt i hele Verdensudviklingen, saa sandt som den dybeste Aarsag til Krige sjældent var nationale Spørgsmaal, men altid var økonomiske Interesser.

Og de Resultater Arbejdsbureauet har naaet er meget betydelige.

Hvert Land sender 4 officielle Delegerede.

I Følge Versaillestraktaten formes Det internationale Arbejdsbureaus Delegeretforsamling, som træder sammen en Gang om Aaret i Genève, af 4 officielle Delegerede fra hver indmeldt Stat. Af disse 4 Delegerede repræsenterer de 2 de respektive Regeringer, og de 2 andre henholdsvis Arbejderne og Arbejdsgiverne.

Danmarks Repræsentanter.

Danmarks fire Delegerede er: Departementschef Lassen, der er Delegationens Formand og som tillige med Landstingsmand Bramsnæs møder for Regeringen, Arbejdernes Repræsentant er Næstformanden i De samv. Fagforbund Hans Jacobsen, der har Skræderforbundets Forretningsfører Josef Anderson til Raadgiver, og Arbejdsgivernes Repræsentant er Direktør Ørsted, medens Fuldmægtig Østerberg i Arbejdsgiverforeningen er Hr. Ørsteds Raadgiver. Endvidere møder Regeringsrepræsentanternes Raadgivere Fabriksinspektør, Fru Gloerfeldt-Tarp og Fuldmægtig Jonquières.

Foruden de officielle Delegerede tæller Konferencen et meget stort Antal Eksperter, enten Statistikere, Fagforeningsfolk, Arbejdsgivere eller andre af Regeringerne udpegede, der skal bistaa ved de forskellige Delegationers Arbejde.

Dagsordenen. — Minimalløn og Arbejdsulykker.

Dagsordenens to vigtigste Punkter er de saa vigtige og aktuelle Spørgsmaal: Minimalløn og Arbejdsulykker. Begge er brændende i alle Industrilande, og med Maskinernes stedse stærkere Fremtrængen bliver netop Spørgsmaalet om Arbejderbeskyttelse og Erstatning for Arbejdsulykker mere og mere brændende. Arbejdsbureauet har udarbejdet et vægtigt Materiale vedrørende begge Spørgsmaal, og man kan imødese en interessant Debat.

Forsvaret for 8-Timers-Dagen.

Men endvidere maa man med Interesse afvente, hvad der kommer ud af den reaktionære engelske Regerings Forsøg paa at snigløbe Løfterne til den internationale Arbejderklasse om Ratificering af Washington-Overenskomsten om 8-Timers-Dagen. Det skulde være en Slags Betaling til Arbederklassen i alle Lande for dens Lidelser under Krigen, og Guderne skal vide, at den Vinding, som Washington-Konventionen betød, var dyrekøbt. Men nu vil man altsaa forsøge at snyde Arbejderne for det Tilsagn, som Konventionen indeholder.

Det er dog lidet sandsynligt, at man tør drive det saa vidt. Arbejdsbureauets Direktør, Albert Thomas, som sætter alt ind paa, at Løftet om Ratificering af 8-Timers-Dagen skal holdes, kan da ogsaa møde med en lille Triumf, naar den engelske Regerings Repræsentanter nu stiller Krav om Konventionens Ødelæggelse. Han har for 14 Dage siden faaet Tilsagn fra Spanien om, at naar de øvrige store Landes ratificerer, følger Spanien med. Dette vil sige, at Frankrig, Polen, Belgien, Czekoslovakiet, Luxemburg og Spanien nu er rede til at ratificere 8-Timersdagen, naar blot England gør det samme. At Tyskland omgaaende vil erklære sig i samme Retning, kan der ikke være Tvivl om efter Valgsejren forleden.

Det er altsaa kun England, vi venter paa.

Der er al Grund til for den internationale Arbejderklasse at imødese Arbejdskonferencens Møder med Interesse. Arbejdsbureauet har under Thomas Ledelse vokset sig stærkt, og alt taler for, at de engelske Reaktionære brænder Fingrene, hvis de for Alvor vil rokke ved Washington-Konventionen.

Palle-Piil.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Georg Schmidt taler i Fuglse paa Søndag.

Ved Stiftelsesfesten i Fuglse Afdeling Søndag den 3. Juni faar Landarbejderne i Maribo Amt Lejlighed til at høre en sjælden Taler og tilmed en sjælden god Taler, nemlig Formanden for det tyske Landarbejderforbund Georg Schmidt, Berlin.

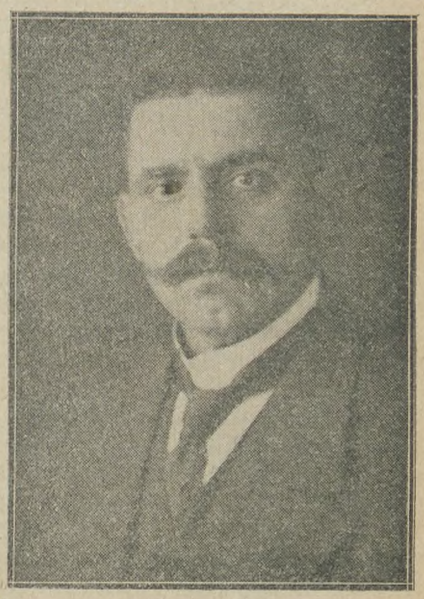

Georg Schmidt er oprindelig Vingaardsarbejder fra Rhinlandet, men han har et mangeaarigt Agitationsarbejde og Organisationsarbejde bag sig blandt de tyske Landarbejdere.

Han er den egentlige Stifter af det tyske Landarbejderforbund, stiftet i 1909 og nu en Organisation paa 200.000 Medlemmer, eller den største Landarbejderorganisation, der eksisterer, endvidere er han Generalsekretær for den internationale Landarbejderføderation, hvis Hovedsæde er i Berlin, ligesom han er Medlem af den tyske Rigsdag eller Nationalforsamling, valgt fra Pommern, de prøjsiske Junkeres Højborg i fordums Tid.

Det kan betragtes som et Held for Fuglse Afdl., at den har faaet Georg Schmidt til at tale ved dens 10 Aars Stiftelsesfest, og Landarbejderne paa Lolland-Falster vil paaskønne det baade ved at møde op til Stiftelsesfesten og ved at møde op med Afdelingernes Faner og vise Georg Schmidt, at ogsaa de danske Landarbejdere kan samles og feste.

Fuglse Afdelings Stiftelsesfest holdes nu paa Søndag den 3. Juni Kl. 4 i Langeskov i Skottemarke ved Kjærstrup.

Der vil naturligvis blive sørget for Oversættelse af Georg Schmidts Tale.

Rak!

Herskaberne har puttet sig nede i Kahytterne. Rakket sidder oppe i Natten paa Dækket.

Hvad er Herskaberne?

Velnæret og veluddannet Menneskehed.

Og hvad er Rakket?

Forkommen og fordjusket Menneskehed.

Hvad Forskel er der mellem dem? Der er ingen — ingen uden den Forskel, som der er mellem en brusende velplejet Pelargoniebusk og en stakkels vantreven forsømt Pelargoniestilk.

Tag en Geheimeetatsraadinde. Flaa Silken af hende. Dyp hende i Armod og Tæring, i Modgang, Foragt og Haabløshed — og hun vil blive præcis som den forhutlede, barhovede Polakkvinde, som sidder gammel og hærget og lytter til den fordjuskede Stodders tungefærdige Beretning.

Tag Polakkvinden, dyp hende i Selvfølelse, selskabelige Talemaader, giv hende en Fjer i Toppen og en Ladning Silke i Svandsen, og hun vil komme i Aviserne for sin fornemme Anstand og elskværdige Skønhed og Aandfuldhed. Hun vil i hvert Fald umulig kunne blive dummere eller tommere end Størstedelen af sine nye Selskabssøstre.

Tag den fordjuskede Mand. Send ham gennem et Gymnasium og et Universitet ligesom en Klat Kød gennem en Hakkemaskine — lær ham at hilse med Anstand og smile med nedladende Velvilje — og han vil være lige til at anbringe i et af de øverste Regeringskontorer, eller Bankraad, eller som aandfuld Protektor for det samlede Parnas.

Det vil i hvert Fald være ganske umuligt for ham at blive dummere end en Række af vore højtlønnede Kontoriusser eller at blamere sig værre end vore fornemste Finansmænd har giort det. Og det vil være ham temmelig vanskeligt at overgaa en Række af vort Aandslivs Matadorer i Farveløshed og Kedsommelighed.

Men nu er de engang Rak — Rak under Nattemaanen.

Frem ud af Nattemulmet dukker den fjerne Strand. Tjenere og Portører staar parat for at tage imod Herskaberne dernede i Kahytterne, slæbe deres Kufferter, bukke og skrabe, føre dem til Bad og til Bord, til Kage og Steg. Paa de Fattige venter aldrig en Haand, aldrig en Steg — kun fremmede Gader, laasede Porte, Arbejdsløshed og ny Sult og fjendtlige Politibetjente — dersom de overhovedet faar Lov at slinde i Land! — for de er Fattige! — de er Rak! — — og alle finder det nu i Grunden saa naturligt, at nogen gaar rundt og er noget »Rak«.

I Oldtidens berømte Kulturstater var ni Tiendedelen af Bymylderet Slaver. Ni Tiendedelen! Det fandt hver højtdannet Spidsborger var ganske i sin Orden!

Af 40,000 Indbyggere gik 4000 rundt og var Herskaber, var rigtige Mennesker. 36,000 var Slaver, ejede ikke sig selv, var Rak, kunde købes og sælges ligesom Roer og Skinker, kunde piskes og sparkes — ligesom Hunde og Køer. Og man var ganske overbevist om, at det var en udmærket Orden, et udmærket Samfund, et Toppunkt af Aandfuldhed og Kultur!

Det var dem, der pløjede Markerne, dem, der bagte Brødet, byggede Husene, rejste Templerne — Slaveværk er hvert Værk fra Oldtiden, som vi nu staar foran og beundrer — og dog var de Rak!

Blandt alle de fortryllende Evner, hvormed en gavmild Natur har benaadet os Mennesker, er den rørende Smaskveltilfredshed, hvormed vi finder Verden huldsalig, naar vi selv faar det huldsaligt.

Gamle J. C. Christensen ovre i Hee har givet et straalende Anskuelighedsbevis derfor. I en Enquete til et Blad har han nylig brugt følgende Vending:

»Vi lever i en herlig Tid, og Skam faa den, der laster Tiden. Vi skal ikke hænge os i saadanne Smaating, som at Pigerne har klippet Haaret af. Det kommer nok igen. Vi bør være glade for Livet ... thi »det er en god Tid, vi lever i. Vi har et herligt Land og et herligt Folk.«

Hans egen Politik er brudt sammen og falden i Brønden. Bøndernes stolte Andelsbank er brudt sammen og falden i Brønden, Verdenskrigen har vædet Verden med Blod, og rystet Samfundene ned i Rædsel og Nød. Over halvthundrede Tusinde Arbejdsløse gaar ledige og fortvivlede ved den skønneste Pinsetid. Hjemløse vandrer forknyt paa alle Veje, og Bønderne stønner under Bankernes Udsugning!

Herlig Tid, siger Gamle J. C. med de milde Blikke. Det er en god Tid vi lever i!

»Gamle Fæ!« har mangen en sorgfuld Siæl hvisket ved de Ord.

— — —

Paa Dækket sidder de Hjemløse og stirrer ud. Nede i Kahytten ligger de »Velhavende« og vælter sig og finder »Verden smuk« og »Tiden god!« — Selve Samfundet er som en saadan Damper, der glider gennem Natten med »Glykstadterne« nede i Kahytterne — og med »Rakket« paa Dækket.

Harald Bergstedt.

De Ligegyldiges Andel og Ansvar.

Ved Majfesten i Vejle udtalte Lyngsie bl. a. følgende:

Hvis Arbejderne paa en eller anden Plads fik Bud om, at deres Hjem truedes af Ildsvaade, saa vilde de øjeblikkelig ile til for at redde, hvad reddes kunde. Men hvorledes kan man da forstaa, at mange Arbejdere og Smaafolk i By og paa Land holdt sig ligegyldigt tilbage, da en anden stor Fare for halvandet Aar siden truede deres Hjem — en Fare, der ikke alene, som Branden, truede deres fattige Ejendele, men ogsaa det, de skulde tjene i Fremtiden. De mange, der da var ligegyldige, var Skyld i, at Ulykken ramte Tusinder af Hjem, Arbejdsløses og Syges fattige Hjem, hvor den allerede har hærget voldsomt og truer med yderligere Ødelæggelse. Her ser man ret, hvor taabeligt det er, naar Smaafolk holder sig tilbage fra Kampen mod den politiske Reaktion eller endog — som mange Smaafolk paa Landet gør det — direkte støtter denne. Det har kostet Underklassen uhyre, at Smaafolk ikke var vaagne ved det Valg, hvor Reaktionen tog Magten fra Socialdemokratiet. Men disse smertelige Tab, der har ramt de Tusinder af Hjem, vil sikkert have aabnet Øjnene paa de Uforstaaende, saa sligt ikke gentager sig. Ikke blot maa enhver Arbejder møde paa Valgets Dag, men han maa agitere blandt dem, som af misforstaaet Interesse støtter Reaktionen direkte eller indirekte. Hver Smaakaarsvælger maa frem paa Valgets Dag. Saa sejrer vi over Reaktionen, og saa afværges den Fare, som stedse truer Arbejdernes Hjem.

Ikke noget at prale af.

Den Omstændighed, at det officielle Arbejdsløshedstal er betydeligt lavere end paa samme Tid i Fjor, udlægges nu — det var at vente — i Venstrebladene som Frugten af Venstres — Nedskæringspolitik!

Vi ser et større Venstreblad fremhæve, hvor lykkeligt Landet maa være, fordi vi i 1926 fik Madsen-Mygdal og de øvrige Nedskærings-Eksellencer til Magten. Tænk blot, skriver det paagældende Agrarblad med Rædsel, hvor forfærdeligt det hele havde været, hvis Socialdemokraterne med deres »Blændværksmillioner« havde haft Regeringsmagten i Stedet for Venstre.

Mon Venstrebladene ikke tiltror deres Læsere en for ringe Evne til at bedømme Situationen selv og se det latterlige i dette barnlige Praleri.

Er der nemlig noget som helst at prale af?

Den Omstændighed, at det officielle Arbejdsløshedstal er dalet, skal der en vis

Frimodighed til at udlægge som en Følge af Venstreregeringens Politik.

For det første dækker det officielle Arbejdsløshedstal ingenlunde det faktiske Tal paa de Arbejdsløse, idet de mange Tusinde, der har mistet deres Understøttelse som Følge af Regeringens Ophæveise af den ekstraordinære Hjælp, ikke er indbefattet i Opgørelsen.

Dernæst er det jo ikke noget særligt, at Arbejdsløsheden daler henimod Aarets bedste Tid, og at den maaske er gaaet længere ned end i Fjor paa samme Tid hidrører efter alt at dømme fra en Forbedring af de økonomiske Forhold i de store Lande, hvilket ogsaa mærkes f. Eks. i Danmark i Form af mere Stabilitet i Produktion og Afsætning.

En Gang maa Omslaget mærkes, og venter man tilstrækkelig længe, vil Bedringen rimeligvis tiltage, selv om vi fremdeles har en Regering, der foretrækker at sidde med Hænderne i Skødet og lade Krise være Krise.

Men derfor er det dog ikke berettiget at paastaa, at Madsen-Mygdals negative Erhvervspolitik har sejret.

Man maa huske paa, hvad der i Mellemtiden er slaaet i Stykker, hvor mange Virksomheder, der er gaaet til Bunds, og hvor mange Tusinde Mennesker, der bogstavelig talt er blevet ribbet for alt gennem alle de Aar, Krisen har hærget Landet.

Hvad har Nedskæringen af de Gamle, de Syge og de Arbejdsløse gavnet den store, brede Befolkning, og hvad har den betydet for Erhvervslivet?

Praktisk talt intet. Den har gjort Vilkaarene tungere for mange Mennesker, forringet Købeevnen for mangfoldige og dermed skadet Erhvervslivet. Har det hjulpet ret meget mon, at Millionærerne har faaet foræret 12—13 Mill. Kr. af Venstreregeringen?

Ikke paa Arbejdets Gang og ikke for dem, der virkelig er ramt af Krisens Ulykker.

Mon ikke mange, mange flere havde haft Gavn af en Haandsrækning til at faa Produktionen bragt over det døde Punkt, og mon ikke en positiv Krisepolitik, som Socialdemokratiet foreslog, havde forhindret mange af de Ulykker, som Krisen og en ligegyldig Regering har Skylden for, og bragt en stor Part af de mange Tusinde Arbejdsledige i Virksomhed og dermed ogsaa bragt Liv i hele det økonomiske Maskineri.

I adskillige Kommuner har man Erfaring for, at kommunalt Initiativ i Form af Arbejders Igangsættelse og lign. Foranstaltninger i høj Grad har gavnet de paagældende Kommuners hele Erhvervsliv i en Nedgangsperiode, hvor de politiske Magthavere i Stedet for at understøtte disse Bestræbelser tværtimod har gjort alt muligt for at forpurre en Mildnelse af Følgerne af det kapitalistiske Samfunds uhyre Forsyndelser og Misgreb.

Venstrebladene har al Grund til at spare paa Lovtalerne over Ekscellencernes Indsats. Endnu mærkes Krisen føleligt overalt i Landet, og er der en Lysning og Bedring at spore, skal man ikke henfalde i Rørelse over, at den nuværende Regering har hidført denne mulige Bedring.

Den har tværtimod kun gjort sit til at gøre Pinen saa haard og langvarig som muligt.

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Kontingentrestancer.

Kontingentrestancerne er Organisationens Kræftskade. Det spiller ingen Trille for Organisationen, om den skal vente nogle Maaneder paa et Medlems Kontingent, men det spiller en afgørende Rolle for Medlemmet selv; thi er det vanskeligt at betale Kontingentet for 1 Maaned, er det da mere end dobbelt saa vanskeligt at betale 2 Maaneders Restance, og det gælder da særligt i disse Tider, hvor det er smaat med Penge. Det maa Opkræverne huske, og det maa Medlemmerne huske.

Betal derfor Kontingentet Maaned for Maaned.

Restancen for den fattige Arbejder betyder faktisk, at han sætter det ene Ben udenfor Organisationen, at han begynder at glide, og han er da ikke altid selv Herre over, hvornaar han trods sine egne og sine Kammeraters Anstrengelser rutscher udenfor.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Samsø Afdeling.

Det meddeles herved de Arbejdsløse i Sydsamsø Kontroldistrikt, at Kontroltiden er fra 9—10 og ikke som før hele Dagen. Hvem, der ikke møder til den fastsatte Tid, vil ikke blive afkontrolleret.

Anders Holm Hansen,
Kontrolbestyrer.

Terslev Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Terslev Kro Lørdag den 2. Juni Kl. 7½.

Paul Larsen.

Tømmerup Afdeling

afholder Udflugt til Asnæs Skov Grundlovsdagen. Der køres fra Tømmerup By Kl. 2½. Der bliver muligvis afholdt et politisk Møde, da vi har faaet Tilladelse til det fra Godset. Om Aftenen en lille Svingom

Aarby og Raklev Afdeling er indbudt.

H. P. Hansen.

St. Merløse Afdeling.

Efter Samraad med Arbejdsløshedskassens Forretningsudvalg afholdes ekstraordinær Generalforsamling i St. Merløse Kro Lørdag den 2. Juni Kl. 7½. Medlemmerne anmodes om at møde fuldtallig, da der skal tages Stilling til meget vigtige Spørgsmaal. Tilstede ved Mødet kommer Forretningsfører Sofus Westergaard og Sekretær Carl Broløs.

Bestyrelsen.

Viemose Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling i Viemose Forsamlingshus Søndag den 3. Juni Kl. 4. Beretning og Regnskab samt Valg af Opkrævere. Alle Medlemmer bedes møde.

Jens P. C. Jensen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN**, Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Syge- og Begravelseskassen
„FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE
Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.
S/S „Hellig Olav" fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 6 Juni
S/S „Oscar II" fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 13 Juni.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Gratis og franco
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Afdelingsmeddelelser.

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet skal være ankommet til Bladets Kontor senest Tirsdag i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor er Mandag.

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skafie dine Børn en bedre Fremtid.

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 23. Fredag den 8. Juni 1928. 14. Aargang.

Arbejdsløsheden paa Landet.

I.

Sidste Uge bragte en Nedgang i Arbejdsløsheden blandt Landarbejderne paa 450 Mand, men der er endnu indtegnet godt 1700 arbejdsløse Landarbejdere paa de offentlige Anvisningskontorer, foruden det overmaade store Antal arbejdsløse Landarbejdere, som ikke er tilmeldt de offentlige Kontorer. Deres Tal kendes ikke, men deres Antal er sikkert væsentlig større end de 1700, der er indtegnet. Man maa saaledes regne med, at der for Tiden er 3500—4000 arbejdsløse Landarbejdere.

Allerede de 1700 indtegnede arbejdsløse Landarbejdere paa denne Aarstid er et Tal, der vækker til Eftertanke. Vi befinder os faktisk i Landbrugets travleste Tid. Saatid og Høst er ikke længere Landbrugets travleste Tid, thi her har Maskinerne og tekniske Fremskridt iøvrigt overflødiggjort mange Arbejdere. Dette er derimod ikke i væsentlig Grad sket for Roearbejdets Vedkommende, hvorfor Roelugningstiden og Optagningen i Efteraaret efterhaanden er bleven Landbrugets travleste Tid. Men dette tiltrods er der altsaa endnu indtegnet 1700 arbejdsløse Landarbejdere, og reduceres dette Tal ikke meget kraftigt i den kommende Uge, maa man regne med, at der Sommeren igennem vil være indtegnet et tilsvarende Antal Arbejdsløse, indtil man i Begyndelsen af Oktober for en kort Tid kan gøre sig Haab om at faa Antallet yderligere nedsat.

De 3—4000 arbejdsløse Landarbejdere er dog et mangelfuldt Udtryk for Landbrugets manglende Evne eller Villie til at give Arbejde til Landarbejderklassen.

Dersom Arbejderne ikke selv reagerede mod Udviklingen i Landbruget, vilde det se meget værre ud. Der udvandrer aarlig 2500—3000 Landarbejdere til Amerika, hvad der naturligvis betyder en Aflastning for Landbruget, men endnu langt større er det Antal Landarbejdere, der søger til Byerne, fordi Landet hverken byder Arbejde eller ordentlige Vilkaar for Arbejdet. Den umaadelige Arbejdsløshed i Byerne skyldes jo i første Række Indvandringen fra Landet, som efterhaanden er bleven saa stærk, at Industrien ikke i nogen Maade kan give Beskæftigelse til Landbrugets Overskud af Arbejdskraft. Medens Industriarbejdernes Antal stadig øges stærkt, ogsaa i disse for Erhvervslivet saa fortvivlede Aar, formindskes Landarbejdernes Antal stadigt ogsaa i de gode Tider for Landbruget og i daarlige Tider som disse særlig kraftigt. Vort Lands Hovederhverv kan saaledes ikke »brødføde« sin egen Befolkning. Hele dets Befolkningstilvækst og alle de tusinde, som aarlig overflødiggøres, drives over paa vort Lands andre Erhverv: Handel, Industri og Samfærdsel eller de maa udvandre. Og da disse ikke kan absorbere den stadige Strøm fra Landet, hober Arbejdsløsheden sig op, ikke alene i Byerne, men ogsaa paa Landet.

Under denne Synsvinkel maa Arbejdsløsheden her i Landet betragtes. Det er Landbruget, der er Leverandør af de Arbejdsløses Armé og det er samtidig Landbruget, som stiller sig hindrende for at tilvejebringe Muligheder for Beskæftigelse ved Industri og lignende for de Tusinder, som Landbruget selv har nægtet det daglige Brød.

Det er ikke et Spørgsmaal om Arbejdslønnens Størrelse eller Understøttelsens Afskaffelse, der betinger Arbejde for den arbejdsløse Armé. Landbruget selv leverer jo Beviset for, at tiltrods for de minimale Lønninger det betaler, kan eller vil det ikke yde Beskæftigelse til Landarbejderne, selv i den bedste Sommertid.

Det er et Spørgsmaal om en forstandig Politik i Samfundets Interesse baade fra Regeringens og Arbejdsgivernes Side. For Landarbejderne er Spørgsmaalet om Arbejdsløshedens Bekæmpelse af største Betydning i dobbelt Henseende.

Om Industrien fik Muligheder for at beskæftige Befolkningsoverskudet, vilde det i første Række medføre, at hele Landbrugets overflødige Stab af Arbejdskraft fik Beskæftigelse i Industrien, det vilde afskaffe Arbejdsløsheden paa Landet i Foraars- og Sommermaanederne og saaledes alene medføre en væsentlig Bedring i Landarbejdernes Kaar, men det vilde dernæst ogsaa give Landarbejderne forøgede Muligheder for at højne Arbejdslønnen og forbedre Arbejdsvilkaarene igennem deres Organisation.

Vi er saaledes levende interesseret i enhver Politik, der tager Sigte paa at ophjælpe Byernes Erhvervsliv.

Oscar Levinsen.

Fortegnelse over nye Medlemmer

i Tiden fra 1. Maj til 4. Juni 1928.

Aaker	1
Aarby	1
Allingaabro	2
Als Østj.	1
Alsted-Fjenneslev	3
Asferg	1
Aunslev-Bovense	3
Aversi-Tybjerg	1
Avnbøl	1
Benløse	3
Bindslev	1
Birket	2
Boller	1
Borup S.	1
Boslunde	1
Branderslev	1
Brorup-Valby	1
Bækmarksbro	2
Børkop	1
Damsholte	1
Davinde	1
Dybe-Ramme	2
Ensted	2
Fanefjord	1
Fensmark	2
Flensted-Laasby	1
Flintinge	1
Fodby	3
Fredensborg	1
Frejlev	1
Fuglede	1
Følleslev-Særslev	1
Gl. Ry	1
Gistrup-Nøvling	1
Gjerlev	1
Gjesten	1
Gloslunde-Græshave	9
Grevinge	2
Gudbjerg	1
Gudumholm	1
Gundsømagle	1
Gyrstinge	1
Halsnæs	2
Hammer	1
Haraldsted	1
Harte-Bramdrup	2
Haslev	1
Heils	1
Hellested	1
Herfølge	1
Herløv-Lyngby	9
Herritslev-Stubberup	1
Hersley-Gevninge	2
Hillerød	4
Hillested	1
Hjertebjerg	3
Hjordkær	1
Holbøll	7
Horbelev	1
Horreby	1
Hunseby	2
Husby	2
Hvilsager	1
Hørve-Faarevejle	2
Idestrup	1
Jebjerg	4
Jels	7
Jordløse S.	1
Jordrup	1
Jydstrup	1
Klarup-Romdrup	1
Kolindsund	1
Korsør	1
Kraghave	1
Kundby	1
Kærum	1
Købelev	2
Lejre	1
Lellinge	1
Lidemark	1
Lundby	1
Løgten	1
Løjtofte	8
Maarslet	1
Malt	1
Mern	1
Munkebjergby	1
Mørke	2
Nebbelunde-Sædinge	1
Nyker	2
Næstelsø	2
Nr. Alslev	2
Nr. Lyndelse	1
Nr. Vedby	3
Oddense-Otting	1
Odense	1
Ondløse	1
Orte	2
Overfussing	1
Pjedsted	1
Præstø	1
Radsted	1
Randlev	2
Ravnholt	1
Regstrup	3
Rodskov	1
Ryde-Landet	2
Rødby	1
Rønde	1
Saltum	1
Samsø	8
Sandby	5
Sct. Hans Sct. Olai	2
Saxild-Nølev	1
Sengeløse	2
Skamstrup	2
Skibby	1
Skive	2
Skjellerup-Ellinge	1
Skærbæk	1
Slangerup	1
Slemminge	5
Snesere	2
Sommersted	18
Sorø	9
Stege	1
Stenmagle	2
St. Merløse	1
Strands	1
Svallerup	1
Sværdborg	1
Sæby-Buerup	6
Søby-Halling	1
Søllestel L.	4
Sønderby	1
Sdr. Dalby	1
Sdr. Kirkeby	1
Sdr. Næraa Aarslev	2
Søvind-Haldrup	3
Taagerup	1
Taars L.	1
Tandslet	2
Thorkildstrup-Lillebrænde	1
Thureby	1
Tillitze	2
Tirsted	4
Tjæreborg	4
Tolstrup	2
Tornemark	1
Trelde	3
True	4
Tune	2
Ullerslev	1
Vaabensted	2
Vaarst	2
Valløby-Taarnby	4
Vejrum	2
Venge	1
Vestenskov	2
V. Egede	7
Vinding J.	1
Virklund	1
Vissenbjerg	5
Vodskov	1
Voldum-Rud	1
Vordingborg	1
Vægger	1
Ølstykke	1
Ønslev	1
Ørsted J.	1
Østbirk	3
Østerlars	1

Ialt Antal Medl. 339

Beskæftigelse af Arbejdsløse ved det østrigske Landbrug.

Den vedvarende store Arbejdsløshed i de større Byer i Østrig har medført, at man i de senere Aar har prøvet at faa de Arbejdsløse anbragt ved Landbruget.

Ifølge en Indberetning fra det danske Gesandtskab i Wien er det den industrielle Kredskommission i Wien, der har paataget sig Forsøget med at løse denne Opgave, der af mange Grunde støder paa store Vanskeligheder. Landbrugerne nærer i Almindelighed stor Mistro til Bybefolkningen og i særlig Grad til de arbejdsløse Industriarbejdere. Desuden er Opholdsvilkaarene, Lønnen og Kosten paa Landet ikke særlig tillokkende. I Aaret 1924 skaffede den ovenævnte Kommission Pladser paa Landet til 355 Arbejdsløse fra Wien. I 1925 var Tallet 414, hvilket jo ikke kan siges at være særlig højt. Ved en planmæssig Organisation er det imidlertid efterhaanden lykkedes Kommissionen at udbygge sin Virksomhed. Den vedholdende Krise indenfor Industri, Handel og Erhverv i Wien og den dermed forbundne næsten kroniske Arbejdsløshed for et stort Antal Arbejdere har medført, at et stort Antal Arbejdsløse i Wien har foretrukket fremfor at gaa ledige i en Uendelighed at søge tilbage til Landbruget, hvorfra de oprindelig er udgaaet. Denne Bevægelse har haft til Følge, at Kommissionen i højere

Grad end før har maattet lægge sig i Selen for at skaffe Arbejdspladser paa Landet. Ved Pladsformidlingsstedet i Wien lykkedes det i 1926 at besætte 65 Procent af de tilbudte ledige Pladser paa Landet og dermed at skaffe 22 Procent af de Arbejdssøgende Pladser. I 1927 steg de nævnte Tal til 76 Procent, respektive 37 Procent. I 1926 lykkedes det saaledes at skaffe Pladser ved Landbruget for 2380 Arbejdsløse. I Tidsrummet Januar—November 1927 var der hos Kommissionen indtegnet 12,200 Arbejdssøgende og der indløb Tilbud om 7360 ledige Pladser ved Landbruget. En Del af disse Pladser blev besat, en Del blev afslaaet paa Grund af for ringe Løntilbud og mindre gode Arbejdsforhold. Ialt blev der i dette Tidsrum anbragt 5495 Personer ved Landbruget. Da Kommissionen efterhaanden ogsaa er gaaet over til at intervenere til Fordel for de egentlige Lønarbejdere, giver de ovenstaaende Tal ikke noget rigtigt Billede. Dog var af de nævnte Personer 25 Procent egentlige Byarbejdere. Regner man de oprindelig til Byen indvandrede Landarbejdere med, forhøjes Tallet til ca. 75 Procent.

Beskæftigelsen af de Paagældende var af forskellig Varighed. Det østrigske Landbrug gaar mere og mere over til at blive Sæsonarbejde. Ca. 25 Procent af de Arbejdsløse blev beskæftiget for kortere Tid (Tærskning, Høstarbejde), medens Halvdelen forblev udover Høsttiden og Resten fandt Helaarsbeskæftigelse.

For at lette Anbringelsen ved Landbruget af saadanne Arbejdsløse, der er ukendt med Landarbejde og som først maa lære lidt Landbrug at kende, har Kommissionen anvendt et nyt System, der forøvrigt allerede anvendes i Industrien, nemlig Anbringelse mod Tilstaaelse af en saakaldt Lærepræmie. Denne Præmie bliver efter 3 Maaneders Læretid udbetalt til Arbejdsgiveren som Godtgørelse for hans Arbejde med at sætte den Paagældende ind i Landbruget og som delvis Kompensation for, at den Arbejdsløse har faaet udbetalt den samme Løn, som betales en kvalificeret Arbejder. Denne Fremgangsmaade fandt kun langsomt Indpas hos Landbrugerne, men det kan dog siges, at de i den senere Tid opnaaede Resultater er yderst tilfredsstillende. Mangelen paa Specialarbejdere inden for Landbruget søges afhjulpet ved Afholdelse af Malkekursus og Undervisning i Behandling af Traktorer.

I Almindelighed kan fastslaas, at den Mistro, som Bønderne i Begyndelsen viste overfor de Arbejdsløse fra Byerne efterhaanden har tabt sig. Særlig de mindre Bedrifter tager gerne Arbejdskraft fra Byen. De Arbejdsløse indser ogsaa, at Arbejdet paa Landet er at foretrække for en fortsat Lediggang i Byen. De gennem lang Arbejdsløshed paa Krop og Sjæl nedbrudte Menensker har ved Arbejdet paa Landet styrket deres Sundhed og de fleste finder ved deres Beskæftigelse ny Tillid til sig selv. Særlig de yngre Arbejdsløse lærer efterhaande at skatte Værdien af deres Arbejde, saaledes at der spores en væsentlig Bedring af Arbejdsmoralen. Kan Bestræbelserne for at overføre de Arbejdsløse fra Byerne til Beskæftigelsen ved Landbruget saaledes i mange Tilfælde fremvise gode Resultater, kan det ikke nægtes, at der ogsaa er høstet daarlige Erfaringer. Ved Overførelsen af de Arbejdsløse har det vist sig, at en ret stor Procentsats trods forsigtigt Udvalg efter kort Tid vender tilbage til Byen. Aarsagen hertil maa søges i, at de Paagældende har vanskeligt ved at finde sig tilrette i den nye Tilværelse og det haarde Arbejde, medens Arbejdsgiveren paa den anden Side mangler den nødvendige Taalmodighed og Tid til at lette Overgangstiden for den Paagældende. Kommissionen har derfor foreslaaet at oprette en Bedrift, hvor de nye Arbejdskræfter har Lejlighed til gennem en kortere Uddannelse at tilegne sig Landbrugets Begyndelsesgrundlag. De daarlige eller utilstrækkelige Boligforhold virker ogsaa hæmmende paa Anbringelsen af Byarbejdere i Landbruget. Kommissionen har derfor foreslaaet, at man i Østrig, i Lighed med, hvad der sker i Tyskland, skal opføre Landarbejderboliger med Understøttelse af offentlige Midler. Endelig optræder et stort Antal udenlandske Arbejdere — specielt czekoslovakiske Landarbejdere, som anvendes ved Sukkerroemarkerne, — som Konkurrenter til de hjemlige. For Tiden er det næppe muligt at foretage nogen Ændring i disse Forhold, idet de czekoslovakiske Arbejdere har været anvendt i en Aarrække og er særlig kvalificerede til dette Arbejde.

Den i Graz værende industrielle Kredskommission for Steiermark har udført et lignnde Arbejde somWiener-Kommissionen.

(Efter »Socialt Tidsskrift«).

Kontingentrestancer.

Kontingentrestancerne er Organisationens Kræftskade. Det spiller ingen Trille for Organisationen, om den skal vente nogle Maaneder paa et Medlems Kontingent, men det spiller en afgørende Rolle for Medlemmet selv; thi er det vanskeligt at betale Kontingentet for 1 Maaned, er det da mere end dobbelt saa vanskeligt at betale 2 Maaneders Restance, og det gælder da særligt i disse Tider, hvor det er smaat med Penge. Det maa Opkræverne huske, og det maa Medlemmerne huske.

Betal derfor Kontingentet Maaned for Maaned.

Restancen for den fattige Arbejder betyder faktisk, at han sætter det ene Ben udenfor Organisationen, at han begynder at glide, og han er da ikke altid selv Herre over, hvornaar han trods sine egne og sine Kammeraters Anstrengelser rutscher udenfor.

Den oversøiske Udvandring

fra Damark i Januar Kvartal 1928 ifølge en af Det statistiske Departement udarbejdet Oversigt:

Maaned:	Md.	Kv.
Januar	222	125
Februar	507	204
Marts	1,038	240
Tilsammen	1,767	569

Alder:		
0—14 Aar	79	95
15—19 —	246	40
20—24 —	727	152
25—29 —	375	134
30—39 —	240	102
40—54 —	84	28
55—59 —	5	9
60 Aar og derover	10	8
Uangivet	1	2
Tilsammen	1,767	569

Bestemmelsessted:		
Kanada	952	201
De forenede Stater	732	317
Mellem- og Sydamerika	64	41
Australien	13	5
Afrika	5	4
Asien	1	»
Uangivet	»	»
Tilsammen	1,767	569

For Personer over 15 Aar:

Erhverv:	
Landbrugere	435
Arbejdere	753
Haandværkere	239
Handlende	158
Søfarende	19
Andre	55
Uangivet	29
Tilsammen	1,688

Fødested:		
Danmark	1,644	441
Sverige	7	8
Oversøiske Lande	14	9
Øvrige Udland	22	16
Uangivet	1	»
Tilsammen	1,688	474

Formænd og Kasserere.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet alene indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet sendes en Fortegnelse med Oplysninger om vedkommende Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.

Lyspunktet i Mørket.

Ved Socialdemokratiets Grundlovsfest i Søndermarken udtalte Partiets Formand, Folketingsmand T h. Stauning bl. a.:

Grundloven, der sikrer den lige Valgret, er Lyspunktet i Tidens Reaktion og Mørke. Den er Midlet, ved

hvis Hjælp Nutids-Magthavere kan fældes, og den paakrævede Omdannelse af Samfundet kan gennemføres. Derfor vil Arbejderklassen være selvskreven til at staa Vagt om Forfatningen og Parlamentarismen, nu da denne Styreform angribes af Overklassen.

Efter at Konservatismen har set Magten glide ud af Overklassens Hænder, taler man med Beundring om Diktaturet — den moderne Form for Enevælde.

Vi vil ikke Diktatur, men vi vil erobre den politiske Magt med Stemmesedlen, og vi vil standse den reaktionære Bølge, der satte ind i 1926.

Ved Kapitalismens slette Forvaltning af Samfundsværdierne er der kommet Uorden i det økonomiske og det produktive Liv; men desuagtet fortæller Madsen-Mygdal, at det er Arbejderne, som er Krisens Ophavsmænd, fordi de ikke vil gaa under Sultegrænsen med deres Løn.

Man har nu plyndret de fattigste og givet Skattegaver til de rigeste; men man har ikke ændret det ringeste ved den bestaaende Krise og Arbejdsløshed.

Vi haaber, at Landstingsvalget vil medføre de vidtrækkende politiske Følger, som Neergaard har stillet i Udsigt, og i alle Tilfælde er det vel muligt at holde ud endnu den korte Tid, som kan være Ministeriet tilmaalt. Med den levende Kædes jærnhaarde Ringe nittet ubrydeligt sammen vil Arbejderklassen gaa op imod Reaktionen og skaffe Socialdemokratiet Sejr og dermed Plads for det arbejdende Folks Interesser.

Sorg forbudt.

Øvrigheden i Milano har forbudt Enken efter Socialistføreren Mateotti at bære Sorg for sin myrdede Mand. Motiveringen var den, at den betød en Fare for den offentlige Orden.

Ugens Hændelser.

Det svenske Socialdemokrati holder for Tiden sin Kongres i Stockholm, mange vigtige Spørgsmaal staar paa Dagsordenen. — De kommende Aars Arbejdsprogram fastlægges.

*

I Luxemburg har Socialdemokratiet vundet en stor Valgsejr, idet det har vundet 4 Mandater fra de Reaktionære.

*

Den østrigske Regering har i Følge Telegram til »Stockholms-Tidningen« fra Berlin besluttet ikke at udlevere Bela Khun til Ungarn, eftersom Retten er kommen til det Resultat, at de Forbrydelser, han beskyldes for, udelukkende er af politisk Natur.

*

Det af Repræsentanter for Landabonnenter under Lolland-Falsters Telefonabonnentforening nedsatte Udvalg har forleden i Anledning af Konflikten om Telefonabonnementtaksterne overrakt Lolland-Falsters Telefonaktieselskab Opsigelse fra 3738 Landabonnenter. Selskabet har ialt 5600 Landabonnenter. Opsigelsen gælder fra 1. Oktober.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge dalet fra 42,144 til 40,654, hvilket er en Nedgang paa 1,490. Landarbejderne har et Arbejdsløshedstal paa 2161.

*

Budene i København har efter at Domstolene har idømt dem en større Erstatning til Budcentralen »Alfa«, som Følge af en Blokade, maattet lade deres gamle Organisation erklære Fallit.

Imidlertid er der nu oprettet en ny Organisation for Bude, den har faaet Navnet »Budenes Forbund af 1928«.

Giftgassen og vort Ansvar.

I Holbæk Amts Soc.-Dem. skriver Pastor G. Sparring-Petersen følgende:

Den forfærdelige Ulykke, som fornylig ramte et Forstadskvarter i Hamborg, derved at Giftgas som den i Krigen anvendte, pludselig gav sig til at strømme ud af en Beholder, hvilket kunde være blevet ensbetydende med en Katastrofe for det halve Hamborg, maa paa det stærkeste mane ethvert tænkende Menneske til Eftertanke og til fortsat Kamp imod Militæruvæsenet. Ganske lignende Scener, som hin Aften udspilledes i Hamborg, kun tifold rædselsfuldere, vil til sin Tid blive udspillet i København og i Provinsbyerne i Tilfælde af et Luftangreb med Giftgas og Brandbomber, dersom ikke hele den organiserede Arbejderbevægelse i Danmark og i Udlandet staar sammen og med alle Midler bekæmper Militærsystemet.

Hvem er det nemlig, som i al Hemmelig-

hed forbereder Hundredetusinder af værgeløse Menneskers Død og Udslettelse under de frygteligste Lidelser? Er det den store, jævne arbejdende Befolkning, der omgaas med slige »humane« Planer? Nej! Det er Kemikere og Teknikere, som i lukkede Laboratorier — enten direkte for Folkets Penge eller med moralsk Støtte af det paa Folkets Kraft tærende Militærsystem — koldt og brutalt forbereder dette Massemord. Hvilken Selvmodsigelse, om Arbejderne uden Modstand fandt sig i Forberedelserne til deres Brødres og Søstres Undergang! Ved en underlig Skæbnens Ironi er det nu kommet dertil, at ingen længere kan forsvare sig, men kun angribe. Hvorfor forgifter vore hjemlige Militærautoriteter Folkets Sind ved at prøve paa at indbilde Folk, at vort Militærvæsen er til nogen som helst Nytte i Tilfælde af et Angreb af en moderne Luftflaade? General P. R. C. Greves, som var Direktør for de samlede Luftstationer paa alle de britiske Fronter i Aaret 1918, da Luftkrigen stod paa sit højeste, har saaledes erklæret:

»Der bestaar kun ringe Tvivl om, at i den første Fase i den næste Krig vil de Krigsførende gribe til Gasbombeangreb i stor Stil. Denne Form for Angreb paa store Byer kan have Tabet af Millioner af Menneskeliv til Følge i Løbet af faa Timer — — —. Alle Gaskrigens Sagkyndige er enige om, at det vil være umuligt at finde Midler til at beskytte den civile Befolkning mod den Art Angreb«.

Til yderligere Bekræftelse herpaa skal det bemærkes, at der i en Kommentar til det Forslag, Sovjetregeringen i Efteraaret indbragte i Genève om fuldstændig og almindelig Afrustning, anføres en Udtalelse af General Frey, der hævder, at »en luftkemisk Bombe paa 450 kg med Lewisitladning kan gøre 10 Beboelseskvarterer i New York ubeboelige. 100 Tons Lewisit, nedkastet fra 50 Flyvemaskiner, kan gøre hele New York ubeboelig i mindst en Uge«.

Det samme turde gælde f. Eks. København. Og endnu har man ikke kunnet konstruere en Gasmaske, der er absolut sikker mod de over 1000 forskellige Kombinationer af Giftgas, der til Dato kendes.

Men ganske bortset fra Udsigten til disse djævelske Rædsler bør man som Kristen af al Kraft bekæmpe Krigen og dens Væsen, som ikke paa nogen Maade lader sig forsvare ved Henvisninger til Bibelen. Krig er og bliver Synd og stridende mod hele Aanden i Jesu Liv og Lære. Er end Militærsystemet som et mangehovedet Uhyre — naar et Hoved er hugget af, stikker et nyt frem, som nu f. Eks. dette, at Gymnasieungdommen, »de vordende Studenter«, skal indøves i Skydningen og derigennem have indpodet militaristiske Idealer ad en tilsyneladende uskyldig Omvej, noget vi dog hidtil har været forskaanet for — saa vil vi dog ikke af Modstanden lade os friste til Udraabet: »Hvad kan det nytte?« men modigt med alle Midler føre vor Krig mod Krigen.

En Tale af Formanden for det internationale Landarbejderforbund.

Som meddelt i sidste Nummer afholdt vor Afdeling i Fuglse-Krønge 10 Aars Stiftelsesfest i Søndags, ved hvilken Lejlighed bl. a. Formanden for »Det internationale Landarbejderforbund« deltog som Taler.

Vor tyske Kammerat udtalte bl. a.:

Jeg hilser den jubilerende Landarbejderforening og takker for at man

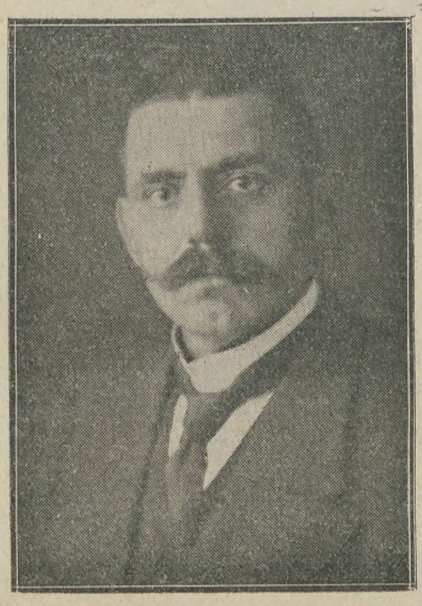

har givet mig Lov til at deltage i denne Fest. Jeg bringer en Hilsen til de danske Kammerater fra de organiserede tyske Landarbejdere. Vore Organisationer er endnu kun unge. 10 Aars Fødselsdag er jo intet imod, hvad de øvrige faglige Organisationer kan opvise, men først efter at Arbejderne i Industrien og Haandværket havde sluttet sig sammen, fulgte Landarbejderne Eksemplet. I alle Lande var det saaledes, at Industriens organiserede Arbejdere støttede Landarbejderne i deres Kamp. Trods de faa Aar, som er gaaet, er det dog lykkedes i næsten alle Lande at opbygge faste og gode Organisationer, men det maa ikke glemmes, at Betingelserne for fortsat Fremgang, er afhængig af, at alle Arbejdere i By og paa Land ubrødeligt holder sammen. Landarbejderne befinder sig nu i Fronten af de klassebevidste Arbejdere. Man mærker det paa den Modstand, som ydes fra Arbejdsgivernes Organisationer. Man skal ikke være ked af denne Modstand, den er kun et Bevis paa, at Organisationen respekteres og at den varetager Arbejdernes Interesser. Bebel har en Gang sagt, at jo kraftigere Modstand vi møder, des større Sikerhed er der for, at man er paa den rigtige Vej.

Ogsaa i Danmark mærker Landarbejderne denne Kamp imod Organisationen — den nylig afsagte Kolindsunddom er et Bevis herfor. Denne Dom er ikke afsagt ud fra et Retsstandpunkt, men er dikteret af politisk Forblindelse og Had imod den danske Landarbejder og imod det Kulturarbejde, deres Organisationer udfører. Vi kender ogsaa dette i Tyskland, omend under en anden Form. Jeg er dog overbevist om, at saadanne Klassedomme ikke hindrer Organisationen, men kun vil styrke Sammenholdet. Den socialistiske Arbejderbevægelse kan ikke standses af Klassedomme. Vi vil i Dag love hinanden at fortsætte vort Arbejde for at skaffe bedre Forhold for Landarbejderne og skabe Fred mellem Folkene. Kun i Freden kan man bygge Menneskehedens sande Lykke.

Taleren omtalte de nylig stedfundne tyske Valg og nævnte herunder, at selv i de mest reaktionære Egne som f. Eks. Pommern og Mecklenborg var Arbejderpartiet gaaet stærkt frem i Stemmetal. Arbejdernes Kamp er ens i alle Lande og vi maa derfor alle kæmpe paa samme Front. Min Nærværelse her i Dag er en Bekræftelse paa, at Arbejderne samler sig internationalt i Kampen mod Kapitalismen. Et Leve for det internationale Socialdemokrati! (Hurra!).

Internationale Meddelelser.

Medlemstilvækst i Østrig.

Fagbevægelsen i Østrig, der blev saa haardt ramt af Efterkrigstidens økonomiske Vanskeligheder, melder atter om Fremgang Ifølge de af den østrigske Landsorganisation tilvejebragte Oplysninger talte de under Landsorganisationen hørende Forbund ved Udgangen af 1927 ialt 722,762 Medlemmer, heraf 597,771 Mænd og 174,991 Kvinder. I 1927 er Medlemsantallet altsaa steget med 16,370. (I. F. C.)

Grækenland tilslutter sig den internationale faglige Central.

Den i disse Dage afholdte Kongres i den græske Landsorganisation har med 322 mod 1 Stemme vedtaget Indmeldelsen i Amsterdam-Internationale. Denne Beslutning kan sikkert tydes som et glædeligt Bevis for den fremskridende Konsolidering indenfor Fagbevægelsen i Balkanlandene, navnlig naar man betænker, at Kommunisterne efter deres resultatløse Forsøg paa Tilvejebringelse af en »Udfaldsport« paa Balkan med store Midler bestræbte sig for at skabe Forvirring i den unge og endnu

svage græske Fagbevægelse med sine politiske Planer. Det maa haabes, at den faglige Landsorganisation i Grækenland, som allerede i længere Tid har opretholdt venskabelige Forbindelser med I. F. C. og i 1926 var repræsenteret ved den af I. F. C. foranstaltede faglige Balkankonference, nu vil kunne styrke og befæste sin Stilling saaledes, at den kan paabegynde en for ethvert uklart Maal befriet virkelig praktisk Fagforeningsvirksomhed. (I. F. C.)

Ungarn og 8 Timersdagen.

Ifølge Meddelelser fra Ungarn har Generalsekretæren i den faglige Landsorganisation i Ungarn, Karl Peyer, fornylig bragt Spørgsmaalet om 8 Timersdagen paa Tale i det ungarske Parlament, hvad der havde til Følge, at Ministeren for Folkeforsorg under Henvisning til Peyers Udtalelser afgav en Erklæring om, at et Lovforslag angaaende 8 Timersdagen var under Forberedelse.

Hvad angaar de ungarske Fagforeningers Kampagne for Ratificeringen af Washington-Konventionen meddeles endvidere, at Regeringen forbød alle Forsamlinger den 1. Maj og tre Dage før og efter denne Dato. Fagforeningerne, som trods dette Forbud proklamerede Arbejdshvile d. 1. Maj, foranstaltede derfor paa den Dag kun Udflugter og forlagde iøvrigt selve Agitationen til Ugen før 1. Maj. Fra Hovedstaden og Provinserne indløb der til Myndighederne Ansøgning om Tilladelse til at afholde 49 Møder i denne Uge. I 10 Tilfælde blev Tilladelsen nægtet. De øvrige Møder tog et imponerende Forløb og førte til Vedtagelse af Resolutioner, i hvilke der først og fremmest opstilledes følgende 2 Fordringer:

1) Regeringen forelægger Parlamentet et Lovforslag angaaende obligatorisk Indførlse af 8 Timersdagen resp. den 48 Timers Arbejdsdage.

2) Indtil 8 Timersdagen er indført ved Lov, skal Regeringen i alle statlige og offentlige Virksomheder forbyde alt Arbejde udover 8 Timer dagligt. (I. F. C.)

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

En sørgelig Ulykke.

1. Pinsedag modtog vi det triste Budskab, at vor gode og trofaste Kammerat P. Petersen, ved at sejle med en Ladning Sten ind til Sønderborg var bleven kastet over Bord af Storsejlet og var druknet, — hvilket uhyre trist Budskab for P. Peter-

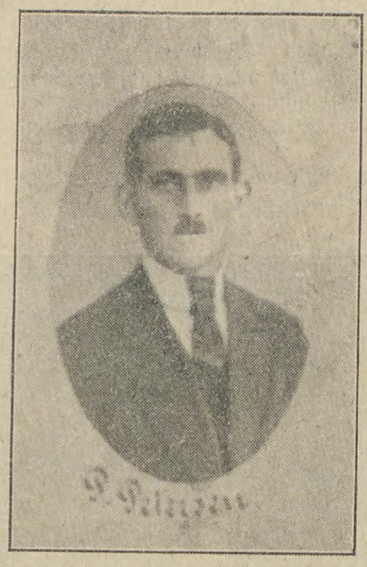

sens Hustru, der første Gang efter et helt Aars Arbejdsløshed Pinselørdag Aften ventede sin Mand hjem med en Ugeløn og saa i Stedet for faar Budskab om, at han ikke vil vende tilbage mere — borte for bestandig. Ene staar Hustruen tilbage med 4 smaa Børn, som det altid har været P. Petersens største Glæde at gøre Livet saa godt og lyst for som muligt. Ogsaa alle P. Petersens Kammerater og talrige Venner har med Sorg modtaget dette Dødsbudskab. Altid var P. P. tilstede, hvor Landarbejderne og Smaakaarsfolk holdt Møde; han var derfor ogsaa betroet en Del Tillidshverv, bl. a. var han Sekretær for Sønderjydsk Kredsorganisation. Vi har ved P. Petersens Bortgang mistet en god Agitator og en udmærket Kammerat. Han vil altid blive savnet — men aldrig blive glemt.

Æret være hans Minde.

Chr. Petersen.

Høstfællesrejse til Canada.

I Anledning af den store Efterspørgsel af skandinaviske Landarbejdere og Piger til Husgerning paa Landet i det vestlige Canada, foranstalter Cunard-Liniens Generalagent i København, Hr. C. Mogensen, — specielt med den forestaaende Høst for Øje — en Fællesrejse til Canada med den store Damper Ascania fra Southampton d. 21. Juli (fra København og Esbjerg d. 18. Juli). — Deltagerne vil da kunne være fremme i Canada til det overordentlig vellønnede Høstarbejde begynder og Cunard-Liniens Winnipeg-Kontor vil yde Deltagerne al mulig Assistance med at faa Beskæftigelse efter Høstsæsonen. — Den danske Rejseleder følger Passagererne direkte til Winnipeg og assisterer dem under hele Rejsen, ligesom der under hans Ledelse bliver givet Deltagerne i Fællesrejsen Lejlighed til at bese London, hvor der bl. a. gives Passagererne en Rundtur pr. Automobil.

Af dansk Fjerkræavls Historie.

Danmarks Fjerkræavlerforenings Jubilæum.

Danmarks Fjerkræavlerforening fejrer i Aar 50 Aars Jubilæum, idet Foreningen regner sin Opringelse fra et Møde, der afholdtes i Aarhus i November 1878 efter Initiativ af den danske Generalkonsul i Hamburg, Henrik Pontoppidan.

Foreningen har gennem de forløbne 50 Aar gjort et meget betydeligt Arbejde og har sin store Andel i, at Hønseavlen og Ægproduktionen nu ikke blot staar som en af Landets Hovednæringsveje, men mere end nogen anden Gren af Landbrugsproduktionen er bleven hele Befolkningens Eje. Det er jo ikke blot Landbrugere, men ogsaa Folk med andre Erhverv, bl. a. By- og Landarbejdere, Tjenestemænd og Smaahandlende, der driver Hønse- og anden Fjerkræavl med Interesse og ofte økonomisk Udbytte.

Tamme Høns for 5000 Aar siden.

Foreningen har i Anledning af Jubilæet udgivet et smukt Festskrift, der er redigeret af Generalsekretær St. Calberg, og paa hvis 170 Sider findes talrige, gode Oplysninger baade af praktisk Nutidsinteresse og af mere historisk Art.

Den tamme Høne, der er vort mest udbredte Hus-Fjerkræ, har oprindeligt Hjemsted i Indien, i hvis Jungler og Kratskove Bankivahønen, der er vor Hushønes Stammoder, endnu lever i vild Tilstand. Allerede ca. 3000 Aar før Christus har Inderne imidlertid efter foreliggende Kildeskrifter holdt Høns som Husdyr. Senere berettes om tamme Høns i Ægypten, og gennem Romerriget blev de i den første Kristentid udbredt i Evropa. Allerede under Hedenskabet har tamme Høns været brugt som Offerdyr i Norden, men det er først i det 19. Aarhundrede, Hønsene har faaet nogen Betydning som Nyttedyr her i Landet, og først det sidste halve Aarhundrede er

Ægproduktionen kommen til at spille en større Rolle som Næringsvej.

I 1878 stiftedes ved et Møde i Aarhus »Foreningen til Fjerkræavlens, særlig Hønseavlens og Æggehandelens Fremme«. Der oprettedes i Tidens Løb adskillige andre Foreninger her i Landet med delvis samme Formaal. Nogle af dem blev slaaet sammen med Aarhus-Foreningen, men først i 1912 gik samtlige Foreninger op i en fælles En-

hed under Navnet »Danmarks Fjerkræavlerforening«.

Det fremhæves med Rette, at Foreningens Hovedopgave gennem Aarene har været af oplysende Art, og at dens Hovedindsats har bestaaet i at bibringe Fjerkræavlerne Forstaaelsen af, at Raceavlen er en uomgængelig Nødvendighed, dersom Hønseavlen skal gaa frem. Ved sin Konsulentvirksomhed, ved Foredrag og Medlemsblad og ved sine talrige Fjerkræskuer har Foreningen arbejdet utrætteligt for dette Formaal.

Med Rette fremhæves ogsaa den Betydning, det skulde faa for Fjerkræavlen, da »Dansk Andels-Eksport« oprettedes i 1895 med Lærer Fr. Møller, Lindet, i Spidsen. De danske Eksportæg, hvis Kvalitet havde været ringe, forbedredes, og som Følge deraf steg Eksportmængden og den Pris, der kunde opnaas for danske Æg paa det udenlandske Marked.

Eksport og Eksportpriser.

Ægeksportens vældige Stigning gennem Aarene fremgaar af en Statistik, der findes i Jubilæumsskriftet.

I 1865 udførtes her fra Landet 35,000 Snese Æg, i 1870 var man oppe paa 56,000 Snese og i 1889 paa 1,992,000 Snese. Derefter gik det rask fremad. I 1890 eksporteredes 6,7 Mill. Snese, i 1895 7,9 Mill., 1900 16,9 Mill., 1905 22,5 Mill., 1910 21 Mill. og 1915 24,6 Mill. Snese.

I et Par af Krigs- og Efterkrigsaarene kom der en mindre Tilbagegang i Eksporten. Til Gengæld standsede Indførslen af udenlandske Æg helt, saaledes at Eksportoverskudet ikke i noget Aar naaede ned under 16,3 Millioner Snese, hvad det var i 1918.

Fra 1920 er der igen meget stor Stigning. I 1925 var man naaet en Eksport paa 40,6 Mill. Snese Æg, i 1926 41,6 Mill. og i 1927 42,3 Mill. Snese.

Priserne har gennem Aarene været i stærk Stigning indtil 1920. Derefter har der været Nedgang, men Prisen pr. Snes ligger dog omtrent dobbelt saa højt i 1927 som ved Aarhundredets Begyndelse.

I Aarene 1875—79 var Værdien af den danske Ægeksport aarligt gennemsnitlig 1,3 Mill. Kr. Da der eksporteredes gennemsnitlig ca. 1,3 Mill. Snese Æg, har Prisen været ca. 1 Kr. pr. Snes. I Aarene 1900—1904 indførtes aarligt 20,8 Mill. Snese, Eksportværdien androg 23,2 Mill. Kr., hvilket gav 1 Kr. 12 Øre pr. Snes.

I Gullasch-Aaret 1920 eksporteredes 27,4 Mill. Snese til en Pris af 182,6 Mill. Kr., altsaa ikke mindre end 6 Kr. 59 Øre pr. Snes. I 1927 androg Eksporten 42,3 Mill. Snese til et Beløb af 87,8 Mill. Kr., saaledes at Gennemsnitsprisen var 2 Kr. 8 Øre pr. Snes.

Ægproduktionen er utvivlsomt stadig lønnende, naar den lægges rigtigt an, og den Interesse, der ogsaa af rent praktiske Grunde næres af den store Befolkning for Hønse- og anden Fjerkræavl, vil sikkert give sig Udslag i stor Tilslutning til det flotte Jubilæums-Fjerkræskue, som Danmarks Fjerkræavlerforening afholder i Rosenborg Eksercerhus og Have i København i Dagene 7.—10. Juni i Aar.

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Voré danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

De samvirkende Fagforbunds Beretning

for sidste Aar kan nu faas fra Forbundskontoret. Den udsendes til hver Kredsorganisation uden forudgaaende Bestilling, endvidere udsendes den i 1 Ekspl. til hver Afdeling, der indsender Bestilling paa nedenstaaende Bestillingsseddel; men den sendes kun til de Afdl., som udfylder og indsender Bestillingssedlen og kun i 1 Ekspl. til hver. Det bemærkes, at Beretningen er gratis i den Udstrækning, der udsendes.

Bestillingsseddel
paa
De samvirkende Fagforbunds Beretning 1928.

Undertegnede Afdeling udbeder sig et Ekspl. af ovenstaaende Beretning.

For ..... Afdeling:

Navn .....

Bopæl .....

Postadr. .....

Hyllinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 9. Juni Kl. 8 paa Hyllinge Hotel.
Bestyrelsen.

Fakse Afdeling
afholder sammen med D. A. F. og Socialdemokratisk Forening i Fakse Ladeplads Søndag den 17. Juni stort Folkestævne i Nyvænge Skov ved Fakse Ladeplads. Som Taler kommer tilstede Folketingsmand Friis-Skotte, Forretningsfører Hans Nielsen, Aalborg, og Forretningsfører Oskar Levinsen, København. Alle Omegnens Afdelinger indbydes til at deltage med deres Faner. **Festudvalget.**

Fuglebjerg Afdeling
og Førslev socialdemokratiske Forening afholder stor offentlig Folkefest i Palmevænge Søndag den 17. Juni. Kl. 4 taler Folketingsmand, Grev Bent Holstein, Holsteinborg, og Landstingsmand, fhv. Kirkeminister P. Dahl, København. Et Hornorkester fra D. U. I., Næstved, paa 20 Mand musicerer fra Festpladsen. Desuden er der Opvisning i Folkedanse. Offentligt Bal til Kl. 1. Beværtning samt forskellige Forlystelser forefindes. Alle er velkomne til Festen. **Festkomitéen.**

Stege og Omegns Afdeling
foretager Udflugt til Fakse og Fakse Ladeplads Søndag den 24. Juni. Liste vil komme ud til Medlemmerne til Paategning. Der skal betales ved Tegningen.
Jens Anton Jensen.

Brorup Valby Afdeling
afholder Medlemsmøde hos Kassereren Martin Hansen, Valbygaards Husene, Lørdag Aften den 16. Juni Kl. 8½.
Carl Petersen.

Valløby-Taarnby Afdeling
afholder sammen med den socialdemokratiske Forening offentligt Møde ved Vallø Strandhotel Søndag den 10. Juni Kl. 4. Som Talere kommer til Stede fhv. Statsminister Stauning og Redaktør Marius Olsen, Landarbejderbladet. Alle indbydes venligst. Gratis Entré.
P. U. V.: **Peder Christensen.**

Hørve Faarevejle Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 9. ds. Kl. 8 hos J. P. Rasmussen, Hørve Mark. Mød alle, da vi skal vælge en delvis ny Bestyrelse.
Adolf Langhoff.

Skamstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag Aften den 16. Juni Kl. 7½ paa Hotel »Skovly« i Knabstrup. Mød nu godt op, Kammerater ingen maa blive hjemme.
Bestyrelsen.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

TIL CANADA

Fællesrejse for uddan. Høstarbejdere

Landmændene ledsages af **paalidelig og kyndig dansk Fører.** Deltagelse i det **mægtige og vellønnede Høstarbejde** kan opnaas ved Ankomsten. Efter Høsten assisteres Deltagerne med at finde **Plads paa Landet for Vinteren** — Rejsen foretages med den store, prægtige Damper **ASCANIA** med Afrejse fra Kbhvn. eller Esbjerg (via England): **18. Juli.** — Skriv efter nyeste Oplysninger om Canada og Rejsehaandbog:

Cunard Linien. C. MOGENSEN, Nyhavn 1, Kbhvn. **White Star Linien.**

eller til de autoriserede Agenter i Provinsen.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

I Varmen slukkes Tørsten
bedst af *Gambrin* Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt
GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 13. Juni.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 21. Juni.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Avertér
i
„Landarbejderbladet".

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

8-10 Kr. om Dagen
som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der syltes i
Grüneberg Eddike

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skaffe dine Børn en bedre Fremtid.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 24. Fredag den 15. Juni 1928. 14. Aargang.

Det er vore egne Børn.

En besynderlig, ufattelig, hadefuld Adfærd har Venstres Politikere og Vælgere i Almindelighed udvist overfor de Arbejdsløse saavel som de arbejdende Byarbejdere, men da i Særdeleshed i arbejdsløse.

Haansord er alt, hvad man fra den Side har ment at burde yde disse Samfundets Stedbørn i deres Nød, deres Vanskæbne udmales som en Forbrydelse, Fattiggaardene og Fængslerne tilbydes dem som Hjem, og det eneste man kunde tænke sig at yde dem til Hjælp til at holde den værste Nød fra Dørene, det er Fattighjælp. — Er Talen om at yde Hjælp paa anden Vis — gennem Hjælpekasser eller ved at sætte Arbejde i Gang, da optræder Venstre i fuld Krigsmaling for at hindre dette, ligegyldigt med hvilke Midler.

De Arbejdsløse, siger man, gider ikke bestille noget, de ønsker kun at leve af Understøttelse — ja, det er Skrønen om de Arbejdsløse, haardhændet har man gaaet frem og berøvet dem enhver Tro paa Muligheden af at skabe sig en Eksistens, der er kun levnet dem Haabløshed — ja, og saa har man jo Kanada.

Man beskæftiger sig saa med noget andet og mener, at derved er Sagen klaret og Krisen udløst.

Spørgsmaalet er imidlertid af langt mere vidtrækkende Natur, man skaffer ikke Arbejdsløsheden ud af Verden ved et Skuldertræk og en Skarnbøtte Haansord. Nu staar vi overfor et Valg. Der er Folk indenfor Venstres Lejr, der er blevet klar over, at den hidtil førte negative Politik i Arbejdsløshedsspørgsmaalet er et daarligt Valgprogram, og som Følge deraf, paa Trods af Høvdingen Madsen-Mygdal og hans haandgange Svende, søger at bortlede Opmærksomheden fra den ubehagelige Stilling til dette besværlige Spørgsmaal, og i den Anledning tales der smukke Ord — man har pludselig opdaget, at en meget stor Procent af de Arbejdsløse slet ikke er en Flok Døgenigte fra Brostenenes Kasserner, men at det er Landboernes egne Børn, der paa Grund af, at de ikke har kunnet finde Beskæftigelse ude paa Landet, har maattet drage til Byernes Stenørkener, hvor de henlever en kummerlig, trøstesløs Tilværelse.

Folketingsmand Mads P. Tange har saaledes ved en Grundlovsfest i Almindingen, ifølge Referat, beskæftiget sig med Spørgsmaalet, som nedenfor refereret:

»Efter Verdenskrigen har vi i mange Maader maattet revidere vor Opfattelse, og det maa vi Landmænd ogsaa. Det store Spørgsmaal har rejst sig: Hvorledes skal vi faa vort Fødselsoverskud beskæftiget?

Det nytter ikke at tænke sig en stor Kamp med Arbejderpartiet. Vi skal staa fast paa vor Grundopfattelse, men samtidig maa *vi sammen med Arbejderpartiet* og alle andre ind i Overvejelser om, hvorledes *vi bedst skal blive i Stand til at beskæftige Ungdommen.*

Landbruget er jo ikke længere i Stand til at beskæftige sit Fødselsoverskud. Den Tid er forbi, da en Landmand kan give hvert af sine Børn en Gaard eller et Hus for at arbejde videre med den danske Jord. *Det er vore Børn, der befolker de Arbejdsløses Rækker.* Det er *for fattigt,* hvis vi kun kan henvise vore Børn til en Fremtid i Canada. Den Industri, der kan rejses paa en sund og god Basis, maa vi arbejde frem, for det er den, der skal aftage vort Fødselsoverskud.«

Til yderlig Belysning af Spørgsmaalet skal vi oplyse, at Landbruget i 1911 beskæftigede 512,000 Familieforsørgere, i 1921 474,000, i Mellemtiden var der endda kommet 25,000 sønderjydske Landbrugere til, saa vi vil heraf se, at der i disse 10 Aar har været en Nedgang paa 63,000 Familieforsørgere paa Landet, samtidig er der indenfor Industrien sket en modsvarende Forskydning, idet Antallet af beskæftigede Familieforsørgere er steget fra 296,000 til 367,000 — eller med 71,000.

Som det tydelig fremgaar heraf er det rigtigt, at Landbrugets Fødselsoverskud er gaaet til Byerne, og netop paa Baggrund af dette, synes det saa meget mere ufattelig, at der føres en saa hensynsløs Kamp mod de Arbejdsløses Skare, der drager fra Landsogne og ind over Bygrænserne.

Maatte Mads Tanges Ord blot være andet end Ord, saa var meget naaet — men saa kan vi vel ogsaa forlange Handling bag Ordene.

Altsaa vi venter at Venstres Mænd vil gaa i Kamp for at bøde paa Erhvervskrisen og hjælpe de Arbejdsløse til Beskæftigelse.

Desværre kommer vi nok til at vente forgæves. *Oliver Twist.*

Efterbetaling for Sukkerroearbejde 1927.

Foranlediget af forskellige Forespørgsler om Efterbetaling for Sukkerroearbejde, udført i 1927, skal vi herved rent foreløbigt meddele, at De danske Sukkerfabriker har foreslaaet sin kommende Generalforsamling at godkende en samlet Roepris til Dyrkerne af 125 Øre pr. Centner. Fabriken »Vestsjælland« har hidtil betalt ca. 96 Øre pr. Centner for 1927.

Med denne Roepris vil der ikke kunne blive Tale om Efterbetaling for Lolland-Falster, Sydsjælland, Møn og Vestsjællands Vedkommende. For Fyns og Sydjyllands Vedkommende mangler vi paa nærværende Tidspunkt endelig Opgørelse

over Gennemsnitsudbyttet, men formentlig vil der ikke heller her blive nogen Efterbetaling, i bedste Fald kun meget lidt.

Endelig Meddelelse vil fremkomme, saa snart Fabrikkernes Generalforsamling har været afholdt, og den fornødne Opgørelse mellem Organisationerne er sket paa Grundlag af de officielle Tal.

Oscar Levinsen.

De, der staar udenfor Organisationerne.

Hr. Pinstrup har, efter hvad han udtaler til et københavnsk Blad, Indtrykket af, at »man i organiserede Arbejder- og Arbejdsgiverkredse er ved at slaa sig sammen om at umuliggøre Arbejdet for de, der staar udenfor Organisationerne«, og i den Anledning bebuder Hr. Pinstrup Krig osv.

Det er naturligvis overflødigt at gendrive en saa vrøvlet og hysterisk Paastand som den, Hr. Pinstrup har fremsat. Arbejderne slutter ikke Alliance med Hr. Pinstrups Partifælle, Hr. Langkjær. Det ligger i Sagens Natur.

Men Hr. Pinstrup har aabenbart manglet lidt Oppudsning til sin Kampagne mod Arbejderorganisationerne og har derfor grebet til den fantastiske Paastand, at nu var Arbejderne ved at slutte Alliance med Hr. Langkjær for at bekæmpe Pinstrup og Fæller — der staar udenfor Organisationerne.

Enhver véd, at naar Hr. Pinstrup udtaler sin Afsky for Organisationer, tænker han fortrinsvis paa Arbejderorganisationer, der er ham en Vederstyggelighed. Derimod er — naturligvis — det Utal af Organisationer, Hr. Pinstrup selv er Medlem af, kun af det gode. I disse Foreninger slutter man sig sammen og varetager fælles Interesser, bl. a. af økonomisk Natur. Sligt finder Hr. Pinstrup naturligt. Ja, man viger ikke tilbage for i Fællesskab at vedtage Arbejdsnedlæggelse, hvis man ikke for Dyrkningen af en bestemt Vare kan opnaa Topnoteringen hos Aftageren.

Alt det er naturligvis den frie Bondes Ret. Man kan ogsaa rotte sig sammen mod Arbejderne og træffe Aftaler om fælles Optræden mod disse.

Men hvis Arbejderne gør noget tilsvarende og samler sig til Varetagelse af fælles økonomiske Interesser, saa ryster Hr. Pinstrup sin Manke i ægte Indignation og taler fordømmende Ord. Thi Arbejdernes Lod er ifølge Hr. Pinstrups Opfattelse kun at adlyde. Han og hans befaler. Og de generer sig ikke med Hensyn til at lægge Arbejderorganisationerne for Had. Er der nogle Arbejdere, som har læmpet et Par Skruebrækkere ud fra en Arbejdsplads, skriges Begivenheden ud over hele Landet og fremstilles i en Form, som om Samfundet har staaet overfor en fuldstændig Omdannelse. De gamle Koner paa Landet vil sikkert korse sig over de brutale Arbejdere, naar de læser Amts- eller Stiftstidenders rystende Beretning. Men mon ikke adskillige efterhaanden vil begynde at tænke selv og forstaa, at slige Begivenheder som et Sammenstød mellem Arbejdere, der lader sig underbyde, og andre, som ikke gør det, slet ikke vedkommer selve Organisationsspørgsmaalet, i hvert Fald ikke paa anden Maade end at Tilfælde af den Art vilde være meget hyppigere, hvis der ikke eksisterede Organisationer. Disse er nemlig ikke, som Hr. Pinstrup ynder at vrøvle om, Fredsforstyrrere, men er lige det modsatte, hvorimod Typer af Hr. Pinstrups Art er udprægede Eksempler paa de Klasseegoister, der i ethvert Samfund vil være Aarsagen til Ufred og Forstyrrelse, fordi deres personlige Interesser gaar forud for Hensynet til alle andre.

Samfundslivet.

Konservatismen er som et Spøgelse, der ikke er til at udrydde, men atter og atter gaar igen i forskellige Skikkelser. Som man tror den er død, viser den sig lige saa spillevende som da den var ung og spænstig og satte en sabelraslende Flok Gendarmer over Land for at beskytte: Gud, Konge og Fædreland, og holde Styr paa os rent oven ud rebelske Venstremænd. Og vi — til »venstre« for baade Gendarmer og Konge — vi var sandt for Dyden heller ikke tabt bag af en Vogn. De af os, der betød noget i Partiet, havde Rifler at underholde os med! — Og saa blev der hverken Brug for Gendarmer eller Rifler. Vi brugte blot vore Næver til at slaa en rask Øretæve med; som Eksempel skal jeg blot nævne Slaget ved Jyderup Station, men ellers var vi kønt skikkelige. Vi saa meget fredsommeligt paa at København blev befæstet baade til Lands og til Vands, og vi havde en klippefast Tro paa, at Demokratiets Sag just var kommen i de rette Hænder hos os. Vi saa jo da ogsaa, at Københavns Befæstning blev kasseret! Men dette var just ikke en Frugt af vor Politik, men fordi hele Befæstningsanlægget var noget Skidt, der ikke var en sur Sild værd som Forsvar for Danmark eller dets Hovedstad akkurat som det »Forsvar«, der nu opretholdes her i Landet under stor Bekostning.

Imidlertid gled Tiden, og store Dele af Venstre fortrød nu, at de havde været uartige mod Højre og indsaa, at de var kommen i en forkert Baas, hvad der siden har vist sig, at de ogsaa var, og som forvildede Faar rendte de nu ind i Højres Baase. Ved al denne Uro vaagnede Højre af sin Sovesyge, og nu slaas man til Tider drabeligt om de rette Baase inden for det sammenløbne Parti.

Man hugger Næverne i Bordet for hinanden, men Øretæver vanker der ikke som ved Jyderup Station. Man siger blot til hinanden — billedligt talt — »Hold Kæft, Trit og Retning«, og som skikkelige Folk, der har sendt Gendarmerne der hen hvor Peberet gror, og Riflerne til Bloksbjerg, smelter man langsomt sammen igen i en større Enhed, og saa vender man sit ædle Danesind til Kamp mod Arbejderne; og den Kamp, der herved opstaar, er lige saa enkel og ligetil som Kampen i sin Tid mod Estrup, kun for »Venstres Vedkommende med en ombyttet Rolle. Alene Retsbevidstheden peger hen til det Partistade, man bør indtage. Arbejdsløshedens Nød blandt Tusinder af Familier og den mægtige Børneskare, der er knyttet til disse, benytter de konservative Partier som Middel til at gøre Arbejderne »møre«, saa disse i deres Nødstilstand, vil underkaste sig de Betingelser, man byder dem, og paa anden Maade søger, om muligt, at berøve dem deres Stemmeret. Ganske vist kan der ikke findes mere lave Instinkter hos Magthaverne, end Udnyttelse af Svindleres og Spilleres infame Hensynsløshed mod Folk og Land, til at undertrykke Arbejderne i Trældom og Udbytning, men saaledes er nu en Gang vort Samfundsliv, der er som en Rugeplads for Rovfugle. Nu vil maaske en og anden sige: Umuligt. Vi lever jo i et kristeligt Samfund. Javel, et Samfund, hvor man kives og strides om Religionen. F. Eks. om Kristus var Guds eller Maries Søn og om Ordene man benytter i Sakramenterne. Man kan nemlig altid finde Stof til at strides om Kristendommens Lære, men aldrig om dens Aand. Mæt den hungrige, klæd den nøgne, giv den husvilde Lv, dette er Kristendom i ren Kultur, men den, der berøver den fattige sin Arbejdsløn og forfølger ham med Haan

og Udbytning, er en ægte Antikrist, uanset hvad »Tro« han ellers har.

Da »Troen« under vor nuværende Forstaaelse kun er som »et lydende Malm eller en klingende Bjælde«, er Arbejderorganisationerne den eneste »Samaritan« der findes mod Kapitalismens Tyranni. Budet at elske sin Næste har fulgt Menneskeslægtens Udvikling lige fra Moses Dage, og blev lyst i Kuld og Køn gennem Kristus, men blev druknet i Blod og Udbytning gennem Præstepræk og Uret. I den gamle, graa Oldtid, da Sten omdannedes til Mordvaaben og Guddommen fremstillet af Sten og Indbildning, fremstod der Krigshøvdinge, der hentede Slaver i fremmede Lande til at »æde sit Brød i Ansigtsveden«, og under den kristne Læres Forkyndelse fortsattes denne hedenske Samfundsorden lige ned i det man kaldte »kristne« Lande, og hvor man vedblev Aarhundreder igennem paa denne Maade at skaane »Sveden« paa Stormændenes ædle Pander.

Nu er det kun Arbejderklassen, der maa »svede«, og fra Overklassens Side gør man alt muligt for at fortsætte Svedekuren for Arbejderne under en ny Art Trældom.

Under disse Forhold er det Uleiligheden værd at se efter »Samaritanen«. I Kristendomsforstaaelsen i vor Tid findes han ikke: men da Samaritanerne ikke, paa Kristi Tid, var Jøder, er det heller ikke værd at søge efter den barmhjertige Samaritan blandt vore »Kristne«: vi maa vist søge »Samaritanen« i Arbejderorganisationen, saa bliver der Lighed baade for Kristi Tid og vor Tid.

Uglerup, Jyderup.

P. Kristensen.

Fhv. Borgmester C. Jacobsen, Vejle, død.

Fhv. Borgmester, Folketingsmand og Landstingsmand C. Jacobsen er Søndag Aften afgaaet ved Døden i sit Hjem i Vejle, hvor han har ligget syg i lang Tid. Borgmester Jacobsen blev i 1926 ramt af et Slagtilfælde og har siden ikke været rask. Den 1. November sidste Aar saa han sig nødsaget til at nedlægge sin Stilling som Borgmester, men Byen værdsatte hans Arbejde saa højt, at den bevilgede ham en livsvarig Pension paa 5000 Kr. aarlig.

— — —

Borgmester Jacobsen, der var Søn af et Landpostbud ved Holbæk, blev i 1884 Typograf og rejste derfra til Vejle, hvor han arbejdede som Faktor. I 1897 knyttedes han som Medarbejder til den socialdemokratiske Presse, og efter en kort Ansættelse ved Østjyll. Social-Demokrat valgtes han i 1898 til Redaktør af Vejle Social-Demokrat. Denne Stilling beklædte han indtil han i 1919 valgtes til Borgmester.

I Vejle Byraad havde han haft Sæde siden 1900. Fra 1913 til 1920 repræsenterede Jacobsen Vejlekredsen i Folketinget, og fra 1920—21 var han Medlem af Landstinget valgt i 5. Landstingskreds.

C. Jacobsen var en dygtig og pligtopfyldende Mand med rige Evner. Vejle By har nydt godt af dem, og i den rivende Udvikling, Byen har gennemgaaet, har han været den drivende Kraft. Da han i 1919 overtog Posten som Borgmester, begyndte han et stort Reformarbejde, som er det bedste Vidnesbyrd om hans fremtrædende Dygtighed som Kommunalmand. Han var en varmhjærtet Personlighed, som skabte Respekt om sig og sit Arbejde. Den socialdemokratiske Presse og Arbejderbevægelsen i Vejle skylder ham dyb Tak for hans Arbejde som Redaktør, Rigsdagsmand og Borgmester, og hele Byen, hvis ledende Mand han var i de sidste 30 Aar, vil mindes ham som en af den gamle Bys bedste Borgere.

Vor Partifælle, der blev 62 Aar gl., efterlader sig en Hustru, der trofast har plejet ham under hans lange Sygdom.

Sølvbryllup.

Den 24. Juni 1928 kan Husmand Chr. Ernstsen og Hustru Charlotte, Skørringe pr. Eskildstrup Falster (Torkildstrup-Lille-

brande Afdeling), fejre deres Sølvbryllup.

De har i omtrent en halv Sekel arbejdet her paa Skørringe — Christian som Husmand og Lotte som Malkekone, og har i den Tid kun vundet Venner blandt deres Arbejdskammerater. De har begge gennem en Aarrække været Medlemmer af vort Forbund og er begge gode Arbejdere indenfor Organisationen.

Kammerater bringer dem herved deres bedste Hilsen paa den for dem saa store Mindedag.

A. C. Mortensen.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Agitationen blandt Tjenestekarlene.

Tiden er inde til at drive en kraftig Agitation blandt Tjenestekarlene. Vi er nu snart i den bedste Arbejdsperiode, som vi kan vente, og i den Tid, hvor de unge Landarbejdere bedst kan betale deres Indskud og Kontingent, da gælder det om at faa dem i Tale og faa dem med i Fagbevægelsen, thi det evindelige Presseri med Lønningerne ved Skiftedagene skulde ikke gerne gentage sig, for skulde det gentage sig blot nogle faa Gange, vil Tjenestefolkene komme til at give Penge til for at faa Lov til at arbejde.

Agitationen blandt Tjenestefolkene burde udføres af Tjenestefolkene selv, da de bedst ved, hvor de skal træffe hinanden og tillige har de bedste Betingelser for at forstaa hinanden. Ligeledes er der vel ikke mange, som ikke ejer en Cykle, saa han hurtigt kan komme til Bestemmelsesstedet, hvor Kammeraterne er at finde. De kan jo i vore Dage træffes mange Steder, da vi har saa mange Sportsgrene, men det vil altid være lettere for de unge selv at finde hinanden end f. Eks. for en gift Mand at opsøge de unge Mennesker.

Naar jeg her appellerer til Tjenestekarlene og gennem disse Linier gør dem opmærksom paa, at Tiden er inde nu, har det sin egen Grund, da der ikke er en, men mange, som har udtalt, at saa snart de fik tjent lidt Penge, skulde det første være at indmelde sig i Organisationen, da de godt kunde indse, at de kun var daarligt tjent med at staa udenfor, og at det kun kunde blive til Arbejdskøbernes Fordel men da de talte derom, var de blottet for Penge paa Grund af Arbejdsløsheden i Vinterens Løb.

Nu har det desværre altid været Tilfældet, og ikke mindst blandt de unge, at naar der kommer bedre Tider glemmes i mange Tilfælde de Løfter, man har givet sig selv.

Det maa da være vor Pligt at huske dem derpaa, og jeg tror, at dersom en Del af de Tjenestekarle, vi har indenfor Organisationen, vilde tage den Opgave op at faa dem udenfor Organisationen i Tale netop nu, da vilde de gøre et Arbejde, som de ikke alene selv vilde faa Glæde af, men det vilde ogsaa være et Arbejde, som de, der hidtil har staaet udenfor Organisationen, vil faa Glæde af.

Dersom der kommer Fart i Agitationen nu og Tjenestekarlene kan finde hinanden, er der nu god Tid til at drøfte, hvorledes man forholder sig, naar Novemberskiftedagen staar for Døren; men Tjenestekarlene maa have Føling med hinanden, ellers gaar det desværre som hidtil, og det kan hverken Tjenestekarlene eller andre være tjent med. Søg vore Afdelingers Tillidsmænd, forlang hos dem Materiale til Agitationen.

Alfred Carlsen.

MORDBRÆNDERE —

Baalene fra brændte Gaarde flammer Landet over. Jo daarligere Konjunkturerne er for Landbruget, jo flere er Brandene. Det er en gammel Erfaring. Politiet napper nogle Gaardmænd og overbeviser dem om, at de selv her paasat Brandene; men de allerfleste Brande henlægges som uopklarede Sager. Politiet er ved at drukne i Papirer og Rapporter over alle disse Brande. »Eksperter« udnævnes, men Brandene fortsætter. For, som en af »Brandeksperterne« meget træffende en Dag udtalte til undertegnede, naar alt er brændt, hvor skal vi saa søge Beviserne.

Men det er ikke blot de materielle Værdier, som gaar op i Luer. Ogsaa Menneskeliv er gaaet tabt. I Løbet af faa Uger er 2 Tjenestekarle indebrændt i deres Kamre, der i begge Tilfælde var beliggende ude i Udhusene. Hvis disse 2 Medhjælpere var bleven behandlet som Mennesker og havde faaet et Værelse i Beboelseshuset, da var de ikke omkommet i Flammerne.

Hvad er det dog for en raa Tankegang, at Tjenestekarlene absolut skal bo i Staldbygningerne — sammen med Kreaturerne. Bonden har som Regel Plads nok i Stuehuset til at der kunde blive et Rum dér til Karlen, men saa udpræget er den danske Bondes Klassehovmod, at han i det daglige Liv kun kan tænke sig at henvise sine Folk til at bo i Staldbygningerne. Der skal sandelig være Forskel paa »Herskabet« og Hedeoles Søn!

Saa stor var Forskellen, at endog Venstre i 1921 maatte gaa med til at vedtage en Lov, hvorefter Vinduerne i Tjenestefolkenes Kammer skulde være til at aabne, og Lagner og Haandklæder skulde skiftes.

Men jeg garanterer for, at Forholdene her paa Egnen i hvert Fald er af den Beskaffenhed, at de 90 pCt. af Tjenestekarlenes Kamre ikke opfylder Lovens beskedne Fordringer.

Hvorfor rejser Tjenestekarlene sig da ikke alle som en til Protest mod de elendige Kaar, der bydes dem af hovmodige Husbonder. Den eneste virkningsfulde Maade, hvorpaa Protesten kan bringes i Udførelse, er, at Tjenestekarlene overalt slutter op om Landarbeiderforeninger, thi kun en stærk Tilslutning fra Tjenestefolkene selv vil være i Stand til at ændre de elendige Kaar, som de mange Steder lever under.

*

Vi ser, at Foreningen til Dyrenes Beskyttelse har opgjort, at der er indebrændt 5000 Kreaturer ved Gaardbrandene i det sidste Aars Tid, og Foreningen bebuder en effektiv Optræden overfor hensynsløse Eiere.

Ja, man gruer ved Tanken om de stakkels Dyrs Lidelser, og man harmes over de umaadelige Samfundsværdier, som er gaaet tabt ved alle disse Brande. Man harmes, fordi de allerfleste af disse Brande kunde have været undgaaet, saafremt Eierne havde set deres Fordel ved at udvise Forsigtighed. Men Gang paa Gang bliver det fastslaaet, at Brandene er opstaaet ved grov Uagtsomhed. Ved et af de mange Retsforhør, undertegnede har overværet, fremkom en for Brandstiftelse mistænkt Landbruger med den karakteristiske Oplysning, at en Kat havde væltet Lygten i Laden, og det begyndte at brænde omkring den væltede Lygte; men Landmanden stod ganske rolig og saa derpaa, for bemærkede han overfor Dommeren: »Det var Kattens Brand, og den har jeg ikke noget med at gøre.«

Saa ansvarsløst handles der undertiden, naar en samvittighedsløs Gaardmand tror at se sin økonomiske Fordel derved. Og saa længe Tjenestekarlenes Kamre er beliggende i Udhusene, vil der altid være Fare for, at de falder som Ofre for disse — Mordbrændere.

J. Ragne.

En sørgelig Hændelse.

Søndag den 3. Juni om Eftermiddagen modtog vi det sørgelige Budskab, at vor gode og trofaste Kammerat, E. Krabbe, Eskildstrup F., var blevet lemlæstet og omkommet ved Stensprængning. Et uhyre trist Budskab maa det have været for E. Krabbes Hustru og 3 ukonfirmerede Børn.

Krabbe har altid været en pligtopfyldende Familiefader og god Kammerat og tillige en trofast Forkæmper for Smaakaarsfolks Sag og aktiv Deltager indenfor vor Bevægelse, hvor han har indtaget flere Tillidsposter.

Den afdøde efterlader sig et dybtfølt Savn og et varigt Minde.

Æret være hans Minde.

A. Hansen.

Pinstrup i Vælten.

I et københavnsk Dagblad udtaler Pinstrup: Jeg har Indtrykket af, at man i organiserede Arbejder- og Arbejdsgiverkredse er ved at slaa sig sammen om at umuliggøre Arbejdet for dem, der staar udenfor Organisationerne, og er det Tilfældet, saa bliver der Krig: det vil ikke kunne hindres.

Pinstrup er i Vælten,
han taler stærke Ord:
»Bondemænd, o Bondemænd
paa gamle Danmarks Jord,
frem til Kamp for Bondens Ret,
frem i Røg og Damp,
nu skal Arbejdsslaverne
dygtigt have Tamp!«

Pinstrup er i Vælten,
— det var han ofte før,
og vil vel næsten være det,
til engang han dør, —
er der blot lidt Tale om,
at Smaafolk vinder frem,
straks der lyder Harmgny
fra Hr. Pinstrups Bondehjem.

Pinstrup er i Vælten,
og han har endnu Troen
paa, at han kan knuse
vor Organisation.
Stakkels lille Pinstrup,
der, trods sit store Skraal,
aldrig vil se Dagen,
hvor han vil naa sit Maal.

A. C. Meyer 70 Aar.

Folketingsmand A. C. Meyer kunde den 11. Juni fejre sin 70 Aars Fødselsdag.

A. C. Meyer er kendt over det ganske Land, som Agitator har han allerede fra Socialdemokratiets første Dage damptrawlet Landet, saavel i By som paa Land har han tilkæmpet sig en Position som faa.

Hans Navn har en god Klang — Digteren — Agitatoren — Sangeren — Journalisten o. s v. er alt sammen Egenskaber, som ikke er A. C. Meyer fremmed.

Vi benytter her Leilighedeu til at føje vor Lykønskning til den Kæde af Lykønskninger, han i Dagens Anledning har modtaget fra nær og fjern.

Stinksen.

Hr. Pinstrup paa Krigsstien.

En falsk Beskyldning og et Dementi.

Hr. Langkiær viser Pinstrup hiem.

Paa sin sædvanlige, kluntede, brovtende, mavesure og nævenyttige Maade har Pinstrup atter vist sig paa Arenaen.

Aarsagen er nogle Konflikter mellem »Dansk Arbeidsmandsforbund« og 200—300 mindre Teglværker, der ejes af Bønder Nord og Syd for Limfjorden, — disse sidste har efter Tilskyndelse fra Pinstrup nægtet at forhandle med Arbeiderne og gør Forsøg paa at trykke Lønningerne ned.

»D. A. F.« har derfor besluttet at blokere Teglværkerne, hvis Ejere staar udenfor Teglværksforeningen. Stenene fra disse Teglværker vil saaledes ikke blive behandlet af organiserede Arbeidere.

Dette Forhold har sat Pinstrup i Krigshumør og har foranlediget ham til at fremkomme med nogle fuldstændig falske Beskyldninger. Han udtaler saaledes i den Anledning, at der aabenbart bestaar en Aftale om Samarbeide mellem de organiserede Arbeidsgivere og Arbeidsmændene, gaaende ud paa at ville forhindre andre i at prøve paa at eksistere. Vil Hr. Lyngsie gaa ind paa dette Misbrug af Organisationsretten — tilføjer Hr. Pinstrup — naa, ja, saa viser det med al Tydelighed, hvor nødvendigt det er, at vi faar Loven om Arbeids- og Erhvervsfrihed gennemført snarest muligt!

Som Følge af disse Bemærkninger fra Folketingsmand Pinstrups Side udtaler Arbeidsgiverforeningens Formand, Hr. Langkjær følgende:

— Jeg kan berolige Hr. Pinstrup med en kategorisk Erklæring, at der ikke bestaar nogen anden Aftale mellem Dansk Arbeidsgiverforenings Medlemmer og Arbeiderorganisationerne end det fremgaar af vore Overenskomster om Arbeidsvilkaarene.

Jeg kunde meget ønske, at det engang maatte gaa op for Hr. Pinstrup og hans Meningsfæller, at Arbeidsgiverforeningen varetager de den stillede Opgaver under det strengeste Hensyn til Samfundets Interesser. Jeg kan kun beklage, at vi i det Arbeide stadig gøres til Genstand for Mistænkeliggørelse bl. a. fra Hr. Pinstrups Side. Det vilde glæde baade mig og vist alle Medlemmer af Arbeidsgiverforeningen, hvis det kunde lykkes Hr. Pinstrup at ordne Arbeidsforholdene for de Arbeidsgivere, som har hans Interesse, uden at blande Arbeidsgiverforeningen ind i de Mellemværender, der derved opstaar mellem ham og Fagforbundene.

Jeg vil til Forklaring af dette henlede Opmærksomheden paa al den Ulejlighed, som Arbeidsgiverforeningen og dens Medlemmer har haft i de senere Aar i Anledning af Hr. Pinstrups Mellemværender med Dansk Arbeidsmandsforbund og de øvrige Arbeiderorganisationer.

I Tilslutning hertil maa vi ogsaa bemærke, at Pinstrups forskruede Sludder selvfølgelig ikke hører nogen Steder hjemme. I sin af Arbejderhad forkvaklede Hierne kan han kun fostre Tanker, der gaar ud paa at mistænkeliggøre Arbeidernes Organisationer, for om muligt at ødelægge disse, samtidig med, at han selvfølgelig ikke kan nægte sig en kærkommen Leilighed — passende eller upassende — til at slaa til Lyd for Tugthusloven.

Imidlertid kan vi trøste Pinstrup med, at han godt kan spare sig Ulejligheden, Arbeidernes Organisationer ryster ikke i deres Grundvold, fordi Pinstrup morer sig med at afskyde sine Stinkbomber, selv om det som Tilfældet er, sker i Sommervarmen.

A. S.

Landarbejderstævnet ved Vallø Strandhotel.

Efter Indbydelse af Landarbejderforeningen og Socialdemokratisk Forening i Vallø—Taarnby afholdtes Søndag den 10. et stort Stævne ved Vallø Strandhotel.

Mødet var besøgt af ca. 300 Mennesker. Som Talere var til Stede Red. Marius Olsen og Folketingsmand Stauning.

Mødet aabnedes af Landarbeiderforeningens Formand, Peter Christensen, St. Taarnby, hvorefter

Marius Olsen holdt en Tale, hvori han paapegede Betydningen af at være organiseret og sluttelig henstillede til Landarbejderne at slutte sig til deres faglige Organisationer og Socialdemokratiet.

Derefter blev Ordet givet til Folketingsmand Stauning, som straks hilstes med stærkt Bifald. Taleren omtalte udførligt den økonomiske Krise, idet han paapegede, hvorledes denne skyldtes Overkapitalisering i Forbindelse med Svindel. Den nuværende Regering har imod Krisen kun haft et Middel: Nedskæring af de daarligst stillede og Skattelettelse for de store Formuer.

Efter Omtale af Landmandsbanksagen, hvis Underskud den nuværende Regering kræver dækket gennem en Skat væsentligst paa de smaa Forbrugere, fortsatte Stauning:

Til Efteraaret staar vi foran Landstingsvalget, hvor Vælgerne skal afgøre, om de ønsker den nuværende Kurs fortsat. Lad os vise, at dette ikke er Tilfældet. Der er reist Spørgsmaal om hvorledes Socialdemokratiet vil stille sig, hvis det bliver Flertal i Landstinget. Jeg kan ikke tænke mig at dette Spørgsmaal kommer til at foreligge, da Regeringen, hvis det viser sig, at den ikke engang har Flertal i Landstinget, enten vil gaa, saaledes som antydet af Neergaard, eller give Folketingets Vælgere Adgang til at sige deres Mening. Skulde dette ikke ske, vil Socialdemokraterne i Landstinget som hidtil behandle de enkelte Sager efter deres Overbevisning.

Taleren sluttede derefter under stærkt Bifald med et Leve for Socialdemokratiets Sejr ved det kommende Landstingsvalg.

Ugens Hændelser.

Den tyske Rigspræsident har anmodet Socialdemokratiets Fører Herman Müller om at danne den nye tyske Rigsregering. — Det menes, at Hermann Müller bliver Rigskansler, Hilferding, Finansminister, Carl Severing Indenrigsminister, Robert Schmidt Trafikminister og maaske Wissel Arbejdsminister, de er alle gode Navne indenfor Socialdemokratiet.

*

Der er Udsigt til at Republikanernes Præsident-Kandidat i Amerika — Hoovers — vil blive Amerikas næste Præsident, i hvert Fald vinder han større og større Terræn.

Hoover var Levnedsmiddelminister i Amerika under Verdenskrigen.

*

Da den hidtidige Arbejdsminister i *Poincarés* Ministerium, *Fallières,* som bekendt ved de nyligt stedfundne Valg faldt igennem, er han traadt tilbage, og hans Efterfølger er i Dag blevet udnævnt.

Det blev den kendte storindustrielle *Loucheur,* der er en af *Briands* Venner og en af de bedste Støtter for Udenrigsministerens Forsoningspolitik.

*

»Svenska Dagbladet« meddeler i Anledning af Meddelelsen fra København om en nordisk Blokade af finske Skibe, at det svenske Transportarbejderforbund har overvejet Sagen og godkendt et Forslag om en saadan Blokade. Man har dog endnu ikke bestemt, naar denne Blokade skal træde i Kraft. Beslutning herom tages først i næste Uge.

*

Politiet har idømt flere af Arbejderpartiets Stortingsrepræsentanter, deriblandt Forsvarsministeren i den tidligere Arbejderregering og Stortingets eneste kvindelige Medlem 500 Kr. i Bøde, subsidiært 18 Dages Fængsel paa Vand og Brød for at have givet Bidrag til Bygningsarbejderne, som strejker ulovligt imod Voldgiftsrettens Dom.

Alle fire har nægtet at vedtage Bøden, og Sagen kommer derefter for Retten.

*

Dansk Arbejdsmandsforbund har tilsendt de strejkende finske Arbejdere 100.000 finske Mark.

*

Arbejdsløsheden i den forløbne Uge udviser kun en uhyre ringe Nedgang i Tallet. Der var ved Ugens Begyndelse 40,654 Arbejdsløse — ved Ugens Slutning 39,812, hvilket er en Nedgang paa kun 842.

Landarbejderne havde ca. 2000 Arbejdsløse.

*

Formanden for Jernbaneforeningen (»Guldsnorene«) Assistent L. Chr. Larsen har nu maattet bøde med sin Tillidspost for den Lakajtjeneste, han ydede Venstreregeringen under Nedskæringen af Tjeneste- og Embedsmandslønningerne. Hans Efterfølger bliver Trafikkontrollør Okkels.

De Arbejdsløse.

De konservative Blade »Børsen« og »Fyns Tidende« kredser forsigtig omkring Erhvervsnævnets Nægtelse af at foretage en virkelig Undersøgelse af Arbejdsløshedens Omfang, specielt blandt Ungdommen.

»*Det kan ikke nægtes, at dette Forslag rører ved et Spørgsmaal af alvorlig Vægt*« erkender de to Blade, men derefter gaar de alligevel imod Forslaget med en Bunke Ord uden reelt Indhold.

Disse og mange andre Indvendinger blev allerede fremført af d'Hrr. Himmelstrup og Drachmann i Næstved.

Til en Begyndelse erklærede de rentud, at det var umuligt at foretage en saadan til Bunds gaaende Undersøgelse af Arbejdsløshedens Omfang. Med mange Ord skildredes de uovervindelige Vanskeligheder, der vilde taarne sig op baade i Land- og Bykommunerne og allerværst var det, at man ikke kunde skaffe fornøden Kontrol.

Det hjalp ikke det ringeste, at selve Chefen for Folkeregistret i København, *Dahlgaard,* der dog har den bedste Sagkundskab paa dette Omraade, erklærede, at en saadan Undersøgelse meget godt lod sig gennemføre, selv om den som al anden statistisk Undersøgelse har sine Vanskeligheder.

Hr. Dahlgaard skitserer endogsaa løselig, hvorledes en saadan Undersøgelse lod sig ordne gennem Kommunalbestyrelserne, men dette afviste Hr. Himmelstrup som altfor omfattende Foranstaltninger. Tænk at man i hver Kommune virkelig skulde tælle op, hvor mange Mennesker, og specielt hvor mange unge, der gaar uden Arbejde.

Der blev herimod anført, at Statistisk Departement nu ret jævnlig foretager Optællinger, der kræver et ligesaa stort Apparat sat i Gang. Der foretages Optælling af Svin, Køer, Høns og alle andre Husdyr. Der foretages Optælling vedrørende de dyrkede Arealer, om Mængden af det saaede Korn, om Høstens Tilstand m. m. m.

Vi anser disse Tællinger for nyttige, selv om de vel ikke alle er lige vigtige.

Det kan saaledes være meget interessant en Gang maanedlig at faa en Oversigt over Udsigterne for den kommende Høst, men endnu mere vigtig er det dog en Gang at faa en grundig Undersøgelse af, hvorledes det gaar med Beskæftigelsen af de levende Mennesker.

Hr. Himmelstrup siger hertil, at denne Undersøgelse ikke afhjælper Arbejdsløsheden, og dette er desværre altfor rigtig, men de maanedlige Beretninger om Kornets Tilstand paa Marken gør jo heller ikke Høsten bedre, saa denne Indvending er ikke afgørende.

Hr. Himmelstrup og Hr. Drachmann, der paa deres Partiers Vegne frygter saa saare for Udgifterne ved en saadan Undersøgelse, de nærer ikke Betænkeligheder ved Udgifterne til Optællingen af Svin og dyrkede Arealer. Hr. Himmelstrup deltog jo endogsaa i en ganske resultatløs Undersøgelse sidste Vinter, som kostede henimod 50,000 Kr., saa det er ikke altid, at d'Hrr. er bange for Udgifterne.

Men alle disse tomme Udflugter har jo deres bestemte Formaal. Hverken Venstre eller Konservative vil have denne Sag undersøgt tilbunds. De ønsker ikke, at der skal tales om Arbejdsløsheden. Tværtimod ønsker de at trykke dette Spørgsmaal ned til det mindst mulige. Om der er faa eller mange, der ikke kan finde Arbejde, er dem knusende ligegyldigt, blot man kan indbilde Befolkningen, at det lysner, og at der er Opgang i Erhvervslivet.

Som en knugende og knusende Ulykke ligger Arbejdsløsheden tungt over det danske Folk.

Tusinder og atter Tusinder sulter og lider. Mange unge gaar til Grunde, fordi det er umuligt for dem at finde Arbejde, og atter andre foretrækker at gøre Ende paa det hele fremfor at fortsætte et usselt Liv uden Fremtid.

6 arbejdsløse Skotøjsarbejdere har i Løbet af et Aar søgt Døden som en Befrielse for Arbejdsløshedens Forbandelse.

Saavel de døde som de sultende, der staar paa Afgrundens Rand, taler manende til alle.

Lad os snarest faa en Undersøgelse i Gang, saa vi faar Klarhed over, hvor mange der stadig holdes nede i Arbejdsløshedens Helvede.

Bøn om Landophold.

Der er endnu mange Børn, særlig Drenge, som hver Dag spørger, om de kommer paa Landet i Aar. — Vi beder derfor indtrængende Folk i By og paa Land om at aabne deres Hjem for vore Børn ved inden den 25. Juni at sende en Indbydelse til et Feriebarn efter Adressen:

Frk. Minna Haar,
Falkonerallé 184, Kbhvn. F.

Husk! Ferietogene begynder at gaa den 1. Juli.

Frederiksberg Kommunelærerforenings Ferieudvalg, Juni 1928.

Det kommunale Valgretsrov.

Af Sogneraadsformand *N. P. Nielsen.*

Et af de tristeste Resultater i sidste Rigsdagsamling er de forenede reaktionære Partiers Ændringer i den bestaaende Lov om kommunale Valg.

Disse Ændringer er et kynisk Angreb paa de daarligt stilledes Valgret, gennemført uden Forhandling med andre. Et Magtmisbrug af uhørt Art.

Den strenge Opholdsbestemmelse er bibeholdt, idet man for at være Vælger skal have haft Bopæl i Kommunen d. 1. Januar i »Kalenderaaret«, der ligger forud for det kommende Valg, og for Valget i 1929 skal der saaledes haves Bopæl fra 1. Januar 1928.

Derimod er med Hensyn til den Tid, der skal være betalt Skat, »Kalenderaaret« ombyttet med »Skatteaar«. Det vil altsaa sige fra 1. April til 31. Marts.

Lovens Bestemmelse lyder, at Betingelse for Valgret bl. a. er, at paagældende er »Skatteyder til Kommunen og i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, samt i det umiddelbart forudgaaende Skatteaar har svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat«.

Medens det tidligere var tilstrækkeligt at have betalt sin Skat fra 1. Januar i Kalenderaaret forud for Valget, altsaa ved Valget 1929 fra 1. Januar 1928, forlanges det nu, at Skatten skal være betalt fra 1. April 1927 til 31. December 1928 (Oktober Kvartal), hvor der finder Indbetaling Sted kvartalsvis, eller 30. September, hvor denne finder Sted halvaarsvis.

Tidligere behøvede Kommunalbestyrelsen kun ved Valglisternes Berigtigelse at undersøge for 4 Kvartalers Vedkommende, nu bliver det 7 Kvartaler eller 2 Halvaar, hvor der er Halvaarsopkrævning.

Socialdemokratiet i Rigsdagen forsøgte at begrænse det til 6 Kvartaler, men derom vilde Venstre og Konservative ikke høre Tale til Trods for, at Indenrigsministeren havde erklæret sig villig til at modtage en Ændring herom, hvilket ogsaa havde stillet Vælgerne ens, enten de boede i Kommuner med Kvartals- eller Halvaars-Opkrævning.

Tilflyttere skal naturligvis kun have betalt for det Tidsrum indtil 30. September 1928, som de har været ansat til Skat i.

Det skændigste Valgretsrov er dog sket overfor de vanskeligst stillede Skatteydere, der har faaet eftergivet Skat efter den nuværende Valglov, hvori det hedder, at ved den endelige Berigtigelse er Vælgere undtaget fra Slettelse for den Del af Skatten, »der lovlig maatte være eftergivet«.

Indtil 1924 var der egentlig ingen særlige Regler for Eftergivelse af Skat, det overlodes til Kommunalbestyrelsernes eget Skøn; men der blev da fastsat, at »Eftergivelse af personlig Skat kan kun finde Sted i ganske særlige Tilfælde, naar den skattepligtiges Indtægt som Følge af Sygdom og Dødsfald, trykkende Familieforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste, Arbejdsløshed og andre lignende Forhold er blevet væsentlig mindre end den Indkomst, hvorefter Kommuneskatten er lignet, og den paagældendes Formuesforhold iøvrigt skønnes at være til Hinder for Betaling af det fulde Skattebeløb. Der skal indsendes skriftligt Andragende, og efter Undersøgelse af paagældendes Forhold træffes Bestemmelse i et Kommunalbestyrelsesmøde. Der kan kun eftergives indtil Halvdelen af et Kvartals (Halvaars) Skat og kun i ganske særlige Tilfælde Totrediedel.«

Det er saaledes vanskeligt at faa Skat eftergivet; ikke desto mindre er dette Forhold blevet yderligere skærpet, idet der som Betingelse for Valgret er sat, at der ikke maa være eftergivet mere end en Tredjedel af de Skatteyderen i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, og i det nærmest forudgaaendes paalignede personlige Skattebeløb.

Har han faaet eftergivet mere end en Trediedel slettes han, hvis han ikke indbetaler det overskydende Beløb.

I mange Kommuner med stor Arbejdsløshed, hvor Folk har gaaet ledige i halve eller hele Aar, har man naturligvis stillet sig forstaaende overfor saadanne Folks Vanskeligheder og eftergivet betydelige Beløb. Det er gjort i Tillid til den gamle Lovs Bestemmelse om, at Folk ikke mistede deres Valgret, og Nedsættelsen er ogsaa af disse modtaget under den Forudsætning.

Hensigten med alt dette er jo tydelig nok. Arbejderklassen, der i disse Aar har været ude for store Vanskeligheder, skal gøres vaabenløse ved de kommunale Valg i 1929.

Vore politiske og faglige Organisationer vil dog sikkert vide at træffe de Foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegaa dette skammelige Forsøg paa at lamme vor kommunale Virksomhed.

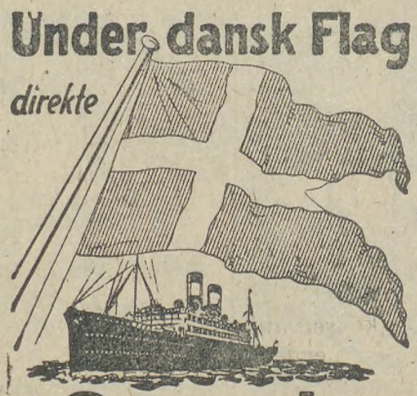

Alle Oplysninger om For dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Reaktionens Kamp mod Arbejderklassen.

Hvorledes de strejkende norske Arbejdere skal tvinges i Knæ.

Den norske Regering har iværksat en Række Foranstaltninger som Modtræk mod de Arbejdere, der har iværksat Strejke paa Trods af Voldgiftsdommen.

For det første er der udstedt et Cirkulære, ifølge hvilket de ulovligt Strejkende berøves Retten til Fattigunderstøttelse. Endvidere er naturligvis al Arbejdsløshedsunderstøttelse til de Strejkende blevet inddraget, Adgangen til at faa Beskæftigelse ved Nødhjælpsarbejde nægtes dem, og de offentlige Arbejdsanvisningskontorer anviser de ved Strejken ledigblevne Pladser til andre, der vil arbejde paa de af Voldgiftsretten fastsatte Vilkaar.

Det menes, at den næste Foranstaltning vil blive, at der overhovedet ikke vil blive udbetalt Understøttelse under nogen Form, ikke blot ikke til de Strejkende, men heller ikke til de Arbejdsløse, der undslaar sig ved at tage Arbejde paa de blokerede Arbejdssteder.

Endvidere vil de Strejkende og de Arbejdsløse, der nægter at tage Arbejde paa de fastsatte Vilkaar, blive unddraget enhver Understøttelse gennem de statsanerkendte Sygekasser i Tilfælde af Sygdom.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

TIL CANADA

Fællesrejse for uddan. Høstarbejdere

Landmændene ledsages af **paalidelig og kyndig dansk Fører.** Deltagelse i det **mægtige og velønnede Høstarbejde** kan opnaas ved Ankomsten. Efter Høsten assisteres Deltagerne med at finde **Plads paa Landet for Vinteren** — Rejsen foretages med den store, prægtige Damper **ASCANIA** med Afrejse fra Kbhvn. eller Esbjerg (via England): **18. Juli.** — Skriv efter nyeste Oplysninger om Canada og Rejsehaandbog:

Cunard Linien. C. MOGENSEN, Nyhavn 1. Kbhvn. **White Star Linien.**

eller til de autoriserede Agenter i Provinsen.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 21. Juni.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 4. Juli.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der sylles i
Grüneberg Eddike

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

I Varmen slukkes Tørsten
bedst af *Gambrin*

Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt

GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

Herstedernes og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag d. 16. Juni Kl. 7½ Aften paa Roskilde Kro. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Jens P. Pejtersen.**

Østsjællands Kredsorganisation.
Det meddeles herved de Afdelinger, der er tilsluttet Kredsen, at Formanden er bortrejst fra Torsdag den 14. Juni i ca. 3 Uger. Sager af Vigtighed maa sendes til Næstformand Jens Larsen, Egedevej, Fakse. NB. Kontingentrestance kan godt sendes til Formanden. **Jens P. Olsen.**

Skamstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag Aften den 16. Juni Kl. 7½ paa Hotel »Skovly« i Knabstrup. Mød nu godt op, Kammerater ingen maa blive hjemme.
Bestyrelsen.

Stege og Omegns Afdeling
foretager Udflugt til Fakse og Fakse Ladeplads Søndag den 24. Juni. Liste vil komme ud til Medlemmerne til Paategning. Der skal betales ved Tegningen.
Jens Anton Jensen.

Fuglebjerg Afdeling
og Førslev socialdemokratiske Forening afholder stor offentlig Folkefest i Palmevænge Søndag den 17. Juni. Kl. 4 taler Folketingsmand, Grev Bent Holstein, Holsteinborg, og Landstingsmand, fhv. Kirkeminister P. Dahl, København. Et Hornorkester fra D. U. I., Næstved, paa 20 Mand musicerer fra Festpladsen. Desuden er der Opvisning i Folkedanse. Offentligt Bal til Kl. 1. Beværtning samt forskellige Forlystelser forefindes. Alle er velkomne til Festen. **Festkomitéen.**

Brorup Valby Afdeling
afholder Medlemsmøde hos Kassereren Martin Hansen, Valbygaards Husene, Lørdag Aften den 16. Juni Kl. 8¼.
Carl Petersen.

Fakse Afdeling
afholder sammen med D. A. F. og Socialdemokratisk Forening i Fakse Ladeplads Søndag den 17. Juni stort Folkestævne i Nyvænge Skov ved Fakse Ladeplads. Som Taler kommer tilstede Folketingsmand Friis-Skotte, Forretningsfører Hans Nielsen, Aalborg, og Forretningsfører Oskar Levinsen, København. Alle Omegnens Afdelinger indbydes til at deltage med deres Faner. **Festudvalget.**

Tak.
Da det er os umuligt personligt at takke alle, som har bidraget til den store Pengegave, vi har modtaget ved min Mands Sygdom, bedes alle herigennem modtage vor hjerteligste Tak. Særlig Tak til de Mænd, som indsamlede og overrakte os Gaven.
Skovmand **Jens Peder Nielsen og Hustru,**
Silkenborghuset, Karrebæksminde.

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skaffe dine Børn en bedre Fremtid.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 25. Fredag den 22. Juni 1928. 14. Aargang.

Arbejdsløsheden paa Landet.

II.

I Lande, hvor Landbruget undergaar en stærk teknisk Udvikling stagnerer Landets Befolkningstilvækst i Forhold til Byerne. Maskinernes Fremtrængen har overflødiggjort mange Hænders Arbejde paa Landet, men samtidig er der skabt nyt Arbejsfelt i Byerne ved Fremstilling af de arbejdsbesparende Maskiner.

For Danmarks Vedkommende har denne Udvikling ført med sig, at medens Landbruget for 50—60 Aar siden gav Arbejde og Livsophold til over Halvdelen af Rigets Indbyggere, saa giver det nu kun Udkommet til knapt ⅓

Saa kraftigt gaar selve Landbrugets Befolkning tilbage at tiltrods for, at der tilføres Landdistrikterne Smaaindsutri, Jernbaner o. l., er selve Landdistrikternes Befolkning i Tilbagegang. I 1890 udgjorde Landdistrikternes Indbyggerantal 1,393,000, men i 1925 1,383,000 eller 10,000 mindre, og i samme Periode er vort Lands Befolkning bortset fra Sønderjylland vokset fra 2,172,000 til 3,268,000 eller med 50 pCt.

I 1860 levede 76 pCt. af Danmarks Indbyggere i Landdistrikterne og havde sit Udkomme der, i 1890 var det sunket til 66,6 pCt., i 1901 til 56 pCt., i 1916 46,9 pCt. og i 1925 udgjorde Landdistrikternes Indbyggere kun 43 pCt. af hele Befolkningen. Under Krigen voksede Byerne meget stærkt, i de gode Aar blev Arbejderne suget til Byerne af det store Behov for Arbejdskraft den Tids Konjunkturer skabte, og i de daarlige Aar fortsattes Flugten til Byerne, som en nødvendig Følge af, at Landbruget nægtede at yde Arbejde og Bolig til den arbejdsdygtige Ungdom, der voksede op paa Landet.

Saalænge Industri, Haandværk m. m. var i Stand til at yde Beskæftigelse til en ligesaa stor Del af den voksende Befolkningen, som Landbruget skød fra sig, indebar denne Udvikling ikke nogen iøjnefaldende erhvervsmæssig Fare, men under de nuværende Tilstande, hvor Industrien slet ikke magter at aftage det mægtige Tilløb af Arbejdskraft, føler man de alvorlige Sider ved en igennem mange Aar indarbejdet Erhvervspolitik, basseret paa, at den lidet agtede Industri skulde aftage og beskæftige al den Arbejdskraft, Landbruget skød fra sig. Og den store arbejdsløse Armé er vel en Art Isskruninger fra dette Systems forhaabentlig midlertidige Sammenbrud.

Tilbagegangen i Landbefolkningen rammer udelukkende Arbejderne. Der er ikke færre Bøndergaarde i Landet end for 100 Aar siden, der er tværtimod flere. Deling af Gaarde og Oprettelse af nye Landbrug forgaar jo stadig ved Siden af Udstykningen til Husmandsbrug, denne sidste Bevægelse er endda foregaaet i ret stærkt Tempo.

I og for sig er det vel naturligt, at Landarbejdernes Antal bliver færre, naar Maskinerne sætter færre Mennesker i Stand til at udrette det samme Arbejde, der før var flere om, men da Landbrugets Produktion samtidigt er steget overmaade stærkt, er det dog ikke paa Forhaand givet, at Arbejdere skulde være bleven overflødiggjorte ved Landbruget. I Landbruget staar vi dog ikke allerede overfor en stærk Forringelse i Arbejderantallet, men tilligemed er der foregaaet en Forandring i Arbejdskraftens Sammmensætning derhen, at voksen, gift Arbejdskraft trænges ud til Fordel for Børn og unge Mennesker, og det sidste er i alt Fald ingen naturlig eller nødvendig Følge af Landbrugets tekniske og produktive Udvikling, man skulde synes, at det modsatte havde været en mere naturlig Følge.

Medens Landbruget tidligere i betydelig Udstrækning beskæftigede voksen og gift Arbejdkraft, har den tekniske Udvikling ført med sig, at denne Arbejdskraft er drevet fra Landet og er bleven erstattet med den unge og ugifte Arbejdskraft. Tjenestekarlene og selve Gruppen Tjenestekarle bliver Aar for Aar yngre. Før Krigen var der dog i en væsentlig Udstrækning ældre Karle paa Landet og nogle Stykker af disse paa hver større Bondegaard, men nu er langt den overvejende Del af Tjenestekarlene, i alt Fald for Bøndergaardenes Vedkommende, under 20 Aar, og den altovervejende Part under 18 Aar. Saaledes udvikler Landbruget, Landets Hovederhverv, sig til kun at beskæftige Børn og unge Mennesker. Landsbyernes gifte Arbejdere bliver færre og færre, og de faa, der er tilbage, maa i væsentlig Grad søge deres Bskæftigelse som Industriarbejdere i Byerne og ved anden Smaaindustri paa Landet. — Ogsaa for Kvindernes Vedkommende har Forholdet ændret sig særkt. Medens Tjenestepigerne for en Snes Aar siden i væsentlig Grad ogsaa beskæftigedes ved Landbrugsarbejde, er de nu efterhaanden overgaaet til at være Husgerningstyende og følgelig er deres Antal sunket meget særkt. Paa Landejendomme beskæftiges der nu omtrent 90,000 Tjenestepiger, men da der er over 90,000 Landbrug, som beskæftiger lønnet Arbejdskraft, bliver der altsaa ikke en Pige til hver Gaard, hvor man for 20 Aar siden fandt mindst 1 Tjenestepige paa hver Gaard og paa mellemstore Bøndergaarde 2—3 Piger.

I Landbruget beskæftiges der iøvrigt foruden 107,000 hjemmeværende Gaardmandsbørn 95,000 Tjenestekarle, 5,500 Kvinder (Malkekoner og kvindelige Landarbejdere), 15,000 Forvaltere, Fodermestre og andre Funktionærer og 39,000 gifte Landarbejdere, omregnet til Helaarsarbejder bliver det dog kun til ca. 30,000.

Den gifte Arbejdskraft beskæftiges fortrinsvis paa Herregaardene. Der er ca. 19000 faste Herregaardsdaglejere.

Paa de 1200 Herregaarde med tilsammen godt ½ Million Tdr. Land beskæftiges omtrent 11,000 gifte Arbejdere helaarligt, paa de 4000 Proprietærgaarde med 600,000 Tdr. Land beskæftiges godt 5000 gifte Arbejdere, her synker Tallet allerede stærkt. Men paa ca. 90,000 Bondebrug med 4 Millioner Tdr. Land Jord beskæftiges gennemsnitligt en gift pr. 50 Tdr. Land Jord, men Bøndergaardene beskæftiger kun en gift Mand for hver 250 Tdr. Land.

Undersøger man Arbejdskraftens Sammensætning, bliver Forholdet endnu værre. Paa Herregaardene udgør de gifte Arbejdere 42 pCt. af den der beskæftigede Arbejdskraft. Paa Proprietærgaardene udgør den gifte Arbejdskraft ca. 16 pCt. men paa de store Bøndergaarde udgør den gifte Arbejdskraft kun 7½ pCt. Her beskæftiges ca. 9000 gifte Arbejdere mod ca. 60,000 ugifte foruden et tilsvarende Antal hjemmeværende Børn over 14 Aar, og endnu værre ser det ud paa de mindre Bøndegaarde. Disse Tal taler deres eget Sprog om Landbrugets sociale Indsats i Befolkningsspørgsmaalet og dets Meddelagtighed i den mægtige vedvarende Arbejdsløshed.

Og saa er disse Oplysninger endog 4—6 Aar gamle. En nærmere Undersøgelse af Tilstanden nu vil uden Tvivl vise en fortsat stærk Udvikling i Retning af at afskedige gifte Arbejdere til Fordel for Børn og unge Mennesker.

Oscar Levinsen.

Arbejderbevægelsen som Kulturbevægelse.

Alle kender det gamle jødiske Sagn om den romerske Landshøvding, Pilatus, der dømte Jesus af Nazareth. Da Pilatus havde hørt Sagen fremstillet, sagde han: Hvad er Sandhed? Som Børn syntes vi, de Ord var Vrøvl. For os var en Ting dengang enten sand eller usand. Og der var intet midt imellem. Som Voksne, der har lært af Livet, har vi maattet erkende, at der var Visdom i de gamle Ord. Vi har ofte staaet overfor Problemer, der tvang os til at spørge: Hvad er Sandhed? For Socialdemokratiets Modstandere staar Socialismen som en Samfundsreform, der vil dræbe alt personligt Initiativ og gøre Samfundet goldt og øde. For den, der er Socialdemokrat, udtrykker Socialismen en højere Samfundsform, der netop vil udvikle og befordre den menneskelige Samvirken, ganske modsat det nuværende Samfund, der ved dets Klassedeling dræber al virkelig personlig Frihed. —

Paa samme Vis kan der spørges: Hvad er Kultur? Og Svaret vil blive forskelligt efter den enkeltes Synspunkt. Nogle fremhæver Bondekulturen og sætter den i Modsætning til Byernes Kultur. Andre vil mene, at der netop i Byernes Erhvervsliv, hvor den sociale Sammenhæng i Tilværelsen tegner sig skarpere end paa Landet, ligger særlig værdifulde Linier for Fremtiden. Nogle mener, at et Lands Kultur viser sig i dets Vilje til Forsvar, andre, at det maa maales efter den Omsorg, det viser Børn, Gamle og Svage. En almengyldig Maalestok for et Lands Kultur findes næppe.

Her vil vi stille Spørgsmaalet paa universell Grundlag. Og Svaret maa da blive: Kultur er alt det, som Mennesker har skabt, der ligger ud over Mad og Drikke. Kulturen aftegner sig i Tidernes Kunst, Maler-, Billedhugger- og Bygningskunst, og i Litteraturen, i den Livets og Tankernes evige Brydning, som Litteraturen er Udtryk for. Ikke mindst Sproget er et Kulturværk af høj Rang, ja i Virkeligheden Kulturens Redskab.

Af denne Definition maa dog ikke sluttes, at der er en Adskillelse, en Modsætning mellem Livets materielle og kulturelle Stræben. Tværtimod. Det materielle Liv har til alle Tider været og vil til alle Tider blive Kulturens Vugge. Det Samfund, hvis hele Tid gaar til Arbejdet for Brødet, skaber ingen Kultur. Og den Arbejderklasse, hvis hele Tilværelse er Trællens Slid og Trællens Søvn, skaber heller ingen Kultur.

Kulturen er kun blevet mulig derved, at det produktive Arbejde har frigjort Kræfter som kunde hellige sig kulturelle Sysler For saa vidt er al hidtidig Kultur Overklassekultur. Det er dens Mænd eller Mænd i dens Tjeneste, som er Kulturens Skikkelser. Man kan sige: Kulturen er ikke skabt af Arbejderne, men ved Arbejderne. Ved Arbejdernes Slid er den blevet mulig. Derfor har Arbejderne ikke blot menneskelig, men ogsaa klassemæssig Medejendomsret til alle Kulturens Frembringelser. Og den Vished giver Appetit til kultursulten Mand. —

Historisk kan vi følge, at det altid er de økonomisk velstillede Samfund, som er kulturfremmende. Den græske Kultur drog Næring af den blomstrende Handel paa Middelhavslandene, den romerske Kultur af Nabolandenes Undertrykkelse og Udbytning, og efter Folkevandringens mørke Tid — hvor Kulturen levede videre i de gamle Klostre — kommer Renaissancetidens frodige Kunst, der materielt bundede i Amerikas Opdagelse, som væltede nye Rigdomme ind over Vesteuropa.

Stadig viser det sig, at fattige Folkesamfund har haft nok i Kampen for Tilværelsen. Heraf kan vi drage den Slutning, at de socialistiske Samfund, Arbejderne skal skabe, kun vil blive i Stand til at føre Kulturen videre derved, at der ydes meget godt og produktivt Arbejde. I det Samfund vil der paa en kort Arbejdstid blive stillet de største Krav til den enkeltes Ydeevne. Der vil ingen Plads være for Driverter.

Den danske Arbejderklasses Kulturværk begyndte den Dag, da Fagforeningerne skaffede de første 2 Øre i Lønforhøjelse, og det satte sig en foreløbig Mærkepæl i 1919, da 8 Timers Arbejdsdagen gennemførtes. Paa Afstand kan disse to Ting se selvfølgelige ud, og dog ligger der en Klasses økonomiske politiske og moralske Rejsning indenfor disse to Begivenheder.

Det 2-Øres Resultat, der efterhaanden fulgtes af flere nye 2-Ører, betød mere Mad til Arbejderne og bedre Boliger. Med bedre Boliger fulgte mere Ædruelighed og smukkere Familieliv, og hermed større Omsorg for Børnene, Lyst til Læsning, Kundskabstilegnelse, Musik, og andre aandelige Sysler.

Gennemførelsen af 8 Timersdagen har yderligere foroget Arbejderklassens kulturelle Stræben. Dens øjensynlige Følger blev et større Udlaan i de offentlige Biblioteker og et bredt Bælte af Kolonihaver omkring alle større Byer, hvor Arbejdernes Længsel efter Barndommens Muld finder sin Udløsning. Alle Forventningerne om, at mere Fritid for Arbejderne betød længere Ophold paa Værtshusene, er bristede. Den kortere Arbejdstid, Arbejderne har tikæmpet sig, har haft større Betydning for Ædrueligheden end alle Afholdsforedrag tilsammen.

Samtidig er fulgt en politisk og social Indsats fra Arbejderbevægelsens Side, der bedst lader sig maale ved Fattigskolens Ændring til det nuværende kommunale Skolevæsen, og ved Behandlingen af de gamle. De frygtelige Fattiggaarde er forsvundet, og i Stedet er rejst »De gamles Hjem«, hvor det ydre Velvære giver de bedste Betingelser for en fredfyldt Alderdom. —

Hvorledes er Arbejderklassens Rejsning foregaaet? Ved egen Hjælp og egen Styrke. Den har ikke som ved Bondestandens Frigørelse haft formaaende og vidtskuende Hjælpere. Det er egne Kræfter, som er sat ind, ofte i bitter og brutal Kamp, mod dem, som ud fra økonomisk Egoisme vilde hindre Arbejderklassens Fremgang. Rejsningen er blevet mulig derved, at Arbejderne har skabt et nyt Moralbegreb: Solidariteten.

Ved den kapitalistiske Produktionsmaades Fremtrængen kastedes alle gamle Solidaritetslove over Bord. Enhver var sig selv nærmest. Baade i stort og i smaat. Ved den utøjlede Frikonkurrence blev Arbejderens Kaar værre end Slavens.

Det er Arbejderbevægelsens Fortjeneste, at den paany genrejste Solidariteten, hvis Væsen er Hensyn, Forsagelse og Ofre for andre. Solidariteten, som er udformet indenfor Arbejderklassens Organer, er overhovedet det sidste Aarhundredes største moralske Nydannelse.

Ved Solidariteten er ogsaa en ny Arbejdertype blevet til. Den underdanige, forsagte, økonomisk mishandlede Arbejder er forsvundet. I Stedet er udviklet en jævn og rank Type, der kender baade Rettigheder og Pligter. Forurettes han, støtter han sig til sin Organisation og de med Ar-

bejdsordningen udviklede Retsregler. Hvor lidet udenforstaaende kender til Nutidens Arbejder, viser sig den Dag i Dag, bl. a. i Vittighedspressen. Mureren med den runde Mave og Ølflasken er død for 30 Aar siden.

Men kan der nu tales om ren personlig Arbejderkultur, en fra andre Samfundsklasser væsentlig forskellig i Vaner og Levesæt? Vistnok næppe. Der læses, digtes, danses i alle Samfundsklasser. Daarligt Eksempel fra oven undgaar heller ikke at øve sin Virkning paa Arbejderne. Og dog kan det sikkert med Rette hævdes, at der indenfor Arbejderklassen er mere alvorlig Stræben, større Trang til at give sig i Kast med Problemerne, end indenfor andre Samfundsklasser. Arbejderbevægelsen repræsenterer en Klasse i Knop, ikke en fuldt udfoldet Blomst.

Den socialistiske Kultur ligger endnu i Svøb, og anderledes kan det ikke være. Den saakaldte liberale Kultur er vokset op med den kapitalistiske Produktionsmaade. Den socialistiske Kultur vil først blive Virkelighed under en social Produktions- og Ejendomsform.

Et Eksempel fra Litteraturen vil anskueliggøre dette. I det fevdale Samfunds sparsomme Litteratur er Krigshelten Nationens ypperste. Højere kan ingen naa end, der ofrer Liv og Blod for Fædrelandes Interesser (o: for den Tids Overklasses Magtsyge og Begær). I vor Tids Litteratur er Helten den unge, stræbsomme Mand, der ved Heldet og Chancerne efterhaanden bliver rig og derefter lykkelig gift. Rigdom er Maalet. Dette svarer nøje til vort nuværende Samfunds sociale Struktur Helten i den socialistiske Litteratur vil være den, der ved tekniske Opfindelser og Organisationstalent gør det lettere for Menneskeheden at leve. Dette er et Ideal af stor Styrke. Vi finder Spiren i Andersen-Nexøs prægtige Værk om Pelle Erobreren.

Den socialistiske Kultur maa overalt tilstræbe at gyde nyt Indhold i de gamle Former. Fornyelsen — det er Livet. Det er Arbejderbevægelsens historiske Mission at fremme Fornyelsen i Samfundets Økonomi, i Politik, Historieskrivning, Litteratur og Kunst, — bort fra egoistisk Frikonkurrence til en samfundsmæssig, velordnet Produktion, at hæve Politiken op over klassebestemte Interesser til et harmonisk Fællesarbejde for Samfundets Vel, at frigøre os for Kongernes og Krigsheltenes Historie til Skildringer af Folkets jævne Liv i dets Kamp og Stræben. Overalt maa den sociale Sammenhæng i Menneskehedens Tilværelse være et bærende Princip.

(Efter »Socialisten«.)

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Ugen.

Den socialdemokratiske Provinspresse bringer følgende interessante Oversigtsartikel:

Det gaar stadig som forudset. Arbejdsløsheden holder sig paa samme Højde som forrige Aar. Det officielle Tal er omkring 40,000 og hertil maa lægges det Antal, som efterhaanden glider bort fra al Kontrol, fordi fast Understøttelse er ophørt, samt Tallet paa de Tusinder af Unge, der hverken kan komme i Lære eller faa Arbejde som ufaglærte, hvorfor de henlever et ørkesløst Liv i Hjemmet hos Forældrene. Hvis man derfor sætterTallet paa Arbejdsløse til 50,000 eller 55,000, er man Sandheden nærmere end ved det officielle Tal.

De sidste Opgørelser viser desuden en betydelig Stigning i Antallet af arbejdsløse Industriarbejdere, særlig i de store kriseramte Industrier, der i Forvejen var mishandlede af Kapitalismen.

Der er altsaa stadig ingen Lysning, i hvert Fald ikke for Industrien og absolut ikke for Arbejderne.

Er der Lysning for Landbruget?

Klagerne fra Landbruget lyder ikke saa stærkt i den sidste Tid. Smørpris og Flæskepris har bedret sig og Kornpriserne er saa urimeligt høje, at det store, kornproducerende Landbrug, imod Sædvane synes at klare sg bedst. Der synes altsaa at være en Lysning, som vi alle kan glæde os over, og der er ogsaa nævnt et andet Tegn, som eftertrykkeligt afkræfter Landbrugets Klager.

Det er med Rette anført, at Landbrugskrisen næppe kan være af saa alvorlig Art, som man maatte tro efter de voldsomme Ord, man har hørt, naar det ses, at Statsministeren, der i visse højere Kredse gaar under Kælenavnet »Forpagter Madsen«, har vovet at underlægge sig endnu en stor Landbrugsvirksomhed.

Han har som bekendt overtaget omkring 400 Tdr. Land i Forpagtning — en af de mange Gaarde, som Polak-Importøren Tesdorph besidder.

Naar man erindrer, hvor slet stillet Statsministeren var forrige Aar paa Grund af Gældsbyrden paa »Edelgave«, kan man forstaa Forbavselsen over, at han mente at kunne overkomme endnu mere. Men i Landbokredse var det ikke blot Forbavselse, men Ærgrelse, der bredte sig ved Efterretningen om, at han ansaa Tiden for egnet til at overtage en Forpagtning, for hvilken han skal betale ca. 85 Kr. pr. Td. Land og ca. 15 Kr. i Skatter pr. Td. Land.

Naar Statsministeren, der aldrig blev træt af at tale om den høje Løn og om Landbrugets usle Vilkaar, dog mener at kunne faa Udbytte af en saadan Forpagtning, saa er det rimeligt, at der er Tusinder af Mennesker, der faar den Opfattelse, at Talen om Krisen er særdeles overdreven. Forpagter Madsen havde sin fulde Frihed, han var ikke tvunget til at tage »Brændte Ege« i Forpagtning til den nævnte høje Pris. Han havde nok at bestille i Forvejen, baade paa »Edelgave«, i Statsministeriet og som Landbrugsminister, og hvis han havde Penge tilovers, var det rimeligst, at han afbetalte noget paa Gælden til Handelsbanken. Der maa altsaa være Udsigt til godt Udbytte som Forpagter, men saa kan det ikke være saa galt for Landbruget, som Landbrugsministeren i lang Tid har fortalt.

Pinstrup og Slebsager paa Arenaen.

Pinstrup synes at være blevet rask igen og det glæder os alle. Han raser imod Organisationerne, han er oprørt over Lyngsie, og han er fornærmet paa sin Meningsfælle, Langkjær, der ogsaa maa forsvare Organisationen, omend kun Arbejdsgivernes Organisation.

Lyngsie har fremhævet, at man ude i Landet excellerer i Løntrykkeri, at man underbyder Arbejderne, og at der ogsaa er nogle, som tvunget af Arbejdsløshed og Sult, tager imod de Pinstrupske Skambud.

Dette har givet Slebsager nyt Mod. Han forsikrer Venstrepressen, at Organisationerne er i Færd med at miste Magten, og han ser atter lyse Syner som Følge af denne gode Udsigt for alle ædle Løntrykkere, hvis Maal er Sultekur for Arbejderne.

Slebsagers Glædesudbrud er dog sikkert overilede. Før han venter det, kan han faa Lejlighed til at revidere sine Anskuelser; thi endnu er danske Arbejdere ikke slaaet af Blindhed.

Udtalelsen er imidlertid god at faa Forstand af. Den viser, at det som Regeringen og dens Venner venter paa, er Underkuelsen af Arbejderne, Organisationernes Sammenbrud, og dermed Plads for Reaktionen i Erhvervslivet som i Statens Styrelse. Den mindste Antydning af, at det gaar Arbejderne ilde, kan fylde Excellencen Slebsager med Glæde, saa han maa have Luft og fortælle om de gode Udsigter han øjner.

Det Maal, som Slebsager her har peget paa, er det, som Ministeriet satte sig ved Arbejdets Begyndelse. Nedskæringen — og særlig det brutale Overfald paa de Arbejdsløse — var Midlet, hvormed man mente at komme Arbejderklassen og Organisationen til Livs. Understøttelsens Ophør skulde have skabt Forvirring, Frafald i Fagforeningerne, Tilgang af Titusinder til Fattigvæsenet og dermed den Tilstand, hvorunder de frie Kræfter frit kunde diktere Arbejderne en Løn og Arbejdstid, som satte dem Menneskealdre tilbage i økonomisk og kulturel Henseende.

Slebsagers Spaadom ligger heldigvis endnu oppe i Skyerne, men desuagtet maa Underklassen være paa Post. Sammenhold og Solidaritet kan netop ikke undværes nu. Arbejderne maa holde ud som saa ofte før, og nu nærmer Tiden sig, da der holdes Opgør og er Muligheder for at fælde det Regimente, hvis eneste Maal er at bevare Magten for at knægte Underklassen.

Efterbetalingen for Sukkerroearbejdet i 1927.

I Fortsættelse af Meddelelsen i sidste Nr. ang. Efterbetalingen for Sukkerroearbejdet udført i 1927 skal meddeles, at vi nu har modtaget Meddelelse om Roeudbyttet i Vestsjælland, Fyn og Jylland.

Gennemsnitsudbyttet pr. Td. Ld. var her følgende:

For Vestsjælland	244	Centner.
» Odense Fabrik	253	»
» Assens Fabrik	246	»
» Haderslevegnen	204	»
» Koldingegnen	186	»

De for Odense og Assens Fabrikkerne anførte Tal gælder kun for fynske Arealer.

Efter disse Udbytter vil der heller ikke her blive Tale om Efterbetaling for Roearbejdet udført i 1927, idet Afregningsgrundlaget her er under 60 Centner. For at der overhovedet skal blive Tale om Efterbetaling for 1927 skal Roeprisen op paa 139—140 Øre pr. Centner og endnu mere for Jylland og Fyn, og Roeprisen er kun 125 Øre, for Vestsjælland endog mindre.

For de i 1928 lugede Roer gælder det efter den nye Overenskomst, at Afregningsgrundlaget for hele Landet er 60 Centner pr. Td. Land. Da Forskudsprisen i Aar er 77 Kroner, vil det sige, at en Roepris paa 130 Øre for det kommende Aar vil give en lille Efterbetaling.

Oscar Levinsen.

Ugens Hændelser.

Der er udbrudt almindelig Havnearbejderstrejke. Havnearbejderne kræver en Forhøjelse af Daglønnen paa 10 Francs.

Førerne for de socialistiske Fagforeninger og Arbejdsgiverne vil hver for sig drøfte Situationen.

*

Ved den nye engelske Valglov vil Kvinderne blive ligestillet med Mænd, og som Følge deraf faar England over 5 Mill. nye kvindelige Vælgere.

Det samlede Vælgertal i Storbrittanien bliver derefter godt 27 Millioner.

London alene faar sit Vælgertal forøget med 584,700 og har derefter 2 Mill. 834,000 Vælgere.

— Loven, hvorved alle 21-aarige Kvinder faar Valgret, er vedtaget af Overhuset uden Debat og træder straks i Kraft.

*

Den tyske Regeringsdannelse trækker i Langdrag paa Grund af, at Folkepartiet, støttet af Centrum, har stillet bestemte Krav af Flaadeudvidelser — der er derfor stor Udsigt til, at Folkepartiet ikke vil deltage i Regeringsdannelsen.

*

Den 11. internationale Arbejdskonference er afsluttet med Taler af Præsidenten, den tidligere argentinske Minister *Saavedra Lama,* og Direktøren for det internationale Arbejdsbureau *Albert Thomas.*

Ved de afsluttende Afstemninger vedtoges definitivt Overenskomsten om Indførelse af Metoder til Fastsættelse af Mindstelønninger og de tilsvarende Rekommandationer med Retningslinier for deres Anvendelse. Arbejdsgivergruppen stemte atter imod.

*

Den tre Maaneder lange Konflikt i Sukkerindustrien, der omfatter 3000 Arbejdere, er nu afsluttet ved en ny Overenskomst, hvorved Arbejdernes Timeløn forhøjes med 7 Øre.

*

Argentina har valgt ny Præsident — i den Anledning har Valgmandskollegierne været samlet i Provinshovedstæderne og Buenos Aires Resultatet er blevet, at Irigoyen er valgt med 245 Stemmer mod 26.

*

50,000 græske Tobaksarbejdere er for Tiden i Konflikt. Aarsagen til Konflikten er den, at Arbejderne kræver en Lønforhøjelse paa 20 pCt., medens Arbejdsgiverne stiller sig stejlt afvisende.

*

Forud for Aabningen af det republikanske Partikonvents Møde i Kansas City tog henved 2000 Farmere Opstilling foran Konventshallen. De protesterede imod at faa Hoover nomineret til Præsident og krævede Hjælp fra Staten til det nødlidende Landbrug i de mellemste vestlige Stater.

Under denne Demonstration kom det til stormende Scener. Farmerne forsøgte at trænge ind i Konventshallen, men blev trængt tilbage af et stort Opbud Politi, der brugte Kniplerne. Farmerne belejrede nu larmende Konventsbygningen, idet de raabte: »Vil vil ikke have Hoover! Nu træder man atter Farmerne over Tæerne! Enhver anden end Hoover!«

Efter at de senere endnu en Gang havde forsøgt at storme Indgangen til Konventshallen, erklærede de sluttelig, at de ikke vilde gøre yderligere Forsøg paa at tiltvinge sig Adgang. De vilde vende hjem, men de skulde nok paa Valgdagen give deres Protest det nødvendige Eftertryk.

*

Arbejdsløshedsproblemet er stadig, trods Madsen-Mygdals store Ord, uløst.

Den forløbne Uge har desværre kun bragt en saa ringe Nedgang som 827 Mand — eller fra 39,812 til 38,985 Arbejdsløse.

Landarbejderne har et Arbejdsløshedstal omkring 1850.

Hvad der venter en Arbejder, om Agrarerne sejrer.

Der gaar Kampgny over Land, dem, der har nok, vil have mere, og da Arbejderstanden ikke har Guld at røve, mener man at have Lov at røve hans Arbejdskraft. Allerede har vor nuværende Regering og dens Haandlangere plukket de sociale Love for dem, der i Fortiden har ofret deres Arbejdskraft eller Helbred uden andet Vederlag end det tørre Brød, og jo mere Arbejdslønnen er sænket, jo mere rovgriske bliver disse Jordens udvalgte. Som hungrigt skrigende Ravne flokkes disse »lovtro« Magthavere for om muligt at trælbinde Arbejderklassen, om det maatte lykkes. »De frie Kræfters Spil« er det Bannermærke, disse Udbyttere fører i deres Skjold. De ved, at Arbejderne ikke er lovbeskyttede mod Sultesvøbens snertende Slag. De ved, at blot Arbejderne bliver knægtede, saa de ikke vover at hævde deres egen Mening om egen Løn, er alt vundet for disse Udsugere. Og det er derfor, man i blind Fanatisme stormer frem mod Arbejdernes Organisation. Hyklerisk skaber de sig over, at Arbejderne sætter alle til Raadighed staaende Midler mod dette Ravnekor, der har alle producerende Midler i deres Haand og haaber at kunne udsulte Arbejderne til Underkastelse. I denne Lejr taler man i høje Toner om Fædrelandskærlighed, paa samme Tid man ved Hjælp af Sultesvøben vil underkaste den hele Arbejderklasse et »Fædrelandstyranni«, under Savn og Lidelse, til Fordel for Agrar og Kapitalist. Som hæse Ravne skriger de op om Tvang og Ufrihed i Arbejdernes Organisationer.

Maa jeg da sige, hvor man kan finde Tvangen og Ufriheden! Den kan man finde i Arbejdernes Værnepligt, hvor de som Kvæg bliver indskrevne som Numre, og trakterede saa urimeligt raat og uforskammet, som de sidste Militærskandaler har lagt frem i fuldt Dagslys, trods det, at Tusinder af Arbejdere kan sige — med Mesterens Ord: »Ræve have Huler og Himlens Fugle Reder, men vi har ikke det, hvortil vi kan hælde vort Hoved.« Det kan man finde i vore Fædres Krige, hvor de under Højtryk blev kaldt »Helte« og ført over til Slagtebænken i Slesvig til Kanonføde, og Aartier derefter kunde man se mange af disse »Helte« traske rundt fra Landsby til Landsby med en Lirekasse paa Ryggen, og dreje paa denne Kasses Haandsving for at tigge en Skilling!

Og alt dette for et »Fædreland«, der bød sine Arbejdere saa elendige Kaar, som hin Tids Godsejere og Bønder bød deres Ar-

bejdere, og som man fra den Side, ved alle brutale Midler, stræber tilbage imod.

Og slige uhyggelige og elendige Forhold kan endnu tilvinke den Arbejder, der ikke vil slutte Kreds sammen med sine Kammerater for at værge sin Ret som Menneske. Militærtyranniet synes at staa i høj Kurs hos det sammenløbne konservativeParti den Dag i Dag. Over Danmarks fagre Sletter runger Kirkeklokken ud over det ganske Land, og dens Lydbølger burde synge om: »Fred paa Jord, — elsk din Næste, — en Arbejder er sin Løn værd«, — men gør den det?

Jeg læser just i »Vestsjællands Social-Demokrat« om en »Herre« i Omegnen af »Edelgave«, altsaa i Nærheden af den mægtige Bondehøvding Madsen-Mygdals Hjem, hvorledes denne »Herre« forstod at lønne en gammel trofast Landarbejder, der havde arbejdet paa denne Herres Gaard — ganske vist under forskellige Ejere — og som nu fik en hoven Afsked, fordi han var bleven gammel. I 30 Aar havde denne gamle Arbejder trællet paa denne Gaard, og nu fik han sin Løn, sin »Pension«! Og denne bestod i dette: »Du skal ikke komme mere.« Der stod den gamle saa modfalden og ulykkelig, for derefter sønderknust at betræde den Vej, han gennem de mange Aar havde vandret hver Dag for i de unge Dage at nedlægge sin Ungdomskraft i den Jord, der tilhørte andre, og hvoraf disse havde høstet Grøden og givet ham, Arbejderen, en Løn, der kun kunde vedligeholde hans og Familiens Livsfunktioner. Efter dette Tordenslag ilede hans Kone til Naadigherrens Frue og tiggede om Arbejde for sin Mand. Svaret blev: »Ja, hvis han vil arbejde for Kosten!« Og da Konen spurgte, hvad h u n saa skulde leve af, blev Svaret: »Det véd jeg virkelig ikke. De kan jo tage paa Kredit!« Denne Arbejderfamilie havde aldrig staaet i nogen Organisation.

Til denne Hjertets Raahed har jeg kun at sige til hver eneste uorganiseret Arbejder: Der ser I selv, hvad I kan vente af dem, der nu staar for Danmarks Styrelse. De sender den unge Mand Bud: »Du s k a l ofre Liv og Blod for det Land, du er født i. Du s k a l arbejde i din øvrige Tid for den Løn, din Arbejdsgiver behager at byde dig. Du s k a l af den usle Løn, vi byder dig, svare dine Skatter efter den Skala, vi lægger for dig. Du s k a l svare dine indirekte Skatter i lige Linie med Rigmanden, naar du køber dine Beklædningsgenstande til dig og din Familie o. s. v.« Forpligtelser i stor Stil og ikke en Gang Medbestemmelsesret over din egen Arbejdsløn; hvis du pukker paa denne Ret, ja, saa har vi en T u g t h u s l o v færdig, vi haaber nok skal tæmme dig.

Til Landarbejderne vil jeg endnu sige: Har du ikke snart faaet nok af alle disse Befalinger; kan du endnu forblive udenfor den Kamp, der nu raser for at faa gjort dig og din Slægt til Slave for Kapitalismen og hele dens Slæng.

P. Kristensen.

Sommerblæst.

Havdrøn mod Kyst — se det skummer af hvidt,
og Braadsøer bruser mod Strand,
nu suser Sommerens blanke Blæst
friskt ind over Danmarks Land,
ind over Bakker
i Susen den slaar,
mødes med Mulden
om Bondens Gaard,
og fløjter en Vise med Skæmt og Humør
ved Hegn og ved Haver og blinkende Søer.

Mulden og Blæsten er Venner de to,
de mødes jo Aar efter Aar,
stille er Muld, men Sommerens Blæst
i Sus over Agre gaar,
kommer fra Havet,
fra Viddernes Kyst,
og vækker Længsler
i Muldens Bryst.
Blæst kommer med Sange fra Viddernes Land
til Mulden, der er som en trælbunden Mand.

Slider paa Mulden, løft Hovedet højt,
midt op i den brusende Vind,
lyt til dens tonende, stærke Sang,
da synger det i dit Sind,
synger om Frihed
for trælbunden Mand —
Blæsten skal rense
vort lave Land
og suse og storme hver Skygge paa Flugt,
og synge vort Danmark saa sommerligt smukt.

Oskar Hansen.

Forbundet har i Maj 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Maj	For April & Restanc.	Afdelings-materiale.
Aarby	202,95		11,20
Allerslev		60,25	
Alsted	51,00	63,75	10,00
Aversi-Thybjerg	118,05		
Baarse	45,90		4,00
Benløse		70,20	
Bjergby-Mørkøv	45,00	23,75	4,25
Bogø	42,95	111,45	1,65
Borre (Møen)	76,00		2,00
Borsholm	25,50		
Borup	63,75		
Boslunde	42,50		
Brorup-Valby	51,00	37,50	
Dalby		12,75	
Dalmose			
Damsholte (Møen)	370,70		5,00
Egerslevmagle	34,00	42,50	
Everdrup			
Fanefjord (Møn)	257,90		6,50
Faxe	85,00		
Fensmark	61,70		1,62
Ferslev-Vellerup	25,50		
Flakkebjerg	12,75		
Fodby	72,25	28,00	1,25
Fredensborg			
Frøslev	13,85	13,85	
Fuglebjerg	183,90		4,00
Fuglede			
Følleslev-Særløse		38,25	
Ganløse	59,50		
Gevninge-Herslev		71,35	
Gimlinge			
Gissegaard-Nordrup		39,35	
Glumsø	46,75	51,00	4,25
Grevinge	25,50	38,75	
Gunderslev	107,35		
Gundsølille			
Gundsømagle	72,25		
Gyrstinge	34,00	34,00	
Haarlev	55,25		
Halsnæs		25,40	
Hammer	80,75		0,85
Haraldsted	96,80		
Haslev	8,50	40,75	
Hastrup-Særløse	66,25		
Hellested	29,75	29,75	
Helsinge-Drøsselbjerg	77,60		
Helsinge-Valby			
Herfølge	89,25		
Herlufmagle	91,90		3,50
Herløv-Lyngby	287,85		5,25
Herstederne		43,60	
Hillerød	25,50	267,75	8,75
Hjembæk			
Hjertebjerg (Møen)	168,70		
Holtug-Gjørslev	38,25	17,00	
Hyllinge	103,85	32,00	
Hørve-Faarevejle	29,75		
Jordløse			
Jungshoved	25,50		
Jydstrup	152,55	117,45	1,70
Jægerspris			
Karlslunde	56,35		
Kr. Hyllinge			
Kirkerup			
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	42,50		1,00
Kjøng	26,60	21,25	2,00
Klippinge-Magleby	73,35		
Kongsted	185,55		
Konstrup-Tølløse	129,05		
Korsør	83,25		
Kundby	71,30		4,10

SJÆLLAND	For Maj	For April & Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby		46,75	
Lejre	34,00		
Lellinge		69,65	
Lidemark	31,95		4,15
Lundby	15,25		
Løve			
Magleby (Møen)			
Mern	203,30	147,45	
Munke-Bjergby	55,25	17,00	
Mørdrup	34,00		
Nidløse	40,45		
Nordrup	38,80		
Nyraad	33,20		4,15
Næstelsø-Brandelev	100,25		
Ondløse	102,00	19,35	
Ottestrup-Sorterup	41,70		
Præstø	167,60		
Raklev			
Regstrup	25,50	40,25	1,00
Ringsted	43,05		
Roholte			
Ruds-Vedby	101,25		
Rønnebæk	34,00		1,00
Rørby	25,50		
Samsø	312,75	89,25	13,25
Sengeløse	98 30		5,20
Skamstrup	172,80		
Skibby		86,65	
Skørpinge-Faardrup	25,50		
Slangerup	55,25		10,00
Sludstrup	29,75	17,00	
Smørum	97,75		
Snesere		21,25	
Sneslev	12,75	8 50	
Sorø	94,25		
Stege (Møen)	149,30		7,10
Stenmagle	29.75		
Stensved		111,95	
Stigsnæs			
Stillinge	42,50	68,00	15,02
Storehedinge	68,00	16,00	
St. Merløse		188,10	
Strø			
Svallerup		45,95	
Sværdborg	99,00		
Syv	42,50		
Sæby-Buerup	94,85	62,80	
Sdr. Dalby		35,75	
Terslev	178,10	76,10	
Thestrup	73,35		
Thorslunde-Ishøj		85,00	
Thune	74,75	36,50	
Thureby	29,75	12,75	
Tjæreby	25,50		
Tornemark		28,50	3,00
Tudsenæs		29,00	
Tømmerup	56,35		
Ubby	134,25		
Uggerløse	32,10	8,50	2,50
Ulsø	113,80		11,50
Valløby-Taarnby	79,95		6,75
Vejlø	204,85		
V. Egede		116,10	
Vetterslev-Hømb	21,25	6,60	0,87
Viemosé	70,20		
Viskinge	67,70		
Volderslev-Gørslev	38,25		
Vordingborg	191,40		
Ølstykke	21,25		
Ørslev	129,25		5,00
Ørsted	52,75		

hvorfor herved kvitteres $^{10}/_{6}$ 28.

Lorents Petersen.

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skaffe dine Børn en bedre Fremtid.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

Ovenstaaende bringer vi et Billede af vor Kammerat Emil Krabbe, Eskildstrup, F., der, som omtalt i sidste Nummer, kom ulykkelig af Dage under sit Arbejde ved at sprænge Sten for Godset »Skørringe« paa Falster.

Landarbejdernes Sangbog

Da der i Aar er mange Afdelinger, som fejres deres 10-aarige Stiftelsesfest, erindres de om, at Forbundet ligger inde med den bedste Sangbog, som er anvendelig ved disse Fester, da den indeholder 90 Arbejdersange foruden en Del sociale Digte, altsammen velegnet til disse Fester.

Prisen for Landarbejdernes Sangbog er saa lav, at det umuligt kan betale sig for Afdelingerne at lade trykke Festsange i Dagens Anledning.

Husk da i egen Interesse at bestille Landarbejdernes egen Sangbog. **Ekspeditionen.**

Formænd og Kasserere.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet alene indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet sendes en Fortegnelse med Oplysninger om vedkommende Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.

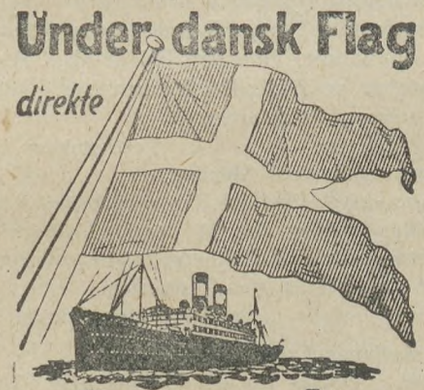

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....
Navn.

.....
Adresse.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

TIL CANADA

Fællesrejse for uddan. Høstarbejdere

Landmændene ledsages af **paalidelig og kyndig dansk Fører.** Deltagelse i det **mægtige og velbønnede Høstarbejde** kan opnaas ved Ankomsten. Efter Høsten assisteres Deltagerne med at finde **Plads paa Landet for Vinteren.** — Rejsen foretages med den store, prægtige Damper **ASCANIA** med Afrejse fra Kbhvn. eller Esbjerg (via England): **18. Juli.** — Skriv efter nyeste Oplysninger om Canada og Rejsehaandbog:

Cunard Linien. C. MOGENSEN, Nyhavn 1. Kbhvn. **White Star Linien.**

eller til de autoriserede Agenter i Provinsen.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 4. Juli.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 11. Juli

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der sylles i
Grüneberg Eddike

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Enhver Herre
bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Terslev Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Ørslev Hotel Lørdag den 23. Juni Kl. 8 præcis.

Paul Larsen.

Magleby (Møen) og Borre Afdeling

afholder fælles 10 Aars Stiftelsesfest paa Hunesøgaard Søndag den 1. Juli Kl. 2. Magleby Afdeling afholder samtidig Faneindvielse. Som Taler kommer Sekretær Fr. Hansen fra Landarbejderforbundet. Efter Talerne Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Bal om Aftenen. Medlemmer med Familie af de øvrige Afdl. og D. A. F. indbydes. De, der ønsker at deltage i et fælles Kaffebord og ønskes befordret til Festpladsen pr. Bil, bedes meddele Formændene dette inden den 27. ds.

Festudvalget.

St. Merløse Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 30. Juni Kl. 8 Aften. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. NB. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medl.

Bestyrelsen.

Herlufmagle Afdeling.

Herlufmagle, Glumsø og Gunderslev Landarbejderforeninger, Herlufmagle, Glumsø og Trælløse soc.-dem. Foreninger, D. A. F. Herlufmagle og Fællesforeningen for Glumsø afholder Fest i Raunstrup Skov Søndag den 1. Juli. Forretningsfører Oscar Levinsen og Folketingsmand Harald Jensen kommer som Talere. Rasmus Nielsen, Saaby, er indbudt. Offentligt Bal til Kl. 1. Beværtning og forskellige Forlystelser. Alle er velkomne til Festen.

Festkomitéen.

Stege og Omegns Afdeling

foretager Udflugt til Fakse og Fakse Ladeplads Søndag den 24. Juni. Liste vil komme ud til Medlemmerne til Paategning. Der skal betales ved Tegningen.

Jens Anton Jensen.

Østsjællands Kredsorganisation.

Det meddeles herved de Afdelinger, der er tilsluttet Kredsen, at Formanden er bortrejst fra Torsdag den 14. Juni i ca. 3 Uger. Sager af Vigtighed maa sendes til Næstformand Jens Larsen, Egedevej, Fakse. NB. Kontingentrestance kan godt sendes til Formanden.

Jens P. Olsen.

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Landarbejdernes Sangbog

er den bedste Sangbog, der findes; den faas tillige til en meget billig Pris. Vi anbefaler samtlige Medlemmer at anskaffe sig Sangbogen; den faas ved Henvendelse til Afdelingskassereren.

Kontingentrestancer.

Kontingentrestancerne er Organisationens Kræftskade. Det spiller ingen Trille for Organisationen, om den skal vente nogle Maaneder paa et Medlems Kontingent, men det spiller en afgørende Rolle for Medlemmet selv; thi er det vanskeligt at betale Kontingentet for 1 Maaned, er det da mere end dobbelt saa vanskeligt at betale 2 Maaneders Restance, og det gælder da særligt i disse Tider, hvor det er smaat med Penge. Det maa Opkræverne huske, og det maa Medlemmerne huske.

Betal derfor Kontingentet Maaned for Maaned.

Restancen for den fattige Arbejder betyder faktisk, at han sætter det ene Ben udenfor Organisationen, at han begynder at glide, og han er da ikke altid selv Herre over, hvornaar han trods sine egne og sine Kammeraters Anstrengelser rutscher udenfor.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 26. Fredag den 29. Juni 1928. 14. Aargang.

Arbejdsløsheden paa Landet.

III.

[I min sidste Artikel havde der desværre indsneget sig en kedelig Ombrækkerfejl øverst paa Side 2. Det paagældende Afsnit var skrevet saaledes:

Paa de 1200 Herregaarde med tilsammen godt ½ Million Tdr. Land beskæftiges omtrent 11,000 gifte Arbejdere helaarligt, paa de 4000 Proprietærgaarde med 600,000 Tdr. Land beskæftiges godt 5000 gifte Arbejdere, her synker Tallet allerede stærkt. Men paa ca. 90,000 Bondebrug med 4 Millioner Tdr. Land Jord beskæftiges kun ca. 15,000 gifte Dagleiere. Paa Herregaardene beskæftiges gennemsnitlig en gift Arbejder pr. 50 Tdr. Land Jord, men Bøndergaardene beskæftiger kun en gift Mand for hver 250 Tdr. Land.]

De foregaaende Artikler har vist, hvorledes det i Landbruget beskæftigede Antal Arbejdere stadig gaar ned, samtidig med at Landets samlede Befolkning stiger stærkt, og samtidig hvorledes den i Landbruget anvendte Arbejdskraft i stigende Grad bliver Børn og unge Mennesker.

Det bærende Erhverv er ikke længere Landets Hovederhverv, dersom man bedømmer det ud fra, i hvilken Grad det yder Arbejde og Livsophold til familieforsørgende Lønarbejdere.

Dets stærkt øgede Produktion, som spiller en saa stor Rolle paa Handelsbalancen, giver sig et saa kummerligt udslag overfor Landbrugets egne Arbejdere. Dersom man nærmere undersøgte, hvor de Udgifter Landbruget har sparret paa den mægtige Indskrænkning i gift Arbejdskraft, er gaaet hen, vil det vise sig, at de er gaaet til Forrentning og Afdrag af Landbrugets stadig voksende Gældsbyrde.

Det er nemlig Landbrugets næste Karaktertræk, at i samme Grad, som Produktionen er steget, Udgifterne til Arbejdskraft sunket og Bøndernes egne Indtægter er steget, er Gælden og følgelig ogsaa Rentebyrden steget. Hvad Bønderne har sparret i Arbejdsløn og hvad de har høstet mere paa Agrene er blevne til forøgede Indtægter for Storkapitalisterne, der laaner Landbruget Penge.

I ingen Periode har Landbruget tjent saa mange Penge, som under og de første Aar efter Krigen, og i ingen anden Periode er Gældsbyrden steget saa stærkt. I 1915 var Landbrugets Pantegæld ca. 1700 Mill. Kr., men i 1926 var den steget til ca. 4000 Mill. Kroner.

Alene Renterne af denne Mergæld andrager over 100 Mill. Kroner om Aaret, eller mere end hele Landbrugets kontante Pengeløn til Landarbejderne. At det alligevel er Arbejdslønnen paa Landet, der er Aarsag til Krisen og Arbejdsløsheden paa Landet, er kun et Bevis paa den mentale Tilstand, Landbrugets Førere er i Besiddelse af.

Rentebyrden spiller jo, efter Madsen Mygdals og Venstrepolitikernes Udtalelser, ingen overhængende Rolle for Landbruget. Dette Postulat syntes dog nogle Steder at være Landmændene for stift et Stykke. De sønderjydske Landmænd, som ikke i tilstrækkelig lang Tid har været under Venstres Fordummelsespolitik, har nu alligevel med Styrke rejst Krav om Gældsbyrdens Nedsættelse, og endnu har Madsen Mygdal ikke faaet overbevist disse »rebelske« Landmænd om, at det er en sand Velsignelse at betale Halvdelen af en Gaards Indtægter i Rente til Kapitalen. Og lignende Røster rejser sig ogsaa andre Steder i Jylland, særlig paa Randers-Egnen.

I Landbruget beskæftiges, som tidligere omtalt, 185,000 ugifte Arbejdere, 5,500 Kvinder iøvrigt, og omregnet til Helaarsarbejdere ca. 30,000 gifte, mandlige Arbejdere, endvidere 15,000 Forvaltere, Fodermestre og Funktionærer.

Det giver ialt godt 225,000 Arbejdere, hvoraf 30,000 altsaa er gifte Arbejdere. Hertil kommer nogle gifte Fodermestre fra Funktionærgruppen, maaske 5000, thi ogsaa her er jo Hovedparten ugifte Arbejdere.

Ialt skulde saaledes ca. 35,000 af Erhvervets 225,000 Arbejdere være gifte. Det vil sige, at godt 15 pCt. af Landbrugets Lønarbejdere er gifte Folk. Et tilsvarende Forhold findes ikke i noget andet Erhverv. Hvordan vilde der se ud i dette Land, dersom det samlede Antal beskæftigede gifte Arbejdere kun beløb sig til 15 pCt. mod 85 pCt. ugifte Arbejdere; det maatte jo udvikle sig til, at Børnene maatte tjene til Hjemmets Ophold medens Far gik arbejdsløs. Saa forrykt og usocialt har Landbruget indrettet sine Arbejdsforhold. Men medregner man de 107,000 hjemmeværende Gaardmandsbørn over 14 Aar, der ogsaa i dette Forhold optræder som Arbejdere. bliver Resultatet dette, at de ugifte Arbejderes Antal udgør 287,000 mod 35,000 gifte Arbejdere eller omtrent 11 pCt.

Dette Forhold kan nok give Stof til Eftertanke.

Kan det være rigtigt og forsvarligt overfor Landarbejderne og Samfundet, at Bønderne paa denne Maade driver gift Arbejdskraft fra sig og fra Landet, vælter dem over paa Byerne og de Erhverv, Landbruget stadig bekriger og nedrakker.

Samtidig sender Bønderne jo selv en betydelig Del af deres egne Børn over i Embedsklasserne og de bedre og finere Etater, hvad der jo ikke gør Mulighederne for de udstødte bedre.

Er det kun Bønderne og deres egne, der har Ret til at leve paa Landet. Er det for Landbruget et særligt Privilegium kun at benytte Børn og unge Mennesker og udnytte disse i de Aar, hvor de skulde lære det fornødne til at bygge deres fremtidige Eksistens paa.

I Landbruget lærer de unge Mennesker jo intet, der senere er dem til Gavn i Kampen for Tilværelsen. De faar naturligvis en Bunke frisk Luft, og det er ikke at foragte, men naar de ved 20 Aars Alderen drives fra Landbruget, staar de ukendte overfor Byernes Forhold. De er for gamle til at gaa i Lære og gaar derfor over i den store Arbejdsmandsgruppe, hvor Tilværelsen ikke altid er lige let at komme igennem, de maa føre deres møjsomme Kamp for Arbejdet og Brødet, medens Bønderne drager nye Hold af unge til Landbruget for til en ringe Betaling og under daarlige Kaar at forskertse deres egne Fremtidsmuligheder og iøvrigt tjene Pengene til Bonden og hans Kreditorer.

Det er den triste Sandhed om Bonden og Landbrugets Arbejdsforhold, og det er tilligemed en af Hovedaarsagerne til Arbejdsløsheden paa Landet.

De mange arbejdsløse Landarbejdere i de senere Aar er kun et Udtryk for, at Landbruget paany har skubbet nye Tusinder af gifte Arbejdere fra sig og taget endnu flere ugifte i Stedet.

Overfor Arbejderne er det hensynsløst og brutalt uden Lige. Samfundsmæssig set er det ganske uforsvarligt at handle saadan med Landets Jord og dets Afgrøde, men da Bønderne endnu udgør Samfundets styrende Magt, kan der næppe ventes Indgriben fra den Side. ellers skulde man mene, at Samfundet maatte reagere mod en Politik, der handlede saa hensynsløst med Landets egne Børn og væltede alle Byrderne over paa Byerne og Byerhvervene.

Men før dette sker maa Bønderne fratages deres dominerende Indflydelse i dansk Politik.

Ved Landstingsvalget i Efteraaret kan der rokkes ved Pillerne til denne Bøndernes Magt, dersom Landarbejdere, Arbejdere og andre Smaakaarsfolk vil. *Oscar Levinsen.*

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skaffe dine Børn en bedre Fremtid.

Karl Kautsky.

Som Nummer 3 i den Række af Bogpakker, Socialdemokratisk Forbund i Forbindelse med Forlaget »Fremad« tilbyder vore Medlemmer til Fortrinspris foreligger nu en Pakke indeholdende følgende Skrifter:

»Social Reform og social Revolution«, »Demokrati eller Diktatur«, »Kommunisme og Terrorisme«,

alle tre skrevet af Karl Marx' ypperste Discipel: Karl Kautsky. Kautsky staar ubestridt som den, der til størst Fuldkommenhed behersker den materialistiske Historie opfattet efter et Liv fuldt af uafbrudte Studier af den socialistiske Teori, direkte med Marx i hans sidste Aar og senere med Engels indtil hans Død. Han er en Sprogets Mester, der skriver med lysende Klarhed, med skarp Satire og med den sande Humor, dertil med en Udredning af alle Spørgsmaal, uden nogensinde at forfalde til det trættende. Ovennævnte Bøger ejer de allerbedste Sider af Kautskys Skrivemaade. Meget morsomt fortalte Oversætteren, at medens hans Maskinskriversker ellers ganske mekanisk afskriver, hvad han oversætter, saa viste de, da Kautskys Bøger blev oversat, en saadan Iver efter at skrive, at den ene ikke vilde lade den anden komme til.

Disse Kautskys tre Bøger — de eneste, der forøvrigt er omplantet paa Dansk — vil være en højst værdifuld Forøgelse af enhver Bogsamling, der omfatter sociale Spørgsmaal.

Af de mange rosende Anmeldelser i Pressen skal vi kun citere een, der siger alt: »Vi beder Arbejderne læse disse Bøger ikke blot een, men mange Gange, de vil stadig blive berigede ved deres Tankers Dybde og Mangfoldighed«.

Nedenstaaende Bestillingsseddel giver vore Medlemer Ret til at faa Bogpakken for 3 Kr., Bogladeprisen er 7 Kr. 15 Øre.

Bogpakkerne ekspederes i den Rækkefølge, Bestillingerne indgaar, og kun et begrænset Antal Pakker staar til Disposition.

For at give vore Læsere en Prøve paa Kautskys glimrende Stil og Letlæselighed aftrykker vi nedenstaaende et Brudstykke af hans Bog »Kommunisme og Terrorisme«, omhandlende Bestialitet og Humanitet.

— — —

Mildere Sæder.

Bestialitet og Humanitet.

Vi har set, at den store franske Revolutions bloddryppende Handlinger ikke er gaaet igen hos dens Efterfølgere, at de revolutionære Stridsmænd fra 1830 indtil 1871, selv dér, hvor de staar under Indflydelse af Traditionerne fra Rædselsherredømmet, dog i Praksis tragter efter den størst mulige Humanitet, i Modsætning til deres Modstandere, der stadig væk udfolder den største Brutalitet, saavel i Juni 1848 som i Maj 1871.

I hele det 19. Aarhundrede kan vi hos de arbejdende Klasser iagttage en fremadskridende Humanisering.

Og saa kommer nu i Begyndelsen af det 20. Aarhundrede Revolutionen i Rusland og Tyskland og udløser bloddryppende Handlinger, der minder om det 18. Aarhundredes franske Revolution. Hvorledes kan dette Omsving forklares?

Efter den almindelige Opfattelse er Humanitet et Produkt af Kulturen. Man antager, at Mennesket af Naturen er en ondartet, usocial Skabning med Rovdyrinstinkter, stadig parat til at overfalde, fortrædige, pine og dræbe sin Næste.

Først Civilitationens og Teknikens Fremskridt, altsaa Kulturens Fremskridt, skal hos Mennesket have udviklet social Følelse, Hjælpsomhed og Mildhed og Afsky for Grusomhed og Blodsudgydelse. Denne Opfattelse kommer ogsaa til Orde i Sprogbrugen, der adskiller Egenskaber af sidstnævnte Art som Humanitet, Menneskelighed, fra Egenskaber af førstnævnte Art, der brændemærkes som dyrisk Tilstand, Bestialitet (bestia betyder Dyr) og Brutalitet (brutum betyder Kvæg). En stor Del af vore Etnologer indtager endnu dette Standpunkt, som ogsaa behersker Lomgrosos Skole, der i Voldsforbrydelser ser en Atavisme, et Tilbagefald til vore dyriske Forældres Følelsesliv.

Men selv blodtørstige Rovdyr dræber i Reglen ikke Dyr af deres egen Art. Og der er intet der berettiger os til at antage, at Mennesket er et Rovdyr med Voldshandlings- og Blodtørstsinstinkter. Vi kender ikke Menneskeslægtens dyriske Forfædre, men maa antage, at blandt de nulevende Dyr Menneskeaberne kommer dem nærmest. Ligesom disse har Menneskenes Stamfader sikkert overvejende levet af Plantekost, som han nu og da supplerede med mindre Dyr, Larver, Orme, Krybdyr, eventuelt ogsaa med endnu ikke flyvefærdige Smaafugle, men han dræbte ikke noget større Pattedyr for at bruge det til Føde. Der er ikke nogen Abe, der gør sligt. Og morderiske Krige imod andre Væsener af samme Art fører den absolut ikke. Dertil mangler den paa Forhaand de nødvendige Organer. Enkelte Individer kan nok komme i Kamp med hinanden for et Byttes eller en Huns Skyld og rive nogle Haar ud af Hovedet paa hinanden i den Anledning. Livsfarlige er disse Slagsmaal ikke.

Det forandres hos Mennesket, saa snart Tekniken ved Siden af hans naturlige Organer giver ham nye, nemlig Værktøj og Vaaben til at stikke og skære med. Dermed faar Mennesket Rovdyrsorganer, og der udvikles hos ham ogsaa Rovdyrsfunktioner og Rovdyrsinstinkter. Nu formaar han at dræbe og partere større Dyr. Plantekosten mister i Betydning for ham. Jagt og Blodsudgydelse bliver en daglig Beskæftigelse.

Nu kunde Konflikter med enkelte Individer føre til Drab og Mord. Men Massemyrderiet, Krigen, forklares ikke ved Vaabenets Opkomst alene.

Krigen forudsætter et yderligere kulturelt Fremskridt, nemlig at Menneskene for-

ener sig og danner sluttede Samfund. Da dette Moment hidtil er blevet for lidt paagtet, og jeg selv ikke har fremhævet det tilstrækkeligt, vil jeg her tillade mig nogle Bemærkninger derom, skønt de fører noget bort fra det foreliggende Emne.

Mennesket nedstammer uden Tvivl fra sociale Dyr, men adskiller sig fra dem ved, at det danner sluttede Samfund. De sociale Dyr lever i Regelen i Flokke eller Hjorder, hvor Sammenslutningen kun er løs, Alt efter Livsbetingelserne, Fodermængden, Fjendernes Antal og desl. samles de samme Individer, snart i vældige Skarer, og snart opløser de sig i mindre Flokke, ja, undertiden optræder de endog kun parvis for ved gunstig Lejlighed igen at samles i større Mængder. Uden videre Vanskelighed kan det ene Individ gaa over fra een Gruppe til en anden.

Helt anderledes er det med Mennesket. Det vilde føre for vidt at udvikle, hvad denne Forandring kan føres tilbage til; her skal kun i Korthed antydes følgende:

De Midler, som Dyrene har til at gøre sig indbyrdes forstaaelig, beror paa Naturlyde, der paa samme Maade som Fagternes og Minespillets Sprog udtales instinktivt, og som den ene ikke behøver at lære af den anden; de er dem medfødt og udstedes derfor af hvert Medlem af Slægten paa samme Maade og bliver forstaaet af enhver.

Det, der hæver Mennesket op over Dyret, er foruden Værktøjet det artikulerede Sprog. Ved Siden af det Værktøj, der ikke fødes sammen med Mennesket, med som fremstilles af Mennesket selv, og hvis Fremstilling først maa læres af Kammerater, udmærker Mennesket sig ved et Forstaaelsesmiddel, der heller ikke er ham medfødt, men som først er blevet udviklet af Medmenneskene i hans Omgivelser, og som han maa lære af dem. Dette Forstaaelsesmiddel er ikke paa Forhaand det samme for hele Menneskeslægten, det former sig forskelligt i de forskellige Egne. Ved Sproget bliver det sociale Sammenhold fastere, mere inderligt, da Sproget gør Forstaaelsen og Samarbejdet lettere og rigere. Men ved Forskellighederne i Sproget bliver paa den anden Side Menneskeslægtens forskellige Stammer og Grupper varigt skilt fra hinanden. Enhver tvinges til at blive ved den Stamme eller Horde, hvis Sprog han har lært. For de andre kan han ikke gøre sig forstaaelig, hos dem føler han sig fremmed og utilpas.

Dertil kommer endnu en anden Faktor. Sproget tilsteder at betegne de enkelte Individer og deres Stilling til hinanden. Sproget gør det ogsaa muligt at fastholde Erindringer. Det bliver paa den Maade et bevarende Element. Det udvoksede Dyr glemmer sine Forældre og Søskende, som det ikke mere kan skelne fra Artens andre Medlemmer. Mennesket formaar at fastholde disse Forhold hele Livet igennem, formaar ogsaa at kende sine Forældres Forældre, sine Børns Børn sine Søskende o. s. v.

Man antager, at Familien skal være noget, der er givet af selve Naturen. At »Blodets Røst« taler gennem Familien. I Virkeligheden er det Sprogets Røst, der har skabt den. Uden Slægtskabsbetegnelser er Familien som varig Institution ikke mulig. Blodets Røst standser hos Dyrene, saa snart Ungerne er blevet flyvefærdige og selvstændige.

Familiens Sluttethed forøgedes yderligere ved Dannelsen af Husstande og Udviklingen af Privatejendomsret til Værktøj, Vaaben og alskens Forraad, der overlevede deres Ejermand. De tilfaldt efter hans Død lettest dem, der havde levet i stadigt Fællesskab med ham, og blev paa den Maade en Grund til at opretholde dette Fællesskab indtil hans Død.

Men Stammens Sluttethed blev udviklet ved en Besiddelse af en anden Natur, ved Fællesejendomsretten til den af Naturen givne Jord.

Ogsaa Dyrene foretrækker de Revierer, i hvilke de er opvoksede og har hjemme, i hvilke de nøje kender enhver Foderkilde, hvert Smuthul og hver farlig Krog. Men dette Reviers Grænser er ikke nøje afstukne, og de Individer, som ikke finder tilstrækkeligt Foder eller støder paa altfor store Farer dér, kan simpelt hen udvide Omraadets Grænser, indtil de til sidst kommer til et helt andet Revier, der passer dem bedre. Dér slutter de sig uden videre til en anden Flok. Anderledes forholder det sig med Menneskenes sluttede Samfund. Den, der drager til et andet Revier, støder der paa en Gruppe Mennesker, som han ikke kan gøre sig forstaaelig for. Befolkningens Tilpasning til Livskilderne foregaar der ikke paa den Maade, at de enkelte Individer fra overbefolkede Revierer drager til svagere befolkede — sligt finder først Sted paa et endnu højere Kulturtrin og ogsaa under de Forhold kun ufuldkomment. Nej, Horden eller Stammen bliver sammen og søger at udvide sit Revier paa Naboens Bekostning. Dermed er vi ved Begyndelsen til Krig og Massemyrderier, saa snart Vaabentekniken er tilstrækkelig højt udviklet.

Vi ser altsaa, at det, som vi kalder Bestialitet, ikke er karakteristisk for Menneskets dyriske Forfædre, men først er Produktet af Kulturudviklingen.

Selve de etiske Følelser, Følelsen af Solidaritet, Hjælpsomhed og Medlidenhed forandrer samtidig Karakter. Hos de sociale Dyr udstrækker de sig til alle Individer inden for samme Art, hos Mennesket indsnævres deres Omraade til Medlemmerne inden for dette Samfund. Over for dem, der staar uden for dette Samfund, forholder Mennesket sig i Regelen ligegyldigt, udeltagende, ofte ligefrem fjendtligt.

Med Samfærdselens Udvikling vokser imidlertid Omfanget af det Samfund, af hvilket det enkelte Menneske føler sig som Medlem. Nu til Dags nærmer vi os igen den menneskelige Udviklings Udgangspunkt, nu begynder det Omraade, inden for hvilket vore sociale, etiske Følelser gælder, igen at udstrække sig til alle Individer af samme Art, til hele Menneskeheden. Dog er det i al Almindelighed foreløbig mere et Ideal, som vi først langsomt nærmer os.

Samtidig har den økonomiske Udvikling gennem Arbejdsdelingen og de sociale Forholds tiltagende Mangfoldighed ført til, at hvert enkelt af de sluttede Samfund, der til sidst konstituerer sig som Stater, igen opløses i vidtforskellige Grupper, der ligeledes bliver mere eller mindre sluttede Samfund: Slægter, Familier, kirkelige Sammenslutninger, Laug o. s. v. Hver enkelt af dem udvikler igen sin særlige Moral, der kun tager Hensyn til Kammeraterne inden for deres egen Underafdeling. Ogsaa disse Underafdelinger kan komme i Kamp med hverandre. De kan udvikle den største Solidaritet, Hjælpsomhed og samtidig den største Skaanselsløshed over for andre. Hvert Medlem tilhører nu flere sociale Sammenslutninger med forskellige, ofte modsatte Interesser og moralske Principer. Jo skarpere Modsætningerne er inden for Samfundet, des større er ogsaa Modsætningerne hos det enkelte Menneske. Slavebaroners Damer i Sydstaterne var de elskværdigste og mest fortryllende Skabninger overfor deres lige, fulde af Gavmildhed og Hjælpsomhed, og samtidig de grusomste til at pine deres Slaver. Det samme Menneske kan i sin egen Familie have det blideste Sind og samtidig i sine Forretningsforhold være den mest haardhjertede Kreditor og Arbejderudsuger.

Kulturen udvikler absolut ikke mildere Sæder efter en lige fremadskridende Linie. Men det vilde ikke være mindre forkert at antage og at afmale Naturtilstanden som en Guldalderidyl, fra hvilken vi efterhaanden stadig kommer længere ind i en Jernalder.

Vi kan snarere i denne Henseende adskille to hinanden modsatte Retninger i Menneskets Historie, af hvilke alt efter Forholdene snart den ene, snart den anden har Overhaand.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

BESTILLINGSSEDDEL

Socialdemokratiets Forlag „FREMAD“, Frederiksborggade 33 - København K.

Undertegnede ønsker som Medlem af »Landarbejderforbundet i Danmark« 1 Bogpakke Nr. 3 (Bogladepris Kr. 7,15) **til Fortrinspris Kr. 3,00.**

Beløbet følger hermed — ønskes opkrævet

.....
Navn

.....
Adresse

Høvdingens sidste Raahed.

»... hvis vi stadig bygger bedre og bedre Sygehuse, er der stor Fare for, at alle til sidst vil paa Sygehus — man kan ingen Steder leve saa godt og billigt.«

Ovenstaaaende Citat er en Udtalelse, som Høvdingen Madsen-Mygdal har tilføjet sin eneste Tale.

Madsen-Mygdals eneste Tale drejer sig som bekendt om Nedskæring, Nedskæring af Hjælp til Gamle, Syge, Arbejdsløse, Invalider og, ja — kort sagt Nedskæring af enhver Art af Hjælp til Smaafolk.

Desværre har det ikke været Tilfælde, at Høvdingen er blevet ved Ordet — alt for vel er det lykkedes dem at faa Held i deres Bestræbel-

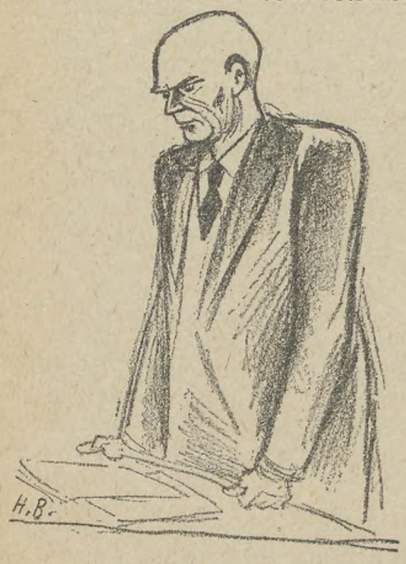

ser for at faa skaaret ned, hvor det praktisk talt har været Tilfælde, at Nedskæringen har været mest uberettiget, nemlig blandt Smaakaarsfolk.

De gamle, udslidte og veltjente Arbejdere har som Tak for veludført Arbejde kunnet opnaa den triste Skæbne at henleve en elendig og ussel, trøstesløs Tilværelse paa deres gamle Dage. De Arbejdsløse har maattet døje den Tort, at de, selv om Samfundet ikke har været i Stand til at byde dem en menneskeværdig Tilværelse, hvor de ved deres Hænders Arbejde kan ernære sig og sine, at de maa leve en trøstesløs og elendig Tilværelse.

Det er ikke gaaet Tjenestemændene stort bedre — ned — ned — har været Løsnet og derfor er Tilfældet ogsaa det, at Tjenestemændene har maattet betale til — d'Hrr. Mygdals og Neergaards umættelige og evigt hungrende Statsøgle — altid kræver denne Drage Blod — altid forlanges der af Smaafolk, at disse maa skyde Skillinger til, altid forlanges der af Smaafolk, at de skal spæde til, medens til Gengæld Overklassen stryger Profitten.

Fremdeles kan man paapege, hvorledes alt, hvad der vedrører Smaafolk med Hensyn til sociale Foranstaltninger, har været Genstand for Beskæring. Kun Æselsspark og Hensynsløsheder har man haft til overs for Arbejderne fra Regeringen og dens Støttepartiers Side. Og nu til Slut har Madsen-Mygdal ment, at Tiden er inde til ogsaa at berøve de Syge, som henligger paa Hospitalerne, en menneskelig Behandling og et ordentligt Ophold.

De Syge maa ikke henligge under ordentlige Forhold, Sygehusene skal helst ligne Fængsler, hvor Folk gruer for at komme; thi ellers søger de efter Statsministerens Opfattelse til Sygehusene.

Sygehusene skal være indrettede saaledes, at Folk holder sig derfra.

Dette er Statsministerens sidste Hilsen til Danmarks Befolkning — det er hans Valgbudskab. Vi takker og husker! Valgbudskabet erindres og til September, naar Landstingsvalget foregaar, kvitterer vi for Æselssparket ved at møde op og smide det Regimente, som kan tillade sig Raaheder af den Art, bort fra Magtens Tinder, for aldrig oftere at lade disse kyniske Herrer vende tilbage til Regeringsmagten.

Oliver Twist.

Vil Du være med?

Her i Livet er det, ligesom om Kampen for Eksistensen bliver mere og mere vanskelig. Den materielle Magt er nu ikke mere eneraadende med Hensyn til Opfindelsen af Midler til Bekæmpelse af det nederste Samfundslag, Arbejderne. Lovgivningsmagten hjælper godt til med at forringe Stillingen for de Mennesker, hvis Lønninger og Underhold er afhængig af Lovgivningen.

Vi lever i en Krisetid, hvilket jo ikke kan benægtes, og de fleste maa anstrenge sig til det yderste for at holde sig »oven Vande«.

Underklassen, Arbejderne, de Fattige har jo altid maattet kæmpe og stride for Udkommet. Men hvorfor skal disse saa yderligere gøres til Genstand for Nedskæring og tildels Nedrakning?

Der tjenes for meget, bestilles for lidt, og der er »for megen Snakken med« fra Arbejdernes Side.

Det er sørgeligt at se et arbejdsvilligt og arbejdsdygtigt Menneske standses i sin Virksomhed, blive arbejdsløs, skønt der trænges haardt til Arbejde, til Værdiskabelse gennem Arbejde for at bringe Samfundet paa ret Køl igen; men det er endnu sørgeligere at se Arbejdernes og især de Arbejdsløses Hjem blive prisgivet og ødelagt for at bidrage til — som det hedder — at skabe »Balance« i Tingene.

De herskende Klasser mener stadigvæk, at de er Udtrykket for Frihed, og at det er fuldt berettiget, under uheldige økonomiske Forhold, at lade de ringeststillede lide endnu mere for om muligt at bringe Lindring, og de betragter deres Stilling og Standpunkter som værende i Overensstemmelse med baade Ret og Retfærdighed.

Underklassens Folk maa næsten ikke tvivle paa Berettigelsen af Overklassens Stilling til de forskellige Forhold, eller paa, at det stadig er Frihed at skaffe sig Fordele paa andre Menneskers Elendighed.

For Underklassen er Tiderne saa vanskelige, Udgifterne saa mørke, Forsøgene paa at trampe vore Rettigheder i Støvet saa brutale som ingensinde før. Den sociale Uretfærdighed og de sociale Onder er saa følelige og saa synlige, at en Forandring heraf er aldeles paakrævet.

Arbejdernes Kamp, gennem vore Organisationer, er jo netop Kampen for at gennemføre Forandringen, og i denne Kamp maa ingen undervurdere sin egen Kraft. Her spørges ikke efter Stand eller Stilling, men om Viljen, og om vi har Hjertet paa det rette Sted. Formaalet er jo at skabe bedre Kaar og lykkeligere Mennesker.

Alle, som vil være medvirkende til at føre de ringeststillede frem til Retfærdighed og Eksistensmuligheder, maa være med.

Vil Du være med?

Henrik Mikkelsen.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Et imponerende Arbejderstævne i Lemvig.

Fhv. Finansminister Bramsnæs taler ved vor Kredsorganisations 10 Aars Stiftelsesfest.

Søndag den 24. Juni afholdt Landarbejdernes Kredsorganisation sammen med socialdemokratisk Kredsorganisation for Lemvigkredsen 10 Aars Stiftelsesfest i Lemvig.

Det blev et efter Forholdene usædvanligt imponerende Stævne. Ved 3½-Tiden samledes et meget betydeligt Antal Arbejdere fra Land og By paa Lemvig Torv, hvorfra man med Musik og Faner drog i Procession gennem Byen til Industrihotellets Have, hvor der var rejst en flagsmykket Talerstol.

Landstingsmand Bramsnæs.

Paa Festpladsen var samlet ca. 600 Mennesker.

Der blev talt af vort Blads Redaktør Marius Olsen og tidligere Finansminister, Landstingsmand Bramsnæs. Sidstnævnte hilstes, da han besteg Talerstolen, med begejstrede Klapsalver.

Hans Tale blev straks efter Begyndelsen, og lige til han sluttede, hilst med livligt Bifald, stærke Hørraab og forstaaende Udraab.

Han ikke alene »holdt Tilhørerne«, han selv modtog sikkert et levende Indtryk af, at med en Tilhørerskare som den, der samledes om ham, gaar Socialdemokratiet en prægtig Valgkampagne i Møde.

Logisk klart fastslog Bramsnæs den ubarmhjærtige og udemokratiske Fremfærd, Ekscellenseregeringen havde udvist overfor Landets fattige. Han nævnte Gaven til de rige fra Landets fattige, den skændige Forringelse af Valgloven til Kommunevalgene og hele det selvmorderiske økonomiske Princip, der er Regeringens »Indsats« i Arbejderkriser. Bramsnæs appellerede til de Tusinder, der uden selv at være Overklasse dog staar bag denne og støtter dens Politik.

Det er paa Tide vi ruster os til Landstingsvalget. (Tilraab: Vi er begyndt). Et Aars Regimente endnu af den Slags vil kræve endnu flere Aar at bringe i Orden bagefter. Vi vil hjælpe Madsen-Mygdal tilbage til de Gaarde, hvis Besidder, men ikke Ejer han er. Forhaabentlig vil det være til Gavn for ham selv, om han kun faar sine Landbrug at passe. Vi skal give ham den Haandsrækning ved det kommende Landstingsvalg. Et Leve for at Madsen-Mygdal bliver fri for at blande sig i politiske Forhold, hvor alt hvad han har rørt ved er visnet og ødelagt. Hurra! Hurra! Hurra! Bramsnæs leve! Kraftige Hurra og minutlangt Bifald og Klap.

Til Slut takkede Redaktør Madsen de jubilerende Foreninger, og udbragte et Leve for Talerne og for en kraftig Fremgang i Kredsen ved Landstingsvalget.

Ugens Hændelser.

Som Følge af Strejken i Antwerpen Havn, har Rhederforbundet besluttet i Overensstemmelse med de udenlandske Rhedere, at Skibe, der er undervejs til Antwerpen, skal dirigeres til andre Havne, og at Skibe, der ligger i Antwerpen Havn, skal saa vidt mulig udlosses og derpaa løbe ud af Havnen.

*

Den belgiske Regering har, efter hvad der meddeles fra Antwerpen, tiltraadt den af den amerikanske Udenrigsminister opstillede Antikrigspagt.

*

Den tyske Ministerkrise synes at være vanskelig at løse. — Centrum og det tyske Folkeparti har skabt adskillige Vanskeligheder, og i Øjeblikket er det vanskelig at spaa om Krisens Løsning.

*

Den islandske Arbejderbevægelse har for nylig afholdt Kongres. — Den faglige og politiske Bevægelse paa Island er for Tiden et Hele. Bevægelsen tæller for Tiden nogle og tredive Organisationer med 5000 Medlemmer. Den er stiftet i Efteraaret 1916 og har 5 Repræsentanter i Altinget.

*

Senatet i Frankrig har vedtaget at stabilisere Francen; der var 256 Stemmer for og 3 imod Stabiliseringen.

*

Bagersvendene i Berlin truer med at nedlægge Arbejdet i Brødfabrikkerne. De har hidtil arbejdet for en meget ringe Løn og kræver derfor Lønforhøjelse. Der har været Forhandlinger i Gang i nogen Tid, og Arbejdsgiverne har nu omsider tilbudt en Lønforhøjelse paa fra 60 Pfennig til 2 Mark om Ugen.

Paa Bagersvendenes Generalforsamling blev dette Tilbud forkastet, men det gaar nu ud til Urafstemning, der dog sikkert vil give samme Resultat.

Man haaber dog stadig, at Strejken kan afværges og Statens Forligsmand holder sig beredt til at gribe ind.

*

Arbejdsløsheden i den svundne Uge viser destoværre en kedelig Forskydning — idet Tallet atter er i Stigning — der var ved Ugens Begyndelse 38,985 og ved Slutningen 39,036 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning paa 51 Arbejdsløse.

Hvad Pinstrup selv vil bestemme.

Jeg læser i en Del Blade om »Politiken«s Interview med Hr. Pinstrup i dennes Hjem paa Godensgard. Jeg faar at vide, at Hr. Pinstrup holder mest af Straatag paa sin Gaard, og blandt de Ærgrelser, Hr. P. har, findes ogsaa denne: at Assuranceselskaberne er blevet saa »glubske i deres Krav til straatækte Bygninger. — De andre brænder saamænd ogsaa for et godt Ord«, oplyser Hr. P. (Stakkels P. maa jo altid betale for meget!)

Sin Spisestue er Hr. P. helt glad for; der spiser han og Familien sammen med alle deres Folk. »De kan maaske ikke forstaa det?« spørger Hr. Pinstrup; »men det er en Stue, jeg sætter megen Pris paa!«

Ja tænk! Hr. Pinstrup, den store Nedskærer og mægtige Arbejderhader, denne vældige Bondehøvding spiser virkelig i Stue sammen med sine Folk. Det maa være nogle betagende Øjeblikke for Folkene og saa yndigt som t. Eks. at blive indbudt til Taffel hos Kongen. At der ikke er knappe Tider ved Hr. P.s Bord betragter jeg som givet. Hos Hr. P. er ikke noget saa smaaligt som hos en forhenværende Folketingsmand, der gik paa Ration med Svedsker, naar han spiste Sødsuppe og derved unddrog sig de forhøjede »Luksusskatter«, der var paalagt Svedskerne den Gang. Derved sparede han sig selv den Udgift, han havde været med til at paabyrde andre.

Selvfølgelig er Hr. Pinstrup glad for de to Kolindsunddomme. Hr. P. er vist altid glad naar det gaar Arbejderne ilde, og det kommer selvfølgelig af, at Hr. P. og Konsorter »selv« vil bestemme Livsbetingelserne for den store Arbejderklasse og særligt for Landarbejderne. Her i denne Ulykke er

der dog en dejlig Solstraale. Hr. P. vil nemlig »selv« »vælge de Folk, som skal spise ved hans Bord sammen med hans Børn«. Hr. Pinstrups Bord har en magisk Kraft til Forbedring af »den unge Karl og Pige«, der spiser ved deres Bord. Hr. P. siger nemlig: »Og jeg tror, det er en uvurderlig Lykke, at Husbond og Madmoder spiser sammen med Karl og Pige. Det er Bondehjemmets Grundlag, og det har skabt vor højtudviklede Husmandsstand. Vi vilde have været daarligt farne, om den var bleven rekrutteret fra Borgestuerne«. Der er en skøn Paradissol udbredt over Hr. P.s Fremstilling af sin Spisestue. Her er baade Engle og Synd repræsenteret i Fremstillingen. Englenes Mission er at »spise« Folkene til at blive en »højtudviklet Husmandsstand«, og Synden er fjernet, ved at Borgestuen er »spist« helt udenfor Idyllen. Men da nu Hr. P. har bragt saa megen Sol fra Paradis' skønne Egne over sin Spisestue og »spist« hele Bondens højere Livssyn ind i sine Folk, maa det saa ikke være mig tilladt at sende en lille Sky ind under Hr. P.s Paradissol og over hans Spisestue.

Jeg har nemlig ofte — meget ofte — hørt Beretninger om Bønder, der spiste ved samme Bord som Folkene, men som spiste ganske andre Retter — mere velsmagende — end Folkene fik, og jeg har ogsaa hørt om Bønder der gennemgik »to Skolehold«, og naar Folkene var gaaet ud af Spisestuen fik serveret en særlig Omgang Mad. Men disse Bemærkninger maa paa ingen Maade henregnes til, at Hr. Pinstrup nogensinde har brugt lignende Fremgangsmaade, de fremkommer kun, fordi Hr. P. benytter sin egen Spisning til at forgylde andre af sine Standsfæller med. Det er nok, han selv faar Forgyldningen og lader den glide lidt hen over den »højt udviklede Husmandsstand« samtidig.

Men skal vi have den »højt udviklede Husmandsstand« med ind i disse Betragtninger, maa jeg bemærke, at jeg ikke tror, at hverken Hr. P. eller nogen anden Bonde kan »spise« Karle eller Piger ind i en »høj Udvikling«. Jeg tror, dette kun kan finde Sted under en passende Aandspaavirkning, nemlig ved at indføre de unge som en Art Led i Familien, gøre deres Opholdssted i Tjenestetiden som et Hjem for dem, og frem for alt ikke forholde sig som Hunde til Katte mod deres Slægt og Standsfæller, den store Arbejderklasse, uanset baade Bondestuer og Borgestuer.

Hvad siger Hr. P. — t. Eks. — til Jysk Andels-Foderstofforretning, der har beregnet sig 139 Øre pr. 100 kg Foderstoffer og derved holdt Priserne oppe i urimelige Højder til Fordel for nogle særlige Bønder. Naar man betænker de Ulvehyl, Hr. P. og Meningsfæller udstøder naar det gælder et Angreb paa Arbejdernes Organisationer, og man i samme Aandedrag mindes den Kamp, som for ikke lang Tid siden opstod om Ministrenes fede »Ben og nu disse opskruede Priser for det hele Landbrug saavel overfor Brødre i Aand og Politik som overfor den »højt udviklede Husmandsstand«, maa man dog indrømme, at der er Rovfugle-Natur i Bonden. Her staar lumpne Anslag mod Arbejderklassen og maalbevidst Profitjageri, selv mod Aandsfrænder, som et samlet Hele.

Men over den her skitserede Politik staar kun et Begreb, og dette er en Lumpenhed, enhver rettænkende Mand maa faa Modbydelighed for. De stærke Ulvehyl mod Arbejderne, de farende Biler og Profitjageriet hos Høvdinge og Menige, tegner ikke noget smukt Billede af den danske Bonde eller hans Politik.

P. Kristensen.

Vore egne Børn.

En besynderlig, ufattelig, hadefuld Adfærd har Venstres Politikere og Vælgere i Almindelighed udvist overfor de Arbejdsløse saavel som de arbejdende Byarbejdere, men da i Særdeleshed over for de Arbejdsløse.

Haansord er alt, hvad man fra den Side har ment at burde yde disse Samfundets Stedbørn i deres Nød, deres Vanskæbne udmaales som en Forbrydelse, Fattiggaardene og Fængslerne tilbydes dem som Hjem, og det eneste, man kunde tænke sig at yde dem til Hjælp til at holde den værste Nød fra Dørene, det er Fattighjælp. — Er Talen om at yde Hjælp paa anden Vis — gennem Hjælpekasser eller ved at sætte Arbejde i Gang —, da optræder Venstre i fuld Krigsmaling for at hindre dette, ligegyldigt med hvilke Midler.

Spørgsmaalet er imidlertid af langt mere vidtrækkende Natur, man skaffer ikke Arbejdsløsheden ud af Verden ved et Skuldertræk og en Skarnsbøtte Haansord. Nu staar vi overfor et Valg. Der er Folk indenfor Venstres Lejr, der er blevet klar over, at den hidtil førte negative Politik i Arbejdsløshedsspørgsmaalet er et daarligt Valgprogram, og som Følge deraf, paa Trods af Høvdingen Madsen-Mygdal og hans haandgangne Svende, søger at bortlede Opmærksomheden fra den ubehagelige Stilling til dette besværlige Spørgsmaal, og i den Anledning tales der smukke Ord — man har pludselig opdaget, at en meget stor Procent af de Arbejdsløse slet ikke er en Flok Døgenigte fra Brostenenes Kaserner, men at det er Landboernes egne Børn, der paa Grund af, at de ikke har kunnet finde Beskæftigelse ude paa Landet, har maattet drage til Byernes Stenørkener, hvor de ofte henlever en kummerlig, trøstesløs Tilværelse.

Og det er Sandhed. Kendsgerningerne taler deres eget tydelige Sprog og Tallene viser, at Landbruget i 1911 beskæftigede 512,000 Familieforsørgere, i 1921 474,000, i Mellemtiden var der endda kommet 25,000 sønderjyske Landbrugere til, saa vi vil heraf se, at der i disse 10 Aar har været en Nedgang paa 63,000 Familieforsørgere paa Landet, samtidig er der indenfor Industrien sket en modsvarende Forskydning, idet Antallet af beskæftigede Familieforsørgere er steget fra 296,000 til 367,000 — eller med 71,000.

Som det tydelig fremgaar heraf, er det rigtigt, at Landbrugets Fødselsoverskud er gaaet til Byerne, og netop paa Baggrund af dette synes det saa meget mere ufatteligt, at der føres en saa hensynsløs Kamp mod de arbejdsløses Skare, der drager fra Landsognene og ind over Bygrænserne.

Og hvis man tror, at denne Forskydning er holdt op, tager man sørgeligt fejl, den foregaar for Øjeblikket saa stærkt som nogensinde.

Heller ikke lader den Tro sig opretholde, som vi ved findes i Landbokredse, at det kun er Husmands- og Landarbejderbørn, der maa den Vej. Nej, der findes mange Gaardsmandsbørn imellem. Ja, der findes adskillige tidligere Gaardmænd, der nu maa ind i de Arbejdsløses Rækker.

Og ingen ved i disse Tider sig sikker. I Dag mig, i Morgen dig.

Det burde adskillige Venstremænd betænke.

Sandt og usandt imellem hinanden.

Indre Mission har holdt Sommermøde i Kolding og prædiket. Her et lille bitte Overblik:

»Man har det godt i Danmark«, blev der sagt, og jeg spørger: »Hvad er det for Vrøvl, naar Agrarerne paastaar, at det er sløje Tider, at de ikke kan betale en anstændig Dagløn; mon det skulde være blandt de arbejdsløses Tusinder denne Velstand findes??

Endvidere siges ved nævnte Møde: »Der er lidt Gudsfrygt, megen Synd og Verdslighed. Man snyder og bedrager, fraadser og drikker. Pyntesyge og Forlystelsessyge tager til. Man danser om Guldkalven, synder mod det 6te Bud. Hjemmene i Forfald. Skolen ødelægges af de moderne Frihedsidéer. Pressen fuld af udpenslede Forbrydelseshistorier. Kunst, Litteratur, Selskabs- og Forlystelsesliv forgiftet af Vantro og Hovmod. At rense alle disse snavsede Hjerter er »udelukkende Herrens Gerning«. — Se, der kan være noget hensigtsmæssigt i al dette Renseri i Overklasserne. Underklassen er jo fri, da den ikke har Penge til det, og godt er det, at man kan sætte »Herren« i Arbejde med denne Rengøring. Naar man samtidig vil have opvakte Prædi-

kanter, der »formaar at forkynde Guds Ord med Kraft og Myndighed«, tror jeg, at baade »Kraften og Myndigheden« er spildte Gudsord paa Ballelars, saa længe man forfølger den fattige med et glødende Had og vil fravriste ham en ærlig Løn for et ærligt Arbejde samtidig med, at man dyrker Militarismen i ren Kultur og synger bloddryppende Fædrelandssange uden for Kirken og inde i denne synger: »Her kommer Jesus, dine smaa«. Hold Sandhed og Løgn fra hinanden i længere Afstand end en Kirkemur. *P. K.*

Oplysningsarbejdet og Arbejderbevægelsens Slagkraft.

Nogle Tanker om den gamle og den nye Højskole.

(Efter »Socialisten«).

Der er nylig udkommen en interessant lille Bog: »Tre aktuelle Spørgsmaal«. Den er udsendt af Fællesraadet for Folkeopdragelse og indeholder tre Foredrag, der er holdt ved Raadets Plenarmøder paa Hindsgavl, nemlig »Nationalmusæet og Folkeopdragelsen« af Th. Døssing, »Højskolens Plads i vor Folkeopdragelse« af Hj. Gammelgaard og endelig et Foredrag om »Arbejderferier« af O. Bertolt. Man gaar vist ingen for nær ved at sige, at Kontorchef Gammelgaards Bidrag er det vægtigste. Hans Foredrag, som han selv kalder en »Publikumsbetragtning«, vidner om en dybere Forstaaelse af den eksisterende Højskoles Vilkaar i Nutiden, end man sædvanligvis finder hos Højskolens egne Mænd, og hans Betragtninger over en ny Højskoles Fremtidsopgaver og Plads i Folkeopdragelsen er ikke mindre dybtskuende, selv om Spørgsmaalet ogsaa har andre Sider end dem, Forfatteren omtaler.

Hj. Gammelgaard har i de senere Aar i sin Fritid været Lærer ved forskellige Oplysningsinstitutioner for Arbejdere, først ved Borups Højskole, siden ved den socialdemokratiske Arbejderskole i København, og han har paa forskellig Maade haft Tilknytning til Oplysningsforbundet. Man læser derfor med særlig Interesse de Afsnit, hvor han giver Udtryk for sine Erfaringer fra denne Deltagelse i Oplysningsarbejdet, og vi kan ikke blot give Forfatterens Fremstilling af Arbejderoplysningens Aand og Mening vor fulde Tilslutning, men mener, at heri netop er sagt noget meget væsentligt og noget, som det er godt at faa klart og tydeligt fremhævet.

Forfatteren undersøger først Bourgeoisiets og Bondestandens Forhold til Højskolen og finder, at ingen af disse Samfundsklasser har nogen Brug for Højskolen til Virkeliggørelsen af deres Idealer. Og for Arbejderklassens Vedkommende vilde en overfladisk Betragtning komme til samme Resultat. Udefra fæster man her især Opmærksomheden ved Arbejderklassens faste Organisation, der kan synes at udelukke personlig Udvikling og aandelig Frihed. Men Forfatteren har, som det fremgaar af følgende Stykke, set en hel Del dybere.

»Et helt andet Syn faar dog den, der har mødt Arbejderen paa en af de Højskoler, hvor han har fundet Vej hen, eller i de seneste Aar indenfor det store og omfattende Arbejde, der er sat i Gang af »Arbejdernes Oplysningsforbund«, og som først er muliggjort og har fundet Jordbund efter Indførelsen af kortere Arbejdstid. Jeg tænker ikke paa de store Tal, Forbundet allerede kan møde frem med i sine Beretninger, men paa den Aand, det Liv, der gennemsyrer Elevernes Arbejde og Samvær. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Kristen Kold vilde befinde sig overordentlig vel i disse Kredse — ja, naturligvis maatte han lære Sproget.

Arbejderstanden befinder sig nu i en tilsvarende Fase af sin Udviklingshistorie, som Bondestanden, da Højskolen kom til den. Men medens Bondestanden havde en tusindaarig Udvikling bag sig, er den moderne Industriarbejderklasse ikke mere end en Menneskealder gammel. Derfor er dens særlige Kulturpræg endnu saa lidt kendeligt udadtil. Men det Sindelag, hvormed Arbejderen møder det, som Oplysningsarbejdet byder, er lige saa aabent og ubrugt som det, de unge Bønderkarle og -piger bragte med sig, da de i Højskolens Vaartid tog Plads paa dens Bænke.

En anden Erfaring vil man gøre i dette Arbejde, som strider helt mod den før nævnte gængse Opfattelse af Arbejderen som et Produkt af socialistisk Dressur: Arbejderen er skeptisk indstillet overfor herskende Doktriner, ønsker en Sag belyst fra alle Sider og føler afgjort ikke Sympati for den, der snakker ham efter Munden. Man kan altid dele sine Tilhørere i dem, der som gamle Dragonheste med Behag spidser Øren, naar kendte Toner foredrages, og ellers slumrer blidt, og dem, der først ret vaagner, naar nye, ukendte Synspunkter møder frem; jeg har altid fundet mine Arbejderelever blandt de sidste.

Men lader denne frie og personlige Hang sig da virkelig forene med det strenge Krav til Disciplin, som Arbejdeklassens Kamp for Livet og Fremtiden nødvendigvis stiller? I et moderne tysk Eventyr fortælles det, at Krebsen spørger Tusindbenet, hvorfor det altid begynder med at sætte det 287nde Ben frem, i Stedet for f. Eks. det 534te. Tusindbenet falder i Tanker over dette Problem, saa at det helt glemmer at gaa og til sidst ynkeligt omkommer. (Fortsættes.)

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Sommerstævnet ved Nysted.

Falster og Østlollands Kredsorganisation afholder i Aar sit sædvanlige Sommerstævne, denne Gang gaar Turen til Lolland, til et af de smukkeste Steder, der findes, nemlig »Skansen«. En Sommerdag paa Skansen er noget af det smukkeste, nogen kan se, og jeg vil anbefale enhver, som aldrig har set Skansen, at tage en Tur dertil, da den i allerhøjeste Grad anbefaler sig selv som Udflugtssted.

Vi har som Taler faaet Folketingsmand, Borgmester Hækkerup, Ringsted, en Mand, som ingen bliver ked af at høre, en Mand, som i det politiske har gjort et stort Arbejde for Arbejderklassen i By og ikke mindst paa Landet, og som nu, da vi staar foran et Landstingsvalg i Efteraaret, vil forklare os, hvad vi særlig maa have vor Opmærksomhed henvendt paa, nemlig det Valg, som i September skal finde Sted. Derfor maa alle, hvem der kan, komme til Nysted og høre Borgm. Hækkerup. Den anden Taler er Forretningsf. Oscar Levinsen, ham kender vi jo alle som en god,faglig Taler, der nu i 10 Aar har haft med vor Organisations Ledelse at gøre; ogsaa han vil sikkert lægge et godt Ord for Dagen til de mange Landarbejdere, som endnu staar udenfor vor Organisation.

Derfor, mød talrigt den 8. Juli, saa vi kan danne en stor Procession gennem Nysteds Gader.

Johs. Hemmingsen.

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Alle Oplysninger om Forbindelserne, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

TIL CANADA

Fællesrejse for uddan. Høstarbejdere

Landmændene ledsages af **paalidelig og kyndig dansk Fører.** Deltagelse i det **mægtige og vellønnede Høstarbejde** kan opnaas ved Ankomsten. Efter Høsten assisteres Deltagerne med at finde **Plads paa Landet for Vinteren.** — Rejsen foretages med den store, prægtige Damper **ASCANIA** med Afrejse fra Kbhvn. eller Esbjerg (via England): **18. Juli.** — Skriv efter nyeste Oplysninger om Canada og Rejsehaandbog:

Cunard Linien. C. MOGENSEN, Nyhavn 1. Kbhvn. **White Star Linien.**

eller til de autoriserede Agenter i Provinsen.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 4. Juli.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 11. Juli.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

FLAG
fin
fyldig
i
Smag.

Gratis og franco
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der sylles i
Grüneberg Eddike

Avertér i „Landarbejderbladet".

Dansk Koloniallotteri.
3. Klasse 44. Lotteri trækkes den 10. og 11. Juli.
Fornyelsen slutter paa Fredag
hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkontoret, Amagertorv 11, Kbhvn. K.

Sorø Kreds.

Afdelinger, som ønsker Hjælp til Agitation eller andet bør henvende sig til undertegnede.

Afdelingerne eller disses Tillidsmænd bør besvare Skrivelser modtagne fra Kredsen.

NB. Medlem Stanislau Szumlajski, tidligere Lille Svenstrup, Ringsted, bedes opgive sin Adresse til undertegnede. Meddelelse om Adressen modtages ogsaa gerne af andre.

Niels P. Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Brorup-Valby Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 8. Juli Kl. 4 i »Folkets Hus« i Slagelse. Mød nu alle Mand, da vi skal vælge ny Bestyrelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de Mødtes Antal.

Carl Petersen.

Skibby Afdeling

afholder Udflugt til Fredensborg Søndag den 22. Juli fra Skibby Kl. 8. Liste til Paategning vil komme ud til Medlemmerne. Der betales ved Paategning paa Listen.

Bestyrelsen.

Benløse-Bringstrup Afdeling

afholder Lørdag den 30. ds. Medlemsmøde Kl. 8 Aften i »Tokio« i Ringsted. Alle Medlemmer opfordres herved til at give Møde.

Chr. Svendsen.

Kværkeby Afdeling.

Paa en ekstraordinær Generalforsamling Fredag den 22. Juni 1928 valgtes til Formand Jens Peter Petersen, Kværkeby, og til Opkræver Axel Mortensen, samme Sted.

Jens P. Petersen.

Herlufmagle Afdeling.

Herlufmagle, Glumsø og Gunderslev Landarbejderforeninger, Herlufmagle, Glumsø og Trælløse soc.-dem. Foreninger, D. A. F. Herlufmagle og Fællesforeningen for Glumsø afholder Fest i Raunstrup Skov Søndag den 1. Juli. Forretningsfører Oscar Levinsen og Folketingsmand Harald Jensen kommer som Talere. Rasmus Nielsen, Saaby, er indbudt. Offentligt Bal til Kl. 1. Beværtning og forskellige Forlystelser. Alle er velkomne til Festen.

Festkomitéen.

St. Merløse Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 30. Juni Kl. 8 Aften. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. NB. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medl.

Bestyrelsen.

Magleby (Møen) og Borre Afdeling

afholder fælles 10 Aars Stiftelsesfest paa Hunesøgaard Søndag den 1. Juli Kl. 2. Magleby Afdeling afholder samtidig Faneindvielse. Som Taler kommer Sekretær Fr. Hansen fra Landarbejderforbundet. Efter Talerne Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Bal om Aftenen. Medlemmer med Familie af de øvrige Afdl. og D. A. F. indbydes. De, der ønsker at deltage i et fælles Kaffebord og ønskes befordret til Festpladsen pr. Bil, bedes meddele Formændene dette inden den 27. ds.

Festudvalget.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 27. Fredag den 6. Juli 1928. 14. Aargang.

Det overorganiserede Landbrug.

Den Liste over Landbrugets Organisationer, som Landarbejderbladet bragte for nogen Tid siden, er ikke just blevet modtaget med udelt Tilfredshed af de storagrariske Presseorganer. I en Fællesartikel til en Del af Venstres Blade, bl. a. »Fyns Tidende«, har man tydeligt lagt sin Misfornøjelse for Dagen. Det skal ogsaa villig erkendes, at Listen ikke var fuldkommen, hvad vi jo forøvrigt ogsaa straks gjorde opmærksom paa. Vi nævnede kun 49 af de eksisterende Landbrugsorganisationer.

Naar vi indskrænkede os til disse 49, var det ud fra den Betragtning, at det vel maatte være tilstrækkeligt til at illustrere, i hvilken Grad d'Hrr. Storagrarer, der i denne Tid larmer op om Arbejdernes Organisationsvælde, selv omgærder sig med Organisationer.

Saafremt Agrarpressen skulde ønske yderligere Dokumentation, er vi imidlertid til Tjeneste, men vi kan iøvrigt henvise den til »Landøkonomisk Aarbog« for 1927, et Værk paa 181 Sider i almindeligt Bogformat; heri vil man finde de mange andre af Landbrugets talløse Organisationer, som vi af Pladshensyn ikke tog med i vor Fortegnelse. De nævnte Blade er forargede over, at Arbejdsgiverforeningens Medlemsblad »Arbejdsgiveren« har optrykt Fortegnelsen og benyttet den i en Diskussion med nogle af Repræsentanterne for det overorganiserede Landbrug; endnu mere forarget er man over, at den socialdemokratiske Provinspresse derefter ogsaa har gengivet den og betegnet den som en Næsestyver til Madsen-Mygdal og Pinstrup.

Det er efter Venstrepressens Mening helt ved Siden af. Den paagældende Fælleskorrespondent skriver:

»Har nogen ved denne Opremsning faaet en Næsestyver, er det nok ene og alene den sunde Fornuft.«

Hertil har vi for vort Vedkommende kun at bemærke, at saafremt denne Opfattelse er rigtig, og vi virkelig skulde være kommet til at tilføje den sunde Fornuft en Næsestyver, saa har i hvert Fald Pinstruppressen ingen Grund til at føle sig ramt. I Spørgsmaalet om Organisationsret og Organisationsforhold i det Hele, har Forbindelsen mellem Venstrepressen og den sunde Fornuft været afbrudt i mange Aar. Den omtrent 2 Spalter lange Artikel, man i dette Tilfælde har ofret Problemet: Landbrugets kontra Arbejdernes Organisation, er et nyt Bevis herpaa.

Da det fornuftigvis ikke lader sig gøre at benægte Tilstedeværelsen af de 49 Organisationer, vi har nævnt, eller den Kendsgerning, at praktisk talt alle Landbrugets Arbejdsgivere staar som Medlemmer af disse Organisationer, giver man en Forklaring til bedste om, hvilken Forskel der er mellem Landbrugets og Arbejdernes Organisationer. De kan efter Venstrepressens Mening slet ikke sammenlignes. Det begrundes med, at de førstnævnte er frivillige og respekterer den enkeltes Ret, medens de sidstnævnte øver Tvang, og saa udvikles det videre, hvordan Fagforeningerne tvinger og tyranniserer. Man faar i den omtalte Artikel i det Hele taget en væsentlig Del af den kendte Lektie, som Madsen-Mygdal, Pinstrup og deres Eftersnakkere plejer at underholde deres Tilhørere med paa Vælgermøder, Landboforeningsgeneralforsamlinger og ved andre dertil egnede Lejligheder.

Der er ingen som helst Grund til her at beskæftige sig nærmere med disse Uhyrligheder, enhver organiseret Arbejder véd, hvor falske og løgnagtige de er. Disse Historier om FagforeningernesTyranni ogTvangsregimente kan muligvis gøre Indtryk paa Folk af den Pinstrup'ske Kulturretning, men ikke paa nogen, der kender de faktiske Forhold og er i Stand til at ræsonnere fornuftigt. Arbejdernes Organisationer er baade med Hensyn til deres Oprindelse og Udvikling bestemt og nødvendiggjort af selve de givne Forhold, og der er i Virkeligheden ingen Væsensforskel paa dem og Landbrugets Organisationer, de gælder for dem begge, at de tilsigter ved Sammenhold og Fællesskab at løse de Opgaver, som den enkelte ikke magter, et Formaal, som det i ethvert frisindet og demokratisk Samfund maa være lige berettiget for enhver at arbejde for. Storagrarernes Kamp mod Fagforeningerne er et Udslag af Despoti. Man vil fratage Arbejderne en Ret, som Storagrarerne selv udnytter til det yderste. Deres Tale om Overorganisation og Tyranni i Forbindelse med Fagforeningerne er Hykleri og kan med langt større Ret vendes mod dem selv.

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet skal være ankommet til Bladets Kontor senest Tirsdag i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor er Mandag.

Skal Arbejdernes Foreningsfrihed knægtes?

Hvor Højremænd og Venstremænd i denne Tid taler ved offentlige politiske Møder, fremhæver de stærkt, at en af de Hovedopgaver, som vil komme til at foreligge i næste Rigsdagssamling, er Gennemførelsen af Loven om »Erhvervs- og Arbejdsfrihed«. Det er den berygtede »Tugthuslov«, der nu ligger de to Partier saa haardt paa Sinde. Arbejdernes Magt skal svækkes. Deres Levevilkaar skal med Magt skrues nedad. Ved den ny Lov vil man gøre Arbejdernes Foreningsret betydningsløs. Foreningsretten tør man ikke foreslaa ophævet, men vil Arbejderne bruge den Magt, som en stærk Organisation kan give, skal de forfølges med haarde Straffe.

Det hedder i Lovforslagets Pg. 3:

> Enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse — derunder Boykotning —, som tilsigter utilbørligt at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde eller hans (hendes) Ret til at være Medlem af eller staa udenfor en Organisation, er ulovlig og paadrager foruden Erstatning for den Skade, nævnte Forfølgelse har tilføjet vedkommende Straf af simpelt Fængsel eller, under formildende Omstændigheder, Bøder af indtil 100,000 Kr. Sagerne er Genstand for saavel offentlig som privat Paatale.

Der er ingen Tvivl om, at denne Bestemmelse kan anvendes saavel overfor Arbejdsgiverorganisationer som overfor Arbejdernes faglige Foreninger. Men det er lige saa afgjort, Højre og Venstre hovedsagelig har til Formaal med denne Lovs Gennemførelse, at den skal bruges til at svinebinde Fagforeningerne med.

Hvad forstaas ved »utilbørlig« at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv? Det er ikke nærmere klarlagt i Loven, men det er dog ganske tydeligt, at de, som vil gøre Judastjeneste og falde deres Kammerater i Ryggen, skal have en særlig Beskyttelse. Det er Skruebrækkergerningen, som skal falde ind under Begrebet »Arbejds- og Erhvervsfrihed«. Og hvis organiserede Arbejdere ikke vil samarbejde med uorganiserede, saa skal de formentlig kunne idømmes baade Skadeserstatning og simpelt Fængsel eller Bøder paa indtil 100,000 Kr. Organisationerne skal ogsaa være forpligtet til at optage en saadan skidt Kammerat, som under en Konflikt har gjort sit til at tilføje Fagbevægelsen et Nederlag.

Kort sagt alle Muligheder skal holdes aabne for at Fagorganisationerne kan forfølges med Erstatningskrav, kæmpemæssige Bøder og med Fængsel til Lederne af Foreningerne og af det kammeratlige Sammenhold paa Arbejdspladserne.

Under disse Forfølgelser haaber de reaktionære Partier helt at knække Fagforeningernes Magt, saa de kan opløses. Deres »skønne« Ideal er at faa Arbejderne kastet ud i en heftig indbyrdes Konkurrence og derved faa Lønningerne trykket ned og Arbejdstiden forlænget. De Arbejdere, som saa beskæftiges, vil derefter synke ned til den samme Elendighedstilstand, som de arbejdsløse nu lever under. Og Arbejdsløshedskasserne vil da bryde sammen, fordi Arbejderne ikke ser sig i Stand til gennem Arbejdsløshedskontingent at hjælpe deres arbejdsløse Kammerater. De, som ikke kan klare sig selv, vil saa blive henvist til Fattigvæsenet, hvor de kommer til at aflevere deres borgerlige Rettigheder. Højre og Venstre vil derved sikre sig den politiske Magt.

Men hvis Højre og Venstres Maal naas, og Arbejderklassen trykkes ned, saa den bliver et Pjalteproletariat, som man har det i forskellige andre Lande, saa vil ikke blot Arbejdernes Skatteevne gaa tabt, men deres Købeevne vil forringes, saa en stor Del af Handelsstanden, som nu hovedsagelig lever af at handle med Arbejderklassen, vil gaa til Grunde.

Dette Storbondeanslag mod Byerne og i Særdeleshed mod Arbejderbefolkningen, maa derfor forhindres. Det kan Vælgerne gøre ved Landstingsvalget, hvis de vil være vaagne.

K. H.

I dit Ansigts Sved o. s. v.

Jeg har ikke før mine fyldte 50 Aar staaet i synderlig Gæld til Banker eller Sparekasser saaledes, at jeg ved egen Formue kunde hæfte for et større Laan, men saa opnaaede jeg denne Idyl ved Hjælp af min Søn. Nu kunde jeg ved egne Midler betale det halve af en tilkøbt Ejendom og laane den anden Halvdel mod Pant i bemeldte Ejendom.

Saa kom min første Termin. Staten havde i en anden Prioritet laant mig 2000 Kr., og i en første Prioritet havde jeg laant nogle faa Tusinde Kr.

Nu stod Terminen for Døren. Af min første Prioritet skulde jeg betale i Renter og Afdrag 178 Kr. 80 Øre. Guderne tilgive mig, men for mig som stod helt uden for den retfærdige, ædle, danske Stats Finansverden opstod den Tanke: »Hvorfor i hele den vide Verden skal jeg betale disse Penge til private Pengemænd, som intet nyttigt Arbejde foretager sig paa min Jord, naar jeg dog faktisk ikke er Ejer, men har givet disse Pengefyrster første Ejendomsret i min Ejendom og derved stillet dobbelt Sikkerhed for disse Penge? Hvorfor kunde Staten ikke udelukkende være berettiget til at udlaane Penge mod **dobbelt** Sikkerhed i Ejendommen i Stedet for at skulle opkræve sine Udgifter hos mig, i Form af Toldskatter og alle de andre kunstige Pengeafgifter, den opkræver hos mig aarligt?

Jeg levede videre nogle Aar og naaede vore Dage. Ejendommen overlod jeg til min Søn. Nu ser jeg, at de samme, som hyler over Tidens Ugunst og tænderskærende kræver Arbejdslønnen nedsat, gør alt for at holde Rentefoden oppe. Altsaa: Rentefodens høje Indtægter for dem, der intet Arbejde af Betydning nedlægger i den danske Jord, og Arbejdslønnen nedsat for dem, der gør Arbejdet, og jeg spørger mig selv: »Hvorledes staar det egentlig til med os danskes Retfærdighedsfølelse? Man pønser paa at faa etableret en »Tugthuslov« for den Arbejder, der vil have Ret til at bestemme Løn for eget Arbejde, og man søger at holde Haanden over den høje Rentefod for dem, der kun klipper Kuponer til egen Fordel, som Børn, der klipper Billeder ud af illustrerede Blade! Ja den danske Kultur og for Resten hele Verdenskulturen er højt hævet over Hverdagens Slid og Møje, den svæver i Himlens Skyer og er omgivet af en »Guddom«, ingen kender, fordi den bestaar af Humbug. Kun Ordene fra en anden Gud skærer gennem Vrøvlet: »I dit Ansigts Sved skal du æde dit Brød«, men saa kommer Humbugens Gud og tordner: »Nej ikke os alle; der skal nogle til at dovne Tiden bort, og disse skal henleve deres Tid som Jordens ædleste Slægter og repræsentere Danmark, og disse skal ikke arbejde!«

Og som Illustration til det hele farer Bil efter Bil forbi min Dør, susende, hvæsende — Snesevis i Tal. Guderne ved hvorfra de komme. de skal til Staklehadermødet i Jyderup, hvor bl. a. Forpagter Mygdal skal sige et borgerligt Ord til Fordel for Nedskæringen paa de sociale Love og for hele det »højbaarne« System.

Uglerup, den 19. Juni 1928.

P. Kristensen.

Lille Kathrine.

En Kulturstudie.

Dette er Historien om lille Kathrine. Jeg husker endnu saa tydeligt Barneaarenes lyse Tid, jeg husker Fjorden, Skoven og Gaden derhjemme, ja alle de mange Steder, hvor Kathrine og jeg havde leget. Jeg synes, det er som i Gaar det hele, og saa er der gaaet tyve lange Aar. Foran mig ser jeg Skolen og Klasseværelset, hvor vi sad og døjede med vore Lektier. Jeg ser Bordet foran min Plads, dér sad Kathrine altid. Rykkede hun en Plads opefter, fulgte jeg gerne med, og paa samme Maade, naar det gik nedefter, det slog næsten aldrig fejl.

Hun var dengang en lille lyshaaret Pige med to lange Fletninger ned ad Ryggen. Hun havde sort Skørt og rød Bluse med Matroskrave paa. Altid var hun saa ren og pæn i Tøjet. Hendes Træsko var børstet med Blanksværte, og de uldne Strømper pæne og hele med fine Stopninger. Hun havde et Penalhus, det skinnede altid, jeg tror, hun skurede det hver Dag.

Kathrines Far var Tømrer, han var en

gammel, nøjsom Mand, der havde slidt og slæbt i sine unge Dage. Kathrine var den yngste af otte Søskende, den ældste var dengang otteogtyve Aar.

Jeg syntes altid, Kathrine var saa pæn og sød, derfor legede jeg med hende. Vi boede lige ved Siden af hinanden, der var kun et Plankeværk, der skilte Gaardene. I de lune Sommeraftener fik jeg gerne Lov til at komme ned og lege med Kammeraterne, naar jeg havde spist. Sommetider havde vi Pigerne med. En Aften legede vi Skjul, og Kathrine og jeg havde gemt os mellem en Brændestabel og Plankeværket. Vi sad paa Hug, for ingen skulde se os. Da ser jeg pludselig Kathrine rødme, hun havde set et sjofelt Ord paa Plankeværket.

Dengang forstod jeg ikke, hvor stor en Skade saadan et Ord kan gøre. Kathrine var uvidende, hun var Renheden selv, og nu fik hun altsaa se den raa Virkelighed lige i Øjnene. Selv anede jeg dengang heller intet om, at jeg ad den Vej skulde opfiske mine første Oplysninger om Livets store Under, tilsølet af Snavs fra Rendestenen og spækket med Uhumskheder. Ejheller forstod jeg, hvor fint og sart et Barns Væsen kan være, og hvor let det ødelægges. Kathrine krøb frem af Skjulestedet, og jeg fulgte undrende efter.

Jeg husker, hvordan jeg i Eftertiden med spændt Opmærksomhed fulgte Kathrines hele Færd. Jeg husker især Timerne i Skolen, og jeg glemmer aldrig hendes fine Sind.

Saa voksede vi op, vi gik til Præsten. Vi kom til at sidde lige overfor hinanden, Præsten skilte os med Drenge paa den ene Side af Lokalet og Piger paa den anden, med Ansigtet vendt mod hinanden. Vi skulde ikke i for nær Berøring. Forholdet mellem os gjordes skarpere, vi kom til at staa for hinanden som to Køn, der ikke kendte den gensidiges Natur. At denne Adskillelse foretoges paa et Tidspunkt, hvor att modnedes i os, vidste jeg ikke dengang. Og mens Fantasien arbejdede med Ting, vi ikke anede, lærte vi om den hellige Undfangelse, om Kvinden, der skulde stenes, fordi hun bedrev Hor, om Overklassens Liv hos Romerne, hvor man svælgede i Vin og Kvinder, om Tømmermanden fra Nazaret, der gik rundt og prækede Retfærdighed. Vi lærte om Slaverne, der trælled sig op, som piskedes, mens kæmpemæssige Pyramider voksede under deres Slid og Taarer. Vi troede ikke, Slaverne var rigtige Mennesker, og ingen fortalte os det heller. Alt, hvad vi fik at vide, laa indenfor en Grænse, der bestemtes af Verdensbeherskerne, men det vidste vi ikke.

Saadan gik Barndommen, Kathrine og jeg proppedes med Kundskaber, som ingen af os forstod, aldrig lærte man os at tænke.

— — —

Der er gaaet mange Aar siden dengang. Tiden er en anden, Kulturen en anden, og dog i samme Aand.

Det meste af min Lærdom fra Skolen har jeg nu afkastet, jeg er kommen ud i Livet og har lært, der maa andre Kundskaber til. Jeg tænker saa tit paa Kathrine, jeg har ikke set hende, siden jeg var femten Aar.

Jeg bevæger mig nu midt i Livets Rastløshed. Jeg er slugt af Storbyen, den, som har en saa tiltrækkende Kraft paa Ungdommen i vor Tid. Jeg har valgt de sene Nattetimer til at gøre Studier derover, jeg maa lære Ungdommen at kende.

En Aften, mens jeg sidder paa en stor Restaurant midt iblandt saa mange blege, trætte Ansigter og hører Musiken, ser paa Dansen .... falder jeg i Tanker. Den Musik er jo djævelsk i sin Aand, den pirrer jo alle erotiske Sanser som vilde den suge Livskraften af sine Ofre. Men naar jeg tænker dybt over Tingene, forstaar jeg godt dens Opgave. Det er jo ikke mig, den skal skabe Glæde, eller mine Kammerater, Romerslavernes Efterfølgere, de økonomiske Slaver. Det er derimod den sidste Rest af Romerrigets Overklasse, spredt ud over Verden, den skal tilfredsstille. De Forhold, hvorunder de skaffer sig deres Brød, præger jo deres hele Tankegang, de maa udøse deres Livsglæde i en Kunst, der svarer dertil. Derfor passer Musiken og Dansen her netop til dem. Derfor er den djævelsk og erotisk ophidsende, derfor og kun derfor. Jeg forstaar ikke den Verden, de lever i, den feterende, skrabende og bukkende Verden.

Jeg kaster et Blik rundt i Restauranten, jamen er det allesammen Mennesker fra den Verden. Nej, desværre nej, her er ogsaa Ungdom fra Arbejdets Verden.

Saa opleder jeg et Forlystelsessted i det Kvarter af Byen, hvor Arbeiderne bor, men Livet, Musiken og Dansen er den samme. Jeg vandrer ned ad de oplyste Gader. Der reklameres fra Tage og Hjørner med Films og Cabaretteatre, hvor Programmet atter er det samme. Hvorhen jeg end vender mig, er Livet det samme.

Pludselig løber jeg paa en Kvinde. I et Nu har jeg genkendt Kathrine, men hun ikke mig. Hun er nu en lille, bleg Stakkel med raslende Silketøj paa Kroppen. Hun smiler til mig og standser min Gang.

— God Aften, hilser jeg.

Hun gensvarer mig, og vi er snart i Samtale. Jeg opdager, hun slet ikke er nogen uartig Pige, bare en lille Kvinde, der vil leve. Vi spadserer ned ad Gaden. Et nyt Etablissement med Musik, Dans og trætte Ansigter aabenbares mig. Vi gaar derind, vi sætter os ved et Bord, og jeg bestiller en Drik til os. Jeg ser paa hendes sminkede Kinder, Læber og de optrukne Øjenbryn. Ogsaa hun .... tænker jeg.

— Kathrine, der er sket en stor Forandring med dig, siden vi saas sidst, sagde jeg. Hun gav et Gisp fra sig, saa kendte hun mig.

— Er det dig .... dig? Hun nævnede mit Navn.

Jeg nikkede og spurgte, hvad hun bestilte. Hun fortalte, hun var paa et Kontor.

— Jasaa, sagde jeg, kommer du meget paa saadanne Steder som dette.

Hun svarede mit Spørgsmaal bekræftende.

— Husker du vor Barndom, spurgte jeg lidt efter, husker du dengang vi legede Skjul bag Brændestablen. Hun lo.

— Hvor var vi dumme dengang.

— Ja, men du var hvid og ren, hvad nu?

— Hvad nu, gentog hun, vilde du jeg skulde ha' gaaet i Kloster.

— Vist nej, men ....

Jeg kørte fast, uhjælpelig fast, hvad skulde jeg sige, hun havde jo ikke gjort noget ondt, ubevidst levede hun som hun gjorde.

Hun havde levet efter den Lære hun fik i Skolen og hos Præsten, efter den Lære, der endnu bestemmes af Verdensbeherskerne, og som altid vil bestemmes af dem. Aldrig havde hun afkastet noget eller tilegnet sig noget nyt. Hvordan skulde hun kunne blive anderledes. Hun stræbte jo kun efter at leve, hvor det gik lystigt til. Jeg forstaar saa godt hun ikke kan se, at Dansen, Musiken, ja hele Kulturen er degenereret.

— — —

Jeg og Kathrine er atter de gamle uadskillige Venner. Jeg har fortalt hende om Samfundsforholdene, om hvorledes hele Maskineriet styres. Hun er begyndt at faa en sund Opfattelse af Tingene, hun er blevet en anden.

En Dag kom hun og fortalte mig, at hun var kommet ind i et Arbejde hun aldrig havde anet kunde skabe saa megen Glæde, hun var ganske optaget deraf. Den Dag er den største jeg endnu har haft i mit Liv, jeg er blevet stolt af hende.

Men hver Dag møder jeg paa min Vej blege, trætte Ansigter. De aner ikke, der er en ny Kultur i Anmarsch, en, der er kommen dybt nede fra og som breder sig hver Dag. For jeg sværger paa, at vidste de det, gjorde de som lille Kathrine.

Vel er der langt endnu, inden den er udbredt, men det kommer. Lille Kathrines Børn eller Børnebørn, de vil maaske blive skænket det Liv, som hun nu tror paa og drømmer om.

Carl Winther Sørensen.

Afdelinger, der ønsker Agitationsmateriale.

..... Afdl. ønsker tilsendt

.....Stk. store Agitationsskrifter.

.....Stk. smaa Agitationsskrifter.

.....Ekspl. af Landarbejderbladet Nr. 5.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Fattiggaardenes Genrejsning og Genaabning.

Formaalet med og Resultatet af Venstres Politik.

I Thisted Amtsraads sidste Møde behandledes og bevilgedes et Andragende fra 4 — skriver fire — Sogneraad, nemlig Skyum-Hørdum, Bedsted-Grurup, Østerild og Alsted-Bjergby, om Tilladelse til at erhverve Ejendomme til — F a t t i g h u s e.

Venstres Politik har siden hin skæbnesvangre Valgdag d. 2. Decbr. 1926 været ført mod Smaakaarsfolk. Med en himmelraabende Haardhændethed er man fra Venstres Side gaaet frem overfor Smaakaarsfolk. Bevidst har man fra Venstres Side tilsigtet at forringe Smaakaarsfolks i Forvejen ringe Kaar, bevidst har man tilstræbt at det Lavmaal af Velvære, der ligger paa den anden Side af Sultegrænsen, skulde blive Smaakaarsfolks Lod.

Desværre maa man tilstaa, at Venstre har haft alt for meget Held, et ganske ufortjent Held i sine Bestræbelser i denne Retning.

Det er lykkedes dette Parti, der engang kæmpede mod Reaktionen for Demokratiet, mod Undertrykkelse for Frihed, at sætte Foden paa Folkets Nakke og slutte op i Reaktionens Rækker, at trampe ned paa Friheden og sætte Undertrykkelse, Mishandlinger og enhver Form for Frihedsberøvelse i Højsædet.

Det er et kummerligt og trist Resultat i en forbløffende kort Tid.

Fortiden er glemt, Nutiden er en Haan mod den glemte Fortid og aldrig nogen Gang vil Nutidens Skændselsgerninger som Fortiden kunne skjules bag Glemselens barmhjærtigt skjulende Dække.

Vi har drømt, at vi levede i Demokratiets Danmark, vi har besunget dette Danmark, »hvor faa har for meget, men færre for lidt«. — Vi griber os i Barmen, dette her er ikke Drøm mere, Demokratiet sidder ikke mere til Højbords i dette Land Reaktionen breder sig gridsk og kynisk i Højsædet, medens Demokratiet er anvist Plads i en Krog. Vi kan ikke længere synge de gamle Sange, thi Sandheden er jo den, at de ikke mere har noget som helst med Virkeligheden at gøre, deres Ord er svidende Løgne.

For Nutidens Smaakaarsfolk er Fattiggaardene Fremtiden, — der levnes dem ingen anden Plads. Hvad vi med Stolthed har set lagt i Grus, rejser sig atter rundt om i Landet. — Drømmen om aldrig mere at skulle opleve Fattiggaardenes Rædsler, er blevet gjort til Skamme.

Fattiggaardene bygges paany op, — deres Porte slaas op paa vid Gab, og Svøben, der hedder Venstres Sultepolitik, svinges over Smaakaarsfolks Hoveder. Paa Fattiggaardene med jer! det er Venstres Løsen; paa Fattiggaardene med jer. dér hører I hjemme!

Den 2. December 1926 var en skæbnesvanger Dag for Smaamanden i Danmark, da stemte han sig ind paa Fattiggaarden. — Aldrig mere maa det ske, at den Politik, som ved Skæbnens Ugunst saa' Dagens Lys i Danmark i 1926 skal sejre ved noget Valg.

Det har været trange Aar, det har været dyre Lærepenge; men har det end været trist og dyrt, da lad os huske, at der kommer en Time, hvor vi faar Lejlighed til at smøge Aaget af vore Skuldre, og lad os da ogsaa benytte den.

En saa fattig og saa lurvet Politik som Venstres fortjener ingen anden Skæbne end den, Valgnederlagets bitre Kalk er.

Derfor, lad os, naar vi i September i Aar staar ved Valgurnen, lad os da huske paa alle de triste Dage, paa alle de Pinsler og al den Haan, som vi gennem snart 2 Aar har maattet døje, og lad os da vide, at det er Socialdemokratiet og ikke Venstre, der skal have vor Stemme, men lad os ikke indskrænke os hertil, lad os ogsaa gøre andre det begribeligt, at det er Socialdemokratiet, de bør støtte, dersom de ikke ønsker hele Danmark omdannet til en eneste Fattiggaard.

Oliver Twist.

Ugens Hændelser.

Mexico har faaet valgt ny Præsident. Eneste Kandidat ved Præsidentvalget var General Obregon; han er valgt for 1 Periode af 6 Aar fra 1. December at regne.

*

Tysklands nye Regering er nu en Kendsgerning og har faaet følgende Sammensætning: Rigskansler Hermann Müller, Finansminister Hilfferding, Indenrigsminister Severing, Arbejdsminister Wissel, alle Socialdemokrater. Ernæringsminister Dietrich, Justitsminister Koch Wesser, Rigsværnsminister Groener — Demokrater. Økonomiminister Curlius, Udenrigsminister Stresemann — Folkepartiet. Postminister Schötzel — Bayersk Folkeparti.

*

Den norske Typografstrejke, der var etableret som en Protest mod den tvungne Voldgift, har nu fundet sin Afslutning.

Arbejderne fik forskellige Indrømmelser.

*

Demokraternes Partikonvent har valgt New-Yorks Guvernør M. Smith til Kandidat ved det kommende Præsidentvalg.

*

Arbejdsløsheden i den forløbne Uge er dalet fra 39,036 til 38,903 eller med 133 Arbejdsløse.

*

Det internationale Malerforbund afholder for Tiden sin 25 Aars Jubilæumskongres i København.

Følgende Lande er repræsenteret: Danmark, Sverige, Norge, Tyskland, Holland, Ungarn, Schweitz, Czekoslovakiet, Østrig og England samt »De forenede Stater«.

Landstingets Formand død.

Landstingets fleraarige Formand Ole Hansen er nylig afgaaet ved Døden. Ole Hansen var en af Venstrepartiets Veteraner. Som Landbrugsminister i det første Venstreministerium blev han den første Bonde i Kongens Raad; han var Minister fra 1905—1908, da han maatte gaa af som Følge af Albertiaffæren; i nogle Aar var han udenfor det politiske Liv, men kom senere ind i Landstinget, hvor han har været Formand i en Aarrække.

Paa sin Hjemegn nød han stor Popularitet paa Grund af sit jævne, bramfrie Væsen. Da han forleden blev begravet, var det under mægtig Deltagelse af hans Standsfæller fra hele Midtsjælland.

4000 Millioner i Gæld.

I Anledning af den Beretning, Statistisk Departement har udsendt angaaende Landbrugets Pantegæld, som gengives andet Steds i Bladet, skriver Social-Demokraten følgende interessante Artikel:

Man tør nok dristigt sige, at Resultatet af Opgørelsen er uhyre interessant og opsigtvækkende. I 1909 var den samlede Prioritetsgæld (uden Vekselgæld og Kautionslaan) 1723 Mill. Kr. I 1928 er den 4076 Mill. Kr., deraf dog 304 Mill. Kr. for Sønderjylland, der jo ikke talte med i 1909. Prioritetsgælden er altsaa i de 19 Aar mere end fordoblet. Sammenligner man den med Ejendomsskyldvurderingen, ser man, at Prioritetsgælden i 1909 udgjorde 52 pCt. i Forhold til Vurderingen, men i 1928 var den steget til 62 pCt. Nu er det ingen absolut Nødvendighed, at Gælden stiger, fordi en Ejendom stiger i Handelsværdi, men Gælden er altsaa ikke alene steget i Forhold til det stigende økonomiske Niveau, men derudover forøget med en Femtedel. Dersom dette ikke havde været Tilfældet, vilde Gælden nu kun have været godt 3400 Mill. Kr. for den gamle Del af Danmark og ihvert Fald 300 Mill. Kr. mindre end nu.

Det er uden Tvivl denne Landbrugets Overkapitalisering, der i de fleste Tilfælde er Aarsag til Landbrugets uheldige Forhold. Det er en Overbelastning, som Erhvervet ikke kan taale.

Fra Landbrugets egen Side søger man under Førerskab af Hr. Pinstrup bl. a. at give »de store og stærkt stigende Ejendomsskatter« Skylden for Landbrugskrisen. Den nye Opgørelse maa imidlertid have slaaet Grunden fuldstændig bort under denne Paastand.

Vi paaviste forleden, at Ejendomsskatterne ikke er stigende, men stærkt faldende. De var i 1921 ca. 47 Mill. Kr., men for indeværende Finansaar er de kun budgetteret til 29 Mill. Kr. De udgjorde ved Aarhundredskiftet ca. 38 pCt. af de direkte Skatter, men er nu kun 23 pCt.

Men dertil kommer det afgørende, at Ejendomsskatterne er en ganske ringe, ubetydelig Sum i Forhold til den Rentebyrde, som den mægtige Prioritetsgæld er for Landbruget. Den samlede Ydelse, som Forrentning og Afdrag af de 4 Milliarder Prioriteter andrager, er mindst 210—230 Mill. Kr., hvortil kommer anden Gæld. Veksler er jo ikke længer et ukendt Begreb for Bønderne, og Banklaan heller ikke. Men samtlige Amtsskatter andrager kun 29 Mill. Kr. Ingen kan være i Tvivl om, hvor den haardeste Byrde ligger. Landejendommene maa svare over 200 Mill. Kr. i Renter til Kapitalen, men kun 29 Mill. Kr. i Skat til Amterne. Selv en 10 pCt.s Nedsættelse af Amtsskatterne vil kun være et forsvindende Beløb i Forhold til Rentebyrden.

Vi fremhæver ingenlunde disse Tal, fordi vi — som Hr. Pinstrup sikkert vilde sige — ønsker at benytte dem til et nyt Angreb paa Landbruget! Ingenlunde! Men vi ønsker at stille Tallene i den rette Belysning og benytte dem til at vise, at den vigtigste Aarsag til Landbrugskrisen er, som vi før har hævdet, den voldsomt voksende Prioritetsgæld.

Denne kan ikke i de enkelte Tilfælde lægges den nuværende Ejer til Last. Han har maaske købt sin Ejendom dyrt nok og slider bravt i det. Men alle erindrer ogsaa, hvorledes mange Landejendomme jobbedes op i den gyldne Tid, hvorledes de vandrede fra Haand til Haand til stigende Priser. De Ejendomme — og det er heldigvis adskillige Tusinde — der ikke har skiftet Ejer og ikke øget Prioritetsgælden, de klarer sig, men til de andre svier den gyldne Tids Spekulationsraseri nu saa meget mere.

Naar man vil helbrede en Sygdom, maa man først kende Aarsagen.

Aarsagen til Landbrugets Nød er ikke Skatterne, ikke »den høje Arbejdsløn«, men Ejendomsspekulationen og Prioritetsgælden.

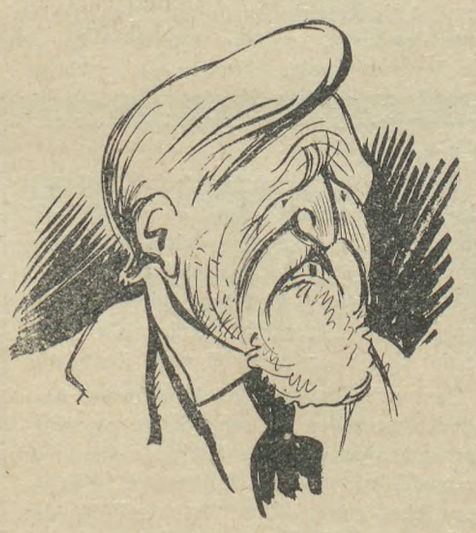

Pinstrup er en af de ivrigste og mest fremtrædende i Organisationsarbejdet indenfor det overorganiserede danske Landbrug; han er saaledes bl. a. Formand for »De samvirkende danske Landboforeninger, og paa sin Hjemegn staar han i Spidsen for en Række Organisationer; det eneste, han ikke er Formand for, er efter Sigende Mejeriet. Unge Tunger vil paastaa, at hans Standsfæller aldrig har turdet betro ham denne Post af Frygt for, at Mælken skulde blive sur.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Landbrugskrisen er en Gældskrise.

Pantegælden er fordoblet siden 1909. — Behæftelsesprocenten steget fra 52 til 62 pCt. af Vurderingssummen til Ejendomsskyld.

Statistisk Departement har udsendt en Opgørelse over Prioritetsgælden i Landdistrikterne i 1926. Under Behæftelsen har man ikke medregnet Gæld, der var betegnet som Vekselgæld, Kautionslaan, Købmandsgæld eller hvad der var betegnet som sikret ved Skadesløshedsbrev, derimod hvad der af Ejeren var opført som Gæld til Private.

En Pantegæld paa over 4 Milliarder.

Opgørelsen giver til Resultat, at den samlede Pantegæld for Landdistrikterne som Helhed (Gentofte Kommune ikke medregnet) for ialt 418,000 Ejendomme (Vurderinger) er opgjort til 4,076 Mill. Kr. overfor en samlet Vurderingssum til Ejendomsskyld af ca. 6,598 Mill. Kr. Behæftelsen svarede herefter til 62 pCt. af Vurderingssummen til Ejendomsskyld. Af disse Beløb faldt henholdsvis 304 Mill. Kr. og 487 Mill. Kr. paa de sønderjydske Landsdele, hvor Behæftelsesprocenten saaledes udgjorde 62 ligesom i hele Landet under et.

Det er muligt, at man i de sønderjydske Amter paa Opgørelsens Tidspunkt endnu ikke havde afsluttet den Omsætning af løs Gæld, til fast Gæld, der i de senere Aar maa antages at have fundet Sted i denne Landsdel, men der savnes iøvrigt Oplysninger til Sammenligning af Størrelsen af den løse Gæld i de forskellige Landsdele.

Sammenligner man Tallene for det øvrige Land med en i 1919 foretagen Opgørelse omfattende 307,000 Vurderinger (393,000 i 1926) viser det sig, at Behæftelsen der var 1723 Millioner i 1909 mod 3772 Millioner i 1926. Behæftelsesprocenten var i 1909 52 pCt. mod 62 i 1926.

Prioritetsgælden i Landdistrikterne er vokset til mere end det dobbelte.

Forøgelsen har været en Del stærkere end Stigningen i Vurderingssummen. Vurderingen pr. 1. Januar 1927 synes for Landejendomme at ligge noget lavere i Forhold til Salgspriserne omkring Vurderingstidspunktet end Vurderingen i 1909 gjorde, men da der utvivlsomt er sket et Prisfald efter Vurderingen, er denne Forskel ret hurtigt blevet formindsket, saaledes at Hovedresultatet sikkert er rigtigt, nemlig at Prioritetsbyrden er vokset stærkere end de faste Ejendommes Værdi i Handel og Vandel.

Et ret betydeligt Antal Ejendomme er ubehæftede. Af i alt 418,000 Ejendomme var ca. 112,000 ikke behæftede.

For det egentlige Landbrug, hvorpaa der falder de 3074 Millioner Panteværdi, viser en Opgørelse af Brandforsikringsværdien, at Besætning og Inventar var 1616 Millioner, saaledes at den samlede Panteværdi var

6107 Millioner, Prioritetsgælden altsaa næsten Halvdelen, mod 43 pCt. i 1909.

Gældsbyrden er ikke ens overalt i Landet, størst er den paa Bornholm og mindst paa Fyn, medens Sønderjylland ligger paa Gennemsnitstallet. De større Husmandsbrug og de mindre Gaardbrug. Disse ligger paa den daarlige Jord, hvor Behæftelsen synes at være størst, mindst er Behæftelsen for det lille Husmandsbrug, hvoraf en Del er ubehæftede.

*

Ovenstaaende viser med al ønskelig Tydelighed, at Landbrugets Vanskeligheder ikke, som Pinstrupperne larmer op om, skyldes »høje« Arbejdslønninger og tyngende Skatter, men derimod den uhyre voksende Rentebyrde, som Landbruget selv har paadraget sig ved den ganske sindssvage Spekulation, der har fundet Sted i Landejendomme.

Landbrugskrisen er, som vi ofte har fremhævet her i Bladet en Gældskrise og ikke en egentlig Erhvervskrise.

Oplysningsarbejdet og Arbejderbevægelsens Slagkraft.

(Sluttet.)

Vil ikke Arbejderbevægelsens »Slagkraft« lide, naar dens Medlemmer forvandles fra blindt troende Væsner til personligt tænkende og selvstændigt følende og fantaserende Mennesker?

Hertil er naturligvis at svare, at handlingshemmende Tvivlesyge beror paa et — medfødt — sygeligt Anlæg og ikke paa en udviklet Evne til at anskue og ræsonnere. Arbejderen selv betragter instinktivt Personlighedens og Tankens Frihed som meget vel forenelig med Disciplin og Enhed i den materielle Kamp.

Jeg har flere Gange hørt Bemærkninger omtrent som denne: »Jeg interesserer mig især for Oplysningsarbejdet, fordi det fremmer Solidariteten« (det Ord, hvormed Arbejderen udtrykker Essensen af sin Klasses Etik). Eduard Weitsch har i »Zur Sozialisering des Geistes« (»Om Aandens Socialisering«) givet en fin, psykologisk Begrundelse af denne Opfattelse: Populærvidenskab for Mængden er Almisser; i Stedet for at mætte efterlader den en Følelse af Tomhed, fordi den ikke sætter Personlighedens inderste Kræfter i Bevægelse. Den blotte Erhvervelse af Kundskaber og intellektuel Færdighed virker splittende — ligesom Penge — fordi den animerer Stræberinstinktet. Men Oplysning — i Højskolens Aand — den Form for gensidig Meddelelse og Paavirkning, der sætter Sjælens inderste Strenge i Bevægelse — den forener, skaber Fællesskabsfølelse, »Solidaritet«. Derfor er der Socialisering i Fællessangen, Socialisering i at lytte til Tale, som er baaret af Personlighed, Socialisering i en Samtale, hvor man »slaar Gnister af hinanden«, og hvor Sindets Bevægelse naar ned i Lagene »under Bevidstheden Tærskel«.

Længere fremme kommer Hj. Gammelgaard ind paa Spørgsmaalet om Folkeskolens Skævheder, bl. a. dens Tendens til at blive en Karrièreskole, hvis Idealer, det høje Embede, den store Formue, kun kan føre til Skuffelser for Folkets store Mængde, naar Livets Udsigtsløshed en skønne Dag dukker op i Bevidstheden og farver Livet i Fremtiden.

»Højskolen,« fortsætter Forfatteren, »vil fylde sine Elever med Idealer, der ikke er mindre høje, og som kan hvælve en Himmel over dem, der skal leve Gennemsnitsmenneskets Liv som menige Soldater i Erhvervenes og Administrationens store Armeer.

Derfor bør Folkehøjskolens Plads i Fremtidens Folkeopdragelse være den, at den, og ikke de højere Læreanstalter, bliver Slutstenen i Børneskolens Bygning, bliver det Maal, hvorimod Børneskolens Undervisning peger hen. Det er Betydningen af de nu alle Vegne frembrydende nye Skoletanker, at de baner Vej for en Reform af Folkeskolen, der muliggør dette, og dertil hører naturligvis først og fremmest Afskaffelsen af Karakter- og Eksamensvæsenet. Den Dag, da Underklassen, hele den jævne Befolkning lærer at kræve, at Folkeskolen skal føre deres Børn frem til at leve et rigt, stærkt og nyttigt Menneskeliv »paa det jævne«, og ikke til fortvivlede, for de fleste udsigtsløse Forsøg paa at klavre op ad en kinesisk Mandarinstige — den Dag vil disse Ideer blive ledende for Folkeopdragelsen.

Og da er der ingen Fare for, at Folkehøjskolen, det centrale i den, som var Grundtvigs og Kolds store Opdagelse, skal blive overflødig. Men Formerne vil ændres, Arbejderhøjskolen f. Eks. kan aldrig blive en ren Kopi af den gamle Bondehøjskole; for at det skal ligne, maa det være forskelligt.

Den unge Karl og Pige, der i forrige Aarhundredes Midte gik paa Marken og længtes »ud over de høje Fjælde«, eller som knugedes af pietetisk Mørkeangst, eksisterer ikke mere. Hos Nutidens Arbejder vaagner en tilsvarende Sindstilstand som Regel først, naar han har stiftet Familie, naar Bekymringerne og Vanskelighederne begynder at taarne sig op for ham, og han har set et Glimt af den Ørken af materiel og aandelig Armod, som vil lægge sig over hans fremtidige Liv. Det er ogsaa en Erfaring, at Arbejderhøjskolen faar sine bedste Elever mellem de trediveaarige.

Arbejdet er blevet og bliver i stadig højere Grad mekaniseret. Arbejderen trænger derfor i sin Fritid netop til noget af det, som Livet har berøvet ham i hans daglige Dont. Han trænger til mangesidig Beskæftigelse, til noget, som holder hans aandelige Initiativ, hans spontane Anlæg i Live. »Vi har lært, her paa Skolen,« sagde en af mine Elever engang, »at vil vi være fri for Træthed, saa skal vi bestille noget i vor Fritid.« At sidde passivt og lytte til Foredrag vil ikke være noget tilfredsstillende Supplement til Nutidens Arbejdsliv. Desuden er Luften jo nu gennembølget af Ord, Ord, Ord, saa man snart kan fatte Lede derved. Den, der, i hvert Fald i København, tørster efter Foredrag, behøver ikke at have nogen Aften ledig. I Fremtidens Højskole vil Diskussionen, Studiekredsen, Bogen faa en fremtrædende Plads.

Arbejderens Sprog er et andet, de Billeder, »Myter«, der slaar ned i hans Sjæl, er andre end dem, de gamle Højskolemænd brugte. Læreren maa kunne dette Sprog. Og han maa forstaa Arbejderen, ogsaa forstaa den historiske Opgave, der venter ham; han maa gaa ud til Arbejderne med den samme Tillid, den samme Forelskelse, hvormed Kold, Trier og mange andre gik ud til den danske Bondeungdom.

Den nye Højskole vil blive langt mere internationalt orienteret. Inden for en af vore ældste Højskoler har en ung begavet Lærer over Haydn ført sine Elever frem til Forstaaelse af Mozart, Bach, Beethoven. Nutidens Ungdom vil sættes i stærkere Svingninger ved et Møde med Wells, Chesterton, Barbusse, Rathenau og Spengler end ved stadig at blive præsenteret for Oehlenschlæger, J. P. Jacobsen, Henrik Ibsen og Skjoldborg. Og den vil naturligvis komme til at omfatte Samfundsspørgsmaalene med en ganske særlig Interesse.

Hvis den bestaaende gamle Højskole, Traditionens Vogter, vil bevare Kærnen i denne Tradition, hvis den ogsaa i Fremtiden vil være Vækkelsens, det levende Ords og Personlighedens Skole, hvis den ikke vil synke ned til at være et Konserveringssted for Traditionens ydre Former — eller maaske til en Slags Erstatning for dem, der ikke kom paa Realskole — saa maa den forstaa de nye Krav, som udspringer af Tidens Skiften. Thi »der, hvor Livet rører sig stærkest, venter Sejren«.«

(Efter »Socialisten«).

Landarbejdernes Sangbog

Da der i Aar er mange Afdelinger, som fejres deres 10-aarige Stiftelsesfest, erindres de om, at Forbundet ligger inde med den bedste Sangbog, som er anvendelig ved disse Fester, da den indeholder 90 Arbejdersange foruden en Del sociale Digte, altsammen velegnet til disse Fester.

Prisen for Landarbejdernes Sangbog er saa lav, at det umuligt kan betale sig for Afdelingerne at lade trykke Festsange i Dagens Anledning.

Husk da i egen Interesse at bestille Landarbejdernes egen Sangbog.

Ekspeditionen.

Under dansk Flag

direkte

til

Canada

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

FRA AFDELINGERNE

Ubby Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. Juli hos Hjalmar Jensen, Klouby. Medlemmerne bedes møde, da der er Forslag fremme om at afholde en Skovtur.

Peter Mortensen.

Hillerød Afdeling.

Det meddeles herved Medlemmerne, at Formanden træffes hver Tirsdag og Fredag Aften fra Kl. 19—21.

Bestyrelsen.

Svallerup Afdeling

og Svallerup socialdemokratiske Forening afholder 10 Aars Jubilæum Søndag den 15. Juli, hvortil alle Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes til at deltage. Fanerne medbringes. Procession fra Vandværksvejen i Svallerup Kl. 2. Taler i Forsamlingshuset af Forretningsfører Oscar Levinsen og Borgmester Alfred Hansen, Holbæk. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Dans til Kl. 1. Paa Afdelingens Vegne

Chr. Olsen.

Mørdrup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling hos Fodermester Nielsen, Flynderupgaard, Lørdag den 7. Juli Kl. 8. Dagsorden: Valg af Formand og Kontrolbestyrer. Eventuelt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Viggo Jensen.**

Terslev Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 7. Juli Kl. 7½ i Terslev Kro. Mød nu alle, da der er vigtige Sager paa Dagsordenen. **Poul Lavsen.**

Nyraad Afdeling

afholder Møde hos Opkræver Hans Mathisen, Bakkebølle, den 7. Juli Kl. 8 Aften.

Valdemar Andersen.

Skibby Afdeling

afholder Udflugt til Fredensborg Søndag den 22. Juli fra Skibby Kl. 8. Liste til Paategning vil komme ud til Medlemmerne. Der betales ved Paategning paa Listen.

Bestyrelsen.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

TIL CANADA

Fællesrejse for uddan. Høstarbejdere

Landmændene ledsages af **paalidelig og kyndig dansk Fører.** Deltagelse i det **mægtige og veilønnede Høstarbejde** kan opnaas ved Ankomsten. Efter Høsten assisteres Deltagerne med at finde **Plads paa Landet for Vinteren** — Rejsen foretages med den store, prægtige Damper **ASCANIA** med Afrejse fra Kbhvn. eller Esbjerg (via England): **18. Juli.** — Skriv efter nyeste Oplysninger om Canada og Rejsehaandbog:

Cunard Linien. C. MOGENSEN, Nyhavn 1. Kbhvn. **White Star Linien.**

eller til de autoriserede Agenter i Provinsen.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 11. Juli.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 18. Juli.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der syltes i
Grüneberg Eddike

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"

Statsanerkendt.

Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

I Varmen slukkes Tørsten

bedst at *Gambrin* Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt

GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Brorup-Valby Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 8. Juli Kl. 4 i »Folkets Hus« i Slagelse. Mød nu alle Mand, da vi skal vælge ny Bestyrelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de Mødtes Antal.

Carl Petersen.

Landarbejdernes Sangbog

er den bedste Sangbog, der findes; den faas tillige til en meget billig Pris. Vi anbefaler samtlige Medlemmer at anskaffe sig Sangbogen; den faas ved Henvendelse til Afdelingskassereren.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Formænd og Kasserere.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet alene indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet sendes en Fortegnelse med Oplysninger om vedkommende Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 28. Fredag den 13. Juli 1928. 14. Aargang.

Arbejdsløsheden paa Landet.

IV.

At opregne Aarsagerne til Arbejdsløsheden er et, at finde Midlerne til dens Afhjælpning er noget andet.

Men Aarsagerne maa dog kendes for at finde Midlet mod Ondet.

Afskaffelse af Arbejdsløshededen her i Landet kan ske enten ved en saadan Udvikling af Industri og Haandværk, at det giver Beskæftigelse for den arbejdsløse Arme eller ved at føre den tilbage til Landbruget og give den Beskæftigelse der, eller ad begge Veje.

At bekæmpe Arbejdsløsheden ved at fremkalde Masseudvandring er egentlig ingen Løsning, det er en Falliterklæring for det danske Samfund, enten maa Udvandrerne gaa til Grunde i det fremmede, eller ogsaa maa de finde Beskæftigelse ved de Erhverv, der her i Landet nægtede dem Arbejde. Stort set er de da med at producere de Maskiner, vort Samfund maa købe, de sælger os da deres Produktion, men de køber ikke selve vore Varer, de muliggør ovenikøbet en endnu skarpere Konkurrence med vort eget Lands Produktion og Afsætning og begrænser som saadan yderligere Landets Muligheder for at bekæmpe Arbejdsløshed og dalende Beskæftigelsesgrad.

Bekæmpelse af Arbejdsløshed ved Masseudvandring maa være økonomisk Selvmord. Det er jo dog de dygtigste og driftigste, der udvandrer, dem, der netop var Brug for hjemme. Ingen Lande er bleven rige af Udvandring, men Nordamerika, som i et Par Menneskealdre har modtaget den europæiske »Overskudsbefolkning« staar nu ikke alene som Verdens rigeste Land, men ogsaa som det absolut førende Land paa det industrielle Omraade.

At bekæmpe Arbejdsløsheden ved at udvikle Landets Industri og Byerhvervene bliver antagelig Udgangen af Krisen her i Landet og er heller ikke nogen unaturlig Udgang, ogsaa fordi der ikke kan skaffes Arbejde og Eksistensmuligheder for den stadig voksende Befolkning uden gennem en mægtig Udvikling af de industrielle Erhverv.

Arbejdsløsheden paa Landet er jo ikke alene et Landbospørgsmaal. Den er ogsaa en Følge af Arbejdsløsheden i Byerne og omvendt. Stor Arbejdsløshed i Industrien vil altid medføre Overflod af Arbejdskraft ved Landbruget og omvendt.

Saa uløselig er Problemerne knyttet sammen og ligesaa uløselig er Arbejdernes Interesser knyttet sammen i at faa Problemet løst i By som paa Land.

Det er ikke et Problem alene for Byarbejdere og ejheller et Problem alene for Landarbejdere, det er et Problem for hele den samlede Arbejderklasse, fordi Arbejdsløsheden ikke er afskaffet det ene Sted før den er afskaffet over det hele.

Saadan er det jo med alle Arbejderspørgsmaal: Fattigdommen i Byerne afskaffes ikke før Fattigdommen ogsaa er afskaffet blandt Arbejderne paa Landet.

Under denne Synsvinkel maa Arbejdsløsheden og enhver Foranstaltning imod den betragtes.

Derfor er Venstres og de Radikales Agitation mod Social-Demokratiets Kriseværnsforslag, der bl. a. tog Sigte paa at skabe Muligheder for Udvikling af Industrien, ogsaa baade saa forløjet og smaatskaaren, som man kan vente det fra de Kanter.

Selv om Kriseværnsforanstaltninger virkelig skulde medføre en mindre Fordyrelse af Varerne, hvad ingenlunde var sikkert efter Socialdemokratiets Forslag, var det at foretrække, dersom Arbejdsløsheden derved kunde bekæmpes.

Hvad Fornøjelse har den Arbejdsløse af, at han kan købe sine Sko eller sit Tøj et Par Kroner billigere, naar han alligevel ikke har Raad til at købe disse billige Varer, fordi han ikke har nogen Fortjeneste. Og de arbejdende og Husmændene, ja for dem medfører den nuværende Tilstand til den ene Side Nedgang i deres Løn og Indtægter og til den anden Side højere Skatter og højere Kontingenter; de maa ogsaa være med til at udrede Skatterne for de Tusinder af Arbejdere, der ingen Indtægt har, og de maa samtidig udrede yderligere Skatter og Kontingenter til Understøttelse for de Arbejdsløse. Paa den Maade maa de betale de »billige« Varer dyrt nok.

Det er et Spørgsmaal om Arbejdsløshedens Bekæmpelse og Afskaffelse overhovedet kan betales for dyrt.

Men Landbruget bør ogsaa tage sin Andel i Arbejdsløshedens Bekæmpelse, dels ved at give Brød og Arbejde til en Del af de Arbejdsløses Armé og dels ved at give de i Landbruget beskæftigede Muligheder for et fortsat hæderligt og godt Udkomme ved Arbejde i Landbrugets Tjeneste.

Men hvilke Muligheder har Landbruget herfor. Lad os se paa dets Produktion og Omsætning.

I de senere Aar har Danmark foruden Hjemmeforbruget produceret 35—37 pCt. af hele Verdenshandelens Smørproduktion, og vi leverer 54 pCt. af det Flæsk, den engelske Nations 50 Mill. Mennesker køber.

Vor Smørproduktion androg i 1927 162 Mill. kg., heraf blev eksporteret 143 Mill. kg. Udover Hjemmeforbruget eksporterede vi i 1927 256 Mill. kg Flæsk + 38,000 Svin og 27 Mill. kg. Slagteriaffald.

Hertil kommer andre Landbrugsprodukter som Æg, af hvilke vi solgte 43 Mill. kg. Ost 5 Mill. kg. Kød 2 Mill. kg. og Hornkvæg 265,000 Stk.

Vort Landbrug er saaledes en betydelig Leverandør af Fødevarer til vest og midteuropæiske Folks Ernæring, og som sagt paa det engelske Marked er vi langt den største Leverandør af Smør, Flæsk og Æg. Af Landbrugsvarer udførte vi i 1927 for den smukke Sum af 1175 Mill. Kroner, hvilket altsaa sammen med Indtægterne ved Salg til Hjemmemarkedet udgør Landbrugets Bruttoindtægt. Samtidig indførte Land-

bruget Raastoffer og Fodermidler og iøvrigt Hjælpemidler til 340 Mill. Kroner. I Samhandelen med Udlandet tog Landbruget saaledes 835 Mill. Kroner hjem til Landet. Samfundsmæssigt set giver Landbruget saaledes et smukt Udbytte, og hele vort Lands Økonomi og Ballance er i Virkeligheden betinget af denne gunstige Handelsballance for Landbrugets Vedkommende. Skønt 1927 udviser den største Produktion, Landbruget nogensinde har haft, er selve det økonomiske Resultat dog ringere i Sammenligning med de fleste andre Aar. I 1926 udgjorde det saaledes 862 Mill. Kroner; men sammen med den Fortjeneste, Landbruget har af Hjemmemarkedet er disse 835 Mill. Kroner for 1927 altsaa Landbrugets socialøkonomiske Udbytte til Fordeling indenfor Landets Grænser blandt dem, som har ydet Landbruget Bistand og Tjeneste.

For saadanne Indkomster for et Erhverv maa der dog være Betingelser for at give Arbejde og hæderligt Udkomme for en Del Mennesker, ogsaa for gifte Arbejdere, saa meget mere som en forøget Anvendelse af saadan Arbejdskraft samtidig vil medføre en betydelig Forøgelse af Landbrugets Produktion. *Oscar Levinsen.*

Attentatet paa Hjælpekasseloven.

Af Folketingsmand H. K. Hækkerup.

Da den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse faldt bort den 1. Oktober i Fjor, stod man rundt om i Kommunerne overfor det Forhold, at en Mængde Familier var berøvet det beskedne økonomiske Grundlag, der hidtil havde været bærende for deres Eksistens. Og det var Familier, hvis Hjem i Forvejen var ribbet gennem mange Maaneders Arbejdsløshed. De skulde jo imidlertid leve, og Kommunerne maatte hjælpe. Der stod tre Hjælpemuligheder aabne for Kommunerne: Fattigvæsenet, Hjælpekassen og Igangsættelse af Arbejder. Det tjener til Ære for Kommunalbestyrelsernes Fornuft og Humanitet, at de — vistnok gennemgaaende uanset politisk Divergens — valgte de to sidstnævnte Hjælpemuligheder.

Igangsættelse af kommunale Arbejder var imidlertid ikke lige til alle Steder. Det kan jo kun gøres til en Tid, og i alt Fald i mange Købstæder var der flere Aar igennem i Forvejen taget saa meget Forskud paa ønskelige kommunale Arbejder, at det var vanskeligt indenfor det økonomisk forsvarliges Grænser at komme synderligt videre ad den Vej. Dertil kommer, at ekstraordinært kommunalt Arbejde næsten altid er Udendørsarbejde, som Vintervejret kan standse.

Det blev derfor Hjælpekasserne, som fortrinsvis maatte »tage Stødet« ved den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald. Og da Udgiften til Hjælpekassehjælp hovedsagelig falder paa Kommunerne, idet Statens Tilskud til Hjælpekasserne i de senere Aar kun har udgjort en 8 à 9 pCt. af Kommunernes Udgifter, betød den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Ophævelse faktisk, at Kommunerne nu alene maa bære en Udgift, hvoraf de tidligere fik de to Trediedele refunderede af Staten og Arbejdsløshedsfonden, og denne Merudgift falder fortrinsvis paa bymæssigt bebyggede Kommuner.

Men det vigtigste var dog, at de arbejdsløse og trængende ved Hjælpekassens Hjælp blev holdt udenfor Fattigvæsenet. Og det blev de som Regel. Hjælpekassebestyrelser og Kommunalbestyrelser enedes om at anvende Dispensationsbestemmelsen i Lovens § 4, der, »naar særlige Forhold taler derfor«, tillader at yde Hjælp udover det i Loven fastsatte Maksimum.

Det var at forudse, at det vilde gaa saaledes. Venstre og det konservative Folkeparti var da ogsaa opmærksom paa, at Hjælpekassernes hidtidige Virksomhed maatte begrænses, for at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald og de øvrige Nedskæringer rigtig kunde ramme Smaafolk.

Dette kom bl. a. frem i Folketinget under Behandlingen af Lovforslaget om Statstilskud til Hjælpekasserne den 10. Marts 1927. Den konservative Ordfører (Pastor Bindslev) rettede da en Henstilling til Indenrigsministeren om at søge gennemført en Ændring i Hjælpekasseloven, saaledes at der blev fastsat en Maksimalgrænse for den ydede Hjælp under saadanne Former, at ingen Overskridelse var mulig. Og han begrundede netop denne Henstilling med, at Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse ikke maatte bevirke, at Udgiften gennem Hjælpekassen blev lagt over paa Kommunen.

Denne Opfordring til at forringe og ødelægge den sidste Mulighed for arbejdsløse og trængende Familier til at opretholde Livet uden at melde sig til Fattigvæsenet har Indenrigsminister Kragh i udpræget Grad fulgt ved det Forslag til Lov om Hjælpekasser, som han den 13. Marts 1928 fremsatte i Folketinget.

I Modsætning til den gældende Lov indeholdt dette Forslag kategoriske Bestemmelser om Maksimalydelser saavel fra Kommunerne til Hjælpekasserne som fra Hjælpekassen til den enkelte trængende.

Efter Forslaget maa Kommunernes aarlige Bevilling til Hjælpekassen ikke overstige:

I København, Frederiksberg og Købstæder med over 20,000 Indbyggere 3 Kr. 50 Øre pr. Indbygger;
i Købstæder paa 10—20,000 Indbyggere 3 Kr. pr. Indbygger;
i Købstæder paa 5—10,000 Indbyggere 2 Kr. 50 Øre pr. Indbygger;
i Købstæder paa 2—5000 Indbyggere 2 Kr. pr. Indbygger;
i Købstæder under 2000 Indbyggere 1 Kr. 50 Øre pr. Indbygger;
i Landkommuner og Flækker 1 Kr. pr. Indbygger.

Landkommuner og Flækker med bymæssig Bebyggelse maa dog yde efter Købstædernes Skala.

Disse Maksimumsbidrag kan dog, »naar særlige Omstændigheder taler derfor« med Indenrigsministerens, og for Landkommunernes Vedkommende med Amtsraadets Samtykke forhøjes med 20 pCt., men mere kan der heller ikke under nogen Omtændigheder ydes.

Vedtagelsen af dette Forslag vil betyde en voldsom Nedskæring af de Hjælpemuligheder, den nugældende Hjælpekasselov indeholder, idet der ikke i denne er sat nogen absolut Grænse for Kommunernes Bevillingsret til Hjælpekasser.

Som Eksempler i saa Henseende kan anføres:

Københavns Kommune kan efter Forslaget bevilge 2,055,025 Kr. til Hjælpekassen; lægges hertil de 20 pCt., som det maa formenes, Indenrigsministeren vil give sit Samtykke til, bliver Beløbet ca. 2,466,030 Kr.

Men i Finansaaret 1927—28 har Københavns Kommune i Hjælpekassehjælp udbetalt ca. 5¾ Mill. Kr. foruden 2¾ Mill. Kr i ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, ialt 8½ Mill. Kr. Det vil sige, at Københavns Kommune kan efter Forslaget kun yde mellem en Fjerdedel og en Trediedel af den Hjælp, den i sidste Finansaar har udbetalt arbejdsløse og trængende.

En mindre Bykommune som Ringsted, der har 5600 Indbyggere, kan efter Forslaget med Indenrigsministerens Samtykke yde højst 16,800 Kr. i Hjælpekassehjælp i et Aar, men den har i 1927—28 brugt 30,000 Kr. plus 16,000 Kr. i ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ialt ca. 46,000 Kroner.

Forslagets Vedtagelse vil altsaa bevirke, at Kommunen fremtidigt kun kan yde ca. en Trediedel af den Hjælp den har udbetalt i sidste Regnskabsaar, og saa har Kommunen enddå i dette Tidsrum iværksat offentligt Arbejde til et Beløb af ca. 54,000 Kr. og beregnet til 4600 Arbejdsdage.

Det vil heraf ses, at baade for Hovedstaden og Bykommunerne vil Forlagets Vedtagelse betyde, at Hjælpekassehjælpen indskrænkes til en Brøkdel af, hvad man hidtil har fundet nødvendigt at yde. Og for mange Landkommuner vil Forholdet maaske endda blive værre.

Benløse Kommune ved Ringsted har 1222 Indbyggere og vil altsaa med Amtsraadets Samtykke kunne yde højst 1464 Kr. til Hjælpekassen. Men i Finansaaret 1927—28 anvendte Kommunen 9500 Kr. i Hjælpekassehjælp plus 2691 Kr. i ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ialt 12,191 Kr.

Hr. Kraghs Forslag vil altsaa betyde at denne Kommune kun vil kunne hjælpe arbejdsløse og trængende med knapt en Ottendedel af sidste Aars Hjælp.

Karby-Hvidbjerg-Bedsted Kommune har 2660 Indbyggere og vil altsaa højst kunne bevilge Hjælpekassen 3200 Kr. I sidste Aar har den brugt ca. 12,250 Kr.

V. og Ø. Assels Kommune har 1400 Indbyggere og kan altsaa yde ca. 1680 Kr. I Finansaaret 1926—27 brugte den 11,000 Kr. til Hjælpekassen og for sidste Finansaar bliver Udgiften lige saa stor.

Begge de sidstnævnte Kommuner der er beliggende paa Morsø, er rene Landkommuner og har ikke nogen som helst Industrivirksomhed eller bymæssig Bebyggelse. Da Kommunerne kun har forholdsvis faa rene Lønarbejdere, skyldes Trangen ikke særlig stor Arbejdsløshed, men kun daarlige sociale Forhold i Almindelighed.

Eksemplerne viser da, at dette Nedskæringsforslag vil ramme mange Smaafolk paa Landet fuldt saa sviende haardt, som det rammer Byernes Arbejdere.

Men det er ikke blot ved Begrænsningen af Kommunernes Bevillingsret til Hjælpekasserne, at Forslaget er ødelæggende. Det samme gælder ogsaa Bestemmelserne om Hjælpen til den enkelte trængende. Maksimum for denne er fastsat saaledes i 12 paa hinanden følgende Maaneder: For Familieforsørgere i København, Frederiksberg og Gentofte 400 Kr., i bymæssige Kommuner med mindst 2000 Indbyggere 350 Kr. og i Landkommuner 250 Kr., for enlige Personer det halve. Og naar denne Maksimumshjælp er ydet, maa vedkommende Modtager ikke faa mere Hjælp før efter 6 Maaneders Forløb. Hvis Maksimumshjælpen er faldet indenfor et Tidsrum af 24 Maaneder, skal Modtageren endog vente i 12 Maaneder, før han igen kan faa Hjælp.

Dette vil sige, at hvis en Forsørger i en Landkommune i Løbet af 2 Aar har faaet Hjælpekassehjælp til et Beløb af 250 Kr., saa kan han ikke, selv om Trangen er nok saa stor, faa mere Hjælp, før der er gaaet et Aar. Eller hvis han f. Eks. i Løbet af 10 Aar har faaet 250 Kr. ialt, saa skal han under alle Omstændigheder vente et halvt Aar, før han igen kan faa Hjælp.

Det siger sig selv, at med saadanne Bestemmelser, hvorfra der ingen Dispensationer kan gives for Personer under 60 Aar, vil Hjælpekassehjælpen i mange Tilfælde blive værdiløs for de mest trængende. De vil uvægerligt blive drevet paa Fattigvæsenet for at opholde Livet. Og at dette langtfra vil blive billigere for Samfundet, er en gammelkendt kommunal Erfaring. Der vil altsaa intet blive sparet ved Gennemførelsen af det forelagte Lovforslag, men Tusinder af hæderlige og arbejdsvillige Arbejdere vil blive nødsaget til at melde sig hos Fattigvæsenet, i Tusinder af Hjem vil Forældrene blive nødt til at opgive deres borgerlige Rettigheder for at skaffe deres Børn det nødvendige Brød. Fortvivlelse, Bitterhed, moralske Sammenbrud i vide Kredse vil blive en sikker Følge af dette Lovforslags Vedtagelse.

At dette ikke er agitatoriske Overdrivelser vil enhver med blot noget Kendskab til de sociale Tilstande og Folkets Psykologi kunne overbevise sig om ved de ovenfor fremdragne Tal.

I Sammenligning med de nævnte Bestemmelser er det selvfølgelig underordnet, men dog værd at notere, at Forslaget tillige indeholdt en Indskrænkning af Valgretten til Hjælpekasserne ved at forlænge Opholdsbestemmelsen med et Fjerdingaar.

At Socialdemokratiet af yderste Evne maa bekæmpe de her nævnte Hovedbestemmelser i Forslaget, saafremt dette fremsættes igen, siger sig selv. Mere underordnede nye Ting i Forslaget kan der naturligvis forhandles om. Dette gælder f. Eks. Bestemmelsen om, at to Medlemmer af Kommunalbestyrelsen skal have Sæde i Hjælpekassens Bestyrelse, og Tiden for Afholdelse af Valg.

Ved en Revision af Hjælpekasseloven maa det endvidere kræves, at Staten yder betydeligt større Beløb end de 750,000 Kr., som er fastsat i Lovforslaget. Det baade i den gældende Lov og i det nye Forslag fastsatte Maksimum af en Trediedel burde i alt Fald altid være effektivt, da Trangen til Hjælpekassehjælp kan være ret forskellig i de enkelte Kommuner, og der ingen mellemkommunal Refusion finder Sted.

(Efter »Socialisten«.)

Sionismen.

Jøder fra hele Jorden samler sig i Basel. »Israels Rige« skal genrejses. De stakkels Jøder! Jordens dygtigste Handelsfolk har lige saa lidt som de saakaldte Kristne forstaaet Jehova. Stolt og stejlt har Jøden oparbejdet en Samfundsmoral, en Aandskraft, der i mægtige Bølger skyder hen over Verdens Folkeslag, med et gøglende dæmonisk Farvespil, der som en Film indhyller Humbug og Gøgl i de skønneste Farver. Jødens Moral i Folkelivet har bredt sig fra Kyst til Kyst og knyttet Folkeslagene til Guldklumpens Indflydelse og Magt, og gjort dem omtrent sindssvage.

Hvad magter det, man nu kalder »Kristendom« mod Jødens Moral? Hvor store Pengesummer, der ophobes paa Enkeltmands Haand, forbedrer ikke Ejeren af dette Guld. Nej med Ildhu følger han Jødens Ideal, at føje Million til Million, selv om han samler disse Gulddynger over Arbejdernes Trælddom og Nød. Han kender ikke til Naade, uden for sin »Synd«, og han kender ikke til Barmhjertighed overfor sin Næste, kun ét Stræben efter Guld, Guld og atter Guld!

Mon ikke her i dette Forhold skulde ligge Bibelens Antydning af et samlet Israel, et Israel, der lever og aander i Jødens Moral fra Land til Land, selv om man som vanvittige raaber paa Kristus, Muhamed, Jehova, og hvad de nu hedder alle disse Guder, der har afløst alle de gamle Oldtidsguder. Om dette Israel skal have sit Hovedkvarter i »Tel Aviv« (»Foraarets Høj«) i Palæstina eller skal — som efter vor Tidsregning — være fordelt i Jødernes Forretningskvarterer Verden over, kan være Arbejderne viden om ligegyldigt; disse har kun af Jordens Skød at fremtrælle alle skabende Værdier, som de andre benytter til at tyrannisere med gennem Trustvæsen, Krig, Snyderi, Vellevnet og Pragtsyge. Mesteren for hele vort Samfundsliv er Jøden, og Tusinder af Lærlinge Verden over følger ham trolig »paa Livets Keglebane«. Jødens Geni har tiltvunget sig den højeste Indflydelse Verden over og skabt den Aand, der nu besjæler Verdenslivets Forretningsliv og Udbyttejageri ved Spekulation, Varefordyrelse og fint anlagte Snyderier. Saa medens Jødens og hans Lærlinges Idealer hersker over Folkeslagene, kives man lidt om noget, man kalder »Kristendom«, »Islam« eller hvad det nu hedder alt sammen og samler Guld, helst Tønder fulde af Guld og bekymrer sig kun lidt om Arbejdernes Trælddom og Nød.

Kære Landarbejder! Kan du virkelig ikke se alt dette og forstaa, at du mod alt dette Røveri kun har en eneste Udvej, for ikke at blive udplyndret til Betlerstaven, nemlig at staa Side om Side med dine Kammerater, dine Lidelsesfæller i godt og ondt og danne en enig Hærfront, der kan optage Kampen mod alt dette Uvæsen. Er ikke dine Arbejdskammerater i Tusindvis blevet arbejdsløse, ikke ved egen Brøde, men ved Samfundets Snigløb? Er ikke dine Kammerater, som blev Invalider i ærligt Arbejde for Magthaverne, bevet beskaaret for en Del af den Hjælp, de med Rette kunde tilkomme? Og dine gamle Forældre, som i deres Ungdom trællede for dit Brød, da du var Barn for en ussel Sulteløn, er nu blevet beskaaret for en Del af deres Underhold paa deres Livs Aften. Og for dig selv og dine Nærmeste raabes der nu: »Skær Lønnen ned, langt dybere end den hidtil er beskaaret«. Og dette Raab kommer fra dine Plageaander, Agrarerne, fra deres villalignende Beboelser og deres Fordbiler. De hyler, de kan ikke faa det til at »gaa rundt«, selv om Bilens Hjul dænger dig til med Støvskyer fra den rasende Fart.

Saa bedes, synges og prædikes der lidt i Kirkerne, og dette er jo meget pænt, men Præsten fik sin Løn forbedret, medens du fik din Løn beskaaret og dette er mindre pænt, men en ægte Jødemoral. Vent ingen Retfærdighed af det, man kalder »Kristendom«, denne benyttes kun til at pynte Kirken med og til Smykke for den nuværende Samfundsmoral. Tro endelig ikke, at du finder Retfærdighed i denne Lejr.

Derfor maa du frem til Kamp mod det hele tyranniske Udbytterkomplot. Det er din Pligt overfor dine Kammerater, dig selv, din Familie og din Ret til at leve som Menneske. □

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

En skrap Omgang Fagforeningspolitik.

»Næstved Tidende« har været saa elskværdig at ofre ¼ Spalte paa min Tale i Raunstrup Skov den 1. Juli, dog ikke paa at referere hvad jeg sagde, men dermiod paa at fortælle haarrejsende Ting om, hvad jeg ikke sagde, og »Ringsted Folketidende« har skyndt sig med at gøre i Socialistforskrækkelse paa Basis af Næstved Tidendes »Referat«.

For at der kan komme den rette Kolorit i Indignationen over den »skrappe Fagforeningsmundfuld« skal jeg tjene de 2 ærede Organer for sand og objektiv Oplysning i at give en Ekstrakt af »den skrappe Omgang Fagforeningspolitik«, idet jeg forudsætter, at »Næstved Tidende« og »Ringsted Folketidende«, som Forkæmpere for den uindskrænkede, personlige Frihed, ikke vil nægte hverken de ærede Læsere eller mig denne Fornøjelse.

Jeg anførte ganske rigtigt, at Landbruget havde flere Organisationer end noget andet Erhverv, og i Sammenligning med Landarbejdernes ene Organisation maatte Landbrugets 14—15 Grupper af Organisationer forekomme som en hel Organisationsforsamling, der overfladisk kunde tyde paa Overorganisation. Men jeg fastslog samtidigt, at jeg anser hver eneste af Landbrugets mange Organisationer for berettigede og udøvende gavnlige og nyttige Funktioner for Landbruget og Samfundet i det hele taget. Jeg forstod bare ikke, at dette gennemorganiserede Erhverv kunde tale om Overorganisation overfor bl. a. Landarbejdernes eneste faglige Organisation eller drage til Felts mod denne.

Med Hensyn til Organisationstyranni oplyste jeg meget loyalt, hvordan bl. a. »Sorø Amtstidende« havde difineret Forskellen paa Fagforeningernes »Tvangsorganisationer« og Landbrugets fri dito, bl. a. ved at anføre, at en Landmand kunde færdes frit paa sin Mark med sin Præmiehoppe uden at blive udsat for Tvang med Hensyn til at indmelde denne i Hesteavlsforeningen, men jeg tilføjede ogsaa, at det blev vist svært for ham at faa Præmie for Hoppen, saa længe han ikke var Medlem af de præmiegivende Organisationer. Tilføjede iøvrigt at »Søro Amtstidende« kunde lige saa godt have valgt at definere Forskellen mellem en anden af Landbrugets Organisationer, nemlig Vestsjælands Roedyrkerforening og Fagforeningerne.

Til Belysning heraf anførte jeg følgende Uddrag af et Venstreblads Referat fra denne Roedyrkerforenings Generalforsamling den 7. Oktober 1927.

> »Foreningens Formand, Fr. Olsen, Gørløse, paapegede, **at Betingelsen for at faa en bedre Ordning med Fabrikken var, at alle Roedyrkerne meldte sig ind i Foreningen.**
>
> Mødets Dirigent, Sognefoged Rs. Petersen, udtalte: **Vi maa have gennemført en fastere Organisation, saa vi kan sige til Fabrikken, at der ikke bliver leveret en Roe før Foreningen er enig med Fabrikken om Betalingen.**
>
> Proprietær Henrik Petersen udtalte: **Roedyrkerne maa staa sammen, og Bestyrelsen maa have Dyrkerne bag sig.**
>
> Gaardejer N. Chr. Nielsen: **Roedyrkerforeningens Medlemmer maa bindes og ved Mulkter.**
>
> Roedyrkerforeningens Formd., Gdjr., Landbrugskandidat Fr. Olsen, Birkemosegaard: **Det kan ikke kaldes Organisationstyranni, at vi slutter os sammen overfor de andre Parter. Den enkelte bør ikke kunne knibe udenom og sætte Prisen ned.«**

Disse Betragtninger er jo senere blevet fastslaaede i Foreningens Love.

Naar lige undtages, at denne Forening fastsætter Mulkter for dem, som gaar udenom Tariffen eller slutter Overenskomst bag om Foreningen, kan jeg ikke se Forskellen paa Fagforeningernes Teori og Praksis og de paa nævnte Forenings Generalforsamling fastslaaede Principper.

Formandens Udtalelse om, at der ikke kan kaldes Organisationstyranni, at vi slutter os sammen overfor de andre Parter, og at den enkelte ikke bør kunne knibe udenom og sætte Prisen ned, er saa vidt jeg forstaar en grundlæggende Fagforeningsbetragtning. Maaske vil d'Hrr. Redaktører af »Næstved Tidende« og »Ringsted Folketidende« være saa elskværdige at definere mig Forskellen paa denne Landbrugets frie Organisation og Fagforeningernes Tyranni. Jeg vil i saa Tilfælde være dem meget taknemmelig. Som Medlemmer af d'Hrr.s egen Fagforening har de jo al fornøden Sagkundskab i saa Henseende.

Men Hensyn til den Arbejds- og Erhvervsfrihed, som iøvrigt præger Landbrugets frie Organisationer i Praksis, gjorde jeg opmærksom paa, at Andelsudvalget, formentlig i Erkendelse af, at den i Lovforslaget til Værn for Arbejds- og Erhvervsfrihed foreslaaede ubetingede Erhvervsfrihed maatte modereres kraftigt for Landbrugets Vedkommende — med Tilslutning fra Landbrugsraadet. De samvirkende danske Landboforeninger og de danske Mejeriers Fællesorganisationer havde foreslaaet følgende Ændring til dette Lovforslag:

> »Dette skal dog ikke være til Hinder for, at en Kreds af Personer, der slutter sig sammen for i Fællesskab at indkøbe eller producere visse Varer til Forbrug eller Anvendelse i deres Bedrift eller for i Fællesskab at behandle forædle eller sælge de af Medlemmerne selv producerede Varer, kan vedtage indbyrdes, at Deltagerne ska lade hele deres saaledes foretagne Indkøb, Produktion eller Salg gaa gennem Sammenslutningen, alt dog under Forudsætning af, at Virksomhedens Overskud fordeles til Deltagerne i Forhold til disses Andel i Sammenslutningens Omsætning.«

At den deri foreslaaede Ret var en absolut Nødvendighed for Andelsbevægelsen, dersom den skulde udøve sine Funktioner, understregede jeg kraftigt, men for det første betød saadanne indbyrdes Aftaler en absolut Begrænsning i den enkeltes og de udenforstaaendes Dispositionsret og Erhvervsfrihed, for det andet kunde det ikke alene være Landbruget, Handels- eller Produktions-Andelsforeninger, der havde Ret til at træffe samme indbyrdes Aftaler, de var lige nødvendige for alle og for det økonomiske Liv i det hele taget, ogsaa for Arbejderne, og Retten maatte være lige for alle, og for det tredie var de indbyrdes Aftaler, Fagforeningsmedlemmer træffer om Overholdelse af en forøvrigt ikke ensidig fastsat, men ved Forhanrling med Arbejdsgiverorganisationer aftalt Overenskomst for Arbejderne, i deres Stilling i Produktionen præcis det samme, som Andelsorganisationernes Aftaler. Aftaler, hvis Formaal var at gavne Medlemmerne og højne Standens økonomisk og socialt.

Heller ikke her kan jeg se anden Forskel end, at Landbruget kræver en Ret for sig, som dets førende Blade og Politikere kritiserer os andre paa det voldsomste for at udøve.

Men vil de Herrer ogsaa her definere Begreberne for mig, skal jeg være meget taknemmelig. Vi bør jo kunne forstaa hverandre.

Idet jeg som sagt forudsætter, at disse oplysende Bemærkninger ikke er noget alvorligt Indgreb, hverken i den for Landbruget saa betydningsfulde Arbejds- og Erhvervsfrihed eller i de Herrer Redaktørers bladmæssige Dispositioner forventer jeg ogsaa, at denne »kraftige Mundfuld Fagforeningspolitik« tilstilles den frie og uhindrede Vej til Læserne, som den maaske ikke fortjener. Saa meget mere, som man derved har et autentisk Grundlag til fortsat Drøftelse af Fagforeningernes tyranniske Politik i Modsætning til Landbrugets frie og liberale Organisationer.

Landarbejderforbundet, den 6. Juli 1928.

Oscar Levinsen.

Ugens Hændelser.

Den norske Byggekonflikt synes nu at være umiddelbart foran sin Afslutning, idet der er stillet et nyt Mæglingsforslag, der har faaet Tilslutning fra alle interesserede Parter, den bebudede Sag mod Fagforeningerne vil, i Tilfælde af Mæglingsforslagets Vedtagelse, bortfalde.

Den portugisiske Regering har ratificeret Washington-Overenskomsten om 8-Timers Arbejdsdagens Gennemførsel.

Dermed har, siden den af England ved Aarets Begyndelse fremsatte Revisionsbegæring, som blev afvist af det internationale Arbejdsbureaus Forvaltningsbureau, fire Stater, nemlig foruden Portugal ogsaa Luxemborg, Cuba og Spanien ratificeret Overenskomsten. Spaniens Ratification er ligesom Frankrigs gjort afhængig af den Betingelse, at de vigtigste Stater i Europa ligeledes ratificerer Overenskomsten.

•

Af de 11 Dødsdomme, der er afsagt i den bekendte Schakly Proces i Moskwa — er de 6 blevet ændret til 10 Aars Fængsel.

•

Havnearbejderstrejken i Amsterdam er nu definitivt bragt til Ophør og Arbejdet genoptaget.

•

Mexicos nye Præsident blev General Obregern, der er den nuværende Præsident Calles nære Ven og politiske Meningsfælle.

Den hidtil førte Politik vil blive fortsat uforandret.

•

Under en bevæget Debat forleden i den tyske Rigsdag, under hvilken den nationalistiske Deputerede *Strasser* udskældte vor Partifælle, Finansminister *Hilferding* og betegnede ham som »Negerjøde«, hvilket foranledigede *Löbe* til at udelukke ham fra Møderne, vedtoges et Tillidsvotum til det ny Ministerium med 261 Stemmer mod 134, mens 28 undlod at stemme. Vedtagelsen skete saaledes med absolut Flertal.

•

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse har i Regnskabsaaret 1926—27 udbetalt 7½ Mill. Kr. til de arbejdsløse Medlemmer.

•

Handels- og Kontormedhjælpernes Kongres i Odense har vedtaget at udsende til Urafstemning Forslag om Forbundets Indmeldelse i »De samvirkende Fagforbund«.

•

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge gaaet ned med kun 148 Mand — fra 38,903 til 38,755 Arbejdsløse. I Hovedstaden har der været Stigning i Arbejdsløsheden.

Landarbejderfaget har et Arbejdsløshedstal paa 1053, hvilket er en Nedgang paa ca. 70 Mand.

•

Venstres Generalrepræsentant vil vide, at Regeringen i Begyndelsen af August vil indstille, at Valgmandsvalgene afholdes den 18. September, hvorefter selve Landsthingsvalgene finder Sted den 25. September.

Derimod vides det endnu ikke, hvornaar Landstingsvalget vil blive indkaldt som Valgforsamling for at vælge de tingvalgte Medlemmer, men antagelig vil det ske, saasnart Landstingsvalget er udskrevet, altsaa i Begyndelsen af August Maaned.

Landsthingsvalget nærmer sig.

Om et Par Maaneder indtræffer den Dag, der vil kunne sætte Skel i Danmarks politiske Historie, om blot alle Arbejdere og Smaakaarsfolk i By og paa Land, alle demokratiske Medborgere, forstaar denne Dags afgørende Betydning.

Der skal være Landstingsvalg

i Halvdelen af Landet, nemlig i følgende Omraader: Sjælland udenfor København—Frederiksberg, Lolland-Falster, Bornholm og den Del af Jylland, der ligger Syd for en Linje Aarhus — Lerbjerg — Silkeborg — Silkeborg — Skive — Struer — Thyborøn.

Som Situationen er, er der den største Sandsynlighed for, at Venstre og Konservative for første Gang i Danmarks politiske Histori **mister Flertallet i Landstinget.**

Dette betyder i Virkeligheden, at

Ministeriet Madsen-Mygdal kan styrtes

ved dette Valg. **Ministeriets Skæbne ligger i de paagældende Vælgeres Haand.** Den forestaaende Valgdag kan ikke alene sætte Bom for en Fortsættelse af Reaktionens Hærgen, men ogsaa blive Udgangspunktet for Fremtidens demokratiske Genrejsningsværk.

Ministeriets Chef aner Nederlaget for de forenede Regeringspartier. Han drager derfor Landet rundt og søger i Eftermiddags-Vennemøder for en Entré af 50 Øre eller 1 Kr. pro persona at stramme Venstres Vælgere op, og Højres Fører Christmas Møller anraaber Højres Vælgere om at tage Check-Bøgerne i Brug for at fylde Højres Valgfond.

Der er saamænd heller ingen Tvivl om, at baade Venstre og Høire vil kunne øse rigeligt af

Millionærernes Valgfond.

De Formueejere, der tjener 12—13 Millioner Kr. om Aaret i Skattelettelse paa Bekostning af de Gamle, de Syge og de Arbejdsløse, skal nok vise deres Taknemmelighed baade overfor Venstre og Konservative, for at disse Partier kan være rustede til Kampen mod Socialdemokratiet.

Kampen bliver haard.

derom er der ingen Tvivl, maaske en af de haardeste, vi har været ude i. Et vældigt Oplysningsarbejde blandt Vælgerne er nødvendigt, men skal det gennemføres til Bunds, kræves der hertil, foruden Agitatorers og Bestyrelsesmedlemmers frivillige Arbejde, Penge og atter Penge til Tryksager, Lokaleleje etc.

Overfor vore kapitalstærke Modstandere har Socialdemokratiet kun ét at stille: **Arbejderes og Smaakaarsfolks Sammenhold og Offervilje!**

Dette har baaret Socialdemokratiet frem til at være vort Lands største Parti, og det skal ogsaa bære os frem til den endelige Sejr!

Vore Valgfondsmærker

er nu til Købs overalt, i Fagforeninger og Vælgerforeninger, paa vore Bladkontorer og ved alle socialdemokratiske Møder — ikke alene dér, hvor der skal være Valg, men **i hele Landet**.

Mærkerne, der koster 50 Øre pr. Stk., bærer Portrætter af to af Socialdemokratiets Pionerer, P. Knudsen og A. Mundberg, der sammen med C. C. Andersen var de første i **det Landsting, hvis Erobring Kampen nu gælder!**

Vi retter derfor den indtrængende Appel til alle Landarbejdere:

Styrk Socialdemokratiets Valgfond!

Forbered Reaktionens Nederlag!

Køb mindst ét Valgfondsmærke til hver socialdemokratisk Kvinde eller Mand!

Fra Arbejdsløshedskassen.

Naar disse Linier kommer Medlemmerne i Hænde, har Arbejdsløshedskassen under Adresse: **Til Afdelingernes Formænd! — tilstillet alle Afdelinger et Cirkulære,** hvori meddeles, hvor stor en Sum **paagældende Afdeling er paalignet i Ekstrakontingent,** jfr. Bestemmelsen i Vedtægternes § 15.

Da dette Ekstrakontingent efter Bestemmelsen skal være indbetalt direkte til Arbejdsløshedskassen den 1. Novbr. d. A., maa det nu **blive**

Afdelingsformændenes Pligt snarest at forelægge denne Sag for en lovlig indvarslet Generalforsamling eller et Medlemsmøde, for at der kan tages Beslutning om Formen for Paaligningen af og Opkrævningen hos Medlemmerne.

Dersom ovennævnte Cirkulære ikke skulde være kommet en enkelt Afdelingsformand i Hænde, **bedes paagældende straks rette Henvendelse herom til Kontoret,** og Cirkulæret skal da omgaaende blive sendt.

Cirkulæret er afsendt efter den Formands Adresse, som man her officielt i sin Tid har faaet anmeldt. Skulde der nu i Mellemtiden være foregaaet Formandsskifte, hvorom Kontoret ingen Meddelelse har faaet, maa **den øvrige Afdelingsledelse jo være opmærksom herpaa** og foranledige, at Cirkulæret kommer i de rette Hænder, eller i hvert Fald underrette Kontoret.

I ganske enkelte Tilfælde har man slet ingen Adresse paa Afdelingens Formand, og Cirkulæret er i saa Tilfælde sendt efter Kassererens Adresse. Ogsaa herpaa bedes den øvrige Afdelingsledelse være opmærksom for i fornødent Fald straks at reklamere overfor Kontoret.

Med kammeratlig Hilsen.

P. F. V.

Sofus Westergaard.

Carl Broløs.

Hvem er vore Dommere?

Hvem er Madsen-Mygdal og de Forsamlinger, der i Selvejerbiler skarer sig om ham paa Møderne for at holde Dom over Arbejderne? Hvorledes stillede de sig i de Aar, da Grunden blev lagt til den Krise, der nu har ramt dem selv?

Sidste Lørdag var der i Hjørring samlet 1200 Mennesker for at høre og hylde Statsministeren, og »Vendsyssel Tidende« beskriver dem i følgende Ord:

»Det var en Forsamling af alvorligt interesserede Mænd og Kvinder, der var kommet for at høre Madsen-Mygdal. Bedre Tilhørere end disse Hjemegnens Bønder og Borgere har Statsministeren vist aldrig haft.«

Det var altsaa en Forsamling, der vejede noget og ganske anderledes tungt end de løse Elementer af Arbejdere, der 8 Dage før samledes til »Dyrehavebakkefest« om Stauning og har deres Hjem, hvor Arbejdet er at finde. Og de var stolte af Hjemmets Søn, der nu er bleven Statsminister. »Vi er stolte af dig, Madsen-Mygdal!« sagde de til ham. »Du har ligesom visket Støvet af Venstres gamle Politik. Det skal du have Tak for!«

Lad os se lidt paa dem, som de staar der og holder Dom og med Madsen-Mygdal siger: Det er Arbejdernes Skyld!

Der er først Madsen-Mygdal. Indtil 1914 var han radikal. Saa kom Verdenskrigen med Fare for, at vi kunde komme med og for, at Brødkorn og andre Livsfornødenheder ikke skulde slaa til og Samfundets Ernæring bryde sammen, men samtidig med Muligheder for svimlende Priser for disse Ting, og for dem, der havde noget at sælge, til at blive umaadelig rige — med lige stor Fattigdom for dem, der skulde købe.

Da var det, at Ministeriet Zahle satte ind med Prisregulering, Rationering og tvungen Udlevering af Brødkorn.

Det var en Streg i Regningen for dem, hvis Muligheder til at blive rige blev begrænset. Madsen-Mygdal var en af de haardeste Modstandere af denne Politik. Han krævede »Verdensmarkedets Pris«, brød med det radikale Venstre og angreb Regeringen.

Nogen helt daarlig Tid blev det dog ikke, thi fra 1914 til 1919 gik Landejendommene op til mere end den dobbelte Pris. Madsen-Mygdal selv opgav sin Stilling som Forstander paa »Dalum Landbrugsskole« og købte »Edelgave«, hvor han oprettede et Mønstermejeri for Børnemælk til København. Dygtigt gjort, men dyrt. Samtidig forpagtede han en stor Herregaard paa Fyn.

Saa kom i November 1918 Freden, og i 1919 kom den første Advarsel fra Naturen: det hastige og stærke Kronefald. Kloge Mænd forstod det og sagde: Skal vi ikke tage Reb i Sejlene og begrænse den voldsomme Indførsel, men Madsen-Mygdal sagde, at den lave Krone kom som »en god Ven«, »Naturens eget Lægemiddel«. Han krævede Frihed og fri Bane, saa skulde Naturen nok selv ordne det hele. Og ligesom Glückstadt lovede Spekulanterne Guld og grønne Skove gennem Handelen paa Østersøhavnene, saaledes lovede Madsen-Mygdal gode Tider for Landbruget, naar man blot lod Friheden raade.

Og de sejrede stort i 1920, men deres første Gerning blev at lade Staten kautionere forLandmandsbanken, den anden at lade Kronen gaa sin skæve Gang og blive endnu mange fleres Ulykke, og endelig i 1924 at løbe fra det hele.

Efter Valget kom saa Madsen-Mygdals sidste Indsats: at gennemtvinge, at Nationalbanken skulde ordne det hele — gennem Kreditindskrænkning og høj Rente. Den Ordning, der gav Banken og Pengemagten hele Magten, satte Staten uden for det hele og tvang Kronen i Pari i Løbet af nogle faa Maaneder.

Alle ved, at ethvert Forsøg fra Ministeriet Staunings Side at lade Samfundet gribe ordnende ind og lade de rige være med til at bære Følgerne, blev afslaaet brutalt — ja med ligefrem Haan. Men denne Politik, som ingen mere end Madsen-Mygdal har Ansvaret for, den maatte — naar Parikronen skulde respekteres, først og fremmest medføre, at naar Kronen gik op til Guldsaa maatte Ejendommene paa ned til Guldværdi. Og Madsen-Mygdals Godsejerskab, der hvilede paa Papirværdi og Papirgæld til 1 Mill. Kr., gik ned til en Guldværdi paa 500,000 Kr. Hans Godsejerskab hang i Luften, og der var uhyggelig langt til Bunden.

Dette er Madsen-Mygdals Forhold gennem Aarene til den Krise, der nu hærger Samfundet. Men naar han nu staar paa Møderne og siger: Lad os tale »ærligt og redeligt« om Forholdene, saa er han selv den, der fører uærlig Tale. Hans »eneste Tale« som hans eneste Politik gaar ud paa at vælte Ansvaret over paa Arbejderne; paa at forfalske Sammenhæng og Aarsag og forvandle Gældskrisen til en Erhvervskrise — en Lønkrise. Han er selv den, der nægter at »respektere Parikronen«.

Og nu de Forsamlinger, der skarer sig om ham paa Møderne, disse »gode Mænd og Kvinder«, der, som »Sorø Amtstidende« skrev forleden, »vedgaar fuldt og helt Arv og Gæld fra Fædrene i dette politiske stoute Amt.«

Gør de nu det? Vedgaar de deres eget Ansvar og egen Gæld? Ja, paa samme Maade som Madsen-Mygdal. De fulgte ham under Krigen i Kampen mod Kornordningen og Prisreguleringen, de fulgte ham i 1919—20, de fulgte ham, da han gennemtvang, at Nationalbanken blev sat til at klemme Livet af dem. Og nu følger de ham igen, naar han kommer ud for at vælte Ansvar og Gæld over paa Arbejderne. Det kalder de at føre ærlig, redelig og ansvarsbevidst Tale.

»Hvad en Mand har underskrevet paa, maa han betale«, siger Madsen-Mygdal. Men det er jo netop det, han ikke vil — og heller ikke kan. Men i Stedet for at sige ærligt og redeligt: Jeg kan ikke, og saa maa Kreditorerne tage Stumperne og Resten af Tabet! saa siger han: Det er Arbejdernes Skyld, og de skal betale!

Ganske vist: Det var Herremændenes Maade at ordne deres Affærer paa i gamle Dage, men helt redeligt var det ikke.

At en Mands Indtægt bliver mindre, naar han mister sin Formue og maa gaa fallit, naar han hverken kan forrente eller betale sin Gæld, er saa ligetil. Men berettiger det ham til at sige som Madsen-Mygdal: Jeg har mistet mine Penge, nu skal min Arbejder have mindre i Løn og betale min Gæld, thi Produktionen kan ikke bære sig! Er det redelig Tale?

Madsen-Mygdal siger paa sine Møder: »Jeg tror, at vi i Sommer er paa Højdepunktet af Krisen. Den er kun forbigaaende og ikke noget imod den, vore Forældre kæmpede med. Den krævede Omlægning af hele Produktionen.

Ingen Usandhed. Den Krise, vore Forældre kæmpede med, var i overvejende Grad en Produktionskrise. Det var for mange en trang Tid, men den kunde overvindes ved

en Omlægning af Produktionen — ved Arbejde. Men den Krise, vi nu staar i, er en Gældskrise, og den kan kun overvindes ved at betale eller gaa fallit. Produktionen — Arbejdet er der, som ogsaa Madsen-Mygdal erkender, intet i Vejen med. Den kan forøges — give Arbejde til flere, men den kan ikke omlægges, og derfor kan den ikke redde os ud af det, der er en Gældskrise.

Den Tid, som Madsen-Mygdal kalder meget sværere end vor, viser just dette. Tiderne var svære nok, og det kneb at skaffe Renter og Afdrag, men Arbejdslønnen steg ustandselig i disse Aar, baade paa Land og i By — ogsaa for Gaardmænd og Husmænd. Og den gav sig Udslag i, at Husmændene blev selvhjulpne og kunde klare sig paa egen Jord, og at Arbejderne kunde spare sammen til at købe Jord og bygge eget Hjem for — en Rejsningstid for Arbejdet og Arbejderne. Det er jo Sandheden om de Tider, som Madsen-Mygdal nu kalder meget sværere end vore.

Vore Modstandere siger, at Stauning gør »den ondeste Gerning, der i lange Tider er gjort i vort Folk«. Men er der ondere Gerning end den at tage fra de fattige og trykke Arbejderne ned for at lette Skatterne paa de rige og til at betale den Gæld, andre har gjort og ikke kan betale. Og er der ondere Tale end den, at fortælle Gaardmændene — for det er jo dem, der tales til — at Krisen alene er Arbejdernes Skyld, at Arbejdsløsheden kun skyldes Lønaftalerne mellem Fagforeningerne og Arbejdsgiverforeningen, at den Nød, den fremkalder, er selvforskyldt og derfor Samfundet uvedkommende, at Arbejderne forlanger, at Samfundet skal betale, for at de kan gaa og drive paa Bøndernes Bekostning.

Saadan er den Mands Tale, der har sat sig til Doms over Arbejderne. Saadan er vore Dommere. Deres Gerning som deres Tale er ond, fordi den gaar ud paa at forvanske Krisens Aarsag og samle og ophidse Bondestanden til Had og Undertrykkelse af dem i Samfundet, der uden egen Skyld er ramt haardest af os alle.

J. M.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

til **Canada**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Linjens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 18. Juli.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 26 Juli.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der sylles i
Grüneberg Eddike

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

I Varmen slukkes Tørsten

bedst af *Gambrin* Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt

GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

Fra Afdelingerne.

Hillerød Afdeling.

Det meddeles herved Medlemmerne, at Formanden træffes hver Tirsdag og Fredag Aften fra Kl. 19—21.

Bestyrelsen.

Svallerup Afdeling

og Svallerup socialdemokratiske Forening afholder 10 Aars Jubilæum Søndag den 15. Juli, hvortil alle Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes til at deltage. Fanerne medbringes. Procession fra Vandværksvejen i Svallerup Kl. 2. Taler i Forsamlingshuset af Forretningsfører Oscar Levinsen og Borgmester Alfred Hansen, Holbæk. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Dans til Kl. 1. Paa Afdelingens Vegne

Chr. Olsen.

Skibby Afdeling

afholder Udflugt til Fredensborg Søndag den 22. Juli fra Skibby Kl. 8. Liste til Paategning vil komme ud til Medlemmerne. Der betales ved Paategning paa Listen.

Bestyrelsen.

Sengeløse og Herstedernes Afdelinger

afholder stor Sommerfest paa Roskilde Kro Søndag den 15. Juli med Gevinstkeglespil og Skydning samt Bal fra Kl. 8 til 2. Omliggende Afdelinger indbydes. Festen begynder Kl. 4 med et Kanonskud.

Festudvalget.

Ondløse Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling paa Ondløse Kro Søndag den 15. ds. Kl. 4. Der foretages Valg af en Kontrolbestyrer. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal. **Ejner Larsen.**

Magleby (Møen) Afdeling

afholder Ekstra-Generalforsamling Tirsdag den 17. Juli Kl. 7½ i Høje Møens Forsamlingshus. Dagsorden: Valg af Fanebærer. Der skal tales om Tærskearbejdsbetalingen. Eventuelt. Alle Medlemmer bedes møde. **Bestyrelsen.**

Tømmerup Afdeling

afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Lørdag den 14. Juli Kl. 7½. Til Behandling: Det nye Overenskomstforslag med Kommunen. Kontingentindbetaling. Mød nu, alle Mand. **H. P. Hansen.**

Fuglebjerg Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag d. 21. Juli Kl. 7½ i Arløse Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde, da det er Pengesager det gælder.

Chr. Christensen.

Ølstykke Afdeling.

Medlemsmøde afholdes hos Kassereren Lørdag den 14. Kl. 8 angaaende Udflugten. Alle Medlemmer bedes møde.

Bestyrelsen.

Sorø Kredsorganisation.

Repræsentantskabsmøde afholdes Søndag den 22. Juli Kl. 1 paa Hotel »Klubben«, Sorø. Forretningsudvalget bedes møde Kl. 10½ og Agitationsudvalgene Kl. 11½.

NB. Sager som ønskes behandlet og kan behandles paa Repræsentantskabsmødet. bedes sendt til undertegnede senest 3 Dage inden Mødet.

Niels P. Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Borsholm Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 14. Juli hos Jens Knudsen, Petermandshus.

Bestyrelsen.

Mørdrup Afdeling.

Ved den ekstraordinære Generalforsamling den 7. ds. valgtes Foderm. Nielsen, Flynderup til Formand og Kontrolbestyrer. Hans Olsen, Mørdrup, blev Næstformand.

Viggo Jensen.

Mern Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Mern Afholdshotel Onsdag d. 18. Juli Kl. 7½ Aften.

Vedtagelse af, hvorledes Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen skal opkræves. **Vald. Hemmingsen.**

Sorø Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes Lørdag den 14. ds. Kl. 8 i Slaglille-Bjernede Forsamlingshus. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes møde, da saa vigtige Ting som Paaligning af Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen foreligger. **Jens Rasmussen**

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri. Gasværksvej 8. København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 29. Fredag den 20. Juli 1928. 14. Aargang.

Arbejdsløsheden paa Landet.

V.

Det danske Landbrug er rent produktionsmæssigt set sundt og i en fortsat Udvikling.

Produktionen er stadig stigende og under passende Produkions- og Afsætningsvilkaar vil det hjembringe umaadelige Summer aarligt. De i sidste Nr. oplyste Tal paa Landbrugets Eksportkonto er jo ganske pæne, endskønt de er fra de 2 daarligste Aar, Landbruget har haft i den sidste Menneskealder. Selv under disse ugunstige Forhold er det ikke saa meget Landbrugets Indtægter det er galt med, som det er selve Fordelingen af Landbrugets Udbytte der er galt.

Ogsaa Bønderne har gennemgaaende faaet for ringe en Del af Udbyttet i de sidste Aar. Men herfor bærer Bondestanden og Venstres økonomiske og moralske eller rettere sagt umoralske Politik Skylden.

Der er gaaet for megen Spekulation i Bonden og hans Politik. At spekulere med Jorden er ikke alene mere indbringende, men ogsaa fuldt saa agtværdigt som at dyrke Jorden. Bonden er ikke bleven Kapitalist herved, men han er bleven hildet i Kapitalismens Garn, betaget af dens Væsen.

Paa dette Omraade har Venstrepressen gjort Bondestanden en sand Bjørnetjeneste. Landbrugets uhyre Gældsbyrde, 4000 Mill. Kroner mod 1700 Mill. Kr. før Krigen, er et Resultat heraf. Denne enorme Forøgelse af Gælden i Landbrugets bedste Aar maatte kunne aabne Øjnene selv paa de mest fanatiske Pinstruppere og overbevise dem om, hvor frygtelig og ødelæggende deres hidtidige og Venstres fortsatte Politik er, men de synes blot med forøget Stædighed at fortsætte ad de gamle Stier og saa iøvrigt at give Arbejderne og Fagforeningerne Skylden og paalægge dem Byrderne.

Det er dog navnlig Arbejderne, der har faaet og stadig faar en altfor ringe Part af det Udbytte, Landbruget hjemtjener.

Siden 1920 er det danske Landbrugs Høst vokset med ca. 30 pCt., Malkekøernes Antal med 27 pCt., Mælkeydelsen pr. Ko med 35 pCt., Hønseholdet med 23 pCt. og Flæskeproduktionen med 240 pCt. Gennemsnitlig er Produktionen vokset med 5 pCt. pr. Aar. Og vi befinder os endda i en langt stærkere Udvikling af Landbrugets dyriske Produktion. Her er alt altsaa inde i den rigtige Gænge, men det ejendommelige er, at den rivende Udvikling tiltrods er der ikke bleven Plads til flere Mennesker ved Landbruget, og der er heller ikke bleven bedre Kaar for dem, som deltager i selve Produktionen. Kapitalbyrden sluger helt det forøgede Udbytte, den voksende Produktion giver.

Der tiltrænges aabenbart Landboreformer, der hindrer Kapitalen i stadig at sluge Jordens Afgrøde, medens dets Arbejdere lever i Fattigdom. Bekæmpelse af Jordspekulation kunde være en saadan Reform. Det kan ske gennem Skatter, der tager Samfundets Part af Jordens Høst og samtidig trænger Kapitalen ud, det kan ske ved, at Udbytningen af Landarbejderne begrænses og forhindres.

Klagerne over Landbrugets høje Skatter er nemlig ikke berettigede. Fejlen er tværtimod, at Skatter og Arbejdsløn har været for lave i de gode Aar, derfor bliver der Plads til Anbringelse af nye Gældsbyrder. Derimod skulde Jordskatterne formentlig følge Landbrugets Konjunkturer ret nøje, saaledes at de steg automatisk med de gode Tider og faldt med de daarlige Tider. Det vilde være i selve Landbrugets virkelige Interesse. En kraftig Organisation af Landarbejderne kan ved i afdæmpet Form at følge samme Politik yde sit Bidrag til at holde usund Kapitalbehæftelse fra Landbruget ude. At Lønninger og Skatter stiger med gode Tider for Landbruget er en af de vigtigste Betingelser for at holde den usunde Kapitalbehæftelse ude fra Landbruget og som saadan ogsaa i Landbrugets egen Interesse.

Hvad Landbruget sparer i Arbejdsløn og Skat bundfælder sig hurtigt i Form af forøgede Rentebyrder, og det har hverken Bonden, Arbejderne eller Staten nogen Interesse i.

Men den danske Jord kan give endnu større Udbytte og samtidig give Beskæftigelse til mange flere Mennesker.

Naar man ved Sommertid beragter de danske Agre, faar man et Indtryk deraf. Rene og velholdte Marker veksler uden iøjnefaldende naturlige Grunde med Marker med Tidsler, Agerkaal og andet Ukrudt.

Veldrænede Marker veksler med vandlidende og sure Marker. Her er Omraader, hvor Produktionen kan sættes betydeligt op og hvor der er Brug for mange Hænder, først til at forøge Jordens Afgrøde, dernæst til at bjerge den.

Eller dersom man betragter Ejendommenes Husdyrstalde. Hvordan skifter dette ikke fra Gaard til Gaard. De veldrevne Ejendomme producerer ofte det dobbelte af, hvad tilsvarende ikke veldrevne Ejendomme frembringer. Ogsaa her er Plads til Reformer og Plads til Mennesker.

Men Landbrugets Hovedfejl er dets Frygt for at beskæftige Arbejdere og navnlig voksne Arbejdere.

Et Landbrug som det danske kan nu ikke drives ved Børn og unge Mennesker, dersom det stadig vil være i Spidsen. Det er voksne Mænds Arbejde at lede et Landbrug, men det er nu ogsaa voksent Mands Arbejde at udføre mange af Landbrugets Funktioner.

At passe en Kreaturbesætning kan man ikke sætte en 16—18 Aars Knægt

(Fortsættes Side 3)

Forbundet har i Juni 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Juni	For Maj & Restanc.	Afdelings-materiale.
Aarby	285,90		4,05
Allerslev		79,45	
Alsted			
Aversi-Thybjerg	96,25		1,50
Baarse	52,75		
Benløse		105,60	
Bjergby-Mørkøv	49,25		
Bogø	61,05		1,47
Borre (Møen)	61,05		
Borsholm			
Borup			
Boslunde	97,75		0,62
Brorup-Valby		46,75	
Dalby		17,00	
Dalmose	21,25	29,75	3,86
Damsholte (Møen)	433,40		4,00
Egerslevmagle	42,50		
Everdrup		87,65	
Fanefjord (Møn)	259 95		
Faxe	155,35		
Fensmark	93,50		1,45
Ferslev-Vellerup	25,50		
Flakkebjerg	21,25	8,50	
Fodby	72,25	40,00	10,87
Fredensborg	85,00	72,25	6,71
Frøslev		41,50	
Fuglebjerg	185,00		3,00
Fuglede	170,00	115,50	
Følleslev-Særløse	25,50	72,40	4,98
Ganløse	46,75	21,25	
Gevninge-Herslev		61,20	2,50
Gimlinge	15,10	23,60	
Gissegaard-Nordrup		43,60	
Glumsø	47,30	95,15	
Grevinge	25,50	8,50	
Gundersiev	77,60		
Gundsølille		21,25	
Gundsømagle	85,00		
Gyrstinge	56,90		2,68
Haarlev	59,50		
Halsnæs		27,05	
Hammer	85,00		
Haraldsted	186,05		
Haslev	12,75	24,00	1,50
Hastrup-Særløse	54,45		
Hellested	29,75		7,30
Helsinge-Drøsselbjerg	129,70		19,27
Helsinge-Valby	4.25	34,00	0,31
Herfølge	76.50		
Herlufmagle	103,55		1,25
Herløv-Lyngby	355,25		
Herstederne		47.85	
Hillerød	42,50	256,50	
Hjembæk	114,75	59,50	
Hjertebjerg (Møen)	155,95		4,50
Holtug-Gjørslev	25,50	17,00	5,00
Hyllinge			
Hørve-Faarevejle	8,50	12,75	
Jordløse		8,50	
Jungshoved	37,30		
Jydstrup			
Jægerspris		22,35	
Karlslunde	110,50		
Kr. Hyllinge		86.10	
Kirkerup	85,75	70,50	
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	19,35		
Kjøng	39,35		0,25
Klippinge-Magleby	56,35	27,70	
Kongsted	211,20		
Konstrup-Tølløse	105,90		9,50
Korsør	63,75		
Kundby	146,70		3,20

SJÆLLAND	For Juni	For Maj & Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby	17,00	12,75	
Lejre		55,25	
Lellinge	30,30	25,50	0,10
Lidemark	36,20		1,50
Lundby			
Løve	12,75	12,75	
Magleby (Møen)	115,80	157,95	10,00
Mern			
Munke-Bjergby	29,75	29,75	1,65
Mørdrup	85,75		
Nidløse	56,35		12,89
Nordrup	47,40		0,87
Nyraad	42,50		
Næstelsø-Brandelev	115,80		
Ondløse	101,35	55,25	
Ottestrup-Sorterup	68,30		1,25
Præstø	119,55		9,77
Raklev	97,75	89,25	
Regstrup	37,60	53,50	
Ringsted	38,25		
Roholte		17,00	
Ruds-Vedby	144,40		
Rønnebæk			
Rørby			
Samsø	305,50	216,75	2,00
Sengeløse	102,55		
Skamstrup	199,30		
Skibby	233,70	88,30	45,00
Skørpinge-Faardrup			
Slangerup	57,60		
Sludstrup			
Smørum	183,25		
Snesere	171,05	60,60	
Sneslev	34,00	55,25	0,61
Sorø	91,60	68,45	
Stege (Møen)	172,20		
Stenmagle	72,25	38,25	1,70
Stensved		175,70	
Stigsnæs		76,50	
Stillinge			
Storehedinge	122,35		
St. Merløse		149,35	3,75
Strø			
Svallerup	43,90	47,05	
Sværdborg	99.00		
Syv	110,50		
Sæby-Buerup	41,10		
Sdr. Dalby		25,50	
Terslev	152,60		
Thestrup	81,30		
Thorslunde-Ishøj		34,00	
Thune	59,50	29,75	2,50
Thureby			
Tjæreby	21,25		8,36
Tornemark		12,75	
Tudsenæs		14,50	
Tømmerup	56,35		
Ubby	180,70		
Uggerløse	40 90	13,05	2,57
Ulsø	199,75		
Valløby-Taarnby	152,20		6,85
Vejlø	164,10		6,15
V. Egede		139,05	
Vetterslev-Hømb	23,60		
Viemose	145,25		10,00
Viskinge		62,50	
Volderslev-Gørslev	25,50	21,25	1,70
Vordingborg	233,20		
Ølstykke	42,50		
Ørslev	181,25		
Ørsted	79,50		

hvorfor herved kvitteres $^{10}/_{7}$ 28.

Lorents Petersen.

Dommen over Nobile.

Wienerbladet »Arbeiterzeitung« skriver bl. a. følgende:

Amundsen har ofret sig for at redde forsvundne Mennesker — det er det store, det straalende ved denne Tragedie. Han gik til Grunde, fordi en naragtig Eventyrer ansvarsløst legede med Menneskeliv — det er det sørgelige, det nedslaaende ved denne Tragedie. En herlig Europæer er død, og en ynkelig Fascist lever videre — det er det skændige, det oprørende ved denne Tragedie.

Denne Nobile-Flugt er en Forbrydelse begaaet af Mussolini og en skrydende General for at gøre Reklame for Fascismen. Ingen Forskertrang, ingen videnskabelige Formaal, ingen Helteaand adler denne Eventyrer. Kloden skulde for Fremtiden dreje sig om Pavekorset og Fascistflaget — for disse sørgelige Symbolers Skyld maatte Nobile, som ikke er nogen Fører, men halvt en Yngsteløjtnant, halvt en Komediant, flyve endnu en Gang over Nordpolen, maatte stige op med et daarligt udrustet og daarligt styret Luftskib, lastet med Mennesker, som ikke vidste, hvad det var for en opblæst Udueligheed, som førte Kommandoen. Man bragte Flagene i god Behold til Nordpolen, men Menneskene blev ikke bragt tilbage i god Behold.

I Sandhed en vidunderlig Reklame for Mussolinis Italia, dette Land, som forlanger Verdensrekorder af sine Digtere, Boksere og Flyvere til Fascismens Ære — Verdensrekorder eller Heltedøden.

Nu: Heltedøden har General Nobile vidst at undgaa for sin egen Person — men en Verdensrekord har han sat, en Verdensrekord i forbryderisk Letsindighed og modbydelig Fejghed.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet skal være ankommet til Bladets Kontor senest Tirsdag i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor er Mandag.

(Fortsat fra Side 1)

til, dersom man vil have noget ud af det. Statskonsulent Mørkeberg udtalte forleden, at vi manglede 100,000 dygtige Fodermestre i Danmark.

Selv om det er Overdrivelse, er der meget rigtigt i det. Men hvorfor mangler Landbruget mange Tusinde Fodermestre. Simpelthen fordi det selv har drevet deres Folk til Byerne. Bønderne har set mere paa Billigheden end paa Kvalifikationerne. Stadig unge Mennesker til Landbruget og bort med de voksne Arbejdere. Bort med dem, der efterhaanden har lært at øve Landbrugets Gerning og ny og ukyndig Arbejdskraft i Stedet. Det er jo Sandheden.

Hvorfor beholder Landbruget ikke de Mennesker, der efterhaanden lærer Fodermestergerningen og har Lyst og Anlæg for det. Giv dem Mulighed for at tjene deres Brød i Landbruget og stifte Familie der, saa kommer de 100,000 dygtige Fodermestre efterhaanden af sig selv. At Landbruget og Bonden vil tjene derved er der ingen Tvivl om, blot han kan gøre sig fortrolig med, at det »billigste« ofte er købt forbandet dyrt.

Foruden Renholdelse og Afvanding af Jorden kan Høsten og forøges med at tilføre Jorden de rette Stoffer, og det rette Kvantum af Gødning og Kunstgødning. Dette Arbejde gaar vel fremad, men kunde forceres langt stærkere. Der er derfor mange Muligheder for at forøge Landbrugets Produktion og at give Brød og Arbejde til langt flere Arbejdere, og saa er her det store Spørgsmaal om Ændring af Landbrugets Produktion, saasom en videre Udvikling af Frøproduktionen. Gemyse og Konserves af Grøntsager etc. slet ikke berørt. Denne Form for Landbrugsproduktionen indtager en ganske underordnet Stilling i Danmark. Her er mange andre Lande langt forud for os. Dansk Landbrug har mange naturlige Betingelser paa disse Omraader, men hele Interessen samles om den dyriske Produktion, og der drives ingen væsentlig Propaganda i Udlandet for at skabe et Marked for danske Produkter af denne Art, hvad naturligvis er en Betingelse. Endda kunde en saadan Produktion ikke alene give meget Arbejde og et godt Udbytte, men den kunde ogsaa i væsentlig Grad regulere de Konjunktursvingninger, som dansk Landbrug er saa hjemsøgt af, fordi det er koncentreret om den dyriske Produktion.

Oscar Levinsen.

Storagrarernes Organisationsvælde.

To Gaardejere idømt Bøder, fordi de sælger Mælk til et Fællesmejeri. — Hvad Hr. Pinstrup kalder for Frihed.

Til Hobro Social-Demokrat meddeles om en Affære, der kaster Lys over den haandfaste Maade, hvorpaa man gaar frem fra Landbrugsorganisationernes Side mod dem, som forbryder sig mod Organisationen.

Affæren er fra Aars, hvor to Gaardejere, Niels Chr. Christensen og Lauritz Laugesen fra Sjøstrup, havde begyndt at levere Mælk til det ny Fællesmejeri i Byen. Sagen behandledes paa en Generalforsamling i Andelsmejeriet, hvor det vedtoges, at de to Mænd skal bøde hver 500 Kr. til Mejeriets Kasse, og tilmed have deres Andel forbrudt. For at sikre sig Pengene vil man fradrage dem i Gaardejernes Tilgodehavende hos Mejeriet.

Den ene af dem har tidligere i et Par Aar været udelukket af Mejeriet, fordi han var begyndt privat at sælge Mælk i Aars og i Aalborg direkte til Byens Handlende. Ogsaa dette blev betragtet som en Forbrydelse og straffet. E. P.

Bladet bemærket meget rigtigt hertil:

— Ovenstaaende Eksempel fra Bøndernes Organisationsliv taler sit tydelige Sprog om, hvordan man indenfor Landbruget handler i Organisationslivet. Netop i denne Tid raser Madsen-Mygdal og Pinstrup forbitret mod Arbejdernes Organisationer, og daglig taler Venstrepressen om Fagforeningernes Tyrani og Overgreb. For ikke lang Tid siden var den borgerlige Presse voldsomt forarget over, at et forhenværende Fagforeningsmedlem, som var slettet for Gæld, ikke kunde blive genoptaget i sin Fagforening uden at betale den Restance, han skyldte, ialt 20—30 Kr., i Overensstemmelse med Foreningens Love.

Men hvad siger Venstrepressen til Organisationstyraniet i Sjøstrup? Tænk, at et Mejeris Generalforsamling konstituerer sig som Domstol og aabenlyst i det »frie danske Samfund« idømmer Folk saa store Bøder som 500 Kr. Hvilke fnysende Artikler vil der ikke være Stof til i »Aalborg Amtstidende« — og i det nye Frihedsorgan »Nationaltidende«!

Hvorfor har Venstrepressen ikke forlængst faaet fat i dette uhyggelige Udslag af Organisationens »Magtsyge«? Hvorfor har det ikke forlængst været paatalt i de Blade, der daglig leder efter Organisations-»Overgreb«? For det skulde da vel ikke være saaledes, at det kun er Arbejdernes Organisationer, der skal angribes, og hele Kampagnen saaledes kun være Hykleri og Forlorenhed?

Alle nugældende Overenskomster kan faas fra Forbundskontoret.

Klassekamp!

Ved en stor Landarbejderfest i Fensmark paa Sjælland udtalte Red. Borgbjerg bl. a.:

For første Gang i dansk Politiks Historie kan vi slaa den forenede Konservatisme og Moderation i selve Landstinget, altsaa ramme Reaktionen i Hjertet.

Madsen-Mygdals Eftermæle bliver dette: han tog fra de Fattige og gav til de Rige! Gid det Eftermæle maa blive skrevet ham allerede i September.

Han tog 30 Mill. Kr. fra de Arbejdsløse, Syge, Gamle, Arbejdsinvalider, Tilskadekomne og Omkomnes Efterladte, og 20 Mill. Kroner fra Tjenestemændene, mest fra de daarligst stillede. Til Gengæld fik en Godsejer, Ejer af 400,000 Kr. i Holbæk Amt, en Skattenedsættelse paa 1200 Kr., men i Københavns Amt blev en stor Formueejers Skat nedsat med 87,000 Kroner!

Hvem i denne store Forsamling af Landboere har mærket nogen Skattelettelse? Lad ham melde sig! (Ingen melder sig. Almindelig Munterhed).

Venstre er vanslægtet fra sine Fædre, der støttede Arbejdernes Organisationer, ogsaa med Bidrag i Penge og Levnedsmidler. Samlede førte Bønder og Arbejdere Kampen mod Estrup. Bondestanden udbyttes stadig af Kapitalen, der nu har tilegnet sig over to Trediedele af Jordens Værdi. Tænk, hvilket nyt og bedre Danmark socialdemokratiske Arbejdere og frisindede Bønder kunde skabe, hvis de gik sammen mod Kapitalismen, der er begges Fjende. Og mod dens Forbundsfælle: Militarismen. Vi trænger til en skærpet Aktielovgivning, til Forebyggelse af en ny Opblussen af de sidste 10—15 Aars Svindel, og til en kraftig Lovgivning mod Trusternes Udbytning, baade af Producenter og Forbrugere.

Madsen-Mygdal har rejst en Klassekamp saa utilsløret og hensynsløs, som endnu ikke set i Danmark. I Spidsen for Storbønderne gaar han sammen med Bourgeoisiet og Bankerne for at slaa Arbejderklassen ned og lade den bære alle Følgerne af den kapitalistiske Svindel. Beholder han Magten, skal det sidste mægtige Statslaans Forrentning paalignes hele Folket; Hjælpekasserne skal ødelægges, det sidste Aandehul tilstoppes for Arbejderklassen, saa den tvinges til Kapitulation og atter, som i gamle Dage, maa gaa for, hvad Herren vil byde. Arbejdernes Organisationer skal slaas i Stykker gennem Tugthusloven.

Men se, om noget Venstreblad tager Ordet mod det jyske Andelsmejeri, der forleden idømte to Medlemmer svære Bøder, fordi de solgte Mælk til Private! Eller tog »Sorø Amtstidende« Afstand fra de vestsjællandske Roedyrkere, der i Efteraaret truede med Produktionsstandsning overfor Sukkerfabriken. Bøndernes Formand, Venstremanden Gaardejer Fr. Olsen, Birkemosegaard, fremhævede, at Foreningen burde tømres saa stærkt, at Fabriken maatte forhandle med den om Prisen, og saaledes, at ingen Landmand tegner Roer paa egen Haand og til de Priser, Fabriken sætter. Hertil gav Foreningens Medlemmer enstemmig Tilslutning. Dirigenten, Sognefoged Rasmus Petersen, ligeledes Venstremand, udtalte: Vort Maal er: uden Enighed med vor Bestyrelse ingen Roer! — Der var, sagde Formanden, desværre nogle større Landmænd, som gerne vilde forhandle selv, og nogle smaa, som vilde spare 50 Øre i Kontingent, fordi de selv passer deres Roer, »men det er en Fejl at slide i Stedet for at tage til Møde. Der er Penge i Roerne!«

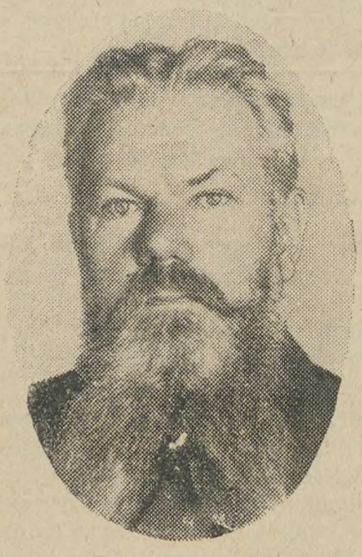

— Proprietær N. Chr. Nielsen, Sigridshøj, forlanger at alle Medlemmer skulde bindes ved Hjælp af store Mulkter. Formanden svarede: Det er netop, hvad vi vil! Og han tilføjede: »Det kan ikke kaldes Organisationstyranni, at vi slutter os sammen, den Enkelte bør ikke kunne knibe udenom og sætte Prisen ned!« — Proprietær Henrik Petersen, Alstrupgaard, sluttede sig hertil. Vi maa danne en Blok, sagde han. Og man vedtog sluttelig en ny Affattelse af Lovene, hvorefter intet Medlem maa forhandle paa egen Haand og i modsat Fald ifalder Bødestraf.

Altsaa: Landmændene organiserer sig selv paa Kryds og tværs. Bønderne har gennem Andelsmejerier og -slagterier sat Prisen paa deres Varer stærkt op — hvad vi alle maa betale, og heldigvis har de engelske Arbejderes Fagforeninger sat Lønnen saaledes op, at de kan købe dansk Smør, Flæsk og Æg. Men — siger Madsen-Mygdal — hvad vi selv har Ret til og gør klogt i, og hvad det er en Lykke for os, at Englands Arbejdere har gjort, det maa danske Arbejdere paa ingen Maade tillade sig! Dette er Klassepolitik, saa det forslaar: Ret for vor egen Klasse, men Lovens Straf mod andre Klasser, der er fræk ke nok til at ville bruge samme Midler som vi selv.

Dette Hykleri, hvormed Venstrepressen søger at tilsløre dette Forhold, gør denne Form for Klassekamp endnu modbydeligere.

Nu vil de lave Politik paa Blokaden af de finske Skibe. Selv radikale Blade mener i ravnekrogsagtig Spidsborgerlighed, at Finlands Havnearbejdere, som kæmper for Foreningsretten, ikke kommer os ved. — Men tænk, om Englands Kapitalister vilde knuse de engelske Arbejderes Organisation, og der har været Tilløb nok dertil, det vilde være en Katastrofe for dansk Landbrugseksport.

Rhederne blokerede gennem deres internationale Organisation Antwerpen Havn for at lamme Strejken. Derover forargedes intet dansk Venstre- eller radikalt Blad. Atter den samme Klassemoral: én Ret for den ene Part, ingen for den anden.

Kapitalismen er international og maa bekæmpes internationalt. Selvfølgeligt. I den internationale kooperative Bevægelse er da ogsaa de danske Bønders Andelsforetagender og Forbrugsforeninger ivrige Deltagere

Ugens Hændelser.

Mexikos nye Præsident General Obregon, der for ca. 1 Maaned siden blev valgt til denne Post, er under en festlig Sammenkomst i en af Mexikos større Byer blevet myrdet.

Der vil nu sikkert blive foretaget Nyvalg, og hans Efterfølger bliver sandsynligvis hans Forgænger Calles, der som Følge af, at en Præsident ikke kunde vælges paa 2 hinanden følgende Perioder, maatte trække sig tilbage ved Periodens Udløb.

*

Ved et fornylig afholdt Suppleringsvalg til det engelske Underhus valgtes Arbejderpartiet Langbottam med 17,536 Stemmer. Kredsen har tidligere været repræsenteret af de Liberale.

*

Den internationale Transportarbejderkongres i Stockholm, der repræsenterede 77 Organisationer med 2½ Mill. Medlemmer fra 33 Lande, har besluttet at iværksætte Boykot overfor Finlands Produkter, indenfor Haandværk, Industri og Landbrug; det vedtoges endvidere at iværksætte Blokade overfor finske Skibe, der kommer eller afgaar med finsk Last.

*

Skotøjsarbejdernes Kongres i København har vedtaget en Resolution, der paa det skarpeste misbilliger Regeringens Stilling til Erhvervskrisen, og samtidig paa en lydelig Maade giver et Billede af Skotøjsindustriens ulykkelige Stilling.

Resolutionen, som vedtoges enstemmigt, har følgende Ordlyd:

»Dansk Skotøjsarbejderforbunds 19.

ordinære Kongres i København har meget indgaaende beskæftiget sig med den permanente Arbejdsløshed i Faget, og som har ført til, at gennemsnitlig er omkring en Fjerdedel af vore Medlemmer uden Beskæftigelse, og de, der er i Arbejde, er for Størstedelen paa stærkt nedsat Arbejdstid. I Aaret 1927 har vore Medlemmer haft gennemsnitlig 88 ledige Dage hver, hvilket er 29,2 Procent af normal Arbejdstid.

For indeværende Aar har Forholdene været af yderlig skærpet Karakter, og for Øjeblikket er 32 Procent helt arbejdsløse, og kun faa Fabriker arbejder paa fuld Tid.

Aarsagen til disse Tilstande maa søges i den stadig stigende Import af udenlandsk Fodtøj, Produktionsoverskud, som sendes ind paa vort Marked til Priser, der nok giver Mellemhandelen bedre Forretning, men som hverken er til Forbrugernes eller Landets Gavn. I Aaret 1927 indførtes her til Landet 1,100,000 kg. Fodtøj fra Udlandet, Halvdelen af Forbruget, for en stor Del fra Batas Fabrikker i Czekoslovakiet, hvor Arbejderne udbyttes paa det groveste og fører en alt andet end misundelsesværdig Tilværelse. Disse Varer er Dumping-Varer, som derfor ikke levner vor egen Industri Konkurrencemuligheder.

Kongressen udtaler sin skarpeste Protest imod Regeringens og de regerende Partiers Ligegyldighed for disse Forhold, der ødelægger vor Industri og fører til økonomisk Ruin for vore Medlemmer, og vi forlanger, at der, medens det maaske endnu er Tid at redde noget af den danske Skotøjsindustri, fra Regeringens og Lovgivningsmagtens Side foretages noget, der kan dæmme op mod den meningsløse Import af udenlandske, billige, men slette Varer, som Danmark snart er den eneste Losseplads for.

Ligeledes maa vi forlange, at det Samfund, der i saa høj Grad hidtil har forsømt sine Pligter, maa yde vore Medlemmer, som uden egen Skyld er uden Eksistensmuligheder, Understøttelse, saa de og deres Familier kan leve en menneskelig Tilværelse.

*

Der har i Byen Canfrano i Nærheden af St. Sebastian i Spanien været forberedt et Attentat mod Kong Alfons af Spanien og Diktatoren Primo de Riverá. Sammensværgelsen blev imidlertid opdaget og Attentatet forhindret.

*

Det socialdemokratiske Tidsskrift »Socialisten« kunde den 15. Juli fejre 25 Aars-Dagen for Paabegyndelsen af sin Udgivelse.

»Socialisten« er nu et af Danmarks største og mest læste Tidsskrifter.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge gaaet ned fra 38,755 til 38,718, eller med siger og skriver 37 Mand, herefter kan man vist desværre gaa ud fra, at Tallet nu ligger nogenlunde fast.

Landarbejderne har en Stigning i Antallet af Arbejdsløse paa 30 og har herefter ca. 1100 Arbejdsløse.

En Karl groft mishandlet af en Proprietær paa Fyn.

Paa Gaarden »Høbbet«, der ligger midtvejs mellem Faaborg og Korinth, er der i Mandags forefaldet en brutal Prygleaffære.

Paa Gaarden tjente siden Pinse den 45aarige Hans Christian Juhl som Staldkarl. Juhl havde tjent paa Gaarden et Par Gange før, deraf sidst et Aar hos den nuværende Ejer, Proprietær Panton, og det var efter Pantons Opfordring, at Juhl atter havde taget Plads paa Gaarden, hvilket vidner om, at han har været tilfreds med hans tidligere Tjeneste, skriver »Faaborg Soc.-Dem.«. Juhl, der er en usædvanlig godmodig og skikkelig Mand, havde store Vanskeligheder ved at gøre Proprietæren tilpas, og Søndag Aften bebrejdede Proprietæren Juhl, at han ikke havde strøet under Svinene.

Juhl hævdede, at han havde gjort dette og udtalte tillige, at naar han ikke kunde gøre sit Arbejde godt nok, maatte han hellere rejse. Hertil svarede Panton intet, og Juhl gik hen og strøede noget mere under Svinene.

Mandag Morgen kom Proprietæren ud i Gaarden til Juhl og spurgte ham, hvad det var, han sagde om Aftenen. Hertil svarede Juhl, at han havde sagt, at naar han ikke kunde gøre sit Arbejde godt nok, maatte han hellere rejse. Nu blev Proprietæren hidsig og raabte:

»Rejs De bare med Deres Skidt!

Jeg vil ikke have Dem mere i Gaarden!«

Juhl gik efter denne Salut hen i Karlekammeret, men Proprietæren fulgte efter. Inde i Kamret fo'r den hidsige Proprietær løs paa den skikkelige Karl og gav sig til at prygle løs paa ham, og da Juhl søgte at værge sig, dels ved at bide den brutale Proprietær i den ene Finger og dels ved at slaa fra sig med en Træskostøvle, fik han først for Alvor Prygl, idet Proprietæren, der er en yngre Mand, lod Slagene med knyttet Haand hagle ned over Juhls Hoved og Overkrop.

Da Proprietæren vel

havde prygiet saa længe, til han havde tabt Pusten,

blev han forsonlig stemt og sagde:

»Lad os nu glemme dette her og gaa ud og flytte Hestene«.

Den skikkelige Karl syntes ogsaa tilbøjelig til at gaa ind herpaa og gik ud i Marken til Hestene. Herude traf han imidlertid sin Fætter, Ølhandler Koch, Faaborg. Han blev forbavset ved at se Juhl i den Forfatning. Han var

blodig og forslaaet over hele Kroppen.

Da han fik at vide, hvorledes Proprietæren havde behandlet ham, raadede han Juhl til at gaa til Politi og Læge. Juhl fulgte Raadet og gik ind til Læge Ejlers, Faaborg, der udstedte en saalydende Attest:

Hans Christian Juhl, »Høbbet«, konsulterede mig i Dag Kl. 1 Em. Han angiver, at der 3—4 Timer forinden er tilføjet ham forskellige Slag i Ansigtet og paa Overkroppen.

Ved Undersøgelsen findes paa Næseryggen et ca. 1 cm langt, ¼ cm bredt Saar; paa højre Pandehalvdel findes friske overfladiske Smaasaar, ligesom Huden i Panden et Par Steder er blodunderløben. Der er Tegn paa nylig overstaaet Næseblødning.

Bag paa Skulderen findes Hudafskrabninger og saavel her som ned over Ryggen findes blodunderløbne Partier.

E. Ejlers.

Som man ser af denne Attest, har den pryglelystne Proprietær ikke lagt Fingrene imellem. Fra Lægen gik Juhl til Politiet, der optog Rapport over det forefaldne.

Den nævenyttige Proprietær vil nu sikkert

blive tiltalt for Vold paa sagesløs Person,

thi ingen vil tro, at den skikkelige Karl paa nogen som helst Maade har Skyld i det brutale Overfald. Antagelig vil Panton faa en alvorlig Afklapsning, foruden at han kommer til at betale Juhl hans Løn til November, til hvilken Tid han var fæstet, samt Kostpenge efter Tyendeloven.

Til Mennesker!

I vore Dage er det strængt for mange Mennesker; thi der er mange falske Spekulanter. Men er det rigtigt, at Smaafolk maa betale mere i Skat end de store Gaarde og Godser, som muligt er saa rige, at man har Raad til at leje en »Konsulent« til at skrive Tal paa et Papir, og indføre fattige Arbejdere fra Udlandet til dette af Arbejdsløshed og anden Svaghed hærgede Land. Er det forstandigt at dræne Ajlen fra flere Hundrede Kreaturer ud i Stranden, og forsvarligt at slaa de slet behandlede Plovheste med Jernpiske.

Er der Mulighed for at vi kan blive fornuftige her i Landet.

Abbednæs pr. Næstved, Juli 1928.

Niels Rasmussen, Arbejdsmand.

Sorø Kredsorganisation.

Repræsentantskabsmøde afholdes Søndag den 22. Juli Kl. 1 paa Hotel »Klubben«, Sorø. Forretningsudvalget bedes møde Kl. 10½ og Agitationsudvalgene Kl. 11½.

NB. Sager som ønskes behandlet og kan behandles paa Repræsentantskabsmødet. bedes sendt til undertegnede senest 3 Dage inden Mødet.

Niels P. Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Samsø Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 22. ds. Kl. 3 paa Flinchs Hotel. Bestyrelsen bedes møde Kl. 2½. Dagsordenen begendtgøres paa Generalforsamlingen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Ove Jørgensen.**

Kongsted Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling i Kongsted Forsamlingshus Lørdag den 28. Juli Kl. 7½ Aften. Emne: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Medlemmer af Arbejdsløshedskassen bedes give møde.

Chr. V. Holgersen.

Sønder Dalby Afdeling

afholder Medlemsmøde i Dalby Forsamlingshus Lørdag den 21. Juli Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes give Møde.

William Christiansen.

Skamstrup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Mørkøv Hotel Lørdag den 28. Juli Kl. 7½ Aften prc. Dagsorden: Betaling af Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Generalforsamlingen bliver beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu talrigt op, da det er noget, som enhver bør være interesseret i at faa ordnet til alles Tilfredshed. **P. Krogager.**

Karise Afdeling

afholdt Møde og stiftende Generalforsamling paa Karise Hotel den 14. Juli. Til Bestyrelsen valgtes følgende: Carl Harpsøe, Tryggevælde, Formand. Ehlert Kjær Nielsen, Store Linde, Kasserer; Ingemann Pedersen, Karise; Kristian Sørensen, Enghavehuset og Thorvald Steffensen, Tryggevælde. Kontrolbestyrer: Ingemann Pedersen, Karise. Kontroltiden er fra Kl. 10—11 de 5 Dage i Ugen om Lørdagen fra 4—5.

Bestyrelsen.

Korsør Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 27. Juli Kl. 8 paa Landmandshotellet. Bestyrelsesmøde Kl. 7½.

Thorvald Petersen.

Stillinge Afdeling

har den 1. August bestaaet i 10 Aar. I den Anledning afholdes den 29. Juli Kl. 4 i Kelstrup Forsamlingshus en Stiftelsesfest med Taler af Red. Marius Olsen og en af Socialdemokratiets Talere. Kl. 8 afholdes Bal. Medlemmer af andre Fagforeninger samt de socialdemokratiske Foreninger indbydes.

Sengeløse Afdeling

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes i Sengeløse Forsamlingshus Lørdag den 21. Juli Kl. 8 Aften. **L. P. Nielsen.**

Herfølge Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 21. ds. Kl. 7½ i Herfølge Forsamlingshus. Dagsoredenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen og denne er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer.

NB. Bestyrelsesmøde afholdes samme Aften og samme Sted Kl. 7.

Anth. Petersen.

Ulse Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling i Ulse Forsamlingshus Lørdag den 28. ds. Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal. Mød alle.

Georg Nielsen.

Terslev Afdeling

afholder Medlemsmøde i Terslev Kro Mandag den 23. Juli Kl. 7½. Dagsorden: Ekstrakontingentet. **Poul Larsen.**

Jungshoved Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 22. Juli Kl. 2 hos Fisker Peter Hansen, Stavreby. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Ting skal forhandles. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødte Antal Medlemmer.

Peter Olsen.

Snesere Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 21. Juli paa Tappernøje Kro Kl. 8 med følgende Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen samt Overenskomst med Sogneraadet om Stenslagning. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. **Hans Petersen.**

Præstø Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 29. Juli Kl. 2 Eftm. hos Formanden, Christian Jensen, Skibbinge. Dagsorden: Ekstrakontingentet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Christian Jensen.

Jydstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde i Jydstrup Forsamlingshus Lørdag den 28. Juli Kl. 8. Dagsorden: Ekstrakontingentet til Arbejdsløshedskassen. Medlemmerne bedes møde talrigt. NB. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. **Aksel Larsen.**

Brorup-Valby Afdeling

afholder ekstra Genaralforsamling Torsdag den 26. Juli Kl. 8 Aften hos Vilhelm Nielsen, Herluftrollesvej 17, 1. S., Slagelse. Alle Medlemmer bedes møde, da saa vigtige Ting som Paaligning af Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen foreligger. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal. **Carl Petersen.**

Vester Egede Afdeling

afholder Medlemsmøde hos Otto Nielsen, Hesede Skov, Tirsdag den 24. Juli Kl. 7½ prc., hvortil alle Medlemmer bedes møde, da der skal paalignes Ekstrakontingent.

Hans Hansen.

Næstelsø Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes paa Mogenstrup Kro den 22. Juli Kl. 3 Eftm. Dagsorden: Ekstrakontingentet. Alle Medlemmer bedes møde. **A. K. Jensen.**

Karlslunde Afdeling

afholdt Medlemsmøde Lørdag den 14. Juli i »Enighedslyst« i Karlslunde, hvor der behandledes Ekstrakontingentet, som fordeltes paa Medlemmerne, saa hvert Medlem kommer til at betale 15 Kr. 50 Øre, som skal betales i de efterfølgende 3 Maaneder, saaledes at de er betalte senest den 1. November til Formanden. Det bemærkes, at der ikke udbetales Understøttelse, før Ekstrakontingentet er indbetalt.

O. J. Christensen.

Smørum Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 21. Juli Kl. 8 præcis paa Smørum Kro. Alle Restancer skal indbetales senest den Aften. Meget vigtige Sager er paa Dagsordenen, hvorfor alle Medlemmer bedes møde. **P. Henriksen.**

Benløse Bringstrup Afdeling

afholder Lørdag den 21. ds. Kl. 8 pr. ekstraordinær Generalforsamling i »Tokio«, St. Hansgade, Ringsted. Alle Medlemmer har Mødepligt, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. **Bestyrelsen.**

Hyllinge Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 21. ds. Kl. 8 Aften paa Hyllinge Hotel. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen ang. Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. **Bestyrelsen.**

Ubby Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 21. ds. Kl. 7½ hos Roel Rasmussen, Kelleklinte. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Sager foreligger.

Peter Mortensen.

Slangerup Afdeling

holder Medlemsmøde hos Kassereren, Lars Larsen, Onsdag den 25. Juli Kl. 19½. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Alle Medlemmerne bedes give Møde. **Emil Petersen.**

Bland den med

Husk: De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med **Rich's**

Fensmark Olstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 28 Juli Kl. 7½ i Olstrup Samlingshus. Alle Medlemmer bedes møde.

Marius Pedersen.

Sæby-Buerup Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling i Buerup Forsamlingshus Tirsdag den 24. Juli Aften Kl. 7½. Dagsorden: Ekstrakontingentet.

Chr. Larsen.

Viskinde Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 21. ds. Kl. 7½ i Viskinde Forsamlingshus ang. Ekstrakontingentet til Arbejdsløshedskassen.

Fr. Hansen.

St. Merløse Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Merløse Kro Lørdag den 28. ds. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen.

Bestyrelsen.

Hillerød Afdeling.

Det meddeles herved Medlemmerne, at Formanden træffes hver Tirsdag og Fredag Aften fra Kl. 19—21.

Bestyrelsen.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Galante Fotos.

GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. — Opgiv specielle Ønsker.

Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Formænd og Kasserere.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet alene indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet sendes en Fortegnelse med Oplysninger om vedkommende Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.

Under dansk Flag

direkte

til Canada

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.

Kongens Nytorv 8. København K.

Agenter over hele Landet.

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. - White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)
I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5 Kbhvn. B. Tlf. 5150

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE
Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.
S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 26 Juli.
S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 8. Aug.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Enhver Herre
bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der sylles i
Grüneberg Eddike

I Varmen slukkes Tørsten
bedst at *Gambrin*
Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt
GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

Ned med Madsen-Mygdal!

I forrige Uge har Hovedbestyrelsen for Forbundet af Aldersrentenydere afholdt Møde i Randers. Der vedtoges en Udtalelse af følgende Indhold:

Resolutionen.

Hovedbestyrelsen for Forbundet af Aldersrentenydere retter herved en indtrængende Opfodring til alle stemmeberettigede Vælgere, der ved det forestaaende Landstingsvalg i September har den siddende Regerings Skæbne i deres Haand, om at møde frem ved Valgbordene og stemme socialdemokratisk. Tusinder af Aldersrentenydere har ved foregaaende Valg, ogsaa Folketingsvalget i 1926, ladet sig overtale af saakaldte »borgerlige« Politikere og deres Presse til at stemme mod deres egne Interesser, skønt disse Partier alle i Folketinget havde sveget de Løfter, de havde givet Aldersrentenyderne om en Forbedring af deres Kaar. Hvad den sidste skete meningsløse Forringelse af de os knapt tilmaalte Ydelser angaar, har disse vore Lidelsesfæller desværre sammen med os andre dyrt maattet betale.

En Appel til alle humanttænkende Mennesker.

Vi appellerer ikke blot til Aldersrentenydere, men til alle humant tænkende i de paagældende Landstingskredse, om at staa Vagt om de gamles Interesser og gøre deres til at tage Magten fra den Regering, som begaar saa skammelige Misbrug. De nuværende økonomiske Tilstande og de ringe Arbejdsmuligheder, som Regeringen kun har ment at kunne bekæmpe ved Overfald paa Arbejdernes Fagforeninger og Arbejdsløshedskasser, rammer ikke mindst de Medborgere over 50 Aar, idet disse skubbes til Side under den haarde Kamp for Brødet. Naar dertil kommer, at vore Børn paa Grund af Erhvervskrisen afskæres fra at række os en hjælpende Haand, og at vi selv fratages en stor Del af vor Aldersrente, er det ikke underligt, at Tilværelsen for Tusinder Gamle er yderst alvorlig. Vi beder derfor alle ældre Vælgere, der selv er sat udenfor i Kampen for Eksistensen og alle dem, der har naaet en saadan Alder, at samme Skæbne nu snart vil ramme dem, om at sætte alt ind paa Agitationen for en socialdemokratisk Valgsejr. Hvis blot alle de Tusinde Vælgere, der har faaet de Konservatives og Venstres »Kærlighed« til de Gamle at føle, og de, hvem samme Skæbne er tiltænkt, vil gøre deres Pligt, da vil Ministeriet *Madsen-Mygdals* Magt være brudt.

Ned med vore Plageaander!

Aldersrentenydere! Ned med de Partier, der har plyndret os, ikke til Fordel for Landets Økonomi, men til Fordel for de store Skatteydere, Formueejerne og det besiddende Landbrug, Landstingets Magt afhænger af ældre Vælgere. Lad os da lade Regering vide, at vi har fulgt dens Færd og nu tager Hævn for de Taarer og den økonomiske Fortræd, deres Politik har forvoldt. Vi takker Socialdemokratiet for dets Arbejde gennem de mange Aar og den Interesse, de har vist os; de skaffede os Brændsel i Aarene efter 1922. Bekæmp de Partier, der i 1922 forringede vor Understøttelse gennem en 5aarig Nedsættelse og en Forhøjeles af Aldersrentealderen fra 63 til 65 Aar og derefter i 1927 foretog det sidste voldsomme Slag mod os gennem Nedskæringen. Agiter blandt Venner og Aldersrentenydere fra nu af og til Valgets Dag og lad denne blive en knusende Dom over Ministeriet *Madsen-Mygdal.* Ned *med vore Plageaander!*

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri. Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 30. Fredag den 27. Juli 1928. 14. Aargang.

Arbejdsløsheden paa Landet.

VI.

I Spørgsmaalet om at skaffe Plads til flere Mennesker ved Landbruget er Udstykningen af Jorden ogsaa inddraget. Udstykningen af Jorden d. v. s. Oprettelse af Husmandsbrug, er baade en økonomisk og psykologisk Foreteelse og vist navnlig det sidste.

At faa Foden under »eget Bord« er jo et af Udstykningstankens ledende Motiver, om denne Tribut til Selvstændighedsfølelsen og Ønsket om at afgrænse sine Interesser ubetinget er af det gode, er et Spørgsmaal, om man ad denne Vej egentlig løser Befolkningsspørgsmaalet er ogsaa omtvistelig. Indrømmes maa det billigvis, at Udstykningen af Jorden gennemgaaende forøger Produktionen og skaffer Plads for nogle flere Mennesker i første Omgang, men Forestillingen om, hvad der opnaas af Goder paa disse Omraader, er dog stærkt overdrevne. For det første medfører Udstykningen nu ogsaa en stærk Stigning i Gældsbyrden paa Jorden og som saadan en større Tribut til Kapitalen, for det andet faldet Forøgelsen i Produktionen, næsten udelukkende paa Husdyrproduktionens, medens Høsten ikke forøges væsentligt, og Udstykningen virker tilbage paa de industrielle Erhverv, ikke i alle Tilfælde lige gunstigt, og endelig er Husmændenes Kaar nu ikke særlig lyse, for manges Vedkommende ikke væsentlig bedre end Landarbejderens, i alt Fald i den første Snes Aar, efter at de har sat »Foden under eget Bord«.

Spørgsmaalet kan maaske synes noget vidtløftigt, men vilde et Storbrug mon ikke kunne producere forholdsvis det samme eller mere end Smaabruget og give Brød til lige saa mange Mennesker, endda under friere Forhold, om det blev moderne indrettet til nogenlunde samme Bekostning som Smaabruget. Det er ikke prøvet, der skal ogsaa et vist Mod til at prøve det, fordi de økonomiske Former er saa uafklarede, som Tilfældet er, og Tanken om Fællesdrift af Storbrug kan vist dristig afvises som Utopi, indtil Menneskene bliver betydeligt bedre, end de er.

Men derfor maatte der alligevel kunne findes fornuftige og brugbare Former for kooperativt Landbrug.

Men Udstykning af Jorden gaar sin Gaang paa Basis af Trangen til Selvstændighed og Troen paa, at det er Vejen til bedre Kaar, og det maa den have Lov til. Den kan forøvrigt heller ikke standse, dertil bunder den for stærkt i Trangen til at faa Foden under eget Bord. Denne Brugsform vil fortsat udvikles, saa længe Smaabrugets Produktion er væsentlig større end Storbrugets, og Husmandens økonomiske og sociale Kaar er bedre eller i alt Fald paa Højde med Landarbejderens.

Siden Jordlovens Vedtagelse er der i Danmark oprettet 13,100 Statshusmandsbrug og siden Jordlovene i 1920 3825 Statshuse, foruden den Udstykning, der iøvrigt er foregaaet.

En af Udstykningens Skyggesider synes jeg dog, det er, at den slaas op til mere, end den egentlig er. Selve Jordspørgsmaalet løses jo ikke ved at stykke Jorden ud i Smaabrug, det er i alt Fald en meget ensidig Løsning, som næppe er holdbar i det lange Løb. Dernæst giver den altfor mange en Drøm at leve paa, som aldrig bliver til andet end Drøm. Det var sundere for Landarbejderungdommen at se Virkeligheden i Øjnene og indrette sig derefter, end at drømme om det Husmandsbrug, som højest bliver til Virkelighed for et Par Procent, og endelig gaar Udstykningen ud paa at partere de store Gaarde ud.

Det er vel sandt, at de store Godser har meget ondt paa deres Samvittighed, men Forholdene dér er ændret væsentligt og kan ændres meget endnu til det bedre for Arbejderne. I det egentlige Landbrug er de store Gaarde jo nu vore bedste Arbejdspladser, netop fordi Organisationen dér har størst Indflydelse.

Den Løn og de Arbejdsvilkaar, vi efterhaanden har skaffet os dér, danner netop i disse mørke Tider en vis Beskyttelse for Landarbejderne i de mindre Landbrug. Og ser man paa Beskæftigelsen af voksne Arbejdere bærer Storbruget absolut Førsteprisen.

Medens kun 3—5 pCt. af Bøndergaardenes Arbejdskraft er gifte Folk, er over 40 pCt. af Herregaardenes Arbejdskraft gifte Folk. De tilsvarende Tal for Proprietærgaardene er 15 pCt. Herregaardene beskæftiger 1 gift Mand for hver 45 Td.Land, Bøndergaardene 1 gift Mand for hver 250 Td. Land. Beskæftigede Bøndergaardene gifte Folk i samme Udstrækning som Herregaardene, vilde der være Plads til 50—60,000 flere gifte Landarbejdere, end der er. Det vil sige, at der er Plads til hele den arbejdsløse Armé.

Undersøger man Herregaardenes Produktion iøvrigt, er den heller ikke daarlig. Talen om de forsømte Herregaarde er ikke længer beretiget. De staar fuldt ud paa Højde med de store Bøndergaarde.

Vel er der daarligt drevne Herregaarde, men det gælder ogsaa for Bøndergaardene.

Herregaardenes Planteudbytte er godt og vel paa Højde med Proprietærgaarde og store Bøndergaarde, og det samme gælder Malkekvægbesætningerne. Kun deres Svineproduktion er væsentlig min-

dre. Naar der bortses fra Svineholdet har Husmandsbruget den største Produktion, dernæst Bøndergaardene op til 30 ha, ca. 54 Td. Land, og som Nr. 3 kommer saa de egentlige Herregaarde paa over 400 Td. Land, medens Proprietærgaardene og de store Bøndergaarde ligger væsentlig lavere. Overhovedet synes Proprietærgaardene at være de daarligst drevne Landbrug i Danmark.

Udstykningen burde formentlig drives overfor de Landbrug, der paa en Gang giver den mindste Produktion og samtidig byder Arbejderne de daarligste Vilkaar, og her kommer Proprietærgaardene ind som flot Nr. 1, dernæst kommer de store Bøndergaarde og de smaa Herregaarde paa fra 200—400 Td. Land. Hertil kommer, at her er Masser af Jord at tage af. Der er ca. 22,000 større Bøndergaarde i Danmark med smaat 2 Mill. Td. Ld. Jord, medens der kun er ca. 400 store Herregaarde med ialt 280,000 Td. Land. Ialt er der ca. 1300 Herregaarde i Danmark med ca. 540,000 Td. Land. Det danske Landbrugsareal er ca. 6 Mill. Td. Land. Herregaardene har saaledes ikke 10 pCt. af Jorden, medens der er 4 Mill. Td. Land Bondejord eller ca. 66 pCt. af Landets Jord.

Udstykningen burde formentlig drives overfor disse Brug, der leverer den mindste Produktion og er de daarligste Arbejdspladser Det vilde tjene alles Interesser bedst og ogsaa være retfærdigere.

Det vilde ogsaa medføre en noget ligeligere fordelt Udstykning end den, som fremkommer ved Udstykningen af de store Gaarde. Smaabruget bør nemlig ikke koncentreres i de enkelte Sogne og Landsdele, det giver Bagslag overfor Husmændene selv. De Kommuner, der har faaet for mange Smaabrug paa én Gang, kan tale med herom, og Husmændene ogsaa. Husmandsbruget klarer sig bedst, naar Hestekraften om Vinteren kan udnyttes ved Kørsel af Mælk, Sten til Vejene etc., men hvor et Sogn har for mange Smaabrug igen, kan de ikke alle i tilstrækkeligt Omfang faa saadan Kørsel, dels bliver Hesteholdet da for dyrt, og dels tvinges Husmændene da til at tage Konkurrencen op med de rene Lønarbejdere, hvad der er uheldigt for begge Parter.

At skaffe Plads for Bondeungdommen paa Landet er jo en af Opgaverne for Udstykningen, og det vilde da ikke være uretfærdigt, om det blev de store Bøndergaarde og Proprietærgaardene, som maatte give Plads for deres egne Børn.

Der er og vil altid være mange fortrinlige Landarbejdere, som ikke egner sig for at være Husmænd, for dem maa der ogsaa være Plads paa Landet, og her kan Herregaardene ved Organisationens fortsatte Vækst og Indflydelse blive gode Arbejdspladser, fra hvilke der iøvrigt kan øves gavnlig Indflydelse paa Forholdene for gifte og ugifte Arbejdere, der er beskæftigede paa de Proprietær- og Bøndergaarde, der sikkert stadig vil besidde Hovedparten af al dansk Jord.

Oscar Levinsen.

Fra Arbejdernes Oplysningsforbunds Virksomhed.

(Efter »Socialisten«.)

Verdenskrigen satte sit Skel og stillede Arbejderbevægelsen overfor nye, meget omfattende og meget vidtrækkende Opgaver. I 1922 nedsatte de fire Hovedorganisationer indenfor Arbejderbevægelsen: De samvirkende Fagforbund, Socialdemokratisk Forbund, Det kooperative Fællesforbund og Danmarks socialdemokratiske Ungdom, et Udvalg til paany at forberede Oplysningsarbejdet. Det hedder i den Betænkning som Aaret efter blev afgivet:

»Saa at sige alle danske Lønarbejdere er nu organiserede i Fagforeninger. Men Fagforeningerne er ikke længere alene Kamporganisationer til Varetagelse af Arbejdernes Lønforhold. De er blevet et vigtigt Led i selve Samfundsorganismen, anerkendte af Lovgivningsmagten, og Grundlaget for en særlig Retsudvikling. Arbejdsløshedslovgivningen hviler paa dem. De har lovfæstet Indflydelse paa Ulykkesforsikringen og Fabrikslovgivningen. De er blevet Celler, nyskabende, opbyggende Celler i det Samfund, som skal komme.

Socialdemokratiet med sine 400.000 Vælgere er i Færd med at blive Landets største politiske Parti. Det er ikke længere blot et Parti med Oppositionens Opgaver. Det maa forberede sig paa at regere og at administrere.

Kommunestyret er erobret i 19 Byraad og adskillige Sogneraad. Jævne Arbejdere rykker ind i vigtige kommunale Stillinger. Flere og flere administrative Hverv lægges ind under Arbejderklassens Myndighed og Ansvar.

Den kooperative Bevægelse er i Vækst. Men dens Fremgang er betinget af en kooperativ Forstaaelse og Solidaritet, som i Hjemmene, blandt Arbejdets Kvinder, endnu først er i sin Vorden.

Paa alle Omraader vokser Kravene til Arbejderklassens og dens Lederes intellektuelle Ydeevne og saglige Dygtighed.

Udadtil som Skaber af en ny Samfundsøkonomi, en ny Kultur, en ny Moral, en ny Form for Samvirken mellem Mennesker. En Tidsalders økonomiske, politiske og kulturelle Herredømme staar for Fald, dens Produktionsform er i Opløsning, dens Ejendomsform under Likvidation. Og skal Arbejderklassen sejre, maa den være sine Modstandere jævnbyrdige og overlegne. — Indadtil som Vogtere og Værnere af den Organisations-Bygning, der er rejst gennem et halvt Hundrede Aar. Ifølge de danske Arbejder-Organisationers demokratiske Styresæt ligger alle vigtige Afgørelser hos Medlemmerne selv. Det vil derfor ikke være muligt for Arbejderklassens Tillidsmænd i Fagforeninger, i Stat og Kommune, i Produktion og Omsætning at røgte Fremtidens vanskelige Opgaver uden en oplyst, kundskabsrig og ligevægtig Medlemsstab, en Arbejderklasse, som er i Stand til at bedømme og vurdere rigtigt. Grundlaget maa være i Orden, hvis Resultatet skal være godt. Og der findes intet andet Middel til Fremme heraf, end Arbejdernes Tilegnelse af positive Kundskaber.

Ogsaa andre Forhold opfordrer til netop nu at tage et organiseret Oplysningsarbejde op.

Gennemførelsen af 8-Timersdagen har forøget Fritiden og dermed lettet Arbejderklassen Adgangen til boglige Sysler og Selvstudium, til Deltagelse i Foredrag, Kursus og Aftenskoler. At Arbejderne enkeltvis allerede har benyttet den større Fritid i denne Retning, derom vidner de stigende Udlaan i Byernes Kommunebiblioteker. Men skal 8-Timersdagen faa den Betydning dens Forkæmpere har tænkt sig, maa den forenes med et Arbejde paa at samle, socialt højne og kulturelt udvikle alle Kræfter indenfor Arbejderbevægelsen Derved vil 8-Timers-Dagen faa et dybere Indhold. Ingen skønner paa en Fritid, de intet har at bruge til. Fritiden ejes kun helt og fuldt af dem, som har lært at bruge og at skatte den.«

Ud fra saadanne Synspunkter er »Arbejderenes Oplysningsforbund« stiftet. Det nedsatte Udvalgs Indstilling gik ud paa, at de nævnte fire Hovedorganisationer skulde stifte Oplysningsforbundet og indmelde sig med alle deres Medlemmer. Kontingentets Grundsats skulde være 25 Øre aarligt pr. Medlem for Fagforeningerne og Socialdemokratisk Forbund, 10 Øre for D. s. U. Om Kooperationens Kontingent skulde der senere forhandles.

I Maj 1923 tiltraadte De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskab Indstillingen, der derefter forelaa til Behandling paa Partiets Kongres i Odense i September 1923. Kongressen tiltraadte ligeledes Indstillingen, dog med den Ændring, at Kontingentets Grundsats nedsattes til 12 Øre.

Paa dette Grundlag begyndte Arbejdernes Oplysningsforbund da sin Virksomhed den 9. Januar 1924. Hovedorganisationerne valgte Bestyrelse. Til Formand valgtes tidligere Typograf, senere cand.polit, Landstingsmand, Lektor og Finansminister C. V. Bramsnæs.

I sit Arbejde har Arbejdernes Oplysningsforbund fulgt de Retningslinier, som er an-

givet i Udvalgets Betænkning af 1923, saaledes:

1. Et almindeligt, socialt Oplysningsarbejde med enkelte Foredrag, samlede Foredragsrækker og Lysbilleder.
2. Studiekredsarbejde, hvor mindre Kredse af Arbejdere samles for under en Leders Medvirkning at gennemgaa Emner som f. Eks. Fagbevægelsens og Socialdemokratiets Historie, social Lovgivning, Kooperationens Udvikling, Jordspørgsmaalet, Socialisering, Fagbevægelsens Retsstilling, socialistiske Teorier, social Litteratur o. s. v.
3. Aftenskoler med sammenhængende Undervisning i Historie, Nationaløkonomi, Retsvæsen, Naturlære og Jorddyrkningslære, Statistik, Regnskabsvæsen, Dansk, fremmede Sprog, Foredrags-Øvelser.
4. Særlige Kursus (f. Eks. Feriekursus) med Forelæsninger og praktisk Vejledning for kommunale Repræsentanter, Fagforenings-Bestyrelsesmedlemmer, Kooperationens Ledere og Funktionærer, den socialdemokratiske Presses yngre Medarbejdere, Ungdomsbevægelsens Agitatorer o. s. v.
5. Højskoler med videregaaende Undervisning i Fag, som allerede er nævnt, og lokale Dagskoler for arbejdsløse, tilpasset efter stedlige Forhold, med faglig og almindelig Undervisning.

Her skal ikke gives nogen egentlig Beretning over det Arbejde, som er udført i de halvfemte Aar, — det vil føre alt for vidt; heller ikke nogen Vurdering af Arbejdet, — det tilkommer det andre at støtte Kun enkelte Hovedsynspunkter skal anføres.

Først dette Oplysningsforbundet mødte straks Velvilje og Forstaaelse fra alle Sider inden for Arbejderbevægelsen; bl. a. gav dette sig Udtryk i de enkelte Fagforbunds Indmeldelse i Oplysningsforbundet. Vedtægterne forudsatte direkte Tilslutning fra Fagforbundene baade indenfor og udenfor De samvirkende Fagforbund. Allerede det første Aar indmeldtes over Halvdelen af alle Fagforbund. Senere er Resten omtrent kommet til. Af større Fag staar endnu kun tilbage Tømrerne, Telefonstanden og Privatbanefunktionærerne. — Ogsaa den socialdemokratiske Regerings Dannelse i Foraaret 1924 var et Held for Forbundet. Det ruskede op. Ikke blot inden for Arbejderbevægelsen; men i Kredse langt udenfor. Folk blev lydhøre. Der var alligevel Problemer at løse, ikke mindst nu, hvor Arbejderne rykker frem til at styre Land og Rige. Det gav Selvtillid. Og Vækningen, Lydhørheden og Selvtilliden havde Arbejdernes Oplysningsbestræbelser netop Brug for.

Paa Landet har Oplysningsforbundet iværksat Foredragsrækker om Det danske Samfund og Vort Samfunds Husholdning. Hver Række paa 6 Foredrag. Organisationerne har kun betalt Indkaldelse og Lokale; Oplysningsforbundet har udredet de øvrige Udgifter. Til Foredragene om Vort Samfunds Husholdning er der udarbejdet Grundrids, og der kan fremvises Lysbilleder til 3 af Foredragene. Antallet af afholdte Foredrag ligger saaledes:

Vinteren 1924—25	.. 62	Foredragsrækker.
— 1925—26	... 114	—
— 1926—27	... 118	—
— 1927—28	... 128	—

Ogsaa Studiekredsarbejdet har vokset sig fast paa Landet. Arbejdet er væsentlig foregaaet paa Grundlag af de Bogpakker, som Forbundet har udsendt. 1925—26 arbejdede der 71 Studiekredse paa Landet. Det følgende Aar var Antallet 102. I den nu forløbne Vinter er Antallet lidt mindre.

I Købstæderne og i København er der ligeledes lagt stor Vægt paa Studiekredsarbejdet. Antallet:

Købstæderne	1925—26	.. 104	Studiekredse.
—	1926—27	.. 114	—
København	1925—26	.. 81	—
—	1926—27	.. 101	—

Endvidere har Købstæderne dyrket Foredragsvirksomheden. Vor Købstadsinddeling følger nu ikke den almindelige administrative Inddeling. Til Købstæder regner vi ogsaa alle Stationsbyer, hvor der bestaar Fællesorganisationer. De nævnte Steder bygges nemlig Oplysningsvirksomheden paa de Organer, som vi kalder de lokale Oplysningsudvalg. Disse sammensættes af de forskellige Organisationer paa Stedet: Fagforeninger, politiske Foreninger, Ungdomsforeninger, Arbejderkooperation. Udvalgene staar saa som Udøvere af det almindelige Oplysningsarbejde. I Aarhus og København er der fast ansatte Sekretærer for Oplysningsudvalgene.

Hver Sommer har Oplysningsforbundet afholdt 8 Dages Kursus rundt paa Landets Højskoler og paa Hindsgavl Slot ved Middelfart. Regner vi de Kursus med, som afholdes i indeværende Sommer, stiller Forholdet sig saaledes:

4 Kursus for kommunale Repræsentanter, 3 Kursus for Studiekredsledere, 2 Kursus for faglige Tillidsmænd og Funktionærer, 2 Kursus for Arbejderkooperationens Tillidsmænd og Funktionærer og 1 Kursus for socialistisk Kulturarbejde.

Vi har en skematisk Oversigt over Forbundets Virksomhed i 1926—27. Den ser saaledes ud:

Det danske Samfund: 118 Foredragsrækker paa Landet, hver Række paa 6 Foredrag. Ved Begyndelsen 4042 Tilhørere. Ved Slutningen 3820. Gennemsnitlig 33 Tilhørere ved hvert Foredrag. 680 Foredrag. 22440 Tilhørere.

Studiekredse: 102 paa Landet, 114 i Byerne. 101 i København. Samlet Antal Deltagere i Studiekredse 3170.

Foredragsvirksomhed i Byerne: 90 Oplysningsudvalg. 520 Foredrag. 50960 Tilhørere. Gennemsnitlig 98 Tilhørere pr. Foredrag.

Arbejderskoler i 8 Byer. 700 Elever.

Jernbaneskoler i 10 Byer. 600 Elever.

To 8-Dages Sommerkursus. 148 Deltagere.

Instruktionsmøder i 10 Købstæder. 550 Deltagere.

Ogsaa paa Bogomraadet har Oplysningsforbundet været virksom, dels ved selvstændige Udgivelser og dels ved Udgivelser paa Fremad og paa andre Forlag. Over 30 Bøger og Pjecer skylder Oplysningsforbundet deres Tilblivelse. Vi har ogsaa forsøgt med Forhaandstegning paa en Bog, inden den udkom: Medlemmer til en Bogkreds, som vi kaldte det. Heri ligger Spiren til Reorganisation af hele Forlagsspørgsmaalet.

Saaledes har Oplysningsarbejdet inden for Dansk Arbejderbevægelse da formet sig de seneste Aar. Rammerne har været rummelige og vide. Vi har søgt Medarbejdere i alle Samfundskredse. Men vi har aldrig lagt Skjul paa, at vort Maal var at fremme Arbejderklassens kulturelle og økonomiske Velfærd. Da der i Foraaret 1927 i Rigsdagen rejstes Tvivl om, hvorvidt det Statstilskud, som Forbundet oppebar, var berettiget, blev der i Forbundets Beretning 1927—28 givet et Svar, der ogsaa kan tjene som Slutning paa denne Artikel, fordi det giver den Moral, som ligger bag Oplysningsforbundets Stræben.

»Man talte i Rigsdagen om, hvorvidt det nu var et neutralt Arbejde, der udførtes. Et neutralt Arbejde! Det vil sige: Uden Præg, uden Livssyn, uden Tro, uden Styrke, uden Begejstring, uden Kærlighed, uden Aand. Nej, i Sandhed, — det er ikke et neutralt Arbejde! Men det er dog sikkert mere neutralt end andet folkeligt Oplysningsarbejde, der lever her i Landet. Mere reelt og objektivt søgende end Højskolens over for Historie, Økonomi, Politik og Religion. Et Oplysningsarbejde bliver ikke neutralt, fordi det er i Overensstemmelse med en Tids herskende Økonomi, Filosofi og Moral. Og det bliver ikke uneutralt, fordi dets Stamme har anden Rod og dets Krone søger andet Lys end Straaleglansen fra Grundtvigs stærke Aand. Det neutrale Oplysningsarbejde udføres paa Maanen — ikke i Danmark eller noget andet Sted i Verden. I over 50 Aar har Højskolen oplyst dansk Bondeungdom. Resultatet er ikke blevet særligt neutralt. Om der er Grund til at støtte et kulturelt Arbejde, som gaar ud paa at højne den danske Arbejderklasse, vække dens Sans for Bøger, nære dens Trang til Kundskaber, udvikle dens sunde Aandsevner, give den noget mere at leve for end dagligt Slid og træge Bekymringer, — ja, det maa de afgøre, som forvalter Statens Penge.«

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Slavekontrakter.

Tid efter anden bliver vi præsenteret for Arbejdskontrakter, hvis Indhold ikke alene er stridende mod den bestaaende Overenskomst, ja, i visse Tilfælde endogsaa stridende direkte mod den almindelige Lovgivning, men som tillige indeholder saadanne Uhyrligheder, at man skulde forbande sig paa, at nogen Arbejder i vore Dage kunde faa sig selv til at sætte sit Navn under en saadan Slavekontrakt. I Almindelighed er disse Kontrakter skaarne til efter den fra Fortiden kendte Læst: Alle Rettighederne er Godsejerens eller »Arbejdsherrens«, og alle Pligterne er Arbejderens.

Hvor det drejer sig om større Gaarde, er Kontrakterne som oftest affattede af Godsforvalteren, medens de mindre Gaarde vistnok faar deres Kontraktformularer færdigsyede fra en eller anden stedlig Sagfører. At disse i Reglen ikke kender den gældende Landbrugsoverenskomst og derfor ikke er i Stand til at tage fornødent Hensyn til de Forpligtelser, som Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen har overfor organiserede Arbejdere, er endda forstaaeligt, men at de samme studerede og retskyndige Folk uden videre fabrikerer Arbejds- og Boligkontrakter, der er i direkte Strid med de gældende Lovregler om Tjenestehuses Benyttelse, maa med nogen Grund give Anledning til Forundring — og Forargelse. Givetvis kan det ikke forudsættes, at Arbejdere i Almindelighed er fuldt paa det rene med Lovgivningens Bestemmelse og Regler vedrørende Indgaaelse af Arbejdsforhold, Benyttelse af en overladt Tjenestebolig osv.; det man kan forvente, at Arbejdere instinktivt vil reagere imod er derfor heller ikke mulige ulovlige Kontraktbestemmelser vedrørende Boligens Fravigelse i Tilfælde af Arbejdsophør og lignende, men alene saadanne aabenlyse Tilsidesættelser af Arbejderens almindelige Menneskeværdighed og Medbestemmelsesret over egen Person, som mange Kontrakter er godt spækket med, derimod kan man med god Grund forlange, at Arbejdsgivere, der er Medlemmer af en Arbejdsgiverforening og som saadan paa Forhaand staar i forpligtende Forhold overfor organiserede Arbejdere, forlanger af deres Kontraktleverandører, at de tager skyldigt Hensyn til disse Forpligtelser, og man kan forlange af Juristerne selv, at de i hvert Fald ikke opsætter Kontrakter, der er i Strid med Lovgivningen.

Nu har der her i Landet i de sidste 22 Aar været lovfæstet den Regel, at en Tjenestebolig i Tilfælde af Arbejdsforholdets Ophør »i Utide« ikke kan forlanges fraveget før efter 4 Ugers Forløb. Ikke desto mindre kan man den Dag i Dag støde paa Kontrakter, som bestemmer, at Lejligheden skal afleveres samme Dag inden Solnedgang. Vi er saaledes i Besiddelse af en trykt Kontrakt fra Herløvgaard ved Hillerød, der indeholder følgende Mundfuld:

> »Saasnart Arbejdsforholdet efter denne Kontrakt ophører, enten det sker som Følge af Opsigelse eller af andre Grunde, saasom fordi vi nægter at arbejde efter Arbejdsherrens eller hans Befuldmægtigedes Anvisning eller ophører at arbejde paa Gaarden, er Brugsforholdet ligeledes samtidig uden Varsel hævet, og skal Lejligheden straks afleveres i kontraktmæssig Stand samme Dag inden Solnedgang, dog at der i ganske særlige Tilfælde, der alene beror paa Arbejdsherrens Skøn, kan gives os en Frist af højst 14 Dage — —«

Ganske vist kan man sige, at da Kontraktens Bestemmelser er i fuldkommen Strid med Loven af 23. Maj 1902, der som nævnt fastsætter en Frist af 4 Uger til at ryddeliggøre Lejligheden, kan det være saa revnende ligegyldig hvad der staar eller ikke staar i Kontrakten, eftersom det til syvende og sidst maa blive Loven og ikke Kontrakten, der bliver afgørende; men dels kan det ikke forudsættes, at Arbejderen er klar over den Beskyttelse Loven tilsiger ham og dels indeholder Kontrakten tillige den Bestemmelse, at der af Arbejderens Løn tilbageholdes 2 Kr. pr. Uge som Sikkerhed for Lejlighedens behørige Aflevering. Det er derfor forstaaeligt om en Arbejder i givet Tilfælde over Hals og Hoved flytter hen i det første det bedste Hul eller melder sig til Kommunens Husvildeforsorg, i Stedet for at give sig Tid til nærmere at undersøge Kontraktens Lovmedholdighed.

Oprettelse af en Kontrakt ang. Indgaaelse af et fast Arbejdsforhold med dertil knyttet fri Tjenestebolig er ikke alene paabudt i Loven, men vil sikkert ogsaa i de fleste Tilfælde være mindst i lige saa høj Grad i Arbejdernes som i Arbejdsgivernes Interesse. Der er derfor ingen Grund for Arbejderne til at modsætte sig saadan Kontrakts Oprettelse, men der er den allerbedste Grund til meget nøje at paase Indholdet af Kontrakten forinden den underskrives. Det mest sikre vil være udelukkende at holde sig til de Kontrakter, der i Fællesskab er udarbejdede af Arbejdsgiverforeningen og Landarbejderforbundet, eller af Forbundet alene, men indgaar man andre Kontrakter, bør det være en ufravigelig Regel at kræve, at de skal indeholde en Bestemmelse om, at Arbejdsforholdet i alle Henseender er indgaaet paa Grundlag af den til enhver Tid mellem Arbejdsgiverforeningen og Landarbejderforbundet bestaaende Overenskomst, ikke alene for saa vidt angaar Lønninger, men ogsaa alle øvrige Forhold.

V. R.

K. Kristensen død.

Vor Kammerat, K. Kristensen, Vejstrup, er nylig afgaaet ved Døden i en Alder af kun 46 Aar. I vort Forbunds første Aar var Kristensens Navn kendt indenfor vore Rækker Landet over; han var blandt Pionererne paa Koldingegnen, hvis Kredsorganisation han i flere Aar var Formand for, og han har udført et godt og dygtigt Arbejde for vor Sag i Jylland. Ogsaa indenfor den politiske Arbejderbevægelse var

han velkendt. Han har saaledes gentagne Gange været opstillet som Socialdemokratiets Kandidat i Vonsildkredsen. K. blev født i et lille Arbejderhjem paa Randersegnen; han lærte oprindelig Tømrerhaandværket. Senere virkede han en Del Aar som Lærer ved forskellige Højskoler. Hans Interesse for det sociale Spørgsmaal blev tidligt vakt og han blev hurtigt en varmtfølende og veltalende Talsmand for Arbejdernes Sag. Om det Arbejde, han har udført for denne Sag gælder det, at det altid har været præget af uegennyttig Opofrelse. Alle, der kendte Kristensen, vil vidne, at han var et hjertensgodt Menneske, en god Ven og trofast Kammerat, derom vidnede ogsaa det Følge af Organisations- og Partifæller, der sidste Fredag fulgte ham til det sidste Hvilested. Æret være hans Minde.

Ugens Hændelser.

Den finske Havnestrejke fortsættes uforandret. Ifølge Meddelelser fra de Strejkendes Hovedkvarter er Arbejdsgivernes Stilling stærkt truet, og man afventer kun det Øjeblik, da deres Sammenbrud er en Kendsgerning.

Konflikten drejer sig som bekendt om

Indførelse af kollektive Aftaler, Arbejdsgiverne har hidtil nægtet at gaa med hertil.

•

Arbejdet i den norske Byggeindustri er atter genoptaget overalt, efter 8 Ugers Strejke som Protest mod Voldgiftsdommen. Malermestrene gjorde i sidste Øjeblik Vanskeligheder, men har dog bøjet sig for Forliget.

Resultatet af Strejken er blevet en stor Sejr for Arbejderne. Foruden at Lønnen i Aar kun reduceres med 8 pCt., skønt Voldgiftsdommen gav Arbejderne en Lønnedgang paa 12 pCt., har Strejken tilføjet Voldgiftsloven et totalt Nederlag. Dette indrømmes da ogsaa aabent af alle Parter undtagen Kommunisterne. Disse bekæmpede paa det kraftigste Forliget saa ogsaa for dem er Afgørelsen et Nederlag. Borgerlige Blade, som »Tidens Tegn«, fastslaar, at Konflikten principielt er endt med en Sejr for Arbejderne, og Bladet mener, at man efter dette vil opgive Voldgiftsloven, der, da den skulde staa for sin første Prøve, led et saa afgørende Nederlag.

•

Tobaksarbejdernes internationale Sammenslutning har holdt Kongres i Paris. Til Formand i den kommende Kongresperiode valgtes Tyskeren Hussimg i Stedet for Tyskeren Deichmann, der trak sig tilbage.

Formanden for dansk Tobaksarbejderforbund, Chr. Jensen, genvalgtes til Ledelsen.

•

Det forestaaende Landstingsvalg er nu fastsat til at foregaa følgende Dage. Valgmandsvalget 14. September, Landstingsvalget 21. September, forud herfor træder Landstinget sammen for at vælge de landstingsvalgte Medlemmer.

•

Den nyvalgte mexikanske Præsident Obregons Morder, har tilstaaet, at Aarsagen til Mordet er religiøs Fanatisme. Hans Navn er José de Leon Toral, han er 23 Aar gammel.

Han nægter at have Medskyldige. Politiet har alligevel arresteret hans Hustru, hans Moder samt Ejeren og Personalet i den Restauration, hvor Mordet fandt Sted.

•

Krisen indenfor Skotøjsindustrien hersker vedblivende med uformindsket Styrke. I de seneste Dage har fem Fabrikker maattet lukke og adskillige gaar for halv Kraft.

Regeringen er fremdeles passiv Tilskuer til denne Ødelæggelse af Industrien.

•

Arbejdsløsheden fortsætter med uformindsket Styrke. Den forløbne Uge bragte kun en Nedgang paa 714 Mand, nemlig fra 38,718 til 38,004. Landarbejdernes arbejdsløse Skare er uforandret.

Storagrariske Friheds-begreber.

Frihed er et ofte misbrugt Ord, men værre Misbrug og Forvrængning af dette Ords sande Betydning end den, der i den senere Tid er præsteret fra storagrarisk Side, er dog næppe set tidligere her til Lands. — Naar Agrarhøvdingen, p. t. Godsejer, Storforpagter og Statsminister Madsen-Mygdal i denne Tid berejser Landet og holder sin bekendte eneste Tale, sker det i Reglen ved Møder, hvor Ytringsfriheden praktiseres paa den Maade, at eventuelle Modstandere nægtes Ordet, og man ikke tillader Forsamlingen den Frihed selv at vælge sin Dirigent.

Denne Omstændighed generer dog paa ingen Maade »Høvdingen« og forhindrer ham aldeles ikke i at optræde som drabelig Forkæmper for Friheden og i manende Ord opfordre Forsamlingen til at staa Vagt om dette kostelige Gode, og som Herren saa hans Svende. Venstres »store« politiske Sommermøder former sig alle paa omtrent samme Maade, de vrimler alle med Frihedsfraser. I Venstrepressen fremstilles Mygdalerne i denne Anledning som ægte Frihedshelte der fører en haard, men »sejrrig« Kamp mod Frihedens Fjender, der naturligvis er Arbejdernes Organisationer og Ledere.

Det er dog ikke alene paa Venstres politiske Møder og i Agrarpressens Artikler at man giver den Slags Forestillinger til bedste, samme Komedie kan man se opført f. Eks. ved Landboforeningernes og andre af de talrige Agrarforeningers Generalforsamlinger; det formelig fyger fra disse med Resolutioner, indeholdende de voldsomste Frihedstilkendegivelser.

Det er som bekendt navnlig Erhvervsfriheden, der omfattes med en tilsyneladende saa levende Interesse. Nu ved enhver, der har blot det mindste Smule Kendskab til de faktiske Forhold, at er der noget, vort Lands Storagrarer ikke er kompetente til, saa er det netop at optræde paa Frihedens Vegne, og det hvad enten det gælder Erhvervsfrihed eller hvilken anden Art af Frihed, der er Tale om. Der findes ikke en Samfundsklasse i dette Land, der tramper deres Medmenneskers Frihed saa brutalt og hensynsløst under Fødder som Storagrarerne gør det i det daglige Liv. Ingen kan bedre end Landarbejderne tale med herom, Paa anden Plads i Bladet omtaler vi et Eksempel paa Slavekontrakter der bydes Landbrugets Arbejdere; det er ikke et enkeltstaaende Tilfælde, og heller ikke et Forhold af ny Dato, men tværtimod noget, som har været praktiseret igennem en Aarrække. Det har fra gammel Tid været Skik, at Storagrarerne binder deres Arbejdere ved Kontrakter, der giver dem fuldstændig til Pris for den paagældende Arbejdsgivers Forgodtbefindende. Eller hvad mener men f. Eks. om nedenstaaende Annonce?

Gift Husmand.

Som saadan er Pladsen ledig til 15. Maj eller event. senere for en pæn og solid Familie. Mand og Kone er Reserve til Kostalden og maa være dygtige Malkere. Nyt istandsat Hus med Have nær Gaarden. Stort Roeareal. Kun Folk med prima Anbefalinger kommer i Betragtning. Fagforeningsfolk er paa Forhaand udelukket. Inspektør Hansen, Hverringe Avlsgaard pr. Kerteminde.

Denne Annonce er et Udklip af »Fyns Tidende« fra i Forsommeren. Heller ikke dette betegner noget usædvanligt. Det er aldeles ikke uhørt, at en Storagrar nægter sine Arbejdere Retten til at gøre Brug af Foreningsfriheden. Tusinder af Landarbejdere er blevet gjort brødløse og hjemløse, fordi de har tilladt sig den Frihed, at være Medlemmer af deres Organisation. Storagrarerne forbeholder sig selv at benytte Foreningsfriheden, men for deres Arbejdere gælder den samme Frihed ikke. Ja, man kan endogsaa komme ud for Storagrarer, som ikke anerkender Religionsfriheden for deres Arbejdere, herom vidner nedenstaaende Annonce, der har været indrykket i »Kristeligt Dagblad« for 21. Juni.

Troende Traktorfører

kan antages straks eller til 1. Juli. Eventuel Ansøger maa have kørt Traktor i længere Tid samt velanbefalet. To Karle kan antages samme Sted. J. Legarth, Søholm pr. Kolind.

Til Oplysning tjener, at bemeldte Arbejdsgiver er en af de Kolindsundbønder, der jo som bekendt ogsaa nægtede at anerkende deres Arbejderes Organisationsret. Det vrimler jo iøvrigt med ligelydende eller tilsvarende Annoncer i Kapitalistpressens Annoncespalter. Madsen-Mygdal og hans Meningsfæller burde ophøre med deres Frihedsproklamationer. De er gennemskuet.

Fra Afdelingerne.

Skamstrup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Mørkøv Hotel Lørdag den 28. Juli Kl. 7½ Aften prc. Dagsorden: Betaling af Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Generalforsamlingen bliver beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu talrigt op, da det er noget, som enhver bør være interesseret i at faa ordnet til alles Tilfredshed. **P. Krogager.**

Ulse Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling i Ulse Forsamlingshus Lørdag den 28. ds. Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal. Mød alle.

Georg Nielsen.

St. Merløse Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Merløse Kro Lørdag den 28. ds. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen.

Bestyrelsen.

Tune Afdeling.

Medlemmerne bedes huske at betale Kontingent. Over 2 Maaneders Restance har Udslettelse til Følge. Ligeledes gøres opmærksom paa, at der skal betales Ekstrakontingent. **Oluf Christensen.**

Tømmerup Afdeling.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes herved paa, at al Restance udover 2 Maaneder for Fremtiden vil have Udslettelse til Følge. Derfor betal snarest til Opkræverne. NB. Ekstrakontingent er paalignet med 1,25 pr. Medlem, som skal være indbetalt inden 1. September.

Carl Th. Sørensen.

Helsinge Drosselbjerg Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Mullerup Kro Lørdag den 28. Juli Kl. 7½ pr. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu alle, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Ekstrakontingent. Mød præcis, da vi skal have Møde med Socialdemokratisk Forening samme Aften Kl. 8½.

Julius Christensen.

Stensved Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Stensved Hotel Lørdag Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da der paalignes Ekstrakontingent. Mødet er beslutningsdygtigt uanset det mødte Antal Medlemmer.

Hans Jensen.

Viemose Afdeling.

Medlemsmøde afholdes i Viemose Forsamlingshus Søndag den 29. ds. Kl. 4. Medlemmerne af Arbejdsløshedskassen bedes møde, da der skal tages Bestemmelse om Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen.

J. P. C. Jensen.

Fredensborg Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Søndag den 29. Juli Kl. 2 Efterm. hos Formand Rasmus Pedersen, Plejelt. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Sager foreligger til Behandling, bl. a. Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskasen. Mødet er beslutningsdygtigt uanset de mødtes Antal.

NB. Husk, at Kontingentet skal være indbetalt til den 25. i hver Maaned.

Rasmus Pedersen.

Syv Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 28. Juli Kl. 8 paa Viby Hotel. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen ang. Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen.

Valther Johansen.

Ølstykke Afdeling.

Medlemmer, der ønsker at deltage i Afdelingens Udflugt til Kongelunden den 5 August, møder ved Ølstykke St. Kl. 7 Morgen. — Endvidere gøres opmærksom paa, at al ulovlig Restance maa indbetales til Opkræveren, naar han kommer næste Gang. **Marius Nielsen.**

Tureby Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Tureby Hotel Lørdag den 28. Juli Kl. 8, hvor alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Sager at forhandle. **F. Nielsen.**

Samsø Afdeling

afholder stor offentlig Sommerfest paa Lindegaards Hotel i Brundby Søndag den 29. Juli Kl. 3½. Som Taler kommer til Stede Forretningsfører Oscar Levinsen, København, eventuelt en Taler fra Socialdemokratiet. Efter Mødet Fællesspisning af medbragte Madkurve, og derefter Dans til Kl. 1 for Foreningernes Medlemmer. Socialdemokratisk Forening og Socialdemokratisk Ungdomsforening indbydes til Festen. Pris 1,25 pr. Par.

Ove Jørgensen.

Østsjællands Kredsorganisation

afholder Søndag den 29. Juli Kl. 11 Form Repræsentantskabsmøde paa Hotel »Dannevirke« i Køge. Repræsentantskabet bestaar af samtlige Formænd i Afdl., som er tilsluttet Kredsen, samt Forretningsudvalget, og disse bedes herigennem at lade sig repræsentere ved Mødet eller sende en anden Mand i Stedet, da der er vigtige Sager paa Dagsordenen. Endvidere bedes de Afdl., som skylder Kontingent til Kredsen, at indbetale det denne Dag. NB. Formanden er hjemkommen.

Jens P. Olsen.

Valløby-Taarnby Afdeling.

Medlemsmøde afholdes i Valløby Forsamlingshus Mandag den 30. Juli Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde; vigtige Ting foreligger. **Peder Christensen.**

Stillinge Afdeling

afholder 10 Aars Jubilæum Søndag den 29. Juli i Keldstrup Forsamlingshus. Kl. 4 taler Sekretær Fr. Hansen, København, og Redaktør M. Jørgensen, Sorø. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Bal for Foreningens Medlemmer. Nye Medlemmer optages til 27. ds. Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. Fanerne bedes medbragt. **Bestyrelsen.**

Sønder Dalby Afdeling.

I Anledning af Afdelingens 1-aarige Stiftelse, afholdes Møde og fælles Kaffebord Lørdag den 4. August Kl. 7½ i Dalby Forsamlingshus. Som Taler er indbudt Sofus Westergaard, København. Alle Afdelinger i Oplandet indbydes. Tag Sangbogen med.

William Christiansen.

Hyllinge Afdeling

afholdt Lørdag den 21. ds. Generalforsamling paa Hyllinge Hotel. Det vedtoges, at vi skulde give hver 8 Kr. i Ekstrakontingent til Arbedsløshedskassen, og de skal være indbetalt senest 1. Novbr. d. A. Opkræveren vil komme 2 Gange i hver Maaned fra nu af og til 1. November.

Bestyrelsen.

Hyllinge Afdeling

og Hyllinge socialdemokratiske Forening afholder politisk Møde Søndag den 5. August Kl. 4 paa Hyllinge Hotel. Som Talere kommer Landstingsmand Henrik Nielsen, Roskilde, og Landarbejer Rasmus Nielsen, Sagesby. Efter Mødet Fællesspisning af medbragte Madkurve. Under Spisningen humoristisk Oplæsning. Fra Kl. 8 til 2 stort Bal med god Musik. I Pausen stor Pakkeauktion og Bortlodning af Brevduer. Omegnens Partiforeninger indbydes med Faner. **Udvalget.**

Glumsø Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 29. Juli Kl. 4 Efterm. paa Glumsø Hotel. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Medlemmer bedes møde. **Jens Peter Jensen.**

Aarby Afdeling

afholder Medlemsmøde hos Kristian Mortensen, Lerchenborg Nordstrand, Onsdag den 1. August Kl. 7½. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Alle Medlemmer bedes give Møde.

Jens Albert Petersen.

Thestrup Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Tirsdag den 31. Juli Kl. 8 hos Formanden.

Dagsordenen: Kontingent til Arbejdsløshedskassen. **Bestyrelsen.**

Herfølge Afdeling.

Paa Grund af for ringe Tilslutning ved Generalforsamlingen den 21. ds., afholdes en ny Lørdag den 4. August i Herfølge Forsamlingshus Kl 7½. Dagsordenen: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen m. m. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Anth. Petersen.

Sorø Kredsorganisation.

De fra Kredsen til Afdelingerne udsendte Spørgeskemaer bedes nu udfyldt saa korrekt som det er Afdelingerne muligt og derefter tilbagesendt til Undertegnede. Skulde der findes Afdelinger, som har faaet for lidt Skemaer, kan disse forskrives fra Kredsen.

Niels P. Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Bland den med

Husk. De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med Rich's

Benløse-Bringstrup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa »Tokio« Lørdag den 4. August Kl. 8. Medlemmerne bedes møde fuldtalligt, da der er Paaligning af Ekstrakontingent paa Dagsordenen.

F. A. Ruhnau.

Sludstrup Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 29. ds. Kl. 2 hos Formanden ang. Ekstrakontingentet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det møde Antal Medlemmer.

Christian Petersen.

Nordrup Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Mandag den 30. Juli hos Formanden Alfred Kristensen, Nordrup. Medlemmerne bedes møde op, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen.

Alfred Kristensen.

Fodby Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 28. Juli Kl. 8 hos Thorvald Nielsen i Fodby. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsorden: Ekstrakontingent.

Hans Chr. Christensen.

Munkebjergby Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag d. 28. Juli Kl. 7½ Aften i Munkebjergby Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting at forhandle.

Johs. Seerup.

Hammer Sogns Landarbejderafdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling i Hammer Forsamlingshus Lørdag den 28. Juli Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Ligning til Ekstrakontingent. Medlemmerne bedes møde talrigt.

NB. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

A. P. Jensen.

Kongstrup-Tølløse Afdeling.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at vi er paalignet Ekstrakontingent, som beløber sig til 8 Kr. pr. Medlem, og som skal være Arbejdsløshedskassen i Hænde senest 1. November. Begynd derfor i Tide at betale, da det jo bliver værre, jo længere Tid, der gaar.

Johs. Jørgensen.

Storehedinge Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 28. ds. paa »Stevns« Kl. 8. Mød alle.

Chr. Bentsen.

Under dansk Flag

direkte

til **Canada**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.

Kongens Nytorv 8. København

Agenter over hele Land

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. = White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN,** Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 8. Aug.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 15 August.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Gratis og franco
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der syltes i
Grüneberg Eddike

I Varmen slukkes Tørsten
bedst af *Gambrin*
Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt
GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

Regeringens fortsatte Udfordring til Vælgerne.

Indenrigsminister Kragh har været paa Taasinge og holdt en stor Tale; hans Yndlingsemne »Nedskæring« var selvfølgelig Kernen i denne.

Nedskæring af sociale Udgifter og Udgifter til kulturelle Formaal, saa mente Hr. Kragh forøvrigt nok vi kunde afse nogle Millioner mere til Militærvæsenet.

Under Talen kom Kragh ind paa den kommende Rigsdagssamlings Politik, og fremhævede herunder blandt andet i Henhold til Referat, Nødvendigheden af Nedskæring af Skolen. Vi hidsætter Referatet, der omhandler dette Punkt:

Undervisningsministerens Budget andrager nu omkring 70 Millioner Kroner mod de 12—13 Mill. Kr., det var nede paa i 1914—15. Der er, siger Ministeren, altsaa her Tale om en 5-Dobling, og der er inden for dette Budget Omraader, hvor Udgifterne er 10-doblede. Det gælder saaledes de højere Skoler, til hvilke Statens Udgifter nu andrager 11—12 Mill. Kr. mod ca. 1 Mill. Kr. i 14—15. Her er altsaa et Budget, der endnu paa afgørende Maade maa være præget af Inflationstidens Opfattelse. *Her maa der sættes alvorligt ind. Mulighederne for Besparelser her vil i den kommende Tid blive intensivt prøvet, og forhaabentlig kan der findes saadanne Former for Besparelser, at Resultatet kan tilvejebringes paa en bredere Basis.*

Hr. Kragh nærer som sagt de bedste Forhaabninger om, at det skal lykkes Regeringen at faa hentet en Del Millioner paa dette Budget, hvad de skal bruges til oplyser Kragh paa et senere Tidspunkt i sin Tale, nemlig under Afsnittet om Forsvarslovene, herunder udtalte han følgende:

Han haabede at man om Forsvarslovene kunde faa »en frugtbar Forhandling«, saaledes at de midlertidige Besparelser blev fæstnede; men han tilføjede, at »vi maa bringe de Ofre, der kræves af os, for at vi kan holde os uden for krigerske Forviklinger. Der maa træffes en Ordning inden for det politisk mulige og det økonomisk forsvarlige. Om noget Sted, er her en Løsning paa bred Basis ønskelig.«

Som det fremgaar heraf kan vi vente os, at de Millioner, der paa andre Omraader kan indspares, skal væltes i Gabet paa det umættelige Militærvæsen. Kraghs Forsigtighed med Hensyn til Udtalelser angaaende Forsvarsudgifternes Begrænsning maa tages med det Forbehold, som Hensynet til et forestaaende Valg fordrer.

Endelig udtalte Ministeren om Amtsskatterne:

— Vi maa have en Revision af Ejendomsskatterne, og Forslaget om en Omlægning af Amtsskatterne vil komme igen. Jeg er ubetinget Tilhænger af at gøre Amtsskatterne faste, og jeg har Undersøgelser i Gang med Hensyn til Muligheden af at fæstne Promillen og at ligne Amternes Forbrug der udover paa alle Beboerne.

Hermed har vi saa faaet Venstres Program til det forestaaende Valg. Mere Nedskæring af sociale Udgifter og Udgifter til samfundsnyttige Formaal, ikke blot Bevarelse men Forhøjelse af Udgifterne til det Militærvæsen, og endelig Forhøjelse af Skatterne for den store, brede Befolknings Vedkommende.

Denne Udfordring til Vælgerne maa i Sandhed siges at være rene Ord for Pengene, og indebærer Garantien for, hvad der skal ske, dersom de Herrer vedblivende faar Lov at beholde Magten.

Det ligger imidlertid i Landstingsvælgernes Haand at forhindre de Herrer i at gøre disse Programpunkter til Love, ved at møde op paa Valgdagen og give Socialdemokratiet deres Stemmer, og dermed Ekscellenceregeringen et Mistillidsvotum, der tvinger dem til at gaa.

Oliver Twist.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 31. Fredag den 3. August 1928. 14. Aargang.

Landstingsvalg d. 14. September

Atter kaldes de danske Vælgere til Valgurnen, idet der om kort Tid skal foretages Valg til Landstinget.

Tidspunktet for dette Valgs Afholdelse er nu fastsat til Fredag den 14. September.

Som bekendt foregaar et Landstingsvalg ikke paa samme Maade som et Folketingsvlg, for det første er Vælgerkorpset ikke ganske det samme, idet de 10 yngste Aargange af Folketingsvælgerne er skaaret bort, men desuden er ogsaa selve Valgmaaden anderledes. Landstinget vælges ved indirekte Valg, først vælger de almindelige Vælgere nogle Valgmænd, som saa igen vælger Landstingsmedlemmerne, endelig omfatter et Landstingsvalg ikke hele Landet, idet kun Halvdelen af Landstingets Medlemmer afgaar ved hvert ordinært Valg.

Det er Valgmandsvalget, altsaa det Valg, hvor de almindelige Vælgere har Ordet, der skal finde Sted 14. September.

Valget omfatter denne Gang 2., 3. og 5. Landstingskreds, det vil sige Sjælland udenfor København, samt Lolland-Falster, Møn, Bornholm og samtlige jyske Amter med Undtagelse af Randers, Aalborg, Hjørring, Thisted og Viborg, endelig skal der ogsaa foretages Valg paa Færøerne. Der skal ved dette Valg vælges ialt 29 Landstingsmænd, indbefattet en Repræsentant for Færøerne.

Hvem har Valgret?

Alle Kvinder og Mænd, som er fyldt 35 Aar senest Dagen for Valgmandsvalget, og som har Indfødsret og fast Bopæl her i Landet.

Man maa overalt betone, at man ikke skal have betalt Skat for at have Valgret, og at alle Aldersrentenydere har Valgret.

Udelukket fra Valgret er kun de, der

a) ved Dom er fundet skyldig i en i den ofentlige Mening vanærende Handling, uden at have faaet Æresoprejsning,

b) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke enten er eftergivet eller tilbagebetalt,

c) er ude af Raadighed over sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndiggørelse.

Bemærk: Hjælpekassehjælp medfører ikke Tab af Valgret!

Om Optagelse paa Valglisten.

Landstingsvalglisten udarbejdes efter Folketingsvalglisten, og kun de, som findes dér, medtages ved Udarbejdelsen. Det er imidlertid slaaet fast af de ministerielle Cirkulærer ved tidligere Valg, at »enhver, der kan dokumentere paa Dagen for Valgmandsvalget at opfylde Valgbetingelserne til Landstinget, er berettiget til som Landstingsvælger at blive optaget paa Landstingsvalglisten.«

a. Tilflyttere. Følgelig har enhver, der er glemt paa Folketingsvalglisten, eller som er tilflyttet Kommunen efter Folketingsvalglisternes Affattelse, Krav paa at blive optaget, ligegyldigt fra hvilken Kommune i Landet Tilflytningen er sket.

b. Indfødsret bevilget i Aar. Personer, der først i Aar har faaet dansk Indfødsret, naaede ikke at komme paa Valglisten i Marts. De maa nu indsende Begæring om Optagelse. (Indfødsretsbeviset skal vedlægges Begæringen).

c. Fattighjælps Eftergivelse. Man maa hjælpe det størst mulige Antal Personer, der har faaet Fattighjælp, med at indsende Begæring om Eftergivelse. (Blanketter faas hos Kredsformændene). Dernæst maa der indsendes Begæring om Optagelse paa Valglisten for disse Personer.

(Det kan ikke nytte at søge om Eftergivelse af Fattighjælp før et Aar efter, at Vedkommende har faaet den sidste Hjælp).

Broen mellem det gamle Hedenskab og vort nuværende Samfund.

Allerede det gamle Hedenskab havde draget Skellinie mellem rig og fattig ved at berøve den fattige sin Ret og give den rige Magten og Myndigheden over Jorden ved Hjælp af den stærkeres Ret. Saa kom Mesteren og forsøgte at slette denne Skellinie. Han ofrede sit Liv i Kampen for dette Spørgsmaal. Kampen rasede videre om Spørgsmaalet et Par Aarhundreder eller tre, saa slettedes Mesterens Skellinie mere og mere efter som Aarhundrederne kom og svandt, og den gamle hedenske Linie blev trukket endnu mere skarpt, uretfærdigt, steilt og klippefast end Hedenskabet havde formaaet at drage. Det var Krigen, der fulgte med i det man kaldte Kristendom, der styrkede den Bro, der blev lagt over Kristendommens Aandsmagt. Krigen, fostret i Helvedes Ondskab, har gennem Tidsløbet formaaet at holde Uretten i Højsædet. Naar Krigen rasede, kastedes Folkeslagenes helligste Interesser i et Kaos mellem hinanden. Det blev Slynglers og Snylteres højeste Livsopgave at indsamle Rigdomme, af det Kaos, Krigen havde oplagret af Arbejdet og dettes Frugter. Hvad brød Krigslovene sig om Ret og Retfærdighed? »Den kristne Menighed« var nu blevet omdannet til en Morderbande under vilde Krigshøvdinges Ledelse. Saaledes er det gaaet i henimod 2000 Aar

e. K. Men vil denne forpestede, forgiftede og djævelske Aand kunne vedblive at være den førende i den kommende Tid? Jeg vil ikke haabe det.

»Krig er Forretning« læser jeg i »Vestsj. Social-Demokrat«, og dette er sandt! Gennem Aartusinder har denne »Forretning« drevet sin knusende Ødelæggelse ned til de sidste Tider. Det er Storsvindlernes Forretning, en Forretning, der drives mellem kolossalt store Handelshuse, Børsspil, Spekulationer og for Resten et Sammenspil mellem alle et Lands Topfigurer ned til Arbejdernes Skellinie. Paa denne ene Side denne Skellinie staar det svindlende Samfundsliv, med sit Knald eller Fald, sin kolossale Guldophobning og sin lige saa kolossale Arbejderudbytning. Uden Arbejde fremkommer kun Ukrudt, Tjørn og Tidsel. Jorden afgiver ikke sin Grøde, Bjergene deres Jern eller Guld uden Arbejde. Men naar alt dette er fremdraget af Jordens Skød, fremkommer Samfundets Snyltere, lægger deres Beregninger, opfører Handelshuse, slynger Samfundslivet sammen i et Væv, hvor Slideren udbyttes som Vognmandshesten og Slynglen i mangfoldige Tilfælde hæves til Ærens Top.

Verdenskrigen har raset, Kaoset af Arbejdets Frugter er dannet. Topfigurerne i Samfundslivet er traadt frem i høj lys Dag. Millioner og atter Millioner er bortsvindlet. Snarerne er udlagt. Der lyder mægtige Brøl: Arbejdslønnen skal nedsættes, og der lyder en sagte Strengeleg om den høje Rentefod, der maatte bestaa. Dette er en lille Nødvendighed, da Bilerne skal suse frem i Pomp og Pral selv om det gælder Vejtræer, Jernbaneled, knækkede Arme og Ben. Tusinder af Biler løber allerede, andre Tusinder er bestilt og under Bygning i febrilsk Energi. Den, der besidder Jorden, skal leve kongeligt, de, der i deres Ansigts Sved maa fremtrælle Brødet til Alskabningen, skal gøre det under Sultekaar, fordi Arbejdets Overskud skal være til Biler, Humbug og Gøgl mellem alle dem, der har Plads paa højre Side af Arbejdernes Skellinie.

Se, disse Betragtninger er ikke knyttet til noget politisk Parti, men er fremstaaet udelukkende ved Tanker over Samfundsforholdene med sin Rod i Kristendommens aandelige Zenith. Nu er Spørgsmaalet blot: Hvor har Arbejdernes Interesser hjemme? Hos dem, der kører Livet igennem i Automobiler, eller dem, der kun kører med Hjulbør eller »Rugbrødsmotor«? I Tankerne ser jeg en Frontlinie, hvorfra den røde Fane vajer. Denne Frontlinie er Arbejdernes, og jeg ved forvist, at denne Frontlinie værner Arbejdernes Interesser, som en paalidelig Ven og Kampfælle mod Udbytningens Slyngelstreger og udspændte inhumane Værk. Krigens »Forretningsgang« har som Følgesvend Udbyttetyranniets Lumpenhed i Følge. Derfor maa hver selvbevidst Arbejder melde sig under den røde Fane og være med til at bygge den Bro, der fører til mere retfærdige Samfundsforhold for Arbejdets Mænd og Kvinder. Husk dette, naar Landstingsvalget staar for Døren. Husk dette, naar Overklasserne stormer frem og vil knuse Arbejdernes soleklare Ret til at opretholde og forsvare deres godt sammentømrede Organisationer.

P. K.

Købmanden, der vil ha' Jorden til at køre baglæns.

— Maaske har De Ret, men det er jo ganske umuligt at indføre et saadant Samfund.

Det var en Købmand oppe fra Vendsyssel, der sagde Ordene, jeg har diskuteret Socialisme med ham mindst Hundrede Gange.

— Er det umuligt? sagde jeg. Vel, jeg skal vise Dem, det i k k e er umuligt, men derimod uundgaaeligt. Han lo af mig, men jeg begyndte. Ser De, vi lever i Øjeblikket i Højkapitalismens Tidsalder, hvorhen vi end vender os løber vi paa Prisaftaler, Karteller, Truster og Monopoler. Organisationen viser Verden, hvad den formaar, og Kapitalismen har i Sandhed forstaaet at organisere sig. Med andre Ord, Kapitalismen har vist os, hvad Organisationen er værd.

— Vil De fortælle mig, at Organisationen er Vejen ud af Uføret, sagde Købmanden, den ødelægger jo Konkurrencefriheden.

— Det er god Tale, De bruger, men sig mig, hvad vil De, der skal gøres?

— Jeg vil, vi skal bort fra Trusterne og Monopolet.

— De vil altsaa forhindre Ophobningen af Kæmpeformuerne, forhindre at de større Forretninger tager Fortjenesten fra de mindre.

— Ja!

— Men hvorfor vil De nu det. Jeg tænker mig til, at det er fordi, De selv kan faa Lov til at udbytte. Livet er jo for Dem Udbytte.

— Jeg skal jo leve, svarede han.

— Det skal De, men hvis man nøje følger den Politik, De anvender, vil man komme til det Resultat, at De hæmmer Udviklingen.

— Hvad gør jeg?

— De hæmmer Udviklingen, gentog jeg, De nægter at anvende og godkende Tidens Fremskridt.

— Jamen Trusterne knuser jo alle vi Smaakøbmænd, fortæl da ikke, det er forkert at holde igen.

— Jeg er ked af det, sagde jeg, men jeg kommer til at sige det alligevel, for det er forkert. I klynker og piber og fremstiller Sagen paa forkert Maade, I holder politiske Taler og fortæller, at det, det gælder om, er andre Grundprincipper og fri Adgang for alle. Men I mener i Virkeligheden kun fri Adgang for Jer til at plyndre Jeres Medmennesker. I har ikke forstaaet den sociale Udvikling, I tænker forkert, naar I tror, de gamle Forhold kan genindføres. Lad mig endnu engang sige Dem, at Tiden ikke k a n skrues tilbage.

Jeg kunde se, at Købmanden blev helt ked af det, men jeg maatte alligevel fortsætte. I Smaakapitalister er dømte til Undergang, I vil blive udslettet af Samfundet. Jeg sagde Ordene varsomt, for at han ikke skulde oprives for meget. Skønt Trusterne og Monopolerne opstaar af Koukurrencefriheden, ødelægger de selv Konkurrencefriheden.

Købmanden spilede Øjnene op, jeg saa, det var noget nyt for ham.

Men, vedblev jeg, desværre har ingen af Jer endnu set det. Ejheller har I set, at I skal over paa den anden Side, som er i Linie med Udviklingen. I skal med i en større og mægtigere Sammenslutning end Trusterne, nemlig Socialismen. I maa finde Jert Parti.

Det lod ikke til, at han syntes rigtig om mine Argumenter, for han sagde:

— Jamen dermed har De da ikke vist, at det socialistiske Samfund vil indføres.

— Stop lidt, jeg har vist Dem nogle Uundgaaeligheder, og vi gaar videre. Vi ved nu, at det er en Kendsgerning, at Alverdens Smaakapitalister skal gaa til Grunde, men nu siger jeg Dem, at det ogsaa er en Kendsgerning, at Trusterne skal knuses.

Købmanden smilte, den Tale syntes han godt om, jeg vedblev. De store Truster skal knuses af endnu større Truster, disse igen af større, indtil det hele glider over i Socialisme. Nu lo Købmanden ikke mere, det var for meget af det Gode, mente han. Jeg skal søge at bevise det, sagde jeg.

Produktion og Handel er jo nøje sammenknyttede. Herom var vi enige, Købmanden gjorde endog min Paastand til afgjort Sandhed ved at sige, at ingen af de to Dele kunde arbejde selvstændigt. Handelens Opgave, sagde jeg, er at afsætte de Varer, der fremstilles, og først og fremmest indenfor det Lands Grænser, hvor de er fabrikeret.

Købmanden nikkede igen.

Og hvorfor? — jo fordi, — hvis et Lands Produktion i et Aar udgør, lad os sige Halvtreds Millioner Kroner, har alle de, der medvirkede til at fremstille Varerne faaet, lad os sige femogtyve Millioner. Hvordan Tallene passer i Forhold til hinanden er lige meget for Bevisets Skyld. Landets Folk har altsaa femogtyve Millioner at købe for, med andre Ord, de kan købe Halvdelen af Varerne. Ethvert Land Verden over har et saadant Overskud af forskellige Varer. Ved Kapitalens Spekulation og Svindel kan Verden komme ud i en Krise, og de forskellige Lande vil ikke være i Stand til at købe hinandens Overskud. Saadan har vi det i Øjeblikket. Produktionen er blevet indskrænket, en stor Del Arbejdere gjort arbejdsløse. De har ingen Penge at købe for, hvorved følger, at der igen skal færre Varer til. Nye Arbejdere kastes ud, og Svikmøllen gaar.

— Det er rigtig, hvad De siger, min Omsætning er i Øjeblikket mindre end nogensinde før.

— Ja, der ser De, men forstaar De da ikke, at De Dag for Dag af Nødvendigheden tvinges længere og længere over i Arbejdernes Rækker. De stritter imod med Arme og Ben, men alt sammen nytter ingenting.

Prøv saa engang at tænke Dem lidt om. For hver Dag bliver Kapitalistklassen mindre fordi Kapitalisterne rapser fra hinanden, og Arbejderklassen større. Det, Spørgsmaalet tilsidst kommer til at dreje sig om, bliver da: Hvem skal eje Produktionsmidlerne, en lille Kapitalistklasse eller hele Samfundet?

Købmanden stod et Øjeblik og betænkte sig, saa svarede han.

— Ja, det er rigtigt alt sammen, men jeg tror nu aldrig, det lykkes.

Nu var det mig, der lo.

— Nej, ikke hvis Verden begynder at trille tilbage, men det tror jeg nu heller ikke, den gør.

Carl Winther Sørensen.

Kørt fast!

Trods Højsommer, godt Vejr og Travlhed med Hø og Roer gaar det helt galt med Beskæftigelsen her i Landet.

I sidste Uge er der som omtalt paany en Opgang af 356 i de ledige Arbejderes Tal, og det til Trods for, at der er en lille Opgang i Snedkerfaget. Tekstil- og. Tobaksindustrien vedbliver nu at gaa tilbage, og selv Jord- og Betonarbejderne har faaet 60 Mand sat paa Gaden i sidste Uge.

Paa Øerne forblev Tallet omtrent uforandret, idet de Arbejdsløses Tal var 8312 mod 8306 i Ugen forud.

I København steg de Arbejdsløses Tal med 103 til 15,800, og i Jylland steg Tallet med 247 til 14,248. Det samlede Tal af Arbejdsløse blev da 38,360. I Fjor paa samme Tid var Tallet efter den gamle Opgørelsesmaade 50,200, altsaa 11,840 flere.

Nu vilde Tallet være langt højere i Aar, hvis man opgjorde paa samme Maade som i Fjor, og vi tør nok uden Overdrivelse sige, at Arbejdsløsheden er uforandret fra i Fjor, om den ikke er større.

Men hvad der virker særlig uhyggeligt i Aar, efterhaanden som Sommeren gaar, det er, at Arbejdsløshedstallet nu ligger fast.

Tager vi Opgørelsen den 25. Juni i Aar, da var Tallet ca. 39,000 mod 53,800 den 25. Juni i Fjor. Her var altsaa, naar vi regner med disse Tal, en Nedgang af ca. 14,800.

Nu i Slutningen af Juli er Forskellen fra i Fjor til i Aar sunket til ca. 11,800.

I Juli Maaned i Fjor kom altsaa 3000 flere i Arbejde, end Tilfældet har været i Aar.

Dette Fænomen varsler meget ilde for det kommende Efteraar og for Vinteren.

Det danske Erhvervsliv er uhjælpelig kørt fast, og ingen nye Muligheder aabner sig i et Land, hvor Ministrene ligeyldigt ferierer og afviser alle Forslag, der kan bringe Hjulene i Gang.

GODSEJER-TALE

Godsejer Mygind: Det kommer ikke os Arbejdsgivere ved, om vore Arbejdere kan leve af den Løn, de faar.

En Godsejer sidder paa Samfundets Top
og er en betydelig Mand,
saa rent uundværlig han føler han er
for sit Folk og sit Fædreneland.
Hans Tale er Guldkorn,
en fængende Ild,
hvad var vel det hele,
hvis han ej var til.

En Godsejer sidder paa Samfundets Top,
fra Højden han ser til de smaa,
til alt dette Smaakravl, der pusler omkring
i de Hytter saa lave og graa,
til alle de Slaver,
der naadigst faar Lov
til at slide, saa Haanden
bli'r furet og grov.

En Godsejer sidder paa Samfundets Top,
hvor er han dog straalende stor,
og lyt til hans Tale, det er ikke Tant,
men det er skam bevingede Ord:
Om alle de Slaver
af Sult saa end skreg,
jeg er deres Herre.
hvad angaar det mig.

Den Godsejer sidder paa Samfundets Top —
men er vi saa ringe og smaa,
og er vi kun Slaver, som Aagene bær,
medens Svøberne snærte og slaa.
Og er vi fordømte
til Sult og til Nød,
trods Striden og Kamp
for det daglige Brød?

En Godsejer sidder paa Samfundets Top
og haaner vort Arbejdes Værd,
men se vore Hænder saa haarde af Slid
kan svinge et hævnende Sværd.
Vort Samhold er Styrken,
der maner i Jord
de brydske og brovtende
Godsejer-Ord.

O. H.

Redaktør Marinus Kristensen død.

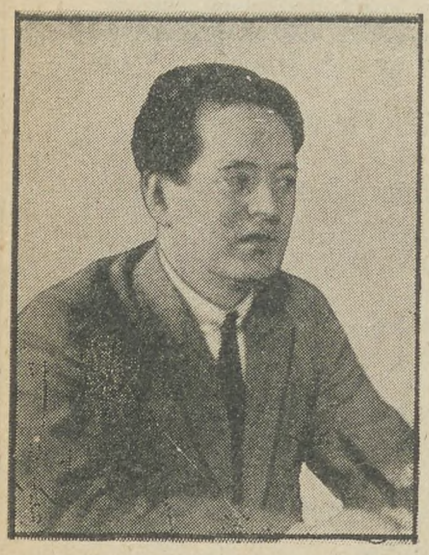

Naar disse Linier læses er Budskabet om Marinus Kristensens Død forlængst naaet vore Læsere, og vi ved, at det overalt er blevet modtaget med den dybeste Sorg og Beklagelse. — Det er et tungt og smerteligt Tab, der ved Marinus Kristensens Dødsfald er tilføjet den danske Arbejderbevægelse, Sorgen og Smerten forøges yderligere ved, at han blev revet bort i en saa ung Alder, han blev kun 37 Aar. Hvad kunde denne glimrende Begavelse ikke have naaet at udrette for os alle, dersom hans Livstraad ikke saa tidligt var blevet klippet over? Trods sin Ungdom var han allerede naaet frem i første Række. Da Borgbjerg i 1924 blev Minister, overtog Marinus Kristensen hans Plads som ansvarshavende Redaktør af Partiets Hovedorgan, og hans Ansættelse blev fra alle Sider betragtet som en Selvfølgelighed, han havde forlængst tjent sine Sporer, ikke alene som en genial Journalist, men ogsaa som en fremragende politisk Skribent og Taler. Siden 1913 havde han været Social-Demokratens Rigsdagsreferent og faste politiske Medarbejder, og allerede paa det Tidspunkt havde han et fleraarigt journalistisk Medarbejderskab ved Bladet bag sig. Marinus Kristensen var kun en Dreng, da han meldte sig til Tjeneste for Arbejderklassens Sag, men i Kraft af sit blændende Talent gjorde han sig ikke blot bemærket, men ogsaa snart gældende indenfor sit Parti. Allerede som tyveaarig var han en søgt og skattet Taler, han var den fødte Taler, hvad enten han talte til en Forsamling af By- eller Landarbejdere henrev han sine Tilhørere ved sin uforlignelige Veltalenhed. Den, der skriver disse Linier, har deltaget i mange Landarbejdermøder

Marinus Kristensen.

Vi læser, Døden igen har høstet
og ranet til sig en Aandens Kæmpe.
Sordinen sættes paa Livets Harpe,
at den kan Graaden og Sorgen dæmpe.

Skønt godt vi vidste, han led og kæmped
og holdt sin Smerte bestandig inde,
gik vi og haabed, at Blodet atter
i sunde Strømme fik Lov at rinde.

Vi har beundret hans store Hjerte
og stille lyttet til Pennens Tale.
Hans Sprog bar Præget af Kunstnersjælen,
naar Livets Billed han vilde male.

Ja, fyldt med Ungdommens skønne Drømme
han midt i Livet sig altid kasted,
en tiltrængt Hvile han tit fornægted.
— Maaske han derfor nu ligger bastet.

En stille Aften for Aar tilbage
— vi stod forsamlet til Friluftsmøde.
Og første Gang, da hans Røst jeg hørte,
Aah, hvor mit Hjerte kom til at gløde.

Nu er han ikke iblandt os mere — — —
vi knap kan fatte den store Gaade.
Men dybt i Hjerterne vil han leve
som Folketaleren af Guds Naade.

Lad Tiden vandre mod fjerne Strande,
hans Navn vil altid iblandt os mindes.
Og med Sordinen paa Livets Harpe
en Sørgesang om hans Ligkrans tvindes.

Carl Winther Sørensen.

sammen med Marinus Kristensen, Protestmøder i Anledning af Tjenestedrenges Mishandling, Faneindvielser, Stiftelsesfester o. s. v., altid vidste han at finde de rette Udtryk i den givne Situation, hans Taler var altid baaret af en varmhjertet Retfærdighedsfølelse, en brændende Begejstring og en bevinget Veltalenhed, som alle maatte bøje sig for.

Men han var samtidig en Realiteternes Mand, der forstod at skære igennem alt Væv og Udenomssnak og finde ind til Sagens Kerne. Baade som Taler og Skribent var han en Sprogets Mester, og det er umuligt at afgøre i hvilken Egenskab han var størst. — For ethvert andet Parti end Socialdemokratiet vilde Tabet af en Mand som M. K. simpelt hen være en Katastrofe, Socialdemokratiet har heldigvis en stor Stab af dygtige Folk, som er i Stand til at føre Kampen for Underklassens Frigørelse videre, men alligevel vil hans Bortgang mærkes haardt. Alle Danmarks organiserede Arbejdere vil sørge ved hans Baare.

*

M. K. var Jyde af Fødsel, han saa Dagens Lys i et fattigt Arbejderhjem paa Mors, men kom saa til København, hvor han efter sin Konfirmation kom i Typograflære, hvorfra han allerede som Læredreng gjorde Springet til socialdemokratisk Taler og Skribent.

Et heldigvis ret enestaaende Tilfælde.

I Strands Afdeling, Jylland, har de i den senere Tid haft et Par Medlemmer, som har ladet sig slette — Slettelser, som under de foreliggende Forhold har vakt berettiget Harme og Forargelse.

For 11 a 12 Maaneder siden blev Peter Sørensen indmeldt som Medlem og var saa heldig kort efter Indmeldelsen gennem sin Organisation at faa skaffet sig Ret til Arbejdsløshedsunderstøttelse under Højskoleophold, og han har paa denne Maade gennem Arbejdsløshedskassen modtaget ialt 174 Kr.

Efter at han i sin forholdsvis korte Gæsterolle har faaet denne Sum udbetalt, har han altsaa nu udmeldt sig trods Afdelingens Forestilling om det uanstændige og foragtelige i en saadan Handling.

Paa Baggrund af ovenstaaende ser det jo mer end mærkeligt ud, at han nu udtaler sig med, at han ikke har Raad til at staa som Medlem; men det skal vel ogsaa ses under den Synsvinkel, at han er Gaarmandssøn og nu gaar hjemme hos Faderen. — Han udtaler, at han mener ikke mere at faa nogen Gavn af Organisationen. Hidtil har han dog ikke tabt noget ved at være Medlem; tværtimod.

Det er den Slags Folk, som fortjener alle rettænkende Menneskers Foragt, og det er den Slags Folk, man husker — om ikke just med blide Følelser.

Det andet Tilfælde er et Medlem, der som Vejmand har opnaaet en fastlønnet Stilling i Kommunen, hvis Navn vi dog ikke skal nævne, og nu mener at se sin Fordel ved at svigte Kammeraterne og lade sig slette.

Rent bortset fra det ukammeratlige ved en saadan Fremfærd burde han betænke, at man før har set, at Folk har faaet fastlønnede Stillinger og dog senere er blevet arbejdsløse, og man har ligeledes set dem være raske til at udmelde sig, idet de fejlagtigt har set deres Fordel derved; men man har ogsaa før set, at de, naar Nøden meldte sig, har bedt pænt for sig for at faa deres Udmeldelse taget tilbage.

Saadanne Mennesker fortjener egentlig deres Medmenneskers Medynk, idet de jo ved deres Fremfærd udviser ikke at forstaa at varetage deres egne økonomiske Interesser, idet heromskrevne Mand, som vi altsaa skal undlade at stille i Gabestokken ved at nævne Navn, nemlig saa sent som i April Maaned 1928 har modtaget Understøttelse fra sin Organisation. — Lad os nu haabe for ham, at han aldrig mere i Modsætning til saa mange Snese Tusinder andre skal komme til at mangle sine Klassefællers Støtte, thverken i Lønspørgsmaal eller under Arbejdsløshed. C. B.

Ugens Hændelser.

Skandinavisk Transportfederations Konference i Bergen har behandlet den finske Blokade og tog følgende Beslutning:

»Konferencen tilsiger de finske Kammerater fortsat Støtte saavel økonomisk som Boycot af Skibe og finske Produkter. Konferencen opfordrer alle Arbejdere i Skandinavien til at deltage i Boycotningen.

*

Efter de sidste Oplysninger i Anledning af Mordet paa den nyvalgte mexikanske Præsident, General Obregon, er man kommet til Klarhed over, at Mordet er begaaet af en religiøs Fanatiker, der af de katolske Præster er blevet ophidset til at begaa sin Udaad — yderligere er det oplyst, at det ogsaa havde været Hensigten at myrde Præsident Calles.

*

Fra Finland meddeles, at den finske Regering fuldt og helt har stillet sig paa Arbejdsgivernes Side, i dens Nidkærhed for om muligt at slaa Arbejderne er den gaaet saa langt, at den har ladet haant om Forligsmandens Henstilling om at skride ind for at faa en Løsning paa Konflikten.

*

I Anledning af nogle Uroligheder i det af Franskmændene besatte Omraade i Rhinlandet, har Franskmændene krævet 4 Tyskere udleveret.

De tyske Nationalister har benyttet denne Anledning til at iværksætte en sand Ophidselseskampagne mod den tyske Rigsregering og truer med, at dersom en eneste af Tyskerne udleveres vil man øjeblikkelig myrde en af de socialdemokratiske Ministre.

*

Den engelske Regering har nu set sig nødsaget til at gribe ind i den lithausk-polske Konflikt.

Den engelske Udenrigsminister har givet den engelske Gesandt i Lithauen Ordre til at mane den løbske Diktator Woldemaras til Ro.

*

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Hovedbestyrelsesmøde har vedtaget af Hensyn til de foreliggende økonomiske Forhold, der er indtraadt ved Beslutningen af Arbejdsmandsforbundets Opsigelse af Kautionsforpligtelserne for den store Kassekredit paa 2½ Million Kroner, at nedsætte Antallet af Understøttelsesdage henholdsvis fra 120 til 100 Dage og fra 100 til 70 Dage.

*

Forhenværende Biskop Anton Bast har som Følge af Beslutninger paa og Henstillinger fra den metodistiske Landskonference gaaet ind paa at trække sig helt ud af den metodistiske Kirke.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge steget. Som vi omtalte i sidste Uge var der stor Udsigt til, at der atter vilde indtræde Stigning i de Arbejdsløses Antal, og dette er som allerede nævnt desværre allerede blevet bekræftet. — Stigningen er 356 Mand, nemlig fra 38,004 til 38,360 Ledige.

Landarbejderne har for Tiden 1,178 Arbejdsløse.

*

Den lithauske Diktator Voldemares er atter paa Krigsstien, efter at have gjort rent Bord indenfor Landets Grænser, ved at opløse Socialdemokratiet og arrestere Modstandere, har han nu begyndt at eksperimentere udenrigspolitisk.

Telegrammerne meddeler, at en litrausk-polsk Konflikt er under Opsejling, som Følge af de lithauske Soldaters gentagende Overfald paa polske Grænsevagter.

Da det ikke er udelukket, at ogsaa Polen af indrepolitiske Grunde er interesseret i ydrepolitiske Forviklinger, er der al god Grund til at antage, at alvorlige Følger kan blive Resultatet af Forviklingerne.

Fornyelsen til 4. Klasse

i Dansk Koloniallotteri slutter i Dag. Lodder faas hos de stedlige Kollektører samt i København hos Bergenholz ved Frihedsstøtten og i Hovedkontoret, Amagertorv 11.

Regstrup Afdeling.

Medlemsmøde afholdes paa Regstrup Hotel Lørdag den 4. August Kl. 7½. Mød nu alle, da der skal paalignes Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen samt andre vigtige Sager. Mødet er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Oskar Møller.**

Landarbejderkredsen Nordsjælland.

Alle Afdelinger under Kredsen bedes nu udfylde de Skemaer, som er udsendt til Afdelingerne, saa godt som muligt og sende det til Kredsformanden. Samtidig gøres opmærksom paa, at Kredsformanden altid staar til Raadighed med Agitationen, naar jeg ved det senest 8 Dage før den skal afholdes. **Vilh. Petersen.**

Hillerød Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 4. August Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal tages Bestemmelse om Ekstrakontingentet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Vilh. Petersen.**

Glumsø Afdeling.

Afdelingen afholdt Søndag den 29. Juli ekstra Generalforsamling paa Glumsø Hotel, hvor man vedtog at paaligne alle Medlemmerne som staar i Arbejdsløshedskassen et ekstra Kontingent af 15 Kr. pr. Medlem, som skal indbetales til Afdelingen i August, September og Oktober Maaned. Intet Medlem kan blive frameldt Afdelingen, før han har betalt sit fulde Ekstrakontingent.

Bestyrelsen.

Nyraad Afdeling

afholder Møde Lørdag d. 4. August Kl. 8 hos Opkræver Hans Mathisen, Bakkebølle.

V. Andersen.

Faxe Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 12. August Kl. 4 i Lokalet i Vestergade, Faxe. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. **Jens Larsen.**

Terslev Afdeling

afholder offentligt Møde i Terslev Kro Søndag den 12. August Kl. 4 Eftm. Til dette Møde indbydes alle, saavel organiserede som uorganiserede Arbejdere samt Tjenestekarle. Som Taler kommer Carl Chr. Harpsøe, Tryggevælde pr. Haarlev, der vil tale om: »Organisationens Betydning«. Mødet er gratis for alle. Vore Medlemmer anmodes om at agitere for god Tilslutning. Tag Sangbogen med. **Paul Larsen.**

Stege og Omegns Afdeling

afholdt Bestyrelsesmøde Lørdag den 21. Juli, hvor det vedtoges at opkræve 8 Kr. i Ekstrakontingent pr. Medlem til Arbejdsløshedskassen, som skal være indbetalt senest 1. November 1928. Tærskearbejdsbetalingen fastsattes til 70 Øre i Timen med Kost og 90 Øre paa egen Kost.

Jens Anton Jensen.

Gevninge Afdeling

afholder Medlemsmøde i Gevninge Forsamlingshus Onsdag den 8. August Kl. 7½ Aften med Dagsorden: Ekstrakontingent. Samtidig henledes Medlemmernes Opmærksomhed paa, at man kun kan staa to Maaneder til Restance og for at undgaa at bilve slettet bedes Medlemmerne indbetale alle Restancer til Formanden senest 8. August.

Bestyrelsen.

Hjembæk Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 4. August i Forsamlingshuset. Kom nu alle, da der er mange Ting at tage Stilling til. Mødet begynder Kl. 7½ pre.

Vilhelm Nielsen.

Gunderslev Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 4. August Kl. 8 hos Johannes Christiansen, Trælløse, hvor alle Medlemmerne bedes møde, da det er om Ekstrakontingentet der skal forhandles. Mødet er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Karl Larsen.**

Kundby Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 4. August Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da vi skal forhandle om Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Sofus Nielsen.

Haarlev og Omegns Afdeling

afholder Søndag den 19. August Kl. 4 paa Haarlev Kro Faneindvielse med Foredrag af Redaktør Marius Olsen, Landarbejderbladet. Kl. 6 Fællesspisning af Madkurve. Fra Kl. 7—1 Bal, hvortil samtlige Medlemmer under Østsjællands Kredsorganisation indbydes med Damer. Fagbog giver Adgang. Organisationerne bedes møde med Faner Kl. 3½. **Festudvalget.**

Benløse-Bringstrup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa »Tokio« Lørdag den 4. August Kl. 8. Medlemmerne bedes møde fuldtalligt, da der er Paaligning af Ekstrakontingent paa Dagsordenen.

F. A. Ruhnau.

Hyllinge Afdeling

og Hyllinge socialdemokratiske Forening afholder politisk Møde Søndag den 5. August Kl. 4 paa Hyllinge Hotel. Som Talere kommer Landstingsmand Henrik Nielsen, Roskilde, og Landarbejer Rasmus Nielsen, Sagesby. Efter Mødet Fællesspisning af medbragte Madkurve. Under Spisningen humoristisk Oplæsning. Fra Kl. 8 til 2 stort Bal med god Musik. I Pausen stor Pakkeauktion og Bortlodning af Brevduer. Omegnens Partiforeninger indbydes med Faner. **Udvalget.**

Sønder Dalby Afdeling.

I Anledning af Afdelingens 1-aarige Stiftelse, afholdes Møde og fælles Kaffebord Lørdag den 4. August Kl. 7½ i Dalby Forsamlingshus. Som Taler er indbudt Sofus Westergaard, København. Alle Afdelinger i Oplandet indbydes. Tag Sangbogen med.

William Christiansen.

Slangerup Afdeling.

Det meddeles hermed, at Ekstrakontingentet til Arbejdsløshedskassen er 10 Kr. pr. Medlem, som skal være indbetalt til Afdelingen senest 1. November. Ingen kan fritages for det paalignede Beløb. De, der ikke har været arbejdsløse sidste Vinter, har ingen Garanti for, at det gaar dem lige saa godt i kommende Vinter. Ingen kan overflyttes til andre Fag eller anden Afdeling, før Ekstrakontingentet er betalt. Al Restance ud over 2 Maaneder maa indbetales til Kassereren snarest, da det ellers har Slettelse til Følge. **Emil Petersen.**

Sneslev-Nordrup-Faringløse Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag d. 5. August Kl. 6 Eftm. hos Peter Lassen, Mulstrup Mose. Alle Medlemmer maa møde, da der er meget vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Ekstrakontingent. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uden Hensyn til de mødtes Antal.

Lars Petersen.

Landarbejdernes Sangbog

Da der i Aar er mange Afdelinger, som fejres deres 10-aarige Stiftelsesfest, erindres de om, at Forbundet ligger inde med den bedste Sangbog, som er anvendelig ved disse Fester, da den indeholder 90 Arbejdersange foruden en Del sociale Digte, altsammen velegnet til disse Fester.

Prisen for Landarbejdernes Sangbog er saa lav, at det umuligt kan betale sig for Afdelingerne at lade trykke Festsange i Dagens Anledning.

Husk da i egen Interesse at bestille Landarbejdernes egen Sangbog. **Ekspeditionen.**

Fortegnelse over nye Medlemmer

i Tiden fra 4. Juni til 30. Juli 1928.

Aaker	1
Aarby	2
Allested-Vejle	1
Alsted-Fjenneslev	6
Arninge	5
As	1
Assentoft	1
Aunslev-Bovense	1
Avnbøl	1
Balling-Volling	1
Birket	3
Bjergby-Mørkøv	2
Boller	2
Borup S.	2
Branderslev	6
Brorup-Valby	2
Dalby	1
Damsholte	1
Dannemare	2
Davinde	1
Døllefjelde-Musse	4
Errindlev	1
Falkerslev	2
Fanefjord	1
Faxe	3
Feldsted	1
Ferslev-Vellerup	1
Flintinge	1
Fredensborg	5
Frejlev	3
Fuglede	2
Fuglse	3
Følleslev-Særslev	3
Gl. Ry	3
Gandrup-Ø. Hassing	3
Gedser	2
Gevninge-Herslev	2
Giesegaard	1
Gistrup-Nøvling	2
Gloslunde-Græshave	4
Grevinge	1
Gudbjerg	1
Gyrstinge	1
Haarlev	1
Hald	1
Halsted-Aunede	4
Haraldsted	2
Harte-Bramdrup	1
Hastrup-Særløse	2
Hejls	3
Herfølge	9
Herlufmagle	1
Herløv-Lyngby	1
Herritslev-Stubberup	1
Herstedernes	1
Hillerød	9
Hindsholm	3
Hjembæk	1
Hjordkær	1
Hjortshøj	1
Holbøl	1
Holm	1
Holtug-Gjorslev	1
Hornstrup	2
Hornsyld	1
Horslunde-Nordlunde	2
Hunseby	4
Husby	3
Hvilsager	2
Hørup	1
Hørve-Faarevejle	1
Jebjerg	1
Jels	5
Jerslev	1
Jydstrup	1
Karise	10
Karlslunde	2
Kirke-Hyllinge	2
Kirke-Saaby	1
Klarup-Romdrup	1
Klemensker	3
Klokkerholm-Ørum	1
Kongstrup-Tølløse	1
Korsør	2
Kraghave	5
Kundby	1
Kværkeby	7
Kærum	3
Lejre	1
Lomborg	1
Longelse	2
Løgten	1
Løjt	1
Løjtofte	4
Majbølle	2
Malt	2
Mygind-Lime	1
Mørdrup	1
Nebbelunde-Sædinge	3
Nim	2
Nimtofe	1
Nyraad	5
Nr. Borup	1
Nr. Esterbølle	2
Nr. Lyndelse	2
Nr. Vedby	2
Odense	2
Ondløse	7
Ottestrup-Sorterup	1
Over Jersdal	4
Pjedsted	1
Præstø	1
Raasted	1
Radsted	2
Raklev	1
Rask-Mølle	1
Ryde-Landet	4
Rødby	15
Samsø	3
Sandby	1
Sct. Hans- Sct. Olai	4
Saxild-Nørlev	2
Sengeløse	1
Skamby-Uggerslev	1
Skamstrup	3
Skelby	2
Skelde	1
Skibby	3
Skive	3
Skrødstrup	1
Slemminge	1
Sludstrup	1
Snesere	1
Sneslev	1
Sommersted	12
Sorø-Slaglille	1
Stege	1
Stenmagle	1
Stensved	1
Stillinge	3
Storehedinge	6
Storring	1
Storvorde-Sejlflod	1
Svanninge	1
Systofte	1
Sæby-Buerup	1
Søllested, Loll.	17
Søllested, Vedtofte	1
Taagerup	5
Thorslunde-Ishøj	1
Thureby	1
Tirsted	6
Torkildstrup- Lilllebrande	2
Trige	2
Tune	5
Tønning	1
Udby	4
Uggerløse	1
Utterslev	1
Vaabensted	8
Vaalse	1
Vaarst	1
Valløby-Taarnby	3
Vestenskov	1
Vesterborg	6
Vester Egede	1
Vester Ulslev	7
Viemose	1
Vindeby	2
Vindinge, Fyn	1
Virklund	1
Visby	4
Viskinge	2
Vissenbjerg	1
Vrensted	1
Ølstykke	1
Ønslev	1
Ørum-Ramten	1
Østbirk	2
Ø. Brønderslev	1
Østerlars	2
Ø. Ulslev	1
Østofte	2

Ialt Antal Medlemmer.... 432

Under dansk Flag

direkte

til

Canada

Alle Oplysninger om Forbindelse, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.

Kongens Nytorv 8. København

Agenter over hele Land

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. = White Star Linien.

Expres-Rute til Amerika.

Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).

Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**

Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada

Generalagent **C. MOGENSEN**, Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Kanada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Kanada) og New York 8. Aug.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 15. August.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der sylles i
Grüneberg Eddike

Den danske Bondestands Sygekasse,

stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt. **Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m. Hovedkontor Bernstorffsgade 17, Kbhv. V, Telefon Byen 576.** — Forlang Prospekt.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Galante Fotos

GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Avertér i „Landarbejderbladet".

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Dansk Koloniallotteri.

4. Klasse 44. Lotteri trækkes den **7. August.**

Fornyelsen slutter idag Fredag

hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkontoret, Amagertorv 11, Kbhvn. K.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Intet Regnskab fra Samfundshjælpen.

Paa Aalborg Amts Mejeriforenings Generalforsamling forleden oplyste en Repræsentant fra et af Omegnens Mejerier, at man for nogle Aar siden ydede et Bidrag til Samfundshjælpen. Siden faar man hvert Aar en Opkrævning paa 10 Kr. Der var hverken Navn eller Regnskab eller noget som helst andet.

Folketingsmand Svend Nielsen oplyste, at det nok gik lidt i det skjulte uden Offentlighedens Kontrol. Han troede, den var god nok, men turde ikke garantere noget.

— Det er sikkert ogsaa klogt gjort af ham. »Samfundshjælpen« er et lysky Foretagende, og det er troligt nok, at det ikke giver Besked om, hvad de bruger de indsamlede Penge til. Men Folk har jo endelig den Udvej, at de kan lade være med at støtte denne Institution, hvis eneste Opgave er at gøre Judasgerning overfor de organiserede Arbejdere, naar disse er ude i Kamp.

Landsoverenskomsten kan nu bestilles paa Hovedkontoret. Prisen er 25 Øre pr. Stk.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 32. Fredag den 10. August 1928. 14. Aargang.

Det forestaaende Landstingsvalg.

Det forestaaende Landstingsvalg er, hvad man kan kalde det store Landstingsvalg. Af Landstingets 76 Medlemmer skal de 48 paa Valg, nemlig de 19 landstingsvalgte og 29 folkevalgte. Naar bortses fra København, Fyn og Nordjylland omfatter Landstingsvalget hele Landet, ogsaa Færøerne. Det er det første ordinære 8 Aars Landstingsvalg. Men foruden at være det store Landstingsvalg skulde det ogsaa gerne blive et Mærkevalg, hvor Demokratiet erobrede Flertallet i dette ophøjede, overvejende og regulerende Ting. Der er nemlig en Række af Muligheder for med dette Valg at fratage Madsen-Mygdal, Kragh og Konsorter deres Flertal i dette Grevernes gamle, ærværdige Herrehus. Disse Muligheder maa benyttes og udnyttes til det yderste, dels for at faa styrtet den nuværende reaktionære og smaakaarsfjendske Regering, dels fordi saa store Muligheder for Demokratiet til ganske at erobre Magten næppe byder sig før om 8 Aar igen. Landstingsvalget i September drejer sig derfor i væsentlig grad om, hvorvidt Demokratiet nu eller først om 8 Aar skal erobre fudkomment Flertal i begge Landets Ting. Vi ved jo, at ved første Folketingsvalg er Madsen-Mygdal og hans Garde færdig.

Kan Flertallet erobres?

Kan Demokratiet erobre Flertallet ved de forestaaende Landstingsvalg. Dette Spørgsmaal maa ubetinget besvares med et Ja! Det kan Demokratiet gøre, dersom enhver Arbejder, Husmand og Smaakaarsmand og Hustru vil lægge sit Lod i Vægtskaalen for at styrte Reaktionen, dersom enhver vil gøre sin Pligt fra nu af og til Valgdagen med at arbejde og stemme for et godt socialdemokratisk Valg.

Ved Nedskæring af Syge, Gamle og Invalider og Tjenestemænd, ved Skattelettelser for de Velhavende og Overvæltning af Byrder paa de Fattige har Madsen-Mygdal og hans Garde bl. a. banet Vejen for Demokratiets Erobring af Flertallet. Han har aabnet Øjne og Øren paa Blinde og Døve og vist Smaakaarsfolk, hvordan et Land ikke bør regeres. Han har præsenteret Venstre som Storkapitalens og Overklassens svorne Tjenere, og det arbejdende Folks svorne Tugtemester. Det giver en Baggrund for Valget, som nok skal vise sine Resultater paa Valgdagen.

Landstingets Fornyelse.

Men hertil kommer, at selve 8 Aars Perioden og de færørske Forhold giver nye Muligheder.

Partistillingen i Landstinget er for Tiden:

Socialdemokratiet	25	Mandater
Radikale	8	—
Venstre	31	—
Konservative	12	—

Venstre og Konservative raader saaledes over 43 Mandater mod 33 Socialdemokrater og Radikale. Dette tilsyneladende store Flertal for Reaktionen reduceres imidlertid stærkt, før selve Landstingsvalget skal finde Sted.

Af de 19 Landstingsvalgte har Socialdemokratiet nu 5 Mand, Radikale 2 Mand, Højre 3 Mand og Venstre 9 Mand.

Dette Forhold forandres imidlertid allerede i Løbet af August, naar de landstingsvalgte skal fornyes.

Her tager Socialdemokratiet nemlig 1 Mand fra Venstre, saaledes at Socialdemokratiet har 26 Landstingsmænd og Venstre 30.

Men hertil kommer Færøerne. I de sidste 8 Aar har de saavel i Folketinget som Landstinget været repræsenteret af Venstremænd, 1 Mand hvert Sted.

Valget af den færørske Landstingsmand foretages af Lagtinget paa Færøerne. Her er Sambandspartiet (Venstre) imidlertid kommet i betydeligt Mindretal ved sidste Valg, medens Socialdemokrater og Selvstyremænd er Flertal. Venstremanden vil derfor ikke blive genvalgt. Derimod vælges sandsynligvis en radikal Landstingsmand.

Venstre vil dermed være reduceret til 29 Landstingsmænd.

Naar vi gaar til Valg den 14. September vil Partistillingen dtrfor være:

Socialdemokrater	26	Mandater
Radikale	9	—
Venstre	29	—
Konservative	12	—

Det giver 41 Venstre-Konservative mod 35 Socialdemokrater og Radikale.

Kan vi ved Landstingsvalget den 14. September erobre 3 Mand fra Venstre og Konservative, har Demokratiet 38 Mandater mod 38 fra Højre og Venstre.

Demokratiet kan da hindre Reaktionen i Gennemførelse af de Forslag, t. Eks. Tugthusloven og Revisionen af Hjælpekasseloven og alle de reaktionære Forslag om nye Skattelettelser for Hartkornsejere og Storkapitallster, den ligger inde med. Kort sagt Demokratiet kan standse en videre reaktionær Udvikling af Lovgivningen, og det staar tilmed med den moralske Styrke at have det absolutte Flertal blandt de Folkevalgte, nemlig 30 Socialdemokra-

ter og Radikale mod 27 Venstre-Konservative.

Men for at have det absolutte Flertal i det samlede Landsting, skal vi erobre 4 Mandater ved Landstingsvalget. Disse 4 Mandater skal naas og kan naas, om Landets Smaakaarsfolk vil det.

Socialdemokratiet skal erobre.

Det er naturligvis Socialdemokratiet, der skal erobre disse 4 Mandater. De radikale kan ikke erobre flere Landstingsmænd ved Valget den 14. September.

Men de kan sikkert holde deres nuværende Antal Mandater. Men med Socialdemokratiets fortsatte glædelige Fremgang vil det sikkert ogsaa være i Stand til baade at slaa Madsen-Mygdals Flertal ned og at erobre Førsterangen i Landstinget som dettes største Parti.

Paa Bornholm

skal vælges 1 Landstingsmand. Det er for Tiden en Venstremand.

Ved Folketingsvalget i Dec. 1926 havde Socialdemokratiet og de Radikale 8308 Stemmer, Retsstatspartiet 416, Højre og Venstre 8787 Stemmer. Retsstatspartiets Vælgere er jo væsentlig udbrudte Radikale, og de maa antages ved Landstingsvalget at støtte Radikale fremfor Højre og Venstre, hvis Skattepolitik de jo ikke kan følge.

Med den Forskydning, der siden 1926 er foregaaet blandt Vælgerne, efter at de har lært Madsen-Mygdals Politik at kende, skulde det herefter selv med den høje Valgretsalder være muligt for Demokratiet at erobre det bornholmske Landstingsmandat, som saa vilde tilfalde Socialdemokratiet.

Paa Sjælland, Lolland-Falster, Møen og Samsø

skal vælges 12 Landstingsmænd.

Her er for Tiden valgt 4 Socialdemokrater, 2 Radikale, 4 Venstre og 2 Konservative.

Ved Valget i December 1926 havde Socialdemokratiet her 109,005 Stemmer, Radikale 50,626, Venstre 81,300 Konservative 60,715 og Retsstatspartiet 2867 Stemmer.

Socialdemokratiet og Radikale har altsaa 159,631 Stemmer mod Venstre-Konservatives 142,015 Stemmer.

Det skulde efter disse Tal være muligt for Socialdemokratiet at erobre 5 Landstingsmænd paa Sjælland-Lolland-Falster m. v., idet den Fremgang, Socialdemokratiet har haft siden 1926 antagelig rigeligt vil opveje det Tab, den højere Valgretsalder til Landstinget vil medføre.

Partistillingen skulde da blive 5 Socialdemokrater, 2 Radikale, 3 Venstre og 2 Konservative.

I Sydjylland

skal der være Landstingsvalg i de sønderjydske Amter samt Ribe, Ringkøbing, Vejle, Skanderborg og Aarhus Amter.

Her skal vælges 15 Landstingsmænd. Partistillingen her er nu 4 Socialdemokrater, 1 Radikal, 8 Venstre, 2 Konservative. Ved Valget i December 1926 havde Partierne følgende Stemmetal i disse Amter: Socialdemokrater 107,472, Radikale 23,876, Venstre 131,917, Konservative 53,223, Tyske Parti 10,422, Retspartiet 6516 og Cornelius Petersen 2117.

Det giver 131,348 Socialdemokrater og Radikale mod 185,140 Venstre og Konservative. Efter dette Stemmetal er det indlysende, at Venstre og Konservative ikke kan beholde deres 10 Landstingsmænd mod de 5 Socialdemokrater og Radikale. Spørgsmaalet er blot om Socialdemokratiet her kan tage 5 eller 6 Landstingsmænd. At Socialdemokratiet her tager en Landstingsmand fra Venstre er hævet over enhver Tvivl, men det skulde ogsaa være muligt at tage 2.

I Sønderjylland vil Venstre tabe mange Vælgere, endog ekstraordinært mange. Madsen Mygdal er ikke i saa høj Kurs dernede nu, som da de i 1926 »kaarede« ham som Fører. Nu vil de vist hellere »kaare« ham til 6. Afdeling.

Landstingsvalget i Sydjylland kan overhovedet byde paa ubehagelige Overraskelser for Venstre. Socialdemokratiet kan, om Valglykken er med os, tage 2 Mand fra Venstre her og de Konservative fisker i rørt Vande, og skulde Lykken ogsaa være dem gunstig, saa de faar en Del af de Vælgere, som forlader Venstre, kan de Konservative maaske ogsaa hapse et Mandat fra deres kære Allierede. Venstre vil da ved dette Landstingsvalg have tabt ialt 7 Mandater og vil kun have 24 Mandater i det nye Landsting, hvor det nu har 31. Venstres dominerende politiske Magt vilde derved være brudt for stedse. Det vilde ikke alene være Løn som forskyldt, men det vilde ogsaa være en sand Lykke for Landet, for de danske Bønder saamænd ogsaa.

De samlede Stemmetal fra Valget 1 December 1926 i disse 3 Landstingskredse viser, at Socialdemokratiet og Radikale havde 299,287 Stemmer med 11 Landstingsmænd, medens Venstre og Konservative havde 335,942 Stemmer i samme Kredse godt 11 pCt. mere, men de har her 17 Landstingsmænd. Ogsaa disse Tal viser, at det ved det kommende Landstingsvalg er muligt at erobre saa mange Mandater fra Venstre, at Socialdemokratiet bliver Landstingets største Parti og at Demokratiet bliver Flertal.

Det er herom Valget drejer sig. Det kan ikke være svært for nogen Arbejder Husmand eller mindrebemidlet at afgøre, hvor han skal kaste sit Lod i Vægtskaalen den 14. September.

Men desuagtet er et grundigt og energisk Arbejde nødvendigt for at bringe den rette Forstaaelse af Valgets Betydning og Stemmesedlens rette Brug ud til baade Landarbejdere og Husmænd, som ikke faar stort anden aandelig Føde end den, som er autoriseret og godkendt af Madsen-Mygdal, Kragh og Rytter, og som kolporteres gennem Venstrebladenes usandfærdige og arbejderfjendske Artikler.

Derfor maa vore Medlemmer ogsaa tage kraftig Del i Agitationen for et godt Landstingsvalg. Vi er saa godt som nogen interesseret i at Madsen-Mygdal vippes af Taburetten og at der bliver sat en Stopper for Pinstruppernes Nedrakning og Udsultning af danske Landarbejdere. *Oscar Levinsen.*

Finlands største Blad om Strejkerne.

Finlands største, paa Finsk skrevne Blad, »Helsingin Sanomat«, bragte forleden en lang Artikel om Arbejdsforholdene i Finland.

Bladet, der ikke tilhører Arbejderpartiet, lægger ikke Skjul paa, at den opstaaede Strid bunder i reelle Principspørgsmaal, og opfordrer begge Parter til at yde Medvirken til en Ordning, hvorved der tilvejebringes normale Arbejdsforhold.

Bladet skriver bl. a.:

Denne Arbejdsstrid er fra sin første Begyndelse bleven til en forbitret Principstrid hvor ingen af Deltagerne vil gaa paa Akkord, men kun vil staa fast bag sine Forskansninger og meddele nu og da, at »alt er fredeligt i Chipkapasset«.

Som et Eksempel til Belysning af disse Rapporter maa oplyses, at for nogle Uger siden opregnedes i Arbejdsgivernes Rapporter, at i forskellige Havne skulde Strejkende have genoptaget Arbejdet. — I nogle Tilfælde i Tiendetal, i andre Hundredetal eller tilsammen over 2000. — Paa samme Tid siges det i de Strejkendes Ugerapporter, at deres Front har holdt sig helt, og at det kun er nogle ganske enkelte Individer, der har givet sig til at være Strejkebrydere.

Samtidig indberetter man fra Arbejdersiden, at en Del Arbejdsgivere har erklæret sig villige til at indgaa særskilte Overenskomster, men at Strejkeledelsen ikke er for at indgaa saadanne Sær-Overenskomster, men stræber hen til Oprettelsen af en landsomfattende, alle Havnepladser omfattende Overenskomst.

Bladet fortsætter med at fastslaa, at Konflikterne ikke blot bringer nationaløkonomiske Tab, men at Finlands Navn og Renommé tager Skade i Udlandet, hvorfor Bladet ikke kan tilbageholde en Kritik af

den finske Regerings Ulyst til at faa Striden bilagt.

Det hedder herom i Artiklen:

Det ser saaledes ud, som om Regeringen ikke har særlig Lyst eller Interesse i at faa Arbejdsforholdene ordnet indenfor Havnearbejderomraadet og Arbejdet bragt i normal Gænge. Man kan vel ikke kalde det for tilstrækkeligt, at Regeringen nu og da udsender særlige Søfartsindberetninger om, hvordan Arbejdet foregaar i Havnene, og saa lukker Øjnene for de af Strejken afødte Vanskeligheder og for det Faktum, at vældige Dele af Arbejdere, som ernærer sig selv og deres Familier ved Havnearbejde, gaar arbejdsløse, og at Kommunerne før eller senere bliver tvungne til at at yde Understøttelse, da Arbejdernes Aarsindtægt, hvis Konflikten ikke afsluttes inden Høsten, bliver stærkt reduceret.

Arbejdsgiverne og Arbejderne burde nu forlade Krigsstien og optage fredelige Forhandlinger og saa søge Arbejdsforholdene ordnet paa tilfredsstillende Maade for begge Parter.

Vi forventer, at Regeringen nu opgiver sin Uvirksomhed og gør, hvad den formaar for at opnaa et saadant Resultat.

Disse Ord i et finsk, borgerligt Blad har ikke ringe Interesse til Belysning af den utroligt ensidige Omtale, visse borgerlige Blade herhjemme har bragt af Kampen. Selv om nu danske kapitalistiske Organer gaar amok, saa snart der blot nævnes noget om Arbejdernes Rettigheder, saa er det dog betegnende, at de i Anledning af Striden i Finland i den Grad fraadser i Begrebet Arbejderhad, at et stort, finsk borgerligt Blad, der har Forholdene paa nært Hold, maa tage Afstand fra en saadan ensidig Optræden.

De sørgmodige Ansigters Parade.

Nu ryster Excellenserne
for Valgets Dag er nær,
de føler at det bliver
saa stormende et Vejr.

Ak, alle Excellenserne
det Landsting havde kær,
der altid var mod Folket
som et susende Sværd.

Nu alle Excellenserne
sørgmodige ser ud,
de ængstes saare for at
høre Nederlagets Bud.

Men de skal høre det hver Mand,
det giver vi Haandslag paa,
endnu mer triste Ansigter
ved Valget skal de faa.

Marinus Kristensens Begravelse.

Marinus Kristensens Begravelse Søndag den 5. August formede sig som en storstilet Demonstration for Socialismens Sag.

Tusinder af Repræsentanter for Arbejderbevægelsens forskellige Organisationer var mødt frem for at vise Marinus Kristensen den sidste Hæder.

Idrætshusets 3500 Pladser var fuldt besat, da Folketingsmændene Stauning, Borgbjerg og Hartvig Frisch holdt deres Mindetaler over vor afdøde Kammerat og tolkede den arbejdende Klasses sidste Farvel til en kær og hengiven Forkæmper for vor Sag.

Overalt hvor Ligtoget rykkede frem paa sin Vej fra Idrætshuset til Krematoriet, fylkedes Folket for at bevise Afdøde den sidste Hyldest. 200 røde Faner fra saavel By som Land udgjorde Spidsen af Ligtoget.

Kun faa er det forundt at blive en slig Deltagelse til Del.

Landbrugets Markeder i Udlandet.

Udførselen er for første Halvaar i Aar noget større i Penge end i samme Tidsrum i Fjor.

I sidste Numer af »Landbrugsraadets Meddelelser« skrives:

Landbrugseksporten var i Beretningsugen omtrent uforandret for de fleste Produkter, kun Udførslen af Slagtekvæg og Heste viste en ret betydelig Stigning i Forhold til Ugen før.

Markedsforholdene for vore Produkter viste ligeledes kun smaa Ændringer med Undtagelse af Æg, for hvilke den sæsonmæssige Prisstigning nu endelig begynder at gøre sig gældende.

Statistisk Departements Opgørelse over Vareomsætningen med Udlandet i første Halvdel af indeværende Aar viser en samlet Indførelse til Forbrug af 803 Mill. Kr.s Værdi, hvoraf 204 Mill. Kr. var Raastoffer til Landbrugets Produktion. Udførslen af indenlandske Varer havde i samme Tidsrum en Værdi af 745 Mill. Kr., hvoraf 615 Mill. Kr. Landbrugsprodukter. Landbrugseksporten udgjorde saaledes 82 pCt. af Landets samlede Eksport, og Landbrugets Overskudsudførsel var 411 Mill. Kr. mod 403 Mill. Kr. i første Halvdel 1927.

Tysklands samlede Indførsel af forædlede Landbrugsprodukter i første Halvaar 1928 viser i Forhold til samme Tidsrum 1927 for de vigtigste Produkter er uforandret Indførsel af Hornkvæg, men en betydelig Stigning i Smørimporten og en mindre Fremgang i Ægimporten. Der indførtes 176,300 Stk. Hornkvæg, 58 Mill. kg Smør og 78 Mill. Snese Æg, hvilket er en Stigning i Indførslen af Smør paa 21 pCt. og for Æg paa 8 pCt.Danmarks Andel i Indførslen var 84 pCt. af Hornkvæget, 33 pCt. af Smørret og 7 pCt. af Æggene mod henholdsvis 75, 35 og 8 pCt. i første Halvdel i Fjor.

Den svejtsiske Indførsel af Landbrugsprodukter har for Smørimportens Vedkommende særlig Interesse for Danmark, der, selv om dette Marked er meget lille, her har sin tredjestørste Aftager af Smørproduktionen. I første Halvaar 1928 indførte Svejts 4587 Tons Smør mod 4059 Tons i samme Tidsrum i Fjor, hvilket er en Stigning paa 12 pCt. Af Indførslen kom 2326 Tons eller 51 pCt. fra Danmark mod 2154 Tons eller 53 pCt. i første Halvaar 1927.

Ned med Madsen-Mygdal!

Bønder og Proprietærer faar for lidt i Udbytte af deres Bedrift, fordi de maa betale Arbejderne for høj Løn, siger den store Profet fra Edelgave og alle hans Eftersnakkere.

Igennem mere end 2 Aars hidsig Agitation fra Rigsdagens Talerstol, paa politiske Møder og i hver eneste Venstreavis er Landets Gaardmands- og Godsejerstand opfanatiseret til at tro, at langt Størstedelen af deres økonomiske Besværligheder stammer fra, at de maa betale deres faa gifte Arbejdere en Dagløn af smaat 5 Kr. om Sommeren og 4 Kr. om Vinteren, og opfanatiserede til med alle Midler at bekæmpe disse »glubske« Arbejderkrav, hvilket igen vil sige at bekæmpe Arbejdernes Organisationer. For Bønderne selv er jo saa udmærket klar over, at det kun er Landarbejderforbundets Eksistens, der betinger den ovenfor nævnte »svimlende« Dagløn. Paa Egne, hvor Arbejderne i større Udstrækning har været troskyldige nok til at laane Øre til de pinstrupske Lokkelyde, og hvor Organisationen derfor er uden Betydning ved Fastsættelse af Landarbejderlønninger, ligger Daglønnen omkring det halve af den overenskomstlige, nemlig fra 2 til 2½ Kr. for en gift Familieforsørger paa egen Kost.

Og en Ting mere er Bønderne og Proprietærerne klar over: De kan ikke slaa vor Organisation ned ved faglige Midler. Derfor prøver de at gøre det ad politisk Vej. Siden Madsen-Mygdal overtog Regeringsmagten har hans fornemste Opgave været at bruge Lovgivningsmaskineriet til at bekæmpe Arbejdernes Ret til ogsaa at føre en menneskelig Tilværelse. Ved at forringe eller helt at ødelægge den gennem den sidste Menneskealder opbyggede sociale Lovgivning ang. Sygekasser, Invalideforsikring Aldersrente, Hjælpekasser, Arbejdsløshedskasser osv. har Venstre og Højre direkte tilsigtet at udsulte Arbejderklassen og undergrave dens Modstandskraft i en saadan Grad, at Arbejderne af skinbarlig Nød maatte give Fanden i alle gennem Organisationerne oparbejdede overenskomstlige Aftaler og konkurrere hinanden ud. Det er Madsen-Mygdalernes Idéal, at Arbejderne skal slaas om Arbejdet som Hunde slaas om et Ben.

Venstres Aviser proklamerer frækt *Kampen mod Tarifferne* som Regeringens vigtigste Opgave. Daglønnen ned til 2 Kr. er den ildnende Faneindskription, hvorunder Bøndernes Parti søger at samle Tropperne til det kommende Valgslag. Da man ikke ved de hidtil foretagne Lemlæstelser af de sociale Love endnu har naaet at slaa Arbejdernes Fagforeninger i Stykker, forbereder man en Tugthuslovgivning, der skal gøre dette muligt. Det skal gøres til en strafbar Handling *at sige nej* til at arbejde for en nok saa sjofel Betaling eller en nok saa sjofel Behandling af en brutal og skidtvigtig Arbejds»giver«. Arbejderne skal ikke længere selv kunne disponere over deres egne Lemmer og egen Arbejdskraft. En Forvalter eller Inspektør skal bare behøve at fløjte, for at Arbejderne skal komme springende. Bliver de enige om at sige nej, er det »Blokade«, der straffes med Bøder og Fængsel.

Maaske aldrig før har vi gaaet til Valg efter saa rene Linier som ved det nu tilstundende Landstingsvalg, og maaske aldrig før har det ligget saa klart for Dagen, hvad et politisk Valg kan betyde for det daglige Brød i Arbejderhjemmene. For Arbejdere og Arbejderhustruer kan Valget ikke være svært. De sidste halvandet Aar maa have belært Smaafolk om hvilken Skæbne, der venter dem, hvis det ikke nu lykkes at sætte en Bremse for Madsen-Mygdals Misregimente. Bevarer de konservative Partier Magten i Landstinget, er det ensbetydende med, at for Fremtiden skal Margarineklemmerne skrabes endnu tættere, skal Smaabørn, Arbejderkvinder, Gamle og Syge med Afsavn af alle Arter betale for den Spekulation og det Jordjobberi, der er den væsentligste Aarsag til Landbrugets Stilling.

Det er derfor heller ikke gjort med, at man selv paa Valgdagen møder frem og giver sin Stemme til Socialdemokratiets Kandidater. Det er nødvendigt, at hver eneste vaagen Arbejder lægger sig i Selen for at faa Naboer og Standsfæller, Mænd og Kvinder, gjort begribeligt, hvad det gælder. Enhver stemmeberettiget Mand og Kvinde af Underklassen maa purres ud, saaledes at Valgets Resultat kan blive et fra Vesterhavet til Østersøen, fra Grænsen til Skagen tordnende:

Ned med Madsen-Mygdal!

V. R.

De Gamle.

Et Par gamle Mennesker, der har faaet deres Aldersrente nedskaaret efter den sidste Venstrerecept, spørger os, om de ikke kan faa mere end de 50 Kr. maanedlig, som de faar udbetalt. De har forgæves søgt Sogneraadet om at faa mere. De er begge i 70 Aars Alderen, skriver Sønderborgs Amts Social-Demokrat.

Vi maa desværre bedrøve dem med, at de ikke efter Loven kan gøre Krav paa mere, naar de har begyndt at faa Aldersrente, inden den ældste af dem var 65 Aar. Havde den ældste af dem været 66 Aar, da de begyndte at faa Aldersrente, kunde de have faaet 5 Kr. mere om Maaneden; havde den ældste været 67, kunde de have faaet 10 Kr. mere, og dersom den ældste havde været 68 Aar eller ældre, da de begyndte at faa Aldersrente, kunde de have faaet 65 Kr. om Maaneden.

Vel at mærke, dersom deres Indtægt ikke kan ansættes til mere end 100 Kr. aarlig. Er Indtægten større, reduceres Aldersrenten forholdsvis.

Efter den tidligere Aldersrentelov maatte et Ægtepar, der var fyldt 65 Aar, have en Indtægt paa 400 Kr. om Aaret i en Landkommune og dog faa udbetalt 50 Kr. om Maaneden. Efter Nedskæringen maa et saadant Ægtepar med en Indtægt paa 400 Kr. om Aaret kun faa udbetalt 35 Kr. 50 Øre om Maaneden i en Landkommune. Det er en Nedskæring, der kan mærkes.

Efter Loven kan de gamle altsaa ikke gøre Krav paa mere, end de faar. Men Sogneraadet har Lov til at give dem et personligt Tillæg, naar Sogneraadet skønner at det er nødvendigt.

Saa viseligt har Venstres og Højres Rigsdagsflertal lavet det for de gamle, fordi Velhaverne skulde have Skattelettelse.

Til Kvinderne
i de smaa Hjem.

Brug Stemmeretten!

Det har været en streng Vinter at komme igennem for de smaa Hjem, og i dem alle har det beroet paa Kvindernes Flid og Sparsommelighed, om man skulde komme igennem den uden at miste de Ting, som man gennem Aars Slid og Møje havde faaet samlet sammen.

Men hvem er det, der har gjort det saa næsten uoverkommeligt at slide sig gennem saadan en Vinter?

Det har de Mænd, som sidder i Rigsdagen og af Frygt og Had mod Socialismen ved haarde og uretfærdige Love prøver at gøre hele Arbejderstanden magtesløs og dens Mænd, Kvinder og Børn til Slaver.

Mange Kvinder har nu i Aarevis maattet se deres Mænd gaa arbejdsløse og deres unge Sønner eller Brødre, som de med Savn og Slid havde været med til at skaffe en 4—5aarig Uddannelse, efter endt Læretid blive jaget ud i den kummerligste Nød og Hjemløshed. De har maattet se dem tigge ved Dørene, fremvisende en ynkelig Pakke Postkort eller Snørelidser, som de tilbyder med en Ydmyghed og Underdanighed, som kun

en forrykt Samfundsordning

kan paatvinge unge, raske Mænd.

Er det for at opnaa det Resultat, at Kvinder har ofret Liv og Sundhed?

Eller er det for at se deres smaa Børn gaa fra Dør til Dør med en lille Haandfuld visne Blomster, for at de paa den Maade kan bidrage en Smule til Hjemmets Opretholdelse?

Hvad er det for et Samfund, der har Hjerte og Samvittighed til at finde sig i, at Børns Sind skal knuges ned i den Ydmyghed eller Forstillelse, som præger deres Barneansigter?

Samfundet er os alle.

Hver og en af os er med til at opløse Hjemmene, at forraa Børnenes Sind og ødelægge Fremtiden for de unge Mennesker, der tvinges til at gaa med Hænderne i Lommerne i Stedet for til samfundsnyttigt Arbejde.

Naar vi ser det uden at protestere, naar vi undlader at stemme, er vi med i det Nedbrydningsarbejde.

Men hvorfor er vi med i det?

Fordi vi sløves og synes, at det er de andre, der er Skyld i Ulykkerne. Vi forstaar ikke Betydningen af Sammenhold. Vi husker ikke paa, at vi, hver og en, kan være med i Kampen mod Undertrykkelsen.

Vi Kvinder har Tilbøjelighed til at springe alt, hvad der hedder Politik, over, naar vi læser vort Blad. Det kommer af, at vi ikke ved, hvad Politik egentlig er. At Politik angaar alle de daglige Smaating i vor egen Tilværelse.

Naar Venstre og Højre i Rigsdagen bevilger nogle Millioner til Krigsvæsenet, betyder det, at Arbejdsløshedshjælp, Alderdomshjælp og Sygekassehjælp formindskes. Pengene til

den værste og unyttigste af alle Millionudgifter

tages fra de fattigste i Samfundet.

Eller dersom Venstre og Højre vedtager en Kaffetold eller Told paa Klæder eller Fodtøj, da betyder det for Hjemmene endnu værre Cikorievand og endnu dyrere og daarligere Beklædningsgenstande.

Og hvorfor finder vi os i en saadan Udbytning?

Arbejderne kunde jo let have Magten i Landet. Arbejderne og deres Kvinder er Flertallet i Samfundet.

Men hvorfor i Alverden saa lade sig udbytte af et Mindretal?

Ja, det lyder underligt, men vi gør det.

Men hvis vi ikke hurtigt tager Skeen i en anden Haand — de af os, som ikke paa Grund af Arbejdsløshed eller Sygdom er blevet stemplet som uværdigt Menneskemateriale, der ikke fortjener Valgret, — saa maa vi nu ryste os selv og andre Kvinder op af vor Sløvhed og prøve Livtag med de besiddende Partier, inden det eneste ublodige Vaaben — Valgretten — ved en eller anden snedig Manøvre bliver os franarret.

Vi maa huske, at Valget til Landstinget nu i September Maaned er en Sag, der angaar os Kvinder i allerhøjeste Grad. Vi maa støtte den socialistiske Sag med vore Stemmer. Den, der bor i de stemmeberettigede Kredse og ikke stemmer, giver Højre- og Vensterpartiet en Stemme.

Det kan gælde til den ene Side Hjælp og Ret for Børn, unge hjemløse Mennesker og os alle — eller til den anden Side mere Udpining og en endnu haardere Vinter end den sidste.

Derfor: Kom alle, der denne Gang er med, og stem til Landstingsvalget. Lad os Kvinder holde sammen og tage et Tag for Børnene, de hjemløse og de arbejdsløse.

Helene Hørlyck.

Forøvrigt mener jeg . . .

Der fandtes i det gamle Rom en Senator, der altid sluttede sine Taler med: Forøvrigt mener jeg, at Karthago bør ødelægges. Karthago var en By paa Afrikas Nordkyst. Den var en Konkurrent bl. a. til Romernes Herredømme over Middelhavet. Derfor vilde man have den ødelagt, og en af Senatorerne var altsaa særligt ivrig. *Hvad* han saa end talte om, sluttede han altid: Forøvrigt mener jeg, at Karthago bør ødelægges.

Og det er nu ikke helt ved Siden af, naar vor Tegner i ovenstaaende Tegning her foreviget Madsen-Mygdal, Regeringens Chef og Venstres Høvding, iklædt samme Klædning, som de gamle romerske Senatorer bar. Madsen-Mygdal er paa sin Maade en Mand af samme Støbning som den gamle romerske Senator, der altid sluttede sine Taler med Kravet om Karthagos Ødelæggelse.

Madsen-Mygdal taler jo ogsaa en hel Del Gange. Og *hvad* han saa taler om, faar han *altid* nævnt: Forøvrigt mener jeg, at Arbejdernes Organisationer skal ødelægges, at Lønnen skal ned og at de Fattige i det hele taget skal gøres fattigere. At disse Ting skal ske er Madsen-Mygdals store Kongstanke, og han fremsætter den med samme Energi som den gamle Romersenator fremhævede sin Tanke om Ødelæggelsen af Karthago.

Derfor var det maaske ikke det daarligste, der kunde ske, om man bevilgede Madsen-Mygdal lidt Penge til Køb af en Klædning à la romersk Senator. Selv har Madsen-Mygdal jo ikke Raad til at anskaffe sig saadan en Klædning. Han sidder jo endda saa uendelig sløjt i det, at han ingen Skat kan svare. Men Neergaard kunde vel nok finde Udvej til af Statskassen at bevilge Pengene.

I fælles Kamp for Hyttens Børn maa ogsaa D u nu ta' din Tørn.

Godt underrettet.

Med Kommunistbladet som Kilde kan man i Venstrebladet »Aalborg Stiftstidende« og en Række andre Bondeaviser læse følgende:

Kolindsund-Pengene.

Landarbejderforbundet har i disse Dage maattet betale de sidste Kolindsunderstatninger. Der har været Tvivl om, hvorvidt Forbundet eller De samvirkende skulde betale. Forbundet har nu maattet betale af sine egne Midler 185,000 Kr. Som Følge deraf har alle Afdelinger faaet paalagt et Ekstra-Kontingent svarende til 15 pCt. af den Understøttelse, som Afdelingens arbejdsløse har modtaget.

Naar bortses fra, at Landarbejderforbundet *ikke* skal betale Kolindsunderstatningerne alene, men kun i Forhold til sit Mellemsantal sammen med de øvrige Forbund, og at der *ikke* i den Anledning er udskrevet noget Ekstra-Kontingent, at Betalingen *ikke* er sket i »disse Dage«, og at der *ikke* har været nogen Tvivl om, hvorvidt Forbundet alene eller sammen med D. s. F. og D. A. F. skulde betale, er Meddelelsen forøvrigt rigtig.

Det Fjols, der i den nævnte Notits har præsteret 4 Løgne i 10 Linier, aner intet om, at Landarbejderforbundet og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasser er to selvstændige Institutioner med skarpt adskilt Administration og Forvaltning af Midler, og at det Ekstra-Kontingent, der er udskrevet af Arbejdsløshedskassen derfor er ganske uden Forbindelse med Kolindsund-Affæren.

Men det hele er jo typisk for Arten af den »Oplysning«, der bliver Venstrebladenes og Kommunistavisens Læsere til Del.

Tolvmandsforeningerne danner en ny Centralorganisation.

I forrige Uge har der fundet en Begivenhed Sted, som »Berlingske Tidende« betegner som »En højst interessant Nydannelse indenfor Landbruget«. I nævnte Blad for 1. August meddeles, at der er dannet en ny Organisation indenfor Landbruget, som hedder »Centralforeningen af Tovlmandsforeninger i Danmark«. Samtidig bringer Bladet et længere Interview med samme Foreningers Formand, Forpagter Bech, Vallø, Hovedgaard.

Hr. Bech oplyser, at Organisationens Formaal er at samle de saakaldte Tolvmandsforeninger i en landsomfattende Organisation.

Betingelserne for, at en lokal Forening kan blive optaget i Centralforeningen, er, at den paagældende Forenings Medlemmer gennemsnitlig ejer eller bruger mindst 200 Tdr. Jord; iøvrigt blander Centralforeningen sig ikke ind i de enkelte Foreningers Forhold. Om disses Virksomhed forklarer Hr. Bech bl. a., at deres Medlemmer, der i Almindelighed er paa 12, men som dog ogsaa kan være et andet Antal, samles en Gang om Maaneden hos hinanden skiftevis og drøfter landøkonomiske Spørgsmaal. Men ogsaa Tidens Problemer, baade sociale og nationaløkonomiske beskæftiger man sig med. Paa Forespørgsel, om det er rigtigt, at der er faste Regler for Traktementet, svarer Hr. Bech ret undvigende med at erklære, at man i Foreningens Vedtægter, der for Størstedelen er utrykte, har bestræbt sig for, at Traktementet bliver indenfor beskedne Rammer. Hvad beskedent i Forbindelse med denne Forbindelse betyder, kender vi ikke, men at det ikke er det bare Vand og Margarinebrød, det nødstedte Landbrugs Mænd trakterer hinanden med ved disse Lejligheder, kan man trygt gaa ud fra. Hr. Bech meddeler, at Organisationen er upolitisk, den gaar paa tværs af de politiske Retningslinier og endvidere, at den ikke staar i Opposition til de andre bestaaende Landbrugsorganisationer.

»Vi vil ingen Separatisme,« erklærer Hr. Bech. Med Hensyn til Organisationens Udbredelse faar man at vide, at den omfatter 29—30 lokale Foreninger med ialt 350 Medlemmer. Bestyrelsen bestaar af følgende: Forpagter Bech, Vallø, der som nævnt er Formand, Baron Reedtz-Thott, Merløsegaard, og Godsejer Scavenius, Klintholm, som begge er Medlemmer af Forretningsudvalget, den øvrige Bestyrelse er Forpagter de Neergaard, Skelstofte, Hofjægermester Neergaard, Tirsbæk, og Godsejer Kjeldsen, Lynderupgaard. Desuden var den i Foraaret afdøde Forpagter Syberg, Kørup, ogsaa Medlem af Bestyrelsen, som Repræsentant for de fynske Foreninger. Slutteligt oplyses, at Foreningen har oprettet et Indkøbskontor i København.

Som det vil ses af ovenstaaende, er det en Organisation af udprægede Storagrarer, som »Berlingske Tidende« her præsenterer for Offentligheden; noget egentligt nyt betegner den dog ikke.

Paa Øerne har man i mange Aar kendt disse Sammenslutninger af Ejere og Forpagtere af Herregaardene paa en Egn, og i 1923 blev der dannet en Centralforening af dem for Øerne; det er denne som nu er udvidet til ogsaa at omfatte Jylland. Dette og Oprettelsen af Indkøbskontoret er saavidt, vi kan se, det eneste ny, der foreligger. Men derfor fortjener Fænomenet alligevel Opmærksomhed. Det er meget betegnende, at denne Organisationsudvidelse finder Sted netop nu, paa et Tidspunkt, hvor man fra Overklassens Side har startet et voldsomt Angreb paa Arbejdernes Organisationer, med det Formaal at komme bort fra de overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsvilkaar; det er næppe nogen ren Tilfældighed.

I Hr. Forpagter Bechs Udtalelser om dette nye Skud paa en gammel Stamme savnes Svar paa et Spørgsmaal, der er af meget væsentlig Betydning for Bedømmelsen af den paagældende Organisation, nemlig dette: Omfatter Foreningens Formaal, foruden de af Hr. Bech ovenfor nævnte Opgaver ikke tillige Forholdene vedrørende Løn- og Arbejdsvilkaar indenfor Landbruget, men andre Ord: Hvorledes er denne Organisations Stilling til Landbrugets Arbejdere? Vi har en Mistanke om at det er en maskeret Arbejdsgiverorganisation med det Formaal at ordne Løn- og Arbejdsvilkaarene for Landarbejderne uden Forhandling med deres Organisation. Vi støtter denne Mistanke paa, hvad der i saa Henseende tidligere er præsteret baade af de lokale Tolvmandsforeninger og af deres Centralforening for Øerne, og vi henviser i denne Forbindelse til, hvad der skete sidste Foraar, som omtales andet Steds i Bladet.

Vi skal senere vende tilbage til denne Sag.

Men allerede nu varskoer vi Landarbejderne om at være paa deres Post og af al Evne deltage i Arbejdet for at styrke vor Organisation.

Lært af Reaktionspolitiken.

Hvad har man lært ude omkring af Madsen-Mygdals Politik? Først og fremmest det, at det er en Politik, der i det daglige skader og hader Arbejdets Sønner ved bestandig igennem Taler og Artikler i samme Reaktions Presse at indpode sine Læsere og Paahørere, at Arbejderne skal ned med Lønnen — selv den allerlaveste. Dernæst har Madsen-Mygdal tydeligt og klart gjort alle Landets Beboere forstaaeligt, hvor vigtig den Hovedproduktionsfaktor, der kaldes Arbejdet, er. Der skal bare arbejdes — slæbes er lige saa forstaaeligt i den Sammenhæng — for at Produktionen kan komme i Gang og blive konkurrencedygtig. Ligemeget med Udbyttet til Arbejderne, det kommer ikke d'Herrer ved, men saa desmere Udbyttet til Kapitalen.

At Arbejdet er en meget vigtig Produktionsfaktor, har Hr. Madsen-Mygdal lært saa godt, at man kunde ønske, at enhver Arbejder vidste lige saa god Besked herom.

Madsen-Mygdal stiller op og ned paa de to vigtige Produktionsfaktorer, Arbejdet og Kapitalen, efter bedste Forstand, og selvfølgelig gør han det forkert. Arbejdet har dog altid været det vigtigste, idet Arbejdet fra første Færd har skabt Kapitalen. Nu er for M.-M. Kapitalen det vigtigste; den, og kun den, skal have Udbyttet, og blæse være med Arbejdets Udbytte.

Maaske har det sin Betydning, at samme Mand sidder i Kløerne paa Kapitalen.

Chr. Jørgensen.

I Klassekampens Tegn.

Sultekrigen mod de finske Arbejdere. — Klassedommene i Nørresundby.

Den finske Havnestrejke, der allerede gentagende Gange er omtalt her i Bladet, gaar sin Gang. — Sultekrigen mod Arbejderne i Finlands Havne skal føres til Bunds. Konflikten er som bekendt en Følge af, at de finske Strandfyrster ikke har villet gaa ind paa at slutte Overenskomst med de finske Havnearbejdere. D'Herr. Arbejdsgivere vil ikke anerkende Organisationerne, og dermed kan man ogsaa fastslaa, at deres Hensigt er at berøve Arbejderne deres Organisationsret; naar først det var lykkedes at fratage Havnearbejderne deres Organisationsret, vilde der blive Anledning til at forsøge sig andre Steder, hermed er vi kommet til Sagens Kærne. Formaalet med at tvinge Arbejderne ud i Konflikt er at slaa Arbejdernes Organisationer i Stykker, og derpaa vilde Arbejdsgiverne selv i Fermtiden frit kunde bestemme, hvad Løn- og Arbejdsforhold, der skulde blive Arbejderne til Del. Vort Kendskab til Arbejdsgiverne siger os, at dette vilde være ensbetydende med uhyggelig, elendige Tilstande for Arbejderne, det samme er de finske Arbejdere klar over, derfor har de taget Kampen, og at de i denne Kamp har mødt

Sympati og Forstaaelse fra den øvrige Verdens Arbejdere er ganske naturligt, da disse saa udmærket forstaar, hvad Kampen betyder og alle har prøvet at maatte tilkæmpe sig sine Rettigheder, Tomme for Tomme.

Kampens Karakter belyses bedst derigennem, at Finlands ansvarlige Regering har stillet sig Side om Side med Arbejdsgiverne mod Arbejderne, dette bevises blandt andet derigennem, at en Henvendelse til Regeringen fra den finske Forligsinstitution om, at Regeringen burde gribe mæglende ind i Konflikten, ikke har kunnet formaa at vække Regeringens Interesser for den landsskadelige Krig, som nogle overmodige Arbejdsgivere har paaført sagesløse Arbejdere.

Som nævnt har Verdens øvrige organiserede Arbejdere stillet sig Side om Side med deres finske Kammerater for at støtte dem i deres heltemodige Kamp, dels for at yde økonomisk Støtte til de kæmpende Arbejdere, dels ved at blokere alle Skibe med Last til og fra Finland, og yderlig ved at boykotte alle finske Varer.

Den finske Havnekonflikt gaar sin Gang, trods hele den Løgnekampagne, som danske borgerlige Blade har paabegyndt med Meddelelser om, at Arbejdet i de finske Havne er i fuld Gang, saa er Forholdet alligevel dette, efter hvad der meddeles fra paalidelig Kilde, at Spørgsmaalet om Arbejdsgivernes Sammenbrud kun er et Spørgsmaal om Tid.

*

Landsretten her i Landet har atter benyttet Lejligheden til at tiltrække sig Arbejderklassens Opmærksomhed; denne Gang i Anledning af nogle Klassedomme den har afsagt i den saakaldte Grusgrav-Affære i Nørre-Sundby.

Aarsagen var en Konflikt i en Grusgrav. De organiserede Arbejdere var gaaet til Grusgraven for at faa Strejkebryderne til at nedlægge Arbejdet, det hele drejede sig saamænd ikke om noget saa alvorligt, der var i hvert Fald ikke Tale om Voldshandlinger af nogen Art. Imidlertid er der en eller anden emsig Pennesmører ved den reaktionære Presse, der faar fat i Sagen, og saa blev der Gang i Forretningen. Affæren blev slaaet op til et større Nummer. Justitsminister Rytter kunde selvfølgelig ikke lade Lejligheden gaa fra sig til at vise sit sande Sindelag overfor den arbejdende Klasse. Politiet fik Ordre til at arrestere Forbryderne og Domstolenes knirkende Maskineri sat i Sving, Resultatet er ikke udeblevet, denne arbejderfjendske Aktion har faaet en passende Udløsning i de Klassedomme, som Landsretten har fældet, hvorefter Fagforeningsformanden i Nørre-Sundby skal 30 Dage i Fængsel, 5 andre Arbejdere 20 Dage.

Hvor er det typisk, denne Kamp mod Arbejderklassen, intet Middel er for skident, intet Middel er for sjofelt, naar blot Regeringen og den øvrige Reaktion her i Landet kan faa tilfredsstillet sin Hævntørst overfor Arbejderne.

*

I Sandhed, man kan sige, vi lever i Klassekampens Tegn, overalt, hvor Reaktionen og dens Lakajer med det rette Tjenersind kan faa Lejlighed til at slaa ned paa den arbejdende Klasse, lades ingen Lejlighed ubrugt, at trampe ned paa den arbejdende Klasse, at forfølge den, at berøve den Eksistensmuligheder og Organisationsret betragtes i vore Dage fra et bestemt Hold som Heltegerninger, men er Forholdet dette, er der da ogsaa Grund til at tilraabe Reaktionen et Varsko, som ikke gaar dens Øre forbi.

Overalt, hvor der er Mulighed for det, gælder det, at Arbejderklassen er paa sin Post for at slaa Bagholdsangriberne ned. Ved Valget til Landstinget den 14. September er der Mulighed for at tilføje Reaktionen et føleligt Nederlag — lad os forenes i Arbejdet herfor.

Axel Sørensen.

Ugens Hændelser.

For at bøde paa Arbejdsløsheden i England, har den af Regeringen nedsatte Kommission foreslaaet en Overflytning af 21,000 Minearbejdere til Kolonierne, hvor de skal have Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.

Inden Overflytningen skal de i England gennemgaa et Kursus fra 9—16 Uger. I den Tid modtager Hustruen en Understøttelse af 17 Shillings pr. Uge og 2 Shillings pr. Barn.

Efter endt Uddannelse overflyttes de til Kronlandene i Canada, New Zealand og Australien. Her er paa Forhaand sikret dem Arbejde, hvorved de kan tjene 100 Pund Sterling pr. Aar i de første 2 Aar, hvorefter der ydes dem Statslaan, saaledes at de bliver i Stand til at drive selvstændigt Landbrug.

*

Fra Berlin meddeles, at det socialdemokratiske Parti i Humboldthain har afholdt en Demonstration mod Krigen. Fra alle Byens Dele kom Medlemmer af Partiet, af Arbejdersportsforbundene og af Rigsbanner-Organisationen dragende til Mødet i sluttet Tog.

I Humboldthain talte paa flere Steder socialdemokratiske Talere. De fremhævede, at Socialdemokraterne i deres parlamentariske og øvrige Indsats i det politiske Liv altid havde arbejdet for Sikring af den internationale Fred. Hvis Folkeforbundet endnu ikke svarede til alle Forventninger, maatte det dog indrømmes, at det var en vis Garanti for den internationale Fred. Demonstationen endte med Afgivelsen af Løftet »Aldrig mere Krig« og Afsyngelsen af Internationale. Saavidt vides, er Demonstrationen forløbet i fuldstændig Ro.

*

Paa et Generalraadsmøde har de samvirkende engelske Fagforeninger besluttet at indstille Walter Citrine til Posten som Præsident for Amsterdam-Internationale i Stedet for Purcell, som ikke blev genvalgt i Fjor paa Grund af sine Forhandlinger med Russerne.

*

Apotekerkonflikten er stadig uløst efter nogle resultatløse Forhandlinger, der har været ført i den forløbne Uge, har »Dansk Apotekerforening« opsagt Overenskomsten til Ophør til 1. November 1928.

*

De Hjemløse har ifølge »Demokraten« fra Landinspektør Engelbrecht-Christensen, Brande, modtaget Tilbud om en Gave paa 175 Td. Land i Fasterholt syd for Herning.

Man haaber nu ved frivillige Bidrag i Forbindelse med Støtte fra Stat, By, Amt, Sogn og Kommuner, at faa Midler til Oprettelse og Drift af en Koloni. Det er Hensigten at beskæftige de Hjemløse ved Landbrug, Havebrug, Hønseri o. l. Der vil blive givet de Hjemløse, som faar Arbejde i Kolonien, Adgang til Fortsættelsesundervisning i de almindelige Skolefag og i Engelsk.

*

Arbejdsløsheden er fremdeles uforandret. Ved Ugens Begyndelse var der 38,360 Arbejdsløse, ved Slutningen 38,276 — eller en Nedgang paa 84 Mand. Landarbejderne har 1244 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning paa 75.

Vort Militær-Spørgsmaal.

Af Oberstløjtnant **E. Holten-Nielsen.**

Følgende Artikel af en militær Sagkyndig vil kunne paaregne Interesse nu, da vi staar overfor et Valg, der ogsaa vil kunne faa afgørende Betydning for Afgørelsen af Militærspørgsmaalet.

Fra Regeringspartiets Side kundgøres det nu for Vælgerbefolkningen Landet over, at vort Militærspørgsmaal i den kommende Rigsdagssamling skal forsøges løst paa en bred Basis. Dette kan kun glæde alle os, der mener, at netop dette Spørgsmaal, som berører os alle, bør løses efter den Linie, som det store Flertal i Landet ønsker det. Og i særlig Grad er det ønskeligt, nu da det er blevet klart, at den næste europæiske Krig absolut ikke vil blive en Kamp

(Fortsættes S. 14).

Godsejeren udtaler sig om Landstingsvalget.

Det nærmer sig nu mod de Tider, hvor Landstingsvalget finder Sted, og Vælgerne begynder saa smaat at belave sig paa at drage udi Leding.

Landstinget har været de fine Mænds Ting. Hvilken glorværdig Række af Grever, Baroner og Godsejere har ikke siddet i dette Ting i Aarenes Løb. Det synes os derfor saare naturligt, at vi nu før Landstingsvalget søger et Interview med et fint Navn, en Samfundsstøtte. Vi vælger Godsejer Dummerich von Splidenflied.

Vi træffer Godsejeren udenfor hans berømte Slot »Liggelyst«, og retter straks Spørgsmaalet til ham:

— Hvad mener Godsejeren om det nu tilstundende Landstingsvalg?

Dummerich von Splidenflied tygger først lidt paa sin med Mavebælte forsynede Cigar. Saa svarer han.

— Jeg vil sige Dem ærligt, at jeg maa gaa og puste mig ud i disse Dage, for at ingen skal se, hvor nervøs jeg er. Jeg vilde næsten hellere tage til Nordpolen à la Nobile og sidde paa en vaad Isflage et halvt Hundrede Dage og nøjes med ristet Bjørnelap til Morgen, Middag og Aften, end jeg vilde have Landstingsvalg nu.

— Hvad er det, der saa saare slemt nedtrykker Hr. Godsejerens Humør?

— Hvad det er? Unge Mand, De er ikke stor i Politikens Historie, hvis De ikke med det samme kan faa det ind i de smaa Hjerneceller. Hvad det er, der trykker mig arme Godsejer? Herregud — tænk Dem dog hvad Landstinget v a r — og hvad det k a n blive efter dette Valg. Naar jeg dybt tænker over det, risler det mig koldt ned ad Ryggen, som blev et helt Iskagehus' Indhold hældt ned af den. Aa, tænk Dem Landstinget i gamle Dage. Der sad kun fornemme Folk deri. Min Bedstefar f. Eks. sad der, og han var en meget fin Mand. Han sad der til han var over 105 Aar, i hvilken Alder han hensov blideligt, desformedelst den meget fornemme Sygdom Podagra. Ja, det var et Landsting dengang. Der sad næsten ikke en Mand, der ikke havde et Par smukke Titler og i det mindste et Par funklende Ordner. Og hvilken storladen Politik førte Landstinget ikke. For Gud, Konge og Fædreland — og ned med Rakket. Det var Tingets straalende Devise. Der var ingen Socialister i Landstinget dengang. Ak ja, det var lykkelige Tider.

Godsejer Dummerich von Splidenflied gribes af Bevægelse. Et Par smaa Taarer rinder ned ad hans Kinder. Saa tager han sig sammen som en Mand og fortsætter.

— Op nu, min Ven, hvorledes er det nu, om jeg maa spørge? Tragisk! Jeg sukker! Vi har ganske vist Flertallet endnu, og maser hvad vi kan af dette nymodens, man kalder »demokratisk Politik«. For hvad e r dette? Det er, at man stjæler fra os og hjælper Smaafolk, almindelige Mennesker, der kun lever af at arbejde. Men hvor k a n man nænne at tage noget fra mig? Jeg har kun 25 Værelser paa mit Slot og to Biler i min Garage og min Indtægt er stakkels halvandet Hundrede Tusinde om Aaret og min Formue en halv Million. Skal jeg leve standsmæssigt kan jeg dog ikke klare mig med mindre. Vel? Landstinget værner om mig og mine og staar som en stolt Vagt om mig og mine. Men hvad er det, der er i Gære nu? Disse infame Socialister skal blot erobre et Par Mandater denne Gang, saa er det gamle og glorværdige Landstingsflertal revnet. Og hvad saa? Jeg skælver ved Tanken. Ved Gud, jeg tør ikke tænke den Tanke ud.

Godsejer Dummerich von Splidenflied ser fortvivlet op mod Himlen, som ventede han Hjælp fra de salig hensovende Forfædre, han er Optimist nok til at tro, at de opholder sig deroppe, og ikke et betydeligt hedere Sted. —en.

Som de hykler.

Under Overenskomstforhandlingerne i Foraaret kom selve »Nationaltidende«, Gaardejernes og de haardkogte Højremænds Livsorgan, til at afsløre det Hykleri og den Forlorenhed, der er i Forargelsen over Landarbejdernes Organisationsbestræbelser.

Sædvanligvis hedder det jo fra den Side, at da Landmændene i Almindelighed ikke er organiserede, men staar som »frie Mænd« uden for Foreninger og ikke har hverken Lod eller Del i Tarifforhandlinger har de ingen Forpligtelse overfor Overenskomsterne, og det er ogsaa ganske unødvendigt, at Landarbejderne organiserer sig. Den enkelte Arbejder, og den enkelte Arbejdsgiver kan godt selv tale sig til Rette uden Organisationernes og Trediemands Indblanden.

Hvor meget der er i denne Tale om, at de store Landmænd staar frit og udenfor Arbejdsgiverforeningen fik man som nævnt et godt Bevis paa gennem »Nationaltidende«, der under en fed, dobbeltspaltet Overskrift meddelte: »Øernes store Landbrug staar bag Arbejdsgiverforeningen«. Det hedder derefter, at der den 10. April er holdt et Møde i København, hvor hele det store og større Landbrug paa Øerne var repræsenteret. Disse »uorganiserede« Arbejdsgivere behandlede den foreliggende Landbrugssituation i Landbruget og vedtog en Udtalelse til Arbejdsgiverforeningen, i hvilken man *krævede en Lønnedgang* og vedtog, at man *i Tilfælde af Konflikt vilde staa solidariske.*

Enhver, der kan læse indenad, kan forstaa, hvad denne Udtalelse betyder. Uanset om Landmændene formelt er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen eller ikke, stiller de sig solidarisk med denne i Tilfælde af Konflikt, d. v. s. alle vore Arbejdsgivere optræder i Fællesskab med det Formaal at trykke Lønnen. Her er ikke mere Tale om de »fritstillede« Arbejdsgivere, der enkeltvis taler sig tilrette med deres Arbejdere.

Det er naturligvis en ærlig Sag, at Landmændene danner Arbejdsgiverforeninger, og de maa virkelig selv om, under hvilken Form det sker, men maa vi saa fremtidig bede os fritaget for det pinstrupske Hykleri og den løgnagtige Forargelse over Arbejdernes Sammenslutninger.

Pinstrup-Kulturen vil komme i Klemme.
naar D u gi'r Socialdemokraten din Stemme.

Adel, der græder.

Midt i en trist og graa Tid, fuld af Nød og Trængsel blandt Arbejdsløshedens Tusinder og atter Tusinder, oplever man et højst komisk Optrin: Det er Lensadelen, der skal af med lidt af sin Jord til Husmænd og Landarbejdere og ikke kan faa nok for den, men sætter Himmel og Jord i Bevægelse for at pine Priserne op.

Det er en Situation med stort og kosteligt historisk Perspektiv.

I fjærn Fortid — paa lystigste Maade, ved Kongefriller og Hofintriger og ved Hærtjeneste — som de siden smøgede af sig — har de høje Adelsslægter med glimrende Appetit skrabet deres uhyre Jordegodser sammen som »Len« — det vil sige **Laan** — og til sidst indrettet sig derpaa, som om det var Jord, der af Skaberen selv var specielt skabt til deres Ejendom for dette Jordeliv.

Endelig lykkedes det i 1919 ved en uhyre moderat og forsigtig Lov at slaa fast, at en Del af Lenene skulde tilbage til Samfundet igen — til Udstykning og Dyrkelse mod baade Erstatning og Vederlag.

Det er denne Tilbagelevering, der nu er i fuld Gang, og som forvolder de høje Majoratsbesiddere saa usigelige Kvaler.

Det vil mindes endnu, hvorledes de betrængte Lensbesiddere i sin Tid troppede op for Stauning for at tolke deres Trængsler: et historisk Øjeblik! Lensbesiddernes Fagforening — Højadelens sene Efterkommere, der med Graad og Klage troppede op foran den københavnske Cigarmager for at tolke deres »Nød«!

Deres Aners Billeder har sikkert vendt sig paa Væggene af Blusel derhjemme paa de gamle Ridderborge!

Men værre og værre raser Fortvivlelsen i dem. De anlagde Sag mod Staten for at faa Vurderingerne omstødt. Højesteret viste dem tilbage til Vurderingsraadet igen — og nu er Kendelsen faldet: Vurderingsraadet har forhøjet Prisen med — 75 Øre pr. Tønde Land!

Hele Landet ler fra Gedser til Skagen. Kun Højadelen græder, og Højre trøster dem!

75 Øre pr. Tønde Land! Det er at »lave Grin med Borgermusikken«, som »National-tidende« trøstende bemærker. Lusede 75 Øre! Selvfølgelig gaar Lensadelen til Højesteret igen, om den saa skal slide Saalerne ud af sine Laksko. Men først vil den søge Trøst og Forhandling med Neergaard.

Det er godt! Gaa til Neergaard, Børn! — Neergaard er en god Mand. Han gør jer ingen Fortræd. Han gav jer Skattelettelse paa ti Millioner for Jordkapital, som døjede med at forrente sig, og Højadelen slugte de ti Millioner med en Graadighed saa ugenert som den, hvormed en Gøgeunge sluger en Orm — midt i en Tid, hvor de samme Herrer og Damer rasede over hver 75 Øre, de skulde betale til en skambudt fattig Landarbejder med hans underernærede engelsksyge Børn.

— Ovre ved Aalborgkanten ligger Herregaarden **Store Restrup.** Den sidste Ejer lod sig sætte i Skat af 4000 Kr. Saa udstykkedes Gaarden i et halvt Hundrede Husmandsbrug, som nu svarer over 100,000 Kroner i Skat tilsammen.

Saaledes vil det gaa Landet over, naar Lensherrerne én for én slipper deres Ravnegods, og godt er det.

Kun synes man, at der maatte dog være saa meget »Adelssind« tilbage af deres gamle Æresbegreber, at de store Herrer skammede sig ved at give den Slags jammerlige Tudescener til Bedste, som de gør nu, da det uundgaaelige er over dem.

De burde nu i deres Fortvivlelses Time stolt og modigt tørre Øjnene og trøste sig med to Ting: **Nøjsomhed** og **Gudsfrygt.**

Det er to gode Husraad, som de vist bare har uddelt altfor rigeligt af til deres Arbejdere, saa der ikke er bleven noget tilbage deraf til dem selv.

Under Ansvar.

Vi staar overfor en af de vigtigste politiske Begivenheder i den danske Arbejderbevægelses Historie, en Begivenhed af uhyre Rækkevidde, nemlig det forestaaende Landstingsvalg, det gælder ved denne Lejlighed intet mindre end en Gang for alle at faa sat en Stopper for Reaktionens Magtmisbrug — længe nok har de reaktionære Partier benyttet Landstinget til at dæmme op for sociale Fremskridt af enhver Art — længe nok har Reaktionen i Landstinget beklippet hver eneste social Lov, saa den er blevet et Vrængbillede af, hvad den skulde være, nu er Tiden inde, da vi er i Stand til at kunne fravriste Reaktionen Flertallet i Landstinget, og dermed skabe lysere og bedre Vilkaar for Arbejderklassens politiske Idéer.

Det er store Forhaabninger og Opgaver der stilles til Vælgerne i de Landstingskredse, hvor der denne Gang afholdes Valg. Som allerede meddelt er det 2den, 3die og 5te Landstingskreds der vælger; det vil sige Sjælland udenfor Københavns samt Lolland-Falster, Møen, Bornholm, samtlige jydske Amter med Undtagelse af Randers, Aalborg, Hjørring, Viborg og Thisted, endelig foretages der ogsaa Valg paa Færøerne.

Det gælder om paa disse Egne at udfolde en kraftig Agitation, saa vi bliver i Stand til at erobre de 3 Mandater, der rester for at Demokratiet kan erobre Landstingsflertallet, og det kan og skal lade sig gøre, ved denne Lejlighed at fravriste Reaktionen Flertallet.

Hvis blot hver enkelt Arbejder og Arbejderhustru vil benytte enhver Lejlighed til at pege paa, hvorledes Venstre og Konservative siden 1926 har taget fra Syge, Gamle, Invalider og Arbejdsløse, vise, hvorledes at den sammenrottede Reaktion skaanselsløst har taget fra de fattigste blandt de Fattige, hvorledes udslidte, veltjente Arbejdere, Mænd saavel som Kvinder, har maattet døje den Tort, at deres smaa Understøttelser, der allerede i Forvejen kun skænkede en elendig Tilværelse, er blevet yderlig beskaaret, hvorledes Syge og Invalider prisgives Nøden og Elendigheden, medens alt hvad Reaktionen har kunnet tænke at byde de Arbejdsløse, har været en Billet til en af de genaabnede Fattiggaarde. Samtidig hermed har Reaktionen ikke undset sig ved at give Velhaverne Skattelettelser over en lav Sko og ødslet og agter fortsat at ødsle Millioner bort til et uproduktivt, meningsløst og ubrugeligt Militærapparat.

Enhver rettænkende Mand og Kvinde vil kunne forstaa dette, og hvad der yderligere staar paa Spil, vil de ogsaa let kunne fatte, naar de hører, at saavel Venstres som Højres Repræsentanter Gang paa Gang lover fortsat og yderligere Nedskæring.

Det er enhver Arbejders Pligt at deltage i det Agitationsarbejde, som er saa paakrævet nødvendigt; det er et tungt Ansvar, der paahviler den, der svigter i denne Kamp. Der er ingen Tid at spilde, det gælder om allerede nu at melde sig i Agitatorernes talløse Hær, naar enhver gør sin Pligt, vil Sejren som sagt ogsaa blive vor, og de triste Aar, vi har oplevet, vil finde sin Afslutning i en lysere og lykkeligere Tid; i modsat Fald vil vi kun kunne vente yderligere Nød og Elendighed, mere Sult og Kulde, flere genaabnede Fattiggaarde.

Lad derfor dette Valg blive det velrettede Spark, der for evigt skal sparke Fattighusportene i.

Oliver Twist.

Det store Marionetteater.

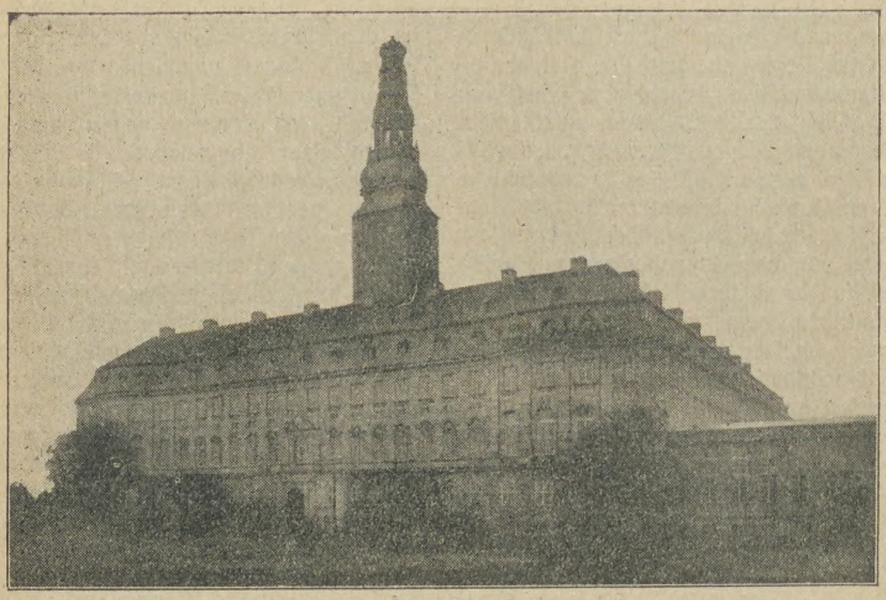

Smuk og stolt hæver Christiansborg Slot sit kronede Taarn mod Himlen. Hvilken skøn Bygning, hvilken Arkitektur og hvilke herlige Sale rummer det ikke. Skønne Balkoner, fine, brede Trapper, forgyldte Døre, store Vægmalerier og andre Kunstværker findes der, hvorhen man end ser.

Jo, det er en smukt Slot, et Slot, hvor hver Trevl og Traad er bygget op af flittige Arbejdere, et Slot, vi har Lov til at være stolte af.

Men alligevel er der en vis Lighed mellem Christiansborg og et surt og besk Æble. Udadtil kan Æblet have den skønneste Farve, men indadtil være løgnagtigt mod sit Udseende.

Ja, akkurat saaledes. Det, der er fordærvet i Christiansborg Slot, er dets Sjæl, dets Aand, den svarer slet ikke til Slottets Skønhed. For det er jo Mammon, der vader rundt derinde, Venstres og Højres Rigsdagsmænd er hans ydmyge Tjenere, og de bøjer sig dybt i Støvet for ham.

— I skal være mine Marionetteførere, siger han.

Og de bukker sig endnu dybere.

— Det skal ske, store Herre, svarer de.

Og man maa sige, de rygter deres Hverv godt. Dag ud og Dag ind gør de deres bedste for at trampe Fattigfolket i Snavset.

For hvem er Marionetterne? —

Det er os, — alle vi smaa i Samfundet, — alle vi besiddelsesløse, der ikke eier andet end et Par haarde Næver, som vi ikke engang allesammen kan faa Lov til at bruge, blot fordi en Kapitalistklasse har svindlet og bedraget Millioner og atter Millioner bort.

Ja, det er os, der er Marionetterne, levende, tænkende og følende Marionetter, der maa lide og stønne under vore Byrder. Og det er Christiansborg Slot, der er Centret i Marionetteatret. Det er her Traadene samles, det er her, de føres, og det er her, det bestemmes, hvor mange Spjæt, vi maa gøre.

— Det er noget Sludder, hører vi Højre og Venstre sige, I er jo frie Mænd og Kvinder, fuldkommen frie allesammen, I kan jo gøre, hvad I vil, bevæge Jer frit omkring, akkurat som vi andre.

Bevar os, bevar os, — Frihed, det har vi skam, personlig Frihed, men hvad er den værd, naar vi ikke samtidig har økonomisk Frihed. Vi har Ret til selv at vælge, hvilke Klæder, vi vil gaa med, hvilken Mad, vi vil spise, hvordan vi vil bo, hvordan Lejligheden skal indrettes, men alt sammen indenfor en Grænse, der bestemmes af vor Pengepung, af vor Økonomi.

Og naar det er saaledes, maa det for os være af største Betydning at vide Besked med, hvad der foregaar bag Kulissen inde paa Christiansborg Slot. Det er jo vor Skæbne, der derinde besegles. Det, det drejer sig om lige fra Rigsdagen om Efteraaret indkaldes, til den henad Foraaret hjemsendes, er en Kamp om de smaa Hjems Eksistens.

Gudskelov er det saaledes, at vi selv har en Haand i Hanke med, men vor Magt er for lille, skønt vi er de fleste. De andre har rottet sig sammen om os, de vil knuse os og helst være ene om at dirigere.

Vi staar snart overfor et Landstingsvalg, der ganske vist ikke omfatter hele Landet, men hele Landet er interesseret i dette Valg. I hver lille Landsby syder og gærer det allerede, og Venstre og Højre har forlængst set, at denne Gang gælder det Erobringen af Flertallet for Socialdemokratiet.

De ved, at hvis Arbejderklassen rotter sig sammen, er det ensbetydende med, at Madsen-Mygdal maa standse sin Nedskæringspolitik. Og saa vil han dø, ganske langsomt dø, for alt, hvad man derefter vedtager i Folketinget, kan stemmes ned i Landstinget.

Marionetteatret vil faa nye Mænd bag Kulissen. Ikke store Diktatorer eller ydmyge Kapitalisttjenere, men Mænd, der vil kæmpe for Underklassens Sag.

Holger Drachmann har i et af sine Digte skrevet: »Vi er Marionetter endnu for de store«. Nu ser vi hinanden i Øjnene og spørger: — Hvor længe skal det vedblive? Og vi rækker hinanden Haanden paa, at det kun skal blive en kort Tid.

Den Aand, der i Øjeblikket som en tung, giftig Sky hænger over Salene inde paa Christiansborg Slot, vil vi udrydde. Vi smækker Vinduerne op paa vid Gab, saa den kan komme Lys og frisk, ny Luft ind.

Carl Winther Sørensen.

Et Jubilæum.

Fattigvæsenet gennem 125 Aar.

Den 5. Juli var det 125 Aar siden, Fattigvæsenet udenfor København fik fast Form, idet Fattigvæsenet i Købstæder og Landkommuner har sin Oprindelse i Reglementer af 5. Juli 1803.

Forsørgelsesinspektør Christophersen i Odense har i den Anledning givet »Fyns Tid.« flg. Oversigt over Forsørgelsesvæsenets Udvikling gennem Aarene.

Efter Reglementet skulde Fattigvæsenets Bestyrelse bestaa af Præsten, et Medlem af Magistraten, Politimesteren og to eller flere agtbare Mænd for hvert Sogn. Bestyrelsen var underordnet Stiftsøvrigheden. Som trængende til Understøttelse ansaas alene »de fattige, der ej ved egne Kræfter paa lovlig Maade kunde erhverve sig nødtørftigt Uunderhold og saaledes uden andres Hjælp enten ganske eller for en Del maatte savne Føde, Klæder, Husly, Varme og Pleje i Sygdomstilfælde, som er dem uundværlig til at vedligeholde Liv og Helbred«.

De fattige inddeltes i tre Klasser. Til 1. Klasse henhørte gamle og syge, der aldeles intet eller saare lidt kunde fortjene, og som derfor trængte til fuldt Forsørgelse. Til 2. Klasse hørte de Børn, som Fattigvæsenet maatte anbringe i Pleje, og som derfor stod under Kommissionens Tilsyn. Til 3. Klasse hørte saadanne Familier eller enkelte Perso-

ner, som paa Grund af Svagelighed, mange Børn, tiltagende Alder eller andre Aarsager ikke var i Stand til at fortjene saa meget, som behøvedes til deres Børns nødtørftige Underhold og derfor kunde nøjes med et Tilskud fra Fattigvæsenet.

Fattigvæsenets Indtægter var Gaver og Bidrag.

Reglementet forudsatte, at de fattiges Slægtninge og Venner traadte hjælpende til. Fattigvæsenets Indtægter bestod dels af frivillige Gaver, dels af Bidrag, der af Kommissionen blev lignet paa Distriktets Beboere, og endvidere af en Grundskat samt forskellige Indtægter.

Til Opnaaelse af Forsørgelsesret krævedes 3 Aars uafbrudt Ophold i Kommunen, men 6. November 1829 blev Tidsrummet for Erhvervelse af Forsørgelsesret i en Kommune forlænget fra 3 til 5 Aar, og denne Bestemmelse er stadig gældende.

Ved en Forordning af 24. Januar 1844 indførtes mere detaillerede Bestemmelser for Forsørgelsesrets Erhvervelse. I denne Forordning træffes første Gang Begrebet hvilende Forsørgelsesret, et Punkt, der nu er saa indviklet, at det sætter Forsørgelsesvæsenets Tjenestemænd graa Haar i Hovedet .Forordningen indførte tillige Regler for Fødselsnoteringer, der i det væsentlige er de samme, som senere er optaget i Fattigloven af 9. April 1891. Noget helt nyt var ogsaa en Bestemmelse om, at Fattigvæsenet havde Pligt til at yde en Person, der trængte til Sygehjælp, 6 Ugers Kur i Løbet af et Aar, uden at der kunde kræves Refusion fra Forsørgelseskommunen.

Fattigvæsenet overgaar under Kommunens Styre.

Ved Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 gik Fattigvæsenets Bestyrelse over til et Udvalg af Byraadet, og Fattigudgifterne blev lignet efter samme Regler som Kommunens øvrige Udgifter. I Tiden derefter var der nedsat forskellige Kommissioner med det Hverv at fremkomme med Forslag til en ensartet Fattiglov for hele Landet, men først i 1891 lykkedes det at faa gennemført den nugældende Lov om det offentlige Fattigvæsen. I denne Lovs § 1 bestemmes:

Det offentlige er pligtig til at komme enhver til Hjælp, for saa vidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaffe sig og sine det nødvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, dog imod Erstatning af den eller dem, hvem det i Følge Reglerne paahviler at forsørge eller understøtte den paagældende.

Denne Paragraf, der danner Grundlaget for Fattiglovgivningen, er i Virkeligheden kun en Omskrivning af den tilsvarende Bestemmelse i Reglementet af 1803. De efterfølgende Paragraffer giver Regler for Personers Forsørgelsespligt.

En enestaaende Bestemmelse.

Det mest ejendommelige i denne Henseende er, at Forældre ikke har Pligt til at forsørge deres Børn over 18 Aar, og Børnene har ikke Forsørgelsespligt overfor Forældrene. Intet andet Land har en tilsvarende Bestemmelse, ikke engang Island og Færørne, hvis Fattiglove iøvrigt meget ligner de danske.

Loven indførte den Hovedregel, at Understøttelse i Hjemmet skal være det principale, medens kun Personer, paa hvis Forhold der er noget at udsætte, henvises til Optagelse i Forsørgelsesanstalt. Ydet Fattighjælp kan som bekendt eftergives efter Forløbet af nærmere fastsatte Tidsrum.

Opholds- og Forsørgelseskommunen har lige Adgang til at fordre den, der modtager Fattighjælp, hjemsendt. Hjemsendelse praktiseres nu om Dage saa godt som kun overfor enlige Personer, medens Overøvrigheden i Almindelighed ikke godkender Hjemsendelse af Familier, der protesterer derimod.

Hjælp uden Fattighjælps Virkning.

Efter den gældende Fattiglov kan der i mange Tilfælde ydes Hjælp uden Fattighjælps Virkning nemlig efter § 44: Hjælp til Læge, Jordemoder, Begravelse, og den nu ændrede § 61, hvorefter de Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold, Kur og Pleje for blinde, døvstumme, Idioter, Sindssyge, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, tuberkuløse og Patienter med en Række andre Sygdomme, ikke betragtes som Fattighjælp, for saa vidt de paagældende er anbragt paa Statsanstalter eller hos private, hvor godkendte Anstalter fører et vedvarende Tilsyn. Efter Tuberkuloseloven kan der uden Fattighjælps Virkning ydes Hjælp til Familier under Forsørgerens Indlæggelse paa Sanatorium, og efter Fattigloven kan der ydes Sygekassemedlemmer fortsat Hjælp i samme Omfang og Udstrækning som Sygekassen har ydet.

Ligeledes kan, indenfor de i Invalideloven givne Rammer, ydes Hjælp til Personer, som i de sidste 3 Aar ikke har opfyldt og stadig ikke opfylder Helbredsbetingelserne for at optages som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse. Denne sidste Udvidelse af Fattiglovens Rammer blev givet ved Lov af 29. Marts 1924.

De sociale Love i Tilknytning til Fattigvæsenet.

I de forløbne Aar er der givet en Mængde sociale Love, der har Tilknytning til det offentlige Fattigvæsen. 1763 kom den første Forordning om Alimentationsvæsenet. Den udvidedes 20. April 1888 med en Bestemmelse, der gav Moderen Adgang til at faa Bidraget udbetalt af det offentlige, naar Barnefaderen svigtede. Den nugældende Alimentationslov er af 27. Maj 1908, ændret ved Lov af 29. April 1913.

Alderdomsloven er et direkte Knopskud af Fattigloven. Forslaget til den nugældende Fattiglov indeholdt nemlig en Paragraf, hvorefter Understøttelse til Personer, som var fyldt 60 Aar og opfyldte nærmere angivne Betingelser, ikke betragtedes som Fattighjælp Denne Paragraf blev imidlertid taget ud og omarbejdet til en særlig Lov om Alderdomsunderstøttelse, der traadte i Kraft den 1. Januar 1892. Alderdomsunderstøttelse kunde ydes Personer, der var fyldt 60 Aar og blev tilstaaet efter frit Skøn. Ved Lov af 7. August 1922, ændret 1. Juli 1927, gik man over til Aldersrente med faste Takster forskellige for Storkøbenhavn, Købstæderne og Landkommunerne.

Blandt de sociale Love kan endvidere nævnes Hjælpekasseloven, der kan betragtes som en Fortsættelse af de saakaldte fri Fattigkasser, Loven om Enkebørnsunderstøttelse, Invalideloven, Fabriksloven og Værgeraadsloven. Værgeraadet har jo forskelligartede Forbindelser med Forsørgelsesvæsenet.

Det fremgaar af Oversigten, at Forsørgelsesvæsenets Omraade er meget omfattende, og indenfor de nævnte Loves Grænser gælder en Mængde Detailbestemmelser, som man meget vanskeligt faar Rede paa. Forsørgelsesinspektøren tilføjer derfor, at en Forenkling i høj Grad er paakrævet, men en Kommission, der i 1925 blev nedsat med dette Formaal for Øje, blev suspenderet efter at have afholdt to Møder.

(Efter Bladet Hjælpekassen.)

Esbjerg Arbejderhøjskoles Elevforening.

Bestyrelsen har afholdt konstituerende Møde efter Generalforsamlingen og vedtaget at forsøge at reorganisere Foreningen saaledes, at der dannes Afdelinger rundt i Landet, hvor der findes et tilstrækkeligt Antal Elever dertil.

Desuden er der udsendt Kort til alle gamle Elever, der er udgaaet af Foreningen, med Forespørgsel, om de ønsker Aarsskriftet tilsendt og at være Medlemmer paany, og Bestyrelsen anmoder alle disse om at sende Svar omgaaende til Kassereren, Lærer Michael Andersen, Arbejderhøjskolen, Esbjerg.

Bestyrelsen anmoder herved alle gamle Elever om at danne Afdelinger af Elevforeningen der, hvor de opholder sig, og vi vil til enhver Tid være dem behjælpelig dermed for at fremme Oplysningsarbejdet blandt Arbejderne Landet over.

Paa Elevforeningens Vegne:

M. P. Jensen, Østergade 3.
Michael Andersen, Arbejderhøjskolen.
Holger Andersen, »Socialdemokraten«, Esbjerg.

Efterlysning.

Medlem 11004, Svend Bendtsen, tidligere Landet-Ryde Afd., bedes opgive sin nuværende Adresse til Forbundskontoret.

Saa gode Venner var de vist?

Valgets Time er inde, og Højre og Venstre, der i skøn Forening har udplyndret Smaakaarsfolk, og uddelt Præmier til velstillede Medborgere, staar nu overfor en Prøvelsens Stund, i deres respektive Lejre sidder de og tæller paa Knapperne og regner ud, hvorledes de bedst kan snyde hinanden, og herefter udbassunerer de saa overfor den undrende Vælgerskare de Resultater, de er naaet til, og det viser sig, at det just ikke er Kærlighed og Selvfornægtelse, der er blevet det Slutresultat, de er naaet til — Venstres Regnemestre meddeler den samlede Reaktions lille trofaste Skare stem blot paa os, saa skal alt nok gaa godt, ser I, dersom I spilder Eders Stemme paa de Konservative, da sker der det, at Socialdemokratiet erobrer 3 Mandater fra os, men slutter I blot Trop op om vor Fane, da vil denne Ulykke ikke indtræffe.

De Konservatives fornemste Tryllekunstnere træder imidlertid frem for det samme Auditorium og meddeler, at her har Venstre ganske taget Fejl. Se, naar blot enhver ægte reaktionær Sjæl i dette Land vil møde frem og give »de konservative« deres Velsignelse og Tilslutning, er Situationen reddet, for saa sker der intet andet end, at de konservative tager to Mandater fra Venstre og dermed forhindrer Socialdemokratiet i at erobre dem — Hokus pokus o. s. v. — gamle Danmarks Ære er reddet.

Højre og Venstres Talere leverer hinanden nogle Elskværdigheder, der gaar ud paa intet mindre end at de gensidigt betragter hinanden som Svindlere, der er lidet egnet til at varetage Fædrelandets Interesser, vi andre, vi Socialdemokrater, skal saa inderlig gerne give begge Parter Ret i deres Betragtninger; thi det er saa sandt, saa sandt, at det ikke er nationale Interesser og Befolkningens Interesser, der ligger de Herrer paa Sinde, det er tværtimod udprægede Klasseinteresser, der er det bærende i de Herrers Politik, de har hver deres lille Klike, som de forsøger at gavne saa meget som muligt.

Naar hele denne Komedie imidlertid har fundet sin Afslutning, kan man i de respektive dertil indrettede moderate og reaktionære Blade læse adskillige Smagfuldheder der serveres til den kære Allierede.

Imidlertid skal vi ikke lade os forbløffe, men benytte Lejligheden, medens de reaktionære Partier har deres Skærmydsler, til at tage en Tørn for Arbejdernes Interesser.

Hele den Valgfilm, som Venstre og Konservative opfører, har jo dog til Formaal at bortlede Opmærksomheden fra det egentlige, at Valget den 14. September drejer sig om Demokratiet eller Reaktionen skal have Magten i Landet, og ikke om Reaktionen skal hedde Venstre eller Konservative.

A. S.

Noter om Marinus Kristensen.

Marinus Kristensens Styrke var hans Slagfærdighed. Vi skal her nævne et Par Eksempler:

Det var under Valgkampen paa Lolland. En Venstrebonde vilde skære Københavneren ned og begyndte en Tale som følger: Se, det var i den Tid, da vi slog Hø, men saa véd Københavneren naturligvis ikke, hvornaar det var. — Marinus svarede stilfærdigt: Nej, det indrømmer jeg, thi da jeg som Dreng arbejdede paa Landet, brugte vi at slaa Græs, og først naar det blev tørt, kaldte vi det Hø. — Saa var den Nedskæring i Orden.

*

Under samme Valgkamp angreb den nuværende Kirkeminister skarpt 8 Timersdagen og pralede med, at han selv havde mindst den dobbelte Arbejdstid med at tilse syge osv.

Da Marinus fik Ordet, indledede han med at tage sin Modkandidat i Forsvar. Jeg kunde nemlig, sagde han, tænke mig, at en eller anden vilde hævde, at Selvros lugter ilde, men jeg har undersøgt Sagen og faaet konstateret, at Hr. Bruhn Rasmussen virkelig daglig arbejder mere end 16 Timer med at tilse syge, trøste de sorgfulde osv. Men er det saa ikke Synd at fjerne en Mand, der udretter saa meget for sin Menighed, fra denne, og at sætte ham ind paa Rigsdagen.

Bruhn Rasmussen talte ikke mere om sin 16 Timers Arbejdsdag.

*

Som ganske ungt Menneske talte Marinus engang ved et Diskussionsmøde mellem Socialdemokratisk og Højres Ungdomsorganisationer. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Privatejendomsret til Produktionsmidlerne, kom han i forbigaaende til at nævne Havets Fiskerigdom. En ung Højremand blandt Tilhørerne afbrød ham med Tilraabet: »Der er ogsaa Fisk, som flyver i Luften«.

»Ja«, riposterede Marinus, »og der er Torsk, som gaar rundt paa Jorden. Men dem overlader vi gerne det unge Højre«.

Pligt og Ret.

Naar der indvarsles til Møde igennem Landarbejderbladet, staar der som en næsten fast Regel: »Mød nu alle, Kammerater, da der er vigtige Ting o. s. v. Kammerater, er det virkelig kommet saa vidt, at det er nødvendigt at føje disse Ord til.

Vi læser Meddelelsen om Mødets Afholdelse, glemmer den, og hvad værre er, vi gaar ikke til Mødet. Er disse Møder da saa kedelige at overvære? Kan det synes kedelig at overvære et Møde, som er et Led i den Kæde vi smeder paa, for at vi derved kan sammenknyttes, — leve nogenlunde i vort lille, fattige Land? Vort Valgsprog burde altid være »Gør din Pligt men kræv din Ret«. Hvad er da en Arbejders Pligt? Ja, der kan gives mange forskellige Svar paa dette Spørgsmaal. Men Fakta er, at gør vi ikke vor Pligt, kan vi, naar vi er retfærdige, heller ikke kræve vor Ret. Er det ikke vor Pligt overfor os selv og vor Familie, at bedre vort Udkomme, for derved at sikre vore Børn en Opdragelse og Oplysning, som vil blive en Livsbetingelse for at kunne eksistere? Vi skal ikke som passive Tilskuere og Tilhørere lade to og to være fire, og lade Bestyrelsen for de respektive Afdelinger træffe Afgørelser og Aftaler for Medlemmerne, uden at tilkendegive Bestyrelsen ved Deltagelse i Møderne og Diskussion, at de har Medlemmernes Tillid.

Hvad nytter det bagefter at kritisere Afgørelser og Overenskomster som Bestyrelsen efter egen Overbevisning har maattet træffe fordi Medlemmerne glimrer ved deres Fraværelse.

Kalder I det at gøre sin Pligt, naar der i vistnok Landets største Afdeling paa over 100 Medlemmer møder 15—16, Bestyrelsen iberegnet?

Og hvad er saa vor Ret til at kræve? Er vi ikke berettiget til at kræve at leve i det Land, hvori vi er født og opvokset, men hvori vi nu maa kæmpe for Tilværelsen. Vi kræver kun hvad rimeligt er, den Betaling for vort Arbejde, som tilkommer os. Men saalænge vi ikke staar samlet, bliver vore Krav ikke respekteret. Men ved lidt Offervillighed fra alle Medlemmer vilde en Samling kunne gennemføres. Men saa maa vi bort fra det smaalige og egenkærlige og fatte mere Interesse for vor Organisation og derigennem for os selv og vor Familie. I denne Korporationernes Tid, hvor Arbejdsgiverne organiserer sig, maa vi være paa Vagt, for at ikke de skal skambyde os, og taksere vor Arbejdskraft, som de dog ikke helt kan undvære, for lavt. Og derfor Kammerater, kom til Møderne. Den ene eller to Gange om Maaneden er overkommelig. Husk paa, det gælder Eders egne Interesser. Og lad os saa alle efter bedste Evne agitere for vor Organisation, da hvert nyt Medlem kan betyde et Skridt frem mod bedre Tilstande for os Landarbejdere.

H. Asmussen,
Idestrup.

Lad Madsen-Mygdal, Rytter og Kragh gaa nedenom paa Valgets Dag.

De, der blev derude -.

Ved en Mindefest ved Sømonumentet i København udtalte Folketingsmand Laur. Rasmussen bl. a. følgende:

Maalt med Tabet af Menneskeliv i de krigsførende Lande er de godt 600 Sømænd, for hvem den danske Nation her har rejst et Mindesmærke, kun et ganske forsvindende ringe Tal, og vi véd jo ogsaa, at havde Danmark haft den Ulykke at blive hvirvlet med i Verdenskrigen, var det bleven Snese af den Slags Mindesmærker, som man havde maattet rejse Landet over.

Og dog er de 600 et mægtigt, et sørgeligt højt Tal, saa stort, at man let er tilbøjelig til at glemme den ene for de mange.

Tallene paa de Faldne, de Dræbte, de Lemlæstede under Verdenskrigen var saa svimlende store, at man til sidst sløvedes og glemte, hvilken uhyre Sum af Lidelser, der laa bag ved Tallene. Et Sammenstød mellem de stridende Magter, hvor Tabet paa begge Sider tilsammen »kun« var 10,000 Mand, regnede man tilsidst slet ikke med, og da man efter Krigen fik at vide, at der i de fire Aar, Krigen varede, gennemsnitlig hver Dag dræbtes over 7000 unge kraftige Mennesker, var dette Tal saa svimlende højt, at man fortabte sig i Betragtninger over dette, og ofte glemte den Sum af Sorg og Savn, som hver enkelt af disse 7000 forvoldte i Hjemmene Europa over.

Ved Siden af alt dette er 600 kun et lille Tal, men for den danske Nation dog uhyggeligt, ja frygtelig stort.

Det er i Dag 14 Aar siden Verdenskrigens Udbrud og 10 Aar siden dens Afslutning, og man har allerede næsten glemt Krigens Rædsler og Ulykker, ja er endog her og der ved at lægge Ved til Antændelse af en ny Verdensbrand.

Men samtidig stiger heldigvis ogsaa her i Landet og i alle Lande Tallet paa dem, som betragter Krig som en Forbrydelse, som Massemord. Man siger, at vi Mennesker ikke skal hade, men jeg vil, saa langt min Røst kan naa, saa langt mine Ævner rækker, søge at tænde et brændende Had mod Militarismen og dennes Følgesvend Krigen, og jeg vil betragte det for en af vort Lands største og lykkeligste Dage, da vi frivilligt afskaffer Militarismen, afvikler og viser Verden, at vi vil Fred ved at stille os i Rækken af de Lande, som alt er afrustede.

I denne Kamp mod Militarismen og Krigen maa Kvinderne ikke blot være med, men være forrest. Rædslerne fra Skyttegravene blegner ved Siden af de Lidelser, som de Millioner af Kvinder maatte gennemgaa, som under Verdenskrigen i 4 lange Aar maatte gaa i ængstelig Spænding for, hvorledes det gik deres Søn eller deres Mænd og deres Børns Fader, deres Forsørger.

Og vender vi os atter til dem, for hvem Monumentet her er rejst, ja saa ved vi, at mange af dem har tilsat Livet under store Lidelser, men vi ved ogsaa, at de stakkels Kvinder, Hustruer og Paarørende, som først gik i navnløs, ængstelig Spænding, fordi de vidste, han befandt sig i den alvorligste Fare og senere fik Budskab om, at han ikke var mere, at man ikke en Gang havde hans Grav at værne om, vi ved, at disse Kvinder lider fremdeles i Sorgen og Savnet af deres Mand, af deres Børns Forsørger.

Vi bevidner da deres Efterladte vor inderligste og dybeste Medfølelse. Vi vil stedse holde Mindet om de forulykkede danske Sømænd højt i Ære, og vi vil anvende al vor Kraft, alle vore Evner paa at bekæmpe den Militarisme, den falske Nationalitetsfølelse, som afføder de forbryderiske Krige.

Økonomisk Forfølgelse.

Pastor Holme bebrejder Arbejderne, at de har organiseret sig.

Efter haarde og bitre Kampe for at opretholde Livet besluttede Arbejderne i Melby Kommune sidste Vinter at stifte en Landarbejderforening og indmelde sig i Landarbejderforbundet for derigennem af Arbejdsløshedskassen at sikre sig den Hjælp under Arbejdsløsheden, som baade Sogneraad og Hjælpekassen havde nægtet dem.

Før de blev organiseret, hed det altid, at de jo kunde sikre sig selv gennem Arbejdsløshedskassen; men nu de har organiseret sig, saa skal de holdes ude fra Arbejde ved at der udspredes Fortællinger om den umulig høje Betaling, de nu kræver for Arbejde, og herved gaar selve Sognets Præst, Pastor Holme, Bønderne til Haande. Ingen Midler synes at være for snavsede til Anvendelse mod Fattigfolk i Melby Kommune.

Præsten advarer.

Forleden traf Pastor Holme, Melby, en af de organiserede Arbejderes Hustruer og sagde til hende: Det er noget galt noget, deres Mand der har begaaet ved at indmelde sig i Fagforeningen, det vil komme dem meget til Skade, kan De da ikke forstaa, at Bønderne ikke kan betale 8 Kr. om Dagen til en Arbejder?

Det maa bero paa en Misforstaaelse, svarede Konen, der er vist ingen der forlanger 8 Kr. om Dagen, min Mand faar da kun 4 Kr., naar har har noget Arbejde.

— Ja, det forandrer jo da noget, svarede Præsten; men det er nu alligevel forkert med Fagforening her ude paa Landet i disse nedadgaaende Tider.

De organiserede Arbejdere holdes ude.

De fleste organiserede Arbejdere i Melby Kommune gaar ledige her i Sommerens bedste Tid. Det er snart ligegyldigt, hvor vi henvender os, siger en af dem, vi afvises alle Vegne, medens de uorganiserede bliver foretrukket. Om det er en Tilfældighed, skal vi ikke kunne sige; men naar man tager Præstens Ord til Arbejderens Kone i Betragtning, saa tyder alt paa, at der er noget om det.

Interview med Pastor Holm.

Vi blev ganske bestyrtet, da vi hørte, at Præsten gik Bøndernes Ærinde for at faa slaaet Landarbejderorganisationen ned, og henvendte os derfor i Gaar til Præsten, men herom udspandt sig følgende Samtale:

— Vi hører, at De har henvendt Dem til en Arbejders Hustru og foreholdt hende, at det var noget meget slemt, hendes Mand havde begaaet ved at indmelde sig i Fagforeningen. Ved De i Grunden selv, hvad det er, De her har gjort? De foregaaende Vintre har mange af disse Arbejdere og deres Familier lidt den bitre Nød, ligefrem sultet, fordi Hjælpekassen ikke har villet yde dem noget, og Kommunen ikke har givet dem Arbejde. Nu har de indmeldt sig i en Arbejdsløshedskasse for derigennem at sikre sig selv en Hjælp. Som Præst og sandhedskærlig Mand skulde De være den sidste til at bebrejde disse Folk noget.

— Ja, hvis det er saadan, som De der siger, svarede Præsten, saa er det jo noget andet; men et af Sogneraadsmedlemmerne har sagt mig, at de skulde have 8 Kr. om Dagen, og det kan Bønderne ikke betale i disse nedadgaaende Tider, og det var det, jeg sagde til Konen.

— Har De ikke sagt, at det vilde komme Manden til Skade, hvis han ikke kom ud af den Forening?

— Jo, men det var jo fordi, jeg troede, de forlangte 8 Kr. om Dagen.

— De er vidende om eller burde i hvert Fald som Præst være vidende om, at mange af disse Arbejderfamilier har lidt og lider Nød.

— Ja, de kunde da faa Arbejde ved at slaa Sten for Kommunen sidste Vinter.

— Ja, det er rigtigt nok, at Sogneraadsformanden har en Bunke store gamle Gærdesten liggende ved sin Gaard, som han bruger til at skræmme Arbejderne bort med ved at byde dem 4 Kr. pr. Kubikmeter for at slaa disse store Gærdesten til Skærver, en Betaling, som selv en øvet Mand ikke kan tjene Føden til sig selv ved.

— Naa ja, siger Præsten, det er vistnok rigtigt, jeg har set Stenene, og det er vel ogsaa nok for lidt for det Arbejde.

— Hr. Pastor! De skulde netop styrke disse Arbejdere i deres Bestræbelser for at klare sig selv. Det undrede mig meget, at De sidste Vinter kunde være tavs, da Hjælpekassen lukkede selv for syge Mennesker.

Pastor Holme synes at være ganske paa Vildspor. Han har kun lyttet efter Bøndernes Jammerklage over de urimelige Arbejdere, der forlanger 4 Kr. om Dagen.

Gaar man i disse Dage ud til Kysten og ser den store Masse af Mennesker, der nyder Livet og glæder sig over den herlige Strand, faar man Indtryk af, at i Melby Kommune maa være et herligt Sted at bo; men ser man saa Medaillen paa den anden Side, saa er det en ynkelig Jammerdal med et Styre, der søger at forbitre Livet saa meget som muligt for den fattige Mand, og Præsten er dette Styres trofaste Haandlanger.

L. B.

Nordsj. Social-Dem.

Vort Militær-Spørgsmaal.

(Fortsat fra S. 7).

alene mellem Hære og Flaader som i tidligere Tid, hvor disse i vid Udstrækning kunde holde den civile Befolkning udenfor Krigens Rædsler, men — takket være Flyverne — vil blive en Kamp mellem Nationer, hvor alle, saavel unge og gamle som Medlemmer af begge Køn i videst mulig Udstrækning drages ind dels som aktive Deltagere i Krigsførelsen paa den ene og anden Maade, dels som passive Maal for Krigens mest moderne Ødelæggelsesmidler.

Under disse Omstændigheder kan det have sin Interesse at se, hvorledes den Diskussion, som den tidligere Lærer i Krigskunst og Generalstabstjeneste ved saavel Sveriges som Finlands Krigshøjskoler. den svenske Major K. A. Bratt, har rejst om den europæiske Krigs nye Skikkelse, har formet sig i hans Hjemland, og hvilke Anskuelser, der er fremsat under Diskussionen. Det har saa meget mere Interesse for os Danske, som det Forslag til Lov om Rigets Værn, som Regeringen forelagde i sidste Rigsdagssamling, kun i ringe Grad tog Hensyn til Luftangrebenes Indflydelse paa vort Lands militære Stilling under en eventuel Krig.

Man er allerede nu i Sverige indenfor militære Kredse ganske klar paa, at Luftangrebene i en kommende Krig vil komme til at spille en stor Rolle selv for Sverige, der i Kraft af sin forholdsvis fjærne Beliggenhed, er langt heldigere stillet end f. Eks. Danmark. Overfor vort Land kan nemlig fjendtlige Flyvebasiser i Fredstid oprettes i umiddelbar Nærhed af vor Landgrænse i Sønderjylland og selv, hvor vort Land er omgivet af Vand, paa Steder der, naar vi vender Øjet mod Syd, ikke ligger længere fra danske Kyststrækninger end 20—30 km. Fra Femern til København er der dernæst i Luftlinie kun godt 150 km, og fra Rygen til København endog noget mindre. Fra Leningrad til Stockholm er der derimod 750 km, og fra den russiske Grænse Østen om Narva og til Stockholm, omend noget mindre, dog omkring 600 km.

Under disse Forhold vil de Foranstaltninger, man med Luftangrebene for Øje i Sverige diskuterer, der maa træffes af Hensyn til Sikringen af Hær og Flaades Virksomhed under en Krig og til Beskyttelse af Civilbefolkningen under en saadan, give et Fingerpeg med Hensyn til, hvilke langt større Krav Forsvaret mod disse Angreb vil stille her i Landet.

Saavel Hær som Flaade maa, hvis de overhovedet skal kunne optræde, være rigeligt forsynet med Luftværnsskyts og Flyvere til egen Beskyttelse, ligesom deres Basiser maa være sikrede i enhver Henseende. Dernæst maa for Hærens Operationer og Forsyninger betydende Jærnbanelinier være vel bevogtede og forsynede med talrige Arbejdsafdelinger langs Linierne til hurtig Istandsættelse af disse efter forefundne Beskadigelser ligesom ogsaa med vel fordelt Luftværnsskyts. Og her drejer det sig selv i et saa lille Land som Danmark om et Antal Stykker Skyts, der maa skrives med fire Cifre, hvis det hele skal betyde noget. Til Oplysning i denne Forbindelse skal eksempelvis anføres, at Jærnbanelinien Padborg—Aalborg har en Længde af ca. 300 km, Linien Tønder—Struer en Længde af ca. 200 km, Linien Esbjerg—Nyborg en Længde af ca. 150 km, Linien Korsør—København en Længde af ca. 125 km. Dernæst skal bemærkes, at Sikringen af selve Jernbanestationerne med de derværende for Trafikens Gennemførelse saa vigtige Sporskifter, Signalforanstaltninger m. m. kræver særlige og for de større Stationers Vedkommende omfattende Foranstaltninger. Til Civilbefolkningens Beskyttelse bør der sluttelig i alle Tilfælde i større Byer, som med Rimelighed kan antages at blive udsat for Luftbombardementer, være afgivet Luftværnsskyts og mindre Flyverstyrker.

Man begynder i Sverige at forstaa, at en delvis Ødelæggelse af Stockholm fra Luften ikke er udelukket under en kommende Krig, saaleds som Major Bratt har paapeget det i sin Bog: »Krig, fred och försvar«. I det hele taget forstaar man jfr. Udtalelser af Kaptajn ved Artilleristaben K. Lindblad, der er Ekspert paa Luftværnsartilleriets Omraade, at alene gentagne Bombardementer fra Luften af Stockholm og andre større svenske Byes med de deraf følgende store Tab af Menneskliv og Materiel vilde være en højst betænkelig Sag.

Skal Befolkningen beskyttes nogenlunde effektivt mod Luftbombardement, maa der, foruden hvad der før er anført, kræves — i alle Tilfælde i de større Byer — bombesikre og gassikre Rum og Gasmasker -- helst for alle. Dernæst maa hvert Hus af Hensyn til Faren ved Angrebene med Brandbomber have i alle Tilfælde nogle af Beboerne indøvet i Betjening af tilstedeværende Ildslukningsapparater.

Uden at man tager de største Hensyn til de foran paapegede Forhold ved Udarbejdelsen af et nyt dansk Militærforslag, vil dette være ganske forfejlet, og det er overhovedet et stort Spørgsmaal ,hvorvidt man allerede paa nærværende Tidspunkt kan bedømme disse Forhold saa fremsynet, at man kan mere end afbøde de allermest fremtrædende Udgiftsurimeligheder, som klæber ved vor nuværende Militærordning

Jeg vil, idet jeg overfører en Udtalelse af den italienske General Douhet paa danske Forhold, spørge:

Hvad kan en Hærstyrke, som staar for at værne vor Sydgrænse i Sønderjylland eller en Hærstyrke, som staar ude paa Sjælland for at hindre en fjendtlig Landgang, og en Flaadestyrke, der ligger i Smaalandshavet og i Store Bælt, udrette mod en Fjende, som ved Bombardementer fra Luften ødelægger København og vore største Provinsbyer paa Fyn og i Nørrejylland samt vore vigtigste Jærnbanecentrer dér og stræber efter at knuse Nationens aandelige og materielle Modstand?

og svare: Intet.

Hvis vi ikke har et Luftforsvar, der er udvidet langt udover det, der kan stilles paa Benene i Henhold til Forslaget til Lov om Rigets Værn, er den paagældende Hærstyrke og den paagældende Flaadestyrke tilmed ganske uden Betydning for Krigens Udfald.

Men heraf fremgaar det, at det er langt større Beløb, der kræves til et Militærapparat, som skal kunne beskytte vort Land og vor Befolkning under en fremtidig Krig, hvor vi bliver Deltager, end dem, der omhandles i det lige nævnte Lovforslag. For blot at nævne et Eksempel: Anskaffelsen af Gasmasker vilde det ikke kunne forsvares at overlade til det private Initiativ. Det maatte absolut blive en Statsopgave; thi ellers vilde Resultatet kun blive, at det blev de mere velhavende, som var forsynede med Gasmasker, medens de mindre bemidlede ingen vilde have, ganske simpelt, fordi de ikke vilde have Raad til at anskaffe dem og forny dem, naar de blev kassable. Anskaffelsen af Gasmasker til en Familie, bestaaende af Mand, Hustru og Børn, overskrider let 100 Kr., naar Maskerne sættes til ca. 25 Kr. pr. Stk. For Staten vil man altsaa se, at det er en Anskaffelse, hvor det drejer sig om store Millionbeløb, ikke én Gang for alle, men med forholdsvis korte Mellemrum. Hertil kommer saa de mange Bygningsforanstaltninger, der maa træffes, særlig i de større Byer, med Befolkningens Sikring mod Spræng- og Giftgasbomber for Øje, Anskaffelsen af et stort Antal kostbare Flyvemaskiner og store Beholdninger af Luftværnsskyts med dertil hørende rigelige Beholdninger af Ammunition, som man tilmed mulig ikke vilde have Adgang til at supplere, efterhaanden som de forbruges, ligesom Benzinforsyningsspørgsmaalet mulig ogsaa vil volde uovervindelige Vanskeligheder i Betragtning af det store Forbrug, der kræves under en moderne Krig.

Den Opgave, som bør ligge for i forreste Række, er derfor ikke Spørgsmaalet om forøgede Rustninger med en kommende Krig for Øje, men som de to svenske Officerer, Major K. A. Bratt og Ingeniørkaptajn C. J. Brunskog saa modigt udtaler det i deres Pjecer: »Krig, fred och försvar« og »Nästa Krig?« men Spørgsmaalet om, **hvorledes man kan undgaa den næste Krig.** Og her hævder de, at det er den dybeste Selvopholdelsesdrift, der kræver Bekæmpelsen af Krige mellem Kulturfolk. Det er Samfølelsen mellem disse, som bør fremmes, ikke de nationale Modsætningsforhold. Støttet af en international Ordensmagt under Ledelse af »Fredens Generalstab« — for at bruge et Bratt'sk Udtryk — bør Kulturstaterne danne et sluttet Samfund, rede til i sig at optage ny Stater, som vil slutte sig til dem og indordne sig under deres internationale Love. Tanken er jo ganske i Overensstemmelse med den socialistiske Idé og regnes derfor paa Forhaand at maatte [illegible]ne vinde vort Partis Støtte.

Regstrup Afdeling

Ekstrakontingentet til Arbejdsløshedskassen er her fastsat til 10 Kr. pr. Medlem, som skal være indbetalt til Afdelingen i Løbet af de 4 første Maaneder. Intet Medlem kan blive overflyttet til anden Afdeling før han har betalt sit Ekstrakontingent.

Oskar Møller.

Tudse-Næs Afdeling

afholdt Medlemsmøde Lørdag den 21. Juli. Det vedtoges at fastsætte Ekstrakontingentet til 2 Kr. 30 Øre pr. Medlem i August og September Maaned.

Bestyrelsen.

Borup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 12. August paa Borup Kro Kl. 4. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal paalignes Ekstrakontingent.

Bestyrelsen.

Lynge-Broby Afdeling

afholdt stiftende Generalforsamling den 1. August. Til Formand valgtes Anton Petersen, Lindebjerg, Sorø, til Kasserer Hans Olsen, Lindebjerg, Sorø, Kontrolbestyrer Ole Nielsen, Lynge, Sorø. Kontroltiden er fra 9½—11½ Fm. **Bestyrelsen.**

Helsinge-Drøsselbjerg Landarbejderforening

afholder 10 Aars Stiftelsesfest i Forbindelse med Helsinge socialdemokratiske Forening paa Mullerup Kro Søndag den 12. August Kl. 3½. Som Taler kommer Redaktør Marius Olsen, Landarbejderbladet, og en Taler fra Socialdemokratiet.

Omegnens Fag- og Partiforeninger med Faner indbydes. Musiken besørges af Stillinge Orkester (4 Mand). Nye Medlemmer kan optages Dagen forud ved Telefon Mullerup 82. Fællesspisning af medbragte Madkurve. **Bestyrelsen.**

Klemensker Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes paa Klemens Kro Lørdag den 18. August Kl. 8 præcis. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Ting er til Forhandling.

Bestyrelsen.

Ørsted og Omegns Landarbejderforening

afholder Generalforsamling Lørdag den 11. August Kl. 8 hos Hans Hansen, Ørsted. Alle Medlemmer bedes møde. Dagsorden: Valg af Opkræver og Ekstra-Kontingent. Eventuelt. P. B. V.

Hans Hansen.

Aarby Sogns Landarbejderforening.

Afdelingen afholdt Onsdag den 1. August Medlemsmøde hos Kristian Mortensen, Lerchenborg Nordstrand, hvor man vedtog at paaligne alle Medlemmer, som staar i Arbejdsløshedskassen, et ekstra Kontingent af 10 Kr. 26 Øre pr. Medlem, som skal indbetales i Maanederne August, September og Oktober. Man vedtog at opkræve Ekstrakontingentet i første Halvdel af Maanederne. Intet Medlem kan blive frameldt Afdelingen, før han har betalt sit fulde Ekstrakontingent.

Jens Albert Petersen.

Karise Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Lørdag den 18. August Kl. 8 præcis paa Karise Hotel. Mød alle, da vigtige Sager er paa Dagsordenen. Nye Medlemmer optages samme Aften og er velkomne til Mødet.

Carl Chr. Harpsøe.

Bjergby-Mørkøv Afdeling.

Medlemsmøde afholdes paa Mørkøv Hotel Lørdag den 11. ds. Kl. 8 Aften. Alle Medlemmer bedes møde.

Johannes O. Pedersen.

Karlslunde Afdeling.

Medlemmer af Karlslunde Afdeling anmodes om at huske at betale deres Ekstrakontingent til Formanden i disse 3 Maaneder, da der i modsat Fald ikke betales Understøttelse til Medlemmerne. Alt skal være indbetalt før der betales Understøttelse.

T. J. Christensen.

Herlufmagle Afdeling

afholdt Medlemsmøde Lørdag den 4. ds. paa Herlufmagle Kro. Det vedtoges at opkræve 5 Kr. pr. Medlem i Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Beløbet opkræves saaledes: 2 Kr. mdl. i August og September og 1 Kr. i Oktober. Samtidig vedtoges, at ingen kan faa sin Bog flyttet, før Ekstrakontingentet er betalt.

Sofus Mastrup.

Syv Afdeling

afholdt forleden Medlemsmøde, hvor man drøftede Ekstrakontingentet til Arbejdsløshedskassen. Man enedes om at Medlemmerne skulde betale 1 Kr. om Ugen til det fastsatte Beløb var indbetalt. Det vedtoges, at Medlemmerne kunde betale til Undertegnede hver Lørdag Aften fra 7—9.

NB. Medlemmer, der staar over 2 Mndr. til Restance, bedes betale inden den 20. August, da det ellers har Slettelse til Følge.

Walther Johansen.

Korsør Afdeling

afholdt den 28. Juli ekstraordinær Generalforsamling. Det vedtoges, at hvert Medlem skal give 5 Kroner i Ekstrakontingent, som skal indbetales i August Maaned.

Bestyrelsen.

Storehedinge Afdeling.

Medlemsmøde paa »Stevns« Lørdag den 18. ds. Kl. 8. Dagsorden: Planlæggelse af Vinterens Møder og Kursus.

Chr. Bentsen.

Skibby Afdeling.

Medlemmerne gøres herved bekendt med, at vi skal betale Kr. 4,50 pr. Medlem i Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Beløbet skal være indbetalt senest 1. November. Ingen Fraflytning fra Afdelingen kan finde Sted før alt Ekstrakontingent er betalt. Al Restance over 2 Maaneder maa snarest indbetales til Kassereren, hvis man vil undgaa Slettelse.

Magnus Madsen.

Hillerød Afdeling.

Paa Generalforsamlingen forleden blev det vedtaget, at opkræve et Ekstrakontingent paa 16 Kr. pr. Medlem. Beløbet maa fra Dags Dato indbetales hver Uge med mindst 1 Kr. ugentlig, og alt maa saavidt muligt være betalt senest 1. November, for at undgaa Slettelse. De Medlemmer, som er indmeldt før 1. Maj 1928, betaler kun det halve af Ekstrakontingentet. Ingen Medlemmer kan blive overflyttet før alt er indbetalt. **Vilh. Petersen.**

Terslev Afdeling

afholder offentligt Møde i Terslev Kro Søndag den 12. August Kl. 4 Eftm. Til dette Møde indbydes alle, saavel organiserede som uorganiserede Arbejdere samt Tjenestekarle. Som Taler kommer Carl Chr. Harpsøe, Tryggevælde pr. Haarlev, der vil tale om: »Organisationens Betydning«. Mødet er gratis for alle. Vore Medlemmer anmodes om at agitere for god Tilslutning. Tag Sangbogen med. **Paul Larsen.**

Haarlev og Omegns Afdeling

afholder Søndag den 19. August Kl. 4 paa Haarlev Kro Faneindvielse med Foredrag af Redaktør Marius Olsen, Landarbejderbladet. Kl. 6 Fællesspisning af Madkurve. Fra Kl. 7—1 Bal, hvortil samtlige Medlemmer under Østsjællands Kredsorganisation indbydes med Damer. Fagbog giver Adgang. Organisationerne bedes møde med Faner Kl. 3½. **Festudvalget.**

Alle Oplysninger om Forbindelserne, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København
Agenter over hele Land

CANADA
MULIGHEDERNES LAND

Cunard Linien. — White Star Linien.
Expres-Rute til Amerika.
Kun 8 Dages Rejse Danmark-Amerika (via England).
Verdens største og hurtigste Dampere. Daglig Afrejse fra Esbjerg (undt. Søndag). Enestaaende Bekvemmeligheder og Behandling. **Beskæftigelse i Canada ved Landarbejde kan tilsikres.**
Rejsehaandbog og nyeste Oplysninger om Canada
Generalagent **C. MOGENSEN**, Nyhavn 1, København K. eller de autor. Agenter i Provinsen.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Kanada.

S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Kanada) og New York 15. August.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 22. August.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

En heldig Kartoffel
er den Agurk, der sylles i
Grüneberg Eddike

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)
I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

Husbestyrerinde.
En ældre Pige eller Enke kan erholde en let Plads hos en Arbejdsmand til d. 15. August.
Arbejdsmand Chr. Hansen,
Udstrup pr. Merløse.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

En højeste Rets Dom i September, hvor du, Landarbejder, skal være med at dømme

Det er ikke i Kolindsundsager og heller ikke angaaende Majoratsbesidderne og Jordvurdering, men en Dom, der afsiges af Samfundets højeste Ret *Vælgerhæren.* Det er Landstingsvalget i September, der skal afgøre om politiske Foreteelser i vort lille Land, det er vor højeste dømmende Myndighed, der bliver spurgt, naar der udskrives Valg, thi paa Basis af Folkedommen sammenstilles Repræsentanterne, der igennem Rigsdag skal afstikke Lovenes Rammer. Er der et frit og demokratisk Rigsdagsflertal afstikkes Lovenes Rammer i demokratisk Aand og saa fremdeles. Det gælder derfor om for Befolkningen i vor Tid, specielt den arbejdende Befolkning, at have godt Tag i de politiske Tømmer og ved, hvor de skal styre deres Ønsker hen ved Afgørelsen. Lad os huske det nu i September, at vi ikke skal undergaa flere Pinsler af den Art, som hviler over Tusinder af Arbejderhjem, allerede foraarsaget ved den førte Politik i de seneste Aar: Nedskæringspolitiken. Der er Svie i Hjemmene. Vel nok mere end nogen Arbejder tidligere havde drømt om, før det føltes, men den Svie maa væk, koste hvad det koste kan.

Landstingsvalget kan blive af allerstørste Betydning for de kommende Aars Politik, og netop derfor maa hver en Fiber spændes. Det er dog som bekendt kun de Vælgere, der er over 35 Aar, der har »Forstand« paa at afgive deres Stemme i denne Omgang, almindelig kloge Folketingsvælgere er ikke »kloge« nok denne Gang ifølge Loven, men selv de ifølge Loven forstandige paa at stemme til Landstingsvalg kan have Afgørelsen i Haanden — og har den. Den Sultepolitik, der senest er ført, bør dog snarest standses for at undgaa for vidtrækkende Følger ind i Fremtiden, thi ingen af os tror vel paa, at Bunden af Elendighed er naaet endnu, dersom Mygdalerne skal fortsat regere. Det er maaske Spaadom, men en Spaadom, man kan afgive med største Sikkerhed, at Smaafolk kan komme til at døje endnu mere ondt og faa at føle i endnu stærkere Grad, hvad Politik kan bruges til.

Husk saa dette i September, at Politik bestemmer Lovene og Lovene skal overvaages af Domstole og Øvrighed, altsaa gælder det nu i alle Tilfælde at blive politisk stærk til at bestemme Lovene og derigennem faa Domstole og Øvrighed til at hjælpe os med at afrette Samfundet efter de nye Loves nye Aand.

Det er Vejen vi skal gaa og endda den eneste farbare Vej, Domsafgørelsen af en højeste Ret nu i September vil vise os, om vi skal gaa denne Vej nu, eller om vi endnu i flere Aar skal døje Ondt og Svie under et yderst reaktionært Agrarregimente, som vi kender det for Øjeblikket.

Madsen-Mygdal *kan* styrtes og *skal* styrtes snarest, og du, Landarbejder, lægger din tunge Lod i Vægtskaalen, thi meget afhænger af dig og os alle herude.

Chr. Jørgensen.

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet skal være ankommet til Bladets Kontor senest Tirsdag i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor er Mandag.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 33. Fredag den 17. August 1928. 14. Aargang.

Landstinget skal erobres den 14. September.

Højre- og Venstrepressen drøfter med stigende Nervøsitet det forestaaende Landstingsvalg.

Snart trøster de sig selv og Læserne med, at der er ingen Fare for at de fæle Socialdemokrater skal kunne erobre Flertallet, og snart spreder de vild Forfærdelse om sig med at fortælle alt det frygtelige, der vilde ske, om Socialdemokratiet virkelig alligevel skulde erobre Magten.

Madsen-Mygdal har bebudet Regeringsskifte, eventuelt Valg, om noget saa frygteligt skulde ske.

Som sædvanlig forbereder Reaktionen Valget med at gøre i Socialistforskrækkelse og med at afskyde Taagebomber for at skjule deres egne Bevægelser.

Medens Venstre og Højre forhandler om den kommende Militærordning, om hvor mange nye Millioner de nu skal smide i et nyt storreaktionært politisk Militærforlig, spiller de overfor det menige Folk Ukammerater i Militærspørgsmaalet.

Rygterne siver fra Venstre selv, om en ny Militærordning, det efter Landstingsvalget vil foreslaa til 30 Mill. Kroner, ca. 20 Mill. mindre end den nuværende Ordning, og Højre skælder Venstre ud for Forræderi paa Militærspørgsmaalet og Forræderi overfor Landet.

Højre laver nu bl. a. Valgagitation paa Militærspørgsmaalet og beder alle virkelig fædrelandssindede Mænd og Kvinder stemme paa Højre for at sikre Landet et Forsvar ogsaa efter Landstingsvalget.

Venstre agiterer samtidig med sin bebudede Ændring i Militærspørgsmaalet og besværger alle virkelig demokratiske og frisindede Mænd og Kvinder, der vil være med at begrænse Militærudgifterne, om at stemme paa Venstre.

Saaledes laver Reaktionen Valgagitation. Hver for sig marcherer Højre og Venstre mod Landstingsvalget. Naar dette er overstaaet, finder de atter hinanden, baade i at lave en ny og forbandet dyr og daarlig Militærordning, og i at sætte Foden paa det arbejdende Folk gennem nye reaktionære Love og Foranstaltninger.

Hvorfor skal den nye »demokratiske« Militærordning vente til efter Landstingsvalget. Der har været forhandlet om en ny Militærordning i et helt Aar, hvorfor ændrede Venstre ikke sin Stilling til dette Spørgsmaal sidste Vinter, medens Rigsdagen var samlet. Der havde dog været mere Agitation i at gennemføre en virkelig Afrustning som Socialdemokratiet foreslog, end at forhandle om den Kovending, man eventuelt vil foretage, naar man atter sidder trygt paa det reaktionære Landstingsflertal.

Ja, hvorfor? Jo, for saa kunde den Valgsvindel, som Højre og Venstre nu opfører bl. a. i Militærspørgsmaalet, slet ikke laves.

Saa kunde dette Spørgsmaal ikke bruges til at forplumre Begreberne med.

Sandheden er jo den simple, at den Politik, Venstre og Højre har ført, lader sig ikke forsvare. Den kan der ikke samles Vælgere paa. Men man laver Politik paa det, man eventuelt vilde gøre, dersom saafremt ifald og hvis man atter faar Flertallet i Landstinget og ikke skulde kunne enes som sædvnlig om at skrive Regningen og lade det arbejdende Folk betale.

Det arbejdende Folk skal vide at gennemskue dette forargelige Spilfægteri og Landstingsvalget skal sætte en Stopper for enhver videre Drøftelse af, hvilken, hvor dyr eller »billig« Militærordning de 2 reaktionære Partier skal flikke sammen, derved, at vi den 14. September erobrer Flertallet i Landstinget.

Saa fritages Landet ikke alene for det forargelige Syn, at de to Partier atter løber sammen og laver farlige og dyre Militærforlig, men det fritages ogsaa for Madsen-Mygdals fortsatte kostbare Eksperimenter paa vort Lands Erhvervsliv og paa for hvor lidt Arbejderne kan leve. At Madsen-Mygdal gaar, dersom han faar Landstinget imod sig, skræmmer ingen demokratisk tænkende Kvinde eller Mand fra at stemme socialdemokratisk. Tværtimod, det er blot en Grund mere til at lægge sig i Selen for at erobre Landstingsflertallet og sende Madsen-Mygdal hjem til sin forgældede Herregaard ved Smørum og hans nye, dyre Forpagtning paa Sydfalster.

Oscar Levinsen.

Husk at bestille

Landarbejderbladets Agitationsnummer.

Se Bestillingssedlen paa Side 8.

Forbundet har i Juli 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Juli	For Juni & Restanc	Afdelings-materiale
Aarby	212,70		2,50
Allerslev	83,70	79,45	14,34
Alsted	76,50	94,25	
Aversi-Thybjerg	117,50		0,30
Baarse	36,85	18,10	21,00
Benløse	102,45	79,80	24,09
Bjergby-Mørkøv	55,25	34,00	
Bogø	41,85		
Borre (Møen)	63,25		2,43
Borsholm		17,00	
Borup	119,00	206,50	
Boslunde	68,00		
Brorup-Valby		66,25	0,15
Dalby		42,50	
Dalmose	29,75		
Damsholte (Møen)	410,90		
Egerslevmagle	38,25		
Everdrup			
Fanefjord (Møn)	250,50		4,00
Faxe	38,25		
Fensmark	51,00		2,00
Ferslev-Vellerup			
Flakkebjerg	29,75		0,27
Fodby			
Fredensborg	63,75		
Frøslev		12,75	1,65
Fuglebjerg	199,25		
Fuglede	163,50		
Følleslev-Særløse	25,50	25,50	
Ganløse	25,50	17,00	2,26
Gevninge-Herslev		114,55	
Gimlinge			
Gissegaard-Nordrup		47,85	
Glumsø	51,55	82,95	
Grevinge	8,50	33,35	10,00
Gunderslev			
Gundsølille		21,25	
Gundsømagle			
Gyrstinge	34,00		
Haarlev	42,50		
Halsnæs		45,15	12,25
Hammer	55,25		
Haraldsted	103,65		
Haslev			
Hastrup-Særløse	67,10		
Hellested			
Helsinge-Drøsselbjerg			
Helsinge-Valby			
Herfølge	123,25		24,07
Herlufmagle	92,55		
Herløv-Lyngby	224,85		
Herstederne		102,55	
Hillerød	37,25	110,50	26,00
Hjembæk	140,25		
Hjertebjerg (Møen)	159,40		16,14
Holtug-Gjørslev	32,25	32,25	10,00
Hyllinge		117,85	
Hørve-Faarevejle		17,00	
Jordløse			
Jungshoved	21,25	29,75	
Jydstrup		170,35	
Jægerspris		39,00	0,62
Karlslunde	102,00		0,62
Kr. Hyllinge			
Kirkerup			
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	29,75		0,57
Kjøng	38,25	52,10	1,25
Klippinge-Magleby			
Kongsted	187,60		
Konstrup-Tølløse	156,90		3,70
Korsør	80,75	69,25	
Kundby	172,20		

SJÆLLAND	For Juli	For Juni &Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby	63,75		4,17
Lejre		46,00	
Lellinge	77,05	42,50	
Lidemark	30,85		
Lundby	12,75	12,75	6,87
Løve			
Magleby (Møen)	125,10	28,95	
Mern	167,95	269,60	
Munke-Bjergby	42,50	42,50	
Mørdrup	51,00		
Nidløse	39,35		0,61
Nordrup	34,55		0,37
Nyraad	68,30		7,00
Næstelsø-Brandelev	94,90	21,25	20,00
Ondløse	72,80	69,25	
Ottestrup-Sorterup	34,00		
Præstø	163,70		
Rakiev	93,50		
Regstrup	45,00	110,20	29,50
Ringsted	73,35		
Roholte	12,75	21,25	0,57
Ruds-Vedby	109,00		3,00
Rønnebæk			
Rørby	40,60	51,00	1,87
Samsø	275,75	136,00	8,02
Sengeløse	162,05		
Skamstrup	244,45		
Skibby			
Skørpinge-Faardrup		25,50	
Slangerup	85,00		
Sludstrup	17,00	38,25	1,87
Smørum	153,90		
Snesere	127,50		
Sneslev	42,50	32,25	
Sorø		44,85	
Stege (Møen)	138,75		
Stenmagle	68,00	59,50	0,32
Stensved		186,30	
Stigsnæs	106,25	98,50	
Stillinge		45,00	
Storehedinge	51,00	62,00	
St. Merløse		198,25	
Strø			
Svallerup			
Sværdborg	99,00		
Syv	59,50		6,00
Sæby-Buerup		154,95	
Sdr. Dalby	44,25	57,00	
Terslev	76,50		
Thestrup	107,90		5,00
Thorslunde-Ishøj		57,75	
Thune	68,00	63,75	5,00
Thureby	51,00	96,00	5,00
Tjæreby	12,75		
Tornemark		25,50	
Tudsenæs	44,25	23,00	
Tømmerup	52,10	25,50	
Ubby	165,75		22,62
Uggerløse	42,80		1,15
Ulsø	154,70		
Valløby-Taarnby	101,20		4,48
Vejlø	191,35		
V. Egede		124,15	
Vetterslev-Hømb	12,75	12,75	
Viemose	95,70	25,50	
Viskinge		255,00	
Volderslev-Gørslev	25,50	21,25	
Vordingborg	183,35		
Ølstykke	61,85		
Ørslev	118,25		
Ørsted			

hvorfor herved kvitteres $^{10}/_{8}$ 28.

Lorents Petersen.

To Resolutioner.

Sønder Dalby Afdeling afholdt Lørdag den 4. August offentligt Møde i Forsamlingshuset.

Formanden, Will. Christiansen, indledede med at byde Velkommen, og derefter talte Forretningsfører Sofus Westergaard, København, om de vanskelige økonomiske Forhold og Aarsagerne hertil. Han pegede paa, at det var muligt nu ved Landstingsvalget at blive en af de væsentligste Aarsager til de daarlige Forhold kvit, nemlig Ministeriet Madsen-Mygdal, om alle Husmænd og Arbejdere, kort sagt alle Smaakaarsfolk, mødte frem ved Valgmandsvalgene den 14. September og stemte for Socialdemokratiet.

Formanden takkede for Foredraget, hvorefter vedtoges følgende Resolutioner:

»Sønder Dalby Landarbejderforening, samlet til Møde den 4. August 1928, udtaler overfor det danske Socialdemokrati og den socialdemokratiske Presse sin dybeste Beklagelse over det smertelige Tab, den danske Arbejderbevægelse har lidt ved Redaktør Marinus Kristensens Død.«

— — —

»Sønder Dalby Landarbejderforening, samlet til etaarig Stiftelsesfest, har, efter at din afdøde Mand, Thorvald Petersens Virksomhed for Foreningen og Arbejdskammeraternes Sag fra flere Sider blev særdeles venligt og anerkendende omtalt, vedtaget at udtale overfor dig Forsamlingens dybeste Beklagelse over hans alt for tidlige og bratte Bortgang, og at udtale Haabet om, at du lettest mulig maa forvinde Tabet af din Mand og dit Barns Fader.«

(Thorvald Petersen, som var meget virksom for Foreningens Oprettelse og dens første Formand, kom ulykkelig af Dage for ca et Aar siden, idet han blev klemt ihjel mellem et Stakit og en Jernbanevogn ved Mern Saftstation.)

— — —

Efter Mødet var der fælles Kaffebord og Sang og Leg og andet selskabeligt Samvær for Foreningens Medlemmer med Husstand.

Sammenkomsten havde vundet god Tilslutning. **Kr. I.**

I fælles Kamp for Hyttens Børn maa ogsaa D u nu ta' din Tørn.

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet s k a l v æ r e ankommet til Bladets Kontor s e n e s t T i r s d a g i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor e r M a n d a g.

Gør din Pligt, men kræv din Ret!

Landarbejderne har altid haft god Lejlighed til at komme til at gøre sine Pligter, derimod har det knebet med at kræve den Ret, som de tilkommer; de sidste Aaringer har dog forandret Billedet noget; det ses blandt andet af den Kamp, der føres fra Arbejdsgivernes Side mod Landarbejdernes Organisation.

Tidligere luntede vi Landarbejdere rundt og lod Bonden og Herremanden selv bestemme Løn og Arbejdsforhold uden at reagere, men vi maatte til enhver Tid gøre vor Pligt, og Pligten var derfor ikke mindre, thi med den daarlige Arbejdsfortjeneste, som blev os budt hørte ogsaa flere Pligter.

Forudseende Mænd indsaa, at med Pligten maatte ogsaa følge Rettigheder, men hvorledes man som den fattigste Del af Proletariatet skulde komme til denne Ret, var det store Spørgsmaal.

Tiden gik, og Løsningen kom ogsaa; de indsaa, at Sammenslutning var den første Betingelse. og den Dag kom ogsaa, da Sammenslutningen var en Kendsgerning, vi fik oprettet Landarbejdernes Organisation, som skal værne Landarbejdernes Interesser. Det viste sig ogsaa hurtigt, at det var den rette Vej, thi i Løbet af ganske kort Tid, var ikke alene Lønnen, men ogsaa Arbejdsforholdene forbedret, Arbejdstiden var gjort ikke noget, men meget kortere; thi tidligere var der ingen bestemt Arbejdstid andre Steder end paa de store Gaarde, hvor Arbejdstiden endda var fra Kl. 5½ Morgen til Kl. 7 Aften.

Mange Landarbejdere troede da, at det var et Krigsfænomen med Landarbejderforbundet, og at Lønnen af sig selv vilde være steget uden Organisation, eftersom Priserne paa Livsfornødenhederne steg, andre kunde derimod indse, at Landarbejderne ikke vilde opnaa, hvad de havde Krav paa, uden Sammenslutning.

Tiden har ogsaa vist, at dersom vi havde staaet uden Organisation, havde det set meget værre ud, end det gør i Øjeblikket, selv om det ingenlunde er Roser. at Landarbejderne danser paa.

Der kan jo med Lethed findes Arbejdspladser, hvor den uorganiserede Landarbejder kun bliver budt Halvdelen af, hvad Overenskomsten mellem de organiserede Landarbejdere og Arbejdsgiverne byder paa, men hvorledes kan det da ske, naar der eksisterer en Overenskomst for Landarbejdere.

Det sker simpelthen af den Grund, at en Del af Landproletariatet ikke har indset, at det er nødvendigt at staa sammen i Kravet om højere Løn og bedre Arbejdsvilkaar; de ikke alene maa arbejde for en ussel Løn selv, men de forhindrer samtidig de Organiserede i at forbedre Løn- og Arbejdsvilkaarene, som de har Krav paa.

Her er vi ved Stedet, hvor Landarbejderne ikke hidtil har krævet den Ret, som de tilkommer, og naar den ikke er krævet og gennemført, har vi kun de uorganiserede at takke derfor.

Nogle vil undskylde sig med, at i disse svære Nedgangstider er det næsten umuligt at skaffe, hvad der skal til til at mætte sig selv og sin Familie, men maa jeg spørge, selv om jeg erkender, at det kan være svært nok, har en Mand da bedre Raad til at arbejde for Halvdelen af, hvad han ellers kunde opnaa, dersom han stod i sin Organisation? Er han bedre tjent med, at Arbejdsgiveren paa et Par Dage betaler saa meget mindre, som Arbejderen vilde være i Stand til at betale en Maaneds Kontingent med?

Kan den uorganiserede ikke indse, at han paa denne Maade kun beriger Arbejdsgiverne, medens han skader sig selv, sin Familie og sine Kammerater, thi dersom vi alle stod i vor Organisation, vilde vi være i Stand til at forbedre Løn- og Arbejdsforhold endog betydeligt.

Du uorganiserede, meld Dig ind i vore Rækker! Kræv din Ret! thi hvor meget Du end kribler eller krabler, kommer Du alligevel til at gøre din Pligt fuldtud, hvorfor saa ikke kræve den Ret, som Du tilkommer.

De organiserede Landarbejdere har 2 Fronter at kæmpe paa, de har Arbejdsgiverne, som dog maaske ikke er de værste, thi det kan undertiden være nok saa svært at kæmpe med sine egne, men Kampen kan jo ikke undgaas, da Øjnene maa lukkes op paa de uorganiserede, før det kan blive godt.

Kampen maa da staa om at faa alle Landarbejdere ind i Organisationen, og her er det, at de organiserede Landarbejdere maa kræve sin Ret, som bestaar i, at de uorganiserede slutter sig til Organisationen; hidtil har de glemt, at de her har en Pligt overfor de organiserede Landarbejdere, men Kampen maa da føres videre, indtil alle Landarbejdere staar samlet i Kravet overfor Arbejdsgiverne.

Derfor gælder det om, at de organiserede Landarbejdere stadig er paa Vagt, thi Tiden maa komme, da vi alle tilhører Sammenslutningen, og jo før det sker desto bedre.

Alfred Carlsen.

Mod Slavekaar, mod Tugthuslov, mod Fattighus, mod Valgretsrov!

Den 14. September skal Reaktionen lyses hjem.

Er det klog Politik, den nuværende Regering fører?

Er det retfærdigt at føre en saadan Nedskæringspolitik?

Er det klogt og forsvarligt at svække en særlig Klasses Købeevne, naar denne Klasse er den bedste Kunde og den største Aftager af de i vort Land frembragte og tilvirkede Produkter og Varer?

Svaret vil lyde: Nej, og atter Nej! Og Svaret kan umuligt lyde anderledes ved det nærforestaaende Landstingsvalg.

Mange af de Vælgere, som til sidste Folketingsvalg medvirkede til at sætte den nuværende Regering til Styret, har nu indset, at de den Gang medvirkede til at udøve en blodig Uretfærdighed overfor den allerfattigste Del af Danmarks Befolkning.

Den, der skriver disse Linier, har, siden Nedskæringen af de sociale Love begyndte at virke, talt med mange, som gav deres Stemme til Fordel for den nuværende Regering i det Haab, at denne ved en klog Politik vilde gavne vort Lands Befolkning i det store og hele.

Dette Haab er bristet, det var aldrig disse Middelstandsfolks Mening, at Nedskæringen udelukkende skulde ramme den allerdaarligst stillede Klasse i det danske Samfund, nemlig de Gamle, de Syge og de, som uden egen Skyld blev Invalider, tilligemed de Tusinder, som gennem flere Aars Arbejdsløsehed nu maa friste en kummerlig Tilværelse.

At en Nedskæring var en Nødvendighed for at faa bragt vort Lands Finansvæsen i en nogenlunde Orden, derom er vel nok alle Partier enige, men Enigheden hører op, naar man ser, at Operationen kun skal foretages paa de Patienter, som har den mindste Modstandskraft.

Naar saa dertil kommer, at de Midler, som ved denne Nedskæring bliver sparet, anvendes til Fordel for den formuebesiddende Del af Befolkningen, da maa man med Afsky og Foragt vende sig fra dette Ministerium og søge at faa valgt og indsat en Regering, hvis Mænd vil virke for en retfærdig Ordning for de Mennesker, som uden egen Skyld maa opholde sig paa Skyggesiden af Samfundet, og hvis Mænd vil og kan arbejde for, at tilbørligt Hensyn tages i alle Retninger.

Naar man i den sidste Tid har studeret vor Modstanderpresse, og i Særdeleshed Venstrepressen, saa undgaar man ikke at lægge Mærke til et vist Galgenhumør i denne Presses Udgydelser, man vil søge at fiske Stemmer fra Arbejderpartiet, søge at sætte Splid indenfor dette Parti, man himler op om Fagforeningstyranni og -tvang og megen anden Socialistforskrækkelse. Jeg vil sige til denne Presse: Spar paa Tryksværten! Hos Arbejderklassen vil man ingen Trøst finde, indenfor denne Lejr vil man kun finde Enighed og Sammenhold paa Valgets Dag. Den danske Arbejder er indforstaaet med, at de Førere, som skal varetage Arbejderklassens Interesser, ogsaa skal være Folk, som er kendt med disse Interesser, og de Mænd, som er sat i Spidsen for baade de faglige og de politiske Organisationer, er alle Mænd, som har bestaaet Prøven, de er jo for Størsteparten taget ud af Arbejdernes Rækker, og de har bevist, at de ikke svigter deres Parti og Klassefæller, ligesom de ogsaa stadig beviser, at de som forstandige Politikere øver Retfærdighed til alle Sider.

Modstanderpressens Bagvaskelse af vore Førere kan man godt spare sig, paa denne Konto fiskes ingen Stemmer, og jeg vil tro, at en meget stor Part af mindre Næringsdrivende og Jordbrugere ved det forestaaende Landstingsvalg nu har forandret deres politiske Mening til Fordel for Socialdemokratiet.

Det er jo saaledes, at naar en Regering ved Nedskæring svækker Købeevnen hos den Part af Landets Befolkning, som er de største Kunder og de bedste Aftagere af de i Landet tilvirkede Varer og Produkter, da vil dette uvægerligt medføre, at det mærkes, og mærkes haardt, langt udover den beskaarne Klasse.

Svikmøllen er sat i Gang, og de mindre Næringsdrivende og andre ligestillede maa ophøre med deres eventuelle Erhverv, grundet paa Kundernes svækkede Købeevne; disse Mennesker har derefter intet andet Valg end søge Arbejde, og Resultatet bliver tilsidst, at de forøger de Arbejdsløses Tal, og har de ikke tidligere faaet Øjnene op for, hvor de egentlig hører hjemme, saa skal de nok lære dette at kende, naar de ikke har andet end deres Arbejdskraft at sælge.

Som Følge af alt det her anførte er der nu et saare godt Agitationsgrundlag for Socialdemokratiet, aldrig tidligere har vore Modstandere givet os saa gode Agitationsmuligheder i Hænde som til dette Valg.

Vore Modstandere ved, at vi forstaar at gøre Brug af det foreliggende Materiale, og de krymper sig i Krampetrækninger og forsøger at klamre sig til de mindste Muligheder for at undgaa Undergangen, deres Presseorganer er blevet beordret til at udspy Galden og alle Uhumskheder mod de faglige og socialdemokratiske Førere blot for at lede Tankerne bort fra al den Fortræd, som siden sidste Valg er begaaet mod Fattigfolk. Landarbejderforbundet har jo indenfor dets store Medlemsantal en stor Del dygtige Agitatorer, som i denne Tid udøver en kraftig Agitation Landet over.

Den, som skriver disse Linier, tager ogsaa Del i Agitationsarbejdet, og jeg har altid fulgt den Regel at oplyse vore uorganiserede Kammerater om, at de, foruden at indmelde sig i vor faglige Organisation, ogsaa bør være Medlem af vort Partis politiske Organisation, thi mangt og meget til vor Fordel kan opnaas ved, at disse to Organisationer arbejder i Fællesskab, og naar dette er Tilfældet, da maa vi ogsaa, efter bedste Evne, støtte de socialdemokratiske Foreninger, ligesom vi ogsaa bør holde den socialdemokratiske Presse, for derigennem at erholde den sunde Oplysning, som vi aldrig kan faa for meget af.

Den socialdemokratiske Presse har altid været den forurettedes Talsmand, og mange er de Mennesker, som gennem dette Talerør har faaet Oprejsning overfor brutale og bølleagtige Arbejdsgivere, idet disse er blevet trukket frem til offentlig Beskuelse.

Noget saadant kendes jo ikke i Modstanderpressen, denne er jo tværtimod altid parat til at overdænge Arbejderklassen med Haansord og Smuds af den værste Art, og tager jo, som bekendt, aldrig Parti for den forurettede, naar denne hører ind under Begrebet Arbejder.

Jeg vil derfor gerne henstille til alle organiserede Kammerater, at de tager Del i Agitationen for at frembringe et for Socialdemokratiet godt Resultat til det kommende Landstingsvalg.

Der er Emner nok at tale om i denne Agitation. — De fleste Mennesker, i Byerne saavelsom paa Landet, har indenfor sin Slægts- og Bekendtskabskreds en eller flere, som er blevet harpuneret af den Madsen-Mygdalske Nedskæringskniv. — Vore gamle Forældre eller Bedsteforældre, som mulig er underkastet Aldersrenteloven, har følt denne Kniv skære saaledes, at det i Forvejen knapt tilmaalte Brød er blevet endnu mindre, Invaliderentenyderne er det jo ikke gaaet bedre, og endelig er al ekstraordinær Understøttelse blevet frataget de Arbejdsløse uden at sikre disse Arbejde i Stedet.

Naar saa dertil kommer, at dette Nedskæringsministerium højtideligt har lovet at fortsætte i samme Spor, altsaa skære yderligere ned paa de sociale Love, paa Lønninger (vel at mærke ikke paa deres egne), og at de ogsaa misunder de syge Mennesker deres Hospitalsophold, tumler med Tanker om at styrte vore Organisationer, saa vil jeg mene, at et saadant Ministerium vil være let at fratage Magten, hvis enhver, som er Tilhænger af Begrebet Retfærdighed, vil gøre sin Pligt forud for og paa Valgets Dag.

Tag derfor fat, Kammerater, og lad os vise, at Arbejderklassen forstaar sin Tid, vi er langt den største Hær, vi er i den sidste Menneskealder gaaet taktfast og sikkert frem, aldrig tilbage, og vi vil ogsaa denne Gang vinde frem, — Stemmesedlen er vort Vaaben .

Det er Retfærdighed, vi kæmper for, Retten til at arbejde for derved at skabe Tryghedsfølelse for vore Gamle, Syge, vore Hustruer og Børn.

Kammerater! Naar I gaar ud i denne Agitation, saa hav blot jeres Tanker henledt paa de Tusinder af Hjem, som ved denne lumpne Nedskæringspolitik er blevet

ribbet for den Hygge, som man ved aarelangt Slid og Sparsommelighed havde opnaaet, tænk over, hvor mange af vore Kammerater og maaske vore Slægtninge med, som vil blive henvist til Fattigvæsenets Omsorg, hvis »Høvdingen« og hans Svende faar Lov til at fare videre fort i det allerede paabegyndte Spor, tænk paa dette, og Agitationen vil falde saare let, og skal ogsaa nok bære sin Frugt og give sin Løn i Form af lysere Kaar for den ubemidlede Klasse og mere Solskin i Arbejderhjemmet.

Derfor Fremad mod Maalet!

Axel Andersen.

Landarbejderbladet og Landstingsvalget.

I Erkendelse af den uhyre Betydning, som det forestaaende Landstingsvalg har for hele Landets Underklasse, ikke mindst Landarbejderne, har vort Forbunds Forretningsudvalg vedtaget at iværksætte en Agitation gennem vort Blad for et godt Valg. I den Anledning vil Bladet i næstfølgende Uge, det vil sige det Nummer, der udkommer den 31. August, blive udvidet til 16 Sider og blive trykt i et betydeligt Ekstraoplag, beregnet paa Uddeling.

Omstaaende findes en Bestillingsseddel, som vi anmoder enhver, der vil være med at udføre et Arbejde for, at der med dette Valg kan blive sat en Stopper for den arbejder- og folkefjendske Reaktionspolitik, som repræsenteres af Ministeriet Madsen-Mygdal. For at kunne have et Overblik over, hvor stort et Ekstraoplag vi skal trykke, anmoder vi vore Medlemmer om at indsende Bestillingen snarest, og vi henstiller ikke blot til Kreds- og Afdelingslederne, men ogsaa til Medlemmerne i det hele at være med til at sprede det omtalte Agitationsnummer i saa stort Tal som muligt omkring i Smaakaarshjemmene paa Landet.

Det er Arbejdernes og hele Underklassens Livsinteresser, som staar paa Spil, det er de Tusinder af smaa Hjems Velfærd, der er Indsatsen.

Tag derfor Haand med i Arbejdet, selv de, som ikke har Valgret, fordi de endnu ikke er 35 Aar, kan være med her og derved alligevel komme til at yde et Bidrag til et godt og lykkeligt Valg for vor Klasse og vort Land.

Høst.

Nu er det Høstens store Tid
og Somren gaar paa Hæld,
vi elsket den og signet den
for al dens Blomstervæld,
for Sol og Luft og Himmel høj
udover Skov og Sletter,
og Stjerneskær og Maaneglans
i lange, lyse Nætter.

Nu er det Høstens store Tid,
se Muldens aabne Skød,
med Sommersol den parret sig
i Dages Glans og Glød,
og spæde Kim fik Liv og Kraft
og Muld blev god af Grøde,
Korn duvede i Morgenvind
og gylden Aftenrøde.

Nu er det Høstens store Tid,
nu blinker Sol i Le,
nu summer Høstmaskinens Sang
og Underet skal ske:
Korn segner for det skarpe Staal,
men segner uden Vunde,
for Korn skal blive Brødet, der
skal mætte sultne Munde.

Nu er det Høstens store Tid
og Efteraar er nær,
og Mørket stiger — Stormes Sus
skal bøje Skoves Trær.
Men under Høstnathimlen høj
staar tændt de Stjerner lyse,
de lærer os, trods Mørketid,
at vi skal aldrig gyse.

Oskar Hansen.

Det ikke levedygtige maa dø.

Seks Skotøjsfabrikker er bukket under i Konkurrencen med det indførte billige Skotøj. Fabrikkernes Porte er lukkede, og deres Arbejdere sat paa Gaden. De tæller fremtidig med i vor i Forvejen mægtige Armé af Arbejdsløse. Madsen-Mygdals Regering ser koldt og ligegyldigt til, og Venstrepressen siger kynisk om de standsede Virksomheder: Det ikke levedygtige maa dø.

Men hvis det var seks forgældede Knaldproprietærer, der havde spekuleret sig fra Gaardene, skulde man have hørt et Hyl. Hvem husker ikke det Ramaskrig, der rejste sig mod Stauning, da han engang paa et Møde i Sønderjylland stilfærdigt bemærkede om de Landmænd, der grundet paa Gæld og Underskud maatte gaa fra Bedriften, men hvor der jo ikke derfor var Tale om Bedriftens Standsning:

»Nationaløkonomisk set forandrer det intet. Jorden løber jo ikke fra os, og vi har vedblivende ledig Arbejdskraft nok til at drive den.«

Den Gang havde Venstrepressen ikke haanende og forargede Ord nok om Socialdemokratiet og dets Formand, som dog trods alt har gjort en større positiv Indsats end noget andet Parti ogsaa for at afbøde Erhvervskrisens uheldige Virkninger paa Landbruget, og den Gang var der ingen Bondeavis med et bifaldende: Det ikke levedygtige maa dø.

— Der er Forskel!

Før og nu.

Vel næppe ret mange Arbejdere i Estrupiatets Tid, der ved de politiske Valg stemte sammen med Venstre, tænkte sig den Mulighed, at det kamplystne og sejrssikre Venstre skulde naa den Dag, da det af lutter Forfjamskelse for Socialdemokratiet skulde stille sig i en saa ydmyg Stilling over for det den Gang forhadte Højre, at det vilde gøre sig fuldstændig afhængig af dette forbenede Parti. Ganske vist har vi Arbejdere mange Træk paa den Tids Bønders Troløshed og Upaalidelighed i trufne Aftaler. Den menige Bonde viste sig — selv den Gang — falsk som Skum paa Vand overfor Arbejderne. Vi vidste det godt, vi kunde aldrig stole paa Bondens Ord ved Prøvevalg eller anden Aftale; men desværre havde vi fuld Tillid til Førerne og Pressen.

Ganske vist hørte vi nok Anklagen mod Bonden saavel fra By som Land. Anklagen fra de gamle Arbejdere, der havde trællet sig bitre under Udbytning og Sult. Anklager, der nu viser sig saa veltrufne, at vi nu omtrent rødmende maa sænke Blikket over egen Fortids blinde Tro paa et Bonderegimentes fagre Tilværelse. Vi saa jo dog Gang efter Gang Træskhed, Uordholdenhed og Svig i den menige Bondes Rækker mod os, naar vi stævnede til Kamp mod den fælles Fjende Højre. Ganske vist, som Situationen formede sig i hin Tid, havde vi ikke andet fornuftigt Maal at ile efter, end forsøge at faa slaaet Højre ned som politisk Parti. Men havde vi set frem og lyttet til de advarende Røster, specielt fra Byernes Befolkning, tror jeg næppe ret mange Arbejdere havde vovet Trøjen, som de gjorde. Blandt vore Standsfæller var der — som sagt — Tusinder der advarede os mod et Bonderegimente, men vi lyttede efter Venstres Ordføreres fagre Ord og fulgte dem.

Et af de første lumpne Træk Venstre udførte som Højres ærbødige Tjener var Jagtloven af 8. Maj 1894. Ved denne Lov traadte »Venstre for første Gang ind som Klasselovgiver og fortsatte hermed ved Jagtloven af 1922, hvor Partiet tog Skridtet fuldt ud. I Aartier havde Vildtet hærget Husmændenes smaa Jordlodder, saa det betød noget. Nedtrampet og bølet rundt i Sædagrene og opædt Rodrugterne, saavel paa den Jord, Husmanden havde lejet af Godsejeren, som paa den Jord, Husmanden havde faaet overdraget paa livsvarigt Fæste. Men Trods det, at Jagtlovene, saavel af 1894 som 1922 paabød, at Jagtretten tilkom Grundejeren og Arvefæsteren, og ikke kunde adskilles fra hinanden, blev dog Masser af Jord solgt uden Jagtret for Køberen, ved at en fingeret Kapital blev indført i Salgsprisen som Udløsning for Jagtretten. Men trods dette aabenbare Brud paa Loven, var »Venstre« saa velvilligt stemt mod Godsejerne, at Partiet sammen med Højre lavede Jagtloven af 1922, der simpelthen fratog Grundejeren al Ret til at udøve Jagt paa sin egen Jord — altsaa beskytte denne mod Vildtets Hærgninger — hvis ikke han vilde betale en Skat til Sognefoged eller Politikasse paa 2 Kr. aarligt. Men vilde han lade en fremmed udøve denne Jagt skulde denne betale 20 Kr. Men det komplet urimelige i hele denne Lovgivning er dog dette: at om en Mand lejer en Jagtret paa et Areal fra ½ til 3 Tønder Land, skal han betale 20 Kr. for denne Jagtret, men lejer en Rigmand et Jagtareal paa 100 Ejendomme, og hver Ejendom har et Jordtilliggende af 100 Tønder Land, foruden at den samme Rigmand muligt selv ejer 500 Tønder Land eller muligt mere, koster denne Jagtret ikke mere end de ovennævnte 20 Kr. Jeg spørger: Har »Venstre« ved den Slags »Lovgivning« ikke fortjent en Hæderstittel, der stillede Partiet i lige Linie med Svindlerbegrebet?

Som man heraf ser, er »Venstre«s Retfærdighedsfølelse som Demokrati af en lige saa slimet Beskaffenhed overfor den mindre Jagtejer som overfor Arbejderne. Godsejerne er blevne Venstres Venner, deres Idealer og Kampfæller mod Ret og Uretfærdighed i dette Land. Bondearistokratiet maa bundfældes jo før jo hellere. Det er Smaamandens Plageaander og Godsejernes villige Redskaber. Det Skaberi der af og til finder Sted mellem Højre og Venstre, er kun etableret for at sprede tykke Taageskyer over de to Partiers Fortid. Imidlertid er der aldrig noget saa galt, uden at det er godt for noget. Som Godsejernes Lakajer gør Venstre dog nogen Nytte ved at briste Øjnene op paa det store demokratiske Flertal i Landet. Den gamle »Sofabonde« er vokset frem til noget stort i sin Omgang med Godsejerne, men denne Storhed maa og skal knægtes ved den Slags »Demokrati«, som et saadant Kompagni maa medføre.

P. K.

Redaktør Jordan burde dyrke Idræt.

I en Spidsartikel om Idrættens Betydning for en sund Sjæl i et sundt Legeme skriver »Aalborg Amtstidende« (Red. Jordan):

»Landboungdommen har uden Idrætten rigelig Adgang til at styrke Sundheden ved legemligt Arbejde i det fri. Men ogsaa for dem har Idrætten dog Betydning; den kan lære dem Samarbejde, lære dem at indordne sig under Regler, lære dem den Hensynsfuldhed overfor Modstanderen, som Englænderne kalder »fair play«, og som er Idrættens Adelsmærke.«

Hvem der til daglig eller blot lejlighedsvis har Anledning til at bedømme Redaktør Jordans og forresten samtlige Venstrejournalisters Optræden overfor og Behandling af Modstandere, tør — hvis det er rigtigt, at Idrætten kan lære ogsaa dem fair play — kun tilraade:

Dyrk Idræt, Hr. Jordan og Konsorter!

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

FRA AFDELINGERNE

Kredsorganisationen for Sydsjælland
afholdt Søndag den 12. August Møde i Adelgaards Lokale i Næstved. Kredsformand Rasmus Nielsen, Sageby, indledede med at byde Velkommen til Forretningsudvalget og Sogneformændene, som var fremmødt i et Antal af ca. 30, og udtalte derefter nogle smukke Mindeord over nylig afdøde Redaktør Marinus Kristensen, der ogsaa havde været Landarbejderbevægelsen en god Mand. (Medlemmerne rejser sig.) — Kr. Jensen, Flintemose, oplæste Forhandlingsprotokollen, som godkendtes uden Omtale. — Kredsformanden redegjorde for Virksomheden siden sidste Møde og omtalte adskillige Lønkonflikter og nogle Agitationsmøder, han havde afholdt sammen med Karl Larsen, Holløse, og som havde givet et forholdsvis godt Resultat. Beretningen godkendtes. — Om Regnskabet oplyste Formanden, at der i Kontingent for April Kvartal var indgaaet 663 Kr. 80 Øre. — Til Kredssekretær genvalgtes Kristjan Jensen, Flintemose. — Lars Jensen, Skoverup, redegjorde for Priser for Dræningsarbejde, idet han oplyste, at Forsøg paa at faa ny Overenskomst var opgivet foreløbig. En livlig Forhandling afødte, at det vedtoges, at Priserne i Overenskomsten fwor 1926—27 bibeholdes og er gældende, til ny Overenskomst foreligger endelig vedtaget. — Kredsfm. indledede om Agitationen og pegede paa, at der efter de nye Kredslove skulde vælges Udvalg og iværksættes en omfattende Husagitation overalt i Kredsens Kommuner. En lang Forhandling, som affødte adskillige Forslag, endte med, at det vedtoges at henstille til Afdelingerne, at de ved Udvalg, eventuelt bistaaet af Kredsorganisationen, agiterede paa mest hensigtsmæssig Maade hver indenfor sit Omraade. — Agitationen for et godt Udfald af Landstingsvalget vedtoges det at støtte ved Køb af 2 Bøger Valgfondsmærker. — Diæterne for Formanden, Forretningsudvalgets Medlemmer og Revisorerne, naar de er i Arbejde for Kredsorganisationen, fastsattestil 5 Kr. pr. Dag plus Rejseudgifter. Lønsagsrepræsentanter faar som hidtil 17 Kr. eller 25 Kr.,eftersom Rejsen tilendebringes paa en Dag eller varer over en Dag. — Formanden besvarede endelig en Mængde Forespørgsler angaaende Nyordningen ved Kredsorganisationen og redegjorde udførligt for dens Love og Vedtægter, som endnu ikke foreligger færdigtrykt.

Kristjan Jensen, Flintemose.

Skibby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Skuldelev Kro Søndag den 19. August Kl. 3. Alle Medlemmer bedes møde, da der foreligger alvorlige Ting.

Magnus Madsen.

Sorø Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at de 6 Kr. pr. Medlem, som er paalignet i Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen skal være indbetalt inden 1. Novbr., og at ingen kan flytte sin Bog, før Ekstrakontingentet er betalt.

Bestyrelsen.

Sorø Kreds.
Det fra Kredsen til Afdelingerne udsendte statistiske Materiale bedes i udfyldt Stand tilbagesendt undertegnede. Afdelingerne bedes udfylde det saa nøjagtigt som vel muligt. De Afdelinger, som faar det tilbage igen, anmodes endnu engang om at udføre det Arbejde for Kredsen og Forbundet. Afdelinger, som ikke selv mener at kunne, bedes skrive til undertegnede. Materialet ønskes tilbage sidst i August eller først i September. Afdelinger, som kunde ønske Hjælp til Agitation eller andet bedes skrive til

Niels P. Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Raklev Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Lørdag den 18. ds. Kl. 8 hos Formanden. Medlemmerne bedes møde, da der skal paalignes Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen.

Isidor Nielsen.

Valløby-Taarnby Afdeling.
Paa Grund af Ekstrakontingentet til Arbejdsløshedskassen, som er 4 Kr. pr. Medlem, og da vi ikke tør gaa Vinteren i Møde med saa lille en Kassebeholdning, som vi har i Afd., opkræves der 2 Kr. ekstra pr. Maaned i August, September og Oktober. Alle Afdelingens Medlemmer bedes saavidt muligt møde til Haarlev Afdl.s Faneindvielse Søndag den 19. ds. Kl. 4 paa Haarlev Hotel. Tag Konen og Madkurven med. Medlemsbogen giver Adgang.

Peder Christensen.

Fuglede Afdeling
afholder 10aarig Stiftelsesfest paa Fuglede Hotel den 26. August. Alle omliggende Afdelinger indbydes til at deltage i Demonstrationen, der begynder Kl. 3¼ ved Fuglede Forsamlingshus. Sofus Westergaard kommer til Stede som Taler. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Om Aftenen Bal.

Bestyrelsen.

Alle Oplysninger om For dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København
Agenter over hele Land

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Den danske Bondestands Sygekasse,

stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor Bernstorffsgade 17, Kbhv. V, Telefon Byen 576. — Forlang Prospekt.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Kanada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Kanada) og Nev York 22. August.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til New York 30. August.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer
i Danmark.
Faas overalt!

I Høstens Tid slukkes Tørsten

bedst at *Gambrin* Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt
GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Galante Fotos
GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Ugens Hændelser.

Fra Moskva meddeles:

Centraleksekutivkomitéen har ratificeret den nye af Folkekommissærernes Raad udarbejdede Lov om tvungen Værnepligt. I Henhold til denne Lov er Forsvaret af Sovjetrusland en Pligt for alle Borgere i Sovjetunionen. Sovjetruslands væbnede Forsvar gennemføres kun af Arbejderne. De Elementer, der ikke er Arbejdere, skal udføre andre Hverv, hvorved der skal skaffes de til Forsvaret fornødne Midler.

Den nye Lov indeholder i en særlig Paragraf Bestemmelser om en foreløbig Uddannelse af de unge Mennesker før deres Udskrivning, om de Lempelser, der tilstaas Rekrutterne efter deres Familie- og Formueforhold, om Udsættelse af Indkaldelsen til aktiv Tjeneste o. s. v.

*

Der synes nu at være Udsigt til, at den finske Havnekonflikt snart vil slutte, idet der paa Regeringens Initiativ er optaget Forhandlinger om en Overenskomst. Iøvrigt modtager de strejkende stadig ny Beviser paa, at de øvrige Landes Arbejdere stiller sig solidarisk med dem. Det norske Kommunearbejderforbund har saaledes for nylig bevilget 105,600 finske Mark til de strejkende finske Arbejdere.

*

Fra London meddeles, at Regeringen har nedsat en Kommission til at undersøge Forholdene indenfor Politiet.

*

Indenfor Staalindustrien i Nordfrankrig finder for Tiden meget omfattende og alvorlige Arbejdskonflikter Sted paa Grund af Lønkrav fra Arbejdernes Side, som Arbejdsgiverne nægter at gaa ind paa.

*

Det ny Pristal offentliggjordes i forrige Uge; det viste ingen Forskydning fra det tidligere og er uforandret 176.

*

Sidste Uges Arbejdsløshedsstatistik viste en Nedgang paa 765 for det samlede Arbejdsløshedstal, dette er nu 37,511. For enkelte FagsVedkommende er der dog Opgang i Arbejdsløshedstallet og til disse hører desværre Landarbejderne, der har haft en Forøgelse paa 100 Arbejdsløse. Det samlede Antal Arbejdsløse indenfor vort Forbund er nu 1,350.

De plyndred' de Syge, de tog fra de Gamle,
til Kamp mod Vandalerne vil vi os samle.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt

..... Eksemplarer af

Landarbejderbladets Agitationsnumer.

Navn: .....

Adresse: .....

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 34. Fredag den 24. August 1928. 14. Aargang.

Fagforeningerne og Landstingsvalget.

Den 14. September foregaar der Landstingsvalg i følgende Omraader: Sjælland (udenfor København), Lolland-Falster, Bornholm samtAarhus, Skanderborg, Vejle, Ringkøbing, Ribe og Sønderjyllands Amter.

Vore Livsinteresser.

Man kan nu og da, men heldigvis sjældnere og sjældnere, høre Arbejdere tale om, at de ikke interesserer sig for Valg og Politik. Fagforeningen — den er nødvendig; det mærker de klart; men den politiske Organisation og Deltagelsen i Valg anser de paagældende ikke for paakrævet!

Kan man tænke sig en større Vrangforestilling end denne? Kan man tænke sig noget skadeligere for den samlede Arbejderklasses Kamp end en saadan Opfattelse? Vi synes det ikke, og det forekommer os, at de sidste 2 Aars Politik har vist alle, der vil lukke Ører og Øjne op, at

den politiske Magt er af den største Betydning for Arbejderhjemmene!

Tænk blot paa de Ulykker, som Madsen-Mygdals Regering med Støtte af de Konservative har væltet ind over uskyldige Arbejderhjem i disse Aar siden 1926.

Man har berøvet Arbejdsløshedskasserne ca. 10 Mill. Kr. om Aaret og afskaffet den tidligere fortsatte Hjælp. Titusinder af Arbejderhjem med Hustruer og Børn er ved Overklassens politiske Magtsprog kastet ud i den dybeste Nød.

Og hvorledes er det ikke gaaet de Gamle? Man har ved Hjælp af den politiske Magt frataget Aldersrentenyderne 10 Mill. Kr. aarlig!

Ved den politiske Magt har Venstre og Konservative desuden berøvet Invaliderne 7 Mill. Kr. aarlig, Sygekasserne 4 Mill. Kr. aarl. og Statens Arbejdere og Tjenestemænd ca. 20 Mill. Kr. om Aaret.

Samtidig har de to Partier med en flot Haandbevægelse foræret Danmarks Velhavere, ganske særlig Halv- og Helmillionærerne en aarlig Skattelettelse paa 13 Mill. Kr.

Præsterne har man givet Lønforhøjelse, og Militærvæsenet har man holdt sin beskyttende Haand over, saa at det stadig koster vort Land 60 Mill. Kr. til ingen Verdens Nytte.

Derfor kan man med Rette sige, at denne Regering simpelthen er optraadt som Bestyrelsen for den forenede Overklasses Fagforening.

Alle disse Handlinger er hver for sig tilstrækkelige for Danmarks Arbejdere og Smaakaarsfolk til at styrte denne Regering ved det forestaaende Landstingsvalg. Men der er endnu et Spørgsmaal,som maa mane alle Arbejderhjemmenes Kvinder og Mænd ud for at stemme paa Socialdemokratiet den 14. September, nemlig

Tugthusloven mod Fagforeningerne.

Regeringen og dens to Partier agter nemlig at gennemføre en særlig Lov mod Fagforeningerne. Man vil beskytte »Arbejdsfriheden«, d. v. s. det daarlige Kammeratskab og Skruebrækkeriet for derved atter at gaa Overklassens økonomiske Ærinde, og man vil undergrave Fagforeningerne for derved at nedbryde eller svække det Værn, som Arbejderne her har rejst sig mod Udbytning og økonomisk Slaveri!

De, der kommer til at støde an mod Loven — d. v. s. Fagforeningernes enkelte Medlemmer eller deres Bestyrelser eller Fagforeningen som saadan — skal kunne idømmes Fængsel, eller under formildende Omstændigheder Bøder paa indtil 100,000 Kr.

Det vover denne overmodige Regering at byde den danske Arbejderklasse.

Fagfæller!

Lad det nu være nok!

Lad os vise, at den danske Arbejder ikke lader sig slaa ud af en brutal Regerings Bokserpolitik!

Madsen-Mygdal kan styrtes den 14. September.

Alle Kvinder og Mænd, der er

Bemærk Bestillingssedlen paa Bladets Side 7.

fyldt 35 Aar senest Valgdagen, har Valgret.

Pur dem ud fra Arbejderhjemmene hver eneste en!

Agitér fra Kammerat til Kammerat, fra Nabo til Nabo, fra Hjem til Hjem!

Ned med Madsen-Mygdals Regering!

Leve Socialdemokratiets Erobring af den politiske Magt!

Et Spørgsmaal om Valglisten.

Et moderat-konservativt Sogneraad i Sydsjælland har i et Møde forleden, hvor bl. a. Ministeriets Cirkulære angaaende Valgmandsvalgene forelaa, vedtaget at tilflyttede Beboere, som ikke er opført paa sidst affattede Folketingsvalgliste for Sognet, skal bilægge Begæring om Optagelse paa Valglisten for Valgmandsvalget den 14. Septbr. d. A. Bevis for, at de ikke i anden Kommune opføres paa samme Valgliste.

Er der Hjemmel for, at Sogneraadene kan forlange foromskrevne Bevis bilagt Begæring om Optagelse paa Valgmandsvalglisterne?

Kr. I.

Som Svar paa ovenstaaende skal vi henvise til Indenrigsministeriets Cirkulære af 15. Aug. d. A.

I dette Cirkulæres Afsnit B hedder det:

Med Hensyn til Valglisternes Udarbejdelse til Brug ved Valgmandsvalgene henvises til Indenrigsministeriets Cirkulære af 21. Juli 1928.

Naar de til Valgmandsvalgene udarbejdede Valglister er blevet fremlagt til offentligt Eftersyn i Kommunen, kan, som udtalt i fornævnte Cirkulære, enhver, der godtgør at opfylde de i Valgloven fastsatte Betingelser for Valgret til Landstinget, indenfor Klagefristens Udløb forlange sig optaget paa Valgmandslisterne, uden at det er en Betingelse, at vedkommendes Navn findes opført paa Kommunens Folketingsvalgliste. Personer, der er tilflyttede Kommunen efter Folketingsvalglisternes Affattelse, kan saaledes begære sig optaget paa Valgmandslisterne.

Da de tilflyttede imidlertid som Regel maa forudsættes at være opført paa Folketingsvalglisterne i Fraflytningskommunen, bør der — samtidig med Optagelsen paa Valgmandslisten i Tilflytningskommunen — gives Fraflytningskommunen fornøden Underretning.

Under Henvisning hertil skulde man anmode Kommunalbestyrelserne om, naar Tilflyttere, der ikke findes paa Folketingsvalglisten i Kommunen, optages paa Valgmandsvalglisten, ved Undersøgelse af Folkeregistret eller Afhøring af den paagældende at fremskaffe oplyst, i hvilken Kommune vedkommende er optaget paa Folketingsvalglisten. Til denne Kommune maa der da sendes Underretning om, at den paagældende er optaget paa Valgmandsvalglisten i Tilflytningskommunen.

Som det tydeligt fremgaar heraf, kan Sogneraadet ikke forlange Begæring om Optagelse paa Valglisten for Valgmandsvalget bilagt det omtalte Bevis, det er tværtimod paalagt Sogneraadet at undersøge det paagældende Forhold og give Fraflytningskommunen fornøden Underretning.

Svindel.

Tider kommer og svinder, og Menneskeskæbner lider, men enkelte Slægter gror frodigt i Lediggang, Vellevnet og Herlighed. Et Samfund er langsomt rejst der, som en Lotterikollektion bringer Gevinst til den ene, men Tab til de mange. Og langsomt, gennem Tidsløbet, har Samfundslivets Grundlov været Spillerens Eldorado. Guldflodens Terningespil har været den enkelte Statsborgers Lod gennem Livet, saavel i Gevinst som i Tab. Det ærlige Arbejde, det Arbejde, der havde skabende Værdi, blev gennem Tiderne overset og ringeagtet. Det, der gjaldt for at vinde den store Gevinst, var kun Skakspillerens Fif, ved at sætte de forskellige Brikker saa behændigt, at han kunde vinde det største Udbytte af Arbejdets Frugter. Om han spillede ærligt, blev den største Ligegyldighed, blot han trak sine Brikker saa behændigt, at ingen kunde opdage de grimmeste Fif, han benyttede. De mindre grimme Fif tilgav man gerne under Undskyldningen: »Enhver er Tyv i sin egen Næring«. Blev nu en enkelt Spiller grebet som Falskspiller, blev han »straffet«, fordi han gik udenfor den en Gang ved Lov fastsatte Regel for Spillet. Var han en rig Mand, blev den Straf, der tildeltes ham, saare mild, men var han kun en sølle fattig Fusker, saa faldt Dommen i tætte Svøbeslag over ham.

Dette er Grundlinien for Samfundslivet. Til at spille hører der Guld! Jo større Guldbunker, der indsættes i Spillet, des større Gevinst eller Tab. Derfor er det, man fra Samfundets Topfigurer er saa omhyggelig for at skabe Kapitalens Ophobninger paa enkelt Manns Haand, at man i samlet Styrke farer mod Arbejdernes Organisationer og skriger sig hæse over Arbejdslønnens Højde. Derfor maa Arbejderne Verden over danne en Enhed, en Kamphær, der kan optage Kampen i aaben Mark.

Jeg forstaar saare godt, at Spilleren, Snylteren paa Arbejdsmarken, finder det ulige behageligere at lægge sine Beregninger i Kursnoteringer og Trustvæsen og leve i Overflod i Spillets gøglende Guldflod, end tjene sit Livsophold ved sine Hænders Arbejde, men jeg ved ogsaa, at det ærlige Arbejde er lagt til Grund for Menneskets Tilværelse. Jeg ved, at det gigantiske Værk at opretholde Samfundslivet ved at fremarbejde alle skabende Værdier, er det centrale i Menneskets Tilværelse, og netop derfor maa Arbejderhæren — som er Samfundets Forsørger — ikke lide Nød og Savn til Fordel for Spillere og Kæltringe, som de sidste Aartier har været saa rige paa. — —

Den røde Fane vajer fra Kyst til Kyst. Broderskabets Haand strækker sig ud over Sunde, Bælter og Verdenshave. Arbejderaanden vinker opad og fremad mod andre Maal end Spil, Kursberegninger og Trustvæsen. I denne Aand samles Arbejderne i alle Lande. Aartusinders Svindel og Forurettelse skal ophøre, en ny Aand skal fremstaa, og en ny Hær er under Opmarch, ikke en Hær, der stormer frem over sønderlemmede Lig i et Kampraseri hentet fra Underverdenens Helvede, men en Hær, ret forstaaet, der samles under Samlingsmærket: Frihed, Lighed og Broderskab. »Frihed« indenfor Folkeslagenes Grænser, »Lighed« inden for Lovens Vidder, »Broderskabet« Afkastelse af Krigsrædslernes Helvede og som Slutsten: »En Arbejder er sin Løn værd«.

Tal saa kun om Aandsarbejdet, det skal ogsaa have Lov at leve, men maa ikke nyde sine kæmpestore Fordele paa Kroparbejdernes Bekostning.

Det er disse Spørgsmaal, der i vor Tid er Kærnen i Folkelivet. Det er Arbejdets Mænd og Kvinder, der kaldes paa ved Valgurnen for at skabe en Magt, der kan besejre det Spillehelvede, hvor Kapitalens Magt direkte og indirekte regerer Samfundsforholdene og kun fremelsker Spillelidenskaberne, med brutal Nedskæring af en rimelig Løn for det fysiske Arbejdes Udøvere. Arbejderne maa nu kræve Ret og Retfærdighed af det Samfund, de ved deres Arbejde opretholder, og Bolschevismens blodvædede »Sejrsgang« skulde ikke gerne danne Indgangen til en ny Samfundsorden.

Kan det nuværende Samfund ikke bestaa, uden at Millioner skal lide blodig Uret, saavel ved det, man kalder Krig, som paa Fredens lyse Dag, maa det hellere briste, det er ikke for godt. Dets Piller er raadne og ormstukne, saavist som de sidste 2000 Aar har været en dyb og sørgelig Skuffelse for Folkeslagenes religions-søgende Masser i Arbejderklassens myldrende Myretue, medens Religionen er omdannet til et sygeligt Aandsfoster, der kun bruges som en ydre Form for den Statsbygning, der kun bruger Arbejderen til Udbytning og Kanonføde for Staternes hele svindlende System.

P. K.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Fra Statens Direktorat for Arbejdsanvisningen har vi modtaget en saalydende Skrivelse:

»Fra det sønderjydske Erhvervsudvalg har Direktoratet modtaget en Skrivelse, hvori anføres, at Arbejdsløsheden i de sønderjydske Amter i Forhold til Befolkningstallet er mindre end i Vejle og Ribe Amter (taget under et).

I nævnte Udvalg er gjort gældende, at dette antagelig skyldes, at Indberetningerne fra Arbejdsanvisningskontorerne alene omfatter de af Arbejdsløshedskasserne tilmeldte arbejdsledige, og at Billedet vilde vise sig anderledes, hvis Statistiken omfattede alle de arbejdsløse, saavel Arbejdsløshedskassemedlemmer som Ikke-Arbejdsløshedskassemedlemmer, og endelig de Personer, der af forskellige Grunde ikke tilmeldes Anvisningskontorerne, væsentlig fordi de til nærværende Tidspunkt har mistet Adgang til at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse.

I den Anledning undlader Direktoratet ikke gennem vedlagte Afskrift at gøre Hovedledelsen bekendt med en under Dags Dato til Arbejdsanvisningskontorerne udsendt Skrivelse, og skal man herved anmode Hovedledelsen om i Henhold til § 4 i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring at ville paalægge samtlige dens Afdelinger til Arbejdsanvisningskontorerne at indsende de pligtige Til- og Afmeldinger i saa fyldestgørende Stand som muligt.

Man skal derhos henstille, at Afdelingerne iøvrigt ogsaa saavidt gørligt giver Oplysninger om saadanne Medlemmer, der af en eller anden Grund ikke i Øjeblikket melder sig arbejdsledige i Afdelingen trods sin Arbejdsløshed. Direktoratet skal navnlig henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i Oplysninger med Hensyn til Virkningen af Bestemmelserne i § 15, 5. Stk. og § 18, 2. Stk. i fornævnte Lov, for saa vidt angaar Sønderjylland og de fornævnte 2 jydske Amter.

sign. Vater.
/ A. Nielsen.

Vi har ikke villet undlade at gengive denne Skrivelse i Bladet, for at alle vore Medlemmer i Almindelighed og vore Tillidsmænd i Særdeleshed kan blive bekendt med dens Indhold, og samtidig benytte Lejligheden til, ikke alene over for vore i Sønderjylland, Vejle og Ribe Amter værende Afdelinger, men over for samtlige vore i Landet værende Afdelinger, at indskærpe, at Afdelingernes Tillidsmænd nøje overvaager, at de i vore Vedtægter anførte »Regler angaaende Arbejdsanvisning og Kontrol« overholdes, og at alle Medlemmerne i vidst mulige Udstrækning yder deres Medvirkning hertil. Man bør derfor gøre sig nøje bekendt med disse Regler, som findes i de fleste Fagbøger, i hvert Fald Side 63 i alle de nyere Bøger.

Under Henvisning til ovenfor anførte Skrivelse skal man særlig henlede Kontrolbestyrernes Opmærksomhed paa deres uafviselige Pligt til, **saasnart et Medlem har meldt sig arbejdsløs, omgaaende at anmelde dette til det offentlige Arbejdsanvisningskontor, hvorunder Afdelingen hører,** paa de dertil autoriserede og af Arbejdsanvisningskontoret udleverede Blanketter, som maa udfyldes nøjagtigt og fuldstændig, og saaledes, at Medlemmet altsaa ogsaa staar anmelrt som ledig til Kontoret for de første 6 Dage, han er ledig (Karensdagene), og for hvilke der ikke oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse; og ligeledes skal **Kontrolbestyreren omgaaende anmelde til Arbejdsanvisningskontoret, naar et som arbejdsløs anmeldt Medlem er gaaet i Arbejde.**

Kontrolbestyrerne maa ogsaa, saavidt gørligt, give Arbejdsanvisningskontoret Oplysninger om saadanne Medlemmer, der af en eller anden Grund ikke i Øjeblikket melder sig arbejdsledige i Afdelingen trods Arbejdsløshed, forsaavidt især hvad angaar Sønderjylland samt Vejle og Ribe Amter.

Her tænkes jo nærmest paa saadanne Medlemmer, som enten har opbrugt deres 70 Dage inden for sidst forløbne 12 Maaneder eller endog har modtaget deres 3—4-aarige Maksimum af Understøttelse.

Disse Oplysninger kan Kontrolbestyreren jo om fornødent give Arbejdsanvisningskontoret ved en almindelig Skrivelse; men endnu bedre var det jo, om saadanne Medlemmer, naar de blev eller var arbejdsløse, straks selv meldte sig ledige hos Kontrolbestyreren, naar de gaar i Arbejde, saa han da atter faar dem frameldt Kontoret.

Det har jo ogsaa overordentlig stor Betydning og er en Støtte for Kasserne i deres Krav om ekstraordinær Understøttelse m. v., naar de over for et Nedskæringsministerium og andre Nedskæringsmænd kan paavise, hvor stor den Hær af arbejdsløse, som gaar uden Understøttelse, i Virkeligheden er, og vi skal derfor meget henstille til disse vore Medlemmer, at de, straks de bliver arbejdsløse, melder sig til Kontrolbestyreren, saa de kan blive tilmeldte, selv om de ingen Understøttelse kan faa fra Arbejdsløshedskassen.

Med kammeratlig Hilsen.

Sofus Westergaard.
/ Carl Broløs.

Ugens Hændelser.

Den tidligere socialdemokratiske Udenrigsminister, Dr. Camille Huysmans i Belgien har fra fascistisk Side været Genstand for et Bølleoverfald i Ostende.

Banditterne gik løs paa den gamle Mand med Næverne, hans Datter blev saaret med en Stok, og der blev kastet Stole efter saavel Huysmans som hans Datter og en Mand, der ledsagede dem. Da Selskabet forlod Skuepladsen, var det Genstand for et helt Stenbombardement.

Der er indledet retslig Forfølgelse mod meget energisk er blevet henstillet til de steret.

*

En interparlamentarisk Konference samles i Berlin; 36 Nationer vil blive repræsenteret.

*

Den 25. August vil blive en Mærkedag i Fredsarbejdets Historie; paa denne Dag vil de førende Nationer samles i Paris for at underskrive den amerikanske Antikrigspagt, den saakaldte Kellogg-Pagt.

*

Suppleringsvalget til det engelske Parlament i Kredsen Nord-Aberdeen gav til Resultat, at Arbejderpartiet bevarede Kredsen.

*

Den finske Havnestrejke synger nu paa sit sidste Vers, idet der paa den skandinaviske Arbejdsgiverkonference i Stockholm meget energisk er blevet henstillet til de finske Arbejdsgivere at bringe deres Forhold til Arbejderne i Orden.

*

Arbejdsløsheden i England er i Aaret 1. August 1927—1. August 1928 steget med 256.000. Der er nu i England 1,247,000 Arbejdsløse, heraf alene 350.000 Kulgrubearbejdere; man regner med at 200.000 af disse aldrig mere vil finde Beskæftigelse i deres gamle Fag. I Juli Maaned er Arbejdsløsheden steget med 35.000.

*

Som Præsident Calles Efterfølger som meksikansk Præsident nævnes i Stedet for den myrdede General Obregon, Aaron Saens, der har været Medlem af Obregons Regering og er Tilhænger af den Frigørelseskrig, som Landet under Præsident Calles Regering med Held har ført overfor de nordamerikanske Kapitalister.

*

Et Forlydende vil vide, at den kinesiske Diktator, Chang-Tso-Lin er blevet myrdet af et hemmeligt japansk Selskab.

*

Arbejdsløshedssituationen er uforandret. Tallet ligger omkring 37.500 — i den forløbne Uge er der saaledes kontrolleret 37.458 Arbejdsløse. — Landarbejderne har 1188 Arbejdsløse, hvilket er en Nedgang paa 60 i den forløbne Uge.

*

I Anledning af en Tale af den radikale Folketingsmand Bertel Dahlgaard, der gaar til Landstingsvalg paa Militærspørgsmaalet, skriver »Kallundborg Folkeblad«:

»Vi tror at kunne berolige Hr. Dahlgaard med, at der ikke bliver noget dyrt Militærforlig efter Landstingsvalget. Tværtimod er der i store Kredse indenfor Venstre mere Stemning for yderligere at bringe Militærudgifterne ned.«

Denne Udtalelse kan jo tyde paa Uenighed indenfor Venstre i Militærspørgsmaalet, men det er alligevel klogere at stemme paa Socialdemokratiet, dersom man vil sikre sig et positivt Resultat.

Arbejdsfrihed.

Slavekontrakterne viser Agrarernes Opfattelse af Begrebet.

I en Tid hvor navnlig Landbrugets Arbejdsgivere raaber paa »Arbejdsfrihed«, og skaber sig som om de levede under et Rædselsregimente udøvet af almægtige Fagforeninger, er det Umagen værd at se lidt nærmere paa de faktiske Arbejdsforhold, som de former sig paa de større Gaarde Landet over, der ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen eller paa anden Maade staar i overenskomstligt Forhold til Arbejdernes Organisationer, hvor altsaa den pinstrupske »Frihed« for saavel Arbejdere som Arbejdsgivere frit faar Lov at udfolde sig.

Det bedste Indtryk af denne Friheds Velsignelser faar man sikkert gennem de ang. Arbejdsforhold oprettede Kontrakter.

Overenskomstmæssige Kontrakter.

Loven om Benyttelse af Tjenesteboliger forudsætter og paabyder, at de ang. faste Tjenesteforhold oprettes skriftlige Kontrakter. Og saadanne Kontrakter bestaar da ogsaa paa Pladser, hvor saavel Arbejdsgivere som Arbejdere er organiserede. Disse af Organisationerne godkendte Kontrakters væsentlige Indhold er, at de konstaterer Arbejdsforholdets Art og fastslaar, at dette er indgaaet efter de til enhver Tid mellem Organisationerne gældende Vilkaar, altsaa ikke alene for saa vidt angaar Løn, men ogsaa Arbejdstid, Opsigelsesfrist og Behandling af opstaaede Uoverensstemmelser efter fagretslige Regler.

Private Slavekontrakter.

Anderledes med de af Godsforvaltere eller Sagførere konciperede Privatkontrakter. I Almindelighed bestaar de i en Række Paragraffer, der opremser alt det, *Arbejderen ikke maa*, og alt det *Arbejdsgiveren har Lov til* og ender i Reglen med at fastslaa iøvrigt, at Arbejdsforholdet hviler paa Medhjælperloven af 6. Maj 1921, hvis de da ikke som paa *Knabstrupgaard* ved Holbæk regner med Tyendeloven af 1854.

Paa Knabstrupgaard.

»Landarbejderbladet« omtalte for kort Tid siden en horribel Kontrakt fra Herløvgaard ved Hillerød. I det følgende skal vi gøre Rede for de Betingelser Ejeren af Knabstrupgaard i Frihedens hellige Navn stiller sine Arbejdere. Den her omhandlede Kontrakt er oprettet i 1927, er altsaa af ret ny Dato.

I Kontraktens første Paragraf fastslaas, at Arbejderen skal møde hver Dag paa Knabstrup eller andetsteds, hvor Arbejdet bliver ham anvist, for at begynde det samtidig med Gaardens ugifte Tyende. Han har »derhos« med Hensyn til Arbejdets Udførelse, Arbejdstiden og alt andet Tjenesteforholdet vedrørende at rette sig efter de Bestemmelser, der er eller maatte blive givet af hans Foresatte. Under Dagsarbejdet er indbefattet Hestenes Strigling og Mugning under dem.

Allerede i denne Paragraf er den typiske Ridefogedtone, der gaar igennem hele Kontrakten, anslaaet. Det militaristiske Sving, der præger Sproget, hidrører formentlig fra, at Arbejdsgiveren foruden at være Forpagter ogsaa er Ritmester. Særlig bemærkelsesværdig er Bestemmelsen om Arbejdstiden, der altsaa ene og alene afhænger af Arbejdsgiverens Forgodtbefindende.

En Faldgrube-Paragraf.

Dernæst følger en Paragraf, der gengives i sin fulde Ordlyd, fordi den i sin *tilsyneladende* Overensstemmelse med organiserede Arbejderes Fordringer gør det saa meget vanskeligere for pladssøgende Arbejdere at tage sig i Agt for Kontraktens mange andre Faldgruber:

»Som Vederlag for sit Arbejde faar Tjenestehusmanden, for hver Dag han arbejder, Løn efter Overenskomsten. Denne Dagløn udbetales hver Lørdag for den forløbne Uge.«

En saadan Bestemmelse i en Kontrakt faar mange Arbejdere til at tro, at de hermed har sikret sig overenskomstlige Vilkaar for Arbejdsforholdet. Det er dog saa langtfra Tilfældet. Som allerede ovenfor nævnt, er det Arbejdsgiveren alene, der bestemmer Arbejdstiden. Overarbejdsbetaling, Godtgørelse for Staldtjeneste osv. glider derved ud i den rene Vilkaarlighed, hvis der overhovedet betales herfor. Men dernæst sikrer denne Bestemmelse jo slet ikke Arbejderens overenskomstlige Vilkaar iøvrigt, og da slet ikke for saa vidt angaar eventuelle Stridigheder med Arbejdsgiveren, hvad vi nedenfor skal vise.

Opsigelsesfristen er illusorisk.

Efter en Række i samme Kommandotone holdte Bestemmelser angaaende Benyttelsen, Vedligeholdelsen og Fraflytning af den overladte Tjenestebolig følger nu en Paragraf, der fuldstændig giver Arbejdsgiveren Haands- og Halsret over Arbejderen og ganske overlader til hans Skøn at afgøre om Kontrakten eventuelt er misligholdt af Arbejderen, hvilket medfører at Arbejderen med det samme har sin Ret til Arbejde og Bolig forbrudt. Vi citerer:

»Skulde Tjenestehusmanden i nogen væsentlig Grad misligholde denne Kontrakt, saasom han tilføjer Lejligheden nogen væsentlig Skade, overlader den eller Haven eller nogen Del deraf til andre eller indtager nogen tilhuse hos sig, om han tager Arbejde for andre for kortere eller længere Tid, uden mit Samtykke eller uden lovligt Forfald udebliver fra Arbejdet hos mig eller viser Forsømmelighed ved Arbejdets Udførelse, eller om han skulde udvise Trods, Opsætsighed, Ulydighed eller Vold mod mig, Familie eller de, som i mit Sted er Befalende, eller skulde han afgaa ved Døden, da skal i hvert enkelt af disse Tilfælde jeg være berettiget til at anse nærværende Kontrakt for hævet og at fordre, at Tjenestehusmanden straks — — — ryddeliggør Lejligheden — — —«

Kontraktens Bestemmelse om 3 Maaneders gensidig Opsigelsesfrist er efter dette naturligvis fuldkommen illusorisk for Arbejderens Vedkommende. Kommer der det mindste i Vejen, kan Arbejdsgiveren i et af de ovenfor citerede mangfoldige Forhold sagtens finde et kontraktligt holdbart Paaskud til at afskedige ham og gøre ham husvild. Det er faktisk kun Arbejderen, der er bundet til Opsigelsesfristen. Og Tale om ulovlig Afskedigelse med Erstatningsansvar for Arbejdsgiveren kan der givetvis aldrig blive.

En utvetydig Insinuation.

Videre bestemmes, at Arbejderen skal have sine Ejendele brandforsikret, være Medlem af en Sygekasse og at han ikke maa befatte sig med Jagt og Fiskeri. Denne Bestemmelse sammenholdt med nedenstaaende er jo en ganske utvetydig Insinuation: »Tjenestemanden skal være berettiget til at holde Høns — — —. Det er dog en Betingelse for Tilladelse til at holde Høns, at det Kornfoder, som anvendes til Hønsene, købes hos mig til gældende Dagspris.«

Gælder Tyendeloven af 1854 endnu paa Knabstrupgaard?

Som allerede bemærket er denne Kontrakt oprettet i 1927, paa et Tidspunkt, hvor den gamle Tyendelov af 1854 allerede havde slumret 6 Aar i Graven. Ikke destomindre sluttes der af med følgende Salut:

»Lovgivningens Bestemmelser ang. faste Tjenestetyende, navnlig Tyendeloven af 10. Maj 1854 og § 12 i Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902, er i enhver Henseende anvendelige paa det heromhandlede Tjenesteforhold.«

Selvfølgelig kan en Privatkontrakt ikke sætte den afløste og begravede Tyendelov af 1854 i Kraft, men alligevel skal man ikke betragte denne Slutningsparagraf som en kuriøs Ligegyldighed. I Tilfælde af et Søgsmaal vilde Domstolene i Stedet for Tyendeloven af 1854 sætte Medhjælperloven af 1921, men denne Lov er jo udtrykkelig beregnet for unge Medhjælpere under 18 Aar, samt iøvrigt ugifte Medhjælpere, der faar Kost og Logi hos Husbonden, og som ikke har nogen Overenskomst med denne, og gifte Arbejdere er meget sjælden tjent med at faa deres Arbejdsforhold og Mellemværende med Arbejdsgivere vurderet og afgjort i Henhold til Medhjælperloven.

Den pinstrupske »Arbejdsfrihed«.

Ja, saaledes ser altsaa den »Arbejdsfrihed« ud, der er beskaaret de Landarbejdere, som arbejder under kontraktlige Forhold som her skildret. De refererede Kontraktbestemmelser taler jo deres eget Sprog, der gør Anvendelse af stærke Ord unødvendig. Her er ikke Tale om to frie Parter, der indgaar en gensidig forpligtende og berettigende Kontrakt. Arbejderen er helt igennem behandlet som Mindremand, der ikke alene skylder den anden Part hele sin Arbejdskraft, men Ærbødighed, Lydighed, Buk og Skrab-ud og Spytslik, men som oven i Købet paa Forhaand behandles som et mistænkeligt Individ, overfor hvem man maa tage særlige Forholdsregler for at gardere sig imod Tyveri af Vildt, Fisk og Hønsefoder.

Nu vil Pinstrupperne som Forsvar naturligvis sige, at ingen Arbejder er tvunget til at indgaa paa en saadan Kontrakt, han har i hvert Fald Frihed til at sige Nej. Men naar Arbejdsløshed og Bolignød truer, naar Børnene og Hustruen mangler det nødtørftigste, er den »Frihed« kun smaat bevendt, og desuden gaar det af Madsen-Mygdal forelagte Tugthuslovforslag jo netop ud paa at fratage Arbejderne deres Frihed til at blive enige om at sige nej til den Slags Slavevilkaar.

Det er nemlig Storforpagternes, Godsejernes og Bøndernes Frihed, der skal sikres, ikke Arbejdernes, skønt Guderne skal vide, at den Frihed, Arbejderen for Tiden har, ikke er ligefrem trykkende. *V. K.*

Hver Fattigmor fletter nu ind i sin Bøn:
»Lad Pinstrup og Mygdal faa deres Løn.«

DE STAKKELS LENSBESIDDERE

Lensbesidderne anlagde Sag for at faa mere for den Jord, de skal afstaa til Staten. Højesteret gav dem Medhold og en ny Vurdering af Jorden fandt Sted, men heller ikke den var Lensbesidderne tilfredse med.

Lensbesidderne raste
og talte med Hadets Ord:
Ak, hvor bliver vi snydte,
naar Staten tager vor Jord.

Lensbesidderne stævnet
for Landets højeste Ret,
mente, den vilde hjælpe —
og det gik saa nemt og let.

Retten, vi kender saare
fra Dommen om Kolindsund,
mente, at Skæbnen havde
været saa barsk og ond.

Barsk mod hver Lensbesidder —
fra Retten lød da de Ord:
Høje Herrer, I skal skam
ha' mere for jeres Jord!

Lensbesidderne gned sig
i Hænderne, mens de lo:
Nu skal Staten skam pumpes,
før levnes den ingen Ro.

Og de fik mer for Jorden,
men ak, det var ikke nok,
og nu raser igen da
Jorddrotternes lille Flok.

Nu vil de gaa til Neergaard
og falde paa Knæ med Bøn:
Hjælp os nu i vor Kvide,
du elsker os dog i Løn.

Lensbesidderne kræver,
trods det, de har Posen fuld,
Folket faar Lov at savne
og sulte paa Danmarks Muld.

Landarbejderbladets Agitationsnummer i Anledning af Landstingsvalget.

Som meddelt i sidste Nummer, udkommer Landarbejderbladet i kommende Uge — Fredag d. 31. August — med 16 Sider og vil blive trykt i et betydeligt Ekstraoplag, saaledes at alle, der ønsker at være med i Arbejdet for et godt Landstingsvalg, kan faa det nødvendige Antal Eksemplarer til Uddeling.

Vi kan meddele, at Bladet vil bringe Bidrag fra en Række af Socialdemokratiets førende Mænd — bl. a. Stauning, Borgbjerg, Bording og andre.

Vi anmoder de af vore Medlemmer, der ønsker at deltage i denne Agitation, at udfylde omstaaende Bestillingsseddel til Landarbejderforbundets Kontor og snarest indsende samme.

Hver Mand paa sin Plads!

Nu, da Landstingsvalget staar for Døren, og den ene Halvpart af Vælgerne er afskaaret fra at afgive deres Stemme, er det nødvendigt, at den Halvpart, som ikke direkte kan deltage i Afstemningen, gør et Agitationsarbejde, for at vi kan faa et Valg, som kommer Arbejderklassen tilgode, det er den, der tiltrænger, at der sker en Forandring i det politiske Styre, thi det er først og fremmest Arbejderne, der har maattet betale for Excellencernes Udskejelser.

Uden at komme ind paa hver enkelt Ting, som har været til Skade for Arbejderklassen gennem den Nedskæring, Venstreregeringen har foretaget, kan man vist godt gaa ud fra, at Landet aldrig har været velsignet med nogen mere reaktionær Styrelse, thi den har ene og alene vendt Vaabnet mod de daarligst stillede i vort Samfund.

De har ført en Politik, som fortjener at give Bagslag, og det kan den ogsaa komme til, dersom Arbejderne selv ønsker det.

Hver Valgberettiget bør i Arbejderklassens Interesse møde op paa Valgdagen og give sin Stemme til de socialdemokratiske Kandidater, kun derved kan vi forhindre Venstre i paany at faa Flertal i det nye Landsting.

Vi andre, som ikke har Lejlighed til at afgive vor Stemme, kan da yde vort Bidrag ved at hjælpe til med at agitere for et godt Valg. Naar hver Mand er paa sin Plads, kan og skal det lykkes at gennemføre et Valg, som bliver til Gavn for Underklassen her i vort Land. Der vil i Aar saavel som tidligere Aar blive udsendt en Masse Tryksager ud over Landet i Anledning af det forestaaende Valg, det er dér, vi skal gøre et Stykke Arbejde ved at faa disse Tryksager i de rette Hænder og samtidig indpode Tvivlerne Troen paa, at ved fælles Hjælp er vi i Stand til at opnaa, hvad vi tilstræber. Ligeledes gælder det om at hjælpe alle de gamle med Raad og Vejledning, thi det gælder saavel dem som os andre, dersom Venstre faar Lov at fortsætte, hvad de forlængst har faaet at føle gennem Nedskæringen for Aldersrentenydere.

Vi kan være dem behjælpelige ved Befordring til og fra Valgstedet og lignende, det er dér, vi har vor Opgave, og ved forenede Kræfter er vi ogsaa i Stand til at naa vort Maal. Lad da Venstreregeringen faa at føle, at den Tid, de har anvendt i deres Regeringstid til Skade for Arbejderklassen, ikke har været forgæves, men at vi har lært, at dersom der skal komme bedre Tider for Underklassen, skal det være Underklassens eget Værk.

Dersom Venstre ikke mister Flertallet i Landstinget, vil det blive endnu sværere for Arbjderklassen at eksistere, thi Venstre har endnu ikke opnaaet saa nær, hvad det ønsker, og hvad de forlængst har tilsigtet. Nedskæringskniven kommer til at arbejde endnu skrappere end hidtil, men naturligvis kun vendt mod de Smaa i vort Samfund. Venstre vil i den Tid, der er tilbage, indtil Valget er overstaaet, møde enhver Vælger med de sædvanlige søde og lokkende Toner, at man ganske roligt kan aflevere sin Stemme til deres Valgmænd, thi de vil det hele Lands Vel; men den Tale er forlængst gennemskuet og gælder kun, til Valget er overstaaet. Fra da af gælder det for Venstre kun at mele sin egen Kage.

Derfor, hver Mand og Hustru: Paa Plads! Vi, som ikke kan stemme, lægger vort Lod i Vægtskaalen ved at tale med Vælgerne og at gøre dem forstaaelige, at det eneste Sted, de maa lægge deres Stemme, er paa de socialdemokratiske Kandidaters Liste. Er vi enige om det, da er Sejren vor!

Glem saa ikke de Gamle, som har svært ved at komme til og fra Valglokalet. Vi har Brug for hver eneste Vælger. Lad os vise, at det ikke er et Alterlysvalg, vi gaar til, hvor vi kan risikere et Landstingsmandat blot ved at gaa en Tur i Byen et Øjeblik, men lad os gennemføre Sejren, saa der ingen Tvivl kan være om, hvem der i den kommende Tid har Flertallet i det danske Landsting, saa længe vi har og skal være velsignet med et overvejende Ting, som efter min ringe Opfattelse kun kan være overflødigt, naar vi har et Folketing, som er valgt paa den Maade, som vi bruger her i Landet.

Hver Mand paa sin Plads indtil Valget er overstaaet og Sejren er vor!

Alfred Carlsen.

»Tidens Gerning skal gøres«
— Mygdal til Fald skal føres!

Lad dig ikke af Venstres Avis besnakke,
efter Valget vil den kun slet dig takke.

Uddeling af Præmier vedrørende Landbrugets Binæringer.

Af Midler af Redaktør J. Pedersen-Bjergaards Legat uddeler Det kgl. danske Landhusholdningsselskab forskellige Præmier for særlig fremragende Virksomhed paa Landbrugsbinæringernes Omraade.

Blandt de Ydelser, der særlig vil komme i Betragtning ved Præmieuddelingen, kan nævnes:

1) En kort og klar Skildring af Virksomheden og de opnaaede økonomiske Resultater, med Hovedvægten lagt paa Fjerkræavl som væsentlig Indtægtskilde og med Fremhævelse af, hvad man mener at skylde sine hidtil opnaaede Resultater.

2) Den for Dagen lagte Omtanke og Ordenssans.

3) Børns og unge Familiemedlemmers Opdragelse til Deltagelse i Arbejdet.

4) Sans for god Oplysning i Almindelighed og hjemlig Hygge.

Ansøgninger bør til Vejledning for Bedømmelsesudvalget være ledsaget af Vidnesbyrd fra sagkyndig Side.

Ansøgninger om at komme i Betragtning ved Uddelingen af Legatportionerne eller Indstillinger dertil maa være indsendt inden 1. Oktober til Landhusholdningsselskabet, Vestre Boulevard 34, København V.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Under dansk Flag
direkte

til **Canada**
Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger, der gratis** sendes overalt.
Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.
Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.
Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 København K.
Agenter over hele Landet.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt

..... Eksemplarer af

Landarbejderbladets Agitationsnumer.

Navn: .....

Adresse: .....

FRA AFDELINGERNE

Østsjællands Kredsen
indbyder herved til en Udflugt til København med Besøg paa Forbundskontoret (Frokost af medbragte Madkurve). Det paalægges Afdelingerne at garantere for 5 Kr. pr. Medlem, som paategnes (for Bilens Vedkommende). De Penge, som bliver for meget, bliver tilbagebetalt. Det er Tanken, at vi skal have en Middag, inden vi tager fra København. Henvendelse til undertegnede senest inden 8 Dage.
Jens P. Olsen,
Druestrup, Bjeverskov.

Kværkeby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling hos Formanden Lørdag den 25. August om Aftenen. **Jens Peder Pedersen.**

Terslev Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 27. August Kl. 7½ i Terslev Kro. Alle Medlemmer bedes møde. **Poul Larsen.**

Thureby og Sdr. Dalby Afdeling
afholder fælles Medlemsmøde paa Thureby Hotel Lørdag den 1. September Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde.
Bestyrelsen.

Mørdrup Afdeling.
Paa Generalforsamlingen vedtoges det at paaligne hvert Medlem 7 Kr. i Ekstrakontingent, som skal være betalt senest d. 25. Oktober, da det ellers vil have Slettelse til Følge. **V. Nielsen.**

Sengeløse Afdeling.
Medlemmerne er indbudt af Socialdemokratisk Forening i Hedehusene til Foreningens 35-aarige Stiftelsesfest paa Hedehuskroen Lørdag den 1. September. Indgangen aabnes Kl. 6, Kl. 7 taler fhv. Statsminister Stauning. Endvidere taler Formanden for Dansk Arbejdsmands Forbund M. Lyngsie. Derefter Bal til Kl. 2. Festen er jo samtidig en Optakt til Landstingsvalget i September, mød derfor frem, Kammerater. Fanen kommer tilstede.
L. P. Nielsen.

Holtug-Gjorslev Afdeling.
De Beskyldninger, der er rettet imod Kasserer Ejner Jonassen, Holtug,Gjorslev Afdl., erklæres for Løgn.
Edv. Frederiksen.

Fuglede Afdeling
afholder 10aarig Stiftelsesfest paa Fuglede Hotel den 26. August. Alle omliggende Afdelinger indbydes til at deltage i Demonstrationen, der begynder Kl. 3¼ ved Fuglede Forsamlingshus. Sofus Westergaard kommer til Stede som Taler. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Om Aftenen Bal.
Bestyrelsen.

Ølstykke Afdeling.
Der meddeles, at Ekstrakontingentet er 12 Kr. pr. Medlem, som opkræves med 4 Kr. pr. Maaned. Der gøres endvidere opmærksom paa, at Medlemmer, der udmelder sig eller lader sig slette, ikke fritages for Betalingen af Ekstrakontingentet. Ligeledes kan der ikke overflyttes til andre Afdelinger, før det er betalt.
Marius Nielsen.

Sæby-Buerup Afdeling
er indbudt til at deltage i Fuglede Afdl.s 10 Aars Stiftelsesfest Søndag den 26. August. Vi samles ved Fuglede Forsamlingshus Kl. 3¼, hvorfra der marcheres til Fuglede Hotel. Forretningsfører Sofus Westergaard taler. God Tilslutning forventes.
Chr. Larsen.

Mern Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling paa Mern Afholdshotel Onsdag den 29. August Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Agitationen. Indskudsændring m. v.
Vald. Henningsen.

Giesegaard Afdeling.
Medlemmerne gøres herved bekendt med, at Refusionen til Arbejdsløshedskassen er paalignet med 2 Kr. pr. Medlem, som indbetales Opkræver eller Kasserer, helst før 1. Oktober.
Bestyreslen.

Sorø Kreds.
Det fra Kredsen til Afdelingerne udsendte statistiske Materiale bedes i udfyldt Stand tilbagesendt undertegnede. Afdelingerne bedes udfylde det saa nøjagtigt som vel muligt. De Afdelinger, som faar det tilbage igen, anmodes endnu engang om at udføre det Arbejde for Kredsen og Forbundet. Afdelinger, som ikke selv mener at kunne, bedes skrive til undertegnede. Materialet ønskes tilbage sidst i August eller først i September. Afdelinger, som kunde ønske Hjælp til Agitation eller andet bedes skrive til
Niels P. Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Sorø Afdeling.
Medlemmerne bedes erindre, at de 6 Kr. pr. Medlem, som er paalignet i Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen skal være indbetalt inden 1. Novbr., og at ingen kan flytte sin Bog, før Ekstrakontingentet er betalt. **Bestyrelsen.**

Tak.
Vor bedste Tak til alle Arbejdskammerater og Venner, som har ydet Bidrag til den smukke Pengegave, jeg under min langvarige Sygdom har modtaget. Tak til dem, der har forestaaet Indsamlingen.
Vilhelm Andersen,
Torbenfeldt pr. Mørkøv.

Landarbejdernes Sangbog
er den bedste Sangbog, der findes; den faas tillige til en meget billig Pris. Vi anbefaler samtlige Medlemmer at anskaffe sig Sangbogen; den faas ved Henvendelse til Afdelingskassereren.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

I Høstens Tid slukkes Tørsten

bedst at *Gambrin* Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt

GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Canada) og New York 30. Aug.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 12. September.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

Gratis og franco

sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Hver Arbejderhustru! Gaa hen og stem!
Det gælder dit Barn, det gælder dit Hjem.

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

De plyndred' de Syge, de tog fra de Gamle,
til Kamp mod Vandalerne vil vi os samle.

Stor Præmiegaade.

Enhver Deltager faar straks een af nedenstaaende Præmier; endvidere deltager De gratis i den store ekstra Præmiefordeling, hvor der uddeles flere Tusinde værdifulde Præmier aldeles gratis.

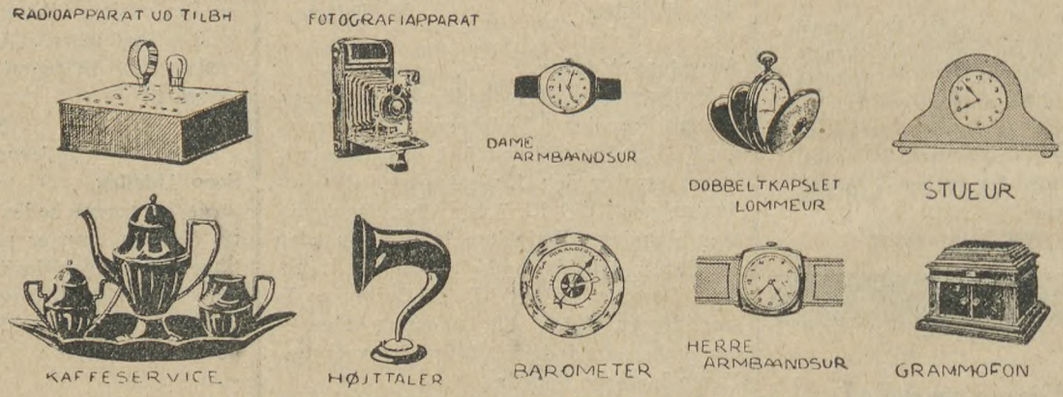

Kan De løse disse to Præmie-Opgaver?

N. O. L. D. O. N.

Vedstaaende indklammede Bogstaver skal sammenstilles saaledes, at de danner Navnene paa Verdens to største Byer. Naar De har fundet Løsningerne, skriver De Byernes Navne paa nedenstaaende Præmiekupon og sender Kuponen direkte til os. Som De ser, er Kuponen tillige en Bestilling paa een af vore store Realisations-Bogpakker, som hver indeholder en Bunke Bøger, Kriminalromaner, Kærlighedsromaner, Fortællinger, Humoresker o. s. v. samt 25 Stk. smukke Prospektkort. Vi realiserer disse Bogpakker for kun **Kr. 4,45** pr. Pakke plus Forsendelse pr. Efterkrav. — Sammen med Bogpakken modtager De saa een af de ti ovenfor afbildede Præmier. De skal kun udfylde nedenstaaende Kupon og sende den til os, den kan sendes i aaben Konvolut, som Tryksag for 7 Øre.

W. N. E. Y. K. O. R.

Præmiekupon til De forenede Forlag, Kbhvn. N.

Navnene paa de to Byer er:

.....

Min Præmie skal straks tilsendes mig sammen med Bogpakken, som jeg hermed bestiller til en Pris af Kr. 4,45 plus Forsendelse pr. Efterkrav.

Navn: .....

Adresse: .....

Posthus: .....

De forenede Forlag, København N.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 35. Fredag den 31. August 1928. 14. Aargang.

Madsen-Mygdal maa uskadeliggøres.

Det kan ske ved at stemme paa Socialdemokratiet den 14. September.

Det Valg, der skal afholdes den 14. September er uden Sammenligning det vigtigste Landstingsvalg, der nogensinde har fundet Sted her i Landet. Udfaldet kan blive afgørende for, om det reaktionære Overklasseregimente, vi har sukket under siden Folketingsvalget 1926, skal fortsætte de næste 2 Aar. — Det er muligt straks at standse den arbejderfjendske og erhvervsødelæggende Politik, som den nuværende Regering er Anstifter og Anfører for, naar alle Arbejdere og Smaakaarsfolk gør deres Pligt til Valgmandsvalget den 14. September.

For Arbejderklassen er det simpelthen et Livsspørgsmaal, at der sættes en Stopper for Ministeriet Madsen-Mygdals Udskejelser. Og for hele vort Lands Erhvervsliv er det en Velfærdssag, at dette Ministeriums klamme, visne Haand fjernes fra Statens Ror. — Den økonomiske Krise vort Land har været hjemsøgt af de senere Aar, har Madsen-Mygdals Regering positivt bidraget til at forværre.

Den Nedskæringspolitik, der er ført, har ikke alene været kynisk og brutal overfor Arbejderklassen og de smaa i Samfundet, men den har direkte svækket Landets Økonomi. Hver Øre, der er frataget Invaliderne, de syge, de gamle, de arbejdsløse og Tjenestemændene, er taget ud af Omsætningen og betyder et stort Tab for Landets Produktion. De eneste, denne Regering og dens Støtter har hjulpet er i Virkeligheden de Hel- og Halvmillionærer, som den hjalp til en Skattenedsættelse paa 13 Millioner Kroner om Aaret.

Alle gode Kræfter i vort Land bør ved det forestaaende Valg samles om at standse Regeringens Ødelæggelsesværk overfor den sociale Lovgivning og forhindre, at der bliver slaaet endnu mere i Stykker for Erhvervslivet.

Kun Landets rige og mægtige Storagrarer og Storkapitalister har Madsen-Mygdals Regering mødt med en fremstrakt, aaben Haand. De fattige, Arbejdets Hundredtusinder, viste den altid en truende knyttet Næve, og Erhvervslivet som Helhed har den kun haft et ligegyldigt Skuldertræk tilovers for. Trods gentagne Henvendelser fra kriseramte Erhverv og positive Forslag fra Socialdemokratiet har Regeringen ikke rørt en Finger for at støtte Produktionen og aflaste Arbejdsløsheden. Som Tilhænger af det kapitalistiske Produktionsanarki kender den kun een Fremgangsmaade: at trykke Arbejdslønnen ned paa Sultegrænsen, og saa iøvrigt overlade Produktionslivet til »Kræfternes frie Spil«, det vil sige, lade de kapitalistiske Profitjægere skalte og valte med Samfundets Produktionsmidler og de arbejdsskabte Værdier, som det passer dem. De Tusinder, som dette kapitalistiske Rovsystem gør arbejdsløse, sparkes ubarmhjærtigt til Side som skabede Dyr, samtidig med at syge og gamle Mennesker bydes de usleste og mest nedværdigende Forhold. Madsen-Mygdals onde Overklassepolitik har været til ubodelig Skade for hele den brede Befolkning, men haardest har den ramt Arbejderklassen, som den er direkte rettet imod, og det er ikke gaaet mindst ud over Landbrugets Arbejdere.

Den 14. September faar Vælgerne for første Gang Lejlighed til at give deres Opfattelse af denne Politik til Kende. Dersom Underklassens Kvinder og Mænd fra nu af og til Valgdagen hver især vil gøre et Stykke Arbejde for et godt socialdemokratisk Valg, saa kan det lade sig gøre at slaa Bom for en Fortsættelse af Madsen-Mygdals Virksomhed. Taber Regeringen Flertallet den 14. September, er den afskaaret fra at gøre mere ondt, den vil se sig nødsaget til enten at gaa eller udskrive Folketingsvalg, og at den ved et saadant Valg vil lide Nederlag, kan der ikke være Tvivl om. Derfor er det forestaaende Valgmandsvalg saa ganske overordentlig betydningsfuldt, det drejer sig i Virkeligheden om, efter hvilke Principper der i Fremtiden skal lovgives og administreres efter her i Landet. Det er Spørgsmaalet om Reaktion eller Fremskridt. Bevarer de konservative Partier Flertallet, venter der fortsat Nedskæring og Ødelæggelse af den socilale Lovgivning, en Tilbagevenden til Samfundstilstande, der overlader Underklassen rets- og værgeløs i Overklassens Vold.

Dette maa for enhver Pris forhindres. Derfor: **Stem paa Socialdemokratiet den 14. September. Agitér for Socialdemokratiets Sejr!**

Ned med Madsen-Mygdal, med Rytter og med Kragh

Det er enhver Landarbejders Feltraab ved Landstingsvalget den 14. September.

Ned med Løntrykkerne, ned med Tugthuslovens Fædre, ned med det Ministerium, der har givet Skattelettelser for de rige ved at tage fra de Arbejdsløse, Syge og Gamle.

Ned med

den forgældede Statsminister,

der, endskønt han oppebærer en Løn fra Staten paa over 20,000 Kr. aarlig, ikke betaler Skat til Stat eller Kommune.

Ned med Pinstrup

og hans Tugthuslov for Arbejderne.

Ned med

det reaktionære Flertal i Landstinget.

Det er Regeringens sidste Skanse, dens sidste Fæstning for dens Hærtog imod Arbejderne.

Under denne Parole gaar vi til Valg og styrter Reaktionen.

Men der er endnu 3 Uger til Valget, og denne Tid skal udnyttes til en energisk Agitation for at faa alle Arbejdere og Smaakaarsfolk til at være med at vælte Madsen-Mygdal.

Hver ny socialdemokratisk Stemme er en Pind til

Regeringens Ligkiste.

Hver Vælger, vi erobrer, er et Tab for Reaktionen og en Gevinst for Socialdemokratiet.

En eneste Stemme kan betyde en Valgmand mere, og een enesteValgmand erobret fra Venstre kan give

Flertallet ved Landstingsvalget.

Ved Valget den 14. September er der kun Valgret for dem, som er fyldt 35 Aar, men fra nu til Landstingsvalget har

vi alle Valgret.

Vi har alle Ret til at agitere for vore Interesser, og vi kan alle agitere for at styrte Madsen-Mygdal.

Lad os benytte denne vor Ret.

Bestil Landarbejderbladets Agitationsnummer.

Bring det ud til de Arbejdere og Smaakaarsfolk, der endnu ikke staar i vor Organisation. Tal med dem om Valget og lær dem at forstaa, at de Smaakaarsfolk, som ikke stemmer socialdemokratisk,

tager fra sig selv for at give til de Rige.

Den første Skanse, vi maa rydde for at kæmpe os ud af Fattigdommen, er Landstingets reaktionære Flertal. Styrter vi dette Flertal, har vi taget Grunden bort

under Fødderne paa Madsen-Mygdal.

Derfor skal vi sejre den 14. September!

Oscar Levinsen.

Er der Lysning at skimte eller er det kun Vælgermad?

I forskellige Blade har man længe kunnet læse, at der nu virkelig er Udsigt til Lysning for vort Lands Økonomi, og helt mærkelig er denne Skimten-Lysning op under Landstingsvalget heller ikke, thi heri ligger jo en god Bid Vælgermad, dersom blot man kan faa det serveret for et tilstrækkeligt Antal sultne Hoveder, og det kan siges til Ros for mange Blades Læsere, at der hos ikke faa er vældig god Appetit.

Den ofte bebudede Lysning er vist værd at tage i Kikkerten og se paa. Den skulde jo gerne være fremkommet ved Hjælp af den første Politik fra Mygdals Side, og saa mangler det ogsaa bare, om nogen skulde gaa hen og fordømme de politiske Magthavere ved det nær forestaaende Landstingsvalg.

Men den Lysning, hvad betyder den da? Mon ikke det hele er Vælgermad ret og slet med lidt Pynt om. Dem, det lysner for, ved vi nok alle, hvem er, og ikke mindre Besked ved vi om, hvorfra Lysningen kommer.

Jeg hørte engang en Telefonsamtale i Radio. En Mandsperson ferierede paa den ene Side af Landet og talte telefonisk med sin ægteskabelige Halvdel i den anden Side af Landet. Det ene Sted var det fin Højsommer (Lysning), det andet Sted Skylregnvejr (mørkt og skyet), hvilket altsaa viser, at man i et lille Land som vort udmærket kan have Lysning for og om nogen, mens andre kan have det trist og graat.

Naar det gaar, som sket er i dansk Politik, at der gennem Statsmagten tages fra de Fattige, de Syge og de Arbejdsløse, og gives til de Velhavende, saa kan man nok forstaa, at disse sidste kan forestille sig nogen Lysning forude i Henseende til Økonomien (ganske vist hedder det Landets Økonomi, men det er ikke første Gang, at et Faatal har yndet at udgive sig for Landets, Samfundets Befolkning og Medlemmer). Men der er økonomisk set ogsaa Mørkning til Stede, og det endda for langt over Halvpartens af Landets Indbyggere.

Har den krasse og raa Nedskæring foraarsaget Lysning for Velhaverne, saa har den desmere forvoldt Mørkets Pinsler for de Ubemidlede og Besiddelsesløse. Dette regner man ikke meget med, idet det kun gælder efter Mygdal'ismens »Kogebog« at faa givet til dem, der har nok i Forvejen, og saa blæse være med Resten, saa skal det hele nok gaa i Lave, blot man saa vil give sig god Tid.

Engang hed det: Naar Bonden har Penge, har alle Penge. Nu hedder det: Naar Kapitalen har Penge, har hele Landet Penge. Men det bør hedde, for at have mest med Virkeligheden at gøre: Naar Arbejderne har Penge, har alle Penge. Bonden er ikke nær alle, og de faa Velhavere er det langt mindre.

Den Stand, der har bedst Krav paa at kaldes alle, er Arbejder- og Husmandsstanden, de udgør nemlig en anselig Del af Landets samlede Befolkning, — men de er alle Smaafolk. Javel.

Om nogen ærlig Lysning kan der umuligt være Tale, saaledes som der er holdt an i Tøjlerne. De Enkeltes Lysning forekommer kun paa Bekostning af de manges Mørke, gennem Omflytning af Værdierne ved Nedskæringspolitiken. Og det kan se ud til, at de omtalte Enkelte, med Lysning i Sigte, kan faa helt gode Dage at leve i i Fremtiden, vel at mærke dersom Madsen-Mygdal og hans Stab af Mænd skal have Lov og Magt til at fremføre yderligere af det, de har givet Velhaverne Løfte om til kommende Rigsdagssamling: Mere Nedskæring.

Det kan ikke paastaas at være god Sommer, fordi Solen skinner en Dag, naar det saa regner i to Dage. Lige saa lidt kan det forstaas, at der er god Udsigt til Lysning for vort LandsØkonomi, fordi de faa faar Skattelettelser, medens de mange Tusinder trykkes dybere og dybere ned i Elendighed, thi dette er netop Tilfældet, som det er. Ingensinde før har Arbejderen været saa langt nede, og hvis Ret skulde følges, var der Tusinder og atter Tusinder, der burde gaa til Fattigvæsenet for at kunne klæde sig. De gaar i Haab om lidt bedre Tider og Arbejde med Fortjeneste, men i Gæld kommer de mere og mere og vil aldrig kunne faa den betalt; men det er ikke just nogen Lysning. Jeg vil da ogsaa haabe, at Landarbejderbladets Læsere, ikke mindst de, der kan være med ved Landstingsvalget, tager imod de serverede Retter fra Reaktionens Side med Uappetit og Væmmelse og lader dem rigtig »søbe«, der har Enfoldighed nok til at spise de reaktionære Organers Retter for deres Arbejdsfortjenester.

Vil du Lysning for Velhaverne og Mørke og Kulde for Arbejderne, ja, da er Madsen-Mygdal og hans Mænd gode nok, men ønsker du ordentlige Kaar for Arbejderne og andre Smaakaarsfolk, da maa du stemme med for Arbejdernes Repræsentanter ved Landstingsvalget den 14. September, da maa du støtte Arbejdernes Foreninger og Presse og være med at agitere for fortsat Fremgang for Demokratiets Politik.

Det gælder noget stort denne Gang, hverken mere eller mindre end Nøglen til Fremtidens Politik, til hvorledes Land og Folk skal ledes, skal leve i Lysning eller Mørke.

Derfor: Alle, som kan, maa og skal være med!

Landarbejder **Chr. Jørgensen.**

Socialdemokratiet og Jordspørgsmaalet.

De bliver maaske forbavset, kære Læser, naar De ser, at en saa udpræget »Brostensagrar« som undertegnede vil behandle ovenstaaende Emne, men man kan nu engang godt have Forstand paa Jordpolitik og Landbolovgivning, selv om man vilde gøre en ynkelig Figur bag en Plov eller vilde have betydelig vanskeligere ved at tumle en Møggreb end en Pen, og navnlig naar man i en Aarrække har været Medlem af Partiets Jordlovsudvalg. Derfor synes jeg, jeg kan være bekendt selv overfor Fagmænd — som Husmænd og Landarbejdere — at sige et Par Ord om det forestaaende Landstingsvalgs Betydning for Jordspørgsmaalet.

— — —

Vi kan jo rolig lade hele Venstres Stilling til Nedskæringen af den sociale Lovgivning og Lønningerne ligge saavelsom dette Partis Kamp mod Organisationerne (»Tugthusloven«) eller dets Raseri mod Lyngsie for hans Hævdelse af Overenskomsters Nødvendighed eller Solidaritetens Betydning for den samlede Underklasse; thi paa disse Omraader er det utænkeligt, at Venstre eller Reaktionen i det hele skulde kunne vinde eet eneste tænkende Væsen i den almindelige Befolkning.

Ej heller er det tænkeligt, at Regeringens væsentligste Indsats mod Landbrugskrisen: Udlaan til Driftslaaneforeninger eller til Akkordordning skulde kunne vinde Stemmer for de konservative Partier; thi disse Forslag vil jo vise sig uden væsentlig praktisk Betydning — og end ikke de Radikale vilde jo være med til Henstand med Renter og Afdrag for Statshusmændene. Skulde der udrettes noget afgørende mod Landbrugskrisen, maatte man have vedtaget et Kompleks af Love, som det vi foreslog, om 1) Grundforbedringslaan, 2) Driftslaan, 3) Henstand med Afdrag og Renter for Statshusmænd, 4) en effektiv Akkordlovgivning, 5) et Moratorium for Pantegæld og 6) en kraftigere Udstykning med en midlertidig Forhøjelse af Byggelaanene. Men alt dette strandede paa Venstres og de Konservatives Modstand og radikal Surhed.

Endelig er Regeringens Gave paa 13 Mill. Kr. til de store Aktieselskaber og Formuebesidderne endnu mindre egnet til at be-

gejstre det arbejdende Landbrug. Selv om en eller anden Husmand vil kunne faa en Nedsættelse paa 1 Kr. 50 Øre, er det jo kun de rige, der mærker noget til Lettelsen. 16,000 Kr. til en Godsejer; det lader sig bedre høre! Den udprægede Overklassepolitik, Venstre her lod sig narre til for at tækkes Højre, vil komme disse Partier dyrt til at staa, og det er ikke at undre sig over, at 11 af Venstres Landborepræsentanter vred sig ynkeligt over at skulle gaa paa den Vildmand!

Venstres Politik har i det hele været saa reaktionær, saa uforstaaende overfor de fattige, de arbejdende Smaafolk i By og paa Land og det mindre Landbrug, at jeg overhovedet kun kan finde et eneste Omraade, hvor jeg kunde tænke mig, at det arbejdende Landbrug, derunder Husmænd og Landarbejdere, skulde kunne lade sig vildlede, og det er med Hensyn til Forslaget om Nedsættelse af Amtsskatterne, fordi der her kan blive Tale om en Lettelse af Skattebyrden paa fast Ejendom — dog kun mod en tilsvarende Forøgelse af Skattetrykket paa Arbejdsindtægten. Venstre er her inde paa den samme kortsynede Politik, som i 1903 førte til Hartkornsskatternes Ophævelse, til rent øjeblikkelig Fordel for det store Hartkorn, men med det varige Resultat, at Jordspekulationen steg, at Jordpriserne stadig voksede, og at Prioritetsgælden tog til Aar for Aar.

Thi det er Særkendet ved en Lettelse af de faste Ejendomsskatter, at den øjeblikkelige Fordel, dette giver, ved at fjerne en Statsprioritet paa Jorden, straks bliver kapitaliseret ved første Ejerskifte og altsaa paafører den nye Ejer en forøget Gældsbyrde samt fører til en yderligere Stigning i Jordprisen. Ingen udover nogle øjeblikkelige Jordejere og den Kapitalmagt, der altid ligger paa Lur for at suge Arbejdets Udbytte til sig, vil have nogen Fordel af lave Ejendomsskatter. Hele den Ungdom, der skal arbejde sig frem, ja selv de nævnte Jordejeres Sønner vil kun finde Betingelserne endnu strammere, naar de selv skal til at stifte eller overtage et Hjem. De lave Ejendomsskatter er til Fordel for Grundejerinteresser og for Spekulanter, de høje Ejendomsskatter bevirker lave Jordpriser og er derfor den arbejdende Landbrugers, Husmandens og Landarbejderens bedste Ven.

Dette har heldigvis ogsaa Husmandsorganisationerne set, og derfor vil Regeringens Forsøg paa at vinde Stemmer ogsaa paa dette Omraade vise sig totalt mislykket.

Vi staar ved dette Landstingsvalg for første Gang i vor politiske Historie overfor Muligheden af at kunne vinde Flertal for Demokratiet i selve Konservatismens Højborg, og dette vil ogsaa ske, hvis hele den almindelige, den arbejdende Befolkning i By og paa Land vil staa sammen imod Reaktion, imod Spekulation, imod Prisstigning og for Demokrati, for det ærlige Arbejde, og for den billige Adgang til Jorden, altsaa for Socialdemokratiets brede folkelige og ægte demokratiske Politik.

K. K. STEINCKE.

— Mygdal til Fald skal føres!
»Tidens Gerning skal gøres«

Kapitalismens Vuggevise.

Hvem kender ikke Enfoldigby? ...

Byen med sin egen, rigtige Fabrik, sin egen Banegaard og maaske endogsaa sit eget Elektricitetsværk, der faar Lyset i Gaderne til at straale ved Nattetid.

Vi kender den sikkert allesammen, vi har nøje fulgt dens Udvikling, og vi ved, hvem der regerer i Byen. Vi ved, det er Sognefogeden, Proprietær Kæphøj og Fabrikant Ranesen, der er Byens vise Mænd. Vi ved, at det er deres Mening, der gaar igen i »Amtsavisen« og »Folkebladet«,det upolitiske Folkeblad for Land og By. Men Folkene, de brede, gæve Borgere, som har bygget Byen op, som har slidt og slæbt med den, dem kender vi allerbedst, de staar os allernærmest.

Vi ved, at deres Mening om Samfundsforholdene er den samme som Sognefogedens, Proprietærens og Fabrikantens. Ja, Mening kan man næsten ikke sige, de har, man maa nærmest betragte dem som omvandrende Grammofoner. Vi ved ogsaa, at Enfoldigby er ramt af den Krise, der i Øjeblikket gaar over Verden. Det er ganske naturligt, at den er det, hvordan skulde den kunne undgaa Krisen. Byen ligger jo her i vor jordiske Verden, den er underkastet de samme Love og det samme Produktionssystem, som Klodens øvrige Byer. Umuligt, at den skulde gaa fri.

Men det er interessant at studere Enfoldigbys Borgere, især er det interessant, naar vi ved, at der den 14. September skal være Landstingsvalg, og at Enfoldigby netop ligger i en af Valgkredsene.

»Amtsavisen« slider haardt i det, der er Lys til langt ud paa Natten i Redaktionskontoret, og hver Dag bringer den lange Spalter, om alt det forfærdelige, der vil ske, hvis Socialdemokratiet sejrer. Det upolitiske »Folkeblad« døjer med at holde sine Artikler neutrale, de har Tendens til at gaa til højre, men det er forstaaeligt, Fabrikant Ranesen har Penge i Foretagendet.

Begge Blade døjer med at forenes med Sandheden, de ligger ligefrem i aaben Krig med den, endskønt de Gang paa Gang søger at fortælle Læserne, at de er de eneste sandhedskærlige Organer paa Pladsen.

Dag for Dag staar der at læse om Krisen, den forfærdelige Krise Verdenskrigen har medført. Det er Krisen, der har lammet Industrien og Landbruget, det er den, der er Skyld i, at Enfoldigby ogsaa har sine Arbejdsløse. Altid søger man at forklare Krisen som et nødvendigt Onde, enhver maa tage sin Del af. Alle Vegne hørte man derfor Folk tale om Krisen. Men ingen havde en Definition af Begrebet, ingen anede, hvorledes Verdenskrigen har kunnet medføre en saadan Krise, og lige saa lidt om, hvordan den skulde forsvinde. Ordet »Krise« havde ristet sin jordiske Betydning, det var blevet en overnaturlig Ting som Skæbnen havde i s i n Haand.

Og paa den Tro byggede man, den var jo saa smuk, og man behøvede slet ikke at tænke, naar man tilsluttede sig den. Al Diskussion var overflødig, naar man havde et saa vidunderligt Ord til at bære Skylden.

Talte man om Arbejdsløshed, — ja, saa var det en Følge af Krisen. Talte man om Dyrtid, — ligeledes Krisen. Om de Hjemløse , — atter Krisen. Om Bankkrak, — stadig Krisen. Og saaledes i en Uendelighed, om Svindel, Bedrageri, Mord, Krig, Revolution, — alt var en Følge af Krisen, ja, om det saa var det daarlige Vejr, var det ved at stamme fra Krisen.

Hvis det nu bare havde været Sognefogden, Proprietæren, Fabrikanten og dertil hørende, der sang denne Vise, gjorde det i Grunden ingenting. Men Arbejderne sang den ogsaa. Som før nævnt var de nærmest at betragte som omvandrende Grammofoner. De var lullet i Søvn ved Visen, de bar deres tunge Byrder, uden at tænke paa, om det nu ogsaa var rigtigt, som der fortaltes.

Ja, netop, — uden at tænke, — uden at beskæftige sig en Døjt med Spørgsmaalet. De ravede om i Blinde som Muldvarpe, de turde ikke vove sig ud paa den gyngende Grund, der kaldes Tankearbejde, de befandt sig bedst med fast Grund under Fødderne, selv om det sved til dem selv.

Ja, for Guderne skal vide det svider til dem selv, de er paa en Maade de mest hjælpeløse af alle. Den Grund de mener, de staar saa sikkert paa, er skør og løgnagtig, hvert Øjeblik kan de vente at synke ned i Sumpen.

Allerede den 2. December 1926 dumpede der saaledes en god Portion Smaafolk i. De har sikkerligt nu bittert fortrudt deres Sløvhed. I Stedet for den hjælpende Haand de i deres Enfoldighed troede paa, er de bleven trykket længere og længere ned i den sociale Elendighed, ja mange saa dybt, at de er gaaet til Grunde.

Desværre har deres Medmennesker derhjemme i Enfoldigby ikke set det endnu, de tror at Verden kører udmærket rundt, og at Krisen nok gaar i Lave igen. De tror, at Arbejdsløsheden, Hjemløsheden og det hele nok ordner sig, de tror, at Jorden begynder at trille baglæns.

Vi er derfor nødt til at raabe Sandheden ind i Ørerne paa dem, vi er nødt til at skraale den ind: Nej, nej, nej, — det k a n ikke blive bedre, i k k e saa længe vi har det Styre, vi har, ikke saa længe I raver om i Blinde. Vi maa fortælle dem om Landstingsvalget den fjortende September. Alle vi, der ved, hvad det betyder, maa ogsaa lære dem at forstaa det. De maa forstaa, de kan redde sig op af Sumpen med detValg, op af Elendigheden.

Men skal det lykkes at naa et Resultat, kommer vi til at rive »Amtsavisen« og »Folkebladet« ud af deres Hænder, og i Stedet for holde de socialdemokratiske Blade op foran deres Øjne. Vi kommer ogsaa til at fortælle dem, at det ikke alene er deres eget Ve og Vel Landstingsvalgets Udfald afhænger af, men at det ogsaa er deres Kammerater, deres Børn, deres Hjem, kort sagt hele Samfundet.

De maa gøre sig klart, at de lever i et Samfund, en Verden, der kun kan køre rundt, naar Menneskene holder sammen. De maa forstaa, at d e ikke alene kan klare sig i Kampen for Tilværelsen, men hver Dag har Brug for Tusinder af deres Medmenneskers Hjælp. Derfor har de en Pligt overfor Samfundet, overfor de Mennesker, der er dem uundværlige, — Arbejderklassen.

Men i den Agitation maa vi alle være med. Enhver af os, som blot kan sige ti sammenhængende Ord, maa ud, — ud paa Veje og Stræder, — ud for at forkynde Landstingsvalgets Betydning, — Socialismens Evangelium.

Karl Marx's Ord skal spire i Hjerterne. — Arbejderklassens Frigørelse skal være Arbejderklassens eget Værk.

C a r l W i n t h e r S ø r e n s e n.

— Ja, kære Hanne, nu har De tjent os tro i 25 Aar, og vi vil gerne vise Dem vor Taknemlighed — — — fra i Dag skal vi regne Dem med til Familien, og saa bli'r der naturligvis ikke Tale om nogen Løn.

Til Valg.

Næppe noget Valg har haft større Betydning for Danmarks Fremtid end Landstingsvalget den 14. September. Der er nemlig sket det, at Højre, som man troede sig befriet for efter det grundige Nederlag, der overgik Partiet for nogle faa Aar siden, pludselig er kommen til Magten ved Hjælp af Overløberne af det gamle Venstre, som under Navn af Moderate nu har »modereret« deres Politik saa uhyggeligt, at de nu staar som fuldblods Højremænd — selv om en Smule Skinfægteri med det gamle Højre nu og da finder Sted. — Det er et Parti, der fuldstændig har brudt med sin egen Fortid og er slaaet ind paa en Art politiske Principper, der — om de faar Magten her i Landet — vil være til lige saa stor Skade for Landets økonomiske Fremtid, som om Højre havde opnaaet samme Magtfuldkommenhed ved egen Kraft.

Intet er mere skadeligt for et Land, end naar enkelte Bestanddele af en Overklasse faar Hovedindflydelsen paa Landets Styrelse. Her, i dette Tilfælde, er det Storagrarerne, der fører det store Ord og ved Hjælp af det gamle Højre har Indflydelsen og Magten over Landets Styrelse.

Man ved, hvad det vil sige, naar de ledende Mænd indenfor Regeringen i økonomisk Henseende fuldstændig er undergivet Højfinansen. Vi har set, hvorledes dette nyfødte Højre har arbejdet til Dato. Alt Arbejdes Interesser er misregeret til det yderste. Naar Højfinansens Koryfæer har sat Millioner over Styr — som t. Eks. Landmandsbanken — har man forstaaet at lægge alle de bortsvindlede Millioner over paa Arbejdets Tusinder ved, paa mangfoldige Omraader at give Pengemagten Betingelser for at brede sine uhyggelige Fangarme ud over alt Erhvervsliv og almindeligt Arbejdes Omraader, thi Renten er et uhyggeligt Sugerør, der suger alt Arbejdes Indtægter fra Arbejderen over til Dagdriverens Pengekasse. Den Kamp, der nu bestaar, er Kampen om den Svindel, der i de senere Aar er foregaaet i Overklassen og som denne ved alle mulige Midler forsøger at tvinge Arbejderen til at betale. Det er tidligere Aars humane Lovgivning, der gennem Nedskæring af saavel disse Love som ved Nedskæring af Arbejdslønnen, man med Held har søgt at skænke til dem, der har Velstand nok og som bruger de indvundne Kapitaler til Automobiler, flot Livsførelse og — Humbug. — —

»Og da har i Rigdom vi drevet det vidt,
naar faa har for meget og færre for lidt.«

Disse klingende Ord har tonet gennem Højskolens Undervisningssale og paa Folkemøder over Landet. Ja, de har lydt i Børneskolen gennem Aartier. Men hvad saa nu? Ja, vi er kommet om i en anden Gade. Smaagaderne blev for trange, man søgte om i Hovedgaderne og der promenerer nu den gamle Højskoleelev Arm i Arm med Latinskolens Overklasseelementer. Det er saa yndigt. Det koster selvfølgelig Penge, men saa skærer de gamle Højskoleelever, der nu er Magthaverne, bare ned paa Arbejdslønnen og de sociale Love for at Skatterne ikke skal blive for høje, og saa suser Bilerne af Sted, selv om det gælder Vejtræer, Jernbaneled, ja hele Jernbanetog.

Der — i dette Spørgsmaal — er der nogle, der har faaet for meget; og ved Nedskæringerne er der Tusinder, der fik for lidt, saa »vi har i Rigdom ikke drevet det vidt«. Men nu skal jeg villigt indrømme, at der i Højskolens Foredragssal ogsaa lød andre Toner end Sangen om at drive det vidt. Der lød — f. Eks. — stærke Røster, der skildrede Saxos Sagnhelte, saadanne Helte som »Stærkodder« og mange andre, og disse, der tændte Krigsluen i den unge Elev til Lovprisning af »Heltedaad«. Derfor tager man den fattige Mands sidste Øre for at fylde i Krigskassens hungrige Dyb, saa Giftgassen kan forpeste Luften, Kanonerne drøne. Bomberne falde ned fra Himlens Skyer for at knuse og sønderlemme Voksne og Børn, og Torpedoerne fare i Havfladen og udbringe Død og Ødelæggelse. Alt dette i den taabelige Mening at ville bevise, at Danmark — trods sin Lidenhed — har Helte, der kan værge Land og Rige mod overmodige Fjendehæres Millioner af Soldater. — Ak, om vi endnu havde »Stærkoddere«, der — som Saxos Stærkodder — kunde kæmpe, selv om Indvoldene flød ud af Maven, og dog nedsable »Fjender« i Massevis, og desuagtet leve til ny Kampe. — — Men fra Højskolens Talerstol lød ogsaa andre Toner end Krigsbrøl om Morddaad. Der lød ogsaa nogle forundelig bløde, liflige Toner om en første Julenat, hvor en Stjerne ledte Vismænd frem til en Krybbe, hvor de fandt et Barn:

«uden Spir og Kongekrone,
der kun sad en fattig Kone,
vugged' Barnet i sit Skød.«

Om Spir og Kongekroner har der tordnet Kanoner og flydt Blod. Det er den Dag i Dag om disse to Begreber: Barnet og Kongekronen Kampen føres, nemlig til den ene Side om Magt og Ære, til den anden om den fattige Kone, der vugger Barnet i sit Skød. Thi den fattige Kone rækker Haanden ud mod sin Forsørger og beder om Brød til sig og Barnet. Men Forsørgeren ryster paa Hovedet med et tonløst: »Kære, kære; jeg er arbejdsløs.« »Saa gaa til gode Mennesker og bed om Hjælp«.

»Ja, enkeltvis findes der vist nok endnu gode Menensker, men den Hjælp, der i sin Tid blev tilstaaet de arbejdsløse, er nu beskaaret, saa der ikke findes en Øre til os — vi maa sulte.«

»Men der staar jo skrevet, af det Barn, der laa i Krybben hin første Julenat: Elsk din næste som dig selv.« En vild Ild luer i Mandens Øjne, da han svarede: »Jorden tog de fra os Arbejdere endnu før vi fødtes. Arbejdsløshedshjælpen beskar de, saa der nu intet er til os. Som Konkurrenter til den levende Arbejdskraft indsatte Magthaverne den døde Maskine. Hør, hvor den rasler hen over Agrene. Altsaa har man først beslaglagt Jorden, dernæst udfører man det aller meste af Arbejdet ved Hjælp af Maskinkraften. Vore Arbejdskammerater udreder Millionbeløb til os arbejdsløse af deres surt fortjente Arbejdsløn, og nu forsøger Magthaverne at tvinge os ind under Fattigvæsenet, eller berøve os vor Valgret ved at slette os af Valglisterne, om vi ikke kan betale vore kommunale Skatter. Man søger af yderste Evne at sætte os i Klasse med Forbrydere: og med en vild Latter føjede han til: »Jeg hader og foragter det hele skinhellige System! Til H..... med det!«

I den Kamp, der nu forestaar, er det ikke en almindelig politisk Kamp.

Nej, det er en Kamp om Retten til at leve for den store Arbejderklasse, og med Udsigten til at faa en Tugthusstraf specielt for at staa i sin Organisation. Derfor bør hver Arbejder og hvert rettænkende Menneske i dette Land møde frem den 14. September og bundfælde hele dette System.

P. K.

Sæt ham et Gravmæle.

Ved Valgmandsvalget den 14. September kan hver Landarbejder og Husmand, Mand og Kvinde, forsaavidt de er 35 Aar, bære en Sten til Madsen-Mygdals Gravmonument.

Indskriften har han selv skrevet, nemlig følgende:

Han tog fra de Fattige og gav til de Rige!

Rejs ham det Gravmæle d. 14. September.

Han har regeret længe nok!

F. J. BORGBJERG.

Enhver, der vil bidrage til at gøre Madsen-Mygdal uskadelig, bør deltage i Omdelingen af nærværende Nr. af Landarbejderbladet. Udfyld og indsend omstaaende Bestillingsseddel.

240.000 Kr.

kan vindes i Klasselotteriets 6. Trækning, **15 Trækningsdage.** 1/1 92⁷Kr, 1/2 46 Kr., 1/4 26 Kr., 1/8 15 Kr. **Fornyede Numre** kan fremskaffes. **Indsend straks Deres Ordre.** Kom ikke for sent til Lykken. **F. E. Christensen, Lotterikontor,** Fælledvej 25, København N.

Skal Fattiggaardene genopstaa?

Dagspressen kunde forleden meddele, at et jysk Sogneraad havde vedtaget at genopføre Kommunens Fattiggaard, der har været nedlagt i en Aarrække. Virkningerne af det Madsen-Mygdalske Misregimente begynder at vise sig i al sin Uhygge. Ødelæggelsen af vor Sociallovgivning iklæder sig Kød og Blod og fremstaar i Skikkelse af Krav om Genaabning af de Fattiggaarde, man troede for stedse jævnet med Jorden.

Fattighusene, disse Skampletter, der gennem mere end en Menneskealder blev bekæmpet som vædskende Saar paa Samfundslegemet staar for de fleste af den lidt ældre Slægt med et Uhyggens og Ulykkens Skær om sig. Saa frygtet og afskyet var Opholdet paa Fortidens kommunale Fattiggaarde, at mangen Gamling foretrak et Reb om Halsen og en Selvmordergrav i Kirkegaardens Hjørne for den sidste tunge Flytning fra Indsidderstuen eller Tjenesteboligen til Sognets »Fribolig«. Den fynske Maler Brendekilde har i sit Maleri: »De gamle skal paa Fattiggaarden« givet en hjertegribende Skildring af den Fortvivlelse, der griber de to gamle Mennesker ved Sogneraadsformandens Budskab om, at Naadigherren nu ikke længere vil have dem boende i Tjenestehuset, — der skal unge og friske Arbejdskræfter tilhuse.

Og i Sandhed var der ogsaa Grund nok de fleste Steder til at nære Rædsel og Afsky for Fattiggaarden. Her klumpede man hæderlige Gamle og uarbejdsdygtige Invalider sammen med tvivlsomme Eksistenser, her havde et skrapt Reglement, undertiden pinagtig hævdet af en baade mund- og haandrap Bestyrer, afløst Hjemmets Frihed.

Hvem af os, der nu er i Fyrrerne og opefter, husker ikke afdøde P. Sabroes sejge Kamp mod Fattiggaardene og hans Afsløringer af rent ud forfærdende Forhold baade her og der.

Forrige Slægtleds reformvenlige Venstrebønder, hos hvem der endnu sad Mindelser om Godsejervældet, havde Forstaaelsen af det berettigede i Socialdemokratiets ubarmhjertige Kritik af Fattiggaardssystemet.

I Tiden fra omkring Aarhundredskiftet opbyggedes en Sociallovgivning, der efterhaanden gjorde Fattiggaardene overflødige. De er lidt efter lidt forsvundne og mange Steder afløste af venlige Alderdomshjem.

Men vor Tids Venstre-Bønder har glemt Godsejernes og Junkernes Hæl paa Fædrenes Nakker. Med koldt Blod river de det ned, som forrige Slægtled var med at bygge op; kynisk spytter Sønnerne paa deres Faders Værk.

Fattiggaardene begynder at reise sig under Madsen-Mygdals Regime. De to sidste Rigsdagssamlingers Nedskæringer er Skyld heri.

Grænsen for Retten til Alderstrente er sat op fra 60 til 65 Aar, og Kampen for at holde sig fri af Fattigvæsenet i disse for en Arbejder allervanskeligste Aar er yderlig besværliggjort ved Lemlæstelse af Arbejdsløshedsloven og Forringelse af Hjælpekassernes Virksomhed.

For hæderlige Gamle med et langt Livs ærligt Slid bag sig dukker Fattiggaardens Mareridt atter op og gør Nætterne søvnløse.

Samtidig med den nævnte Dagbladsmeddelelse har Statistisk Departement offentliggjort Tallet paa de i 1926—27 Fattigunderstøttede. Det viser sig, at i Aaret fra 1. April 1926 til 1. April 1927 er Antallet af fattigunderstøttede Hovedpersoner vokset med ca. 7500, nemlig fra 82,621 til 90,151. Deraf falder Halvdelen af Tilvæksten alene paa Landdistrikterne, skønt kun en Trediedel af de Fattigunderstøttede bor der.

Som nævnt er der her kun Tale om en Opgørelse indtil 1. April 1927, altsaa for den første Mygdal-Vinter. For Vinteren 1928 vil det desværre sikkert vise sig, at Forholdene er forværret endnu alvorligere.

— Skal denne Vækst af de Fattigunderstøttede stadig fortsættes?

Skal dette i jyske Landkommuner paabegyndte Fattiggaardsbyggeri fortsættes?

Skal det brede sig fra Kommune til Kommune Landet over?

Skal en ny Brendekilde kunne hente sig nye Motiver til hjertegribende Genremalerier fra Almuelivet?

Svaret gives af Vælgerne ved Landstingsvalget den 14. September, og det adresseres til Excellencen Madsen-Mygdal.

Ingen Arbejder eller Arbejderkvinde, i det hele taget ingen Mand eller Kvinde af Smaakaarsstand vil være i Tvivl om Svaret, der skal gives.

Skal vi give hinanden Haandslag paa, at den 14. September standser vi for altid Mygdal'ernes og Pinstrup'ernes Fattiggaardsbyggeri i vort Land!

V. R.

Din Nabo og hans Kone glemmer vel ikke at afgive deres Stemmer?

*

Mod Kragh, der tog fra de Gamle, vil vi vore Stemmer samle.

*

Lad Mygdal reise og ryge til Gavn for de Gamle og Syge.

Det smuldrer - -!

Trods Landbrugets daarlige Tider og skønt Madsen Mygdal ikke har Indtægter at betale Skat af, har han i Foraaret overrasket Offentligheden med at forpagte en Herregaard paa Falster. Ovenikøbet en meget dyr Forpagtning af en tilmed ret middelmaadig Gaard.

I Juni Maaned holdt han sin Jomfrutale som Landmand paa Falster, og ved denne Lejlighed udtalte han, at under hans Regering smuldrede Arbejderorganisationerne bort og de forhadte Overenskomster visnede som andet Ukrudt, der bekæmpes paa rette Maade.

Udtalelsen vakte berettiget Opsigt. Den kunde tyde paa en løftet Stemning og en livlig Fantasi, og nu er det just ikke Fantasi og Stemning, som har præget Madsen-Mygdals Arbejde som Statsminister.

Arbejderorganisationerne er jo gaaet støt frem ogsaa i de to Aar, Madsen-Mygdal har været ved Roret, Landarbejderforbundet kan tale med herom.

Men alligevel, Madsen-Mygdal har vist Ret. Der er noget, der smuldrer og visner. Han har kun været Genstand for en lille Erindringsforskydning.

Han vidste saa bestemt, at det smuldrede under ham, men han oversaa i Øjeblikket, at det var Landets Økonomi og Erhvervsliv, han havde faaet til at smuldre.

Han forglemte, at det var Venstres Vælgere, der smuldrede bort. Han har Ret, han gaar og smuldrer Vælgere bort i Tusindtal og hans Politik er vissen baade i Top og i Rod.

Lad ham bare smuldre væk. Skal vi lade hele hans Ministerium smuldre bort ved Landstingsvalget.

Oscar Levinsen.

Det vigtigste Valg.

Den 14. September afholdes det vigtigste Valg til Landstinget, som endnu har fundet Sted i Danmark. Valget gælder, om vi fremdeles skal regeres af Reaktionen, eller Demokratiet skal sejre.

Valget er let — enhver Arbejder maa nødvendigvis nu møde op og give sin Stemme til det Parti, som ene af alle varetager den brede Befolknings Interesser.

Derfor maa enhver, som tilhører Underklassen, arbejde for et godt socialdemokratisk Valg.

Spørgsmaalet er: Skal Storagrarerne fremdeles terrorisere Landet, eller skal vi have en Regering, som ogsaa tillader Underklassen at leve?

Hvad jeg mener —

De spørger om, hvad jeg mener om Landarbejdernes Forhold til det forestaaende Landstingsvalg.

Kan der overhovedet være Tvivl om, hvorledes Landets Arbejdere bør stille sig? Jeg mener det ikke, og De, Hr. Redaktør, sikkert heller ikke.

Titusinder af Landarbejdere var indtil for faa Aar siden i anden Klasse. De havde ingen Valgret, og de havde heller ikke ret megen Ret i anden Henseende.

Det var Socialdemokratiet, som i en Aarrække førte Kampen for Ophævelse af Tyendets Undtagelsesstilling, det var Socialdemokratiet, som i alle Henseender førte Kam-

pen for Rejsning og Højnelse af Landarbejderne, og det er fremdeles dette Parti, som skal føre Landarbejdernes Sag frem.

Den lige Valgret er vundet, og dermed har I Landarbejdere ogsaa Midlet til Eders egen og den øvrige Arbejderklasses Frigørelse.

I har i de sidste Aar følt Reaktionens Tryk paa en særdeles ondartet Maade. Eders Løn er trykket ned. Eders Organisation er truet, slæbt for Retten og dømt, fordi den kæmpede for Landarbejdernes Ret.

Den Kammerat, der var i Nød paa Grund af Invaliditet eller Arbejdsløshed, er berøvet en Del af de Smuler, der før var tildelt ham, og din gamle Moder faar maaske mindre i Aldersrente nu end før.

Det er Venstre og Højre, der har øvet den Uret. Det er Godsejer Madsen-Mygdal, der misregerer vort Land, og derfor er det ham og hans Regimente, der skal fældes.

Det kan opnaas ved Hjælp af Stemmesedlen den 14. September.

Mød I frem, derude fra Herregaardene og Hytterne, alle I, der er fyldt 35 Aar, og lad Eders Stemme bidrage til Godsejerens, til Udbyttternes Nederlag.

Skaf Socialdemokratiet Sejr den 14. September, saa bliver der igen Mulighed for at skaffe det ærlige Arbejde Anerkendelse.

TH. STAUNING.

Den socialdemokratiske Presse.

En Henstilling.

Vi staar foran en spændende Tid, politisk set. Og vi staar foran et betydningsfuldt Landstingsvalg, hvor det skal afgøres, om Kragh og Madsen-Mygdal skal gives Magt til at føre deres Ødelæggelsesværk overfor den sociale Lovgivning videre, eller om Demokratiets Forslag og Tanker skal præge det fremtidige Lovgivningsarbejde.

Under disse Forhold vil jeg gerne have Lov til at sige til alle mine Kammerater i Landarbejderforbundet, at vi først og fremmest bør holde vort eget Blad.

Det er den socialdemokratiske Presse, som Dag ud og Dag ind kæmper for vore Interesser, og vi bør derfor yde Støtte i denne Kamp, ikke blot ved selv at abonnere, men ogsaa ved at faa andre til at gøre det.

De socialdemokratiske Blade er ene om at varetage vore Interesser, derfor gælder det om at styrke denne Magtfaktor, saa den i endnu højere Grad kan gøre sin Indflydelse gældende. Og det er netop nu foran Landstingsvalget særlig vigtigt, at det sker, idet Overklassens Blade hver Dag er fulde af Mistænkeliggørelse overfor Socialdemokratiet og forsøger at give Vælgerne en ganske forkert Opfattelse af Socialdemokratiets Politik.

Jeg ved, at der i hver eneste Afdeling findes Kammerater, der er levende interesserede i Arbejdet for vort Partis Vækst, og til dem vil jeg sige: Tag et Arbejde op for at skaffe vor egen Presse forøget Udbredelse. Den socialdemokratiske Presse er vort bedste Vaaben i Kampen for ad Lovgiviningens Vej at skaffe bedre og lykkelige Forhold i de Tusinder af smaa Hjem, hvor vore Kammerater nu lider under Madsen-Mygdals arbejderfjendske Udplyndrings- og Udbytningspolitik.

J. Sørensen,
Formand for Roskilde Kreds.

Broderskab.

For godt 1100 Aar siden kom Kristendommen her til Landet, og i henved 1000 Aar har den været forkyndt fra 1000—2000 Prædikestole i Danmark.

Hvad er Kristendom? Derpaa kan der gives et ganske kort, bestemt og uimodsigeligt Svar. Den er et Barneforhold overfor Gud og et Broderskabsforhold mellem Menneskene.

Hvor dybt er Kristendommen nu

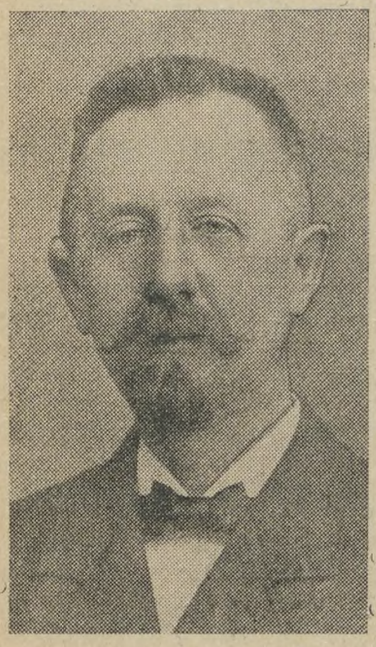

trængt ind i det danske Samfund? Derpaa er det vanskeligt at give Svar. Den Side af Kristendommen, der vender mod Gud, unddrager sig al direkte Kontrol, den kan kun iagttages gennem sine Virkninger, Broderskabsforholdet mellem Menneskene.

Hvor stærkt gør Broderskabsfølelsen sig gældende i det danske Samfundsliv, naar man ser dette under et politisk Synspunkt?

I 1915, under Krigstidens Tryk og Fare vandt Broderskabsfølelsen en stor Sejr i det danske Samfund. Da slettede det danske Folk saa godt som enstemmigt næsten alle politiske Skel mellem rige og fattige, mellem Mænd og Kvinder.

I 1927, under Efterkrigstidens økonomiske Vanskeligheder, som for største Delen var foraarsagede af Letsindighed og Svindel i Samfundets højeste Kredse, led Broderskabsfølelsen i vort Folk det største Nederlag, som den har lidt i Danmark i de to sidste Menneskealdre. Under Ledelse af Minister Madsen-Mygdal beskar man det daglige Brød for Samfundets svageste Medlemmer, de gamle, de syge, de arbejdsløse og de arbejdsudygtige til Fordel for de allerrigeste.

Aanden, Broderskabets Aand, som besjælede det danske Folk i 1915, er forsvunden, og vi faar den ikke tilbage under Madsen-Mygdals Ledelse. Han har selv erklæret, at han vil fortsætte ad de samme Veje, ad hvilke han er gaaet i sine to første Regeringsaar; men derved gør han den ondeste Gerning, en Statsmand kan gøre mod det Samfund, han er sat til at lede: Han nærer Egoismen i Stedet for Broderfølelsen, han splitter, hvor han skulde samle, svækker, hvor han skulde styrke, nedbryder, hvor han skulde bygge op.

Lad dette Nedbrydningsværk faa Ende den 14. September, og lad os fra den Dag begynde at opbygge, hvad han har forsømt.

P. DAHL.
fhv. Kirkeminister.

I fælles Kamp for Hyttens Børn maa ogsaa D u nu ta' din Tørn.

Ugens Hændelser.

Den svenske Grubekonflikt har fundet sin Afslutning, idet Parterne er enedes om et Mæglingsforslag, hvorved alle Stridsspørgsmaalene er bragt ud af Verden.

•

Den store Fredspagt, der har faaet Navnet Kellogg-Pagten efter den Fader, r Mandag den 27. August underskrevet af 15 Nationer i Paris. Efter at Undertegnelsen har fundet Sted, er der tilgaaet alle andre Nationer en Opfordring om at give Pagten sin Tilslutning.

Danmark og Norge har allerede givet Meddelelse om, saa snart de nødvendige Formaliteter er i Orden, at ville underskrive Pagten.

•

Forbundet af Arbejdsgivere indenfor Herre- og Drengekonfektionsbranchen i Tyskland har erklæret Lockout overfor Konfektionsarbejderne. Konflikten vil komme til at omfatte 40,000 Arbejdere.

•

Venstres første Nederlag ved Landstingsvalget har fundet Sted. — Partiet maatte paa Færøerne afgive sit Mandat til de Radikale.

•

Paa den nu afsluttede interparlamentariske Konference i Berlin blev det franske Deputeretkammers Præsident, Socialdemokraten Ferdinand Buisson valgt til Præsident for Unionen.

Præsidentposten har hidtil været beklædt af den svenske Baron Adelsvärd, der ligeledes er Socialdemokrat.

•

Den engelske Fagbevægelse vil i den kommende Uge paabegynde sin store Kongres i Swansea i England.

•

Den albanske Røverhøvding Achmed Zogu har ladet sig udraabe til Konge i Dilettantkongeriget Albanien. — Som Følge deraf har de fremmede Magters Repræsentanter forladt Landet.

•

Det internationale Transportarbejderforbund har afholdt Konference i København, hvor man tog Stilling til de paa Stockholms-Kongressen vedtagne Beslutninger om almindelig Boycot og Blokade af finske Varer og finske Skibe, kunde gøres mere effektive og eventuelt udvides.

•

Dansk Arbejdsmandsforbund har udsat den til 2. September indvarslede Kongres til at finde Sted første Søndag i Februar 1929. Aarsagen er den uklare Situation med Hensyn til den finske Havnekonflikt, Voldgiftsrettens Stilling til Forbundet samt Septemberforliget.

•

De i Nørresundby afsagte Klassedomme i Grusgrav-Affæren, hvor 5 Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund blev idømt strenge Straffe, er nu af Forbundet blevet appelleret til Højesteret.

•

Arbejdsløshedstallet har i den forløbne Uge holdt sig nogenlunde konstant. Tallet var ved Ugens Begyndelse 37,458, ved Afslutningen 37,269, hvilket er en Afgang paa 189 Mand.

Landarbejderne har et Arbejdsløshedstal paa 1098, dette er en Nedgang paa 90.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til
Generalagent Th. Pedersen
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Den militærglade Brorsen.

Forsvarsminister Brorsen har faaet et Stykke nyt Legetøi.

Venstreregeringen og dens Forsvarsminister Brorson er glad for Militæret. De synes, det er saa dejligt at se Soldater. De vil have en ordentlig Hær. Deres egen Vælgerhær er der ingen Tilgang til. Maaske er det derfor, at de vil have den militære Hær til at folde sig saa pragtfuldt ud som muligt.

Man fornemmer i disse Tider paa en fuldgyldig og tydelig Maade Venstres Kærlighed til Soldater. Efteraarsmanøvrerne skal snart begynde, og de skal afholdes med saa megen Fylde og Kraft, at selv gamle Højregeneraler skælver i Hjerterne af Begejstring og faar Lys i Øjnene, saaledes at disse formelig skinner som elektriske Buelamper.

Efteraarsmanøvrerne skal afholdes i Slutningen af September og i Begyndelsen af Oktober. Der er til disse Manøvrer indkaldt alt, hvad der overhovedet kan indkaldes efter Hærloven. Det vil sige 6000 Mand. Det er unge Mænd, der tages bort fra deres Arbejde, ikke mindst er det Ungdom fra Landet, der nu skal ind for at springe Soldat og lege Krig. Det sker midt i Høsttiden. Selv om Brorsen vel nok kan lide at se Ungdom svinge Leen, saa viser det sig dog nu, at hans Hu i højere Grad staar til at se dem svinge med Sabel eller møde med Gevær ved Skulder. Nu skal der leges Krig for Alvor. Og der skal endda ogsaa leges med nyt Legetøj. Brorsen har nemlig købt en »Tank« til den danske Hær. Tanks blev som bekendt benyttet i Slutningen af Krigen. Og nu har Brorsen fattet Kærlighed til Tanks, og har sagt: »So ein Ding muss ich auch haben.« Den var kostbar. Men hvad gør man ikke for at glæde Brorsen. Han har faaet sin Tank. Naa, han har jo ikke saa mange Tank'er i Forvejen.

Der skal altsaa 6000 Mand ind til Efteraarsmanøvrer, og sammen med den Styrke, der for Tiden ligger inde til Uddannelse, bliver det omkring 11,000 Mand, der kommer under Fanerne.

Brorsen skal rigtig lege Krigsminister.

Og vi betaler.

Denne Gang har der ikke været Tale om nogen Nedskæringskniv, der skulde sættes i Sving. Den skulde kun sættes i Virksomhed, naar der var Tale om Arbejdsløse, Syge og Gamle. De er blevet nedskaarne i smertelig Grad.

Der er tappet Millioner af dem. Det var saa nødvendigt, sagde Venstreekscellencerne, at gamle Danmark var gaaet rent i Hundene, hvis det ikke var sket.

Men skære ned paa Efteraarsmanøvrerne? Nej, ikke Tale om det. Brorsen vilde have alle de Mand ind under Fanerne, han overhovedet kunde faa. Der skulde leges Krig for Alvor.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Da vort Blads Trykkeri ved en Fejltagelse i vor Opsats i Bladets forrige Nummer har forglemt at medtage nogle væsentlige Ting, skal man, da Sagen har stor Betydning, herigennem **atter meget henstille til alle Medlemmer, som endnu ikke har 12 Maaneders Medlemsret, og saadanne Medlemmer, som enten har opbrugt deres 70 Dage indenfor de sidst forløbne 12 Maaneder eller endog har modtaget deres 3—4-aarige Maksimum af Understøttelse, og som trods sin Arbejdsløshed ikke har meldt sig ledig hos Afdelingens Kontrolbestyrer, straks at melde sig ledige hos denne, og ligeledes meddele Kontrolbestyreren, naar de gaar i Arbejde, saa han da atter faar dem frameldt.**

Melder saadanne Medlemmer sig nu — trods denne vor Opfordring — alligevel ikke hos sin Afdelings Kontrolbestyrer, og denne eller Afdelingsbestyrelsen dog er vidende om eller kan skaffe sig Vished for, at der findes saadanne arbejdsløse Medlemmer, **skal vi henstille, at Kontrolbestyreren alligevel saa vidt gørligt og saa nær de faktiske Forhold som muligt lader Arbejdsanvisningskontoret tilflyde Oplysninger om Antallet af saadanne Medlemmer.**

Med kammeratlig Hilsen.

Sofus Westergaard.
/Carl Broløs.

Alle Oplysninger om For dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger**, der **gratis** sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 Køb havn K.
Agenter over hele Landet.

De plyndred' de Syge, de tog fra de Gamle,
til Kamp mod Vandalerne vil vi os samle.

Hver Arbejderhustru! Gaa hen og stem!
Det gælder dit Barn, det gælder dit Hjem.

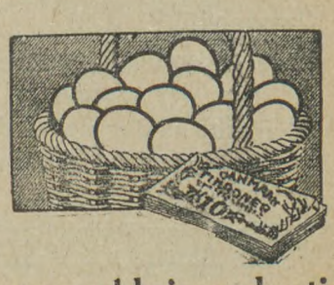

Karswood bringer hurtigt Hønsene over Fældetiden -

og sikrer Dem Æglægningen i denne vanskelige Periode. Læs hvad Herr Leo Madsen, Viksø, skriver om Karswood Hønsefodertilsætning:

„Da jeg har brugt Deres Hønsefodertilsætning Karswood i 3 Uger, og Hønsene lægger dobbelt saa mange Æg, vil jeg bede Dem sende mig 4 Pk."

Ved at blande lidt Karswood i det daglige Vaadt- eller Tørfoder, faar de indtil 14 Gange Værdien af de udlagte Penge tilbage i Form af flere Æg.

Køb derfor strax en Pakke Karswood hos Deres Købmand, Melhandler, Brugsforening — det vil sikre Dem Masser af Æg hele Efteraaret og Vinteren igennem. 26-10

En gros Karl Schultz & Co.
København K.

Klassepolitik.

Venstres og Højres Presse skriver næsten daglig, at Socialdemokratiet gaar til Valg paa et rent ensidigt Klassestandpunkt.

Hvis det er Klassepolitik at gaa mod den Politik, som Venstre og Højre har ført siden Folketingsvalget 1926, saa er det rigtigt; thi ingensinde i den sidste Menneskealder er der ført en saa ensidig Overklassepolitik som den, de to Partier har ført siden 1926.

Hidtil har det været god Sæd og Skik her i Danmark at lette Byrderne for de Fattige, Syge, Gamle o. l., og de Ofre, dette har kostet, har vi søgt at bære saa nogenlunde i Fællesskab i Forhold til de Kræfter og Evner, vi har.

I denne Udvikling er der sket en fuldstændig Kovending i de sidste 2 Aar ved Venstres og Højres Politik For det er en uretfærdig, haardhjertet og ensidig Klassepolitik i en vanskelig Tid for det danske Folk at vælte Byrderne nedad, i Stedet for at staa sammen og bære dem i Fællesskab i Forhold til vore Evner.

Det er ingen fædrelandskærlig Handling, det er ikke at føre Samfundspolitik i en vanskelig Tid f. Eks. at skære de Gamles meget smaa Indtægter ned. -Er det mon ikke en ensidig Klassepolitik?

At gøre Fremtiden endnu mere mørk for dem, der rammes af Sygdom og Ulykke under deres Arbejde, eller paa Grund af uhelbredelig Sygdom bliver saa godt som fuldstændig Arbejdsinvalider, ved en stærk Nedskæring af deres kummerlige Levefod, er det ikke en ensidig Klassepolitik?

Er det ikke ensidig Klassepolitik, at ophæve Arbejdsløsheden ved den snilde men haardhjertede Maade at tage Understøttelsen fra de Arbejdsløse?

Er det ikke den allerfattigste Del af den danske Befolkning, som herigennem har faaet forøgede Byrder, og derfor den mest ensidige Klassepolitik, der kan føres?

Naar saa hertil kommer, at ingen af disse, paa denne skandaløse Maade indtjente c. 30 Mill. Kr., bliver brugt til Lindring af anden Nød og Elendighed, men udelukkende er delt ud til de allerrigeste Mennesker her i Landet i Skattelettelse efter Reglen, at naar Millionæren faar 3000 Kr., faar Gaardmanden en Daler, Husmanden en Mark og Landarbejderen 0.

Er det mon ikke ensidig Klassepolitik, endda i dobbelt Forstand?

Eller se, hvilke Forslag Venstre og Højre i skøn Samdrægtighed gaar til Valg paa:

1) En Forringelse af Hjælpekasseloven. Fordi Kommunernes af Skatteyderne selv valgte

Repræsentanter i Sogneraad, Byraad og Hjælpekassebestyrelser har søgt at lindre den Nød, som ved Venstres og Højres Inddragning af Arbejdsløshedsunderstøttelsen er fremkaldt, skal det ved Lov forbydes disse Repræsentanter at være saa humane i Fremtiden som hidtil. En Kommune her paa Egnen uden Stationsby eller Spor af Industri, med et Sogneraad paa 8 Venstre og 1 Socialdemokrat, har i Fjor brugt ca. 50 pCt. mere i Hjælpekasseunderstøttelse, fordi der er saa megen Fattigdom, end de kan faa Lov til efter Venstres og Højres Forslag.

Er en saadan Lovændring ikke ensidig Klassepolitik?

2) Tugthusloven, som udelukkende tilsigter at ramme Arbejdernes Organisationer ved sit Forbud mod »Misbrug« af kollektive Aftaler, med andre Ord fælles Aftaler.

Er det ikke ensidigt?

En Arbejdsgiver behøver ikke at have fælles Aftaler overfor sine Arbejdere, men hans mange Arbejdere opnaar intet uden gennem Samarbejde, da de er de mange.

Hvad er Misbrug? Det staar ikke i Loven, men det straffes endogsaa med Fængsel. Det overlades til Dommerens Skøn, hvad der er Misbrug.

Det er mange Aar siden, at vi her i Danmark har haft en saa udpræget ensidig Undtagelseslov for en enkelt Klasse som denne Lov.

I vort moderne Samfund, hvor alle anerkender og benytter Organisationer, dér foreslaar Venstre og Højre en Undtagelseslov til Ødelæggelse af Organisationerne hos dem, der har mest Brug for dem, nemlig Lønarbejderne, som ikke har noget andet Middel til at skaffe sig et nogenlunde rimeligt Udkomme paa end gennem Sammenslutning — Organisation.

Næsten intet har gjort et saadant Indtryk paa mig i min Ungdom, som naar Landarbejderne talte om de Vilkaar, de levede under omkring 1870 under Landbrugets Højkonjunkturer, hvor Landmændene fik ca. 30 Kr. for en Tønde Rug eller Hvede, mens Landarbejderne maatte nøjes med 12 Skilling i Dagløn, fordi de var for mange om Arbejdet, og ingen Organisationer havde. De havde ondt ved at tjene det tørre Rugbrød ved 12—16 Timers Arbejde. Ønskede de mere af Livets Goder, var de henvist til enten at tigge eller stjæle. Jeg husker endnu de mange Tiggere, der gik omkring paa Gaardene. Ja, mange Smaabørn blev sendt ud at tigge for paa den Maade at bidrage til Familiens Underhold.

Skulde det ikke være ensidig Klassepolitik at forberede saadanne Tilstande igen i Danmark ved at slaa Aartiers møjsommeligt oparbejdede Organisationer i Stykker? Jo, i Sandhel!

3) Landmandsbankgældens Dækning Er det ikke ensidig Klassepolitik at ville paaligne de af Svindlere bortspekulerede Millioner paa den almindelige Befolknings Arbejde igennem Forbrugsskatter. Ca. 10—12 Mill. Kr. i den første Menneskealder skal Neergaard have hertil.

Og det foreslaar Venstre og Højre lige efter, at de har taget ca. 30 Millioner fra de Fattige og givet til Millionærer, Godsejere og Proprietærer.

4) Amtsskatternes Omlægning. Er det ikke en ensidig Klassepolitik, naar Venstre og Højre foreslaar at flytte Amtsskatter fra Godsejere og Proprietærer over paa arbejdsskabte Indtægter hos Gaardmænd, Husmænd, Haandværkere, Landarbejdere o. l.?

Hvis Forskellen paa Klassepolitik og Samfundspolitik er den, at Klassepolitik er at forbedre de Fattiges Kaar og fordele Byrderne hertil i Forhold til Evnen til at betale, mens Samfundspolitik bestaar i at bruge de Fattiges, Syges og Arbejdsløses tynde Blod som Stimulering ved Indsprøjtning i den degenererede Overklasse, ja saa har Venstre og Højre Ret.

Men en saadan Ret maa og bør ikke godkendes i Danmark. Den findes desværre endnu i halvciviliserede Lande, men maa ikke indføres her.

Ikke alene alle Smaafolk, for hvem det er en Livsbetingelse, men enhver anden rettænkende Mand eller Kvinde maa stemme imod en saa kynisk, ubarmhjertig, ensidig Overklassepolitik, som Venstre og Højre i disse Aar samles om.

Vælgerne har Retten til Afgørelsen heraf den 14. September.

Vælgerne har Ansvaret for Resultatet den 14. September.

Der stemmes imellem en ensidig Klassepolitik — eller en socialdemokratisk Samfundspolitik.

KR. BORDING.

Forsømt Opgaver og Pligter.

Det er ikke med glade Miner eller idel Begejstring, Venstre og Højre gaar til Landstingsvalg.

De har netop de bange Anelser, som en daarlig Samvittighed giver.

I en Artikel af 5. August undersøger Højrebladet »Jyllandsposten« nærmere, hvad de to Partier har at byde Vælgerne paa ved Valget.

Det slaas straks fast, at nogen gode Udsigter for Valget er der ikke, thi — som det skriver — Stauning har ved en behændig Politik sikret sig de Trumfkort ved Valget, som Madsen-Mygdal og Pürschel skulde have haft paa Haanden.

— — —

Det er naturligvis kedeligt for Mygdal og Pürschel, at Stauning saadan har snuppet deres Trumfer, men naar de to Partiførere ikke en Gang kan passe paa deres Trumfer, hvordan skal de saa kunne røgte den langt sværere Opgave at passe paa Landets Interesser. Men Stauning han forstaar altsaa at passe paa, lad os da faa ham til at lede Landets Politik i Stedet.

Senere forklarer »Jyllandsposten«, hvordan Stauning har snuppet de Herrers Trumfer. Det skriver nemlig, at naar Højre og Venstre nu appellerer til Vælgerne, kan det ikke ske under Henvisning til de Fortjenester, som de to Partier har indlagt sig med Landets erhvervsmæssige Genrejsning (nej, det skal Guderne vide!).

Bladet fortsætter: Deres Appel maa bygge paa Frygten for et socialdemokratisk Flertal i Landstinget, mere end paa positive Resultater af det borgerlige Styre. — — — Derfor kan de borgerlige Politikere, der selv har forsømt deres Opgaver og Pligter, godt føle Ængstelse og raabe Vagt i Gevær.

Det var en nydelig Udueligheds-attest, de Herrer Mygdal og Pürschel har faaet at gaa til Valg paa.

Men Konklusionen er vidunderlig. Da Højre og Venstre ikke har en redelig og forsvarlig Politik at gaa til Valg paa, maa Grundlaget for Valget være Socialistforskrækkelse. Selv om det borgerlige Styre intet udretter og intet kan eller vil udrette til Gavn for Landet, skal det alligevel blive siddende for at hindre, at der bliver ført en for Landet og Folket positiv Politik. Det er der vel nok Fremskridt og Fremdrift i.

Man forstaar derfor, at de borgerlige Politikere, som har forsømt deres Opgaver og Pligter overfor Landet føler Ængstelse og mangler Begejstring for Valget, og man forstaar ogsaa, at »Jyllandsposten« beklager, at der ikke er en Generalstrejke, som i 1920, paa hvilken der kan laves Panik og Socialistforskrækkelse.

Derfor forstaar man ogsaa, at den saa meget omtalte finske Havnestrejke senere er bleven brugt med saa stor Forkærlighed af Højre og Venstre. Det var jo netop den Konflikt, som sendt fra Himlen kunde bruges eller rettere misbruges af Højre og Venstre til at tilsløre Valgets store politiske Spørgsmaal, — til at skabe Panik og Socialistforskrækkelse paa. Det er ikke med deres gode Vilje eller Tilslutning, at denne Konflikt er løbet ud i en fredelig Forhandling.

Sluttelig giver dette Højreblad Regeringens kære Allierede og Vaabendrager Madsen-Mygdal og Venstre sit Skudsmaal. Det skriver: Med de skiftende Regeringers (Venstres) Erhvervspolitik i en Tid, da Krisen hærgede Erhvervene, er det forstaaeligt og naturligt, at Venstre mister Terræn i Vælgerbefolkningen. — —

Heri er vi ganske enige med »Jyllandsposten«, kun kan vi tilføje, at det er ogsaa nødvendigt for Landets Fremtids Skyld, at Venstre bliver sat fra Styret, men da Højres Politik har fundet sit Udtryk gennem Madsen-Mygdals og Pürschels Svigten af deres Opgaver og Pligter, er det lige saa forstaaeligt, at ogsaa Højre mister sit Tag i Vælgerbefolkningen.

Summa Summarum: Det er forstaaeligt og naturligt, at Højre og Venstre mister deres Flertal i Landstinget den 14. September. Det har vi »Jyllandsposten«s egne Ord for, thi de har svigtet deres Opgaver og Pligter, de har slet ingen Fortjenester indlagt sig i Landets Genrejsning, og de skal kun beholde Flertallet for at hindre, at Socialdemokratiet kan komme til at føre Landet ud af Arbejdsløsheden, Fattigdommen og hele det økonomiske Kaos, Madsen-Mygdals og Pürschels Udueligheds og Svigten har ført os ind i.

Tilbage er kun, at Vælgerne den 14. September fjerner de to Umulisser.

Oscar Levinsen.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt

..... Eksemplarer af

Landarbejderbladets Agitationsnumer.

Navn: .....

Adresse: .....

Et Trekløver.

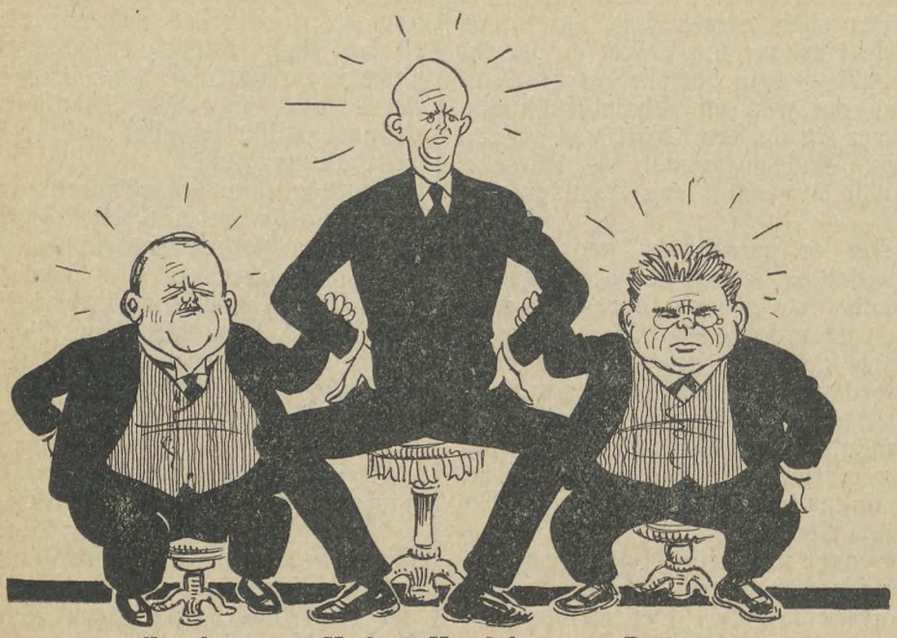

Kragh,
Polakimportørernes Hjælper.

Madsen-Mygdal,
Millionærernes Velgører.

Rytter,
Skruebrækkernes Ven og Beskytter.

De fleste kender ovenstaaende 3 Gentlemen af Navn, og alle Smaakaarsfolk kender dem tillige af Gavn. Underklassen føler hver Dag Resultatet af deres Virksomhed, i Form af Arbejdsløshed, Løntrykkeri og Nedskæring overfor Syge, Gamle og andre, der trænger til Hjælp. Foruden Hadet til Underklassen, som de har til fælles med det øvrige Ministerium og Støttepartierne, har disse 3 Herrer ogsaa noget andet til fælles. De blev alle tre Medlemmer af det saakaldte Venstreparti netop paa det Tidspunkt, hvor der var Chance for, at de kunde blive Ministre. For Madsen-Mygdal og Kragh gælder det, at de oprindelig var Radikale. Hr. Rytter var derimod Højremand. Men de forstod alle tre deres Besøgelsestid og blev Venstremænd tidsnok til at blive optaget i Ministeriet Neergaard. — Da Madsen-Mygdal, efter at Storagrarerne havde kaaret ham til Høvding, dannede Regering, var selvfølgelig saavel Kragh som Rytter selvskrevne til Optagelse i Foretagendet. De har alle tre hver paa sin Maade gjort sig bemærket i Arbejdet for at gøre Forholdene for Arbejdere og Smaakaarsfolk saa daarlige som muligt, til Fordel for Overklassen. Det er ikke muligt at afgøre, hvem af dem, der i saa Henseende har indlagt sig størst Fortjeneste.

Det eneste sikre er, at de alle tre har gjort sig fortjent til Overklassens Taknemlighed.

Vi skal blot minde om, at Hr. Kragh har lagt Afgørelsen af hvor mange fremmede Arbejdere, der skal indføres her til Landet, i Storagrarernes Hænder. Madsen-Mygdal har for sit Vedkommende sørget for at de store Formueejere har faaet en Skattelettelse paa 13 Millioner Kroner om Aaret.

Hvad Rytter angaar, har han ogsaa givet sit Besyv med i Kampen mod den arbejdende Befolkning, han lader aldrig en Lejlighed gaa fra sig til at støtte Arbejdsgiverne i en Konflikt. Han har taget Skruebrækkerne til sig som sine egne.

Sammenslutning af Sygekasser.

Imellem Bestyrelserne for Den borgerlige Syge-Hjælpekasse og Den danske Bondestands Sygekasse, har der den sidste Tid været ført Forhandlinger om eventuelt Samarbejde.

Resultatet af Forhandlingerne er blevet en Sammenslutning af Kasserne, dog saaledes, at disse arbejder videre hver for sig, under samme Form som hidtil, med Forretningsfører for Den borgerlige Syge-Hjælpekasse V. Petersen som Leder af begge de landskendte Sygekasser.

Bondestandens Sygekasse, der i Løbet af 28 Aar har erhvervet sig et meget stort Medlemsantal blandt Landbostanden, og er kendt som en ualmindelig kulant Sygekasse, havde paa Grund af de senere Aars hyppige Epidemier og ret store Sygelighed maattet udskrive en mindre Forhøjelse af Kontingentet.

Naar Sammenslutningen har fundet Sted, er dette sket for at nedsætte Administrationsudgifterne til det mindst mulige for derigennem dels at konsolidere Bondestandens Sygekasse og dels at kunne yde Medlemmerne saa meget som muligt for det billige Kontingent, der altid har været et Særkende for disse Kasser.

Forretningsfører Petersen, beder os meddele, at Bondestandens Sygekasse, der specielt har Bud til Landbostanden, nu optager Medlemmer indtil 70 Aar, uden at anvende Kontingentforhøjelsen overfor de ny tiltrædende Medlemmer, og at den vedtagne Forhøjelse for gamle Medlemmer iøvrigt ret snart vil kunne hæves.

Sygekassen har siden Sammenslutningen kunnet glæde sig ved en stadig stigende Tilgang af Medlemmer.

Indmeldelser modtages fremdeles ved Sygekassens Agenter og Filialkontorer i Byerne samt ved skriftlig eller personlig Henvendelse til Hovedkontoret Bernstorffsgade 17, Kbhvn. V. Tlf. Byen 576.

Sygekassens Prospekt tilsendes paa Forlangende.

Richs

1) forhøjer Kaffens Velsmag og Fylde,
2) bevarer Deres Sundhed,
3) sparer paa Husholdningspengene

Husk! De skaaner Hjerte og Portemonik ved altid at blande Kaffen med **Richs** **Richs**

Hver Fattigmor fletter nu ind i sin Bøn:
»Lad Pinstrup og Mygdal faa deres Løn.«

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Lad dig ikke af Venstres Avis besnakke,
efter Valget vil den kun slet dig takke.

Et bittert Jubilæum.

Da Alberti meldte sig til Politiet som Storsvindler.
Venstres første Justitsminister.
Da Alberti sagde, at Socialdemokraterne var Folk, der vilde plyndre Banker og Sparekasser.

Om en Ugestid kan der fejres et for Danmark saare trist, og især et for Venstre bittert og pinligt Jubilæum. Den 8. September er det 20 Aar siden, at Alberti, Venstres Høvding, den første Venstre-Justitsminister, P. A. Alberti, meldte sig paa Københavns Domhus som Storsvindler. Han, der havde været den øverste Repræsentant for dansk Retsvæsen, var Danmarks største Svindler. Han havde bedraget Bondestandens Sparekasse og Smør-Eksportforeningen for 20 Millioner Kr. Pengene havde han spekuleret bort. Han havde benyttet sin høje Stilling til stadig at dække sig. Nu var det slaaet Klik. Han kunde ikke mere. Den 8. Septbr. for 20 Aar siden gik han ind mellem Københavns Domhus' Søjler og meldte sig selv til Politiet.

Danmark har haft mange Storsvindler-Affærer. De fineste Navne, de rigeste og mest betitlede Mænd, har siddet bag Fængselets gitrede Ruder. Men Alberti-Affæren er dog den største og mest opsigtvækkende, vi har haft. Det er derfor vel værd, i Anledning af »Jubilæet«, at genopfriske lidt af, hvad der dengang skete.

Socialdemokratiet vil plyndre Bankerne.

Alberti var den typiske Overklasserepræsentant. Brutal og hensynsløs nedad — og snobbende opad.

Han blev valgt ind i Rigsdagen i Køge-Kredsen. Valget fandt Sted 20. April 1892. Hørup, der støttedes af Socialdemokratiet, var hans Modkandidat. Alberti blev valgt. Hans Valgagitation havde været den mest hensynsløse. Kuriøst er det, at han, den senere Storsvindler, før Valget udgav en Roman, der uddeltes blandt Vælgerne, en Roman, hvori Socialdemokraterne skildredes som Folk, der vilde plyndre Bankerne og Sparekasserne.

Da Alberti fik sit Knæk.

Alberti blev Minister i det første Venstreministerium, det saakaldte Systemskifte-Ministerium. Han blev Justitsminister, men bad først om at blive Finansminister. Han vilde have en stor Kasse at raade over.

I sin Ministertid viste han sig som Manden, der herskede mod de smaa i Samfundet og for de store. Hans Opfattelse af human Retspleje fik man at vide bl. a. ved Indførelsé af Pryglestraffen.

Der blev rejst megen Kritik mod ham og hans Embedsførelse. Men han blev siddende paa Taburetten.

Saa kom den bevægede Finanslovsdebat Oktober 1907, hvor Borgbjerg rettede sit store Angreb paa Albertis Embedsførelse. Borgbjerg paaviste, at forskellige af Statens Byggeforetagender (Viborg Sindssygehospital og Opdragelsesanstalten Braaskovgaard) uden Licitation var overdraget af Alberti til hans Ven Oscar Køhler, og at Arbejdet var slet udført. Alberti havde ogsaa givet Selskabet »Den ædle Hesteavl« Bevilling til Anlæg af en Væddeløbsbane ved Ordrup Krat, hvor han selv havde

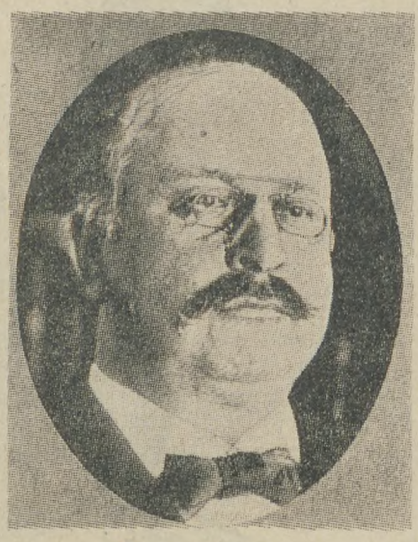

Grundejendomme, der skulde afhændes. Et andet Forhold blev fremdraget: Alberti havde mod Protest af Sundhedskommissionen givet Dispensation fra Byggeloven til nogle Ejendomme paa Jagtvejen i København. Albertis Teglværk ved Lyngbyvejen leverede Mursten til disse Bygninger.

Det var Angreb, der viste Korruptionen, der var i Albertis Administration. Det var Angreb, der vakte den største Opsigt. Men Alberti løj sig fra dem Da Socialdemokratiet ved Finanslovens 3. Behandling den 26. Marts 1908 forelagde Forslag om en parlamentarisk Undersøgelse af Albertis Administration, kom dette Forslag ikke til Afstemning. Det kom først til Behandling paa Rigsdagssamlingens sidste Dag, den 23. Maj, og saa snart Borgbjerg havde begrundet Forslaget, forlangte Venstres Formand, Anders Nielsen, Sagen afvist uden Debat. Det vedtoges med 58 St. (Venstrereformmænd og Gammelmoderate). Socialdemokraterne og Radikale stemte imod, fulgt af to Højremænd: L. V. Birck og Johan Knudsen. De andre Højremænd undlod at stemme.

Hr. Geheimekonferensraaden.

Venstre havde reddet Alberti. Men Borgbjergs Angreb havde dog i Offentlighedens Øjne fældet ham. Og den 23. Juli 1908 indgav Alberti sin Afskedsbegæring. Det var 7 Aars-Dagen for hans Udnævnelse. Men hans Bortgang som Minister maatte ikke faa Skæret af, at det var Socialdemokratiets Kritik, der havde fældet ham. Da Alberti gik , udnævnte I. C. Christensen ham til Geheimekonferensraad, og endvidere fik han den vellønnede Plads som Bestyrelsesmedlem i Store Nordiske Telegrafselskab.

1½ Maaned efter Udnævnelsen til Geheimekonferensraad meldte Alberti sig selv. 20 Millioner Kroner havde han bedraget for, medens han var Justitsminister.

I. C. Christensens Ministerium faldt. Socialdemokratiet rejste straks overfor den

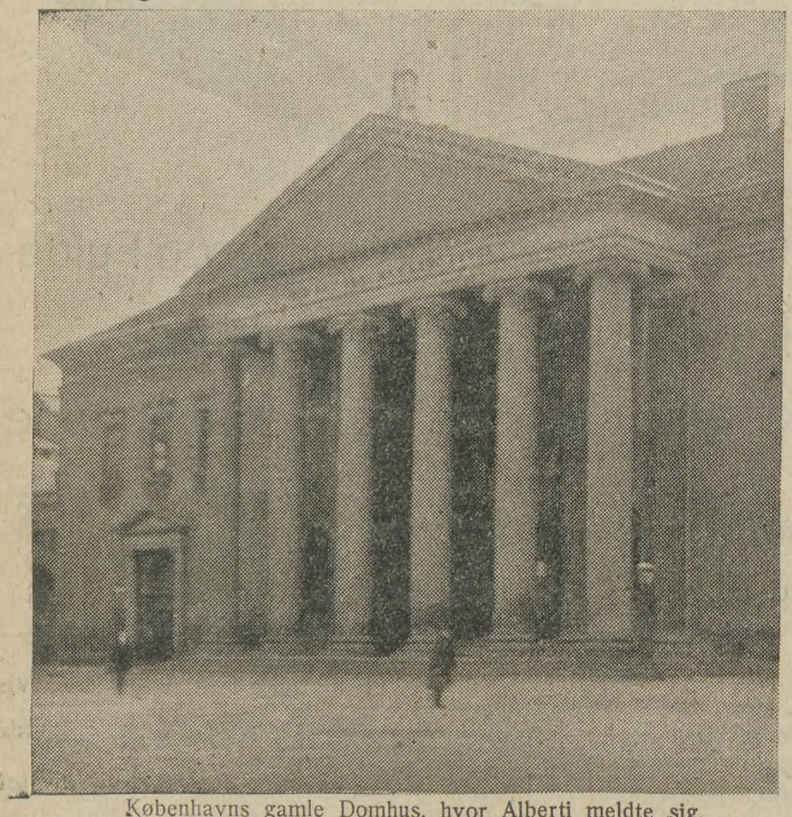

Københavns gamle Domhus, hvor Alberti meldte sig.

kommende Regering en Række Reformkrav, bl. a. den lige og almindelige Valgrets Gennemførelse, Pryglestraffens Afskaffelse, en alvorlig Nedsættelse af Militærudgifterne, lettere Adgang for Jord til den arbejdende Befolkning, bl. a. ved Inddragelse af Len, Stamhuse og Fideikommisgodser samt af adelige Frøkenklostre, Tyendeklassens og Søfolks Ligestilling med andre Samfundsborgere, samt Reform af Sygeplejen, Forbedring af Alderdomsforsørgelsen, Fuldstændiggørelse af Ulykkesforsikringen og Forsørgelse af Arbejdsudygtige.

I. C. paa Vippen.

Alberti-Kolossens katastrofale Fald var ved at drage andre med sig. Folketinget nedsatte et Udvalg til at gennemgaa Alberti-Forhørene. Udvalget afgav Betænkning 1. December 1909. Dets Flertal (alle Partier uden Venstre) stillede Forslag om Rigsretsanklage mod de to fhv. Ministre I. C. Christensen og Sigurd Berg. Rigsretsdommen faldt 17. Juni 1910. I. C. Christensen blev frikendt, men i Dommens Præmisser dadledes hans Færd. Sigurd Berg idømtes en Bøde paa 1000 Kr. til Statskassen, fordi han ikke havde ført ordentligt Tilsyn med »Den sjællandske Bondestands Sparekasse«.

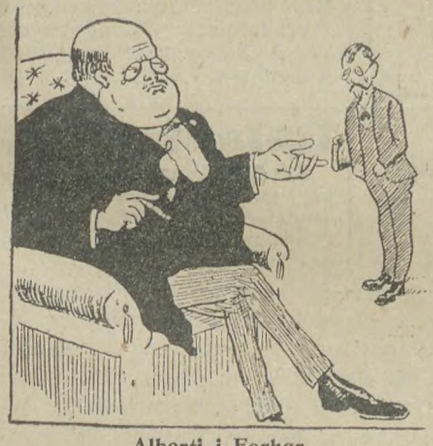

Alberti i Forhør.

Sjakalerne paa Rov!

De reaktionære Pressesjakaler af alle Afskygninger vejrer Aadsler, og Liglugten kildrer dem allerede i Næsen. I fuldkommen Vildskab styrter de af Sted for hver især at faa sin Part. Imidlertid opnaaede de kun at blive sørgeligt skuffede. Det hele Postyr var blind Alarm fra en gammel Aadseljæger, hvis Lugteorganer ikke længere fungerer normalt, men som i sin sygelige Tilstand fornemmede Liglugt alle Steder fra.

Saaledes tegner Billedet sig af den samlede reaktionære Presse i de seneste Tider.

Er det ikke forunderligt, naar man studerer den Frivolitet, hvormed denne Presse optræder overfor sine Læsere, se blot her, — Arbejdernes Andelsboligforening har været saa uheldig at have et Par Funktionærer, der har svigtet den Tillid, Ledelsen af Andelsboligforeningen har ment, det var fuldt berettiget at have til dem, og bedraget Andelsboligforeningen for ca. 80,000 Kroner

Naa, — 80,000 Kroner er selvfølgelig mange Penge, men sammenlignet med de Hundreder af Millioner, som Landmandsbanken, Diskontobanken, Aarhus Oliemølles tyske Filial og mange andre kapitalistiske Foretagender har bortsvindlet, er det som en Draabe i Havet; men den Forskel er der, at Formanden for Andelsboligforeningen er Socialdemokrat, medens Ledelsen i de ovenfor nævnte Foretagender har været af den rette Slags, nemlig Reaktionære.

Naar vi gør os dette klart, forstaar vi selvfølgelig bedre hele den Kampagne, som er rejst om Bedragerierne mod Andelsboligforeningen, her syntes den borgerlige Presse, at der var en glimrende Anledning til at slaa løs. Med Hensyn til Ærlighed og Sanddruhed i Angrebene maa det siges, har denne Presse til Gengæld ikke taget det saa nøje.

Et Arsenal af Forvrængninger og bevidste Løgne er i denne Sag blevet udspyet gennem den borgerlige Presse, intet Middel har været for lavt, fuldkommen jesuitisk er man gaaet frem under Valgsproget: Hensigten helliger Midlet, og Hensigten er klar og lige til. Et Foretagende, hvis Opgave har været og fremdeles er at begrænse Kapitalisternes efter deres Opfattelse lovlige Udplyndring af deres Medmennesker, bør man ødelægge.

Ud fra denne smukke Betragtning har man aabnet Krigen mod Andelsboligselskabet. Saa meget mere kærkommen har denne lille Affære været, da det var en politisk Modstander, der stod i Spidsen for Foretagendet, deraf Forklaringen paa de grundløse Beskyldninger, der er rettet mod Boligforeningens Formand. Imidlertid blev det som sagt en Vandgang.

Man skulde jo herefter forvente, at Sjakalerne graadigt vilde styrte sig over de smaa Affærer fra Vendsyssel Bank og Varde Bank, hvor man henholdsvis ved uforsvarlig Administration som i Vendsyssel Bank, hvor Kassereren havde bedraget for et større Beløb, gav rig Anledning dertil; men nej, se da Sjakalerne havde snuset til disse Affærer, trak de sig skyndsomst tilbage; det gik som i Affærerne Nandrup og Sagfører Graff i Glostrup. De opdagede, det var af deres egne og de synes da vel nok, at det var bedst at holde sig derfra. Affærer, hvor det som med Nandrup og Graff var gode, konservative Mænd, det drejede sig om, eller som hin Kasserer i Varde Bank, hvor Talen var om en Venstremand — i Forbindelse med, at der her var Tale om Foretagender, ledet efter ægte kapitalistisk Mønster, gjorde, at Affærerne havde tabt enhver Tillokkelse. Helst burde disse Affærer aldrig være omtalt, og det viste sig da ogsaa, at den reaktionære Presse, f. Eks. i Nandrup-Affæren, gik saa langt, at den forsvarede Forbryderen og angreb de Mænd, der afslørede denne.

Disse Foreteelser giver god Grund til Eftertanke, kaster et grelt Lys over den Korruption, der eksisterer indenfor den borgerlige Presse, og viser hvorledes Humbug og Svindel udmærket kan faa Absolution og Velsignelse, blot den foregaar indenfor de rette Rammer.

Oliver Twist.

100,000 Hovedpersoner har i 1926-27 faaet Fattigunderstøttelse.

Efter Oplysninger fra Statistisk Departement staar der i Dagspressen at læse, at over 90,000 Hovedpersoner har faaet Fattigunderstøttelse i Finansaaret 1926—27. Og Venstrepressen peger paa den økonomiske Krise som Aarsag hertil. Mon ikke ogsaa en Aarsag er at finde i den arbejderfjendske Politik, der har været ført af Regeringen i snart 2 lange Aar!

Det blev jo tit nok sagt fra Socialdemokratiets Repræsentanter, baade i Rigsdag, paa andre Møder og i Pressen, at den Politik, Venstre vilde føre og nu har ført, den vilde kaste Folk paa Fattigvæsenet. Gør op for det seneste Aar, og vi vil igen se en stor Stigning her.

Jeg kan i Tilknytning til mit andet Indlæg sige, at der er vel ingen »Jævel«, der tror, at der for disse Tusinder og atter andre Tusinder er nogen Lysning i Sigte.

Venstres Politik har sin store Andel i Skylden for de mange paa Fattigunedstøttelsen ,og dette samme Venstreparti skal holdes fast ved sine veludviklede Klasseinstinkter. Naar Valgslaget slaas i September, kan det være rart nok at erindre saadanne Smaating, som dog er af saa stor Betydning, at de rækker ud til alle os Landarbejdere. Og lad saa de vanskelige økonomiske Forhold have sit paa Samvittigheden, de kan da ikke saa godt bevirke, at der sker Massebestillinger paa Luksusbiler, som knapt nok kan fabrikeres i dette Kalenderaar, og Kontantbetalinger af samme i større Udstrækning end hidtil.

Paa Fattigvæsenet med saa mange som muligt, har til Tider været Devisen fra Regeringsmagtens Side, det har deres Handlinger sagt os tydeligt nok, selv om deres Ord har skullet give Udtryk for noget andet, naar man kom ud paa Møder for at tale. Saaledes husker jeg tydeligt i Valgkampagnen hernede i Excellence Rytters Kreds, at Hr. Rytter flere Steder udtalte, at der var ingen, der sagde, at Landarbejdernes Lønninger var for store. Jeg tror ogsaa, at Manden mente det, men det blev Godsejeren, Forpagteren Madsen-Mygdal, Landmanden med de guddommelige Egenskaber til at drive Mønsterlandbrug, der blev den toneangivende og Tropsføreren for Lønnedsættelses-Idéerne. Denne Mands »velsignelsesrige« Gerninger er det, der lurer bag Statistisk Departements offentliggjorte Tal over de mange, ja de Hundrede Tusinde Hovedpersoner, der nu bøjes ind under Fattighjælpens Aag og Brændemærke.

Chr. Jørgensen.

„ACTIV“
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

I Høstens Tid slukkes Tørsten

bedst at *Gambrin* Af 1 Pk. til 80 Øre brygges 20 Flasker **Øl,** der er sundt og nærende, da Gambrin ikke indeholder kunstige Sødestoffer. Hvorfor købe Efterligninger, naar De kan faa **Gambrin.** Faas hos alle Materialister og de fleste Købmænd og Brugsforeninger samt
GAMBRINFABRIKKEN, HASLEV

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE
Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Canada.
S/S **„United States“** fra København til Halifax (Canada) og New York 12. September.
S/S **„Hellig Olav“** fra Kbhvn. til Halifax (Canada) og New York 19. September.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Dansk Koloniallotteri.
5. Kl. 44. Lotteri trækkes fra **d. 5. Sept. til 2. Okt.** Fornyelsen slutter Lørdag.
Lodder til den store Trækning
faas hos de stedl. Kollektører samt i Kollektionen v. Hovedkontoret, Amagertorv 11, Kbhvn. K.

8-10 Kr. om Dagen
som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Den danske Bondestands Sygekasse,
stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor Bernstorffsgade 17, Kbhv. V, Telefon Byen 576. — Forlang Prospekt.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Galante Fotos
GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Samsø Landarbejderforening
afholder Medlemsmøde paa Flinchs Hotel Lørdag den 1. September Kl. 8. Alle Medlemmer bedes møde, da vi skal have sat en Pris for Tærskning m. m.
Ove Jørgensen.

Raklev Afdeling.
Ved Medlemsmødet den 18. August vedtoges det at paaligne Medlemmerne 6 Kr. pr. Medlem i Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen, som opkræves af 2 Gange. Den sidste Frist for Indbetalingen er 1. November. NB. Intet Medlem kan blive udmeldt eller overflyttet, før Ekstrakontingentet er betalt. **Isidor Nielsen.**

Tømmerup Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alle Restancer skal være indbetalt senest den 20. September, da Halvaarsregnskabet slutter den 30. September. Tillige skal Ekstrakontingentet, 1 Kr. 25 Øre pr. Medlem, være indbetalt inden 1. September. Intet Medlem kan blive udmeldt, overflyttet eller slettet før Ekstrakontingentet er betalt, da det jo er paalignet efter Medlemsantallet. **H. P. Hansen.**

Snesere Afdeling
holder Medlemsmøde paa Tappernøje Kro Tirsdag den 4. September Kl. 8 prc. med følgende Dagsorden: 1) Overenskomsten med Sogneraadet. 2) Agitationen. 3) Eventuelt. Mød nu talrigt frem, Kammerater, da D.A.F.erne her i Kommunen eventuelt kommer tilstede. **Hans Petersen.**

Stenmagle Afdeling
afholder Ekstrageneralforsamling paa Nyrup Hotel Mandag den 3. September Kl. 7½.
Chr. Jensen.

Fakse Afdeling.
Kassereren træffes hver Fredag og Lørdag fra 11—12. **Chr. Jespersen.**

Ølstykke Afdeling.
Der meddeles, at Ekstrakontingentet er 12 Kr. pr. Medlem, som opkræves med 4 Kr. pr. Maaned. Der gøres endvidere opmærksom paa, at Medlemmer, der udmelder sig eller lader sig slette, ikke fritages for Betalingen af Ekstrakontingentet. Ligeledes kan der ikke overflyttes til andre Afdelinger, før det er betalt.
Marius Nielsen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 36. Fredag den 7. September 1928. 14. Aargang.

Landstinget og det daglige Brød.

Det er ikke nogensinde hændt før i vort Lands politiske Historie, at et Valg til Landstinget er blevet omfattet med saa stor Interesse og imødeset med saa stor Spænding, som Tilfældet er med det forestaaende Landstingsvalg. For den almindelige Bevidsthed staar Landstinget fra gammel Tid som Konservatismens og Reaktionens faste Borg. Under Forfatningen af 1866 var Stillingen jo den, at Godsejerne og Bykapitalisterne beherskede dette Ting.

Efter Forfatningsforandringen i 1915 er Forholdet forandret, og til Trods for de konservative Garantier, som Venstre og Højre i skøn Forening gennemtvang ved Forfatningsændringen i den Hensigt at bevare Landstinget som et Magtinstrument for Overklassen, er Stillingen i Øjeblikket den, at det ved det forestaaende Valg kan lade sig gøre at erobre Flertallet for Demokratiet i dette gamle, ærværdige Ting.

Det er denne Omstændighed, der gør, at dette Valg er saa overordentlig betydningsfuldt, som Tilfældet er. — Dersom Madsen-Mygdal mister sit reaktionære Flertal i Landstinget, er han færdig. Saa er der sat Bom for en Fortsættelse af hans arbejderfjendtlige og landsskadelige Politik, derfor frygter man fra den Side Udfaldet af dette Valg.

Det er en gammel kendt Sætning, at Politik er Brød. Sandheden heri har aldrig været mere indlysende end netop i Øjeblikket. I den Tid, Madsen-Mygdal har siddet for Styret, har han og hans Regering berøvet Tusinder og atter Tusinder det daglige Brød. Madsen-Mygdals Politik er ikke anlagt paa at give Brød til sultne Munde, den kender ikke de fattige og smaa i Samfundet. Madsen-Mygdals Politik har kun ét Maal, at tilfredsstille en profithungrende Overklasse. Lad os ganske kort resumere, hvad Madsen-Mygdals Regering har gennemført i de sidste 2 Aar. Man har taget 10 Millioner fra de Gamle, 7 Millioner fra Invaliderne, 4 Millioner fra de Syge, 20 Millioner fra Tjenestemændene, alt pr. Aar, og endelig har man berøvet Arbejdsløshedskasserne 10 Millioner om Aaret, samtidig med, at man har afskaffet den tidligere fortsatte Hjælp. Titusinder af Arbejderhjem med Hustruer og Børn er ved et politisk Magtsprog kastet ud i den dybeste Nød og Elendighed.

Saaledes har denne Regerings Stilling været overfor Underklassen. Overfor Overklassen har den været en ganske anden. Præsterne har man givet Lønforhøjelser, Militærvæsenet har man holdt sin beskyttende Haand over, saaledes at det stadig koster vort Land 60 Millioner Kroner om Aaret til ingen Nytte.

Saaledes har Madsen-Mygdals Regering arbejdet, den har taget Brødet af Munden paa de sultne til Fordel for de overmætte.

Det forestaaende Valg gælder derfor for Underklassen i alleregentligste Forstand Spørgsmaalet om det daglige Brød. Dersom Madsen-Mygdal bevarer sit reaktionære Flertal i Landstinget, er der intet sikrere end, at han vil fortsætte sin Sultepolitik; det har vi baade hans og adskillige af hans Kollegers Ord for. De har allerede præsenteret Spiseseddelen for den kommende Rigsdagssamling, den lyder paa fortsat Nedskæring af den sociale Lovgivning, Gennemførelse af ny indirekte Skatter, bl. a. paa Kaffe, nye Forøringer til de rige ved yderligere Nedsættelse af Formueskatten, og sidst men ikke mindst en Lovgivning, der hindrer Arbejderne i at udnytte Foreningsretten.

Valget den 14. September vil blive retningsgivende for vort Lands Politik i de første 2 Aar. Beholder Madsen-Mygdal sit Flertal, vil det betyde fortsat Nød og Fattigdom for Arbejderklassen, Stagnation i Erhvervslivet med den deraf følgende Arbejdsløshed. Mister han Flertallet, og det gør han, dersom vi alle gør vor Pligt, saa er Banen fri for en Politik i Overensstemmelse med Socialdemokratiets Program.

Enhver Arbejdets Kvinde og Mand maa i egen Interesse og for hele Landets Skyld være med i Arbejdet for at hindre Regeringen og dens Hjælpere i at gøre endnu flere Ulykker for vor Klasse og vort Land.

Til de uorganiserede Landarbejdere!

Enhver uorganiseret Landarbejder er bestemt vidende om, at der eksisterer en Fagorganisation, som specielt varetager Landarbejdernes Interesser, baade hvad Løn- og Arbejdsvilkaar angaar, enhver uorganiseret Landarbejder er ogsaa vidende om, at der til denne Fagforening er knyttet en Institution, som er til Hjælp og Støtte under Arbejdsløshed og endelig er enhver uorganiseret Landarbejder ogsaa vidende om, at Landarbejderforbundet udgiver et Organ, som bærer Navnet »Landarbejderbladet«, og at dette Blad er specielt beregnet til at oplyse Landarbejderne baade socialt og kulturelt, ligeledes er det et Talerør, som beredvilligt aabner sine Spalter for at tale de Forurettedes Sag, forsvare dem, der paa forskellig Maade bliver brutalt behandlede af Arbejdsgivere eller Arbejdsledere.

Alt dette er ikke nogen Hemmelighed for de uorganiserede Landarbejdere, de kender de økonomiske Fordele og de Fremskridt, som gennem Landarbejderbevægelsen i Løbet af de sidste 10 Aar er opnaaet, de nyder selv i stor Udstrækning disse opnaaede Fordele og er jo saaledes bedre økonomisk stillede end de af deres Arbejdskammerater, som ved at tilhøre Organisationen har ofret deres aarlige Bidrag for at fremskaffe Betingelser for at faa nogenlunde ordnede Forhold at arbejde under.

Man skulde derfor mene, at det maatte være unødvendigt at udgive og omdele et specielt Agitationsnummer af vort Fagblad og at det maatte være unødvendigt at ofre Midler for at faa disse uorganiserede Arbejdere ind i vore Rækker, thi at de tilfulde er indforstaaet med, at Organisationen eksisterer, har vore Agitatorer ofte faaet Bevis for derved, at disse uorganiserede er de allerværste til at kritisere over, at de Lønninger, vi faar fastsat, er altfor lave at arbejde efter, og tillige faar Agitatoren at vide, at de er meget misfornøjede med de Arbejdsvilkaar, hvorunder der skal arbejdes ved Landbruget.

Dette skammer disse Mennesker sig ikke ved at kritisere til Trods for, at de aldrig nogen Sinde har givet en rød Øre ud for at faa gennemført det, som allerede er gennemført, tværtimod, de har lukreret paa deres organiserede Kammerater og ved jo saare godt, at hvis ikke Organisationen havde været, saa vilde det have set endnu værre ud for Landbrugets Arbejdere.

Jeg tillader mig at sige til disse uorganiserede Arbejdere: »Prøv, om I kan forbedre noget uden at have Ledere, som kan forebringe jeres Krav, uden at staa Last og Brast med Organisationen«.

Vi, som længe har været organiserede, er langtfra tilfreds med de til Dato opnaaede Resultater, vore Ledere er heller ikke tilfreds, der arbejdes utrætdent videre for at forbedre, men vi er indforstaaede med, at det bliver en March paa Stedet, saa længe vi, foruden Arbejdsgiverne ogsaa har vore egne Kammerater til at holde igen, og derfor ved vi, at vi maa ofre baade Tid, Arbejde og Penge for at faa jer til at rykke ind i vore Rækker. Efterhaanden som vore Organisationer vokser, da vokser ogsaa vore Krav, og da vil vore Arbejdskøbere ikke kunne smutte udenom. Vi ved, at vore Arbejdskøbere ikke godvilligt giver Forbedringer til deres Arbejdere. Nej, de sidder ved deres Bilrat, eller bag i Vognen, og hyler højt op om, at de maa snart »løbe« (de mener bile) fra Bedrifterne; de sidder i deres store Jagt- og Middagsselskaber og jamrer over de »høje« Arbejdslønninger og skammer sig ikke for at bilde os ind, at de næsten ikke tør spise sig selv mætte, fordi de skal punge ud med den »store« Dagløn, naar de enkelte Dage af Aaret ser sig nødsaget til at antage en Daglejer.

Du uorganiserede Landabejder! Tænk tilbage til den Tid, da der ingen Organisation var, som kunde varetage vore Interesser, jeg har selv arbejdet i 13 af Døgnets Timer daglig for at bringe en Ugeløn hjem, som netop var saa stor som Dagløn-nen er nu, trods »fast« Arbejde Aaret rundt, var der Familieforsørgere, som den Gang maatte nyde Fattighjælp for at brødføde Familien, medens Arbejdskøbene levede i Overdaadighed og skrabede store Formuer sammen.

En brutal Kæpdreng stod og hang over Arbejderen Dagen lang med Hænderne i Lommerne, hvis han da ikke ligefrem traadte os i Hælene, alt imedens han og »Herren« udslyngede Skældsord og Forbandelser over Arbejderne, og undertiden fik disse Egespiret at føle, hvis de bare dristede sig til at mæle et Ord til deres Forsvar.

Jeg ved af Erfaring, at vi ikke den Gang kunde faa det mindste Krav opfyldt, hvis ikke hele Gaardens Arbejderstab holdt sammen. Jeg ved, at vi heller ikke nu faar vore Krav opfyldt, hvis ikke vor Organisation er stærk nok.

Vor Organisation har allerede gjort gode og store Fremskridt baade indenfor det store Landbrug og ogsaa paa de almindelige Bøndergaarde, baade hvad Lønnen angaar og ogsaa hvad Arbejdsvilkaarene gælder. »Heruthusene« og »Herregaardsknallerne« er ved vore Overenskomster gjort til nogenlunde ordentlige Boliger, »Helvedesklokken« er blevet revet ned paa mange Herre- og Proprietærgaarde, den lyder ikke mere paa de humane Arbejdspladser; der har man forstaaet, at Nutidens Arbejdere nok selv kan passe Tiden, og at de er deres Ansvar bevidst, enkelte Steder her i Landet kan denne »Helvedesklokke« jo nok være blevet erstattet med en »Spejder- eller Hundefløjte, men den bliver dog aldrig benyttet, uden hvis den er betroet til en skidtvigtig Forkarl eller Underforvalter.

Paa Arbejdspladser, hvor Ejeren eller Forpagteren ikke selv kan overse Bedrifterne, er nu ansat en Leder (Forvalter), ikke som forhen en Kæpdreng, som kun havde til Opgave at overvaage Arbejderne. Nej, nu skal Lederen, ligesom paa de store Jordarbejdspladser, arbejde, holde Regnskabet, udbetale Arbejdsløn og andet samfundsnyttigt Arbejde. Egespiret er kun en Saga blott. Forvalteren kommer i Regelen godt ud af det med Folkene, han behøver ikke at være bevæbnet for at sætte dem i Arbejde, og han ved, at han ogsaa hører til den tjenende Klasse.

Saaledes kan nævnes mange Ting, som vor Organisation er den egentlige Aarsag til er forbedrede; men der er endnu meget tilbage at forbedre. Vi spørger dig derfor, du uorganiserede, hvad tøver du efter? Hvor længe skal vi vente paa dig? Du har ingen Tid mere at betænke dig i, og du har heller ikke Raad til at være uorganiseret. Tænk paa de Slavekontrakter, som du som uorganiseret vil blive underkastet, og se saa paa vore, af Arbejdsgiverne anerkendte Overenskomster; de vil og skal blive forbedrede den Dag, da du, tilligemed alle dine Arbejdskammerater fylder den Ramme, som vi har dannet, dette skylder du dig selv, din Familie og dine Kammerater.

Lad det saa ske omgaaende.

Axel Andersen.

Systemer, der falder.

Det er morsomt at se, hvor bange Venstre i Grunden er for det kommende Landstingsvalg. Man tør ligefrem ikke møde sine Modstandere Ansigt til Ansigt paa Vælgermøderne mere. Det før saa drøstige Overmod er paa een Gang forsvundet.

Selv »Vendsyssel Tidende«, som er Madsen-Mygdals gamle Barndoms-Organ, ryster af Skræk for, at Socialdemokratiet skal gaa af med Sejren. Alle Statsministerens gamle Venner og Skolekammerater deroppe i Mygdal Sogn ryster som Espeløv. De vil saa nødig af med den kære Madsen, de har endnu saa mange gode Minder om ham fra hans Barndomsaar — skulde et lumpent Landstingsvalg nu tage hele Glansen af ham?

— Nej, det maa ikke ske, — ikke for alt i Verden, — saa hellere slaa en eller anden fræk Usandhed op i »Vendsyssel Tidende«, — en, der rigtig kan mufle Socialdemokratiet. — Eller en Snes Stykker, — ja, en Snes Stykker, det passer bedre, det er jo ikke mere end en lille Artikel paa en Spalte kan rumme.

— — —

Men tænk engang, nu er Bladet forleden kommet for Skade at sige en Sandhed om Socialdemokratiet, — det vil sige ikke direkte, — selvfølgelig var der en Del Løgn i Artiklen; men den er værd at fremdrage.

En eller anden har, medens Redaktionen fik sig en Lur, faaet en Artikel sat sammen om Socialdemokratiets Stilling til Etkammersystemet. Man faar næsten Medlidenhed med Manden, naar man læser den. Herregud, tænker man, er han virkelig saa naiv.

For hvad fortæller han?

Jo, han søger at slaa fast, det kun er en Frase, Socialdemokratiet bruger, naar det fortæller, det kun ønsker eet Ting. Vel staar der saadan i Partiets Love, men ....

Og for nu at bevise sine Ords Rigtighed, peger han paa Landstingsvalget. — hvor kan man tro, at Socialisterne, hvis de vinder i Valget, vil sætte noget ind paa at fjerne Landstinget. — Nej, — nej, —raaber han, — det er kun en Frase.

Og saa kommer Mareridtet, — om hvordan Socialisterne vil bruge Landstinget til at vælte nye Byrder over paa det »frie Erhverv« — om hvordan Tinget, fra at være det fine, prøvende og overvejende Ting for dybtgaaende Lovforanstaltninger, bliver Centret for en haardhændet Politik.

At Venstre kan gaa uden om sit Program og blæse det et Stykke, er en naturlig Ting, idet Partiet bestaar af en Flok Høvdinger, med en Stab af Vælgere omkring sig. — Men at Socialdemokratiet er et Parti af Vælgere med Tillidsmænd, der varetager Partiets Interesse, synes ikke at staa Venstrepressen klart.

Naar »Vendsyssel Tidende« søger at indbilde Folk, det kun er en Frase med Socialdemokratiets Krav om Etkammersystem, er det Usandhed, men naar Bladet i samme Aandedrag fortæller, at Socialdemokratiet vil udnytte Tinget saalænge det eksisterer, er det Sandhed.

Alle de brave Venstreorganer kan være forvisset om, at det er Sandhed. Landstinget vil blive brugt, saafremt Sejren bliver rød. Men om den Politik, Socialdemokratiet vil føre i Tinget, skal kaldes haarhændet, afhænger af Øjnene, der ser den. Mener Venstre den bliver haardhændet, anbefales det at lade Byskov finde et nyt Ord, der kan betegne Venstres Politik. Ordet »haardhændet«, som nu i snart to Aar har været brugt om den, er saa blevet for mildt.

— — —

Ja, saadan er Stillingen altsaa derude. Man ved, at en reaktionær Regering vil blive magtløs, hvis Arbejderklassen sejrer, — man ved, at det er Madsen-Mygdals sikre Undergang.

Selvfølgelig er det Synd for alle hans gamle Venner; de staar endnu med det gamle, gode Indtryk af ham. Desværre gives der dem ingen Trøst, de har jo stirret sig blinde af Beundring for hans geniale Samfundsstyre. De har ikke engang haft saa megen Tid tilovers, at de har kunnet studere en Smule af Udviklingens Historie. — bare en lille Smule. For havde de det, vilde de forstaa, at det gamle altid maa afløses af noget nyt og noget bedre, selv noget saa ophøjet som et Landsting.

Carl Winther Sørensen.

DE GÆVE RIDDERE

Vi er de gæve Riddere,
vi stævner ud til Strid,
vi Gods- og Lensbesiddere
nu tager fat med Flid.

Vi, der kan krydre Ganerne
med god og liflig Mad,
vi hejser stolte Fanerne
og vandrer frem paa Rad.

Paa Bordene staar Retterne —
men vi gaar ud til Dyst,
vi er som selve Jætterne
med breden Heltebryst.

Nu Valgets Klokker kaldende
gaar viden over Land,
vi maa ej være faldende,
men vi maa holde Stand.

Vi, Greverne, Baronerne,
i Landstingssalen bød,
nu piller de ved Tronerne,
der har en Fane rød.

De kommer træskotrampende,
det var et Dødsens Bud
om de af Landstings-Kampene
som Sejrende gik ud.

Vi beder nu til Guderne,
at vi blir Sejrens Tolk —
tænk, om vi fik paa Snuderne
af disse simple Folk.

Vi holder skam Instrukserne,
ja, Riddere vi er,
men ryster lidt i Bukserne
for denne røde Hær.

En Godsejer som Tyv.

Han har systematisk taget Skærver fra Sindal Kommune.
Sogneraadet har idømt ham en større Bøde.
Affæren skulde neddysses.

Gennem 5—6 Aar har Folk, som af Sindal Kommune var lejet til at køre Skærver paa Kommunens Veje, været klar over, at der blev stjaalet fra Skærvebunkerne; men hidtil har man ikke kunnet opspore, hvem Tyven var. Men Fredag den 17. August om Formiddagen overraskede en af Egnens Landmænd et Køretøj fra Herregaarden »Baggesvogn«, der holdt paa Kommunevejen og læssede Skærver fra Stenbunkerne op i Vognen.

Landmanden anmeldte det passerede til Sogneraadsformand *Søren Jørgensen,* der gennem Formanden for Kommunens Vejudvalg, Gaardejer *Martin Møller,* satte en Undersøgelse i Gang. Det viste sig, at det var Herregaardens Ejer, Godsejer *Goth,* der havde givet sine Folk Ordre til at tage Kommunens Sten, og de stjaalne Sten var anvendt i »Baggesvogn«s Gaard. Hr. Goth forsøgte først overfor Vejudvalgets Formand at give sine Folk Skylden, men da disse kluntede Udflugter ikke hjalp, gik han til Bekendelse, men han bemærkede hovent, at »den Klat Sten kunde han betale.« Vejudvalgets Formand svarede imidlertid, at her maatte det samlede Sogneraad tage Stilling til, hvad der skulde foretages.

Torsdag den 23. August holdt Sindal Sogneraad et lukket Møde for at tage Stilling til Affæren, og her vedtog man, at Godsejer Goth skal slippe for Politianmeldelse mod at levere til Sindal Alderdomsasyl 10 rm kløvet og flækket Bøgebrænde samt betale en kontant Pengebøde.

At Godsejer Goth har kunnet drive sit Spil saa længe skyldes for det første, at ingen mistroede ham, og for det andet ligger Vejene, hvorfra han tog Skærverne, afsides ude i Kommunens Udkant, idet de gennemskærer den 1050 Tønder Land Herregaards Jorder, og der er paa denne Vejstrækning ingen anden Beboelse, og Vejstykket ligger godt gemt bag Herregaardens Hegn og Beplantninger.

Godsejer Goth er forøvrigt en Herre, som nyder et mindre godt Rygte som Arbejdsgiver. Hans Metoder er Egespirridderens, og han slaar sine Folk for et godt Ord. Gang paa Gang har det socialdemokratiske Blad i Hjørring haft Besøg af Tjenestefolk, som med Godsejer Goths Egekæp er bleven jaget væk fra deres Plads paa »Baggesvogn« og snydt for deres Løn.

Efter at vi har afsløret, at Godsejer Goth ogsaa er en gemen Tyv, venter vi — trods Sogneraadets mindelige Afgørelse — at de offentlige Anklagemyndigheder vil indlede en Undersøgelse. Det vilde nemlig ikke tage sig godt ud, om en Tyveknægt kan slippe for Straf — blot fordi han er en »fin« Mand.

J. Ragne.

Fra Døgnpolitikens Mudderpøle.

Der er for Tiden 2 Linier i Politik. To Principper der følges. Den ene Linie er Overklassepolitiken, der gaar ud paa at gøre Arbejderne til Slaver under Kapitalmagten, den anden er Arbejdernes Politik, der gaar ud paa at hævde Arbejdernes Ret som Mennesker. Og Fyldekalken mellem Murstenene i Bygningsværket er Døgnpolitiken, som i det væsentlige gaar ud paa at stoppe Blaar i Øjnene paa Folk. Det er en Politik, der som oftest knytter sig til enkelte Personer, hvad disse har sagt eller skrevet her eller der. For Tiden er det Landstingsmand Lyngsie, der er den »lykkelige«, der i Døgnpolitiken har henvendt hele Overklassens Opmærksomhed og Raseri mod sig angaaende Blokaden af de finske Skibe i vore Havne. Da nu en Gang alle Landes Lovgivning i det væsentlige er rettet mod det Maal at gøre Arbejderne værgeløse, med Hensyn til at kræve Løn for eget Arbejde, maatte en saadan Lovgivning absolut — enten før eller senere — føre til Rivninger af en meget alvorlig Natur. »De frie Kræfters Spil« blev anvendt overfor Arbejderklassen i en ganske uhyggelig Grad. Den ene Part — den, der havde Fordelene ved at udbytte Arbejderklassen, der i Lovgivningen stod værgeløse over for Udbytterne, var himmelhenrykte over disse »frie Kræfters Spil«, og de, der blev udbyttede, maatte sulte og trælle. Denne Tilstand kunde umuligt vedblive at bestaa i en oplyst Tidsalder. Arbejderne spurgte nemlig selv: »Er vi Arbejdere ikke ogsaa Mennesker? Er det Forsynets Villie, at vi vedblivende gennem de kommende Aarhundreder skal fortsætte vort Liv som Trælle, ja omtrent Slaver for de andre. Hvad nytter det, at Slavehandelen er ophævet i det civiliserede Europa, naar alle Eksistensbetingelser for at leve er fravristet os som frie Mænd og Kvinder ved Beslaglæggelse af al Jord og Ejendom endnu før vi saa Verdens Lys? Vi er hensat til at arbejde for de andre, som har faaet Jorden udlagt, og naar disse nægter os Medbestemmelsesret over Lønnen for dette Arbejde, er Slaveaaget indført paany.« Og nu dannedes Organisationerne, der under Demokratiets Fane krævede Frihed, Lighed og Broderskab over for Menneskeretten til at leve.

Nu er Kendsgerningerne haarde Modstandere at kæmpe imod. Man brugte til en Begyndelse fra Overklassens Side den mest gemene Løgn i Kampen, men da denne bristede (hvor Løgn og Sandhed mødes, maa Løgnen vige), saa opfandt man Døgnpolitikens Mudderpøle, der ikke er saa nem at tage i Vingebenet og holde frem i fuldt Dagslys, som den bevislig oplagte Løgn. Og denne Politik er som Himlens Gave til vor Overklasse. Den er rig paa Indfald, paa alt det, der er Brug for til at afvende Opmærksomheden fra en brugt Løgn eller andet generende. Men frem for alt er den guddommelig til at føre bort fra paagaaende Krav om at henholde sig til de politiske Principper, man kalder for sine, og som man paa ingen Betingelse vil overholde, men blot bruge dem som et dejligt Smykke for indre, moralsk Raaddenskab. Døgnpolitiken, hvis Mudderpøle er lyst i Kuld og Køn af alle politiske Partier, er Overklassens bedste Skjold og Værge. Man kan hyle og udvise Indignation over et eller andet Ord Modparten har brugt, og forvrænge dette Ord til eget Forsvar, for at komme bort fra et eller andet kedeligt Principspørgsmaal og »snakke om noget andet«.

Nu Valget staar for Døren og de konservative Magthavere raser mod hele Arbejderklassen og har ranet fra de fattigste i Samfundet og givet til de rigeste, nu kom Blokaden, naar den blev dyppet ned i Mudderpølen, som Himlens Hjælp til den betrængte Overklasse, og de mudrede Døgnpolitiken efter alle Kunstens Regler, thi det gælder blot for de nuværende Magthavere at komme bort fra det Lovmageri, man saavel i Nutid som Fremtid vil udøve mod Arbejderne ved at gøre dem Retsløse, saa en nedrig Udbytning af Arbejderklassen i sin Helhed kan finde Sted. Den berygtede Tugthuslov venter paa Arbejderne, og den kommer, ifald Højre sejrer ved det forestaaende Landstingsvalg. Den døgnpolitiske Mudderpøl hos Magthaverne arbejder under stærke Feberanfald paa at faa gjort Arbejderklassen værgeløs, og griber enhver Lejlighed til at paavise et eller andet, sandt eller usandt, som kan fordrejes og forvanskes, saa det kan faa Udseende af at kunne skade Landets Interesser. Men i sin febrilske Iver aner man ikke fra den Side, at man derigennem gør sig selv en mægtig Bjørnetjeneste, da intet fornuftigt Menneske regner med det Skaberi, der mudres op med. Kun Partifællerne jubler, og det maa de saa gerne, der er jo ingen Retfærdighed at haabe paa fra den Side.

Men én Ting staar klart for Tiden og kan ikke vrøvles bort, og dette er: at den besiddende Klasse har rejst en rasende Kamp mod Arbejderklassen i dette Land og frataget den en Masse af de Goder en mild Luftning i Fortiden har fremelsket for den fattiges Levefod. Og dette behøves der intet Studium hverken i Politik, Jura eller Teologi for at kunne indse. Thi man har berøvet den fattige Mand en Del af sin Arbejdsløn samtidig med, at man har saboteret de sociale Love, saa det betyder noget, udelukkende til Fordel for den besiddende Klasse, og dette vil give et knusende økonomisk Bagslag ved forringet Købeevne hos det store Flertal.

P. K.

Ytringsfriheden trampes under Fode.

Den reaktionære Presse har faaet saa travlt med at forklare Læserne, hvilke slemme Mennesker Socialdemokraterne er, hvorledes disse slemme Væsner undertrykker Ytringsfriheden, medens Reaktionen selvfølgelig Side om Side med Aandsfrihedens skønne Gudinde kæmper somLøver for at forsvare Retten til frit at tale og frit at tænke.

Det er skønne Ord, den reaktionære Presses »gudbenaadede Frihedskæmper« ofrer paa dette Alter, naar Talen er om, hvor frihedsbeundrende og frihedselskende de selv er; de gæve Profeter undser sig da heller ikke for i deres Frihedsbegejstring at forkynde, hvorledes de socialdemokratiske Tyraner brutalt og hensynsløst, bevidst søger at træde Friheden under Fode, og i sin Fortvivlelse over det forfærdelige, kommer det som en Slags Befrielse fra Frihedskæmpernes Bryst; dersom ikke Socialdemokratens Læsere kan forstaa dette, saa maa de være imbicile.

Aarsagen er det nok saa bekendte Møde i Søllested paa Lolland, hvor Venstres Ledere, som over alt ved Venstremøder, nægter Forsamlingen at vælge Dirigent og paa Forhaand begrænse Taletiden for enhver Modstander til højst at omfatte 15 Minutter. — Ved dette Møde skulde hans Ekscellence Madsen-Mygdal, som ved andre Venstremøder i en ca. 3 Timer have Ret til at tilsvine og tilsjofle Socialdemokratiet, fordi dette Parti med Hænder og Fødder har strittet imod Ministeriets mod Smaakaarsfolk vendte Politik, medens Socialdemokratiets Talere til Gengæld skulde afskæres fra at forsvare sig imod Statsministerens ondsindede, arbejderhadske og forløjede Angreb. Dette sagde Forsamlingens store Flertal nej Tak til, det ønskede man ikke; naar Yttringsfriheden ikke skulde omfatte andre end Madsen-Mygdal og hans Lakajer, havde d'Herrer allerede paa Forhaand dømt sig selv, og havde ikke fortjent bedre Skæbne end der blev dem til Del, nemlig at Forsamlingen ikke ønskede at høre dem.

Venstres Kærlighed til Ytringsfriheden er saaledes ikke videre vidtrækkende, og man synes jo unægtelig, at det er en højst besynderlig Form denne Kærlighed har at udtrykke sig paa; det havde da ogsaa ganske sikkert været betydeligt klogere og ærligere om Venstres Presse havde vendt sig mod sine egne Meningsfæller end mod Modstanderne, hvis Ytringsfrihed man ikke blot har beskaaret, men hvor Lejlighed dertil gives, helt har afskaffet.

Det er ganske vist ubehageligt for Venstre, at det trods alle Forsøg paa at hindre Sandheden i at trænge ud, ikke kan skjule den. Hele Venstres Kamp drejer sig jo nemlig kun om den ene Ting, at skjule for Vælgerne den Række af Overgreb, som Partiet igennem 2 Aar har begaaet overfor Smaakaarsfolk, og dem, der søger at fortælle Vælgerne Sandheden, bør ikke have Lejlighed til dette paa et af Venstres Møder.

Dette er Sandheden om Venstre som Ytringsfrihedens Forsvarer — nogen mere lumpen og elendig Forsvarer end Partiet Venstre kunde Ytringsfriheden vel næppe faa — thi Venstre ønsker kun Ytringsfrihed for dem, som vil dække over alle Partiets Skændselsgerninger — kun Ytringsfrihed for dem, der fortsat vil være meddelagtige i Partiets fortsatte Skændsels- og Undertrykkelsesarbejde, men Knebling af Ytringsfriheden for hver den, der af Kærlighed til Sandheden, Syge, Gamle, Invalider og Fattige, vil bekæmpe Skændselspolitiken.

Derfor bør det ogsaa staa enhver Beundrer af Ytringsfrihen, enhver Forkæmper for Sandhed og Retfærdighed — for Frihed og Lighed, for bedre og lykkeligere Tilstande blandt Smaakaarsfolk og Forbedring af hele vort Lands Økonomi, at dette kun kan ske, naar hver især gaar i Breschen for det eneste Parti, der vil og kan gøre noget for at føre disse Programpunkter ud i Livet.

Oliver Twist.

Skandaløst.

En mindre Gaardejer i Slaglille fæstede fornylig en Karl for Sommeren. Da Karlen tiltraadte Pladsen, blev der anvist ham Sovested paa et Loftsrum, hvorunder der var Svinesti, Hønsehus og W. C. Her nægtede Karlen dog at tage Natteophold. Han blev saa henvist til Loftet over Stuerne, og der har han fremdeles Soverum. Lys tør Karlen ikke have af Frygt for at der skal gaa Ild i Spindelvævet, som hænger ned fra Taget. Ja, det er den Slags Ting, man byder Tjenestekarle i Aaret 1928.

For Fuldstændighedens Skyld skal blot nævnes, at i de 3 Uger, Karlen har været i Pladsen, er der ikke blevet skiftet Haandklæde, og at Karlen ikke kommer længere end i Bryggerset, naar han skal indtage sine Maaltider, falder jo godt i Traad med hele Behandlingsmaaden af Tjenestefolkene paa nævnte Gaard.

Ja, saadan er Idyllen paa en Gaard i Slaglille i det Herrens Aar 1928. Ikke sandt, hyggelige Forhold!

Man harmes uvilkaarlig, naar man erfarer saadan noget og Spørgsmaalet rejser sig samtidig: Hvorledes er det muligt, at sligt lader sig gøre? Er man i Slaglille saa langt ude paa Landet, at man mener at kunne ignorere Lov og Ret fuldstændig? Mener Tjenestekarlene ikke, at det var paa Tide, at de sluttede sig sammen i Landarbejdernes Organisation for der igennem at blive beskyttede mod slig Behandling.

Med Tak for Optagelsen. P. H.

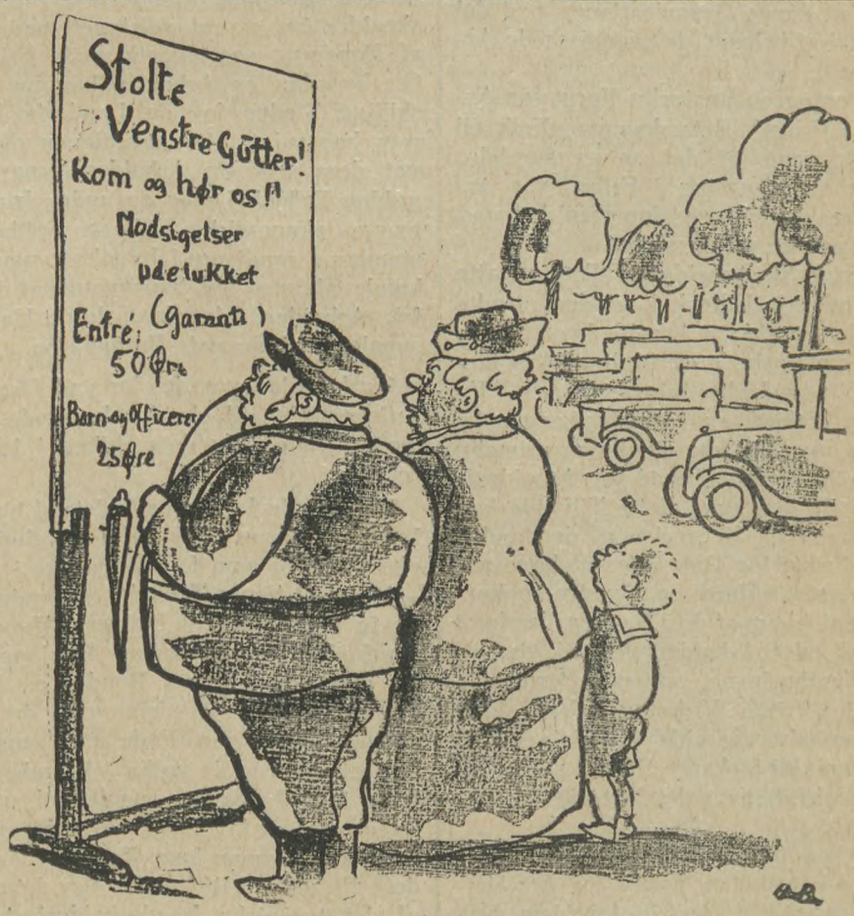

Se, det er Karle — hva'?

Arbejdets Frihed.

Berlingske Tidende indeholdt forleden en Artikel om Arbejdets Frihed, hvori der anførtes, at det var Forgrundsspørgsmaal ved det forestaaende Landstingsvalg og at Venstre og de Konservative havde bundet sig til at gennemføre Arbejdets Frihed, det vil sige den tidligere omskrevne Tugthuslov, dersom de ogsaa efter Valget den 14. September havde Flertal i Landstinget.

Paa denne Maade at sikre Arbejdets Frihed skulde efterhaanden være bleven en bydende Nødvendighed for Arbejdsgiverne her i Landet, men Berlingske Tidende havde dog rigtignok sine Tvivl om, hvorvidt den foreslaaede Tugthuslov virkelig var gennemgribende nok til paa den af Arbejdsgiverne ønskede Maade at sikre Arbejdets Frihed ved at nedbryde Fagforeningerne; thi ogsaa dette antydede Berlingske Tidende maatte ske, før Arbejdets Frihed virkelig var sikret.

Det er naturligvis ganske rigtigt, at den »Arbejdets Frihed«, som Højre og Venstre stræber efter, kun naas ved at slaa Fagforeningerne ned; thi det er kun Arbejdsgivernes ubeskaarne Frihed til selv at diktere deres Arbejdere Løn- og Arbejdsvilkaar, man stræber efter. Berlingske Tidende oplyser da ogsaa, at paa Landet har man forsøgt at samle Arbejdsgiverne om ikke at antage og beskæftige organiseret Arbejdskraft, altsaa at danne Organisationer med det Formaal at bekrige de organiserede Arbejdere.

Det er nu en unaturlig Form for Arbejdets Frihed. Betænksomme Folk vil sikkert mene, at det er en særdeles kraftig Begrænsning i Frihed for Arbejderne, der kæmpes for, men den svarer jo ganske til Hensigten.

En virkelig Arbejdets Frihed maatte dog finde sit Udtryk i, at den enkelte Arbejder kunde faa Arbejde hvor og hos hvem han ønskede og til de af Arbejderen selv ønskede Arbejdsvilkaar. En saadan Frihed er selvfølgelig ganske umulig, men lige saa umulig og urimelig er en tilsvarende Frihed for Arbejdsgiverne; thi den kan i dette Tilfælde kun erhverves ved Berøvelse af den anden Parts Frihed og Ret. Efter at have understreget, at Højre og Venstre konkurrerer om, hvem af de 2 Partier, der først har opfundet Arbejdets Frihed, det vil sige Tugthusloven, spørger Berlingske Tidende hvilke Virkninger kan dette Spørgsmaal fremkalde ved Valget, kan det bruges til at kapre Stemmer fra Socialdemokratiet og det fortsætter:

Først og fremmest: hvilke Tillokkelser frembyder Arbejdets Frihed for Arbejderne, og navnlig da for de Arbejdere, hvis Kritik over Organisationerne er i Vorden eller i Vækst. Er disse Arbejdere paa det Punkt, at de kan tænkes at ville begunstige — politisk — Kravet om Arbejdsfrihed, enten ved at stemme imod Socialdemokratiet eller ved at undlade at stemme? **Og dernæst: Hvilke Erfaringer har Arbejderne om Virkningerne af Arbejdets Frihed dér, hvor dette Gode er mindst antastet, altsaa paa Landet?**

Det er disse Spørgsmaal, Valget kommer til at besvare.

De Arbejderstemmer Højre og Venstre kan fiske paa deres Tugthuslove, alias Arbejdets Frihed, skal de 2 Partier vist ikke sejre paa, saa tossede er Arbejderne her i Landet da ikke.

Men Berlingske Tidendes Spørgsmaal om, hvilke Erfaringer har Arbejderne paa Landet, hvor Fagforeningerne er mindst udbredte, gjort m. H. t. Arbejdets Frihed, er for en Gangs Skyld et fornuftigt Spørgsmaal i denne Sag. Ja, hvilke Goder har Landarbejderne høstet af, at deres Organisation først begyndte at virke i 1917 og 18 og at der endnu staar mange Tusinde Landarbejdere udenfor. Hvor er vore Velsignelser over den Arbejdets Frihed, der hidtil har været Bønderne — undskyld Landarbejderne — forbeholdt.

Vor Arbejdstid er længere og vor Arbejdsløn meget ringere end for de Arbejdere, der ikke i den sidste Menneskealder har været velsignet med den af Bønderne saa eftertragtede Frihed. Og hvordan er Arbejdsvilkaarene adskillige Steder for de Landarbejdere, som har svigtet Organisationen og givet dem selv og Arbejdsgiverne den gyldne Frihed. Lever de under frie og trygge økonomiske Vilkaar. Fattigforstanderne rundt om i Landkommunerne kunde tale med om, hvor mange af disse frie Arbejdere, der faar deres Ugeløn suppleret af Sognets Fattigkasse.

Og hvordan var det før end Organisationen blev til, da der herskede den mest ideelle Arbejdets Frihed i Landbruget.

Var der da Lykke og Velstand blandt Landarbejderne. Fik de Lønforhøjelse efterhaanden som Landmændene i 1915—16 og 17 tjente Tusinder, hvor de før tjente Hundreder af Kroner. Hvordan mærkede vi da Frihedens Velsignelser. Jo, efterhaanden som Bønder og Proprietærer blev hovedrige paa de stigende Priser paa Fødevarer, maatte Landarbejderne i stadig stigende Tal have deres Indtægter suppleret fra Fattigvæsenet og Hjælpekasserne for overhovedet at kunne leve. Først da Arbejdets Frihed i 1918 og 19 blev knægtet af det tyraniske Landarbejderforbund, blev Landarbejderne i Stand til at eksistere for den Løn de fik for deres Arbejde.

Jo, vi har vore Erfaringer for, hvad Arbejdets Frihed vil sige; nemlig uindskrænket Arbejdsgiverdiktatur, Slavekontrakter, Fattigvæsen og Sult og Savn for Arbejderne.

Hvem der ønsker denne Arbejdets Frihed genindført stemmer paa Højre eller Venstre den 14. September. Hvem der ikke holder saa meget af denne Form for gylden Frihed, stemmer paa Socialdemokratiet og benytter hver ledig Stund til at faa sine Kammerater og andre Smaakaarsfolk til at gøre ligesaa.

Det er Friheden det gælder.

Oscar Levinsen.

De plyndred' de Syge, de tog fra de Gamle,
til Kamp mod Vandalerne vil vi os samle.

Det er for magert, som det er.

Tit nok har det været paatalt, men ikke for tit, at enhver Arbejder bør organisere sig, helst paa følgende Felter for at det rigtig skal gavne, for at man kan være gennemorganiseret: paa det faglige, det bladlige, det politiske og helst paa det kooperative, hvor saadant findes.

Naar man ved, at ca. 40 Landarbejdere modtager Landarbejderbladet gennem et Posthus, saa er det som Medlemmer af denne faglige Organisation. Men ser man hen paa det politiske, da er det vist kun Halvdelen, der staar i vor politeiske Organisation, som dog ogsaa er en meget vigtig Organisation.

Men rent galt stiller Forholdet sig, naar man kommer til bladlig Organisation. Af de ca. fyrretyve, som før nævntes, kan man være rolig for, at kun de fem er Holdere af den stedlige Arbejderpresse, og dette er et meget magert og uværdigt Resultat. Tænk, dersom bare 30—35 af disse ca. fyrretyve købte Arbejderpressen og derigennem fik de Oplysninger, som Arbejderen har Brug for, da vilde det pynte op i Landskabet, og samtidig med vilde det betyde en Svækkelse af vore Modstander-Organer af ret stor Art; thi vi ved jo, at der er mange, der ofrer paa disse Altre, mange, der støtter disse Velhaverblade økonomisk og derved giver dem stor Magt over Sindene.

Pressens Magt er stor, større end de fleste af os aner, derfor gælder det at finde sin rette Baas her som i andre Forhold.

Chr. Jørgensen.

Mod Slavekaar, mod Tugthuslov, mod Fattighus, mod Valgretsrov!

Det var den Gang.

Ved et Møde forleden udtalte Folketingsmand Hauge bl. a.:

Da Godsejerne og Embedsklassen i 1866 gennemførte den priviligerede Landstingsvalgret, foretog de en ægte Klassehandling. Grundlovsrevisionen i 1866 var ene og alene vendt mod Underklasserne og blandt disse først og fremmest mod Bondestanden, der da var en ren og skær Underklasse i Modsætning til, hvad den er nu. Venstre var den Gang Bøndernes Parti, og i 1870 dannedes det forenede Venstre under Ledelse af Christen Berg og I. A. Hansen, og Partiet satte sig snart i Kampstilling mod Højre. Allerede 1873 blev der for Alvor taget fat paa at agitere en voldsom Stemning mod Højreministeriet, der ikke vilde rette sig efter Folketingsflertallet. Højres Presse og Talere raabte da nøjagtig den samme Beskyldning ud over Venstre, som Venstre og Højre nu slynger ud mod Socialdemokratiet. En Overløber-Godsejer, Landstingsmand Carlsen, skrev da bekymrede Breve til Venstremanden, Gaardejer N. J. Termansen i Bækkekredsen om at gøre sit til, at Christen Berg og hans Mænd blev sat fra Førerskabet.

»Er det ikke muligt,« skrev han, »at der i Stedet for det forenede Venstre under Bergs Førerskab kan blive dannet et besindigt Venstreparti, som kan føre Folket frem gennem en jævn og maadeholden folkelig Udvikling?«

I et andet Brev siger han:

»Saa længe Folket følger det forenede Venstre, der fører en ødelæggende Klassekamp om Magten for at bruge den i Klasseinteressernes Tjeneste, kan man ikke faa en sund Folkerepræsentation, et folkeligt Venstre (en sædelig fornuftig Fællesvilje .... Fællesskabsfølelse i alle Klasser), saa kommer man ikke ud af det nuværende Kaos.«

Og den bekymrede Godsejer og Hofjægermester slutter et af sine Breve med at sige, at han frygter, at Folkets Undergang er nær, om Christen Berg vedbliver at føre sin ødelæggende Klassekamp.

Jo, saaledes lød det i 1873 mod Venstre, da betegnedes Venstres Politik som en ødelæggende Klassekamp om Magten, som Venstre vilde have for at bruge den i Klasseinteressernes Tjeneste.

Nu som den Gang hører vi Beskyldningerne, men nu er det Venstre, der fremsætter dem mod os, bistaaet af det Højre, som Venstre den Gang rejste sig imod.

Venstres Kamp i 70-erne var en Klassekamp, men Højres Politik i 70-erne var ogsaa en Klassepolitik. Den gik ud paa at bevare Magten og

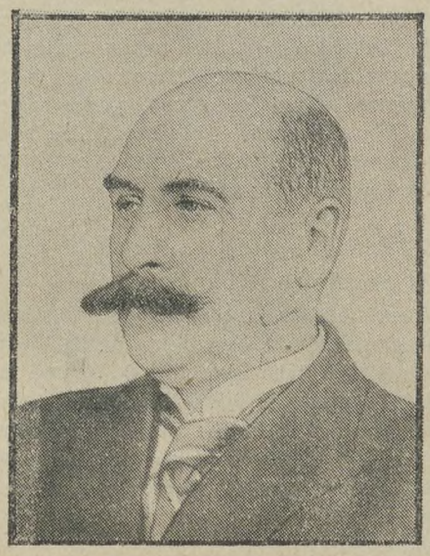

Fhv. Indenrigsminister Hauge.

Goderne for Godsejerne, Embedsmændene og Kapitalisterne i det hele taget. Venstre vilde føre Bondestanden frem til politisk og økonomisk Ligeret med andre i Landet. Det var Sagen.

Venstre Politik nu i 1926—27—28 er ogsaa Klassepolitik. Alle Ministeriet Madsen-Mygdals Love er vendt mod Underklasserne. Dets Forringelse af de sociale Love er det, og dets Skattelettelseslove er alene givet til Fordel for kapitalistiske Interesser.

I stort som i smaat er den antisocialistiske Politik og Agitation vendt mod Underklasserne og da specielt mod Lønarbejderklassen. Har en understøttet Arbejder faaet udbetalt en Understøttelse, som der ankes over, pustes Begivenheden op til en Højde, som var der Tale om en Statsforbrydelse. Forlader en Lønarbejder sin Plads, fordi Lønnen synes ham urimelig lav, varsles der øjeblikkelig om Ballade.

Venstrepressen forarges daglig over, at Arbejderne ikke vil finde sig i, at Lønnen vilkaarlig nedsættes; men den samme Presse forarges ikke over Købmandens Avance eller over at Lægernes Organisation dikterer høje Takster for Sygebesøg, eller over, at Aktieselskabsdirektører faar 25,000 Kr. i fast Gage plus 100,000 Kr. i Tantième. Men sker det, at en Arbejder rent tilfældigt har tjent en høj Dagløn, saa er man baade forarget og bekymret. Man indstiller Læserne paa at bukke for Døgenigten i Selvejerbil og harmes over, at en Lønarbejder kan tjene til at have er ordentligt Hjem.

Der er ikke blot Klassemodsætning i vort Land. Der er tillige Klasseuvilje, og denne søges systematisk opelsket og øget af den kapitalistiske Presse, og først og fremmest af Venstrepressen. Denne har nu ganske glemt, at Bønderne anført af Venstre, i 70-erne afviste Godsejernes Raad om at være pæne og sagtmodige. Arbejderne vil gøre det samme nu, fordi de ved, at alt, hvad en Klasse skal naa af politisk og økonomisk Frihed, maa den kæmpe sig til. Vi vil for Arbejderklassens egen Skyld være taktisk forsigtige, og vi vil det, som er ret og rigtigt; men vi vil ikke være Hyklere for os selv og andre og bilde Folk ind, at vi ikke vil nogen Klassekamp. Vi vil den Kamp og den Politik, som Underklassernes Interesser kræver og byder os at føre. Og i denne Kamp er ikke blot Lønarbejderen, men Husmanden og en god Del af Bondestanden dybt interesseret, ligesom mangen Middelstandsmand er det i Byerne og paa Landet. Husmandens Børn skal for en stor Dels Vedkommende friste Lønarbejdernes Kaar, ja, Bøndernes Børn maa ofte ty til Fabrikerne, og undertiden maa Bonden selv gøre det. Og hvad skal der blive af Købmanden og Haandværkeren, dersom Lønarbejderen kun fortjener til Brødet og den simpleste Dragt? Ja, jeg vil gaa videre og paastaa, at i det moderne industrialiserede Samfund er selve Samfundets Bestaaen afhængig af, at der tilvejebringes rimelige Levevilkaar for Lønarbejderne.

De Gamles Forbitrelse
mod
Regeringens Brutalitet.

Et Besøg hos den gamle, udslidte Kone i Venstresognets fattigste Hytte.

Paa Vej til et offentligt Møde i en af Nordsjællands Kroer kom en Medarbejder ved »Soc.-Dem.« forleden gennem et af denne Landsdels fedeste Sogne. Rundt om Landsbyen ligger de store Udflyttergaarde, prangende Bygninger og Markerne bugnende af Rigdom. I selve Byen er der kun en enkelt Gaard tilbage, Resten er nogle smaa, gamle, faldefærdige, straatækte Huse.

Solen er ved at forsvinde bag Bakken i Vest, da vi paa vor Vej gennem Byen ser en gammel, krogbøjet, udslidt Morlille sidde paa en Træbænk udenfor et af Husene.

Den gamle ser bittert smilende hen for sig, og da vi har faaet en Samtale i Gang, giver hun sig til at fortælle:

— Ja, siger hun, hvem der blot var ung, rask og rørig. Og dog, det ku' maaske ikke nytte noget. Jeg har Børn, ja, voksne Børnebørn, der alle er raske og gerne vil tage fat, men kun en enkelt af dem har noget at bestille. Ja, hvad mon de lever af, flere af dem faar jo ingen Understøttelse, og jeg Stakkel kan ikke mere hjælpe til paa nogen Maade.

— De har slidt haardt i det i Deres Tid?

— Ja, siger den Gamle, og efter en kort Pause fortsætter hun:

Jeg har arbejdet, jeg har slidt, siden jeg var en lille Pige. Saa langt jeg kan huske tilbage, har jeg været paa Færde, Dag efter Dag, fra tidlig Morgen til sen Aften, længe efter at Solen var gaaet ned. Min Mand, der desværre døde for flere Aar siden, stred ogsaa haardt for Føden til os, men Børneflokken blev stor, og det kneb tit med at faa de mange Munde mættet.

— Og nu har De Hvil?

— Aah ja, sukker den gamle Kvinde. Kunde De ikke have Lyst lige at se inden for i min Stue et Øjeblik?'

Vi gaar ind. En Stue, ja, saadan betegner hun det lille, trange, mørke Rum.

— Se, her lever jeg nu. Solen naar aldrig herind, fugtigt er her overalt, og i Kakkelovnen kan jeg næsten aldrig faa det til at brænde. Men hvad skulde jeg gøre, jeg nødtes jo til at flytte herhen.

— Nødtes?

— Ja, de tog netop de Penge fra mig, som jeg det andet Sted brugte til Huslejen. Det var, hvad der fra mig gik bort af Aldersrenten! Og en lille Smule Mad skal jeg dog have.

Den udslidte Morlil, der vel er over de firs, tier igen et Øjeblik. Med sin ene Haand gnider hun et Par Taarer væk fra de furede Kinder, den anden holder hun knyttet under Bordpladen.

— Naa, De skal til Vælgermøde, siger hun. Ja, her har De set, hvad jeg har at takke Manden derovre i Nabosognet, Madsen-Mygdal, for. De maa gerne fortælle andre om Deres Besøg hos mig, men sig saa samtidig, at jeg her fra Sognet skal være blandt de første, der ved Landstingsvalget møder frem for at styrte de Mænd, der har begaaet Skændselsgerningerne mod os.

Madsen-Mygdals onde Sæd spirer.

»Demokraten« har modtaget nedenstaaende anonyme Brev, der synes at vidne om, at Venstrebladenes Skriverier fænger i enkelte Individer, som ikke tænker selv. Vi gengiver den anonyme Skrivelse ordret, da Skrivemaade og Tankegang svarer saaledes til hinanden, at de ikke kan skilles, uden at Helhedsindtrykket forstyrres.

Skrivelsen lyder saaledes:

Til Sosialdemokraden i Aarhues.

Til Sosial-Demokraten-smusbladet.

Hves i ikke haaler op med Jeres Onskabsfulhed med Skriverier: — — og lige ledes Lyngse med hans Blaakade og lignede saa kan vi Lanmæn gådt hål hilt op med og levere Mælk — Flæsk — Kød osv til Byerne — eller bliver Prisene sat gåt op aalle steder. Det snakker vi allerede om alsteder. Nu kan I selv om det til videre. Vi gjør som vi vil.

Statnamister Masen Mykdal skal nok give Eder den velfortjente Afklpsing.

Eller kan Rytter:

Flere Lanbor.

Derefter følger nogle Bogstaver i 5 Grupper, som formentlig skal angive, at der er 5 modige Venstremænd, som er delagtige i den anonyme Skrivelse.

Kommentar er overflødig. Produktet taler for sig selv.

Det viser, at Madsen-Mygdal og hans Presse til Fuldkommenhed har nemmet den Kunst at kalde paa Storbøndernes daarligste Instinkter.

Ugens Hændelser.

Den store engelske Fagforeningskongres aabnedes den 4. September i Swansea. Der var mødt 600 Delegerede for ca. 4 Millioner Arbejdere. Kongressen vil behandle et Udkast til Sikring af Freden paa Arbejdsmarkedet.

*

Der er i Boston paa Foranledning af Sacco-Vanzetti Mindekomitéen afsløret en af den dansk-amerikanske Billedhugger Gutzon-Borglum fremstillet Mindetavle for Sacco og Vanzetti. Mindetavlen indeholder foruden de 2 henrettede Arbejderes Billeder i Relief følgende Inskription:

»Hvad jeg ønsker mere end alt andet i denne sidste Angstens Time er, at vor Sag og vor Skæbne maa blive forstaaet som den i Virkeligheden er, og tjene som en levende Lære til Frihedens Magter, saa at vor Opofrelse og Død ikke har været forgæves.

*

Den danske Gesandt i Berlin Herluf Zahle, er ved Folkeforbundets 9. Delegeretforsamling i Geneve bleven valgt til Aarets Præsident.

*

39 Nationer har til Dato enten officielt eller uofficielt tilkendegivet deres Hensigt om at tiltræde Kellogg-Pagten — den amerikanske Anti-Krigspagt.

*

Det internationale Transportarbejderforbund har paa et Møde i Amsterdam besluttet at sende en Deputation til Finland under Ledelse af Lyngsie.

*

Murerorganisationerne i Danmark, Sverrig, Norge og Finland har paa en fælles Konference besluttet at danne et Kampfond under Navn af »Murernes skandinaviske Fond«. Ved en tidligere Konference i Stockholm blev det overdraget det svenske Forbund at udarbejde Forslag til et saadant Fond. Dette er nu gjort, og Forslaget er godkendt af de andre nordiske Landes Organisationer.

*

Den forløbne Uge har bragt en Nedgang i Arbejdsløshedstallet paa 196 — nemlig fra 37,269 til 37,073 arbejdsløse.

Landarbejderne har 1114 ledige og en Nedgang paa 115.

Tallet er dog, som vi tidligere har fremhævet, ikke noget Udtryk for den virkelige Situation, idet mange arbejdsløse paa Grund af Regeringens Nedskæring ikke oppebærer Understøttelse og derfor ikke bliver afkontrolleret. Det virkelige Arbejdsløshedstal ligger derfor betydeligt højere.

*

Efter hvad »Le Matin« meddeler fra Le Havre, har Arbejdsgiverne erklæret Lockout overfor Havnearbejderne paa Grund af forskellige Optrin i Havnen.

Husk at bestille

Landarbejderbladets Agitationsnummer.

Se Bestillingssedlen paa Side 14.

Den store Russer: Leo Tolstoi.

Et gammelt Billede af Leo Tolstoi, pløjende sin Jord.

Den 10. September er det 100 Aar siden Tolstoi fødtes. Der skal være store Festligheder i Rusland i den Anledning. Man vil maaske endda derovre forsøge at gøre Tolstoi til Bolshevik. Det vil nu blive en overordentlig vanskelig Historie. Der skal eminente Fortolkningskunster til, om det skal lykkes at give Tolstoi blot et lille Sovjet-Emblem i Knaphullet.

✣

Tolstoi regnes med Rette for at være en af de store Russere. Det er faa, der ikke har anerkendt ham. Hamsun var en af de faa. I sin Ungdom skrev han saaledes om Tolstoi: »Nogen stor Aand er Tolstoi ikke. Hans Aand er i sin Art og Beskaffenhed saa inderlig almindelig som vel mulig, og hans Lære ikke en Haandsbred dybere end Frelsesarméens Hallelujasioner. Hils Tolstoi med det, at jeg gi'r ikke en Styver for hele hans væmmelige Udstillingsgodhed«.

✣

Der er en hel Del af en Prædikant i Tolstoi. En Del siger endda, at han er en Apostel. Men det er nu nok lidt overdrevet. Det var Tolstoi ikke stræk nok til at være. Han laa under for sin Familie. Han vilde realisere sine Godser til Fordel for de fattige. Men hans Familie satte sig imod. Han vilde skænke sine Værker til Menneskeheden. Men Familien satte sig imod — og fik sin Vilje.

Og Tolstois Flugt fra Hjemmet er vel egentlig heller ikke en Apostel værdig, trods de mange rørende Træk, der er i den. Hans Dødsseng blev præget af Tidens Sensationsjag. Journalisterne sværmede, Fotograferne arbejdede, Telegrammerne svirrede Verden over. Den gamle Digter og Reformator, der laa der og skulde dø, borte fra det Hjem, han havde forladt, blev som Midterpunktet i en Film.

Men maaske er Tiden bleven saadan, at en Apostel skal dø paa den Maade.

✣

Tolstoi vilde skabe den smukke, retfærdige Verden paa Religionens Grundlag — den gamle, den primitive Religion, som Jesus og Petrus skabte. Naar han ser Fattigfolkets Nød og knugende Elendighed paa den ene og Overklassens Luksus paa den anden Side, ser han paa denne Afgfund mellem Menensker gennem Urkristendommens Briller. Det store for ham ved Jesus' Religion var Kærlighedsbudskabet. Og en Verden, hvor de fleste lider for at et Faatal kan leve i Luksus, er ikke en Kærlighedens lyse og venlige Verden. Kærligheden er alt for Tolstoi. Han skriver om de andre Religioner og deres Forhold til Kærlighedsbudskabet og siger:

»Men ingen af disse Religioner gjorde denne Dyd til Grundlag eller ledende Princip for Livet (saaledes at alle Handlinger maatte rette sig efter dette Princip), saaledes som det gjordes af Kristendommen, den sidste af alle Religioner. I alle førkristne Religioner ansaas Kærligheden for een af Dyderne, men ikke for det, som Kristendommen siger, den er: metafysisk: Grundlaget for alt, praktisk: Den højeste Lov for det menenskelige Liv, d. v. s. den Lov, som ikke tillader nogen Undtagelse«.

Tolstoi hadede derfor den officielle Kirke og bekæmpede den til det yderste og nægtede paa sit Dødsleje at forlige sig med den. Og denne Tolstois Gigantkamp mod Kirken er, især set med russiske Øjne, revolutionær. Den russiske Kirke bandt Folket, knugede det ned. Tolstoi rokkede ved Pillerne , der bar denne Kirke, han var som en Storm, der rensede ud. Bolsjevikerne har en Del at takke ham for paa dette Omraade. Men han stormede den ortodokse Kirke udfra helt andre Synsvinkler end de, der har været raadende hos Bolshevikerne.

✣

Men Klassekampen forstod Tolstoi ikke. Revolutionen i 1905 kalder han for »den elendige, dumme Revolution«. Han drømmer om, at den gamle, kristne Kærlighedsreligion vil besejre Verden og gaa ind i Menneskesindene og skabe en ny Jord. Politik holder han sig fra. Han siger: »Vildfarelsen ved alle politiske Doktriner (de mest konservative som de mest fremskredne), som har ført Menenskene til deres nuværende, elendige Stilling, er altid én og den samme. Nemlig den, at man ansaa og endnu anser det for muligt at forene Mennesker med Magt, saaledes at de alle uimodstaaeligt skulde underkaste sig et og samme Livsskema«.

✣

Tolstoi fejres Verden over — men vel paa forskellig Vis. Nogle fejrer Kunstneren, andre Profeten, der sang den store Salme om Kærlighed blandt Mennesker, andre vil fejre ham som Kirkestormeren. I disse Dage, hvor Nationernes Stormænd har været samlede om Fredspagten, kunde man aktuelt fejre ham som den store Antimilitarist.

Under dansk Flag
direkte
til Canada

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Landstingsflertallet kan erobres den 14. September.

Som Forbryderen kredser om Aastedet kredser Højre- og Venstrepressen om Landstingsvalget og dets eventuelle Udfald. Som Drengen, der har været ulydig og uartig, venter de skælvende paa Folkets Dom.

Bladenes Artikler bringer daglig Budskab om deres sjælelige Lidelser og deres angstfulde Sind. Daglig drøfter de, om Folket vil lade Naade gaa for Ret, eller om Retfærdigheden skal ske Fyldest, saa deres og Reaktionens Saga er ude.

For nogen Tid siden skrev Ingeniør Korsgaard en Artikelrække i et Højreblad om Landstingsvalgets mulige Udfald. Han kom nu til det for Højrepressen saa trøstelige Resultat, at Socialdemokratiet maaske kunde erobre et Mandat fra Venstre i Sydjylland, skønt helt sikkert var det ikke. Dersom de Konservative rigtig strammede sig an, kunde de maaske tage Mandatet. Ellers syntes der ikke at være nogen Fare for Socialdemokratiets Erobringer andre Steder i Landet. Bevares vel, der kunde jo ske Overraskelser, dersom de konservative Vælgere glemte deres fornemste Pligt o. s. v., derfor maatte de konservative Vælgere endelig ikke glemme, at de var Bolværket mod den fæle Socialisme, og at Landets fremtidige Velfærd og Lykke afhang af, at de stemte og stemte rigtig.

Senere Artikler i Højre- og Venstrepressen vidner dog om, at det var en temmelig raataget overlegen Ro for det tilstundende Landstingsvalg, der kom til Orde. Men naturligvis, kunde man slaa Modet ned hos Arbejderne ved at forklare, at de alligevel ikke kunde vinde ved Landstingsvalget, saa var Sejren jo halvt vundet for Reaktionen.

Men saadan gaar det ikke.

Sandheden er, at

Socialdemokratiet kan erobre Landstinget,

og at det erobrer det, naar blot enhver demokratisk tænkende Kvinde og Mand gør sin Pligt.

En Sammenstilling af Folketingsvalget i Septbr. 1920, Landstingsvalget 1924 og Folketingsvalget 1926 viser det.

Ved Folketingsvalget i September 1920 havde Socialdemokratiet i København, paa Fyn og i Nordjylland 219,563 Stemmer. Ved Landstingsvalget i 1924 havde det i de samme Kredse 169,919 Stemmer eller 77,3 pCt. af de ved Folketingsvalget afgivne Stemmer.

For Venstre derimod var Tallene 1920 170,372 Stemmer, 1924 99,031 Stemmer eller 50 pCt. af Folketingsvælgerne.

De Radikale havde 62,5 pCt. af deres Folketingsvælgere i 1920 og de Konservative 70 pCt., idet det maa erindres, at det i 1924 hensmuldrede Erhvervspartis Vælgere var gaaet til de Konservative.

Medens de andre Partiers Procent af Folketingsvælgerne i 1920 svinger ret stærkt, er Socialdemokratiets Vælgerprocent til Landstinget derimod meget konstant i alle 3 Kredse, nemlig 77,8 i København, 78,5 paa Fyn og 76 i Nordjylland. Tallene for de andre Partier var for de Radikale henholdsvis 62, 64 og 60 pCt., Venstre 30, 64 og 60 pCt., Konservative 69, 78 og 66,6 pCt.

Nu har Forholdene siden Folketingsvalget i 1926 formet sig paa mange Maader meget lig Forholdene fra Septembervalget i 1920 til Landstingsvalget i 1924. Venstre har i 2 Aar været ved Roret og ladet sine Velsignelser regne over Landet. Har Perioden her kun varet 2 Aar, saa har Madsen-Mygdals Regering til Gengæld endnu skarpere, mere haardhændet og brutalt end Neergaards Regering vist sit Sindelag overfor det arbejdende Folk.

Valget den 14. September.

Landstingsvalget og Stemmeafgivningen vil antagelig derfor i Forhold til Folketingsvalget i 1926 forme sig meget lig Forholdet mellem Folketingsvalget 1920 og Landstingsvalget i 1924.

Selv om man er beskeden og regner med, at Socialdemokratiet ved Landstingsvalget ikke faar 77,3 pCt. af dets Vælgere fra sidste Folketingsvalg, og selv om man samtidig er saa generøs at mene, at Venstre vil opretholde den højeste Procent, det fik i 1924, nemlig 64 paa Fyn, og samtidig antager, at Højre, sin fuldkomment fiollede Politik overfor Industrien til Trods, vil være i Stand til at opretholde sine 70 pCt. som Gennemsnit, samt at de Radikale kan opretholde blot 60 pCt. af Vælgerne fra Folketingsvalget, hvro de i 1914 opretholdt 62,5 pCt., saa vil Socialdemokratiet alligevel kunne erobre Flertallet i Landstinget sammen med de Radikale, hvad der vil ses af følgende:

Ved Folketingsvalget i 1926 var Stemmetallene:

Paa Bornholm.

Socialdemokratiet 7358, 75 pCt. heraf giver godt 5500, som Socialdemokratiet her skulde have ved Landstingsvalget. De Radikale fik 950, 60 pCt. heraf giver 570. Tilsammen giver det 6070 Stemmer.

Venstre havde 6203 ÷ 36 pCt. = 3960 Stemmer. De Konservative fik 2584 ÷ 30 pCt. = 1808. Tilsammen 5768 Stemmer.

Her har Demokratiet altsaa en Overvægt paa over 400 Stemmer. Det bornholmske Landstingsmandat skulde herefter tilfalde Socialdemokratiet.

Paa Sjælland, Lolland-Falster m. m.

var Stemmerne fordelt saaledes:

Soc. 109,005 Stemmer, 75 pCt. heraf: 81,750. Radikale 50,626, 60 pCt. heraf: 30,375 Stemmer.

Venstre 81,300 St. ÷ 36 pCt. = 52,032. Konservative 60,715 ÷ 30 pCt. = 42,500.

Det giver 112,125 Socialdemokrater og Radikale mod 94,542 (Venstre og Konservative).

Det sikrer Socialdemokratiet 5 Mandater, de Radikale 2, medens Venstre og Konservative maa nøjes med 5 tilsammen.

Altsaa kan ogsaa her erobres et Mandat fra Venstre.

Sydjylland.

Her vil Venstre antagelig tabe ekstraordinært stærkt, men der ses her bort fra.

Stemmetallene i 1926 var: Socialdemokratiet 107,472 St., 75 pCt. heraf 80,604. Radikale 23,876 ÷ 40 pCt. = 14,325. Venstre 131,917 ÷ 36 pCt. = 84,426. Konservative 53,223 ÷ 30 pCt. = 37,256.

Det giver 104,480 Socialdemokrater og Radikale mod 121,682 Venstre og Konservative.

Det skulde her sikre Socialdemokratiet 6 Mandater, de Radikale 1 Mandat, Venstre 6 og de Konservative 2.

Her kan Socialdemokratiet tage 2 Mandater fra Venstre, og saa er **det absolute Flertal i Landstinget erobret.**

Der kan her blive et Slagsmaal mellem Højre og Venstre om, hvorvidt Højre skal have 3 eller 2 Mandater og Venstre have 6 eller nøjes med 5, men det interesserer os mindre. Hovedsagen er, at vi her kan tage 2 Mand.

Nu er der i dette set ganske bort fra Retsstatspartiets Vælgere og for Sydjyllands Vedkommende fra det tyske Parti samt fra Cornelius Petersen og det nyoprettede Lei-Parti. Naturligvis kan disse Partier øve nogen Indflydelse paa Udfaldet, navnlig i Sydjylland, men for det første kan de intet Steds faa valgt nogen Landstingsmand selv, for det andet er der vist meget faa af Retsstatspartiets Vælgere, der stemmer paa Høire og Venstre efter Forslaget om Amtsskatternes Omlægning, og man kan vanskelig tænke sig, at det tyske Parti, der i Sydjylland mønstrede over 10.000 Vælgere, stemmer sammen med Høire eller Venstre ved Landstingsvalget. For dem betyder Valget vel kun en Optælling af deres Tilhængere. Altsaa en Mønstring eller Demonstration.

Det passer saaledes ikke,

naar Venstre og Høire vil slaa Modet hos Arbeiderne ned med at fortælle, at vi ikke kan erobre Flertallet endnu. Vi kan netop styrte det reaktionære Flertal i Landstinget, vi kan pille Madsen-Mygdal og hans Regering ned af Taburetterne ved Valget den 14. September.

Det gælder blot om, at Arbeidere og Smaakaarsfolk forstaar, hvad der staar paa Spil for dem selv og deres Børn.

Det gælder om, at vi tilfulde forstaar, at nu har vi Chancen for at styrte Reaktionen og sikre Landet en demokratisk Udvikling i Fremtiden.

Oscar Levinsen.

Slavekontrakterne.

Lad os give Offentligheden Besked om dem.

»Landarbejderbladet« har i den sidste Tid gentagne Gange beskæftiget sig med de skamløse Arbejdskontrakter, Godsejere og Storforpagtere opretter med deres faste Arbejdere. Gennem udførlige Uddrag af Kontrakter fra Herløvgaard og Knabstrup har vi vist, hvorledes Arbejderne ved disse Kontrakter fuldkomment prisgives Arbejdsgivernes Forgodtbefindende baade med Hensyn til Arbejdstid, Afskedigelsesfrist og Benyttelse af den overladte Tjenestebolig, hvorledes Arbejderne maa underskrive ydmygende Erklæringer om, at Ulydighed, Trods og Opsætsighed mod »Arbejdsherren« er Forbrydelser, der straks kan straffes, ved at Arbejderen gøres brødløs og husvild, ja, at man endogsaa rolig forudsætter, at Arbejderen er en Tyveknægt og derfor foreskriver ham, at han ikke maa befatte sig med Jagt og Fiskeri — selv om dette er nok saa lovligt —, og han værs'go' har at købe sit Hønsefoder hos Arbejdsgiveren — naturligvis for at kontrollere, at han ikke stjæler det.

Det er selvfølgelig ikke alene paa Herløvgaard og Knabstrup, at saadanne Arbejdskontrakter findes. Der er desværre mange, mange andre Gaarde, hvor man dels af Uagtsomhed fra Arbejdernes Side, dels ogsaa af Ligegyldighed og nogle Steder grundet paa manglende Organisation arbejder under lignende Slavekaar, ja endogsaa arbejder under Kontrakter, ved hvilke Arbejderen har fraskrevet sig sin grundlovsmæssige Ret til at være Medlem af sin Organisation. Trods alt Pinstrups Skraal om Fagforeningstyranniet har man dog endnu ingen Steder, selv paa den bedst organiserede Arbejdsplads, set Arbejderne stille Krav om, at Arbejdsgiveren ikke maa være Medlem af Arbejdsgiverforeningen, — man har forøvrigt heller aldrig forlangt det modsatte af en Arbejdsgiver, — men Forpagterne og Godsejerne, der nu raaber med »Frihed« som en Pærepranger raaber med stødt Frugt, de generer sig ikke for som Betingelse for at købe en Mands Arbejdskraft til Hungerpris at kræve, at han først skal give Afkald paa den mest elementære Menneskeret: Retten til at staa solidarisk med sine Standsfæller.

Lad os da i denne Tid tage os for at oplyse Offentligheden her i Landet om, hvordan det staar til med Landarbejdernes Frihed, hvor de arbejder uden Overenskomst og uden den Beskyttelse, som Organisationen er. Lad os i »Landarbejderbladet« og den socialdemokratiske Dagspresse holde dem frem, en for en, alle disse storskraalende Landjunkere, der altid er forrest i Hylekoret om Organisationstyranniet og om de frihedsfjendske Fagforeninger. Lad os vise Alverden, at er der her i Landet Brug for en Tugthuslov, saa er det ikke overfor fattige og fortrykte Landarbejdere, men langt snarere overfor de Skraalhalse, som i Frihedens Navn træder enhver Menneskeret og -frihed i Støvet.

Send os her til Kontoret Genparter af karakteristiske Slavekontrakter fra vore store Gaarde — der er desværre nok af dem —, og vi skal i den kommende Tid gøre dem til Genstand for nærmere Omtale.

Vilhelm Rasmussen.

Ved Børsspil og Banksvindel og først og fremmest ved en topmaalt uduelig og umulig Ledelse af Produktionen, har Overklassen bragt vort Lands Erhvervsliv ud i den nuværende Krise, hvor store Dele af de industrielle Virksomheder ligger stille. Stagnation og Tilbagegang har i de sidste Aar kendetegnet Erhvervslivet.

Hvorfor har Madsen-Mygdals Regering intet foretaget sig?

Ovenstaaende Tegning illustrerer fortræffeltigt dens Indsats paa dette Omraade. De Tusinder af ulykkelige, der som Arbejdsløse er blevet Ofre for Erhvervskrisen, har Regeringen derimod foretaget sig adskilligt overfor: den har stoppet for alle Hjælpekilder og gjort det umuligt for dem paa hæderlig Vis at skaffe Udkommet til sig selv og deres Familier.

Den frie Bonde — Den bundne Arbejder.

Skoven staar i sin fejreste Pragt, Flagene smælder for Sommerblæsten, om den flagsmykkede Talerstol flokkes Folk fra fjernt og nær, Selvejerbiler staar i lange Rækker. — Nu sætter Musiken ind, og det bilejende Folk istemmer:

»Jeg er en simpel Bondemand
kun jævn og ligefrem.«

Folket er forsamlet for at høre »Høvdingen« holde »sin eneste Tale«.

Nu tager han til Orde, og betaget lytter den troskyldige danske Mand og hans trofaste Kvinde til Høvdingeordet, hvorledes det er ved frit, uafhængigt, selvstændigt Virke, uden Baand eller Tvang af nogen Art, ved »de frie Kræfters Spil«, at Bonden har løftet sig selv og er steget fra de gamle Dages Trældom og til vor Tids bilkørende Slægt. — Men, naar mørke Skyer dog hviler over vort skønne Land og truer med at ødelægge Bondens Virke, saa der vanskeligt kan blive Penge baade til Prioritetsrenter og Benzin samt, hvad der ellers løber paa, ja da er Skylden, saa sikkert som to og to er fire, Arbejdernes, thi de har bundet sig selv og Samfundet med i Organisationernes snærende Baand, der hindrer ethvert Initiativ og truer med at kvæle os alle. — Et Leve for at Danmark, der har sprængt disse Baand, aabnet Sluserne for de frie Kræfters Spil, og gjort hver Mand til Herre i sit eget Hus, et Leve for Erhvervsfrihedens, for Venstres Danmark.

»Han har Ret,« sagde Boelsmaden, der havde taget sin Broder Københavneren med hen at høre Høvdingen, »han har Ret, det er da sikkert og vist, det er Jeres Fagforeninger, og Jeres stivnede Lønsystem, der er Skyld i Krisen, Fagforeningernes Tvang maa brydes. — Loven om Erhvervsfrihed maa fremmes.«

»Er du nu helt sikker paa, du har gennemtænkt den Sag?« spurgte Broderen, »min Løn er da dalet med næsten 50 pCt. siden 1921, og ved du for Resten, hvordan Fagforeningerne er bleven til?«

»Nej, det har jeg aldrig hørt.«

»Ser du, der var en Tid, da store Dele af Arbejderne i København, ja, paa Landet med, var paa Sognet —, det kan vi jo huske fra vi var Børn —, i København er det snart 60 Aar siden. Da begyndte nogle Arbejdere at slutte sig sammen, de lavede en Fagforening. De sagde saa til deres Arbejdsgivere, at de ikke vilde arbejde under en bestemt Løn, hvorpaa Arbejdsgiveren ofte svarede, saa kan I gaa, jeg kan let faa andre Folk. Disse andre Folk var altsaa Hindringen for, at vi kunde faa bedre Kaar. Du forstaar, vi med alle til Raadighed staaende Midler maatte hindre disse Aander i at komme til, det gjaldt vores Hjems Velfærd. Men Arbejdsgiveren havde Politi osv. paa sin Side, og det kostede Tid og Møje at faa samlet saa mange Arbejdere sammen, at Arbejdsgiveren maatte bøje sig. Og hvorledes skulde vi faa blot en eneste til mod sin Vilje og Overbevisning at gaa med i en saadan Kamp, — umuligt. — Det var Nødvendigheden, der fik Folk ind i Fagforeningerne, og de, der kom derind, var jo mig og alle os andre, der ikke var Plads til herude, — naar du nu bare tænker, hvor mange her fra Byen, der er rejst til København og Købstæderne, saa kender du jo straks en god Del Fagforeningsfolk; tror du, de er blevet Mennesker, der lader sig lede af helt andre Bevæggrunde, end du?«

»Jo — men vi maa sælge vore Varer til Verdensmarkedets Pris, I vil have Jeres Arbejde betalt efter Jeres egen Pris.«

»Mon det nu passer helt, er det ikke snarere saaledes, at I gennem Jeres Andelsorganisationer sætter alt, hvad I formaar ind paa at faa det mest mulige for de Varer I sælger, og for at give det mindst mulige for dem, I køber, alt under Hensyn til Tidens Forhold, ganske som vi under Hensyn til Tidens Vilkaar søger at faa det mest mulige for den eneste Vare, vi har at sælge, nemlig vor Arbejdskraft.

»Det er der naturligvis noget i; men vore Andelsorganisationer er jo helt frivillige, enhver kan være indenfor eller udenfor ganske som han lyster; men Jeres Fagforeninger er dog det rene Tvang og Tyranni, for uden at være Medlem kan ingen jo faa Arbejde.«

»Det er rigtigt, at vi bestræber os for, at alle, der arbejder, kommer ind i Fagforeningen, men de staar aabne for alle, som Arbejdsgiveren antager, og naar visse Fagforeninger har søgt at begrænse Tilgang, skyldes det udelukkende, at Medlemerne har store Forpligtelser overfor Arbejdsløsheden. — Men, kan nogen drive Landbrug, som det nu drives ude paa Landet, uden at underkaste sig Andelsbevægelsens Regler?«

»Jo, det kan alle og enhver, vore Organisationer er frivillige, vi Landboere hverken taaler eller øver Tvang.«

»Du er vist paa den forkerte Side, tror du, du selv kan faa Lov at kærne Smør eller slagte Grise og sende det til England?«

»Hvem skulde dog forbyde mig det, men det kan ikke betale sig for mig, derfor er jeg Medlem af Mejeriet, Slagteriet og Ægsalgskredsen, men det er en helt frivillig Sag.«

»Nej, du er fejlt underrettet, der er ganske bestemte Regler. Lad os tage Smørret. Du ved at Smør, der udføres her fra Landet, bærer Lurmærket; men hvem som helst kan ikke benytte Lurmærket. — Det er ved Lov fastslaaet, at kun Mejerier, der kan opvarme Mælk og Fløde til 80 Gr., og som underkaster sig Forsøgslaboratoriets Smørbedømmelser, kan faa Ret til at anvende Lurmærket, og hvis denne Bedømmelse falder uheldigt ud, bliver Retten til Lurmærket fradømt Mejeriet. — Altsaa en Lov giver Politiet Ret til at undersøge Mejeriernes Indretning og Arbejdsmaade, og hvis det konstateres, at Opvarmningen ikke er overholdt, idømmes Bøde. I Aaret 1926 er Mejerierne saaledes tilsammen idømt Bøder paa over 15000 Kr. — Paa Anfordring skal sendes Smør til København, og af Bedømmelsen af dette afhænger Eksporten, 16 Mejerier har i 1927 været fradømt Lurmærket. Det er vel det, Du kalder, at Mejeriet er Herre i sit eget Hus?«

»Ja, men passer det da virkeligt?«

»Jo, det passer, og hvordan er det, kalder I Jer ikke ogsaa Frihandelsmænd og Frikonkurrencefolk?«

»Jo, al Toldbeskyttelse og alle Baand paa Erhvervslivet og Friheden er af det onde.«

»Naa, det tænkte jeg nok; men hver eneste Drittel udenlandsk Smør, der kommer her til Landet, skal stemples »Udenlandsk«, og naar Du altid træffer Margarine i ovale Bøtter, skyldes det Lovens Bud.«

»Men Folk maa da ogsaa have Ret til at vide, hvad de køber.«

»Indrømmet, men tror Du ikke, at Bestemmelserne først og fremmest skyldes, at Landbruget vil sikre sig Udbyttet af sit Arbejde, og sikre sig mod at blive misrekommandert og derved trykket ned i Pris?«

»Jo, det er der vist noget om.«

»Men kan Du da ikke forstaa, at ogsaa vi Arbejdere maa have Ret til at hindre, at vort Arbejde bliver trykket ned i Pris ved Udenforstaaendes Underbud.«

»Enhver maa da have Lov at arbejde for den Betaling han vil?«

»Hvis det, Du der siger, er rimeligt, er det saa ikke urimeligt, at en Mand ikke maa pakke Margarine ind i det Papir, han vil, og lave Smør og sælge det, som han kan?«

»Det er jo i og for sig rigtigt.«

»Ser Du, Sagen er ikke endt med Smør og Margarine. Flæsk maa kun udføres af Slagterier, der har Ret til Lurmærket, og Svinene skal baade før og efter Slagtningen synes af en Dyrlæge, saa Du kan altsaa ikke selv slagte en Gris og udføre Flæsket. Ogsaa om Æg

er der strenge Bestemmelser, hvert eneste Eksportæg skal stemples, og bliver synet, saa Du en skønne Dag kan faa at vide fra Æggesamleren, at de paa Pakkeriet har opdaget, at der var tre raadne Æg blandt den sidste Levering. Ja, der er endog nylig kommet Forbud mod Anvendelse af Ordet »Kunsthonning«.

Forøvrigt passer Talen om, at det er Bonden, der har reist sig selv af Fornedrelsen, heller ikke, det er altsammen sket under Loven og Statens Værn og Bistand. — Stavnsbaandet blev hævet ved Lov, Hoveriets Begrænsning og Afløsning skete under Lovens Bistand, Udskiftningen blev paabudt ved Lov, ved Lov blev Herremændene forhindret i at nedlægge Bøndergaarde, Selvejet fremmedes ved Lov, Loven forbyder dig, at lægge din Nabos Hus sammen med Din Lod. Der er Lov om Hegn, og om Afledning af Vand. Og skønt Jeres Ledere taler om, at Landbruget gaar uden Krykker, saa er der næsten ikke den Ting I laver i Jeres Foreninger, uden det har Statstilskud. Man kan saaledes med Rette sige, at ligesom en Have kan blive smuk, naar den er omgivet af et Læbælte, saa skyldes det danske Landbrugs høje Stade dette, at man gennem 150 Aar ved Love har sat et tættere og stedse tættere Læbælte om dets Virke.

Men Du skal dog lige se en Lov, der blev vedtaget sidste Vinter, og som jeg netop har hos mig, det er Loven om Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen.

§ 1. hedder bl. a.: Det paahviler enhver Ejer af Kvæg, og enhver, der fører Tilsyn med Dyrene, at anmelde til Politimesteren, Sognefogden eller Dyrlægen, hvis nogen Ko vækker Mistanke om at være angrebet af Tuberkulose. Naar Dyrlægen forefinder Tilfælde af Tuberkulose, hvad enten han er udsendt eller kommet i privat Praksis, skal han lade Sagen undersøge paa Laboratoriet, og er Tuberkulose til Stede, skal Landbrugsministeren drage Omsorg for, at Koen nedslaas.

Landbrugsministeriet kan lade foretage alle fornødne Undersøgelser, hvortil 50,000 Kr. stilles til Raadighed aarlig.

§ 2 forbyder Anvendelse af Mælk og Kød fra tuberkuløse Køer.

§ 3. Fastsætter Regler for Erstatning, der udredes af Staten.

§ 4 fastsætter Bøder fra 20 til 500 Kr. for Overtrædelser.

Altsaa Madsen Mygdal har sat hver eneste Kvægbesætning i Landet under Politi- og Dyrlægekontrol, og angaaende denne og lignende Love udtaler selve Pinstrup som Formand for Landbrugsraadet:

Den Linje, Landbruget med Hensyn til Lovgivningen har ønsket at følge, er ved frivilligt Arbejde at naa saa langt frem mod Maalet, at kun ganske enkelte Mejerier ikke frivilligt har villet underkaste sig Reglerne, hvorefter man henvender sig til Lovgivningsmagten for at faa Reglerne autoriseret for alle under Landbrugsministeriets Tilsyn .

Pinstrup siger, vel er vi fra Landbrugets Organisationer i Stand til og villige til at gøre et betydeligt Arbejde for at holde vore Forhold saaledes i Orden, at vi kan holde vore Eksportvarer oppe paa et højt Stade; men en eneste Slyngel eller Dumrian kan nedbryde den Tillid, som 1000 gode Mænd bygger op, og nedbrydes Englands Tillid, da er vore gode Dage til Ende.«

»Jeg forstaar Nødvendigheden af denne Politik og underkaster mig den«, svarede Boelsmanden.

»Nuvel, kan Du da saa ikke forstaa, at vi Arbejdere ogsaa ønsker at forhindre vore Slyngler og Dumrianer i at nedbryde Værnet om vort Hjem, som Pinstrup ønsker det om sit. Men der er den Forskel, at vi og vore Repræsentanter følger Pinstrup, naar det gælder at sætte Lovens Gærde om ham og hans, medens Pinstrup pudser Politi og Dommere paa os, som man pudser gale Hunde paa Folk, og nu vil han benytte Rigsdagen til ved Loven om Erhvervsfrihed, den vi kalder Tugthusloven, at nedbryde det Gærde, vi i Frihed og ved eget Arbejde har sat om os og vort.«

De var kommet hen til Spiseteltet. Hvem stod der? Købstadens velfriserede Sagfører, ham, der havde været den drivende Kraft i alle Tvangsauktioner gennem mange Aar, Bestyrelsesmedlem i Sagførernes statsautoriserede Fagforening, og han talte: »Lad os slutte Kreds om ham, der vil sprænge Organisationernes snærende Baand, ham der vil lede Frihedens forfriskende Strøm over Landet, ham, der ved Nedsættelse af den Skat paa sand Flid, som Formueskatten er, vil øge vort Initiativ. — Høvdingen leve!«

Længe gik de tavse hjemad langs det bølgende Korn, til sidst sagde Boelsmanden: »Jeg har jo nok haft mine Tvivl om Nedskæringens Rimelighed, som nu Sygekasseloven, at de kunde hitte paa at nedsætte Formueskatten har jeg aldrig kunnet begribe, og nu ham Prokuratoren: I gamle Dage var de Folk da Højremænd, — — — fra den Slags Folk er aldrig kommet noget godt. Og nu alt det du har udredet her i Aften, ja, hvis det er rigtigt, da forekommer det mig, at »Høvdingen« og de alle sammen taler stik imod den indre Overbevisning, som dog maa have været Ledestjernen i deres hele Livsvandel som Andelsfolk. — Hvad om vi arbejdende Mænd i By og paa Land enedes om at sætte Hegn om vort Arbejdes Frugt.« —

Himlen var rød, hvor Solen sank, og den koglende danske Nat forstyrredes kun af Billygternes flakkende Skær og de uartikulerede Hornsignaler, fra det bilkørende Folks Tog. — Men de to Brødre gik længe og talte paa Stien langs det bølgende Korn.

Fred. Vedsø.

Det bærende Erhverv.

Landbruget er det bærende Erhverv, det er ubestridelig rigtigt, for saa vidt som det er gennem Landbrugseksporten, vort Land faar den største Del af sin Indtægt, men desværre indskrænkes Antallet af de Folk, der kan ernære sig ved Landbrug, i en uhyggelig Grad.

I 1911 ernærede Landbruget 512,000 Familieforsørgere, i 1921 var Antallet gaaet ned til 470,000 og heri var endda indgaaet 25,000 fra Sønderjylland, d. v. s., at i dette Tiaar er i det gamle Land Antallet af Familieforsørgere, der finder Beskæftigelse ved Landbrug, gaaet ned med 63,000.

Industri, Handel og Haandværk skal saaledes tage ikke blot sit eget og Landbrugets Fødselsoverskud, men hvert Aar adskillige Tusinder derudover, saa det er ikke mærkeligt, at Forholdene bliver vanskelige.

Høvdingen, Madsen - Mygdal, hævder imidlertid med den groveste Foragt for Kendsgerningerne, at Grunden hertil er den, at Folk søger ind til Byerne, fordi den store Løn vinker.

Han ved det er U s a n d h e d! Han ved, at der gaar Tusinder af Landarbejdere ledige, som ikke kan finde Beskæftigelse.

Og der er kun to Midler til at skaffe de ledige Hænder Beskæftigelse: Lettere Adgang til den d a n s k e J o r d og Foranstaltninger, hvorved Industrien faar Midler til Modernisering og Billiggørelse, til Oparbejdelse af Eksportmarkeder og Erobring af grundlæggende Marked her i Landet.

Det er Vejene til Afhjælpning af Arbejdsløshedens frygtelige Ulykke; men den nuværende Regering vil ikke gaa nogen af disse Veje. Ikke mindst derfor bør Vælgerne den 14. September tiltordne dem et: Af Vejen!

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Faneindvielse i Haarlev Afdeling.

En Kammerat i Haarlev Afdeling (Østsjælland), Viggo Petersen, vandt for nogen Tid siden en Fane ved en Konkurrence i »Dansk Familieblad« og skænkede den til sin Afdeling. I den Anledning afholdt Afdelingen Søndag den 19. August offentlig Fest og Faneindvielse i Haarlev Kro.

En stor Del af Omegnens saavel faglige som politiske Arbejderorganisationer havde ladet sig repræsentere. Balkonen i den store Sal var flankeret med ikke mindre end 10 røde Faner. Redaktør Marius Olsen, der var til Stede som Taler, foretog Afsløringen af den nye Fane og talte derefter om Øjeblikkets faglige og politiske Situation. En Række Talere havde derefter Ordet, bl. a. Formanden for Landarbejdernes Kredsorganisation Jens P. Olsen, Formanden for den socialdemokratiske Partiforening for Haarlev Nordstrøm og Formanden for Karise Landarbejderforening Chr. Harpsø.

Følgende Resolution vedtoges enstemmigt:

Arbejdere, forsamlede til Faneindvielse paa Haarlev Hotel den 19. August 1928, udtaler sin Harme imod den af Regeringen førte Nedskærings-Politik. Forsamlingen protesterer mod den Maade, hvorpaa Regeringen støtter Arbejdsgiverne for derved at knægte vore Organisationer, som vi betragter som vort eneste Værn mod Reaktionen.

Vi udtaler vor Anerkendelse af den af Socialdemokratiet førte Politik og tilsiger Partiet vor Støtte ved det kommende Landstingsvalg.

Efter Mødet tog en Fotograf ovenstaaende Billede af en Del af Deltagerne og de fremmødte Faner.

Madsen-Mygdals landsforræderiske Regering.

Hvad Folkedomstolen den 14. September skal dømme Regeringen for.

En Regerings Opgave er at lede og styre Landet til Gavn for alle Befolkningsklasser, saaledes at Landet styrkes økonomisk og kulturelt.

Den Regering, der ikke gør dette, har paataget sig et Ansvar, som den ikke uden videre kan løbe fra, hvad enten den Politik, som Regeringen fører bevidst eller ubevidst bliver til Skade for Land og Folk.

Om den Politik, som Madsen-Mygdal og hans Regering har ført, kan i høj Grad siges, at den har været til Skade for Landet og dets Befolkning; yderligere kan siges, at Regeringen bevidst og under falske Foregivender har tilranet sig Magten og misbrugt denne; dette Forhold maa i allerhøjeste Grad siges at nærme sig det landsforræderiske.

I 1926 tilranede Venstre sig Magten med Løfter om at ville løse den økonomiske Krise, som Svindlere og Spillere havde ført Landet ud i. Naar blot Venstre fik Magten, vilde alt blive saare godt, Landet vilde blomstre og Befolkningen vilde opleve en Guldalderperiode.

Tiden har vist, at Venstres Løfter kun var tomme Ord. Det første, Partiet gjorde, var at udpege Madsen-Mygdal til Regeringschef. Madsen-Mygdal var paa dette Tidspunkt allerede afhængig af Højfinansen og saaledes uegnet til at regere Landet upartisk, idet Højfinansen, der havde Krav paa ham til enhver Tid, vilde gøre disse Krav gældende.

Regeringens hele Politik har da ogsaa været præget heraf, dens Program har været at opfylde de Krav, som Højfinansen har stillet til den, nemlig Kravet om, at den Gæld, Spekulanter og Børsjobbere har paaført Landet, skulde betales af Smaakaarsfolk, medens Kapitalen, dersom det lykkedes Regeringen at frarane Smaakaarsfolk flere Millioner end til Afvikling af Spillegælden, skulde have disse i Foræring.

Som lydige Slaver har Regeringen optraadt overfor Højfinansen. Fra Smaafolk har den taget og taget i en Uendelighed, til Gengæld har den saa vdet Skattelettelser til Kapitalen.

Militærvæsenet staar uberørt af Nedskæringen, og Smaafolk har faaet yderligere Løfter om Nedskæring, medens Kapitalen saa til Gengæld saasnart Lejlighed gives dertil, skal have yderligere Skattelettelse. Landets økonomiske Stilling er blevet daarligere og daarligere, dette er Resultatet af Regeringens knapt 2-aarige Virksomhed.

Disse Regeringshandlinger kan i Sandhed siges at have bragt Landet ud i den yderste Elendighed og maa siges som saadan at være et Forræderi mod det Lands Befolkning, man havde givet Løftet om forbedrede økonomiske Tilstande.

Den 14. September samles Folkedomstolen — Landstingsvælgerne — for at dømme Regeringen for dens landsforræderiske Handlinger. Dommen kan kun blive een, nemlig et Nederlag for Regeringen og dens Politik.

Ved at stemme socialdemokratisk fuldbyrdes Dommen over Madsen-Mygdal og hans Fæller, — derfor bør enhver ærekærVælger, der selvsagt ikke billiger Regeringens skamløse Politik, stemme paa Socialdemokratiet.

A. S.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker sig tilsendt

..... Eksemplarer af

Landarbejderbladets Agitationsnumer.

Navn: .....

Adresse: .....

Richs

1) forhøjer Kaffens Velsmag og Fylde,
2) bevarer Deres Sundhed,
3) sparer paa Husholdningspengene

Husk! De skaaner Hjerte og Portemonniks ved altid at blande Kaffen med **Richs**

Richs

Hver Fattigmor fletter nu ind i sin Bøn:
»Lad Pinstrup og Mygdal faa deres Løn.«

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Lad dig ikke af Venstres Avis besnakke,
efter Valget vil den kun slet dig takke.

„ACTIV“
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)
I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE
Enestè direkte Ruter
fra København til
Amerika og Canada.
S/S „United States“ fra København til Halifax (Canada) og New York 12. September.
S/S „Hellig Olav“ fra Kbhvn. til Halifax (Canada) og New York 19. September.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Inds. af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 170, Kbhvn. Ø.

Avertér i „Landarbejderbladet“.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN“
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

FRA AFDELINGERNE

Everdrup Afdelings
Adresse er foreløbig Husejer Hans Olsen, Everdrup pr. Rønnede. Hans Olsen modtager Kontingent og Kontingentrestancer samt Ekstrakontingent og besørger Til- og Frameldinger til Arbejdsanvisningskontoret og kontrollerer arbejdsledige. Kontroltiden er Kl. 10—11 Mandag til Fredag og Kl. 2—3 om Lørdagen. Min Adresse er: Kristian Jensen, Rigshospitalet, Afdeling B, Pavillon 6, 1., København Ø. **Kr. Jensen.**

Ondløse Afdeling
afholder stort Kyllingespil og Høstbal paa Ondløse Kro Lørdag den 8. Septbr. Kl. 7 pr. Der bortspilles 10 Kyllinger og to Overraskelser. Den første Kylling bortspilles gratis. God Musik.
Bestyrelsen.

Ottestrup-Sorterup Afdeling.
Søndag den 9. September Kl. 2 afholdes ekstraordinær Generalforsamling hos Formanden, hvortil alle Medlemmer bedes give Møde, da der skal tages Stilling til Ekstrakontingentet. Mød nu alle, da Generalforsamlingen er beslutningsdygtig.
Anders Sørensen.

Sæby-Buerup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 22. September Aften Kl. 7½ i Buerup Forsamlingshus. Dagsorden bl. a.: Valg af Formand og Kasserer.
Bestyrelsen.

Slangerup Afdeling.
Medlemmerne og Bestyrelsen meddeles hermed, at Undertegnede indtil videre har overtaget alt vedrørende Kasserervirksomheden paa Grund af Kassererens Sygdom.
Emil Petersen.

Hjembæk Afdeling.
Det meddeles, at Ekstrakontingentet er 8 Kr. pr. Medlem, og det skal være indbetalt her i Afdelingen senest den 25. Oktober. **Vilhelm Nielsen.**

Samsø Afdeling
afholdt Lørdag den 1. September Møde. Det vedtoges at fastsætte Prisen forTærskning hos Arbejdsgivere, der ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, til 70 Øre i Timen plus Kosten. Naar Medlemmerne er paa egen Kost, beregnes Kostpengene til 1,05 efter Overenskomsten.
Ove Jørgensen.

Slangerup Afdeling.
Al Restance udover 2 Maaneder bedes indbetalt senest den 25. September, da de Medl. med over 2 Maaneders Restance pr. 1. Oktober, i Tilfælde af Arbejdsløshed til Vinter, ikke kan hæve Understøttelse. Husk Ekstrakontingentet, som skal være indbetalt senest 1. November, ellers kan der heller ikke hæves nogen Understøttelse. Medl. Nr. 5037 J. R. Jensen, Nr. 13595 N. P. Jensen, Nr. 25438 A. Jensen bedes snarest muligt indsende deres Bøger til min Adresse: Emil Petersen, Kvinderup pr. Slangerup.
Emil Petersen.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 37. Onsdag den 12. September 1928. 14. Aargang.

Op til Valg den 14. September!

Naar vore Medlemmer modtager dette Nummer af Landarbejderbladet, er der kun to Dage til Valget.

De forskellige Partier foretager nu de sidste Anstrengelser for at skaffe det størst mulige Opbud af Tilhængere frem ved den endelige Afgørelse.

Der er endnu Til til at tage et Snuptag til Fordel for Socialdemokratiet, det kan endnu naas at give eventuelle lunkne blandt ens Bekendtskab en Opstrammer, og det maa ikke forsømmes. Enhver stemmeberettiget Kvinde og Mand, som tilhører vor Klasse, maa give Møde paa Valgdagen og lægge sit Lod i Vægtskaalen for vort Parti. Ingen maa faa Lov at slaa sig til Ro med det Ræsonnement, at det nok gaar uden deres Hjælp. Den sorgløse Ligegladhed, der i alt for høj Grad gjorde sig gældende ved sidste Folketingsvalg, og som var en ikke uvæsentlig medvirkende Aarsag til dette Valgs ulykkelige Udfald, maa ikke gentage sig denne Gang.

Er der en eller anden stemmeberettiget, der har vanskeligt ved at komme af Sted til Valglokalet paa Fredag, saa maa de yngre, der ikke har Valgret være dem behjælpelige hermed, hvad enten det nu gælder at passe Hjem og Børn for en Husmoder eller at sørge for Befordring for de Gamle og Svagelige.

I 1920, da den nuværende forenede Reaktion sejrede første Gang og bragte os Ministeriet Neergaard paa Halsen, udsendte den gamle Moderationshøvding, nu afdøde Frede Bojsen, fra sin Sygestol i Rødkilde den kendte Parole: »Alle Mand af Hus«.

Den var rettet til Landets Storbønder og de øvrige besiddende Samfundsklasser, som blev opfordret til at stemme Socialdemokratiet ned.

Paa Fredag skal vi sørge for, at enhver stemmeberettiget, der tilhører Underklassen, hvad enten det er Kvinde eller Mand, møder frem og stemmer paa Socialdemokratiet. »Alle Mænd og Kvinder af Hus for at befri os selv og vort Land for den storagrariske Overklassereaktion, der repræsenteres af Ministeriet Madsen-Mygdal!« Dette skal være vor Parole paa Fredag.

Estrup—Mygdal.

Madsen-Mygdals Regeringstid betegner en af de mørkeste Perioder i dansk Politik. Siden Estrups Dage har vi ikke her i Landet været ude for en saa sort Reaktion som den, der har faaet Udtryk gennem de sidste 2 Aars Lovgivning. Da Madsen-Mygdals Regering kom til, rangerede Danmark endnu med de europæiske Kulturlande, hvad den sociale Lovgivning angaar. I Løbet af 2 Rigsdagssamlinger er det lykkedes denne Regering og dens Støttepartier at bringe os paa Linie med Balkanstaterne. Paa kun 2 Aar har man naaet at ødelægge Resultatet af mere end en Menneskealders demokratiske Lovgivning, det gaar med rivende Fart tilbage imod Forholdene, som de var paa dette Omraade under Ekscellencen Estrups glorværdige Regimente. Men ogsaa paa andre Omraader fører Madsen-Mygdals Politik os tilbage til Estrupiatets gyldneste Tid. Tænk blot paa Tugthusloven, et saadant Attentat har Foreningsretten ikke været ude for siden Estrups Velmagtsdage.

I Forholdet til Arbejderklassen er Madsen-Mygdals Politik i det Hele taget en nøjagtig Kopi af Estrup. Den stiller sig paa Arbejdsgivernes Side i ethvert Spørgsmaal vedrørende Fordelingen af Produktionsudbyttet. Ved at knægte Arbejdernes Organisationsret, vil man berøve Arbejderne enhver Indflydelse og Medbestemmelse og gøre disse retsog værgeløse overfor Overklassen.

Revisionen af den kommunale Valglov smager ogsaa stærkt af Estrups Tankegang. Ved Gennemførelsen af denne Lov, har vi for første Gang i 40 Aar været Vidne til en Indskrænkning af Valgretten her i Landet.

Skær Madsen-Mygdals Regering ned paa Fredag.

Nedskæring er Ord, som man Gang paa Gang er stødt paa i den politiske Diskussion siden Madsen-Mygdal overtog Regeringsmagten, ganske naturligt, det ene Ord rum-

(Fortsættes Side 12).

Agitationen og Kredsorganisationerne.

Den Stab af Agitatorer, som Landarbejderbevægelsen i de senere Aar har opfostret, og som ogsaa i de senere Aar har udført et godt og frugtbringende Arbejde til Gavn for mangt et Arbejderhjem paa Landet, maa ubetinget med Tilfredshed have modtaget den Form for Agitationen, som vor Hovedledelse har udarbejdet og fra April har faaet vedtaget paa alle Generalforsamlinger i Kredsorganisationerne Landet over.

I Aarene 1917—18 og de nærmeste Aar derefter var det ulige lettere at agitere, end det er f. Eks. nu. Den Gang var Arbejdsforholdene og Lønningerne jo rent ud elendige, nu derimod, efter at vor Organisation har forbedret begge Dele, faar den uorganiserede Arbejder jo i de allerfleste Tilfælde samme Løn og samme Vilkaar som den organiserede, og Landarbejderne melder sig derfor ikke i Hobetal; der skal agiteres i Hjemmene hos hver enkelt Arbejder. Resultaterne bliver, som Følge deraf, faa og magre. Det Antal Nyindmeldelser, som en Agitator forhen kunde præstere i en Uge, kan han ikke nu præstere i en Maaned, ja maaske ikke i et helt Aar.

Ved at udarbejde den ny Kredsordning, og derigennem skabe en fast Form for Husagitation, har vor Hovedledelse derfor gjort et saare godt, gennemtænkt Stykke Arbejde, som det er enhver organiseret Landarbejders Pligt at paaskønne, derved at han deltager i Agitationen efter bedste Evne. Efter egen Erfaring har jeg lært, at Husagitationen giver de bedste Resultater, naar en for Egnen fremmed Agitator besøger de uorganiserede i Hjemmene, men jeg har ogsaa lært, at det er et stort Gode, om denne Agitator har en fra Egnen lokal kendt Kammerat at følges med, og dette er da ogsaa Hovedledelsens Mening i Formen for Agitationen. Man har rigtigt kunnet indse, at en saadan fremmed Mand vilde faa vanskeligt med at faa Adgang til de uorganiseredes Hjem, hvorimod et agitatorisk Besøg langt lettere vil kunne udføres, naar en stedkendt Mand præsenterer den fremmede.

Derfor er der ogsaa ved alle de stedfundne Generalforsamlinger i Kredsene Landet over vedtaget, at der i enhver Afdeling skal udpeges og vælges et Udvalg, som ene og alene skal planlægge Agitationen indenfor hver Afdelings Omraade. Disse Udvalg, som kan bestaa af to eller tre Medlemmer, sætter sig derefter i Forbindelse med Kredsformanden, hvorefter Agitationen saa kan tage sin Begyndelse, idet Formanden eller et af Kredsens Forretningsudvalgsmedlemmer tager Del i Husagitationen sammen med Afdelingens Udvalg.

Det er af den allerstørste Betydning, at Afdelingerne benytter sig af Kredsorganisationernes Bistand, thi meget faa Afdelinger har Midler til at iværksætte en energisk Agitation, og en saadan er paakrævet næsten paa enhver Egn i Landet. Kredsorganisationerne skal jo, efter den nye Ordning, bruge en meget stor Del af Indtægterne til Agitation, og Kredsene vil ogsaa afholde de paakrævede og nødvendige Udgifter, naar Resultater kan fremskaffes, men det siger sig selv, at Kredsformændene skal alministrere paa en, for baade Afdelinger og Hovedforbundet forsvarlig Maade, og derfor bliver det ogsaa nødvendigt, at de Bestyrelsesmedlemmer, som Afdelingerne selv har valgt som Tillidsmænd i Kredsene, skal have Adgang til at være med i Afdelingernes Agitationsarbejde.

At dømme efter de Fortegnelser over nyindmeldte Medlemmer, som siden April er meddelt i Landarbejderbladet, synes jeg ikke, at den nye Kredsordning endnu har baaret Frugt, hvad Agitationen angaar, omend fem Maaneder af Aarets bedste Tid er gaaet, den Tid, hvori Landarbejderne dog skal regne med at have den væsentligste Indtægt, og jeg har grublet noget over, og forespurgt andre Kammerater, hvori denne Standsning kunde have sin Aarsag.

Jeg er kommet til det Resultat, at det muligvis kan skyldes, at man indenfor Afdelingsbestyrelserne har faaet forkert fat paa denne Nyordning. Der er muligvis dem, som kunde tro, at nu skulde Kredsformand og øvrige Bestyrelse til at leve højt paa de til Kredskassen indkomne Indtægter og ved kunstigt opstillede Agitationsudgifter bortødsle den Del af Midlerne, som er beregnet til Agitationen.

Ved nærmere Eftertanke vil man imidlertid let kunne forstaa, at noget i den Retning ikke lader sig gøre, thi ikke alene de i Kredsen indvalgte Revisorer skal eftersé Kredsens Regnskaber, ogsaa Forbundets Hovedledelse skal have Regnskab for Kredsenes Udgifter, og den Kredsorganisation, som ikke har nævneværdige Resultater at fremvise med Hensyn til Agitationen, maa selvsagt ogsaa have sit Agitationsfond i Orden derefter.

Hvad Kredsenes Regnskaber angaar, synes jeg altsaa, at her kan man være rolig for, at dette skal være i betryggende Orden.

Andre Aarsager kan naturligvis ogsaa ligge til Grund for, at Agitationen ikke faar den Fart, som ønskeligt er, og blandt disse kan en væsentlig Aarsag jo ogsaa være, at man ikke ser alsidigt paa Sagen, men bliver Egoist. Vi ved jo, at de Mænd, som i Afdelingerne bliver valgt til Tillidsposter, derunder ogsaa Udvalgsmedlemmer, som Regel er de dygtigste, der findes under Afdelingens Omraade, og ogsaa som Regel er de Kammerater, der forud har bevist, at de er saadanne Pladser fuldt ud voksne, — med ligefremme Ord: man mener, at disse selv kan udføre Agitationsarbejdet, Afdelingernes Bestyrelse og Medlemmerne er forud godt tilfreds med disse Kammeraters Arbejde, og vil ikke fornærme dem ved at lade andre fremmede Kræfter komme til.

Jeg skal være den sidste til at underkende disse Kammeraters Arbejde. Agitationsarbejdet for vort Forbund kan aldrig værdsættes for højt, men kunde det i disse Tilfælde mon ikke lade sig gøre, at saadanne dygtige Afdelingsagitatorer blev byttet om i de forskellige Afdelinger? Eller kunde der mon ikke alligevel sættes et Samarbejde i Gang mellem Afdelingernes og Kredsens Tillidsmænd uden at fortrædige hinanden? Jeg vil mene, at vi altid har noget at lære af hverandre; der i vist ikke to Agitatorer, som har fælles Maade at arbejde paa, og Samarbejde har altid været godt indenfor Agitationen.

Jeg har ikke skrevet disse Linier for at faa en Diskussion i Gang om Agitationsspørgsmaalet her i vort Blad, jeg har skreved dette alene for at gavne vor fælles Sag, nemlig: Alle Landbrugets Arbejdere ind i vor Organisation. Og det er min faste Tro og Overbevisning, at dette kan ske, men det sker kun ved et enigt og godt Samarbejde, — dette Samarbejde har vort Forbunds Hovedledelse nu bevist at være interesseret i, at det kommer i Stand, og saa skylder vi at bevise, at vi har forstaaet dette, og det kan vi kun bevise ved at arbejde i enigt Sammenhold og derved fremskaffe nye Tusinder til Støtte for hele den arbejdende Befolkning.

Vi lever i en Tid, hvor Reaktionen sætter al sin Magt ind paa at faa vore Organisationer slaaet i Stykker. Vi behøver imidlertid ikke at frygte for, at dette lykkes vore Modstandere, men vi skal staa fast paa vore Poster. Ingen maa vige, og vi skal saa give hinanden Haandslag paa, at vi, trods »Kolindsunddomme« og Trusler om »Tugthuslove« ikke taber Modet, men viser vore Modstandere, at vi er vaagne, og lad saa vor gamle Partifælle Borgbjergs Spaadom gaa i Opfyldelse:

»Landarbejdets Hundredtusend
skal af Al og Ur
løfte Landet under Brusen
op til ny, til fri Kultur.«

Axel Andersen.

Ude fra Landet

meldes om stigende Heftighed i den Valgkamp, der nu er i fuld Gang, og hvis Resultat imødeses med den største Spænding, ikke mindst af den arbejdende Befolkning i By og paa Land.

Kampens Maal er for os: Erobringen af Landstingsflertallet for Demokratiet. Saafremt dette lykkes, vil det være muligt at standse videre Ødelæggelse af den sociale Lovgivning og at forhindre Gennemførelse af Tugthuslove og andre, mod Arbejderne rettede, Foranstaltninger.

Der er Millioner paa Dagsordenen

NEERGAARD: Bare nu ikke Demokratiet sejrer den 14. Saa ryger alle de Skatter i Luften, der skal bruges til Dækning af Landmandsbanklaanet. Og jeg havde dog saadan glædet mig til at lade Smaafolk faa den Ære at betale.

Regeringen laante under forrige Rigsdagssamling 200 Millioner Kr. i Amerika. Det var Landmandsbanken, Pengene skulde bruges til. Men de mange, rare Penge skal betales tilbage igen — med Renter. Landmandsbanken og Storspekulanternes Leg med den har været Landet en dyr Historie. Den smerter, og vil gøre det i mange Aar. Landmandsbanken har slugt Millioner, og nye kom der altsaa til. Amerikanske Dollars i Millionvis.

Der skal nu i et Par Menneskealdre bruges 8 Millioner Kr. aarlig, regnes der med, til Forrentning og Afdrag. Men Statskassen er jo ikke overbebyrdet med Guld. Den er saare slatten og slunken. De 8 Millioner Kr. pr. Aar skal altsaa fremskaffes.

Men hvorledes?

Jo — det er bl. a. disse Millioner, der staar paa Dagsordenen den 14. September.

Da Laanet blev bevilget, vilde Venstre ikke tale om Dækningsspørgsmaalet. Man vilde vente lidt med at faa dette Spørgsmaal klaret. Socialdemokratiet stemte dog for Laanet, ikke for Venstres blaa Øjnes Skyld, men af Hensyn til Landets Erhvervsliv.

Men siden har Spørgsmaalet stadig været fremme: Hvem skal betale de mange Millioner? Hvem skal af med de 8 Millioner om Aaret, til Laanet engang i en fjern Fremtid er afbetalt.

Neergaard har fundet paa noget. Han har været paa Jagt efter nye Skatteobjekter. Han er en ferm Skattejæger. Og han har kastet sine milde Øjne paa Cigaretterne, Chocoladen og vistnok ogsaa paa Ølflasken. Der er Penge at tjene her, mener Neergaard. Her kan Pengene hentes ind, der skal betales Amerikanerne.

Det er Forbrugsskatter, Neergaard vil have. Det vil sige, at det i de allerførste Række er det store, hele Folk, der kommer til at betale, til at punge ud.

Ogsaa de Konservative har været ude paa Opdagelsestogt for at finde noget, der kan beskattes. De har ogsaa fundet noget: Kaffen. Denne Drik er elsket og agtet og besunget. Der bliver drukket nogle Millioner Kopper Kaffe pr. Uge Landet over. Den er den lille Opmuntring i vel omtrent ethvert Hjem. Kaffekanden paa Bordet — det giver Hygge.

Højre har slaaet sig paa Kaffekanden. Folk skatter denne Drik. Højre vil derfor beskatte den. Faar Højre sin Vilje, saaledes at det bliver Kaffetaaren, der skal betale Landmandsbanken, ja, saa bliver det jo ogsaa Smaafolk, der i første Række kommer til at punge ud.

Socialdemokratiet vil en anden Vej ud. Venstre og Konservative gennemførte i sidste Rigsdagssamling en Lov, der forærede de store Formuer 10 Millioner Kr. og de store Aktieselskaber 3 Millioner Kr. Det er 13 Millioner Kr. aarlig. Her er altsaa Penge nok til Landmandsbanken. Og disse Penge, hentede fra de, der kan betale, er det Socialdemokratiet vil hente frem. Man vil ikke lægge nye Byrder paa det jævne Folks Skuldre.

Der staar Millioner paa Dagsordenen den 14. September. Kan Landstinget erobres af Demokratiet, vil dansk Politik blive ført ind paa andre Retningslinier end nu, og Byrderne vil da kunne lægges paa de Skuldre, der kan bære dem uden at segne.

De tog fra de Fattige og gav til de Rige!

Ved Ministermødet i Søllested i Lørdags stod en gammel, fattigt klædt Kone i Forsamlingen lige ud for det Sted paa Verandaen, hvorfra Statsministeren holdt sin Tale, skriver »Loll. Falster Soc.-Dem.«

Da *Madsen-Mygdal* efter at have omtalt Skattelettelsen for de store Formuer kom ind paa en hyklerisk Omtale af Regeringens Nedskæring af den sociale Lovgivning, hævdede han, at de gamle, trængende Aldersrentenydere saalangt fra var skaaret ned, men mange af dem havde faaet deres Understøttelse forhøjet.

Da Statsministeren sagde dette, brast det for den gamle Kone. Med høj Røst udbrød hun: »Det kan ikke passe, fra mig har de taget 5 Kr. maanedlig!«

— Ja, det er Sandheden. Venstre og Højre har taget 10 Mill. Kr. fra de fattige gamle, og disse Blodpenge er givet til Millionærerne og Velhaverne i vort Land.

En saadan Politik har dømt sig selv. Stem derfor Nedskæringsmændene ned den 14. September.

Nye Gaver til Millionærerne.

Ved et Vælgermøde i Gentofte udtalte Handelsminister Slebsager bl. a.:

»Vi maa videre frem med Nedsættelsen af Formueskatten, som vi maa videre frem med Nedskæring og det andet, Regeringen har arbejdet med.«

Bonden som Pumpestang for Højfinansens Udbytning af Arbejderklassen.

Det danske Landbrug er i den sidste Generation udskreget af en dertil indrettet Presse som det bærende for hele Landets Økonomi. Og noget sandt kan der ligge heri, saavist som Landbrugets Indtægter indbringer den største Indtægtskilde til Danmark. Men uheldigvis maa man ikke fortabe sig i Indtægtskilden alene, — et gammelt Ord siger jo: Det kan ikke hjælpe, en Ko malker godt, naar den spilder Mælken, — og her maa bemærkes: Indtægten skyldes den danske Jord og den danske Landarbejder, thi hvem er det, der har bearbejdet Jorden gennem Aartier? Er det Bonden og Herremanden alene? Nej, desværre er det Slægter, der har trællet for disse under saa skamløst infam Løn og Samfundsstilling, at Skamrødmen burde gløde den nuværende Agrar i Kinderne i Stedet for, at Hadet og Hovmodet nu gløder mod Nutidens Landarbejder, fordi denne under Ansvarsfølelsen som sin Families Forsørger kræver Løn for sit Arbejde, saa hans Familie ikke skal lide Nød og elendig Fattigdom.

Bonden prises i høje Toner for sin Dygtighed! Nuvel! Han har ogsaa erhvervet sig en vis Dygtighed i at bestyre sit Jordbrug. Men der er én Ting, der særlig, i vor Tid, maa bebrejdes Bonden, og det er: Mangel paa Fremsyn. Den Prioritetsgæld, der nu hviler paa det danske Landbrug, er utilgivelig høj. Selv om nu Bonden er aldrig saa »dygtig«, hvad kan dette nytte, naar han staar som en Madsen-Mygdal i Gæld op over sin Gaards Skorstenspiber, og ikke har — som Madsen-Mygdal saa rige Slægtsforbindelser, at disse kan løfte ham over Terminernes Mareridt.

Naar saa denne sølle gældbundne Jordbestyrer i Raseri vender sig mod Landarbejderen og hyler over »den høje Arbejdsløn« og kræver denne nedsat til et Lavmaal af ubegrænset Størrelse, svarende til hans himmelraabende høje Prioritetsrenter, saa har vi vel nok naaet Topmaalet af Uretfærdighed i dette Land og kan se Højfinansens Pumpestang arbejde for en Motors raske Stempelslag og pumpe Pengene, der med Rette tilkom Arbejderne som Løn, over i Finansmændenes Pengekasse som Rente. Men saa gældbundne Landbrugere er sandelig ingen økonomisk Løftestang for et Samfund, men bevirker kun en forøget Prioritetsrente og skaber ringe Købeevne for hele det store Flertal, hvorved alt Forretningsliv i Landet hæmmes i allerhøjeste Grad.

Men i det gigantiske Hasardspil om en Slags Ejendomsret til Jorden —en Ejendomsret, der — som sagt — hviler i Gæld, har den danske Landarbejder hverken Lod eller Del. Først da Agrarerne udpinte Landarbejderen ved en alt for lille Dagløn, naar der ses hen til en Højkonjunktur, Fortiden aldrig har set Mage til, tvang man Landarbejdereren over i hans Fagorganisation. Og nu raser man som glubske og bindegale Hunde mod Arbejderen, fordi han ikke vil nedsætte sin Abejdsløn til et urimeligt Lavmaal, der af Hensyn til Arbejderens Familie burde straffes med vanærende Straf efter den Pris, der nu findes paa Livsfornødenheder. Ganske komisk er det — under disse Forhold — at vide, at Madsen-Mygdal og hans Svende har en Tugthuslov rede til at løbe af Stabelen mod enhver organiseret Arbejder, fordi han staar i sin Organisation. Og medens alt dette foregaar, forsøger man efter fattig Evne at fratage saa mange Arbejdere som vel muligt deres Valgret. Lad de sidste Aars Plageaander kun true med deres berygtede »Tugthuslov«, det kunde jo dog ske, at deres Tugthuslov kun bliver til en tom Trusel i Lighed med den salig afdøde »Riffelbevægelse«.

Det er en ny Tid, der bryder frem over alle Lande, en Tid, hvor det ikke længere er Samfundets øverste Spidser og Pengevælden, der alene regerer. Lukkes en Dør for Smaamanden, slaas en anden op paa vid Gab; der findes vel Raad, thi en Ting er sikker, og det er den: Under Uretten og Tyranniets Fane vindes ingen varig Sejr, dertil er Civilisationen for stærk under et lovlydigt, oplyst Folks viljekraftige Protest. Men det har vist sig at være alt for sandt, at den Kamp, der sydede og brusede mod Bonden i de sidste 30 Aar af forrige Aarhundrede, var i højeste Grad moralsk begrundet.

I den Tid, Venstre har dannet Regering, har det vist sig, hvad Ræven træffende en Gang skal have sagt om de røde Hunde, at »Frænde er Frænde værst«.

Nu staar Bonden i Ildlinien sammen med de Aarhundreder gamle Frihedstyranner: den dansk-tyske Adel, og dette System maa slaas ned med fast Haand. Forpostfægtningen til dette Feltslag tager sin Begyndelse den 14. September og vedvarer, til Uretten ligger knust.

Derfor til Valg den 14. September!

P. K.

Vejen, som Regeringen har anvist.

Den 14. September

stemmes mod Fattiggaardenes Genaabning! — For Socialdemokratiet!

Mand af Hus!

Dette Opraab har lydt adskillige Gange i de sidste Dage, det har særlig fra Madsen-Mygdal lydt, naar han ude paa sine Vennemøder har holdt sin »eneste Tale«, han ivrer for, at alle Storbønder og andre af Moderationens trofaste Støtter paa Fredag skal drage af Hus og hen til Valgstedet for at sætte × ved Venstres Liste.

Vi er ellers aldrig enige med Madsen Mygdal, men vi kan være enige med ham i at raabe Mand af Hus paa Fredag, her hører Enigheden ogsaa op. Vi kan ikke anbefale en eneste af vore Klassefæller at stemme for det Regimente, som M.-M. nu i snart 2 Aar har ført, vi har set, hvilke frygtelige Resultater, der kan komme af, at der paa Valgdagen vises Ligegyldighed.

Enhver Arbejder og Arbejderhustru maa derfor paa Fredag stævne til Valgstedet for at **sætte × ved Socialdemokratiets Liste,** derved kan det lykkes at erobre Flertallet i Landstinget og dermed skabe Mulighed for at faa bremset op for den arbejderfjendske Politik, som er ført i de 2 sidste Rigsdagssamlinger.

Skal vi derfor være enige om, at paa Fredag maa ingen blive hjemme. Alle, som har Valgret, maa deltage i Afstemningen, men det er ikke nok, at du og jeg møder, vi maa i de Par Dage, der er tilbage til Valget, agitere blandt alle Smaakaarsfolk for at gøre dem begribeligt, at det er deres Stemmer, Valget afhænger af.

Tro ikke andet, end at Overklassen skal nok troppe op og stemme for, at Madsen-Mygdal kan fortsætte med det Ødelæggelsesværk, han har paabegyndt, nemlig Ødelæggelse af vor Sociallovgivning og Gennemførelse af en Tugthuslov, som skal lamme vore Organisationer.

Lad os da vise, at vi har lært tilstrækkeligt til, at vi vil vide at lægge al vor Energi i Agitationen i disse Dage, vi raaber det ind ad hver en Dør: »**Mand af Hus!**« Vi vil ikke finde os i, at vore gamle Forældre fortsat skal lide Savn, fordi den forgældede Godsejer kun har et Punkt i sit Program: Nedskæring. Vi vil ikke finde os i, at vore Arbejdsløshedskasser ødelægges, vore Sygekasser paalægges større Byrder, og vor Hjælpekasselov beskæres og beklippes, saa Hjælpekassen ikke kan magte sine naturlige Opgaver.

Vi taaler ikke, at vor grundlovsmæssige Organisationsfrihed bliver beskaaret ved, at Agrarerne skulde gennemføre en Tugthuslov.

De Overfald, der er begaaet, og de, som er planlagte, og som Regeringen føler sig stolt over, dem vil vi paa Fredag tilbageslaa ved Hjælp af Stemmesedlen. Benyt Tiden til Agitation. Mød frem og stem!

Vi stemmer rødt over hele Linjen!

F. H.

Godt underrettet.

»Fyns Tidende«, Venstres Hovedorgan for Fyns Stift, indeholdt den 23. August en Artikel, hvori det skælder mig ud for paa et Møde i Bloustrød forleden at have beklaget, at Landbrugets Skatter havde været for lave i de gyldne Tider, hvilket var Aarsag til Landbrugets store Gæld.

Nu er hertil at bemærke, at jeg aldrig har talt i Bloustrød og i de sidste 6 Aar overhovedet ikke i 4 Miles Omegn af Bloustrød, og dernæst, at jeg aldrig har talt om Landbrugets Skattebyrde ved noget Møde.

Fyns Tidendes Artikel savner derfor ethvert Grundlag. Det maa være smaat bevendt med Fyns Tidendes Stof, naar det skal give sig til at skælde en Mand ud for noget, han ikke har sagt. Men naturligvis, noget skal de jo have at fylde Læserne med, og da Sandheden ikke er opsigtvækkende nok, giver man sig blot til at digte, men det har Fyns Tidende og hele Venstrepressen jo god Øvelse i, og saa har Fantasien jo ogsaa frit Spillerum.

Artiklens Fremkomst vidner om, hvor godt underrettet Venstrepressen er, og hvor sandhedskærlig den er i sine Artikler. Det svarer ganske til Venstrepressens øvrige Skriverier om Landstingsvalget og Socialdemokratiet.

Min Mening om Landbrugets Skatter og Gældsbyrde har jeg skrevet i Artiklen om Arbejdsløshed i Landarbejderbladet Nr. 29, men disse Betragtninger vover Fyns Tidende og Venstrepressen sig nok for at bringe videre til Læserne.

Oscar Levinsen.

Arbejderfjender.

Det lykkedes den socialdemokratiske Regering at faa flere internationale Konventioner ført gennem Folketinget, saaledes Konventionen om Landarbejdernes Organisationsret, Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde og Konventionen om en ugentlig Hviledag i Industrien. Men saa snart de naaede op i Landstinget, standsede og begravede Landstinget dem alle.

Vore nordiske Nabolande havde f. Eks. forlængst tiltraadt Konventionen om Landarbejdernes Organisationsret. Det danske Socialraad, der tæller Medlemmer af højst forskellige Anskuelser, havde anbefalet Rigsdagen at tiltræde Konventionen, der ikke krævede nogen som helst Ændring i dansk Lovgivning, idet Foreningsfrihedeu jo er sikret gennem Grundloven.

Men Landstingets Venstre og Konservative gik imod, demonstrerede deres arbejderfjendske Synspunkter og begravede Forslaget.

Det samme skete bl. a. med Konventionen angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde, skønt heller ikke denne medførte nogen Lovændring, og den saakaldte »vestjyske Skoleordning« var endog taget for gode Varer af det internationale Arbejdsbureau. Men Venstre og de konservative sagde Nej. Der skulde ingen nærmere Bestemmelser gennemføres for Børnearbejdet — saa hellere friere Raaderum for yderligere Udbytning! Paa samme Maade gik det Konventionen om en ugentlig Hviledag.

Dette er Landstingsflertallets Forstaaelse af Tidens Krav. De to Partier vil intet lære, helst om det var muligt dreje Udviklingen tilbage. Derfor kæmper de imod og forpurrer, hvor de er i Stand dertil, ethvert socialt Fremskridt.

Saa længe de har Magten i det »overvejende og regulerende Ting«, skal vort Land forhindres i at deltage i de internationale Beslutninger til Sikring af det arbejdende Folks bedrede sociale Kaar.

Derfor maa man haabe, at Vælgerne, hvor der i Aar er Valg, er vaagne nok til at rydde tre, fire Arbejderfjender væk; thi saa er Bagstrævets Magt brudt.

Ved Landstingsvalget afgøres:

Om Reaktionen fortsat skal ødelægge den sociale Lovgivning gennem Nedskæring af

Aldersrenteloven,
Sygekasseloven,
Arbejdsløshedsloven,
Invalideretten.

Om Reaktionen fortsat skal forære Millioner til Højfinansen — gennem Skattelettelser paa Formuer,

Om Millioner vedblivende skal kastes ud til et landsskadeligt Militærvæsen.

Eller om Socialdemokratiet skal sejre, og den fortsatte Ødelæggelse af Sociallovgivningen standses, om Fattiggaardene for bestandigt skal være stængede, om Udgifterne til Militærvæsenet skal begrænses, om Skatterne skal lægges paa de store Formuer og Indtægter, og Smaakaarsfolk skaanes for nye, tvungende Skattebyrder, om kort sagt Venstres Klasselovgivning og Klasseregimente skal fortsættes, eller Folket atter skal blive Herre i sit eget Hus.

Mod Reaktionen! For Socialdemokratiet! — er Valgets Løsen.

Det forvandlede Venstre.

Venstre har ført en omtumlet Tilværelse. Det begyndte som et revolutionært Parti, der kæmpede for Underklassen, da Bønderne var Underklasse, der førte Kampen mod Godsejere, Herremænd og Storkapitalister for Bondens og Arbejderens Ret og Ligestillethed.

Det tjente sine Sporer i Provisorieaarene i Kampen mod Højre, og det er nu endt med at tage Højres Politik, den Venstre selv bekæmpede for en Menneskealder siden, for at føre den videre med Landets Underklasse.

Men dets egne Gerninger vender sig imod Venstre.

Venstre er ikke mere.

I 1895 udtalte Venstres store Fører I. C. Christensen om det moderate Venstre, som senere blev sluttet sammen med I. C. Christensens Parti til det nuværende Venstre.

»De kalder sig »det forhandlende Venstre« ... de burde snarere kalde sig det forvandlede Venstre, det vilde passe langt bedre, ja, endog rent ud være rammende ... *Venstre er de ikke mere,* siden de slog sig sammen med Højre for at grundlægge den nye Tid.«

Altsaa Venstre eksisterer ikke mere, efter at det er gaaet i Politik sammen med Højre.

Selv om »Venstre«s Fører nu hedder Madsen-Mygdal og Højre det konservative Folkeparti, maa det vel fortsat have sin Gyldighed. I alt Fald »Venstre« fører ikke Venstrepolitik, naar det gaar sammen med Herremændenes, Godsejernes og Storkapitalisternes Parti, Det konservative Folkeparti, thi deres Interesser maa et virkeligt demokratisk Parti bekæmpe.

Tro os ikke!

Venstres Fører Vilhelm Lassen udtalte i sin Tid:

Naar Højre og de moderate gaar med os, tro os ikke.

Hvem er det, der gaar med Madsen-Mygdal til Valg, er det ikke det moderate Venstre og Højre.

Rammende sagde Vilhelm Lassen for mange Aar siden, naar en Forening mellem Bonde og Storkapitalist finder Sted, tro dem da ikke.

Nej, tro dem ikke, stol ikke paa dem, thi de er ude for at kapre Smaakaarsfolks Stemmer, til en Lovgivning, der tager fra de fattige for at give til de rige.

Ren Halm i Støvlerne.

Den gamle kendte Venstrepolitiker Jens Busk, har ligeledes for mange Aar siden karakteriseret den Politik, Madsen Mygdal driver. Jens Busk udtalte for godt 30 Aar siden: *Nej, den Dag da Højre og Overløberne stemmer sammen med os, da har Jens Busk ikke ren Halm i Støvlerne.*

Har Madsen Mygdal ren Halm i Støvlerne. I hele hans Politik har Højre stemt sammen med ham. Hvad Halm han har i Støvlerne, har vi et Bevis for i den Politik han har drevet. Det er muggen Halm, saaledes som hans Politik er muggen.

Lad os faa frisk og ren Halm i Støvlerne, d. v. s. lad os faa en anden Statsminister, en anden Regering. Lad os lufte ud ved Valget den 14. September.

De Smaa skal frem.

Ved et Møde i Odder i 1885 udtalte Jens Busk:

»Det, der ligger bagved Kampen mod Højre, er, *at de smaa skal frem.* Vi, som har det godt og er heldigt stillede, maa være de første til at gaa foran i denne Kamp. — *Det forbandede Sludder, at Gaardmænd og Socialister ikke kan gaa sammen i denne Kamp,* maa slaas ihjel. Skal vi her i Landet, som det er andet Sted, maaske have nogle rige og en Mængde fattige? Men sligt gaar vi i Møde, hvis den frie Konkurrence faar Lov til fuldt ud at raade.«

Det var Venstreord og demokratisk Tale. Har nogen hørt Madsen Mygdal, Pinstrup eller andre af de nuværende Venstremænd sige noget saadant. Nej, tværtimod. Men de er heller ikke Venstremænd mere. J. C. Christensen har selv sagt, at naar de gaar sammen med Højre, er de ikke Venstremænd. Venstre bekæmper nu de Tanker og Idéer Jens Busk bar frem.

Men Jens Busk har Ret, de smaa skal frem; det er Valgets Løsen. Men saa skal Madsen Mygdal ogsaa ned. Lad os pille ham og hans Garde ned ved Valget den 14. September. Vi vil have Folk med ren Halm i Støvlerne til at styre Landet. Agiter derfor og mød selv og stem paa Socialdemokratiet.

Oscar Levinsen.

Høsten og den evigsure Pinstrup.

Dagspressen bragte forleden nogle Udtalelser om den gyldne Høst, som nu bjerges. Udtalelserne var overalt præget af Glæde over den store og gode Høst og af et godt Humør, med Undtagelse af en Udtalelse af Hr. Pinstrup, ham kunde selve Vorherres gode Høst og en Uges godt Vejr ikke rokke ud af sin permanente Surhed.

Møller Jagd Vintre Mølle udtalte:

I de 50 Aar jeg har været Landmand, har jeg aldrig set Mage til Byg! Paa Kalundborgegnen giver Byggen omkring 30 Fold, paa Koldingegnen 27 Fold, men Rekorden kommer dog vist fra Slagelsegnen, idet Boelsmand Thomas Thomsen i Valby har tærsket Byg, som har givet 42 Fold. Han saaede 17½ kg og fik 750 kg igen! I Agedrup Præstegaard paa Fyn, hvor der er indavlet og optærsket, har Udbyttet været: for Hvede 29 Fold, Havre 26 Fold og Byg 23 Fold. I Fjor avledes paa Præstegaardsjorden 95 Tdr. Korn. Iaar var der 168 Tdr. paa det samme Areal, altsaa en Stigning paa 77 Procent! Købmændene paa Mors har faaet Havre, som vejer 93 Pd. hollandsk og Byg til 118 Pd. hollandsk. Hos Gaardejer Verner Nielsen i Serdrup i Sydvestsjælland har ved en Prøvetærskning Opal-Byg givet 5600 Pd. pr. Td. Land og Binder-Byg 5210 Pund.

Proprietær Fibiger, Øland i Thy, udtaler, at Byggen falder godt og at man i det hele taget faar en udmærket Høst.

JacobTvedegaard ved Ringsted udtalte: Jeg vil betegne Høsten som en god normal Høst, og det er vi ogsaa tilfreds med. Humøret staar højt i Øjeblikket.

Selv Landstingsmand Kloppenborg Skrumsager var i godt Humør og fremhævede, at Høsten i hele Sønderjylland tegnede til over Middelhøst. Humøret er godt, men vi har knapt Tid at gaa til Vælgermøder.

Formanden for Vestlollands Landboforening, Godsejer Hansen, »Knutenlund«, udtaler om Høsten paa Vestlolland:

— Jeg kan ikke huske, at vi har haft et tilsvarende Udbytte, det er aldeles ovenud. *Paa disse Egne kan man betegne Udbyttet som det største i Mands Minde.* Selv har jeg tærsket Hvede, Binderbyg og Havre, der gav fra 23 til 28 Fold.

Efter disse og adskillig flere begejstrede Udtalelser om Høsten, kommer endelig Pinstrups ufejlbarlige Udtalelser om Høsten. Han klager først over, at der kun er halvt indhøstet paa hans Egn, at det stadig truer med Regn, og slaar derefter koldt Vand i Blodet paa alle de begejstrede Brushoveder, der er saa glade ved den rige Høst, ved at sige, her i Jylland har vi en jævn god Høst, men ingen Rekordhøst.

Begejstring, Arbejdsglæde eller højt Humør taler han ikke om, det er ogsaa ufornødent.

Vi ved, at Pinstrup kun er begejstret, naar han kan komme til at rakke Arbejderne og Fagforeningerne ned, og at han ellers er kronisk sur. Naa, der er jo ogsaa megen sur Jord omkring Nibe og Løgstør.

O. L.

Da Venstrebønder forsøgte at stene Landarbejderforbundets Agitator i Hallund og overfaldt ham i Brønderslev.

Hvorledes Venstre praktiserer sine Forsvarsmetoder for Ytringsfriheden. Et storstilet Hykleri.

I disse Dage, hvor Venstrepressen er ved at drukne i ædel Harme og oprigtig Indignation over Optrinene paa det i sidste Nummer af Bladet omtalte Møde i Søllested paa Lolland, hvor Folket nægtede at høre Madsen-Mygdals Nedrakning af Arbejderklassen, uden at Arbejderklassens Repræsentanter fik Lov at tage til Genmæle, er det maaske paa sin Plads at gøre denne Presse opmærksom paa, at den mindst af alt egner sig til at hyle op om, at Ytringsfriheden er blevet knægtet og optræde som Forsvarer for Ytringsfriheden.

Vi skal i denne Anledning minde om, hvorledes at Venstres egne Folk med Venstrepressens Velsignelse og Støtte, navnlig i 1917 og 18, Gang paa Gang viste, hvor revnende ligegyldig Ytringsfriheden var dem, naar det drejede sig om at bekæmpe vor Bevægelse, det hørte saaledes til Dagens Orden, at et Landarbejdermøde ikke maatte holdes i Forsamlingshusene. Overalt, hvor Venstrebønderne havde Magt og Midler dertil, forhindrede de, at der blev givet Husly for Møder, der havde til Formaal at samle Landarbejderne, men dette var ikke det eneste Middel, der blev benyttet for at knægte Ytringsfriheden; vi skal her nævne et Eksempel paa, hvorledes man fra Venstrebøndernes Side benyttede endnu mere brutale og raa Metoder.

Vort Forbund havde den 13. April arrangeret et Agitationsmøde i Hallund ved Brønderslev — først havde vi faaet Løfte om at faa Forsamlingshussalen, dernæst Kroens Vognport til at afholde Mødet i; begge Dele blev forpurret af Venstrebønderne, der var da intet Valg, vort Forbunds Agitator Axel Sørensen maatte holde Mødet i fri Luft. Ved denne Lejlighed viste de Herrer Venstrebønder deres sande Foragt overfor den nu saa dyrebare Ytringsfrihed, idet de hylede og skabede sig som en Flok Gale; da det alligevel ikke lykkedes dem at forhindre Taleren i at komme til Orde, paabegyndte man en Stenkastning, der havde til Formaal at uskadeliggøre Taleren, og endelig da Mødet var forbi, lovede man den formastelige, der paa trods af de Herrer Venstrebønder havde vovet at gennemføre Mødet, at man ved Lejlighed nok skulde brække Ryggen paa den Fyr — alt i alt maa det vel siges at give et nydeligt Billede af Venstres Stilling til Ytringsfriheden — men Historien havde ikke dermed fundet sin Afslutning, næste Akt udspilledes i Brønderslev den 4. Maj 1918. Efter et Møde i Byen, hvor Aksel Sørensen ligeledes havde været Taler, begav Axel Sørensen sig hen til Hotel Phønix, hvor han søgte Logi for Natten. Imidlertid var der paa nævnte Tidspunkt et større Selskab af Venstrebønder fra Hallund til Stede paa Hotellet; saasnart de havde faaet Øje paa Axel Sørensen, aflaasede de Dørene og paabegyndte overfor ham, der var alene, et sandt Bølleoverfald; det var med Spark og Knytnæver forfra og bagfra. Nu skulde man nok vise, hvilke Karle man var, naar en Mand var saa formastelig at sige til Landarbejderne: Slut jer sammen i Foreninger for at varetage Eders Interesser, saa skulde Ytringsfrihedens Apostle, de Herrer Venstrebønder nok vise ham noget andet; det kunde kanske ogsaa virke som en Slags Advarsel i Fremtiden, saaledes at man kunde blive befriet for de fæle Landarbejderagitatorer, der tillod sig at benytte Ytringsfriheden paa den Maade.

Dette lille Eksempel er et af de mange, vi kunde fremføre som Bevis paa, hvorledes Venstre opfatter Begrebet Ytringsfrihed.

Her er Tale om Møder, hvor enhver frit kunde komme til Orde, hvor enhver kunde faa Lov til at angribe og forsvare i ubegrænset Udstrækning, her var ikke Tale om Møder, hvor Modstanderne blev afskaaret fra at forsvare sig, naar de blev angrebet. Alligevel mente de Herrer Venstrebønder, at de egenmægtig kunde bestemme, hvor vidt disse Møder skulde afholdes eller ikke, og naar de ikke længere kunde forhindre Mødernes Afholdelse, da fandt de det ganske naturligt, at optræde som Spektakkelmagre og Voldsmænd.

Naar vi nu ser Mødet i Søllested paa Lolland, der var lagt an paa, at den største Del af vort Lands Befolkning skulde tilsvines, tilrakkes og belyves uden at have nogen som helst Anledning til at gendrive de fremsatte Uhyrligheder, saa synes man jo, at det er ganske naturligt, at den forurettede Part reagerer.

Venstrepressen kan derfor godt indstille sit Hykleri; vi, der kender den Presse, dens Mænd og det Parti, hvorfor den er Talerør, kan ikke have synderlig Respekt for hele dette Komediespil, thi vi ved jo, at Venstre føler, at det alene har Krav paa Ytringsfrihed, medens alle andre, der ikke nærer samme Opfattelse af Forholdene som Venstre, burde forbydes at komme til Orde. Venstres Motto er: Ytringsfrihed for Venstre, og Knebling af Ytringsfrihed for alle andre.

Oliver Twist.

Lad Madsen-Mygdal, Rytter og Kragh gaa nedenom paa Valgets Dag.

Fra et Venstre-Valgmøde.

(Ved Venstres Valgmøder er det, som bekendt, tilladt Venstres Talere at snakke saa længe, de vil, medens anderledes tænkende maa nøjes med et Kvarters Taletid.)

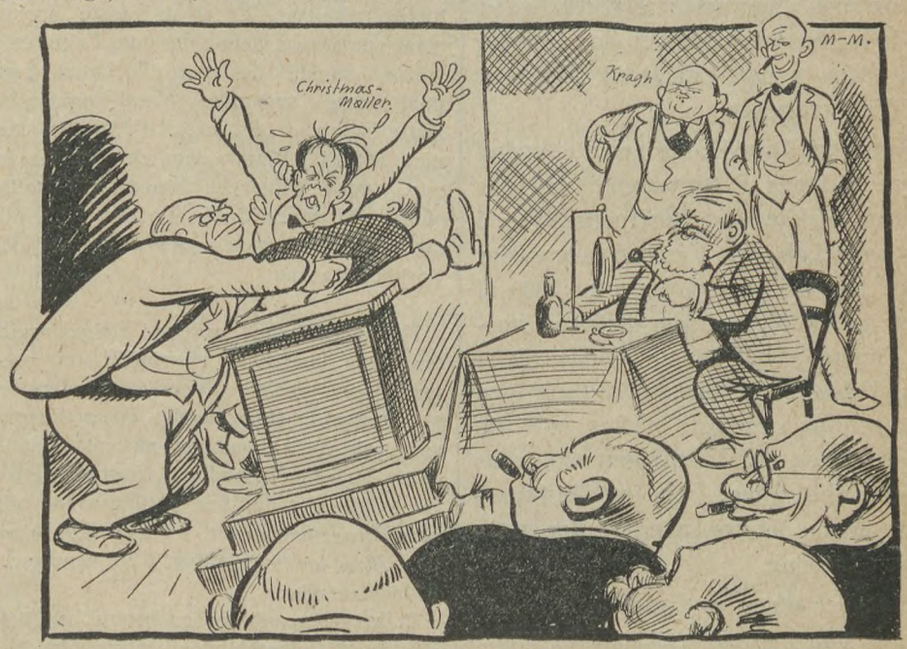

Dirigenten: »Femten Minuter! Næste Herre!«

Kvinderne og Valget.

Den 2. December 1926 var en Ulykkesdag for vort Land, thi den bragte os Ministeriet Madsen-Mygdal, takket være Arbejdernes og Smaakaarsfolks Uforstand, takket være alle dem, som blev hjemme paa Valgdagen; thi det var dem, som blev hjemme, der bestemte Valgets Udfald. Og de fleste, som bliver

Landstingsmedlem Frk. Henriette Crone.

hjemme paa Valgdagen, det er Kvinder, og dog er vel Kvinderne dem, som særligt mærker Sandheden i det gamle Ord, at »Politik er Brød«.

Det er jo Kvinderne, der i Arbejderhjemmene er Administratorer, et Hverv, som med Hensyn til Vanskeligheden og Spekulationen ikke giver en Finansministers noget efter. Kampen for Hjem og Børn kan under ordinære Forhold, hvor »Far« har Arbejde, være haard nok, fordi Fortjenesten er lille, og dog gaar hele M.-M. Politik ud paa, at den skal være endnu ringere. Helt galt er det dog naar Arbejdsfortjenesten svigter og man staar uden al Hjælp, uden al Understøttelse prisgivet den bitreste Nød, uden anden Udsigt til Eksistens end Fattigvæsenet.

Naar der i Dag ikke er gaaet et endnu større Tal paa Fattigvæsenet end der er, saa skyldtes det Hustruerne, men i det lange Løb vil Kampen være for ulige. Der sidder 1000 og atter 1000 af Hustruer og Mødre, som med den største Gru ser næste Vinter i Møde, ribbet som Hjemmet er for alt, og selv den modigste og stærkeste bukker under og bliver sløvet, naar Fattigdommen, trods hendes Slid, griner frem fra alle Hjemmets nøgne Vægge, uden at der øjnes nogen Lysning.

Men der øjnes en Lysning, hvis kun alle I, som i første Række lider under Følgerne af det Madsens-Mygdalske's Styre; thi Madsen-Mygdal's knugende Haand lægger sig ikke længere over Jeres Hjem end I selv vil det. Han kan knækkes, hans Haand er til at ryste af, men vi maa stryge Modløsheden af os.

Madsen-Mygdal og de Partier, som støtter ham, lægger ikke Skjul paa hvad de vil, hvis de gaar usvækkede ud af Valget. Da vil de, som de selv siger, fortsætte med den Politik, som de med saa stort Held har begyndt. Nedskæringen af vor Sociallovgivning, Plyndringen af de fattige til Fordel for de rige, var kun Indledningen til noget værre.

Som Kvinde henvender jeg mig til Kvinderne, vel endda til de allerfattigste Kvinder, men dog saadanne Kvinder, som har kæmpet Kampen saa bravt, at I holdt Jer fri af Fattigvæsenet, og beholdt Jeres borgerlige Rettigheder, Jeres Valgret.

Benyt da denne dyrebare Ret, det sidste I maaske har i Behold, og stem Madsen-Mygdal ned. Hvis I vil, saa kan den 14. September 1928 blive en Revance for den 2. December 1926. Lad da al Jeres retfærdige Harme finde Udslag igennem Stemmesedlen, det Vaaben, som I rammer bedst og sikrest med, saaledes at Madsen-Mygdal maa forsvinde, for aldrig mere at vende tilbage og sprede Ulykke over Danmarks mange Tusinder Smaakaarshjem.

Henriette Crone.

Ugens Hændelser.

Fagforeningskongressen i Swansea er bleven afsluttet. Et af de sidste Spørgsmaal paa Dagsordenen var, om Fagforeningerne skulde fortsætte Forhandlingerne med den saakaldte Mond-Kommission. Dette blev vedtaget med 3,075,000 Stemmer mod 566,000. Blandt dem, der stemte for, var ogsaa Minearbejdernes Organisation, som hidtil under Cooks Ledelse har stillet sig meget afvisende overfor Turner-Mond-Forhandlingerne.

•

Kærlighed har mange Ytringsformer, faar man unægtelig Indtrykket af, naar man ser, hvorledes Venstremaanden Jensen-Broby og Højremanden Steen Rasmussen trakterede hinanden paa et offentligt Møde forleden i Sandby i Næstvedkredsen. De to Herrer, der begge tilhører de allierede Regeringspartier, levnede ikke hinanden Ære for to Skilling. Vi henviser til nedenstaaende:

Folketingsmand Jensen-Broby har ifølge »Ringsted Folketidende« gjort Skridt til Sagsanlæg mod Folketingsmand Steen-Rasmussen i Anledning af nogle fornærmelige Udtalelser, denne har fremsat paa et Møde i Sandby i Næstvedkredsen.

Sagsanlægget er et nyt Udtryk for Kærligheden mellem de to Partier, der i disse Dage kæmper saa haardt for at bevare Flertallet i Landstinget.

Ved Mødet i Sandby betegnede Steen-Rasmussen Jensen-Brobys Optræden som »sjoveragtig«, af hvilken Grund Venstres Ledelse i Kredsen overfor Højre har udtalt sin Beklagelse af Mødets dramatiske Slutning. Derimod vilde man ikke give nogen Undskyldning, det maatte være Jensen-Brobys Sag.

Nu er Undskyldningen kommen i Form af et Sagsanlæg.

•

Der er nu fremkommen Meddelelse om, hvorledes de Penge, som Regeringen har taget fra de Arbejdsløse og givet til Formueejerne, er anvendt for Lemvig Skattekreds. Herfra foreligger der Opgørelse over Formueskattens Nedsættelse. For samtlige tyve Kommuner, Lemvig By indbefattet, andrager Nedsættelsen ialt 5800 Kr. Deraf faar en enkelt Skatteyder en Nedsættelse paa 4015 Kr. Paagældende Skatteyder har en Formue paa ¾ Mill. Kr. De resterende 1785 Kr. er altsaa til Deling over samtlige tyve Kommuners Formueejere.

— Saa maa de Arbejdsløse sulte!

•

Venstres indre Splidagtighed begynder nu at antage overraskende Former. Længe har de store Venstreblade kritiseret Personopstillingen ved Valget af Landstingsvalgte. Nu har Utilfredsheden givet sig Udslag paa et andet Punkt.

I Sønderjylland er den kendte Flensborgmand Kloppenborg-Skrumsager valgt af Venstre. Men nu synes det, som om man fra H. P. Hanssens Tilhængere ønsker at sætte ham ud, hvilket har bevirket, at der i Tønder-, Løgumkloster- og Rødding-kredsen er opstillet to Venstrelister, den ene formentlig Tilhænger og den anden Modstander af Skrumsager.

Dette maa opfattes som et nyt Tegn paa svigtende Evne til at holde sammen paa Stumperne.

•

Venstres Nervøsitet for Valgets Udfald har givet sig det mærkelige Udslag, at Partiet i Nakskovkredsen ikke har passet paa at overholde Lovens Forskrifter med Hensyn til Indleveringen af Kandidatliste til Valgmandsvalget, og Listen er derfor bleven kasseret af den samlede Valgbestyrelse, hvis Formand er Venstremanden, Overretssagfører Zwick.

Valgbestyrelsen har derefter besluttet at henvende sig til Ministeriet om, hvorvidt det kan tillades at se bort fra Fejlen, naar denne, inden den lovmæssige Frist, 24 Timeer, bliver rettet.

Aarsagen til Kassationen var, at den egentlige Kandidatliste ikke var underskrevet af det tilstrækkelige Antal Stillere, men den var vedlagt et Bilag med en Samling

Underskrifter uden Forbindelse med Kandidatlisten.

Tildragelsen vækker naturligvis Munterhed over hele Lolland, og de Konservative har skyndt sig at publicere Begivenheden med tydelig Skadefryd, som navnlig gaar ud over den »korrekte« Venstreredaktør Haugner.

Revolverne knalder i Finland.

Hvad èn dansk Sømand beretter.

En dansk Matros har sendt Formanden for Sømændenes Forbund i Danmark, Peter Bach, et Brev fra Finland, hvori han skildrer Forholdene ved de finske Havne efter egne Iagttagelser og Oplevelser.

Det hedder i Brevet bl. a.:

— Jeg læste i de konservative Blade, som jeg laante midtskibs medens vi var i Finland, at alt Arbejde dér gik normalt, til Trods for Havnearbejderstrejken; jeg beklager de finske Arbejdsgivere, hvis de herefter skal regne det for normalt at være 25 Dage om at laste et Skib med 1015 Stander Træ, bestaaende af, hvad der kaldes for let stuveligt Træ (hovedsagelig Planker). Nej, det passer vistnok bedre, hvad der stod i »Klokken 5«, som jeg fik sendt hjemmefra, at Skruebrækkerne var bevæbnede med Revolvere og havde Tilladelse til at gøre Brug af samme, hvilket vi fik et slaaende Bevis paa, da vi var i Land, medens vi laa i Valbom.

Vi havde Landlov 4 Mand, og heldigt eller uheldigt, som man vil, kom vi ind mellem en Del Strejkende og en Del Skruebrækkere, og medens vi befandt os imellem disse to Partier, blev der fra Strejkebryderne aabnet Ild mod de strejkende Havnearbejdere. Vi trak os skyndsomt til Side, men hvad behager, pludselig kom alle Skruebrækkerne imod os med Skyderne.

Til Held for os opdagede de, at vi var udenlandske Søfolk, og vi slap med Skrækken.

Det var et forfærdeligt Liv i Land — ombord gik det mere fredeligt, langsomt men sikkert. Af de to Formænd, som skulde lede Arbejdet, var der kun den ene, der havde Forstand derpaa. — Det var kun ganske unge Fyre, som arbejder i Lasten, den ældste er ca. 20 Aar og den yngste 12.

I Kotka var det udelukkende de unge Piger, der arbejdede ombord ....

Se, dette er jo en anden Historie end den, den herværende finske Minister Hr. Setäla har bragt til Torvs og gentagende Gange har varieret i Højre- og Venstrebladene.

Ja, Højre- og Venstrebladene lader sig bruge til meget under den fælles Høvdings, Hr. Madsen-Mygdals Ledelse, og andre større Hoveder bruger ham.

Op til Valg.

Saa rydder vi op, og saa renser vi ud,
der stiger et Sus over Land,
en festlig og fejende Efteraarsstorm
i Sus over Bakkernes Rand.
Den banker paa Ruden ved Smaamandens Hus,
den buldrer paa Døren: Kom frem!
Nu varsles et Slag for din Menneskeret,
et Slag for de tusinder Hjem.

Og Stormen skal suse om Udmarkens Røn,
hvor slidtunge Mennesker bor,
den rusker i Taget og stryger om Gavl
og pisker den karrige Jord;
den synger en Stormsang for bøjede Sind:
Bliv ranke og stærke som Staal,
nu kommer en Kamp, hvor det fattige Folk
maa kende sin Magt og sit Maal.

De knejsende Borge med Taarne og Spir
og Herrer om bugnende Bord,
skal mærke en Storm gennem Salene gaa.
og høre i Vindenes Kor
en Sang om at Opgørets Dag nu er nær.
hvor Fortidens Lænker bli'r brudt,
en Sang om det Fattiges tidssejge Kamp,
og Sejren, de vinder tilslut.

Og Stormen skal smelde i ildrøde Flag,
der løftes i By og paa Land,
Flag rejses ved Flag — i de tungeste Sind
de tænder en blinkende Brand.
Nu samler de atter en Arbejdets Hær
til Kamp mod en Skanse, der staar
fra Fortidens Dage og hæmmer vor Vej
mod bedre og lysere Kaar.

O. H.

Storagrarernes Valgagitation

En Forpagter, som offentlig gør sig til Talsmand for Løntrykkeriet.

Ved et af »den kaarede Høvding«, Madsen-Mygdals berygtede Møder, som afholdtes i Roskilde for nogle Dage siden, blev der naturligvis øst op med den store Slev imod Fagforeninger og Organisationstyranni, og det manglede jo heller ikke paa Efterplaprere, hvad følgende lille Udklip af »Roskilde Dagblad« viser:

Forpagter Fleischer, St. Jørgensbjerggaard, fortalte et Par Smaatræk for at vise, hvor forvirret Tiden er. — Han søgte en Landarbejder og gik paa Fæstekontoret, hvor han traf en Mand, sandsynligvis en Husmand, det var gaaet mindre godt for. Men han vilde ikke være Landarbejder. Han vilde være Herskabskusk, som han før havde været det. — Forpagteren skulde have slaaet noget Hø i nogle Grøfter og tilbød en Mand, der havde gaaet arbejdsløs 4—5 Maaneder, Arbejdet. Men han forlangte Betaling efter Tarifen. Hr. Fleischer tilbød ham 5 Kr. om Dagen. Men Manden kom ikke. Havde det nu ikke været klogere, om Manden havde taget de 14 Dages Arbejde? Nu gaar han i Stedet med en Tarif i Lommen, der ikke giver noget. Og han gaar endnu.

Her ser man da en Agrar, som ikke generer sig for offentlig at vedkende sig hvad for en lumpen Politik det er, man ønsker at drive.

Man maa spørge: Hvor er det Forvirringen er størst?

Svaret er let, den Mand, som paa et offentligt Møde stempler sig selv paa den Maade, som Fleischer her gjorde, og vel endda føler sig som Stor-Karl, han maa i høj Grad have faaet sine Begreber forvirrede, thi en saa lurvet Politik vilde Folk med en nogenlunde nøgtern Tænke- og Dømmekraft dog alligevel generе sig ved at fremkomme med, noget lignende Bavl og Skvalder er dog en Sjældenhed og det forvirrede Indlæg skal jo nok have fremkaldt hjerteligt Bifald i den Forsamling.

Lad os se lidt nærmere paa det af Fleischer fremførte. Han beklager sig altsaa over, at det har været umuligt for ham at faa en Arbejder til at bryde den Overenskomst, som efter megen Møje og Besvær er tilvejebragt, og hvorefter en Løsarbejder ved Landbruget i Høstens Tid skal have en Dagløn af 6 Kr. 70 Øre, og naar Stor-Agrarerne saa ikke kan faa en Løsarbejder for 5 Kr. om Dagen, saa hyler man op paa offentlige Møder om forvirrede Tider.

Jeg havde ellers ikke troet, at Agitationen forud for Landstingsvalget skulde dreje sig om Landarbejdernes Lønninger og Storbøndernes Løntrykkeri, men naar de Herrer ønsker det, og maaske endda forventer, at de i det nye Landsting kan faa Støtte (hvordan, ja! det maa Guderne og Madsen-Mygdal om), i deres Rovgridskhed overfor dem, som har mindst at staa imod med, saa er jeg saamænd ikke betænkelig ved at tage en Diskussion op om dette Spørgsmaal.

Jeg kunde tænke mig, at Fleischer og Konsorter vil paaberaabe sig, at de ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen og derfor ikke er forpligtet i Henhold til Overenskomsten, man hører jo af og til saadan noget Vrøvl i disse »forvirrede Tider«. Lad mig lige erindre om, hvod der skete sidste Foraar, da det saa ud til, at det vilde komme til Konflikt mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, da samledes de uorganiserede Arbejdsgivere til et stort Møde, hvor man drøftede Arbejdssituationen, og Resultatet af Drøftelserne blev, at man stillede sig bag ved Arbejdsgiverforeningens Krav om store Lønreduktioner, og i Tilfælde af Konflikt tilsagde man Arbejsgiverforeningen al mulig Støtte. Det vil altsaa sige, at man forud for Overenskomstens Afslutning har forsøgt at lægge et Pres paa Arbejdsgiverforeningen for at faa presset de overenskomstmæssige Lønninger saa langt ned som muligt, og naar disse Lønninger saa er presset ned, saa vil de gode Agrarer rejse rundt til Vælgermøder og himle op om forvirrede Tider, fordi Arbejderne ikke vil finde sig i at blive skambudt; en saadan Valgagitation viser tydeligt os Landarbejdere, hvad vi kan vente os, hvis Agrarerne fortsat skal have Lov til at skalte og valte efter eget Forgodtbefindende.

Jeg ved godt, at det ikke lyder kønt at bande, men jeg fristes dog til at spørge: Hvad F . . . . . bilder den Forpagter Fleischer sig ind? Der er i denne Uge sat en Smørnotering af 2 Kr. 70 Øre, er der nu nogen der tror, at Fleischer vil sælge sit Smør til 2 Kr. pr. kg, nej, gu' gør han ej, han forlanger sikkert »Topnotering og lidt til«. Er det saa ogsaa paa Grund af de forvirrede Tider? Nej, det er saamænd kun, fordi det er rimeligt, at Fleischer skal have samme Pris for sine Produkter, som andre Landmænd faar. Ja, det er lige saa rimeligt som at den Landarbejder, som skulde slaa Hø for Forpagteren, fik den i Overenskomsten fastsatte Dagløn, i Stedet for at blive underbudt paa en saa nederdrægtig Maade, som der skete hos Fleischer.

En saadan Tale viser, hvilket Overmod og hvilken Kynisme Venstrebønderne er besjælet af, hvilke forvirrede — man kunde næsten sige — forrykte Begreber de render rundt med.

Vi staar nu overfor et meget afgørende Valg, hvor enhver Landarbejder og Landarbejderhustru, som har Valgret til Landstinget, er i Stand til at lægge sit Lod i Vægtskaalen for at sætte en Stopper for de Herrers Overmod, naar de ønsker at føre Valgkampen imod vore fattige Spisekamre. Lad os saa vise dem at Tiderne er dog ikke mere forvirrede end vi ved, hvad vi vil, og dette kan udtrykkes i faa Ord:

Ned med Madsen-Mygdal!
Ned med Løntrykkerne!
Leve Socialismen!

Den gamle Herregaardsarbejder.

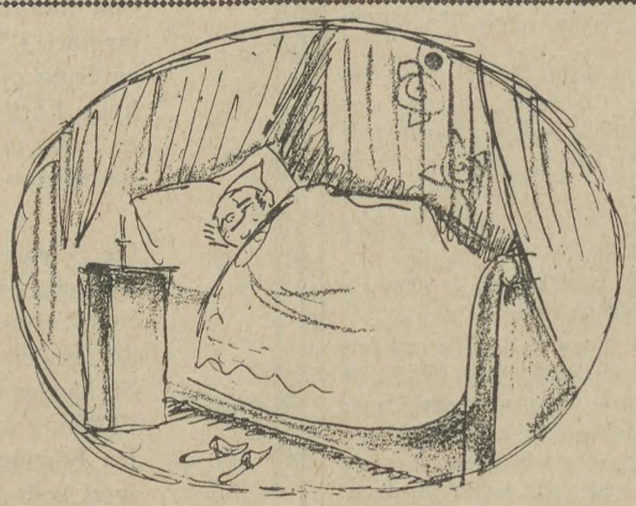

Agraren kan blunde i Ro og Mag. Men han sover ikke paa Valgets Dag.

Han møder frem — det maa Smaamanden med. »Høvdingen« Mygdal skal stemmes ned.

Timerne før Dommen.

Vi kender allesammen Beretningen om dengang Tømmermanden fra Nazaret blev dømt til Døden. Det var Overklassen — Samfundets rige —, de Magthavende, der ønskede ham fjernet.

— Og hvorfor gjorde de det?

— Jo, han gik jo rundt og prædikede en hel ny Lære, — en Lære om Næstekærlighed og Retfærdighed. Og Samfundet var dengang som nu, man ønskede ikke at høre en saadan Tale.

Jesus var en fattig Tømrer. Han saa, der var noget galt med Samfundet, og han vilde prøve at reformere det. I tolv fattige Fiskere havde han sine ivrigste Tilhængere, ligesom hans Ideer ogsaa trængte dybt ind i Fattigkvartererne, — ind i Arbejderklassen.

Men Præsterne saa i ham en Fjende, og derfor tilsluttede de sig Overklassen. I Templet prædikede de Overklassens Lære, og Folket lyttede til den. — Ja de lyttede endog saa stærkt, at da Dagen kom, hvor Dommen over Jesus skulde afsiges, var de saa gennemsyrede af Præsternes Ord, at de raabte: Slaa Jesus ihjælp, og giv os Barrabas fri.

Overklassens Lære havde forblindet dem, saa de raabte paa Frigørelse for Griskhed og Rovbegær, medens Næstekærligheden og Retfærdigheden maatte dø. — Ja man jublede ovenikøbet over Dommen, og lod Soldaterne piske den fattige Tømrer. — — — Men for rigtig at haane ham, lagde man tilsidst en rød Kappe over hans Skuldre.

— — — —

Det stunder nu mod sidste Time, da Folket skal afsige Dommen over et reaktionært Landsting. Man kommer uvilkaarligt til at tænke paa Tømmermanden fra Nazaret. Overklassens Stilling nu er jo som den Gang. Præsternes ogsaa, med Undtagelse af nogle enkelte.

Hele Landets reaktionære Presse har i de sidste Par Maaneder raabt paa Griskhedens og Rovbegærets Frigørelse, medens den har forlangt Retfærdigheden slaaet ihjæl. — Kun en af Parterne kan sejre, — bliver det Kapitalismen eller Socialismen?

Den røde Kappe, som man med Haan lagde om den første Frihedskæmper, eller i hvert Fald om en af de første, er symbolsk. — Det er den hele Verden engang vil blive svøbt i. — Og det er dens Farve Overklassen den Dag i Dag haaner.

Men det kommende Landsting? — — Bliver det den røde Kappe det iklædes? — Bliver det Retfærdigheden, som dér faar Lov til at sidde øverst?

— — — —

Ja, det stunder mod Timen, men er alle klar over, hvad Valget betyder? Ved Morlillen derude bag Mosen, og Kvinden derinde i de graa Kaserner, at det er Smaamandens Kamp for Livet det drejer sig om? — Ved de bluseklædte Mænd med de arbejdshaarde Næver, at de er økonomiske Slaver, — at de er bundne paa Hænder og Fødder, — at deres Armod er Uretfærdighed, — at deres Ret til Livet er krænket?

Ved de det allesammen? — Ved de hvor pilraadent hele det System er, der bygges paa? — Og ved de, at den Ild, der formaar at tænde Haabets lyse Stjerner, er rød, — flammende rød?

Ja vi *maa* vide det, og vi *maa* sætte noget ind paa at gøre det anderledes, — alle som een. — Vi har simpelthen ikke Lov til at lade være, — vi har Pligt til det overfor vore Kammerater, — overfor vore gamle Forældre, — overfor vore Hustruer og Mænd, — overfor vore Børn, — kort sagt overfor Samfundet.

De, der endnu ikke har tænkt derover, kan naa det, — der er endnu faa Timer.

— — — —

I omtrent to Aar har der siddet et Styre her Landet, der ikke har bestilt andet end at tage fra de Fattige og give til de Rige. Hvis ikke Socialdemokratiet paa Fredag erobrer Landstingets Flertal, vil denne Politik fortsætte.

Derfor maa Folket være sig bevidst. Al den Harme, det har følt i sig over Regeringens Politik, maa give sig Udslag i, at det stemmer rødt. Det maa lytte til den Lære, der siger: — Slaa Griskheden og Rovbegæret ihjæl og giv os Retfærdigheden fri.

Carl Winther Sørensen.

Afskediget.

Venstre gik i 1926 til Valg bl. a. paa at genrejse Landets Erhvervsliv og afskaffe Arbejdsløsheden, og det gaar nu til Landstingsvalg for at befæste de glimrende Resultater af Regeringens økonomiske Politik.

Til Brug for Valgagitationen har Venstre pludselig opdaget, at der er Lysning i Landets Erhvervsliv og Nedgang i Arbejdsløsheden. Ja, at her snart sagt ikke er nogen Krise mere.

Det er muligt, at der er Lysning i Tilværelsen for de Formueejere, som har faaet Skattelettelser til Foræring af Madsen Mygdal, og at Kolindsundbønderne ogsaa føler en Bedring i den økonomiske Situation, efter at Højesteret for nogle Maaneder siden tilkendte dem nye enorme Erstatninger. Men disse priviligerede »Samfundsstøtter« maa nu ikke forveksle sig selv med Samfundet.

For Arbejdere og Smaakaarsfolk er det vist vanskeligt at paavise anden Lysning i Tingene end den, at Vejen til Fattigvæsenet er bleven lettet ved Madsen Mygdals Politik.

Hvordan er det bl. a. lysnet i Tingene blandt Landbrugets Arbejdere. Siden Madsen Mygdal overtog Regeringen, har vi oplevet det Særsyn, at have 12—1500 arbejdsløse Landarbejdere, selv midt i Høstens og Sommerens travle Tid.

Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelser bærer i sig selv et Vidnesbyrd om de Velsignelser, Madsen Mygdal har beriget Landarbejderne med.

I Sommeren 1926, da Stauning efter Venstres Paastand misregerede Landet og ødelagde Erhvervslivet, udbetalte Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse i Juli Maaned 8.300 Kr. i Understøttelse, i August 6,300 Kroner. Men i Juli i Aar har Kassen maattet betale 31,000 Kr. og i August 30,500 Kroner eller 4—5 Gange saa meget.

I Maanederne Maj, Juni, Juli og August 1926 udbetalte Kassen 55,600 Kr. i Understøttelse, i Aar har den i samme Tidsrum udbetalt 142,000 Kr. eller omtrent 3 Gange saa meget. Sidste Aar udbetaltes i samme Periode 130,000 Kr. Saadan former Venstres Samfundspolitik sig i Praksis.

Skattelettelser for Velhavere og Arbejdsløshed og Fattigdom for Arbejderne. Og her er Lysning i Tingene, jo Tak. Landarbejdernes Arbejdsløshed i Aar er større end i Fjor. I August sidste Aar udbetalte vi 11.000 Kroner i Understøttelse og i Aar i August godt 30,000 Kr. Det er hyggelige Udsigter, at tænke sig denne Politik fortsat i 2 Aar endnu og se denne Mygdals sejrrige Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

Forholdet bliver ikke bedre med at Regeringen fortsat skærer Tilskudene til Arbejdsløshedskasserne ned, saa Byrderne bliver endnu større for Medlemmerne. Endnu langt frygteligere er den stadig voksende Fattigdom, den Nød og Savn, som den stadig voksende Armé af arbejdsløse Landarbejdere maa lide.

Maa vi bede Madsen Mygdal og Konsorter om at holde op med at »genrejse« Erhvervslivet; den Form smager os ikke. Maa vi bede om Folk, der har Forstand paa Tingene og Hjerte i Livet for andre end Godsejere og Formueejere.

Lad os den 14. September sige Madsen Mygdal og hans Fæller Tak for deres Velgerninger; men vi ønsker ikke at nyde mere af den Skuffe.

Den Landarbejder, der ikke passer sine Ting eller ødelægger Redskaber og Besætning, bliver uden videre Vrøvl afskediget.

Lad os ogsaa afskedige Madsen Mygdal af Pladsen den 14. September, han er en daarlig Bestyrer af det danske Samfund, og hans Fæller er ikke gode Tjenere.

Oscar Levinsen.

Op til Valg d. 14. September.

(Fortsat fra Side 1).

mer i sig hele Indholdet af denne Regerings Virksomhed i disse to Aar.

Nedskæring, Nedskæring og atter Nedskæring har været Devisen eller Programmet, om man vil, for Lovgivningsarbejdet.

Der er imidlertid som bekendt en ganske karakteristisk Forskel paa den Maade, man har praktiseret Nedskæringen paa i de forskellige Tilfælde. Tjenestemændene f. Eks. skar man ned i Løn, naturligvis mest dem, der tjente mindst; Præsterne fik dog Lønforhøjelse. Overfor de syge, gamle, Invaliderne og de Arbejdsløse gik man den samme Vej, idet man skar deres Understøttelser ner, dersom man ikke helt tog den fra dem. Men overfor Millionærer og andre større Formueejere gik man en anden Vej, for dem skar man kun ned paa Skatten.

Denne Forskel i Maaden at skære ned paa giver Karakteren af Madsen-Mygdals Politik. Paa Fredag skal denne Politik ud til Vælgernes Bedømmelse. Der er da Lejlighed til for alle de, der er blevet skaaret ned, at give deres Mening til Kende om Maaden, hvorpaa det er sket.

Vi forudser, at Millionærer og Storagrarer paa Fredag vil møde frem i Flok og Følge for at bevare Flertallet for Madsen-Mygdal; de har jo Grund dertil, anderledes for Underklassen. — Landarbejdere og Smaakaarsfolk har kun et at gøre:

Gaa hen og stemme paa Socialdemokratiet.

De har alle hver for sig smertelige Mindelser fra Nedskæringen. Ingen lider stærkere under Følgerne heraf end netop Underklassen paa Landet.

Der er ingen Steder, hvor Madsen-Mygdals Nedskæringsparole er blevet efterkommet mere prompte og praktiseres mere haardhændet end netop paa Landet. Gennem Løntrykkeri søger Storagrarerne alle Midler for at trykke Vilkaarene overfor de Arbejdere, der er beskæftiget, og de Arbejdsløse søger man med ligesaa stor Nidkærhed at afskære fra nogen som helst Hjælp og Mulighed for at opretholde Livet i det Hele taget, og overfor de gamle og syge udvises der det mest skammelige Fedteri.

Gør Gengæld paa Fredag. Sørg for at Madsen-Mygdal og hans Fæller bliver skaaret ned; de har hængt altfor længe.

Et Venstremøde i Søllested.

I »Nakskov Tidende læses om et »organiseret Overfald i Søllested«.

— Ja, Herregud, det »sølle Venstre«, der nu indtager samme »modige« Front, som Højre indtog i sin Tid. Hvem kan tage »Venstre« alvorligt, naar man ser hen til Partiets Fortid? Det er jo kun et sammenløbet Komplot af Spekulanter, hvis Formaal er at gøre Arbejderne retsløse.

Det sølle Venstre kommer jo helt ud af sin Ligevægt og kan hverken erindre sin egen Fortid eller de vigtigste Begivenheder, der knytter sig til denne, blot ved at staa i Kamplinie over for Socialdemokratiet. Jeg mindes endnu en smuk solrig Sommerdag, da de to Partier, iført fuld Krigsmaling, drog mod hinanden og hver »Organisation« valgte sin egen Mødeplads og en fælles »Kampplads« ved Jyderup Station. De to Partier var: »Venstre og Højre«.

Bøgekronerne hvælvede sig over de ædle Dannemænds Hoveder, der samlede sig paa Højres Idyl. Der taltes djærve Ord om Gud, Konge og Fædreland. Men uden for Bøgenes Kroner samlede sig Hundredevis af forargede Venstremænd — ja, saa mærkeligt det end lyder, den Gang var Venstre højlig forarget paa deres nuværende Venner — og da Højre holdt Møde ved Jyderup Station, saa skulde »det organiserede Venstre« jo nødigt savnes, men du store Kineser, hvor der vankede paa Tæven! Jeg erindrer endnu en middelaldrende Venstremand staa med sit blodige Hovede lige i Skærmydselen, efter at have gjort et ublidt Bekendtskab med en københavnsk Politiknippel. Jeg erindrer Ordene til de københavnske Politibetjente: »Stavene frem« og saa bankede det københavnske Politi Kærligheden ind i Venstremændenes Hoveder, og det maa være denne »Kærlighed«, der gennem Aarene har fæstet saa dybe Rødder i Venstremændenes Hjerner, at Højre nu er deres bedste Venner, og Venstre dukumenterede og baldyrede efter Kampens Hede, »at nu var der flydt Blod«, og sandt var det. Baade Politi og Venstremænd kunde efter »Slaget« bevise dette med Saar, som ingen oldnordisk Viking skulde skamme sig ved at bære. Bag efter kom saa »Rettergangen«, hvor mangen god Venstremand fik den sidste Overhaling. — — .

Skal man le eller græde over saadan et Parti som Venstre? Kun saa faa Aar siden og nu en saadan Indignation over for Socialdemokratiet, fordi Socialisterne, naar der afholdes politisk Møde, kommer til Stede og bliver budt elendige Betingelser, som de sølle Venstremænd bød for Socialdemokratiets Ordførere. At optage en Kamp paa lige Vilkaar med Social-Demokratiet vil og tør Venstre ikke. Nej, bumle løs, uden at give lige Vilkaar, tør man, og da man jo godt kan forstaa, at der bliver »Mudder i Brakken», naar man blot optræder saa brøsigt, at man nægter Modparten lige Vilkaar, saa forudser man, at der vil gives en herlig Udvej til at drukne de ubehagelige Spørgsmaal i et vældigt Brøl og bagefter spille Rollen som forurettet.

For alt hvad der er helligt og dyrt maa Venstre bort fra de senere Aars Lovgivning, naar Venstre og dets Mænd staar paa et Vælgermøde blandt Arbejdere, som netop dette Parti har behandlet saa uretfærdigt, som det har. Arbejderne kan i Sandhed sige — med Hensyn til Bonde-Venstre. »Gud bevare mig for mine Venner, mine Fjender skal jeg nok vide at undgaa. Venstre kan — naar henses til dets Fortid — ikke forsvare sit infame Overfald paa Arbejderklassen, derfor maa Partiet tage sin Tilflugt til alle mulige Krumspring og forud lægge en Plan, saa det hele kan komme til at ende i Spektakkel, saa gives der altid Lejlighed til Indignation og Farisæisme! Vi kender jo alle hin Mand, der »takkede Gud, fordi han ikke var, som de andre« o. s. v., og nu takker Venstre for, at de ikke er som de fæle Socialister, skønt Venstre i Fortiden har raset med Vræl og Brøl for ikke at tale om Rifler og knyt Næve.

Nuvel! Den Politik, der nu for Tiden føres af »Venstre«, er for Aartier siden vejet og fundet for let. Lad den da komme paa Vægtskaalen en Gang til, den fortjener det; thi de politiske Principper, Partiet fører, er lette som Avner og gennemskuelige som Glas.

P. K.

Højre takker Venstre.

Man skal agte paa, hvilket Selskab man er kommen i, skriver »Social-Dem.«.

Ved et Møde i Sydsjælland forleden udtalte Højremanden, Folketingsmand Ulrich:

»Men Venstre tog de Konservatives Politik. (Hør!) Det er vor Politik, de har gennemført. (Hør!) Jeg takker Venstre derfor, thi jeg betragter det som en Lykke, at vor Politik bliver raadende i det danske Samfund.

Vi har faaet en god og sund økonomisk Politik — det, som vi har prædiket for Venstre gennem alle de Aar, jeg har beskæftiget mig med Politik. Uden at spørge os om det, vil Venstre faa vor Støtte til en saadan Politiks Fortsættelse.«

Saa varmt takker Højre nu Venstre. Og Venstres Ledere putter Takken i Lommen. Men mon Venstres Vælgere er lige saa glade for Samarbejet? Der er jo dog endnu en Del af dem, som kan huske, hvilken Jubel, der gik gennem Venstre i sin Tiid, da Jens Busk udtalte:

»Nej, den Dag, da Højre og Overløberne stemmer sammen med os, da har Jens Busk ikke længere ren Halm i Støvlerne.«

Nu ikke blot stemmer de sammen, men Højre takker Venstre, fordi dette Parti gør Højres Gerninger. Hvordan tror man, at det staar til med Halmen?

Billige Rejser til Sydamerika.

De store engelske Royal Mail Dampskibslinier gør stadig et paaskønnelsesværdigt Arbejde for at befordre 3. Klasses Passagerer saa behageligt og billigt som overhovedet muligt fra Danmark til det forjættede Landbrugets Land Sydamerika. Særlig rimelige Billetpriser gælder fra København og Esbjerg el. flere andre større Provinsbyer via Southampton el. Liverpool til Rio de Janeiro og Buenos Aires, og Rejsen foretages med store„ flotte Dampere, hvis rummelige Kahytter, Saloner, Promenadedæk og rigelige Forpleining er almindeligt anerkendt af Udvandrerne.

Det er dansk Rejsebureau i København, der virker som Royal Mail Lines Generalrepræsentant.

Formænd og Kasserere.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet alene indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet sendes en Fortegnelse med Oplysninger om vedkommende Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.

Valgets store Spørgsmaal er:

Skal Folket tilbageerobre sin Selvbestemmelsesret?

Eller skal Højfinansen, hvis Slaver Madsen-Mygdals Regering er, fortsat misregere Landet?

Stem socialdemokratisk!

En interessant Bogpakke.

Nummer 4 i Rækken af Bogpakker, der tilbydes vore Medlemmer til Fortrinspris indeholder:

Leepa: Jord- og Arbejderspørgsmaal i Rusland, der giver et interessant Indblik i det czaristiske Ruslands Tilstande for saavel By- som Landarbejderen. Her blot et lille Eksempel: »En Arbejder og hans tre Sønner arbejdede, Faderen ialt i 58 Aar, paa én og samme Fabrik, de omkom alle ved Ulykkestilfælde og den gamle Enke faar som Understøttelse fra Fabrikken 1 Rubel 72 Kop. — — — om Aaret!!

Palmstierna: »Dyrtid og Trust« behandler et Emne, som vi nu mer end nogensinde bør være interesseret i. Forf. viser ved klare Eksempler baade Aarsag og Virkning, men tillige Midlerne til at bekæmpe dette Problem og kommer til den Slutning, at Kampen med Dyrtiden falder sammen med Arbejderbevægelsens verdensomspændende Strid for økonomisk og social Frihed, for den Samfundsordning, hvorved Produktionen helt stilles i Arbejdets Tjeneste.

L. Rasmussen: »Da vi fik Juni-Grundloven« giver en levende Skildring af Lovens Tilblivelse med Strejflys over Tilstandene under Enevælden, hvor saavel Herremanden som hans Ridefoged havde Ret til at prygle Husmændene og deres Koner under Hoveriarbejdet. Man tænke sig, at det ikke er 100 Aar siden, Forholdene artede sig saadan her hjemme! At vi dog er kommet et godt Stykke frem ses af

Th. Stauning: »Tilbageblik«, der i knappe og klare Rids giver det danske Socialdemokratis Grundlæggelse og stadige Vækst gennem Aarene, til det staar som det største Parti med betydelige Resultater bag sig.

Th. Stauning: »Arbejdets Invalider« klarlægger Arbejderpartiets Syn paa Alderdoms- og Invalideforsorgen, og i

Th. Stauning: »Parlamentarisme eller Diktatur« imødegaas indgaaende de senere Aars hyppige Anslag mod Folkestyret, og Skriftet er et værdifuldt Vaaben i Agitationen mod Privilegier og Overklassevælde.

K. K. Steinke: »Generalstrejken« skildrer levende de bevægede Paaskedage, det historiske, meget interessante Paaskekup.

K. K. Steincke: »Kravet om Jord« med sine værdifulde Betragtninger over Lehns og Stamhuses retslige Stilling.

K. K. Steincke: »Moderat eller radikal«, hvori Forf. søger at udrede, hvorledes man her hjemme bør stille sig overfor Tidens gærende Uro, Splittelse og Revolutionstummel.

Endelig bringer Bogpakken det store Værk (over 500 Sider) af Professor **Georg Fr. Nicolai: »Krigens Biologi«** Om denne verdensberømte Bog skriver Romain Rolland: ».... Det ejendommelige Værk, som er steget frem af disse Afgrundens Aar ..« og Ellen Key: »Nicolai er en af de faa, som Fremtiden vil hædre«. Forlaget »FREMAD« opkøbte, da Bogen blev nedsat fra 15 til 3 Kr., Restoplaget for at kunne bevare denne gode Bog for Arbejderne til den billige Pris, og det har da ogsaa vist sig, at Bogen allerede nu udbydes i Antikvarkataloger til stigende Priser.

Denne righoldige Bogpakke, hvis Bogladepris i enkelt Salg er 6 Kr., kan af vore Medlemmer erhverves til Fortrinspris 3 Kr., naar nedenstaaende Bestillingsseddel indsendes.

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger, der gratis** sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

BESTILLINGSSEDDEL

Socialdemokratiets Forlag „FREMAD“, Frederiksborggade 33 - København K.

Undertegnede ønsker som Medlem af »Landarbejderforbundet i Danmark« 1 Bogpakke Nr. 4 (Bogladepris Kr. 6,00) **til Fortrinspris Kr. 3,00.**

Beløbet følger hermed — ønskes opkrævet

Navn .....

Adresse .....

Landstinget og Militærspørgsmaalet.

Landstinget forkastede i 1926 det af Folketinget vedtagne Afrustningsforslag og bærer derfor Ansvaret for, at vi endnu slæber rundt med Militærudgifter paa ca. 50 Mill. Kr.

Af Landstingets Synderegister er Forholdet til Militærspørgsmaalet et af de mest graverende og tillige et af de mest haandgribelige.

Gang paa Gang har Venstre og Højre benyttet deres Flertal i Landstinget til at modsætte sig en Indskrænkning i de meningsløse, høje, ganske unyttige og under visse Omstændigheder for Landet yderst farlige Militærudgifter. Kulminationen naaedes, da Landstinget i Foraaret 1926 under den socialdemokratiske Regering forkastede det Nedrustningsforslag, som Folketinget havde vedtaget.

Under Ministeriet Stauning viste Landstinget sit reaktionære Aasyn i Militærspørgsmaalet første Gang i den ordinære Samling 1924—25 ved Behandlingen af den Finanslov, som Bramsnæs havde forelagt i Oktober 1924, og hvorpaa der foresloges en beskeden Militærbesparelse paa 7,4 Mill. Kr. indenfor de bestaaende Militærloves Rammer. Dette nægtede Venstre og Højre i Landstinget at være med til. De trodsede Folketingets Ret til at være enebestemmende om Finansloven og bevirkede derved, at Statens Udgifter for Finansaaret 1925—26 blev 7 Mill. Kr. større end nødvendigt.

En ganske tilsvarende Stilling tog Landstingets Flertalspartier, da Bramsnæs i Marts 1926 foreslog at spare 5 Mill. Kr. paa Militærudgifterne, og da der paa Finanslovforslaget af Oktober 1925—26 blev foreslaaet Militærbesparelser paa 10½ Mill. Kr., som skulde gaa til Støtte af Kommuner, der havde særlige økonomiske Vanskeligheder paa Grund af Arbejdsløsheden, afviste Venstre og Højre ogsaa dette Forslag.

Landstingets værste og mest aabenbare Forsyndelse i denne Sag er dog den, at da Folketinget 1. Marts 1926 efter Forslag af den socialdmokratiske Regering havde vedtaget et Lovforslag, hvorefter de militære Udgifter nedsattes fra ca. 50 til 17½ Mill. Kr., forkastede Landstinget Forslaget og bandt derved Danmark til at slæbe videre med den dyre, ganske forældede og ogsaa efter den militære Sagkundskabs Mening fuldkommen værdiløse og uanvendelige Militærlovgivning af 1922.

Alene i Penge har denne Landstingets Stilling i de siden da forløbne to Aar kostet Landet mindst 60 Mill. Kr. kontant. Landstingsflertallet trodsede her Befolkningens Vilje paa et Punkt, hvor alene Folket bør have Afgørelsen.

Fej dette reaktionære, landsskadelige Flertal ud den 14. September.

Gaven til de store Formueejere.

I Lemvig faar en Formueejer 4015 Kr. af de Arbejdsløse, Syge og Gamle.

I Lemvig Skatteraad foreligger Opgørelse over Formueskattens Nedsættelse. For samtlige tyve Kommuner, Lemvig By indbefattet, andrager Nedsættelsen ialt 5800 Kr. Deraf faar en enkelt Skatteyder en Nedsættelse paa 4015 Kr. Paagældende Skatteyder har en Formue paa ¾ Mill. Kr. De resterende 1785 Kr. er altsaa til Deling over samtlige tyve Kommuners Formueejere.

Bland den med
Richs
„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med Richs"
Fremstillet af
vegetabilske Stoffe
indeholder hverk
Coffeïn eller an
skadelige Beslandd

Pinstrupsk Frihed.

Et Medlem af Arbejdsgiverforeningen kontraktbinder sine Arbejdere til ikke at være Medlemmer af Landarbejderforbundet.

I Fortsættelse af vor Dokumentation af den pinstrupske Opfattelse af Begrebet Frihed, naar det gælder Arbejdere, skal vi i Dag gøre *Landarbejderbladets* Læsere bekendt med et Par Slavekontrakter fra Boller. Forpagteren af denne Gaard, Chr. Thygesen, er Medlem af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark. For sin egen Part forlanger Forpagter Thygesen altsaa fuld Frihed til at staa i Forening sammen med sine Standsfæller *imod* Arbejderne, og til at søge sine Interesser varetaget gennem Organisationen. Han finder det aabenbart ganske naturligt, at Arbejdsgiverne søger sammen i Foreninger med det Formaal at trykke Arbejdslønnen saa langt ned som muligt, og vilde sikkert reagere meget kraftigt, hvis nogen vilde formene ham Frihed til at være Medlem af hvilke Foreninger, han ønskede.

Men den Frihed, der forekommer ham naturlig, naar det gælder ham selv, er ham en naturstridig Vederstyggelighed, naar det gælder hans Arbejdere. Han søger fortrinsvis Folk, der ikke er Medlemmer af Landarbejderforbundet, og ved Oprettelse af Privatkontrakter, der indeholder Forbud mod at de deltager i nogen Art af Arbejdskonflikter, søger han at hindre, at de bliver Medlem af Landarbejderforbundet.

Vi gengiver nedenfor Hovedindholdet af to karakteristiske Slavekontrakter fra Boller:

»N. N. forpligter sig til at være fast Husmand paa Boller fra ....., at udføre de ham paalagte Arbejder samvittighedsfuldt og hurtigt, at møde til Arbejde hver Søgnedag til normal Arbejdstids Begyndelse og ikke udeblive uden lovligt Forfald, **ikke under nogen Omstændigheder nedlægge Arbejdet, det være sig under Strejke eller en hvilken som helst anden Aarsag, hvorved der maatte lægges Pres paa ham fra anden Side.**

Hald en saadan Nedlæggelse desuagtet skulde finde Sted, da at fraflytte den af ham beboede Lejlighed med Dags Varsel, at vedligeholde den ham overladte Lejlighed paa bedste Maade, saasom Indsættelse af ituslaaede Ruder og Skorstensfejning m. m.«

»N. N. forpligter sig til at møde paa Gaarden hver Dag til almindelig Arbejdstid og udføre det ham paalagte Arbejde godt og hurtigt.

Ikke at nedlægge Arbejdet under Strejke og lign. At vedligeholde den ham overladte Lejlighed, saasom Indsættelse af ituslaaede Ruder, Skorstensrensning o. s. v.«

I de citerede Kontraktbestemmelser staar ikke rent ud, at Arbejderne ikke maa være Medlem af Landarbejderforbundet, men ved at faa Arbejderne til at underskrive paa, at han ikke maa deltage i Arbejdskonflikter af nogen Art, de være sig nok saa lovlige og legitime, har Forpagter Thygesen formentlig ment sig sikret i saa Henseende, idet han forudsætter, at Arbejdere med en saadan kontraktlig Behæftelse paa deres individuelle Frihed ikke vil blive modtaget som Medlemmer i Forbundet, før de har frigjort sig for denne Behæftelse — altsaa har opsagt Arbejdsforholdet og forladt Boller — eller hvis galt skulde være, at de i hvert Fald ikke har den Forbundets Medlemmer iøvrigt sikrede overenskomstlige Ret til Deltagelse i lovlige Konflikter, og at Medlemsskabet derfor er betydningsløst.

I begge Henseender turde Forpagter Thygesen have forregnet sig, men den gode Mening er jo ikke til at tage Fejl af.

Begge Kontrakter er iøvrigt direkte stridende mod Loven af 23. Maj 1902, for saa vidt angaar Bestemmelsen om Fravigelse af den Arbejderen overladte Tjenestebolig. I den først nævnte er bestemt, at Arbejderen i Tilfælde af Arbejdsnedlæggelse er pligtig at fraflytte Boligen med Dags Varsel, og i den anden er sat en Frist af 14 Dage. Det ene er ikke mere lovligt end det andet, eftersom § 12 i den nævnte Lov af 1902 udtrykkelig fastslaar, at hvis en Arbejder kommer af sin Plads »i Utide«, skal der gives ham 4 Ugers Frist til at søge sig andet Husly.

At Kontrakterne iøvrigt fastsætter en Løn, der er betydeligt under den tarifmæssige, at de intet indeholder om Arbejdstid, Tillæg for Høstarbejde, Staldtjeneste eller Overarbejde, nævnes kun for Fuldstændigheds Skyld. Det der udgør disse Kontrakters særlige Karakter er deres utilslørede Forsøg paa at bagbinde Arbejdernes grundlovsmæssige Ret til at være Medlemmer af en Sammenslutning blandt deres Klassefæller.

Netop den Omstændighed, at der her er Tale om en Arbejdsgiver, der i fuldeste Maal har benyttet sin Ret til at være Medlem, ikke alene af saakaldte neutrale økonomiske Organisationer, som Andelsforetagenderne, men ogsaa er Medlem af Arbejdsgivernes Kamporganisation mod Arbejderne, gør Forholdet saa meget mere grelt og viser Hulheden og Forløjetheden i Pinstrupernes Raab paa »Arbejds- og Erhvervsfrihed«.

Ja vel, Frihed for dem selv til at danne lige saa mange Organisationer de vil, men kontraktlige Forpligtelser for Arbejderne til at tie og taale og krumme Ryg, og hvis dette ikke er nok, Lugthuslovgivning til Forhindring af, at Arbejderne gennem Sammenslutning søger at bedre deres Kaar. *V. R.*

„Lykkelig begyndt men ikke tilendebragt".

»Kolding Folgeblad« skriver:

»Det faldt i Neergaards Lod efter Krigen at skære Statens Udgiftsbudget eftertrykkeligt ned, og nu har et nyt Venstreministerium maattet regulere Udgifterne i Henhold til Parikronens Værdi — det sidste Arbejde er lykkeligt begyndt, men ikke tilendebragt, og det skulde nødigt standses af et uheldigt Landstingsvalg«.

Ja, det faldt i Hr. Neergaards Lod at blive Leder af et Ministerium, hvorunder Kronen svingede op og ned, og hvorunder det danske Samfund kom i en Gæld, som det aldrig før har været. Paa Grund af den lave Krone og de deraf følgende høje Priser paa Landbrugsprodukter, steg Priserne paa Landejendomme op i fabelagtige Højder. Dermed fulgte en Overprioritering, som en stor Del Landejendomme ikke kan bære. Hr. Neergaard gav Kommunerne et Rentetilskud paa 4 pCt. i 10 Aar, naar de blot vilde optage store Laan og sætte Arbejder i Gang. Kommunerne forøgede derfor i disse Aar deres Gæld stærkt, og deraf følger de store Skatteprocenter til Renter og Afdrag.

Endelig har Hr. Neergaard i Aarene fra 1920—24 forøget Statens Gæld med 340 Mill. Kr.

Det lykkelige Regimente, Madsen-Mygdal har ført, bestaar i, at han skar de højeste Embedsmænd ned med 2 pCt. og de laveste med 14 pCt. Aldersrentenydere, arbejdsløse og Sygekasserne blev skaaren ned. Pengene, som Staten sparede derved, blev givet til de store Formueejere. Nedskæringen medførte, at Sygekasser og Arbejdsløshedskasser maatte forhøje Kontingenterne. Invalideloven forandredes saaledes, at en Del af Udgifterne ved Loven væltedes over paa Kommunerne. Og det var disse, der helt og holdent maatte bære Byrderne ved, at den ekstraordinære Understøttelse blev taget bort.

Denne Nedskæringspolitik kalder »Kolding Folkeblad« »lykkelig«. Mon Vælgerne mener det samme? Vi tror ikke, den store, brede Befolkning ønsker den Politik fortsat.« *K. H.*

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Den danske Bondestands Sygekasse,
stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor Bernstorffsgade 17, Kbhv. V, Telefon Byen 576. — Forlang Prospekt.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Galante Fotos
GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE
Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Canada.
S/S **„Hellig Olav"** fra Kbhvn. til Halifax (Canada) og New York 19. September.
S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 26. September.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Enhver Herre
bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

FRA AFDELINGERNE

Brorup-Valby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag d. 15. ds. Klokken 8 hos Christian Christiansen, Stenstuegade Nr. 17 o. G., Slagelse.
Carl Petersen.

Sæby-Buerup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 22. September Aften Kl. 7½ i Buerup Forsamlingshus. Dagsorden m. a. Valg af Formand og Kasserer.
Bestyrelsen.

Kirkerup Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling i Sørbymagle Forsamlingshus Lørdag den 15. Septbr. Kl. 7½. Dagsorden: Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen. Fagbogen forevises. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Lynge-Broby Afdeling
afholder Stiftelsesfest i Lynge Forsamlingshus Søndag den 23. Septbr. Kl. 4. En Taler fra Forbundet kommer til Stede. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Pakkefest og Bal fra Kl. 8. Pakker modtages med Tak. Fag- og Partifæller indbydes.
Bestyrelsen.

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Mulderup Kro Lørdag den 15. Septbr. Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.
Julius Christensen.

Stegsnes Afdeling
afholder Medlemsmøde førstk. Mandag Kl. 7½ i Magleby Forsamlingshus. Mød alle, da der skal vælges Agitatorer.
Lars P. Hansen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13.338.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Inds. af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Hvorledes

skal du blive indmeldt i Landarbejderforbundet?

Du skal straks henvende dig til Formanden eller Kassereren i den nærmeste Landarbejderforening og bede om at blive Medlem. Kender du ingen saadan Forening eller dens Tillidsmænd, udfylder du den andet Steds i Bladet optrykte Indmeldelsesblanket og indsender straks denne til Landarbejderforbundets Kontor.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 38. Fredag den 21. September 1928. 14. Aargang.

Landstingsvalget.

Socialdemokratiet gik frem med 55 pCt. eller med 59,355 Stemmer.

Høire og Venstre er i Mindretal blandt Landstingsvælgerne, men i Kraft af Valglovens Urimeligheder beholder de Flertallet i Landstinget.

Landstingsvalget var karakteriseret af Socialdemokratiets kolossale Fremgang. Denne svarede fuldt ud til de dristigste Forventninger. Naar Venstre og de Konservative alligevel beholder Flertallet i Landstinget, skyldes det først og fremmest en indviklet og uretfærdig Valglovsteknik, der giver Venstre og de Konservative en langt bedre Udnyttelse af deres Stemmer end Socialdmokratiet faar, og endelig den konservative Garanti, der endnu ligger i de tingvalgte Landstingsmænd.

Socialdemokratiet fik ved Landstingsvalget 166,231 Stemmer eller 59,355 flere end i 1920, men paa dette Stemmetal faar de sandsynligvis kun 9 Landstingsmænd, medens Venstre, som fik 168,794 Stemmer eller 1200 mindre end i 1920, antagelig faar 12 Landstingsmænd. Praktisk talt ved samme Stemmetal, som kun giver Socialdemokratiet 9. Saa uretfærdig kan den nuværende Valglov til Landstinget virke, fordi der ikke kan finde Overføring af Stemmer og Valgmænd Sted.

Men Venstres Tid kan ogsaa komme. Havde Socialdemokratiet faaet nogle faa Procent stærkere Fremgang, havde det taget de 3 Landstingsmænd fra Venstre, som dette Parti nu besidder med Urette, og som sikrer det venstre-konservative Flertal i Landstinget og dermed Madsen-Mygdals forhaabentlig kun midlertidige Fortsættelse af hans Regering.

Med en blot forholdsvis beskeden Fremgang for Socialdemokratiet i den kommende Tid kan det forudses at Landstingets Flertal om 8 Aar er erobret for Demokratiet, medmindre der ikke forinden har fundet en anden politisk Konstellation Sted ved Samarbejde mellem Venstre og de Radikale; men i saa Fald vil Socialdemokratiet blot faa en endnu kraftigere Fremgang.

Stemmetallene fra Landstingsvalget er saaledes fuldt ud tilfredsstillende for Socialdemokratiet. Derimod er det højst utilfredsstillende, at det ikke denne uhyre Fremgang tiltrods skulde blive i Stand til at erobre mere end 1 Mandat fra Venstre. Men herfor bærer Valgloven Skylden og ikke Socialdemokratiet eller dets stolte og stadig voksende Vælgerkorps.

Venstres Tab i Jylland.

Valgets næste Træk var, at Venstre — selv om det i Kraft af sin konservative Politik tog Vælgere fra de Konservative, der led et frygteligt Valgnederlag — led mægtige Tab i Sønderjylland og Vestjylland, der ellers er deres sikre Borg, medens Socialdemokratiet her gik frem uden Sidestykke i vor politiske Historie. I de vestjydske Kredse gik Socialdemokratiet frem med over 100 pCt., i Herning saaledes fra 790 Stemmer til 1714, for ikke at tale om Ribe Amt eller de midtjydske Landkredse, hvor Fremgangen for Socialdemokratiet gik op til 140 pCt.

I Sønderjylland gik det endnu værre til. I Madsen-Mygdals egen Kreds, nemlig Aabenraa, gik Socialdemokratiet frem med 300 pCt. fra 666 Stemmer til 1884, medens Venstre tabte 200. I Sønderborg og Haderslev gik det hvert Sted 1400 Stemmer frem eller 150 pCt. I Augustenborgkredsen, hvor det ingen Stemmer fik i 1920, fik det denne Gang 1555 Stemmer. I Tønder-Rødding og Løgumkloster Kredsene gik Socialdemokratiet frem fra 642 St. i 1920 til 3344 i Aar eller med over 500 pCt.

I hele Sønderjylland gik Socialdemokratiet frem fra 3422 Stemmer til 11,702 Stemmer eller 340 pCt., hvad der nok kan kaldes en Rekord for en saa stor Landsdel.

Denne Fremgang i Sønderjylland svarer nøje til den Stabilitet og Vækst, der er kommet over de sønderjydske Arbejderorganisationer.

Venstre gik tilbage overalt i Sønderjylland. I Rødding Kreds endog med 700 Stemmer og tabte her 7 Valgmænd. I hele Sønderjylland tabte Venstre 30 Valgmænd, som det maatte aflevere til Socialdemokratiet. Disse Træk fra Valget er saa meget mere glædelige, som de viser, at de sønderjydske Arbejdere og Smaakaarsfolk slutter med op om Socialdemokratiet som Landets øvrige Underklasse, og dernæst viser det, at Murene om Venstres stærke Borge i Vest- og Sydjylland er i Færd med at ramle sammen.

Hvem tabte og hvem vandt?

Dagen efter Valget slog Venstres Hovedorgan i København, »Morgenbladet« fast, at den socialistiske Opposition havde lidt et Valgnederlag. Vi kan i saa Tilfælde kun ønske os mange Valgnederlag af den Slags med en Stemmefremgang paa 55 pCt.

Madsen-Mygdal skulde prøve at lade Socialdemokratiet lide saadan et Valgnederlag ved et Folketingsvalg i dette Aar, men se, om han tør vove det.

I Diskussionen om, hvem der led Nederlag, har man Tallene at holde sig til.

Ved Landstingsvalget i 1920 afgaves der i samme Kredse ialt 399,718

Stemmer, og disse fordeltes med 106,876 til Socialdemokratiet eller 26,7 pCt. af samtlige Stemmer.

De Radikale fik 50,016 Stemmer eller 12,5 pCt.

Venstre fik 169,938 eller 42,5 pCt.

Højre 68,232 eller 17,1 pCt.

Ved Valget den 14. September i Aar afgaves 478,736 Stemmer. Heraf fik Socialdemokratiet 166,231 Stemmer eller 34,7 af samtlige Vælgere.

De Radikale fik 53,941 Stemmer eller 11,3 pCt.

Venstre fik 168,794 Stemmer eller 35,2 pCt.

Højre fik iberegnet Holsteins Vælgere 77,645 Stemmer eller 16,2 pCt.

Socialdemokratiet var saaledes det eneste Parti, der gik frem, nemlig fra 26,7 pCt. af samtlige Vælgere til 34,7 pCt. Det tog nøjagtig 8 pCt. af samtlige Vælgere mere end i 1920. Det er 1 pCt. pr. Aar og en Fortsættelse af dette i 16 Aar giver absolut socialdemokratisk Flertal i Landstinget. Er det Nederlag, saa for os gerne. Venstre led det største Tab og faldt fra at repræsentere 42,5 pCt. af Vælgerne ned til at nøjes med 35,2 pCt. Det er et overmaade stort Tab; med saadanne 3 Tab til vilde Venstre være udslettet. Hvor Venstrepressen siger, at Valget fik et tilfredsstillende Udfald for Venstre, maa man derfor erkende, at det er Udtryk for en saadan politisk Beskedenhed, at den vel er klædelig, men at den desværre ogsaa sjælden vises fra Venstres Side.

Men ogsaa de Radikale og Konservative gik tilbage, de Radikale med 1,5 pCt. og de Konservative med 0,9 pCt. Kun det tyske Parti havde nogen Fremgang at notere.

Valget var saaledes helt og fuldt Socialdemokratiets. Det er Socialdemokratiet, der sejrede ved Valget, thi det var det eneste Parti, der virkelig havde Fremgang — den var til Gengæld ogsaa stor.

Regeringen i Mindretal blandt Vælgerne.

Efter Landstingsvalget er Socialdemokratiet det største Parti baade blandt Folketings- og Landstingsvælgerne. Medregnet Landstingsvalget i 1924, som er for den anden Del af Landet, har Socialdemokratiet 336,150 Landstingsvælgere, medens Venstre kun har 267,837. Men endskønt Socialdemokratiet saaledes har 68,313 Landstingsvælgere mere end Venstre, saa faar det kun 27 Landstingsmænd, medens Venstre faar 28. Saa ganske urimelig har Valgloven forurettet Socialdemokratiet i denne Omgang.

Det er i Kraft af denne urimelige Valgmetode, at Madsen-Mygdal endnu har Flertal i Landstinget; thi blandt Vælgerne er han nu i Mindretal baade i Folketing og Landsting.

For 1924 og 28 har Venstre, Konservative og Holsteinere ialt 444,084 Vælgere, men imod dem er der afgivet 446,939 Stemmer.

Til Folketinget har Venstre og Konservative 653,930 Stemmer, men imod dem er afgivet 683,717 Stemmer, deraf Socialdemokratiet alene med ½ Million Stemmer.

Og flere Gange har samtlige de Partier, som repræsenterer disse 683,700 Vælgere stemt for Mistillidsvotum til Madsen-Mygdal og hans Regering; sidste Efteraar gik Holsteins Parti endogsaa mod Regeringen, saaledes at 693,000 Vælgeres Repræsentanter stemte for Mistillidsvotum til Regeringen og kun 643,000 imod. Man kan derfor ikke bebrejde Madsen-Mygdals Regering at øve Flertalstyranni, nej, det er simpelt hen Mindretals-Diktatur Regeringen øver.

Madsen-Mygdal ved nu, at han er i Mindretal i det danske Folk, baade blandt Folke- og Landstingsvælgerne, og han ved, at et Folketingsvalg vilde feje hans Regering over Ende. En virkelig demokratisk og parlamentarisk Regering vilde under disse Forhold enten gaa af eller udskrive nye Valg for at faa Stillingen klaret, men Madsen-Mygdal har erklæret, at det ser han ingen Grund til.

Han og hans Fæller klamrer sig simpelthen til den Magt, de har i Kraft af en Valglovs Uretfærdigheder, de vover ikke at spørge Vælgerne, de har vel endnu menge Tjenester at skulle have gjort Storkapitalismens Mænd, før de kan takke af.

Folketingsvalget 1926 og Landstingsvalget 1928.

Det paastaas, at Venstre har haft Fremgang ved Landstingsvalget i Sammenligning med Folketingsvalget i 1926.

Dette er kun forsaavidt rigtigt som at Valgdeltagelsen har været saa stor, at alle Partier med Undtagelse af de Konservative har faaet flere Stemmer end beregnet efter tidligere Deltagelse i Landstingsvalgene. Ved Folketingsvalget i 1926 afgaves i disse Kredse 635,096 Stemmer. Ved Landstingsvalget i September 1920 var Stemmeprocenten ca. 36 pCt. mindre end ved Folketingsvalget i samme Maaned. Herefter skulde der blive afgivet ca. 410,000 Stemmer ved Landstingsvalget i Aar, der blev imidlertid afgivet 478,736 eller omtrent 69,000 Stemmer mere. Af disse falder nogen paa Vælgertilvæksten i de forløbne 2 Aar, men Hovedparten falder paa den store Valgdeltagelse, der er, den største, som endnu er præsteret ved et Landstingsvalg. Valgdeltagelsen var saaledes 16 pCt. større ved Landstingsvalget end en simpel Beregning fra Folketingsvalget skulde give.

Og det er rigtigt, at Venstre her har faaet nogle flere Stemmer end beregnet efter Folketingsvalget, men det har de Radikale og Socialdemokratiet ogsaa, men hvem har faaet de fleste?

Den høje Valgretsalder til Landstinget medfører ikke alene et mindre Vælgerkorps, men ogsaa en Forskydning i Vælgerne til Skade for Demokratiet, og det maa i denne Forbindelse tages i Betragtning.

Her er det atter Valgene i September 1920, der kan bruges til Belysning af Forholdet. Det viser sig, at ved Langstingsvalget i 1920 var Partiernes Stemmetab i Forhold til Folketingsvalget

for Socialdemokratiet 39 pCt.,
Radikale 36 pCt.,
Venstre 33 pCt. og
Konservative 29 pCt.

Den høje Valgretsalder rammer saaledes tungest nedefter, medens Konservative kun taber 29 pCt. af Vælgerne ved Landstingsvalget taber Socialdemokratiet 39 pCt.

Da Socialdemokratiets Vælgerprocent ved Landstingsvalget saaledes er 61, skulde Socialdemokratiet, forudsat at det ingen Fremgang havde haft siden Valget i 1926, kun have faaet 61 pCt. af dets Folketingsvælgere. Det fik imidlertid 74,3 pCt. og kunde saaledes notere en betydelig Fremgang.

Socialdemokratiets Fremgang i Stemmer i Forhold til Folketingsvalget drejer sig om godt 21 pCt. eller 30,000 Stemmer. De Radikales er 11 pCt. eller 5500 Stemmer og Venstres er omtrent 15 pCt. eller 21,000 Stemmer. Medens de Konservative har haft en Tilbagegang paa 6 pCt. eller godt 5000 Stemmer.

Efter disse Tal skulde Socialdemokratiet ved et Folketingsvalg nu faa en Fremgang paa 10—11 pCt. og komme op paa en 58—60 Folketingsmænd, og da de Radikale ogsaa efter Valgtallene skulde kunne holde Stillingen, vilde Demokratiet herefter udgøre et smukt Flertal i Folketinget, selv om alle de andre Grupper gik imod. Det er naturligvis ogsaa disse Kendsgerninger Madsen-Mygdal har for Øje, naar han ikke finder at der er Anledning til at udskrive Valg til Folketinget.

Venstres Glæde over dets »Fremgang« ved Landstingsvalget er altsaa ikke saa stor, at det fristes til at undersøge denne Fremgang nærmere ved et Folketingsvalg.

Det vilde sikkert heller ikke bekomme Regeringen videre godt.

Oscar Levinsen.

Gør det selv.

Under Livets skiftende Kaar, og naar, paa Grund af Forholdene, Tanker og Diskussioner drejer sig om en Forandring af Livsbetingelserne, gennem Tilslutning til et bestemt Parti eller Organisation, saa støder man ofte paa Udtrykket: »Gaar du foran, gaar du først, saa kommer jeg bagefter.« Man vil altfor ofte se, hvad andre vil, førend man vil noget selv.

Paa Grund af denne »Stillen sig afventende« kan man blive Vidne til, at selv den bedste Overbevisning og den stærkeste Tro paa, at Tilstande og Forhold kan forandres gennem Folkets Vilje, møder den største Uforstaaen, selv iblandt Standsfæller.

For at kunne forstaa, skal vi have Medfølelse, og for at faa Medfølelse, især med de lidende, skal vi kunne se, se, hvordan Livet former sig for disse, se, hvorledes de gamle hutler sig igennem med en karrig tilmaalt Hjælp, se, hvorledes de fattige og arbejdsløse frister en næsten utaalelig Tilværelse, og kan vi naa dertil, at vi ikke alene ser det med vore egne Øjne, men ogsaa med de lidendes, saa kan det vel ikke undgaas, at de fleste faar Vilje til at hjælpe, ikke blot selv, men ogsaa derved, at man støtter de Bevægelser og Organisationer, som har til Formaal at forandre Forholdene derhen til, at der bliver bedre Livsmuligheder ogsaa for de ringeststillede iblandt os.

Ja, netop! Det er Viljen, der danner Forudsætning for enhver Handling, og vil man det gode, saa skal man, samtidig med at man søger at opnaa det bedste for sig selv, gøre alt, hvad man kan til Gavn og Glæde for vore Medmennesker.

Bliver vi besjælet af en saadan Vilje, saa skal vi benytte os af alt, hvad der kan underbygge og styrke os i Livskampen, og al vor Stræben skal være en Kamp for det gode og imod det onde og imod den Egoisme, som undertiden giver sig Udslag deri, at de fattige skal gøres endnu fattigere, og at de lidende skal lide endnu mere.

Ethvert Menneske har sikkert et Formaal med sit Liv, men Livet faar den største Værdi, naar vi allesammen tager Del i Arbejdet for at forbedre Forholdene, ikke blot for den enkelte, men for os alle, især skal de undertrykte selv forstaa, at de baade politisk og økonomisk skal støtte de Organisationer, som til hver en Tid taler de undertryktes Sag.

Tænk frit, og tænk selv! Vent ikke med at tage Stilling og Standpunkt, indtil du ser, hvad andre vil. Lad ikke andre alene bane Vejen, men gaa selv med.

Benyt Underklassens Midler, vore Organisationer og vor Presse i saa stor en Udstrækning, at du selv kæmper for at naa Underklassens Maal: En bedre Livsbetingelse for os allesammen.

Henrik Mikkelsen.

En Sammenligning.

Folkedommen er faldet, med 453,186 Stemmer mod 444,452. Stauning har — fra et moralsk Standpunkt — udtalt: At nu burde der udskrives Folketingsvalg. Venstres gæve Høvding, Madsen Mygdal, har ligeledes udtalt sig om det samme Spørgsmaal, men med et stik modsat Resultat; men derimod i Overensstemmelse med salig Estrups Agtelse for en Folkedom. De to Høvdinge, afdøde Estrup og Højre og nulevende Madsen Mygdal for Venstre, gaar op i en skøn Enighed om dette Spørgsmaal. Men for Vælgerfolket er der kun et tilbage: En Kamp paa Liv og Død mod den én Gang fældede Reaktion, der ved Hjælp af »Venstre« er kommen til Live og staar med friske Kræfter til paany at hævde »Livssagen«, Danmarks Riges afsindige »Forsvar«, som Demokratiet for flere Aar siden var kønt enige om vilde være en Forbrydelse mod Land og Folk.

Kampen herom gælder i Realiteten et nyt Estrupiat. Vi Arbejdere maa virkelig ogsaa have Del i Livets Goder og ikke behøve at henslide vor Tid i Trældom under afdøde Estrupsk Aand.

Trofast har vi staaet i Kamplinien Side ved Side med Bondeagraren og i Forbindelse med denne slaaet Højre til Jorden.

Nu springer Agraren op paa Piedestalen og griner Arbejderen i Møde, som vilde han sige — hvis han kunde være det bekendt — »ja, ser I Godtfolk! Med den Slags Garn fanger vi den Slags Fisk«!

I Aarhundreder er Samfundets Opretholdere, Arbejderne, holdt nede i Trældom, medens det samme Samfunds Snyltere har levet i Fraadseri. Før Venstrehøvdingens Tid syntes det, som en lysere Tid var fremstaaet efter at Højre laa slagen paa Valen. Men saa samlede hele Bourgeoisiet og Agrarvælden sig mod Arbejderne og førte et sidste jernhaardt Stormløb mod hele den fattige Befolkning. Arbejderne protesterer med et Flertal af 8—9000 Stemmer. »Høvdingen« ænser ikke denne Protest og Partiet vedbliver sandsynligvis med sin Agrarpolitik paa Bekostning af alt Fremskridt og Økonomi i dette Land. Det stakkels elendige Højre er jo bundet paa Hænder og Fødder til Højfinansens Interesser, og Agraren kaster bedrende Blikke op til store Bro'r. Som Følge af disse desperate Forhold hæmmes Landets økonomiske Udvikling paa skandaløs Maade. — —

I Aartusinder har man misbrugt og forvansket Kristendommen, blot for at finde Lejlighed til at kalde sig selv Kristne, saa den fattige Befolkning ikke skulde se Lejlighed til at føre denne frem i hele sin storslaaede Magt og Fuldkommenhed. Magthaverne havde let Spil. For Guld var der jo mange, der var villige til at gaa paa Akkord med Uretten, og vi ser jo da ogsaa, hvorledes Krigens Helvede og djævelske Gerninger har fulgt »Kristendommens« Fodspor ned gennem Tiderne saa grundigt, at for hver Decennium er der fuldt saa mange, der er dræbt ved Vaaben, som der kan antages at være dræbt i den gamle Hedenold paa lignende Vis. Naar dette storstilede Brud paa Kristendommens Natur har kunnet finde Sted, mener vore gæve Venstremænd formentlig, at de sagtens kan gøre samme Taskenspilkunst og forvandle Politiken og udgive god Konservatisme for Demokrati, og heri har Venstre ikke helt Uret. Men begge Spørgsmaal forvanskes ganske vist kun ved Hjælp af en stor Løgn.

Det er yderst interessant at gøre en Sammenligning mellem vort farisæistiske Venstre og vor farisæistiske Kristendom. Sidstnævnte, hvis Maal er Himlens Højhed, har taget en rask Beslutning og forkynder: »Det er ikke de gode Gerninger det kommer an paa«. Dette er jo en »yndig« Fortolkning af Kristendom! »Venstre« derimod arbejder med Virkeligheden for Øje og kan ikke — som Kirken — kaste Gerningerne overbord, de skal netop forsøge at bevise, at deres politiske Gerninger er de bedste, der eksisterer, langt — langt foran de demokratiske Partiers Gerninger, og det er netop om dette Spørgsmaal den nu afsagte Dom drejer sig, og den har vejet og fundet Venstres Politik for let. Men fælles for baade Venstrepolitik og Statsreligion er dog dette: Enhver er sig s e l v nærmest! Forunderligt falder det derfor ikke, at Mesteren af Nazaret bød sine 70 Udsendinge at »de skulde give for intet, hvad de havde modtaget for intet«, medens vore Præster, der skal vidne om den samme Mester fra Nazaret, fik deres — i Forhold til Arbejderne — rige Løn forhøjet, medens den fattige Aldersrentenyder, Invalid og Arbejdsløse o. s. v. blev frataget en Del af deres, forhen ved Lov, tilstaaede Understøttelse. Hvor har vor — for gode Gerninger — a n s v a r s l ø s e Kirke let ved at hævde sin Stilling til det Spørgsmaal den selv kalder for »kristelig«, medens »Venstre« arbejder i sit Ansigts Sved for at bevise sine ædle og g o d e Gerninger, hvoraf der ikke findes saa meget, der kan ligge paa en Negl.

P. Kristensen.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Bladet ikke kan anmeldes til nye Medlemmer, naar Fagbogsbladet a l e n e indsendes til Forbundskontoret, der maa foruden Fagbogsbladet s e n d e s en F o r t e g n e l s e med Oplysninger om vedkommende Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed.

Omkring Valget.

Regeringen er reduceret til Mindretalsmænd og Taburetklæbere. Faar vi Folketingsvalg?

Kan nogen tage fejl af den Meningstilkendegivelse, som det nylig stedfundne Valgmandsvalg gav Udtryk for? Det skulde synes utænkeligt. — Det, der forelaa til Vælgernes Afgørelse ved dette Valg, var Spørgsmaalet, om de godkendte den af Ministeriet Madsen-Mygdal førte Politik og ønskede den fortsat. Valgdagens Spørgsmaal var saaledes overordentligt enkelt og ligetil. Der var intet, absolut intet at tage fejl af. Vælgerne tog da heller ikke fejl. Svaret blev ligesaa klart som Spørgsmaalet var enkelt. Det blev et tydeligt og afgjort *Nej!* — Ingen statistiske Hundekunster, ingen Talhokuspokus kan bortforklare den Kendsgerning, at Regeringen og dens Støttepartier er i Mindretal blandt Vælgerne, at den Politik, der er ført de sidste 2 Aar, er imod Folkeflertallets Ønske og Vilje.

Det burde efter det, der er sket, være en naturlig og selvfølgelig Ting, saa selvfølgelig, at det skulde være overflødigt blot at henstille endsige kræve, at Statsministeren hurtigst muligt traf Foranstaltning til, at der blev udskrevet Folketingsvalg, saaledes at der paa parlamentarisk Vis kunde tilvejebringes en Regering, der har den Tillid og det Flertal i Befolkningen, som den nuværende mangler.

Dersom Madsen-Mygdal var i Besiddelse af et eneste Gran af demokratisk Tankegang eller blot almindelig politisk Anstændighedsfølelse, vilde han af sig selv gøre det eller have gjort det allerede. Men skønt han er Søn af en Mand, der i sin Tid kæmpede bravt med i Demokratiets Rækker, er han aabenbart ikke arveligt belastet hverken med den demokratiske Tankegang eller den Anstændighedsfølelse, der skal til for at gøre det rigtige i en saadan Situation. Sagen er, at hverken Madsen-Mygdal ellers nogen af hans Ministerkollegaer er undgaaet at blive belastet med Ærgerrighed. De er alle luksuriøst udstyret i saa Henseende, desuden er det bjærgsomme Naturer, Folk, som før har vist, at de ikke saadan uden videre giver Afkald paa et godt Ben.

Man maa derfor være forberedt paa, at Regeringen vil forsøge at ride Stormen af og hygge sig paa Taburetterne endnu et Stykke Tid. Der er adskilligt som foregaar i den Retning. Allerede efter Valget lod Statsministeren sig forlyde med, at han ikke fandt, at der var nogen Anledning til at udskrive Folketingsvalg, og Venstrepressen har i den forløbne Uge tumlet saa længe med Stemmetallene, til den er kommet til det vidunderlige Resultat, at det i Virkeligheden var et knippelt godt Valg for Venstre. Vi andre kan kun ønske, at Himlen vil skænke Venstre rigtig mange saadanne knippel gode Valg, saa bliver det snart til ogsaa for Smaafolk at være og leve her i Landet.

Imidlertid kan Regeringen og Venstrepressen regne saa længe, de vil og hvordan de vil, det lykkes dog ikke at bilde nogen ind, at den nuværende Regering mere er en parlamentarisk Regering. Den gaar ikke, Madsen, blot at forsøge paa at stoppe Folk saa grove Blaar i Øjnene, selv Menigmand her til Lands har gaaet saa meget i Skole, at de kan baade tælle og lægge sammen.

Henvisningen til, at Regeringen endnu har Flertallet inde paa Rigsdagen, duer ikke, efter at det gennem et Valgresultat er saa eftertrykkeligt konstateret, at dette Flertal har tabt Fodfæstet blandt Vælgerne. Det er dette, som er det afgørende. — Landstingsvalget viste klart, at Madsen-Mygdals Regering ikke nyder Folkets Tillid, den nyder Overklassens Tillid, og den nyder ganske særligt fremfor alt Storagrarernes mest ubegrænsede Tillid. Men den kan ikke længere paaberaabe sig noget Vælgerflertal, og hermed har den mistet Adkomsten til at fortsætte som Regering, forsaavidt den ikke ved et Folketingsvalg formaar at skaffe sig denne Adkomst paany. Madsen-Mygdal kan derfor ligesaa godt springe i det som krybe i det; han slipper alligevel ikke uden om at udskrive Valg inden ret længe. — Skulde han virkelig for Alvor være bestemt paa at forsøge med en regulær Mindretalsregering, ja saa vil det ikke være den første Dumhed, han har begaaet i sit ikke særlig lange eller glorværdige politiske Liv, men det vil hurtigt vise sig at være den største. Det vil kun blive en stakket Dans. En Mindretalsregering her i Landet er paa Forhaand dødsdømt. Danmark er trods alt ikke noget Italien, hvor en eller anden tilfældig politisk Æventyrer kan give sig til at regere efter Forgodtbefindende og lade haant om, hvad Folkets Flertal mener, den danske Arbejder- og Underklasse er først og fremmest ikke et Folk af Analfabeter, dertil har Hr. Byskov ikke været Undervisningsminister længe nok. Siden Estrup regerede paa Mindretal herhjemme, er der som bekendt foregaaet en Udvikling med Hensyn til det parlamentariske Systems Befæstelse. I denne Forbindelse maa det ogsaa tages i Betragtning, at det danske Socialdemokrati er gjort af andet Stof end »Det forenede Venstre« af 1872. En Mindretalsregering vilde komme til at vente forgæves paa Overløbere fra dette Parti, der ved given Lejlighed var rede til at yde den en Haandsrækning. Socialdemokratiet har kun haft en Overløber i sin Tid, og ham skilte det sig ved med det samme. — Døden er naturligvis haard at gaa paa for en saa synde- og lastefuld Skabning som Ministeriet Madsen-Mygdal politisk talt maa erkendes at være, og at et Folketingsvalg vil koste Ministeriet Livet, kan der ikke være Tvivl om. At Madsen-Mygdal heller ikke selv tvivler herpaa, viser hans Optræden efter Valget tilstrækkeligt om. Nu er det ganske vist menneskeligt at hænge ved Livet saalænge som muligt. Men Chefen for en parlamentarisk Regering maa tage Vilkaarene, som de er i et parlamentarisk styret Land, det er dette Statsminister Madsen-Mygdal vil forsøge at undslaa sig ved. Forholdene vil dog hurtigt belære ham og hans Støtter om, at man ikke kan sidde en Vælgerafgørelse overhørigt. Samtidig med at Valget var en kraftig Protest imod Madsen-Mygdals Politik blev det tillige et utvetydig Tillidsvotum til Socialdemokratiet; dette Partis Fremgang var det, som prægede Valget, dem var det, som bragte Regeringen og dets Støtteparti i Mindretal blandt Vælgerbefolkningen, og selv om det, paa Grund af Valgordningen ikke lykkedes at opnaa det samme Resultat med Hensyn til Repræsentationen i Landstinget, saa er Socialdemokratiets Position dog forøget saa stærkt, at Regeringen ikke vil kunne opretholde sit Standpunkt overfor Kravet om Udskrivning af Folketingsvalg. Regeringens Stilling er blevet yderligere uholdbar derved, at dets Støtteparti Højre gik saa medtaget ud af Valget, som Tilfældet er. Denne Omstændighed vil sikkert medvirke til at belære Højre om, at det ikke kan indskrænke sig til blot at hænge bag paa Venstres Vogn, saafremt det fortsat skal kunne opretholde Tilværelsen som selvstændigt Parti. Man kan forudse, at det hidtidige intime Samarbejde mellem de to Partier vil være umuliggjort eller dog blive i høj Grad besværliggjort for Fremtiden.

Der er derfor Grund til at formode, at vi snart vil blive kaldt til Folketingsvalg her i Landet. — Vi maa fra Arbejderklassens Side sørge for at være klar til at tage det naar som helst. — Lad os holde Krudtet tørt. Ved Valget forleden paabegyndte vi den Nedskæring af Nedskæringsregeringen, som det kommende Folketingsvalg skal fuldføre. Den før saa drabelige Høvding og hans stolte Hird, der nylig bereiste Landet som folkekaarne Helte, er alt forvandlet til en Flok sølle vragede Mindretalsmænd. Endnu klamrer de sig til Taburetterne, som de i Kraft af deres medfødte Klæbrighed holder sig paa. Men inden længe vil Folketingsvalgets Stormflod have løsnet Limet og skyllet Stymperne væk.

Stauning om Valget.

Efter at Valgresultatet var blevet bekendt, udtalte Socialdemokratiets Formand, Th. Stauning, overfor „Social-Demokraten" følgende:

Valget viser en kæmpemæssig Fremgang for Socialdemokratiet og et tilsvarende Nederlag for Regeringen og dens Partier. Der har sjældent været ført en saa voldsom Kampagne imod Arbejderklassen og Socialdemokratiet, som denne Gang, og der har aldrig været udfoldet en saa grov og usandfærdig Agitation som den, Venstre og til Dels ogsaa andre Partier har iværksat.

Nu foreligger Resultatet som et knusende Nederlag for Venstre og Højre. Vælgerne, og det endda Vælgerne over 35 Aar, har fordømt Venstre og dettes usminkede Overklassepolitik.

Socialdemokratiet mønstrede den 14. Septbr. 166,231 Stemmer i Halvdelen af Landet, en Fremgang siden sidste Valg paa 59,355 Stemmer eller ca. 56 pCt., Venstre havde en Tilbagegang paa 1224 Stemmer.

Socialdemokratiet fik valgt 614 Valgmænd i de 3 Landstingskredse, en Fremgang paa 203 Valgmænd, medens Venstre og Højre har tabt 52 Valgmænd.

Stillingen er nu, at der er et betydeligt Flertal imod Regeringen ved Landstingsvalgene i 1924 og 1928.

For Regeringen er der 444,082 Vælgere og imod Regeringen 453,186.

Dette er Valgets Kærne. Vælgerne har fældet Dom over Ministeriet Madsen Mygdal, og nu har Ministeriet intet andet at gøre end at udskrive det Folketingsvalg, som er i Stand til at skabe parlamentarisk Klarhed. Ministeriet vil intet kunne udrette efter dette Valg. Et Forsøg paa at udskyde Afgørelsen, vil yderligere svække Ministeriet, og derfor maa det ventes, at vi meget snart hører det forløsende Ord, det eneste, som det store Flertal af Landets Vælgere venter paa.

Det blev Svaret paa Søllested.

I »Fyns Tidende« finder vi følgende Opsats om Landstingsvalget:

Med megen Interesse maatte man afvente Resultaterne fra Lolland-Falster, dér, hvor Socialdemokraterne gjorde Attentatet mod Forsamlingsfriheden.

Resultatet blev, at Venstre baade i Maribo, Sakskøbing, Nykøbing og Stubbekøbing gennemgaaende satte Stemmetallene et Par Hundrede op i hver Valgkreds.

Venstre fik i hele Amtet en Valgmand mere end i 1920.

Det blev Svaret paa Søllested.

Denne Opsats er karakteristisk for den særegne Sandhedskærlighed, der dyrkes af Venstrepressen. For det første fremsætter man frimodigt paany Paastanden om Socialdemokratiets »Attentat« paa Forsamlingsfriheden, skønt Forholdet som bekendt er, at det omtalte »Attentat« simpelthen var en Protest mod Venstres brutale Tilsidesættelse af Ytringsfriheden. For det andet giver man det Udseende af, at Vælgerne paa Lolland-Falster har reageret voldsomt overfor Socialdemokratiet ved Valget.

Det sandhedskærlige Blad undlader i denne Forbindelse at oplyse, at Socialdemokratiet fik 11 Valgmænd flere end i 1920 mod Venstres ene, og samtidig kunde Partiet notere en Fremgang i Stemmer paa 4075 overfor en Fremgang for Venstre paa 449.

Det vil sige, at Socialdemokratiet havde en Fremgang paa over 3000 Stemmer flere end Venstre.

Se, saadan blev Svaret paa Søllested.

Tak for Sejren!

Socialdemokratiet opnaaede den 14. Septbr. 166,231 Stemmer i Halvdelen af Landstingskredsene og dermed en Fremgang paa 59,355 Stemmer.

For dette stolte Resultat skylder vi en Tak til Partiets Organisationer, til Agitatorer og Presse, men ogsaa til det store Vælgerkorps.

Klar til Folketingsvalg og til den afgørende Sejr venter vi at finde hele vort Parti. Tak for Landstingsvalget og fremad paany.

Th. Stauning.

Ugens Hændelser.

Der er god Udsigt til, at Folkeforbundets Afrustningskonference vil finde Sted i 1929 — saavel fra tysk som fransk Side har man lagt Pres paa det nedsatte »forberedende Afrustningsudvalg« for at dette snarest mulig skal afslutte sit Arbejde.

*

Ved Nyvalgene til det svenske Andet-Kammer er Socialdemokratiet gaaet frem fra 651,543 til 761,346 eller ca. 110,000 Stemmer. Alligevel har Partiet ved de stedfundne Valg mistet 13 Mandater. Aarsagen er den borgerlige Sammenrotning, der har fundet Sted — alt, hvad der findes af Reaktion i Sverrig har sluttet sig sammen for med de mest skidne Vaaben at bekæmpe Socialdemokratiet. Valgene slutter Søndag den 23. September med Valg i Stockholm.

*

Helsingør By har gennem længere Tid forsøgt at faa oprettet et Glasværk, og paa et vist Tidspunkt saa det ud til, at det skulde lykkedes paa den Maade at faa mildnet Erhvervskrisen, men ulykkeligvis har Indenrigsminister Kragh benyttet sin Magt til at hindre Planens Gennemførelse.

I den Anledning har der i Helsingør været afholdt Borgermøde, hvor man paa det skarpeste har protesteret mod Regeringens Holdning.

*

Arbejdsløshedstallet er i den forløbne Uge gaaet ned fra 35,705 til 35,156 eller med 549 Mand.

Landarbejderne har en Nedgang paa 170 og har herefter 852 Arbejdsløse.

*

Delegerede fra Postfagforeningerne i saa godt som alle Lande i Europa samt

i Amerika og Hollandsk Ostindien har indfundet sig i London for at deltage i den 5. Kongres af Post-, Telegraf- og Telefonvæsenets Internationale. Kongressen, der holdes hvert 2. Aar, er blevet aabnet Tirsdag den 18. ds. Den britiske Forening af Tjenestemænd under Postvæsenet har som Følge af den nye Fagforeningslov Bestemmelser været nødt til at melde sig ud af Post-Internationale; men Repræsentanter for Foreningen overværer Kongressen som Gæster hos de tilstedeværende Delegerede.

*

Trafikminister Stensballe har ligesom sine øvrige Ministerkolleger forstaaet at lægge sig ud med alle de Tjenestemænd, der sorterer under ham. Dansk Styrmandsforening har i den Anledning blokeret Statsbanerne — herom er i Foreningens Medlemsblad indrykket følgende Meddelelse:

Vore Medlemmer maa ikke søge Ansættelse ved Statsbanerne uden først at have henvendt sig til Dansk Styrmandsforening. Aarsagen hertil er de yderst utilfredsstillende Forhold ved Statsbanerne, vi har lige haft et Par Mand gaaende i 8 Aar som Aspiranter, hvilket vil sige, at de bliver narret for deres Anciennitet som Styrmænd. For at faa dette Forhold ændret sendte vi for nogle Maaneder siden en Skrivelse til Administrationen, men det er jo det samme som at henvende sig til det store Intet. Vi har endnu ikke faaet noget Svar og faar maaske heller ikke noget. Det er derfor, vi har taget Sagen op paa anden Vis.

*

Kort forud for Valget fremkom Venstremanden, Folketingsmand Arnth Jensen med følgende Udtalelse, der kunne tyde paa, at Venstre ved Lov vil tvinge Arbejdslønnen ned.

»Men det er jo galt med de Byrder, som hviler paa vort Erhvervsliv i Form af Arbejdsløn. Her er nogetgalt. Her maa foretages noget. Et Arbejde er sin Løn værd.

Men Arbejdslønnen er et Led i den samlede Nedregulering. Det er den Vej, vi maa ud. Det er et af de Forslag, vi vil fremme i den kommende Tid«.

Vi ved ikke hvor megen Vægt, der skal lægges paa Arnth Jensens Ord, men er de rigtige, forbereder Venstre altsaa *et Forslag paa Rigsdagen om tvungen Nedsættelse af Arbejdernes Lønninger.*

Saa reaktionært er Venstre altsaa blevet.

De indirekte Skatter vender den tunge Ende nedad.

Folketingsmand Julin udtalte forleden Aften ved et Møde i Agtrup i Jylland:

»Samfundet maa ikke gaa for vidt med de indirekte Skatter, — de vender den tunge Ende nedad.«

Ja, den Betragtning er rigtig. Men Venstre har siden 1920, hver Gang Venstres Regeringer har forandret Skattelovene, nedsat de direkte Skatter og forhøjet de indirekte Skatter. Før Venstre fik Magten i 1920, udgjorde de indirekte Skatter knap en Trediedel af den samlede Skatteindtægt, som Staten havde, nu er de indirekte Skatter — altsaa de Skatter, der »vender den tunge Ende nedad« — mere end to Trediedele af Statens Skatteindtægt. Højre vil nu have Kaffeskatten forhøjet til det dobbelte af, hvad den nu er — den er 17 Øre pr. kg —, og Venstre gør, hvad Højre forlanger. Ja, Venstre er endog tilbøjelig til at byde Højre over i smaamandsfjendtlig Politik.

Dødsfald.

Efter en lang og streng Sygdom døde paa Frederikssunds Sygehus Søndag den 2. ds. vor afholdte Kasserer Lars Larsen. Afdøde havde været Kasserer for vor Afdeling, fra den blev stiftet for 13 Aar siden, og til Døden tog ham. Partiforeningen var

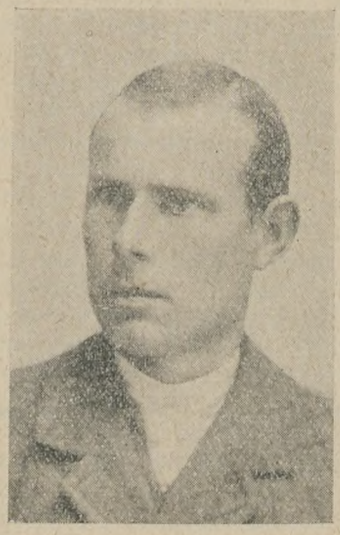

han Kasserer for i 20 Aar. Slangerup Afdelings Medlemmer og Bestyrelse, som arbejdede sammen med Lars Larsen, satte stor Pris paa ham og holdt af ham. Han havde kun Venner og var altid hjælpsom. Da jeg Dagen før hans Død stod ved hans Sygeseng, kunde jeg se, at nu var det nok det sidste Farvel, jeg sagde ham, som jeg havde arbejdet saa meget sammen med indenfor det politiske og faglige, og jeg følte, det var med Sorg, jeg maatte tage Afsked.

Lørdagen efter paa samme Tid stod jeg ved hans Baare.

Æret være hans Minde!

Emil Petersen,
Formand for Fag- og Partiforeningen.

Planteoptælling af Sukkerroer.

Ved nærværende skal vi henlede Roearbejdernes Opmærksomhed paa, at i Henhold til Overenskomstens § 41 Stk. 8 skal der foretages Planteoptælling, saafremt en af Parterne ønsker det. Dersom nogen af vore Medlemmer ønsker Optælling foretaget, maa de derfor fremsætte Krav herom overfor Arbejdsgiveren, og Kravet skal fremsættes, inden Optagningen er begyndt af de paagældende Arealer. Planteoptællingen foretages af Arbejderne og Arbejdsgiverne i Fællesskab. — Dette understreges, fordi nogle Arbejdsgivere og ogsaa nogle Arbejdsgiverforeninger i den senere Tid har fundet paa at kræve Forbundets Medvirken til Optælling af Planterne. Dette er ganske udenfor Overenskomstens Forudsætninger og ogsaa udenfor det mulige, og man kan derfor ikke paaregne, at Organisationen i noget Tilfælde vil være med til at optælle Planter, hvor der ikke foreligger en Uenighed mellem Parterne paa Basis af en foretaget Optælling.

P. F. V.
Oscar Levinsen.

Mad fra Svinetønden.

Fra Odense skriver »Soc. Dem.« forleden følgende:

En ubehagelig Historie er i Dag blevet behandlet ved Retten i Middelfart. Det drejer sig om en vestfynsk Gaardejer fra Landsbyen Aalsbolund, der har ladet sine Folk spise Føde, som var hentet fra en Svinetønde.

Folkene paa den nævnte Gaard fik aldrig Øl til Maden, men en Middag fik de Kærnemælk at drikke, som havde et ubehageligt Udseende og en grim Smag. Det samme gentog sig om Aftenen, men da var Mælken endmere utiltalende og fyldt med gule Klumper. Først da blev Karlene betænkelige og gav sig til at undersøge, hvor Mælken stammede fra. Undersøgelsen gav til Resultat, at den var taget fra Svinetønden.

Den ene Karl forlod straks sin Plads og lod Husbonden indklage for Tyende-Forligsnævnet, der i vedkommende Kommune bestaar af to Gaardmænd og en Herregaards-Fodermester. Det paagældende Nævn vilde ikke erstatte nogen Ting, og Karlen lod derfor Sagen gaa til Middelfart Ret.

Sagen behandledes i Dag, og Dommeren tog fuldstændig Karlens Parti og betegnede det at give Folk af Svinetønden som noget ganske utilbørligt Svineri.

Gaardejeren var ikke tilbøjelig til at yde nogen Erstatning, men det vil Dommeren nok belære ham om.

Denne modbydelige Svinetøndehistorie giver et godt Indblik i de Forhold, som mange Landarbejdere maa leve under i disse Tider, medens Arbejderfjenden Madsen-Mygdal regerer Land og Rige. **Hj.**

Bland den med Richs!

„De skaaner Hjerte og Portemonnie
ved altid at blande Kaffen med **Richs**"

Fremstillet af rene vegetabilske Stoffer og indeholder hverken Coffein eller andre skadelige Bestanddele

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet skal være ankommet til Bladets Kontor senest Tirsdag i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor er Mandag.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene,
Brochurer og Billetter
faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

FRA AFDELINGERNE

Møens Kredsorganisation.

Medlemmer af Landarbederforbundet, der eventuelt tilbydes eller søger Arbejde hos Roeentreprenør Sørensen, Stege, anmodes om forinden at henvende sig til deres Afdelingsformand eller til undertegnede.

Jens Hansen,
Kredsformand.

Nyraad Afdeling

aflyser sit Maanedsmøde og afholder sidst i Oktober Generalforsamling i Stedet for. Alle Kontingenter og Restancer, gammel Gæld og Ekstrakontingent, bedes betalt hurtigst mulig, saa vi kan faa ordnet alt inden Generalforsamlingen. Alt Regnskab slutter den 10. Oktober. Opkræveren kommer sidste Gang den 7. Oktober. **V. Andersen**

Sengeløse Afdeling.

Medlemmerne erindres om, at alt Kontingent skal være indbetalt til Opkræver og Kasserer inden den 28. September for at undgaa Slettelse nu til den forestaaende Generalforsamling. **L. P. Nielsen.**

(Afdelingsmeddelelser fortsættes Side 18)

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Under dansk Flag
direkte

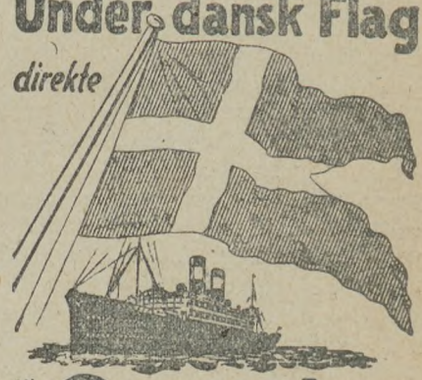

til **Canada**

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger, der gratis sendes overalt.**

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)
I Bygningsafdelingen optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I Løsøreafdelingen optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5. Kbhvn. B. Tlf. 5150.

Danmarks mest læste og yndede Ugeblad.
God og glad bør Mennesket være.
Ugens Nyheder
Det bedste og billigste Ugeblad.
Prøv Oktober Kvartal hos Posten eller Bladhandleren.
Kun 1 Kr. 75 Øre Kvartalet.
Gratis Ulykkesforsikring.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE
Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Canada.
S/S „Oscar II" fra København til Halifax (Canada) og Nev York 26 September.
S/S „Frederik VIII" fra København til Halifax (Canada) og New York 4. Oktober.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Gratis og franco
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen. Kbhvn. V.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt illustr. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Indsendelse af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Stege og Omegns Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 6. Oktober Kl. 7½ Aften hos Restauratør J. Olsen, Stege, med følgende Dagsorden: 1) Beretning. 2) Regnskabet. 3) Valg af Kasserer, Kontrolbestyrer og 3 Bestyrelsesmedlemmer. 4) Eventuelt. Mød nu talrigt. **Jens Anton Jensen.**

Mern Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 29. September Kl. 7½ Aften. Dagsorden: 1) Forhandlingsprotokollen. 2) Regnskabet. 3) Forskellige Valg. 4) Forslag om Fornyelse af det ekstraordinære Kontingent for Forrbundsm. i Kampagnen. 5) Fornyelse af det ekstraordinære Indskud for nye Medlemmer i Kampagnen. 6) Beretning af Kontrolbestyreren af sidste Halvaarsregnskab. 7) Eventuelt. **Vilh. Hemmingsen.**

Kongstrup-Tølløse Afdeling
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Formandens Adresse er forandret til **Arnakke** i Stedet for Aagerup.
Johannes Jørgensen,
Arnakke pr. Vipperød St.

Tune Afdeling
erindrer Medlemmerne om at huske at betale deres Kontingent og Ekstrakontingent nu i September Maaned. De, som ikke faar betalt, kan ikke undgaa at blive slettet, og det er jo en stor Nødvendighed at faa betalt til Forbund og Arbejdsløshedskasse. Husk det nu. **Oluf Christiansen.**

Everdrup Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Understøttelsesretten til Vinter er afhængig af, at Kontingent og Restancer er betalt til 1. Oktober, og at Ekstrakontingentet betales inden 1. November. Medlemmer kan ikke fraflytte Afdelingen eller overflytte til andet Forbund eller udmelde sig, forinden de har betalt deres Ekstrakontingent. Indbetalingerne skér til Husejer Hans Olsen, Everdrup pr. Rønnede. **Kristjan Jensen.**

Buerup soc.-dem. Forening
afholder 10 Aars Stiftelsesfest i Buerup Forsamlingshus Søndag den 23. September Kl. 4 Eftm. Som Taler kommer Førstelærer H. J. Hansen, Sorø. Alle omliggende Landarbejderforeninger og socialdemokratiske Foreninger indbydes til at deltage med Faner. Efter Talen Fællesspisning af medbragte Madkurve. Om Aftenen Bal fra Kl. 8.
Bestyrelsen.

Lynge-Broby Afdeling
afholder Stiftelsesfest i Lynge Forsamlingshus Søndag den 23. Septbr. Kl. 4. En Taler fra Forbundet kommer til Stede. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Pakkefest og Bal fra Kl. 8. Pakker modtages med Tak. Fag- og Partifæller indbydes.
Bestyrelsen.

Stenmagle Afdeling.
Det meddeles herved, at alle Medlemmerne skal betale 3 Kr. til Arbejdsløshedskassen med 1 Krone om Maaneden i August, September og Oktober. **Chr. Jensen.**

St. Merløse Afdeling.
Medlemmerne erindres om at indbetale deres Restancer til Kassereren eller Opkræverne senest den 30. September samt Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen, som er 10 Kr. for faste Arbejdere og 15 Kr. for Løsarbejdere, og skal være indbetalt til Afdelingen senest den 25. Oktober 1928.
Bestyrelsen.

Storehedinge Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at alt Kontingent, ogsaa det paalignede Ekstrakontingent, skal være indbetalt inden 1. Oktober.
Chr. Bentsen.

Aarby Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alle Restancer skal være indbetalt senest den 30. September, da Halvaarsregnskabet slutter. **Jens Albert Petersen.**

Sæby-Buerup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 22. September Aften Kl. 7½ i Buerup Forsamlingshus. Dagsorden bl. a. Valg af Formand og Kasserer.
Bestyrelsen.

Tak!
Medlemmerne af Hyllinge Afdeling bringes hermed en Tak for den udviste Deltagelse ved vor kære Fader Kristen Sørensens Begravelse. En særlig Tak til Arbejderne paa Saltøgaard for den smukke Krans.
Paa Familiens Vegne:
Jørgen Sørensen.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 39. Fredag den 28. September 1928. 14. Aargang.

Mod Vinter.

Atter stunder vi mod Vinteren; dens truende mørke Konturer aftegner sig allerede i en uhyggevækkende Nærhed.

For Tusinder og atter Tusinder betyder Vinteren fornyede Lidelser og Savn — 35,000 Familieforsørgere og Selvforsørgere staar i Dag, i Henhold til den officielle Arbejdsløshedsstatistik, uden anden Eksistensmulighed end den en karrig og kortvarig tilmaalt Arbejdsløshedsunderstøttelse giver dem; men udover disse 35,000 Arbejdsløse findes der jo desværre andre 35,000, hvem Regeringens haardhændede Fremfærd har berøvet enhver Understøttelse, naar undtages Fattigunderstøttelse, naar dertil kommer Kvinder og Børn, som paa Grund af Forsørgerens Arbejdsløshed er stedt i Nød, er det et ganske anseeligt Tal, vi allerede er oppe paa, naar Talen er om de af Arbejdsløsheden ramte Personer.

Og saa fornemmer vi allerede Vinterens Forvarsler, vi ved det betyder øget Arbejdsløshed baade blandt de Arbejdere, der er berettiget til Understøttelse fra deres Arbejdsløshedskasser, og de, der allerede, som Følge af langvarig Arbejdsløshed har opbrugt deres Understøttelser, vi ved det betyder forøget Nød og Elendighed blandt de Kvinder og Børn, der er afhængige af disse ny tiltrædende arbejdsløse Skarer.

Det er ikke noget lyst Billede man kan tegne, naar man skal give en Skitse af den tilstundende Vinter — graat i graat er al den Farve Billedet faar — trist og trangt har der været i mange Hjem selv i Sommerens Dage, men tifold værre bliver det, naar Vinteren melder sig med sine mange Krav — Krav om Brændsel og Lys, Krav om Vinterklæder og Fodbeklædning, ørkesløst er det for mangen Fader og Moder at søge Udvej — Haabløsheden og Selvopgivelsen næres, hvad kan det gavne, hvad kan det nytte — Fattigmandsbarnets Skæbne bliver endnu tristere, endnu mere trøstesløs.

Det er Høvdingen og hans Hirds Værk, de Mænd har villet det og de Mænd har desværre ogsaa formaaet det, Heldet har fulgt dem, de har fuldført deres onde Gerninger, og vel vidende om deres Skæbne, dersom de i Dag kom for Folkets Domstol, klamrer de sig til deres Taburetter for oppe fra Magtens Tinder at kunde fortsætte deres onde Gerninger, fuldende deres Ødelæggelsesværk.

Det er saa uhyre let, naar man selv sidder i sine lune Stuer, naar man véd ved sig selv, at Kældrene er fyldt med Brændsel og Spisekamret bugner af lækre Spiser, naar man intet Øjeblik behøver at tvivle paa, at ens Indkomster flyder rigeligt og vedvarende, naar man lever i Bevidstheden om, at man blot kan aabne sin Skabsdør og udtage sin gode varme Vinterklædning, saavel som man til enhver Tid kan tage sine vandtætte Vinterstøvler i Brug — ja, da er det jo saa uhyre let at sige: bort med Understøttelser til de Arbejdsløse, ned med Hjælpen til Syge, Gamle og Invalider, Samfundet har ingen Pligter til at hjælpe hverken med Understøttelser eller ved Igangsættelse af Arbejde, de Arbejdsløse maa spænde Livremmen ind, de maa lære at tage Arbejde til lavere Lønninger, ja, det er forbryderisk let, naar man har sikret sig selv, da at sparke andre dybere ned i Elendighed.

Men det er den onde Gerning, Høvdingen og hans Hird har udført og dagligt fortsætter med at udføre, saa længe som de øjner nogen Mulighed derfor.

Derfor anklager vi ogsaa disse Mænd, derfor har vi Ret til at stemple deres Adfærd som landsforræderisk og forbryderisk; thi den, der Aar ud og Aar ind er med til at bringe sit Fædrelands Arbejderbefolkning ud i stedse stigende Nød, skader ikke blot denne enkelte Klasse men sit Land.

Regeringens Opgaver er det og maa det være paa enhver tænkelig Maade at hindre Befolkningen i at lide Nød, det gør man ikke ved at berøve Landets største Befolkningsklasse sine Understøttelser og overlade den til Arbejdsløshedens bitre Kvaler.

Det stunder mod Vinter — Høvdingen og hans Hird har gjort sit til, at denne Vinter i Mørke og Uhygge skal overgaa samtlige tidligere Nødvintre.

Naar Timen kommer, vil disse Mænd komme til at undgælde herfor, men unødvendig onde og haarde er deres Misgerninger kommen til at ramme uskyldige Mennesker.

Hvorhen vi skuer, ser vi kun Nødens triste Spøgelse.

Vi har dog alligevel Mod og Kraft til at vente paa den efterfølgende Vaar.

Oliver Twist.

Alfred Christiansen død.

De samvirkende Fagforbunds Hovedkasserer Alfred Christiansen er Onsdag den 20. September afgaaet ved Døden paa Øresundshospitalet i København, 59 Aar gl. Han havde været syg i det sidste Aars Tid, og efter en foreløbig Bedring forværredes hans Tilstand pludselig.

Med Alfred Christiansen har Arbejderbevægelsen lidt et smerteligt Tab. Han var i Besiddelse af stor Klogskab og Forhandlingsevne, en Realiteternes Mand, der forenede Eftergivenhed paa underordnede Punkter med Fasthed og Klarhed i de store Spørgsmaal.

Alfred Christiansen har været en meget benyttet Arbejdskraft indenfor den faglige og politiske Bevægelse. Han har saaledes i en Aarrække været Formand i Tobaksarbejderforbundet, Næstformand og Sekretær i De samv. Fagforbund, Medlem af Arbejderraadet, Medlem af »Social-Demokraten«s Kontrolkomité, Medlem af Toldraadet, Medlem af »Stjernen«s og Boghandelen »Fremad«s Bestyrelser. Han har ligeledes en Aarrække været Formand i 6te Kreds' og i 4de Kreds' socialdemokratiske Foreninger i København.

Forbundet har i August 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Aug.	For Juli & Restanc	Afdelings-materiale.
Aarby	182,00		
Allerslev	103,85		
Alsted	8,50	93,50	
Aversi-Thybjerg			
Baarse	36,85	12,75	10,00
Benløse			
Bjergby-Mørkøv	23,75	29,75	
Bogø	45,00	21,25	0,42
Borre (Møen)	58,65	21,25	0,87
Borsholm		17,00	
Borup	92,50		
Boslunde	25,50		0,52
Brorup-Valby	15,25	72,25	
Dalby		8,50	
Dalmose	21,25		
Damsholte (Møen)	418,25		0,87
Egerslevmagle	26,60		
Everdrup		150,35	
Fanefjord (Møn)	248,00		1,25
Faxe	148,75	123,25	
Fensmark	97,75		
Ferslev-Vellerup	34,00	34,00	
Flakkebjerg	12,75		0,31
Fodby	46,75	106,25	
Fredensborg	63,75		
Frøslev		14,95	
Fuglebjerg	190,95		1,75
Fuglede			
Følleslev-Særløse	29,75	42,50	
Ganløse	38,25		
Gevninge-Herslev	108,75	101,35	
Gimlinge		15,10	
Gissegaard-Nordrup		60,60	
Glumsø	38,80	55,80	2,24
Grevinge	4,25	13,30	
Gunderslev		56,35	
Gundsølille	12,75	38,25	7,81
Gundsømagle		72,25	
Gyrstinge	30,30		
Haarlev	51,00		
Halsnæs		27,15	
Hammer	93,50		
Haraldsted	165,65		
Haslev	8,50	22,25	
Hastrup-Særløse	77,60		
Hellested	25,50	21,25	
Helsinge-Drøsselbjerg		63,75	
Helsinge-Valby			
Herfølge	140,25		5,00
Herlufmagle			
Herløv-Lyngby	235,80		
Herstederne		71,80	
Hillerød	34,00	127,50	
Hjembæk	158,50		
Hjertebjerg (Møen)	151,20		1,45
Holtug-Gjørslev	42,50	63,75	15,00
Hyllinge		102,00	
Hørve-Faarevejle		17,00	
Jordløse		61,00	
Jungshoved	37,30	31,00	4,49
Jydstrup		129,10	4,75
Jægerspris		24,05	1,00
Karise	42,50	21,25	10,00
Karlslunde			
Kr. Hyllinge		165,75	
Kirkerup	68,00	45,00	
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	25,50		1,00
Kjøng	12,75	47,85	
Klippinge-Magleby	50,20	86,40	15,00
Kongsted	226,45		
Konstrup-Tølløse	149,05		0,87
Korsør	63,75	20,00	
Kundby	162,75		

SJÆLLAND	For Aug.	For Juli &Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby	59,50		
Lejre	38,25	116,50	
Lellinge			
Lidemark	22,35		
Lundby	17,00		
Lynge-Broby	34,00		
Løve	8,50	8,50	
Magleby (Møen)			
Mern	178,45		
Munke-Bjergby	34,00	38,25	
Mørdrup	29,75		
Nidløse	47,85		
Nordrup			
Nyraad	40,95		
Næstelsø-Brandelev	108,45		
Ondløse			
Ottestrup-Sorterup	69,05		
Præstø	142,45		
Rakiev	106,25		
Regstrup	85,00		
Ringsted	38,80		
Roholte	12,75	8,50	
Ruds-Vedby	148,00		
Rønnebæk	46,75	46,75	2,00
Rørby	46,75		
Samsø	270,40	165,75	16,25
Sengeløse	119,55		
Skamstrup	251,65		
Skibby		201,60	
Skørpinge-Faardrup	25,50	25,50	
Slangerup	45,40		
Sludstrup	8,50	17,00	
Smørum	117,25		
Snesere			
Snesiev	25,50	17,00	
Sorø		64,85	
Stege (Møen)	165,75		
Stenmagle	72,25		1,52
Stensved	100,30	42,50	
Stigsnæs	127,50		
Stillinge		29,75	1,75
Storehedinge			
St. Merløse		247,05	
Strø		58,05	
Svalleiup	72,70		5,00
Sværdborg	99,00		
Syv	80,75		
Sæby-Buerup		34,00	
Sdr. Dalby	101,25		
Terslev	169 95	113,80	
Thestrup			
Thorslunde-Ishøj		42,50	
Thune	53,50		
Thureby	29,75	29,75	
Tjæreby	17,00		
Tornemark	12,75	8,50	
Tudsenæs	24,75		3,57
Tømmerup	69,10		
Ubby	149,50		
Uggerløse	48,60		
Ulsø	143,55		
Valløby-Taarnby	92,70		3,35
Vejlø	195,60		
V. Egede			
Vetterslev-Hømb	21,25		
Viemose	101,25		
Viskinge	124,70	105,80	
Volderslev-Gørslev	29,75		
Vordingborg	307,20		10,00
Ølstykke			
Ørslev	131,75		2,00
Ørsted		61,75	

hvorfor herved kvitteres $^{10}/_{9}$ 28.

Lorents Petersen.

Dødens Høst.

Atter har Døden afsluttet et virksomt Liv.

En af vor Organisations energiske og dygtige Agitatorer, Tækkemand Valdemar Hansen-Sassurbro, har efter en lang og haard Kamp mod en snigende Sygdom maattet bukke under.

Vald. Hansen, der til det sidste var Medlem af Sorø-Slaglille Afdeling, var godt kendt langt udenfor Afdelingens Grænser for sit udmærkede og energiske Arbejde for vor fælles Sag.

Baade i sin Egenskab af Formand for Sorø-Slaglille Afd. samt i sin Tid som Formand for Midtsjællands Kredsorganisation og nu til sidst som Næstformand i sin Afdeling viste han sig som en uforfærdet Forkæmper og ihærdig Agitator for vor Bevægelse. Ogsaa indenfor den politiske Bevægelse har Valdemar Hansen spillet en Rolle, saaledes som Arbejdernes Repræsentant i Slaglille-Bjernede Sogneraad

Valdemar Hansens Kærlighed til sin Organisation var ægte og stor, han mødte med Glæde et hvert Fremskridt Organisationen gjorde til Gavn for sine Medlemmer. Med Begejstring hilste han det Øjeblik her i Foraaret, da Sorø-Slaglille Afdeling opnaaede at faa anskaffet en Fane; han var den første, der paa sin ligefremme, men ægte Maade hilste Fanen med et tordnende »Bravo«; han bliver nu den første, over hvis Baare denne samme Fane kommer til at vaje.

En Tak for dit Arbejde for vor Sag, Valdemar, den var dit Hjertebarn trods dine sidste Aars svære Lidelser.

Æret være dit Minde.

Niels P. Mortensen,
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skaffe dine Børn en bedre Fremtid.

Industriens Skæbnetime.

Hvor forfærdeligt Forholdene har udviklet sig for den danske Industri, belyser de Forhold, der raader i Skotøjsindustrien, hvor ikke mindre end 6 af de jævnt store Fabrikker i det sidste halve Aar har maattet likvidere, og flere andre har store Vanskeligheder ved at kunne fortsætte. Arbejderne maa ud i den trøstesløse Ørkenvandring som det eneste, der levnes dem.

Det er paa højeste Tid, at der gøres noget, og Arbejderne maa her optræde i Enighed og Fællesskab, for Arbejdsløsheden er bleven til et Onde, der berører os alle. Der er kun én Vej ud af Arbejdsløshedens Kvaler. Støt dansk Arbejde, hvor du kan!

Alt for kritik- og tankeløst handler de fleste Mennesker, naar de køber deres Forbrugsartikler og lader sig byde, hvad Mellemhandleren stikker ud og anbefaler mest varmt, fordi denne billige Spekulationsvare just giver ham den største Handelsavance.

Den Handlendes Interesse har vel sin Berettigelse indenfor Rimelighedens Grænser, men Arbejderne, som i de senere Aar ligefrem er mishandlede gennem dette, at der ikke var Brug for deres eneste Vare — deres Arbejdskraft —, var der ti Fold mere Grund til at skænke en Tanke, naar vi gør vore Indkøb. Thi vi handler som Daarer, hvis ikke vi, som Mellemhandleren, regner med, hvad der gavner os selv. Køber man dansk Fodtøj, giver det Arbejde til Skotøjsarbejderen, Garveren, Tekstilarbejderen og alle dem, der har med dette Produkt og dets Raavarer at gøre. De bliver i Besiddelse af Købeevne, og skal naturligvis tage samme Hensyn til dansk Arbejde.

Derved vilde Arbejderklassen selv kunne løfte den Opgave som Lovgivningsmagten og den nuværende Regering ikke har kunnet eller villet gøre noget ved. Om vi vedblivende lader os føre bag Lyset af dem, der taler saa godt for det, de helst vil sælge, og glemmer vore egne Interesser, saa fører det uvægerligt til vor egen Ruin. De skønne Idealer om Frikonkurrence maa vi ogsaa forstaa har ingen større Vægt under en Tid, hvor Karteller og Truster skyder op som Paddehatte, for at modvirke netop den for Kapitalen saa skadelige Frikonkurrence.

Vi er nu en Gang vort eget lille Samfund og maa, hvis vi ikke vil lade os sluge af de større, i nogen Grad se paa: Hvad baader os selv bedst?, før vi handler. Vi har en fuldtud moderne og velindrettet Skotøjsindustri, der kan fremstille de bedste og fuldtud moderne Varer, men Handelen ligefrem misrekommanderer vort eget Produkt, fordi f. Eks. Bata-Fabrikerne i Czeko-Slovakiet gennem umenneskelige Arbejdsvilkaar er i Stand til at byde Mellemhandlerne en større Avance paa de Varer, man faar derfra. Ja, selv Tyskland, hvis egen Industri overgaar selve Amerika i rationel Drift, trykkes voldsomt af Bata-Fodtøjet.

Vi stilles da overfor de Spørgsmaal: Kan det være i vor egen Interesse at støtte de Forhold,som Diktatoren Bata opretholder overfor sine mange Arbejdere, og derved bringe de danske Arbejdere ned paa en lignende social Levevil? Er det samfundsmæssigt set forsvarligt, at Handelen har saa fuldkommen fri Ret til at sende saa mange Millioner Kroner ud af Landet for et Produkt, vi selv kunde frembringe, og ogsaa optage Konkurrencen med paa ærlig Vis.

I 1927 købte man for 31 Mill. Kr. udenlandsk Fodtøj — eller noget nær Halvdelen af Forbruget her i Landet. Under normale Forhold var det dog kun omkring 16 pCt. af Forbruget, vi indførte. Vore Medlemmer havde sidste Aar 88 tabte Arbejdsdage pr. Medlem. Danmarks Handelsbalance udviste i Fjor et Underskud paa 53½ Mill. Kr., og for de første 7 Maaneder af i Aar opgjordes det forleden til 68½ Mill. Kr. Arbejdsløsheden og Uvirksomheden i Landets Industri betyder Tab i vor Samfundshusholdning paa flere Hundrede Millioner — noget nær svarende til, hvad Smøreksporten indbringer Landet.

Overfor disse Fakta maa i alt Fald Arbejderklassen være agtpaagivende og ikke lade sig besnære af dybsindige Talemaader, som det eneste fornødne: »Ned med Arbejdslønnen og frem til yderligere rationel Drift« o. s. v. Det er den Mygdalske Politik som kun tager Sigte paa at føre den danske Arbejder ned til samme elendige og retsløse Forhold, som hersker i de Lande, hvor Arbejderne ikke gennem deres Organisationer har kæmpet sig frem, som vi har gjort.

Handelens Frihed til at bestemme Arbejderklassens Skæbne er, som man ser, noget, der passer i den nuværende Regerings Politik, og derfor er det ikke til at faa Ørenlyd hos dem for Industriens Interesser. Vor Selvopholdelsesdrift maa da søge andre Udveje; og da formener vi dog, det ligger saa snublende nær, at Arbejderklassen stiller sig solidarisk i dette for vor Eksistens saa vigtige Spørgsmaal: At forlange danske Varer, hvor disse er at faa til rimelige Priser i Forhold til deres Værdi. Og det tør vi svare for, er Tilfældet for Fodtøjets Vedkommende. For det er jo saadan, at den, der køber billigt, i Virkeligheden køber alt for dyrt.

Arbejdere og Arbejderhustruer! Gør det til en Pligt at vise den Handlendes Reklame tilbage og forlang »Dansk Arbejde«, naar I gør eders Indkøb; derved bidrager I paa effektiv Maade til at hjælpe vor egen Industri i Gang og føre den danske Arbejder ud af den frygtelige Arbejdsløshedsperiode, som har hærget vore Hjem alt for længe og i et Omfang saa ikke en eneste har undgaaet at mærke Følgerne heraf.

N. I. Larsen,
Dansk Skotøjsarbejderforbund.

Nu er Høsten i Hus.

Se, nu er Høsten i Hus
og Mulden gav af sin Grøde,
endnu har Solen dog Magt
og Kraft til at varme og gløde,
se, den kan skinne i Glans
og lyse som purunge Øjne,
men Markerne staar nu stubbede
og ribbede og nøgne.

Se, nu er Høsten i Hus
og alle Lader er fulde,
alt det, der levende laa
og gærede under Mulde,
brød sig en Vej op mod Lys
i Sommerdagene fagre
og blev til de skønhedsbrusende,
gyldentvuggende Agre.

Se, nu er Høsten i Hus
— al denne rige Glæde —
sært dog at tænke paa,
mange af Sult maa græde,
sært dog at tænke paa
Sind dræbt af Livets Kulde,
medens det skønne, livgivende Korn
ligger i Lader fulde.

Se, nu er Høsten i Hus,
bragt ad de hundrede Veje,
men Danmarks solsunde Korn
er ikke Folkets Eje,
Hungren haardt hærger Hjem
og knækker saa ranke Rygge —
og dog skulde Høstens Sang tone ud
om Sol og Menneskelykke.

Oscar Hansen.

Lyngsie og Landstingsvalget.

Dansk Arbejdsmandsforbunds kendte Fører har som bekendt spillet en betydelig Rolle under Valgkampen til det nu overstaaede Landstingsvalg. Dels har h an som Landstingsmand personlig deltaget i en Del store Vælgermøder Landet over, og dels har han igennem den socialdemokratiske Presse leveret en Række glimrende Indlæg imod Madsen-Mygdals Regering.

Det er dog ikke i første Række i sin Egenskab af Politiker — det er i endnu højere Grad indirekte i Egenskab af Fagforeningsfører, at han har staaet midt i Kamptummelen og været Genstand for vore Modstanderes mest rasende Angreb.

Vore Modstandere har da ogsaa gennem disse deres perfide og nedrige Angreb vist, at det ikke mindst er Fagforeningsformanden Lyngsie, de har villet til Livs, uforsonligt har de ført største Delen af deres Valgkampagne paa faglige Spørgsmaal, og da i første Række mod Lyngsie og hans Stilling til Arbejdernes faglige Interesser.

Vore Modstanderes Angreb har vist, at Arbejdernes faglige og politiske Organisationer er dem en Torn i Øjet, og Lyngsies uforfærdede Fremtræden i Kampen for disse Organisationer har været dem en bedsk Smag i Munden.

Sølvbryllup.

Et i vide Kredse velkendt Ægtepar, Kredsformand Rasmus Nielsen og Hustru, Sageby Mark, fejrer Sølvbryllup Tirsdag den 2. Oktober.

Rasmus Nielsen er født i Allerslev d. 19. Oktober 1878, og Hustruen Anna, er født i Kallehave den 26. April 1879. 8 Aar gammel fik Rasmus Nielsen sin første Tjeneste

som Vogterdreng, og havde derefter forskellige Tjenester paa Landet til i 1899, da han indkaldtes som Soldat. Efter Soldatertiden arbejdede han med kortere Afbrydelser i København og dens nærmeste Omegn, indtil han 1903 fik fast Bopæl i Hovedstaden. 18—19 Aar gammel begyndte han at abonnere paa »Social-Demokraten«, og han blev tidlig organiseret, baade faglig og politisk, og deltog ivrigt i Agitationsarbejdet.

1913 flyttede han fra København til Kindvig, hvor han fortsatte sit Oplysningsarbejde. Endskønt det ikke straks lykkedes ham at faa oprettet en Fagforening, frugtede Agitationen, saa Arbejderne Tid efter anden fik deres Kaar forbedret betydeligt, baade med Hensyn til Løn- og Arbejdsforhold. En Mand, der vilde ødelægge »det gode Forhold«, som hidtil havde bestaaet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, var farlig for Egnen. Bønder og Herremænd vilde ikke have ham i Arbejde, og i tre Aar maatte han bo i anvist Lejlighed i Kommuneskolen, fordi ingen vilde lade ham faa Husly. Forsøgene paa at faa oprettet en Landarbejderforening i Mern Sogn, som 1913—18 gentoges med visse kortere eller længere Mellemrum, kronedes omsider med Held, idet den nuværende Afdeling stiftedes 7. April 1918. Rasmus Nielsen, som var særlig virksom i Arbejdet, og som siden har været Afdelingens Kasserer, fik endvidere 1918 oprettet Afdelinger i Nabosognene og adskillige Afdelinger i Jylland, hvor han efter Opfordring fra Forbundet afholdt Møder i Egnen om Aalborg, Hobro, Horsens og Skanderborg.

Rasmus Nielsen indtraadte 1918 i Styrelsen for Landarbejdernes Kredsorganisation i Sydjylland, og i 1919 valgtes han til Kredsorganisationens Formand 1921 fik han Sæde i Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse, og i en Aarrække virkede han som Medlem af Nødhjælpsudvalget for Præstø Amt. I 6 Aar har han været Medlem af Sogneraadet og i 8 Aar Medlem af Værgeraadet. Rasmus Nielsen har haft en udmærket Medhjælper i sin Hustru, baade økonomisk og faglig og politisk. Hun har siden 1917 været et virksomt Medlem af Mern Sogns Hjælpekassebestyrelse.

Venner og Kendinge vil Tirsdag kappes om at gøre Sølvbrylluppet til en virkelig Højtidsdag for det afholdte Ægtepar.

Hjertelig til Lykke! Kr. I.

Ugens Hændelser.

Berlins Interesse-Forbund af Storslagter-Foreninger havde opsagt Overenskomsten for at komme bort fra 48-Timers Ugen og Ferierne og for at kunne nedsætte Lønnen. Men deres Planer blev jammerligt tilintetgjorte. Samtlige paatænkte Forringelser afværgedes uden Strejke, desuden blev Ferierne meget forlængede, de almindelige Forhold forbedrede og Lønnen sat i Vejret. Under Forhandlingerne maatte Mestrene opgive den ene Position efter den anden, saaledes at Formanden i Forligsudvalget tilsidst ikke kunde undlade at spørge dem, hvorfor de egentlig havde opsagt Tarifen. De havde undervurderet den nye Stororganisations Magt, som Hundreder af Svende, Kuske og Chauffører i disse Dage har indmeldt sig i.

*

I det andet Kvartal af 1928 kunde de til den finske Landsorganisation hørende Forbund notere en Tilvækst af 5643 nye Medlemmer, saaledes at Forbundenes samlede Medlemsantal nu udgør 85,265. Da Stigningen i Medlemstallet vedvarer, haaber man allerede i dette Aar at bringe Landsorganisationens Medlemstal op paa 100,000.

*

Den nys afholdte Kongres i det svenske Restaurations- og Hotelpersonale-Forbund vedtog med 27 mod 11 Stemmer at indmelde Forbundet i den svenske Landsorganisation.

*

Afrustningsudvalgets Rapport, der forelaa til Behandling i Folkeforbundets Delegeretforsamlings Tirsdagsmøde, blev vedtaget ved dette.

Rapportens Vedtagelse er ensbetydende med, at Afrustningsspørgsmaalet er rykket frem i første Plan, og dets Løsning er blevet anerkendt som en Livsbetingelse for Folkeforbundet.

*

Det lykkedes den samlede svenske Reaktion i Kraft af den Socialist-Forskrækkelse og Løgnekampagne, hvorpaa de førte deres Valgkamp, at skræmme Tusinder af Vælgere frem til Valgurnen og derved erobre 11 Mandater fra Socialdemokratiet, medens Kommunisterne har erobret 4 Mandater fra Socialdemokratiet.

Det kan dog ikke siges, at Socialdemokratiet gaar ud af Kampen som et slagent Parti, thi selv omPartiet er gaaet 15 Mandater tilbage, har det dog haft en Stemmetilvækst paa 137,000 Stemmer, og har som Sveriges største Parti ialt faaet 862,000 Stemmer og 90 Mandater.

*

I Folkeforbundets Afrustningskommission tog den danske Delegerede, General Birke, forleden Ordet. Generalen, der som bekendt tilhører Partiet Venstre, udtalte i den danske Regerings Navn, at Danmark med Glæde noterede Fremgangen i Afrustningsarbejdet, og at man godt kunde tiltræde den etapevise Løsning af Spørgsmaalet.

*

Som C. F. Madsens Efterfølger i »Det internationale Fagforbund«s Generalraad er valgt Hans Jacobsen, der er Næstformand og Sekretær i »De samv. Fagforbund«.

*

I den forløbne Uge er Arbejdsløsheden dalet med 570 Mand, nemlig fra 35,156 til 34,586. Landarbejderne har 985 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning paa 133 fra forrige Uge.

Højrepartiernes Agitationsmetoder under den svenske Valgkamp.

SVERIGES KVINNOR!
EN VAR SOM NU RÖSTAR PÅ "ARBETAREPARTIET", RÖSTAR FÖR FAMILJEBANDENS UPPLÖSNING. BARNENS FÖRVILDNING. OCH SEDERNAS FÖRFALL.

Ovenstaaende Billede giver et lille Indblik i de Metoder, de svenske Reaktionære benyttede ved det nys afsluttede Valg til det svenske 2det Kammer.

Ved Hjælp af ovenstaaende Løgnehistorie lykkedes det det svenske Højreparti at drive de Vælgere, som ellers nærer Afsky for Deltagelse i det parlamentariske Liv, frem til Stemmeurnerne.

Ovenstaaende Plakat forkynder den dundrende Løgn, at de, som stemmer paa Arbejderpartiet, bidrager til at opløse Hjemmene — vildlede Børnene og fremme Usædeligheden.

Dette er altsaa Dybden af den Løgnagtighed og Umoralitet, som Højrepartiet har lagt for Dagen under Valg.

Det besynderlige ved det er jo, at netop den Overklasse, der i Moralens Navn anraaber Vælgerbefolkningen om Støtte, er den samme Overklasse, der skaber Skøgen, nedbryder Moralen og i det hele taget fremmer enhver Form for Umoralitet.

Denne Overklasse, som repræsenteres af Storborgerpartiet Højre, har saale-

des ikke generet sig ved en saa nedrig og uværdig, løgnagtig Fremgangsmaade, som den her fremhævede. Men den Slags Usømmeligheder vil selvsagt ogsaa give Bagslag.

Stinksen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til Kassererne!

Ved nærværende undlader vi ikke at erindre Afdelingskassererne om, at der efter deres Adresse i Dagene omkring Mandag den 1. Oktober vil blive udsendt 2 Cirkulærer og et Indbetalingskort til Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses Postgirokonto.

Det første Cirkulære omhandler det af Arbejdsløshedskassen i Juli 1928 udskrevne Ekstrakontingent, der — som det vil erindres — skal være indbetalt til Hovedkontoret til 1. November 1928.

Indbetalingskortet bedes benyttet og maa kun benyttes til Indbetaling af det paalignede Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen.

Det andet Cirkulære omhandler det for Afdelingskassererne nu saa sædvanlige Efteraarsarbejde, nemlig Udfyldelse og Indsendelse af de halvaarlige Kontingentoversigter.

Forefindes der Afdelingskasserere, der ikke har modtaget alle de nævnte 3 Dele til senest Tirsdag den 2. Oktober 1928, skyldes det en Feiltagelse, Misforstaaelse eller Mangel paa Adresseforandring fra Afdelingen til Hovedkontoret, og vi anmoder derfor rette Vedkommende om snarest muligt at opgive os Afdelingens Navn samt tydelig Navn og Adresse paa Kassereren. Desuden bedes anført, hvilke Dele der eventuelt kan mangle i en Forsendelse. Fejlen vil da omgaaende blive rettet.

Da de paagældende Kontingentoversigter skal bruges til Beregning af Medlemmernes Understøttelsesret og skal tages i Brug til 15. Oktober, haaber vi, Afdelingens Kasserer snarest vil foranledige de paagældende Kontingentoversigter indsendt til Arbedsløshedskassens Hovedkontor i nøjagtig udfyldt og afkrydset Stand.

Til Slut undlader vi ikke at anføre, at vi allerede har modtaget Ekstrakontingent fra 22 Afdelinger.

Disse 22 Afdelinger er følgende: Brandersley, Brorup-Valby, Ensted, Fuglebjerg, Hald, Herlufmagle, Hjortshøj, Hornsyld, Lidemark, Lomborg-Rom, Roholte, Rø, Stege, Søllested-Vedtofte, Sdr. Bjert, Sværdborg, Skørping, Tryggelev, Vrinners, Vetterslev-Hømb og Vegger.

Sofus Westergaard.

St. Merløse Afdeling.

Medlemmerne erindres om at indbetale deres Restancer til Kassereren eller Opkræverne senest den 30. September samt Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen, som er 10 Kr. for faste Arbejdere og 15 Kr. for Løsarbejdere, og skal være indbetalt til Afdelingen senest den 25. Oktober 1928.

Bestyrelsen.

Hillerød Afdeling

Medlemmerne bedes om at indbetale Kontingentet og Restancerne senest den 1. Oktober, da Afdelingen skal have sluttet sit Regnskab inden Generalforsamlingen, som afholdes den 13. Oktober.

Vilh. Petersen.

Valløby-Taarnby Afdeling.

10-aarig Stiftelsesfest afholdes i Store Taarnby Forsamlingshus Lørdag den 13. Oktober Kl. 7. Der begyndes med en Sang, hvorefter Forretningsfører Oscar Levinsen vil tale. Efter Talen fælles Kaffebord à 75 Øre pro persona, ved hvilket Ordet gives frit. Efter Kaffebordet Dans. Ca. Kl. 10½ Fællesspisning af medbragt Mad. Alle Afdelinger under Østsjællands Kredsorganisation indbydes og bedes sende Meddelelse til undertegnede senest 9. Oktober om, hvor mange hver Afdeling møder med. Tag Sangbogen med.

Peder Christensen.

Allerslev Afdeling

afholder Generalforsamling paa Allerslev Kro Søndag den 30. September Kl. 3 Eftermiddag. Alle Medlemmer bedes møde, da der er mange vigtige Ting, som skal forhandles. Dagsordenen vil blive bekendtgjort ved Generalforsamlingen.

Ejner Christensen.

Skamstrup Afdeling

afholder sin Efteraars-Generalforsamling Lørdag den 6. Oktober Kl. 7½ paa Mørkøv Hotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu godt op, Kammerater.

Bestyrelsen.

Stillinge Afdeling

afholder den halvaarlige Generalforsamling hos Husmd. Peder Nielsen, Østerstillinge, Torsdag den 4. Oktober Aften Kl. 8. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som ogsaa er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Erik Hansen.

Damsholte Afdeling

afholder Generalforsamling Mandag den 1. Oktober Kl. 8 i Damsholte Forsamlingshus. Mød alle, da vigtige Ting foreligger.

Frode Jensen.

Glumsø Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling paa Glumsø Hotel Søndag den 21. Oktober Kl. 3 Efterm. Dagsorden: Valg af Kasserer samt 3 Bestyrelsesmedlemmer. Medlemmerne erindres om, at Ekstrakontingentet maa betales inden 1. November, da Understøttelsen til Vinter afhænger deraf. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Medlemmerne bedes møde.

Jens P. Jensen.

Alsted-Fjenneslev Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at der er paalignet 5 Kr. i Ekstrakontingent pr. Medlem, som maa være indbetalt til Kassereren senest den 25. Oktober, da det skal være indbetalt til Arbejdsløshedskassen inden 1. Novbr., ellers ophører al Understøttelse her til Afdelingen, indtil Ekstrakontingentet er bragt i Orden.

Peter Rasmussen.

Ølstykke Afdeling.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alle Restancer skal være indbetalt til Afdelingen senest den 1. Oktober d. A. og Ekstrakontingentet senest 1. November.

Marinus Nielsen.

Ondløse Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Ondløse Kro Søndag den 7. Oktober Kl. 4. Mød nu talrigt, Kammerater, der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Valg af en Kontrolbestyrer. Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa, at alt skyldigt Kontingent maa være indbetalt til Kassereren inden Generalforsamlingen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. Bestyrelsen bedes møde Kl. 3½.

Ejner Larsen.

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 29. ds. Kl. 7 paa Mullerup Kro.

Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Julius Christensen.

Thorslunde-Ishøj Afdeling.

Medlemmerne erindres om, at alt Kontingent, ogsaa det paalignede Ekstrakontingent, skal være indbetalt senest den 15. Oktober, da Halvaarsregnskabet slutter.

Peter Petersen.

Ørslev Afdeling (Vordingborg)

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 30. September Kl. 4. De forskellige Valg. Regnskabet. Eventuelt.

Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de Mødtes Tal.

Bestyrelsen.

Mern Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 29. September Kl. 7½ Aften. Dagsorden: 1) Forhandlingsprotokollen. 2) Regnskabet. 3) Forskellige Valg. 4) Forslag om Fornyelse af det ekstraordinære Kontingent for Forrbundsm. i Kampagnen. 5) Fornyelse af det ekstraordinære Indskud for nye Medlemmer i Kampagnen. 6) Beretning af Kontrolbestyreren af sidste Halvaarsregnskab. 7) Eventuelt.

Vilh. Hemmingsen.

De Maaner Hjerte og Portemonikis
ved altid at blande Kaffen med **Richs**

Under dansk Flag

direkte.

til **Canada**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger**, der **gratis** sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Galante Fotos

GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer
i Danmark.
Faas overalt!

8-10 Kr. om Dagen
som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Til Tjenestekarlene.

Mit Spørgsmaal gælder denne Gang Tjenestekarlene: »Hvor bliver I af?« Kan I fremdeles undvære jeres Organisation, og er I tjent med at staa udenfor Organisationen?

Mange vil svare, at de faar den samme Løn som den organiserede Tjenestekarl, og at det er for lille en Løn, der bydes Tjenestefolkene over hele Linien. Det er naturligvis rigtigt, men Tjenestekarlene bærer selv Skylden derfor, og ikke mindst den Stab af Tjenestekarle, der staar udenfor Organisationen, thi dersom de sluttede sammen i Kravet om højere Løn, vilde de ogsaa være i Stand til at gennemføre det.

Nogle vil da paastaa, at der er for lidt Arbejde, og at Arbejdsgiverne med Lethed kan faa Folk, da der tilbyder sig rigeligt med Arbejdskraft, saa snart en Plads er ledig; det er vel ogsaa rigtigt, men det nytter jo ikke stort for den, der er heldig at opnaa Arbejde, naar han faar for lidt for sit Arbejde, og der bliver budt ham saa daarlige Arbejdsvilkaar, at han stadig maa gaa og være utilfreds med den Gerning.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Danske brugte Militærstøvler.
Prøv vore anerkendte gode Støvler, som vi sælger til nedenstaaende billige Priser. Med svære, nye Kærnelædersaaler koster de 7 à 8 Kr., med nye Træbunde $5^1/_2$ à $6^1/_2$ Kr. Støvlerne garanteres fri for Lapper og Revner. Prisen er omtrent det samme som et Par Forsaalinger. Et Parti godt istandsatte Militærstøvler med lidt brugte Saaler sælges for 4 Kr. pr. Par. Et Parti sorte Militærkapper, hele og rene, sælges for 7 Kr. pr. Stk. Alt sendes pr. Efterkrav. 2 Par portofrit. Indsend Nr. eller Omrids af Foden. Hvad ikke passer ombyttes.
Petersen & Borg, Nordre Frihavnsgade 61, København Ø.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE
Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Canada.
S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Canada) og New York 4. Oktober.
S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 17. Oktober.
Ingen Pasvisering til Kanada.
Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.
Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefedslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Indsat Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Den danske Bondestands Sygekasse,
stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor Bernstorffsgade 17, Kbhv. V, Telefon Byen 576. — Forlang Prospekt.

som han er bleven sat til at varetage.

Andre vil saa svare, at det ikke er saa let at omforandre Forholdene, som det er at sidde og skrive derom. Det er ogsaa rigtigt, men vil Tjenestekarlene have bedre Arbejdsvilkaar, kommer de ikke udenom, at de maa rotte sig sammen og opstille fælles Krav overfor Arbejdsgiverne, thi da først betyder deres Krav noget. Arbejdsgiverne vil da opdage, at Tjenestekarlene er en Magt, som de ogsaa kommer til at tage Hensyn til, og at det er en Magt, som de kommer til at imødekomme, dersom de ønsker at benytte den Handelsvare, som disse har at sælge.

Tjenestekarlene har da kun at tilslutte sig den Organisation, som er oprettet af Landbrugets Arbejdere, og som er oprettet til at værne Landarbejdernes Interesser. Hidtil har det knebet for Tjenestekarlene at forstaa Organisationens Nødvendighed, men derfor er den ligefuldt uundværlig, og naar der mange Steder i vort Land er skaffet nogenlunde gode Arbejdsforhold, da har vi kun Organisationen at takke derfor.

Vi er nu i den bedste Tid af Aaret, men trods det gaar der mange af Landbrugets Arbejdere uden Beskæftigelse, mange gaar rundt i den Tro, at det er en Sygdom, der forsvinder.

Ja, Arbejdsgiverne gør jo stadig Forsøg paa at bibringe den Tro, at naar bare Arbejdslønnen var mindre, da blev der mere Arbejde. Men tro dem ikke, for Landbrugets Arbejderes Vedkommende er det gaaet, som det forlængst er gaaet i Byerne, at Maskinerne har gjort en stor Del Arbejdskraft overflødig. Man kan blot lægge Mærke til, at hvor der paa en Bondegaard for blot 25 Aar tilbage var beskæftiget et Par Daglejere og en Karl og en konfirmeret Dreng, dér anvender de kun den konfirmerede Dreng eller maaske en yngre Karl, som Arbejdsgiverne ynder at kalde dem nu om Stunder.

Men det viser os, at Landbruget ikke kan skaffe Arbejde, saa der ingen Arbejdsløshed findes paa Landet, og det nytter kun lidt at skrue Prisen paa Arbejdskraften ned. For dem, der intet Arbejde kan faa, betyder det intet, men dem, der faar Arbejde, maa naturligvis have en Løn, som de kan være tjent med.

Tjenestekarlene har da kun at indmelde sig i Landarbejderforbundet og derigennem stille de Krav, som de ønsker gennemført, — ved at staa udenfor opnaar de intet. Sæt derfor en Agitation i Gang Mand og Mand imellem, saa at Organisationen kan blive saa stærk, at den kan opfylde de Krav, vi stiller til den. Men først og fremmest maa man være Medlem.

Alfred Carlsen.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene,
Brochurer og Billetter
faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Da der stadig til Forbundet sendes ufrankerede Breve, og dermed paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingerne nøje at paase, at alle Breve er tilstrækkeligt frankerede.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 40. Fredag den 5. Oktober 1928. 14. Aargang.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Understøttelse under Højskoleophold.

Vi undlader ikke allerede nu at gøre Afdelingernes Tillidsmænd og forøvrigt alle Medlemmerne opmærksomme paa, at den Ordning, der var gældende i Fjor Vinter med Hensyn til Udbetaling af Understøttelse under Højskoleophold, ogsaa vil komme til at gælde i den nu forestaaende Vinter. De i Fjor gennem Cirkulære til Afdelingen fremsendte Meddelelser og de gennem Landarbejderbladet samtidig overfor Medlemmerne givne Oplysninger om disse Spørgsmaal vil derfor ogsaa i Efteraaret have sin Rigtighed og vil gælde i den kommende Vinter.

Dog maa vi jo henlede Opmærksomheden paa, at det ifølge de gældende Regler er umuligt for nærværende Arbejdsløshedskasses Hovedledelse paa Forhaand at give noget bestemt Tilsagn om Understøttelse under Højskoleophold, idet Skemaet, der skal indeholde detaillerede Oplysninger, jo skal være udfyldt og underskrevet af Medlemmet og paategnet af det kommunale Arbejdsanvisningskontor, til hvilket Medlemmet er anmeldt som ledig, ligesom Aarsagen til Medlemmets Arbejdsløshed skal være attesteret af det paagældende Medlems sidste Arbejdsgiver, forinden Ansøgningen kan behandles og eventuelt bevilges af Arbejdsdirektoratet.

Man henstiller derfor særlig til de ugifte Medlemmer, der ikke endnu har kunnet sikre sig Arbejde i den kommende Vinter, og som kunde tænke sig at tage paa Højskole, at sætte sig i Forbindelse med Forstanderen for den Højskole, paagældende kunde tænke at komme paa, forsaavidt som der ikke opnaas Arbejde, og Understøttelse kan bevilges.

Hos Forstanderen og kun derfra kan oplyses: 1) om der er Plads paa Skolen, 2) om man kan komme der i Vinter, 3) hvad Betalingen pr. Maaned for Kost, Logi og Undervisning andrager, 4) om Sengetøj skal medbringes og 5) om der gennem Skolens Elevforening eller gennem Amtet kan ydes nogen særlig Understøttelse.

Samtidig skal henstilles, at paagældende Medlem sætter sig i Forbindelse med Arbejdsløshedskassens Hovedkontor for at faa Skema til Brug ved Ansøgningen tilstillet.

Afdelingens Tillidsmænd kan ogsaa bestille Skemaer til Brug for Medlemmerne.

Medlemmer, der *er* bevilget Amtsunderstøttelse til Højskoleophold i Vinter, maa ogsaa gerne skrive efter Skema.

Et godt Raad.

Vi tilraader de Unge, der ikke kan faa Arbejde, at benytte Ledigheden til et Højskoleophold. Det er en god Anvendelse af Tiden.

Da Erfaringerne fra tidligere Aar siger, at de bedste Højskoler først faar deres Pladser optaget, og da det ofte er rart at have en Skilling i Lommepenge til Brug senere paa Vinteren, henstiller vi, at der straks tages fat paa at bringe Sagen i Orden, inden Sommerlønnen er helt opbrugt.

Det er aldeles ingen Tvangssag at benytte bevilget Understøttelse paa Højskolen. Der er derfor ingen, der afskærer sig fra at faa Arbejde ved at søge om Understøttelse under et Højskoleophold. — Tværtimod. Et Medlem, der er bevilget Understøttelse, skal endog paa sædvanlige Betingelser tage Arbejde, dersom saadant anvises eller tilbydes.

Desuden anføres, at et Medlem, der er bevilget Understøttelse under Højskoleophold, *ikke* bruger af sine 70 vedtægtsmæssige Dages Understøttelse, og at det ikke er strengt nødvendigt at have 12 Maaneders Medlemsret i Arbejdsløshedskassen for at opnaa Ret til Arbejdsløshedsunderstøttelse under Højskoleophold.

Med kammeratlig Hilsen

Sofus Westergaard.

Medhjælpersagerne.

Et justitsministerielt Cirkulære.

Justitsministeriet har udsendt Cirkulære om, at der ikke maa udstedes Bevilling til fri Proces i Tyendesager, hvor Forligsmæglingen skal foregaa ved Tyendeforligsmæglerne, forinden Forligsmæglingen har fundet Sted. Endvidere er det i Cirkulæret bestemt, at Politimesteren ikke maa henvise nogen til Sagførerhjælp i saadanne Sager, forinden Forligsprøven har fundet Sted.

Tyendeforligsmændene er pligtige til mod et Gebyr af 50 Øre at affatte Klagen. Derimod har Justitsminister Rytter ikke fundet Anledning til at røre ved det besynderlige Forhold, at ogsaa almindelige Daglejersager for Folk, der ikke er Overenskomst underkastet, kræves behandlet ved disse kommunale Forligskommissioner, samtidig med at man i adskillige Tilfælde har nægtet at anerkende gifte Daglejere som gyldige Arbejderrepræsentanter i de nævnte Kommissioner.

FRA AFDELINGERNE

Valløby-Taarnby Afdeling.

10-aarig Stiftelsesfest afholdes i Store Taarnby Forsamlingshus Lørdag den 13. Oktober Kl. 7. Der begyndes med en Sang, hvorefter Forretningsfører Oscar Levinsen vil tale. Efter Talen fælles Kaffebord à 75 Øre pro persona, ved hvilket Ordet gives frit. Efter Kaffebordet Dans. Ca. Kl. 10½ Fællesspisning af medbragt Mad. Alle Afdelinger under Østsjællands Kredsorganisation indbydes og bedes sende Meddelelse til undertegnede senest 9. Oktober om, hvor mange hver Afdeling møder med. Tag Sangbogen med. **Peder Christensen.**

Jydstrup Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Jydstrup Forsamlingshus Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu talrigt. **Aksel Larsen.**

Glumsø Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling paa Glumsø Hotel Søndag den 21. Oktober Kl. 3 Efterm. Dagsorden: Valg af Kasserer samt 3 Bestyrelsesmedlemmer. Medlemmerne erindres om, at Ekstrakontingentet maa betales inden 1. November, da Understøttelsen til Vinter afhænger deraf. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Medlemmerne bedes møde. **Jens P. Jensen.**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 København K.
Agenter over hele Landet.

Stenmagle Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½ paa Nyrup Hotel. Al Restance maa være betalt inden den 10. Oktober for at undgaa Slettelse.

Chr. Jensen.

Ulsø Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Ulsø Forsamlingshus Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½ Aften. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal. **Georg Nielsen.**

Næstelsø Afdeling

afholder Generalforsamling Søndagen d. 7. Oktober paa Mogenstrup Kro Kl. 3 prc. Dagsorden: 1) Regnskabet til forventet Godkendelse. 2) Valg af Formand. 3) Valg af et Bestyrelsesmedlem. 4) Valg af en Revisor. 5) Valg af Kontrolbestyrer. Eventuelt. **A. K. Jensen.**

Korsør Omegns Afdeling.

Medlemmerne anmodes om at indbetale Ekstrakontingentet og al Restance til Kasserer eller Opkræver senest den 14. Oktober, da Regnskabet skal være i Orden inden Generalforsamlingen, som senere vil blive bekendtgjort i Bladet.

H. B. Eriksen.

Skamstrup Afdeling

afholder sin Efteraars-Generalforsamling Lørdag den 6. Oktober Kl. 7½ paa Mørkøv Hotel. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu godt op, Kammerater. **Bestyrelsen.**

Sæby-Buerup Afdeling

afholder Generalforsamling i Buerup Forsamlingshus Søndag den 14. Oktober Kl. 4. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Fuglebjerg Afdeling

afholder Generalforsamling i Sneslev Forsamlingshus Fredag den 12. Oktober Kl. 7½ prc. Alle Medlemmer bedes møde.

Bestyrelsen.

Tømmerup Afdeling

afholder Generalforsamling Torsdag den 11. Oktober Kl. 7½ Aften i Forsamlingshuset. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, som er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu alle Mand, da vigtige Sager skal behandles.

Bestyrelsen.

Hillerød Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag d. 13. Oktober Kl. 7½ paa Hotel »København« i Hillerød. Medlemmerne anmodes om at møde fuldtalligt, da der skal vælges Bestyrelsesmedlemmer. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være indgivet til Formanden 4 Dage før. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig Kl. 8 uanset de mødtes Antal.

Vilh. Petersen.

Kongstrup-Tølløse Afdeling

afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag d. 14. Oktober Kl. 10½ Fm. i Kongstrup Forsamlingshus. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. — Medlemmerne bedes erindre, at alt Ekstrakontingent skal være betalt senest d. 25. Oktober for at man kan være sikker paa at faa Understøttelse i Vinter. 8 Kr. for helbetalende og 4 Kr. for halvbetalende. Samtidig skal alle Restancer paa paa Kontingentet være betalt senest den 7. Oktober. **Johannes Jørgensen.**

Lynge-Broby Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 13. Oktober i Lynge Forsamlingshus Kl. 8 Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu alle sammen, Kammerater. **Anhon Pedersen.**

Ondløse Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Ondløse Kro Søndag den 7. Oktober Kl. 4. Mød nu talrigt, Kammerater, der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Valg af en Kontrolbestyrer. Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa, at alt skyldigt Kontingent maa være indbetalt til Kassereren inden Generalforsamlingen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. Bestyrelsen bedes møde Kl. 3½.

Ejner Larsen.

Afdelingsformændene.

For at man paa Hovedkontoret altid kan have Fortegnelserne over Afdelingernes Tillidsmænd i nøjagtig Orden, og for at man derved kan undgaa at udsende Meddelelser eller Skrivelser til forhenværende Tillidsmænd, skal vi indtrængende henstille til Afdelingsformændene altid at betragte det som deres Pligt, saa snart der er foretaget Nyvalg af en af Afdelingernes Tillidsmænd (Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer), da at underrette Hovedkontoret herom.

Bland aldrig Meddelelser om Valg af Tillidsmænd og Adresseforandringer samt Bestillinger paa Materiale sammen med Skrivelser om andre Sager.

Adresseforandring.

..... Afdelings

Tillidsmænd er følgende:

Formandens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kassererens Navn: .....

Postadresse: .....

.....

Kontrolbestyrerens Navn: .....

Postadresse: .....

Benyt denne Meddelelsesblanket, som bedes tilsendt Hovedkontoret.

Landarbejderne og Sygekassen.

Det er ikke min Hensigt at forklare Landarbejderne om Sygekasserne paa Landet, da de fleste sikkert har Forstaaelsen af, at det er en Nødvendighed at sikre sig i Sygdomstilfælde.

Derimod vil jeg gerne rette en Opfordring til dem, der kommer til Hovedstaden, om ikke at undlade vedblivende at være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse.

Maa jeg fortælle, hvorledes det gik en god Ven af mig, som glemte at sikre sig mod Sygdom. Vi var tre gode Venner, som kom her til Byen samtidig, vi klarede os nogenlunde ens, min ene Ven var saa uheldig at komme til Skade og kom paa Hospitalet; men da han havde sikret sig i en Sygekasse klarede han sig nogenlunde og fik ved Sygekassens Hjælp et Ophold paa et Rekonvalescenthjem, og var arbejdsdygtig, da han kom hjem.

Min anden Ven var rask i flere Aar, blev gift og alt tegnede lykkelig og godt, men saa kom Sygdommen, først blev hans Hustru syg, kom paa Hospitalet i flere Maaneder; det kneb for Manden med at betale baade Hospitalet og Hjælp i Hjemmet, men det gik dog nogenlunde; men saa kom Katastrofen. Manden blev syg af en langvarig Sygdom og kom paa Hospitalet. Hustruen gjorde alt mulig for at holde Hjemmet oppe, hun satte sine 2 Børn paa Asyl og Vuggestue og forsøgte at tjene til Hjemmet og Mandens Hospitalsophold. Viljen var god, men Kræfterne slog ikke til, hun blev atter syg og maatte opgive at arbejde; de Smaaskillinger, som var sammensparet, blev snart brugt, og saa gik Vejen til Laanekontoret. Hjemmet blev ribbet for alt, og endnu var Manden ikke rask, og saa skete det, som de to energiske og ærekære Mennesker aldrig havde tænkt; de maatte have Hjælp af det Offentlige.

Nu var Maskineriet i Gang. Henvendelse til Mandens Forsørgelseskommune, som skulde betale, samt alt det øvrige, som følger efter, naar en Familie ikke kan klare sig selv. Resultatet blev, at Familien kom tilbage til Mandens Hjemsted, uden nogen Udsigt til at de dér bedre kunde klare sig.

Se det er det, som jeg vil indprente dem, som rejser her til Hovedstaden, glem ikke, næst efter at staa i den faglige Organisation, og derved skaffe sig Adgang til Arbejde, maa Sygekassen være det, som ikke maa forsømmes. Og saa endnu dette, meld Dem altid ind i en statsanerkendt Sygekase, lad Dem ikke tage ved Næsen af Agenter for private Forsikringsselskaber, da disse altid er betydelig dyrere.

I dette Blads Annoncer vil De finde Sygekassen »Activ«, som har Hovedkontor Raadhusstræde 8 og Indbetalingskontorer i alle Byens Yderdistrikter, dens tidligere Navn var Tjenestetyvendes Syge- og Understøttelsesforening; den er statsanerkendt og der er Overflyttelsesret fra alle Sygekasser i Landet, dens Medlemmer bestaar mest af Folk, der er kommen fra Landet og er i en arbejdende Stilling.

Denne Sygekasse kan jeg anbefale at melde Dem ind i, hvis de kommer her til Byen. Men husk, at det ihvertfald maa være en statsanerkendt Sygekasse De bliver Medlem af.

København, September 1928.

Onkel Niels.

En ivrig Tilskuer.

Skønt Efteraarsfarcerne snart har været opført, Gud ved hvor mange Gange, er »Berlingske Tidende« stadig en stor Beundrer af dem. — Naa, man vidste forresten i Forvejen, den vilde være det, men hvem kunde ane, at den vedblivende formaaede at holde Begejstringen oppe? — Bladet er jo, som alle vi andre, klar over, at den Smule Spræl, Danmark faar Lov at gøre i en kommende Krig, kun er lidet bevendt, for ikke at sige slet ingenting.

Man forstaar, det maa være andre Interesser, der er paa Spil. Kærligheden til Militæret, og i Særdeleshed til de »heltemodige« Officerer, har sit Udspring et andet Sted. — Det er slet og ret privatkapitalistiske Interesser, det gælder at værne.

For kort Tid siden udtalte Bladet sin Beundring over »Kellog-Traktaten«. Den Gang var man paa det rene med, at Afrustningen var Vejen fremad. Nu derimod sender man en Medarbejder ud paa Sjællands »Slagmarker« for i Bladets Spalter at forherlige de vidunderlige Øvelser, der her foregaar.

Bladet ejer til dette Brug en forholdsvis dygtig Mand, der tillige er en stor Lyriker. I Sommer legede Manden hjemløs i Nordsjælland, og hentede sig der en Mængde dybe Indtryk af Naturen. Paa Baggrund af dem skildrer han nu Officerernes og Generalernes geniale Krigsførelse.

For vi mindre opflammende, men til Gengæld mere praktiske Mennesker ser det hele ret latterligt ud. Selv om vi er nok saa lyriske, hvilket kunde tænkes, formaar vi dog ikke at leve os saa dybt ind i Digtningens Verden som »Berlingske Tidende«. Et opdigtet Land fuldt af Fjender, hvis Beliggenhed strækker sig tværs over Store-Bælt, kan vi ikke opfostre.

Men »Berlingske Tidende« har Fantasi, den kæmper stærkt paa Privatkapitalismens Side. Lad os haabe Verden gaar sejrrigt ud af Kampen.

W.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene,
Brochurer og Billetter
faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

International Landarbejderkongres i Prag.

I Dagene fra den 23.—26. September afholdes i Prag den 5. internationale Landarbejderkongres. Tilstede var Repræsentanter fra følgende Lande:

Danmark, Tyskland, Finland, Letland, Holland, Østrig, Polen, Skotland, Sverrig og Tschechoslovakiet, ialt Repræsentanter fra 10 Lande. Desuden var mødt en Repræsentant fra det internationale Arbejdsbureau i Genf, en Repræsentant fra de samvirkende Fagforbund i Tschechoslovakiet, ligesom ogsaa det socialdemokratiske Parti og de tyske samvirkende Fagforbund i Tschechoslovakiet var repræsenteret.

Kongressens Dagsorden var følgende:

1. Beretning om Virksomheden og Aflæggelse af Regnskab.
2. Betydningen af de kollektive Arbejdsoverenskomster i Landbruget. Indleder G. Schmidt, Tyskland.
3. Løn- og Arbejdsforholdene for Skovarbejderne. Indleder Sneeberger, Østrig.
4. Den internationale Landarbejderorganisations Stilling til Behandlingen af Toldspørgsmaalet paa den internationale økonomiske Konference. Indleder Levinsen, Danmark.
5. Behandling af Forslag.
6. Valg i H. t. § 22 i Organisationens Love.
7. Fastsættelse af Stedet for næste Kongres.
8. Eventuelt.

Kongressen aabnedes Kl. 10 Søndag Formiddag med en Velkomsttale af Formanden for I. L. F. Duncan, Skotland, der i sin Tale slog fast, at denne Kongres var den mest omfattende, der endnu havde været afholdt.

G. Schmidt, Tyskland, Sekretær i I. L. F., fremsatte herpaa nogle Bemærkninger til den trykte Beretning, der omfattede Tiden fra sidste Kongres i Genf 1926 til Dato.

Af Beretningen fremgaar, at ialt 14 Landes Landarbejder- og Gartnerorganisationer staar tilsluttet I. L. F. nemlig, foruden de Lande, der havde sendt Repræsentanter, England, Frankrig, Ungarn og Schweitz. Desuden føres Forhandlinger med Estland, Jugoslavien, Spanien og Norge om Tilslutning, og disse Forhandlinger synes at skulde føre til Resultater.

Forbindelsen mellem Sekretæren og de tilsluttede Lande har været livlig og fast, hvilket bevises af den Kendsgerning, at der fra de tilsluttede Organisationer tilsammen er sendt Sekretæren 337 Breve og fra Sekretæren til disse er udsendt 367 Breve i den forløbne Periode.

Ogsaa med det internationale Arbejdsbureau har Sekretæren for I. L. F. staaet i livlig Forbindelse. Sekretæren har desuden i Perioden udsendt Spørgeskema til de tilsluttede Organisationer angaaende Forholdene i den enkelte Organisation med Hensyn til Organiseringen af Arbejderne. Paa disse Forespørgsler havde alle Landene svaret, og i det store og hele viste Svarene, at Organiseringen af Landarbejderne i de enkelte Lande skrider roligt og sikkert frem.

Efter nogen Diskussion godkendtes Beretningen saa vel som det senere forelagte Regnskab enstemmigt.

Til Punkt 2 paa Dagsordenen: »Betydningen af de kollektive Arbejdsoverenskomster i Landbruget« indledede G. Schmidt, der i et timelangt Foredrag paaviste Betydningen af og Fordelen ved de kollektive Arbejdsaftaler, men samtidig pegede han paa, at Betingelsen for at opnaa disse var en stadig Styrkelse af Organisationen, saaledes at denne blev i Stand til at tvinge Arbejdsgiverne til at indgaa paa saadanne.

I Fortsættelse af Schmidts Indlæg talte Schneeberger, Østrig, til Dagsordenens Punkt 3 om Arbejdsforholdene for Skovarbejderne.

Schneeberger paaviste først den uhyre økonomiske Betydning Skovarbejderne havde, og skildrede dernæst de overordentlig slette Kaar Skovarbejderne i alle Lande levede og arbejdede under, bl. a. ogsaa de Farer, der var forbundet med Arbejdet i Skovene, Farer for Ulykker og Faren for Sundheden, hvor Arbejderne arbejdede langt fra Hjemmet og maatte leve paa Feltfod i Skovene. Han slog fast, at den eneste Maade at forbedre Kaarene paa for disse Arbejdere var Organisationen.

Kongressen hilste Talerne med Bifald

Kongressen i Prag.

og vedtog en Resolution i Tilslutning til Indlederne.

Til Punkt 4: »Den internationale Landarbejderorganisations Stilling til Behandling af Toldspørgsmaalet paa den internationale økonomiske Konference«, havde Levinsen Ordet som Indleder.

Talen, der vil blive gengivet her i Bladet, modtoges med kraftigt Bifald af Forsamlingen, der helt og fuldt sluttede sig til de deri fremsatte Synspunkter.

Under Punkt 5 forelaa til Behandling Spørgsmaal om Optagelse af en international Film, der skulde vise Forholdene for Arbejderne i de forskellige Lande, Spørgsmaal om en Undersøgelse af Ungdommens Tilslutning til Organisationerne, og endelig Spørsmaalet om Landbrugets Vandrearbejdere.

Disse Spørgsmaal henvistes til Eksekutivkomitéens nærmere Overvejelse.

Endvidere forelaa Spørgsmaalet om Eksekutivkomitéens Stilling til det internationale Landbrugsinstitut i Rom. Eksekutivkomitéens Stilling hertil godkendtes.

Under dette Punkt behandledes og vedtoges endvidere forskellige mindre betydende Lovændringer.

Under Punkt 6 foretoges Valg af Ledelse.

Den afgaaende Ledelse, der bestod af
Duncan, Skotland, Formand,
G. Schmidt, Polen, Sekretær,
Hiemstra, Holland,
Kwapinski, Polen, og
Levinsen, Danmark, genvalgtes enstemmigt og med Akklamation.

Endvidere vedtoges det at Hovedsædet som hidtil bliver i Berlin.

Under Punkt 7 bestemtes det, at den næste internationale Kongres, der skal afholdes om 2 Aar, skal afholdes i Warschaw.

Under Eventuelt foretoges intet, og Kongressen sluttede derpaa med at Deltagerne staaende afsang Internationale.

Bankkrakket og Venstres Erhvervspolitik.

Det er ikke noget Tilfælde, at Privatbank-Krak'et kom netop under Vensteregeringens Regeringsperiode.

Netop Venstres Erhvervspolitik, hvis eneste spinkle Grundlag er Lønreduktioner, er i høj Grad egnet til at svække Erhvervene og krakke Bankerne.

Venstres negative Erhvervspolitik har Gang paa Gang vist sig at føre til Rystelser af vor Finansverden. Ikke blot Bankkrakkene i 1908 fandt Sted, medens Venstre skaltede og valtede med Landets økonomiske Interesser men ogsaa Landmandsbankaffæren fødtes og udviklede sig i Ly af Venstres Regimente og mangelfulde Erhvervspolitik.

I det hele taget maa det siges, at Venstres Stilling til vort Lands økonomiske Forhold er i allerhøjeste Grad besynderlig, — idet det altid har været Tilfældet, at Partiets private Interesser har maattet gaa forud for de langt vigtigere økonomiske Spørgsmaal.

I 1922, da Landmandsbankkrakket meldte sig, skød Venstreregeringen dette vigtige og afgørende Spørgsmaal til Side, ene og alene for at faa sine Militærforslag trumfet igennem. Da disse Forslag var trukket i Land, da først begyndte Venstreregeringen at interessere sig for Landmandsbanken. Det blev en dyr Sag for Danmarks Befolkning, der paa det Grundlag har maattet ofre 500 Millioner Kroner.

Privatbanksaffæren blev af Hensyn til Landstingsvalget og saaledes Venstres politiske Interesser skudt i Baggrunden, og nu da Valget er vel overstaaet, og Venstre nogenlunde har klaret Valgets Skærsild, da først tages dette vigtige Spørgsmaal op til Drøftelse. At denne Forsyndelse har kostet Landet Millioner af Kroner, derom hersker ingen Tvivl. Landets Prestige i Udlandet er svækket, og de indre økonomiske Forhold er ogsaa i høj Grad forkvakede.

Privatbankkrakket er i højeste Grad en Affære, der fortæller om manglende Hensyntagen til Befolkningens Interesser. —

Vi skal i denne Forbindelse se bort fra den ukloge Administration af Privatbanken, hvor nogle selvbevidste Direktører lader tre og fem være lige, og i Kraft af ufornuftige Dispositioner har paaført Banken et Tab af 70 Millioner Kroner.

Venstre har Ansvaret for den [illegible]kelige Lukning af Privatbanken, der har paaført Landet uoverskuelige Tab.

Venstres Erhvervspolitik og Bankkrakkene er i nøje Grad knyttet til hinanden. Venstre har Ansvaret for det sidste ulykkelige Bankkrak, og selv om Venstres Presse gør fortvivlede Forsøg paa at stille Sagerne paa Hovedet og fortælle, at netop Venstres Politik har reddet Privatbanken, saa er det dog en Kendsgerning, at Venstres Erhvervspolitik atter har været Aarsag til, at Landet er [illegible]ført unødvendige Tab, og Arbejdsmulighederne er svækket yderligere.

Oliver Twist.

Ugens Hændelser.

Det internationale Fagforbunds Afrustningsudvalg har under Henvisning til Kellogg-Pagten besluttet at udsende et Opraab til den organiserede Arbejderklasse om med alle Midler at træde i Skranken for Afrustning.

*

Ved et Fællesmøde af Senatet og Deputeretkammeret i Mexico er Emilio Portes Gil valgt til midlertidig Præsident for Perioden indtil 1930.

*

Efter hvad Bladene meddeler fra Belgrad, bringer »Politika« fra Durazzo et Telegram, ifølge hvilket der skulde være blevet opdaget et Komplot mod Kong Zogu, hvorefter der er etableret Standret i Albanien. 11 Sammensvorne skal være blevet dømt og omgaaende henrettet.

*

Resultatet af Handelsminister Slebsagers Særstandpunkt i Privatbanksagen er blevet, at han alligevel har maattet ofre sin Værdighed som Handelsminister. Madsen-Mygdals Lakajtjeneste for den Kapitalsammenslutning, der samles om Handelsbanken, kan selvfølgelig ikke lade gaa upaatalt hen, at hans Handelsminister krydser disses Interesser, derfor maa Slebsager gaa.

*

Højres Formand, Landsretsdommer Pürschel har som Følge af sin passive Holdning under Landstingsvalget maattet trække sig tilbage fra Ledelsen af det konservative Folkeparti, saavel som fra dettes Ledelse af Rigsdagsgruppen. Hans Efterfølgere blev — som Formand for Partiet Landstingsmand Tvede, for Rigsdagsgruppen Christmas Møller.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge dalet med 150 Mand, nemlig fra 34,586 til 34,436.

Landarbejderne har 1023 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning paa 80 Mand.

*

Ogsaa i Aar indledes Rigsdagssamlingen med Gudstjeneste, Bøn og Salmesang. Paa de forreste Rækker sad de Herrer Ministre med Nedsærings-Ekscellencen Madsen-Mygdal i Spidsen. Og de foldede vel allesammen Hænderne, da Præsten naaede til det skønne Sted i Fadervor: »Giv os i Dag vort daglige Brød ....«

— Efter Gudstjenestens Slutning aabnede Madsen-Mygdal Rigsdagsmødet og bebudede, at Ministeriet vilde fortsætte med sine Nedskæringsbestræbelser!

*

I en Opgørelse findes Privatbankens Overskud i Aarene 1891—1925 opgjort til ialt 158,589,000 Kroner.

„ACTIV“

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

HJEMMET

Danmarks populæreste Ugeblad.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN“

Statsanerkendt.

Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

Reklame-Tilbud 2 Kr. 35 Øre

Gratis til enhver. 500 tyrkiske Cigaretter

og en af de afbildede 10 Præmier.

Et moderne Radioapparat, Fabrikat: „The Royal Radioapparat Industri“, System Multidyn, indb. Spoler, uden Tilbehør.

Som en kæmpemæssig Efteraarsreklame bortskænker vi til enhver, som benytter sig af dette Tilbud, en af de afbildede Præmfer samt 500 Stk. tyrkiske Cigaretter. For at kunne deltage i denne store Præmieuddeling forlanger vi kun, at De løser nedenstaaende Præmiegaade, samt at De køber vor store Reklame-Bogpakke, som vi sælger for kun 2 Kr. 35 Øre plus Forsendelse pr. Efterkrav. Bogpakken indeholder spændende Romaner til en Værdi af mindst 4 Kr. Saa snart De har modtaget Bogpakken, faar De gratis udleveret en af Præmierne samt 500 Stk. tyrkiske Cigaretter paa vort Frilager ekscl. Omk. Dette Tilbud gælder kun i 14 Dage, skriv derfor straks Deres Navn og Adresse paa nedenstaaende Kupon og send den til os.

PRÆMIEGAADE

B.R.N.O.M.H.L.O.

Disse 8 Bogstaver skal stilles saaledes sammen, at de danner Navnet paa en Ø i Østersøen.

De forenede Forlag,

Kbhvn.

N.

PRÆMIEKUPON

til

De forenede Forlag, Kbhvn. N.

Løsningen er .....

Jeg har saaledes vundet en af Præmierne samt 500 tyrkiske Cigaretter. Begge Præmierne skal udleveres mig, saa snart jeg har modtaget Bogpakken, som jeg bestiller til Pris: 2 Kr. 35 Øre plus Forsendelse pr. Efterkrav.

Navn .....

Adresse .....

Den er dansk!

Dette vedgaar Richs med Stolthed!

Det store Salg fremkommer, fordi Richs gennem Aarene har holdt Standarden højt. Paa videnskabeligt Grundlag er Richs Fabrikationsmetode stadig blevet forbedret, saaledes at der herhjemme er skabt en Industri, som giver Brødet til Tusinder af danske Mænd og Kvinder.

Forlang derfor i egen Interesse udtrykkelig „en stor Richs", „en lille Richs", eller „en Richs Mokka", De sikrer Dem derved den Kaffetilsætning, som drøjer Kaffen, forhøjer dennes Velsmag, samtidig med at den nedsætter Kaffens skadelige Bivirkninger.

Men det skal være

Richs

Grundlagt 18.3

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

Persil

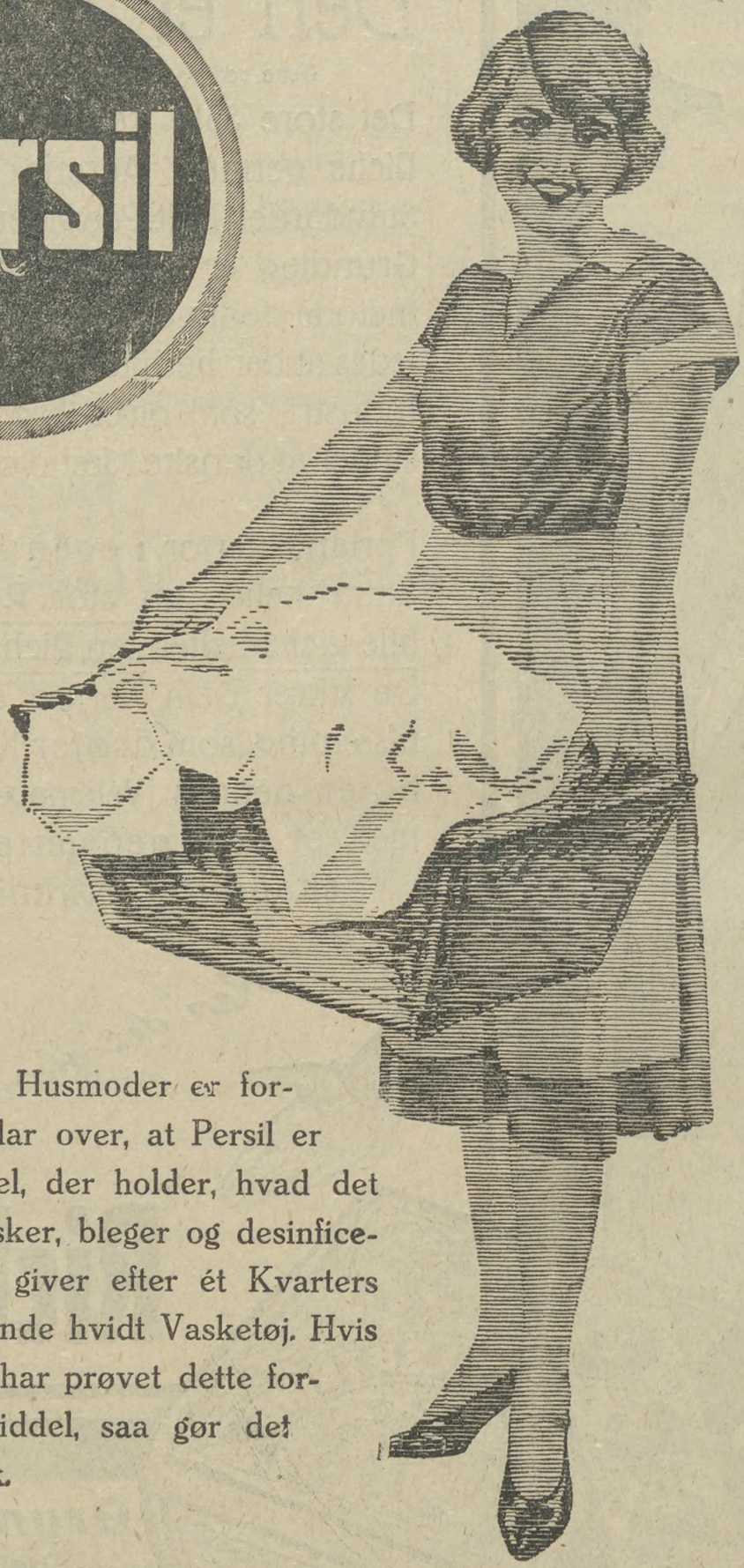

Den danske Husmoder er forlængst blevet klar over, at Persil er det Vaskemiddel, der holder, hvad det lover. Persil vasker, bleger og desinficerer samtidig og giver efter ét Kvarters Kogning blændende hvidt Vasketøj. Hvis De endnu ikke har prøvet dette fortrinlige Vaskemiddel, saa gør det ved næste Vask.

HENKEL & CO. A.-S. KØBENHAVN.

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

Dræbende Kys

Bogen om Menneskehedens Svøbe

samt

Ægteskabsbogen.

Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Inds. af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.

Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S „**United States**" fra København til Halifax (Canada) og New York 17. Oktober.

S/S „**Hellig Olav**" fra Kbhvn. til New York 24. Oktober.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telf. 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telf. 6300.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 41. Fredag den 12. Oktober 1928. 14. Aargang.

Paa'en igen.

Saalænge samtlige Landarbejdere ikke er organiserede i Tilslutning til Landarbejderforbundet, kan Agitationen for Forbundets Fremgang ikke hvile.

Agitationen er Kampen for det daglige Brød.

Ikke ved at præstere mere eller mindre Arbejde faar Landarbejderen bedre Kaar, det faar man kun, naar man skaber en Organisation, som kan tilkæmpe Landarbejderne deres Andel af Arbejdets Frugter og en øget Fortjeneste af øget Arbejde.

Det er kendt nok, at Efteraaret og Vinteren er den bedste Tid for Agitationen. Sidste Vinters Agitation gav gode Resultater, men kunde have givet endnu bedre, om den var bleven tilrettelagt noget tidligere paa Aaret.

Vore Afdelinger og Agitatorer maa derfor allerede nu gaa i Gang med

Planlæggelse af Agitationen.

De i Haandbogen og i Cirkulære Nr. 15 1927 givne Regler for Agitationen staar stadig ved Magt.

Erfaringerne har vist, at Agitationen skal drives som Husagitation, og sidste Vinters Resultater viste ligeledes, at de i Cirkulære Nr. 15 givne Regler for Agitationen var gode og gav særdeles gode Resultater.

Det maa derfor meget indtrængende tilraades Afdelingerne snarest at tilrettelægge Agitationen efter de deri givne Anvisninger og at skrive til Forbundet efter Agitationsmateriale, som faas gratis.

Det er nødvendigt, at Arbejdet planlægges grundigt og gennemføres effektivt.

Hver enkelt Afdeling maa derfor straks udarbejde en Fortegnelse over

samtlige uorganiserede Landarbejdere

indenfor deres Omraade.

Derefter maa hver af disse tilskrives som anført i Cirkulære Nr. 15 og besøges af Afdelingens Tillidsmænd og Agitatorer.

Selv de Folk, man før har talt med, maa besøges paany. Før eller senere maa vi naa til at faa alle Landarbejderne organiserede, og det gaar hver Dag fremad. Det gælder blot om, at Arbejdet fortsættes, og at man ikke giver op og ikke opgiver nogen, og endelig gælder det om, at

alle Afdelinger er med i Agitationen.

Sidste Vinter var det særlig de store og største Afdelinger, som tog de største Tag og skaffede de fineste Resultater, og adskillige af disse Afdelinger har omtrent renset Egnen for uorganiserede gifte Landarbejdere. I denne Vinter maa de mindre og smaa Afdelinger med samme Kraft kaste sig over Agitationen. Det er her, der er de største Resultater at vinde. De smaa Afdelinger kan ogsaa blive store, men der skal Agitation til.

Forbundet støtter Agitationen.

Opmærksomheden henledes paa, at Forbundet ogsaa i det forestaaende Halvaar støtter den Agitation, som af Afdelingerne iværksættes efter de i Cirkulære Nr. 15 angivne Regler, først og fremmest ved, at Afdelingerne gratis faar det Agitationsmateriale, der skal bruges, og dernæst ved at Forbundet stadig yder 1 Krone i Tilskud for hvert nyt Medlem, som fortsætter og betaler Kontingent. Det Tilskud ydes for at godtgøre de Folk, der er paa Agitation, noget for deres Ulejlighed og Udgifter.

Har nogen Afdelinger, Agitatorer eller Kredse Opraab eller Henvendelser til de uorganiserede, som de mener er bedre egnede end det af Forbundet udarbejdede Agitationsmateriale, kan saadant Materiale ogsaa gratis blive mangfoldiggjort af Forbundet.

Hovedsagen er, at Agitationen bliver sat i Gang, i System og bliver drevet grundigt afpasset efter Egnens og Forholdenes Natur.

Agitationens to Hovedmotiver

er 1) at faa nye Medlemmer, saalænge der er uorganiserede Landarbejdere, 2) at forhindre Frafald blandt de allerede organiserede. Dette sidste maa ikke glemmes. Navnlig i denne Tid maa vi henlede Afdelingernes, Opkrævernes og Agitatorernes Opmærksomhed paa de Medlemmer, som staar til Restance.

I Løbet af Oktober og November Maaneder maa alle Restancer bringes ud af Verden, baade hvad angaar ordinært og ekstraordinært Kontingent.

Restancer er altid af det Onde, de er Tegn paa en vis Slappelse i Organisationslivet, men Restancerne er tillige farlige for Medlemmerne, naar de bliver for store eller naar for langt hen i Vinteren; thi saa fører de meget ofte Slettelse med sig.

Det er ikke for Forbundets Skyld,

at Restancerne skal afskaffes, om det faar Kontingentet nogle Maaneder før eller senere, er for dette underordnet, nej, det er for Medlemmernes egen Skyld.

Det er altid vanskeligere at betale 2 Maaneders Kontingent end 1 Maaneds, og det er særlig svært, naar man er arbejdsløs, at have 2—4 Maaneders Restance at skulle afbetale inden 1. April. Netop her ligger en af Aarsagerne til, at vi hver Vinter taber en Del Medlemmer.

Alt for mange Medlemmer staar om Sommeren til Restance, og naar saa Vinteren med mindre Fortjeneste eventuelt Arbejdsløshed kommer, saa kan de ikke klare Restancen og glider saa ud af Forbundet og Arbejdsløshedskassen til lige stor Skade og Fortræd for dem selv og hele vor Bevægelse.

(Fortsættes Side 3)

Den er dansk!

Dette vedgaar Richs med Stolthed!

Det store Salg fremkommer, fordi Richs gennem Aarene har holdt Standarden højt. Paa videnskabeligt Grundlag er Richs Fabrikations-metode stadig blevet forbedret, saaledes at der herhjemme er skabt en Industri, som giver Brødet til Tusinder af danske Mænd og Kvinder.

Forlang derfor i egen Interesse udtrykkelig „en stor Richs", „en lille Richs", eller „en Richs Mokka", De sikrer Dem derved den Kaffetilsætning, som drøjer Kaffen, forhøjer dennes Velsmag, samtidig med at den nedsætter Kaffens skadelige Bivirkninger.

Men det skal være

Richs

Grundlagt 183

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

(Fortsat fra Side 1)

Er vore arbejdsløse Medlemmer daarligt stillede, saa er de, der er gledet ud af Organisationen dog endnu langt værre stillede, thi de kan ingen Understøttelse faa.

Det skal Medlemmer, som staar til Restance, tænke over og derefter sørge for at faa Restanecen betalt, medens der endnu er noget Arbejde.

Vinteren kan blive streng nok under Madsen-Mygdals Regimente, Landarbejderne skal ikke gøre dem strengere for sig selv ved at glemme at betale Kontingentet, medens der endnu er noget Arbejde.

Afdelingerne maa overalt drage Omsorg for, at der bliver gennemført en energisk Kontingentopkrævning, og at der hurtigst bliver rettet særlig Henvendelse til alle Medlemmer, som staar til Restance, om at betale denne Restance nu. Det er i Medlemmernes egen Interesse, at det sker.

En regelmæssig Kontingentopkrævning og en grundig og systematisk Agitation er de 2 Piller, vor Organisations og som saadan ogsaa Landarbejdernes Fremtid hviler paa.

Oscar Levinsen.

Tak!

Alle, der har vist os Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup, bedes herved modtage vor hjerteligste Tak.

Anna og *Rasm. Nielsen,*
Sageby Mark.

Under dansk Flag

direkte

til Canada

Alle Oplysninger om For 'døne, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

„Venstres Sejr".

»Venstres« Pyrrhussejr ved Landstingsvalget den 14. September d. A. forkyndtes gennem Partiets Presse hver eneste Dag efter Valget i vemodig, men dog fortrøstningsfuld Tone. Ja, »Venstre« har »sejret« — men ganske vist paa en for Partiet mindre smigrende Maade. Venstre har nemlig ved dette Valg genvundet sit gamle Bondery fuldtud, nemlig: i Smaalighed til det yderste, en stedse Vedhængen ved Agrarmagten ved Hjælp af Højre, en Uforsonlighed og Umedgørlighed for alt, hvad der ikke stinkede af Agrarvælde.

Vi, som har kendt Bondeegoismen i ovennævnte Retning fra selve Provisorietiden, i hvilken Kamp Idealerne fremlagdes til aabent Skue, navnlig blandt de menige i Venstrepartiet, vi kendte den menige Bonde og har mange bitre Erfaringer fra hin Tid, men sandt for Dyden tog vi grundig fejl af Førerne. Men nu, under sidste Rigsdagssamling lærte vi ogsaa grundigt Førerne at kende. Madsen-Mygdal og hans Svende er ikke til at tage fejl af, hvor honningsøde Ord de end bruger til Tider.

Troløshed mod tidligere Venner og Vaabenfæller, Gridskhed i egen Interesse, lav Tænkemaade o. s. v., alt dette vil ikke den flimrende Fordbil kunne forblænde, men derimod retlede. I et meget kort Tidsrum har Bonden ødelagt den politiske Situation for Demokratiet, ved sin planmæssigt gennemførte Forskydning fra Demokratiet til Konservatismen og har derved adskilt store Dele af det forhenværende Venstre til to krigsførende Partier, hvoraf det ene kamperer paa det radikale Venstres Front, det andet i Socialdemokratiet.

Spørgsmaalet foreligger saa aabent og klart, som noget Spørgsmaal kan være. Hele »Venstres« Kampstilling er ligefrem indstillet paa Rov fra Arbejderklassen. Politiske Principper af mindste Demokrati foreligger ikke til Overvejelse og kan simpelt hen ikke foreligge fra en Regering, der er gaaet lige op i Konservatismen. De sociale Love er udplyndrede, saa det betyder noget. Arbejdsløsheden har Partiet benyttet til en intrigant Dilettantforestilling. Kort sagt, overalt hvor Forræderi mod Fortiden har kunnet anvendes, er dette gennemført under livligt Bifald fra Meningsfællers Side. Tilbage staar nu kun et sølle leddeløst Parti, sammenblandet af Konservatisme og et vandfortyndet Venstremandssurrogat. Dette er, kort og godt, den »Sejr«, Venstre vandt ved nævnte Landstingsvalg.

Og vi gamle Venstremænd, som fuldt ud sluttede os til Partiet for Aartier siden, kan med tilbagetrængt Harme kun ønske Partiet til Lykke med den nye Maade at »sejre« paa. Nu har Nutidens Landarbejdere lært, hvad et Bondevenstre betyder, selv om det kun faar sjakret sig til Magten ved Hjælp af den gamle Fjende, Højre, og selvfølgelig maatte Valgkampen forme sig som en Gentagelse fra Provisorietiden med den Lempelse i Forholdene, den hemmelige Afstemningsmaade giver. Men en ny Tid skal og maa komme og ikke som nu et Opkog af det Ruskomsnusk, en Sammenrotning af Højre og Venstre serverer med, der kun er tillavet ved den Kogekunst, Venstres troløse Generaler har opfundet, før Venstres og Højres Koryfæer samlede sig om Fadet for at guffe i sig af den uappetitlige Ruskomsnusk.

P. Kristensen.

Royal Mail Line

til

Brasilien

og

Argentina.

Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til

Generalagent **Th. Pedersen,**

Dansk Rejsebureau,

Amagertorv 24, København.

Telefon 4158.

Vort Skiftedagsnummer.

Det er som bekendt gammel Kutume, at vort Forbund iværksætter Agitation paa Fæstekontorerne i Skiftedagene og at Landarbejderbladet i den Anledning udkommer i forøget Størrelse og Oplag.

Dette vil ogsaa blive Tilfældet ved den nu forestaaende Skiftedag.

Vort ordinære Numer, som udkommer den 26. Oktober, vil blive 16-Sidet og trykt i et stort Ekstraoplag, ligesom Stoffet naturligvis vil blive afpasset efter Anledningen.

Kredsorganisationer, der har Fæstekontorer eller eventuelt Anvisningskontorer indenfor sit Omraade, kan faa det paagældende Numer af Landarbejderbladet til Omdeling i det fornødne Antal Eksemplarer ved at indsende Bestilling til vort Kontor. For at have et Overblik over, hvor stort Ekstraoplag, der skal trykkes, henstiller vi til Kredsorganisationerne at indsende Bestilling i saa god Tid som mulig.

Vær med i Agitationen!

Radioen og Oplysningsarbejdet.

Hvilke Forventninger kan og bør man ud fra Oplysningsforbundets Grundsynspunkt: »Bøger er det bærende ...« have Lov til at stille til Radion som Faktor i Oplysningsarbejdet?

Radioen, som for blot fem Aar siden var et Snurrepiberi, et Legetøj for Fysiklærere og fingernemme Elektrikerlærlinge, er i Dag en aldeles uoverskuelig Faktor i vort Samfundsliv. I henved en kvart Million Hjem i Danmark findes Radiomodtagere, hvorigennem en kvart Million — en halv, en hel Million Mennesker eller flere paa een Gang kan høre den samme Stemme, lytte til den samme Meddelelse. Radioen er allerede derved, selv om det aldrig var tilstræbt, — selv om den aldrig udsendte noget af direkte oplysende Karakter, — en Stormagt blandt de Kræfter, der arbejder i Oplysningens Tjeneste. Og den enorme Udvikling, den har gennemløbet i forholdsvis kort Tidsrum, maner én til Forsigtighed, naar man vil tale om dens Rolle i Fremtiden. For vi staar aabenbart kun ved Begyndelsen. Men efterhaanden som Radioen har viklet sig ud af Underets, Eksperimentets, Legetøjets Puppehylster og er bleven en dagligdags Ting som Avisen, Telefonen, Biografen — melder det Spørgsmaal sig: Hvad betyder Radioen for Oplysningen — for os: Arbejderoplysningen — og hvad kan den komme til at betyde? Det sidste er ikke blot et Spørgsmaal, der forlanger Svar. Det er en Opgave, som kræver Løsning.

Lad os først gøre os klart, at det er et overmaade ringe Antal Mennesker, der tager Øreklapperne med det Formaal at lære noget, at blive oplyst om et eller andet. Det gælder eksempelvis dem, der tager Sprogkursus pr. Radio. For de allerfleste er Radioen en Adspredelse, et Middel til Underholdning, mens man hviler sig efter Dagens Gerning. Og mens nogle føler sig mest oplivede ved at høre Jazzmusik, er der andre, som i højere Grad ynder at høre Skuespil, Oplæsning, Foredrag eller Meddelelser om, hvad der sker ude i den store Verden. En naturlig Følge af, at Radioen har vundet Indpas i alle Samfundsklasser, er det, at der stilles de mest forskellige Krav til den. Men er der nogen, som Radioen først og fremmest er den store Budbringer og Lysspreder for, da er det dem, der ellers ikke paa anden Maade havde Lejlighed, Raad eller Kræfter til at være med, hvor Tingene foregaar, hvor Livets Pulsslag banker. Det gælder den afsides boende Hedehusmand og hans Familie, Beboerne paa smaa Øer, Besætningen paa Fyrskibe, paa Fiskefartøjer o.s.v. Men det gælder ogscaa i høj Grad alle de trætte, der efter Dagens Arbejde ikke har Kræfter til at gaa nogen Steder, alle de gamle, utallige Mødre, der af Hensyn til Børneflokken ikke kan forlade Hjemmet. Alle disse har man Aar efter Aar kunnet indbyde til Aftenskoler, Kursus, Foredragsrækker, Studiekredse — forgæves. De kom ikke. De var udenfor det hele.

Radioen har naaet dem.

Vi lever i et oplyst Land, men lad os være ærlige: For mange koster Læsningen en saadan Anstrengelse, at de aldrig paa egen Haand vilde faa læst en oplysende Bog af solidere Art Derfor propaganderer vi ogsaa for Fælleslæsningen i Studiekredse. Men igennem Radioen kan de uden Anstrengelse høre om en hel Del af det, som det vilde være overmaade svært at faa læst noget om. Og maaske vil de gennem Foredraget faa Interessen vakt og Nysgerrigheden kildret, saa de virkelig kunde tænke sig at gaa i Lag med selv at skaffe sig mere at vide.

Her er vi ved en vigtig Opgave for Radioen: Den udfylder nogle fæle Huller i det øvrige Oplysningsarbejde. Den naar frem til dem, der ellers laa udenfor Rækkevidde.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvad der udsendes pr. Radio. Og fra et Arbejdersynspunkt kan det jo ikke nægtes, at der lades en Del tilbage at ønske. Uforstaaelig Kammermusik og ligegyldige Dilettantkomedier optager hyppigt den bedste Tid paa Dagen. Foredragene indtager en Askepots Plads paa Programmerne. Og af Foredragene synes en Del ret overflødige og tilfældige. Men naar det er sagt, skal det ogsaa siges, at Programmerne efterhaanden er bleven saa indholdsrige, at de ogsaa rummer meget af Interesse og Betydning for Arbejderne. Man skal blot udsøge det og slaa ned paa det, naar det er der. I det hele taget vil Radioen forgæves anstrenge sig for at tilfredsstille Lytterne, hvis ikke ogsaa Lytterne gør sig den Ulejlighed, der er forbunden med at faa det rette Udbytte af deres Modtagere. Den lejlighedsvise, tilfældige Lytten, hvorved mange plumper ind saa midt i et Foredrag, saa midt i en Koncert eller Oplæsning, er et Rudiment, en Rest fra Radioens Legetøjstid, som snarest burde udryddes. Den, der vil have det fulde Udbytte for sin Licens-Tikrone, studerer omhyggeligt Programmerne hver Søndag og noterer sig. hvad han i Ugens Løb vil høre. Og saa drejer han til paa Minutten. Og sparer iøvrigt paa Strømmen.

Johan Skjoldborg har fremhævet den Egenskab ved Radioen, at den er et Hjælpemiddel, der kan støtte et samlende Hjemliv i en Tid, hvor saa meget drager udad og virker opløsende paa de Baand, der knytter Familiekredsen sammen. Og »Aftensædet« rummer utvivlsomt Værdier ogsaa for vor Tids Mennesker. Naar Familiekredsen, eventuelt forøget med indbudte Venner og Bekendte, samles om Højtaleren for at høre denne eller hin interessante Personlighed udvikle sit Syn paa dette eller hint Spørgsmaal, saa har vi en Slags Fælleslytning, der kan tænkes udviklet til en Institution af meget stor Vigtighed for Oplysningsarbejdet. Den blotte passive Høren til gør det ikke. Men Foredraget kan udløse Tanker hos Tilhørerne, der fremkalder Drøftelse, Diskussion, Undersøgelser, Opslag i Bøger, videregaaende Studier, saa Tilhørerkredsen bliver til en Studiekreds. Og saa er vi inde paa det rigtige. Oplysningsforbundet har henledet Radioledelsens Opmærksomhed paa disse Muligheder og angivet forskellige Midler, hvorved »Gruppelytning« eller »Fælleslytning« kan faa Betingelse for at blive et betydningsfuldt Led i Oplysningsarbejdet og i Foreningslivet, først og fremmest i Ungdomsforeningerne, men ogsaa i Foredragsforeninger, Studiekredse, Aftenskoler, Ungdomsskoler, Højskoler o. s. v.

Radioens Foredragsvirksomhed maa med dette for Øje lægge an paa at anspore Lytterne til Selvarbejde, til Selvfordybelse i de Emner, der tales om. Der maa etableres et Samarbejde mellem Radioen og det offentlige Biblioteksvæsen. Og der maa tilvejebringes en nærmere Kontakt mellem interesserede Lytterkredse og Foredragsholderne. Vi kan tænke os, at R adioprogrammerne ledsages af Literaturhenvisninger og Studievejledninger for alle de Foredrag, der findes paa Programmet. Disse Boglister maa i god Tid fremsendes til vore Biblioteker, hvis Personale vil være behjælpelig med at faa de gennem Foredragene vakte Interesser holdt levende og uddybede ved Læsning. Der maa efterhaanden findes gode Foredragsholdere frem, som i samlede Foredragsrækker, der ligger fast paa bestemte Tider, gennemgaar vigtige Emner. Og til saadanne samlede Rækker maa der fremstilles trykte Grundrids, Ledetraade til videre Fordybelse, forsynet med Talmateriale, Skemaer, Illustrationer af de omtalte Genstande, alt efter Emnets Art. Og endelig maa der gives Lejlighed til, at Lytterne kan sende Foredragsholderne Forespørgsler og Bemærkninger, fremkaldt af Foredragene — og faa dem besvarede enten direkte eller gennem Pressen paa en eller anden Maade, eller allerbedst mundtligt i et senere Foredrag. — Naar Radioens Foredragsvirksomhed udvides og udbygges paa denne Maade — og det tror vi, den vil blive —, saa kan vi trygt hilse den Velkommen i Kredsen af andre Oplysningsinstitutioner. Saa vil den passivse Lytten, som der er nogen Grund til at tro vil virke forfladigende og sløvende, i store Kredse — og først og fremmest blandt Arbejderne — blive afløst af et aktivt Oplysningsarbejde, beroende paa Lytternes egen Deltagelse, men inspireret, fremhjulpet og vejledet gennem Radioen.

O. B.

(Efter »Socialisten«.)

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation. Prisen er kun 50 Øre.

Ugens Hændelser.

Det engelske Arbejderparti har paa sin nys afholdte Kongres i Birmingsham valgt Herbert Morrison til Partiets Præsident. Hans Forgænger var George Landsbury.

Til næste Aar bliver Parlamentsmedlem Susan Lawrence Partiets Præsident, — det er første Gang en Kvinde er udpeget til denne Post.

*

McDonald har paa Arbejderpartiets Konference i Birmingham fremsat det Program, som Partiet vil søge gennemført, hvis det kommer til Magten efter Valgene. Loven om Arbejdsstridigheder og om 8 Timersdagen kræves ophævet. Kulgruberne, Transportvæsenet, Kraftanlægene, Livsforsikringsvirksomheden og Jorden skal nationaliseres, og den diplomatiske Forbindelse med Sovjetrusland skal genoptages. Den finansielle Side af Partiprogrammet overlod han til Snowden at gøre nærmere Rede for. Selv indskrænkede han sig til at nævne, at der skal indføres en Merindtægtsskat, og at der skal ofres færre Penge paa Hæren, Flaaden og Luftværnet. Hvad specielt Kulindustrien angik, fremhævede han, at en Nationalisering var nødvendig, fordi Grubeejerne ikke har evnet andet end at skabe Nød og Elendighed for denne Industris talløse Arbejdere.

*

I Anledning af det amerikanske Præsidentvalg har Chicagos Kirke-Federation paabudt, at der paa Søndag i over 1000 Kirker skal holdes en særlig Bøn for, at de kommende Valg maa blive til Statens Frelse. Alt imens disse Bønner opsendes, dirrer Byen og Staten under Trykket af de voldsomste politiske Stridigheder, hvorunder der fra begge Sider anvendes de mest hensynsløse Vaaben.

*

Det saakaldte Nationalistparti Kuo-mintan har kundgjort Republiken Kinas nye Forfatning. Det bestemmes heri, at Nationalregeringen skal bestaa af fem Organer, der kaldes Yuan'er nemlig en udøvende, en lovgivende, en dømmende, en undersøgende og en kontrollerende Yuan.

Den udøvende Yuan skal være Regeringens øverste Organ og udnævne Ministerier og nedsætte Kommissioner. Den lovgivende Yuan skal bestaa af mellem 49 og 99 Medlemmer, der udnævnes af Regeringen. Der skal være en Regeringspræsident og 12—15 Statsraader, blandt hvilke Yuan'ernes Præsidenter og Vicepræsidenter vælges. Regeringens Præsident skal modtage Diplomaterne og fungere ved officielle Lejligheder og endvidere beklæde Posten som Øverstkommanderende over Hær-, Flaade- og Luftstyrkerne.

*

General Ludendorff, hvis Aandsevner efterhaanden synes at fungere paa lidt mærkelig Maade, har sendt Rigspræsident Hindenburg et længere Telegram, hvori han meddeler, at han fra en hemmelig Frimurerorden »Den opgaaende Sol« har faaet tilsendt sin Dødsdom, hvorfor han nu anmoder Præsidenten om Beskyttelse.

I Telegrammet staar der bl. a. at læse: Morddommen er Frimurernes Svar paa min hensynsløse Afsløring af deres Forbrydelser i mit Værk »Krigsophidselse og Folkemord«. Millioner af Tyskere venter af Dem, Hr. Rigspræsident, at De øjeblikkkelig skrider ind og befrier Folket for denne modbydelige Forbryderpest. Jeg beder Dem personlig bekræfte Modtagelsen af dette Telegram.

*

Bladet »Wreme« melder fra Sofia i Bulgarien, at en Tilhænger af den myrdede General Protagerov ved Navn Simeon Tonev paa en Restauration i Byens Midte har affyret flere Skud mod Friskareføreren Kyrill Drangon og saarede ham dødeligt, hvorefter Drangons Ledsagere dræbte Tonev.

Mordet er et Udslag af den Kamp, der siden Mordet paa General Protagerov er i Gang mellem de to Lejre indenfor den makedonske Komité. Mordet paa Drangon skal være beordret af Protagerovs Tilhængere.

*

40 Personer, der var arresteret i Anledning af Bombeattentatet i Milano i April Maaned i Aar, er efter en indgaaende Undersøgelse for en særlig Militærdomstol blevet frikendt, da der ikke kunde fremskaffes Beviser for deres Delagtighed i Forbrydelsen. Oprindelig blev næsten 500 Mennesker arresteret, men efterhaanden svandt Antallet til de omtalte 40, og da de nu er frikendt, vil Attentatet sikkert aldrig blive opklaret.

*

I den polske Tekstilby Lodz er udbrudt Strejke blandt Tekstilarbejderne. Strejken har efterhaanden bredt sig til det meste af Polen. Der føres for Tiden Forhandlinger mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Repræsentanater samt Arbejdsministeren for at finde en Løsning paa Konflikten.

I Sydney i Australien hersker der for Tiden Havnestrejke. En Del Strejkebrydere, der forsøgte at udføre Arbejdet ved Havnen, blev jaget bort fra Arbejdspladsen.

*

Handelsminister Slebsager har nu faaet sin Afsked. Hans Efterfølger er blevet Trafikminister Stensballe.

*

Det tog meget lang Tid for Højesteret at votere færdig i den Erstatningssag, som Vognmand Alfred Knudsen i Svendborg havde anlagt mod Dansk Arbejdsmands Forbund og dets Formand i Svendborg Chr. Mikkelsen. Vognmanden krævede 10,000 Kr., idet han hævdede, at Blokaden havde bevirket, at han maatte standse Forretningen. — Retten begyndte Onsdag den 3dje Voteringen Kl. 1, hvorefter der blev voteret i 4½ Time. Dommen blev derfor ikke afsagt før Torsdag Middag. Den lød saaledes: »I Henhold til de i Østre Landsret anførte Grunde vil denne Dom være at stadfæste. I Sagsomkostninger betaler Vognmand Alfred Knudsen 300 Kr.«

Svendborg-Vognmanden fik saaledes ikke noget ud af sit Erstatningskrav.

*

Den af Folketingsmand J. Chr. Jensen-Broby anlagte Injuriesag mod Folketingsmand C. C. Steen-Rasmussen, Roskilde, var Fredag den 5te til Behandling ved Civilretten i Roskilde. Som man vil erindre, havde Jensen-Broby ved et Vælgermøde i Sandby i Næstved-Kredsen hævdet, at hvis Steen-Rasmussen deltog i Valgkampen i 1924, maatte det have været som Frihandelsmand, idet han den Gang var ansvarlig for »Landmandstidende«s politiske Linie. Steen-Rasmussen svarede med at betegne Jensen-Brobys Optræden som »sjoveragtig«.

Ved Retsmødet ændrede Jensen-Broby sin Paastand derhen, at Steen-Rasmussen skulde have sagt: »De er en Sjover, og Deres Optræden er sjoveragtig«.

Umiddelbart efter Retsmødet samledes Parterne til Forligsmøde. Resultatet blev, at Sagen forligtes saaledes, at Folketingsmand Steen-Rasmussen beklager, at han ved Mødet i Sandby har anvendt Udtrykket »sjoveragtig« om Folketingsmand Jensen-Broby.

*

I den forløbne Uge har Arbejdsløsheden atter udvist opadgaaende Tendens.

Tilgangen af Arbejdsløse har været 370, fra 34,436 til 34,806 Arbejdsløse.

Landarbejderne har nu 1017 Arbejdsløse mod 1023 i forrige Uge, altsaa en Nedgang paa 6 Mand.

Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

Undertegnede bestiller herved:

..... Eksemplarer af Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

.....

Navn.

.....

Adresse.

Fra Afdelingerne.

Ulsø Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Ulsø Forsamlingshus Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½ Aften. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal. **Georg Nielsen.**

Hillerød Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag d. 13. Oktober Kl. 7½ paa Hotel »København« i Hillerød. Medlemmerne anmodes om at møde fuldtalligt, da der skal vælges Bestyrelsesmedlemmer. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være indgivet til Formanden 4 Dage før. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig Kl. 8 uanset de mødtes Antal.
Vilh. Petersen.

Kongstrup-Tølløse Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag d. 14. Oktober Kl. 10½ Fm. i Kongstrup Forsamlingshus. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. — Medlemmerne bedes erindre, at alt Ekstrakontingent skal være betalt senest d. 25. Oktober for at man kan være sikker paa at faa Understøttelse i Vinter. 8 Kr. for helbetalende og 4 Kr. for halvbetalende. Samtidig skal alle Restancer paa paa Kontingentet være betalt senest den 7. Oktober. **Johannes Jørgensen.**

Sønder Dalby Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Dalby Forsamlingshus Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Sager paa Dagsordenen. **William Christiansen.**

Førslev Sogns socialdemokratiske Forening
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Snesløv Forsamlingshus Fredag den 12. Oktober Kl. 9 Aften. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes møde.
Karl Pedersen.

Brorup-Valby Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling hos Arbmd. Hans Hansen, Stenstuegade 17 o. G. Lørdag Aften den 20. Oktbr. Kl. 7½. Dagsorden: De forskellige Valg til Ledelsen. Regnskabet. Eventuelt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Formandens Adresse er: Carl Petersen, Slagelse Søndre Mark Nr. 214, I. **Carl Petersen.**

Stenmagle Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag d. 24. Oktober Kl. 7½ (i Stedet for den 20.).
Chr. Jensen.

Slangerup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Slangerup Gæstgivergaard Søndag den 14. ds. Kl. 3. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indsendes til Formanden. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance skal være betalt til Kassereren senest den 8. ds., ogsaa for September Md., for at være sikker paa i Tilfælde af Arbejdsløshed at kunne hæve Understøttelse; den 8. er uigenkaldelig sidste Frist.
Emil Petersen.

Aarby Afdeling
afholder Genueralforsamling Lørdag Aften den 13. Oktober Kl. 7½ i Aarby Forsamlingeshus. Dagsorden: Regnskabet fremlægges. Valg af Bestyrelse (efter Tur). Valg af Kontrolbestyrer. Medlemmerne erindres om, at Ekstrakontingentet maa være betalt inden 1. November. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Jens Albert Petersen.

Holtug-Gjorslev Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdagen den 20. Oktober Kl. 7½ i Holtug Forsamlingshus. Alt skyldigt Kontingent bedes indbetalt inden den 15. ds.
Alb. Madsen.

Holbæk Amts Kredsorganisation
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Jyderup Hotel Søndag den 21. Oktober Kl. 10½ Fm. Hertil indbydes Afdelingerne til at lade sig repræsentere i Henhold til Lovene med 1 Repræsentant for hver 10 paabegyndte Medlemmer samt Formanden. En Repræsentant fra Forbundet vil muligvis komme til Stede.
Alfred Kristiansen.

Kongsted Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Kongsted Forsamlingshus Lørdag den 20. Oktober Aften Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Alle Medlemmer bedes møde. Medlemmerne erindres om, at alt Ekstrakontingent maa være betalt til Kassereren inden 25. Oktober.
Chr. V. Holgersen.

Thestrup Afdeling.
Generalforsamling afholdes i Skuderløse Samlingshus Lørdag den 20. ds. Kl. 7 Aften. Vigtige Sager paa Dagsordenen, hvorfor Medlemmerne bedes møde. De Medlemmer, som staar til Restance, saavel ordinær som Ekstrakontingent, bedes snarest indbetale, da der er megen Restance. Husk nu at betale. **Kassereren.**

Aversi-Tybjerg Afdeling
afholder Generalforsamling i Tybjerg Samlingshus Tirsdag den 16. Oktober Kl. 8 Aften. Regnskabet fremlægges til eventl. Godkendelse. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødte Medlemmers Antal. NB. Det resterende Ekstrakontingent maa være indbetalt til Kassereren inden den 25. Oktober, da det skal være indbetalt til Forbundet inden 1. Novbr.
Bestyrelsen.

Præstø Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 21 Oktober Kl. 2 hos Chr. Jensen, Skibbinge. Dagsorden: Regnskabet. Kontingent og Ekstrakontingent. Valg af Næstformand og Opkrævere. Eventuelt. NB. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Chr. Jensen.**

Borsholm Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 14. Oktober Kl. 3 Eftm. hos Kasserer And. Pedersen, Saunte. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen Mød nu alle Mand. **Jens Knudsen.**

Fodby Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Fodby Forsamlingshus Tirsdag den 16. Kl. 7½. Dagsorden: De alm.Valg og Paaligning af mere Ekstrakontingent. NB. Det paalignede Ekstrakontingent maa være indbetalt til 1. November, da ellers Understøttelsen udebliver. Alle Medlemmer bedes møde, da det er vigtige Sager, der skal forhandles. **Hans Chr. Christensen.**

Gundersløv Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 13. Oktober Kl. 8 Aften hos Villiam Eriksen, Holløse Mølle, hvor Forhandlingsprotokol og Regnskab oplæses og fremlægges til Godkendelse og de forskellige Valg m. v. foretages. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er meget paa Dagsordenen, som bliver bekendtgjort paa Mødet. De Medlemmer, som endnu ikke har betalt deres Kontingent for September Maaned, bedes straks indbetale dette til deres Opkræver eller til Kassereren, ligesom det gøres Medlemmerne bekendt, at det resterende Ekstrakontingent skal være betalt intalt inden 1. November, da Medlemmerne ellers risikerer ikke at faa Understøttelse til Vinter. **Bestyrelsen.**

Terslev Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling i Terslev Kro Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½ præcis. Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at Ekstrakontingentet skal indbetales inden 25. Oktober. Mød nu alle, da der er vigtige Sager til Behandling.
Paul Larsen.

Samsø Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling Søndag den 21. Oktober Kl. 3 paa Flinchs Hotel. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, skal være Formanden i Hænde senest den 20. ds. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Dagsorden: Beretning, Regnskabet, Valg af Formand, Valg af Bestyrelse, Vedtagelse om en lokal Lov, Begravelseskassens endelige Afgørelse, Kommunens Skærver, Eventuelt.
Ove Jørgensen.

Hjembæk Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 13. ds. Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Ting skal til Afstemning. NB. Husk Ekstrakontingentet.
Vilh. Nielsen.

St. Merløse Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen, som er beslutningdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. — Mød alle, da vigtige Sager er paa Dagsordenen. **Bestyrelsen.**

Storehedinge Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 20. ds. paa Hotel Stevns Kl. 8. Dagsorden: Regnskab, Valg af Formand og Kasserer samt Bestyrelse. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. NB. Husk, at Ekstrakontingentet skal være betalt til Kassereren inden 25. ds. **Chr. Bentsen.**

Østsjællands Kredsorganisation.

Forretningsudvalget har vedtaget at afholde sin ordinære halvaarlige Generalforsamling paa Haarlev Hotel Søndag den 11. November Kl. 11 pr. Udvalget drøftede sammen med Haarlev soc.-dem. Forening at afholde en Sammenkomst med en Taler fra Landarbejderne, en fra det politiske Parti og muligvis en fra Oplysningsforbundet paa samme Dag. Forslag, som ønskes behandlede, maa være Formanden i Hænde senest Tirsdag den 6. November, hvilket foreløbig bekendtgøres. **Jens P. Olsen.**

Kirkerup Afdeling

afholder Andespil Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½ Aften i Sørbymagle Forsamlingshus. Bal til Kl. 1. Der bortspilles 10 Ænder og en Gaas. Omegnens Partiforeningers Medlemmer indbydes. **Bestyrelsen.**

Kundby Afdeling

afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Mandag den 15. Oktober Kl. 7. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. — Søndag den 21. Okt. afholder Afdelingen i Fællesskab med soc.dem. Forening Pakkefest og Bortlodning af flere værdifulde Gevinster i Forsamlingshuset Kl. 7. Derefter Bal. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. **Sofus Nielsen.**

Sorø Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling i Slaglille-Bjernede Forsamlingshus Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. Samtidig bedes Medl. erindre, at Ekstrakontingentet skal være indbetalt til Kassereren senest 20. Oktober. Mød nu op, Kammerater. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Bestyrelsen.**

Raklev Afdeling.

Den halvaarlige Generalforsamling afholdes Lørdag den 20. ds. Kl. 8 hos Formanden. Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Valg af Formand og Bestyrelse. Mødet er beslutningsdygtigt uanset de mødtes Antal. **Isidor Nielsen.**

Munkebjergby Afdelilng

afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½ i Munkebjergby Forsamlingshus. Alle bedes møde. **Johs. Seerup.**

Ubby Afdeling

afholder Generalforsamling paa Jerslev Hotel Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt op, da der er flere Ting af stor Betydning paa Dagsordenen. — Afdelingen afholder stort Andespil samt offentligt Bal paa Jerslev Hotel Søndag den 14. Oktober. Andespillet begynder Kl. 4, Ballet Kl. 7. **Peter Mortensen.**

Hyllinge Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag d. 20. ds. Kl. 8 Aften i Hyllinge Hotel. Alle Medlemmer bedes møde. Husk at alt Ekstrakontingent skal være indbetalt inden 1. November. **Bestyrelsen.**

Hellested Afdeling

afholder Generalforsamling Torsdag den 18. Oktober Kl. 7½ hos Niels Kristiansen, Borup. Mød nu alle; der er vigtige Sager paa Dagsordenen. **Vald. Kristensen.**

Stege og Omegns Afdeling

har paa sin Generalforsamling den 6. Oktober 1928 valgt til Kontrolbestyrer Jens Kr. Petersen, Tjørnemark, og til Kasserer genvalgtes Svend Aage Petersen, Koster Vig. De Medlemmer, som staar til Restance for August og September, maa for at bevare Understøttelsen betale senest den 20. ds. Min Adresse er fremtidig Jens Anton Jensen, Møllebrøndstræde 3, Stege. **Jens Anton Jensen.**

Slangerup Afdeling

afholder Generalforsamling paa Slangerup Gæstgivergaard Søndag den 14. Oktober Kl. 15. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Medlemmerne bedes møde godt op, da vigtige Ting foreligger, blandt andet skal der vælges Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer. NB. Bestyrelsen gøres opmærksom paa, at det ord. Bestyrelsesmøde er udsat til Søndag den 20. ds. **Emil Petersen.**

Viskinde Afdeling

afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag den 20. Oktober i Viskinde Forsamlingshus Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. **Frederik Hansen.**

Sejrsrusen.

Venstres og Højres Organer har efter Landstingsvalget gerne villet give det Udseende af, at de klarede den tykt overfor det fremtrængende Arbejderparti, og at det Mandat, Socialdemokratiet vandt, ikke generede de to Regeringspartier det allermidste, men prøv at lægge Mærke til, at Sejersrusen er ved at forsvinde, og i Stedet melder der sig indbyrdes Splid, hvilket ogsaa fremgik tydeligt ved Opstillingen af Kandidater til Landstinget.

Indenfor de to Partier har det været meget svært at finde de Folk, som kunde trække det største Antal Valgmænd over paa sin Side, men efter store Anstrengelser lykkedes det at finde nogle Kandidater, som Valgmændene skulde samles om, og ved samtidig at handle lidt omkring med Højre blev Stormen redet af for et Par Dage, og Venstre fik listet et Par Landstingsmandater frelst i Land, hvorom Striden temmelig sikkert har været større end Partierne har givet det Udseende af.

Glæden var naturligvis stor, og Taburetterne reddet for denne Gang, men nu nogle Dage efter »hvad saa«, ja nu begynder Røster at lade høre fra sig iblandt de utilfredse, thi iblandt dem, der blev vraget, skal jo være utilfredse, og de begynder saa smaat at true med at begynde for sig selv, og for det tidligere store Venstreparti bliver det nødvendigt at holde Stemmerne sammen, saa godt som de kan, vis ikke den næste Sejr skal blive endnu større, thi med en Fremgang paa ca. 60,000 Stemmer for Arbejderpartiet og en Stilstand eller mindre for Venstre, maa nødvendigvis kaldes en Sejr, men som Arbejder ønsker vi Venstre og Højre mange af den Slags Sejre i Fremtiden.

Ved Hjælp af en uretfærdig Valglov kunde de altsaa denne Gang sejre, og i Øjeblikket er der intet, der tyder paa, at de ønsker at aflevere Regeringsmagten til det Parti, der har det største Antal Vælgere bag sig, men at de ønsker at køre videre og regere paa et Mindretal, men lad os se hvorlænge. De indbyrdes Stridigheder har taget deres Begyndelse og vil ogsaa fortsætte i Fremtiden, og efter en saadan Sejr som den, de kan opvise, vil Vanskelighederne taarne sig op Dag for Dag.

Mange spørger i disse Dage, hvorledes det kan gaa til, at et Parti med saa stærk en Fremgang i Stemmetal som Socialdemokratiet kan opvise, ikke ogsaa faar Førerskabet i dansk Politik, men det kommer naturligvis af den indviklede Valglov, som vi almindelige Vælgere ikke kender, og som Højre og Venstre for Aar tilbage har søgt at beskytte sig ved, naar Arbejderpartiet blev dem for stærkt, men det gaar jo ogsaa kun til en Tid; den Dag kommer vel, hvor den kan komme til at virke i samme Retning paa det Parti, vi tilhører, og da kan det være, at vore Modstandere selv vil fortryde.

Ja, siger saa den almindelige Vælger, men det var Madsen-Mygdal, vi vilde være kvit; thi de Byrder, han og hans Regeringsmedlemmer har væltet over paa os, kan vi ikke blive ved at bære. Da kan man kun svare, at dersom der var Skam tilbage i Venstre, vilde de efter Valget trække deres Regering tilbage, og lade det Parti med det største Stemmetal komme til; men det kan vi rimeligvis ikke vente, før Regeringen er trængt op i en Krog; men det behøver heller ikke at lade vente saa længe paa sig, eftersom der allerede er vildt Slagsmaal indenfor baade Venstre og Højre. Vi maa da søge i Mellemtiden at gøre vore Organisationer og vort Parti saa stærkt, at det ikke i næste Omgang skal blive en Sejr for Venstre, hvor Arbejderpartiet nøjes med en Fremgang paa 60,000 Stemmer, men hvor Venstres Sejr bliver saa stor, at de bliver slaaet ud for bestandig.

Agiter derfor bestandig videre. Lejligheden skal nok melde sig.

Alfred Carlsen.

Fin og nuttet som en Dukkelise.

— Din lille Pige er altid saa fin og sød. . . ligesom et Dukkebarn.

— Ja, hvis man blot kan holde de Smaa med nyvasket Tøj, er det ingen større Kunst at faa dem til at se ud som Dukkebørn. Da man var henvist til den gamle, besværlige og kedelige Vaskemetode, var det jo næsten umuligt. Men nu, hvor man har Persil, gaar Vasken saa let og hurtigt, at det er en hel Fornøjelse.

Hjemme hos os vasker vi en Gang om Ugen - og altid med Persil. For Persil er det ideelle Vaskemiddel til al Slags Vask.

Man skal bare huske nøje at følge Brugsanvisningen og vaske efter Persil-Metoden.

Persil sælges kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

Persil

— til al Slags Vask.

D.P. 52

Avertér i „Landarbejder-bladet".

Ikke en **Dag** uden en **Flag.**

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 17. Oktober.

S/S **„Hellig Olav"** fra København til New York 24. Oktober.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).
Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Enhver Herre

bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Galante Fotos

GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Den danske Bondestands Sygekasse,

stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor Bernstorffsgade 17, Kbhv. V, Telefon Byen 576. — Forlang Prospekt.

HVORLEDES BEGRÆNSES BØRNEFØDSLERNE?

Om denne Bog skriver Læge **Leunbach:** »Med beundringsværdigt Mod nævner Forfatteren Tingene ved deres rette Navn og giver udmærkede Anvisninger paa Metoderne til at begrænse Børnefødslerne. Bogen anbefales paa det bedste til Nutidens og Fremtidens Forældre.« Denne Bog samt Pjecen: **„Kvinden og Forplantningen"** sendes overalt mod Indsendelse af **Kr. 1,75** eller pr. Efterkrav + Porto. Frim. modtages som Betaling.
Merkurforlaget, København, Valby.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Dræbende Kys

Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.

Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning [illegible] Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt [illegible] Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Ind[illegible] af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Por[illegible]
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Landbrugslotteriet

bortspiller halvaarlig 35,000 Gevinster til
Værdi 1 Million 688,185 Kroner.
Salget slutter Mandag den 22. Oktober.
1/1 Lod Kr. 1,30. 1/2 Lod 80 Øre.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 42. Fredag den 19. Oktober 1928. 14. Aargang.

Skovarbejderforhandlingerne.

Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet har varslet Skovarbejderstrejke overfor Arbejdsgiverforeningernes Medlemmer samt Sympatistrejke for Sukkerfabrikkerne paa Sjælland, Møen og Lolland-Falster og for Sukkerroearbejderne i samme Landsdele.

Som tidligere meddelt har Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt opsagt til Udløb den 1. Maj 1928 den hidtil gældende Skovbrugsoverenskomst. Ved de i Foraaret og Sommeren førte Forhandlinger er der ikke opnaaet Enighed om nogen ny Overenskomst, fordi Arbejdsgiverne krævede Reduktioner i Arbejdslønnen og Arbejdstiden forlænget, medens Arbejderorganisationerne krævede visse Forbedringer af Overenskomsten. Overenskomsten er imidlertid gældende til en af Parterne frigør sig for den ved en Lockout eller Strejke, og da dette ikke er sket, skal Skovbrugsoverenskomsten fortsat respekteres af begge Parter.

Det kan imidlertid forudses, at saafremt Arbejderorganisationerne ikke nu foranlediger en ny Overenskomst oprettet, saa vil Arbejdsgiverne i December Maaned eller deromkring eventuelt varsle en Skovarbejderlockout i den Tro, at de da vilde have nogen Udsigt til at gennemføre en væsentlig Del af deres Krav om Lønreduktioner og Arbejdstidsforlængelse.

For at forebygge dette og for iøvrigt at tilvejebringe en ny Skovbrugsoverenskomst nu ved Skovningssæsonens Begyndelse, har Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet besluttet at foreslaa deres Hovedledelse at varsle Strejke og Sympatistrejke overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt samt Dansk Arbejdsgiverforening i følgende Omfang:

1) Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet varsler Strejke for Skovarbejderne overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt.
2) Dansk Arbejdsmands Forbund varsler overfor Dansk Arbejdsgiverforening Sympatistrejke paa Sukkerfabrikkerne og Saftstationerne paa Sjælland, Møen og Lolland-Falster.
3) Landarbejderforbundet varsler Sympatistrejke overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt forsaavidt angaar Sukkerroearbejderne hos disse Foreningers Medlemmer paa Sjælland, Møen og Lolland-Falster.

Varslerne afsendtes den 15. Oktober. Konflikten kan træde i Kraft den 30. Oktober om Aftenen, men Tidspunktet for Konfliktens Ikrafttræden og dens nærmere Omfang fastsættes først i andet Varsel og skal blive meddelt i næste Nr. af Bladet.

Iøvrigt skal vore paagældende Afdelinger faa fornøden nærmere Meddelelse fra Landarbejderforbundet om Konfliktens Omfang og Ikrafttræden.

Skulde der forinden Konfliktens Ikrafttræden blive opnaaet en for Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet tilfredsstillende Overenskomst, bliver Konflikten naturligvis aflyst.

Skoveiernes Krav.

Det kan have nogen Interesse at kende de Krav Arbejdsgiverne har stillet til Fornyelse af Skovbrugsoverenskomsten.

Arbejdsgiverne kræver de nugældende Akkordsatser nedsatte med 20 pCt., hvilket vil sige, at man kræver de i Skovbrugsoverenskomsten af 1924 fastsatte Akkordsatser nedsatte med ialt 34 pCt.

Timelønnen for Løsarbejdere, som nu er 70 Øre, kræves nedsat til 50 Øre.

Arbejdstiden, som er 9 Timer fra 1. Marts til 1. November og 8 Timer i Resten af Aaret, kræves forlænget til 10 Timer fra 16. Marts til 1. Oktober og derefter 9 Timer til 15. November. Det vil sige, at man kræver Arbejdstiden forlænget med 193 Timer om Aaret.

Som man ser har Arbejdsgiverne taget Munden fuld, de ligner i saa Henseende sig selv.

Disse Krav har naturligvis ikke kunnet danne Basis for Forhandlinger. Arbejderorganisationerne har pure afvist Kravet om Forringelser af den bestaaende Overenskomst og krævet at faa tilbage de 6 pCt. de maatte aflevere sidste Sommer samt Forbedringer af visse Akkordsatser.

Arbejdsgivernes Hensigter.

Der er ingen Tvivl om, at Arbejdsgiverne forfølger et dobbelt Formaal med deres Krav.

Det er ikke alene Skovarbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar, de er ude efter, de er ogsaa ude efter Landarbejderne.

Den af Arbejdsgiverne krævede Forlængelse af Arbejdstiden svarer ret nøje til, hvad Landbrugets Ar-

(Fortsættes Side 3)

Forbundet har i September 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Septbr.	For Aug. & Restanc	Afdelings-materiale
Aarby	265,60		2,00
Allerslev	140,35		
Alsted	51,00	187,00	
Aversi-Thybjerg	84,05	130,80	2,24
Baarse	49,60	38,25	0,32
Benløse	136,15	47,85	5,47
Bjergby-Mørkøv	34,00	37,25	
Bogø	56,95	54,35	2,00
Borre (Møen)			
Borsholm		21,25	
Borup	208,25		
Boslunde	106,25		1,00
Brorup-Valby			
Dalby		34,00	2,49
Dalmose	29,75		
Damsholte (Møen)	485,90		0,62
Egerslevmagle	51,00		
Everdrup		48,10	0,15
Fanefjord (Møn)	263,90		
Faxe			
Fensmark	128,40		3,34
Ferslev-Vellerup	51,00		
Flakkebjerg	12,75		
Fodby	59,50	63,75	0,50
Fredensborg			
Frøslev			
Fuglebjerg	193,90		
Fuglede	198,75	223,50	16,20
Følleslev-Særløse			
Ganløse	55,25	68,00	
Gevninge-Herslev	38,70	178,25	
Gimlinge	15,10	32,10	5,25
Gissegaard-Nordrup	128,60	69,10	9,35
Glumsø	86,80		
Grevinge	4,25	55,80	
Gunderslev		85,55	
Gundsølille		38,25	7,81
Gundsømagle		67,50	
Gyrstinge	60,60		
Haarlev	106,25		
Halsnæs			
Hammer	132,50		
Haraldsted	106,80		
Haslev		29,75	
Hastrup-Særløse	112,15		5,00
Hellested	42,50		
Helsinge-Drøsselbjerg	42,50	51,00	
Helsinge-Valby			
Herfølge	348,50		6,07
Herlufmagle	102,15	91,45	0,91
Herløv-Lyngby	353,65		
Herstederne		92,30	
Hillerød	58,50	221,00	
Hjembæk	123,25		
Hjertebjerg (Møen)	174,80		
Holtug-Gjørslev	51,00	34,00	5,00
Hyllinge	144,50	127,50	
Hørve-Faarevejle	42,50	42,50	
Jordløse		45,00	
Jungshoved	25,50	38,25	
Jydstrup		147,95	
Jægerspris	21,25	38,70	
Karise	45,00		5,00
Karlslunde	81,85	115,85	0,32
Kr. Hyllinge	34,00	191,25	
Kirkerup			
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	27,85	21,40	
Kjøng	17,00	29,85	
Klippinge-Magleby	39,35	31,95	
Kongsted	216,85		
Konstrup-Tølløse	212,15		
Korsør	42,50	62,50	
Kundby	194,55		1,25

SJÆLLAND	For Septbr.	For Aug. &Restanc.	Afdelings-materiale.
Kværkeby	91,75		2,99
Lejre	71,25	38,25	
Lellinge	69,10	69,10	4,40
Lidemark	44,05		
Lundby	8,50		
Lynge-Broby	89,25		19,50
Løve	13,50		
Magleby (Møen)	202,70	123,05	
Mern	260,80		
Munke-Bjergby	59,50	42,50	0,77
Mørdrup	42,50		
Nidløse	39,35		
Nordrup	30,30	38,80	0,61
Nyraad	28,15	42,60	1,25
Næstelsø-Brandelev	202,40		
Ondløse	126 20	281,10	23,19
Ottestrup-Sorterup	123,55		1,25
Præstø	161,85		
Raklev	127,50		3,50
Regstrup	96,00		
Ringsted			
Roholte			
Ruds-Vedby	176,00		1,00
Rønnebæk			
Rørby			
Samsø	255,60	229,50	
Sengeløse	149,85		
Skamstrup	290,60		11,77
Skibby		222,70	
Skørpinge-Faardrup	29,75		
Slangerup	66,65	166,50	
Sludstrup	42,50	59,50	
Smørum	210,50		
Snesere		145,90	33,19
Sneslev	38,25	43,25	
Sorø	129,65	155,45	
Stege (Møen)	192,35		8,00
Stenmagle	46,75	110,50	
Stensved		111,95	
Stigsnæs			
Stillinge		68,75	
Storehedinge	119,00	148,75	50,00
St. Merløse		132,85	4,92
Strø			
Svallerup	158,65		
Sværdborg	99,95		
Syv	34,00		
Sæby-Buerup		99,35	
Sdr. Dalby	89,25	26,75	40,00
Terslev	85,00		
Thestrup	43,05	166,85	
Thorslunde-Ishøj		55,25	
Thune	80,75	89,25	
Thureby			
Tjæreby	38,25		
Tornemark	25,50	12,75	3,00
Tudsenæs	21,25		
Tømmerup	90,35		
Ubby	200,85		
Uggerløse	67,80		
Ulsø	126,55	137,10	
Valløby-Taarnby			
Vejlø	159,25		
V. Egede		145,40	
Vetterslev-Hømb	43,70		
Viemose	124,55		
Viskinge			
Volderslev-Gørslev	80,75		
Vordingborg	273,55		
Ølstykke		63,75	
Ørslev	206,00		
Ørsted		37,50	

hvorfor herved kvitteres $^{12}/_{10}$ 28.

Lorents Petersen.

Sorø Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Slaglille-Bjernede Forsamlingshus Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. Samtidig bedes Medl. erindre, at Ekstrakontingentet skal være indbetalt til Kassereren senest 20. Oktober. Mød nu op, Kammerater. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Sønder Dalby Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Dalby Forsamlingshus Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Sager paa Dagsordenen. **William Christiansen.**

St. Merløse Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen, som er beslutningdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. — Mød alle, da vigtige Sager er paa Dagsordenen. **Bestyrelsen.**

Kværkeby Afdeling
afholder 10-aarig Stiftelsesfest Lørdag den 20. Oktober i Kværkeby Forsamlingshus Kl. 7½. Som Taler fra Landarbejderforbundet kommer Sekretær Fr. Hansen. Derefter Oplæsning og Dans.
Hans Hansen.

Karlslunde Afdeling.
Medlemmerne bedes nu indbetale deres Ekstrakontingent, da de i modsat Fald ikke kan vente at faa Understøttelse i Vinter. Nu er det sidste Maaned, saa skal det være i Orden for Vinteren.
P. J. Christensen.

Borup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 21. Oktober paa Borup Kro Kl. 4.
Bestyrelsen.

Sorø Kredsorganisation.
Søndag den 28. Oktober afholder Kredsen Generalforsamling paa Hotel »Klubben«, Sorø. Kl. 1 Middag. Forretningsudvalget bedes møde samme Dag Kl. 9½ Form. præcis. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Alle Afdelinger bør lade sig repræsentere med Formanden samt 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer. Afdelinger, som har Fane, bedes medbringe denne og maa være der Kl. 12½ for at faa Fanen ophængt. Forslag, som kunne ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa sendes til undertegnede. Husk at medbringe Sangbogen. Mød nu alle, at vi ikke denne Gang skal mangle nogen Afdelings Repræsentation. **Niels P. Mortensen.**
Bjernede Mose, Fjenneslev.

Sæby-Buerup Afdeling.
Som Kasserer er valgt Arbmd. Elle Melchiorsen, Løgtved. **Chr. Larsen.**

Regstrup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½ paa Regstrup Hotel. Mød nu alle, da der skal foretages Valg af Formand og Kontrolbestyrer. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Oskar Møller.**

(Fortsættes Side 6)

(Fortsat fra Side 1)

bejdsgivere krævede under Landarbejderforhandlingerne i Foraaret. Den Gang fik de ingen Forlængelse af Landarbejdernes Arbejdstid, og nu vil de gennem en betydelig Forlængelse af Skovarbejdernes Arbejdstid skabe Basis for en Forlængelse af Landarbejdernes.

Paa samme Maade forholder det sig med Arbejdslønningerne. Ogsaa her skal Skovarbejderne sikkert bruges til et Forsøg paa endnu en Gang at komme efter Landarbejderne.

Baade for Skovarbejdernes Skyld og for Landarbejderne selv, er det derfor nødvendigt at lære Arbejdsgiverne, at saadanne Krav ikke lader sig gennemføre og at det er Slut med Lønreduktionerne.

Det er derfor nødvendigt for Skovarbejderne og Landarbejderne i Fællesskab og ved fælles Kamp at værge sig mod Skovejernes og Jorddrotternes Plyndringstog mod de fattige Arbejderhjem.

I denne Omgang rykker Sukkerfabriksarbejderne Skovarbejderne og Landarbejderne til Undsætning.

Det er en Haandsrækning, som batter noget.

Oscar Levinsen.

Vort Skiftedagsnummer

I Anledning af den forestaaende Skiftedag vil næste Nummer af vort Blad udkomme med 16 Sider og som specielt Skiftedagsnummer.

Vi opfordrer Kredsorganisationerne til at sætte særlig Kraft ind paa Skiftedagsagitationen nu til November og sørge for, at der bliver iværksat Agitation paa alle Fæstekontorerne og eventuelt Anvisningskontorerne indenfor deres Omraade.

Vær os behjælpelig med at Landarbejderbladets Skiftedagsnummer bliver spredt ud til saa mange Tjenestekarle og Landarbejdere som muligt nu til November.

Udfyld omstaaende Bestillingsseddel. Vær med at sprede Kendskab til og at hverve Medlemmer for vor Organisation.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Under dansk Flag
direkte

til **Canada**
Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.
Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.
Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.
Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 København K.
Agenter over hele Landet.

Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

Undertegnede bestiller herved:

..... Eksemplarer af Landarbejderbladets Skiftedagsnummer.

.....
Navn.

.....
Adresse.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Kontingentoversigterne.

Man undlader ikke igen at erindre Afdelingskassererne om de omkring 1. Oktober udsendte Kontingentoversigter, idet vi gør opmærksom paa, at det fastsatte Tidspunkt for disses Indsendelse nu er overskredet.

Da den paa Kontingentoversigten foretagne Afkrydsning skal stemme med, hvad der i Sommerhalvaaret er indbetalt i Kontingent, og da Sommerhalvaarsregnskabet som bekendt slutter omkring 10. Oktober, kommer de efter denne Dato indbetalte Kontingenter først med paa næste halve Aars Regnskab, og de paagældende Kontingenter skal derfor ogsaa først afkrydses paa Kontingentoversigterne, naar disse til Foraaret udsendes til Afdelingerne.

Mærkebeholdningen.

Da Mærkerne i Medlemmernes Fagbøger altid skal udvise, i hvilket Kvartal det paagældende Medlem har betalt de forskellige Kontingenter, og der saaledes nu, vi er inde i Oktober Kvartal, skal bruges Oktober Kvartals Mærker, skal den eventuelle Restbeholdning af Mærker for Juli Kvartal jo umiddelbart efter 10. Oktober returneres til Forbundet.

Indbetaling af Kontingent.

Man undlader ikke at henlede Opkræveres og Kassereres Opmærksomhed paa, at Medlemmernes Understøttelsesret for den kommende Vinter beregnes efter de i Sommerhalvaaret indbetalte Kontingenter, og vi henstiller derfor paa det kraftigste til Afdelingskassererne altid at sørge for at indbetale det opkrævede Kontingent inden Udgangen af hver Maaned, uden Hensyn til om der er enkelte af Medlemmerne, der endnu staar til Restance for den paagældende Maaned.

Det er jo som bekendt Kontrolbestyrerne umuligt at faa Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, naar Kassererne ikke sørger for hver Maaned at indsende det opkrævede Kontingent, og da det jo for Kontrolbestyreren er en ubehagelig Situation at være i, at skulde meddele, at der ingen Penge er kommen til de Arbejdsløse, maa Kassererne ogsaa af Hensyn til saavel Kontrolbestyrerne som de Arbejdsløse sørge for at indbetale hver Maaned.

Ekstrakontingentet.

Man henleder ogsaa Opmærksomheden paa, at vi nu snart har naaet den 1. November, til hvilken Tid det udskrevne Ekstrakontingent skal være indbetalt til Arbejdsløshedskassen.

Vi opfordrer særligt de Afdelinger, der kun skal indbetale mindre eller dog overkommelige Beløb, at bringe dette Forhold i Orden, saa snart det er Afdelingen muligt, selv om Beløbet skal udlægges af Afdelingens Kassebeholdning. — Men i særlig Grad henleder vi Opmærksomheden paa, at det udskrevne Ekstrakontingent skal indbetales paa Arbejdsløshedskassens Postgirokonto Nr. 1624 og ikke maa indbetales sammen med ordinært Kontingent til Forbundet og Arbejdsløshedskassen, idet dette Kontingent jo som bekendt skal indsendes samlet, nemlig som Betaling for de benyttede Mærker, til Landarbejderforbundet, der jo som ofte anført har Postgirokonto Nr. 2525.

Højskoleskemaer.

Man gør atter opmærksom paa, at Skema til Ansøgning om Understøttelse under Højskoleophold kan faas fra Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses Hovedkontor, og Afdelingernes Tillidsmænd bedes agitere for, at de, der dog har Udsigt til at blive arbejdsløse til Vinter, i Stedet for at gaa hjemme og eventuelt ligge Forældrene til Byrde, tager paa Højskole.

Er der Mærker i Bogen?

Paa given Foranledning henleder man atter Opmærksomheden paa, at Mærker er eneste gyldige Kvittering for betalt Kontingent, og at Medlemmer, der ikke har Mærker i deres Bog, derfor ikke har Kvittering for Kontingentet for den paagældende Maaned; men i Særdeleshed henleder man Opmærksomheden paa, at det absolut er Kontrolbestyrerne forbudt at udbetale Understøttelse til et Medlem i en Maaned, for hvilken der ikke er Mærke i Bogen. Der gaar desværre næsten aldrig en Uge uden at vi her paa Hovedkontoret har en eller anden uhyggelig Sag til Behandling angaaende Udbetaling af Understøttelse i lange Baner til Medlemmer, der forlængst har ophørt med at betale Kontingent. Det sidste Eksempel, vi har haft. er en Mand med det højdanske Navn Chr. Kjeldsen, der sidst har betalt Kontingent for September Maaned 1927 og dog hos Afdelingens Kontrolbestyrer har faaet udbetalt 22 Dages Understøttelse á 3 Kr. i November Maaned, 19 Dage i Januar og 20 Dage i Februar og Marts, eller tilsammen 61 Dage à 3 Kr., 183 Kr.. der saaledes er udbetalt til den paagældende af Afdelingens Kontrolbestyrer, uden at han har været Medlem, idet han endnu ikke har betalt Kontingent for de ovennævnte Maaneder.

Det er Synd for de paagældende Afdelingers Medlemmer, naar Kontrolbestyreren bærer sig saa letsindigt ad, idet det jo er ganske givet, at man her fra Arbejdsløshedskassen er nødsaget til at kræve saadan uretmæssig udbetalt Understøttelse tilbagebetalt, og kan Kontrolbestyreren, der direkte er Skyld i Uregelmæssigheden, ikke betale, og Beløbet eventuelt heller ikke kan inddrives hos det paagældende Medlem, enten fordi han intet ejer, eller man eventuelt ikke længere kender hans Opholdssted, maa den paagældende Afdelings samlede Medlemstal naturligvis udrede Beløbet, hvis ikke dette kan tages af Afdelingens almindelige Kassebeholdning (se Vedtægternes § 19 b).

Husk derfor altid at faa Mærker i Bogen for f. Eks. November Maaned, inden der udbetales Understøttelse for første Uge af November. Jvfr. iøvrigt Reglerne for Kontrol og Arbejdsanvisning § 4, Stk. g og h.

Med kammeratlig Hilsen

Sofus Westergaard.

Skovarbejdervarslerne.

Idet vi henviser til de andet Steds omtalte Strejke- og Sympatistrejkevarsler for Skovarbejderne meddeles herved, at vi den 15. Oktober har afsendt følgende Strejkevarsler til Dansk Arbejdsgiverforening, idet ganske tilsvarende Strejkevarsler omfattende Lolland-Falster er sendt til Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt.

Dansk Arbejdsgiverforening,
Vestervoldgade 113.
K.

Anbefalet.

Idet vi henviser til at de med den ærede Arbejdsgiverforening samt af Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt med Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet førte Forhandlinger om Fornyelse af den mellem ovennævnte Organisationer hidtil gældende, men af de ærede Arbejdsgiverforeninger til 1. Maj d. A. opsagte Overenskomst og Arbejdsprisliste for Skovbrug, er forbleven resultatløse, grundet paa Arbejdsgiverrepræsentanternes urimelige Krav om nye Reduktioner af Skovarbejdernes alt for smaa Lønninger, og idet vi erindrer om, at Skovningssæsonen nu er forestaaende, hvorfor en Ordning af Skovarbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar for Vinterhalvaaret er paatrængende, skal vi herved meddele, at vi agter at forelægge vor kompetente Forsamling Forslag om, at der iværksættes Arbejdsstandsning overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, for saa vidt angaar de ved Skovbrugsarbejde: Skovning, Kulturarbejde, Flytning, Transport og an-

den Bearbejdning af Skovningseffekter beskæftigede Medlemmer af Landarbejderforbundet i det Omfang den kompetente Forsamling maatte fastsætte, alt under Forudsætning af, at der ikke ved nye Forhandlinger, hvortil vi er villige, forinden er opnaaet en for Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet tilfredsstillende Ordning af Skovarbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar.

P. F. V.
Ærbødigst
Oscar Levinsen.

Dansk Arbejdsgiverforening,
Vestervoldgade 113.
K.

Anbefalet.

Idet vi henleder Opmærksomheden paa, at vi ved anbefalet Skrivelse af 15. ds. har meddelt den ærede Arbejdsgiverforening, at vi agter at forelægge vor kompetente Forsamling Forslag om, at der etableres Arbejdsstandsning overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, for saa vidt angaar vore ved Skovbrugsarbejde beskæftigede Medlemmer, skal vi ved nærværende meddele, at vi agter at at forelægge vor kompetente Forsamling Forslag om, at der paa Sjælland og Møen iværksættes Sympatistrejke overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, for saa vidt angaar de af vore ved Optagning, Afskæring, Oppløjning, Læsning, Kørsel, Nedkuling og enhver anden Behandling af Sukkerroer, Sukkerroeaffald og Sukkerroeblade, beskæftigede Medlemmer i det Omfang, som den kompetente Forsamling maatte fastsætte, alt under Forudsætning af, at der ikke ved nye Forhandlinger forinden er opnaaet en for Dansk Arbejdsmands forbund og Landarbejderforbundet tilfredsstillende Ordning af Skovarbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar.

P. F. V.
Ærbødigst
Oscar Levinsen.

Lær Sprog ved Selvstudium.

Nu, da de lange Vinteraftener er inde, er det rart at have noget sundt og fornuftigt at fordrive Tiden med. Et interessant og morsomt Tidsfordriv er det at lære Sprog. Men vi vil alle gerne lære det hurtigt og tillige godt. Og hvad er da bedre end at kunne sidde hjemme i sin egen Stue og selv studere. Dette er muligt for de to vigtigste Sprogs Vedkommende: Tysk og Engelsk. Der er nemlig udgivet to udmærkede Lærebøger i disse Sprog — til Selvstudium — med vedføjet Udtale. Enhver vil efter denne Metode kunne undervise sig selv. (Se Annoncen fra Merkurforlaget).

Ugens Hændelser.

Ved en i Stockholm afholdt Konference af Repræsentanter for de skandinaviske Transportarbejderforbunds Organisationer vedtoges følgende:

Efter indgaaende Behandling af den fortsatte Havnearbejderkonflikt i Finland, hvorunder det yderligere konstateredes, at Striden kun gælder Retten til Kollektivaftaler, udtaler Konferencen sig for, at den Understøttelse, som hidtil skal ske til de i Konflikten inddragne, samt at de af de øvrige skandinaviske Organisationer vedtagne Blokadeforanstaltninger skal fortsættes og yderligere skærpes. Man regner iøvrigt med, at International Transportarbejder-Federations Eksekutivkomité, som træder sammen i Berlin paa Lørdag, ogsaa kommer til at tage Bestemmelse om Foranstaltninger til Skærpelse af Blokaden.

*

Optællingen af de ved Parlamentsvalgene i Letland afgivne Stemmer er nu afsluttet.

Ifølge en foreløbig Beregning vil Socialdemokraterne faa 26 Mandater, Mindretallene 18, Bondeforbundet 16, de lettogalliske Bønder 9, de borgerlige Venstregrupper 9, de lettiske Højregrupper 8, Kommunisterne 5, Ungbønderne 4, de uafhængige Socialister 3, de socialistiske Minimalister 2, ialt 100 Mandater.

Udfaldet af Valget betyder en mindre Svækkelse af venstre Fløj og af Centrum.

*

Under Oprøret i Kansu-Provinsen i Kina er mindst 100,000 Personer blevet dræbt. I den sydlige Del af Provinsen hersker der Hungersnød som Følge af Sommertørken.

Oprøret begyndte i April i Tita Ochow, Syd for Langchow, da nogle muhamedanske Delegerede, der havde henvendt sig til Provinsialmyndighederne med en Anmodning om, at Opkrævningen af nogle nye Skatter maatte blive udsat, blev myrdede.

*

Fagforeningerne i Byen Lodz, hvor den store Tekstilkonflikt, der omfatter 150,000 Arbejdere, har sit Centrum, har besluttet at iværksætte Generalstrejke.

I Tekstilstrejken deltager foruden de egentlige Tekstilarbejdere tillige Maskinpersonale, Forvaltere, Formænd og Fyrbødere.

Der er erklæret Sporvognsstrejke som Følge af resultatløse Forhandlinger vedrørende Overenskomsten ved Byens Sporveje.

*

Aktieselskabet Aalborg Portland Cementfabrik, Cementfabriken »Cimbria«, Cementfabriken »Dania« A/S, Aktieselskabet Portland Cementfabriken »Danmark«, Cementfabriken »Kongsdal« A/S, Portlandscementfabriken »Norden« har stiftet et fælles Salgsselskab, kaldet »Dansk Cement Central«, der vil faa Domicil i København.

*

I den forløbne Uge har der atter fundet en Stigning Sted i Arbejdsløshedstallet.

Ugen udviser en Stigning paa 1467 Arbejdsløse, nemlig fra 34,806 til 36,273.

Landarbejderne har 1020 Arbejdsløse, hvilket er nogenlunde det samme Antal som i foregaaende Uge.

*

De jyske Landboforeninger har nylig afholdt deres aarlige Generalforsamling. Foreningens Formand, Folketingsmand Pinstrup, der ogsaa er Formand for De samv. danske Landboforeninger, holdt sin sædvanlige Tale imod Arbejdernes Organisationer. Forsamlingen gav ham sin Tilslutning og vedtog en Resolution, hvori man kræver Tugthusloven gennemført, — heri er intet overraskende, det er, hvad man er vant til, og beviser kun, at al Tale om, at Landboforeningerne er upolitiske er Vrøvl.

De jyske Landboforeningers Generalforsamling har paany understreget deres reaktionærpolitiske Standpunkt.

50 Aar.

Kredsformand Rasmus Nielsen, Sageby Mark, fylder Fredag den 19. Oktober 50 Aar.

Nielsen fejrer samtidig med Fødselsda-

gen et ret sjældent Jubilæum, idet han uafbrudt siden 1898 har været organiseret faglig og politisk. I 10—12 Aar har han arbejdet for Arbejderbeværelsen, væsentlig i Sydsjælland, hvor han i 9 Aar har været en særdeles udmærket Formand for Kredsorganisationen, idet han ved sit charmerende Væsen og sin hensynsfulde Fremtræden parret med megen Forhandlingsdygtighed, ofte fik jævnet mangt et Forhold, som forud syntes mere end tvivlsomt, saa det blev til Gavn for Arbejderne.

Rasmus Nielsen har udrettet et stort Arbejde for Landarbejderbevægelsen, og Landet over, hvor han har færdedes som Agitator, er han skattet og afholdt af Medlemmerne.

Kr. I.

(Fortsat fra Side 3)

Sorø Kredsorganisation.
Da der endnu er Afdelinger, som ikke har indsendt det statistiske Materiale til Kredsen, anmodes disse om at sende det. Skriv til mig, hvis I ikke selv kan finde ud af det, hellere det end at sende mig det i meget mangelfuld Stand.
Niels P. Mortensen.

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmer af Herslev-Gevninge Afdeling, der har Bopæl i Roskilde og St. Jørgensbjerg, anmodes om at komme til Stede og betale Kontingent Søndag den 21. Oktober hos Karl Chr. Nielsen, Strandgade 1. Der kommer en Opkræver til Stede fra Afdelingen mellem Kl. 9—12 Formiddag. Alle Medlemmer fra det nævnte Distrikt bedes møde, da der er nogle vigtige Sager, vi skal tale om samtidig. **Chr. Christiansen.**

Stensved Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling den 20. Oktober Kl. 7½ paa Stensved Hotel. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. Valg af Bestyrelse. Paaligning af Forbundsmedlemmer paa Mern Saftstation. Samtidig bedes Medlemmerne indbetale Ekstrakontingent og al Restance til Kassereren eller Opkræveren senest den 18. Oktober, da Regnskabet skal være i Orden inden Generalforsamlingen. Mød nu, alle Mand.
Hans Jensen

Jægerspris Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 21. Oktober Kl. 2 hos Formanden. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting at drøfte. Medlemmerne bedes indbetale Ekstrakontingentet til Arbejdsløshedskassen senest den 21. Oktober.
Einer Hansen.

Stenmagle Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. ds. Kl. 7½ paa Nyrup Hotel. Samme Dag og Sted afholder Socialdemokratisk Forening Generalforsamling Kl. 8½.
Chr. Jensen.

Fredensborg Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 28. Oktober Kl. 2 Eftermiddag hos Rasmus Pedersen, Pleilt. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. — Husk at betale Ekstrakontingentet senest den 25. i denne Maaned.
Rasmus Pedersen.

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Mullerup Kro Lørdag den 20. Oktober Kl. 8½. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Julius Christensen.

Tune Afdeling
afholder Generalforsamling i Gymnastikhuset Lørdag den 20. Oktober Kl. 7½ pr. Dagsorden: Regnskab. Valg af Formand, og Kasserer samt Bestyrelse og Kontrolbestyrer. Alle Medlemmer bedes møde, saa det ikke bliver som ved foregaaende Møde, at der ikke kommer stort flere end Bestyrelsen. **Oluf Christiansen.**

Glumsø Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Glumsø Hotel Søndag den 21. Oktober Kl. 3 Efterm., hvortil alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. NB. Alt skyldigt Kontingent til Afdelingen, saavel ordinært som ekstra Kontingent, maa snarest indbetales til Kassereren. Samtidig gøres Medlemmerne opmærksom paa, at Afdelingens Kasserer, Tøffelmager Laurits Hansen, Glumsø, kan feire 10 Aars Jubilæum som Kasserer for Afdelingen. **Jens P. Jensen.**

Ottestrup-Sorterup Afdeling.
Lørdag den 20. Oktober afholdes den halvaarlige Generalforsamling hos Formanden, hvortil Medlemmerne bedes møde. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Anders Sørensen.**

Jydstrup Afdeling
afholdt sin Generalforsamling i Jydstrup Forsamlingshus Lørdag den 13. ds., hvor til Kontrolbestyrer nyvalgtes Skovarbejder Hans Nielsen, Kiddeskov pr. Jydstrup. Kassereren genvalgtes. **Aksel Larsen.**

Snesere Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 21. Oktober Kl. 1½ paa Tappernøje Kro. Af Dagsordenen fremhæves: Valg af Formand, Kasserer og 3 Bestyrelsesmedlemmer, samt nye Afdelingslove til forventet Godkendelse. NB. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **Hans Petersen.**

Herfølge Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag den 20. ds. Kl. 7 i Herfølge Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, og denne er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. NB. De Medlemmer, som endnu ikke har betalt Ekstrakontingent, maa betale inden 1. November, da de jo ellers ingen Understøttelse kan faa. Husk, hvad det gælder.
Anth. Petersen.

Ørsted og Omegns Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 28. Oktober Aften Kl. 8 hos Ole Petersen, Brordrup. Mød nu alle, da der er mange Ting at behandle. Valg af Styrelse og Kontrolbestyrer. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen.
Hans Hansen.

Storehedinge Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 21. ds. Kl. 4 Efterm. paa Hotel Stevns. Dagsorden som før averteret. — Bemærk den forandrede Dag og Tid. — Bestyrelsen bedes møde Kl. 3½.
Chr. Bentsen.

Faxe Afdeling
afholder Generalforsamling i Aftorup Forsamlingshus Søndag den 28. ds. Kl. 3.
Jens Larsen.

Nordrup Afdeling
afholder Generalforsamling Mandag den 29. Oktober hos N. P. Nicolajsen, Nordrup. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Mød nu alle Mand, da der er vigtige Ting, der skal forhandles.
Alfred Christensen.

Ondløse Afdeling
har paa Generalforsamlingen den 7. Oktober valgt til Formand Kr. Jensen, Ulkestrup, og til Kontrolbestyrer Aksel M. Jensen, Ondløse. Kontroltid fra 10—11 Form. Medlemmer, som staar til Restance med saavel Ekstrakontingent som Kontingent for August og September, bedes indbetale snarest og senest 25. Oktober, da Medlemmerne ellers risikerer ikke at faa Understøttelse til Vinter. **Kr. Jensen.**

Stigsnæs Afdeling
afholder Generalforsamling Tirsdag den 23. ds. Kl. 7½ Aften i Magleby Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa tilstilles Formanden senest Mandag den 22. ds. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Restancer bedes venligst indbetalt inden Generalforsamlingen. Mød nu op, alle Mand, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen.
Lars P. Hansen.

Tannerup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Tirsdag den 23. Oktober Kl. 7½. Mød nu op, alle Mand, da vi skal tage Stilling til Arbejdsløshedsspørgsmaalet og Sogneraadets Stilling overfor os til Vinter. Det paatænkes fra den Side, at Arbeiderne skal udstationeres paa Gaardene til Vinter for det, som Herren vil give. Kom nu for en Gangs Skyld, alle Mand. Der aflægges Beretning fra Kredsmødet i Jyderup.
Bestyrelsen.

Slangerup Afdeling.
Paa Generalforsamlingen den 14. ds. blev som Formand genvalgt Emil Petersen. Til Kasserer valgtes Vilhelm Andersen, Græse, til Kontrolbestyrer Emil Petersen, Kontroltiden er de 5 første Dage i Ugen fra 10 til 11, Lørdag fra 3 til 4. Husk Ekstrakontingentet, som skal være betalt senest 1. Novbr. **Emil Petersen.**

Alsted-Fienneslev Afdeling
afholder Generalforsamling og Stiftelsesfest i Alsted Forsamlingshus Søndag d. 28. ds. Kl. 6. Der bydes paa Foredrag og Oplæsning. Samtidig kan Fmd., Arbejdsmand Peter Hansen feire 10 Aars Jubilæum som Formand for Afdelingen.
Bestyrelsen.

Fensmark Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. Oktober i Olstrup Samlingshus Kl. 7½, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alt Ekstra-Kontingent bedes betalt til Kassereren senest den 25. Oktober. **M. Pedersen.**

Skibby og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling paa Skuldelev Kro Søndag den 28. Oktober Kl. 3. Kl. 7 Andespil, hvor der bortspilles 10 fede Ænder, 2 Gæs og en Abe. Derefter Bal.
Medlemmer, som ikke har betalt Ekstrakontingentet inden den 1. Novbr., vil blive slettede af Afdelingen.
Magnus Madsen.

Aarby Afdeling
har paa sin Generalforsamling d. 13. Oktober 1928 valgt til Kontrolbestyrer Robert Truelsen, Melby. Kontroltiden er de 5 første Dage i Ugen fra Kl. 9 til 10 Fm., om Lørdagen fra Kl. 1 til 2 Eftm.
Jens Albert Petersen.

Snesiev-Nordrup-Farringløse Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Tvindelstrup Forsamlingshus Søndag den 28. Oktober Kl. 4 Eftm. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Alt Ekstra-Kontingent maa til den Tid være betalt. Mød nu op alle Mand, der er meget at drøfte og tage Stilling til. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Lars Petersen.

Ølstykke Afdeling.
Ord. Generalforsamling afholdes paa Ølstykke Kro Lørdag den 27. ds. Kl. 7. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig anset de mødtes Antal. Husk Ekstrakontingentet inden 1. November. Ingen er fritaget for at betale det. **Bestyrelsen.**

Ringsted og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Onsdag den 24. Oktober Kl. 7½ Aften hos Kassereren Kristian Henningsen, Torpet. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Forslag til denne bedes tilsendt Formanden 2 Dage før. Alle Restancer bedes indbetalt snarest.
Bestyrelsen.

Munkebjergby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 13. Oktober Kl. 7½ i Munkebjergby Forsamlingshus. Alle bedes møde.
Johs. Seerup.

Den er dansk!

Dette vedgaar Richs med Stolthed!

Det store Salg fremkommer, fordi Richs gennem Aarene har holdt Standarden højt. Paa videnskabeligt Grundlag er Richs Fabrikationsmetode stadig blevet forbedret, saaledes at der herhjemme er skabt en Industri, som giver Brødet til Tusinder af danske Mænd og Kvinder.

Forlang derfor i egen Interesse udtrykkelig „en stor Richs", „en lille Richs", eller „en Richs Mokka", De sikrer Dem derved den Kaffetilsætning, som drøjer Kaffen, forhøjer dennes Velsmag, samtidig med at den nedsætter Kaffens skadelige Bivirkninger.

Men det skal være

Richs

Grundlagt 183

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

Dansk Koloniallotteri.

1ste Klasse 45. Lotteri. **Fornyelsen slutter** **paa Mandag den 22. Okt.**

hos de stedl. Kollektører samt i Kollektionen v. Hovedkontoret, Amagertorv 11, Kbhvn. K.

Ikke en **Dag** uden en **Flag.**

„Vildkatte“ og *„Grisepelse“*

er alle Skolebørn til en vis Grad, og deres Mor har ofte nok sit Besvær med at holde dem pæne og rene. Rene — ja det er ikke svært, naar man bruger Persil til al Slags Vask. Millioner Husmødre Verden over anvender altid Persil, fordi de har erfaret, at Persil er ethvert andet Vaskemiddel langt overlegen.

Persil sælges kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

Persil

— til al Slags Vask.

D. P. 53

+ Gratis og franco +

sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen. Kbhvn. V.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Hvert et Hus

og hver en Gaard paa Landet skal besøges af en paalidelig Mand eller Kvinde, som kan opnaa en **glimrende Bifortjeneste** herved. Salg af „Landmands-Almanaken“ er det mest indbringende af alle Agenturer. Henvendelse til Chr. Erichsens Forlag, Sjæleboderne 4, Kbhvn., Afd. K. 3

Tysk og Engelsk

til Selvstudium.

Lærebog i Engelsk og Tysk med vedføjet Udtale sendes overalt mod Indsendelse af **Kr. 1.25** ell. pr. Efterkrav + Porto. Frimærker modtages.

Selskabstaleren med 129 forskellige Taler til alle mulige Lejligheder **0.85.**

Merkurforlaget, Kbhvn. Valby.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„Hellig Olav“** fra København til New York 24. Oktober.

S/S **„Oscar II“** fra København til Halifax (Canada) og New York 7. November.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen, Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

Dræbende Kys

Bogen om Menneskehedens Svøbe samt

Ægteskabsbogen.

Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Indsaf Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.

Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

„ACTIV“

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,

Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.

København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Danske brugte Militærstøvler.

Prøv vore anerkendte gode Støvler, som vi sælger til nedenstaaende billige Priser. Med svære, nye Kærnelædersaaler koster de 7 à 8 Kr., med nye Træbunde $5^1/_2$ à $6^1/_2$ Kr. Støvlerne garanteres fri for Lapper og Revner. Prisen er omtrent det samme som et Par Forsaalinger. Et Parti godt istandsatte Militærstøvler med lidt brugte Saaler sælges for 4 Kr. pr. Par. Et Parti sorte Militærkapper, hele og rene, sælges for 7 Kr. pr. Stk. Alt sendes pr. Efterkrav. 2 Par portofrit. Indsend Nr. eller Omrids af Foden. Hvad ikke passer ombyttes.

Petersen & Borg, Nordre Frihavnsgade 61, København Ø.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5. Kbhvn. B. Tlf. 5150

Varelotteriet.

142.000 Lodder — 105.000 Gevinster.

Til 84. Series 1. Trækning den 23. og 24. Oktober sælges Lodsedler hos Kollektørerne og i Hovedkollektionen „Møntergaarden“, Møntergade

à 1 Kr. 30 Øre pr. $^1/_1$ Lod.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 43. Fredag den 26. Oktober 1928. 14. Aargang.

En Arbejder er sin Løn værd.

Lave Lønninger, lang Arbejdstid, hensynsløs Behandling, kort sagt elendige Arbejdsvilkaar, har fra ældste Tider været Landarbejdernes Lod. De Arbejdere, der var beskæftiget ved vort Lands Hovederhverv, som behandlede, besaaede og bjergede den rige Høst af Danmarks frodige Jord, blev alle Dage sultelønnede og er de Arbejdere, som i enhver Henseende er daarligst stillede.

Men Forholdet er dette, at dersom Landarbejdernes Organisation ikke havde været en Kendsgerning, var de Forhold, der var blevet Landarbejdernes Lod, afgjort blevet uslere.

Vi behøver blot at pege paa, hvorledes Forholdene er, hvor Organisationen endnu ikke har vundet Indpas og Indflydelse.

Ganske vist er Landarbejdernes Lønninger stadig saa langt nede, at Landbrugets Arbejdere til Stadighed kun har Chance for at friste en yderst trist og kummerlig Tilværelse.

Det er sandt, at de Arbejdere, der er beskæftigede ved vort Lands Hovederhverv, fremdeles er de daarligst aflønnede.

I Kraft af Landarbejdernes Organisations Indflydelse har Landarbejderne opnaaet at faa Indflydelse paa og Medbestemmelsesret om, hvorledes Løn- og Arbejdsvilkaarene skal være, og herved er disse blevet forbedret. Men de Vilkaar der bydes Arbejderne paa Egne, hvor Organisationen er ukendt, er elendigere og uslere end nogensinde før.

Dette maa vække enhver Arbejder til Eftertanke. I Bevidstheden om den Betydning, hans Arbejde har, maa han kræve anerkendt og betalt sine Ydelser, thi det er rigtigt, at enhver Arbejders Arbejde er af Betydning, kort sagt, at enhver Arbejder er sin Løn værd.

Dette vil Arbejdsgiverne selvsagt ikke indrømme. Denne Forstaaelse skal aftvinges dem, og dette kan kun ske i Kraft af, at Arbejderne skaber sig en stærk Organisation.

De gamle Løntrykningstendenser hos Landbrugets Arbejdsgivere er imidlertid langt fra uddøde endnu, tværtimod er de stærkere end nogensinde tidligere.

Kravet om Lønnedsættelse har aldrig lydt højere end netop nu. Den Omstændighed, at Storagrarerne har den politiske Magt, har bevirket, at de føler sig som Landets Herrer og afgjort er blevet endnu mere stortalende og brovtende i Kravet til andre Mennesker og specielt til Arbejderne end tidligere.

Pinstrup'ernes Parole er: »Ned med Lønningerne«, og bag dette Krav fylkes samtlige Landets Storagrarer, under Paaskudet af, at Landbruget befinder sig i Krisetilstand.

Disse Tendenser maa Tjenestekarle ogsaa være forberedt paa at møde ved den forestaaende Skiftedag.

Der foreligger imidlertid ingen Nødvendighed for, at Landbrugets Arbejdere skal lade sig skambyde og sultelønne, fordi Landbrugets Konjunkturer for en Tid har været mindre gode, rent bortset fra, at Landarbejderne er uden Skyld heri, er Stillingen den, at der er opadgaaende Tendenser for Landbruget, vi behøver jo blot at pege paa den usædvanlige rige Høst, som denne Sommer kan opvise.

Overfor Storagrarerne er dette naturligvis spildte Guds Ord paa Balle-Lars, paa dem gør Fornuftgrunde under ingen Omstændigheder Indtryk, disse Linier er imidlertid ikke rettet til Storagrarerne, men derimod til de pladssøgende unge Tjenestekarle og Landarbejdere, som vi opfordrer paa det mest indtrængende til ikke at lade sig misbyde.

Desværre er jo Flertallet af dem, der søger Fæstekontoret, uorganiserede, og har dermed forsømt Lejligheden til at tiltvinge sig Indflydelse paa de Løn- og Arbejdsvilkaar, de til daglig er underkastet, en Omstændighed, der paany ved denne Skiftedag vil hævne sig paa dem.

For saa vidt mulig at raade Bod paa denne Forringelse, har Landarbejderforbundet udarbejdet en Priskurant, som er aftrykt andet Steds i nærværende Blad. Vi henstiller til Tjenestekarlene, som nu til November søger Plads gennem Fæstekontorerne eller paa andre Veje, at de søger denne Priskurant gennemført.

Forsøg nu i denne Omgang at gennemføre vor Priskurant, naar du saa kommer i din ny Plads, indmeld dig saa i den nærmeste Afdeling.

Kender du ikke Navn og Adresse paa vor Afdelings Tillidsmand, skriv da til Landarbejderforbundets Kontor, Azaleavej 22, Valby, og vi skal da besørge Indmeldelsen.

Bemærk Priskuranten Side 6.

Landbrugets Lærlinge

Naar Agrarer afholder Møder og Forsamlinger, hører man ofte de Ord, at Landbruget er Danmarks bærende Erhverv, og i den for Agrarer særlig egnede Presse læses ofte det samme brovtende Skryderi, — vel sagtens for at give den Del af Befolkningen, som ikke har særlig Interesse for Landbrug det Indtryk, at Danmarks Fremtidsskæbne saa omtrent er afhængig af, hvad og hvor billigt Landbrugets Storforpagtere, Proprietærer og Godsejere kan producere.

Med Vilje kan man meget godt undlade at nævne den mindre Jordbruger og Jordhusmanden, thi disse lades af Storagrarerne fuldstændig ude af Betragtning, naar Talen er om Landbruget som et bærende Erhverv.

Selvfølgelig er Landbruget en væsentlig Erhvervsgren i vort Land, men kan Handel, Haandværk og Industri ikke trives samtidig med Landbruget, da kan Storagraren godt pakke sammen, thi da vil Opgaven blive for stor til at han kan løse den.

Men vi kan jo godt gaa med til, at Landbruget er et ganske godt Erhverv, og at det kan give et godt og stort Udbytte, og man skulde jo herefter antage, at et saadant Erhverv ogsaa vilde give Livsbetingelser for den Del af Befolkningen, som er henvist til at søge sin Eksistens ved Landbrugsarbejde, men paa dette Punkt svigter Erhvervets Ydeevne fuldstændigt, kun en meget ringe Del af de gifte Familieforsørgere blandt Landarbejderne kan tjene til Livets Behov ved at arbejde ved Landbruget, medens en anden ringe Del beskæftiges i Ny og Næ, vel en 5 à 6 af Aarets Maaneder gennemsnitlig.

Den største Part af de forsørgende Landarbejdere maa gaa ledige. Den Statistik, som føres over ledige Landarbejdere, kan aldrig fremsætte det rigtige Tal, thi kun de, som meldes ledige til Arbejdsanvisningskontorerne, fremkommer ved disse Tal. Landarbejderforbundets Agitatorer kan fremvise helt andre Tal, thi mere end hver anden Familieforsørger, som de besøger, er arbejdsløs og saa langt ude i Fattigdom, at de end ikke har Midler til at lade sig organisere, for paa denne Maade a t skabe sig Hjælp til Selvhjælp.

En meget væsenlig Aarsag til den store Arbejdsløshed blandt Landarbejderne er, at man paa de store Landbrug anvender saakaldte Lærlinge i meget stor Udstrækning til at udføre Arbejdet baade inden- og udendørs. Det er jo ingen Hemmelighed, at hvor man tidligere søgte Husmænd, Tjenestekarle og Kreaturpassere, der søger man nu Elever, Landvæsens- og Foderelever, til at udføre Arbejdet.

Hvis noget Fag kan undvære Lærlingetilgang, da maa Landbrugsfaget absolut med sit store Arbejdsløshedstal være et af de første Fag til at undvære saadan Tilgang, og er det ikke Synd for dette »bærende Erhverv«, at det skal saa godt som udøves af Lærlinge, thi med Navnet Elev, forstaar man, efter god dansk Sprogbrug, Lærling.

Arbejdsgiverne har naturligvis en Hensigt med at foretrække de unge Mennesker fremfor at beskæftige den paa de forskellige Egne bosiddende Familieforsørger som Arbejdskraft, og han har selvfølgelig ogsaa en Hensigt med at lade det unge Menneske titulere Landvæsenselev i Stedet for Tjenestekarl eller Medhjælper, og Hensigten hedder Profitbegær.

Da Regeringen i sin Tid, paa Landarbejderforbundets Begæring fik nedsat et Udvalg til at regulere Tilførselen af fremmed Arbejdskraft til Landbruget, og da det ligeledes blev paakrævet, at de eventuelle fremmede Arbejdere skulde have Løn- og Arbejdsvilkaar efter Landarbejderforbundets Overenskomster, da konstateredes det, at det slet ikke var saa nødvendigt med at faa fremmed Arbejdskraft indført, nemlig fordi denne fremmede Arbejdskraft ikke kunde erhverves billigere, og som Følge heraf maatte man til at se sig om efter andre Muligheder for at faa dirigeret saa meget som muligt af det bærende Erhvervs Overskud over i Arbejdsgivernes rummelige Tegnebog.

Man søgte, og man fandt, at Navnet Landvæsenselev kunde bruges. Med denne Titel vilde enhver ung Mand jo blive ophøjet til noget større i Samfundet, ikke saadan at forstaa, at Eleven virkelig lærte mere, end han som Tjenestekarl kunde lære, nej, men han fik dog Lov til at indtage sine Maaltider ved »Mellembordet«, det blev betydet ham, at han som Elev maatte klæde sig noget pænere, naar han i Marken eller i Laden arbejdede ved Siden af Tjenestekarlen; han saa, at Forvalter og Godsejer gik med Kravetøj, Spidsbukser og Støvler, og han klædte sig derfor ligervis. Tjenestekarlen vil man jo helst se i Arbejdsbluse og Træsko.

Endvidere kaldtes han ved Efternavn og nød ogsaa det Fortrin at have Lov til at studere de Aviser, som »Herren« eller Godsejeren holdt, hvilket jo ogsaa nok skulde faa ham til at se stort paa Tilværelsen. Kort sagt, Arbejdsgiverne fik dannet en ny Klasse Landarbejdere, en Art Løntrykkere, thi Arbejdsgiverne havde set og mærket, at Landarbejderforbundet havde faaet Magt, og de mente det derfor nødvenligt at gøre et Modtræk, idet man gik ud fra, at disse til en vis Højhed hævede Elever ikke vilde organisere sig, og denne Anskuelse har ogsaa i det store og hele holdt Stik, det er kun meget faa Landvæsenselever, som tilhører vor Organisation.

Naar det nu var saaledes, at Landvæsenseleven virkelig lærte og blev dygtiggjort i Landbruget, og at der virkelig var Trang til alle disse Lærlinge i Faget, saa var alt jo i sin gode Orden, men saaledes ser det jo slet ikke ud, der er i Forvejen alt for mange, som har lært Landbruget, og det er jo ikke som før i Tiden at en Landvæsenselev blev oplært til Forvalter eller selvstændig Jordbruger, den Gang blev Eleven jo ogsaa undervist i teoretisk Landbrug sammen med det praktiske; han havde Aftentimerne besat med Læsning og Bogføring, og for at lære Landbruget alsidigt, maatte han fordele sin Læretid paa forskellige Egne i Landet.

Nu er det jo ganske almindeligt, at Eleverne bliver paa de samme Gaarde i en Aarrække; de lærer intet ud over almindeligt dagligt Arbejde og tjener altsaa som almindelig Tyende, men faar som oftest mindre Løn, og efter endt Læretid staar Eleven altsaa som almindelig Landarbejder, thi kun et meget ringe Antal har Midler til at blive selvstændige Jordbrugere, ja, han er endda daarligere stillet, end hvis han havde tjent sin Tid som Tjenestekarl; thi, paavirket som han er af den finere Titel til at »føle« sig hævet over den almindelige Arbejderstand, forstaar han ikke at føre sig og hævde sin Position paa de store Arbejdspladser, thi det er jo ikke nok, at man er en dygtig Arbejder, det er ligesaa vigtigt at være socialt og kulturelt oplyst som Arbejder, og disse Oplysninger erholder man ikke hos Godsejere og Storagrarer; der lærer man tværtimod Arbejderhad, og dette læres i Særdeleshed, naar man som Landvæsenselev faar Lejlighed til at gnubbe og gnide sig op ad sin Arbejdsgiver.

Nu er der naturligvis det at indvende, at naar Efterspørgselen kun gælder Elever, saa maa man finde sig i at lade sig antage som saadan, og dette er naturligvis rigtigt, men Opgaven med disse Linier er heller ikke at forklejne Eleverne. Lad os bare vedblive med at bære Titelen, lad os bare vedblive med at gaa fint klædt under Arbejdet og lad os tage alle Muligheder for at udnytte de Fremskridt, som tilbydes os, men lad os samtidig huske, at vore Arbejdsgivere har indordnet dette Snobberi for selv at tage Indtægt deraf, nemlig ved at forringe Lønnen og indføre Arbejdsvilkaar, som passer i deres Kram. Der vil naturligvis til den kommende Skiftedag,ligesom tidligere blive udbudt mange Elevpladser, og de vil selvfølgelig ogsaa blive besat af de unge Mennesker. Det er derfor paa Tide, at vore Agitatorer og organiserede Kammerater blandt Tjenestekarlene søger at gøre disse unge Mennesker begribeligt, at hvis de vil hævde deres Ret, hvis de vil have Løn- og Arbejdsvilkaar forbedret, da maa de i Tide tilslutte sig vor Organisation, thi den Dag vil uvægerligt komme, da de ikke længere kan være Lærlinge, men da de som Familieforsørgere skal sætte Foden under eget Bord, og da har det noget at betyde, at man har Føling med sine retmæssige Klassefæller, at man tilhører en Organisation, som har Agt og Magt til at kræve Hensyn til sine Medlemmer og at man tillige har, gennem Arbejdsløshedskassen, sikret sig en Hjælp, som er af uvurderlig Nytte, ifald man skulde komme til at indtræde i de Arbejdsløses store Armé, hvilket der jo er al mulig Udsigt til, saa længe som Landbruget kun har Brug for ugift Arbejdskraft.

Axel Andersen.

I vanskelige økonomiske Tider

er det kun yderst sjældent, at man alene ved sit Arbejde er i Stand til at samle sig den Formue, som vi alle stræber efter. Man har derfor indrettet Lotterier, der giver den Chance, man i Reglen ikke kan opnaa paa anden Maade. Det gælder derfor om at finde det rette Lotteri.

Det danske Kolonial (Klasse) Lotteri

byder paa følgende særlige Fordele: **Den danske Stat garanterer for Gevinstkapitalen. — Trækningen foregaar under Statens Kontrol.**

Omtrent hvert andet Nummer udkommer med Gevinst.

Lotteriet har kun 50 000 Numre,

men 21 175 Gevinster, 8 Præmier

til et sammenlagt Beløb af

3 Millioner 726 Tusinde Kroner.

Det ringe Antal Lodder bevirker, at Udsigten til at vinde er betydelig større end i andre Lotterier.

Alle Gevinster udbetales i kontante Penge uden nogen Afkortning.

Det 45. Lotteri begynder 13. Novbr. 1928.

Lodsedler faas hos:

Kollektør, Hr. **Jens Olsen.** Houmeden 8. Randers.

Hirts Kollektion. Aalborg.

Kollektør, Hr. **R. Madsen.** Slagelse.

Kollektør, Hr. **A. C. Jensen.** Havnegade 15. Veile.

Kollektrice, Fru **C. Hiarbæk.** Odense.

Kollektør, Hr. **M. M. Andersen.** Esbjerg.

Kollektør, Hr. **St. Jensen.** Thonbogade 17. Horsens.

Kollektør, Hr. **Bauditz.** Svendborg.

Kollektør, Hr. **E. Sperling.** Meilgade 97. Aarhus.

Kollektrice, Fru **H. Hansen.** Rønne.

A. Svendsen. Skanderborg Amtstid.. Skanderborg.

Kollektrice, Fru **I. Lemming Mortensen.** Villa »Takken«. Viborg.

samt i Kollektionen ved Hovedkontoret: Amagertorv 11, København.

Klip ud!

De bedes sende omgaaende mod Efterkrav til forestaaende Trækning.

1/8 Original-lod pr. S. 3 Kr.	Nr.	og	Nr.	og	Nr.	
1/4 Original-lod pr. S. 6 Kr.	Nr.	og	Nr.	og	Nr.	

Bedes skrevet tydeligt.

Navn .....

Stilling .....

Adresse .....

Klip ud!

Da Folkene fik Føde fra Svinetønden.

I den gamle Bibelbog findes en Beretning om, hvorledes det gaar Arbejdere, som bryder ud af deres Organisation. Det er Fortællingen om »Den fortabte Søn«, jeg tænker paa. Her — som overalt i Bibelen — benytter man Billedsprog og Lignelser, naar man vil fortælle om Forholdene i Virkelighedens Verden. Den unge Mand, man i denne Fortælling hører om, mente ikke, han længere behøvede Hjemmets — d. v. s. Samfundets, Organisationens Beskyttelse; han mente, han paa egen Haand kunde »klare sig selv«, ligesom saa mange unge Mænd i vore Dage mener, de sagtens kan staa ene, udenfor Organisation, Fællesskab og Samvirke med andre. Læserne vil huske, hvor ynkeligt det gik ham. Han maatte døje Besværligheder af enhver Art — og sluttelig kom han saa langt ned, at han maatte *æde med Svinene!*

Saaledes gik det denne unge Mand, der vilde prøve paa at »klare sig selv«, at staa ene, og her er stor Lærdom at hente for store Dele af vor Tids Ungdom, der ogsaa mener, at den let kan klare sig udenfor Fællesskab af Samvirke med andre.

Nogle vil maaske sige, at det kun var i gamle Dage i Østerland, at sligt kunde hænde, men dette er en Fejltagelse; noget lignende er i 1928 hændet to unge, uorganiserede Tjenestekarle her i Pinstrups og Madsen-Mygdals Fædreland: gamle Danmark!

Jeg maa dog tilstaa, at noget saadant *endnu* ikke hører til dagligdags Begivenheder. I de 30 Aar jeg har virket paa Landet — dels som Arbejder og dels som Agitator — har jeg ikke haft Lejlighed til at beskæftige mig med en saa utrolig Historie, som her skal berettes om.

De to Tjenestekarle havde faaet Plads hos Brødrene Knudsen, »Aalsbolund« pr. Gelsted paa Vestfyn. De to Brødre var ikke hverken Fortidslevninger eller Hjemmefødninger. De er begge unge og ugifte, Sønner af en Gaardejer i Grindløse ved Bogense. Saa langt var de fremme i Udvikling, at de havde været Forvaltere paa Sjælland.

Folkene hos det nævnte Broderpar fik aldrig Øl. En Dag de sad ved Bordet, forlangte de noget at drikke, og den ene af Brødrene sagde da til en af Pigerne, om hun ikke havde noget Kærnemælk, hvortil hun svarede: »Nej, det har jeg slaaet op i Karret.« »Naa, det har du,« sagde Bonden, »men *kom kun med noget af det*«. Og det gjorde hun. Folkene fik saa noget Kærnemælk af et ubehageligt og en slem sur Smag. Det samme gentog sig om Aftenen, men da var »Mælken« endnu mere utiltalende, fyldt som den var med nogle modbydelige gule Klumper. Der blev gjort Ophævelse herover til den nævnte Pige, men hun gav det Svar: »Det kan ikke være bedre, naar jeg skal hente det et saadant Sted!«

Først da blev Karlene mistænksomme, og de gav sig til at undersøge, hvad det var for et Kar, det havde været »slaaet op« i. Deres Undersøgelse resulterede i den Opdagelse, at »*Karret« der var Tale om, var Svinetønden,* der henstod i Stalden bagved Køerne og foran Svinenes Baase. Denne Svinetønde var, lig andre af den Art, fyldt med et tykt Lag gult Slim op ad Siderne. Fluerne sværmede lystig om og i Tønden, og paa Kanten af den sad Katten og gjorde Toilette — forrettede det, man kalder »Kattevask«.

Efter dette gjorde Karlene sig klar til Afrejse. De havde faaet nok af den Svinetønde. De ønskede ikke mere — de havde faaet mere end nok, alt for meget! Dertil kom, de var Dyrevenner. De kunde ikke nænne at æde fra Svinene.

Naturligvis ønskede de to Karle ikke at forlade Pladsen uden at faa Lønnen udbetalt, og deres Arbejde med at faa den Sag i Orden giver ogsaa et godt Billede af Forholdene og Tankegangen hos Overklassen paa Landet i vor moderne, oplyste Tid.

Det første, de gjorde, var at henvende sig til den stedlige Sundhedskommission. De havde hørt om Slagtere, der solgte 2. Klasses Kød og som var bleven straffede af den Grund. De mente saa, at en Bonde, der hentede Føde til Folkene direkte i Svinetønden, vilde blive indklaget for Ribe Ret, men de to Anklagere maatte tænke om igen; thi Sundhedskommissionen ønskede skam ikke at gøre noget ved den Sag. Den har vel ment, at naar Føden var god nok til Svinene, var den naturligvis ogsaa god nok til nogle Tjenestefolk. Dermed maatte de to Karle gaa med uforrettet Sag.

Da Karlene kom hjem, blev den ene af dem bortvist af Pladsen. Han havde forbrudt sin Ret ved at forlade Gaarden »i egne Anliggender« — og nu skulde han ud uden Løn. Dette nægtede Karlen dog, men Bonden vidste godt Raad her: Han ringede efter Politiassistenten, der kom til Stede saa hurtigt, at man maatte mene, der var begaaet en svær Forbrydelse.Karlen fik saa af denne høje Herre, Retfærdighedens Vogter, at vide, at han maatte forlade Gaarden. »Ja, men hvis jeg nu ikke gør det, før jeg har faaet min Løn,« sagde Karlen, »hvad sker der saa?« »Saa vanker der flade Lussinger,« lød Svaret.

Saa maatte Karlen stige ind i Politibilen og nu gik Turen fra Aalsbo op til den store Landevej. Her — 3 Mil fra Odense og 3 Mil fra Middelfart — blev han uden at have en Øre paa Lommen sat ud af Bilen. Om han nu vilde tigge eller stjæle for at faa Føden til han kom frem til mildere Egne, dette maatte han altsaa selv om — altsammen fordi han ikke vilde æde Indholdet af en stinkende Svinetønde.

Politiassistenten kunde ikke faa i sit Hoved, at Karlen vilde lave al det Vrøvl for en saadan Bagatel!!

Den anden Karl fik mærkelig nok Lov at blive paa Gaarden, trods det, han heller ikke fortsat agtede at æde med Svinene. Han søgte straks Tyendenævnet i Rørup, da han ikke mente, han maatte forlade Gaarden, før Sagen var prøvet her — en Misforstaaelse naturligvis. Formanden, den saakaldte »Tyenderepræsentant« i Nævnet, var en fin Fodermester paa Godset »Erholm« — en mærkelig Tyenderepræsentant! Da Sagen kom for hos Nævnet og Bonden havde tilstaaet, han havde ladet hente Føde til Folkene i Svinetønden, foreslog dette høje Nævn, der altsaa bestod af to Bønder og en Bondeven, at Karlen skulde lade Sagen falde, mod at Bonden gav en Undskyldning.

Altsaa: De to Bønder i Aalsbo, Sundhedsudvalget, Politiassistenten og Tyendenævnet mente, der ikke var saa stort at sige til, at Folkene fik Føde fra Svinetønden. Dette var »Bagateller«, der

Til CANADA og AMERIKA

Cunard Linien

(via England).

Verdens største og hurtigste Dampere.

Afrejse fra Esbjerg daglig (undtagen Søndag).

Ingen Pas-Visum til Canada.

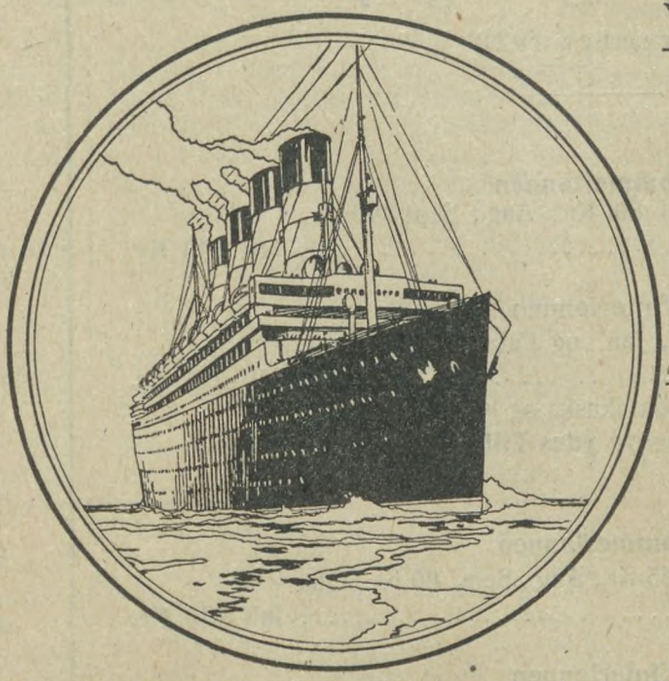

White Star Linien

(via England).

Nyeste og paalideligste Oplysninger om Canada.

Arbejde i Canada kan tilsikres paa Landet samt for unge Piger ved Husgerning.

Vore Canada-Dampere gaar helt op til Quebec.

Rejsehaandbog og Vejledning for Rejsen erholdes af Liniernes Generalagent;

C. MOGENSEN - NYHAVN 1 - KØBENHAVN K.

eller de befuldmægtigede Agenter i Provinsen. **BILLIGSTE BILLETTER TIL AUSTRALIEN OG SYDAMERIKA**

skulde fejes til Side med en luftig Undskyldning — og i Mangel deraf »flade Lussinger«!

Det lykkedes den ene Karl at faa sin Sag for Retten, hvor de to Bønder paany tilstod, de havde ladet Folkene æde med Svinene. Karlen fik da straks tilkendt alt, hvad han krævede: 150 Kr. og Omkostningerne. Dommeren her var paa sin Plads. Det var velgørende endelig at træffe en Repræsentant for Autoriteterne, som kunde ledes ved det Svineri, han her hørte om, og som helt og fuldt gav Karlen Ret.

Den anden Karl har endnu ikke haft Raad til at faa sin Sag frem for Retten, hvad der jo vilde have været den letteste Sag, hvis han endnu havde tilhørt sin Organisation. Han har i Sandhed faaet at føle, *hvor umuligt* det er at prøve paa at »staa ene« og at »klare sig selv« uden for sin Organisation —og *hvor dyrt* det er, at være Tilhænger af en slig Anskuelse. Han vil snart finde ud af, at hans Plads er i Rækkerne — og naar alle andre Karle og Arbejdere paa Landet bliver lige saa kloge, saa vil den Tid være forbi, da nogen Arbejdsgiver prøver paa at lade Folk og Svin æde af samme Tønde!

— — —

Denne modbydelige Svinetønde-Historie giver et godt Indblik i de Forhold, som Landarbejderne maa leve under i disse Tider, medens Arbejderfjenderne Madsen-Mygdal og Pinstrup regerer. Der er jo ingen Tvivl om, at giftige Angreb paa selv de fattigste Arbejdere daglig virker paa Arbejdsgivernes Sjæl og Sind. Deres Parole om, at man overalt skal søge at sætte Foden paa Arbejdernes Nakke, følges til Punkt og Prikke af deres Venner — og maaske særlig paa Landet. Og at man søger at faa Arbejderne saa langt ud i Fattigdom og ned i Elendighed, at de sluttelig skal æde Svineføde — lig »Den fortabte Søn« —, er jo ganske efter Mygdal—Pinstrup-Parolen og i Overensstemmelse med deres »Aand«.

Den her omtalte Affære er et godt Bevis for den Ringeagt, man af de forenede Arbejderhadere efterhaanden har opfanatiseret visse Arbejdsgivere til at vise hæderlige, danske Arbejdere. Men godt er det, man nu har *en vel udbredt Arbejderpresse;* der kan afsløre slige Forhold, og vel er det, man ligeledes har *stærke faglige og politiske Organisationer,* der kan staa som Værn om Arbejdernes Rettigheder — trods alle Kolindsund-Domme og Tugthuslove. Svinetønde-Skandalen i Aalsbo er et godt Bevis for, hvad der kan vente Arbejderne den Dag, de stod vaaben- og værgeløse.

Carl Westergaard.

Ugens Hændelser.

Det norske Arbejderparti har ved de nys afholdte Kommunevalg haft en rivende Fremgang. Partiet har erobret Flertallet i 44 Kommuner og i øvrige Kommuner har Partiet haft en mægtig Stemmefremgang.

I Åker, Oslos Nabokommune, har Partiet erobret 3 Mandater. Partiet raader nu over 29 Mandater mod Højres 31 Mandater. — Arbejderpartiets Stemmetal var 13,421, medens Højre kun mønstrede 13,261 Stemmer; men Valgreguladetrien bevirkede, at Højre alligevel fik Flertallet.

*

Den tidligere tyske socialdemokratiske Rigskansler Philip Scheidemann har ved et Møde i Byen Høschest am Main været Genstand for Attentat, under Mødet blev en Taaregasbombe kastet ind blandt Forsamlingen.

*

Den polske Tekstil- og Generalstrejke i Lodz har nu fundet sin Afslutning, idet Parterne er enedes om et Forlig.

*

I den forløbne Uge er Arbejdsløshedstallet steget med 1400, nemlig fra 36,273 til 37,673.

Landarbejderne har 1056 Arbejdsløse, hvilket er nogenlunde uforandret.

Forslag til Priskurant
for
Tjenestekarle og Daglejerkarle

November 1928.

For Karle over 20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 80 Kr., Aug., Sept. 90 Kr., Okt. 80 Kr. ..... **ialt 500 Kr.**

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 60 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 50 Kr., April 60 Kr. ..... **ialt 275 Kr.**

Til Forkarle, Staldkarle, Maskinkuske og Karle med særlig Uddannelse og særligt Ansvar **ydes Tillæg** efter Aftale.

For Karle fra 18—20 Aar:

Sommerlønnen

pr. Maaned: Maj, Juni og Juli 65 Kr., Aug., Sept. 80 Kr., Okt. 70 Kr. ..... **ialt 430 Kr.**

Vinterlønnen

pr. Maaned: Nov. 40 Kr., Dec., Jan. og Febr. 35 Kr., Marts 40 Kr., April 50 Kr. ..... **ialt 235 Kr.**

Daglejerkarle,

der faar Kost og Logi i Ugens 7 Dage, ydes følgende Dagløn:

Decbr., Jan. og Febr. ..... Kr. 2,50
Resten af Aaret ..... - 4,00
Høstarbejde samt Tærskning før 15. Novbr. ..... - 5,00

Arbejdstid:

1. April—1. Nov.: 10 Timer, 1. Nov.—15. Nov. 9 Timer, 15. Nov.—1. Dec.: 8½ Time, 1. Dec.—1. Marts: 8 Timer, 1. Marts—15. Marts: 9 Timer, 15. Marts—1. April: 9½ Time.

Overarbejdet

betales med 80 Øre pr. Time, Helligdagene med 1 Kr. Til Overarbejde hører dog ikke almindeligt Morgenarbejde i Stalden, ligesom faste Karle maa have Hjemmetur paa Omgang paa Helligdagene.

Karlekamrene

maa være efter Medhjælperlovens og Landsoverenskomstens Forskrifter. **Kosten** maa efter Medhjælperloven være sund, nærende, tilstrækkelig og afvekslende.

Roearbejdet

betales efter Landsoverenskomsten med Fradrag af den aftalte faste Løn. Betaling for Kost og Logi maa højst fastsættes til Kr. 1,55 pr. Dag.

Forkarle og ugifte Kreaturpasseres Løn

forhøjes efter Aftale i Forhold til Ansvar, Alder, Uddannelse, Koantal og Malkearbejde.

Iøvrigt gælder den mellem Landarbejderforbundet i Danmark og Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt eksisterende Overenskomst for nævnte Arbejdsforhold.

Skulder mod Skulder.

Naar spredte vi staar,
spredes Kræfterne med,
let er det at knuse
en enkelt Mand ned.

Let er det at knægte
den enkeltes Mod,
saa Tunghed og Tvivl
blir som Brod i hans Blod.

De Fattige var kun
en Slavernes Slægt,
bastet og bøjet
af Livsbyrdens Vægt.

Knuget og knækket
af Storbondeslæng,
Slaver, kun Slaver
ved Gaard og i Eng.

Trældyr med Hovedet
bøjet mod Jord —
men da lød nye
forjættende Ord:

Slut Jer dog sammen
— en Mand er svag —
tusinde Mænd
om en Fane, en Sag,

dèt giver Styrke,
Sundhed og Salt,
dèt giver Muskler,
dèt giver Kraft.

— — —

Løfte i Flok,
dèt giver Værd,
Enighed er
som et blankslebet Sværd.

Aldrig vil Fattigfolk
Sejrene naa,
hvis det ej enigt
Slagene slaa.

Skulder mod Skulder
vil vi da staa,
sejre skal Sol
over Skyggerne graa.

O. H.

Kontrakterne og Landarbejdernes Rettigheder

Ved et fast Arbejdsforholds Indgaaelse for Daglejere og Tjenestekarle maa der finde en Affattelse Sted om Vilkaarene: Lønnen, Arbejdstiden, Boligen eller Karlekamret, Søndagsfrihed, Overarbejdsbetaling og mange andre Ting.

Saadanne Aftaler er af særlig stor Betydning for Arbejdere, der fæstes til Landmænd, som ikke er de gældende Overenskomster underkastet, thi i Overenskomsten er paa Forhaand truffet en Generalaftale om Arbejdsforholdets almindelige og vigtigste Spørgsmaal. Hvor disse Overenskomster ikke er gældende, opsættes Arbejdsvilkaarene i Reglen i en Kontrakt eller Slutseddel.

Man kan ogsaa gøre Overenskomsterne gældende for Arbejdsforholdet ved i Kontrakten at skrive, at Arbejdsforholdet er indgaaet paa Grundlag af de mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningerne gældende Overenskomster; dette er saaledes Tilfældet for de af Landarbejderforbundet godkendte Kontrakter.

Men altsaa Kontrakten eller Slutsedlen er særlig for de Arbejdere, der antages til uorganiserede Arbejdsgivere et saare vigtigt og for Arbejdernes Pligter og Rettigheder grundlæggende Dokument.

Hvem skriver nu dette vigtige Dokument, som fordeler Arbejder- og Arbejdsgiver-Rettigheder mellem Parterne.

Ja, Kontrakterne skrives i Reglen af Arbejdsgiverne og forelægges Arbejderne til Underskrift, og Slutsedlerne skrives af Fæstemanden.

Arbejdsvilkaarene bliver da ogsaa derefter.

Bedre bliver det ikke ved, at Landarbejderne i Reglen mener sig bedst tjent med, at der staar saa lidt i Kontrakter og Slutsedler som muligt.

Dette er nemlig en forkert Opfattelse, som stammer fra, at det hidtil har været Arbejdsgiverne, der i mange og lange Kapitler i Kontrakten søgte at fratage Arbejderne de faa Rettigheder, som Lovgivningen maaske bød Arbejderne.

Hvad enten Kontrakter eller Slutsedler er lange eller korte, skal Arbejdsgiverne nok sørge for, saalænge de og Fæstemanden besørger Affattelsen, at faa indført de Bestemmelser, de dels skal indsætte og dels er interesseret i at faa med; men sæt nu, at Arbejderne ogsaa begyndte at snakke med om, hvad der skulde staa i Kontrakten, og forlangte visse Afsnit strøgne og andre indsat, eller tænk, om de nu selv mødte med en Kontrakt, som de forlangte underskrevet, før Arbejdsforholdet blev endelig aftalt, de har samme Ret dertil som Arbejdsgiverne, og de har hundrede Grunde til at gøre det.

Siden 1919 har Landarbejderforbundet haft saadanne udarbejdede Kontrakter, som det har anbefalet Landarbejderne at bruge fremfor Bøndernes dito og Fæstemandens Slutsedler, — Kontrakter, som sikrede Landarbejderne de overenskomstmæssige Rettigheder.

Desværre har Landarbejderne ikke gjort Brug heraf i den Udstrækning, de for deres egen Skyld burde. Denne Landarbejdernes Beskedenhed har da ogsaa ført med sig, at Arbejdsgiverne har begyndt at hente Kontrakterne fra før 1917 frem igen ofte i skærpet Skikkelse.

Dette er, i Virkeligheden Indledning til et nyt Arbejdsgiverdiktatur overfor Landarbejderne. Dette System maa Landarbejderne nu for Alvor tage Kampen op imod ved at møde frem med Landarbejderforbundets Kontrakter og kræve dem oprettede i Stedet for Arbejdsgivernes.

Landarbejderne maa først gøre sig klart, at den i Landet eksisterende Lovgivning kun i ringe Grad fastsætter Pligter og Rettigheder for Landbrugets Arbejdere. Den siger intet om Løn eller Arbejdstid, intet om Overarbejde eller Søndagsfrihed og overmaade lidt om Boligernes eller Værelsernes Indretning, det samme gælder Kosten og Behandlingen paa Arbejdspladsen. Er alle disse Ting ikke fastsat i Kontrakten, er det i allerstørste Udstrækning Arbejdsgiveren, der bestemmer, hvordan det skal være, og naar først Arbejderen er antaget, har han ellers at lyde Arbejdsgiveren. Saadan er Retstilstanden, hvor intet andet er vedtaget mellem Parterne eller fastsat af Parternes eventuelle Organisationer ved Overenskomsterne.

Derfor er Kontrakt og Slutseddel for Arbejderen et saa vigtigt Dokument. Det er slet ikke nok, at deri er nævnt Arbejdsforholdets Varighed og Lønnens Størrelse, thi er andet ikke fastsat, bestemmer Arbejdsgiveren i Hovedsagen Resten, dersom han da ikke er Overenskomsten underkastet.

Her er vi netop ved det springende Punkt. Kontrakt og Slutseddel kan godt være kort affattet og dog give ret detaillerede Regler for Arbejdsforholdet, naar det blot er fastslaaet i Kontrakten, at Arbejdsforholdet er underkastet de mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningerne gældende Overenskomster.

Men ogsaa her skal man være forsigtig. Nogle Arbejdsgivere har i de senere Aar fundet paa at indflette disse Overenskomster i Kontrakten paa en saadan Maade, at det overfladisk ser ud, som om man ved Kontrakten er Overenskomsten underkastet, senere viser det sig, at det kun er Daglønnen og endda kun delvis, der skal være efter Overenskomsten, medens Arbejdsgiveren iøvrigt har forbeholdt sig sin Ret til efter eget Tykke at disponere over Arbejderne.

Landarbejderforbundets Kontrakter.

I de af Landarbejderforbundet udarbejdede Kontrakter og ligeledes i de med Arbejdsgiverforeningerne godkendte Kontrakter staar som første og som den for Arbejdsforholdet grundlæggende Bestemmelse:

Paa Grundlag af de mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet til enhver Tid gældende Overenskomster antager undertegnede herved medundertegnede ....

Hermed er Overenskomsten gjort til det retslige og praktiske Dokument i det mellem Underskriverne etablerede Arbejdsforhold, som begge Parter derefter i enhver Henseende har at respektere. Her er ingen Misforstaaelser og ingen Arbejdsgiverkneb mulige, her er Overenskomsten gældende.

Enhver Arbejdsgiver, som har underskrevet en saadan Kontrakt, er, hvad enten han er Medlem af Arbejdsgiverforeningen eller ej, Overenskomsten underkastet i Forhold til den paagældnede Arbejder, og Arbejderne har sikret sig Overenskomstens Rettigheder og Beskyttelse, saa længe dette Arbejdsforhold varer.

I det følgende optrykkes 2 af Landarbejderforbundets Kontrakter, nemlig en Tjenestehusmandskontrakt for gifte faste Landarbejdere, som faar Boligen som en Del af Lønnen, og en Tjenestekontrakt for Tjenestekarle.

Tilsvarende Kontrakter har vi for de andre Grupper af Landarbejdere, som antages paa Kontrakt. I disse

Fortsættes Side 9)

Tjenestehusmandskontrakt

for faste Landarbejdere, som faar Bolig for en Del af Lønnen.

§ 1.

Paa Grundlag af de mellem Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet i Danmark til enhver Tid gældende Overenskomster antager underskrevne .....
herved medunderskrevne .....
som fast Landbrugsarbejder fra den .....
Arbejderen er antaget som .....
Arbejdets Art.
paa .....
Arbejdsstedets (Gaardens) Navn.

§ 2.

I samme Maade som Arbejderen, saalænge Arbejdsforholdet vedvarer, er sikret Arbejde hver Søgnedag, er han ogsaa forpligtiget til at møde til Arbejdet. Lovligt Forfald skal snarest muligt anmeldes til Arbejdsgiveren.

§ 3.

Arbejderen har som en Del af sin Løn faaet anvist vederlagsfri Bolig, der ved Modtagelsen skal være i god og forsvarlig Stand eller senest 4 Uger efter Indflytningen være istandsat indvendig og udvendig paa Arbejdsgiverens Bekostning. Arbejderen er forpligtiget til at vedligeholde Boligen forsvarligt indvendigt, derunder renholde Kakkelovne og Komfur og sørge for Indsættelse af de Vinduesruder han eller hans Familie slaar itu. Den udvendige Vedligeholdelse samt Bekostning ved den Værdiforringelse, der foraarsages ved alm. forsvarlig Brug, paahviler Arbejdsgiveren. Iøvrigt skal Boligen være saaledes som fastsat i de under § 1 nævnte Overenskomster.

§ 4.

Parterne vedtager herved udtrykkelig i Overensstemmelse med Loven af 23. Maj 1902, at den i Forbindelse med Arbejdsforholdet overdragne Bolig med Have, naar Arbejdsforholdet lovligt ophører, skal fraflyttes samtidig med Arbejdsforholdets Ophør. Kommer Arbejderen af sin Plads i Utide, tilstaaes der ham mindst 4 Ugers Frist til at ryddeliggøre Boligen og søge andet Husly. Mindst samme Frist tilkommer, naar Tjenestehusmanden dør, hans efterladte Familie.

§ 5.

I Tilfælde af at der mellem de i § 1 nævnte Organisationer for en kortere Tidsperiode ingen Overenskomst findes for tilsvarende Arbejde, vil de mellem disse Organisationer sidst udløbne Overenskomster være gældende indtil videre, idet Arbejdsforholdet for denne Tidsperiode dog vil være at ændre efter de for dette Forhold i de nye Overenskomster fastsatte Bestemmelser. Foreligger der ikke i Løbet af mindst 2 Maaneder saadanne Overenskomster mellem de nævnte Organisationer, vil hver af denne Kontrakts Parthavere være berettigede til at kræve optaget Forhandlinger om Arbejdsforholdet i den øvrige Tid af Kontraktperioden.

§ 6.

Arbejdsforholdet vedvarer til den Dag, hvortil det med mindst 3 Maaneders Varsel bringes til Ophør ved Opsigelse af en af Parterne .....
....., den ..... 192 .

.....
Som Arbejdsgiver.

.....
Som Arbejder.

Kontrakten udfærdiges i mindst 2 Eksemplarer, saaledes at hver af Parterne faar et Eksemplar.

Tjenestekontrakt

angaaende Antagelse af Tjenestekarle.

§ 1.

Paa Grundlag af de mellem Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet i Danmark til enhver Tid gældende Overenskomster antager undertegnede .....
herved medundertegnede .....
fra den .....
til som Tjenestekarl at .....
Arbejdets Art.
paa .....
Arbejdsstedets (Gaardens) Navn.

§ 2.

Det saaledes indgaaede Arbejdsforhold er i enhver Henseende underkastet Bestemmelserne i ovennævnte Organisationers Overenskomster, derunder ogsaa den deri fastsatte Arbejdstid.

§ 3.

Tjenestekarlen, der som en Del af sin Løn erholder Kost og Logi hos undertegnede Husbond, har Krav paa god, sund, nærende og tilstrækkelig Kost og paa et lyst, sundt og vel vedligeholdt Værelse, forsynet med Bræddegulv, en god Seng, Bord, Stole, og Vaskestel. Tjenestekarlen har endvidere Krav paa at erholde eget Sengested. Værelsets Rengøring og Vedligeholdelse samt Belysning paahviler Arbejdsgiveren. Forsaavidt Værelset ikke er opvarmet, skal Tjenestekarlen i den kolde Aarstid anvises et ordentligt opvarmet og oplyst Lokale i sin Fritid.

§ 4.

Foruden Kost og Logi erholder Tjenestekarlen for Arbejde indenfor den overenskomstmæssige Arbejdstid for Hverdagsarbejde mindst følgende Maanedslønninger:

For November	Kr.	For Februar	Kr.	For Maj	Kr.	For August	Kr.
„ December	„	„ Marts	„	„ Juni	„	„ September	„
„ Januar	„	„ April	„	„ Juli	„	„ Oktober	„

Lønnen maa dog i intet Tilfælde være mindre end den overenskomstmæssige Minimalløn for Tjenestekarle og skal være underkastet samme Forskydninger, som denne maatte gennemgaa.

For ovennævnte Lønninger er underskrevne Tjenestekarl forpligtiget til efter Tur hver Helligdag*) 2., 3., 4., Helligdag at blive paa Gaarden og udføre den Pasning af Kreaturer, som er nødvendig, og som han kan overkomme, herunder ogsaa .....
.....
.....
.....

Endvidere er han forpligtiget til i Reglen hver Helligdagsmorgen at udføre det daglige nødvendige Syslearbejde med sine Heste

*) Her maa anføres om Tjenestekarlen skal blive paa Gaarden og passe Kreaturer og Heste hver 2., 3., eller 4. Helligdag.

§ 5.

For Strigling og Fodring af Hestene udenfor den normale Arbejdstid har Parterne aftalt en Ekstrabetaling af ..... Kr. pr. Maaned.

§ 6.

I Tilfælde af at der mellem de i § 1 nævnte Organisationer for en kortere Tidsperiode ingen Overenskomst findes for tilsvarende Arbejde, vil de mellem disse Organisationer sidst udløbne Overenskomster være gældende indtil videre, idet Arbejdsforholdet for denne Tidsperiode dog vil være at ændre efter de for dette Forhold i de nye Overenskomster fastsatte Bestemmelser. Foreligger der ikke i Løbet af mindst 2 Maaneder saadanne Overenskomster mellem de nævnte Organisationer, vil hver af denne Kontrakts Parthavere være berettigede til at kræve optaget Forhandlinger om Arbejdsforholdet i den øvrige Tid af Kontraktperioden.

§ 7.

Arbejdsforholdet vedvarer til den Dag, hvortil det med mindst 3 Maaneders Varsel bringes til Ophør ved Opsigelse af en af Parterne.

....., den ..... 192 .

....

Som Arbejdsgiver. Som Arbejder.

Kontrakten udfærdiges i mindst 2 Eksemplarer, saaledes at hver af Parterne faar et Eksemplar.

(Fortsat fra Side 7).

Kontrakter staar, hvad der nødvendigvis skal staa, hverken mere eller mindre; hvordan Parterne iøvrigt har at forholde sig, giver Overenskomsten Besked om.

For Tjenestekarlene gælder det, at skal de have mere end Minimallønnen, hvad der er Regelen, saa skal Lønnens Størrelse fastsættes i § 4; er den ikke specificeret ud i Maanedslønninger, fordeles den efter samme Regler som Minimallønnen, og skal Tjenestekarlene udenfor den normale Arbejdstid passe Heste eller lignende, skal Tillægget herfor fastsættes i § 5.

Vi anbefaler Landarbejderne, Tjenestekarlene som de gifte Arbejdere, at gøre Brug af disse Kontrakter. De udleveres gratis fra Landarbejderforbundets Kontor.

Hvor saadanne Kontrakter er oprettede, er det ikke Arbejdsgiverdiktatur og Arbejdsgivervilkaarlighed, der hersker, nej, der siger Overenskomsten Besked. Der er givet Regler for Arbejdsforholdet, og der er tildelt Arbejderne Rettigheder og Beskyttelse i lige Maade med Pligter.

Landarbejderne hverken kan eller maa fortsat finde sig i, at de uorganiserede Arbejdsgivere og Fæstemanden skriver de Kontrakter, der repræsenterer eller rettere kuldkaster Arbejdernes vigtigste Interesser, nu maa det være Landarbejdernes Tur at møde frem med deres egne Kontrakter og kræve dem oprettede, og her staar vi overalt stærkt paa Kravet om, at Arbejdsforholdet skal etableres paa Grundlag af de gældende Overenskomster.

Oscar Levinsen.

Rettelse.

Ved en beklagelig Feiltagelse var der i Annoncen fra Merkurforlaget i sidste Nummer indløbet en Feil, idet den opgivne Pris Kr. 1.25 for Lærebøgerne i Tysk og Engelsk **ikke** var for dem begge, men **Kr. 1.25 pr. Bog.**

Godt for Bønder — endnu bedre for Arbejdere

Bønderne er alligevel noget for sig selv. I det af De samvirkende Landboforeninger udgivne »Vort Landbrug« finder vi en Artikel om erhvervs-økonomisk Landbrugspolitik, hvori det hedder:

»Hvem skulde vel varetage Landbrugets erhvervs-økonomiske Interesser, hvis Bønderne ikke gør det? Og det kan kun ske med fornøden Styrke gennem Landbrugets Organisationer; den enkelte Bonde formaar ikke at gøre sig gældende i dette Forhold, hvilket alene burde gøre det til en Pligt for enhver Landmand at være Medlem af en Landboforening eller Husmandsforening.«

Her indrømmes aabent og ærligt — eller rettere vel sagtens ved en Fortalelse —, at den enkelte Bonde intet formaar for at sikre sine erhvervs-økonomiske Interesser, det kan kun ske gennem Samarbejde mellem alle Bønder, altsaa ved Organisation, og det fremhæves, at det maa være enhver Landmands Pligt at være organiseret.

Det er imidlertid kun, naar det angaar Bønder, at Organisation efter Bladets Formening er nødvendig og berettiget. Thi den samme Artikel ender da med at skamrose og anbefale den paa Pinstrups jydske Delegeretmøde vedtagne Resolution, hvori Tugthusloven mod Arbejdernes Organisationer kræves gennemført. Men saadan er danske Bønder og danske Bondeskribenter nu en Gang. Formentlig er de født med det.

Vi kan iøvrigt saa udmærket tiltræde »Vort Landbrug«s Betragtninger angaaende Organisationens Nødvendighed, ja, vi finder endogsaa disse Bemærkinger saa træffende, at vi tillader os at gengive dem endnu en Gang — dog med en enkelt lille Ændring:

Hvem skulde vel varetage Landarbejdernes erhvervs-økonomiske Interesser, hvis Arbejderne ikke gør det? Og det kan kun ske med fornøden Styrke gennem Landarbejdernes Organisationer; den enkelte Arbejder formaar ikke at gøre sig gældende i dette Forhold, hvilket alene burde gøre det til en Pligt for enhver Landarbejder at være Medlem af Landarbejderforbundet.

Med »Vort Landbrug«s Tilladelse vil vi nemlig mene, at det, der er godt og uundværligt for Bønder i deres økonomiske Eksistenskamp, bliver endnu bedre og endnu uundværligere, naar det gælder Arbejdere, hvis hele økonomiske Rygstød er to bare Næver.

V. R.

Hvornaar

skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

Du skal indmelde dig straks for at gøre Organisationen stærk.

Et Karlekammer, som det ikke bør være.

Det gode Forhold.

»Det gode Forhold« mellem Husbond og Medhjælpere er Pinstrups Kæphest. Han forsømmer ingen Lejlighed til at advare mod de slemme Fagforeninger, der vil ødelægge det hidtil, aah, saa gode Forhold mellem Bønderne og Tjenestekarlene. Det var værd at vide, om Manden selv tror paa dette hykleriske Pjat. Hans Tilhørere ved jydske Landboforeningers Aarsmøder og andre Lejligheder, hvor han træner Kæphesten, gør det sikkert ikke. De véd jo godt, at det er flere Generationer siden, der var noget Kæresteri mellem Bønder og Tjenestekarle.

Og det er ikke Tjenestekarlenes eller Fagforeningernes Skyld. Havde der, den Gang da Bønderne selv hørte til den nederste Stand i Landet og i første Slægtled efter Bondefrigørelsen, end bestaaet en Følelse af Samhørighed, der betingede et vist Kammeratskab og godt Forhold i det daglige Arbejde, saa har Hovbøndernes Sønner og Sønnesønner forlængst glemt denne Samhørighed med Nutidens Underklasse, og har ødelagt det gode Forhold Aartier før der overhovedet opstod Fagforeninger blandt Landarbejdere og Tjenestekarle. Ja, man kan med fuld Ret sige, at det netop er denne bevidste Ødelæggelse fra Bøndernes Side af Forholdet til deres Arbejdere, der har betinget Landarbejderforbundets Eksistens.

Det gode Pinstrup'ske Forhold gav sig jo et typisk Udslag i ældre Tiders Staldkamre. Medens Bonden og hans Familie hyggede sig i nyopbyggede, lune Stuehuse, blev Tjenestefolkene ladet tilbage i Staldlængerne. I allerbogstaveligste Forstand. Gaardmandssønner og -døtre var forlængst blevet for fine til at omgaas Tjenestefolk udenfor Arbejdet; skete det endelig, var det kun med en saarende Nedladenhed, der ingenlunde kunde dække over det gode Forholds Brist. Det var Arbejdernes Organisationer, de politiske som de faglige, der tog sig for at flytte ogsaa Tjenestefolkene ud af Staldlængerne og det baade i bogstavelig og overført Betydning. Det længst mulige stred Bøndernes Parti imod Arbejderpartiets Krav om, at voksne Tjenestefolk skulde have samme politiske Rettigheder som andre Mennesker. Det er kun en god halv Snes Aar siden, at Tjenestefolk fik Valgret, og de havde vel næppe haft det i Dag, dersom der ikke gennem Arbejderorganisationerne var presset saa kraftigt paa, som Tilfældet var.

Godvillig fik Arbejderne nemlig aldrig noget af Bønderne.

Det samme gælder Medhjælperloven af 1921. Først da Bondevenstre ikke længere kunde modsætte sig en Revision af Tyendeloven af 1854, fik vi ændrede Bestemmelser angaaende Medhjælpernes Værelser, Kost og øvrige Rettigheder i Forholdet til Arbejdsgiverne. Medhjælperloven af 1921 har visselig adskillige Brist, men sikrer dog Medhjælperne visse Rettigheder med Hensyn til det anviste Værelse, den ydede Kost osv. Egentlig taler det jo ikke til Ros for Pinstrup-Kulturen, at det skal være nødvendigt ved Lov at fastsaa, at man ikke maa indlogere sine Tjenestefolk i Stalden, at ogsaa en Tjenestekarl har Krav paa at faa rene Lagener mindst en Gang om Maaneden og skal have sin egen Seng. Hvis der havde været den mindste Realitet i Pinstrups Tale om det gode Forhold, saa havde Medhjælperloven simpelthen været unødvendig. Saa havde Bonden af egen Drift ydet sine Medarbejdere endog betydelig bedre Vilkaar end fastsat i Loven.

Lad os derfor være fri for det Pinstrup'ske Hykleri. Det gode Forhold har Bønderne ødelagt længe før Fagforeningernes Opstaaen, og det kan kun genoprettes ved, at Arbejderne gennem sine Organisationer hæver sig til Bondens Ligemand og staa som ligeberettiget Part med ham i alle Forhold Arbejdet vedrørende. Da faar Bonden Respekt for sine Arbejdere, og saa er Betingelserne for et godt Forhold igen til Stede.

Det viser sig da ogsaa, at i de Egne af Landet, hvor saavel Arbejdsgivere som Arbejdere næsten alle er organiserede, er det personlige Forhold mellem Husbond og Medhjælpere ingenlunde daarligere, snarere bedre end paa uorganiserede Egne. Begge Parter har i Overenskomsten en Rettesnor, der paa Forhaand udelukker mange af Hverdagens Smaaskærmydsler, og den Omstændighed, at den organiserede Arbejder ikke er et retsløst og ubeskyttet Individ, som man ustraffet kan behandle efter Forgodtbefindende, sikrer ham fra Arbejdsgiverens Side den Agtelse og Respekt, som er gensidig nødvendig for et godt Forholds Bestaaen.

Naar Pinstrup siger noget andet, taler han enten om Ting, han ikke kender, eller han lyver positivt, som han gjorde og stadig gør i Kolindsundsagen.

V. R.

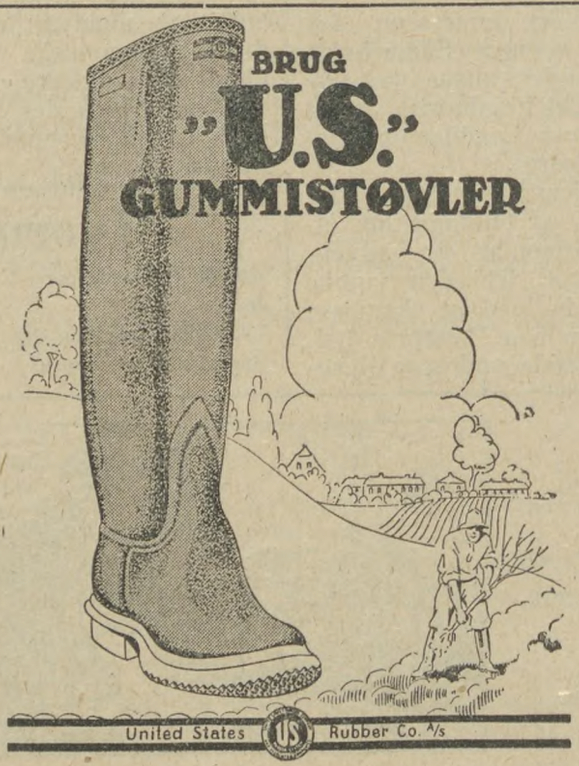

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene,
Brochurer og Billetter
faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Ind i Rækkerne!

Ogsaa i Vinter kan der ydes Hjælp til de Tjenestekarle, der bliver arbejdsløse.

For 10—11 Aar siden var Stillingen for de unge Tjenestekarle ligesom nu. Ogsaa da var der mange Karle, der ikke kunde finde Arbejde, selv om de tilbød at gaa for en nok saa lav Løn. Men midt i Elendigheden var der den Gang det Lyspunkt, at man straks kunde yde Arbejdsløshedsunderstøttelse til de Karle, der indmeldte sig i Landarbejderforbundet og dets Arbejdsløshedskasse — og dette var et Gode, som mange Karle da benyttede sig af for ikke at trave paa Landevejene som Betlere eller for ikke at falde deres gamle — ofte fattige — Forældre til Byrde.

Saaledes er det ikke mere. Nu kræver Loven, man skal have været Medlem et Aar, før man kan hæve Understøttelse, hvis man bliver arbejdsløs — hvad der vel ikke kan siges saa meget til, da man jo i alle Livets Forhold maa *yde*, før man kan *nyde*. Man kan jo heller ikke vente med at indmelde sig i en Sygekase til man bliver syg; ogsaa her maa man i nogen Tid yde, før man kan nyde.

Men selv om Loven saaledes er forandret i de sidste 10 Aar, saa er der dog Mulighed for *allerede* i Vinter at hjælpe de Tjenestekarle, som i disse Dage indmelder sig i Landarbejderforbundet og dets Arbejdsløshedskasse, hvis de ikke i Løbet af November-Dagene kan skaffe sig Arbejde. Dette samme gælder ogsaa de unge Roekarle, naar deres Arbejde høfer op og intet andet kan opdrives.

Den Hjælp, der saaledes allerede i Vinter kan ydes nye Medlemmer, der intet Arbejde kan finde, bestaar i *Understøttelse fra Arbejdsløshedsfonden til et Højskoleophold.* Dette aabner Arbejdsløshedslovens § 31 Adgang til. Sidste Vinter var der over 1000 unge arbejdsløse Mænd fra Land og By, som benyttede sig heraf, og dette var de overmaade glade ved; det var noget andet end at drive rundt paa Landevejene uden Udsigt til andet end Sult og Kulde.

Der er heldigvis mange gode Højskoler, der er villige til at modtage de unge arbejdsløse Tjenestekarle og yde disse Ophold: Bolig, Føde, Lys, Varme og Undervisning for den Understøttelse, der i Reglen bevilges saadanne nye Medlemmer. Lidt Lommepenge skal der dog til, men de fleste har jo ogsaa gerne en lille Rest tilbage af Fortjenesten ved Sommer- og Efterarsarbejdet, og et saadant lille Beløb kan med største Fordel benyttes under et saadant 3, 4 eller 5 Maaneders Højskoleophold.

Hos alle Landarbejderforbundets Afdelingsformænd kan der faas Skema til Ansøgning om et Højskoleophold. Disse arbejdsløse Ansøgere skal straks tilmeldes et Anvisningskontor, ligesom de skal have en Attest fra deres sidste Arbejdsgiver, der siger, at der hos ham ikke var mere Arbejde — med andre Ord: Ansøgerne skal være bleven arbejdsløse af lovlig Aarsag: Tjenestens Udløb eller Arbejdets Ophør.

De ugifte Arbejdere, der i længere Tid har været Medlemmer af deres Organisation, kan faa Understøttelse fra Arbejdsløshedsfonden til Højskoleophold i Vinter. Paa den Maade kan de spare deres Arbejdsløshedsunderstøttelse til en anden Gang, hvad der jo er en meget stor Fordel for de paagældende.

Det vilde være baade Synd og Skam, om store Skarer af unge arbejdsløse Landarbejdere i Vinter skulde komme til at lide Sult og Kulde. Dette behøves heller ikke, naar man vil benytte vor sociale Lovgivning — og da særlig Arbejdsløshedslovens § 31 og den Hjælp, der herefter kan ydes af Arbejdsløshedsfonden til et Ophold paa en af de gode og humane Højskoler, der med Glæde yder de unge arbejdsløse en god Haandsrækning, hvad enten de kort eller længe har været Medlem af deres Arbejdsløshedskasse.

Derfor: ind i Rækkerne! Bliv Medlem snarest. *Har Du Arbejde* nu, vil Organisationen søge at skaffe dig bedre Kaar og lige Ret med andre — og *bliver Du arbejdsløs,* vil Organisationen skaffe dig Understøttelse eller Hjælp til et godt Ophold paa en god Højskole. Der er Haab for alle!

Kundskab er Magt!

Tilegnet de unge Mænd, der i Vinter tager paa Højskole:

Der slider den Haandværker Dagen lang,
og vægtig den Jernhammer falder.
Han kender vel næppe det Jern-Erts engang
og Metallet fra andre Metaller.

Der skygges for Drengen, for Karl og for Mand,
for Pige og fuldmoden Kvinde,
de staar i det brogede Vidunderland
og vandrer dér som i Blinde.

Bindet fra Øiet! og fremad ved Fod
at følge den fortnende Brise
og knuge i Favnen en Fane saa god
med »Kundskab er Magt« til Devise.

Den løber, den løber, den hastende Tid,
og kaster de svage til Siden —,
men hvo, som vil staa i den standende Strid,
maa se til, at han følger med Tiden.

Maa bryde med Fordommes hildende Baand,
med Fordummelsens stavnsbundne Breve —
maa skærpe sit Syn og berige sin Aand;
da faar han først Mod paa at leve!

Da styrter vor Kasteaands Bolværker ned,
da mødes vi, Lige med Lige,
og bygger en Bro fra Vankundigheds Bred
mod Oplysningens Tusindaars-Rige!

Holger Drachmann.

Hvorfor?

Hvorfor skal du indmelde dig i Landarbejderforbundet?

For din egen Skyld!

For at sikre dig Medbestemmelsesret over dine Lønninger og Arbejdsvilkaar, for at værne dit Hjem mod Fattigdom og din Hustru og dine Børn mod Sult og Nød, for at sikre dig Arbejdsløshedsunderstøttelse, dersom du om Vinteren kan risikere at miste dit Arbejde, for at du ikke skal risikere, at Arbejdsgiverne bliver de stærke og gennemfører Nedsættelser af Landarbejdernes Lønninger; for at højne Vilkaarene for dig selv og din Klasse og for igennem en Højnelse af Lønnen og Forbedring af Arbejdsvilkaarene ved Landbruget at skaffe dine Børn en bedre Fremtid.

Skovarbejderkonflikten.

Konflikten er varslet til Ikrafttræden Onsdag den 31. Oktbr. om Aftenen. Forhandlingerne paabegyndes Torsdag den 25. Oktober.

Tirsdag den 23. Oktober har Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet fremsendt deres andet Varsel i Skovarbejderkonflikten og fastsat Konfliktens Ikrafttræden til Onsdag den 31. Oktober om Aftenen ved normal Arbejdstids Ophør, alt naturligvis forudsat, at der ikke forinden er opnaaet en for Arbejderorganisationerne acceptabel Ordning paa Skovarbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar.

Konflikterne omfatter efter Varslerne:

1) samtlige hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt ved Skovbruget beskæftigede Arbejdere,
2) samtlige Arbejdsmænd paa Saftstationerne og Sukkerfabrikkerne paa Sjælland, Møn og Lolland-Falster.
3) De ved Sukkerroearbejdet: Optagning, Afskæring, Oppløjning, Læsning, Kørsel, Nedkuling og enhver anden Behandling af Sukkerroer, Sukkerroeaffald og Sukkerroeblade beskæftigede Arbejdere hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt, paa Sjælland, Møn og Lolland-Falster.

De til Dansk Arbejdsgiverforening af Landarbejderforbundet afsendte Varsler har følgende Ordlyd, idet tilsvarende Varsler for Lolland-Falsters Vedkommende er afsendt til Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt.

Dansk Arbejdsgiverforening,
Vestervoldgade 113, Kbh. K.

Anbefalet.

Ved nærværende og henvisende til vort under 15. ds. fremsendte 1. Varsel om Sympatistrejke for Sukkerroearbejderne skal vi meddele, at vor kompetente Forsamling har vedtaget at etablere Sympatistrejke paa Sjælland og Møn overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, forsaavidt angaar vore ved Optagning, Afskæring, Oppløjning, Læsning, Kørsel og Nedkuling og enhver anden Behandling af Sukkerroer, Sukkerroeaffald og Sukkerroeblade beskæftigede Medlemmer, hvilken Arbejdsstandsning træder i Kraft fra og med Onsdag den 31. Oktober 1928 ved normal Arbejdstids Ophør, alt for saa vidt der ikke forinden er opnaaet en Ordning paa Skovarbejdernes Løn- og Arbejdsforhold.

P. F. V.
Ærbødigst

Dansk Arbejdsgiverforening,
Vestervoldgade 113, Kbh. K.

Anbefalet.

Ved nærværende og henvisende til vort under 15. ds. fremsendte 1. Varsel for Skovarbejdere skal vi meddele den ærede Arbejdsgiverforening, at vor kompetente Forsamtling har vedtaget at iværksætte Arbejdsstandsning overfor Meddlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark for saa vidt angaar vore ved Skovbrugsarbejde: Skovning, Kulturarbejde, Flytning, Transport og anden Bearbejdning af Skovningseffekter beskæftigede Medlemmer, hvilken Arbejdsstandsning træder i Kraft fra og med Onsdag den 31. Oktober 1928 ved normal Arbejdstids Ophør, alt for saa vidt der ikke forinden er opaaet en Ordning paa Skovarbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar.

P. F. V.
Ærbødigst

Forhandlingerne paabegyndes.

Der er nu aftalt nye Forhandlinger om Skovbrugsoverenskomsten. Disse skal finde Sted Torsdag den 25. Oktober. Om Udsigterne for disse Forhandlinger er det paa nærværende Tidspunkt umuligt at have nogen Mening, men der skal tilgaa vore Afdelinger Meddelelse desangaaende og ligeledes angaaende Konflikten og dens Iværksættelse.

Saa længe intet andet foreligger, gør vore Medlemmer klogt i at ruste sig til Kampen og være forberedt Onsdag den 31. Oktober.

De af vore Medlemmer, som beskæftiges hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen paa Sjælland, Møn og Lolland-Falster, og som ikke inden eller i Løbet af Onsdag den 31. ds. har faaet Meddelelse om, hvor vidt Overenskomst er opnaaet eller ej, maa Onsdag Aften henvende sig til deres Afdelingsformand for at faa de fornødne Oplysninger.

Oscar Levinsen.

Cirkulære fra Arbejdsløshedskassen.

Vi har fra Arbejdsløshedskassen modtaget en Meddelelse, som vi af Pladshensyn og dette Nummers særlige Beskaffenhed maa udskyde til næste Nummer.

Der meddeles bl. a., at der er udsendt en større Sending Materiale og Cirkulærer til Afdelingsformændenes Adresser.

De Formænd, der intet har modtaget, bedes skrive til Arbejdsløshedskassens Kontor.

Sofus Westergaard.

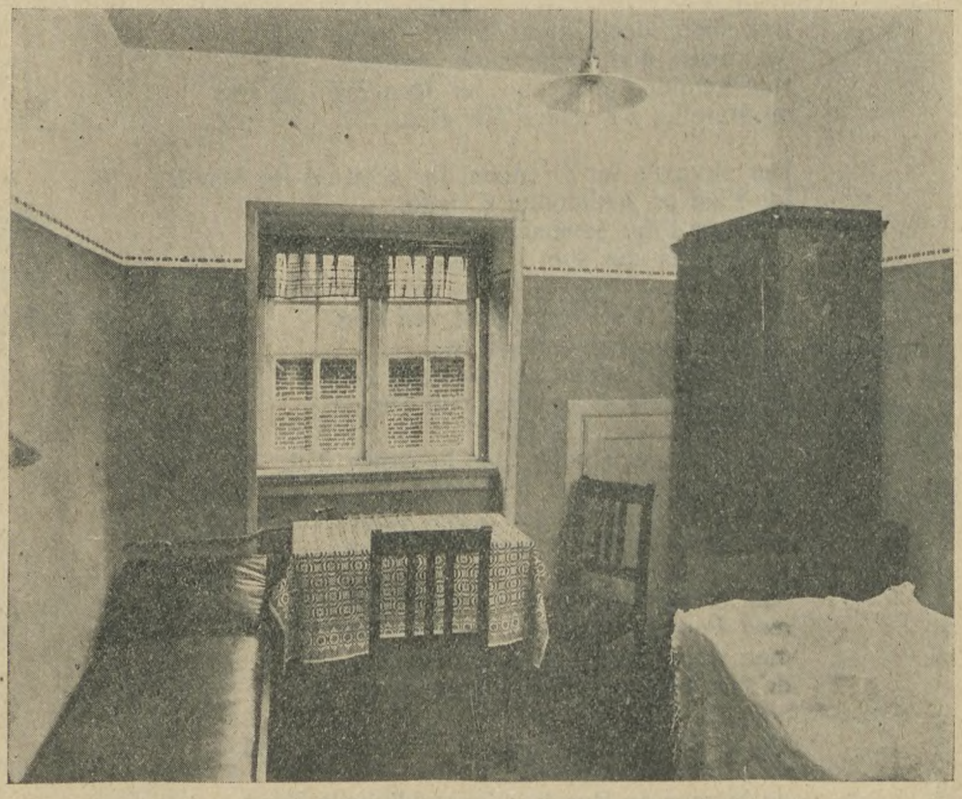

Ovenstaaende Fotografi er taget af et Karlekammer paa Lautrupgaard, og viser hvorledes et Karlekammer bør være.

Alsted-Fjenneslev Afdeling
afholder Generalforsamling og Stiftelsesfest i Alsted Forsamlingshus Søndag d. 28. ds. Kl. 6. Der bydes paa Foredrag og Oplæsning. Samtidig kan Fmd., Arbejdsmand Peter Hansen feire 10 Aars Jubilæum som Formand for Afdelingen.
Bestyrelsen.

Fensmark Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. Oktober i Olstrup Samlingshus Kl. 7½, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alt Ekstra-Kontingent bedes betalt til Kassereren senest den 25. Oktober. **M. Pedersen.**

Skibby og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling paa Skuldelev Kro Søndag den 28. Oktober Kl. 3. Kl. 7 Andespil, hvor der bortspilles 10 fede Ænder, 2 Gæs og en Abe. Derefter Bal.
Medlemmer, som ikke har betalt Ekstrakontingentet inden den 1. Novbr., vil blive slettede af Afdelingen.
Magnus Madsen.

Benløse-Bringstrup Afdeling
afholder Bestyrelsesmøde Lørdag den 27. ds. hos Formanden. Opkræverne bedes møde. **Frederik Ruhnau.**

Tudsenæs Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag de 27. Oktober Kl. 7½ paa Tudse Kro. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Bestyrelsen.

Herløv-Lyngby Afdeling
afholder Generalforsamling paa Husum Møllekro Tirsdag den 30. Oktober Kl. 8. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Af Dagsordenen fremhæves dog: Forslag angaaende Kontrollen af de arbejdsløse til Vinter.
Niels Petersen.

Landarbeiderkredsen Nordsjælland
afholder Generalforsamling Søndag den 4. November paa Hotel »København« i Hillerød Kl. 1. Forretningsudvalgsmøde Kl. 11. Afdelingerne anmodes om at lade sig repræsentere ved Bestyrelsen samt en Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer. Forslag, som ønskes behandlet, bedes tilsendt Formanden 4 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Afdelinger bedes møde.
Vilh. Petersen.

Korsør Omegns Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 27. Oktober 1928 paa Landmandshotellet i Korsør Kl. 8 Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Mød nu alle og tag Fagbogen med. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. **H. B. Eriksen.**

Haraldsted Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Forsamlingshuset »Frem« Tirsdag den 30. Oktober Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. —
Socialdemokratisk Forening afholder Generalforsamling samme Aften paa et senere Klokkeslet. Mød talrigt. **Bestyrelsen**

St. Merløse Afdeling
afholder Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 3. Novbr. Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. **Bestyrelsen.**

Sengeløse Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling i Sengeløse Forsamlingshus Lørdag d. 27. Oktober. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. Husk at indbetale Ekstrakontingentet inden 1. Novbr. for at vi kan faa vor Understøttelse i Vinter. **L. P. Nielsen.**

Valløby-Taarnby Afdeling
afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling i Valløby Forsamlingshus Søndag den 28. Oktober Kl. 3 pre. Alle Medlemmer bedes møde, da flere vigtige Ting foreligger, bl. a. Valg af Formand.
Peder Christensen.

Tureby Afdeling.
Generalforsamling afholdes paa Hotel »Tureby« Lørdag den 27. ds. Kl. 8. Regnskabet fremlægges til forventet Godkendelse. Valg af Formand, Kasserer og 2 Bestyrelsesmedlemmer samt en Revisor, en Fanebærer, en Opkræver og en Kontrolbestyrer. **Frederik Nielsen.**

Sorø-Slagelille Afdeling.
Paa Generalforsamlingen Lørdag den 20. Oktober valgtes Arbmd. Frederik Vilhelm Hansen, Kr. Flinterup, Sorø, til Formand. Kontrolbestyrer Karl Olsen, Fuldby, genvalgtes. Medlemmer, som gaar til Kontrol, bedes meddele, hvis de faar Arbejde.
NB. Medlemmerne anmodes om hurtigst muligt at betale det paalignede Ekstrakontingent, 6 Kroner. **Bestyrelsen.**

Brorup-Valby Afdeling
har paa den halvaarlige Generalforsamling valgt til Formand Arbmd. C. Petersen, Slagelse søndre Mark Nr. 214, 1. Sal. Til Kontrolbestyrer blev valgt Abmd. Martin Sørensen, Strandvejen Nr. 8, Slagelse. (Kontroltiden er fastsat til Kl. 1—2 Eftm.). Til Kasserer valgtes Hans Hansen, Stenstuegade 17, o. G., Slagelse. Medlemmerne anmodes om at betale Ekstrakontingentet inden den 31. Oktober. Vi skulde jo ikke gerne have standset Understøttelsen til de Arbejdsløse i den kommende Vinter.
Carl Petersen.

Fodby Afdeling
afholdt Tirsdag d. 16. ds. halvaarlig Generalforsamling, hvor Kassereren genvalgtes og der vedtoges at opkræve 3 Kr. mere i Ekstrakontingent, hvilket skal opkræves straks, da alt Ekstrakontingent, ialt 8 Kr. pr. Medlem, skal være betalt 1. Novbr., for at sikre Understøttelsen.
Hans Christensen.

Fuglebjerg Afdeling
og Førslev socialdem. Forening afholder stort Andespil med efterfølgende Bal Lørdag den 3 Novbr. Kl. 7 i Sneslev Forsamlingshus. Der bortspilles 15 store, fede Ænder samt en Gaas. Alle Medlemmer bør deltage, da Andespillet er til Fordel for Juletræet. Foreningens gifte Medlemmer har billig Adgang til Ballet. Fællesorganisationens Medlemmer har Ret til at deltage og indbydes herved. **Udvalget.**

Hillerød Afdeling
anmoder alle sine Medlemmer om at faa indbetalt deres Kontingent samt Restancer. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at der ikke udbetales Understøttelse til nogen, før Ekstrakontingentet er betalt. Alt Ekstrakontingent og Restancer maa være indbetalt til Bestyrelsen senest den 10. Novbr. for at bevare Rettighederne i den kommende Vinter. **Vilh. Petersen.**

Biergby-Mørkøv Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling den 27. Oktober paa Mørkøv Hotel Kl. 8. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Samtidig bedes Medlemmerne indbetale Ekstrakontingent og al Restance til Kassereren eller Opkræveren senest den 1. Novbr. for at undgaa Slettelse.
Johannes O. Petersen.

Vester Egede Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling hos Otto Nielsen, Hæsede Skov, Lørdag den 3. November Kl. 7, hvortil alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, saasom Godkendelse af nye Love. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Hans Hansen

Sorø Kredsorganisation.
Da der endnu er Afdelinger, som ikke har indsendt det statistiske Materiale til Kredsen, anmodes disse om at sende det. Skriv til mig, hvis I ikke selv kan finde ud af det, hellere det end at sende mig det i meget mangelfuld Stand.
Niels P. Mortensen.

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 28. Oktober Kl. 4 hos P. Petersen. Husk Ekstrakontingentet inden 1. November, da der ellers ingen Understøttelse kan faas. Stram jer nu op og mød.
P. Petersen.

Hyllinge Afdeling
afholdt Generalforsamling Lørdag d 20. ds. Til Formand genvalgtes L. P. Jensen, Harrestedgaard. **Bestyrelsen.**

Hyllinge Landarbeiderforening o Hyllinge Socialdemokratiske Forening
afholder Andespil Søndag den 28. Oktober paa Hyllinge Hotel Kl. 4½. Der bortspilles 15 Ænder. Omegnens Partiforeninger indbydes. **Udvalget.**

Magleby (Møen) Afdeling
afholder Generalforsamling Onsdag den 31. ds. Kl. 7½ i Høje Møens Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er Ting af Vigtighed, der skal afgøres. **Thorkild Nielsen.**

Herfølge Afdeling
afholdt Generalforsamling Lørdag den 20. Oktober. Til Formand valgtes Olaf Sommer. Paa Grund af udgaaede Medlemmer maatte der paalignes ekstra 2 Kr. til Arbejdsløshedskassen. Hvem, der ikke har betalt Ekstrakontingentet, maa omgaaende se at faa betalt. I ved jo, hvad det gælder. Formandens Adresse er Olaf Sommer, Vedskølle pr. Vallø. **Bestyrelsen.**

Stenmagle Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. ds. Kl. 7½ paa Nyrup Hotel. Samme Dag og Sted afholder Socialdemokratisk Forening Generalforsamling Kl. 8½.
Chr. Jensen.

Fredensborg Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 28. Oktober Kl. 2 Eftermiddag hos Rasmus Pedersen, Plejlt. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. — Husk at betale Ekstrakontingentet senest den 25. i denne Maaned.
Rasmus Pedersen.

Faxe Afdeling
afholder Generalforsamling i Atterup Forsamlingshus Søndag den 28. ds. Kl. 3.
Jens Larsen.

Saadan skal det se ud—!

Herren i Huset ærgrer sig ofte ved at konstatere, at Manchetlinned ikke er saa blændende hvidt, som det burde være, naar det kommer fra Strygning. Det betyder, at Tøjet ikke har været vasket med Persil, det eneste, som gennem den rette Anvendelse og Behandling af Vasken gør den helt ren og tilmed blændende hvid. Prøv straks at vaske med Persil; De vil da hurtigt komme til at glemme alle andre Slags Vaskemidler.

Persil sælges kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

Pas nøje paa, at De faar den ægte Persil-Pakke, og at De ved Vaskenfølger den rette og lette Brugsanvisning

Persil

— til al Slags Vask.

Avertér i „Landarbejderbladet".

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 7. November.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Canada) og New-York 20. November.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

8-10 Kr. om Dagen
som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Maa jeg be' om Ordet . . .

— Mit Navn er Proprietær Hannibal Napoleon Fedtamp, og jeg vil saa gerne nu, i Anledning af Skiftedagen, bede om Ordet for at sige et Par varmtfølte og velmenende Ord til de Landarbejdere, der nu søger om at faa Arbeide.

Det er mange, og jeg vil gerne forelægge en Plan, som jeg selv har udgranskет i min Hjerne, en Plan, som jeg véd, at Madsen-Mygdal vil belønne mig for med en eller anden Orden. Jeg har allerede ladet lave et særligt stort Knaphul i mit Stadstøj til den.

Jeg har nemlig opdaget, hvorledes man helt kan afskaffe Arbejdsløsheden. Det er vel nok godt opdaget.

Først maa vi jo selvfølgelig have Fagforeningen væk. Hvad skal vi dog med denne forfærdelige Fagforening, der vil samle alle Landarbejderne og kræve højere Løn og kortere Arbejdstid og mange andre væmmelige Ting. Hvor var det dog dejlige og hyggelige Tider i gamle Dage, da denne for Bondens Øre saa nedbrydende Sludder ikke eksisterede om, at der skal være to Parter til at bestemme, Arbejdsgiverne og Arbejderne. Dengang var det os, der bestemte det hele. Vi var, om jeg saa maa sige, hver for sig saadan smaa Mussolinoer paa vore Bedrifter. Den Tid maa vi have tilbage igen. Madsen-Mygdal gør, hvad han kan herfor. Maa det være mig tilladt at knuse en lille Taknemmelighedens Taare i den Anledning.

Og saa kommer vi, ærede Forsamling, til min Plan om, hvorledes Arbejdsløsheden blandt Landarbejderne kan afskaffes, og hvorledes alle, der nu er arbejdsløse, kan faa Arbejde.

Vi skal have Lønnen afskaffet og skal indføre en Arbejdstid paa 16 Timer pr. Dag. Gaar Landarbejderne ind paa denne storslaaede Plan, vil jeg paa samtlige danske StorbøndersVegne garantere, at ingen Landarbejdere kommer til at gaa arbejdsløse. Vi skal tage jer allesammen i Arbejde. Og vi skal sørge for jer paa bedste Maade. Mad skal I ikke komme til at mangle. Kartofler med Meldyppelse er en udmærket sund og nærende Spise. I skal faa den et Par Gange hver Dag. Og Sovepladsskal vi ogsaa nok klare. I det mindste er der Plads paa Høloftet. Man sover dejligt dér, saa man vel udhvilet kan vaagne parat til nye 16 Timers Arbeide.

Ja, kære Venner, det er altsaa min Plan. Lad os faa den gennemført, saa vil vort kære Fædreland blive Verdens eneste Land, hvor der ingen Arbejdsløshed findes.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Indsat Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Paa given Foranledning skal vi gentage en mange Gange meddelt Oplysning til Afdelingsformændene om, at Afdelingsmeddelelser for at naa Optagelse i Bladet skal være ankommet til Bladets Kontor senest Tirsdag i den Uge de ønskes optagne, samt gøre opmærksom paa, at sidste Frist for Afsendelse af saadanne Meddelelser derfor er Mandag.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Hvert et Hus

og hver en Gaard paa Landet skal besøges af en paalidelig Mand eller Kvinde, som kan opnaa en **glimrende Bifortjeneste** herved. Salg af „Landmands-Almanaken" er det mest indbringende af alle Agenturer. Henvendelse til Chr. Erichsens Forlag, Sjæleboderne 4, Kbhvn., Afd. K. 3

Avertér i Landarbejderbladet.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Skaf nye Medlemmer.

Den danske Bondestands Sygekasse,

stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor Bernstorffsgade 17, Kbhv. V, Telefon Byen 578. — Forlang Prospekt.

Galante Fotos

GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Gratis til enhver
en af de afbildede 8 Præmier
og 500 Cigaretter.

Et virkeligt fint Fotografiapparat

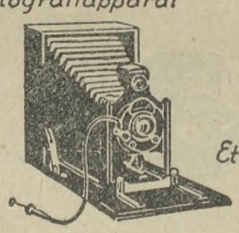

Et Damearmbaandsur, ægte Guld

En stor flot Højttaler

Et ægte kinesisk Testel 12 Pers.

En ægte Oksehuds Kitbag

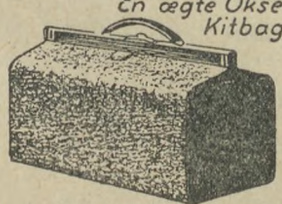

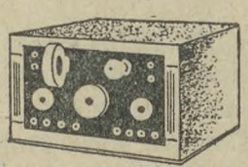

Et moderne Radioapparat, System „Multidyn" indb. Spoler uden Tilbh.

Et ægte Sølv-Herreur

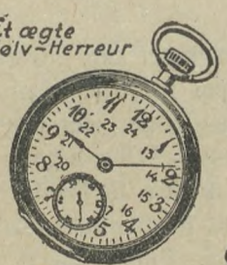

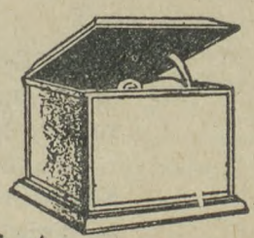

En stor Concert Grammofon

Som en kæmpemæssig Efteraarsreklame bortskænker vi til enhver, som benytter sig af dette Tilbud: En af de afbildede Præmier samt 500 tyrkiske Cigaretter. For at kunne deltage i denne store Præmieuddeling, forlanger vi kun, at De løser nedenstaaende Præmiegaade, samt at De køber vor store Reklame-Bogpakke, som vi sælger for kun 2 Kr. 75 Øre plus Forsendelse pr. Efterkrav. Bogpakken indeholder spændende Romaner til en Værd af mindst 4 Kr. Saa snart De har modtaget Bogpakken, faar De gratis udleveret en af Præmierne samt 500 Stk. tyrkiske Cigaretter paa vort Frilager ekskl. Omk. Dette Tilbud gælder kun i 14 Dage; skriv derfor straks Deres Navn og Adresse paa nedenstaaende Kupon og send den til os.

DE FORENEDE FORLAG - KØBENHAVN N.

Præmiegaade:

B. R. N. O. M. H. L. O.

Disse 8 Bogstaver skal stilles saaledes sammen, at de danner Navnet paa en Ø i Østersøen.

Præmiekupon til DE FORENEDE FORLAG - København N.

Løsningen er ..... Jeg har saaledes vundet en af Præmierne samt 500 tyrkiske Cigaretter. Begge Præmierne skal udleveres mig, saa snart jeg har modtaget Bogpakken, som jeg bestiller til Pris 2 Kr. 75 Øre plus Forsendelse pr. Efterkrav.

Navn: .....

Adresse: .....

Under dansk Flag

direkte

til **Canada**

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc., faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens egne Funktionærer modtager Passagererne ved Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien,

Kongens Nytorv 8, København K.

Agenter over hele Landet.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 44. Fredag den 2. November 1928. 14. Aargang.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til Afdelingsformændene.

Efter de Adresser paa Afdelingsformændene, vi her paa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor har opført i vort Kartotek, har vi Tirsdag den 23. og Onsdag den 24. Oktober udsendt en Sending Tryksager indeholdende forskellige Ting, der i det væsentligste vedrører det daglige Arbejde i Afdelingen med særligt Henblik paa den kommende Vinterperiodes Arbejde; men da vi i visse Tilfælde ikke har faaet opgivet nogen Adresse paa Afdelingsformænd, men kun faaet Meddelelse om, at den gamle er bortrejst, og vi saaledes ikke har nogen Adresse paa Afdelingsformændene, har vi i saadanne Tilfælde udsendt Materialet til Afdelingens Kasserer.

I den paagældende Kuvert har vi udsendt *et ret omfattende Cirkulære,* hvori er givet en Omtale af en hel Del af de Spørgsmaal, Afdelingernes Tillidsmænd i deres daglige Virksomhed skal vide Besked om. Med dette Cirkulære følger nogle Bilag, hvis Antal og Art imidlertid er nævnt paa Forsiden af det store Cirkulære.

Desuden er udsendt et *Cirkulære vedrørende Ekstrakontingentets Betaling* med særlig Henvisning til en bestemt Paragraf i Arbejdsløshedsloven om Hjælp til Betaling af Kontingentet til Arbejdsløshedskassen.

Endelig er udsendt *et Cirkulære vedrørende Udbetaling af Understøttelse under Højskoleophold.*

I Overskriften i Cirkulæret om Højskoleunderstøttelse er der fejlagtigt kommen til at staa 1927—28, medens Cirkulæret naturligvis gælder Vinterhalvaaret 1928—29.

Tillidsmændene, der modtager paagældende Sending Tryksager, vil nok være saa venlige dels at overtyde sig om, at de her nævnte og de paa Forsiden af dette store Cirkulære nævnte Dele findes i Kuverten, og dels at rette det før anførte 1927—28 til 1928—29.

Dersom der findes Afdelingsformænd, der ikke har modtaget den paagældende Sending, maa dette betyde, at vi enten ikke har den rigtige Adresse paa paagældende Afdelingsformand, eller at Sendingen er gaaet tabt under Postvæsenets Besørgelse; men vi skal da i begge Tilfælde anmode om endelig at faa fremsat Henvendelse fra paagældende Afdelings Formand med Opgivelse af paagældendes udførlige Adresse, for at vi kan undersøge, om vi her har den rigtige Adresse, eller om Sendingen er gaaet tagt gennem Postvæsenet.

Blandt de paa Forsiden af det store Cirkulære anførte Bilag er særligt 2 Ting, vi skal anmode om at faa behandlet hurtigt og nøjagtigt, og det er de to førstnævnte Dele, nemlig et Skema til Opgivelse af samtlige Afdelingers Tillidsmænds Adresser, hvilket vil sige fuldstændig Adresse for Afdelingens Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer, og et Skema, hvorpaa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor udbeder sig nøjagtige Oplysninger om, hvorvidt der fungerer Underkontrolbestyrer indenfor Afdelingens Omraade, og i bekræftende Fald da hvem denne eller disse er, samt Oplysninger om, hvilke Timer paa Dagen Afdelingens Kontroltid er fastsat, m. fl. Spørgsmaal. Ogsaa sidstnævnte Skemas nøjagtige Udfyldelse og Indsendelse har med den forestaaende Vinters formentlig store Arbejdsløshed for Øje overordentlig stor Betydning for Arbejdsløshedskassen.

Vi skal derfor anmode Afdelingsformændene om snarest muligt at sammenkalde til Bestyrelsesmøde, forelægge de udsendte Tryksager, gennemgaa det paagældende Materiale og de deri givne Oplysninger grundigt og nøjagtigt og endelig ved samme Lejlighed — og det forventer vi sker snarest muligt — faa de to førnævnte Skemaer udfyldt og indsendt her til Hovedkontoret. — Vi skal i hvert Fald udbede os samtlige Skemaer tilstillet senest den 15. November, idet vi her paa Hovedkontoret mindst maa have de sidste 14 Dage af November til at bearbejde de paa Adressefortegnelserne og Skemaerne givne Oplysninger.

Vi gør dog særligt opmærksom paa, at det i det førnævnte *Cirkulære om Ekstrakontingentet* anførte skal *benyttes hurtigst muligt,* hvis det overhovedet skal have nogen Betydning.

Desuden kan man jo heller ikke for tidligt tage fat paa Agitationen for at faa de Unge i Forvejen arbejdsløse Mennesker til at indgive Ansøgning om Understøttelse til Højskoleophold.

Da det store Cirkulære er ret omfattende, har man udarbejdet et Register eller en Indholdsfortegnelse, der findes paa bageste Side af Cirkulæret. — Registret er opstillet i alfabetisk Orden og Emnerne som saadanne nogenlunde lette at finde.

Kontrolbestyrerne maa med til Bestyrelsesmøderne.

Da der i det udsendte Materiale og i Særdeleshed i det store Cirkulære og de dertil hørende Bilag er en hel Del Ting, som enten i væsentlig Grad eller udelukkende vedrører Kontrolbestyreren og dennes normale Virksomhed indenfor Afdelingen, skal vi paa det kraftigste henstille, at Kontrolbestyrerne under alle Forhold er med til samtlige de Bestyrelsesmøder og Drøftelser, der indenfor Afdelingen finder Sted om det udsendte Materiale.

Forøvrigt gaar vi ud fra, at Afdelingens Kontrolbestyrere i de allerfleste Tilfælde i Forvejen er valgt som Med-

(Fortsættes S. 5.)

Den er dansk!

Dette vedgaar Richs med Stolthed!

Det store Salg fremkommer, fordi Richs gennem Aarene har holdt Standarden højt. Paa videnskabeligt Grundlag er Richs Fabrikationsmetode stadig blevet forbedret, saaledes at der herhjemme er skabt en Industri, som giver Brødet til Tusinder af danske Mænd og Kvinder.

Forlang derfor i egen Interesse udtrykkelig „en stor Richs", „en lille Richs", eller „en Richs Mokka", De sikrer Dem derved den Kaffetilsætning, som drøjer Kaffen, forhøjer dennes Velsmag, samtidig med at den nedsætter Kaffens skadelige Bivirkninger.

Men det skal være

Richs

Grundlagt 183

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

Landarbeiderkredsen Nordsiælland
afholder Generalforsamling Søndag den 4. November paa Hotel »København« i Hillerød Kl. 1. Forretningsudvalgsmøde Kl. 11. Afdelingerne anmodes om at lade sig repræsentere ved Bestyrelsen samt en Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer. Forslag, som ønskes behandlet, bedes tilsendt Formanden 4 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Alle Afdelinger bedes møde.
Vilh. Petersen.

Hillerød Afdeling
anmoder alle sine Medlemmer om at faa indbetalt deres Kontingent samt Restancer. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at der ikke udbetales Understøttelse til nogen, før Ekstrakontingentet er betalt. Alt Ekstrakontingent og Restancer maa være indbetalt til Bestyrelsen senest den 10. Novbr. for at bevare Rettighederne i den kommende Vinter.
Vilh. Petersen.

Samsø Afdeling
afholdt halvaarlig ordinær Generalforsamling Lørdag den 20. Oktober paa Flinchs Hotel, Tranebjerg, hvor følgende Nyvalg blev foretaget: Til Formand valgtes Johannes Jensen, Ørby, til Kontrolbestyrer genvalgtes Andreas Hansen, Ørby, og Jens Poulsen, Langemark. Paa et Bestyrelsesmøde Lørdag den 27. Oktober valgtes Gustav Sørensen, Krogsgaard, til Næstformand og Sekretær.
Formandens Adresse er for Eftertiden: Johannes Jensen, Ørby Mark, Koldby, Samsø.
Johannes Jensen.

Slangerup Afdeling.
Søndag den 4. Novbr. Kl. 7 afholder Afdelingen sit aarlige Andespil paa Slangerup Gæstgivergaard. Medlemmerne indbydes til at deltage. Tag Venner og Bekendte med.
Bestyrelsen.

Østsiællands Kredsorganisation
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Haarlev Kro Søndag den 11. November Kl. 11, hvortil de Afdellinger, som er tilsluttet Kredsen bedes lade sig repræsentere med Formanden og en Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer, og Afdelingens Formand bedes sende Navnene paa Repræsentanterne til undertegnede senest den 7. Novbr.. Dagsordenen oplæses paa Generalforsamlingen, og den er tilskrevet hver Afdeling. Tag Sangbogen med.
Med forventet Tilladelse afholdes Dilettantforestilling samme Dag og Sted Kl. 7 pre. og derefter offentligt Bal. Forestillingen udføres af Socialdemokratiets Dilettanten fra Herfølge og Prisen bliver 1 Kr. plus Skat, til Ballet 1 Kr. plus Skat. Børn gratis Adgang. Vi forventer godt Besøg, særlig af vore Medlemmer, da det jo er en billig Fornøjelse. Der opføres: »Dunken«, »Jo galere, jo bedre« og »Besøg i Møllegaarden«.
Jens P. Olsen.
Druestrup, Bjeverskov St.

Roskildeegnens Kredsorganisation
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 11. Novbr. Kl. 1 paa »Fjordvilla« i Roskilde. Forslag, der ønskes behandlet, maa ved en Afdeling tilsendes underskrevne senest 4. Novbr.
Jens Sørensen.

De samv. Fagforeninger for Storehedinge og Omegn
arrangerer i Forbindelse med Storehedinge Landarbejderforening Bal og Pakkefest Lørdag den 3. November paa Hotel Stevns fra Kl. 8—1. Fri Adgang mod Forevisning af Medlemskort. Pakker bedes medbragt.
Bestyrelsen.

Terslev Afdeling.
Ved den halvaarlige Generalforsamling blev til Formand valgt Frederik Nielsen, Kvæsede pr. Thureby, til Kontrolbestyrer Peter Nielsen, Terslev. Kasserer Hans F. Nielsen genvalgtes.
Frederik Nielsen.

Kirke-Hyllinge Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Karleby Forsamlingshus Tirsdag d. 6. November Kl. 7½ Aften.
Frederik Jensen.

Giesegaard Afdeling
holder Generalforsamling Søndag den 11. Novbr. Kl. 14 hos Emil Nielsen, Savværket, med sædvanlig Dagsorden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig med de mødtes Antal.
Karl Nielsen.

Snesere Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Tappernøje Kro Tirsdag den 6. November Kl. 7½. Af Dagsordenen fremhæves: Kontingentforhøjelse. 10 Minutter efter afholdes en ny Generalforsamling, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7.
Kristian Nielsen.

Smørum Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Smørum Kro Lørdagen den 3. November Kl. 8 med følgende Dagsorden: Valg af Formand og Kasserer samt 3 Bestyrelsesmedlemmer. Da der desuden er mange andre vigtige Ting paa Dagsordenen, bedes alle Medlemmer give Møde. Bestyrelsen bedes komme Kl. 7½.
Bestyrelsen.

Herstederne og Omegns Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 3. Novbr. Kl. 7½ paa Roskilde Kro. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen, der er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Jens P. Peitersen.

Nyraad Afdeling
holder Medlemsmøde Lørdag den 3. November hos Hans Mathiessen, Bakkebølle. Da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bedes alle Medlemmer møde Kl. 8 Aften.
Hans Mathiessen.

Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Hvllinge Hotel Lørdag Aften den 10 November Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgiort paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes møde. Forretningsudvalgsmøde afholdes umiddelbart efter Generalforsamlingen.
Karl Pedersen.

Stignæs Afdeling.
Paa Afdelingens Generalforsamling valgtes Viggo Jensen til Formand.
Bestyrelsen.

Vester Egede Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling hos Otto Nielsen, Hæsede Skov, Lørdag den 3. November Kl. 7, hvortil alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, saasom Godkendelse af nye Love. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Hans Hansen

Snesere Afdeling
har holdt Generalforsamling og til Formand valgt Chr. Nielsen, Bredeshave, i Stedet for Hans Petersen, Engelholm, der ikke ønskede Genvalg. Til Kasserer valgtes Otto Olsen, Bredeshave, til Kontrolbestyrer valgtes Martin Petersen, Bredeshave. Kontroltiden er Kl. 11—12 Formd. Det vedtoges at forhøje Kontingentet til 5 Kr. pr. Maaned.
Bestyrelsen.

Sønder Dalby Afdeling
afholdt Generalforsamling Lørdag d. 20. Oktober. Til Kasserer genvalgtes Vilhelm Hansen, Rode. Til Kontrolbestyrer valgtes Arbejdsmand Hans Laurits Hansen, Dalby Borup. Kontroltiden er fra Kl. 10 til 11 Formiddag.
William Christiansen.

Klippinge-Magleby Afdeling
afholder Generalforsamling i Magleby Forsamlingshus Lørdag den 10. Novbr. Kl. 7½ Eftm. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Sager skal forhandles.
N. C. Jensen.

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling (Siæll.)
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Mullerup Kro Lørdag den 3. November Kl. 8. Bestyreslesmøde Kl. 7.
Julius Christensen.

Raklev Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 20. Oktober genvalgtes Isidor Nielsen til Formand og til Opkrævere blev Julius Sørensen, Klerup, og Jens Hansen, Raklev, valgt.
Isidor Nielsen.

Syv Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 3. November Kl. 7½ paa Viby Jernbanehotel. Dagsordenen vil blive bekendtgiort paa Mødet, og da der er vigtige Ting at forhandle, bedes alle Medlemmer komme tilstede. Medlemmerne gøres opmærksom paa, at al Restance over 2 Maaneder skal være betalt inden Generalforsamlingen, da Slettelse ellers vil blive Følgen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Valther Johansen.

Sorø Kredsorganisation.
Paa Kredsens Generalforsamling den 28. Oktober genvalgtes Niels Peter Mortensen til Formand. Forretningsudvalget bestaar af: Chr. Børsting, Vanløse, Næstformand, Axel Larsen, Jydstrup, Peter Nielsen, Merløse, Thorvald Petersen, Korsør, Johannes Larsen, Munkebjergby, Erik Hansen, Stillinge, Carl Petersen, Brorup Valby, nyvalgt Julius Nielsen, Ringsted. Revisorer: Thomas Vind, Haraldsted, Algot Olsen, Jydstrup.
Afdelinger, som kunde ønske Assistance ved Agitation eller Hjælp ved Ordning af andre Ting, bør ikke holde sig tilbage fra at skrive til undertegnede. Gør Brug af Kredsformanden. Ingen forøgede Udgifter for Afdelingerne. Bemærk Adresseforandringen fra 1. November.
Niels Peter Mortensen.
Fuldby, Sorø.

Fuglebjerg Afdeling
og Førslev socialdem. Forening afholder stort Andespil med efterfølgende Bal Lørdag den 3 Novbr. Kl. 7 i Snesiev Forsamlingshus. Der bortspilles 15 store, fede Ænder samt en Gaas. Alle Medlemmer bør deltage, da Andespillet er til Fordel for Juletræet. Foreningens gifte Medlemmer har billig Adgang til Ballet. Fællesorganisationens Medlemmer har Ret til at deltage og indbydes herved.
Udvalget.

Skovarbejderkonflikten.

Forligsmanden har stillet et Mæglingsforslag, som er vedtaget af alle Parter.

De varslede Konflikter er aflyst.

De til Tordag den 25. Oktober afholdte Forhandlinger om Skovoverenskomsten gav intet Resultat. Forligsmanden greb derefter ind og indkaldte Parterne til Forhandling Mandag den 29. Oktober Kl. 3 Eftmd.

Efter lange Forhandlinger stillede Forligsmanden derefter Kl. 4 om Morgenen følgende Mæglingsforslag:

Til Bilæggelse af Konflikten mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt paa den ene Side og Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet i Danmark paa den anden Side stiller Forligsmanden følgende

Mæglingsforslag:

Den mellem Parterne indtil den 1. Maj 1928 gældende Overenskomst fornyes for Tiden indtil 1. Maj 1929 paa følgende Vilkaar:

1. Timelønnen fastsættes til 66 Øre.
2. De gældende Akkordsatser nedsættes med 4 pCt.
3. Bestemmelserne under Nr. 1 og 2 træder i Kraft fra og med den 1. November 1928 at regne.
4. Der optages lokal Forhandling mellem Parterne om Akkordsats for Knivbarkning af Papirtræ.
5. De varslede Strejker og Sympatistrejker udsættes til Ikrafttræden Fredag den 2. Novbr. 1928 ved normal Arbejdstids Ophør og bortfalder, saafremt Forligsforslaget vedtages af Parterne.

København, den 29. Oktober 1928.

sign.: Bülow. sign.: Topsøe.

Efter at Forligsmandens Forslag var behandlet i de respektive Organisationers Ledelser, har saavel Dansk Arbejdsmands Forbund som Landarbejderforbundet tiltraadt Forslaget, og det gælder ogsaa Arbejdsgiverforeningerne for Land- og Skovbrug i Danmark og Maribo Amt.

Herefter er de varslede Strejker saavel overfor Skovene som Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne aflyst og Arbejdet fortsættes uforandret.

Da nærværende foreligger saa sent, skal vi i næste Nr. vende tilbage til Spørgsmaalet, foreløbig skal vi blot pege paa, at Arbejdstiden forbliver uforandret, Timelønnen nedsættes med 4 Øre og bliver 66 Øre, de nugældende Akkordpriser nedsættes med 4 pCt., hvilket vil sige, at Fradraget fra de i Overenskomsten af Oktbr. 1924 fastsatte Akkordsatser, der nu er 20 pCt., bliver 23,2 pCt. Den faktiske Reduktion af Akkordpriserne bliver altsaa 3,2 pCt.

Forligsmandens Forslag træder i Kraft fra 1. November 1928.

Der kan ikke finde yderligere Reduktioner Sted i Overenskomstperioden, da Overenskomsten ikke er underkastet Pristalsregulering.

Oscar Levinsen.

Det er i Orden.

Fra 1. November kan udbetales Understøttelse under Højskoleophold.

Som allerede meddelt i tidligere Nr. af Landarbejderbladet og i et til Afdelingernes Formænd om Højskoleunderstøttelse udsendt Cirkulære, forventede vi at kunne opnaa Ret til gennem Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse at udbetale Understøttelse af Arbejdsløshedsfondens Midler fra 1. November 1928. — Denne Forventning er gaaet i Opfyldelse, idet vi i Skrivelse fra Arbejdsdirektoratet af 27. Oktober har modtaget Meddelelse om, at vi fra 1. November har saa stor Arbejdsløshed, at denne kan kaldes ekstraordinær, og at Udbetalingerne derfor kan paabegyndes.

Af de førnævnte til Afdelingerne tidligere udsendte Meddelelser vil det formentlig med tilstrækkelig Tydelighed have fremgaaet, hvorledes Afdelingernes Tillidsmænd og den enkelte Arbejdsløse, der ønsker at komme paa Højskole i Vinter, skal forholde sig, saa vi ikke igen behøver at komme ind herpaa.

Vi gentager kun, at det første, der skal ske, er, *at* der anskaffes Skema, *at* den Arbejdsløse sætter sig i Forbindelse med den Højskole, han agter at tage paa, *at* han gennem Afdelingen anmeldes som arbejdsløs til Anvisningskontoret, *at* han er arbejdsløs af lovlig Aarsag, og *at* Medlemmets sidste Arbejdsgiver vil attestere, at Medlemmet ikke selv er Skyld i sin Arbejdsløshed, samt *at* Afdelingen vil attestere, at der indenfor Afdelingens Omraade er et tilstrækkeligt Antal Arbejdsløse til at bestride den eventuelle Arbejdsanvisning.

Endelig maa vi understrege, at Afdelingerne maa paase, at den, der indgiver Ansøgning, har sit Medlemsbevis i Orden og har betalt Kontingentet, saa han er indenfor den lovlige Restancefrist. *Derimod er det jo ikke nogen Betingelse, at den paagældende Arbejdsløse skal have været Medlem i 12 paa hinanden følgende Maaneder for at faa Understøttelse gennem Arbejdsløshedsfonden.*

For at eventuelle Ansøgere kan se, hvorledes f. Eks. en Højskoleforstander ser paa, hvad tidligere Arbejdsløse, der har benyttet Ledigheden til et Højskolekursus, har faaet i Udbytte af dette, og hvilken Betydning det kan have, bringer vi herved en Udtalelse fra den afholdte Forstander for Brøderup Højskole pr. Tappernøje, *Jens Marinus Jensen.* — Udtalelsen er fremsat i Højskolens Aarsskrift, og det paagældende Afsnit lyder saaledes:

»Vi havde ligesom de fleste andre Højskoler en Del Arbejdsløse i den forløbne Vinter. Nogle af dem hørte til vore flinkeste og dygtigste Elever, andre viste mindre Forstaaelse af vort Arbejde. At det har været paa samme Maade andet Steds, har jeg hørt adskillige Vidnesbyrd om. Nu er det vort Haab, at de, vi satte Pris paa, maa fortælle om Højskolelivet til deres Omgangsfæller, saa de i kommende Aar tager paa Skole for at faa noget ud af den Tid, de maa gaa ledige. De, som vi var mindre glade ved, anbefaler forhaabentlig ikke Skolen videre til den overfladiske Del af deres Kammerater. Lidt efter lidt haaber vi, at de mest vaagne og villende fra Byerne maa finde ud til vore Højskoler. Vi venter, de vil kunne hente Værdier herude; men jeg er ogsaa klar over, at de kan tilføre os Værdier. Elevernes større Forskellighed giver mere Alsidighed over Arbejdet og Skolelivet. Baade for Eleverne indbyrdes og for Lærerne er det værdifuldt, at der er unge baade fra Land og By. Kan vi ikke finde hinanden i det lille Skolesamfund, hvordan skal vi da kunne arbejde sammen senere i det borgerlige Samfund. Politisk tror jeg ikke, Eleverne paavirker hinanden. Venstremænd bliver ved at være Venstremænd, Retsstatsfolk, Socialdemokrater og Kommunister holder hver paa deres og lader sig ikke rokke ud af Stedet. Men mon Diskussionerne en Skolevinter igennem ikke giver de enkelte lidt mere Forstaaelse af Modpartens Standpunkt og af de Forudsætninger, som har ført de forskellige til deres Overbevisning. Jeg tror det.«

10-Aars-Dagen for den tyske Revolution.

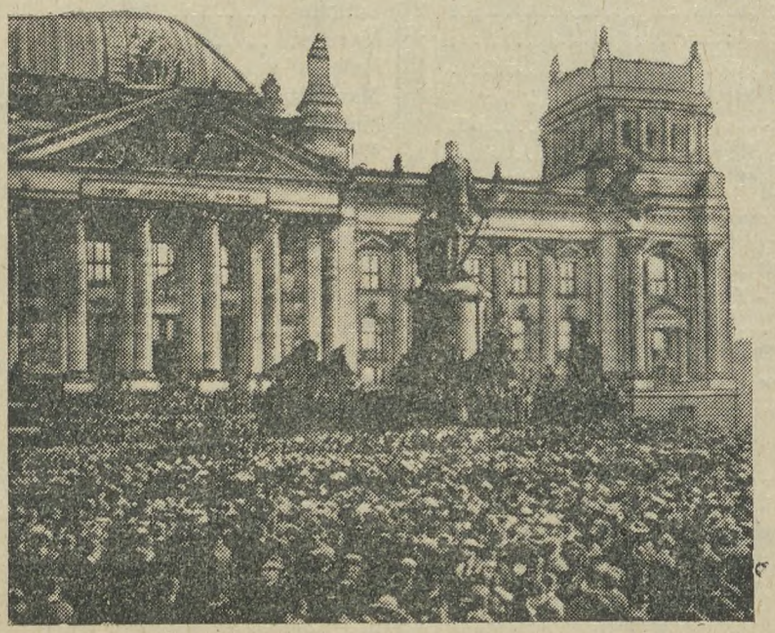

Den 9. November 1918, da Republiken blev erklæret foran Rigsdagsbygningen i Berlin.

Den 9. November er det 10 Aarsdagen for den tyske Revolution. Man regner i hvert Fald med denne Dag, paa hvilken det gamle Styre styrtede i Grus og Republiken erklæredes.

Kejseren var borte. Han var flygtet. Heltekejseren tog Benene paa Nakken, da de røde Faner bølgede gennem Gaderne, og Masserne var i Bevægelse. Kejseren flygtet. Det slog Borgerskabet med Skræk.

*

Man regner med Datoen den 9. November. Men længe havde det ulmet. Og en Ugestid før var det endelig brudt ud. Det var i Hamborg. Det var Matroserne. De kom til at spille en afgørende Rolle. Det var det samme i Rusland Aaret før, da Revolutionen brød ud i Petrograd. Ogsaa dér var Matroserne Stødtropper.

I Hamborg laa den tyske Flaade. Mandskabet sultede og var udsat for den brutaleste Behandling fra Officerernes Side. Saa forlød det, at Flaadeledelsen vilde sende Flaaden i Søen. Den havde ligget stille i Aarevis. Men nu skulde den sendes ud til den sidste Kamp. Hellere skulde den skydes i Sænk i Kampen mod Fjenden, end den skulde ligge og raadne op. Det var det gamle militaristiske Tysklands Aand. Men Matroserne vilde ikke. Saa kom Opstanden. Matroserne sejrede. Gnisten var tændt. Den fængede.

Det gamle Tyskland, Kejserens Tyskland, Militarismens Tyskland, gik i Sænk, medens Revolutionens røde Faner vajede over det.

*

Grunden lagdes til et nyt Tyskland. Forpint af Sult og Krigens Saar rejste Folkemasserne sig til Kamp mod det gamle System.

Men den tyske Revolution gik ikke i Dybden, ikke saa dybt, som man kunde have haabet. Grundene er vel mange. Det er ingen Leg at lave Revolution. Man vender ikke et Samfund, som man vender en Pandekage. Men en af de vigtigste Grunde til, at den tyske Revolution ikke helt blev det, den kunde være blevet, maa siges at ligge hos Arbejderne selv. Det er en Sandhed, der maa ses lige i Øjnene. Den tyske Arbejderbevægelse, denne paa prægtige og fast sammentømrede Organisationer byggede Bevægelse, faldt fra hinanden.

Hvor Fasthed skulde have hersket, stak Kaos sit vilde Hovede op. Spartakisterne fraadede: Vejen til Arbejderklassens Sejr gaar over Parlamentets Lig. Det var ikke Liebknechts og ikke Rosa Luxemburgs Parole. Men de blev overstemte. Det uafhængige Socialdemokrati havde en stærk Stilling. Gamle Arbejderførere som Haase, Kautsky og Bernstein var med her. Socialdemokraterne havde dog de fleste af Arbejderne med sig. Men Kampen Arbejder mod Arbejder svækkede. Og Borgerskabet rejste Hovedet.

*

Ebert, Sadelmageren, blev Præsident. Og Rejsningen af det nye Tyskland begyndte. Kaarene var vanskelige. Det nye Tyskland maatte hæfte for, hvad Kejserens Tyskland havde forvoldt. Dele af Landet besattes. Vældige Krigsskadeserstatninger skulde udredes.

Men Grundlaget til det nye Tyskland var dog lagt. Blod- og Brandtaagerne gled bort. Den tyske Arbejderbevægelse fik Samling paa Tropperne. Uafhængige og Socialdemokrater sluttede sig sammen.

Det gamle Tyskland Aand er ikke død endnu. Det lykkedes ikke Revolutionen helt at brænde den ud. Og paa Tysklands Præsidentstol sidder i Dag den gamle General Hindenburg. Dog skal det siges, at det er ikke den gamle Kejsergeneral, der blev valgt, men Manden, der meldte sig til sit Fædrelands Tjeneste, trods det, at Signalerne var anderledes end før.

Hindenburg er Præsident. Men Socialdemokraternes Fører, Herman Müller, sidder som Chef for Ministeriet.

Revolutionen skabte Grundfundamentet for det nye Tyskland. Nu bygger Arbejderbevægelsen opad. Den har Kræfter igen. Fra Valg til Valg er den gaaet frem. De sværeste Aar er forbi. Revolutionens Frugt skal nu høstes.

O. H.

Til foranstaaende skal vi intet føje udover dette, at vi vilde anse det for heldigt, om der paa Højskolerne ude over Landet i Almindelighed kom flere Arbejderbørn og Socialdemokrater, end der i Almindelighed kommer paa Skolerne, idet man jo derved som af Forstanderen anført kan faa Lejlighed til paa rette Maade at give Udtryk for vor Samfundsopfattelse og lære andre at forstaa Berettigelsen af vort Standpunkt.

Med kammeratlig Hilsen

Sofus Westergaard.

(Fortsat fra Side 1)

lem af Afdelingens Bestyrelse, hvilket jo i hvert Fald er det absolut naturligste.

Kontingentoversigter.

Vi maa desværre meddele, at der endnu er nogle Afdelinger, der ikke har indsendt Kontingentoversigterne, endskønt disse skulde være indsendt i nøjagtig udfyldt og afkrydset Stand senest den 15. Oktober.

Paa de Arbejdsløses Vegne beklager vi, om Afdelingskassererne ikke snarest faar det forsømte i saa Henseende indhentet, ligesom Kontingentet for Sep-

tember og foregaaende Maaneder maa være indbetalt og tiloversblevne Mærker for Juli Kvartal indsendt til Forbundet, idet Arbejdsløshedskassen jo ellers er nødsaget til at standse for Udbetaling af Understøttelsen, indtil disse for Samarbejdet mellem Afdelingen og Hovedkontoret saa vigtige Ting bliver bragt i Orden.

Med kammeratlig Hilsen

Sofus Westergaard.

Ugens Hændelser.

I Marseille er udbrudt Sømandsstrejke. Der er foreløbig udbetalt 1 Million Francs i Understøttelse.

*

I Frankrig er udbrudt Minestrejke. Flere Tusind Minearbejdere har nedlagt Arbejdet.

*

Det engelske Suppleringsvalg i Ashton on Tyne resulterede i, at Arbejderpartiets Kandidat Belamy sejrede.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge steget med 1659 Mand, fra 37,673 til 39,332. Landarbejderne har 1170 Arbejdsløse.

Fortegnelse over nye Medlemmer

i Tiden fra 30. Juli til 30. Oktober 1928.

Aarby	3
Aastrup F.	3
Allerslev	3
Als, Østsj.	1
Alsted - Fjennesley	2
Arninge	1
As	1
Asaa	1
Aunsley Bovense	3
Avnbøl	2
Baarse	1
Balslev-Ejby	2
Benløse - Bringstrup	1
Birket	1
Bogø	2
Boller	2
Borre	1
Borsholm	1
Borup S.	3
Boslunde	1
Branderslev	8
Børkop	1
Dannemarre	2
Demstrup	1
Dover	1
Dybbøl	4
Døllefjelde - Musse	1
Egerslevmagle	1
Ellested - Herrested	2
Ensted	1
Errindlev	2
Everdrup	1
Faxe	2
Feldsted	1
Flintinge	1
Frejlev	1
Frørup	1
Fuglebjerg	2
Fuglede	9
Fuglse	1
Gamby - Haarslev	2
Gl. Ry	4
Gamtofte - Turup	5
Gandrup - Ø. Hassing	1
Gedser	1
Gimming - Lem	1
Gissegaard	1
Gloslunde - Græshave	14
Grevinge	3
Gudme - Brudager	1
Gudumholm	1
Gundersley	1
Gylling	1
Haarlev	1
Hals	6
Halsted - Aunede	1
Haslev	1
Hastrup - Særløse	2
Hellested	1
Helsinge - Drøsselbjerg	1
Herfølge	12
Herlufmagle	1
Herløv - Lyngby	4
Herritslev - Stubberup	2
Hersley - Gevninge	4
Herstederne	2
Hillerød	4
Hillested	2
Hjembæk	2
Holm	1
Holtug - Gjorslev	3
Horbelev	3
Horslunde - Nordlunde	5
Hover	4
Humlum	1
Hunseby	2
Husby	1
Hyllinge	4
Højrup	3
Hørup	2
Hørve - Faarevejle	1
Idestrup	3
Jebjerg	1
Jels	3
Jydstrup	1
Kappel	16
Karise	1
Karlby	1
Karlslunde	1
Kirkerup	5
Klemensker	5
Klippinge - Magleby	1
Kolindsund	1
Korinth	1
Korsør	1
Kraghave	9
Krejbjerg	2
Kværkeby	3
Kærum	3
Købelev	2
Køng S.	1
Lejre	1
Lellinge	2
Lundby	1
Lynge - Broby	17
Lystrup	2
Løgten	1
Løjtkirkeby	1
Løjtofte	11
Maarslet	1
Majbølle	3
Marstrup	1
Mejlby	1
Mern	7
Munkebjergby	2
Mygind - Lime	1
Møgeltønder	3
Mørke	1
Nebbelunde - Sædinge	30
Nim	2
Nustrup	3
Nyraad	2
Næstelsø - Mogenstrup	4
Nr. Aaby	3
Nr. Lyndelse	2
Odense	9
Ondløse	6
Otterup	3
Oure-Vejstrup	1
Overfussing	1
Præstø	1
Rakkeby	1
Raklev	4
Rask Mølle	1
Raunholt	3
Redsted - Hvidbjerg	1
Regstrup	2
Rodskov	1
Ruds - Vedby	5
Ryde - Landet	9
Rø	2
Rødby	5
Rørby	1
Samsø	1
Sandager - Holevad	1
Sandby	2
Skamby - Uggerslev	2
Skamstrup	8
Skelby	1
Skelde	3
Skibby	3
Skibet	1
Skive	1
Skærsø - Draaby	1
Skørpinge - Fordrup	2
Slangerup	2
Slemminge	4
Snedsted	7
Snesere	1
Sommersted	8
Sorø	5
Stege	5
Stenløse - Fangel	3
Stenmagle	1
Stensved	1
Stigsnæs	3
Stokkemarke	2
Storring	1
Strands	1
Strø	2
Svallerup	1
Syv	1
Sæby - Buerup	2
Søby - Halling	1
Søllested L.	1

Er Vinteren nær — ?

Efteraaret er begyndt, og enhver dansk Husmoder søger stedse at gøre sit Yderste for at gøre Hjemmet rent, fint og lyst til den lange, mørke Vinter. Til Vask baade af Gardiner, Linned, Silkestoffer og Dækketøj bruger hun udelukkende Persil, som er uundværlig til al Slags Vask. Hun véd, at Persil er absolut uskadeligt og ikke angriber Tøjet.

Persil faas kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

Den moderne, danske Husmoder bruger aldrig noget andet Vaskemiddel end Persil.

Persil

Henkel & Co. A.-S., København.

Hvert et Hus

og hver en Gaard paa Landet skal besøges af en paalidelig Mand eller Kvinde, som kan opnaa en **glimrende Bifortjeneste** herved. Salg af „Landmands-Almanaken" er det mest indbringende af alle Agenturer. Henvendelse til Chr. Erichsens Forlag, Sjæleboderne 4, Kbhvn., Afd. K. 3

Oplag 20,000. Oplag 20,000.

HVORLEDES BEGRÆNSES BØRNEFØDSLERNE?

Kvinden og Forplantningen.

Disse 2 Bøger sendes overalt mod Indsendelse af Kr. 1,75 eller pr. Efterkrav + Porto.

Frimærker modtages.

Merkurforlaget, København, Valby.

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Avertér i „Landarbejderbladet".

Under dansk Flag direkte

til **Canada**

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Haandbøger, der gratis sendes overalt.**

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.

Kongens Nytorv 8. København K.

Agenter over hele Landet.

Søllested - Vedtofte	1
Sdr. Bjært	1
Sdr. Brøby	2
Sønder Dalby	1
Sønderholm - Frejlev	1
Sdr. Kirkeby	1
Sdr. Stenderup	1
Tarmdrup	4
Tandslet	1
Terslev	4
Thorkildstrup - Lillebrænde	2

Royal Mail Line

til

Brasilien

og

Argentina.

Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til

Generalagent **Th. Pedersen,**

Dansk Rejsebureau,

Amagertorv 24, København.

Telefon 4158.

Thureby	1
Tillitze	2
Tirsted	3
Tjæreborg	1
Trige	5
True	2
Tryggelev - Fodslette	1
Tudsenæs	2
Tune	2
Tæbring - Outrup	1
Tømmerup	3
Tønning	1
Ubby	3
Uggerløse	1
Ulsø	1
Urlev - Stenderup	1
Utterslev	2
Vaabensted	2
Valløby - Taarnby	5
Veggerslev	1
Vejlby	6
Vejrum	2
Venge	2
Vestenskov	4
Vesterborg	3
V. Egede	2
V. Hjermitslev	1
V. Ulslev	1
Viemose	1
Vindeby	6
Vindinge F.	1
Visby	6
Viskinge	1
Vissenbjerg	3
Vonsild - Dalby	1
Vraa - Em	1
Vrejlev	3
Væggerløse	1
Ødis	1
Ørslev	3
Østbirk	5
Ø. Brøndersley	2
Østerlars	5
Øster Ulslev	1
Østofte	3
Ialt Antal Medlemmer	**611**

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 7. November.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Canada) og New-York 20. November.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Indsats af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Skaf nye Medlemmer.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)
I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad.

I vanskelige økonomiske Tider

er det kun yderst sjældent, at man alene ved sit Arbejde er i Stand til at samle sig den Formue, som vi alle stræber efter. Man har derfor indrettet Lotterier, der giver den Chance, man i Reglen ikke kan opnaa paa anden Maade. Det gælder derfor om at finde det rette Lotteri.

Det danske Kolonial (Klasse) Lotteri
byder paa følgende særlige Fordele: **Den danske Stat garanterer for Gevinstkapitalen. — Trækningen foregaar under Statens Kontrol.**
Omtrent hvert andet Nummer udkommer med Gevinst.
Lotteriet har kun 50 000 Numre,
men 21 175 Gevinster, 8 Præmier
til et sammenlagt Beløb af
3 Millioner 726 Tusinde Kroner.

Det ringe Antal Lodder bevirker, at Udsigten til at vinde er betydelig større end i andre Lotterier.
Alle Gevinster udbetales i kontante Penge uden nogen Afkortning.

Det 45. Lotteri begynder 13. Novbr. 1928.

Lodsedler faas hos:

Kollektør, Hr. **Jens Olsen.** Houmeden 8. Randers.	Kollektør, Hr. **A. C. Jensen.** Havnegade 15. Veile.	Kollektør, Hr. **St. Jensen.** Thonbogade 17. Horsens.	Kollektrice, Fru **H. Hansen.** Rønne.
Hirts Kollektion. Aalborg.	Kollektrice, Fru **C. Hiarbæk.** Odense.	Kollektør, Hr. **Bauditz.** Svendborg.	**A. Svendsen.** Skanderborg Amtstid., Skanderborg.
Kollektør, Hr. **R. Madsen.** Slagelse.	Kollektør, Hr. **M. M. Andersen.** Esbierg.	Kollektør, Hr. **E. Sperling.** Meilgade 97. Aarhus.	Kollektrice, Fru **I. Lemming Mortensen.** Villa »Takken«. Viborg.

samt i Kollektionen ved Hovedkontoret: Amagertorv 11, København.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 45. Fredag den 9. November 1928. 14. Aargang.

Skovarbejderoverenskomsten.

Sidste Uge bragte en Afslutning paa Skovoverenskomstforhandlingerne nøjagtig ½ Aar efter, at Overenskomsten var opsagt til Udløb af Arbejdsgiverne. Da Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet i Midten af Oktober fremsendte Varslerne om Strejke og Sympatistrejke rejstes der et Ramaskrig i den borgerlige Presse over, at man vilde standse Sukkerproduktionen i dens travleste Tid. Dette Hyl afslørede de virkelige Hensigter. Nu havde Arbejdsgiverne forholdt sig rolig hele Sommeren og betalt efter den opsagte Overenskomst, vel sagtens udfra Betragtningen om, at det da vilde være vanskeligt for Arbejderne at rejse Kampfanen, og nu var Sommeren gaaet, 2 Maaneder til, saa kunde Arbejdsgiverne etablere en Skovarbejderlockout med Udsigt til et gunstigt Resultat, og saa skulde Arbejderne faa at vide, hvordan Lønningerne skulde være. Saadan havde Arbejdsgiverne lagt Tingene tilrette, men denne »fine« Politik blev krydset ved, at Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet tog Offensiven paa det for Arbejdsgiverne mest ubelejlige Tidspunkt. Derfor var Venstrepressen saa ovenud fortørnet, nu var der virkelig Udsigt til at faa smækket en Gruppe Arbejdere rigtig grundigt ned i Løn, og saa kom de forbandede Arbejderorganisationer og spolerede hele den »pæne Historie« med deres Varsler og Strejkevarsler. Thi herom hersker der jo ingen Tvivl, Arbejdsgiverne vilde have klækkelige Lønnedsættelser: 20 pCt. Nedsættelse af Akkorderne og 20 Øre ned paa Timelønnen, som Erstatning skulde Arbejderne have Arbejdstiden forlænget med 193 Timer aarlig, og disse Krav havde Arbejdsgiverne ikke ændret synderligt, da vi kom til Forligsmanden den 29. Oktober.

Forligsmandens Forslag, som først blev stillet efter 13 Timers Forhandling med Parterne, fulgte ikke det Standpunkt, Arbejderorganisationerne havde indtaget og stadig fastholdt, nemlig at der ingen Lønreduktioner maatte gennemføres, men det skar til den anden Side Arbejdsgivernes Krav ned efter Noder.

Kravet om Forlængelse af Arbejdstiden afvistes pure. De 20 pCt. Lønnedsættelse blev 4 pCt., i Realiteten dog kun 3,2 pCt., idet Fradraget efter Overenskomsten af 1924 hidtil havde været 20 pCt., medens det efter Forligsmandsforslaget bliver 23,2 pCt. Timelønnen blev nedsat med 4 Øre, hvor Arbejdsgiverne krævede 20 Øres Nedsættelse.

Skar Forligsmandens Forslag saaledes Arbejdsgivernes Krav læsterlig ned, maa det dog straks understreges, at skulde Ret og Rimelighed været Rettesnor for Forligsmandens Forslag, saa skulde der ikke været Tale om Reduktioner af nogen Art. Men som bekendt er det ikke Retfærdighed, der er raadende med Hensyn til Arbejdslønnens Størrelse, det er Magten, og Forligsmanden ser sin Opgave i at stille et Mæglingsforslag paa en saadan Maade, at det er vanskeligt for ikke at sige uforsvarligt for Parterne at forkaste det. I saa Henseende var dette ogsaa et ægte Forligsmandsforslag, som ikke tilfredsstillede hverken Arbejderne eller Arbejdsgiverne, men som til den anden Side ingen af Parterne turde tage Ansvaret for at forkaste med det Resultat, at en stor og betydelig Konflikt udbrød og ovenikøbet omfattede ca. 6000 Mand, hvis Løn og Arbejdsvilkaar var uberørt af den Overenskomst, hvorom der skulde slaas.

De Lønnedsættelser, Arbejdsgiverne fik, var uretfærdige overfor Skovarbejderne, som ikke havde for meget at leve af i Forvejen, men den var ogsaa latterlig i Sammenlignig med Arbejdsgivernes Krav, og navnlig naar man erindrer sig, at Arbejdsgiverne vilde have en bedre Rentabilitet i Skovene ved Nedsættelse af Arbejdslønningerne.

Den foretagne Lønnedsættelse kan saa sandt ikke gøre hverken Ondt eller Godt for Skovenes Rentabilitet, men den kan bidrage sit til at gøre Tilværelsen for Skovarbejderne endnu vanskeligere end den var i Forvejen. Man skulde ikke synes, at det kunde være til nogen Glæde for Arbejdsgiverne.

— — —

Et staar imidlertid fast, at naar Arbejdsgiverne ikke fik gennemført deres Krav om en Timeløn paa 50 Øre, 20 pCt.s yderligere Nedsættelse af Akkorderne og en Forlængelse af Arbejdstiden paa smaat 200 Timer aarligt, saa skyldes dette alene Organisationen, og at Organisationerne benyttede Lejligheden og deres Magt til at bremse Arbejdsgiverne. Arbejdsgivernes Hensigter var tydelige nok, og havde de haft Magt som de havde Agt, var baade Skovarbejdernes og Landarbejdernes Vilkaar bleven endnu langt kummerligere end de er.

Efter alle Solemærker at dømme, er det den sidste Lønreduktion, Arbejdsgiverne faar. Reaktionens Tag i Landet begynder at svækkes.

Igennem en fortsat Fremgang og Styrkelse af vor Organisation skal vi ikke alene standse alle videre Krav om Lønreduktioner, men vi skal ogsaa vende Bøtten, saa Lønreduktionerne afløses af Lønforhøjelser.

Disse Forringelser af Arbejdernes Levevilkaar kan ikke blive ved at gaa. Vi maa sige Stop, vi vil opad igen, men Midlet hertil er fortsat Fremgang, fortsat Styrkelse af Organisationen, thi den er vort eneste Værge og Vaaben mod Arbejdsgivernes Plyndringstog mod Arbejdernes fattige Hjem.

Oscar Levinsen.

Frænde er Frænde værst.

Langt tilbage i Tiden — mere end et Aartusinde — var det Skik og Brug i vort forroste Danmark at benytte Krigene til at indfange de Trælle, man havde Brug for, og endelig, som Forsmag for vor Tid, at erhverve billig Arbejdskraft, kunde den daværende stoute Bonde i Tilfælde af Gæld tvinges ned i Trællenes Række. Her, i dette Eldorado for billig Arbejdskraft, levede Stormændene videre i Dagdriveri og til Tider Røveri. Slægter fremstod, og Slægter bundfældedes, men om Samfundets Tinde samlede sig en Flok af alskens Indhold. Gejstlige Herrer med stor verdslig Indflydelse, Lykkeriddere, der stod at albue sig frem til Samfundets højeste Trappetrin, og under al denne demoraliserende Lovløshed fremstod omsider de fire Stænder: Adel, Gejstlighed, Borger, og Bonde. — »De frie Kræfters Spil« var den Gang rettet mod Bonden!

De to førstnævnte Stænder steg mægtigt til Vejrs i vort skønne »Fædreland« og tilranede sig mere og mere Indflydelse, paa Bekostning af de to andre Stænder, indtil Bondestanden sank helt ned i Trældom. Dette er det Fundament, hvorpaa vor Statsbygning hviler. En trællende Stand under Savn og Lidelser, og en nydende Kaste i Overflod og Magt, hvor Kropsarbejderen træller for de omtalte Udbyttere. Gejstligheden, som med Bibelen i Haanden prædikede Evangeliet og lavede Dogmer, var de eneste, der i hin Tid kunde have taget Kampen op for den Fattiges Ret, tav stille og solede sig i Naaden fra Kongernes og senere Herremændenes Idyl, og af Kristendommens klare Bud lavede disse »Guds Tjenere« et kristeligt Ragnarok, som for Resten endnu følger Kirkens Forkyndelse i vor Tid, baade i Krig og Udbytning.

Under disse Forhold er det Umagen værd at se paa vor nuværende Bonde, efter at vi alle i Underklassen har været med at hæve ham op af sin Fornedrelse. Nu vender han sig med storpralende Foragt mod den Stand, han selv er vokset op fra for Aartier siden ved Tidernes Gunst, og siden ved egen og hans Arbejderes Hjælp. Hans gamle Plageaander er nu hans intime Venner — politisk set. Som en Idiot, der geraader i Raseri, staar han paa Bagstræbets yderste Rand og hyler om »Organisations-Tyranni«, og som om Arbejderne var Lovbrydere, vil han nu oprette en »Tugthuslov« for disse, for om muligt at knuse deres Organisation. Det er, som al Erindring om hans egen Kamp for hans Borgerret er gaaet ham af Minde. Han kæmper som en desperat for at faa gennemført de Aarhundreder gamle Principper, hvor den arbejdende Mand — hans egen Slægtsfælle — blev pint og plaget til det yderste ved Sult og Savn. Der kan vel ikke tænkes noget mere lumpent end dette Træk fra Bondens Side. Aarhundreder igennem har hans Fædre trællet og lidt under et Tyranni uden Grænse, og nu stiller han sig i Kamplinie sammen med hans Fædres Udbyttere mod tidligere Kampfæller og Venner. Derfor maa vi lære af Fortiden, at som Bonden maatte kæmpe sig frem gennem Stænderinstitutionen til Frihed og Velvære, maa Arbejderne nu gennem Valgretten kæmpe sig frem til taalelige Livsvilkaar, hvor mange »Tugthuslove« end Storagrarerne vil fabrikere. Svært højbenet agerer Bonden nu Moralprædikant overfor Arbejderne. Han har lært saare godt at forelæse Moralprædikener fra hin Tid, da hans Fædre var i Trældom paa Herregaardens Jordarealer, og siden hen, da Godsejerne under Estrups Førerskab knægtede ham. Nu vil han ved en Tugthuslov knægte Arbejderne. Nuvel! Den danske Landarbejder er af en Støbning, der har tiltvunget sig Agtelse langt udenfor Europas Grænser, og aldrig har jeg set en Landarbejder,der holdt saa krampagtig fast om sit Ædetrug som Bonden. Som Hunden, der hellere æder sig saa overfyldt, at han maa lide Kvaler fra en overfyldt Mave, holder Bonden paa sit Ædetrug og skraaler sig hæs, fordi han misunder Arbejderen og dennes Familie det daglige Brød. Der er jo noget, der hedder Vandskræk, og det skal være en meget farlig Sygdom, men mon den er saa pinagtig som »Skatteskræk« og Skrækken for, at Arbejderen skal faa en anstændig Løn for sit Arbejde? Og skønt han maa indrømme — i mange Tilfælde —, at Landarbejderens Løn ikke er for høj, men derimod paastaar, at Industriarbejdernes Lønsatser er for høje, terper og prakker han dog Lønnen ned for Landarbejderen ved hver given Lejlighed. Og som yderlig Triumf har han Tugthusloven paa rede Haand for alle Landarbejdere, der ikke vil følge Pinstrups og Konsorters Ønske, naar disse kræver Lønnedsættelser. Saa langt er vi ude i Vrøvlet! »De frie Kræfters Spil« gælder kun for Overklasserne, og vover Arbejderne at kræve en anstændig Løn — saa i Tugthuset med ham!

Jeg ved saare godt, at det er Arbejdernes Kampmaade, man stikler efter, men hvor findes den Lov, der beskytter Arbejderne mod Udbytning? Arbejderne er komplet værgeløse, naar de ikke kan værge sig gennem deres Organisation.

Derfor maa Arbejderne frem under Fanerne til Værn for deres Ret, selv om aldrig saa mange Tugthuslove skulde blive stukket ud til Domstolene at dømme efter.

P. Kristensen.

Nedskærings-Ridderen rykker frem.

Fremad Madsen-Mygdal rider,
han en Herre er saa bidsk,
og han svinger, saa det suser,
med sin store Knaldepisk.

Alle Organisationer,
som vil slaas for Smaamands Sag,
vil han ramme, saa der varsles
om en vældig Dommedag.

Madsen-Mygdal er en Stridsmand,
se, han drager ud til Dyst,
medens Hjertet kampglad banker
i hans brede Bondebryst.

Men hans Pisk, hvor højt den knalder,
skal dog knækkes med et Brag —
hvis vi Smaafolk stærkt staar sammen,
bli'r vi stærke og han svag.

Ugens Hændelser.

Den tidligere græske Diktator Pangalos er blevet arresteret paa Grund af Deltagelse i Valgoptøjer.

*

Fra Kapstaden i Sydafrika meddeles, at der er udbrudt Ministerkrise. Ministerpræsident Hertzog har taget sin Af-

sked, som hans Efterfølger nævnes General Smith.

*

Det franske Ministerium Poincare er som Følge af, at de radikale Ministre Herriot, Sarraut, Qwenille og Perrier er gaaet deres Vej, sprængt; hvorledes Krisen vil forløbe er endnu ikke helt klart.

*

Et nyt Bankkrak har fundet Sted i Vendsyssel. Østvendsyssels Bank er brudt sammen; Kapitalen er sat over Styr, og 10 pCt. af Sparernes Penge er gaaet med.

*

De tyske Tekstilbaroner har bebudet, at de i December vil etablere Lock-out overfor 450,000 Tekstilarbejdere i Sachsen og Rhinlandet. Katastrofen regnes med at ville ramme ca. 1 Million Mennesker, naar man medregner Kvinder og Børn.

*

Det engelske Arbejderparti har ved de nu afsluttede Kommunevalg vundet 265 Mandater og dermed sikret sig Flertallet i 27 af de 80 Kommuner, Valgene omfattede.

*

Den svenske Socialminister har sammenkaldt en Konference mellem Arbejdere og Arbejdsgivere til Drøftelse af øget Samarbejde.

*

Ved de forestaaende engelske Parlamentsvalg har Arbejderpartiet besluttet at opstille 600 Kandidater, de Liberale 500 og de Konservative 615.

*

Den tyske Metallockout i Westphalen omfatter efter den sidste Udvidelse 300,000 Mand.

Arbejdsgiverne har her som overfor Tekstilarbejderne krævet urimelige Lønreduktioner.

*

Arbejdsløsheden er i den forløbne Uge steget med 1,530 Mand — fra 39,332 til 40,862. Landarbejderne har 1170 Arbejdsløse.

*

Den socialdemokratiske Folketingsmand Wilmann har efter 22 Aars opslidende Arbejde i Lyngby-Taarbæk Kommune trukket sig ud af det kommunale Arbejde.

Aarsagen er Helbredshensyn.

Mod Vinter.

Vinteren staar atter for Døren, Arbejdsløsheden har allerede holdt sit Indtog i mange Landarbejderhjem, hvor Fortjenesten for den Smule Arbejde, der har været i Sommerens Løb, kun lige har været til Føden, og der spørges fra mange: Bliver der ikke sat Arbejde i Gang i Sønderjylland i denne Vinter? Har alle de Forhandlinger, der er ført hernede med Ministre og Erhvervsudvalget kun været Reklame? Vil den gode Høst, der har været i Aar, ikke give mere Arbejde? Ja, den gode Høst, som man fra visse Sider mente kunde kurere alt, vil hverken hjælpe Bønderne ud over Vanskeligheder eller forøge Beskæftigelsen, og vi kan ganske rolig belave os paa en stor Arbejdsløshed blandt Landarbejderne hernede, ja endnu større end sidste Vinter. At Forhandlingerne, der er ført i Sommer skulde give os noget Arbejde, er der vist ingen, der tror paa, trods det Indenrigsministeren lovede at fremdrage paa rette Sted særlig de slette Forhold, hvorunder Landarbejderne i Sønderjylland maatte friste Tilværelsen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Ministeren helt har glemt, hvad han lovede, fra den Kant skal vi ikke vente noget godt. Nej, vi maa selv tage fat, lære at stole paa os selv.

Vi maa gaa ud til Kammeraterne i Afkrogene og fortælle dem om vor Arbejdsløshedskasse, hvor vi i Fællesskab hjælper hverandre under Arbejdsløshed ved at betale vore Bidrag, naar vi har Arbejde.

Fortæl om vor Organisation — Landarbejderforbundet — hvorigennem v kræver Medbestemmelsesret over Løn- og Arbejdsforhold. Den Løn, vi faar for Tiden hernede er alt andet end god. Nogle vil maaske mene, at Bønderne sidder vanskeligt i det og ikke kan strække sig videre. Men er det Arbejdernes Skyld? Nej! Betalte Bønderne større Dagløn i den gode Tid? Nej!

Hvorledes var det, da vi kom hjem fra Krigen, da Bønderne hamstrede i stor Stil til ganske fantastiske Priser. Da kunde vi gaa arbejdsløse. Man havde Krigsfanger gratis og Penge til. Der blev sagt til os: Vent til de kommer væk og Landet bliver dansk, saa skal I faa det saa godt som aldrig før — Arbejde nok, og Jord kan I faa, hvis I ønsker det.

Javel! Man begyndte straks efter Genforeningen at importere store Skarer af tyske Tjenestekarle og andre udenlandske Arbejdere, som kun fik nogle faa Kroner om Maaneden, samtidig gik vore hjemlige Arbejdere, der havde stemt sig hjem til Danmark, ledige. Dem havde man ingen Brug for.

Ligesaa er det med at komme i Besiddelse af Jord. Her er de sønderjyske Landarbejdere ogsaa lukket ude, idet de ikke har haft Lejlighed til at tjene den fornødne Kapital, der fordres af enhver Ansøger.

Sidste Vinter har vi faaet Kærligheden at føle paa den Maade, at mange maatte arbejde for 3 Kr. paa egen Kost ÷ 10 for resterende Skat. Samtidig kunde man f. Eks. med en flot Haandbevægelse eftergive en højtstaaende Embedsmand af dem, der ikke var berørt af Nedskæringskniven, 1100 Kr. — elleve Hundrede Kr. — i resterende Skat i et Aar.

Det er disse Ting, vi bør tage med ud til Agitation, naar vi vil hverve nye Medlemmer samt til de kommende Sogneraadsvalg.

Medlem Nr. 23,
Avnbøl Afd.

En flot Afslutning.

Som den sidste i Rækken af Bogpakker, der af Socialdemokratisk Forbund i Forbindelse med Forlaget »Fremad« har været tilbudt vore Medlemmer til Fortrinspris, foreligger nu Nummer 5, der bringer intet mindre end vort Partis store Jubilæumsskrift:

Det danske Socialdemokratis Historie 1871—1921,

ca. 700 Sider i stort Format med ca. 700 Illustrationer.

Nogen Anbefaling for dette i dansk Litteratur enestaaende Værk behøves ikke, det er selvsagt, at enhver Fag- og Partifælle gerne vil have dette statelige og højst interessante Værk i Eje, og naar det nu tilbydes vore Medlemmer til halv Pris, kan vi kun anbefale snarest at indsende nedenstaaende Bestillingsseddel, der vil blive ekspederet i den Rækkefølge, den indkommer.

Har man Værket i Forvejen, bør man alligevel ikke lade det gunstige Tilbud gaa fra sig, men benytte sig af det til for Eksempel Jule- eller Nytaarsgave til Slægt eller Venner, som ikke har det.

Vort Partis stolte Vækst fra en usselig lille Skare forfulgte Mænd til nu, hvor det allerede én Gang, der sikkert ikke vil blive eneste, har haft Regeringens Tøjler i sin Haand, er som en spændende Roman og giver et stort Stykke dansk Kulturhistorie, som det ofte vil være i høj Grad belærende at fordybe sig i.

Bogladeprisen er uforandret 20 Kr., men Værket leveres vore Medlemmer til Fortrinspris, 10 Kr., dog maa Bestillingssedlen indsendes som Legitimation, da denne Fortrinspris udelukkende gælder vore fagorganiserede Medlemmer, og det kan forudses, at det til Raadighed staaende Oplag daarligt vil strække til Efterspørgselen.

Bestillingsseddel.

Socialdemokratiets Forlag »Fremad«,
Frederiksborggade 33, Kbh. K.

Undertegnede ønsker som Medlem af Landarbejderforbundet 1 Bogpakke Nr. 5 (Bogladepris 20 Kr.) **til Fortrinspris 10 Kr.**

Beløbet følger hermed — ønskes opkrævet (overstreg det, der ikke ønskes).

Navn .....

Adresse .....

Stakkels Ekscellenser!

Hvad for noget — vil Læserne maaske sige — begynder Landarbejderbladet nu at »stakle« Nedskæringsministrene?

De har da sandelig ikke fortjent det — det vil Medlemmerne være klar over. De har ført den mest brutale Overklassepolitik, som nogensinde har været ført i Danmark, ja, maaske noget Sted i Verden. De har gjort de Rige rigere og de Fattige fattigere. De har end ikke undset sig for at gaa endnu et Skridt, idet de siger: Men fordi I er blevet fattigere i Kraft af vor Politik, skal I ogsaa miste jeres borgerlige Rettigheder, bl. a. Valgretten!

Det er jo netop Brutalitetens Højdepunkt hos Venstre og Konservative. De har

søgt at berøve os den kommunale Valgret!

De har skærpet Skattebestemmelserne og Reglerne for Eftergivelse af Skat, og de har drevet deres Hensynsløshed saa vidt, at de har givet Loven tilbagevirkende Kraft, saaledes at den Mand, der i Henhold til den gamle Lov havde Valgretten i Behold, nu er blevet berøvet den!

At de Konservative jubler, det er der intet at sige til. Men at det oh saa »demokratiske« Venstre er gaaet med hertil — det kan nok foranledige os til at sige: »Stakkels Ekscellencer«! Hvad andet betyder denne »Genistreg« nemlig, end at de to Partier har opgivet Haabet om at se deres Politik sejre paa ærlig Manér?

Vil vi lade os overrumple?

Det er Spørgsmaalet, som enhver Arbejder maa besvare. At Svaret fra os alle bliver et afgjort Nej — derom er ingen Tvivl. At alle, der blot kan røre en Finger, vil møde frem til de kommunale Valg og sætte sit Kryds ved Socialdemokratiet — ja, det er en given Sag. Men for at man kan være med til det i Marts Maaned, maa man netop i denne Tid sikre sig Valgretten.

Skattebetalingen maa være i Orden!

Det kan være vanskeligt nok for adskillige, men den, der ikke frivilligt vil udlevere sig selv og sin Familie til Venstres og Højres kommunale Naade — og hvem vil det? — han maa se at faa Skatten betalt!

I Kommuner, hvor Skatten betales kvartalsvis, skal alle Kvartaler fra April 1927 til Oktober 1928 (begge disse Kvartaler medregnet) være betalt inden Valglisternes Berigtigelse.

I Kommuner, hvor Skatten betales halvaarsvis, skal De have betalt for Halvaaret April—Oktober 1927 til Halvaaret April—Oktober 1928 (begge disse Halvaar medregnet).

I København skal alle Rater fra Juli-Raten 1927 indtil Januar-Raten **1929** (begge Rater medregnet) være betalt.

Valgretten tabt?

De Vælgere, der skylder Skat for noget af de paagældende Kvartaler, Halvaar eller Rater, har tabt Valgretten!

Det samme gælder de Vælgere, der har faaet eftergivet en Del af deres Skat, dersom det eftergivne Beløb udgør mere end en Tredjedel af den samlede paalignede Kommuneskat for de to Skatteaar 1927—28 og 1928—29.

Se derfor efter, om disse Forhold er i Orden og søg ellers Udveje for at faa det manglende Beløb betalt. Da leverer vi i Marts Maaned vore Modstandere et saadant Valgslag, at vi paany kan sige: Stakkels Ekscellencer!

Skiftedagen.

Den nu overstaaede Skiftedag adskilte sig ikke væsentlig og i hvert Fald ikke til det bedre fra de nærmest foregaaende.

Allerede den 1. November kunde man paa de københavnske Fæstekontorer konstatere, at Udbudet af Arbejdskraft var overordentlig stort, Fæstekontorernes uhyggelige Lokaler var stuvende fulde af pladssøgende, og udenfor i Gaarde og Porte stod de i tætte Klynger, og Billedet forandrede sig ikke synderligt i de næstfølgende to Dage. Vi mindes ingen tidligere Skiftedag, hvor Tilstrømningen har holdt sig saa konstant, som Tilfældet var i Aar. Denne Omstændighed satte naturligvis sit Præg paa de Lønninger, der blev budt.

Storagrarernes Løntrykkertendenser, som Madsen-Mygdals Regering og Venstres hele Politik i de senere Aar har udviklet til det fuldkomne Hysteri, fejrede ved denne Lejlighed nye Triumfer.

De Lønninger, der blev budt den 1. November, var gennemgaaende saa skandaløst lave, at noget tilsvarende sjældent er set før. — Men heldigvis blev der reageret overfor disse skandaløse Tilbud.

Vore Agitatorer havde været i Aktivitet fra Morgenstunden, saaledes at de første Pladssøgende var blevet forsynet med vort Skiftedagsnummer og den deri optrykte Priskurant, og det var tydeligt, at de havde læst vort Blad baade med Interesse og Eftertanke, de værste Skambud blev derfor energisk afvist. Allerede i Løbet af Eftermiddagen den 1. November kunde man spore Resultatet heraf i Form af stigende Løntilbud, en Tendens, der holdt sig baade den 2den og 3dje.

Men naturligvis lod det sig ikke gøre at drive Lønningerne op til et blot nogenlunde rimeligt Niveau, dertil var Tilbudet for stort i Forhold til Efterspørgslen.

At anføre bestemte Tal paa Lønningerne er praktisk talt umuligt, de svingede som altid stærkt, og de svingede i Aar stærkere end nogensinde.

For Karle mellem 20 og 22 Aar vil vi anslaa dem til at ligge mellem 150 og 200 Kr. for Vinterhalvaaret, for Forkarle mellem 200 og 300 Kr., for ugifte Fodermestre laa de noget højere.

Ved Henvendelse hos forskellige københavnske Fæstemænd har vi faaet bekræftet, at disse Tal nogenlunde svarer til Virkeligheden.

Erfaringerne fra denne Skiftedag er altsaa forsaavidt de samme, som vi gentagne Gange før har gjort i de senere Aar. Storagrarerne benytter den store Arbejdsløshed til at misbyde og sultelønne de unge Landarbejdere, og den Omstændighed, at disse endnu for Størstedelen staar udenfor Organisationerne, giver dem let Spil i saa Henseende.

Et Lyspunkt er det, at vor Agitation ved Fæstekontorerne aldrig før er blevet mødt med større Forstaaelse end ved Novemberskiftedagen i Aar.

De store Forhandlinger mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer har taget sin Begyndelse, foreløbig foregaar Forhandlingerne mellem de direkte modstaaende Organisationer.

Dansk Arbejdsmandsforbund har saaledes paabegyndt Forhandlinger med Centralforeningen for Murermestre i Jylland og Østifterne samt Jernindustriens Sammenslutning.

Endnu flere Forhandlinger er under Opsejling.

Hvorledes skal de Arbejdsløse komme gennem Vinteren, og hvorledes kan især de unge, ugifte Arbejdsløse udnytte Tiden.

Ved Skiftedagstid, og da særlig November-Skiftedagene, strømmer store Skarer af arbejdsløse Landarbejdere ind til Byernes Fæstekontorer for at søge Arbejde, og det er ikke fortrinsvis Løsarbejdere, som man skulde vente sig. Nej, det er navnlig de saakaldte faste Arbejdere« — baade Daglejere og Tjenestekarle.

Thi ak! Hvor mange kan regne med at have stadigt eller »fast« Arbejde i vore Dage?

Mod 1ste November er det væsentligste af Arbejdet ved det danske Landbrug udført, og Landbrugets Arbejdsgivere indskrænker Arbejdskraften til det mindst mulige. Arbejderne opsiges i Hobetal, og det resterende Arbejde udføres af nogle faa »faste Daglejere« og Tjenestekarle bistaaet af en enkelt Løsarbejder for ganske enkelte Dage.

Saaledes kender vi Forholdene fra de sidste Aars November-Skiftedage, og dette Aars November-Skiftedag dannede ikke nogen Undtagelse, den var om muligt endnu mere trøstesløs end sine Forgængere.

Det sørgelige er jo, at kun alt for faa af disse Arbejdssøgende har sikret sig mod Løntrykkeri og Arbejdsløshed ved i Tide at indmelde sig som Medlem i deres Forbund og Arbejdsløshedskasse, og Følgen maa jo naturnødvendig blive uhyggelig smaa Priser for de faa, som opnaar Arbejde.

De staar jo saa godt som værgeløse

overfor Situationen, og med Hensyn til at slippe gennem den arbejdsløse og barske Vintertid ser det jo i hvert Fald meget trøstesløst ud for dem.

Det skulde derfor ikke synes vanskeligt netop nu at overbevise disse vore uorganiserede Kammerater om det nødvendige i, at de som Medlemmer af vort Forbund maa staa sammen med deres øvrige Kammerater for at opretholde taalelige Løn- og Arbejdsvilkaar, og som Medlem af Arbejdsløshedskassen sikre sig mod den værste Følge af mulig Arbejdsløshed til næste Vinter.

De maa meldes ind i Organisationen,

og det maa derfor være en Opgave for vore Afdelingers Tillidsmænd i Særdeleshed og for alle interesserede Medlemmer i Almindelighed overalt, hvor de antræffer uorganiserede Kammerater, at gøre deres yderste for at faa dem ind i Rækkerne, saa de ikke staar sig selv i Lyset og virker som Hæmsko for deres Kammerater.

Hvorledes skaffes arbejdsløse Medlemmer, som er uden Understøttelse, nogen Hjælp?

Siden den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald har det jo særlig set daarligt ud for de af vore Medlemmer, som endnu ikke har opnaaet 12 Maaneders Medlemsret, eller har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, og det er jo desværre saaledes, at trods Minister Kraghs Ophævelse af Retten til den ekstraordinære Understøttelse, hersker der stadig ekstraordinær Arbejdsløshed, og der er derfor ogsaa fremdeles stor Trang for Hjælp.

Der maa være en Mulighed

for, at de ældre, gifte Medlemmer ved Afdelingernes Medvirkning skaffes noget kommunalt Arbejde, eller i modsat Fald maa det være muligt at faa nogen Hjælpekassehjælp, i hvert Fald saa længe Hr. Kragh ikke har faaet den nugældende Hjælpekasselov helt ødelagt.

Hvad de yngre, ugifte Medlemmer angaar, har man jo baade ved Cirkulære til Afdelingerne og ved gentagne Artikler her i Bladet henledt Opmærksomheden paa, at der er Mulighed for, at disse — ja, for den Sags Skyld da ogsaa gifte — af Arbejdsløshedsfondens Midler kan opnaa at faa

Understøttelse under Højskoleophold.

Forholdene paa Arbejdsmarkedet er jo i Forvejen triste og mørke, og vi kan derfor alene af den Grund ikke kraftigt nok anbefale samtlige ugifte arbejdsløse at søge om Understøttelse til Ophold paa Højskole i Vinter, og det hvad enten de har Krav paa vedtægtsmæssig Understøttelse eller ej.

Henvend Eder derfor straks til Afdelingens Tillidsmand om Skema m. v.

Kost, Logi og Undervisning for Understøttelsen!

Betalingen for Opholdet paa Skolerne ligger gennemsnitlig omkring 75 Kr. pr. Maaned, saa de, der har 3 Aars Medlemsret, nemt faar dækket Udgifterne med deres Understøttelse; men ved Forhandlinger med paagældende Højskoles Forstander, vil der være Mulighed for at faa Lov til at komme paa Skolen for den Understøttelse, der bevilges, selv om denne kun andrager det mindste Beløb, som antagelig andrager 1 Kr. 33 Øre pr. Søgnedag Eleven deltager i Undervisning paa Skolen.

Om Eleven ogsaa selv maa afholde Rejseudgifter, Kontingenter og Lommepenge m. v., maa det dog anses for at være en meget billig Maade at faa sit Ophold paa, og hertil kommer det næsten aller vigtigste, at det er

en god Anvendelse af Tiden!

Enhver, der har prøvet at være arbejdsløs — selv kun i kortere Perioder — ved af Erfaring, hvor uendelig kedeligt og ødelæggende det er Dag efter Dag at vente paa Arbejde. — Det sløver og gør ligegyldig!

Den Undervisning, der faas ved et saadant Højskoleophold, kan ogsaa komme til Gode paa mange Maader senere i ens Liv, selv om det naturligvis er begrænset, hvad der kan læres paa et Højskolekursus, der kun varer nogle faa Maaneder. — Men det maa kunne give saa megen Øvelse og Erfaring, at der paa Grundlag af, hvad man har lært kan arbejdes videre gennem Selvstudium, blot man har Lyst dertil.

Kundskab er Magt!

Samtidig med at Arbejderne stadig dygtiggør sig mere og mere, og derved sætter sig i Stand til at varetage egne og Standens Interesser baade faglig og politisk, ser man jo ogsaa, hvorledes de i stadig større Antal faar Sæde i indflydelsesrige Stillinger.

Og der er jo Brug for Arbejderklassens Repræsentanter allevegne, — i Hjælpekasser, Sogneraad, Amtsraad og paa Rigsdagen m. v.

Man ser da ogsaa, hvorledes Folk fra Arbejderklassen i stedse større Antal tager Sæde saadanne betydende Steder, til Trods for, at de kun har gaaet i en Landsbyskole, da de var Børn, men netop i Kraft af, at de senere har dygtiggjort sig ved Kursus og Selvstudium. — Ja, selv paa Ministertaburetterne er det jo ikke længere usædvanligt at se Folk fra Arbejdernes egne Rækker.

Grib derfor i videst mulig Udstrækning Lejligheden til at øge dine Kundskaber!

Fra Organisationens Side kan man kun glæde sig over, at det størst mulige Antal unge Landarbejdere søger at erhverve sig et Maal af Kundskaber; thi samtidig med at Landarbejderne erhverver sig disse Kundskaber, vil de ogsaa hurtig lære at indse, at de for at højne Klassens Interesser, og gavne sig selv og Standen bedst, ogsaa maa være Medlem af Organisationen, og samtidig med denne Landarbejdernes Dygtiggørelse vil derfor det stolte Maal:

Hver eneste Landarbejder i sin Organisation

ogsaa ret hurtig være naaet.

Med kammeratlig Hilsen.

Carl Broløs.

Storagrarerne og Landets Magthavere løber Storm mod vor Organisation. Det er derfor en Velfærdssag for enhver Landarbejder at være med i Arbejdet for at styrke denne, saa vi bliver i Stand til at slaa dette reaktionære Angreb tilbage.

Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn

afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Hyllinge Hotel Lørdag Aften den 10 November Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes møde. Forretningsudvalgsmøde afholdes umiddelbart efter Generalforsamlingen. **Karl Pedersen.**

Østsjællands Kredsorganisation.

Det bringes herved i Erindring, at der afholdes Generalforsamling paa Haarlev Kro Søndag den 11. November Kl. 11 Fm. For at faa Adgang maa Medlemsbogen medbringes, og Oktober-Mærket være i. Ligeledes mindes Formændene om at indsende de Skemaer, som er udsendt fra Kredsen, hurtigst muligt, da jeg staar og skal bruge dem. Ligeledes bedes de Afdelinger, som staar med Kontingent-Restancer, at indsende Beløbet, da Kredsen har haardt Brug for Pengene.

Jens P. Olsen.

Sengeløse Afdeling

afholdt sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 27. Oktbr. i Sengeløse Forsamlingshus, og der genvalgtes L. P. Nielsen, Vridsløsemagle, til Formand og til Kontrolbestyrer Vilhelm Hansen, Sengeløse. Kontroltiden er de 5 første Dage i Ugen fra 10—11 Form., om Lørdagen fra 4—5 Eftm. Før og efter den Tid vil ingen Afkontrollering finde Sted. **L. P. Nielsen.**

Thestrup Afdeling

har paa sin Generalforsamling nyvalgt til Bestyrelsen Valdemar Larsen, Thestrup Enghave, til Kasserer genvalgtes Johannes Petersen, og ligeledes genvalgtes til Kontrolbestyrer Johan Jensen, Skuderløse. Kontroltiden er 10—11 Form.

Bestyrelsen.

St. Merløse Afdeling

og Socaldemokratik Forening afholder stort Andespil paa Merløse Kro Søndag den 11. November Kl. 7. Der bortspilles 10 fede Ænder samt en stor Overraskelse. Efter Spillet Bal til Kl. 1. 5 Mands Orkester. Overskudet gaar til Børnenes Juletræ.

Socialdemokratisk Forening afholder Generalforsamling paa Merløse Kro Lørdag den 10. November Kl. 7½ Aften.

Udvalget.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene,
Brochurer og Billetter
faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Stigsnæs Afdeling

afholder 10-aarig Stiftelsesfest og Bal den 11. November Kl. 5 Eftерm. i Magleby Forsamlingshus. Som Talere møder Axel Sørensen fra Hovedkontoret og Kredsformand Rasmus Nielsen. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Afholdsbeværtning i Huset. Medlemmer, der har Sangbog, bedes tage den med. Omegnens Afdelinger indbydes. Mød nu kraftigt frem. Til Ballet betales 1 Kr. pro persona for Voksne.

Bestyrelsen.

Terslev Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Terslev Kro Lørdag den 10. November Kl. 7½.

Frederik Nielsen.

Regstrup Afdeling

har vedtaget følgende Kontroltider: de 5 Dage af Ugen fra 10—11 og Lørdag fra 4—5, men ingen bliver kontrolleret, uden deres Bog er i Orden baade m. H. t. det ordinære Kontingent og med Ekstrakontingentet. **Johannes Larsen.**

Kirkerup Afdeling

afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 10. November Kl. 7½ Aften i Kirkerup Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres ved Mødet. Kredsorganisationens Formand Niels P. Mortensen vil tale ved Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Hammer Afdeling

afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling i Hammer Forsamlingshus Lørdag den 10. ds. Aften Kl. 8. Dagsorden: Forhandlingsprotokollen, Regnskabet, Valg af Kasserer og 2 Bestyrelsesmedlemmer, Eventuelt. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. — Bestyrelsesmøde s. S. Kl. 7 Aften.

A. P. Jensen.

Gundersley Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 18. November Kl. 2 Efterm. hos Karl Larsen, Holløse, hvor Regnskabet fremlægges til forventet Godkendelse. Desuden er der flere Ting paa Dagsordenen, som bliver bekendtgjort paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Bestyrelsen bedes møde Kl. 1. Medlemmerne bedes huske Fællesorganisationens Generalforsamling Lørdag den 10. ds. paa Hyllinge Hotel.

Karl Larsen.

Syv Afdeling

afholdt i Lørdags Generalforsamling, hvor Harry Johansen, Birkede, blev valgt som Kasserer. Kontroltiden blev fastsat fra Kl. 10—11 Formiddag, om Fredagen fra 3—4, og Medlemmerne maa huske at møde til de fastsatte Tider, da de ellers ikke vil blive krydset. Endvidere maa Medl. huske at betale deres Kontingent, inden de skal møde til Kontrol, da de ellers ikke vil faa udbetalt nogen Understøttelse.

Valther Johansen.

Roskildeegnens Kredsorganisation

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 11. Novbr. Kl. 1 paa »Fjordvilla« i Roskilde. Forslag, der ønskes behandlet, maa ved en Afdeling tilsendes underskrevne senest 4. Novbr. **Jens Sørensen.**

Klippinge-Magleby Afdeling

afholder Generalforsamling i Magleby Forsamlingshus Lørdag den 10. Novbr. Kl. 7½ Eftm. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Sager skal forhandles. **N. C. Jensen.**

Ruds Vedby Afdeling

afholder Generalforsamling paa Ruds Vedby Afholdshotel Lørdag den 17. ds. Kl. 8 præcis. **Ludvig Dahl.**

Giesegaard Afdeling

holder Generalforsamling Søndag den 11. Novbr. Kl. 14 hos Emil Nielsen, Savværket, med sædvanlig Dagsorden. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig med de mødtes Antal. **Karl Nielsen.**

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejderbladet.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Inds. af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Under dansk Flag
direkte

til Canada
Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.
Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.
Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.
Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Den er dansk!

Dette vedgaar Richs med Stolthed!

Det store Salg fremkommer, fordi Richs gennem Aarene har holdt Standarden højt. Paa videnskabeligt Grundlag er Richs Fabrikationsmetode stadig blevet forbedret, saaledes at der herhjemme er skabt en Industri, som giver Brødet til Tusinder af danske Mænd og Kvinder.

Forlang derfor i egen Interesse udtrykkelig „en stor Richs", „en lille Richs", eller „en Richs Mokka", De sikrer Dem derved den Kaffetilsætning, som drøjer Kaffen, forhøjer dennes Velsmag, samtidig med at den nedsætter Kaffens skadelige Bivirkninger.

Men det skal være

Richs

Grundlagt 183

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

Dansk Kolonial-Lotteri

I den nu begyndende 45. Serie falder der **21,175 Gevinster og 8 Præmier** paa kun 50,000 Numre.

Det samlede Gevinstbeløb er **5 Millioner 175,000,00 Frcs.** (100 Frcs. = 72 Kroner.)

De største Præmier og Gevinster er: **450,000** Frcs., **250,000** Frcs., **150,000** Frcs., **100,000** Frcs. **80,000** „ **70,000** „ **60,000** „ 3 à **50,000** „ o.s.v.

Til 1ste Klasse, som trækkes 13. og 14. November, faas

Lodder: 1/8 3 Kr., 1/4 6 Kr., 1/2 12 Kr., 1/1 24 Kr. hos de stedlige Kollektører samt i Kollektionen ved Hovedkontoret, Amagertorv 11, København K.

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,

Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.

København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Danske brugte Militærstøvler.

Prøv vore anerkendte gode Støvler, som vi sælger til nedenstaaende billige Priser. Med svære, **nye** Kærnelædersaaler koster de 7 à 8 Kr., med **nye** Træbunde 5 1/2 à 6 1/2 Kr. Støvlerne garanteres fri for Lapper og Revner. Prisen er omtrent det samme som et Par Forsaalinger. Et Parti godt istandsatte Militærstøvler med lidt brugte Saaler sælges for 4 Kr. pr. Par. Et Parti sorte Militærkapper, hele og rene, sælges for 7 Kr. pr. Stk. Alt sendes pr. Efterkrav. 2 Par portofrit. Indsend Nr. eller Omrids af Foden. Hvad ikke passer ombyttes.

Petersen & Borg, Nordre Frihavnsgade 61, København Ø.

Den danske Bondestands Sygekasse,

stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.

Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.

Hovedkontor: Vesterbrogade 65, Kbhv. V, Telefon Eva 1149. — Forlang Prospekt.

Er De arbejdsløs?

kan De faa en god daglig Fortjeneste ved at forhandle fynske Husflidstrævarer. Skriv efter Prisliste fra **A. P. Nielsen, Jordløse St.**

Enhver Herre

bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Galante Fotos

GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Canada) og New-York 20. November.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 14. December.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,

Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 46. Fredag den 16. November 1928. 14. Aargang.

Skal Hoveriet genindføres overfor Landarbejderne?

Storbønderne vil trykke Landarbejdernes Lønninger ned ved Hjælp af Omgangsarbejde. De benytter deres Magtstilling i Sogneraadene til at skaffe sig selv billig Arbejdskraft.

Landarbejforbundets Kontor har i den sidste Tid modtaget en Del Skrivelser fra Afdelinger, der tydeligt viser, i hvilken Grad Madsen-Mygdals Løntrykteorier er gaaet vore Storagrarer i Blodet, og med hvilken uhyggelig Hensynsløshed de søger at realiserer disse Teorier. — Det oplyses, at Sogneraad forskellige Steder i Landet, hvor Storbønderne har Magten, søger at benytte denne Omstændighed til at skaffe sig billig Arbejdskraft.

Under Skin af at ville modvirke den herskende Arbejdsløshed har man gennemført, eller er i Færd med at gennemføre, en Ordning, hvorefter Kommunernes Arbejdere forpligtes til tvungen Omgangsarbejde hos de private Arbejdsgivere til Priser, der ligger langt under de overenskomstmæssige.

Fremgangsmaaden synes overalt at være den samme. Storbondesogneraadene rationerer det kommunale Arbejde saaledes, at der f. Eks. tildeles hver Arbejder 4 Dages Arbejde; de to andre Dage i Ugen skal de saa forpligte sig til efter Tur at tage Arbejde hos Omegnens Bønder eller andre Storagrarer, der eventuelt maatte have Brug for dem. Betalingen herfor fastsættes til 3 Kr. pr. Dag med Kost og 4 Kr. paa egen Kost. Et enkelt Sted er disse Priser endda reduceret til henholdsvis 2,50 og 3,50 Kr. pr. Dag.

Saa langt ud er vort Lands Storagrarer altsaa kommet, at de mener at kunne byde danske Landarbejdere saadanne Vilkaar. Det er Efterkommere af de Bønder, der i sin Tid var fordømt til at udføre Hoveriarbejde for Herremændene, som nu vil genoplive Hoveriarbejdet for Landarbejderne — for i Virkeligheden er det jo dette, man vil forsøge.

Et mere rafineret Forsøg paa at nedtrampe Arbejdernes Selvbestemmelsesret har den nyere Tid vel nok aldrig været Vidne til. — De paagældende Storbondesogneraad spørger ikke Landarbejderne om de vil arbejde for vedkommende Arbejdsgivere, lige saa lidt som der spørges efter paa hvilke Betingelser, de vil arbejde. Nej, man dikterer Arbejderne baade Arbejdsplads og Arbejdsvilkaar. Arbejderne faar simpelthen den Besked, om han den og den Dag kan stille hos den og den Arbejdsgiver til en Betaling, som Sogneraadet egenmægtigt har fastsat.

Overfor en saadan Vilkaarlighed maa og bør der reageres. Paa de Egne, hvor Landarbejderne endnu er uorganiseret og kun svagt organiseret, er det selvfølgelig vanskeligt at optræde med Virkning overfor denne Skamløshed; men de organiserede Arbejdere bør med alle til Raadighed staaende Midler bekæmpe disse skændige Forsøg paa at trykke Landbrugets Arbejdere endnu længere ned i Armod og Fattigdom, end Forholdene allerede har gjort. Vi kan ikke roligt se paa, at de Lønoverenskomster, der er afsluttet under Medvirkning ogsaa af Landbrugets Arbejdsgivere saaledes saboteres og trampes under Fødder. Vi føler os overbevist om, at vi har alle rettænkende Mennesker og hele Offentligheden med os, naar vi paa det skarpeste protesterer herimod. — Vi ved vel, at det i Øjeblikket er Storagrarerne, der har den politiske Magt her i Landet, og at de intet Øjeblik betænker sig paa at misbruge den til det yderste, at det samme gælder for de allerfleste Landkommuners vedkommende viser det ovenfor anførte. Men vi tror dog, at man her er gaaet for vidt, at dette raa Anslag imod den mest elementære Borger- og Menneskeret vil give Bagslag. Der tales og skrives i denne Tid netop fra storagrarisk Side saa meget om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Men er ikke netop de her omtalte Sogneraadsbeslutninger det mest eklatante Brud paa denne Frihed? Og er det ikke samtidig et ligesaa slaaende Vidnesbyrd om vore Storagrarers kyniske Foragt for deres Arbejderes simpleste Rettigheder paa samme Tid, som det vidner om et lurvet Fedteri uden Grænse? — Derom kan der fornuftigvis ikke diskuteres. Tilbage staar kun Spørgsmaalet om at give disse Storagrarer det rette Svar paa deres uforskammede Tiltale.

Forbundet har i Oktober 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Oktbr.	For Septbr & Restanc	Afdelings-materiale.
Aarby	161,70		
Allerslev	118,20		
Alsted			
Aversi-Thybjerg	105,30		
Baarse	41,10		
Benløse			
Bjergby-Mørkøv	72,25	68,75	4,70
Bogø	42,80		
Borre (Møen)	104,45	92,70	
Borsholm		63,75	
Borup			
Boslunde	34,00		
Brorup-Valby		87,80	
Dalby		12,75	
Dalmose			
Damsholte (Møen)	408,45		1,25
Egerslevmagle	31,95		
Enderslev-Vraaby, Ny	21,25		
Everdrup			
Fanefjord (Møn)	195,20		1,25
Faxe		229,95	
Fensmark	51,00		
Ferslev-Vellerup			
Flakkebjerg			
Fodby	42,50	51,00	7,50
Fredensborg	21,25	34,45	
Frøslev	13,85	27,70	
Fuglebjerg	207,35		
Fuglede	200,50		
Følleslev-Særløse		133,55	
Ganløse	25,50	12,75	0,91
Gevninge-Herslev	80,10	76,75	
Gimlinge	10,85	8,50	
Gissegaard-Nordrup			
Glumsø	56,35	147,40	
Grevinge	4,25	30,30	
Gunderslev	51,55	145,80	
Gundsølille	12,75	39,50	1,00
Gundsømagle		80,75	
Gyrstinge			
Haarlev	42,50		
Halsnæs		17,00	
Hammer	59,50	42,50	
Haraldsted	81,85		
Haslev	69,00	106,25	
Hastrup-Særløse			
Hellested	17,00	8,50	
Helsinge-Drøsselbjerg	140,25		0,25
Helsinge-Valby			
Herfølge	46,75		
Herlufmagle	96,80		1,00
Herløv-Lyngby	298,40	35,10	13,87
Herstederne	34,55	128,05	1,80
Hillerød	38,25	136,00	1,50
Hjembæk	123,25		25,16
Hjertebjerg (Møen)	203,60		
Holtug-Gjørslev	34,00	38,25	
Hyllinge			
Hørve-Faarevejle			
Jordløse		34,00	
Jungshoved		138,45	
Jydstrup		161,95	
Jægerspris			
Karise	40,75		5,00
Karlslunde	127,50		
Kr. Hyllinge			
Kirkerup	51,00	151,25	9,98
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup		25,50	
Kjøng	17,00	13,85	
Klippinge-Magleby	44,70	41,70	
Kongsted	178,00		
Konstrup-Tølløse	137,55		
Korsør		85,00	15,00

SJÆLLAND	For Oktbr.	For Septbr. &Restanc.	Afdelings-materiale.
Kundby	159,45		
Kværkeby	29,75		
Lejre	58,75	75,75	
Lellinge			
Lidemark	33,05		
Lundby			
Lynge-Broby			
Løve	12,75		
Magleby (Møen)			
Mern	323,75		
Munke-Bjergby	51,00	21,25	
Mørdrup	25,50	97,75	
Nidløse	21,25		
Nordrup			
Nyraad	67,35		8,37
Næstelsø-Brandelev	61,70	21,25	10,00
Ondløse	94 60	51,00	
Ottestrup-Sorterup	12,75		
Præstø	142,45		
Raklev	63,75	93,50	
Regstrup	34,00	276,25	
Ringsted	38,80	162,05	
Roholte		8,50	
Ruds-Vedby	133,20	14,50	
Rønnebæk		85,00	1,00
Rørby	38,25	55,25	
Samsø	267,35	178,50	
Sengeløse	103,30		
Skamstrup	116,75	133,30	
Skibby		213,05	
Skørpinge-Faardrup	17,00		
Slangerup	79,40		
Sludstrup	8,50		
Smørum	132,20		
Snesere	89,55	211,90	0,20
Sneslev	25,50	24,50	
Sorø	98,85		
Stege (Møen)	152,85		8,00
Stenmagle	51,00	136,75	
Stensved	94,10	172,10	
Stigsnæs	121,35	242,25	
Stillinge		153,00	
Storehedinge	76,50	68,00	
St. Merløse		356,05	
Strø			
Svallerup			
Sværdborg		38,25	
Syv	63,75		
Sæby-Buerup	61,90	342,50	2,95
Sdr. Dalby	58,75		
Terslev	137,85	185,55	
Thestrup	102,00		10,00
Thorslunde-Ishøj		204,00	10,00
Thune	93,50	17,00	
Thureby	29,75	136,00	
Tjæreby	17,00		
Tornemark	4,25	68,00	
Tudsenæs			
Tømmerup		59,50	
Ubby	214,70		5,00
Uggerløse	43,90		
Ulsø	119,15		
Valløby-Taarnby	95,85	215,95	
Vejlø	180,50		
V. Egede		216,70	15,00
Vetterslev-Hømb	25,95		
Viemose	79,80	27,70	
Viskinge		268,70	27,95
Volderslev-Gørslev	29,75	17,00	
Vordingborg	219,25		5,00
Ølstykke		106,25	
Ørslev	116,75		
Ørsted		120,00	

hvorfor herved kvitteres $^{8}/_{11}$ 28.

Lorents Petersen.

En af Krigens Helte.

En parisisk Forretningsmand kom ind i sit Vareskur en sen Aften i sidste Uge og antraf en skummel Person, der søgte at gemme sig. Han antog ham i sin Skræk for en Tyv og skød ham ned — men da Forbryderen skulde paa Lighuset og identificeres, viste det sig at være en af Parisernes mest forgudede Flyverhelte fra Verdenskrigen.

Det er det hele!

Da Krigen var »vundet«, da Fædrelandet var reddet, maatte Helten ud af sin Flyvemaskine og var nu arbejdsløs. »Fædrelandet« havde ikke Brug for ham mer. Glemt, hjemløs og lurvet maatte den før saa fejrede Helt strejfe om i Verdensbyens Gader om Dagen og om Natten søge Ly i Pakhuse og Skure, indtil han tilsidst ved en naadig Skæbne blev antruffet og skudt ned som en Hund. Færdig!

Stakkels døde Flyver!

Han har virkelig engang — i sin Ungdoms brusende Naivitet — for fuldt Alvor troet paa, at »Fædrelandet« var noget, som det var værd at gaa i Døden for — at Fædrelandet nemlig var et Folk, der stod Last og Brast sammen.

Han har aldrig spekuleret dybt i Sagerne. Aldrig er det faldet ham ind, at Fædrelandet blot var en Bande velbeslaaede Folk, der selv havde hyttet sig, og som blot havde haft Bud efter ham — Stymperen — dengang de havde Brug for hans Kød og hans Blod til at hytte deres eget Velfærd ... indtil Faren var forbi. Saa færdig med alle Skulderklap, alle Begejstringstaarer, alle rørende »Landsmands«-Omfavnelser! I samme Stund var han for dem en uvedkommende Person, hvem de med iskolde Øjne sendte ud for Lud og koldt Vand i de arbejdsløses og hjemløses Rækker.

— — —

Aldrig havde han drømt derom!

Stolt og dødsforagtende havde han suset sin Maskine frem gennem Skyer og Kugleregn, — stolt af sit Mod, af sit Land, af sit sejrende Folk — indtil Kanonerne tav og Freden ringedes ind fra Land til Land, og han pludselig stod paa Gaden paany, tilovers og glemt!

— — —

Lykkelige Heltedage, da han frygtløs og stolt fløj rundt i sine Illusioner, mens hans Navn var paa alles Munde!

Bedske Opvaagning, da han fattig og tilovers maatte luske om i Verdensstaden, glemt og forskudt af det forlorne »Fædreland«, for hvem han saa utalte Gange havde vovet sit Liv.

Venlige Kugle, der fandt ham hjemløs og forhutlet i det nattekolde Pakhus og kort og godt gjorde Ende paa hans Græmmelse — selv om den skød ham ned som en ussel Tyv!

Harald Bergstedt.

Hvor Arbejderne skal sulte.

Hvad man tør vove at byde de Arbejdsløse i en fynsk Kommune.

Sogneraadet i Rørup Kommune paa Fyn havde forleden indkaldt til Møde for at drøfte, hvad der kunde gøres for at skaffe de Arbejdsløse Arbejde i Vinter, og man maa sige, at det Resultat, Sogneraadet naaede til, maa fryde enhver Arbejderfjende, Regeringstilhænger og Pinstrupper, thi man naaede her at faa fastsat en Arbejdsløn efter disse Herrers Idealer — altsaa under Sultegrænsen.

Man vedtog, at de Arbejdsløse i Vinter ligesom Fattiglemmerne i gamle Dage skal drives rundt hos de forskellige Arbejdsgivere, og Lønnen, der blev fastsat, skal kun være 3 Kr. pr. Dag og Kosten eller 3 Kr. 75 Øre paa egen Kost.

Naar man i Rørup har den Dristighed at behandle de Arbejdsløse saaledes, skyldes det, at der ikke her er nogen Organisation. Alle Arbejderne — baade faste og løse — er uorganiserede, og de har ingen Repræsentant i Sogneraadet. De har saaledes her kun Valget mellem et vanærende Omgangsarbejde til Sulteløn — eller Fattigvæsenet. Det er den Tak, Arbejderne her som andre Steder faar for at holde sig udenfor Organisationerne.

Naturligvis har man ikke vedtaget at sende Arbejderne paa Omgang for at gavne dem, men for at skaffe Bønderne og Herremændene billig Arbejdskraft, thi det er jo soleklart, at naar de Arbejdsløse Sted efter Sted ender alt Arbejdet til 3 Kr. pr. Dag, saa naar der aldrig i denne Kommune at blive Normalarbejde mere — og paa denne Maade vil ingen nogensinde kunne opnaa en normal Dagløn. Det er altsaa en Svikmølle, der er sat i Gang til evig Tid for at holde Arbejderne nede i den dybeste Fattigdom og Elendighed.

De overenskomstmæssige Lønninger ved Landbruget er jo som bekendt for Tiden 5 Kr. 70 Øre og i December, Januar og Februar kun 5 Kr. 20 Øre, samt 1 Kr. mere for andet forefaldende Arbejde paa Landet. Man skulde mene, disse Lønninger er saa lave, som de kan taale at være, naar der tilmed er Tale om Folk, der skal holde sig selv med Bolig. Siden disse Priser blev aftalt, er Landbrugets Forhold blevet bedre, man har bl. a. siden bjærget en Høst, som man ikke har haft Mage til i flere Aar, og dog vover man at byde Arbejderne 3,00 à 3,75 Kr. — udelukkende for at gavne de større Arbejdsgivere og i Særdeleshed Cederfeld de Simonsen, »Erholm« og »Søndergaarde«.

Hvis der skulde være andre Kommuner, hvor man tænker paa at iværksætte Omgangsarbejde, maa der naturligvis protesteres, hvis man tænker paa at skambyde Arbejderne paa en saa ublufærdig Maade. Vi har naturligvis intet imod, at Sogneraadene gennem offentlige Møder søger at faa de private Arbejdsgivere til at iværksætte Arbejde — dette er vi absolute Tilhængene af, og vi har altid slaaet til Lyd herfor, men det maa naturligvis være en Betingelse, at der ogsaa ved saadant Ekstraarbejde betales dem overenskomstmæssig Løn, thi den er saa lav, som den kan taale at være, endog alt for lav. 3 Kr. pr. Dag — eller lidt mere paa egen Kost — er ikke alene en grov Haan mod Arbejderne, men det er ogsaa en Umulighed for en Familie at leve af en saa ringe Sum.

Det er saare betegnende, at det var i Rørup Sogn, at et Par Bønder hentede Føde til deres Folk i Svinetønden. De to Herrer har maaske ment, at en slig Føde kunde være lige saa god som den, Arbejderne maa nøjes med, naar Sogneraadet og de private Spekulanter faar Lønnen sat ned til 18 Kr. pr. Uge. Og det kan der være noget om, men derfor skal der ogsaa protesteres saa kraftigt, at man fra andre Steder kan blive fritaget for at møde noget saa skamløst som det, man i Rørup byder Arbejderne.

Svar paa Tiltale!

Det er Kammerherre Cederfeld de Simonsen, der spiller Oversogneraad.

Det radikale Sogneraad, der regerer enevældigt i Rørup Sogn, har senere i dets Partiorgan i Middelfart offentliggjort noget, der skal kaldes et Forsvar for de vedtagne radikale Sultelønninger, de Arbejdsløse skal tvinges i Arbejde til. Mere end et Forsvar er det imidlertid en Undskyldning for det uheldige Forslag, der er vedtaget. De stormægtige, »selvstændige« Radikalere kryber i Læ bag Millionæren, Kammerherre Cederfelds Spidskjole, idet de skriver at de 3 Kr. eller 3 Kr. 75 Øre er begrundet i, at dette er højeste gældende Arbejdspris paa Herregaardene i Sognet. Man maa jo rigtignok spørge: Er det Kammerherren, paa hvis Gaarde den uhyggelige Sulteløn betales, der er Oversogneraad i Rørup? For nylig fik han af Madsen-Mygdal en Skatteforæring pr. Aar paa ca. 31,000 Kr. Radikalerne mener ikke, dette er nok, men overlader nu til den Herre at sætte Lønnen ned — ikke alene for sine egne Arbejdere, men ogsaa for de vaabenog værgeløse uorganiserede arbejdsløse Smaafolk i Rørup. Og det skulde ikke forbavse mig, om de derefter skal underskrive en Tak og Lovprisning til Millionæren paa »Erholm« og til deres radikale Velgørere i Rørup.

Det synes imidlertid, at de Radikales Fører, Proprietær Nielsen, »Etterupgaard«, er enig med Kammerherren, idet han hykler Smaamandsven ved at skrive:

»Der var intet, jeg hellere vilde ønske, end at Landbruget kunde bære en betydelig højere Løn til Arbejderne.«

Dette er den sædvanlige gamle Frase: Landbruget kan ikke betale mere! Det er Arbejderne, der skal gøre Gildet, for at Proprietærer, Godsejere og Storkapitalen kan faa rigelig Profit i Form af Udbytte, Renter og Afdrag. Naar disse Herrer saa ikke selv kan faa Lønnen længere ned, faar man Sogneraadet til at være sig behjælpe-

(Fortsættes Side 8).

De forestaaende Sogneraadsvalg.

Allerede det kommende Foraar har Bud til Vælgerne, idet der i Foraaret 1929 som bekendt skal afholdes Sogneraadsvalg over hele Landet.

Vi har i de senere Aar set, hvad det kan betyde for Arbejderne, at de er repræsenteret i Sogneraadene og af saa fyldig en Repræsentation som muligt.

Vi har set, at det har en meget væsentlig Indflydelse paa Administrationen af de sociale Love, Igangsættelse af kommunale Arbejder og idet hele taget paa øvrige kommunale Anliggender, hvorledes Sogneraadene er sammensat, navnlig har vi mærket det under den samlede Reaktions Skalten og Valten med den politiske Magt paa Rigsdagen. Forholdet har jo nemlig været det, at efter at de reaktionære Partier paa Rigsdagen har ødelagt den sociale Lovgivning, har Regeringen paa visse Omraader indskrænket det kommunale Selvstyre, med andre Ord opkastet sig som en Slags Oversogneraad.

Hvad de reaktionære Sogneraads Flertal ikke selv har kunnet hitte paa, har Indenrigsminister Kragh henledt deres Opmærksomhed paa, og kun hvor Arbejderne har haft en betydelig Repræsentation i Sogneraadene er det lykkedes at opnaa en human og forstaaende Udnyttelse af den sociale Lovgivning til Gavn for den arbejdende Klasse.

Regeringen har ganske vist pønset paa at komme de socialdemokratiske Sogneraads humane Styre til Livs, det er hidtil ikke lykkedes, men dersom Arbejderklassen ikke ved de forestaaende Valg gør sig sin Stilling klar og tager et kraftigt Nap for at erobre Sogneraadene, er der ingen Tvivl om, at Regeringen atter vil forsøge sig i nævnte Retning, og da uden al Tvivl med bedre Held.

Dette gælder det, at vi gør os klart, og at vi ligeledes søger at gøre vore Kammerater klart.

Betingelserne for at have Valgret ved Sogneraadsvalgene er som Følge af Venstreregeringens Tilføjelse til den kommunale Valglov blevet strammet for Smaakaarsfolk, der kræves saaledes, at Vælgerne skal have betalt Skat til Kommunen for de sidste 7 Kvartaler forud for Valget, i dette Tilfælde altsaa fra 1. April 1927 til 1. Januar 1928, yderligere kræves der, at Vælgerne for at have Valgret ikke maa have faaet eftergivet mere end $^1/_3$ — een Trediedel — af de paalignede personlige Skatter i nævnte 2 Skatteaar, »skulde det være Tilfældet, at der er Vælgere, der har faaet eftergivet et større Beløb end $^1/_3$, maa Beløbet tilbagetales for at opnaa Valgret«.

For Vælgere, der ikke i hele Perioden har haft skattepligtig Indtægt, og derfor heller ikke har været paalignet Skat, gælder Reglerne om Eftergivelse som foran nævnt, nemlig at de, for at have Valgret, ikke maa have faaet eftergivet mere end $^1/_3$ af den dem paalignede Skat.

Disse nye Bestemmelser, som betyder en Skærpelse af den gamle Valglov, der foreskrev Betaling af 4 Kvartalers Skat og tillod Eftergivelse af indtil $^2/_3$ af den paalignede Skat for nævnte 4 Kvartaler, er selvfølgelig udelukkende rettet mod Smaakaarsfolk.

Regeringens reaktionære Anslag bør imidlertid være den Spore, der tilskynder Smaafolk til at betale deres Skatter og dermed sikre sig Valgretten saaledes at vi bliver i Stand til at vinde frem ved de forestaaende Sogneraadsvalg og sætte Reaktionen Stolen for Døren. Løsnet maa altsaa være dette, at alle Skatterestancer skal indbetales.

Det er ikke for tidligt allerede nu at sætte Agitationen i Gang herfor, saaledes at vi den Dag, Valget oprinder, kan have sikret saa mange Smaakaarsfolk deres Valgret som muligt.

Oliver Twist.

Ugens Hændelser.

Som Følge af Socialdemokratiets Forslag om Støtte til de lock-outede Metalarbejdere i Westphalen, og Partiets Forslag om Standsning af Bygningen af en Panserkryser til 80 Millioner Mark, er der Udsigt til Ministerkrise i Tyskland. Regeringsblokken synes at skulle sprænges paa nævnte 2 Spørgsmaal.

*

Poincaré har dannet den nye franske Regering.

*

Den prøjsiske, socialdemokratiske Ministerpræsident Otto Braun kunde d. 12. November fejre sit 10 Aars Ministerjubilæum; han er en af de Mænd, som den tyske Republik i første Række skylder Tak for sin fortsatte Eksistens.

Idet han er den Mand, der mest maalbevidst har tilbagevist Monarkisternes Angreb paa Republikken.

*

Den meksikanske Præsident Obregons Morder er blevet dømt til Døden. Jose de Leon Toral rettede som bekendt under en Festbanket sin Revolver mod Meksikos nyvalgte Præsident Obregon. Resultatet blev Døden.

Hans Medskyldige, en Nonne, blev dømt til 20 Aars Fængsel.

Det amerikanske Præsidentvalg gav til Resultat, at Hoover blev valgt med 15 Millioner Stemmer og 444 Valgmænd, medens Al Smith fik 11 Millioner Stemmer og 87 Valgmænd.

*

I sidste Uge offentliggjortes Oktoberpristallet; det viste en Nedgang paa 4 Points, nemlig fra 176 til 172.

Det ændrede Pristal faar ingen Indflydelse paa Arbejdernes eller Tjenestemændenes Lønninger.

*

Det officielle Arbejdsløshedstal for sidste Uge viste, at Antallet af kontrollerede Arbejdsløse nu er oppe paa 43,713, hvilket betyder en Stigning paa 2,851. For vort Forbunds Vedkommende er Stigningen 112.

*

Den nyvalgte amerikanske Præsident Hoover har meddelt, at hans første Regeringshandling efter Overtagelsen af Præsidentposten 4. Marts 1929 vil være Sammenkaldelsen af en international Konference til Drøftelse af Rustningernes Begrænsning.

TIL DE DØDE —

Paa 10-Aarsdagen for Verdenskrigens Afslutning.

Brødre fra Lande, jeg aldrig har set,
Mænd fra de blodrøde Aar,
ramtes I haardt under Dødsdansens Drøn,
ramtes af Slag og Saar.
Brødre, der knustes af Krigsgudens Hæl,
alle i søndrede Døde,
ligger I stille bag stivnede Kors
i Gravenes muldsorte Øde?

Kors staar ved Kors over Verden i Dag,
Slagmarkers blodige Høst,
Kors staar ved Kors — de er smertende Saar,
dybt i hvert levende Bryst.
Alt, hvad I led, og hver Taare I græd,
Blodet, det rindende røde,
alt skal det vaagne fra Gravenes Gem
og stige som Flammer og gløde.

Gløde hvert Hjerte i Menneskebryst,
gløde i Sjælene ind.
Brødre, I lever med Vunder og Ve,
lever i Menneskesind.
Se, der skal dæmre en Dag over Jord,
født af Jert Blod og Jer Smerte,
Broder skal række mod Broder sin Haand,
og Hjerte skal mødes med Hjerte.

Oskar Hansen.

10-Aarsdagen for Fredens Genoprettelse.

10 Aarsdagen for Verdenskrigens Afslutning er overalt blevet fejret.

Pressen i de forskellige Lande har gennem store Artikler omtalt denne Verdensbegivenhed, de forskellige Lande Jorden rundt har paa forskellig Maade festligholdt Dagen, dels gennem Fester for den glædelige Begivenhed, at Myrderierne ophørte, dels gennem Sørgefester for det store Verdensdramas Ofre.

Det var den 11. Dag i den 11. Maaned Kl. 11 i Aaret 1918, at de tyske Vaabenstilstands Forhandlere mødtes med Repræsentanter for de Allieredes Hære og underskrev Vaabenstilstands-Overenskomsten.

Dermed havde Verdens mest vanvittige, sindsoprivende og blodige Drama. fundet sin Afslutning.

10 Millioner af Europas og Amerikas bedste Ungdom havde fundet Døden paa Krigsskuepladsen, andre Millioner vandrer endnu den Dag i Dag rundt som aandelige og fysiske Havarister.

Ufattelig , at Menneskeheden kunde udholde at bære disse tyngende Byrder, som Krigens Aag var gennem 4 Aar; men saa brød Hærene da ogsaa sammen, i alle Lejre var man naaet til Grænsen af Ydeevnen, den civile Befolk-

Tysklands første Præsident Fritz Ebert.

ning, saavel som Soldaterne, væltede Kejser- og Kongetroner over Ende og Verden kastedes ud i Revolutionernes Smeltedigel.

10 Aar er gaaet, men dersom man i Dag spørger om vi er den evige Fred nærmere, saa maa vi desværre indrømme, at Menneskene er uhyre glemsomme, og at vi i Dag lever i en Verden, hvor Magthaverne i de forskellige Lande forbereder den kommende Krig. Hvor utroligt det lyder, staar vi i Dag overfor en Verden, der febrilsk ruster sig til op over Ørene for at kunde møde den næste store Krig, der i Vanvid, Ødelæggelse, Forbrydelse og Nedrighed langt vil overflyve den, som fandt sin Afslutning for 10 Aar siden.

Mindedagen for Fredens Genoprettelse for 10 Aar siden er ikke nogen Be-

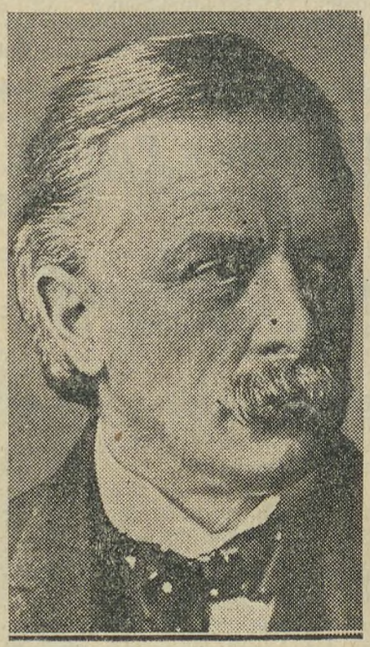

Englands Førsteminister under verdenskrigen: Lloyd George.

segling af den evige Fred, tværtimod kan man sige, at Krigens Time kan melde sig naar som helst.

Den store, flittige arbejdende Befolkning ønsker ganske vist Freden, fra den lyder Raabet paa Mindedagen: »Aldrig mere Krig«, men Kapitalismen og dens Haandlangere, der desværre i al for stor Udstrækning udgør Landenes Regeringer, nærer ingen virkelige Ønsker i den Retning .

Derfor er Freden saa usikker.

Oliver Twist.

Skovbrugsoverenskomsten.

Organisationerne har nu i Fællesskab foretaget Udregningen af de *23,2* pCt. Reduktion paa Skovbrugsakkorderne, hvorefter Overenskomstens Satser saa helt igennem er blevne rettede.

Skovoverenskomsten er derefter bleven optrykt paany og kan fra denne Uges Udgang faas efter Bestilling paa Forbundets Kontor. Pris 25 Øre pr. Stk.

Bestilling bedes som sædvanlig indsendt gennem Afdelingerne.

Landarbejdere dan Studiekredse.

En ganske udmærket Form for Kundskabstilegnelse, god og billig at praktisere, er Studiekredsvirksomheden. Igennem Oplysningsforbundet er det en let Sag at komme klar af Starten af Studiekredse, idet samlede Bogpakker kan sendes ud i alle Landets Egne og øve stor Nyttevirkning dér ved at anvendes i Studievirksomhed. En saadan Kreds er det bedste Fristed for Tanken; der kan de forskellige Emner blive afklarede ved den fælles Bearbejdelse, de faar fra Deltagernes Side, og enhver bliver delagtiggjort i den fælles Løften af Sagen ved sit Bidrag. Værdien af saadanne Kredse kender vi, der har praktiseret dem, og gennem den udmærkede Tilfredshed, der spores hos tidligere Deltagere, kan aflæses Vidnesbyrd om gode Studiekredsudsigter i Fremtiden. Vi Landarbejdere kende allerede noget af dette, om Ønsker efter at skærpe vor Iagttagelsessans og Udtryksevne for derigennem at staa os godt i de mange daglige Mundkampe om de vigtige Problemer, vor sociale Tid bærer i sig. En Selvudvikling fordres. Og vil man naa til den paa en praktisk og billig Maade, kan det meget anbefales at ty til Studiekredsenes Virksomhed. Dan derfor Studiekredse, Landarbejdere, og vær med til at højne Arbejderkulturen.

Chr. Jørgensen.

Arbejdernes Almanak.

Arbejdernes Lommebog.

Bestillinger modtages nu.

I Løbet af November bliver Arbejderpartiets Almanak udgivet og i Begyndelsen af December følger saa Lommebogen.

Disse 2 nyttige og interessante Bøger, paa hvilke intet bliver sparet for at gøre dem saa righoldige som muligt, vil foreligge i det smukkeste Udstyr, hvad Papir, Tryk og Billedstof angaar. Saasnart disse Bøger foreligger, skal vi her i Bladet give en udførlig Omtale af dem.

Men allerede nu vil man kunne indsende Bestillingerne, som da vil blive ekspederet i den Rækkefølge, i hvilken de indløber. Vi anbefaler alle paa det bedste at sikre sig en af Bøgerne eller dem begge. Til de af vore Medlemmer, der ikke tidligere har anskaffet sig Arbejderpartiets Almanak og Lommebog, siger vi: »Prøv det dog«. Og til de, der tidligere — Aar efter Aar — har købt dem, siger vi: »Vær ogsaa i Aar trofaste«.

Bestillingerne sendes til: Harry Girotti, Langgade 150, København, Valby.

Kongshøj-Tølløse Afdeling.
Ved Generalforsamlingen, som afholdes den 14. ds. blev til Formand valgt Hans Peter Hansen, Aagerup, til Kasserer Johannes Jørgensen, Arnakke. Til Kontrolbestyrer blev genvalgt Hans P. Hansen, Aagerup. **Johannes Jørgensen.**

Nordsjællands Kredsorganisation.
De Afdelinger, som ikke endnu har udfyldt de Skemaer, som Kredsen udsendte i Juli Maaned, anmodes venligst om at indsende dem saa snart som muligt til Kredsformanden. Samtidig anmodes Afdelingerne om, naar de holder deres Bestyrelsesmøder, at lade Kredsformanden vide det. Ligeledes anmodes de Afdelinger, som endnu ikke har holdt deres Efteraars-Generalforsamling, om at afholde den saa snart som mulig. Kredsformanden staar altid til Raadighed med Agitation, naar jeg faar Besked derom. **Vilh. Petersen.**

Terslev, Søndre Dalby og Thureby Afdeling
samt Dansk Arbejdsmands Forbund Thureby afholder fælles Medlemsmøde paa Thureby Hotel Lørdag den 17. Novbr. Kl. 7.
Jens P. Olsen.

Herslev-Gevninge Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 17. November Kl. 7 Aften i Gevninge Konditori. **Bestyrelsen.**

Gunderslev Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 18. November Kl. 2 Efterm. hos Karl Larsen, Holløse, hvor Regnskabet fremlægges til forventet Godkendelse. Desuden er der flere Ting paa Dagsordenen, som bliver bekendtgjort paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Bestyrelsen bedes møde Kl. 1. Medlemmerne bedes huske Fællesorganisationens Generalforsamling Lørdag den 10. ds. paa Hyllinge Hotel.
Karl Larsen.

Skibby og Omegns Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling hos Vilhelm Rasmussen, Sønderby, Søndag den 18. November Kl. 3. Medlemmer bedes møde talrigt, da der er vigtige Ting at forhandle samt Valg af en ny Formand.
Bestyrelsen.

Ruds Vedby Afdeling
afholder Generalforsamling paa Ruds Vedby Afholdshotel Lørdag den 17. ds. Kl. 8 præcis. **Ludvig Dahl.**

Hønsenes Fodring fra Oktober til Nytaar.

Af Konsulent Stenbæk, Tommerup.

Denne Tid er Hønsenes Goldtid. De etaarige, og for saa vidt man lader de toaarige gaa et Aar endnu, har deres Fældetid, og der vil normalt gaa mindst tre Maaneder fra de begynder at fælde, til den nye Fjerbeklædning er fuldt udvokset, saa man kan sige, at de er i fuld Positur igen til at begynde Æglægningen.

Af Kyllingerne vil der altid findes nogle, der er saa tidlig paa Færde, at de har begyndt at lægge Æg, men dog vil dette kun blive et ringe Antal; de allerfleste af vore Kyllinger har endnu ikke naaet den fulde Udvikling. Vel kan det se ud, som de er fuldvoksne, men alligevel har de ikke naaet at faa den Kropbygning, der skal til.

Det gælder da i Fodringen, saavel for Hønsenes som for Kyllingernes Vedkommende, at man fodrer kraftigt, saaledes at Foderet fornemmelig kan tjene til at udvikle det kropslige hos Individerne.

Og her er Majsen paa sin Plads.

Man vil lægge Mærke til, at i den varme Sommertid holder Hønsene egentlig ikke ret meget af Majs, saa tager de hellere det lettere som Havre. Men nu er de slugne efter Majs, saa der er ingen Tid paa Aaret, man kan anvende Majs i saa stor Udstrækning som i denne Tid. Og det er [illegible] turligt. Majsfoderet er varmegivende, og det sætter Kød, netop det, der er Brug for i Goldtiden.

I samme Øjemed bør man ved Siden af ogsaa give olieholdigt Foder i Form af Oliekager (Solsikkekager).

Disse to Slags Foder maa regnes for Hønsefoderet for Tiden, indtil man ser, at Hønsene er fuldt færdige med Fældningen, og Kyllingerne har naaet den fulde Kropbygning, da maa der tillægges et Foder, fornemmelig Havre- og Hvedeklid, samt ogsaa de forskellige sammensatte »Hønsefoder«.

Paa denne Tid af Aaret har Hønsene og særlig Kyllingerne Brug for alle de Skaller, de vil æde, for at Organerne hos dem ret kan komme i Virksomhed til at omsætte Kalkbestanddele. Men mærkeligt nok, Hønsene er ikke stærkt tilbøjelige til at tage for sig af Skallerne for Tiden. Saa søger man at lokke dem til det. Tørt Grus tager Hønsene altid gerne, og som de ogsaa altid har Brug for, og det maa da anbefales, at man blander Grus og Skaller sammen og hensætter saaledes, at Hønsene har let Adgang til at forsyne sig.

Ved Nytaarstid skulde man gerne have hele sin Hønsebesætning til at være i Gang med Æglægningen; men for at naa dette maa man pleje sine Høns godt i disse tre Maaneder, der ligesom kan kaldes deres Forberedelsestid til Æglægningen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

til **Canada**

Alle Oplysninger om Forbindelse, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 København K.
Agenter over hele Landet.

„ACTIV“

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)

I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

Avertér i Landarbejderbladet.

Kaffe

I flere Hundrede Aar har Kaffe overalt været en yndet Drik.

HER i Landet bruges nu aarlig 25.000.000 Kilo Kaffe. Medvirkende til, at Forbruget er saa stort, er, at C. F. RICH for 100 Aar siden opfandt RICHS Kaffetilsætning, hvorved Kaffen blev en populær og billig Drik, som alle har Raad til at nyde. Ved at blandes med RICHS billiggøres Kaffen og foruden at Kaffen saaledes billiggøres, forlener RICHS Kaffen med smuk Farve og forhøjer Kaffens Velsmag og Fylde.

Blandet med RICHS er Kaffe den billigste Drik

Men det skal være den ægte **Rich's**

som kun sælges i Originalpakninger,

altid bærende Navnet **Rich's**

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger

Et Væld af Elegance

demonstreres hver Gang Folk er samlede til Fest. Den sande Elegance kræver fine og skønne Stoffer, og for at kunne beholde Skønheden kræves, at de bliver godt og skaansomt behandlet. Der findes intet bedre og paalideligere Middel til at bevare Deres fine Tøj end Persil. Tro ikke, at det er vanskeligt at vaske Silke og andre fine, kulørte Stoffer, følg blot Brugsanvisningen og vask efter Persil-Metoden.

Persil sælges kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

De moderne Stoffer bevarer deres elegante Udseende, naar de altid vaskes med Persil.

Persil

Henkel & Co. A.-S., København.

D P 52

Er De arbejdsløs?
kan De faa en god daglig Fortjeneste ved at forhandle fynske Husflidstrævarer. Skriv efter Prisliste fra **A. P. Nielsen, Jordløse St.**

Gratis og franco
sendes vort nye ill. Katalog omfattende alt i Bøger, Kort og Gummivarer. Omega-Importen, Kbhvn. V.

Der er 350,000 Gaarde
i Danmark og i hver en Gaard og i hvert et Hus paa Landet kan Landmandsalmanakken sælges.

Skriv straks og bed om Prøver og Salgsvilkaar tilsendt fra Chr. Erichsens Forlag, Sjæleboderne 2 og 4, København K. K. 3.

Avertér
i
„Landarbejderbladet".

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Canada.

S/S **„Frederik VIII"** fra København til Halifax (Canada) og New-York 20. November.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 14. December.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

(Fortsat fra Side 3.)

lig med at faa Lønnen yderligere ned, thi de Arbejdsløse faar jo ikke fri Bolig ekstra — og kan de saa ikke klare sig for disse Sultelønninger, henvises disse af Hr. Nielsen til »andre Hjælpekilder«. Om her menes Hjælpekassen eller Tiggerkurven, ligesom Forholdene var, da jeg kom til Aarup-Egnen som Fodermester, véd jeg ikke, men ét er i alle Tilfælde givet, at det saa gaar som under Krigen, da Arbejderne fik Dyrtilshjælp: Det bliver Arbejdsgiverne, der faar Fordelen af de »andre Hjælpekilder« paa den Maade, at de saa kan yde deres Folk tilsvarende mindre Løn. Saaledes gik det under Krigen, og saaledes lader det til, det fortsat skal gaa — i Rørup.

Hvis der skulde være Mening i Tingene, bør det radikale Sogneraad indkaldte til nok et Møde og dér vedtage, at Bagere, Slagtere og Købmænd ogsaa skal have deres Priser nedsat med 30 pCt. samt at Godsejere, Proprietærer og Bønder skal levere Brødkorn, Hønse- og Grisefoder til Smaafolk efter samme nedsatte Takst, som Arbejdernes Lønninger er nedsat efter, saa vilde der være Balance, men dette skal Sogneraadet nok afholde sig fra. For Overklassen skal der være frit Slag, Topnotering og lidt til, men til Arbejderne Sulteløn plus hvad de allernaadigst faar tildelt fra »andre Hjælpekilder«.

Hr. Proprietær Nielsen foreslaar, jeg skal tage til Rørup og undersøge Forholdene. Det skal jeg gerne gøre. Men jeg vil ikke nøjes med at undersøge, men ogsaa udføre et Vækkelsesarbejde for at faa Smaafolk til at forstaa Organisationens Nytte og Betydning.

Rørup-Radikalernes Partiredaktør i Middelfart, Teologen Hr. Nygaard, synes aabenbart ikke, Sogneraadets Undskyldning er nok; han føjer saa paa egen Haand til, at mit »Udfald er lige saa dumt, som det er sjofelt«, og at »man maatte rette sig efter gængs Pris« — det vil altsaa sige: Kammerherrens Pris. Dette lyder ikke særlig teologisk — i al Fald ikke kristeligt. Iøvrigt forstaar jeg ikke, hvorfor Hr. Nygaard optræder i den Sag. Mener han ikke, Rørup Sogneraad selv kan forsvare de vedtagne Sultelønninger?

Carl Westergaard.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.

Oplysninger om Forholdene, Brochurer og Billetter faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Inds. af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 47. Fredag den 23. November 1928. 14. Aargang.

Bonden i Kamp for sin økonomiske Frihed.

Den pinstrupske Bondebolchevisme synes at være smitsom, nu har den ogsaa bredt sig til Sjælland. Blandt Arbejderne har Bolchevismen nu ellers i mange Aar ført en fortvivlet og resultatløs Kamp for at faa Fodfæste, men her har den ingen Betingelser.

Det ser derimod ud til, at den har udmærkede Betingelser blandt de danske Bønder.

Morsomt nok, den Stand, der blegner blot ved Ordet Blochevikker, syntes at have medfødte naturlige Anlæg for bolchevistiske Tilbøjeligheder.

I sidste Uge holdt de sjællandske Landboforeninger Delegeretmøde, og det kan nok være, at Bonden her tog Bladet fra Munden.

Formanden, Hr. Tvedegaard, udtalte i sin Aabningstale bl. m. a.:

»Den danske Bonde staar i Dag i Kamp for sin økonomiske Frihed, som han for 150 Aar siden stod i Kamp for sin personlige Frihed.«

Rent bortset fra denne uhistoriske Omgang med Danmarkshistorien, slaar Hr. Tvedegaard altsaa fast, at Bonden har nu den personlige Frihed (det var dog altid noget); men han kæmper haardt for den økonomiske Frihed.

Man maatte derefter vente et frygtelig Opgør med Kapitalismen; thi det maa dog være fra Kapitalismen Bonden skal vinde sin økonomiske Frihed; men nej, det var sandelig ikke den man kæmpede mod, det var tyngende Skatter og urimelige Arbejdslønninger, der berøvede Bonden sin økonomiske Frihed, og det var disse Slaget rettedes imod.

Man skal over, hvor Gærdet er lavest, er for Bonden en evig Sandhed. Men Bonden er altsaa økonomisk ufri, det vil sige, at han er fattig, at han hører til de Besiddelsesløse. Det er nu noget nyt, men lad gaa; men hvorfor er Bonden fattig og hvem er Skyld i hans Fattigdom, det maa jo være Kernen af Sagen. Den danske Bonde »ejer« $^2/_3$ af al dansk Jord.

Vi har nu gennemlevet en 14 Aars Periode, hvor Landbruget i de første 10 Aar tjente Penge, som det aldrig havde drømt om. Og i denne Periode er Bonden bleven fattig. Priserne steg ustandselig paa alt, hvad Bonden solgte, hans Indtægter blev ikke fordoblet, nej, de blev mangedoblet. Og Bonden tjente ikke alene Penge paa de mægtige Indtægter hans Produkter hjembragte, han tjente endnu langt mere paa den Prisstigning Jord og Ejendomme gennemgik.

I 1919 og 20 var Landejendommenes Handelsværdi steget til det dobbelte af Priserne i 1914, og i 1924 med 90 pCt. over Priserne i 1914. Det vil sige, at en Gaard, som i 1914 var 50,000 Kr. værd, var 100,000 værd i 1920 og 95,000 værd i 1924, og omtrent det samme gælder endnu.

Men naar en Stand, der saaledes har tjent ikke alene mange Penge af sine løbende Indtægter, men som dertil ved Ejendomsprisernes Stigning har faaet sin Formue mere end fordoblet, er bleven ludfattig, saa er det virkelig opsigtvækkende. Men hvem bærer Skylden for denne Bondens Fattigdom. Hvorfor har Bonden ikke holdt paa de Penge, han tjente. Han har dog ellers Ord for at være paaholdende, ikke mindst overfor Arbejderne. Hvor har Bonden gjort af sine styrtende Indtægter og sin fordoblede Formue, hvem har taget dem fra ham, har han soldet Pengene op, har han spekuleret dem væk eller hvordan; thi naar man tjener Penge som Skidt og ens Formue vokser med rivende Hast uden at man lægger til den og man alligevel bliver fattig, saa skylder man virkelig en Forklaring paa denne Foretelse, som Pinstrup og hans Bondebolchevikker vilde brændemærke efter Fortjeneste, dersom den havde fundet Sted hos Arbejdere eller Smaakaarsfolk.

Hvorfor er Bonden netop bleven fattigst i den Periode, da han tjente flest Penge?

I 1914 var Landbrugets samlede Gældsbyrde 1700 Mill. Kroner, nu er den 4000 Mill. Kroner, saa det er ubegribeligt, at Bonden har forgældet sig. Og det viser sig, at det særlig er Bonden, som har forgældet sig.

I 1909 var Bønderjordenes Pantegæld 46 pCt. af Ejendomsværdien efter Vurdering, men i 1927 udgjorde Pantegælden godt 65 pCt. af Ejendomsværdien, som altsaa var steget med 90 pCt. Det vil sige, at en Gaard til Værdi af 50,000 Kroner i 1909, havde en Pantegæld paa 22,500 Kr., men i 1927 er Gaardens Værdi forøget med 45,000 Kroner til 95,000 Kroner, men samtidig er Pantegælden steget til 61,750 Kr., eller omtrent tredoblet.

Det er nu ganske fikst gjort, at i samme Periode, hvor Bondens Indtægter er 3—4-doblet og hans Formue ved siden heraf er steget med 45,000 Kroner, saa har han sat det hele til og samtidig forøget sin Gæld med smaat 40,000 Kroner. Man maa saa sandt nære den dybeste Beundring for Bondens økonomiske Sans og for hans Evne til at styre sine egne Pengesager, og naar Bonden nu kræver Nedgang i Ejendomsskatterne og fortsat Nedgang i Arbejdslønnen for at han yderligere kan faa Lov til at forgælde sig selv og Landets Jord med nye Prioriteter, saa er det kun Udtryk for usvigelig Troskab mod den økonomiske Politik, han har ført i de sidste 14 Aar, til umaadelig Lykke og Velsignelse for ham selv og det danske Landbrug i det hele taget. Bonden er i Kamp for sin økonomiske Frihed og han er vel rejst, for han følger trofast den Politik, der i en Guldalder for dansk Landbrug har gjort Bonden ligesaa fattig, som den har forøget Kapitalens Tag i den danske Jord og dens Andel i Jordens Afgrøde.

Oscar Levinsen.

Venstre før og nu.

Vel næppe noget Parti har været saa troløst mod tidligere Meningsfæller som vort nuværende Venstre. For nogle faa Aartier siden samlede det alle Demokratiets Venner under sin Fane og gik forud i Kampen mod Konservatismen, og nu staar Partiet forrest i Kampen mod Demokratiet og dettes Principper. Mod en saa mægtig akrobatisk Koldbøtte er intet fornuftigt Svar muligt. Aabenlyst, uden Blusel for egen Fortid eller Nutid, er Venstre løbet over til Højre, og man kan sige om sidstnævnte Parti, hvad man vil, men skiftet politiske Principper har det ikke: det er lige saa stokkonservativt i Dag som i salig Estrups Dage. Der er altsaa ingen fornuftig Grund for Venstre til at forøve dette politiske Forræderi mod sin Samtid end eget Profitjageri. Æresfølelsen som politisk Parti er sendt til Bloksbjerg, saavel for den enkelte som for de mange. Siden Systemskiftet, af 24. Juli 1901, etableredes, har Venstre udviklet sig i komplet urimelig Vrøvlagtighed. Dette Parti, der i Fortiden afviste al Tanke om Toldbeskatning, har nu opdaget noget, Partiet kalder for »Luksus«, og ved at fortolde alt dette »Luksus«, mener Partiet ikke at have brudt Fortidens Løfter og Principper. At man i Fortiden benyttede alle disse, nu beskattede »Luksusvarer« som Nødvendighedsartikler, generer ikke Partiet det ringeste, en Løgn mere eller mindre i Politik regner man vist ikke med i vor »oplyste« Tid blandt Agrarer. Tobakken — f. Eks. — har for faa Aar siden faaet en god Portion »Luksustold« og nu spekulerer man atter paa et nyt Paalæg paa Tobakken. Medens man tyrannisk har beskaaret de sociale Love saa meget som Højre paa nogen Maade vilde tillade den Gang. Nu ser jeg af Bladenes Referater fra Folketinget, at Regeringen foreslaar en ny Omgang »Luksus« med paafølgende Toldskatter. Uden at rødme over sin egen Fortid og givne Ord paa Tro og Love, vil man nu udskrive 8 Millioner i Told paa Cigaretter, Shagtobak, Cigarillos samt paa Chokolade og Sukkervarer til Dækning af Landmandsbanklaanet, uagtet Finansforslagets Indtægter ogsaa kan dække Udgiftsforøgelsen ved Landmandsbanklaanet, og endda levner et antageligt Overskud. Naar man ser paa denne Buket, er saa Venstres Regering ikke politiske Forbrydere? Jeg erindrer endnu hvorledes Venstre i Estrups Glansperiode kilede løs paa Toldskatterne og kaldte disse for »Lommetyve«. Disse Skatter tog nemlig fra Vælgeren uden han vidste det. Man købte jo nemlig den toldbeskattede Vare uden at tænke over, at Varen var fordyret med det Beløb Toldskatten androg.

Selv i det nu forelagte Toldkrav er det bemærkelsesværdigt at se, hvorledes Partiet kaster sig graadigt over Cigaretter, Cigarillos og Shagtobak, som netop er de Tobaksartikler, Arbejderne bruger. Naar Rovfuglen slaar ned paa Duen, kradser og flaar den sit ulykkelige Offer, saa Fjerene ligger i Masser omkring Stedet, hvor Mishandlingen foregaar, for tilsidst at hugge Hjertet ud af det ulykkelige Dyr. Og nu har Venstre kradset og flaaet Dag efter Dag paa Rigsdag og over Landet, for at faa skaaret Daglønnen ned efter det Pinstrupske System. De sociale Love er krasset og pillet, og vi faar nu alle en ekstra Overhaling paa Tobak og nogle søde Sager. Paa ægte Bondefangermanér blev alle vi, der var med at hjælpe Venstre paa Piedestalen i forrige Aarhundrede, snydt og bedraget i vore aabne Øjne. Dette ser vi nu. Der er ingen Grænse for dette Partis Opfindsomhed i Udbytning af sin Samtid og derigennem Forringelse af Købeevnen hos det store Flertal. Uden at have Forstand paa ægte Samfundsøkonomi, deltager vore Agrarer i det store Verdensbrøl om billig Arbejdskraft, og snedig Overlæggelse af Samfundets Byrder paa Arbejdernes Skuldre, uden Begreb om, at Købeevnen hos det store Flertal danner Betingelse for et godt Marked Verden over, saavel for Agrarernes Produkter som for al anden Omsætning i Handel Land med Land og paa selve Hjemmemarkedet. At forarme Arbejderbefolkningen paa den Maade, Venstre nu forsøger paa saa mange Omraader, vil give haarde Bagslag helt ind i Pinstruppernes Lejr, men lad os haabe, at vi faar slaaet en god solid »Pind« for mere Udbytning! Et gammelt Ord siger jo, at »Haabet beskæmmer ikke«.

P. K.

Kullerup-Refsvindinge Sogneraad optræder afvisende overfor Kommunens egne Arbejdere.

Naar vi har et Sogneraad, der bestaar af Pinstruppere og Mygdalere, saa ser vi rigtigt, hvordan de tillader sig at optræde overfor Arbejderne.

Arbejderne androg Sogneraadet om at lade være at afholde Sten-Licitation over Sognestene, men lade Arbejderne slaa Sten til en Pris, vi var villige til at forhandle om. Derved kunde vi spare Arbejdsløshedskassen og Hjælpekassen. Men at det er Hensigten at faa saa mange paa Fattigvæsenet som muligt, viser Sogneraadets Svar, der er afgivet. Det vedtoges, at der skulde afholdes Licitation som sædvanlig, den 22. November. Og ved saa Arbejderne hvorfor? Fordi Kommunens Gaardmænd og Husmænd derved kan trykke Prisen og selv overtage Arbejdet.

Det lyder utroligt, men det er desværre almindeligt, at Gaardejerne i Refsvindinge selv slaar Stenene. Naar de samler Sten paa Marken, saa lægger de Stenene i to Dynger, de smaa for sig og de store for sig. De smaa Sten slaar de selv eller deres Karle, de store faar saa vi Arbejdere, hvis vi tillader os at byde paa dem. Og saa faar vi et Par Kroner mindre for de store Sten, end Gaardejerne faar for de smaa.

Deraf ser Arbejdere og Smaakaarsfolk, hvordan et Sogneraad tør optræde under Madsen Mygdals Regimente.

Et Andragende af samme Dato om at betale vort Ekstrakontingent til Arbejdsløshedskassen, kunde ikke bevilges, skønt Sogneraadet har Lov til uden at spørge nogen derom, at betale 15 Kr. pr. Medlem, og vi androg kun om 12 Kr. pr. Medlem.

Alfred Hansen.

Hvorfor Jens Peter ikke stod i Fagforeningen.

— Jamen, Jens Peter dog, naar du siger, at du meget godt forstaar Fagforeningens Betydning, og du saa vedkender dig dens Program, hvorfor i al Verden melder du dig saa ikke ind i den?

Omtrent saaledes faldt Ordene, men Jens Peter rystede bare paa Hovedet.

— Forstaar du da ikke, at det ikke alene er Synd for dine Børns kulturelle Opdragelse, men ogsaa en stor Skam for dig. Du vil jo nok ha' alt, hvad Fagforeningen kan skænke dig af Goder, men saasnart Pligten kalder, løber du din Vej. Ved du hvad, Jens Peter, Overklassen er en Snylterklasse, men den Arbejder, der løber fra sin Pligt og alligevel vil ha' det, Kammeraterne møjsommeligt tiykæmper sig, han er i Sandhed ogsaa en Snylter.

Jens Peter stod og hostede lidt i det.

— Jamen jeg har en Grund.

— Til ikke at melde dig ind i Fagforeningen?

— Ja.

— Nej, min gode Jens Peter, naar du ved, at Fagforeningen er en Kulturfaktor, findes der overhovedet ingen Grunde. Forresten minder du mig om en Mand, jeg engang traf paa; han vilde ikke melde sig ind i Socialdemokratiet, fordi den lokale Partiformand ikke tog Hatten af, naar han hilste paa Folk. Han var ikke høflig, sagde han. Maaske er det ogsaa saadan en dum Grund, du har?

— Nej, det er det ikke. Jens Peters Øjne lyste af Bevidsthed. Men hvis du gerne vil høre den, kan jeg nok gøre dig den Tjeneste.

Jeg bad ham gøre det, men jeg maa tilstaa, at jeg blev i højeste Grad forbavset. Jeg havde ventet at høre et eller andet teoretiske Spørgsmaal, der ikke var efter Jens Peters Hoved, og saa erfarer jeg i Stedet for, at det er en saa taabelig Ting som et Tillidsmandsspørgsmaal.

— Jamen det er jo akkurat med dig som med Manden, jeg nævnede før, du er jo lige saa naiv som han.

Jens Peter benægtede paa det kraftigste min Udtalelse.

— Naa, ja. ja, saa kommer jeg til at snakke lidt med dig.

Ser du, vi Socialdemokrater er nogle Mennesker, der er ganske ligetil, vi anerkender ikke alle de forlorne Høflighedsformer med Skraben bagud o. s. v. Vor Optræden søger vi at gøre jævn og fremfor alt naturlig og kameratlig. Naar du derfor siger, at Den eller Den er bunden i sin Optræden, fordi han sidder som Tillidsmand, er det langtfra sandt. Hans Optræden er jo netop saadan, fordi han er Socialdemokrat, tro mig. Socialdemokratiet køber ikke sine Tillidsmænd til at være Kammerater. Derimod er de som Kammerater kommen til Partiet; de havde forstaaet, det var der, de hørte hjemme, og naar vi menige, som du kalder os, har set at en eller anden ejede Evner i en bestemt Retning, har vi valgt ham ind paa en Post, vi ved, han vil røgte til vor Tilfredshed. Hos os er det ikke som hos andre Partier, i Særdeleshed som hos Venstre, der kaarer en Høvding. Vi har ikke en saadan Høvding at se op til eller tilbede, derimod har vi Ideerne og Idealerne at kæmpe for. Vi har en rød Fane, vi følger, om den har vi sluttet os sammen, og vi har valgt nogle af vore Kammerater til Tillidsmænd. Det er Selvdisciplinen, der er gældende indenfor vore Rækker.

Selvfølgelig forstaar jeg godt, du døjer med at fatte det; du har jo hele dit Liv levet mellem Venstrefolk, du har lært, at det er Mændene, der skal kæmpes for, og ikke Idealerne.

Jens Peter udstødte et langt Suk.

— Javist, det er Idealerne, det forstaar jeg nok.

— Det er da daarligt nok, naar du kan fremkomme med det Vrøvl, du gjorde før. Du sagde jo selv, at du ikke vilde ind i Fagforeningen, fordi Tillidsmændene var betalte for at være Kammerater.

— Jeg mener det selvfølgelig ikke rent ud.

— Maaske ikke, Jens Peter, men der er dog noget forkert ved din Opfattelse. Som sagt, har du bevæget dig for meget mellem Venstrefolk, gaa derfor i Morgen hen og meld dig ind i Fagforeningen, og du vil snart erfare, du var galt paa den før.

— Jeg tror, jeg vil tænke over det, sagde Jens Peter.

—Ja, gør det, men tænk dybt over det, det tjener dig selv og din Klasse bedst.

Og medens jeg er saa godt i Gang, du sagde, at du forstod Fagbevægelsens Betydning, har du ogsaa forstaaet, at det er Kapitalismen, der har skabt Fagbevægelsen? Skabt den som et Modtryk for den Moral, hvorpaa Kapitalismen lever. Forstaar du, at Fagbevægelsen er en Dæmning, der skal skærme os, saa Kapitalismens Flod ikke overskyller os og knuser os?

Vel! gaa saa i Morgen hen og meld dig ind i Fagforeningen. Og tag mod min Haand, for nu har vi et fælles Maal at kæmpe for, vi er Kammerater.

Carl Winther Sørensen.

Den økonomiske Konference i Geneve 1927.

Tale ved den internationale Landarbeiderkongres i Prag af Oscar Levinsen.

I.

Den egentlige Aarsag til Uligevægten i Europas, ja hele Verdens økonomiske Liv er Verdenskrigen og Privatkapitalismens svigtende Evne til at overvinde de af Krigen skabte Vanskeligheder. Ikke alene førte denne med sig, at den europæiske Velstand vandrede til Amerika, og at Pengenes Centrum blev New York i Stedet for London, men den afbrød ogsaa de Baner og Aarer, ad hvilke det økonomiske Liv og Samfærdselen mellem Folkene hidtil havde udviklet sig i. — Den økonomiske og tekniske Udvikling, som fandt Sted under Krigen, fandt derfor ikke en naturlig Forplantning til Lande og Folk.

Krigens Afslutning maatte derfor medføre Desorganisation i den under Krigen kunstigt tilvante økonomiske Samfærdsel, og Vilkaarene for Krigens Afslutning og Hadet mellem Folkene umuliggjorde en snarlig Genoptagelse af den naturlige Samvirken mellem Landenes Handel og Produktion. — Fredstraktaterne skabte yderligere Vanskeligheder for det økonomiske Livs naturlige Udvikling. Centraleuropa med dets mægtige Produktionskraft blev lemlæstet ved Besættelse af fremmedeTropper, Paaligning af mægtige Krigserstatninger og Sønderdeling af Landegrænserne, der tilsammen tvang Centraleuropas økonomiske og produktive Kraft i Knæ. Nye Lande blev dannede med over 11.000 km nye Lande- og Toldgrænser, og Rusland gik praktisk talt ud af Verdenshandelen og Landenes økonomiske Samvirken.

Sejrherrerne blev ikke selv bedre stillet, de var tyngede af den mægtige Krigsgæld. deres Rigdomme var vandrede til Amerika, som de skyldte Kapitaler, hvis Tilbagebetaling endnu staar som et ganske ufatteligt Problem: det lemlæstede Centraleuropa kunde ikke udrede selv uvæsentlige Afdrag af de paalignede Erstatninger. Efterkrigsaarene bar derfor Vidnesbyrd om dalende Valuta i praktisk talt alle europæiske Lande, som yderligere undergravede Landenes Evne til at tilvejebringe sunde og normale Tilstande.

I Krigens Kølvand fulgte Spekulation og Svindel, en tilsyneladende Rigdom for nogle Personer, Institutioner og Lande, som imidlertid opløste sig igennem mægtige Krack og Fallitter i Pengeinstitutter og Krigsinstitutioner, saa ogsaa disse tilsyneladende Rigdomme forsvandt snart. Selv de neutrale Landes Rigdom forduftede hurtigt. Kapitalistisk Spekulation i Krigsvarer til Salg i nye Lande, Spekulation i andre Landes dalende Valuta etc., berøvede ogsaa disse Lande deres Velstand. Pengene vandrede stadig over Atlanten til Amerika, der efterhaanden blev Europas store Laangiver til dyre Renter.

I Bestræbelserne for at tilvejebringe normale Tilstande begyndte Landene at bygge endnu større Toldgrænser, Toldforanstaltninger af protektionistiske og skattemæssige Aarsager, der tilfælles dog havde dette, at det yderligere spærrede Landegrænserne og satte nye Skranker for en naturlig Udvikling af den Evne til Produktion og Samfærdsel, som nye tekniske Fremskridt end yderligere havde forøget. — Tilbagevenden til den naturlige Tilstand, som Guldvaluta eller stigende og stabil Valuta i de forskellige Lande maa være, er derfor karakteriseret af en stigende og permanent Arbejdsløshed i samtlige Lande, der paa denne Vis har bragt deres Økonomi i Orden.

De nye Landes gennemgaaende meget høje Toldskranker jævnsides med deres lave Valuta, der satte dem i Stand til paa kunstig Vis at trænge ind paa andre Landes Markeder, og Amerikas mægtige Toldskranker, hvorved det stængede Europas Varer ude samtidig med, at det selv optraadte som den mægtige Eksportør af Industri-, Landbrugs- og Raavarer til Europa, forstærkede og forstærker ikke alene den europæiske Krise, men ansporede ogsaa til yderligere Toldforanstaltninger for at modvirke Amerikas Politik.

Pengeknapheden i Europa hæmmede end ydermere Produktionens rette Udvikling og Udveksling mellem de europæiske Lande indbyrdet og dets Evne til at fremme Koloniernes Produktion og Købekraft.

Saaledes udviklede Forholdene sig fortsat paa Trods af Folkenes naturlige Interesser og Produktionens og Samhandelens naturlige Tilbøjelighed.

I Stedet for Samarbejde og Fællesskab mellem Lande og Folk skabtes yderligere Grænser mellem Landene, og Landenes unyttede Evne til Produktion og Samfærdsel ophobede sig i Form af Arbejdsløshed og økonomiske Kriser.

Ved Genua-Konferencen i 1922 gjordes det første omend delvis mislykkede Forsøg paa at tilvejebringe Samvirken og Forstaaelse mellem de tidligere krigsførende Nationer.

(Fortsættes.)

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene,
Brochurer og Billetter
faas ved Henvendelse til
Generalagent **Th. Pedersen,**
Dansk Rejsebureau.
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Op til Kamp mod Hoveri og Tvangsarbejde!

Landarbejderbladets Redaktion fortjener Tak og Anerkendelse for den kraftige Protest mod det uhyggelige Hoveri- og Tvangsarbejde, som en Del Storbondesogneraad i de forskellige Landsdele søger at tvinge de arbejdsløse Landarbejdere ud i. Man maa vel nok sige, dette er det mest modbydelige, der endnu er budt frie Arbejdere i et moderne Samfund, og derfor kan der ikke bruges for stærke Ord, naar der skal protesteres mod dette sidste gemene Forsøg paa yderligere Undertrykkelse overfor den daarligst stillede Samfundsklasse i vort Land: Genoplivelse af Hoveriarbejdet — ikke paa Herregaardsmarkerne, som for godt 150 Aar siden, men paa samtlige Bøndergaarde i Sognet, hvor man ikke hidtil har kunnet faa Arbejdslønnen langt nok ned.

D'Hrr. maa jo betragte Landarbejderne som en Hob Slaver, de vil drive rundt med fra det ene Tvangsarbejde til det andet, uden saa meget som at have Hunds Ret hos den Bonde, de skal slide for, i Henseende til den simpleste Menneskeret og Medbestemmelsesret om Løn- og Arbejdsvilkaar.

Selv Høvdingen Madsen-Mygdal og hans Væbnere: Pinstrup og Knud Kristensen har ikke hidtil haft Mod til at anbefale et saadant Anslag mod Arbejdernes Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Men hvad disse Arbejderhadere ikke hidtil har kunnet hitte paa, kan deres hjerteløse Tilhængere tage af sig selv.

*

Uhyggeligt er det ogsaa at tænke, at selv de Radikale er med blandt Tilhængerne af Genindførelse af Hoveri- og Tvangsarbejde. Fyns Venstreblad fortæller saaledes glædestraalende, at det ikke alene er i de udprægede radikale Kommuner paa Fyn, at Tvangsarbejdet skal søges indført, men at man ogsaa et Par Steder i Randers Amt ønsker at gaa samme Vej. »Antallet af Arbejdsdage fastsættes efter Børnetallet«, tilføjer Radikalernes Hovedorgan, hvilket altsaa vil sige, at man ikke skal tjene Kæmpedaglønnen 3 Kr. hver Dag, men kun hvis man har en tilstrækkelig stor Børneflok, skal man have Ret til de 18 Kr. pr. Uge. De øvrige skal jo sikkert nok nøjes med 9—12 Kr. pr. Uge — »efter Børnetallet«!!

Her bør i Sandhed protesteres, og dette kan ikke ske for tidligt og gøres for kraftigt.

*

Glædeligt er det at se, at Arbejderne flere Steder har rejst sig til Protest. Ved »Beboermøder« i Stenløse-Fangel sled Sogneraadet som smaa Heste for at faa genindført Hoveriarbejde hos Bønderne.

Mod dette Forslag stod Arbejderne enig og ubrydelig sammen. De havde naturligvis ikke noget imod at arbejde hos de Landmænd, der vilde iværksætte Arbejde i Vinter, men de fastholdt, at Prisen maatte være den almindelig gældende: 5 Kr. 70 Øre ved Landbrugsarbejde nu og 5 Kr. 20 Øre paa egen Kost og egen Bolig i de 3 Vintermaaneder plus 1 Kr. mere for andet forefaldende Arbejde paa Landet.

Ved Dræning eller andet Jordarbejde de gældende Akkordpriser eller 98 Øre pr. Time.

Dette kan ikke siges at være graadigt. Tværtimod. Det bør være en Skam for en Landmand at have en Arbejdsmand til en mindre Løn. Det er simpelt hen en Umulighed for en Arbejder at opretholde et Familieliv, hvis en saa beskeden Løn ikke kan opnaas. Dette bør Sogneraadene og Landmændene vide — og tage til Efterretning!

*

Ogsaa i Ringe har der været Møde om Sagen, men her fik Forslaget den rette Bekomst fra Arbejdsmændenes Side. Deres energiske Formand, Johs. Hansen, frabad sig Tvangsarbejde under enhver Form, men føjede til: Lad kun Sogneraadet søge at faa alle Landmænd til at iværksætte Ekstraarbejde, men lad være at paatvinge Arbejderne en Underbetaling, lad Parterne selv forhandle om den Side af Sagen.

Jeg kan fuldt ud slutte mig til Tanken i Johs. Hansens Udtalelser. Lad Sogneraadene kun søge at faa Arbejde frem — ogsaa hos private Landmænd, men lad Arbejderne og Landmændene selv forhandle sig til Rette om Løn og Arbejdsvilkaar. Herom kan man naturligvis ikke stemme paa et offentligt Møde, men herom maa der forhandles. Paa et offentligt Møde eller i et Sogneraad kan man ikke sidde og vedtage, hvad en fri Arbejder skal have i Dagløn hos en privat Arbejdsgiver — lige saa lidt som man her kan træffe Bestemmelse om Bageres, Slagteres og Købmænds Priser. Dette maa selvfølgelig bestemmes ved Aftale mellem Køber og Sælger — ogsaa naar der er Tale om Arbejdskraft.

*

Velgørende er det ogsaa at læse om Johs. Hansens stærke Tagen Afstand, da der var Tale om, at Hjælpekassen skulde betale, for at Landmændene kunde faa billig Arbejdskraft. Dette modbydelige System skal ikke genoplives. Heraf fik vi mere end nok under Krigen. En Arbejder er sin Løn værd, og den Arbejdsgiver, der tager en Arbejder i sin Tjeneste, maa selv betale, saa Arbejderen kan leve. Alt andet er af det onde — og kun til Støtte for den daarlige Betaler! Lad os nøjes med at betale Understøttelse til syge, gamle og arbejdsløse. De arbejdende maa paa selve Arbejdspladsen have det, der er nødvendigt for at leve som Menneske, og være saaledes stillet, han kan betale enhver sit!

Carl Westergaard.

Nyt Medlem af Folketinget.

Formanden for De samvirkende Fagforbund Vilh. Nygaard.

Ved Folketingsmand Wilmanns Død indtræder Formanden for De samv. Fagforb., Vilh. Nygaard, i Tinget.

Vilh. Nygaard var ved sidste Valg opstillet i Gentoftekredsen og naaede et smukt Stemmetal og blev 1. Suppleant for de socialdemokratiske Folketingsmænd i Københavns Amt. Nygaard, der er velkendt for sin Virksomhed i Københavns Borgerrepræsentation, men navnlig indenfor Fagbevægelsen, begyndte sin Løbebane indenfor Tobaksarbejdernes Organisation, for hvilken han i en Aarrække var Formand, senere var han i flere Aar Sekretær og derpaa Næstformand i De samv. Fagforbund. Da C. F. Madsen trak sig tilbage, valgtes Nygaard som Formand for denne Organisation.

Lyngbykredsen vil i Nygaard faa en værdig Afløser af Wilmann, og de organiserede Arbejdere en dygtig og fremragende Talsmand i Folketinget.

Husk Landarbejdernes Haandbog. Den er uundværlig, naar du gaar ud paa Agitation.

Prisen er kun 50 Øre.

Englands og Skotlands Arbejderpartis Sejr ved Kommunevalgene.

Trods Reaktionens Sammenrotning har Arbejderpartiet en mægtig Fremgang.

I første Halvdel af November har saavel England som Skotland været Skueplads for kommunale Valg, begge Steder har Valgene været præget af Arbej-

Mac Donald.

derpartiets for Reaktionen næsten katastrofale Fremgang.

Valgene i Englands Kommuner, der afholdtes i Begyndelsen af November, gav Arbejderpartiet en Fremgang paa 265 Mandater og dermed Flertallet i 27 af de 80 Kommuner Valget omfattede. Dette Resultat bevirkede, at saavel Konservative som Liberale, der ved den Lejlighed led følelige Tab, sluttede sig sammen da Valgene skulde finde Sted i Skotland, omkring Midten af November.

Alligevel gik Arbejderpartiet mægtigt frem ved Valgene. Arbejderpartiet har i Følge en foreløbig Opgørelse vundet 33 Mandater og opnaaet 114.445 Stemmer, den sammenrottede Reaktion naaede kun at faa 116.905 Stemmer eller kun godt 2000 Stemmer mere end Arbejderpartiet. Dersom ikke Kommunisterne havde opstillet Splittelseslister, vilde Arbejderpartiets Fremgang været blevet endnu større, nu opnaaede Kommunisterne at faa 1300 Stemmer og ingen Mandater. Resultatet blev som Følge deraf, at kun Reaktionen havde Fordel af disse Splittelsesforsøg.

Arbejderpartiets store Fremgang ved Kommunevalgene betegnes som et godt Varsel for Partiet ved de forestaaende Parlamentsvalg, ved disse opstiller saavel Konservative som Liberale og Arbejderpartiet Kandidater i de allerfleste Kredse.

Arbejderpartiet opstiller 600 Kandidater, de Liberale 500 og de Konservative 615 Kandidater.

Som Følge af, at hvert Parti gaar til Valg for sig, venter Arbejderpartiet en særlig straalende Valgsejr ved disse Valg. *Oliver Twist.*

Ugens Hændelser.

Mussolini har atter givet Verden et Vidnesbyrd om, hvilken naragtig Person han er, han vil nu forsøge paa at gennemføre sin taabelige Idé om Genoprettelsen af det gamle romerske Imperium. Fremgangsmaaden han vil benytte bestaar i først at besætte Jugoslavien og derefter det øvrige Balkan. Idéen er taabelig og viser, at Mussolini er en syg Mand.

*

Hungersnøden raser i Nord- og Mellemkina, 20 Mill. Mennesker lever med Hungerdøden for Øje. Den internationale Hjælpekomité oplyser, at der kræves mindst 40 Mill. mexikanske Dollars for at lindre den værste Nød.

*

Ogsaa Sydrusland er hærget af Hungersnød. 732,000 Bøndergaarde i 76 Distrikter har haft Misvækst. Folkekommissariatet har stillet 24 Millioner Guld-Rubler til Raadighed.

5 Mill. skal anvendes til Ernæring af Børnene, 4 Mill. til Paabegyndelse af offentlige Arbejder til Foraaret, 1 Mill. stilles til Raadighed for de Bønder, der ikke kan blive delagtige i disse Arbejder, 13 Mill. vil blive brugt til Anskaffelse af Foderstoffer til de fattige Bønders Kreaturer.

*

Der er Udsigt til Forlig i den store Strid imellem Arbejdere og Arbejdsgivere i Westfalen.

En paalidelig Meddelelse gaar ud paa, at Lockouten er foran sin Afslutning.

*

Arbejdsløshedstallet er i den forløbne Uge atter steget. Ved Ugens Begyndelse var der 43,714 Arbejdsløse, ved Slutningen 45,456, hvilket er en Stigning paa 1752 Mand.

Landarbejderne havde 1128 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning paa 100 Mand.

*

Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde afholdtes i København Lørdag den 17. November.

Mødet talte 203 Repræsentanter for de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

Paa Mødet blev vedtaget en Resolution om Krisehjælp, som vi paa Grund af Pladsmangel har maattet udskyde, men som vi i et senere Nummer skal vende tilbage til.

*

Folketingsmand J. Willmann død.

Døden har paany fældet en af Arbejderbevægelsens Banebrydere i vort Land. — Torsdag den 18. November døde Folketingsmand J. Wilmann i en Alder af 62 Aar.

Wilmanns Navn var uløselig knyttet til

Lyngby og Lyngby-Kredsen. Som ganske ung Mand begyndte han Agitationen for Arbejderbevægelsen i denne store Landkommune, og det blev i alleregentligste Forstand et banebrydende Arbejde.

Højres nylig afdøde Fører, Proprietær Piper, stod den Gang som den enevældige Sognekonge, Arbejderne var uorganiserede, og for en stor Del Højremænd, — betegnende for Tilstanden er, at Hr. Piper var Formand for den statsanerkendte Sygekasse.

Det lykkedes Wilmann ved et utroligt brydsomt Arbejde at erobre Magten for Socialdemokratiet baade kommunalt og politisk Han var gennem mange Aar Sogneraadsformand for denne store Kommune og i sikker Besiddelse af Kredsens Folketingsmandat. Den faglige Bevægelse ofrede han ogsaa en stor Del af sin Virksomhed, særlig de første Aar, selv Landarbejdernes Organisering ofrede han sin Interesse. — Den, der skriver disse Linier, erindrer 3 Tilfælde, hvor Wilmann har deltaget i Møder med det Formaal at organisere Lyngby og Omegns Landarbejdere, og det var i alle 3 Tilfælde før det nuværende Landarbejderforbunds Tid.

Arbejderklassen har ved Wilmanns Død mistet en dygtig og trofast Forkæmper.

I Søndags blev han stedt til Hvile under mægtig Deltagelse fra Egnens talrige Arbejderbefolkning, hvis Sag han havde viet sit Liv.

Arbejdernes Fællesorganisation for København har gennem Henvendelse til København og dens Omegns Kommuner slaaet til Lyd for Igangsættelse af Arbejde og Udbetaling af Krisehjælp, hvor dette ikke kan ske.

Nordsjællands Kredsorganisation.
De Afdelinger, som ikke endnu har udfyldt de Skemaer, som Kredsen udsendte i Juli Maaned, anmodes venligst om at indsende dem saa snart som muligt til Kredsformanden. Samtidig anmodes Afdelingerne om, naar de holder deres Bestyrelsesmøder, at lade Kredsformanden det vide. Ligeledes anmodes de Afdelinger, som endnu ikke har holdt deres Efteraars-Generalforsamling, om at afholde den saa snart som mulig. Kredsformanden staar altid til Raadighed med Agitation, naar jeg faar Besked derom. **Vilh. Petersen.**

Halsnæs Afdeling
afholder Medlemsmøde hos undertegnede Søndag den 25. Novbr. Kl. 2. Nu haaber jeg, at I møder op allesammen, da Kredsformanden Vilh. Petersen kommer til Stede, og vi har meget at ordne. I véd jo, hvad den lyder paa i Melby Kommune, hvis Raadet selv skal bestemme vor Arbejdsfortjeneste. Derfor mød op, I kan, naar I selv vil. Jeg har selv kørt Sognet rundt hver Uge i Sommer og opkrævet Kontingent, men forgæves hver Uge, ingen havde Penge til Kontingent.
N. Larsen.

Stege og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 24. Novbr. Kl. 7½ Aften hos Restauratør Fr. Olsen, Stege. Dagsordenen bekendtgøres ved Mødet. Mød alle, da vigtige Ting foreligger. **Jens Anton Jensen.**

Sludstrup Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 25 ds. Kl. 2 hos Formanden.
Christian Petersen.

Kirke Hyllinge Afdeling.
Kirke Hyllinge socialdemokratiske Forening afholder Generalforsamling i Karleby Forsamlingshus Lørdag Aften Kl. 7 med Jens Sørensen, Smørum, som Taler. Fælles Kaffebord og Dans, hvortil alle Landarbejderforeningens Medlemmer indbydes.
Frederik Jensen.

Førslev Sogns socialdemokr. Forening
afholder Foredrag ledsaget af Lysbilleder Torsdag den 29. ds. Kl. 7 Aften i Snestev Forsamlingshus. Overskudet gaar til Fodermester Peter Nielsen, Petersminde, som for Tiden ligger paa Sygehuset og derved er kommet i økonomisk Betryk, og det henstilles til Kommunens Beboere og Fællesorganisationens Medlemmer at møde og støtte Sagen. Foredragsholderen er Forvalter Krüger, Petersminde, og Emnet omfatter hans Rejser i Udlandet. Der forevises over 100 Lysbilleder.
Karl Petersen.

Fuglebjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 1. December Kl. 7¾ i Arløse Forsamlingshus. Til Behandling er bl. a. Juletræsfesten. Alle Kvinder og Mænd bedes møde.
Bestyrelsen.

Hjertelig Tak!
Min og min Hustrus bedste Tak for udvist Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup. Tak for de smukke Gaver fra Ruds-Vedby Afdelings Bestyrelse og for Blomster og Telegrammer fra Venner og Kammerater.
Tindinge Bakker, den 19. Novbr. 1928.
Anna og Ludvig Dahl.

Nyraad Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 1. December Kl. 7 hos Hans Mathiessen, Bakkebølle. Alle Restancer skal være indbetalt til Opkræverne inden 15. December eller til Kassereren V. Andersen, Græsbierg, da Opkræverne kun gaar én Gang om Maaneden. Kontroltiden er fra 1—2 hos Kontrolbestyreren, V. Andersen, Græsbierg.
Hans Mathiessen.

St. Merløse Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Merløse Kro Lørdag den 1. December Aften Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde.
Bestyrelsen.

Haslev Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 2. December hos Formanden.
Einar Hansen.

Hyllinge Afdeling.
Medlemmer, som gaar til Kontrol, bedes erindre, at Kontroltiden er fra Kl. 10—11 og Lørdag fra Kl. 1—2. De, som ikke møder til den fastsatte Tid, bliver ikke skrevet af herefter. **L. P. Jensen.**

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14,916.
Formand: Sofus Westergaard.

1000 Kr.
for et Navn!

For at imødekomme et ofte fremsat Ønske hos de Forbrugere, som ønsker at købe dansk Mel af dansk Hvede, er danske Husmødre, danske Landmænd, danske Handlende og danske Møllere enedes om for dette Mels Vedkommende at autorisere et Fællesmærke, der giver Forbrugerne Sikkerhed for, at Melet er formalet paa en dansk Mølle og af dansk Hvede. Til dette Mel ønsker man et Navn, som saavidt muligt hentyder til den danske Hvede.

Forslag hertil indsendes til Landsforeningen »Dansk Arbejde«s Hovedkontor, Højbroplads 5, København K., inden 10. December. Konvolutten mærkes forneden til venstre: »Dansk Hvedemel«. Flere Forslag kan indsendes i samme Konvolut, men hvert Forslag skal skrives paa et særskilt Papir, forsynet med Forslagsstillerens Navn og Adresse. De indsendte Forslag bedømmes af et under »Dansk Arbejde« nedsat Udvalg, og det foretrukne præmieres med 1000 Kr. — Konkurrencens Resultat offentliggøres i dette Blad, saasnart Navnet er indregistreret. Hvis flere har indsendt det foretrukne Navn, vil Notarius Publicus foretage Lodtrækning.

Under dansk Flag
direkte

til Canada

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 Kø[illegible]havn K.
Agenter over hele Landet.

Landarbejderbladets Anmeldelse.

Den 21. ds. er der fra Forbundet tilsendt samtlige Afdelingskasserere et Cirkulære Nr. 9-1928, én Medlemsfortegnelse og en blaa Konvolut med Landarbejderbladets Adresse. I Cirkulæret indkalder vi Fortegnelsen udfyldt med Nr., Navn, Bopæl og Poststed for Afdelingens Medlemmer, og Fortegnelsen skal i udfyldt Stand være paa Bladets Kontor senest den 10. December.

Vi gør opmærksom paa, at denne Dato maa overholdes meget nøje, hvis man ønsker at sikre Bladets Forsendelse til samtlige Medlemmer straks efter 1. Januar 1929. Og hvis der er Afdelingskasserere, som ikke, naar denne Meddelelse læses, har modtaget det fremsendte Materiale, maa de omgaaende skrive herind.

Men husk, at Fortegnelsen i udfyldt Stand skal være tilbage paa Bladets Kontor **senest den 10. December 1928.**

Kaffe

I flere Hundrede Aar har Kaffe overalt været en yndet Drik.

HER i Landet bruges nu aarlig 25.000.000 Kilo Kaffe. Medvirkende til, at Forbruget er saa stort, er, at C. F. RICH for 100 Aar siden opfandt RICHS Kaffetilsætning, hvorved Kaffen blev en populær og billig Drik, som alle har Raad til at nyde. Ved at blandes med RICHS billiggøres Kaffen og foruden at Kaffen saaledes billiggøres, forlener RICHS Kaffen med smuk Farve og forhøjer Kaffens Velsmag og Fylde.

Blandet med RICHS er Kaffe den billigste Drik

Men det skal være den ægte **Rich's**

som kun sælges i Originalpakninger

altid bærende Navnet **Rich's**

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger

Med Smil paa Læben

gaar Husmoderen til sin Vask, naar hun véd, at den udelukkende behandles med Persil - det fremragende Vaskemiddel til al Slags Vask. Man lægger Tøjet i Blød i *Henko*, og hele Vasken foregaar saa let og saa hurtigt, at det er en ren Fornøjelse. - Følg Brugsanvisningen og vask efter Persil-Metoden.

Persil sælges kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

Den erfarne Husmoder bruger intet andet Vaskemiddel end Persil.

Persil

Henkel & Co. A.-S., København.

D.P. 58

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

Er De arbejdsløs?

kan De faa en god daglig Fortjeneste ved at forhandle fynske Husflidstrævarer. Skriv efter Prisliste fra **A. P. Nielsen, Jordløse St.**

Galante Fotos

GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

8-10 Kr. om Dagen

som Bifortjeneste kan driftige unge Mennesker med stor Bekendtskabskreds let tjene. Opl. og Prøve mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Avertér i „Landarbejderbladet".

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 14. December.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 9. Januar.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Den danske Bondestands Sygekasse,

stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt. **Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m. Hovedkontor: Vesterbrogade 65, Kbhv. V, Telefon Eva 1149.** — Forlang Prospekt.

Dræbende Kys

Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.

Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Inds. af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.

Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

En brutal Husbond.

Banearbejder H. CC. Hansen, Lamdrup, har anmeldt til Politiet, at hans 18aarige Søn, der tjener hos Gdr. Marius Hansen, Lamdrup, er bleven overfaldet og skamslaaet af sin Husbond, der pryglede ham med en tyk Stok, saa han maatte til Lægen.

Sagen var forleden til Behandling i Retten i Nyborg, og her oplystes det, at Aarsagen til Husbondens brutale Fremfærd var, at Drengen en Aften i Slutningen af forrige Maaned, da han ikke havde noget at bestille, var gaaet hjem til sine Forældre. Det havde Husbonden ikke vidst, og derfor skulde Drengen slaas halvt ihjel. Gaardejeren indrømmede sin Forseelse og tilbød at ordne Sagen ved Forlig mod at betale Lægeregning, Løn og Kost til Drengen indtil November. Desuden indvilgede han i at betale en Bøde til Statskassen paa 25 Kr.

Denne Afgørelse skal dog først godkendes af Statsadvokaten. Forhaabentlig kan han ikke klare den saa billigt, da han trænger til en ordentlig Afklapsning.

Til Skræk og Advarsel skal det kendes overalt: Hvis ikke Folk vil mishandles, da lad være med at tjene denne brutale Gaardejer, hvis Navn er Marius Hansen, Lamdrup, Fyn.

Alfred Hansen,
Formand for Refsvindinge Afdeling.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 48. Fredag den 30. November 1928. 14. Aargang.

Professor og Polakagitator.

Et uberettiget Angreb paa de danske Landarbejdere.

Som Følge af nogle kolde, daarlige Sukkerroeaar omkring 1923—24 blev der fremsat den Teori, at Jorden nu var »sukkerroetræt«, hvorfor man maatte gaa over til andre Afgrøder.

Hos Aktionærerne i Sukkerfabrikkerne, der i de sidste 40 Aar har tjent Gulddynger paa Fabrikation af Sukker, vakte denne Teori Forfærdelse — tænk, om de skulde blive tvungne til at lukke deres Fabrikker eller køre med indskrænkede Roearealer, naar Dyrkerne som Følge af »Sukkerroetrætheden« gik over til at dyrke Korn i Stedet for Sukkerroer.

Naturligvis satte Fabrikkerne Himmel og Jord i Bevægelse for at bevise, at der ingen »Roetræthed« var, men at Aarsagen var en anden, hvis der et Par Aar var avlet for faa Roer pr. Tønde Land. Guldkværnen maatte jo endelig holdes i Gang!

Man greb saa til den Udvej at lade Professor ved Landbohøjskolen, K. A. Bondorff, undersøge Sagen og derefter at faa ham til at afgive en Erklæring, der kunde berolige Dyrkerne, saa de forsat vilde være villige til at dyrke Roer til Sukkerfabrikkerne.

Som bekendt er det jo altid lettest at sætte over, hvor Gærdet er lavest. Fra Sukker-Aktionærernes Side fremsatte man derfor straks den Paastand, at det ikke var hverken Jordens eller Dyrkernes Skyld, hvis Sukkerroeavlen var for lille, men saa var det Landarbejdernes!

Det var denne smukke Teori, man nu ønskede »videnskabelig« bevist. Her lod man saa Professor Bondorff sætte ind. Hr. Bondorff, der er Søn af en københavnsk Guldsmedemester, er en ung Mand, Student og Cand. phil. Fra 1916 har han haft Ansættelse ved Landbohøjskolen. Professortitlen kom han let til — thi alle Lærere ved Landbohøjskolen kaldes »Professor«. Fint skal det jo være. Ved denne Skole bliver man altsaa »Professor« paa samme Maade, som man i Amerika bliver »Doktor«. Hr. Bondorff er saaledes »Professor i Landbrugsdyrkning«. Det synes nu, at han arbejder paa at blive »Professor i Polakimport«.

Den Attest, som Sukkerfabrikkerne har ønsket, har Hr. Bondorff nu affattet. Han udtaler herom til en Journalist:

»Under min indgaaende Undersøgelse kom jeg til det Resultat, at Miseren i første Række maatte ledes tilbage til de uheldige Forhold under Krigen, da man var afskaaret fra at faa udenlandske Arbejdere. Som Følge heraf blev Avlen mange Steder forsømt, og medens man regner med, at der normalt skal være 40,000 Planter paa en Tønde Land, var det ikke ualmindeligt at træffe Jorder, hvor Udbyttet var gaaet helt ned til 25,000 Planter — de ukyndige Folk havde ganske simpelt hyppet dem væk under Arbejdet! Nu da vi atter kan faa polsk Arbejdskraft, er Forholdene i Færd med at rette sig, og i Løbet af faa Aar vil de utvivlsomt igen være normale.«

— — —

Hvis det nu var sandt, hvad den lærde Herre skriver, at Polakkerne er bedre Roearbejdere — ja, saa maatte vi bøje vort Hoved i Skam og lade Polakkerne komme til eller se at faa den rette Øvelse, men Historien om Polakkernes Dygtighed paa Danskernes Bekostning er en Skrøne, et Par ivrige Polakimportører har bundet København paa Ærmet. Den store Part af Dyrkerne, vel 99 pCt., ønsker danske Arbejdere til Roearbejdet, men naar der hos Godsejere, Storforpagtere og Smaaproprietærer dog er en Lyst til at hverve Polakker er det aldeles ikke for Roearbejdets Skyld, men for at have billig Arbejdskraft Resten af Aaret, og da særlig til Høst og Tærskning.

Ved de Bedømmelser, jeg har Kendskab til, har det været danske Roearbejdere, der har ført Prisen hjem. Naturligvis er der ogsaa dygtige polske Roearbejdere, men at de skulde være dygtigere end de danske Landarbejdere — Mænd som Kvinder —, der fra Barnsben har været med i Roemarkerne, det kan Hr. Bondorff ikke bilde nogen danske Dyrker eller Landarbejder ind. Men derfor kan hans »videnskabelige« Vrøvl godt gøre Skade, naar visse emsige Jorddrotter i Spekulations-Øjemed løber hos Regering og Statspoliti og vil have Indrejsetilladelse til flere og flere Polakker, for derved yderligere at kunne trykke Lønnen for de danske Arbejdere.

Paastanden om, at det almindelige skulde være 40,000 Planter paa en Td. Land, er ogsaa hen i Vejret. Vel tilstræber man, at at der kun er 9 Tomer mellem hver Plante for derved at naa 40,000 Planter og derover, men enhver Dyrker véd, det vanskeligt lader sig gøre; der kan være Spring i Rækkerne, og Tørke, Lopper, Svamp og Radrenser kan tage en Del — og særlig galt er det naturligvis de Steder, hvor Ukrudt har taget Overhaand, saa man ingen Roer kan se. Selv om man tilstræber 35—40,000 Planter, saa viser Virkelighedens Verden, selv hvor det er virkelig dygtige og øvede Roearbejdere — danske eller polske, der udfører Arbejdet, at man kun naar omkring 31—33,000 Planter pr. Td. Land. Hr. Bondorff, der jo altsaa er »Professor i Landbrugsdyrkning«, skulde prøve at smide Trøjen og tage fat, ikke i et Saabed i Landbohøjskolens Have, men i en almindelig snavset Roemark, hvor han skulde tjene sin Føde ved 1. Gangs Udtynding til 36 Øre pr. 100 Fvn. Jeg tør holde en Daler paa, at han ikke naaede at have 40,000 Planter om Efteraaret, naar de skulde optages. Det er saa let at sidde og regne ud paa Papiret: 9 paa en Tomme, saa mange pr. 100 Fvn. — altsaa 40,000 pr. Td. Ld. Han kunde lige saa gerne tilføje: Jeg gaar en Mil i en Time, 10 Mil paa 10 Timer og altsaa 100 Mil i 100 Timer.

Men iøvrigt ved Hr. Professor Bondorff jo meget godt, at der er mange Dyrkere, der slet ikke tilstræber at faa saa stor en Plan-

tebestand, idet de mener, at Roerne saa bliver saa meget mindre. Det, disse Dyrkere ønsker er store Roer, der vejer godt til; det mener med andre Ord at Centner-Udbyttet bliver det samme, enten der er godt 30,00 Planter eller 40,000 Planter pr. Td. Land. Om denne Anskuelse er rigtig er en Sag for sig.

Resultatet af hele Hr. Bondorffs »Undersøgelse« kan kun opfattes som en Støtte og Hjælp til Godsejere, Storforpagtere og Smaaproprietærer, saa de næste Aar kan faa Tilladelse til Import af flere Polakker — under Parolen: For at faa passet Sukkerroerne, som de skal. Han føjer til, at det er gaaet bedre i de senere Aar, da man har haft Polakker.

Her røber Professoren sin Uvidenhed, thi der har i de senere Aar relativt kun været faa Polakker, 600—1000 pr. Aar. Disse kan naa at passe ca. 5000 Tdr. Land, men da der dyrkes op til 70,000 Tdr. Land alene med Sukkerroer, ser man, de danske Roearbejdere maa passe de 65,000 Tdr. Land. Har der været Fremgang i Retning af at faa flere Planter pr. Td. Land — ja, saa maa Æren herfor tilkomme de flittige og øvede danske Roearbejdere. De skal ogsaa nok i de følgende Aar vide at gøre deres Pligt — og de er villige til ogsaa at passe de 5000 Tdr. Land, der nu forbeholdes Polakkerne, og villige til at gøre Arbejdet saa godt, som det er menneskeligt muligt. Men skal der skaffes et Resultat, maa Dyrkerne ogsaa gøre deres Pligt i Henseende til at passe deres Marker godt, rense, dræne, kalke og gøde Jorden. Her er et Omraade, hvor Hr. Bonsdorff burde have sat ind og søgt at finde Aarsagen, hvis der avles for faa og for smaa Roer, men dette havde han ikke høstet Godsejer-Bifald paa. Han væltede Skylden over paa Landarbejderne og krævede flere Polakker. Han satte over, hvor Gærdet var lavest. En Ohlin kunde ikke have gjort det bedre.

Carl Westergaard.

Royal Mail Line
til
Brasilien
og
Argentina.
Oplysninger om Forholdene,
Brochurer og Billetter
faas ved Henvendelse til
Generalagent Th. Pedersen,
Dansk Rejsebureau,
Amagertorv 24, København.
Telefon 4158.

Agitér for Valgrettens Bevarelse.

Landstingsvalget gav jo desværre ikke det Resultat, som de fleste af Arbejderklassen havde ventet, Nedskæringsministeriet blev paa Taburetterne, og Arbejderklassen tilligemed en stor Del af den saakaldte Middelstand vil jo nok faa den Madsen-Mygdalske »Kniv« at føle i den kommende Vinter.

Paa Rigsdagens Bord ligger jo forskellige Forslag fremme, Forslag, som har til Opgave at knuse vore Organisationer, og Forslag, som har til Hensigt at hæmme Købeevnen hos den mindrebemidlede for derefter at ramme Handelsstanden.

Vore Modstandere sætter alt ind paa at faa disse Forslag udarbejdede til Lov, og trods vore Partifællers energiske Modstand vil det vel nok lykkes Regeringspartierne at faa gennemført en betydelig Del af Forslagene, saaledes at de endnu en Gang kan faa Ram paa den fattigste Del af Befolkningen.

Hensigten med denne, aabenlyse og maskerede, Nedskæring er jo tydelig nok: Vore Modstandere har jo aldrig oplevet andet end at se Socialdemokratiets Fremgang Valg efter Valg.

Man vil derfor forsøge at lægge en Dæmper paa denne Fremgang, derved at man vil tvinge en Del af vort Partis Vælgere til at søge Fattigvæsenet (eller »Uvæsenet«), derved tabes jo Valgretten, og da Tiden nærmer sig, at der skal afholdes Sogneraads- og Folketingsvalg her i Landet, saa gælder det jo om, at det Madsen-Mygdalske Regimente kan bevare Taburetterne og Magten i de kommunale Raad; thi de véd saare godt, at naar de »fæle Socialdemokrater« atter kommer til at danne Ministerium, da vil Reaktionen være død for evigt her i Landet, og Sværdet, som de svang over Arbejderklassens Hoveder, vil være vendt mod dem, som tog fra de Fattige og gav til de Rige.

Kan det nu lykkes for disse Arbejderhadere at føre disse skumle og afskyelige Hensigter igennem?

Nej, og atter Nej, deres Planer om at underkue og nedtrampe Arbejderklassen rammer over Maalet, saa langt over, at de rammer helt op i deres egne Rækker, til en stor Del af den Klasse, som var med til at sætte Reaktionen til Højbords. Mange af disse vil til de kommende Valg falde fra, Stemningen i Landet er ikke at berøve Arbejderklassen de smaa sociale Goder, som den gennem en Menneskealder har tilkæmpet sig ved Sammenhold og Oplysning.

De vil med Afsky vende sig fra Mad-Mygdal og hans Svende, han var dem for haard, for brutal, det er muligt, at de ikke alle vil give Socialdemokratiet sin Stemme, men der giver jo ogsaa andre Maader, hvorpaa man kan tilkendegive sin Utilfredshed overfor en forfejlet Politik. Desuden har Arbejderklassen aldrig haft andre end sig selv at stole paa, naar Nød og Modgang viste sig. Gang paa Gang har vor Klasse og vort Parti udvist et ubrydeligt Sammenhold, og var det pekuniær Støtte, der tiltrængtes, da har vi saare mange Beviser for, at ogsaa her er Arbejderklassen Opgaven voksen. Gennem faglig saavelsom politisk Agitation vil vi sagtens kunne holde sammen paa vore Medlemmer, saaledes at det kun bliver en meget ringe Brøkdel, eller slet ingen, at vore Modstandere kan faa frataget Valgretten paa Grund af Skatterestance eller Fattighjælp.

Dog maa vi naturligvis ikke henfalde til Magelighed, vi skal være aarvaagne og paa vor Post; den bedste Agitator er vor socialdemokratiske Presse, og denne maa derfor indføres i ethvert Arbejderhjem; det skal naturligvis ogsaa indprentes hos enhver uorganiseret Arbejder, at han maa og bør tilslutte sig Organisationen, baade den faglige og den politiske — sammen med Stemmesedlen er disse vore eneste Vaaben.

Med Sogneraadsvalget 1929 for Øje, da er vi jo snart i den ellevte Time til at tage fat paa Agitationen, lad os saa bringe nye Tusinder ind i vore Organisationer, thi det bliver en Krig, der skal føres, og hvis vi vil være sikker paa Sejren, da maa vor Armé ogsaa være den Faktor, som vore Førere kan regne med og stole paa.

Den meget omskrevne og omtalte »Tugthuslov« er vel nok det bedste Agitationsmateriale, som Agitatorerne længe har haft; den vil vel nok ikke kunne føres til Lov i Forslagets Skikkelse, den sigter jo ogsaa for højt (Mesterorganisationerne), men noget af det skal jo med Djævelens Vold og Magt gennemføres, ellers staar Madsen-Mygdal jo for tidligt for Fald.

Men denne Lov kan ikke knuse vore Organisationer, tværtimod, den vil nemlig yderligere ægge Arbejderklassen til Sammenhold. Med Tilbageblik paa de berømte »Kolindsunddomme«, da havde Landarbejderforbundet en mægtig Tilgang af Nyindmeldelser baade under Sagens Behandling og efter Dommens Forkyndelse. Det var kun Organisationernes Penge, der var Bud efter; Bønderne fik dem, men de fik ikke deres Hensigt opnaaet den Gang, at faa Begyndelsen gjort til at knuse Organisationerne — det er dette, de prøver paa nu igen. Skal dette i nogen Grad lykkes for dem, ja det beror paa os selv og paa den uorganiserede Arbejder. Derfor fortsætter vi Agitationsarbejdet, og vi gør det med et godt Humør, thi vi gik altid fremad, aldrig tilbage.

Axel Andersen.

Hjælpekassernes Protest.

Som medelt forebragte en Deputation fra Sammenslutningen af Hælpekasser i hele Landet forleden Folketingsudvalget ang. Regeringens Forslag om Nedskæring af Hjælpekasserne en Protest mod Forslagets Gennemførelse.

Henvendelsen har følgende Ordlyd:

I Anledning af det af Regeringen fremsatte Forslag til en ændret Affattelse af Hjælpekasseloven har Sagen været drøftet i Hovedorganisationerne for de by- og landkommunale Hjælpekasser, paa hvis Vegne undertegnede Udvalg tillader sig nedenstaaende at forelægge det ærede Folketingsudvalg Resultatet af de stedfundne Forhandlinger om Lovforslaget.

Hvad i det hele angaar en Ændring af Hjælpekasselovgivningen i Øjeblikket, mener Organisationerne, at Tiden ikke er inde til en Løsning af Spørgsmaalet, idet Stillingen som Følge af den stadig bestaaende Krisetilstand endnu ikke er saaledes afklaret, at der vedtages Bestemmelser, der skal gælde under normale Forhold med en længere Fremtid for Øje. Det vil for Tiden ikke være muligt at bortse fra, at Hjælpekasseinstitutionen ved Ophævelse af den ekstraordinære Arbejdsunderstøttelse har maattet aflaste Arbejdsløshedsunderstøttelse har maattet aflaste Arbejdsløshedsfonden for betydelige Summer, og at Forholdet ogsaa i hvert Fald i den nærmeste Fremtid vil blive det samme, med mindre Kommunernes Forsørgelsesbudget skal vokse ud over alle fornuftige Grænser.

Skulde Lovgivningsmagten imidlertid desuagtet finde sig foranlediget til at revidere Hjælpekasseloven, vil man anse det for paakrævet, at det foreliggende Lovforslag undergaar væsentlige Forandringer, før det ophøjes til Lov. Man tillader sig saaledes at pege paa:

1) at § 2 ændres derhen, at Kommunerne bevarer deres hidtil hafte ubegrænsede Ret til selv at træffe Bestemmelse om Størrelsen af Tilskudene til Hjælpekasserne;

2) at der i § 4 aabnes en yderligere Adgang til at fravige Bestemmelserne saavel om Karenstid som om Maksimum, for saa vidt angaar Personer under 60 Aar, idet Bestemmelserne gøres saa rummelige, at der ogsaa bliver Mulighed for at understøtte de Arbejdsledige, med mindre Lovgivningsmagten ved Særlov paa tilfredsstillende Maade ordner disses Forhold;

3) at det maa anses for overflødigt, at Hjælpekassebestyrelserne tiltrædes af to Kommunalbestyrelsesmedlemmer;

4) at der, indtil der foreligger en saadan Særlov som i Punkt 2 anført, ydes Refusion fra Statskassen til Kommunerne med en Trediedel af Udgifterne til de kommunale Hjælpekasser, altsaa uden Fastsættelse af et bestemt Beløb som Maksimum.

Hvis det ærede Folketingsudvalg eventuelt senere maatte ønske en Konference med Organisationerne, erklærer vi os beredt til til enhver Tid at give Møde for Udvalget og meddele alle yderligere Oplysninger.»

Henvendelsen er underskrevet af Herm. Bertelsen, Overlærer, Aars, C. Dalberg, Overretssagfører, København, H. Hougaard, Førstelærer, Høng, Chr. Jensen, Forretningsfører, København, Ehlert Nielsen, Borgmester, Middelfart, C. Rasmussen, Glarmester, Bramminge, Th. Wittrup, Redaktør, Kjellerup.

Det er givet, at denne Henvendelse, hvori det raktiske Hjælpekassearbejdes Folk, repræsenterende samtlige politiske Partier, udtaler deres Fordømmelse af Hr. Kraghs Forslag, maatte gøre et dybt Indtryk i Udvalget og gøre selv Venstres Medlemmer betænkelige ved Regeringens uhyggelige Planer mod Hjælpekasserne.

Arbejdernes Almanak er udkommet.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at »Arbejdernes Almanak«, 1929, er udkommet og opfordrer alle vore Læsere til at sikre sig denne den bedste Almanak og Julebog, som det meget brogede Julebogs-Marked hvert Aar frembringer. I sit smukke og elegante Udstyr er Almanaken særdeles velegnet som Gavebog, — husk det, naar Julegave-Spekulationerne begynder. Prisen er Kr. 1,25 + Forsendelsesomkostninger. Men husk ogsaa, at det bliver billigst, hvis en halv Snes Medlemmer i Afdelingen slutter sig sammen og indsender en samlet Bestilling. Bestillinger indsendes til: **Girotti, Langgade 150, København, Valby.**

BESTILLINGSSEDDEL.

Undertegnede ønsker sig tilsendt

.....Stk. »**Arbejdernes Almanak, 1929**«.

.....Stk. »**Lommebog for Arbejdere, 1929**«.

Navn .....

Bopæl .....

.....

Indsendes til: Harry Girotti, Langgade 150, København, Valby.

Den økonomiske Konference i Geneve 1927.

Tale ved den internationale Landarbeiderkongres i Prag af Oscar Levinsen.

(Fortsat.)

Efterhaanden som Forsoningen mellem Folkene banede sig Vej og gav sig Udtryk i bl. a., at Tyskland blev optaget i Folkenes Forbund, maatte der, ikke mindst med Europas økonomiske Stilling som Baggrund, blive Muligheder for at tilvejebringe nogen Samvirken mellem Landenes Produktion og Omsætning i Stedet for den økonomiske Krig, som hidtil faktisk har præget Landenes Politik.

I September 1925 vedtog Folkeforbundets Forsamling at nedsætte en Komité til Forberedelse og Indkaldelse af en økonomisk Verdenskonference, idet den udtalte:

»at den var fast besluttet paa at undersøge alle de Veje, der kan føre til Fred i Verden, og at den er overbevist om, at økonomisk Fred i høj Grad vil bidrage til Nationernes Sikkerhed.«

Denne økonomiske Konference fandt Sted i Maj 1927, og i den deltog 350 Delegerede og Eksperter fra 50 Lande, deriblandt ogsaa U. S. A., Sovjetrusland og Tyrkiet, som ikke er Medlemmer af Folkeforbundet.

Konferencen var kun af undersøgende, vejledende og raadgivende Natur. Den kunde henstille og foreslaa, men dens Forslag har kun moralsk Styrke overfor Folkeforbundet og Landenes Regeringer. Dens Beslutninger og navnlig Motiveringer taler derfor ofte direkte til Folkene, og den foreslaar forsaavidt Propaganda for dens Forslag og Idéer, idet den forudsætter, at Oplysninger om de økonomiske Problemer, der danner Baggrund for dens Beslutninger, ogsaa vil føre dens Forslag til Sejr i de forskellige Lande.

Konferencens Arbejde var meget omfattende, og dens Beretning og Resolutioner deler sig i 4 Hovedafsnit, nemlig:

1. Almindelige Resolutioner.
2. Handelens Resolutioner.
3. Industriens Resolutioner.
4. Landbrugets Resolutioner.

Disse Resolutioner er udarbejdede af specielt af Konferencen nedsatte Komiteer og derefter godkendt af den samlede Konference, idet Rusland og Tyrkiet har taget Forbehold overfor adskillige af Udtalelserne.

Konferencens samlede Beretning har de tilstedeværende Arbejderrepræsentanter ogsaa givet deres Tilslutning.

Beretningen omfatter ca. 30 Forslag og Henstillinger og Resolutioner, delt i ca. 80 Punkter, foruden at Konferencen i Motiveringerne ofte giver Udtalelser af Værdi og Rækkevidde.

(Fortsættes Side 6)

Fra Arbejdsløshedskassen.

Skemaerne vedrørende Underkontrol.

Med Cirkulæret af 16. Oktober d. A. udsendte vi til Besvarelse af alle Afdelinger et Skema vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt Afdelingerne benytter Underkontrol til Afkontrollering af de Arbejdsløse m. v., og bad om snarest at faa disse Skemaer besvarede og indsendt til Kontoret.

Til Trods for, at Afdelingerne nu har haft disse Skemaer i Hænde i over en Maaned, mangler vi endnu Besvarelse fra en Del af vore Afdelinger.

Skemaerne maa nu omgaaende indsendes.

Vi anmoder derfor nu om, at de Afdelinger, som ikke har faaet udfyldt og indsendt disse Skemaer, omgaaende faar dem udfyldt og indsendt til Kontoret. — Vi maa have dette Forhold bragt i Orden, inden det store Arbejde med Afkontrollering af arbejdsløse Medlemmer tager rigtig fat.

Skemaerne vedrørende Tillidsmændenes Adresser.

Med samme Cirkulære som ovenfor nævnt blev der ogsaa udsendt saadanne Skemaer, og her er der ligeledes en Del Afdelinger, som ikke har udfyldt disse og indsendt dem til Kontoret. — Vi maa derfor ogsaa anmode om at faa disse Skemaer udfyldt og indsendt af de Afdelinger, som endnu ikke har besørget det, selv om man iøvrigt maa gaa ud fra i Forvejen at have de rigtige Adresser.

Mangler Afdelingerne Skemaer?

Skulde der findes Afdelinger, som enten har mistet disse Skemaer eller, som vi før har anført i Bladet, ved en Fejltagelse ikke har faaet dem tilsendt, maa der omgaaende tilskrives Kontoret herom, for at vi kan tilsende dem.

Med kammeratlig Hilsen
Sofus Westergaard.

Ugens Hændelser.

Som Præsident for Folkenes Forbund, der træder sammen den 10. December, nævnes Briand, den franske Udenrigsminister, som Afløser for Finnen Procope.

*

De skotske Valgsejre fortsættes. Arbejderpartiet har alene ved Valgene i Landkommunerne haft en Fremgang paa 30 Mandater, — den samlede Gevinst i Landdistrikter og Bykommuner er 46 Mandater.

*

Den tyske Metalarbejder-Lockout fortsætter, trods Landsarbejdsrettens Underkendelse. Arbejdsgiverne har appelleret Kendelsen til Rigsarbejdsretten.

Arbejderne har imidlertid krævet en snarlig Afslutning paa Konflikten.

Den tyske Regering har vedtaget at understøtte de lockoutede Arbejdere af Statskassens Midler.

*

I den østrigske Del af Tyrol har Socialdemokratiet vundet en uforudset Sejr. Reformpartiet mentes her at have saa godt Fodfæste, at større Forskydning ved de afholdte Valg til de kommunale Raad ikke vilde finde Sted. Socialdemokratiet har imidlertid haft en Fremgang paa 50 Mandater og vundet Flertallet i adskillige af de kommunale Raad.

*

Breve fra Lithauen fortæller, at Diktatoren Voldemaras fortsætter sine Forfølgelser af anderledes tænkende. I Kowno er saaledes arresteret 40 Socialdemokrater, deriblandt flere Rigsdagsmænd.

*

Lederen af det socialdemokratiske Parti i Estland, August Rei, er bleven anmodet om at danne den nye Regering, der skal afløse det reaktionære Kabinet Tonisson.

*

Det schweiziske Socialdemokrati er nu Landets største Parti. Ved de fornylig afholdte Valg fik Socialdemokratiet 220,095 St. mod 192,088 ved sidste Valg. Det radikale Parti, der hidtil har været det største, fik kun 220,025.

*

Præsidenten for Folkeforbundets Arbejdsburau, Albert M. Thomas, som ogsaa har været paa Besøg i Danmark, gæster for Tiden Asien og er blandt andet ogsaa paa Besøg i Peking, hvorfra han vil rejse til Nanking og Shanghai og videre til Japan.

*

Dansk Arbejdsmandsforbund har opsagt 3 Lands-Overenskomster, Septemberforliget og nogle Nævnskendelser.

De opsagte Landsoverenskomster omfatter Jernindustrien, Sukkerfabrikkerne og Murer- og Entreprenørforeningerne.

*

Den kendte danske Komponist Sixtus Miskow er afgaaet ved Døden, 71 Aar gammel. Han var Hovedstifteren af Københavns Arbejdersangkor af 1915.

*

Arbejdsløshedstallet er stadig i stærk Stigning; den forløbne Uge udviste en Stigning paa 1748 Mand, fra 45,465 til 47,213.

Landarbejderne har 1116 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning paa 175 Mand.

*

Københavns Kommunes Hjælpekasse har i Regnskabsaaret 1927—28 ydet Hjælp til 75,000 Mennesker, med et samlet Beløb paa 8,4 Millioner Kroner, heraf dog 2,1 Millioner i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

Arbejdsløshedskassernes Tilslutning til Socialdemokratiets Forslag om Krisehjælp.

Nedenstaaende Resolution er den af Hovedkasserer A. Johansen paa Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde stillede Resolution, i hvilken Aarsmødet enstemmig giver sin Tilslutning til den af Socialdemokratiet førte Krisepolitik.

Resolution:

«Idet Aarsmødet udtaler sin uforbeholdne Tilslutning til det paa Rigsdagen indbragte Forslag om Krisehjælp til arbejdsløse, udarbejdet og indbragt efter Samraad med Arbejdsløshedskassernes Repræsentation, retter Aarsmødet en indtrængende Henstilling til Regering og Rigsdag om at tage nævnte Forslag op til hurtig og velvillig Behandling.»

Guldflodens Uret.

Naar en Guldregn gaar hen over et kapitalistisk Samfund, har det altid til Følge, at en Klasse Medborgere proppes og stoppes med alle Livets Goder, medens Arbejderklassen maa slide, fordi det er Overklassen, der tager hele Gevinsten og sætter de rolige Samfundsforhold overbord i et Leben af Storsnyderier og en Pengeomsætning, der bringer Landets Økonomi i en uhyggelig Forfatning, ved de vilde Orgier, der udspilles for de letvundne Kapitaler. Naar saa Samfundslivet er bragt i Ulykke, ved disse »Guldfugle«s Vellevned og hysteriske Krav til Enkeltmands Levefod, har man ikke andre at søge Hjælp hos end den værdiskabende Arbejderklasse, der saa skal udbyttes og trælle for de andres sindssvage Vellevnet. Saaledes er Forholdene nu. De mægtige Krak, vor Tid bærer Vidnesbyrd om, Landmandsbanken og alle de andre Svindlerier, udøvet af Samfundets Topfigurer, giver nu det haarde Bagslag. Varerne, Arbejderne skal benytte, forringes i Kvaliteten. Pyntesygen render løbsk og gør Menneskeslægten til Slave for Modegalskaben. Alt skal være saa »fint«, at det bliver til Pjalte ved kort Tids Brug, og nu spekulerer alle de, der virkelig havde Fordel af Guldfoden, blot paa at udplyndre Arbejderklassen til sidste Hvid. Guldflodens rige Flodleje er ebbet ud til Automobiler, Selskaber, flotte Leveregler, og dog kræver man Arbejdslønnen nedsat for om muligt at kunne fortsætte det vilde Jag. Fortiden har dog vist aldrig set en lignende Idiotisme. Bitterheden der oppe i Toppen vokser til vældige Brøl; de kan end ikke forliges deroppe om at udplyndre Arbejderne paa den mest graverende Maade. Det er som Ravne, der slaas om et Aadsel. Men den Misére, der fremstod ved Guldflodens Udgydelse over Overklassen, vil følge Sam-

De stakkels Landmænd.

De samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift har nylig afholdt Delegeretmøde. Landmændene var meget utilfredse. De krævede bl. a. Nedsættelse af Skatter, Renter — og især Nedsættelse af Arbejdslønnen.

Det er svært at være Landmand,
han er fattig som en Vandmand,
han er ude slemt at svømme
paa de store, stride Strømme.

Han kan aldrig helt sig gotte,
fattig som en Kirkerotte,
selv om Høsten er i Lade,
er han ikke blandt de glade.

Ja, om Høsten er saa vældig,
at man synes, han er heldig,
klynker han dog fælt og klager,
saa han rent af Sorg bli'r mager.

Det er svært at være Landmand,
en Ting dog tilfulde han kan:
skule galt til de i Rønnen,
raabe: Ned med Arbejdslønnen!

Det er svært at være Landmand,
hans Humør er lavt i Vandstand,
han er pint af Nød og Kvaler,
naar han Arbejdsløn betaler.

Men han drømmer om, at Dage
kommer uden Klynk og Klage, —
vil man g r a t i s for ham slide,
vil han ingen Kvaler lide.

fundslivet i Aartier gennem de høje Prioriteter, den skabte.

Men naar en Guldflod kan have saa skæbnesvangre Følger paa vort nuværende Samfundsliv, maa man desværre indrømme, at Ægyptens fede Køer er en endnu større Ulykke for Arbejderklassen, end om de magre Køer havde holdt deres Indtog, thi de fede Køer bragte kun Had og Forarmelse mod hele det arbejdende Folk gennem Arbejdsløshed og Forringelse af Lønvilkaar og Nedskæring af de sociale Love. Under saa hasarderede Forhold maa man uvilkaarligt spørge: Har det kapitalistiske Samfund da ikke overlevet sig selv? Kan en øjeblikkelig Gevinst gennem ganske faa Aar, naar denne indløber til en Overklasse, saa totalt forringe et Lands økonomiske Forhold, saa dette, i Stedet for at opbygge en lysere Fremtid for det hele Folk, kun bringer Sorg og Savn til de Tusinde Hjem? Desværre former Forholdene sig altid saaledes, at et Samfund, som vort nuværende, ikke kan bestaa uden stærke Gnidninger, da Interesseforskellen er saa stor, at én Klasse Statsborgere henlever hele sin Tid under Behagelighed og Vellevnet, medens en anden Klasse henlever i Trælleslid og Armod. Men naar saa — som Tilfældet er for Tiden — Forholdene pludseligt skifter Karakter og bliver omdannet til en gemen Klassekamp, hvor den ene Klasse vil udbytte den anden Klasses Legemskraft, dér hører de politiske Principper op, det bliver da ikke en Kamp om politiske Principper, men en Kamp mod Slaveriets grimmeste Udslag, der ved Hjælp af Sultesvøben, gennem Arbejdsløsheden, bereder Trældom til de Tusinder af Hjem. Her i denne Kamp er det Arbejderne, dar maa frem i forreste Ildlinie, og gennem deres Organisationer forsvare sin Ret til at leve som Mennesker og ikke vil henslide deres Liv i Trældom for den Udbytterkaste, der byder dem slige dyriske Forhold at leve under. I denne Kamp gælder det Hus og og Hjem, Hustru og Børn. Det »Fædreland«, han har elsket og opdyrket, og som nu henligger med sine rige Afgrøder, Sunde, Bælter og dejlige Bøgeskove, i dette »Fædreland« har ingen Overklasse Ret til at byde ham Trældom eller »Tugthuslove«, fordi han vil værge sin Ret som Menneske, thi hans Arbejdskraft er viet dette skønne »Fædreland«s Muld, og mange af hans forudgaaende Slægtled er hensmuldret paa Krigsdjævelens Valpladser, bibragt Døden under Forsvaret af det »Fædreland«, som bød dem saa usle Kaar, som her er skitseret. En Guldflods Lykke er begrænset til den enkelte og bringer kun Savn og Uret til de mange.

P. Kristensen.

Tider og Tanker.

Menneskenes Tilværelse er jo paa mange Maader afhængig af den Tid vi lever under. Livet præges af Tiden, og Eksistensmulighederne retter sig efter de økonomiske og politiske Forhold, som til de forskellige Tider gør sig gældende; men enten man, samfundsmæssig set oplever gode eller daarlige Tider, saa er det endnu fælles for alle Tidsperioder, at Arbejderne, Underklassen, faar for lidt Del i Goderne, men saa megen desto større Del i Elendighederne.

Maaden, hvorpaa Undertrykkelsen af de rigeststillede finder Sted kan jo være forskellig, men at Tilværelsen for de Fattige skal gøres saa besværlig som muligt, er selv den Dag i Dag en Kendsgerning.

Tilløbene til en Forandring heraf har hidtil strandet paa, at Mulighederne for en Forbedring stadig har været for smaa. Menneskeskæbner og Menneskeværd trædes endnu i Dybet, og de Folk og Bevægelser, som taler de Undertryktes Sag, kan ikke, selv i vor Tid, skaffe sig tilstrækkelig Ørenlyd.

Naar man tænker paa dette, og naar man ser, at den sociale Elendighed Dag for Dag vokser, saa at det store Flertal af Befolkningen faar den at føle, saa stilles man uvægerligt overfor Spørgsmaalet: «Hvorfor i al Verden skaber de ringeststillede sig ikke en Bevægelse paa baade det økonomiske og det politiske Omraade, saa stor og stærk, at der derigennem kan gennemføres en virkelig Forandring af Forholdene?»

Ja, hvorfor? Maaske nok fordi, at der i nogen Udstrækning savnes Forstaaelse af Forholdene og af Sagens Natur. Nogle paaberaaber sig ogsaa at være i Besiddelse af en vis Vægelsindethed, men véd ikke, hvad der er det rette.

Men har man Interesse af en Forbedring af Underklassen, af de Fattiges Kaar, og ønsker vi en Vej ud af den nuværende Elendighed, saa kan vi kun støtte den nuværende Arbejderbevægelse, Socialdemokratiet, som er det eneste Parti, der i vor Tid har Betingelser for at præge Lovgivningen og Udviklingen til de Undertryktes Fordel.

En anden Grund til, at alt for mange staar udenfor Arbejdernes Organisationer, er jo nok denne, at Forhold og Tilstande, som igennem Aarhundreder har gjort sig gældende, er gaaet ind i Massernes Bevidsthed som noget ganske naturligt, og selv om man kan se det uheldige deri, saa tør man ikke gaa med til en Forandring af Frygt for at støde an mod andres Mening, mod gammel »Skik og Brug«. Man tør ikke gaa med af Frygt for at falde i Kurs, naar man skal bedømmes af andre.

Arbejdernes faglige og politiske Organisationer er bleven saa vigtige Faktorer indenfor Samfundet, at det for Arbejdere og Smaafolk er en Livsbetingelse at kende og støtte dem efter bedste Evne.

Vi kan ikke vedblivende lade det gaa som det bedst kan. Vi kan ikke vedblivende lade Aar efter Aar gaa, uden at vi gaar med til at støtte de Bevægelser, som har til Formaal at skaffe Menneskerettigheder og Menneskekaar til alle dem, som lider under de nuværende uheldige Tilstande. Vi kan ikke vedblivende standse ved Spørgsmaalet om, hvad der muligvis er til mest Gavn for mig, men nøje overveje, hvad der er til Gavn for andre. Vi skal ikke slaa os til Ro med, at vort Liv er uden Formaal. Vi kan allesammen, i hvert Fald gennem Samarbejde med andre, foretage et lille Skridt til Hjælp for vor lidende Næste.

Gør vi dette, ikke blot som en svag Opblussen, men vedblivende Dag for Dag, saa kan vi trøstig vandre frem ad Historiens Vej i Bevidstheden om, at Livet engang vil faa Værdi for hver enkelt af os, og megen Nød og Elendighed, og den gamle Uret mod de Fattige vil da forsvinde.

Henrik Mikkelsen.

Fra Afdelingerne.

St. Merløse Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Merløse Kro Lørdag den 1. December Aften Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde. **Bestyrelsen.**

Skibby Afdeling.
Til Formand er valgt Vilh. Rasmussen, Sønderby, Skibby, og som Kasserer Arbm. Harald Larsen, Manderup, Skibby.
Ludvig Andersen, Skibby, er Kontrolbestyrer, og Kontroltiden er de 5 første Dage af Ugen fra 10—11 Form., om Lørdagen 2—3 Eftm.
Bestyrelsen.

Sydsjællands Kredsorganisation
afholder Generalforsamling Søndag den 16. December Kl. 1½ Efterm. i Adelgaards Lokale, Vinhusgade, Næstved. Dagsorden: Protokol, Beretning, Regnskabet, Agitationen, Valg af Lønsagsrepræsentant, Eventuelt. Alle Afdelinger bedes lade sig repræsentere paa Generalforsamlingen.
Rasm. Nielsen.

Tømmerup Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 1. December Kl. 7½ med Dagsorden: Valg af Formand og Kontrolbestyrer, da den nuværende fratræder paa Grund af Sygdom. Mød nu alle Mand, da der er flere vigtige Sager at forhandle. **H. P. Hansen.**

Tune Afdeling.
De Medlemmer, som hører ind under Tune Afdeling, og som har skiftet Plads 1. November 1928, bedes snarest meddele mig den nye Adrese. Det er for Anmeldelse af Landarbejderbladet, som skal være indsendt til Kontoret senest den 10. Decbr. Meddel mig Adressen, ellers faar I ikke Bladet. **Oluf Christiansen.**

Viskinde Afdeling
afholder stort Andespil Lørdag den 1. December i Viskinde Forsamlingshus. Der bortspilles 10 Ænder og en Overraskelse. Sluttelig en Svingom. Der er god Musik, Horn og Violin. **Frederik Hansen.**

Sengeløse Afdeling
og Socialdemokratisk Forening afholder Andespil og Bal Søndag den 2. December i Sengeløse Forsamlingshus. Der bortspilles 10 Ænder samt 2 Gæs. Andespillet begynder Kl. 7. Derefter Bal til Kl. 2. Medlemskort, som skal forevises ved Indgangen, faas senest 2 Dage før à 25 Øre hos Bestyrelsen. Baltegn som sædvanlig. 4 Mands Jazz Jazz Musik. Eventuelt Overskud gaar til Børnenes Juletræ. **Bestyrelsen.**

Fuglebjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde i Arløse Forsamlingshus Lørdag den 1. Decbr. Kl. 7¼. Til Behandling er bl. a. Juletræsfesten. Alle Kvinder og Mænd bedes deltage. Bemærk Klokkeslettet! **Bestyrelsen.**

Stege og Omegns Afdeling.
Det bekendtgøres for Medlemmerne, at Kontroltiden er fastsat til fra Kl. 11—12 Form. og om Lørdagen fra 3—4 Efterm. Med forventet Tilslutning afholdes Andespil med efterfølgende Bal Lørdag den 8. December Kl. 7 paa Hotel »Harmonien« i Stege. Der vil gaa Liste rundt til Paategning. **Jens Anton Jensen.**

Herslev-Gevninge Afdeling.
Medlemmer, der er bosiddende i St. Jørgensbjerg og Roskilde, kan betale Kontingent hos Karl Chr. Nielsen, Strandgade 1, St. Jørgensbjerg, Søndag den 2. Decbr. fra Kl. 9—10 Formiddag. **Bestyrelsen.**

Thureby Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Thureby Hotel Lørdag den 1. December Kl. 7. Alle Medlemmer bedes møde.
Kai Juul Nielsen.

Haslev Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 2. Decbr. Kl. 3 Eftm. hos Formanden. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Sager er til Behandling.
Ejner Hansen.

Benløse-Bringstrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Kafé »Tokio« Lørdag den 8. December Kl. 8 Aften.
Formanden.

Sorø Kredsorganisation.
Afdelinger indenfor Kredsen, som ønsker Hjælp til Agitationen eller andet, bedes henvende sig til Undertegnede. Hold jer nu ikke tilbage, men indsend blot Anmodning om Hjælp og sørg for at have nedsat Agitationsudvalg i alle Afdelinger til Hjælp for Kredsens Agitationsudvalg. Har Afdelingen skiftet Formand eller Kasserer i det forløbne Efteraar, bedes dette meddelt Kredsen. Følgende Afdelinger bedes omgaaende tilsende Kredsen det statistiske Materiale: Alsted-Fjenneslev, Flakkebjerg, Gimlinge, Gyrstinge, Løve, Lynge-Broby, Sorø-Slaglille, Skørpinge-Faardrup, Sneslev, Vetterslev-Hømb og Vollerslev-Gørslev. I maa endelig ikke glemme at udfylde Navnefortegnelsen over uorganiserede Landarbejdere, der bor indenfor Afdellingens Omraade. Alle Afdelinger bedes underrette Undertegnede om Tid og Sted for Generalforsamlingers og Møders Afholdelse i Afdelingen.
Niels P. Mortensen,
Fuldby, Sorø.

Hyllinge Afdeling.
Medlemmer, som gaar til Kontrol, bedes erindre, at Kontroltiden er fra Kl. 10—11 og Lørdag fra Kl. 1—2. De, som ikke møder til den fastsatte Tid, bliver ikke skrevet af herefter. **L. P. Jensen.**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. Kø'.nhavn K.
Agenter over hele Landet.

(Fortsat fra Side 3)

Handelens Henstillinger udgør det største Afsnit og omfatter 19 Resolutioner med 54 Punkter, ligesom det ogsaa hovedsagelig er denne, der beskæftiger sig med Toldspørgsmaalets forskellige Sider og Problemer.

Dels vilde det føre alt for vidt at komme ind paa Enkelthederne i blot Henstillingerne vedrørende Handel og Told, og dels føler jeg mig heller ikke kompetent til at bedømme alle de Forslag, der gives i Detaillerne. Jeg vil derfor søge at holde mig til Hovedlinierne i Konferencens Vedtagelser, idet jeg dog mener, at Konferencens Beslutninger danner en Helhed som Vejene for det økonomiske Liv og Verdens Velfærd, og at man derfor vanskeligt kan rive et Stykke, som t. Eks. Toldspørgsmaalet ud og bedømme det særskilt.

Taget som Helhed giver Konferencens Beslutninger et stærkt Indtryk af Fællesfølelse mellem Folkene og en ærlig og energisk Stræben efter at genrejse det økonomiske Liv ved Samvirken mellem Lande og Folk.

I de første almindelige Resolutioner udtaler Konferencen:

»at Opretholdelse af Verdensfreden i vidt Omfang afhænger af de Principper, som danner Grundlaget for Folkenes økonomiske Politik.«

Den anbefaler derfor de repræsenterede Lande og deres Regeringer stadig at være opmærksomme paa det økonomiske Problem og forventer:

»at man naar frem til saadanne Principper, som er egnede til at fjerne de økonomiske Vanskeligheder, der foraarsager Gnidning og gensidige Misforstaaelser i en Verden, som kan vinde alt af et fredeligt og harmonisk Fremskridt.«

Om Rustningerne udtaler den samtidig:

»Da Verden som Helhed stadig anvender betydelige Løb til Rustninger og Krigsforberedelse, hvorved den for Udvikling af Industri, Handel og Landbrug nødvendige Opsparing formindskes og hvorved der paalægges de forskellige Staters Finanser tunge Byrder i Form af høje Skatter, som virker tilbage paa hele det økonomiske Liv og sænker Levestandarden, udtrykker den Haabet om, at Bestræbelserne, der udfoldes for at begrænse og formindske Rustningerne, maa føre til et heldigt Resultat.«

Disse Betragtninger kan ethvert demokratisk tænkende Menneske skrive under paa, og et Arbejde i denne Aand skulde sætte gode Spor i Folkenes demokratiske Liv.

II.

I den første almindelige Resolution om Landbruget udtaler Konferencen, at den anser det for et økonomisk Spørgsmaal af afgørende Betydning, at Landbrugsproduktionen forøges og at Landbruget stilles paa

Altid fin

og ren maa den unge Dame være paa Kontoret og i Butikken, hjemme eller ude —. Den selverhvervende Kvinde har en altid paalidelig Ven og Hjælper i Persil — det ideelle Middel til al Slags Vask. Følg den lette og enkle Brugsanvisning, og Resultatet vil overraske Dem. De kan trygt anvende Persil til Vask af Silke og Uld, det angriber ikke Farverne og krymper ikke Uldtøj.

Persil sælges kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

Den Selverhvervende bruger intet andet Vaskemiddel end Persil.

Persil

Henkel & Co. A.-S., København

D.P. 57

Avertér i Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Danske brugte Militærstøvler.
Prøv vore anerkendte gode Støvler, som vi sælger til nedenstaaende billige Priser. Med svære, nye Kærnelædersaaler koster de 7 à 8 Kr., med nye Træbunde 5½ à 6½ Kr. Støvlerne garanteres fri for Lapper og Revner. Prisen er omtrent det samme som et Par Forsaalinger. Et Parti godt istandsatte Militærstøvler med lidt brugte Saaler sælges for 4 Kr. pr. Par. Alt sendes pr. Efterkrav. 2 Par portofrit. Indsend Nr. eller Omrids af Foden. Hvad ikke passer ombyttes.
Petersen & Borg, Nordre Frihavnsgade 61, København Ø.

200 Kr. om Maaneden i Bifortjeneste tjenes let af unge Mennesker, Agenter og Rejsehandlende. Nettopriskurant og Prøve gratis mod Porto. Specialmagasinet, Box 227, København V.

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 14. December.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 9. Januar.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

lige Fod med Industrien, samt at alle, der arbejder ved Landbruget, sættes i Stand til at opnaa tilfredsstillende Levevilkaar og et normalt Udbytte af deres Arbejde og Kapital, og senere udtales i samme:

»Konferencen er af den Formening, at de sociale Love, der sikrer Arbejdernes Velfærd og Sikkerhed, ogsaa bør komme Landbrugerne tilgode i Lighed med Industriens og Handelens Folk, forudsat at disse Love formes efter Landbrugets særlige Krav og Landbefolkningens særlige Leve- og Arbejdsvilkaar.«

I Indledningen angaaende Handelen udtaler Konferencen:

»En snæver nationalistisk Politik er derfor skadelig, ikke blot for den Nation, der fører den, men ogsaa for de andre Nationer, og forfejler saaledes sit Maal, og vil man derfor, at den ny Aand, som har vist sig paa denne Konference, i en nær Fremtid skal føre til praktiske Resultater, maa man have for Øje, at det er en nødvendig Betingelse herfor, at de forskellige Nationer under det Arbejde, der skal udføres, handler jævnsides og i Fællesskab.«

Under Industriens Resolutioner fremhæver Konferencen, at den er af den Formening:

»at et af de vigtigste Midler til at forøge Udbyttet, forbedre Arbejdsvilkaarene og nedsætte Produktionsomkostningerne, findes i Produktionens og Fordelingens rationelle Organisation.«

og angaaende Industriens Rationalisering:

»at det for saa vidt angaar Arbejdets egentlige Organisation kræver Medvirken af Arbejderne, af Fagforeningerne og videnskabelige og tekniske Sagkyndige, samt at Rationalisering bør anvendes med den nødvendige Omtanke for ikke at skade Arbejdernes legitime Interesser.«

Der er saaledes gyldne Ord fra Konferencen. Det afhænger blot af, at de føres ud i Livet i den Aand, der lyser ud af dem ..

Som naturligt er, er det særligt Handelens Resolutioner, der beskæftiger sig med Toldspørgsmaalet. — Angaaende dette udtaler Konferencen sig imod Ind- og Udførselsforbud. Den udtaler, at Tiden er kommen til at bringe Stigningen i Toldtaksterne til Ophør og at slaa ind paa en modgaaende Bevægelse. Den udtaler sig for Handelens Frihed uden at kræve ubetinget Frihandel. — Der foreslaas Forenkling af Toldtarifferne, færre Nr. og jævnere Underafdelinger og international Ensartethed i Tariffernes Varebetegnelser og Stabilitet i Toldtaksterne.

Den udtaler sig altsaa baade for Toldnedsættelser og gennemskuelige og haandterlige Toldtariffer, hvilket naturligvis vil lette Landenes Samhandel. Den udtaler sig imod Dumping og anden statsstøttet, illoyal Konkurrence overfor andre Landes Produkter, Industrier eller Handel og gaar saaledes ind for at lette Samkvemmet mellem Landene og fremme Varernes Vandring fra Land til Land. (Fortsættes.)

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Indsendelse af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Avertér i Landarbejderbladet.

JULE-PRÆMIEGAADEN

500 Cigaretter

og en af de afbildede Præmier

Gratis

til enhver!

Som Jule-Reklame bortskænker vi til enhver, som benytter sig af dette Tilbud, **en af de afbildede Præmier samt 500 Cigaretter**, tyrkiske eller Virginia. For at kunne deltage i denne store Præmieuddeling, forlanger vi kun, at De løser nedenstaaende Præmiegaade, samt at De køber vor store Jule-Reklamepakke, der indeholder følgende, som der jo er Brug for i ethvert Hjem nu til Julen: **En enestaaende smuk Julebordløber og 12 tilsvarende Juleservietter** i pragtfulde Farver og Guld. Dette Sæt er en Pryd paa ethvert Julebord 50 nydelige Julekort og Prospektkort — endvidere gode Bøger, Fortællinger og et Sæt Spaakort. Alt dette indeholder Julepakken — og saa koster den kun 2 Kr. 75 Øre plus Forsendelse pr. Efterkrav. Saa snart De har modtaget Julepakken, faar De **gratis** udleveret en af afbildede Præmier samt 500 Stk. Cigaretter paa vort Frilager ekskl. Omk. Dette Tilbud gælder kun i 10 Dage; skriv derfor straks Deres Navn og Adresse paa nedenstaaende Kupon og send den til os.

DE FORENEDE FORLAG - KØBENHAVN N.

Præmiegaade:

B. R. N. O. M. H. L. O.

Disse 8 Bogstaver skal stilles saaledes sammen, at de danner Navnet paa en Ø i Østersøen.

Præmiekupon til DE FORENEDE FORLAG - København N.

Løsningen er ..... Jeg har saaledes vundet en af Præmierne samt 500 Cigaretter. Begge Præmierne skal udleveres mig, saa snart jeg har modtaget Julepakken, som jeg bestiller til Pris 2 Kr. 75 Øre plus Forsendelse pr. Efterkrav.

Navn: .....

Adresse: .....

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
for SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 49. Fredag den 7 December 1928. 14. Aargang.

Venstrebladenes Humbugsagitation.

46 Storbondeblade staar tilknyttet Arbejdsgiverforeningen.

I Henhold til Madsen-Mygdals og Pinstrus Parole, har Venstres Storbondepresse kastet sig over Organisationsspørgsmaalet, og den har gjort det til sit Speciale, at overfalde Arbejdernes Organisationer. Denne Presse fraadser i Udtryk som Organisationsvælde, Fagforeningstyranni osv. — Læserne af disse Storbondeblade maa uvilkaarligt faa det Indtryk, at de hader og foragter alt, hvad der hedder Organisation. De mere tænksomme Læsere, de enkelte af disse Blades Læsere, der i det Hele taget er i Stand til at resonnere selv, vil dog have bemærket, at disse Skriverier ikke bør tages altfor højtidelige, at det gamle Ord om, at det ikke altid gaar, som Præsten prædiker, ogsaa har Gyldighed i dette Tilfælde.

Storbondebladene bringer ganske vist pligtskyldigt Referaterne fra Landboforeningernes Generalforsamlinger og de paa disse vedtagne Resolutioner, hvori der tordnes mod Organisationsvældet; men samtidig er de til enhver Tid parat til, med Fanatisme, at forsvare Storlandbrugets hundredetalligt Organisationsmaskineri. —

Vi har taget os for at undersøge, hvorledes disse Bladforetagender for deres egen Virksomheds Vedkommende stiller sig til Organisationsspørgsmaalet, og vi er kommet til det Resultat, at følgende Venstreblade staar som Medlemmer af Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening:

Aalborg Amtstidende
Aarhus Amtstidende
Assens Amts Avis
Bogense Avis
Vestkysten
Faaborg Folketidende
Fredericia Dagblad
Grenaa Folketidende
Modersmaalet
Dannevirke
Herning Folkeblad
Frederiksborg Amts Avis
Vendsyssel Tidende
Himmerland
Holbæk Amtstidende
Holstebro Dagblad
Horsens Folkeblad
Kallundborg Folkeblad
Kolding Folkeblad
Løgstør Avis
Ærø Folkeblad
Middelfart Avis
Nakskov Tidende
Nyborg Avis
Lolland-Falsters Folketidende
Morsø Folkeblad
Næstved Tidende
Odder Dagblad
Fyns Tidende
Randers Dagblad
Ringkøbing Amts Dagblad
Ringsted Folketidende
Roskilde Dagblad
Langelands Avis
Bornholms Tidende
Silkeborg Avis
Skanderborg Amts Avis
Skive Venstreblad
Sorø Amtstidende
Møens Dagblad
Svendborg Avis
Dybbøl-Posten
Thisted Amtstidende
Ribe Amtstidende
Vejle Amts Folkeblad
Viborg Stifts Folkeblad

Som det vil ses, drejer det sig ikke om mindre end 46 Pinstrupperorganer, der er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, det vil praktisk talt sige hele Venstrepressen, selv Kolindsundbøndernes Organ, en af Venstres talrige ubetydelige Smaasprøjter »Grenaa Folketidende«, findes i Fortegnelsen. Naar man saa erindrer, at samtlige disse Blades Redaktioner og Journalister tillige er Medlemmer af deres respektive Sammenslutninger, faar man et levende Indtryk af, hvor megen Vægt man kan tillægge deres Skriverier imod Organisationerne. — Humbug er i denne Forbindelse et overmaade mildt Udtryk.

Før og nu.

Ved Folketingsvalget d. 3. April 1901 havde Demokratiet kæmpet i 30 Aar mod Godsejervælden og de Nationalliberale. Denne lange Kamptid havde været en sand Ørken at gennemvandre før Kampens Maal: »Folketingsparlamentarismen« kunde øjnes og mange af Demokratiets Førere var segnede paa Valen i denne Trediveaarskrig og andre var alderdomssvækkede før de naaede det forjættede Land. Det blev en yngre Udgave af Høvdinge, der, i Spidsen for Demokratiet endelig fik Fodfæste paa demokratisk Grund.

Under denne Udlændighedstid var det Venstre der, som politisk Parti, førte an mod Reaktionen. Dog var Social-Demokratiet under denne lange Kamptid vokset saa stærkt, at det nu havde 14 Rigsdagsmænd, der var med at plante Partiets Fane paa det erobrede Land. Et Vidnesbyrd om den Energi og Kraft, hvormed dette Parti havde deltaget i Kampen siden Pio, Brix og Geleff kaldte til Samling. Med ilter Energi havde dette unge Parti stormet og knust de Palisader og Fæstningsværker, Venstre ikke havde Evne eller Magt til at sprænge.

Under lyse Haab fløj »Systemskiftet«s Fane til Tops, man mente, at Demokratiet nu endelig havde sejret! Men vor Tid taler et helt andet Sprog. Venstres Forræderi mod Demokratiets Principper vidner her-

(Fortsættes Side 5)

Den flittige Bonde — den dovne Byarbejder.

Ud over Danmark breder sig de bølgende Agre. — Danmark er Landbrugets Land, — det flade, jævne Land. — Folket er stille Hverdagsmennesker, med et Sind, der nøje er afstemt efter Naturen, — alt i Landet er brygget paa Jævnhed, — bred og djærv Jævnhed.

Det, vi kalder dansk Kultur, er jævne, sunde Sæder og Skikke, — og set selv med internationalistiske Øjne bør vi holde den Kultur i Ære. Ikke fordi den er dansk, men fordi den er noget af vort eget Sind.

— Saaden siger den jævne Bonde, og saadan siger den jævne Byarbejder, for de er begge interesseret i at gøre Danmark til et jævnt Land med et jævnt Styre.

Men Privatkapitalismen, som vi alle maa lide under, giver Pokker i Jævnhed og Sundhed. Den har splittet Danmark i to Klasser — en Underklasse og en Overklasse, — den har udvisket Jævnheden, den har skabt Splid og Kiv i Folket, — og den har rejst en vældig Mur mellem By og Land.

Bonden, Landbrugets Arbejder, har faaet et forkvaklet Syn paa Byarbejderen, Industriens Arbejder. — Skønt de er lige nødvendige for hinandens Eksistens begge to, har Spørgsmaalet: Er Byens Arbejder en flittig Mand? — lagt sig hindrende i Vejen for Bestræbelserne paa at forene dem.

Fred. Vedsø udtalte fornylig i et Foredrag i København, at ovennævnte er et meget brændende Spørgsmaal — et Spørgsmaal af enorm Betydning.

Derfor maa Bonden lære Industriens Opgaver og Oprindelse at kende, han maa forstaa, at Industriens Opblomstring og Byernes Vækst skyldes ham selv, — skyldes Landbruget i Forening med den tekniske Udvikling.

— — —

For godt og vel et Par Hundrede Aar siden betød Danmarks Landbrug jo ikke det, som det gør i 1928. Jorden var dengang paa færre Hænder, og der kom ikke nær det ud af den, der kunde komme. Bonden havde endnu heller ikke lært at organisere sig.

Først da Jorden blev givet fri til at udstykke, og Andelsforetagenderne dukkede op, fik Landbruget Betydning udover Danmarks Grænser. Eksporten kom i Gang, og der skabtes en Stab af Trafik- og Transportarbejdere. Den tekniske Udvikling medførte, at Fabrikerne rejste sig. Haandværksmestrene ude paa Landet forsvandt til Fordel for Kapitalismen inde i Byerne. Landbruget fik Maskiner, dels til Bearbejdelse af Jorden, dels til at fragte Produkterne ud paa Markederne. — Der skulde anlægges Jernbaner, Dampskibslinier, Mejerier, Slagterier og Kornmagasiner. Og til at udføre alle disse Arbejder maatte der Folk.

Og saa gik Strømmen da fra de bølgende Agre ind til Byerne. Bondens Sønner og Døtre plantedes fra Mulden ind paa Brostenene. Guderne skal vide, det var ikke de bedste Kaar, der blev budt dem derinde, men Jorden var jo ikke udstykket i den Forstand, at der var en Lod til dem alle, saa Nødvendigheden tvang dem derind.

For hver Dag gik den tekniske Udvikling frem. I Stedet for at den skulde være alle et Gode, fik Kapitalismen den i sit Favør, hvilket medførte, at Kapitalismen tilsidst fik Magten.

Alle de Produkter, der før var bleven tilvirket hjemme i Bondens Stuer i de lange Vintermaaneder, blev nu fabrikeret inde i Byens Fabriker. Dette medførte, at en ny Strøm fra Landet fandt ind til Byerne, og nu ligger der spredt over Danmark By ved By. Smaa Byer og store Byer, men alle befolket med Bondens Sønner og Døtre.

Saaledes er Forholdene, Byarbejderen og Landarbejderen er Brødre, de er ens, har samme Ophav — og besidder samme jævne Sind.

— — —

Privatkapitalismen har delt Samfundet i to Klasser — har sat et Skel mellem fattig og rig — et Skel, der sikkert ikke kan udjævnes før Kapitalen bliver et Samfundseje. Men den Splittelse, der er skabt mellem By og Land, k a n og m a a udjævnes.

Selvfølgelig ser Privatkapitalismen sin Fordel i, at nævnte Skel findes, — den lever jo kun for Profittens Skyld, og jo mindre Sammenhold, der er mellem Byens Arbejder og Landbrugets Arbejder, jo lettere er det for den at faa Landbruget i Lommen.

Hvis man vil studere den reaktionære Presse ude paa Landet, opdager man snart, at den gør alt, hvad den kan for at forkvakle Bondens Syn paa Byarbejderen. Det Middel, vi derfor maa anvende til at udslette Skellet, maa være Folkeoplysningen. Den jævne, sunde, danske Kvinde og Mand maa vide, at deres Vugge har staaet derude paa Mulden, og at det er der, de har deres Rod, hvadenten de nu er Byarbejdere eller Landarbejdere.

Der tales om den fortabte Søn, der drog ind til Byen. Men Byarbejderen er ingen fortabt Søn, han er en Søn, der ikke var Plads til derude, en Søn, Nødvendigheden tvang ind til Byerne, eller rettere sagt de Centrer, der senere blev Byerne. Nu staar han som en uundværlig Mand i Samfundet Danmarks Industri beskæftiger i Øjeblikket nøjagtigt det samme Antal Menensker som Landbruget gør.

Men er han derfor bleven en anden? — Er hans Flid ikke den samme? — Er han endnu ikke den jævne, arbejdende Mand?

— Jo, saamænd er han det, — han er den samme, som da han arbejdede med Jorden. Der er blot det, at Bonden ikke kan se det, naar han kommer ind til Byen, fordi — som Fred. Vedsø siger — Kapitalismen har ophængt et stort Skilt udenfor Fabrikerne: »Uvedkommende forbydes Adgang!«

C a r l W i n t h e r S ø r e n s e n.

Den økonomiske Konference i Geneve 1927.

Tale ved den internationale Landarbeiderkongres i Prag af Oscar Levinsen.

(Fortsat.)

Den foreslaar Bestræbelserne for Toldlettelser og Handelssamkvemmet fremmet ved Handelstraktater Landene imellem og internationale Foranstaltninger iøvrigt bl. a. fra Folkeforbundets Side.

Under Industri-Resolutionerne udtaler Konferencen sig imod hemmelige Industri-Overenskomster og imod, at man indskrænker et Lands Adgang til Forsyning med de Raavarer, der er nødvendig til Fremstilling af en eller anden Vare i vedkommende Land, og imod iøvrigt paa vilkaarlig Maade at skabe uens Betingelser for de fremstillende Industrier i forbrugende, producerende eller andre Lande.

De af Konferencen fastslaaede Hovedlinier kan derfor kun anerkendes som rigtige og tagende Sigte paa at bringe Samarbejde og Harmoni mellem Landenes Handel og Produktion til Folkenes Gavn og det økonomiske Livs Trivsel, og det kan ellheller siges, at Arbejderklassen og dennes Ret til Forbedringer er overset af Konferencen. Men der findes dog ogsaa Udtalelser, hvis Rigtighed er mere omtvistelig.

Naar det saaledes i Landbrugs-Resolutionerne hævdes, at den høje Disconto og Skattebyrden hæmmer Landbrugets Produktion, studser man uvilkaarligt over, at det netop er Skattebyrderne, der staar for Skud jævnsides med Discontoen, saa meget mere som Skattebyrderne ofte udpeges som Følge af den gennem Aarene udviklede sociale Lovgivning, som Konferencen selv anbefaler.

Havde man klaget over, at den høje Disconto og den store Rente og Gældsbyrde for Landbruget trykker dets Udøvere, særlig Arbejderne, ned paa urimelige Levevilkaar, havde man ramt betydeligt bedre.

Klagen over Skattebyrderne paa Handel og Industri gaar igen sammen med Klagerne over Statsforetagenders priviligerede Stilling overfor private Virksomheder. Man faar her og andre Steder en Mistanke om, at Privatkapitalismen stikker Hestefoden frem. Det styrkes end yderligere ved, at man forgæves søger efter en alvorlig Revselse af Storkapitalen for dens endnu stærkere Udbytning af Arbejdere og Forbrugere og en Kritik af Handelens uforstaaelig store og stadig stigende Avance; thi at disse Faktorer øver en betydelig, ugunstig Indflydelse paa det økonomiske Livs Udvikling og Verdens sociale Retfærdighed er dog hævet over enhver Tvivl.

Jeg kan ikke se rettere, end at Handelens og Kapitalens Udbytning af Folkene er kraftigere nu end før Krigen. Har Kapitalismen ikke formaaet at bringe Orden i

Verdens økonomiske Liv efter Krigen, har den saa meget stærkere formaaet — Forbedringer af den sociale Lovgivning og af Arbejdernes Vilkaar tiltrods — at tilrane sig en endnu større Andel af Samfundets Goder og Rigdomme. Det kan formentlig ikke omdiskuteres, at Overklassens Vilkaar og Levestandard siden 1914 er højnet væsentlig mere end Arbejdernes, selv om vi ser bort fra det Minus, som Arbejdsløsheden er for Arbejderklassen. Jeg kan ikke undlade at pege paa disse Mangler i Konferencens ellers gode og alsidige Beretning.

Samtidigt med, at man forøvrigt rigtigt peger paa Rationalisering og Specialisering i Industrien — anvendt med Forsigtighed og Hensyntagen til Arbejdernes legitime Interesser — som Veje til at forøge Produktion og Velstand, undlader man, synes jeg, skarpt at pege paa, at dette konsekvent enten maa medføre en til Produktionsforøgelse svarende Forbedring ogsaa i Arbejdernes Forbrug og Levestandard eller en tilsvarende Begrænsning i Arbejdstiden eller begge Dele, dersom denne Udvikling ikke skal føre dertil, at en Del af Arbejderklassen faar Beskæftigelse til maaske taalelige, gode Kaar, medens en anden Del af Arbejderklassen stødes ud i det yderste Mørke som unødvendige og derfor uanvendelige i Samfundets Produktion og Omsætning. Denne Tilstand er vi jo faktisk et godt Stykke inde i, hvad Landenes permanente Arbejdsløshed er et godt Udtryk for.

I Landbrugets Resolutioner udtales:

»I Betragtning af, at Landbruget er interesseret i den økonomiske Politik, der drives ogsaa overfor Handel og Industri, henstiller Konferencen til Folkeforbundet, at Landbruget altid bliver repræsenteret i de af dette oprettede eller allerede eksisterende Udvalg, der beskæftiger sig med økonomiske Spørgsmaal og at denne Repræsentation maa staa i Forhold til Landbrugets sociale og økonomiske Betydning.«

Der kan kun være Grund for os til at kræve, at Landbrugets Arbejdere ogsaa her tages med paa Raad. Vi er den største, ja, faktisk den eneste internationale Organisation af fagligt organiserede Landarbejdere og maa derfor have en Førsteret til at blive repræsenteret fyldigt.

Da Konferencen iøvrigt udtaler, at Landbruget er Verdens ældste Erhverv og at dets Produktion er grundlæggende for alle andre Erhverv og Verdens Samhandel, skulde Landbrugets Repræsentation jo være betydelig, men da det samtidig udtales, at Landbruget beskæftiger det største Antal Arbejdere i Verden, skulde vor Andel i Landbrugets Repræsentation ogsaa være ganske væsentlig.

Der er Anledning til at fremholde disse Betragtninger ved vore Krav om fyldig Repræsentation og iøvrigt ved vore Krav om Behandling af Landarbejdernes Arbejdstid og Vilkaar paa Arbejdsbureauets Konferencer i Geneve.

Hvad angaar vor Internationales Stilling til Konferencens Vedtagelser med Hensyn til Toldspørgsmaalet, er disse vel allerede givet ved det, der her er refereret og ved, at vore Kammerater og Partifæller paa Konferencen har givet dem sin Tilslutning.

Selv paa Basis af noget ringere Beslutninger paa Konferencen, naar dog den rette Aand var tilstede, var Tiden sikkert ikke saa meget inde til at kritisere Manglerne ved de første ærlige Forsøg paa at skabe Forsoning og økonomisk Samarbejde mellem Folkene, Tiden er vel snarere inde til at agitere for og paavirke Regeringerne til at bringe de gode Tanker til Udførelse for at komme de første Skridt paa den rette Vej; det samme mener jeg i endnu højere Grad maa gælde for denne Konferences Beslutninger. — Jeg vil dog gerne fremsætte nogle Betragtninger over Spørgsmaalet: Told, Beskyttelse og Frihandel.

III.

De enkelte Erhvervs og Samfundsklassers Stilling til Told eller Frihandel er naturligvis bestemt af de økonomiske Interesser.

Idealismen kan man ganske se bort fra i dette saavel som i andre økonomiske Spørgsmaal; derimod er der naturligvis Tale om en mere begrænset, snævrere Betragtning af Problemet og mere stortseende og vidtskuende Betragtninger, og at det ud fra samme økonomiske Bevæggrunde i samme Land og samme Erhverv kan fremkalde diametrale Meninger om Sagen, er naturligt, men det er Undtagelserne.

Handelens Krav om Frihandel og Toldlettelser er derfor dikterede af dens egne økonomiske Interesser. Naar den internationalt organiserede Arbejderklasse her i vid Udstrækning er enig med Handelen, er det ud fra en alsidig Bedømmelse af Arbejderklassens Interesser.

(Fortsættes).

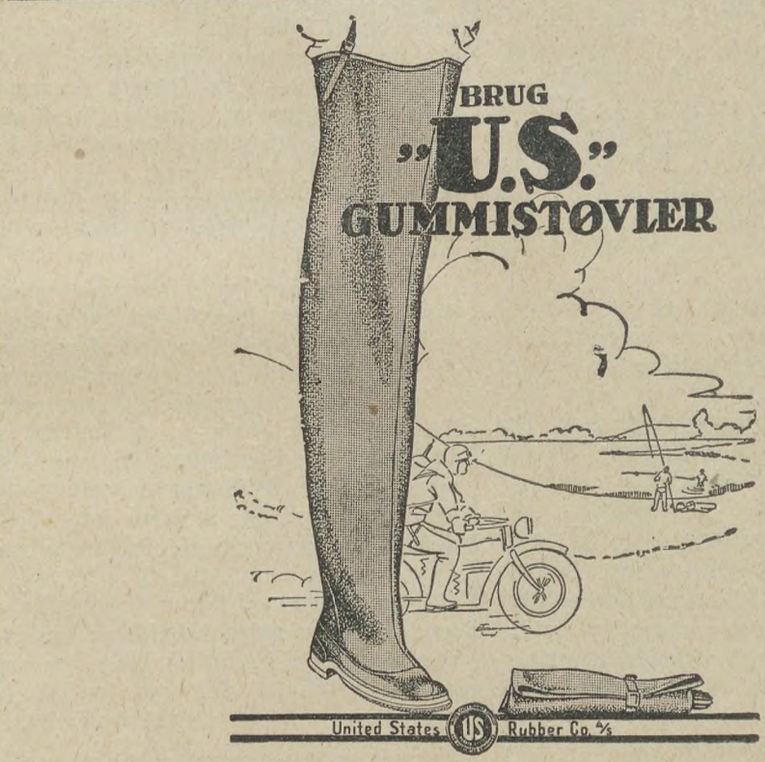

Landarbejderne og Tugthusfangerne.

Straffangerne i Horsens Tugthus koster Staten mere pr. Dag end en hel Landarbejderfamilie ved hæderligt, stræbsomt Arbejde kan opnaa at faa til de daglige Livsfornødenheder.

En Indsender i »Fyens Social-Demokrat« spørger: Hvor meget kræver hver Fanges Ophold i Horsens Tugthus pr. Aar

Bladet svarer: Ifølge »Beretningen om Strafanstalter i Danmark« i Finansaaret 1926—27, udgivet af Direktøren for Fængselsvæsnet, har Udgiften pr. Fangearbejdsdag i nævnte Finansaar andraget Kr. 3,39.

Ovenstaaende Oplysning taler sit eget tydelige Sprog. Som det fremgaar heraf vil man se, at Staten paa sin største Straffeanstalt ikke formaar at skaffe Underhold til en enkelt Person for mindre end Kr. 3,39 pr. Dag. Her er Tale om en meget stor Husholdning, hvorfor man har Lov til at fastslaa, at Betingelserne for at opnaa de billigste Indkøb er til Stede saavel som Muligheden for at bringe Omkostningerne ved Fødens Tilberedelse ned til det mindst mulige; alligevel kræves der, som sagt Kr. 3,39 til een enkelt Persons Underhold.

Landbrugets Arbejdsgivere hyler i disse Tider højt op om høje Arbejdslønninger og Understøttelser og kræver Nedskæring over en lav Sko, ikke mindst for Landbrugets Arbejdere. Det Madsen-Mygdalske Regimente, som er udgaaet fra Arbejdsgivernes Rækker, har lyttet til disse Toner og har vist sin Vilje og Evne til at følge Parolen.

Overalt er Arbejderklassens Livsvilkaar drevet ned til en Grænse, der ligger langt under det anstændige, det viser sig i et Utal af Tilfælde, at en Arbejder paa Landet til at føde og klæde sig og sin Familie og til at skaffe øvrige Fornødenheder til Livets Ophold bliver budt et Vederlag, der ligger under, hvad der gaar med til Underhold af en enkelt Straffange. Vi kan saaledes oplyse, at der er Egne i Vendsyssel, hvor man har budt Arbejdere 4 Kr. — skriver fire Kroner — for Optagning af een Tønde Land Foderroer.

Mange Steder finder Arbejdsgiverne, at det er rimeligt at byde Arbejderne en Dagløn af 2 Kr., og alle Steder er man enige om at raabe op om, at en Understøttelse af 3 Kr. pr. Dag er en meningsløs høj Understøttelse for en Familieforsørger, dette til Trods for, at denne Understøttelse kun ydes 6 Dage om Ugen og saaledes udgør 18 Kr. til en hel Familie, medens een eneste Straffefange alene koster Staten 23 Kr. 73 Øre, eller 5 Kr. 73 Øre mere i samme Tidsrum.

Vinterdaglønnen for en fast Arbejder udgør som bekendt 4 Kr. 20 Øre pr. Dag eller 25 Kr. 20 Øre pr. Uge; denne Dagløn har man som sagt stemplet som alt for høj, og mange Arbejdsgivere paa Egne, hvor Organisationen ikke har vundet Indpas, har reduceret denne helt ned til 2 Kr. pr. Dag eller 12 Kr. pr. Uge.

Disse skandaløse Vilkaar bydes hæderlige, stræbsomme, flittige Arbejdere, der kæmper en fortvivlet Kamp for at svare hver sit og klare sig gennem Livet uden at falde Samfundet til Byrde eller komme i Konflikt med Lovene.

Deres eneste Forbrydelse synes at være, at de ikke lader staa til og bryder sig Pokker om, hvorledes de skal klare sig selv. — I det Øjeblik, de krævede, at Samfundet skulde forsørge dem og deres Familie, eller de vovede sig udenfor Lovens Grund, vilde der blive taget mere Hensyn til dem og deres Kaar vilde blive betydelig forbedret.

Vi er saaledes her i Danmark naaet dertil, at Forbrydere bydes bedre Levevilkaar end hæderlige Arbejdere. Var det mon ikke paa Tide, at Landbrugets Arbejdsgivere begyndte at ræsonnere lidt over disse Forhold, og lod deres Stædighed og Stupiditet fare for et mere sundt og retfærdigt Livssyn, eller er det Meningen at drive den arbejdende Befolkning ind i Fængsler og paa Fattiggaarde.

Præmieringen af Forbrydere og Foragten for hæderlige Arbejderes hæderlige Bestræbelser for at klare for sig selv tyder paa, at det sidste er Tilfældet.

Oliver Twist.

Ugens Hændelser.

De norske Kommunevalg blev en stor Sejr for det norske Arbejderparti — Flertallet er erobret blandt andet i Larvik og Hammerfest — overalt har Partiet haft Fremgang og har efter den foreløbige Opgørelse vundet 60 Mandater.

*

Frederiksberg Kommune — Højre Kommunen i København — er af alle reaktionære Blade lovprist for sin dygtige Ledelse.

Vi skal her anføre et Bevis for, hvilke uhyggelige Udslag denne geniale Ledelse har ført til. Fattigvæsenets Budget maatte i Aar forhøjes med 75,000 Kr. og de fattigunderstøttedes Antal er paa et eneste Aar forøget med ca. 450 Personer.

De store Skatteydere kan uantastet faa Lov til at staa til Restance med deres Skatter, uden at de derfor bliver overbebyrdede med Strafrenter eller Fogedens Renderi.

Smaakaarsfolk derimod maa betale Strafrenterne til sidste Hvid og faar Fogeden sendt paa Halsen for et godt Ord.

En genial Administration, ikke sandt?

*

Saavel i Czekoslovakiet som i Thüringen er Socialdemokratiet gaaet stærkt frem ved de nys afholdte Kommunevalg, man regner med en Fremgang paa 20 a 30 pCt.

*

28 Stater i Europa har vedtaget lovmæssig Begrænsning af Arbejdsdagens Længde — 6 Stater, deriblandt Danmark, har endnu ikke ratificeret Washington Konventionen om 8 Timersdagens Gennemførelse.

*

Den tyske Metallockout i Westfalen har nu fundet sin Afslutning efter at Rigsregeringen er skredet ind.

Den tyske Indenrigsminister Severing er udnævnt til Mæglingsmand.

*

Arbejdsløsheden udviser desværre atter i sidste Uge en stor Stigning. Tallet steg med 2834 Mand fra 47,213 til 50,047.

Landarbejderne har nu 1803 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning paa ca. 300 i den forløbne Uge.

Professor og Polakagitator.

I Tilslutning til Carl Westergaards Artikel om Værdien af Professor K. A. Bondorffs »videnskabelige« Resultater m. H. t. Forskellen paa danske og polske Landarbejderes Arbejdspræstationer turde det maaske have en vis Interesse at se, hvad en saa kendt og anset Forsker som Læge M. Hindhede skriver om visse VidenskabsmændsTroværdighed. Citatet nedenfor er taget fra «Fyns Tidende» for 13. Novbr. d. A., hvor Hindhede tager Afstand fra Det danske Mælkeraads Reklamemetoder for overdreven stærk Brug af Mælk, og siger om de amerikanske Videnskabsmænd, der tages til Indtægt for denne Reklame:

»Alt dette véd de amerikanske Videnskabsmænd selvfølgelig saa udmærket godt, men de tier, fordi det forlanges af dem, at de skal tie eller kun sige den halve Sandhed Det hele er nemlig »Business«, Forretning, ren Landbrugspropaganda, for at Far-

merne kan faa solgt deres Mælk til god Pris.«

Ja, det er jo af sine egne, man skal have det. Her er det ikke en Tillidsmand for en Arbejderorganisation, der tillader sig at drage en Professors Upartiskhed i Tvivl, men derimod en Mand, der gennem en Menneskealders Forskerarbejde har lært at se sine Med- eller Modspillere i Kortene, som siger om en Kategori af Videnskabsmænd, at de, naar det af Forretningshensyn forlanges af dem, enten tier med Sandheden eller kun siger denne halvt. **R.**

(Fortsat fra S. 1).

om. Venstres Overløben til Konservatismen, hvorfra den samlede Reaktion udspyer Gift og Galde mod Arbejderklassen maner til alvorlig Eftertanke. Byernes Arbejdere staar rustede til Kampen mod den samlede Reaktion. I det væsentlige er det nu Landarbejderne og i det hele Smaakaarsfolk paa Landet, der nu kaldes paa. Lad os lære af Byarbejdernes Kamp hvorledes en Agitation skal føres. Fra 1871, da Pio og hans Venner begyndte Udgivelsen af det lille Ugeblad »Socialisten« og til Dato har Byarbejderne udført en Stordaad, der kan staa som et straalende Eksempel for Efterslægten. Byarbejderne begyndte deres storslaaede Kamp under fattige Forhold med Politikniplen over Hovedet og Fængslet som nærmeste Udsigt. Landarbejderne har nu ulige bedre Vilkaar at kæmpe under, da Byarbejderne har brudt Banen. Vi har set den hele Reaktion vise Tænder i Arrigskab, har negligeret de sociale Love og gjort de første Forberedelser til en Tugthuslov for Arbejdere; men for Byarbejderne stod Tugthuset færdig allerede i 1872. Vi har ganske vist set Madsen-Mygdal og hans Hjælpere paa alle mulige Maader søge at fortrædige Arbejderne. Vi har set en Kolindsunddom, der i Realiteten kan stilles ved Siden af Højesteretsdommen af 1872 over Pio, Brix og Geleff. Den demokratiske lyse Himmel blev i en Fart overtrukket af mørke, truende Uvejrsskyer, medens Agrarerne jublede af Glæde og forsøger at fortsætte deres Tugthuspolitik for Fremtidens Vedkommende. Men et gammelt Ord siger jo: »at den, der dør af Skræk, skal begraves i Rendestenen. I alle Fald maa vi haabe at vore gæve Venstremænd maa føle sig glade og lykkelige i deres nye Baase hos Højre, hvor meget Kævleri de ellers maa staa for i deres nye Tilværelse. Kan det blot lykkes dem at faa skruet Udviklingen de 50—60 Aar tilbage til 1872, da Pio og hans Venner vandrede i Fængsel, tør jeg vædde, at Højre giver et storstilet Høstgilde for hele Familien den Dag Social-Demokratiets nuværende Førere befinder sig bag Laas og Lukke. Men vi andre, som oplevede 1872 og som i vor grønne Ungdom var med at hæve det Venstre til Piedestalen, som nu breder sig deroppe, lige saa uværdige til at beklæde denne Plads som en Røver til et Dannebrogskors, vi maa sande det gamle Ord: «Gud bevare mig for mine Venner, — mine Fjender skal jeg nok vide at undgaa.« Paa Grund af disse Forhold kaldes der med stærkere Alvor end nogen Sinde før paa Arbejderen til Værn for sin Frihed og Ret til at leve som Menneske. Organisationens Faner er udfoldede og en ny Kamphær er ved at fylkes i Social-Demokratiets Rækker. De tredive Aars Kampe for Folketingsparlamentarismen og mod den gamle Reaktion maa ikke lykkes en Madsen-Mygdal og en Pinstrup at gøre værdiløse for Arbejderklassen. Derfor maa Landarbejderen møde under sin Fane. Har vi Ældre maatte kæmpe for at give Bonden Sejr, kan Landarbejderne da sagtens optage en Kamp paa Liv og Død mod den gamle Reaktion for sin egen Ret.

P. K.

For tredje Gang.

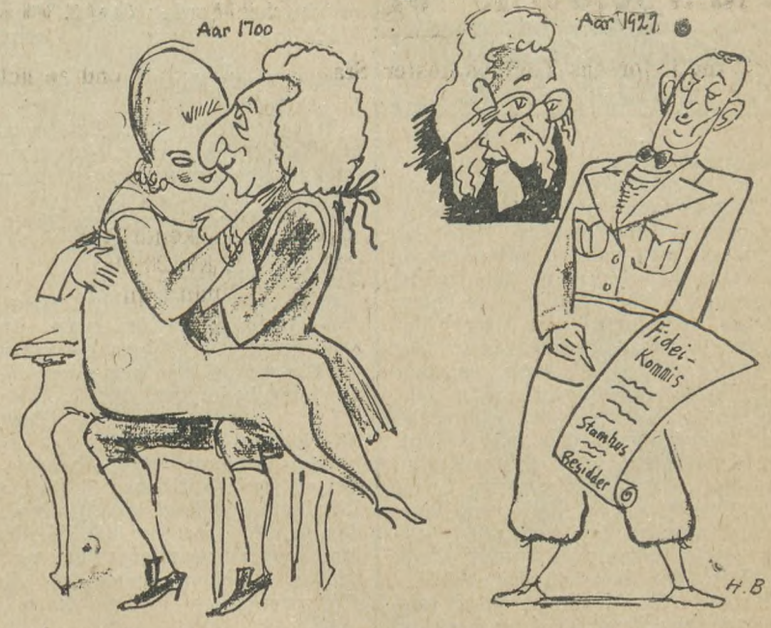

Majoratsbesiddernes Oprindelse og Udvikling.

Majoratsbesidderne er i disse Dage for tredje Gang gaaet til Domstolene med Krav om større Betaling for den afstaaede Jord.

Godsejeren sidder og sér i sin Bog,
sin Bankbog begribeligvis,
det er af alle Slags Bøger nu den,
han giver den første Pris.
Han tæller og regner — og tæller igen,
og gemmer saa Bogen fortvivlet hen.

Hans Jord har de taget, men Prisen de gav?
Han harmes i Hjertet ved den.
Hvor blev han dog skambudt og udbyttet, ak,
han glemmer det aldrig igen.
Den Jord fik hans Slægt, da hans Stammor saa blidt
med Kongen i Kammeret gantedes lidt.

Hun ofred' sig sandelig ømt for sit Land,
gav Kongen saa daadrigt sin Dyd,
og Jorden, hun fik som en Løn for sit Slid,
sin Kærligheds skønneste Pryd.
Og Aarene gik, — og man laved' en Lov,
der tog lidt af Jorden til Samfundsbehov.

Man vedlagde hele smaa Bjærge af Guld.
men Godsejer-Herren blev vred,
han krævede mer, og paa Domstolens Dør
han bankede ivrig og hed.
Han f i k mer — men følte sig slet ikke glad,
til Domstolen gik han tre Gange paa Rad.

Der tales saa ofte ved Smaamandens Hus:

Vær nøjsom og glad kun for lidt,
der raabes paa ringere Løn til den Hær,
der altid for Brødet har slidt.
Men de, der er plantet ved bugnende Bord,
de kræver blot ind med hoverende Ord.

O. H.

Sorø Kredsorganisation.
Afdelinger indenfor Kredsen, som ønsker Hjælp til Agitationen eller andet, bedes henvende sig til Undertegnede Hold jer nu ikke tilbage, men indsend blot Anmodning om Hjælp og sørg for at have nedsat Agitationsudvalg i alle Afdelinger til Hjælp for Kredsens Agitationsudvalg. Har Afdelingen skiftet Formand eller Kasserer i det forløbne Efteraar, bedes dette meddelt Kredsen. Følgende Afdelinger bedes omgaaende tilsende Kredsen det statistiske Materiale: Alsted-Fjenneslev, Flakkebjerg, Gimlinge, Gyrstinge, Løve, Lynge-Broby, Sorø-Slaglille, Skørpinge-Faardrup, Sneslev, Vetterslev-Hømb og Vollerslev-Gørslev. I maa endelig ikke glemme at udfylde Navnefortegnelsen over uorganiserede Landarbejdere, der bor indenfor Afdellingens Omraade. Alle Afdelinger bedes underrette Undertegnede om Tid og Sted for Generalforsamlingers og Møders Afholdelse i Afdelingen.

Niels P. Mortensen,
Fuldby, Sorø.

Sydsjællands Kredsorganisation
afholder Generalforsamling Søndag den 16. December Kl. 1½ Efterm. i Adelgaards Lokale, Vinhusgade, Næstved. Dagsorden: Protokol, Beretning, Regnskabet, Agitationen, Valg af Lønsagsrepræsentant, Eventuelt. Alle Afdelinger bedes lade sig repræsentere paa Generalforsamlingen.

Rasm. Nielsen.

Benløse-Bringstrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Kafé »Tokio« Lørdag den 8. December Kl. 8 Aften.

Formanden.

Møens Kredsorganisation
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 9. December Kl. 2 paa Hotel Harmonien i Stege. Afdelingerne anmodes om at lade sig repræsentere efter Loven. Dagsordenen er tilstillet Afdelingerne og vil blive oplæst ved Generalforsamlingens Begyndelse. **Jens Hansen.**

Skamstrup Afdeling
afholder stort Andespil og Bal paa Mørkøv Hotel Lørdag den 15. December Kl. 7½. Der bortspilles to store fede Ænder og en god Overraskelse. Derefter Bal til Kl. 1 med god Musik. Mød nu, alle Mand, og tag Konen med. Samtidig bedes alle, der ikke har betalt Ekstrakontingent, om at betale det snarest, da der ikke udbetales nogen Understøttelse, før al Restance og Ekstrakontingent er betalt. **Bestyrelsen.**

Gunderslev Afdeling.
Hjertelig Tak fra min Hustru og mig for den Støtte, som blev ydet os under min Sygdom. Tak til dem, der satte sig i Spidsen for Indsamlingen. Tak alle!

Chr. Jakobsen og Hustru, Ulstrup.

Viskinde Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 15. December, hvor Kredsformanden Alfred Christiansen, Kundby, kommer til Stede.

Frederik Hansen.

Hjertebjerg Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 16. December Kl. 5 i Hjertebjerg Forsamlingshus. Efter Generalforsamlingen Kurvefest og Bal. Medlemmerne har gratis Adgang. **Villiam Buel.**

Kundby Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kundby Forsamlingshus Lørdag den 8. December Kl. 7½ Aften. **Jens Hansen.**

Fællesorganisationen for Fuglebjerg og Omegn
bedes herigennem modtage vor hjerteligste Tak for den store Pengegave vi har modtaget ved min Sygdom. Hjertelig Tak til alle.

Maren og August Skytt,
Førslevgaard.

Hyllinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 8 ds. Alle Medlemmer bedes møde, da der paa Dagsordenen er Juletræsfesten og Ekstrakontingent. Mødet begynder Kl. 7½. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7.

Bestyrelsen.

St. Merløse Afdeling
og Socialdemokratisk Forening indbyder herved sine Medlemmer til Fjerkræklubbens Dilettantforestilling paa Merløse Kro Søndag den 9. December Kl. 7½. Entré 1 Kr. for baade Dilettantforestilling og Bal. Der opføres »Gademusikanten« og »Et Besøg i Møllegaarden«. **Peter Nielsen.**

Kongsted Afdeling
har som Kontrolbestyrer valgt Hmd. Chr. V. Holgersen, Hyllede, og som Underkontrolbestyrer for den nordlige og vestlige Del af Kommunen er valgt Hmd. Peter Christiansen, Kongsted Mark. Kontroltiden er fastsat til Kl. 10—12 de 5 Dage om Ugen og fra Kl. 2—4 om Lørdagen. Afkontrollering udenfor de fastsatte Tider kan ikke finde Sted. Alle Til- og Frameldinger sker paa Hovedkontrolstedet.

Chr. V. Holgersen.

Storehedinge Afdeling.
Kontrolbestyrer er Alfred Pedersen, Louisenborg. Kontroltiden er Kl. 9½—10½ Form. **Chr. Bentsen.**

Arbejderne og Bogsalget.

Der er Kamp om Bøgerne i Aar — eller rettere mellem Forlagene! Det kan ikke nægtes, at det i Aar maa blive et Læseaar, saaledes som vort største Forlag har proklameret. Det kan heller ikke nægtes, at der i Aar er mange, mange gode Sager mellem det, der bydes.

Men hvor godt det end er, saa gælder det om, at det vi læser, ogsaa kan blive rigtigt fordøjet. Jo lettere vi forstaar en Bog, des lettere tilegner vi os dens Idéer. Og her er det — synes vi — at der er saa mange gode, ærlige Mænd, der skriver for Arbejderne, at netop disse Skribenter maa have al den Støtte, vi kan yde dem ved at købe deres Bøger. Lad os lige i denne Forbindelse nævne nogle Eksempler taget i Flæng.

Den allerede nu berømte Tysker Ernst Toller har skrevet en yderst handlingsbevæget Bog: »Forvandlingen« (Et Menneskes Kamp); den er oversat af den unge Arbejder-Digter A. D. Henriksen. Om denne Bog skriver Forf. Josef Petersen i »Social-Demokraten«: »Ernst Toller er modig og oprørsk ... han hører til Fremtidens Mænd; hans Ord har Sandhedens Vægt!« Ikke sandt! — Saaledes er vore Hjerter ogsaa stemte for Mod og Oprør — men det skal være Sandhed!

Eller tag den unge Proletar-Digter fra Fredericia: Frederik Andersen, der skrev »Plebejerviser«. Herlige, jævne, fine og følte Vers, Ting, som burde have Plads i hver eneste Arbejders Stue. Harald Bergstedt skriver ogsaa om denne Digters Bog: »Det ypperste Udtryk for dansk Proletarsind«.

Vi tager en anden, ung, gnistrende Proletar-Digter: A. D. Henriksen, der jo i Landarbejderbladets Læsekreds er godt kendt. Hans to sidste Digtsamlinger bør ogsaa udbredes endnu mere end Tilfældet er — »Strid og Stemning«, om hvilken Forf. Husmand Anders Christensen skrev: »A. D. Henriksens solglitrende Debutvers vil vi alle tilegne os, ham har vi Brug for i Dagens Kamp«. »Tanker og Viljer« er den sidst udkomne.

Og saaledes kan man blive ved at nævne Eksempler. Men Pladsen byder os at stoppe. Blot skal vi sige: Saadanne Penne og Snese af lignende andre bør Arbejderklassens Mænd og Kvinder støtte af al Evne. Gør det i den kommende Tid, hvor en Bog altid vil være den bedste og billigste og længst varende Julegave.

Afdelingskassererne

erindres om, at den 10. December er sidste Frist for Indsendelse af Medlemsfortegnelsen til Landarbejderbladets Anmeldelse, hvis man skal være sikker paa, at samtlige Medlemmer i Afdelingen skal modtage Bladet straks fra 1. Januar 1929. Sørg derfor for, at **Fortegnelsen udfyldes og afsendes senest Søndag den 9. Decbr.**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 Kø[illegible]havn K.
Agenter over hele Landet.

-men det er Richs man bruger!

Alle dygtige Husmødre har i snart 100 Aar, til Gavn og Glæde for hele Familien, blandet Kaffen med RICHS, og vil ogsaa vedblive dermed, fordi RICHS er den rigtige.

Fremstillingsmaaden er beskyttet ved kgl. dansk Patent og RICHS Kaffetilsætning kan alene af den Grund ikke eftergøres af andre.

Hemmeligheden ved RICHS Popularitet findes indenfor den kendte gule Pakning med det røde Felt bærende Navnet RICHS.

Richs Popularitet skyldes Richs Kvalitet.

Højeste Udmærkelse paa 10 Udstillinger.

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med **Richs**"

Dansk Koloniallotteri.
2. Klasse, 45. Lotteri, trækkes den 13. og 14. December.
Fornyelsen slutter paa Mandag
hos de stedl. Kollektører samt i Kollektionen v. Hovedkontoret, Amagertorv 11, Kbhvn. K.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Sengetøjet luftes

paa mange forskellige Maader. Børnene er maaske undertiden en Smule haardhændede-. Ikke mindst i Børneværelset kræves rene, stærke Ting, som taaler at blive rørt ved. Vask aldrig med noget andet end Persil - Midlet til al Slags Vask - og De skal faa at se, hvor utroligt Tøjets Varighed øges. Følg bare nøje den lette Brugsanvisning og vask efter Persil-Metoden.

Persil sælges kun i Originalpakker. Vogt Dem for Efterligninger.

Vasketøjet holder længere, naar det behandles med

Persil

Henkel & Co. A.-S., København.

D.P. 62

Galante Fotos
GRATIS sendes vort nye Katalog, samt 4 Prøvekort mod Indsendelse af 60 Øre i Frimærker. Opgiv specielle Ønsker. Omega-Importen, Box 226, Kbhvn. V.

Enhver Herre
bør forlange vor nye ill. Priskurant over alle Slags Gummivarer, Bøger, Postkort etc. Omega-Importen, København V.

Avertér i „Landarbejderbladet".

Dræbende Kys
Bogen om Menneskehedens Svøbe
samt
Ægteskabsbogen.
Den eneste Bog, der giver fuld Oplysning om Børnefødslernes Begrænsning af Dr. Malachowski, Dr. Harris og Dr. Lesser. Begge Bøger rigt ill. Forsendes portofrit for 1 Kr. pr. Stk. mod Inds. af Beløbet i Frim. eller pr. Opkrævning + Porto.
Nyhedsmagasinet. Afdl. 126 Kbhvn. Ø.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til
Amerika og Canada.

S/S **„Oscar II"** fra København til Halifax (Canada) og New York 14. December.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 9. Januar.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

HJEMMET
Danmarks populæreste Ugeblad.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Den danske Bondestands Sygekasse,
stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor: Vesterbrogade 65, Kbhv. V, Telefon Eva 1149. — Forlang Prospekt.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)
I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5 Kbhvn. B. Tlf 5150

Syge- og Begravelseskassen „FREMTIDEN"
Statsanerkendt.
Hovedkontor: **Nørrevold 15, København.**
Overflytningsret! Kontingentopkrævning!

LIND HANSEN Clichéanstalt, Kultorvet 14. Telefon 6288. Leverandør til dette Blad

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 50 | Fredag den 14 December 1928. | 14 Aargang.

Det syge Samfund.

I et af de konservative eller rettere af Regeringsblokkens Organer, læste jeg forleden en Artikel om »Et sygt Samfund«.

Artiklen skildrede de nuværende Samfundsforhold som uholdbare, fremhævede den store Arbejdsløshed og den i Forbindelse hermed staaende Hjælp, som der gennem Hjælpekasser og paa anden Maade ydes for at lindre Nøden, og behandlede derefter Aarsagerne til disse Samfundsforhold.

Og hvad var saa Aarsagen? Behøver man at spørge! Det var naturligvis Arbejderklassen, der var Skyld heri. Det var de høje Arbejdslønninger og den korte Arbejdstid, samt endelig, og det var vel Pointet i Artiklen, Arbejdernes faglige Organisationer.

Bekymret udtalte Bladet i det store hele, at det var forfærdeligt, at en Del af Befolkningen arbejdede, medens en anden Del ikke arbejdede, men dog alligevel fik Hjælp til at leve for. Her er det naturligvis igen Arbejderne, der tales om, og hele Artiklen var en Insinuation mod den fattige arbejdende og arbejdsløse Del af Befolkningen, for at den bogstavelig talt snyltede sig Føden og Opholdet til, og at det var den Del af Befolkningen, der ejede noget, der blev snydt og narret. Med andre Ord; Hensigten var at faa naive, godtroende Vælgere til at tro, at naar Samfundet var sygt, saa var det Socialdemokratiets, Fagforeningernes og de dovne Arbejderes Skyld. Disse Faktorer i Forening vilde ikke gaa med til at arbejde for, hvad Herren vil give, eller arbejde saa længe hver Dag, som samme Herre bød. Hvis det kunde opnaas, da vilde der indtræde bedre Forhold i Danmark, og da var alle .... de rige tilfredse.

Artiklens Tankegang og Konklusion er ikke ny eller ukendt; men jeg fandt dog, at just denne var saa utilsløret og utilbørlig, at den maatte nærmere kunne belyses.

Samfundet er sygt! Det skal erkendes, men den største Aarsag hertil er ikke Arbejdernes eller deres Organisationers retfærdige Krav om en ordentlig Løn til at leve og bo for; men det maa sikkert søges i den uretfærdige Fordeling af Pengene. Enkelte i dette Land er i Besiddelse af den overvejende Kapital i Landet. Den øvrige Del af Landets Befolkning er afhængig heraf. De enkelte, Pengemagten, bekæmper ethvert Skridt fremad for Arbejderne saavel paa Lønomraadet, som paa det sociale Omraade. Thi det er jo klart, at dette betyder en Fordeling af Kapitalen med større Magt til dem, der intet andet har at leve af end deres Arbejdsfortjeneste.

Den Forringelse, der er sket, saavel paa det sociale Omraade, som paa det økonomiske Omraade her i Danmark i de sidste 2 Aar, skyldes kun ene og alene Politikens, »Kræfternes frie Spil«, hvilket med andre Ord vil sige: Lad kun Arbejderne lide Nød, saa falder de nok til Biddet, og saa skal vi nok diktere Betingelserne.

Hvis det ikke er Meningen, saa er det ubegribeligt, at der ikke gøres alt muligt for at skaffe Arbejde og Hjælp, for jo flere Penge Arbejderne og den jævne Befolkning har, jo mere Omsætning og Velstand betyder det for hele Landet, og jo lettere kan Befolkningen betale Skatterne.— De meget omtalte »Skatter«. Vil det ikke være bedre at have en stor Fortjeneste og betale en ordentlig Skat, end at have en lille Skat at betale og ingen Fortjeneste. Jo sandelig vil det første være det bedste.

»Skatterne skal ned«. Det var jo Valgsproget for Venstre ved sidste Valg. I den Periode forud for Valget drøftede Forfatteren af denne Artikel dette Spørgsmaal med mange Medborgere, bl. a. ogsaa med Forretningsfolk. Og de sluttede sig jo, uden at tænke over det, det maa jeg da antage, til Feltraabet. Resultatet blev jo rigtigt, at Skatterne blev nedsatte, og vi ved alle, at det var for de rige, de mest formuende, at Skatterne ved Lov gik ned. De ærede Medborgere fik maaske ogsaa Skatten sat ned, men er det sket, da skyldes det mindre Indtægt paa Grund af Nedskæring og deslige. Det var vist bedre om Indtægten var større og den Skattenedsættelse var undgaaet.

Ja, Samfundet er sygt; thi hvis det var rask, da vilde saadanne Love, der tager fra den fattige og giver til den rige, ikke kunde blive vedtaget af Rigsdagen.

Det er syg Mands Tale dette, at Arbejdernes Organisationer er skadelige. Hvis ikke de eksisterede, som en Modvægt mod Kapitalens Organisationer, da vilde vi i dette Land med vor smaafolksfjendtlige Regering, være prisgivet Voldsregimente og maaske komme paa samme Standpunkt som det, Bonden var før 1788; maaske efter mere moderne Mønster, men vær vis paa, at det blev ikke mildere.

»Et sygt Samfund«. Ja, noget galt er der. »Arbejdslønnen skal ned«, vor Løn skal bevares. Det er Tankegangen hos de regerende og hos de Redaktører, som er betalte til at skrive disse Tanker. Hvem husker ikke dette Feltraab: »Arbejdslønnen skal ned«, »Understøttelser skal ned«, »Aldersrenten skal ned«, »Invalidereten skal ned« og Sygekasserne skal gøres ringere. Og seer vi ikke Resultaterne. Jo, det er sket. Det er alt gennemført. Nyttede Medicinen? Ja, den hjalp de rige, nogle faa Velhavere i dette Land blev lettede i Skatter. Den øvrige Befolkning sukker og stønner af Byrderne, der er paalagt dem, for at disse Skattelettelser kunde ske. Og vi ser Luksusbilerne rulle ud af vore Landeveje, saa mange som aldrig før. Jo, lad Tosserne betale! Vi skal nok bruge Pengene! Er det da saa ikke Landet, der igen faar godt af disse Penge, kan der spørges. Det er tvivlsomt. Den store jævne Befolkning køber de nødvendige Ting til Livets Ophold. Luksus er forbeholdt de rige. Ja, Samfundet er tilvisse sygt, det Samfund, der lider Nød for nogle enkelte Velhaveres Skyld.

Eller saa vi nogle af dem, som raabte højst om Arbejdernes ublu Krav, slaa af paa deres Indtægter? Nej! For nogen Tid siden saa jeg i et Teater i København en Parodi af et Billede, malet af en af vore største

(Fortsættes Side 3.)

Forbundet har i November 1928 modtaget nedennævnte Kontingent m. v.

SJÆLLAND	For Novbr.	For Oktbr & Restanc	Afdelings-materiale
Aarby	209,25		8,00
Allerslev	56,80		
Alsted	93,50	144,50	1,57
Aversi-Thybjerg	96,80	25,50	4.37
Baarse	45,35		1,50
Benløse		172,60	
Bjergby-Mørkøv	51,00	17,00	
Bogø	34 30	12 75	1,00
Borre (Møen)	94,25	58,70	2,75
Borsholm		17,00	
Borup		52,50	
Boslunde	38,25		
Brorup-Valby		51.00	
Dalby		8 50	
Dalmose	21,25	23,25	
Damsholte (Møen)	385,45		1,25
Egerslevmagle	35,10		
Enderslev-Vraaby	29,75		
Everdrup		76,50	
Fanefjord (Møn)	184,40		3,25
Faxe		138,50	
Fensmark	96,35		0,37
Ferslev-Vellerup		38,25	
Flakkebjerg		21,25	0,27
Fodby	38,25	34,00	
Fredensborg	51,90		
Frøslev	13,85		
Fuglebjerg	178,40		3,00
Fuglede	134 10		
Følleslev-Særløse	8,50	68,00	
Ganløse	34,00		
Gevninge-Herslev	89,25		1,75
Gimlinge			
Gissegaard-Nordrup		35,10	
Glumsø	26,05	81 30	5,00
Grevinge	9,05	38,70	
Gunderslev			
Gundsølille			
Gundsømagle		76,50	
Gyrstinge		34,00	
Haarlev	42,50		12,50
Halsnæs		23,90	
Hammer	85,00		
Haraldsted	99,40		
Haslev			
Hastrup-Særløse		54,45	
Hellested			
Helsinge-Drøsselbjerg	102,00		
Helsinge-Valby			
Herfølge	76,50		
Herlufmagle	115 05		5 27
Herløv-Lyngby	332,40		5,00
Herstederne			
Hillerød	34,00	238,00	
Hjembæk			
Hjertebjerg (Møen)	151,55		
Holtug-Gjørslev	29,75	36,50	
Hyllinge		93,50	
Hørve-Faarevejle		17,00	
Jordløse		17,00	
Jungshoved		12,75	
Jydstrup		159,75	
Jægerspris	17,00	42,95	
Karise			
Karlslunde			
Kr. Hyllinge		51,00	
Kirkerup	76,50		
Kr. Saaby-Rye-Sonnerup	17.00		
Kjøng	17.00	18,10	2,43
Klippinge Magleby	65 95	29,75	
Kongsted	174,50		
Konstrup-Tølløse	126,70		
Korsør	72,25	32,75	

SJÆLLAND	For Novbr.	For Oktbr. &Restanc	Afdelings-materiale.
Kundby	131,90		0,87
Kværkeby	63.75		
Lejre	76,50		
Lellinge	59.50	53,20	6,30
Lidemark	27,70		0,67
Lundby	8,50	17,00	
Lynge-Broby	144,50	98,50	19,25
Løve	17,00		0,37
Magleby (Møen)		160,20	
Mern			
Munke-Bjergby	53,50	21,25	
Mørdrup	34,00		
Nidløse	30.85		
Nordrup	32,70	20,05	
Nyraad	44,20		
Næstelsø-Brandelev	100,40		
Ondløse	72 80	57,60	
Ottestrup-Sorterup	47,05		
Præstø	163,70		
Raklev	93.50		3,50
Regstrup	77,75	133,45	
Ringsted	26,05		
Roholte			
Ruds-Vedby			
Rønnebæk	21,25	21,25	
Rørby	29,75		
Samsø	243,00	170,00	3,00
Sengeløse			
Skamstrup	193,15		
Skibby	242 40	161,45	
Skørpinge-Faardrup	29,75		
Slangerup	32,10		
Sludstrup	8,50	12,75	
Smørum			
Snesere	113,95		
Snesløv	29,75	29.75	
Sorø		51,00	
Stege (Møen)	130.40		
Stenmagle	49,25		0,32
Stensved			
Stigsnæs	161,50		22,69
Stillinge			
Storehedinge	85,00		
St. Merløse		182,10	
Strø		113,75	0,50
Svallerup			
Sværdborg		85,00	
Syv	42,50		
Sæby-Buerup	52,50	68,85	3,10
Sdr. Dalby	51,00		
Terslev	42,50		2,00
Thestrup	129,15		
Thorslunde-Ishøj		110,50	
Thune	59,50	38,25	0,62
Thureby			
Tjæreby	21,25		
Tornemark			
Tudsenæs		21,25	
Tømmerup		60,60	
Ubby			
Uggerløse	50.35		12,82
Ulsø	97 90	25,50	
Valløby-Taarnby	92,70		1,40
Vejlø	169,45		
V. Egede			
Vetterslev-Hømb	29,75		9,00
Viemose	61,70	34,00	
Viskinge	97,75	85,00	
Volderslev-Gørslev			
Vordingborg	238,15		
Ølstykke	17,00	8,50	
Ørslev	163,25		
Ørsted	45,00	27,25	

hvorfor herved kvitteres $^{8}/_{12}$ 28.

Lorents Petersen.

Otte Timers-Dagens Sejrsgang over Europa

Arbejdsbureauet i Geneve har i disse Dage udsendt en Oversigt over 8 Timersdagens Fremskridt i Europa.

Det fremgaar heraf, at der i ikke mindre end 28 europæiske Stater er gennemført almindelig Lovgivning angaaende Arbejdsdagens Længde. Seks Stater har kun delvis Lovfæstelse paa dette Omraade, nemlig Danmark, Estland, England, Irland, Luksemburg og Schweiz, medens kun to Stater slet ikke har nogen Lovgivning om Arbejdstiden, Ungarn og Tyrkiet, hvortil kommer Albanien, hvor der ingen Industri findes.

Saa godt som alle Arbejdslovene stadfæster Maksimums-Arbejdsugen paa 48 Timer eller mindre, medens andre Lande er gaaet endnu et Skridt videre og har antaget den saakaldte «engelske Uge», hvor Lørdag Eftermiddag — Week-End — er fri. Ofte maa Arbejderne efter Week-End-Systemet opveje denne Frieftermiddag med længere Arbejdstid paa Ugens andre Dage, men Systemet fremhæves dog for sine store Fordele.

For Ekstra-Arbejde udover den fastsatte normale Beskæftigelsesgrad betales et Ekstra-Tillæg, som Regel mellem 25 og 50 pCt. af Timelønnen.

Den omtalte Oversigt, hvorfra ovenstaaende Tal er citeret, viser i hvor høj Grad Arbejdslovgivningen er blevet fremmet og forbedret gennem den Indsats, som er ydet af Arbejdsbureauet og dets Leder, Albert Thomas.

— — —

Det er beskæmmende, skriver «Social-Demokraten», at Danmark fremdeles staar i Række med Stater, der ikke opfylder de Løfter om 8 Timers-Dagen, som blev givet til Alverdens Arbejdere paa Washington-Konferencen i 1919.

Men den danske Arbejderklasse vil ikke give op, før denne Skam er vasket af, og ogsaa vort Land har ratificeret Konventionen om 8 Timers-Dagen.

Landarbejderforbundets Adresser.

Landarbejderforbundet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13.338 og Stats. 534.
Fomand: Oscar Levinsen.
Hovedkasserer: Lorents Petersen.

Landarbejderbladet.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 13.338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.
Azaleavej 22. — Valby, København.
Telefon: Central 14.916.
Formand: Sofus Westergaard.

(Fortsat fra Side 1)

Malere, forestillende en Slagtersvend med sit Slagtertrug. Paa Truget laa der lækre Kødben, og op ad Svenden stod en Flok Hunde halsende for at faa fat i Benene. Ansigterne paa Hundene lignede nogle af de Ministre, der har raabt højst op om Nedskæringer, og som var Tilhængere af at »Livremmen skal spændes ind«, og jeg kom til at tænke paa den mærkelige Tilskikkelse det var, at umiddelbart efter, at Nedskæringslovene var vedtaget, saa kom den saakaldte »Benlov«. Billedet mindede mig stærkt om denne Episode, kun med den Forskel, at her paa Billedet saa vi ikke Resultatet af Hundenes Anstrængelser, men Benloven gav dog nogle Ben af sig.

Det er nemlig ogsaa Tegn paa et sygt Samfund, at en Mand, der har mange 1000 Kr. om Aaret i Indtægt, ikke kan tænke sig at undvære nogle af disse, medens han godt kan tænke sig, at den Mand eller Kvinde, der kun har nogle faa Hundrede Kroner i Indtægt og som maa arbejde haardt derfor, kan undvære nogle af disse.

Jeg fandt, at jeg maatte udtrykke disse Tanker og samtidig pege paa, at vi selv er i Besiddelse af Midlet til at helbrede Samfundet. Det er Sammenholdet, Trofastheden og Agitationen for vore Organisationer samt Benyttelsen af vor Stemmeret. Den Medicin vil vi bruge for at vi kan faa de Mænd fjernet, som nu misregerer Landet og faa en bedre og mere retfærdig Ledelse. Det er den Medicin, der skal bruges, og lad os da, alle Smaafolk, hjælpe hinanden til med Stemmesedlen i Haanden, at skabe et rask Danmark, saaledes at ethvert Individ her i Landet kan faa det, der behøves til Livets Ophold, ved at der skaffes Arbejde og ved, at Indtægterne bliver mere ligeligt fordelt, saaledes at Grundtvigs Ord i Sangen »Langt højere Bjerge saa vide paa Jord«, 4de Vers, maa blive til Virkelighed, thi da er det syge Samfund blevet rask:

»Langt mere af Malmen, saa hvid og saa rød,
fik andre i Bjerg og i Bytte,
hos Danske dog findes det daglige Brød,
ej mindre i Fattigmands Hytte,
og da har i Rigdom vi drevet det vidt,
naar faa har for meget og færre for lidt.«

N. C. Nielsen.

Lommebogen er nu udkommet.

Saa er »Lommebog for Arbejdere 1929« udkommet, og hermed foreligger da 16de Aargang af denne praktiske lille Haandbog, der gennem Aarene har vundet sig et stadig større og trofastere Publikum.

Lommebogens Format er som sædvanlig praktisk, og Indholdet omfatter en Række faglige, politiske og almene Spørgsmaal, som i det daglige Liv vil være af uvurderlig Betydning for alle Arbejdere.

Foruden det sædvanlige Kalenderstof indeholder Bogen bl. a. følgende:

Aldersrentetabeller. Arbejderforsikringsraadet. Arbejdernes Fællesorganisationer. Arb. Oplysningsforbund. Arb. Radio-Forbund. Arbejdsanvisning. Arbejdsløshedsforsikring. Arbejdsraadet. Begravelse. Daab. Fagforbundenes Adresser. Fagforeningernes Adresser. Flytning. Folketinget. Folketingsvalget 2. Dec. 1926. Forligsmandsinstitutionen. Fødsel. Hjælpekasserne. Konfirmation. Kooperative Foretagender. Landstinget. Landstingsvalget 1928. Legater. Ligbrænding. Ministeriets Medlemmer. Mødrehjælpen. Oplysningsinstitutioner. Pengeregnskab. Personalia. Posttakster. Rigsdagen. Socialdemokratiets Hovedbestyrelse. Socialdemokratiets Presse m. m. Sociale Institutioner. Studentersamfundets Retshjælp. Sygekasser. Vaccination. Voldgiftsretten. Værgeraadene. Ægteskab.

Som dette righoldige Udpluk af Indholdsfortegnelsen viser, er alle disse Emner af største Vigtighed for enhver Arbejder.

En særlig Nyhed er Artiklen: »Hvad skal der iagttages, naar man vil bygge et Hus?«

Denne ypperlige Haandbog er redigeret af Folketingsmand Harald Jensen. Dette Navn er en Borgen for Bogen.

Prisen er:

Helshirtingsbind	1,65
do. m. særlig Forsats	2,25
Fuldt Skind	4,50

Bestillinger kan indsendes til Harry Girotti, Langgade 150, Valby.

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens danskta'ende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

Til Fattigvæsenet.

En Landarbejder, der i sin Tid gjorde Judasgerning for Kolindsundbønderne, maa paa Grund af en skamløs Løn gaa til Fattigvæsenet for at faa Tøj til sin Datters Konfirmation.

Folketingsmand Robert Lundberg skriver i »Randers Social-Demokrat«:

Regeringens Hovedopgave er som bekendt at lette Formueejerne for deres Byrder, og for saa vidt det angaar de store Ejendomsbesiddere paa Landet, da at aflaste disse for en Del af deres Skattebyrde til Amtet derved, at Amtets Udgifter til Medicinalvæsnet udskrives paa personlig Skat i Kommunerne. Naar nu de store Herregaardsbesiddere Aar efter Aar har kunnet klare sig med at opgive ingen, eller yderst ringe Indkomst, og de derefter ogsaa kan faa væltet Ejendomsskatterne over paa de øvrige Skatteydere, saa kan de nok have Grund til at sende Madsen-Mygdal en venlig Tanke.

Men den sociale Lovgivning er stadig disse Samfundstøtter en Torn i Øjnene.

Og dog skulde disse bedst vide, at der omkring de store Herregaarde findes et Pjalteproletariat af Landarbejdere, der ligefrem sulter, fordi de store Mænd ikke vil lønne deres Arbejdere ordentlig.

Det var en saadan Herregaardsarbejder, som for en Tid siden indfandt sig hos en af vore Tillidsmænd i Grenaakredsen for at anmode ham om at hjælpe sig. Vedkommende skulde have en Datter konfirmeret og stod uden Midler til at købe blot det nødvendige Tøj til Barnet.

Nu havde han været hos Hjælpekassebestyrelsen, men der sagde man nej. En Mand, der havde stadig Arbejde, kunde man ikke hjælpe gennem Hjælpekassen. Tænk, Manden havde hele Sommeren haft stadig Arbejde til 3 Kr. daglig!!

Vi indrømmer, at naar saadanne Mennesker hjælpes af det offentlige, og dette maa dog fornuftigvis være paakrævet, saa er det ikke den paagældende Arbejdsmand, der har faaet Hjælpen, men derimod dem, der gav saa ringe Løn, at den ikke en Gang var tilstrækkelig til at holde Hjemmet oppe og genfremstille Mandens Arbejdskraft.

Vor Partifælle henvendte sig ligeledes til Hjælpekassen, men alt forgæves. Skønt Familien havde mange Børn og Fattigdommen havde til Huse, vilde Hjælpekassen ikke bidrage til, at Barnet fik de nødvendige Klæder til at blive konfirmeret i. Til Slut var der da ingen anden Vej, hvis den paagældende vilde have Hjælp, end at han maatte have den af Fattigvæsenet. Vor Partifælle forsøgte at forklare, hvor betænkelig det var at modtage den Fattighjælp, som han var Herre over at kunne lade ham faa.

Og den fattige Landarbejder stred nu en svær Kamp med sig selv, men en Dag var Kampen til Ende, og han havde tabt,

Han stod nu igen foran vor Partifælle. Nu maatte han tage Pengene, hvor de var at faa.

Hans Pige skulde ikke være til Spot for Kammeraterne paa denne Dag, saa koste hvad det vilde, og medens Taarerne løb Manden ned ad Kinderne, skrabede han de plettede Penge til sig.

Han havde faaet sine Penge og sin sorte Kokarde, Farvel Stemmeret og andre borgerlige Rettigheder, Farvel Ære og Selvopholdelsesdrift. Nu var Stemplet paatrykket, den sidste Station nedad var naaet.

Saadanne Vilkaar bydes Folk, der træller Dagen lang for Storbønderne. Lønnen maa suppleres af Fattigvæsenet, den dyreste offentlige Forsorg, vi har.

Hvem var nu den Mand. Jo, han var saamænd en af de Folk, der viste sig som god Samfundsborger, som ikke lod sig »tyrannisere« af Fagforeningen, men som stillede sig til Raadighed for Kolindsundbønderne, og til Glæde for Pinstrup gjorde Judasgerning, da Landarbejderforbundet kæmpede de fattige Arbejderes Sag overfor de overmodige Bønder.

I Sandhed, han har faaet at mærke, hvad han er regnet for, nu da han har gjort sin Nytte.

Hvornaar bliver dog Smaafolk paa Landet saa kloge, at de alle som én finder deres Plads i den fælles Kamp for Arbejderklassens økonomiske Frigørelse?

Det skulde saamænd ikke undre os, om denne Mand ogsaa støtter Venstres Presse i dens Kamp for at opretholde den uværdige Tilværelse, som bydes mange Landarbejdere.

Hvad Folk præsterer af ubegribelig Tankeløshed, grænser undertiden til Vanvid.

Men, Øksen ligger allerede ved Træets Rod.

*

Ovenstaaende Indlæg i »Social-Demokraten« af Hr. Folketingsmand R. Lundberg er et godt Bevis for den Løn, den uorganiserede Arbejder opnaar ved ikke at kende sin Plads i de organiserede Kammeraters Rækker. Det er noget, som enhver, der har været ude paa Agitation, har faaet at høre paa forskellig Maade. Nogle har ikke Raad til at betale det lille Kontingent, som der kræves i Forhold til de Fordele, som Organisationen byder; men de samme Folk har godt Raad til at arbejde for en Løn, som ligger fra 1—2 Kr. under den overenskomstmæssige Pris pr. Dag.

Mange uorganiserede Arbejdere siger, at de vil skamme sig for at tage Arbejde, som er forladt af organiserede Arbejdere paa Grund af Uoverensstemmelse om Løn eller Arbejdsforhold, man vil ikke gøre Judastjeneste, men det maa staa klart for disse Kammerater, at de skader deres organiserede Kammerater i Kampen for en Forbedring af vore Levevilkaar, naar man tager Arbejde til saadanne Sultelønninger. Se nu til denne Mand i Kolindsund, som engang af disse saa betrængte Kolindsundbønder blev betragtet som en god Arbejder, der paa et vist Tidspunkt maaske havde nogle Fordele, men nu er disse væk, ja væk er Stemmeretten, ja alle borgerlige Rettigheder er væk, og dog har denne Mand, som holdt sig ude fra Fagforeningstyranniet, naaet ét, nemlig at Sult og Nød er kommen ind i hans fattige Hjem. Ja, dette er Hr. Kraghs Politik: væk med Stemmeretten og paa Fattiggaarden med Kalorius.

Derfor skal der lyde et: Fremad mod vort fælles Maal! Vi maa ud til Agitationen for vor Sag, vi maa søge at vække den uorganiserede Arbejder af sin Slummer; han maa ind i vore Rækker. Vi maa virke for den socialdemokratiske Presses Udbredelse, som er det eneste Blad, der taler Arbejdernes Sag, og som har mange gode Raad, naar der atter til Foraaret kaldes paa Vælgerne; denne Gang til de kommunale Valg.

C. H.,
Karise Afdeling.

Ugens Hændelser.

Socialdemokratiet har dannet Regering i Estland. Socialdemokratiets Leder Rei er bleven Chef for den nye Regering, og samtidig fungerer Rei som Statspræsident.

*

Folkeforbundet har tilbudt Mægling i den opstaaede Strid mellem de to sydamerikanske Stater Bolivia og Paraguay. Striden, der tilsyneladende er opstaaet som Følge af modstaaende Kapitalsammenslutningers forskellige Interesser, er forgæves søgt bilagt af Chile, Brasilien og Mexico.

*

Den reaktionære Regering i Ungarn har forbudt Bøger af Bernard Shaw i Ungarn.

*

Som Følge af de tyske Tekstilfabrikanters Stædighed er der Udsigt til, at den bebudede Lock-out vil blive til Virkelighed.

Lockouten vil komme til at omfatte 375,000 Tekstilarbejdere.

*

19 københavnske Præster har sendt deres Kolleger i den danske Præstestand — med Ungtagelse af Krigsskibsdøberen, Provst Fenger, til hvem man ansaa en Henvendelse for haabløs — følgende Opraab med Anmodning om Underskrift:

»Undertegnede Præster i den danske Folkekirkes Tjeneste anser det for vor Pligt

overfor det Folk, vi tilhører, og den Kirke, vi tjener, at udtale som vor Overbevisning:

at al Krig — ogsaa den saakaldte Forsvarskrig — er i absolut Modstrid med Kristendommens Grundtanker, saaledes som de er aabenbaret i Jesu Kristi Evangelium. Ud fra dette Grundsyn maa vi arbejde for Afrustning som den sikreste Vej til at komme bort fra Afgørelser af mellemfolkelige Stridigheder ved Krig og derved naa til Forstaaelse og Fred mellem Nationerne.

Vi vilde anse det for en Ære for vort Folk, om det først af alle Nationer gennemførte Afrustning.

Vi opfordrer herved alle vore Medtjenere i Folkekirken til at slutte sig til Kravet herom.«

De 19 Præster, der har udsendt dette Opraab, er følgende:

Chr. Norlev. Hans Koch. Rich. Thomsen. Th. Povlsen. A. B. Døcker. Flemming Hvidberg. Chr. Svelmøe-Thomsen. Valdemar E. Brenk. G. Sparring-Petersen. L. Jørgensen. P. Dahl. E. Würtzen. R. Bjerregaard. Poul Garde. Einar Ege. Rosager-Hansen. Carl Jespersen. Axel Rosendal. Erik Thaning.

Som man ser, er der kun to Politikere imellem dem, de to Rigsdagsmænd og fhv. Kirkeministre, Socialdemokraten Pastor Dahl og den radikale Pastor Povlsen. Resten af Navnene er politisk ukendte, hvad der gør Henvendelsen saa meget mere betydningsfuld som et virkeligt Tidens Tegn.

*

Trods Juletravlheden steg Arbejdsløsheden alligevel i den forløbne Uge. Stigningen var 828 Mand — fra 50,047 til 50,875 Arbejdsløse.

Landarbejderne havde 1937 Arbejdsløse, hvilket er en Stigning fra foregaaende Uge paa 150.

*

Den mexikanske Arbejderfører og tidligere Præsident i Mexico Enrico Calles har besluttet at trække sig ud af Politik.

Calles har udført et stort Arbejde for de mexicanske Arbejderes Frigørelse; dette Arbejde i Forbindelse med Attentatfaren har slidt stærkt paa ham og bevirket hans Tilbagetræden.

Landarbejderbladets Julenummer.

Landarbejderbladet vil atter i Aar udsende et Julenummer i 16-Sidet Format med flere Noveller og andet underholdende Stof med mange Illustrationer samt Præmieopgaver m. v. Det udkommer i næste Uge, men vil af Hensyn til Postomdelingen blive udsendt en Dag tidligere end sædvanligt. Meddelelser til dette Nummer maa derfor være indsendt til vort Kontor senest Mandag.

Stakkels Arbejdsmand.

Hvem sidder der bag Skærmen
af Lampens svage Skin
med Sorg i Sind og Øje
og rynket Haand og Kind,
det er en af de mange,
der intet Arbejd' har
og ingen Dag kan vide,
hvor han skal Føden ta'.

Hvem ser vi der paa Gaden
nu driver Dagen om
med Næverne i Lommen
og Støvler uden Bund,
det er saamænd de mange,
der intet Arbejd' har
og Kone, Børn derhjemme,
— hvor skal de Føden ta'?

Hvem har saa troligt kæmpet
mod Fattigdom og Nød
og altid frem sig læmpet
og skaffet dagligt Brød,
det er saamænd de mange,
som intet Arbejd' har,
ja, skønt de er de mange,
dog ikke selv kan ta'.

Hvem maa til daglig bære
de store Skatter frem,
og hvem maa daglig nøjes
med Smalkost i sit Hjem,
det er saamænd de mange,
der intet Arbejd' har,
men dog en barket Næve,
der ogsaa haardt kan ta'.

Med Sorg vi ser i Byen
og rundt omkring paa Land
en Flok i tynde Klæder,
saa haardt det knibe kan,
og husk, det er de mange,
der bærer Landet frem,
ja, husk det er de mange,
der kæmper for et Hjem.

Ernst Hansen,
Ondløse Afdeling.

Den økonomiske Konference i Geneve 1927.

Tale ved den internationale Landarbeiderkongres i Prag af Oscar Levinsen.

(Fortsat.)

Tolden er for det første en Skattekilde, indirekte Skat, der rammer de mindrebemidlede og Arbejderne meget kraftigere end Velhaverne og tilmed uden, at Arbejderne egentlig er klar over, hvor kraftigt de beskattes. Tolden medfører som saadan Fordyrelse af Varerne. Dernæst giver Toldbeskyttelse ofte den hjemlige Industri Rum for øget Udbytning af Forbrugerne, Arbejderne, og den kan overflødiggøre de tekniske Fremskridt, som saadanne Virksomheder ellers maatte fremkalde, hvilket atter skulde muliggøre mindre Priser og bedre Vilkaar for Arbejderne.

Arbejderklassen og Handelen er vel ogsaa den eneste Samfundsklasse og det eneste Erhverv, der har en ensartet international Stilling til Told og Frihandel.

Ser man paa andre Klasser og Erhverv, skifter Standpunkterne fra Land til Land udfra tilsyneladende eller faktiske økonomiske Interesser. Internationalt set frembyder Landbruget her et broget Billede, bestemt af de landbrugsøkonomiske Interesser.

Der er ingen Idealisme i det danske Landbrugs Krav om Frihandel, dettes Standpunkt er bestemt af Forholdenes Natur. Det er ikke interesseret i dansk Korntold; thi det køber Korn, langt mere end det sælger, og andre Foderstoffer. Det er ikke heller interesseret i Told paa fremmede Husdyrprodukter; thi denne kan ikke hverken paa det hjemlige eller udenlandske Marked tilvejebringe højere Priser for det danske Landbrugs egne Produkter. Det er derimod interesseret i frit at kunne sælge dets Produkter i fremmede Lande. Det ønsker altsaa som andre at købe billigt og sælge til højest opnaaelige Pris. Naar det ogsaa er Modstander af Told paa Industrivarer, er det af samme Grunde, fordi Tolden menes at forhøje Prisen paa de Maskiner og Materialer, Landbruget skal købe, og muligvis paa visse Gruppers Arbejdskraft, som Landbruget anvender. — Naar Talen derimod er om Forbrugstold paa Kaffe, The, Tobak etc., har Landbruget derimod ingen alvorlige Indvendinger imod Told, fordi dette er en Skattekilde, der rammer andre kraftigere end Landbruget.

Men iøvrigt har vi ogsaa Toldbeskyttelse for det danske Landbrug, saasom Ostetolden for ikke at tale om Sukkertolden, der betinger Opretholdelsen af vor Sukkerproduktion; den kommer ikke paa nogen Maade Landbruget tilgode i Form af højere Roepriser, fordi det indenlandske Sukker belægges med samme Told som det udenlandske, men den er paa en Gang en Skattekilde, vendt mod Forbrugerne, og et Læbælte om den danske Sukkerroedyrkning.

Denne Told kritiseres ikke af frihandelsvenlige Roedyrkere; thi de har direkte indirekte Fordel af den. Hvor Landbrug er for Toldbeskyttelse af egen Produktion, er Forholdene modsat, det vil sige, at der produceres for Hjemmemarkedet. — Det skulde ikke undre mig, om Landbruget i det frihandelsvenlige England var for Toldbeskyttelse ligesom i Amerika, Tyskland og flere Lande.

Men selve Arbejderklassens Stilling til Toldspørgsmaalet er jo ikke altid ren i Kanten. Vi har intet imod Toldskatter paa det Luksusforbrug, der udelukkende rammer Velhaverne, selv om vi er inkarnerede Modstandere af Toldskatter, og laa det

i den internationale Arbejderbevægelses Magt at gennemføre fuldkommen Frihandel mellem Landene i Løbet af et Par Aar, vilde den formentlig tøve noget med Gennemførelsen og tage den i flere Tempi; thi saaledes som Toldsatser og Toldskranker rejser Problemer, der ikke er lige lette at overse og vurdere, rejser deres fuldkomne Udslettelse store og uoverskuelige Problemer.

Den fuldkomne Frihandel eller noget nær denne forudsætter nemlig en væsentlig større Lighed i Landenes Adgang til Produktion til samme Vilkaar og lige Adgang til Raamaterialer, end den som endnu er til Stede, og en Sikkerhed for, at de til enkelte Lande under saadanne Forhold privilegerede Industrier ikke ved Gensidigheds-Overenskomster udnyttede deres Eneherredømme til baade at knægte Konkurrenter og at diktere Verdensforbrugerne ganske urimelige Priser. Jeg vil her pege paa Olietrusternes Herredømme, der saa sandt ikke er til den rene Velsignelse for Menneskeheden.

Frikonkurrencens Evne til at regulere Priserne til det rimelige Niveau kan man nu ikke underkaste sig. Det er en historisk Kendsgerning, at Frikonkurrencen afløses af kapitalistisk Diktatur i samme Grad, som Produktionen af bestemte Varer koncentreres paa færre, men større Virksomheder. De billige Tændstikker er i de sidste Aar betalt dyrt, efter at den svensk-amerikanske Tændstiktrust fik koncentreret Tændstikfabrikationen. Og disse internationale Trustdannelser kan næppe bekæmpes nationalt af Regeringerne.

Jeg vil her pege paa den privilegerede Stilling, Lande med de til Industrien nødvendige Raavarer har fremfor Lande, som skal indføre disse eller Dele deraf; endvidere Lande med rige Kolonier med Raavarer og Marked for Overskudsproduktion og med særlig billig Arbejdskraft til Raavarernes Oparbejdning, Beliggenheden for og Transportvejene til Afsætningsmarkederne, den bestaaende Ulighed i Arbejdsvilkaarene fra Land til Land baade i Løn, Bolig og i den sociale Forsorg, de store Landes Fordele ved at kunne basere deres Industri paa Masseproduktion overfor Lande, der maa fabrikere i beskednere Omfang og derfor dyrere, o. s. v.

Landene med mindre gunstige Betingelser for Industri kan imidlertid ikke renoncere ved, at Industrien specialiseres til de Lande, der ved Naturens Luner og heldige Omstændigheder har de bedste Vilkaar for Produktionen; thi dels rummer dette en Fare for Prisdiktatur, og dels har ethvert Land et Befolkningsspørgsmaal. Uden Industri kan intet Land yde Beskæftigelse og Levevilkaar for den voksende Befolkningsmængde.

(Sluttes.)

Det kgl. danske Landhusholdningsselskab

har i indeværende Aar af J. Pedersen-Bjergaards Legat af 26. Marts 1913 uddelt 12 Præmier for fortjenstfuld Virksomhed paa Landbrugs-Binæringernes Omraade, nemlig 1 Sølvbæger til hver af følgende:

Skindhandler L. Hansen, Esbjerg, for mangeaarigt, dygtigt og uegennyttigt Arbejde til Fjerkræavlens Fremme.

Husmand Jens P. Lauridsen, Thorager, Tim, for formaalstjenlig Læplantning, velordnet Have og praktisk Hønsehold af rene Racer.

Tømrer og Cyklehandler Otto Nielsen, Uvelse pr. Lindholm, for indbringende Biavl og en velpasset Bigaard.

Husmand Hans Christiansen, Tarup pr. Aarslev, for et særdeles velordnet Hønseri, der passes af alle Familiens Medlemmer og tjener som godt Eksempel for Sognet.

Husmand Ingvard Kjærsgaard, Krarup pr. Espe, for velledet, kontrolleret Hønsehold, som med Interesse passes af Familiens Medlemmer i Fællesskab.

L. Rasmussen, Bøgedals Allé 6, Fruens Bøge, for velordnet indbringende Hønsehold med meget rigtlæggende Høner.

Chr. Jensen Lilleris, Sindbjerg pr. Redsted, Mors, for velledet Hønsehold med gennemført Kontrollering og omhyggeligt Udvalg af Avlsdyr.

Købmand J. P. Jacobsen, Skovsted pr. Thisted, for et veldrevet, forholdsvis stort Hønsehold med betydelig Udrugning og Salg af Avlsdyr.

J. F. Nielsen, »Skovdal«, Fredensborg, for et stort, veldrevet, flersidigt Fjerkræhold.

Endvidere er uddelt Hædersdiplom til:

Martinus Nielsen, Otting pr. Skive, for et lille, men indbringende Hønsehold, der har tjent som Eksempel for Egnen.

Fru Kirstine Hansen, Ringe Mark pr. Ringe, for et veldrevet Hønsehold.

Bestyrer P. Taber, Solbakke, Aunede, for god Orden og gennemført Regnskab ved Pasning af et mindre Hønsehold.

Aarets Julebog:

Arbejderens Almanak.

Som sædvanlig er »Arbejderens Almanak« blandt de forreste, naar det gælder Indhold og Udstyr.

I sit særprægede Omslag ligger nu denne — for Arbejderklassen specielt udgivne Julebog paa vort Bord og venter paa, at vi graadigt skal sluge dens Indhold.

Og lad det være sagt med det samme: den skuffer absolut ikke Forventningerne. Vi nævner korteligt lidt af Indholdet:

Det første litterære Bidrag er et Digt af Harald Bergstedt — et Digt med Digterens sædvanlige Lune og Humør, morsomt illustreret af Tegneren Hans Bendix.

Derefter følger af Finnen Sillanpää en ypperlig lille Fortælling »Den lille Tellervo«, der handler om en stakkels lille Fattighustøs, der bliver »solgt« til en Tømrer. Endvidere en Fortælling »Kun et Øjeblik« af Carl Gandrup og »Mysteriet paa S/S. 'Dannebrog'« af Rob. Wiinblad.

Af »Social-Demokraten«s nye Redaktør H. P. Sørensen, foreligger en yderst interessant og læseværdig historisk Artikel om »Dein socialdemokratiske Presse« lige fra det begivenhedsrige Aar 1871 til vor Tid.

Herefter følger et smukt og alvorligt Digt »Vor Mor«, skrevet af Johan Skjoldborg. Til dette lille Digt har Louis Mølholm skrevet Musikken.

Fru Olga Stauning har skrevet en udmærket Artikel om »Komfurets Offerild«. Den vil blive læst med stor Interesse af enhver Kvinde — for den Sags Skyld forhaabentlig ogsaa af enhver Mand.

Endelig findes der en god Artikel om »Stjernehimlen« af Thorvald Køhl.

Men foruden alt dette læseværdige, alvorlige og underholdende Stof findes der naturligvis alt det sædvanlige Almanakstof, bl. a. Kalender, Festdage, Markedsfortegnelse m. m. samt en Fortegnelse over Ministeriet og over Rigsdagens Medlemmer i de forskellige Folke- og Landstingskredse.

Almanaken er desuden rigt illustreret og som sædvanlig af de bedste Kunstnere blandt vore Tegnere:

Hans Bendix, Anton Hansen, Aage Koch, Chr. Bogø, Sikker Hansen og Gunnar Søderberg. Tillige findes to nydelige Portrætter af Marinus Kristensen og I. P. Sundbo.

Enhver vil heraf forstaa, at en Bog med et saa righoldigt Udvalg har alle Betingelser for at indtage den Plads blandt Aarets Almanaklitteratur, der ene og alene skal kunne give den Knald-Succes, som »Arbejderens Almanak 1929« allerede er blevet.

Vi anbefaler alle vore Medlemmer — mens Tid er — at ofre den Kr. 1,25 + Porto og dermed sikre sig denne nydelige Bog, der — ogsaa som Julegave — vil være en Pryd paa enhvert Bord.

Udfyld derfor straks nedenstaaende Bestillingsseddel, der indsendes til Harry Girotti, Langgade 150, Kbhvn. Valby.

BESTILLINGSSEDDEL.

Undertegnede ønsker sig tilsendt

.....Stk. »**Arbejdernes Almanak, 1929**«.

.....Stk. »**Lommebog for Arbejdere, 1929**«.

Navn .....

Bopæl .....

.....

Indsendes til: Harry Girotti, Langgade 150, København, Valby.

-men det er Richs man bruger!

Højeste Udmærkelse
paa 10 Udstillinger.

Alle dygtige Husmødre har i snart 100 Aar, til Gavn og Glæde for hele Familien, blandet Kaffen med RICHS, og vil ogsaa vedblive dermed, fordi RICHS er den rigtige.

Fremstillingsmaaden er beskyttet ved kgl. dansk Patent og RICHS Kaffetilsætning kan alene af den Grund ikke eftergøres af andre.

Hemmeligheden ved RICHS Popularitet findes indenfor den kendte gule Pakning med det røde Felt bærende Navnet RICHS.

Rich's Popularitet skyldes Rich's Kvalitet.

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med **Richs**"

Stjerne-Lager

er

den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

„ACTIV"

Syge- og Begravelseskasse.

Statsanerkendt.

Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.

Overflytning mellem By og Land.

Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Ikke en

Dag

uden en

Flag.

Er De arbejdsløs?

kan De faa en god daglig Fortjeneste ved at forhandle fynske Husflidstrævarer. Skriv efter Prisliste fra **A. P. Nielsen, Jordløse St.**

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 9. Januar.

S/S **„Hellig Olav"** fra København til Halifax (Canada) og New York 16. Januar.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

Avertér

i

„Landarbejderbladet".

DE HUSKER NOK AT BRYGGE JULEØL AF GAMBRIN

Thestrup Afdeling.

De Medlemmer, der endnu ikke har betalt deres Ekstrakontingent, bedes snarest indbetale dette.

Johannes Pedersen.

Sæby-Buerup Afdeling

afholder Andespil med efterfølgende Bal i Bro-Mølle Kro Søndag den 16. December Kl. 7 Aften. Der bortspilles 5 Ænder, 4 Kyllinger, Duer og 1 Lagkage. Som Ekstranummer 1 Gaas. Socialdemokratisk Forening og Holmstrup Husmandsforening samt de omliggende Afdelinger indbydes.

Stor Tilslutning forventes. Kontingent modtages af Kassereren samme Tid og Sted.

Bestyrelsen.

Kværkeby Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 15. December Kl. 7 hos Kristian Mikkelsen. Medlemmerne bedes møde.

Hans Hansen.

Helsinge-Drøsselbjerg Afdeling

afholder Møde paa Mullerup Kro Lørdag den 15. Derember Kl. 7.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontroltiden er fra 10—11. Kontrolbestyrer: Herluf Madsen, Mullerup. Udenfor den fastsatte Tid vil ingen blive afkontrollerede. **Julius Christensen.**

Viemose Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Onsdag d. 19. ds. Kl. 7 i Viemose Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet, og Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. **Jens P. C. Jensen.**

Stillinge Afdeling.

Søndag den 16. December Kl. 7 afholder Stillinge Landarbejderforening Andespil og Bal i Keldstrup Forsamlingshus. Der bortspilles 10 Ænder og en Gaas som Ekstranummer. Seriekort Kr. 1,50, Nummerkort 25 Øre. Navnes Orkester. Omliggende Afdelinger indbydes. **Udvalget.**

Benløse-Bringstrup Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 15. December Kl. 7½ Aften i »Tokio«. Ringsted. Medlemmerne anmodes indtrængende om at give Møde, da vigtige Ting er paa Dagsordenen, saasom Valg af Kasserer m. m. Vis nu, at I en Gang kan møde op og tage Del i Arbejdet for Organisationen. Kredsformanden har lovet at give Møde.

Frederik Kuhnau, Formand.

Sværdborg Afdeling

afholdt Generalforsamling den 3. Decbr. Bestyreslen samt Revisorerne genvalgtes. Chr. Jacobsen-Neble genvalgtes til Kontrolbestyrer og som Underkontrolbestyrer valgtes Axel Kristensen-Klarskov. Kontroltiden er fra Kl. 10—11 Form., Lørdag fra Kl. 3—4 Eftm.

Skamstrup Afdeling

afholder stort Andespil og Bal paa Mørkøv Hotel Lørdag den 15. December Kl. 7½. Der bortspilles to store fede Ænder og en god Overraskelse. Derefter Bal til Kl. 1 med god Musik. Mød nu, alle Mand, og tag Konen med. Samtidig bedes alle, der ikke har betalt Ekstrakontingent, om at betale det snarest, da der ikke udbetales nogen Understøttelse, før al Restance og Ekstrakontingent er betalt. **Bestyrelsen.**

Storehedinge Afdeling.

Kontrolbestyrer er Alfred Pedersen, Louisenborg. Kontroltiden er Kl. 9½—10½ Form. **Chr. Bentsen.**

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 51. Fredag den 21. December 1928. 14. Aargang.

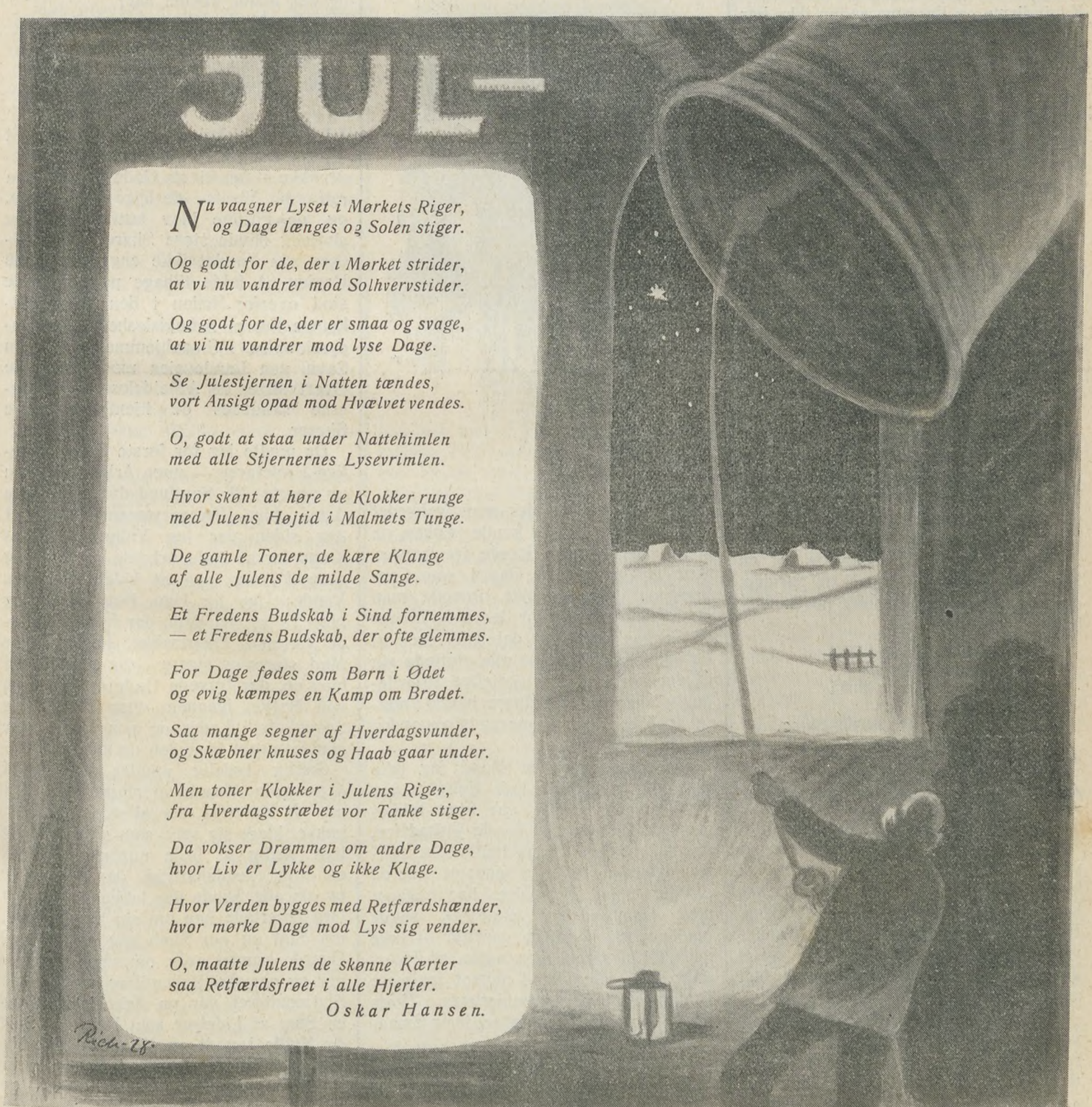

Nu vaagner Lyset i Mørkets Riger,
og Dage længes og Solen stiger.

Og godt for de, der i Mørket strider,
at vi nu vandrer mod Solhvervstider.

Og godt for de, der er smaa og svage,
at vi nu vandrer mod lyse Dage.

Se Julestjernen i Natten tændes,
vort Ansigt opad mod Hvælvet vendes.

O, godt at staa under Nattehimlen
med alle Stjernernes Lysevrimlen.

Hvor skønt at høre de Klokker runge
med Julens Højtid i Malmets Tunge.

De gamle Toner, de kære Klange
af alle Julens de milde Sange.

Et Fredens Budskab i Sind fornemmes,
— et Fredens Budskab, der ofte glemmes.

For Dage fødes som Børn i Ødet
og evig kæmpes en Kamp om Brødet.

Saa mange segner af Hverdagsvunder,
og Skæbner knuses og Haab gaar under.

Men toner Klokker i Julens Riger,
fra Hverdagsstræbet vor Tanke stiger.

Da vokser Drømmen om andre Dage,
hvor Liv er Lykke og ikke Klage.

Hvor Verden bygges med Retfærdshænder,
hvor mørke Dage mod Lys sig vender.

O, maatte Julens de skønne Kærter
saa Retfærdsfrøet i alle Hjerter.

Oskar Hansen.

PROLETARERNES JUL

SMAA SKILDRINGER FRA DET VIRKELIGE

»Ja, Julen, du er Mindets Fest
med Lys i blanke Stager,
da den, der sad vort Hjerte næst
paany mod Porten ager,
— da Sneens Fald mod Markens Favn
hvert hæsligt Skaar udsletter
og tegner Julens blide Navn
i Skovens Maanepletter.«

I Tidernes Morgen har Menneskehe den sikkert levet i broderligt Fællesskab og delt Dagens Byrder og Livets Goder med hinanden, saaledes som man endnu kender det fra de faa Steder, hvor Kapitalisme og Egoisme endnu ikke har forgiftet Sindene, gjort Jordens og dens Værdier til Privateje og skabt de to Klasser: Rig og Fattig. Nu er der langt igen, inden man paany naar til det Idealsamfund, »hvor faa har for meget og færre for lidt«. Men det er ligesom der i alle Menneskers Sind ligger en bevist eller ubevist Trang til og Ønske om atter at skabe Broderskab paa Jorden. Denne gode Følelse giver sig stærkest Udslag op imod Jul — denne velsignede Tid, da det er ligesom Menneskenes haarde og kolde Hjerter bliver blødere og varmere. For en Stund glemmer man, hvad der kan skille og dele, og man giver sig sine gode Minder i Vold. Man mindes sin Barnetid og det skønne — og kun det skønne —, som knytter sig til Julen og dens lyse Fester. Vi, fra de øde Hedeegne, mindes den Højtid og Feststemning, der skabtes, naar den fjerne Kirkes Klokkers Klang brød Stilheden og deres Kimen blandede sig med det vemodige Sus fra Markskellets Graner. Da skabtes der Højtid og Fred i Sjæl og i Sind. Man prøvede for en Stund at glemme Kampen og Striden, og man ønskede Forsoning og Samarbejde.

»Ja, Julen er den fagre Tid,
hvor alle Skel udslettes,
et Hvil i Aarets lange Strid,
da alle Munde mættes.
Selv Tiggersken, det gamle Skrog,
med Posen over Nakken
nys gumlende fra Gaarde drog
med tunge Spor i Bakken.«

*

Krigen havde varet et Aar. Beretningerne om de Ulykker, den havde voldt, og den Nød, den havde skabt, var kendt af alle. Vel hærgede Dyrtid ogsaa her, men vort Samfund var ikke i Nød. Baade vor Produktion og vore Kunder var i Behold. Spørgsmaalet var saaledes kun en retfærdig Fordeling af det nødvendige.

Just som man i en af de smukke og velhavende fynske Landsbyer forberedte Julefesten, blev det Rygte meddelt, at Sogneraadet og Statspolitiet agtede at hjemsende en af de Polakpiger, som Krigens Udbrud havde spærret inde i denne By. Uden at være gift havde hun født et Barn — og nu frygtede »man«, hun og Barnet skulde blive en Byrde for det Offentlige. Derfor skulde hun og Barnet drives ud af Landet. At det snart var Jul og at det var Vinter, tog man intet Hensyn til. Heller ikke, at den almindelige Vej mod Syd var spærret. Pigen og det spæde Barn skulde til Polen over Sverige, Finland og Rusland.

Hos høj og lav blev man forfærdet over, at slige Tanker kunde tænkes, og at et sligt Forslag kunde fremsættes. Med Byens største Gaard som Centrum og Udgangspunkt prøvede man at skabe *et Fristed* for den unge Moder og hendes Barn. Og det skal siges til Befolkningens Ros, at alle sluttede sig til det Forslag, den hjertelige Proprietær og hans Medhjælpere havde fremsat, paa to nær: Sogneraadsformanden og Præsten!

Jeg mødte her en Mand, jeg ikke glemmer, en Mand, hvis Religion var *Handslings-Tro.* Han var først lykkelig i det Øjeblik, han havde Vished for, at alle, saa langt hans Indflydelse rakte, intet savnede. »Jeg søger at sone de Synder, mine Forfædre har begaaet mod Samfundets Smaafolk«, sagde han, og han handlede derefter — ikke ved Højtid alene, men ogsaa til Hverdag; hans Hjem stod aabent for vore Agitatorer, hvert Arbejderbarn i Byen havde han givet Legetøj og hver Smaamandshest Havre!

Naar jeg ved Juletid lader mine Tanker glide tilbage til dette Hjem, mindes jeg altid de smukke Digterord:

»Julens Gud er alles Fader,
hans, der tvivler, hans, der tror,
hvers, der Aand og Haand oplader
paa den hele vide Jord.
Denne ene Gang der sørges
vel for dem, som Sulten sved,
ej om Katekismen spørges,
men kun om Samvittighed.

Om du gav den syge Pleje,
faderløs paa Armen bar,
Om du søgte Fangens Leje,
og den nøgne klædet har?
Har du intet her at svare,
kender Julens Gud dig ej,
kunde du end Biblen klare,
vandred end du Troens Vej.«

*

Krigens Virkninger fik vi ogsaa at mærke her til Lands, thi det lykkedes ikke at faa Livets Goder fordelt paa retfærdig Vis — »de Rige blev rigere, og de Fattige blev fattigere« — og sluttelig havde store Skarer af Arbejdere paa Landet ikke engang en lille Dagløn at falde tilbage paa, men de stod overfor Nøden i den mest fuldkomne Form: Arbejdsløshed uden Understøttelse. I Smaahjemmene led man Savn, paa Landevejen mødte man de Overflødige, de Arbejdsløse, og i Byerne samledes de hjemløses store Skarer.

Da mødte jeg for første Gang virkelige Proletarer — unge Arbejdere, som nu hørte til Samfundsdybets mørke Armé; hine Efteraarsmaaneder for 11 Aar siden var jeg Vidne til deres Kamp for at finde Arbejde og Føde og deres Forsøg paa at holde sig oven Vande; Uge for Uge, Dag efter Dag blev Tallet paa dem, der hverken havde Værelse, Overfrakke, Penge eller Mad, større og større — og stadig flere blev de, der travede Gade op og Gade ned Natten igennem eller som søgte Soveplads i Lader og paa Lofte. Der skulde meget til, inden de gav op.

Særlig tydelig mindes jeg en af disse graa Mænd, en ældre Karl paa nær de Halvtres, der al sin Tid havde kunnet klare sig selv, som aldrig havde haft nødig at bede nogen om noget, en stout Vendelbotype, der først gav op, da alle Sunde var lukkede. I jævne Ord berettede han om sin Færd hidtil, om Slid og om Slæb paa et Utal af Gaarde Landet over, om smaa Lønninger og om sløj Behandling her og der. Slutresultatet var nu Arbejdsløhed og en Sum af Lidelser som Følge af Sult og Kulde i godt en Maaneds Tid. Nu var der kun tilbage en tung Gang til Politiet og derefter — naturligvis — en nedværdigende Behandling paa en

Fattiggaard deroppe i det Nordlige. Saa tav han, og jeg saa Taarer i hans Øjne.

Naturligvis blev han hjulpen og de øvrige med. De fandt efterhaanden ind i Organisationen og modtog her den Støtte, der kunde ydes. Paa et Sted først Ti, siden Halvtreds og sluttelig Hundrede — og langt derover i Løbet af den første Vinter.

Da vi nærmede os Julen, var det store Spørgsmaal: hvad skal der nu blive af denne brogede Proletarflok? Holder Proletarerne Jul? Kan de synge »Glade Jul, dejlige Jul« og »Dejlig er Jorden«? Vilde dette ikke let komme til at lyde som den blodigste Ironi og Spot?

Man prøvede at faa en Del af disse Samfundets Stedbørn anbragt hos Familier og Foreninger med Interesse for den Opgave, thi selv om de nu fik en halv Snes Kroner i ugentlig Hjælp, hvad betød dette saa paa en Juleaften? De kunde da ikke sidde paa et koldt Tagkammer og nøjes med den beskedne Føde, der kunde skaffes for de faa Kroner, de raadede over — og værre var det for dem, der var saa langt ude, at ingen vilde leje dem et Værelse, men som paa fuldkommen Proletarmaner stadig maatte sove i Lader og Stalde.

Hvordan man vendte og drejede den — der var stadig ca. 30 Mand tilbage, som ingen Jul kunde faa; fra Gaden maatte de nøjes med Toner fra Festen hos dem, der hørte Samfundet til — hvis der ikke skulde »vise sig noget«....

Saa pludselig faar en af Flokkens lyse Hoveder en Idé. Vi holder Jul for os selv! »Proletarernes Jul!« Der maa skaffes Plads i en Lejlighed, samles ind hos dem, der havde mere end til eget Behov: Flæstesteg, Kalvekød, Kartofler, Øl samt de nødvendige Købmandsvarer, deriblandt Kaffe, Chokolade, Cigarer og Tobak, og saa maatte der laanes »Redskaber«. Kopper, Tallerkener, Knive, Gafler, Skeer m. v. Og alt forløb programmæssigt; man fik Varer eller Penge til Varer, man fik kogt flere Skæpper Kartofler, og man fik stegt Bjerge af Kød og Flæsk og Pølse. Der var intet Savn og ingen Mangel. Alle blev mætte, og alle var glade. Man glemte for en Stund Livets Besværligheder, man mindedes med Tak dem, der ved Varer, Penge eller Arbejde havde været med til at skabe Jul for Proletarerne — og man sang de gamle Julesange og -Salmer, da Juletræet sent paa Aftenen blev tændt. Digteren Bertram Eggers sang for, og Agitatoren Axel Sørensen vartede op; han havde været Staldkarl og havde saaledes Kendskab til Faget....

Det blev en rigtig Jul — Proletarernes Jul!

Da man efter Julen ved Kontrollen mødtes med sine Kammerater, som ogsaa havde haft en god Jul, lod man sig fotografere for at have et Minde om 1917, da Proletarerne holdt Jul.

*

»Vil du paa den høje Tinde
bygge dig til Himlen Bro,
vil du Hjertedybet finde,
sker det kun ved H a n d l i n g s-Tro:
Giv din Sjæl og skænk det bedste,
fyld det ene store Bud,
Kærlighedens: elsk din Næste.
Og da smiler Julens Gud.«

Jeg havde talt med ham saa mange Gange, at jeg kendte hans Historie. Han havde tjent siden, han var Dreng, og fortsat som Fodermester, efter at

han var bleven gift. De var nu begge mellem Halvtreds og Tres. Børneflokken havde været stor, men de havde altid haft fast Plads, saa det var gaaet nogenlunde. Desværre var han for sent kommen med i Organisationen; han var nu arbejdsløs uden Understøttelse og Sogneraadet havde anvist ham Arbejde hos en Proprietær til 1 Kr. 50 Øre pr. Dag. Dette var Aarsag til, at han den Aften besøgte mig. Hvad han skulde faa at leve af, da han havde nægtet at tage dette Arbejde? 1 Kr. 50 Øre var jo aldeles utilstrækkeligt til Hustru og to Børn at leve af; de havde hverken Mad eller Brænde, og i »Brugsen« var der lukket for Kredit til Folk af den Art. Han følte det som vanærende at arbejde for saa lidt.

Aftenen efter kom han igen; det var sent, Vejen var lang, og det regnede.

— Ja, det var kun det, jeg vilde sige, sagde han. Sagen er i Orden. Jeg har faaet Kommunearbejde og en pæn Dagløn. Jeg var saa glad, saa jeg syntes, jeg vilde ind og sige det. Og saa sagde han Tak og tilføjede paany, at han var saa glad over, han havde faaet Arbejde. Nu kunde de holde Jul....

Under Samtalen kom jeg til at sige noget om, at det sikkert ogsaa havde glædet hans Hustru, det var gaaet saaledes. Ja, sagde han stille og alvorlig, hun græd saamænd af Glæde, da jeg fortalte hende det. Og saa gjorde han et lille Ophold. Saa føjede han til: Og det gjorde jeg saamænd ogsaa....

*

En Hjemløs. — — Ikke en af dem, der er ligeglad, og som foretrækker Rejselivet fremfor andet. Tværtimod, en pæn ugift Arbejder paa et Par og fyrretyve Aar, stilfærdig og nobel.

I de normale Tider havde han som Byarbejder let ved at faa Arbejde og bevare det længere end de fleste, men nu, Arbejdsstyrken i Byerne er mindre, er de ugifte ofte de første, der maa gaa, og de sidste, som antages. Saa tvinges de ud paa Landevejene; fra By til By gaar Turen, fra Gaard til Gaard spørges der efter Arbejde, men alle Steder lyder det: »Nej, vi har Folk nok!« Saa gaar Turen videre og stadig veksler Haab og Skuffelse.

Det meste af Vinteren var gaaet og Foraarsmaanederne med, inden der blev Arbejde, men det værede kun kort, saa slog Sygdom ham ud. Tre Maaneder forløb, inden han atter blev rask og paany kunde stille sig i de arbejdssøgendes lange Rækker.

Da jeg mødte ham, havde han opgivet alt Haab. Hans Fagforeningsbog var kommen i en sørgelig Uorden, Understøttelse kunde der ikke ydes, Nødhjælpsarbejdet var forbeholdt de Fastboende— og en ny lang Vinter stod for Døren. Kulde, Sult og Savn var det eneste, der ventede. Nye Vandringer som Hjemløs paa Landevejene — —

Hvor var det en herlig Oplevelse, da det kunde meddeles, der endnu var Haab. Venner i vor Organisations store Broderskab var villige til at bringe hans Fagforeningsbog i Orden, en Uges Arbejde kunde anvises og en Friplads paa en god Højskole kunde skaffes. Elendighedens Tid var forbi. Mørket var bag — Lyset for! Ikke tilfældigt, thi intet er tilfældigt, men altsammen i Kraft af, at han tilhørte vor Organisation, hvor Hjælpsomhed og Broderskab er de store Bud i Loven, og hvor Handlings-Tro giver sig Udslag baade i Ord og Gerning.

*

Om faa Dage kimer Klokkerne Julens Højtid ind paany. Gid det maa blive en god Jul med Glæde og Fest hos alle Smaakaarsfolk, for hvem Aaret 1928 har været en ond Tid! Gid denne Fredens Fest maa bidrage til, at de Menneskehjerter, som Egoismen har gjort haarde og kolde, paany maa blive varmere og mere følende, saa man ikke længere betragter Smaafolk som en Fjende, der skal trædes i Dybet, men som »en tjenende Broder«, der har lige saa stor Ret til Livet og dets Goder som dem, der er født under de heldige Stjerner.

Carl Westergaard.

Herremanden paa Træhesten.

Af Josef Petersen.

1.

Det hændte ikke saa tit dengang, — men det hændte dog af og til, — at Naturen, som det hæderkronede gamle Ordsprog siger, gik over Optugtelsen — hos de dydsirede smaa adelige Kramsfugle, som i Ly af Volde, Grave, tre Fods Mure og andre Herligheder opklækkedes i Herremandens Ørnerede.

Jomfruerne— særlig de velbaarne — blev jo strængere optugtede i fordums Tid, men — det kunde altsaa dog hænde, at saadan en lille Frøkens Øjekast og Tanker forvildede sig, og det hændte for Barbara Reetz. — Hændelsen er ikke optegnet af Datidens Aarbogskrivere og burde maaske derfor ikke røbes, men nu er det sket, og jeg vil i faa Ord forsøge at begrunde og undskylde dette dybe Syndefald i en ellers ufordærvet og ædelig ung Dames Sind.

Grunden var simpelthen den, at Tilfældet — om man vil — havde blandet Kortene saa krakilsk, at der, i det Kobbel Ungjunkere af Mynde- eller Buldog-Statur, som søgte Sæde om Herremanden til Thygestrups Drikkebord — ikke fandtes en rigtig Hjerter-Knægt for den lille Barbara!

Og endvidere havde Tilfældet ladet en dristig, kvik og velbegavet Yngling vokse op i en Fæstebondes uselige Bo paa Overdrevet ved Syvendskov. Ib Syvendskov havde Anlæg for meget, ogsaa for Bogen, han blev »studiosus« og Huslærer paa Herreborgen, men da Borgherren en Dag saa at Huslæreren kyssede sin Elev, den sejstenaarige Barbara, var det forbi med de gode Dage, han blev jaget paa Porten og var en Tid borte, — men ogsaa kun en kort Tid! Herremanden og Fæstebonden døde omtrent samtidigt, Ib kom tilbage og overtog Bolstedet, mens Godset med alle Herligheder tilfaldt Barbaras Broder Fridrich.

Den ny Heremand var en grum Despot overfor sine Fæstebønder, og da Rygtet havde travlt med Barbara og Ib, blev Hr. Fridrich særlig gram overfor den forhenværende Huslærer, som endda hørte til de stridige Naturer, der sætter haardt mod haardt, og som — det er frygteligt at maatte sige det — endda havde en vis Tilbøjeligehed til Krybskytteri, en af Datidens og Nutidens fæleste Forbrydelser, der næsten kun overgaas af Majestætsfornærmelse, Vold mod velbaarne Personer og Højforræderi!

Engang blev Ib grebet paa fersk Gerning af geværbevæbnede Skovløbere, der kom over ham, just som han var i Færd med at trække Bælgen af en ted Raabuk; han blev sat paa Træhesten i Thygestrup Gaard og sad der i tre stive Timer, men lo, da han kom ned. Ib Syvendskov var forudseende og havde lavet sig en Sædebeskytter af tykt Hjortelæder, forsynet med et Jernkryds, og syet det hele ind i sine Benklæder. Det vidste Herremanden nu ikke noget om; han havde heller ikke overværet Afstraffelsen men blev fornærmet, da han hørte om Ibs Latter, og svor Hævn. Den unge Borgfrue — en født Høegh — der var lige saa blaa i Blodet og ligesaa grum som sin Gemal, (til hendes Undskyldning kan bemærkes, at hun kun var sytten Aar og ikke havde set mer af Livet end hun kunde se over sin Faders Skulder, og det var ikke meget, da hun selv var en Spirrevip og hendes Ophav en tre Alens Kolos. — denne højædelige unge Dame, som Hr. Fridrich elskede vanvittigt, havde endda spottet ham, fordi han ikke kunde gøre saadan en forvorpen Karl »mør«; »det skulde blot være Papa,« sagde hun.

Jo, Hr. Friedrich skulde vise hende, at han evnede at bøje Ryggen paa den kry Kumpan!

Kort efter klagede Skovløberne over, at Ib Syvendskov havde været paa Spil igen og forsynet sit Bord med Herremandens Vagtler. Og de ymtede endda noget om, at den gamle Jens Husar mente at have set Fæstebonden i Samtale med Jomfru Barbara ved Hvidebjerg Skovbryn.

Herremanden sad just ved et Spilleparti — Dagen efter skulde der være stor Jagt paa Godset og der var stor Indkvartering af fornemme Gæster paa Thygestrup, — da han fik Meddelelsen. Brikkerne havde ikke været ham gunstige, og han havde drukket adskillige Potter stærkt Bryg. Han var olm og galhovedet og gav Befaling om, at Ib straks skulde paagribes; næste Morgen skulde han saa paa Træhesten igen, i hele Selskabets Overværelse, saa alle, ogsaa den lille spodske Borgfrue og den letsindige Barbara kunde se, at Hr. Friedrich kunde knægte den forløbne Student og uselige Fæstebonde.

2.

Om Morgenen samledes altsaa hele det velbaarne Jagtselskab, vel udsovet og godt oplagt, i Borggaarden, hvor der var opstillet Stole og Borde med Davredrik fyldte Stobe og Kander. Og alle — med Undtagelse af den stakkels Barbara — glædede sig til »det snurrige Spectackel« og til at se Stymperen overgive sig«.

Det var en herlig Høstmorgen, med blød, duggetblaa Luft og med flyvende Spind over Thygestrups Skove og Voldgrave.

Tæt ved Taarnet var Træhesten opstaldet, og nogle solide Bøgeklodser var slæbt til, for at bindes til Fødderne af Delikventen.

Saa blev Ib ført op fra Kælderen, men han var den af alle de Tilstedeværende, der saa mest kæphøj ud. Hans Miner fortrak sig dog af synligt Ubehag — til Herremandens store Glæde, — da han fik Øje paa Jomfru Barbara, der var helt hvid og stiv af Skræk og af modstridende Følelser.

Op kom Synderen paa Hesten, og Klodserne blev bundet fast til hans Fødder, der hang og dinglede paa hver Side af det jernbeslaaede Træskrammel, hvis skarpe Kant var sort af gammelt størknet Blod. Jomfru Barbara stirrede med store, tomme, fortvivlede Øjne paa ham. De andre lo — selv Præsten, som var Hr. Friedrichs tro Tjener og gode Ven.

Men Hr. Ib »overgav« sig ikke. Hr. Friedrich kneb Øjnene til og vinkede; han havde en Trumf i Baghaanden, og der var jo ikke Tid til at vente i Timevis! Saa gav han de to stærkeste af sine Karle et Vink: Forbryderen skulde piskes — mens han sad paa Hesten! De to muskelsvære Knægte traadte til med Rottingerne i Næverne, og de lagde ikke Fingrene imellem. Svøbesmældene hvinede i Luften, og et Par af de tilstedeværende Naadigfrøkener fik ondt og maatte lugte til Hovedvandsæg!

Ib var en mager og slank Yngling, men stærk — og haardfør som en Satan! Han knyede ikke, men tog tavs som en Sten mod alle de 30 Slag, (30 ansaas som Maksimum). Saa blev han løst af sine Baand, trukket ned af Træhesten og ført hen til Herremanden, for, efter Skik og Brug, at kysse ham paa Haanden og takke for den naadige Tugtelse. Blødende og vaklende nærmede Ib sig Bænken, hvor Hr. Friedrich og hans unge Frue, født Høegh, præsidere.

Og saa skete det forfærdelige.

3.

Lynsnart greb Ib den unge Naadigfrue om Livet, kastede hende som en Sæk over Skulderen og var i tre-fire Spring henne ved Vindeltrappen i Taarnet. Han forsvandt med sit Bytte bag Taarndøren, som han smækkede i og slog Slaa for, just som Hr. Friedrich havde faaet trukket sin Pistol frem og skulde til at tage Sigte paa den Formastelige, den mer end gudsforvorpne.

— — —

Og inden Selskabet var kommet sig af Forbløffelsen, stod Ib oppe paa Taarntinden, bag Murkronens vældige Klodser og løftede den spinkle Kvindeskikkelse som en Fjer over sit Hoved.

Alle skreg af Rædsel — ogsaa Barbara. Om et Øjeblik vilde Hr. Friedrichs skønne Gemalinde jo ligge knust paa Stenbroen!

»Holdt, for Guds Skyld!« raabte Herremanden, »jeg pardonerer dig, Ib — kom frit ned — jeg fylder din Hat med Dalere — jeg giver dig alt, hvad du vil — blot du skaaner hendes Liv!«

»Saa giv mig din Søster,« raabte den desperate Ib deroppe fra, mens han stadig holdt Naadigfruen svævende i Luften, »Slotskapellanen er jo tilstede, han kan fremsige Vielsesformularen med det samme.«

Herremanden fraadede af Raseri.

»Betænker du dig tre Sekunder,» vedblev Ib, »saa sender jeg din Gemalinde ned til dig pr. Englepost!«

»Nej, nej,« raabte Hr. Friedrich.

Og han maatte selv som Forlover og Brudefører underskrive den hellige Handling, som i Huj og Hast blev forrettet, mens Ib pustede ud og hvilede sig deroppe, men stadig med et fast Greb om Borgfruens Skikkelse.

»Og saa lader du tusind Rigsdaler tælle op paa Bordet foran dig,« raabte Ib; »for jeg tænker, det er det bedste for alle Parter, at din Søster og jeg flytter udenfor Herredskellet — indtil videre. Tusind Daler, — og Slejpner, din hurtigste Hest.«

»Ja, for Helvede,« knurrede Herremanden, »skynd jeg at trække Slejpner af Stald, saa vi kan faa Ende paa det.«

Saa er der kun en Ting til,« raabte Ib, »og det er, at I selv, naadige Herre, lader Jer binde paa Træhesten og piske, — i alles Paasyn, ligesom I lod m i g piske. Og det er bedst, I lader Jer kneble forsvarlig, — det lyder saa stygt, naar en tapper Mand udstøder alt for vilde Jammerskrig.«

»Er du fra Forstanden, Slyngel?« brølede Herremanden.

»Ti Sekunders Betænkningstid,« brølede Ib og begyndte straks at tælle til ti, mens han samtidig igen løftede sit ædelige — og nu af Skræk besvimede — Bytte over sit Hovede.

Hr. Reedtz blev blaa i Ansigtet af Raseri. Men der var intet at gøre — han maatte selv give sine Folk Befaling til at binde, kneble og piske ham — mens han sad paa Træhesten og, for første Gang i sit Liv, led de Helvedes Kvaler, han saa ofte havde nydt hos sine Undergivne.

»Læg ikke Fingrene imellem,« advarede Ib fra sit uangribelige Stade.

— — Saadan gik det til, summarisk fortalt, at Herremanden til Thygestrup kom paa Træhesten og fik Pisk i alle sine fornemme Gæsters Paasyn. Hans velnærede Ryg blødte som om han var et Slagtesvin, og hans Smertensskrig kvaltes af Kneblen. Da de 30 Slag var uddelt, hang han, stønnede og gispende, som livløs over Træhesten, mens Taarerne strømmede ned over hans fortrukne Ansigtsmuskler.

Saa forsvandt Ib — og kom lidt efter til Syne i Taarndøren, stadig med Naadigfruen i sine Arme. Han satte hende lempelig ned; han vekslede et stumt Blik med sin nybagte Svoger, Hr. Friedrich, — — saa snappede han Barbara og satte hende op paa Slejpners Ryg, greb Pengeposen fra Bordet og svang sig selv op bagved sin Elskede og lod staa til, ud af Borggaarden!

Ib Syvendskov forsvandt og begav sig efter sigende udenfor Landets Grænser til et Sted, hvor han med sin efter Datidens Pengeforhold ret pæne Driftskapital kunde opbygge sig en god Livsstilling.

Og Barbara fortrød aldrig det, der var sket hin skæbnesvangre, og af Thygestrup-Aarbøgerne fuldstændige forglemte Morgen, da Herremanden kom paa Træhesten!

Glædelig Jul.

Julen ringes ind! Overalt er man nu færdig til at paabegynde Aarets største Højtid.

Desværre har man i altfor mange smaa Hjem uhyre let ved at blive færdig til Julen, fordi der intet er, at holde Jul med.

Ganske vist har Velgørenhedens Raslebøsser været ude. »Milde Gaver« er uddelt for at lindre den værste Nød paa selve Juleaften, og maaske de første Højtidsdage, men derudover faar det gaa med de fattige som det bedst kan, for naar Julen er overstaaet, saa er Julesindet borte.

Julen er bleven en Almissefest, og ikke den Fredens og Glædens Fest, som den burde være.

Det er jo meget godt, at der op imod Jul gøres et stort Arbejde og udvises stor Offervilje for at lindre den værste Nød, og det er meget godt, at selv de, der den øvrige Tid af Aaret holder Tanken om andres Nød og Salv saa langt borte som muligt, beder og skriver om at give en Skærv til Julen. Skade kun, at Julen varer saa kort.

»Glade Jul, dejlige Jul!« Hvor er det herligt at være Menneske.

Det er dejligt, siges der i Juletiden, at kunne se Livets Herlighed, Livets Glæde og Livets Fred.

Ja, saamænd. Selv om det ikke er helt galt for nogen paa selve Juleaften, saa er det i hvert Fald forbi altsammen, naar de første Højtidsdage er gaaet. Saa er Afhjælpning af Nød og Savn noget, som man for Tiden gennem Lovgivningen, og til alle Tider, ad privat Vej, med ganske faa Undtagelser, holder sig saa langt paa Afstand

(Fortsættes Side 16.)

HAABLØSE • ORD -

Af Carl Winther Sørensen.

Nej— ikke i Dag.

Albert Madsen sænkede Blikket, det var ikke første Gang, han havde faaet det Svar. I Maanedsvis havde Samfundet talt saaledes til ham, hver Gang han søgte Fabrikens Porte.

Ordene lød døde for ham, han modtog dem med et sløvt Smil, hvor kunde han ogsaa være saa naiv. Saa slentrede han hen over den store Plads, ubevidst naaede han Gaden udenfor.

Albert Madsen var en Arbejder, der forstod sit Fag. Trods den lange Lediggang havde han endnu Kræfterne i Behold. Men ingen havde Brug for dem. — ikke i Dag, — — og i Morgen, — — ja i Morgen, havde man saa? Hans Liv var som Tusinders Liv. Haabet og et Par tomme Næver var alt, hvad han ejede, alt hvad han havde Lov at benævne som sit.

Det andet, — Jorden og Maskinerne, tilhørte andre. At leve uden at have Retten til de Ting, er et Liv i Trældom. Men blive nægtet at passe dem, af de, der ifølge Lovene kaldes Ejermændene, er at leve i dyb Elendighed.

Nu stod han altsaa her igen, — her hvor han saa ofte havde staaet. Den store Port lukkede sig bag ham, han havde atter en lang, endeløs, graa, graa Dag foran sig.

Sammen med Kammeraterne vandrede han op ad Gaden. Ja Kammeraterne ... Han saa dem først nu, — de havde været mange derinde i Dag, forstod han. Ingen af dem sagde meget. Tavse, med bøjede Rygge og tunge Trin fortsatte de op mod Byen.

Store og kraftige, med Viljen til at arbejde, stængede Samfundet dem ude. Der var Ungdom mellem dem, sprudlende Ungdom med røde Kinder og lyse Øjne, hvori Drømmene endnu slumrende. Der var Mænd med faste Viljer, klar til at værne Hjemmet, Hustruen og de glade Smaabørn. Der var gamle Mænd med graa Haar, med fine Rynker i Øjenkrogene, Mænd, der selv havde unge Sønner og Døtre ude i Livet.

En sørgelig Klynge Mennesker at se paa. De fortalte bedre end Ord, hvad for vanvittige Systemer denne Verden lever paa. — — —

Albert Madsen naaede sit Hjem. Han traadte tavs ind i Stuen, hvor hans Kone ventede ham. Hun kunde læse Lidelsen i hans Ansigt, derfor tav ogsaa hun stille.

Nej — ikke i Dag. — Ikke i Dag. Uafbrudt lød disse Ord for hans Indre, det var til at blive syg i Sindet af. Men i Morgen? I Morgen maaske? Han løftede Hovedet, endnu levede Haabet i ham.

— Hvordan har du det, Marie, spurgte han kærligt.

— Bedre, meget bedre, men Smerterne er ikke helt borte endnu. Hendes Stemme lød tynd og hæs, hærget af megen Sygdom.

I syv Aar havde hun været Invalid af en Sygdom i Skjoldbruskkirtlen, Hjemmet havde haft hende til Byrde, baade sjæleligt og økonomisk, det meste af hendes Arbejdskraft var hende jo

berøvet. Særlig galt havde det været i den sidste Tid, og forrige Nat var Lægen bleven hentet.

— Tror du ikke hellere du maa gaa i Seng igen, der er jo ingenting at være oppe for. Albert Madsen strøg hende blødt over Haaret.

— Nej, nej, — der er noget af Børnenes Tøj, der skal lappes, de kan ikke længere blive ved at gaa saadan.

Der var ialt fem Børn, hvoraf den ældste var tretten Aar og den yngste otte. Et Barn om Aaret, saaledes havde det været indtil Skæbnen sagde Stop, og gjorde Marie Invalid. I Dag var de gaaet i Skole uden at faa saa meget som en Bid Mad. De mindste havde grædt, de forstod ikke Spisekammeret kunde være tomt.

— Vi bliver nødt til at gaa paa Kontoret i Dag, sagde Albert stille. Han mente dermed Kontoret for offentlig Hjælp — Fattighjælp.

Hans Kone saa alvorsfuldt paa ham.

— Jeg kan ikke lide vi kommer der, Albert. Hun rystede fortvivlet paa Hovedet. Men for Børnenes Skyld, — for Børnenes Skyld maa vi vel.

Og saa gik han igen den tunge Vej til Kontoret. Sommetider var han blevet staaende nølende udenfor og kunde godt vende tilbage uden at have været inde. Han forbandede det Kontor, men Samfundets Herskere mente jo det var nødvendigt. Fattigmandsstempet skulde jo paasættes de Mennesker, der søgte slige Steder, ellers kunde de let demoraliseres. Hvilken Taabelighed, — hvilke Daarer, der kunde lave en saadan Lov.

Og naar han saa endelig gik ind, var Resultatet højest forskelligt. Ofte kom han tomhændet hjem. — —

Imedens gik Dagene. Haabløse var Ordene, naar han søgte Arbejde, kun Graahed omkring sig til alle Sider. Og midt iblandt det hele fem smaa Barnemunde, der bad om Mad.

— — —

Vinteren var begyndt. Frosten havde allerede taget fat, og i det lille Hjem blev Nøden for hver Dag større. Man frygtede Tiden, man gik i Møde.

Men en Dag kom Solen pludselig frem, en enkelt, lille, fin Straale tittede smilende ind gennem de frosne Vinduer.

Albert Madsen havde faaet Arbejde. Det var med Isning, ganske vist kun for en Tid, men det *var* Arbejde.

Han forstod det knapt selv, det var som en skøn Drøm det hele.

Arbejde — Arbejde. — Hvilket forunderligt Ord.

Nu skulde alle de kære Ting hjem fra Laanekontoret. — Ja, det skulde de. Og Marie skulde faa det saa godt, saa godt, og snart blive rask. Børnene skulde have nyt Tøj og aldrig mere forgæves bede om Mad. Aah jo, nu skulde det blive godt igen alt sammen.

Glad og let i Sindet tog han om Morgenen hjemmefra. Musklerne spillede allerede ved Tanken om at tage fat. Han havde smilet til Marie og trøstet hende. Hun havde igen haft Smerter om Natten, og han havde derfor bedt Karen, den ældste af Børnene, om at blive hjemme fra Skolen, for at hjælpe hende.

Som næsten altid, naar Marie havde været syg, var hun staaet op om Morgenen. I Dag lod det til, hun ikke kunde

(Fortsættes Side 13).

RENLIGHED I GAMLE DAGE

AF *SIGURD THOMSEN*

— Renlighed er en god Ting, sagde Kællingen. Hun vendte sin Særk Nytaarsaften.

Dette muntre gamle Ordsprog minder os om, at det kan have været smaat nok med den personlige Renlighed i ældre Tid efter vore Begreber, og en nærmere Undersøgelse viser, at de Tilstande, der herskede paa mangfoldige Omraader for blot et halvt eller et helt Aarhundrede siden, var saadan, at de fleste Mennesker nu til Dags vilde betegne dem rent ud sagt som noget fælt Svineri.

Netop derfor maa vi ikke glemme, at et Begreb som Renlighed er i høj Grad relativt d. v. s. afhængigt af de Øjne, hvormed Forholdene ses, og af de Tilstande, hvormed de sammenlignes, og der er ikke nogen Tvivl om, at vore Efterkommere vil høre om mange af vore Vaner med samme Undren som den, hvormed vi faar at vide, at det for 100 Aar siden var almindeligt, at Husmoderen lavede Æggekagedejg ved at piske Æggene med sine sjældent vaskede Fingre i en Flig af det praktisk talt aldrig rengjorte Læderskørt, som hun bar under alt sit daglige Arbejde, og dette var ingenlunde renligt.

Folkemindesamleren *Ewald Tang Kristensen* fortæller i sit Værk om jydsk Almueliv om denne Skik, der langtfra var noget enestaaende, men tværtimod faldt godt i Traad med de beskedne Fordringer, man de fleste Steder paa Landet stillede til Renlighed i Madlavning og Husførelse for slet ikke at tale om den mere personlige Renholdelse.

Det lyder unægtelig som et Eventyr, hvad *Chr. Lind* i Herning har fortalt Konservator *H. P. Hansen,* Herning, at der for 100 Aar siden i Feldborg boede syv Mænd, der tilsammen kun havde en Skjorte. Naar en af Mændene skulde i By, fik han Skjorten paa, og saa snart han kom hjem, blev den hængt op i et Træ, for at Kragerne kunde pille Lusene af den. Saa var Skjorten ren, naar en af de andre Mænd fik Brug for den.

H. P. Hansen gengiver denne Historie i sin nylig udkomne Bog »Om Renlighed i gamle Dage«, og selvom hverken han eller nogen anden nulevende tør tage Ansvaret for, at den er sand, saa er der efter de Forhold, der kan konstateres med Sikkerhed, i og for sig ikke noget i Vejen for, at den kan have været det.

Det var endnu i Midten af forrige Aarhundrede ganske almindeligt, at Folk paa jævne Bøndergaarde hver kun havde en Skjorte og altsaa ingen at

skifte med, og hvad Utøjet angik, da var dette — man tør vist sige for de flestes Vedkommende — ingenlunde Fantasi, men meget ubehagelig Virkelighed. I den nævnte Bog, hvorfra vi tillader os at gengive adskillige betegnende Træk, beretter H. P. Hansen, at man endnu omkring 1850 paa den velhavende Østergaard i Skibild — og utvivlsomt talrige andre Steder — havde den Skik, at blev Utøjet for slemt, saa tog man Undertøjet og lagde det ind i en varm Bageovn, naar man havde bagt. Ganske vist blev Tøjet ikke rent, hvad Snavset angaar, men Lus og Lopper blev man kvit.

Med at vaske var man uhyre forsigtig. Det sled for meget paa Tøjet. Kunde Vasken endelig ikke undgaas, foregik den ikke i Vand — man kendte hverken Sæbe eller Soda —, men i gammel, gæret Lud, der fremstilledes ved, at man hældte lidt varmt Vand i Urin. Det tog udmærket Snavset, men man maa holde med gamle *An Elmholdt,* naar hun efter at have lært mere moderne Vaskemidler at kende, erklærede om den nævnte gærede Lud, at det var »not gremme not o tu'e i«. »Tue« var det gamle vestjydske Udtryk for at vaske. An Elmholdt var født 1838, men kunde tydeligt huske den primitive Lud, skønt hun endnu var Barn ved Aarhundredets Midte.

H. P. Hansen fortæller mange Eksempler, der viser, hvor uhyre sjældent jævne Folk i Jylland i de Tider vaskede sig paa Hænder og i Ansigt, og det var sikkert ikke bedre andre Steder i Landet. Det var ganske vist ikke ualmindeligt, at Børn og unge Mennesker om Sommeren tog Bad i Stranden, hvis den fandtes i Nærheden, i Bække eller Vandhuller; men om Vinteren stiftede Huden yderst sjældent Bekendtskab med Væde udvendig.

Paa et tilsvarende Standpunkt stod Renholdelsen af Stuerne paa Bøndernes Gaarde. Gulvet var af stampet Ler, hvilket jo vanskeliggjorde rationel Rengøring, og endnu værre blev denne formentlig ved, at Loftet mange Steder var lavet af Rafter med Lyngtørv over. Sand og Jord dryssede derfor jævnligt ned i Stuen og i Køkkenet. Det samme skete iøvrigt undertiden med de vaade Varer, som Katten eller Ilderen oppe paa Loftet skilte sig af med, og som sivede igennem det løse Loftsdække.

At man havde Høns og undertiden andre Husdyr hos sig inde i Stuerne i den kolde Tid, var temmelig almindeligt, og det gjorde naturligvis ikke Renlighedsforholdene bedre, hverken hvad Luften, Bænkene, Bordene eller Sengene angik.

I de indelukkede Alkovesenge maa Luften have været stram at indaande. Der blev aldrig luftet ud, og de tunge Dyner fik Lov at beholde, hvad de indsugede af Sved og Uddunstninger. Luftfornyelse kom der ingen af. Sengen var nærmest en mægtig Kasse med en Aabning i Siden, og Aabningen dækkedes enten af et Forhæng eller tæt tillukkede Skodder.

Til Trods eller maaske netop derfor var Sengen langtfra blottet for Liv, selvom der ingen Mennesker var i den.

Vi har allerede omtalt Utøjet, der sikkert heller ikke forsmaaede Sengene. I Jylland, hvor Sengenes Underlag of-

(Fortsættes Side 13).

Julebetragtninger.

Danmarks Befolkning bereder sig til at fejre Jul. I flere Uger har Forretningerne saavel i Storstæderne som i Smaakøbstæderne og Stationsbyer baaret Vidne om, at vi stod overfor denne Aarets største Højtid. Butikkernes Vinduer har mere eller mindre været straalende Udstillinger, hvor en Overdaadighed af alle mulige Varer prangede i festlig Belysning. Der har været Travlhed i Butikkerne. Det er en bekendt Sag, at Julemaaneden for de Handlende er en af Aarets bedste.

Ogsaa Hjemmene har været præget af Juleforberedelserne med Indkøb og Tilberedelser af forskellig Art saaledes, at man kan fejre Juleaften og de følgende Dage paa behørig Maade.

Aarhundrede gamle Traditioner og Skikke har omgivet Julen med en Poesi, en egen særpræget Stemning, som, i hvert Fald i de nordiske Lande, adskiller den fra de øvrige kirkelige Højtider. Den Opfattelse, at Julen er en særlig Glædesfest, er autoriseret igennem Juleevangeliets Forkyndelse om »Fred paa Jorden og blandt Menneskene Velbehagelighed«, men den er yderligere udviklet gennem talrige gamle smukke Skikke, som staar i Forbindelse med Julen. Den officielle Opfattelse af Julen, saaledes som den for Eksempel kommer til Udtryk i de talrige Juleblade, der udkommer i disse Dage, er uadskilligt knyttet til Forestillingen om gode og glade Mennesker og lykkelige Børn, der med straalende Øjne danser om det tændte Juletræ, og henrykte betragter deres Gaver.

Hvem vilde ikke af ganske Hjerte ønske, at denne Opfattelse var rigtig? Men enhver, som kender Underklassens Forhold, ved jo kun altfor vel, at dette ikke er Tilfældet. Forholdet er jo desværre det, at der her i Landet findes tusinder af Hjem, som ingen Julefest kan fejre, Hjem for hvem de bugnende Butikker med deres overdaadige Udstillinger har været stænget, Hjem hvis Børn ikke har Lejlighed til at danse om Juletræ eller modtage Gaver, men som maa være glade til, blot de kan komme til at spise sig mætte paa selve den hellige Juleaften.

Der er i Følge de sidste Opgørelser ca. 60,000 Arbejdsløse her i Landet, hvorledes skulde der kunne blive Julestemning i deres Hjem? Foruden dem, som er talt med i denne Opgørelse, findes der en talløs Skare, som ikke regnes med nogen Steder, før de en skønne Dag havner paa en eller anden offentlig Anstalt eller inden for et Fængsels Murer, Folk, som i bogstavelig Forstand er udenfor Nummer, som oftest kraftige Mænd, der uden selv at ville det maa forsøge at opretholde Livet som Vagabonder. Disse ulykkelige er ikke engang sikre paa at faa Tag over Hovedet Julenat, derimod er de sikre paa, at dersom de faar det, saa er de i hvert Fald snart paany henvist til at bjerge sig som de bedst kan langs Landevejen.

De Forhold hvorunder vi her i Danmark nu paany holder Julefest er stærkt præget af det kapitalistiske Samfundssystems meningsløse Uretfærdighed, den Magtstilling det giver Overklassen, som Indehaver af Produktionslivet, har denne altid misbrugt; men Misbrugene har aldrig været saa grove og skamløse som i Aarene under og efter Krigen. Uduelighed og Begærlighed er de mest fremtrædende af de Egenskaber vort Lands Overklasse har lagt for Dagen i disse Aar. Ved taabelige Dispositioner og vilde Spekulationer har den delvis lagt Erhvervslivet øde og praktisk talt pantsat Landet til udenlanske Kapitalister. Arbejdsløsheden med sin haabløse Nød er den frygtelige Følge heraf.

Arbejderklassen maa nu undgælde for, hvad Overklassen har forbrudt. Med Regeringen som allieret søger Kapitalisten og Storagrarer nu at tvinge Arbejderklassen til ved Ofre og Afsavn at slæbe nye Rigdomme sammen til sig. Arbejderklassen skal forarmes for, at Overklassen kan beriges.

Dette er Overklassens Parole, og efter den styrer Madsen-Mygdals Regering for Tiden vort Land.

Landarbejderne har faaet Regeringens arbejderfjendtlige Politik at føle, ikke blot i Form af Forringelsen af de sociale Love, men ogsaa gennem Storagrarernes Løntrykkertendenser, der bliver animeret af Regeringens Politik. Der er desværre Grund til at frygte for, at den forestaaende Jul for mange Landarbejdere vil blive mørk og trist.

Men Julen falder netop umiddelbart efter, at Aarets korteste Dag er passeret, og det atter begynder at bære frem mod længere og lysere Dage, lad os tage Varsel af dette, og give hinanden Haandslag paa, at vi gennem vort Organisationsarbejde snart skal skabe lysere Forhold for vor Klasse.

Syv Agitatorer fra Fyn.

Ligesom alle andre Steder i Landet har Odense Amt Kredsforening iscenesat en kraftig Agitation i sine 27 Afdelinger, og Resultatet har allerede begyndt at vise sig. Størst dog i dens Afdeling for Odense-Egnen. Her havde man 65 Medlemmer den 1. Maj, men i Dag 130. Det er det dobbelte paa godt et halvt Aar. Derfor skal Bestyrelsens Billede i Avisen. I Midten ser man Afdelingens Formand, Niels Sørensen, Højstrup, med Kasserer Rs. Birk paa sin ene Side og Kontrolbestyrer Hendrik Hansen paa sin anden.

Landarbejderbladets Nytaarsnummer

udkommer som sædvanligt. Afdelingsmeddelelser til dette Nummer bedes indsendt i god Tid.

Landarbejderforbundets Medlemmer bringes hermed de bedste Ønsker om en glædelig Jul og et godt Nytaar med Tak for det gamle Aar.

Landarbejderforbundets og Arbejdsløshedskassens Forretningsudvalg.

Oscar Levinsen. Sofus Westergaard.
Frederik Hansen. Carl Broløs.
Lorents Petersen. Marius Olsen.

En Jul i Nødens Tegn.

Den aarlige Klagesang med Raab om Hjælp til de Nødlidende har atter lydt gennem den borgerlige Presses Spalter — den sædvanlige Komedie med at foregøgle den brede Befolkning, at det borgerlige Samfunds Repræsentanter ofrer sig til Fordel for de nødlidende Skarer, har mere end nogen Gang tidligere udfoldet sig.

Det borgerlige Samfunds onde Samvittighed, det evigt foruroligende Moment, de sultende og frysende Tusinder, skal for en stakket Stund have fyldt deres Kakkelovne, og dersom det kunde lykkes, eventuelt ogsaa udstyres med lidt Tøj.

Vi kender Komedien altfor vel til at den længere kan gøre Indtryk paa os, og det bliver stadig vanskeligere og vanskeligere for de forskellige Indsamlinger at strække til, at opnaa blot i nogen Grad at bøde paa det kapitalistiske Samfunds Skødesynder.

Man er efterhaanden kommet til at staa overfor et bundløst Svælg, hvori Naadegaverne forsvinder som Draaber i Havet. —

Det kapitalistiske Samfunds Repræsentanter og øvrige Tilhængere kan ikke mere opnaa ved Juletid som tidligere Aaringer at købe Aflad for deres daglige Forsyndelser — dertil er de nødstedtes Antal blevet for uoverskueligt og deres Behov for stort.

Vi er naaet dertil, at hver Vinter sætter nye Rekorder i Nød og Elendighed og hver Jul bliver fattigere og uslere for de Juleløse.

Systemets haandgangne Mænd — Ministeriet Madsen-Mygdal — har gennem de sidste Par Aar systematisk arbejdet hen til, at vi skulde naa det triste Resultat, vi er naaet til —

Den evindelige Nedskæring af sociale Love er en i høj Grad medvirkende Aarsag hertil. De arbejdsløse er berøvet enhver Mulighed for at skaffe det nødtørftigste til Livets Ophold til sig og sine derigennem, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er frataget dem, at Kommunerne paa alle mulige, tænkelige Maader af Regeringen bliver hindret i at træde hjælpende til med Hjælpekassehjælp, og endelig, som Følge af, at Regeringens forfejlede eller rettere sagt Mangel paa Erhvervspolitik, har medført, at saa godt som intet offentligt Arbejde, som Modvægt overfor Arbejdsløsheden, kan eller bliver sat i Gang.

De Aldersrentenydende — ogsaa de har faaet Kærligheden at føle ved Forhøjelsen af Aldersgrænsen og Nægtelsen af Brændselshjælp.

De Syge og Invaliderne har faaet deres Kors at slæbe paa — Understøttelserne er nedskaaret — Tilskudene fra Sygekasserne til Medicin og Special-Behandlinger er forringet som Følge af Statstilskudenes Indskrænkning, og Følgen er atter heraf blevet, at Kravene til de ramte Familiers personlige Ofre er blevet skærpede.

De arbejdende Arbejdere og Middelstanden er, delvis gennem Lønreduktioner, forhøjede Afgifter og forringet Omsætning, hvilket er et Udslag af den dalende Købeevne, blevet spændt stadig haardere og haardere for, deres økonomiske Forhold er blevet uendelig vanskeligere og selv for store Dele af disse Befolkningslag gælder det, at de ikke blot har uhyre Vanskeligheder med at holde Nøden fra Dørene, men at de simpelt hen slet ikke magter Opgaven.

Alle disse Kendsgerninger, der melder sig med deres ubønhørlige Haardhed, tegner et ikke altfor lyst Billede af Julen som den former sig i Smaakaarsfolks Hjem.

Julen staar i Nødens Tegn. Ingen Magt i Verden formaar at hindre dette eller blot i nogen Maade at bøde herpaa — et sygt Samfunds syge Ledelser har ført os mod Afgrunden.

Tungt er det Ansvar, der hviler paa dette Samfunds uduelige Ledelser, et nødstedt Folk er blev tResultatet af dens uduelige og umulige Regereri —.

Ophøjet sidder denne Ledelse ved Samfundets øverste Ende, hvor der er rigeligt af alt; de fylder deres egne Fade, rovgridske og umættelige som de er, brydende sig Pokker om dem, der har faaet Plads ved Bordets nederste Ende, hvor alt er Tomhed. Der hersker ingen Juleglæde ved denne Ende af Bordet — her er Julen bleven som den triste, graa Hverdag — det er ikke længere de 364 Dage, der sultes her, nu er det alle Aarets 365 Dage.

En Jul i Nødens Tegn, en Jul, hvor Dagene for smaa, forsultne og forfrosne Børn, med gustne Ansigter og matte Øjne er lige saa glædeløse og haabløse som Aarets øvrige Dage, hvor Forskellen mellem Fattige og Rige tegner sig grellere end nogensinde tidligere, det er den Jul, vi oplever.

Oliver Twist.

JULETRÆET

Det grønne Træ, den grønne Gran
med Julens Stjerne paa,
det er jo Højtidsfryd og Fest,
der gennem Stuen gaa.

Det er som Loftet løfter sig
og Vægge vides ud,
naar Hjemmet straaler underfuldt
i Julens skønne Skrud.

Da lyser Smil om Barnemund
og bleget Kind blir rød,
og Øjne, der var hverdagsgraa
faar gylden Glans og Glød.

Og Mænd, der syntes Liv er Kamp
med ringe Løn for Flid,
og Kvinder, der blev bøjede
af evigt Stræb og Strid.

De tager Børnene ved Haand
og glemmer Tanker graa,
imedens de den gamle Gang
om Juletræet gaa.

De gamle Sange toner da
med Glæde til hvert Sind
— se Hjem ved Hjem i Højtidsskrud,
naar Julen ringes ind.

O. H.

MODEN

AF

P. KRISTENSEN

I et gammelt Hus, lige op til Sognefoged Mads Madsens Gaard, boede gamle Morten Larsen.

Huset var gammelt, og Morten var gammel, og Huset havde i sin første Tid tjent som Bageri for Sognefogedens Fader, i hin Tid, da Bønderne selv bagte deres Brød. Saa blev Bagerovnen revet ned, Lejligheden monteret med nogle gamle Møbler, som Morten fik tilkøbt sig af Sogneraadet. Det var Ting, som havde tilhørt afdøde Fattiglemmer og som ikke havde megen Værdi. Morten fik den hele Herlighed for et Beløb af 10 Kr. Ved Hjælp af nogen Maling fremviste det hele Bohave sig nu, i Mortens Øjne, som et ganske respektabelt Møblement.

Glimrede gamle Morten saaledes ikke ved Rigdommens Luksus og Komfortabilitet, saa havde Morten andre Egenskaber, der satte ham i en Art Agtelse overfor de velhavende Bønder i Krusby. Morten var nemlig — Sognefogeden udtalte — en skrap Politiker; men dette maa ingenlunde forstaas som »Partipolitiker«. Morten havde nemlig Vanskelighed ved at læse en Avis. Skrivekunsten var ham endnu mere vanskelig at udøve, og et Par Gange han skulde underskrive paa et eller andet Papir, skrev han »Moden« i Stedet for Morten, og dette morede de Krusby Bønder meget, hvorfor man ofte benævnede ham med Moden i Stedet for Morten, og siden den Tid var han ikke at formaa til at underskrive noget med sit Navn.

Der var dannet en Fagforening i Haraldsø og Formanden, Lars Hansen, var en af Mortens gode Venner. Skulde Morten udfærdige et eller andet skriftligt Aktstykke, som f. Eks. Skemaet til sin Aldersrentebegæring, ordnedes dette af Lars Hansen, og Underskriften blev meget højtideligt underskrevet med Navnet Morten Larsen, medens Morten holdt i den øverste Ende af Penneholderen. Men en glimrende Hukommelse og til Tider en skarp Tunge ejede Morten, trods sine Mangler i anden Retning. Han havde nemlig kun haft et Par Skoledage i hele sin Barndom.

Det var en smuk Sommerdag. Sognefogedens Kvæg stod og døsede i Græs til Knæene og gad knapt nok æde den saftige Kløver. Morten sad uden for sin Dør, og blinkede med sine gamle Øjne mod Solen. Sognefogeden kom i afmaalte Skridt paa Vej hen mod Køerne og fik, idet han passerede sin Urtehave, Øje paa, at Mortens toppede Høne flygtede fra Haven og ind til Mortens Hus. Morten havde desværre ingen Have, og af det lille Indelukke, Morten havde opstillet paa sit Fortov til sine Høns, var den toppede Høne brudt ud. Sognefogeden var lidt ærgerlig i Dag. Socialisterne i Haraldsø havde begyndt at ærgre ham og Morten var selvfølgelig Socialist. Sognefogeden tilkastede Morten et hvast Blik, standsede sin Gang og sagde i et bittert Tonefald:

»Naa, er det nu blevet Mode at du vogter dine Høns i min Have?«

»Næh, Vorherre bevare mig for at gaa Øvrigheden for nær — den bærer jo aldrig Sværdet forgæves — staar der jo skrevet.«

»Hvor F..... ved du det fra, du kan jo hverken læse eller skrive?«

»Ja, se det, at jeg hverken kan læse eller skrive, kommer jo da ikke dig ved; men jeg skal ellers gøre dig opmærksom paa, at da du var en lille Patteunge, satte jeg min Skoleundervisning overstyr ved at vogte din Faders Køer, saa du er den sidste, der kan stikke mig denne Ufuldkommenhed i Næsen, og for Resten er dette værst for mig selv, din Fader gav mig kun Mælkegrød 21 Gange om Ugen og et Stykke Ost til tørt Rugbrød til de øvrige Maaltider, et Par Træsko og en Dragt Vadmelsklæder var al min Løn, og du fik hele Gaarden, fordi du intet bestilte, og dine Skolekundskaber er saamænd tarvelige nok endda.«

»Jeg vil Faneme ikke se dine Høns i min Have; nu ved du det!«

»Død og Pine! Sikken Ulykke jeg fattige Mand er kommen til hos Byens eneste Øvrighedsperson. Nu stævner du vel den

toppede Høne til Straf og Dom; en saadan Jurist, som du er, bliver en farlig Herre, o Gui min stakkels toppede Høne!«

»Hold Kæft! Din gamle Modejournal. Kommer dine Høns oftere i min Have, skyder jeg hver eneste en,« tordnede den vrede Sognefoged.

»Hille Død og kritte! Men tror du nu ogsaa, du kan se lige ud af Bøsseløbet, medens hun (Bøssen) braller af, du skeler jo lidt med det ene Øje, saa der kan blive Fare for, at naar du sigter mod Øst, rammer du i Vest! Saadanne skeløjede Folk bør aldrig betros en Bøsse.«

»Hvad? Gør din Pjalt Nar?«

»Næh, he he he! Jeg vil sende en Bøn til Guderne, f. Eks. til Thor, at han maa komme med sin Hammer og straffe Hønsene, for han skeler ikke«.

»Nu er det nok!«

»Næh ikke endnu høistærede Hr. Sognefoged, vent et lille Øjeblik, blot et Par Sekunder«, med disse Ord forsvandt Morten, men kom i næste Øjeblik tilbage med en død Kat i Haanden.

»Hvad F..... skal den?« buldrede Sognefogeden.

»Den skal Faneme med i Rettergangen! Ser du, i Morges var din Bindehund sluppet løs og foer til og bed Pems her inde paa mit Fortov. Det arme Dyr søgte min Gangdør, og dér kom din forbandede Køter og knækkede Ryggen paa den stakkels Kat. Ser du nu, Sognefoged, er Haven din er Fortovet Faneme mit, og dér var det, at Hunden bed Katten.«

»Ja, det kan vi saa tale om for Retten,« afbrød Sognefogeden og gik i hastige Skridt ned mod sit overfedede Kvæg, hvis Haler af og til klaskede dovent hen over Bugen paa Køerne, for at skræmme Fluer og Bremse bort.

Fra den modsatte Side kom Slagtermester Nathansen, en høj og svær Mand med dirrende Hængekinder og et Korpus, der ikke gav Sognefogedens Køer noget efter i Foderstand. Nathansen svedte stærkt under den bredskyggede Straahat. Han løftede Hatten af sit Hovede, drog Aande dybt et Par Gange før han rakte Sognefogeden sin Haand til Hilsen. Nathansen indledede Samtalen:

»Naa jeg var s'gu paa Vej op til dig, Sognefoged, for at betale dig de 190 Kroner for den Kvie, jeg modtog i Gaar.«

»Aa Tak! Penge kan man jo altid bruge«, genmælede Sognefogeden med et forbindtlig Smil.

De to Mænd vendte om, men gik ikke mere end nogle faa Skridt, da Sognefogeden standsede og udbrød:

»Gaa du kun hjem til vor Mo'r, Nathansen, jeg kommer lige straks tilbage, jeg skal blot flytte Kvæget, det varer ikke længere end fem Minutter.«

Nathansen undskyldte, han havde travlt, og foreslog at afgøre Mellemværendet der paa Pladsen. Nu stod de to Mænd i umiddelbar Nærhed af Morten. Denne sad nemlig og gumlede paa sin sidste Skraa i dyb Eftertanke, om han skulde købe en Rulle Skipperskraa til 50 Øre eller en Rulle til 1 Krone. I dette Øjeblik fik Nathansen Øje paa Morten, og hans tykke Læber bredte sig til et bredt Grin og han sagde med en drøj Ed:

»Der har vi F..... Moden for i Sommer! Den er jo helt nydelig; en stor bred trekantet Lap over venstre Knæ og en firkantet Klud paa højre Albue, det ser F..... nydeligt ud.«

»Ja, og saa mangler der en toppet Høne paa den blakkede Hue,« grinede Sognefogeden ondskabsfuldt hen til Morten.

For første Gang i lange Tider følte Morten sig duperet, men genvandt hurtigt sin Fatning. Dog spyttede han, i sin Overraskelse, den værdifulde Skraa ud af Munden, han før sad og gumlede paa. Han rømmede sig et Par Gange, og saa kom det skærende skarpt:

»Ja, men du maa ikke glemme, Mads Madsen, at enhver Sognefoged skal — efter den

nye Mode — have en død Kat hængende i Bagdelen! (Morten brugte her et andet Ord), som Tegn paa sin Værdighed som Øvrighedsperson.«

Sognefogeden overhørte Mortens Bemærkning. Da Nathansen allerede faaet Tegnebogen frem og begyndte at blade i den, vendte Sognefogeden, meget interesseret i denne Udbetaling, Ryggen til Morten. Men pludselig skete noget uberegnet. Bedst som Nathansen stod og bladede i sin Tegnebog, kom pludselig et Vindstød, og nogle af Pengesedlerne flagrede lystigt om de to Mænd, hvoriblandt en blaa Seddel lydende paa 50 Kroner. Denne Seddel fulgte begge Mænd med febrilsk Opmærksomhed, og den havnede, sammen med tre Tikronesedler, ved Mortens Hegnstraad om hans Hønsegaard. Her blev Sedlerne hurtigt bjergede og Morten udbrød:

»Det var et evigt Held, at den toppede Høne var brudt ud af sit Fængsel, hun havde, saa sandt jeg sidder her, stukket Hovedet ud gennem Maskerne paa Hønsenettet og ædt hende (Sedlen) med Hud og Haar, hi hi hi!«

De to Mænd var alt for alvorligt stemte af dette kritiske Øjeblik til at bemærke Mortens Ord. Men trods den yderste Opmærksomhed, fra de to Mænds Side, havde ingen af dem bemærket, at en Tikronesedel havde taget Flugten i lige Linie hen til Morten, der blot rakte en Haand ud og greb den i Flugten, og i næste Nu laa den sammenkrympet i Mortens Haand. »Det er jo ligefrem en Himlens Gave!« tænkte Morten og brast i Latter. De to Mænd saa arrigt hen til ham, og Nathansen snærrede:

»Et saadant Held kan enhver Gadedreng grine af.«

»Ja, gu' kan enhver Gadedreng grine af et Held, men husk, Nathansen, at du er nærmere Drengealderen end jeg.« Nathansen og Sognefogeden rakte hinanden Haanden til Farvel, og Morten sad ene tilbage og tænkte over det mærkelige, at Nathansen havde haanet ham saa meget i Dag, uagtet Morten ofte hjalp ham med at trække Kvæg til Slagteboden og lignende. Og Nathansen havde altid betalt ham godt og været flink og venlig mod ham. Nej, de ti Kroner skulde Nathansen have igen, og Morten rejste sig energisk fra sit Sæde og ilede efter ham. Nathansen stod i Samtale med en Mand noget henne paa Vejen. Nu skiltes de. Mortensen kaldte: »Hallo, Nathansen!«

Denne vendte sig mod Morten og grinede: »Naa er det galt med Modejournalen?«

»Næh, det kan jeg ikke sige, men din nye »Mode« at sende Pengesedler rundt i Verden med Vindposten frygter jeg er sket uden din Villie. Her er ti Kroner, der røg fra dig nede ved mit Hus.«

»Hvad siger du? Har du fundet ti Kroner der nede?«

»Ja, som du ser,« og Morten rakte Sedlen hen mod Slagteren.

»Hør Morten! Du fortjener Fanneme en ordentlig Findeløn! — Behold hele Sedlen!«

»Det er for meget, Nathansen!«

»Vist ikke! Det er første Gang i mit Liv, at jeg ser en virkelig kristelig Handling, hvor man lønner ondt med godt! Jeg gjorde jo aabenbart Nar af dig før, og her kommer du bag efter mig med mine tabte Penge. Ærligt talt Morten, jeg har saa smaat ærgret mig, naar du forsvarede det, man kalder Kristendom. Nu ser jeg, du har Ret til det; thi den for mig ubetydeligePengesum ved jeg er meget for dig, og nu skal jeg sige dig en Ting: Har du Lyst til det, kan du faa et lille Arbejde hos mig, nemlig at gøre rent i mit Slagtehus og faa din Middagsmad hos mig. Daglønnen plejer vi jo at komme godt ud af med hinanden.«

Dybt rørt takkede Morten for det for ham gode Tilbud. — —

Morten sad udenfor sin Dør og nød Sommerglæden. Et Blomsterbed i Sognefogedens Have stod i fuldt Flor og mangeartet Farvepragt. Det var en gratis Nydelse disse skønne Blomster og deres krydrede Duft til en god Skipperskraa. I dette Øjeblik kom Hans Fransen ved Gadekæret. Da han kom hen til Morten, følte han Kaldet til at vidne et Par kristelige Ord for Morten:

»Du skulde se ned til os i Missionshuset en Aften, naar vi holder Møde.«

»Ja, kan man lære noget hos Jer udover hvad man her lært i de mange Aar, man har levet?« spurgte Morten i en spottende Tone.

»Ja, du kan lære, at du er en stor Synder, ligesom alle os andre,« genmælede Hans Fransen i indtrængende Tone.

»Ja, saa klog er jeg allerede nu. Jeg har jo ikke hørt paa andet, naar jeg gik til Kirke i alle de Aar, jeg har levet.«

»Ja, klog, siger du! Jeg frygter for, at du er alt for klog til at forstaa Rækkevidden af hele din Syndeskyld.« Morten svarede muntert:

»Nuvel! Jeg skal nok komme og studere Synd inden alt for lang Tid, men dog synes jeg, at Socialisterne — i Forstaaelse af et kristeligt Samfundsliv — er Jer langt overlegne.«

»Nej, nu taler du i Gaader,« erklærede Hans Fransen overrasket.

»Ja muligt for dit Øre, men nu har Kristendommen været forkyndt her paa Jorden i snart to Tusinde Aar, og endnu raser Krigene over Verden mere frygteligt end i den gamle Hedenold. Socialisterne har kun arbejdet for deres Samfundsorden i en meget kort Aarrække, og dog har det Tusinder af Mænd Verden over, der protesterer mod Krigens djævelske Ondskab. Kan I, der kalder Jer for Kristne, være dette bekendt? Det er Jert Samfund, der under Kristendommens Maske tolererer dette Helvede paa Jorden og kæmper for dette Hedenskab.«

En Aften i Oktober Maaned, paa den Tid, Lysene tændes i Efteraarets Mørke, havde Morten valgt til at mødes med Missionsfolkene. Straks han traadte ind i Salen, hørte han en højlydt Fnisen, og Ordene: »Der har vi Moden for i Aften.« Det var et Par unge Knøse, der underholdt sig med hinanden.

Det var et »Samtalemøde«, der afholdtes, og Mødet begyndte med Salmesang.

Saa oplæstes et Skriftsted af Bibelen, hvori Ordene fremkom: »Ikke enhver, der siger Herre, Herre, skal indgaa i Guds Rige«, og Forhandlingerne begyndte om Forstaaelsen af disse Ord. Morten lyttede efter de forskellige Udtalelser en rum Tid, før han tog Ordet. Jeg skal referere hans Tale meget kortfattet. Morten udtalte: »Vi maa huske, at Kristendommen skal begynde med Jorden og ikke med Himlen. Naar en Mand nedlægger en Tøre i Kirkebøssen til de fattige og haaber derved at handle sig et Paradis til, er han paa Vildspor, skønt han tænker »Herre, Herre, se hvad jeg gør«. Men naar en Socialdemokrat betaler sit Kontingent til Arbejdsløshedskassen i Fællesskab med Tusinder andre, mener han ikke dermed at have fortjent et Paradis og behøver ikke at sige: »Herre, Herre, se hvad jeg gør«. Det første Offer er bragt som en Handel, det sidste som en Hjælp til sine nødlidende Kammerater. men en Handel er ingen Kærlighedsgerning.

Jeg forstaar saare godt, at ægte Kristendom er en haard Kost for Kapitalisterne og deres Lejesvende, naar Kærlighedsbegrebet skal overholdes. Saa er det derimod ulige behageligere at sige eller tænke: Herre, Herre« og pynte sig i Silke og Fløjl og lade sig hilse paa Torve og Stræder som Farisæerne paa Kristi Tid. Den gamle Pagts Farisæere førte Mesteren for Retten og krævede hans Liv. Den nye Pagts Farisæere kræver Aanden (Næstekærligheden) dræbt i et Kaos af Dogmer. Den eneste Samaritan, vi nu har, er Social-Demokratiet og dets Samfundslære. Principperne: Frihed, Lighed og Broderskab er en Grundlov, der straaler i ophøjet Glans over Kulturkristendommens Fata Morgana, der lover Næstekærlighed, men udøver Klassehad og Krigsrædsler. Her i dette Surrogat for Kristendom har vi Princippet »Høg over Høg«! Som Kællingen sagde, da hun piskede sin Kat. Fra Kongekronen, Ministerium, Biskop, Provst og Præst og her neden for i Folkelivet har vi en hel Masse Størrelser, Adel osv. der alle lever som Hund og Kat ved Siden af hinanden. Men ejer en Mand en god Skovvej, saa vogt Jer for at betræde denne, thi det

kan hænde, han brutalt viser Jer ud. Nu taler I saa meget om Synd, og deri har I fuldstændig Ret: at forme et Samfund, som I kalder »kristeligt« efter hedensk Tanke og Folkeliv, er sandt for Dyden Synd.

Men — som sagt — Samaritanen i det Babel, som jeg her kalder Kultur, er Social-Demokratiet, der breder sig over Verden, kæmpende for den fattiges Ret og med Krigenes grænseløse Raahed. Kulturen har snart brugt 2000 Aar, og af dette mægtige Tidsløb kun skabt et Samfund, der sender Tusinder af Mennesker ud paa Landevejene i Betlergang for at faa Brødet. Til disse Tusinder hensætter man Vinterens Kulde og haardfrosne Landeveje, men til krigsmæssig Fortsættelse ofrer man Millionbeløb, og til alle disse Mordvaaben har man den fredløse arbejdssøgende Menneskemængde at benytte.

Kan man kalde et saadant Samfund for — »kristeligt«?

Der var opstaaet et vist Røre i Forsamlingen under Mortens Tale, og en enkelt Stemme hævede sig op og oplyste: »at Krigene havde vi jo haft fra Verdens Begyndelse«. Morten vendte sig mod den talende og svarede med Smil: »Ja, netop, det er jo det, jeg siger, men maa jeg spørge: Hvor ophører saa Hedenskabet? Og dernæst: Har Kristendommen begyndt?«

Da Morten var gaaet, var alle enige om, at det var ikke Guds Aand, han talte af.

* * *

I Løbet af et Aarstid var den unge Landarbejderforening vokset frem til en fast Organisation, og nu fejredes en Julefest sammen med en Festlighed for to Aars godt Arbejde i Krisby Sogn. Forsamlingshuset var fyldt til sidste Plads af glade Arbejderfamilier, hvis Børn med rødmende Kinder og tindrende Øjne gik rundt om det straalende Juletræ. Morten bemærkedes i den Festlighed. Hans Ven, Slagter Nathansen havde givet ham en helt ny Klædning, der ikke var paa samme »Mode« som hin Dag, da Klæderne var moderniserede med paasyede Klude over alt. De smaa Piger jublede om ham og trak ham med ind i deres muntre Børnelege, og Morten trampede med. Han glemte sine 70 Aar, var den gladeste blandt de glade, svedte meget, men følte ikke meget til Træthed. Nu sang Børnene: »Min Fader han saaede, han saaede, han saaede, saa hvilte han sig i sine Arme. Han tramped' med sin Fod; han klapped' med sin Haand«. Her kunde Morten baade klappe og trampe, saa han helt overdøvede de smaa, og hele Huset jublede over al denne Klappen og Trampen.

I dette Øjeblik viste Slagtermester Nathansen sig i Døren med Ordene: »Naa, her træffer jeg min Slagtersvend! Vi har ventet paa den gamle Slubbert med Maden i lang Tid, men han kom ikke. Jeg anede nok, han havde noget ekstra for, han plejer aldrig at lade vente paa sig hverken til Arbejde eller Mad. Nu ser jeg den gamle Skælm i et bedre Selskab end jeg kan byde ham. Han er jo Ungkarl endnu og sværmer her mellem den yngste Slægt af Haraldsø's unge Piger. Nu forstaar jeg Situationen. Han glemte at sværme mellem Pigerne, da hans Tid var, nu er det for sent, hvor meget han anstrenger sig. Nu kommer du her, Morten, og pænt følger med hjem. Morten protesterede: han var i alt for godt Selskab. »Det er indrømmet«, raabte den joviale Slagter, her er Skam et noget andet Liv for en Ungersvend som dig end sidde hjemme hos mig og Mutter og se paa vore halvgamle Ansigter! Du bryder dig altsaa ikke om nogen Julegave?«

»Jeg har den jo paa,« raabte Morten med lysende Øjne og lod en Haand glide kærtegnende ned over hans nye Klæder.

»Ja, ja,« indrømmede Slagteren, »men et Par Skilling i de nye Lommer kunde vel ogsaa være godt. Nu møder du hos mig i Morgen til Frokost og en Snaps, forstaar Du, og hermed er vi færdig for i Aften, Farvel, alle sammen og glædelig Jul!«

❁

Landarbejderbladets Præmie-Rebus.

For Løsningen af ovenstaaende Præmie-Rebus, der er et aktuelt Vers paa 4 Linier, udsætter vi i Lighed med forrige Aar 5 Præmier. 1. Præmie paa 10 Kr. og 4 paa 5 Kr. Stk., som vil blive fordelt ved Lodtrækning mellem de indkomne rigtige Løsninger.

Løsningen skal være tilsendt Landarbejderbladets Kontor, Azaleavej 22, København, Valby, senest den 2. Januar 1929.

Konvolutten skal i det nederste venstre Hjørne tydeligt mærkes »Præmie-Rebus«.

til **Canada**

Alle Oplysninger om For 'dene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Linjens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8 Køb · havn K.
Agenter over hele Landet.

Haabløse Ord.

(Fortsat fra Side 6.)

taale det, for hen paa Formiddagen blev hun daarlig og maatte gaa i Seng igen. Store Sveddraaber perlede frem paa hendes Pande, mens underlige Krampetrækninger gik over hendes Ansigt.

Karen blev angst ved at se det, saadan havde hendes Mor aldrig været før.

— Skal jeg sende Bud efter Lægen, Mor, spurgte hun.

Marie stønnede i Puderne uden at svare. Da blev Karen bange og løb over til Nabokonen.

— Aah, Fru Hansen, fremstammede hun, Mor ser saa underlig ud, kom med derover. — — —

— Men lille Karen dog, udbrød Fru Hansen forskrækket, og skyndte sig efter hende.

Da de stod ved Sengen, laa Marie ganske stille. Fru Hansen bøjede sig over hende, udstødte et Gisp og vendte sig om mod Karen.

— Lille Karen, din Mor er jo død.

Da brød det sammen for Karen, hulkende kastede hun sig ind over de pjaltede Sengeklæder.

— Mor — Mor — aah lille Mor, græd hun.

Men hendes Mor svarede ikke, hun var gaaet ind i det store Ubekendte.

— Vi maa sende Bud efter din Far, sagde Fru Hansen lidt efter. Jeg vil gaa hen til Bageren og telefonere.

— — —

En Time efter sad Albert Madsen ved sin Kones Dødsleje. Han var ude af sig selv af Sorg. Urets Viser vandrede rundt. Tik—Tak, Tik—Tak. Hans Tanker kredsede vildt. Snart her, snart der, for atter at vende tilbage til Udgangspunktet. — Fattigdommen — Fattigdommen. Den alene var Skyld i Ulykken, der havde ramt hans Hjem. Lægen havde jo saa tit sagt, at hun maatte have bedre Pleje for at komme sig. Hvorfor var der saa stor Forskel paa Fattig og Rig? — Hvorfor — Hvorfor? — Og saa stod de gamle Ord for ham. — Var det noget, der ikke kunde være anderledes?

Pludselig reves han ud af det hele, Børnen kom ind.

— Mor er død.

De saa paa ham med uforstaaelige Øjne.

— Mor er død, gentog han stille, og brød saa ud i en Hulken, som et Barn.

Børnene gik hen til Sengen. Smuk og hvid laa deres Mor med stirrende Øjne. De gav sig til at græde. Hvorfor var Mor død? — Hvorfor, ja Hvorfor? Og saa tegnede det store Spørgsmaal sig ogsaa for dem, men de saa ikke Dybden.

Timerne sneglede sig hen. I det lille Hjem var der ingen der talte, Stilhedens Uhygge bredte sig i hver en Krog. Naboerne kom med Mad, men den blev staaende urørt. Saa faldt Natten paa, den lange, kære Nat, og man græd sig i Søvn. Aandedragene blev lette og sunde, rolig og befriende gled man ind i en skøn Verden.

— — —

Den Dag, Vinterens første Sne faldt, ringede Klokkerne Begravelse over Marie. Det var et smukt Tog, der fulgte hende til det sidste Hvilested. Grønne Grankviste dækkede Sneen, hvor Toget skred frem. Hendes sidste Rejse bestrøedes med Haabets Farve, den hun aldrig blev skænket i Livet.

Men i Spidsen af Toget smældede en flammerød Fane, og under den gik de gamle Mænd med de furede Ansigter, de store, brede Mænd i Manddommens bedste Alder, og den rødkindede Ungdom med det friske Syn. Marie saa det ikke, men Albert Madsen saa det, og forstod, hvad det betød.

Han vidste, det var under den Fane, et nyt og bedre Samfund skulde gro. Han vidste, at de haabløse Ord engang vilde forstumme. At det ikke mere vilde blive en Golgathavandring at leve. At Folket var ved at rejse sig, ved at vaagne. Og langt ude i Fremtiden saa han en ny Sol oprinde over en ny Dag.

Renlighed i gamle Dage.

(Fortsat fra Side 7.)

test bestod af Lyng, der var kørt hjem direkte fra Heden, hændte det ikke helt sjældent, at Snoge eller Hugorme opdagedes som »Husdyr«. Helt almindeligt var det at finde Musereder i Sengens Dyb, og det kunde ogsaa hænde, at en Ilder slog sig ned her for at drive Jagt paa Museyngelen.

I hver Seng laa i Reglen to, undertiden flere Mennesker. Fra en Gaard i Sunds fortæller H. P. Hansen, at Hønsene, der ligesom Manden, Konen og Gaardens Karl have Soveplads i Stuehuset, en Nat fik Besøg af en Ilder. Manden og Konen, der efter den Tids Skik laa splitternøgne i Sengen, sprang op, fik fat paa en Lygte og fik saa Røveren dræbt. De blev enige om, at det Stykke Arbejde var en Belønning værd, hvorfor de gik ind i Spisekammeret og tog sig en god Slurk af »æ Gromand« (Brændevinsdunken). Men Karlen, der i en af Alkovesengene i Stuen, blev vaagen ved al den Hurlumhej, og det kan nok være, at han blev noget underlig, da han saa de to nøgne Skikkelser komme igennem Stuen med en tændt Lygte. Manden bemærkede da ogsaa til Konen, at hun gerne kunde have taget en Særk over sig.

Om den Kritik, der er bleven fremsat af Karlekamrene og Sengene deri, skriver H. P. Hansen, at den saamænd var berettiget nok, men at Forholdene iøvrigt maatte betragtes ud fra de Tilstande, Gaardmændene og deres Familier selv levede under, og at saadan var gammel Skik, indtil der i Slutningen af Aarhundredet kom en hel Omvæltning i Bondens materielle og aandelige Liv. Dette kan være rigtigt, men det maa heller ikke glemmes, at længe efter at Bonden var kommen paa den grønne Gren, var de Forhold, han bød sine Folk, yderst slette, og saaledes er det desværre mange Steder den Dag i Dag. Selv fortæller H. P. Hansen følgende Erindring:

Da jeg i Halvfemserne tjente hos Jens Søe i Lillelund, havde vi et ret godt Staldkammer der; men til en Daglejer var der ikke Plads, og derfor blev der slaaet en primitiv Seng op i et Hjørne af Stalden lige bag et Par Heste, og der laa »Kresten Dawlejer«. Den Gang tænkte vi vel ikke over, hvor uhyggeligt og usundt det maatte være at ligge der. Baade Sengetøjet og Karlens Klæder var jo stadig klamme af Dampen fra Hestene.

Forfatteren erkender selv, at Husbonden laa i en Edderdunsseng i et lyst og luftigt Sovekammer, og undrer sig over, at Husbonden døde før Daglejeren. Dog har dette næppe været paa Grund af deres Fordeling af Sovepladser.

Mange Gaarde havde ingen Brønd i Nærheden, men maatte klare sig med Vandet fra et Vandhul, hvor der hverken var Til- eller Afløb. Forfatteren tilføjer stilfærdigt, at dette Vand »var naturligvis ikke altid godt«. Maden blev i Reglen lavet paa en Gang til hele Ugen. Kaal og Flæsk var Hovedretten, og Flæsket var oftest af en Beskaffenhed, som selv de nøjsomste nu vilde betakke sig for. Brødet skulde gerne kunne holde sig fra Jul til Paaske, og blev det muggent, opvarmede man det i Kakkelovnen, saa gik den værste Afsmag af det.

Af hvad Art det »Mel« var, hvoraf Brødet blev bagt, faar man et lille Begreb om ved at høre, at da Professor Olufsen i 1802 tog en Prøve af Brødrug, der skulde udføres til Norge, viste det sig, at Prøven kun indeholdt 32 Procent Rug, men derimod 38 Procent Hejre og 17½ Procent Fejeskarn og and. Resten var Ukrudtsfrø.

Hvordan det »Smør« var, der fremstilledes i Bøndergaardene inden Mejeriernes Tid, foreligger der talrige Vidnesbyrd om. Vi maa takke Vorherre for vore Dages billigste Margarine paa Maden, naar vi tænker paa det.

Men hvordan staar det nu til med Renligheden i Hjemmene i vore Dage? vil man spørge. Skal vi ikke overlade det Spørgsmaal til dem, der lever her i Landet om 50 eller 100 Aar? Sandsynligvis er det rarest at undgaa at vide, hvad man til den Tid siger og skriver om os.

BØRNENES SIDE

DEN LUKKEDE DØR

BØRNENE havde gaaet i Spænding i de sidste Par Uger. Julen var jo nær. De bestilte ikke meget andet end at tænke paa det. De skiftedes næsten til at sige til hinanden:

— Nu er det snart Jul!

Og saa talte de Dagene. Det gjorde de især hver Aften, inden de skulde i Seng.

De glædede sig saadan til Juleaften. De vidste ikke noget dejligere end at se Juletræet tændt, gaa rundt om det og synge de smukke Sange — og saa faa Gaver og Godter og Flæskesteg. De vidste godt, at Far og Mor var fattige. Men der blev altid Raad til en dejlig Juleaften.

Og saa kom da endelig Juleaften. Børnene vidste næsten ikke, hvordan de skulde faa Tiden til at gaa. De løb lidt ud at lege, de gik rundt om Mor ude i Køkkenet, de gik ind i den ene Stue — men ogsaa kun i den ene. I den anden maatte de ikke komme.

— Er det derinde, Juletræet staar? spurgte Inger sin Mor.

Denne stillede det mest bedrøvede Ansigt op.

— Juletræ? Vi skal skam ingen Juletræ have i Aar. Det har vi slet ikke Raad til.

Ingen Juletræ. Børnene spilede Øjnene op. Ingen Juletræ? Det var da rent forfærdeligt. De var lige ved at græde.

Og som de sludrede Dagen igennem om det, at der ikke havde været Raad til at købe Juletræ. Men var det nu ogsaa rigtigt. Var det ikke noget, Mor sagde, bare for at drille dem? Hvorfor maatte de da saa ikke komme ind i Dagligstuen?

Det var som en dragende Trolddom lokkede dem hen til Dagligstuedøren. Blot man turde gaa derind — eller bare linde Døren lidt.

Mor blev streng, da hun stadig saa dem i Nærheden af Dagligstuedøren.

— Hold jer borte derfra. Kigger I derind, saa faar I sletingen Julegave og ingen Godter.

Det hjalp lidt, men svært var det nu at holde sig borte fra den Dør.

Saa kom Far hjem. De fo'r ham om Halsen og trykkede sig ind til ham.

— Er det sandt, vi ingen Juletræ skal ha'? spurgte Inger.

— Ja — svarede Far gravalvorligt, det er det. Vi har sletingen Penge haft til det.

Og saa gik Timerne. Maden kom paa Bordet. Det var en dejlig Flæskesteg. Bagefter fik Børnene en Pose Godter.

Og saa gik Far og Mor ind i Dagligstuen, men sagde forinden til Børnene:

— Nu bliver I hér!

Men det var svært. Børnene stod helt henne ved Døren. De kunde ikke holde sig fra den. De forsøgte skiftevis at kigge ind ad Nøglehullet. Men Nøglen sad i.

Og saa kunde de ikke holde Spændingen tilbage. Ganske sagte, ganske sagte, aabnede de Døren, saaledes at de tilsidst kunde faa Hovedet gennem Aabningen.

Og hvad saa de ikke for at dejligt Syn. En hel Aabenbaring. Derinde i Stuen gik Far og Mor og tændte Lysene paa et stort Juletræ — større og smukkere end noget andet Juletræ, de havde set.

Og jublende stormede de ind i Stuen, hvor Far og Mor først truede ad dem, fordi de havde været ulydige, men tilsidst tilgav dem, og gik med dem rundt om Juletræet og sang alle de damle Sange.

Og tilsidst kom Gaverne frem.

Morsomme Lege i Julen.

NÆSEN I KLEMME

NAAR denne Leg prøves, vil I se, at den ikke er saa nem, som det synes.

Nogle tomme Tændstikæsker (Indmaden tages ud) stilles paa Højkant paa Gulvet, en foran hver af Deltagerne. Deltagerne knæler nu ned paa Gulvet med Hænderne paa Ryggen og bøjer sig saa fremover, til Næsen sidder godt nede i Æskehylsteret. Naar Hylsteret sidder fast, rejser man sig igen — stadig med Hænderne paa Ryggen.

TAMPEN BRÆNDER

VEL nok de fleste kender Legen: Tampen brænder. Her er den paa en ny og morsom Maade: En af Deltagerne gaar ud af Stuen, mens de andre gemmer „Tampen" (et Lommetørklæde eller lignende). Den søgende kommer da ind og skal finde Tampen ved at lytte efter Sang (eller Musik, hvis der er Klaver i Hjemmet). Naar den søgende fjerner sig fra Tampen, synges (eller spilles) der svagere, og jo nærmere han kommer Skjulestedet, jo stærkere bliver Sangen eller Musiken, indtil Tampen er fundet. Det er dog vist bedre, at I i Forvejen spørger jeres Forældre, om I maa lege den Leg, for den er jo ikke stilfærdig.

PENGENE FORDOBLES

FORTÆLLER du dine Legekammerater, at du kan forvandle en Krone til en Tokrone, saa vil de ikke tro dig. Men det kan lade sig gøre, det kan du vise dem.

Du maa have et Kronestykke, som du forsigtigt lægger ned i et Glas, halvfyldt med Vand. Læg saa en flad Tallerken ovenpaa Glasset, vend saa det hele om paa Hovedet, idet du naturligvis sørger for at holde Tallerkenen fast paa sin Plads, saa Vandet ikke løber ud. Bed saa de, der er tilstede om at se ned i Glasset — og der vil de se Kronen, svømmende paa Vandet, og længere nede paa Tallerkenen vil de se en Tokrone. Saadan ser det i hvert Fald ud. Vandet forstørrer nemlig den virkelige Mønt nede paa Bunden, saa den bliver saa stor som en Tokrone — og den svømmende Mønt er kun en Genspejling.

Vil du have en god Bog?

Løs ovenstaaende Rebus og send Løsningen ind til „Landarbejderbladet" inden 5. Januar 1929. Skriv „Børnenes Julekonkurrence" paa Brevet. Mellem de rigtige Løsninger vil der blive trukket Lod, og de fem først udtrukne rigtige Løsninger faar hver en god Bog sendende som Præmie.

-men det er Richs man bruger!

Højeste Udmærkelse
paa 10 Udstillinger.

Alle dygtige Husmødre har i snart 100 Aar, til Gavn og Glæde for hele Familien, blandet Kaffen med RICHS, og vil ogsaa vedblive dermed, fordi RICHS er den rigtige.

Fremstillingsmaaden er beskyttet ved kgl. dansk Patent og RICHS Kaffetilsætning kan alene af den Grund ikke eftergøres af andre.

Hemmeligheden ved RICHS Popularitet findes indenfor den kendte gule Pakning med det røde Felt bærende Navnet RICHS.

Richs Popularitet skyldes Richs Kvalitet.

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med **Richs**"

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 9. Januar.

S/S **„Hellig Olav"** fra København til Halifax (Canada) og New York 16. Januar.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Den danske Bondestands Sygekasse,
stiftet 1900, udbet. Sygehjælp over 3 Mill. Kr., optager Medl. **til 70 Aar uden Lægeunders.** uanset Aarsindt.
Frit Lægevalg, Medicin, Hospital, Dagpenge m. m.
Hovedkontor: Vesterbrogade 65, Kbhv. V, Telefon Eva 1149. — Forlang Prospekt.

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(130,000 Medlemmer, 1100 Mill. Kr. Forsikringssum.)
I **Bygningsafdelingen** optages: med blødt Tag alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen ved Indtegningen ikke overstiger 30,000 Kr., med blandet Tag, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med haardt Tag, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.
I **Løsøreafdelingen** optages: Løsøre saavel i Købstæder som paa Landet.
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, Kbhvn. B. Tlf. 5150.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Er De arbejdsløs?
kan De faa en god daglig Fortjeneste ved at forhandle fynske Husflidstrævarer. Skriv efter Prisliste fra **A. P. Nielsen, Jordløse St.**

Tysk og Engelsk til Selvstudium.
Lærebog med vedføjet Udtale mod Indsendelse af **Kr. 2.25** eller pr. Efterkrav. **Selskabstaleren** med 180 forskellige Taler, **1,75** eller pr. Efterkrav.
Merkurforlaget, Kbhvn. Valby.

Glædelig Jul.

(Fortsat fra Side 5.)

som muligt. Saa begynder Diskussionen igen, om Samfundet kan bære, at de gamle faar saa meget, de fattige og de arbejdsløse saa meget. Saa er det forbi med baade Freden og Glæden, saa pustes der igen Liv i »Hadets den ulmende Glød«.

Men trods alt, saa er Julen jo evig smuk, og maatte vi naa dertil, at alle, som lever, maa faa gode Kaar, virkelige Menneskekaar, at leve under, saa har Julens Budskab ikke lydt forgæves.

Men for at naa dertil, skal vi allesammen hjælpes ad, saa at vi ikke blot i Julen, men under hele vor Tilværelse kan blive glade og tilfredse, ikke i Kraft af Offervilje, men i Kraft af Ret og Retfærdighed.

Julen, Glædens Fest, staar jo nu for Døren, og vi ved at i mange smaa Hjem vil det blive smaat med baade Glæden og Festen, men vi haaber, at der snart vil oprinde en lysere og bedre Tid for alle dem, der lever paa Livets Skyggeside.

Lad os saa i dette Haab være Traditionen tro og ønske hverandre: En glædelig Jul! **Henrik Mikkelsen.**

Bestil derfor nu
Ugens Nyheder
— Danmarks bedste og billigste Ugeblad. —
Koster kun 1 Kr. 75 Øre Kvartalet, Porto iberegnet, bestilles hos Posten eller Bladforhandleren.
Prøv Januar Kvartal.
200.000 Læsere anbefaler Ugens Nyheder.
God og glad bør Mennesket være.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Omkring 16. December er der fra Arbejdsløshedskassen udsendt Cirkulære til samtlige Kontrolbestyrere; skulde der være Kontrolbestyrere, der ikke har modtaget dette, bedes de rekvirere det fra Arbejdsløshedskassens Kontor. *Sofus Westergaard.*

Fra Afdelingerne.

Haraldsted Afdeling.
Kontroltiderne er hos Thomas Vind, Skee Huse, og hos Frits Englund, Haraldsted. Kontroltiden er fra 10—11 Form. og fra 3—5 om Lørdagen. Arbejdsløse Medlemmer gøres opmærksom paa, at de ikke bliver afkontrollerede udenfor de fastsatte Kontroltider og kan saaledes ikke faa udbetalt nogen Understøttelse for de Dage, som ikke er afkrydset, ligesom der ikke udbetales nogen Understøttelse, uden at Fagbogen er medbragt. Der maa ikke udbetales Understøttelse, uden at Kontingentet er betalt for den Maaned, i hvilken Understøttelsen hæves.
Thomas Vind.

Mern Afdeling
afholder Juletræ i Mern Forsamlingshus Lørdag den 29. Decbr. Kl. 7. Medlemmer af andre faglige Organisationer kan deltage.
Bestyrelsen.

St. Merløse Afdeling
og Tostrup Sogns socialdemokratiske Forening afholder Juletræ paa Merløse Kro 2. Juledag Kl. 6½ Aften for Medlemmerne. 1,50 Kr. pr. Familie, Ugifte 1 Kr. pr. Deltager. **Juletræsudvalget.**

Hillerød Afdeling
anmoder alle de Medlemmer, som ikke har faaet betalt deres Ekstrakontingent, om snarest muligt at indbetale det. Ingen Medlemmer kan faa Understøttelse, før deres Bog er i Orden. Kontroltiden er Kl. 10—11 Formiddag hver Dag. Medlemer, der ikke møder til den fastsatte Tid, vil ikke blive afkrydset. Endvidere anmodes Medlemmerne om altid at have deres Fagbøger og Kort med. **Vilh. Petersen.**

Tømmerup Afdeling.
Alle Medlemmerne ønskes herved en glædelig Jul og et godt Nytaar.
H. P. Hansen.
Min Adresse er: 6406 H. P. Hansen, Faksinge Sanatorium pr. Præstø.

Ubby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 29. December Kl. 7 hos Kontrolbestyrer Hjalmar Jensen, Klouby. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der behandles et Punkt af stor Betydning. **Peter Mortensen.**

Sneslev Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Tappernøje Kro Fredag den 21. December Kl. 7½. Dagsorden: Sager fra Arbejdsløshedskassen og Kontrolspørgsmaalet skal drøftes. Mød nu alle. **Kr. Nielsen.**

Munkebjergby Afdeling
afholder sammen med Soc. Forening Juletræ i Munkebjergby Forsamlingshus Søndag den 30. December. Efter Juletræet fælles Kaffebord og en Svingom. Prisen er 2 Kr. 50 Øre pr. Familie med ukonfirmerede Børn og 50 Øre pr. enkelt Person.
Bestyrelsen.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.

LANDARBEIDERBLADET
SJÆLLAND

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 52. Mandag den 31. December 1928. 14. Aargang.

Protest mod Tugthusloven.

Kort Tid før Jul kunde man læse i Dagspressen, at det af Folketinget nedsatte Udvalg om det Pinstrup'ske Lovforslag, som bærer den smukke Titel »Lov om Næringsog Erhvervsfrihed« havde afgivet Betænkning. Et Flertal, bestaaende af Venstre og Højre, indstillede Forslaget til Vedtagelse. De socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget har afgivet en udførlig Betænkning, der kraftig tager til Orde imod, at Forslaget ophøjes til Lov.

Vi skal senere gengive denne Betænkning.

Da vort Forbunds Hovedbestyrelse holdt Møde i Dagene fra 17. til 19. December, var det jo kun naturligt, at man her ogsaa beskæftigede sig med dette Spørgsmaal. Forslaget tager jo først og fremmest Sigte paa at forhindre Landarbejdernes Organisering.

Følgende Udtalelse vedtoges enstemmigt:

Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse, forsamlet til Møde i København d. 19. December 1928, erfarer, at der mellem »Venstre« og »Det konservative Folkeparti« er opnaaet Enighed om Lovforslaget om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, og ønsker i den Anledning at udtale følgende:

Imod nævnte Forslags Ophøjelse til Lov maa enhver frisindet Borger protestere, og som Bilag til Betænkningen viser sig da ogsaa den ene Protest efter den anden fra alle mulige Sammenslutninger, og til disse Protester vil vi føje de organiserede Landarbejderes Protest, idet vi føler en saadan Lovgivning som et af de mest reaktionære Overfald imod dem, der har mindst at staa imod med, — et Overgreb imod de fattige Landarbejderes Organisationsfrihed og Ret til igennem deres Organisationer at tilkæmpe sig menneskelige Vilkaar at leve under.

Nødvendigheden af en Lovgivning paa dette Omraade er fra saa godt som alle Sider draget stærkt i Tvivl og vi, som i Forvejen igennem Kolindsunddommen er blevet belært om den Magt, vore høje Domstole, paa Grundlag af de nugældende Love, har forstaaet at tilegne sig, maa dog have Lov til at paavise, at der paa Baggrund af de faldne Domme ikke just turde være Trang for Love, der yderligere gav Domstolene Ret til paa vilkaarlig Maade at fortolke Retsforholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, eller blandt Arbejderne indbyrdes.

Vi finder det uforstaaeligt, at det netop er »Venstre«, som er saa emsige efter at faa denne Lov gennemført, netop paa et Tidspunkt, hvor Storbøndernes Repræsentanter i Sogneraadene forsøger at gennemtrumfe Omgangsarbejde for de arbejdsløse hos Egnens Landmænd til en skamløs lav Dagløn, som forud dikteres af Sogneraadet og Landmændene i Fællesskab uden at spørge om de paagældende Arbejderes Mening eller Ønsker — i Sandhed en nydelig Illustration til d'Hrr.s Krav om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

En saadan Handlemaade skulde dog synes at staa i en skærende Modstrid med den Aand, som man fra samme Side foregiver, at der ligger til Grund for Forslaget.

Idet vi udtaler vor ubetingede Tilslutning til den socialdemokraitiske Rigsdagsgruppes Stilling i denne Sag, vil vi udtale som vor faste Overbevisning, at dette Forsøg paa at knægte vore Organisationer og derved sætte vor Klasse tilbage saavel økonomisk som kulturelt maa vise sig som mislykket Spekulation, idet vi, trods Gennemførelsen af Tugthuslov og Nedskæringer, med alle til Raadighed staaende Midler vil fortsætte og gennemføre det Organisationsarbejde blandt de fattige Landarbejdere, som vi med Held har paabegyndt. en saadan Kulturbevægelse, en saadan Rejsning af den fattigste Klasse lader sig ikke standse ved en brutal Lovgivning.

Tidskærren.

Over skumbeklædte Vande,
gennem Tordenskyers Lyn,
fører frem mod fjerne Strande
Tidens Kærre som et Syn.

Over endeløse Sletter
ruller den afsted — afsted.
Gennem lange, mørke Nætter,
uden Hvile, uden Fred.

Evighedens hvide Riger
er dens store, gyldne Maal.
Sanseløs mod dem den higer,
blændet af de Tusind Baal.

Tordnen ruller, Stormen tuder,
mens i Vanvid Farten gaar.
Livets Love den bebuder,
skønt den aldrig Maalet naar.

Denne Higen mod det fjerne
følges skal indtil engang,
Faldet af vor Skæbnestjerne
slutter for os Livets Sang.

Carl Winther Sørensen.

Nærværende Nummer af Landarbejderbladet er paa Grund af Helligdagene forsinket, saa vore Medlemmer først vil faa det Mandag den 31. December.

Næste Nummer udkommer Fredag den 4. Januar.

Landboforeningernes Resolutionspolitik.

De forskellige Landboforeninger har i de senere Tider givet sin Tilslutning til en Art Fællesresolution, der senest har faaet Tilslutning og Velsignelse af den maskerede Arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af 12 Mands Foreningerne.

Meningen med denne Resolutionspolitik er ikke til at tage Fejl af — Hr. Pinstrup, der er Sjælen i Værket, vil stadig minde Regeringen om sin Eksistens, dersom Regeringen i et svagt Øjeblik skulde beskæftige sig med Samfundsproblemer ud fra Betragtningen om det Almenes Vel. Regeringen skal stadig vide, at der holdes et vaagent Øje med dens Færden, men dernæst skal Resolutionspolitiken ogsaa virke som en Slags Krykker for Regeringen. Man ønsker fra Landboforeningernes Side at give Indtryk af, at den offentlige Mening staar bag ved Regeringen, saaledes at denne friere kan svinge Sultesvøben over de Fattige i Landet, og for at give til de Rige.

Regeringens onde Nedskæringspolitik bliver selvfølgelig fremhævet, som velsignelsesrig og frugtbringende for dansk Erhvervsliv, og yderligt understreges i forskellige Vendinger, at den ikke blot bør, men at den skal og maa Regeringen fortsætte med.

Skattelettelserne for Velhaverne nævnes som et Skridt i den rigtige Retning, men de glubske Herrer betragter disse som en foreløbig Begyndelse, hvilken man regner med maa efterfølges af anderledes Kraftanstrengelser for at tage fra de fattigste af de Fattige og give til de Rige.

Man har selvsagt ikke glemt Venstres Kæphest »Tugthusoven«, den Avl af Lovgivning, der skal bruges til at svinebinde Smaakaarsfolk og hindre dem i, ad Organisationens Vej, at tilkæmpe sig menneskeværdige Levevilkaar, omtales som en Nødvendighed og Lykke for Landet, man vil, siger Resolutionen, derved opnaa at fremhjælpe Beskæftigelsesgraden og nedbringe Arbejdsløsheden.

Et Forslag af ovennævnte Indhold har selvfølgelig fundet enstemmigt Tilslutning paa Landboforeningernes og Tolvmandsforeningernes Delegeretmøde, og er paa ovennævnte Møder hilst med øredøvende Bifaldstilkendegivelser.

Hele Resolutionens Tilsnit er da ogsaa af en saa ensidig stupid og agrarisk Karakter, at den er et passende Udtryk for en brovtende, hoven Bondetype som den pinstrupske og hans Slæng.

Der tages tilbørligt Hensyn til snævre agrariske Interesser, medens man giver saa pas Pokker i Landets øvrige Befolkning.

Dersom man skulde tro disse snævertsynede Fanatikere, bestod Danmarks Befolkning hovedsageligt af Gaardejere, Proprietærer og Godsejere og Danmarks eneste Interesse var fælles med disse.

Den sørgelige Kendsgerning er det imidlertid, at langt den største Del af Danmarks Befolkning ikke er Selvejere men Folk, der maa ernære sig udelukkende ved deres Hænders Arbejde, i hvert Fald de, der kan opnaa at faa noget Arbejde, og for denne den største Del gælder det, at den allerede er saa forarmet, at den umulig kan bære større Skattebyrder og ejheller taale yderlig Nedskæring; naar dette er Tilfældet, og det kan enhver uhyre let konstatere gennem den for Haanden værende og let tilgængelige Statistik, saa synes Landboforeningernes Kraftanstrengelser i høj Grad at være malplacerede.

Dersom Landboforeningernes Mænd, der ønsker at staa som det sande Udtryk for virkelige, ægte, danske Mænd, hvis Interesser falder i nøje Traad med det danske Samfunds dyrebareste Interesser, ja, dersom disse Mænd var ærlige Mænd, da vilde de have givet deres Resolution et andet Indhold.

Da vilde de sige: Arbejdslønninger og Understøttelser til Smaakaarsfolk er saa langt nede og Skatterne for disse saa tyngende, at vi maa finde en eller anden Form, under hvilken vi kan forbedre Kaarene for den brede Befolkning, der er den bærende Kraft i vort Samfund.

Vi kunde selvfølgelig ikke forvente dette, men saa kunde vi vel i det mindste have ventet, at de Herrer havde været tavse, havde undgaaet at vække pinlig Opmærksomhed ved deres anmassende Fremfærd, det havde været betydelig mere klædeligt, selv om heller ikke det havde været ærligt.

Oliver Twist.

En straalende Succes.

En Rekord af Rang maa det siges at være, naar »Gyldendals Forlag« allerede nu har kunnet melde alt udsolgt af Aarets ubetinget bedste Almanak: »Arbejderens Almanak«. Dette beror selvfølgelig først og fremmest paa det lødige Indhold. Og de af vore Medlemmer, der maatte ønske sig et Eksemplar, maa **aldeles omgaaende** indsende Bestilling til: **Harry Girotti, Langgade 150, København.** Prisen er som sædvanlig 1,25 + Porto.

Samtidig opfordrer vi ligeledes Medlemmerne til at købe Lommebogen. Prisen for alm. Shirtingsbind 1,65, ekstra godt indb. 2,25 og indb. i Skind 4,50 + Porto.

Vi gør atter opmærksom paa, at Forsendelsen bliver billigst ved at flere slutter sig sammen og indsender Bestillingerne samlet. Skriv derfor straks til ovenstaaende Adrs.

Hvorledes udfinder man, hvad der er Luksus?

Vore luksussøgende Politikere af Højre og »Venstre« sidder jo højt hævet over alle os andre og grunder over dette i dansk Politik saa vægtige Spørgsmaal, thi Luksus skal beskattes, mener disse Herrer, og disse af Guder og Velhavere benaadede Danemænd har alene Magten i Hænde til at dømme i dette vanskelige Spørgsmaal, thi Luksusskatten maa jo kun betales af Arbejderklassen, dertil er den døbt og indrettet. — For Tiden spekulerer disse udvalgte meget i Tobak!

Et Spørgsmaal er man for længe siden kommen til Klarhed over, nemlig: »den fattige Mands Snaps«, som ved Hjælp af en mægtig Skat fik Karakter af »den rige Mands Snaps«. Den forhen af Venstre meget varmt beskyttede »fattig Mands Snaps«, hedder nu i vor oplyste Tid Kogesprit. Naa, denne Beskatning af Brændevinen tror jeg ikke der er noget at sørge over, selv om Kogespritten tager mange Ofre. Men med Undtagelse af Brændevinsskatten, er det nogle meget elastiske Begreber de to Partier har etableret om »Luksus«. Disse træffer paa en Prik den fattige Mands Forbrug (hvad Brændevinsbeskatningen i sin Tid ogsaa gjorde). Det er »Venstre«s geniale Idé at finde Luksus i Fattigmands Forbrug af Varer. En meget nem Maade for vort nuværende emsige Venstre at tage Afstand paa fra det gamle demokratiske Parti af samme Navn. Højre har altid været Elsker af Toldskatter, blot disse ikke ramte Velhaverne alt for meget. Og Højre kan være ganske rolig, under vort nuværende Venstre er der ingen Fare i den Henseende. Analysen for Venstres Bedømmelse af Luksus er denne, at den Vare, man vil beskatte, kan undværes som Næringsmiddel, og her er Tobak en Himlens Gave, da man ikke kan »spise Tobak«.

Rundt over hele Landet, i hver eneste Købmands Butik stod i Fortiden, som nu, en Mand bag Disken og anbefalede sine Varer: Brændevin! Udmærket Røg- og Skraatobak fra de bedste Fabrikker i Landet, hollandsk og tyrkisk Melange, fortræffeligt i Velsmag og Aroma, tre Cigarer til 18 Øre; fineste Java og Havanna til lidt højere Priser, kan det ikke friste? Tyrkiske Cigaretter, bedste Fabrikata osv. osv. Købmanden tjente Penge, Statskassen tjente Mønt gennem Tolden, der den Gang ikke var tilnærmelsesvis saa høj som nu. Men de mange Aartiers Brug gjorde Tobakken til en Nødvendighedsartikel for Smaamanden, og først nu erklærede Venstre »Pæren for moden«. Tobakken blev højtidelig erklæret for Luksus, hvorefter man belagde den med hensynsløse Toldskatter, og den er nu en

hel Rigdomskide for Statskassen. Just nu, i denne Tid, fingereres atter med Tobakken i alle dens Variationer (dog vist ikke med Skraatobakken), men i Stedet for at trykke Toldskatten ned, holder man paa Balance. Cigaretterne hæver man betydelig, Shag hæves ogsaa, Cigarillos faar ogsaa mindet godt om »Luksus«; Cigarerne derimod faar et lille Tryk ned, i Forhold til de andre Tobakssorters Hævning. Altsaa tilstræbes der en Balance i Statskassens Indtægter, og man er frække nok til at bebyrde Arbejderne med disse lumpne Skattepaalæg. Da det er Arbejdsløsheden man vil komme til Hjælp, ved at nedsætte Cigarerne, er der dog en Solstraale, der lyser fra Venstres aandelige Himmel paa de arbejdsløses trange Vej, men desværre er dens Varmeevne svag, da der fra Venstres Side blæser en skarp nordlig Kuling ogsaa mod den trofaste Landarbejder, der saa sandt først har optaget Kampen for sin Ret efter, figurligt talt, at være tvunget dertil, da man fra konservativ Side vilde nedtrykke Landarbejdernes Lønninger under den største Højkonjunktur, Verden nogensinde har set. Da imidlertid de konservative Partier finder Luksus i alle de Varer, der ikke er strengt nødvendige som Næringsmidler, var det saa ikke mere retfærdigt at søge Luksusindtægter i de højere Lønninger, da disse maa bruges til den rene Luksus, Modepynt og meget andet »Luksus« og Humbug. Satte man t. Eks. en aarlig Indtægt af 2000 Kr. skattefri for Luksus (denne Indtægt har næppe nogen Landarbejder), og man belagde alle Indtægter over 2000 Kr. med Luksusskat, tror jeg denne Beregning var langt mere retfærdig end sætte Landarbejderen i Luksusskat paa sine allerede til Sult nedtrykkede Lønsatser, fordi han i sin Ungdom — ved den rige Lejlighed, der fandtes, har vænnet sig til Brugen af Tobak. Luksusskat, i den Form vi nu kender, er en Slags Dosmerfangeri mod den fattige, som sandt for Dyden vil blive mindet det langt ud over Venstres — forhaabentlig korte — Tidsvælde. Dette Parti, der gennem Aartier, har raset mod Toldskatterne og nu dænger disse over Smaamanden i saa rigt Maal som muligt.

Det gaar vist med Venstre som det gaar med Hestene. Giv disse Dyr gode Dage, rigeligt med Foder, og mange af dem bliver helt ustyrlige, fyrige og vilde. Det er gaaet et Utal af danske Bønder paa lignende Maade. I Aarene 1860—1880 købte mange af dem deres Gaarde til meget lave Priser af Godsejerne, og de blev meget umedgørlige overfor deres egne Standsfæller, som stod paa demokratisk Grund, medens disse Selvejere tog aabent Parti med Godsejerne og fik disses Attest for at være »oplyste Bønder«. Nu fortsætter disse »oplyste« i Forbindelse med mange andre »oplyste« Bønder af nyere Dato, at ville knuse alle Arbejder- og Haandværker-Organisationer i det hele Land. Ingen Stand maa leve et anstændigt Menneskeliv men skal arbejde for den Løn, den »oplyste« Bonde behager at byde. I Fortiden drev den frie Konkurrence den faglærte Haandværker ned — i alle Fald i Landdistrikterne — til en Dagløn af omkring 2 Kr., og Landarbejderne langt dybere, medens Bonden rev sin gamle Gaard ned og byggede en ny Villa i Stedet og havde der udover i Almindelighed en god Arv til hver af sine Børn. Dette fandt han var Ret og rimeligt Nu har mange af vore Bønder købt Jord langt over deres Betalingsevner, paa samme Tid han brøsigt — med sin selvlavede Lov i Haanden — brøler: »I Tugthuset med den Haandværker og Arbejder, der ikke vil arbejde for den Løn, jeg byder, men danner Organisationer som Værge mod Udbytning. Jeg mindes endnu en ung Haandværkersvend, der i 70erne meget ofte udtalte — i Fuldskab — »en Bonde er en ond Fugl«. Den Gang satte disse Ord mit ungdommelige Sind i Raseri; nu derimod smiler jeg ved Erindringen om dem og tænker paa Bondens »Luksusbeskatning« og — »Tugthuslov«.

P. K.

Den økonomiske Konference i Geneve 1927.

Tale ved den internationale Landarbeiderkongres i Prag af Oscar Levinsen.

(Sluttet.)

Det danske Landbrug, der producerer op imod 30 Millioner Menneskers Forbrug af Smør og Bacon foruden Mængder af Kød og Frø og Sukker, kan ikke ved selve Landbruget yde Beskæftigelse til stort mere end 430,000 Mennesker, iberegnet Produkter, beskæftiger det næppe ½ Million Mennesker og yder kun Livsophold til 12—1400,000 Mennesker.
konfirmerede Børn, Husmænd og Arbejdsgivere, og medregnes de af Landbruget skabte Industrier, saasom Mejerier, Slagterier etc. samt Transporten af Landbrugets

Det er Industrien, der i stadig stigende Grad yder Beskæftigelse til Befolkningstilvæksten, og dens Afsætningsmuligheder er heller ikke som Landbrugets begrænset til, hvad Menneskene overhovedet kan overkomme at spise, den er kun begrænset af den tilstedeværende Købeevne.

Industri er derfor i praktisk talt alle Lande en økonomisk og befolkningsmæssig Nødvendighed, og hvor Naturens og andre Forholds Ugunst har givet den for ulige Vilkaar, maa Menneskene søge ved moderate Beskyttelsesforanstaltninger at bøde lidt paa Naturens Vilkaarligheder, og naar Beskyttelsesforanstaltninger ikke tilsigter andet og mere, gaar de heller ingen beretigede Interesser for nær.

Det gælder blot om at finde Grænsen, det er overmaade vanskeligt, og om den er rigtig valgt er altid en Skønssag. Betragter man de nugældende Toldskranker ud fra denne Synsvinkel, vil man skønne, at mange Lande er kommet langt over den rette Grænse.

De tyske Toldsatser paa Landbrugsprodukter kan saaledes ikke siges at være motiverede med, at de omliggende Landes Landbrugsproduktion er særlig af Naturforhold begunstiget overfor den tyske, i Reglen heller ikke i Arbejdernes Vilkaar.

Men kaster man Blikket over Atlanten til U. S. A., bliver Billedet særlig grelt. Her ligger maaske ogsaa den væsentligste Aarsag til den europæiske Krisetilstand.

Amerika, vel Verdens rigeste Land, ikke alene paa Guld, men ogsaa paa naturlige Rigdomme i enhver Henseende, er omgærdet med Toldskranker, der praktisk talt holder europæiske Varer ude. Samtidig oversvømmer dets Industri og forøvrigt ogsaa Landbruget Europa med Varer. Dets Handelsbalance er positiv i en Grad, der nærmer sig en kraftig Udbytning af Europa. Men dette tiltrods har Amerika som Europa Arbejdsløsheds- og Beskæftigelsesspørgsmaalet at kæmpe med, endda i stigende Grad Aar for Aar.

Sagen er nemlig, hvad Forholdene i Amerika noksom viser, at det er Fordelingen af Pengene, det er galt med, derfor svigter Købekraften for den fattige Befolkning, saa den ikke er i Stand til at aftage Produktionen af Varerne, Overskudet af disse bliver da for stort, og økonomiske Kriser og Arbejdsløshed bliver Resultatet.

Normalt skulde Produktion og Købekraft dække hinanden og vilde jo ogsaa gøre det, dersom de økonomiske Værdier og navnlig Fortjenesten ikke fordeltes saa urimeligt, at nogle faa havde Indtægter, hvoraf kun en Procentdel anvendes til Køb af Produktion, medens den store Masses Indtægter ligger saa lavt, at de ikke kan tilfredsstille det nødtørftige Behov. Told er imidlertid ikke et Middel til at fordele Livsgoderne mere retfærdigt med, snarere det modsatte; derfor kan Toldforanstaltninger ikke anvendes til Forebyggelse af eller Bekæmpelse af internationale økonomiske Kriser.

Told kan kun bruges til at kaste en Del af Krisen og Arbejdsløsheden over paa et andet Land med. Men dermed er Arbejderklassen ikke kommet længere frem.

Jeg mener altsaa, at i den Udstrækning Beskyttelsesforanstaltninger kan anvendes til at udjævne nogle af de af Naturforhold og lignende skabte Uligheder i Landenes Adgang til Produktion, er saadanne Foranstaltninger berettigede, men heller ikke længere, hvor der ikke af ganske særlige Forhold, saasom Valutadumping, fuldkommen Revolution af en konkurrerende Industri, væsentlige Forskelligheder i Arbejdernes Vilkaar o. l., kan motiveres foreløbige Foranstaltninger til Beskyttelse af hjemlig Produktion og Arbejdskraft. Og disse Betragtninger finder jeg, at den økonomiske Konferences Beslutninger i Toldspørgsmaalet peger henimod.

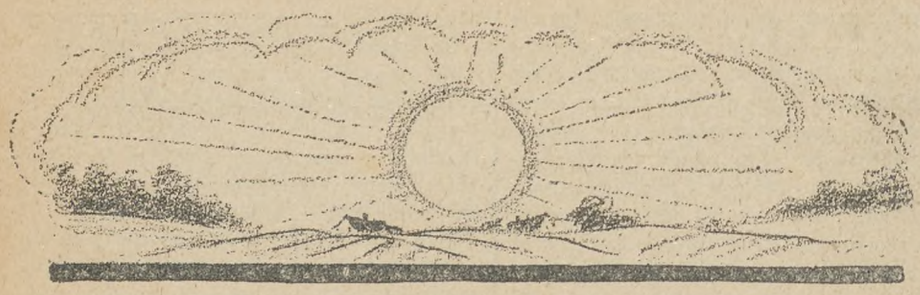

Nyaar.

NU ser vi frem mod det nye Aar
— det gamle gustent i Graven gaar.

Det nye stiger som Sol bag Sø
— det gamle Aar skal i Mørke dø.

Og saadan vandrer vi Livets Gang,
skal engang lytte til Dødens Sang.

Men nye Slægter gaar frejdigt frem,
naar vi skal hvile i Muldens Gem.

Og naar begyndtes? Og hvor er Slut?
Er Kæden evig og aldrig brudt?

Vi kan ej svare, men et vi ved,
at Slægter segnet i Grave ned.

At Slægter vandret saa tung en Gang,
og hørte kun Nødens den bitre Sang.

At Fattigfolket paa Jorden led,
mens Lænker larmet og Svøben sved.

Men Drømme fødtes om andre Kaar,
om Lykkedage i Fremtidsaar.

Om Skyggetimernes tunge Tog,
som Solskinsskarer fra Jorden jog.

Og Folkesindet fik Kraft og Klang
og lærte Haabenes lyse Sang.

De nye Tider blev varslet ind
af stærke Tanker i Folkets Sind.

Vi er i Pagt med det nye Aar,
der ungdomsfrejdigt mod Lyset gaar.

Et Aar — en Bølge, saa blank og blaa,
som Evigheden har aandet paa.

Et Aar — en Bølge, som bær os frem
fra Mørkeslugter mod Lysets Hjem.

Saa stig da, Nyaar, med Kraft i Sind,
send Solskær over hver furet Kind.

Og se de Gyder saa dødsensgraa —
du aander Haabenes Liv derpaa.

Hver Sjæl saa træt af al Døgnets Strid
fortæller du om en bedre Tid.

Du kommer, Nyaar, saa ung og stærk
og gi'r os Tro paa vort Skaberværk.

Vi hilser Nyaarets gode Gry —
hvert Aar er et Skridt mod en Verden ny.

Oskar Hansen.

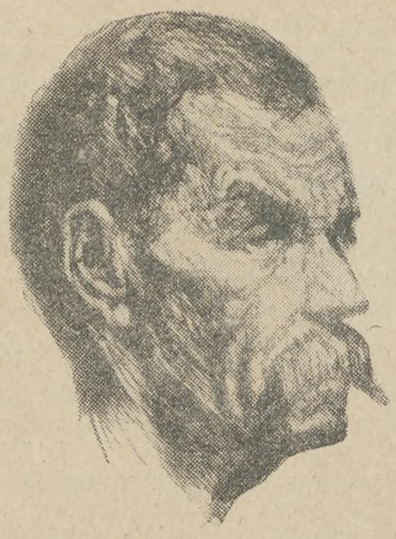

Maxim Gorki

Omstaaende bringer vi en Fortælling af den berømte russiske Forfatter, hvis Billede findes ovenfor.

Dagligt Liv i Norden.

Forleden Dag dampede en østjysk Godsbesidder med Kone og Børn og Kammerpige og Kammertjener af Sted med Toget ned til Sydeuropas lune Klima, hvor Familien vil tilbringe Vintermaanederne.

Samtidig lod Godsejeren sin Forvalter meddele Daglejerne paa de store Gaarde, der hører under hans Domæne, at Dagløunen fremtidig er 1 Kr. 50 Øre plus Kosten.

Det er 9 Kr. pr. Uge til Familiens Underhold, forudsat at der er Beskæftigelse hver af Ugens 6 Søgnedage. Der er ingen Fare for, at disse Familier skal forfalde til Ødselhed, endsige tænke paa at gøre Godsejerfamilien Følgeskab.

— »Randers Social-Demokrat« meddeler, at der i Ørsted Sogn har været en Forhandling angaaende Beskæftigelse af de Arbejdsløse. En Del Gaardmænd erklærede sig villige til at antage Arbejderne til 2 Kr. pr. Dag, naar saa Sognets Hjælpekasse vilde spæde 1 Kr. til! Det saa en Overgang ud til, at en saadan Ordning skulde gaa igennem, men saa kom en af de ledende Venstremænd i Hjælpekassen i Tanker om, at den Fremgangsmaade dog maaske ikke vilde blive godkendt af Indenrigsminister Kragh.

Resultatet er indtil videre det, at de Arbejdsløse hverken faar Arbejde eller Hjælp.

Det ser ud, som om denne Vinter skal blive den haardeste, Landarbejderne har kendt i lange Tider.

Venner og Kammerater bedes modtage Ønsket om et godt Nytaar.
Tak for det svundne Aar!

VILH. RASMUSSEN,
Forbundssekretær.

DET ER FULDBYRDET, FA'R!

Midt i disse Tider, da Fredsidéens Realisation kan synes saa trøstesløs fjern, har vor berømte russiske Partifælle, Forfatteren Maxim Gorki, skrevet følgende smukke symbolske Fortælling, der maa glæde alle Socialdemokrater ved sin brændende Tro paa den internationale Broderskabstankes Sejr.

Simplon 1912.

Den blaa Sø ligger omgivet af en Kam, dannet af høje Bjerge, hvis Toppe dækkes af evig Sne. Haver og Lunde sænker sig svagt skraanende, som Terrasser, ned mod Vandet. Fra Strandkanten ser man de hvide Smaahuse genspejles i Søens blanke Overflade. Husene ser ud som byggede af Sukker, og alt rundt om ligner en Barnedrøm.

Det er Morgen.

Solen er nys staaet op, og Duggen er endnu ikke tørret paa Blomsternes Blade. Den graa, stenbelagte Vej fører til en Aabning i Bjerget. Det er næsten, som om Vejen er af Fløjl, og man faar Lyst til at stryge hen over den med Haanden.

Ved en Grushøj sidder en Arbejder, sort som en Neger. Paa hans Bryst hænger en Medaille. Hans Ansigtsudtryk er aabent, alvorsfuldt og godmodigt.

Han lægger sine to Bronce-Hænder hver paa sit Laar, løfter Hovedet, ser den forbigaaende lige ind i Ansigtet og siger:

— Denne Medaille har jeg faaet for Simplon-Tunnellen.

Han sender et skraat Sideblik til Medaillen paa Brystet, stolt smilende.

— Ja .... alt Arbejde er svært til en Begyndelse, til man faar Troen paa det. Dette har ganske vist været meget svært.

Han ler fornøjet ud i Solskinnet, begynder at røre paa sig, rokker med Hovedet, blinker med Øjnene og svinger med Armene.

— Nu og da kunde man tabe Modet .... ja, blive helt angst. Thi, ikke sandt, ogsaa Jorden kunde jo have Følelser? Vi trængte dybt ned i Jorden, frembragte ligesom et dybt Saar. Jorden derinde mødte os Arbejdere ondt varslende, med hed Aande som af Gabet af et vildt Dyr. Vore Hjerter bankede, Hovedet værkede, Benene blev bløde. Mange af os holdt op paa Halvvejen, Jorden overøste os med Stene, Vandmasser og andet. Ja, det var uhyggeligt. Vandet var stundom helt rødt. Det lignede Blod. Mange Gange sagde min Fader:

— Vi har saaret Jorden, krænket den. Den ender med at brænde os op. Du skal se.

Dette var naturligvis min Faders Fantasi. Men naar man hører saadanne Ord dybt inde i Bjergets Mørke og under stadige Brag af Jernets Hamren og Klippernes Sammenstyrten, saa glemmer man Virkeligheden. Alting forekommer saa fantastisk og sagnagtigt derinde i Jorden, kære Ven.

Vi Mennesker er saa smaa, det ved vi nok. Men det Bjerg, vi gennemborede fra det ene Land til det andet — det maa man se for ret at kunne fatte Forskellen mellem smaat og stort. Naar vi ved Solopgang traadte ind i Gabet, som vi aabnede i Bjerget, smilede Solen muntert ind til os, til vi forsvandt. Maskinernes Buldren og Bjergets modstrittende Hvæsen og Hylen og Torden lød mere øredøvende end Kamptumlen paa en Valplads ....

Men Menneskene kan arbejde, fortsatte han stolt. Aah, et lille Menneske kan overvinde alt — nar han vil arbejde. Tro mig, den Dag er ikke fjern, da det lille Menneske formaar at udføre alt, hvad han ønsker. Min Fader troede nok straks det samme. Men han tabte Troen efterhaanden.

— At gennembore Bjergene, der adskiller Landene, sagde han tilsidst, strider mod selve Gud, der har inddelt Jorden ved Hjælp af disse Bjerge, du faar se, Madonna er ikke med os i dette Arbejde.

Den gamle tog fejl. Madonna er med alle, der dyrker hende. En Gang imellem saa han ogsaa lysere paa Sagen, naar han syntes, at det saa ud, som om det lille Menneske alligevel var stærkere end Bjerget. Men om Søndagen, naar han sad mellem os ved Bordet med Brændevinsflasken foran sig, kunde han sige til os, pegende op mod Bjerget:

— Saadan maa man ikke kæmpe mod Jorden, thi den kræver nok Hævn for sine Saar og forbliver alligevel tilsidst uovervindelig. I skal se, vi faar kun gennemboret Bjerget til dets Hjerte, og naar vi hugger i det med vore Hakker, da brænder den os op. Thi Jordens Hjerte er af Ild, det ved vi jo alle. At bearbejde Jorden, det er som at hjælpe til ved et Barselleje; men at ændre dens Udseende kan ikke forblive ustraffet. I ser jo selv, at jo længere ind i Jorden, vi kommer, des varmere bliver Luften, og des vanskeligere bliver det for os at drage Aande.

De andre nikkede. Fa'r var ikke ene om sin alvorlige Tvivl.

Og Ret havde han ogsaa til en vis Grad. Jo længere vi kom ind, des hedere og forfærdeligere blev Tunellen. Flere og flere blev de Sygdomstilfælde, der indtraadte. Mange af os segnede om under Arbejdet. Brændende Lugt, kogende Kilder strømmede ned over os. Et Par af Kammerraterne mistede Forstanden. Naar vi sov, kunde vi pludselig springe op af Søvne, rædselsslagne.

— Har jeg ikke Ret? spurgte Fa'r, selv forskrækket og hostende af Sygdommen, der ogsaa sled hans Legeme op. Har jeg ikke Ret? Jorden er uovervindelig.

Tilsidst blev han saa medtaget, at han ikke kunde komme op af Sengen. Før han døde, sagde han en Nat til mig:

— Frels dig selv og rejs hjem igen, og maatte Madonna skaane dig.

Han krøb besværlig ud af Sengen og kastede et Blik ud over Bjerget. Han rakte sig frem, saa at det knagede i hans gamle Lemmer, tog mig i Armen og sagde en hellig Sandhed:

— Ved du, min Søn, jeg tror dog, at det alligevel skal fuldbyrdes. Vi og de andre, der kommer imod os fra den anden Side Bjerget, skal tilsidst mødes. Tror du det?

— Jeg tror det!

— Godt, min Søn! Al Ting maa gøres med Tro. Saa har jeg kun en sidste Bøn til dig: min Søn, hvis det virkelig fuldbyrdes, at Menneskene fra dette og det andet Land finder hverandre i Bjerget, saa gaa til min Grav og sig: Det er fuldbyrdet!

Jeg lovede ham det. Hans sidste Ønske var at blive begravet ved Tunellens Aabning, hvor han selv havde arbejdet.

Knap tretten Uger før det endelige Gennembrud døde han.

Den Dag, den sidste Klippe bortsprængtes dybt, dybt i Bjergets Indre, blev en Dag fuld af den højeste Spænding. Hvert Øjeblik ventede vi, at Jorden skulde opsluge os, da vi hørte Slagene af Jernene og Maskinerne fra den anden Side. Hammerslagenes Lyd blev stadigt kraftigere. Vi arbejdede som gale, utrættelige, febersyge, sanseløse som Stridsmænd, der er sikre paa Sejren. Alt gik som en Dans. Længslen efter at møde Brødrene fra det andet Land langt inde i Jorden var ubeskrivelig — især efter vor Mistrøstighed og vort aarelange Arbejde i Mørke mod den stædige Klippevægs Modstand.

Da endelig den sidste Naturskranke var faldet, og vi i Aabningen saa Faklernes røde Skin fra den anden Side og et sværtet Ansigt, skinnende af Glædestaarer, lød Sejrs- og Jubelraab. Hundreder af sorte Hænder blev rakt ud

imod os, og vi trykkede dem begejstret. Ja, det er den smukkeste Dag i mit Liv. Naar jeg mindes den Dag, indser jeg, at jeg ikke har levet forgæves.

Da vi kom ud i fri Luft, lyste Solen over os og varmede os. Mange kastede sig af Glæde til Jorden og kyssede det besejrede Bjerg, som jeg den Dag fattede Kærlighed til som til en Kvinde.

Jeg gik til min Faders Grav, ihvorvel jeg er overtydet om, at de døde intet ser og intet hører. Thi jeg vilde opfylde dette sidste Ønske for den døde, der begyndte paa dette Arbejde og — hvor trøstesløst umuligt det end saa ud — dog nødte mig til at fortsætte det. Jeg gik til Graven, stampede i Jorden og sagde:

— Fa'r! Det er fuldbyrdet. De smaa Mennesker har igen sejret. Det er fuldbyrdet!

„Landarbejderbladet"s Krydsordsopgave.

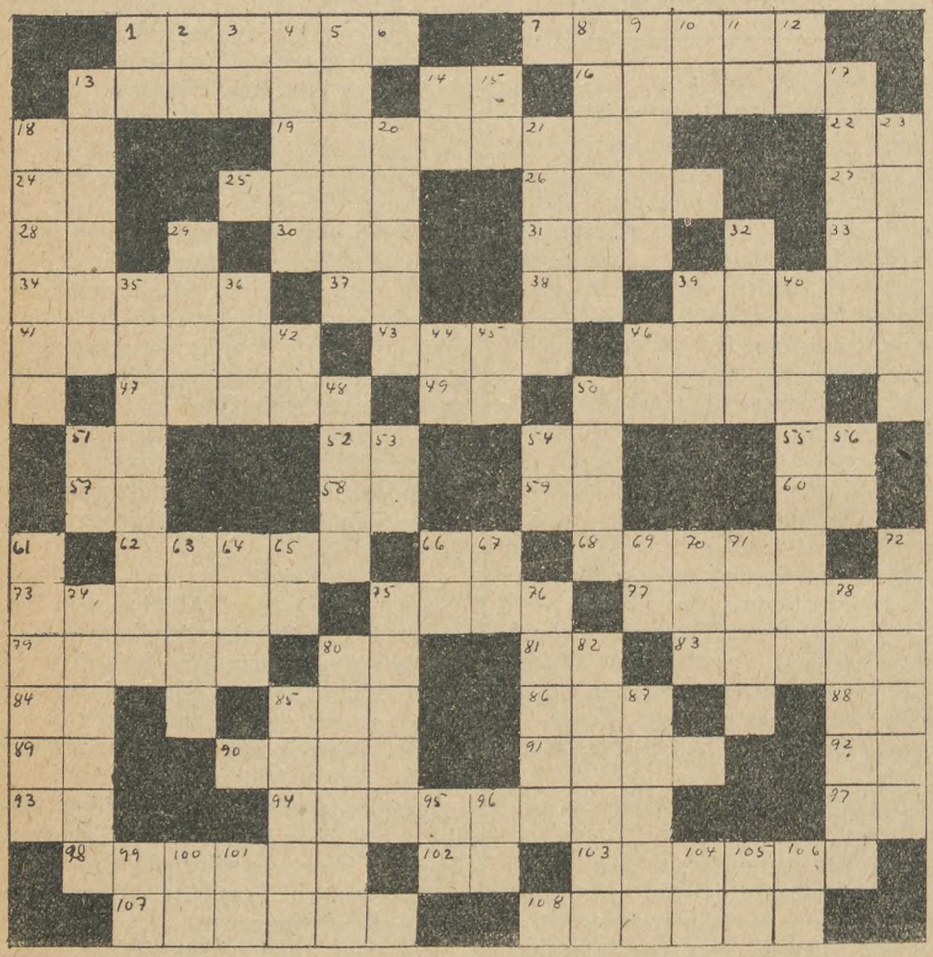

Løsningen er indsendt af:

Navn: .....

Adresse: .....

Vandret: 1. Riget. 7. Paa Julebordet. 13. Rækker. 14. Tal. 16. Apparat til at koge paa. 18. Tal. 19. Ordbog. 22. Smerte. 24. Damp. 25. Videnskabeligt Fag. 26. Gammelt Længdemaal 27. Hast. 28. Opflask! 30. Om Vinteren. 31. Ø. 33. Tal. 34. Lave Billeder. 37. Drik. 38. Sætter Nygifte. 39. Agtet. 41. Drengenavn. 43. I Vinduet. 46. Har Konger flere af. 47. Paa Kornet. 49. Fred. 50. Staar paa alle Ejendomme. 51. Mas. 52. Ujævn. 54. Personligt Stedord. 55. Væmmelsesudtryk. 57. Siger vi, naar det gør ondt. 58. Spids. 59. Siger Grisen. 60. Ikke gammel. 62. Dyr. 66. Vand. 68. Metalblanding. 73. Har Indbrudstyven gjort. 75. Til Lejr. 77. Stifter Gæld. 79. Kendt Højskole. 80. Forkortelse for danske Penge. 81. Kør! 83. Tøjle. 84. Suk. 85. Forholdsord. 86. Ond. 88. Det gør ondt! 89. Som 45 Lodret. 90. Er noget for Hesten. 91. I Syæsken. 92. Almindelig Forstavelse til mange Ord. 93. Træ. 94. Leve længere end en anden. 97. Tal. 98. Var søvnig. 102. Ja. 103. Har de fleste til Jul. 107. Bo i Logis. 108. Tærskeredskaber.

Lodret: 1. Høstredskab. 2. Efter Saar. 3. Tal. 4. Halverer. 5. Eneboer. 8. Græskernes Skønhedsgud. 9. Drengenavn i Ejefald. 10. Køkkenredskab. 11. Damp. 12. Øjeblikkelig. 13. Aarstid. 14. Kort. 15. Tal. 17. Giver os Flæskestegen. 18. Forlystelsessted. 20. Gør Juleklokkerne. 21. Dameovertøj. 23. Den udsøgte — udvalgte. 29. Vrøvl. 32. Reb. 35. Virksomhed for Glasting. 36. Ligner hinanden. 39. De hele. 40. Fh. sociald. Minister. 42. Personligt Stedord. 44. Staar vi op efter. 45. Ditto — forkortet. 46. Til Theen. 48. Tvivler ikke. 50. Kan ingen undvære. 51. Vandløb. 53. Ikke ind! 54. Skal vi alle engang. 56. Føj! 61. Har Schweitz ikke! 63. Træbevoksning. 64. Spis og drik! 65. Tal. 66. Kig! 67. Skal være Stjerne! 69. Paa Heden. 70. Husdyr. 71. Stræben. 72. En meget fornem Person. 74. Meget afkølet. 75. Skridte ud! 76. Mosekonens Bryg. 78. Findes ikke i Stuehuse. 80. Om Halsen. 82. Efter Begravelsen. 85. Sagnkonges Navn. 87. Paa Træer. 95. Sy! 96. Til Korn. 99. Maa ikke være surt. 100. Husdyr. 101. Træ. 104. Køkkenredskab. 105. Forkortelse angaaende Uhret. 106. Erik Eriksens Forbogstaver.

For Løsningen af ovenstaaende Krydsordopgave udsætter vi, til Fordeling ved Lodtrækning mellem de rigtige, indkomne Løsninger, følgende 5 Præmier:

1ste Præmie. Victor Hugo: »Manden, der ler«.

2den Præmie. Jack London: »Rundt Cap Horn«.

3die Præmie: Otto Rung: »Syndere og Skalke«.

4de Præmie. Jack London: »Maaneansigt«.

5te Præmie. Bernh. Kellermann: »Tunnelen«.

Løsningerne skal være Landarbejderbladets Redaktion, Azaleavej 22, København — Valby, i Hænde senest Tirsdag den 8. Januar 1929.

Løsningerne maa være forsynet med Løserens tydelige Navn og Adresse, og i Konvoluttens nederste venstre Hjørne mærket »Krydsord«.

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Vore danske Skibe afgaar med meget korte Mellemrum fra København direkte til Halifax (Canada) og Billetter udstedes herfra direkte til Bestemmelsesstedet.

Liniens dansktalende Funktionærer modtager Passagererne v. Ankomsten til Canada.

Skandinavien Amerika Linien.
Kongens Nytorv 8. København K.
Agenter over hele Landet.

-men det er Richs man bruger!

Højeste Udmærkelse
paa 10 Udstillinger.

Alle dygtige Husmødre har i snart 100 Aar, til Gavn og Glæde for hele Familien, blandet Kaffen med RICHS, og vil ogsaa vedblive dermed, fordi RICHS er den rigtige.

Fremstillingsmaaden er beskyttet ved kgl. dansk Patent og RICHS Kaffetilsætning kan alene af den Grund ikke eftergøres af andre.

Hemmeligheden ved RICHS Popularitet findes indenfor den kendte gule Pakning med det røde Felt bærende Navnet RICHS.

Richs Popularitet skyldes Richs Kvalitet.

„De skaaner Hjerte og Portemoniks ved altid at blande Kaffen med **Richs**"

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til

Amerika og Canada.

S/S **„United States"** fra København til Halifax (Canada) og New York 9. Januar.

S/S **„Hellig Olav"** fra København til Halifax (Canada) og New York 16. Januar.

Ingen Pasvisering til Canada.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Liniens egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8. (Telefon 4700).

Gods-Ekspedition er i Kvæsthusgade 9 B. Telefon 6300.

„ACTIV"
Syge- og Begravelseskasse.
Statsanerkendt.
Hovedkontor: Raadhusstræde 8,
Kontortid: 10—3 og Fredag 5—7.
København.
Overflytning mellem By og Land.
Indbetalingskontorer overalt i Yderdistrikterne.

Er De arbejdsløs?
kan De faa en god daglig Fortjeneste ved at forhandle fynske Husflidstrævarer. Skriv efter Prisliste fra **A. P. Nielsen, Jordløse St.**

Bestil Afdelingsmateriale fra Forbundet.

Landarbejdernes Forsikring Husmændenes Ulykkesforsikr.
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil 1 Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpenge udbetales hver 10.—12. Dag. Kulant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Ikke en
Dag
uden en
Flag.

Stjerne-Lager
er
den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Ministervise.

Mel.: En er for lille o. s. v.

Aah, hvor er jeg glad, jeg har omtrent
Delirium!
Tænk, jeg rent forguder vores Ministerium.
Søg De kun fra nu til næste Aar —
slige ti Ministre De s'gu ingen Steder faar:
En er lidt hoven og en lidt for tyk,
en bruger Skæg, men ingen Paryk,
en er for skallet, en anden for klejn —
el's er der ingen Ting i Vej'n!

Madsen-Mygdal er en Cicero, det straks
man ser,
han kan holde Taler paa en 8—10 Kvarter.
Paa et lukket Møde er han stor,
det er kolossalt til Mod, der i hans Bryst
dog bor!
Tænk — at han tør trække Sværdet af Balg
og hugge til op til et Valg!
Jo — Madsen-Mygdal har Mod som kun faa
— blot ej han Modstand støder paa!

Med Niels Neergaard, som jo for Finanserne
staar Vagt,
er jeg lidt uenig, og lad her det være sagt:
Han er ikke nær opfindsom nok —
det sku' bare være mig, saa sku' De faa
et Chok:
Skat blev der lagt paa hver Skorsten, der
røg,
selvdøde Sild, Bøffer med Løg,
Skat paa hvert Knaphul, paa Mygstik og
Loft
— og hans Mandat i Ebeltoft!

Brorson har det akkurat som en forelsket
Knøs,
der har følt sig skudt i en velsignet, dejlig
Tøs.

Brorsons Tøs hun hedder Danmarks Hær —
hende har han faaet — aah saa umanerlig
kær!
Snart ska' hun ha' sig et nyt Aeroplan
— et til om Natt'n og et til om Da'en.
Snart vil han selv ha' en splinterny Tank.
— Tanke hos ham er ellers Pjank!

Rytter kalder man velsagtens kun en Mand
med Hest,
— dog jeg kender en, som uden Hest sig
klarer bedst.
De sku' se ham rode flot, adræt!
— Han behøver ingen Hest, men kun en
Taburet.
Een Taburet som Minister er rart,
men lidt for lidt, naar man er smart!
Næh — en til Landsting, til Byretten en
— se saad'n er nu Loven om Ben!

Som et Led i vor Regerings stolte Politik
er det Hverv, som Kragh af Chefen for
det hele fik
til at passe rigtig grundigt paa,
at man ej i Hjælpekassen sku' for meget faa.
Nidkært han røgtede Hvervet helt stolt
— hist skar han ned, her sa' han holdt:
En faar for maget, og en bor for flot
— jeg selv maatte nøjs med et Slot!

Aah — hvor har de arme Herrer hver især
dog slidt.
Det er ikke mærk'ligt Resultatet tidt blev
skidt.
Tænk at skulle staa hver anden Dag for
Skud —
det er fan'me heller ikke til at holde ud!
Snart mister Neergaard de tre sidste Haar,
Brorson og Kragh pilskallet staar,
Rytter og selv Madsen-Mygdal bli'r bleg
— ak gaa dog i Tide jeres Vej!

Lurifax.

Hyllinge Landarbejderforening og Hyllinge socialdemokratiske Forening
samt Vallensved socialdem. Forening afholder Juletræsfest Søndag den 30. Decbr. Kl. 7 Aften paa Hyllinge Hotel. Efter Træet fælles Kaffebord for alle dem, der er paa Listerne. Derefter Bal til Kl. 2.
Udvalget.

Brorup-Valby Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling hos Christian B. Christensen, Sorøvej 49, 1. Sal, Lørdag den 12. Januar Kl. 8 Aften, hvor vi skal have valgt en ny Kontrolbestyrer. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer.
Carl Petersen.

Stigsnæs Afdeling
afholder Juletræ og Bal den 2. Januar Kl. 6 Eftermiddag i Magleby Forsamlingshus, hvortil indbydes Foreningens Medlemmer med Børn.
Bestyrelsen.

Haraldsted Afdeling.
Kontrolstederne er hos Thomas Vind, Skee Huse, og hos Frits Englund, Haraldsted. Kontroltiden er fra 10—11 Form. og fra 3—5 om Lørdagen. Arbejdsløse Medlemmer gøres opmærksom paa, at de ikke bliver afkontrollerede udenfor de fastsatte Kontroltider og kan saaledes ikke faa udbetalt nogen Understøttelse for de Dage, som ikke er afkrydset, ligesom der ikke udbetales nogen Understøttelse, uden at Fagbogen er medbragt. Der maa ikke udbetales Understøttelse, uden at Kontingentet er betalt for den Maaned, i hvilken Understøttelsen hæves.
Thomas Vind.

Benløse-Bringstrup Afdeling
har valgt Oskar Jensen, Børstofte, Ringsted, til Formand og Frederik Ruhnau til Kasserer og Kontrolbestyrer. Der findes ingen Underkontrol. Kontroltiden er fra 10—11 Formiddag.
Frederik Ruhnau.

Redaktør: Marius Olsen. — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København V.